BREVIARIUM

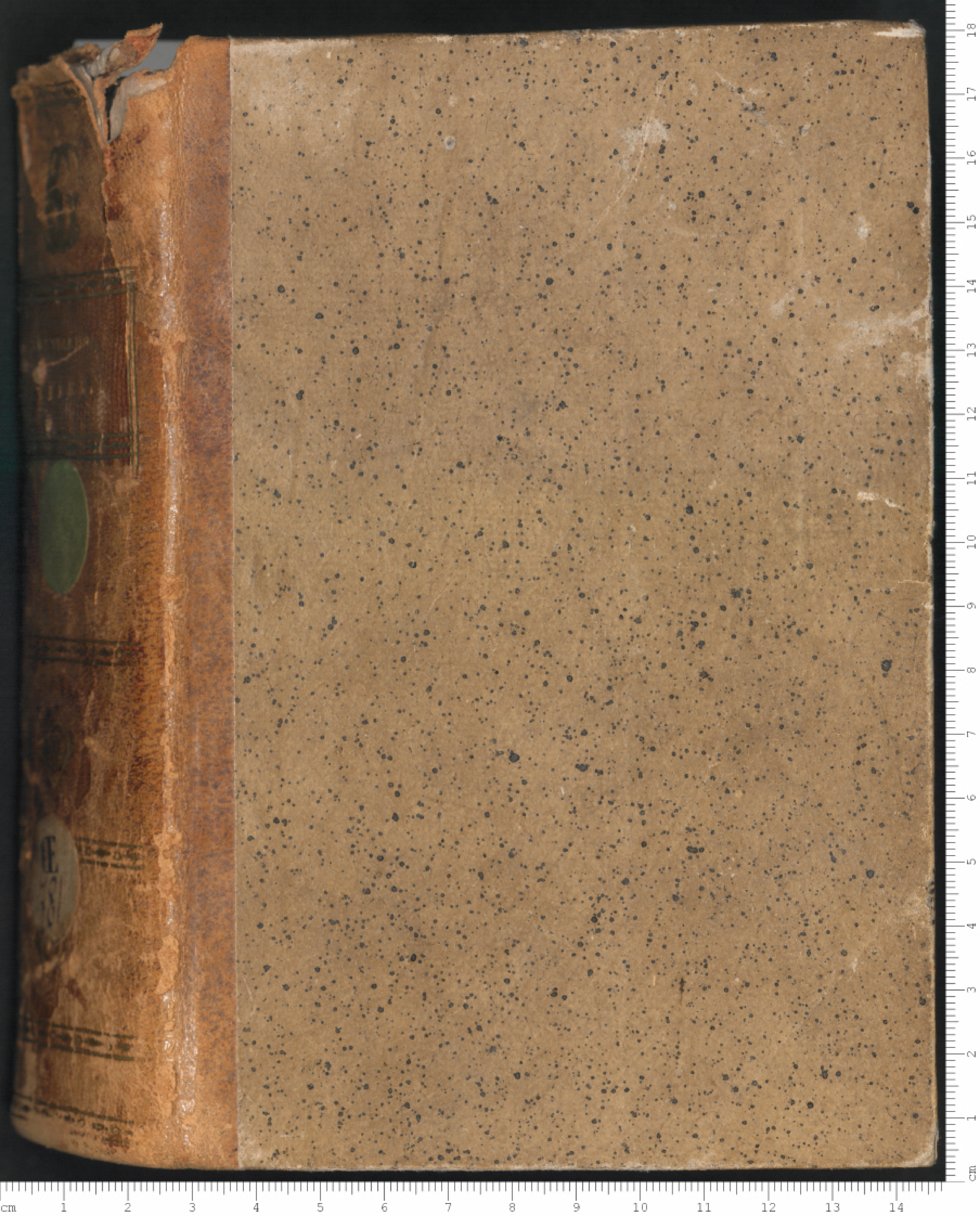
VIENN.

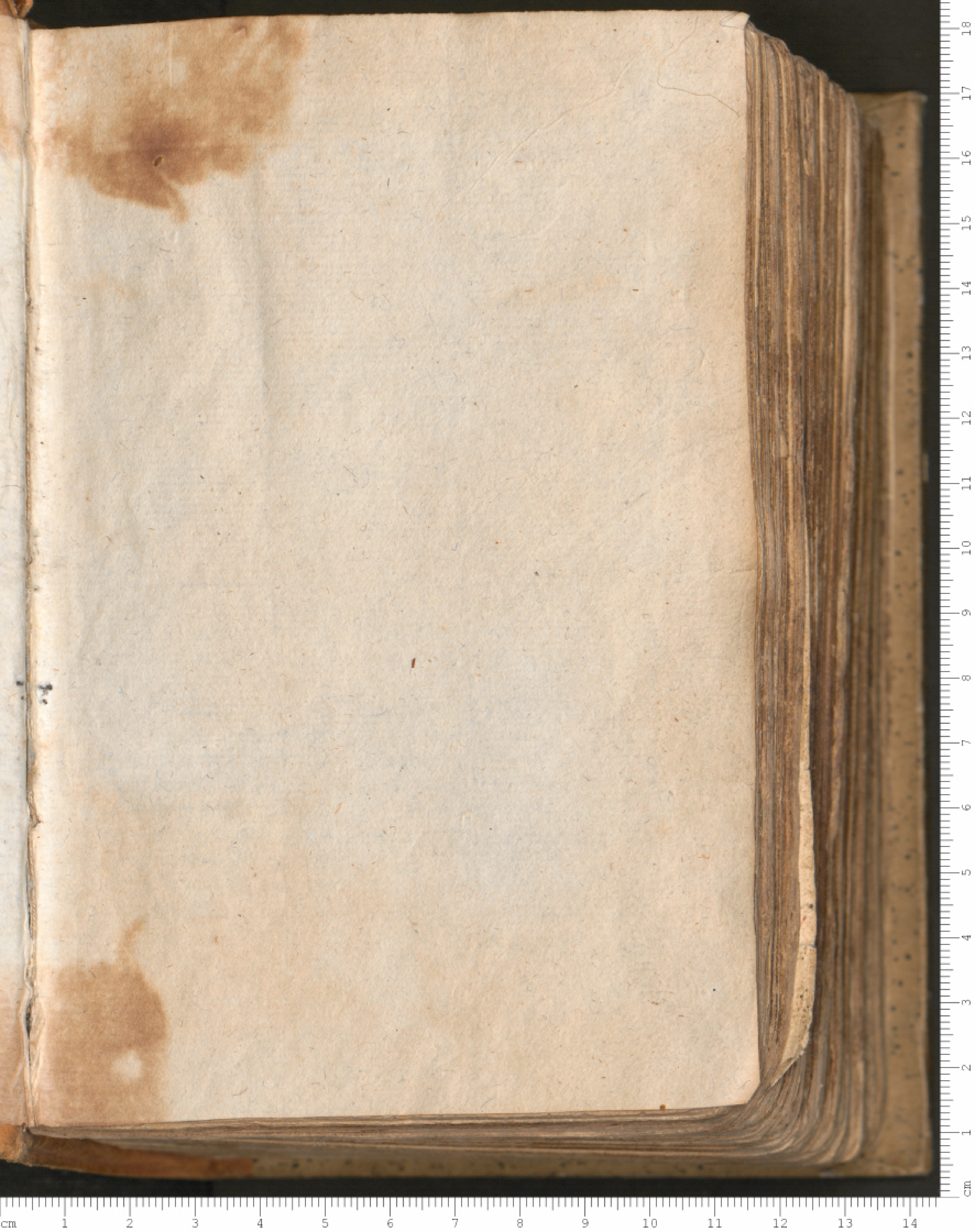

nichil michi deerit: in lo-
co pascue ibi me colloca-
uit. S up aquā refectio-
nis educauit me: animā
meā conuertit D eduxit
me sup semitas iusticie:
propter nomē suū N am
et si ābulauero in medio
vmbre mortis non time-
bo mala: qm̄ tu mecū es.
V irga tua et baculꝰ tuꝰ:
ipsa me cōsolata sūt P a
rasti in cōspectu meo mē-
sam: aduersus eos qui tri
bulant me I mpinguasti
in oleo caput meū: et ca-
lix meus inebrians q̄ppre
clarꝰ est E t mia tua sub
sequetur me: oībus diebꝰ
vite mee E t vt inhabi
tem in domo dn̄i: in lon-
gitudinē dierū. G loria
patri. ps. xxiii.

D omini est terra ⁊ ple
nitudo eius: orbis
terrarū et vniuersi qui ha
bitāt in eo Q uia ipse su-
per maria fundauit eū: ⁊
sup flumīa preparauit eū
Q uis ascendet in mon-
tē dn̄i: aut quis stabit in
loco sctō eius I nnocēs
manibus et mūdo corde
qui nō accepit i vano ani
mā suā: nec iurauit in do
lo proximo suo H ic acci
piet benedictionē a dn̄o:
et misericordiā a deo salu
tari suo H ec est gn̄atio
querentiū eū: querentiū
faciē dei iacob A ttolli-
te portas pricipes vr̄as:
⁊ eleuamini porte eterna
les: ⁊ introibit rex glorie
Q uis est iste rex glie: do
minꝰ fortis ⁊ potēs dn̄s
potens in prelio A ttol-
lite portas principes ve-
stras: et eleuamini porte
eternales: ⁊ introibit rex
glorie. Q uis est iste rex
glie: dn̄s virtutū ipse est
rex glorie. ps. xxiiii.

A d te dn̄e leuaui aīaz
meā: deus meus in
te confido nō erubescam
N eq3 irrideāt me inimi-
ci mei: etem̄ vniuersi q̄ su
stinēt te nō cōfundentur.
C onfundātur oīs ini
qua agentes superuacue
V ias tuas dn̄e demon-
stra michi: ⁊ s. mittas tu-
as edoce me D irige me

b

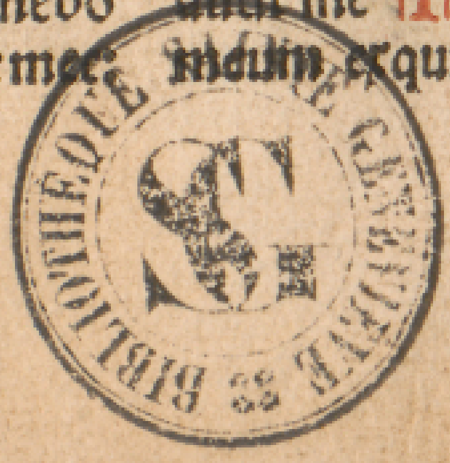
in veritate tua ⁊ doce me
quia tu es deus saluator
me⁹: ⁊ te sustinui tota die
Reminiscere miseratio-
nū tuarū dñe: ⁊ misericor
diarū tuarū que a seculo
sunt Delicta iuuētutis
mee: ⁊ ignorātias meas
ne memineris Scđz mi
sericordiā tuā memento
mei tu: ꝑpter bonitatem
tuā dñe Dulcis ⁊ rect⁹
dñs: ꝑpter hoc legem da
bit delinquentib⁹ in via
Diriget māsuetos i iu-
dicio: docebit mites vias
suas. Uniuerse vie dñi
mia ⁊ veritas requirenti
b⁹ testamentū ei⁹: ⁊ testi-
monia ei⁹ Propter no-
mē tuū dñe ꝑpiciaberis
pctō meo: multū est eni.
Quis ē homo qui timet
dnm̄: legē statuit ei in via
quā elegit Anima ei⁹ in
bonis demorabitur: ⁊ se-
men ei⁹ hereditabit terrā
Firmamentū est dñs ti
mentib⁹ eū: ⁊ testamentū
ipsi⁹ vt manifestetur illis
Oculi mei semꝑ ad do-
minū: qm̄ ipse euellet de
laqueo pedes meos Re
spice in me ⁊ miserere mei
quia vnicus ⁊ pauꝑ sum
ego Tribulationes cor
dis mei multiplicate sūt:
de necessitatib⁹ meis e-
rue me Uide humilita
tē meā ⁊ laborē meum: ⁊
dimitte vniuersa delicta
mea Respice inimicos
meos qm̄ mltiplicati sūt
⁊ odio iniquo oderūt me
Custodi animā meā et
erue me: nō erubescā qm̄
speraui i te Innocētes ⁊
recti adheserūt michi: q̇a
sustinui te Libera deus
israel: ex oibus tribulatio
nibus suis. Gloria pa-
tri ⁊ filio. ps. xxv.

Iudica me dñe quoniā
ego i inocentia mea
ingressus sum: et in dño
sperans non infirmabor
Proba me dñe et tēpta
me: vre renes meos ⁊ cor
meū. Qm̄ mia tua āte
oculos meos est: ⁊ com-
placui i vitate tua Non
sedi cum consilio vanita
tis: ⁊ cum iniqua geren-
tib⁹ nō introibo Odi-

ni ecclesiã malignantiũ: et cum impiis non sedebo L auabo inter innocentes manus meas: et circũdabo altare tuũ domine Ut audiã vocem laudis tue: ⁊ enarrẽ vniuersa mirabilia tua D omine dilexi decorẽ dom⁹ tue: ⁊ locũ habitationis glorie tue. N e perdas cũ impiis deus animam meã: ⁊ cũ viris sanguinũ vitã meam I n quorum manibus iniq̃tates sunt dextera eoꝝ repleta ẽ muneribus E go autem in innocẽtia mea ingressus sum: redime me ⁊ miserere mei P es meus stetit in directo: in ecclesiis benedicã te dñe. G loria.

Feria secũda. Inuitatoriũ. Venite exultemus domino. ps. Venite. Et dicũtur om̃s psalmi hui⁹ nocturni bini ⁊ bini cũ gloria patri. Añ. Dñs defensor

D ominus ps. xxvi. illuminatio mea et salus mea: quem timebo D ñs ꝓtector vite mee: a quo trepidabo D um appropriant super me nocentes: vt edant carnes meas Q ui tribulãt me inimici mei: ipsi infirmati sunt ⁊ ceciderunt S i consistant aduersum me castra: nõ timebit cor meum S i exurgat aduersũ me preliũ: in hoc ego sperabo U nam petii a domino hanc requirã: vt inhabitem in domo dñi oĩbus dieb⁹ vite mee E t videam voluntatẽ dñi: ⁊ visitem templum eius Q uoniã abscondit me in tabernaculo suo in die maloꝝ: protexit me in abscondito tabernaculi sui. I n petra exaltauit me: ⁊ nunc exaltauit caput meum super inimicos meos C ircuiui et imolaui in tabernaculo eius hostiã vociferationis: cantabo ⁊ psalmum dicam domino. E xaudi domĩe vocem meam qua clamaui ad te: miserere mei et exaudi me T ibi dixit cor meum exquisiuit te fa-

cies mea: faciem tuā dn̄e
requirā N e auertas fa-
ciez tuā a me: ne declines
in ira a seruo tuo A diu
tor meus esto dn̄e ne de-
relinquas me: neqꝫ despi
cias me de⁹ salutaris me
us Q m̄ pater me⁹ ⁊ ma
ter mea dereliquerūt me:
dn̄s autem assumpsit me
L egē pone michi dn̄e in
via tua: ⁊ dirige me in se
mitta recta ꝓpter inimi-
cos meos. N e tradide-
ris me in aīas tribulan-
tiū me: qm̄ insurrexerūt i
me testes iniqui: ⁊ menti
ta est iniqtas sibi C re-
do videre bona dn̄i: i ter-
ra viuentium E xpecta
dn̄m viriliter age: ⁊ con-
fortetur cor tuū ⁊ sustine
dominum. p̄s. xxvii.

A d te domine clama
bo deus me⁹ ne sile
as a me nequādo taceas
a me: ⁊ assimilabor descē
dentib⁹ in lacū E xau-
di dn̄e vocē deprecatiōis
mee dū oro ad te: dū ex-
tollo manus meas ad tē
plum sctm̄ tuū N e simul
tradas me cū pctōribus:
⁊ cū operantibus iniquita
tē ne perdas me Q ui lo
quūtur pacem cū ꝓximo
suo: mala aūt in cordib⁹
eoꝝ D a illis scd̄m opa
eoꝝ: ⁊ scd̄m nequitiā ad-
inuentionū ipsoꝝ S ecū
dum opera manuū eoꝝ
tribue illis: redde retribu
tionē eoꝝ ipsis Q m̄ nō
intellexerūt opera dn̄i et
in opera manuū eius de
strues illos: ⁊ nō edifica
bis eos B n̄dictus dn̄s:
qm̄ exaudiuit vocē depre
catiōis mee D n̄s adiu
tor meus ⁊ ꝓtector me⁹:
et in ipso sꝑauit cor meū
et adiutus sum E t reflo
ruit caro mea: ⁊ ex volūta
te mea cōfitebor ei D o
minus fortitudo plebis
sue: ⁊ ꝓtector saluationū
christi sui est S aluū fac
populū tuū dn̄e ⁊ bene-
dic hereditati tue: ⁊ rege
eos ⁊ extolle illos vsqꝫ i
eternum. G loria patri.
S icut erat. Añ. Dominus
defensor vite mee. Añ. Ado-
rate. p̄s. xxviii.

Afferte dño filii dei afferte dño filios arietum Afferte dño gliam et honorẽ: afferte dño gliam nomini ei⁹: adorate dñm in atrio scõ eius Vox dñi sup aquas de⁹ maiestatis intonuit: dñs sup aquas multas Vox dñi in virtute: vox dñi in magnificẽtia Vox dñi confringentis cedros: et cõfringet dñs cedros libani Et cõminuet eos tanq̃ vitulũ libani: et dilectus queadmodũ fili⁹ vnicorniũ Vox dñi intercidẽtis flãmam ignis vox dñi concutientis desertũ: ⁊ cõmouebit dominus desertũ cades Vox dñi preparãtis ceruos et reuelabit cõdempsa: ⁊ in tẽplo eius oĩs dicẽt gloriã Dñs diluuiũ inhabitare facit: ⁊ sedebit domin⁹ rex in eternũ Dñs virtutũ p̄plo suo dabit: dñs bñdicet populo suo in pace.

Ps. xxix.

Exaltabo te dñe quoniã suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me. Dñe deus me⁹ clamaui ad te: et sanasti me Dñe eduxisti ab inferno aiam meã: saluasti me a descendẽtibus in lacum Psallite dño sancti ei⁹: et cõfitemini memorie sctitatis eius Quoniã ira i indignatiõe ei⁹: ⁊ vita in voluntate eius Ad vesperũ demorabit fletus: ⁊ ad matutinũ leticia Ego aũt dixi i abundãtia mea: nõ mouebor in eternũ Dñe i volũtate tua: prestitisti decori meo virtutẽ Auertisti faciem tuã a me: ⁊ factus sum cõturbatus Ad te dñe clamabo: ⁊ ad deum meũ deprecabor. Que vtilitas in sanguĩe meo: dũ descendo in corruptionẽ Nũquid cõfitebitur tibi puluis: aut annũciabit veritatẽ tuã Audiuit dñs ⁊ misertus ẽ mei dñs fact⁹ est adiutor me⁹ Cõuertisti planctũ meum in gaudiũ michi: concedisti factũ meũ et circũ

dedisti me leticia V t cã
tet tibi glia mea ꝛ nõ cõ
pungar: dñe deus meus
in eternũ confitebor tibi
G lia patri. Añ. Adorate
dñm in aula sctã eius. Añ.
In tua iusticia. ps. xxx.

I n te dñe speraui non
cõfundar in eternũ: i
iusticia tua libera me I n
clina ad me aurẽ tuã: asce
lera vt eruas me. E sto
michi in deũ protectorẽ
ꝛ in domũ refugii: vt sal
uũ me facias Q m forti
tudo mea ꝛ refugiũ meũ
es tu: ꝛ ꝓpter nomẽ tuũ
deduces me et enutries
me. E duces me de la
queo quẽ absconderunt
michi: qm tu es ꝓtector
meus. I n manus tuas
cõmendo spiritũ meũ: re
demisti me dñe deus ve
ritatis O disti obseruã
tes vanitates: supuacue.
E go aũt in dño spaui:
exultabo ꝛ letabor in mi
sericordia tua. Q m re
spexisti humilitatẽ meã:
saluasti de necessitatibus
animã meã N ec cõclu
sisti me in manib9 inimi
ci: statuisti in loco spacio
so pedes meos M isere
re mei dñe: qm tribulor
cõturbatus est in ira ocu
lus meus: aĩa mea ꝛ vẽ
ter meus Q m defecit i
dolore vita mea: et anni
mei in gemitib9 I nfir
mata est in paupertate vir
tus mea: ꝛ ossa mea con
turbata sunt S up oĩs
inimicos meos fact9 sum
opprobriũ vicinis meis
valde: ꝛ timor notis me
is Q ui videbãt me fo
ras fugierũt a me: obliui
oni dat9 sum tanq̃ mor
tu9 a corde F actus sum
tanq̃ vas perditũ: quo
niã audiuit vituperatio
nẽ multoꝝ cõmorantiũ
in circuitu I n eo dũ cõ
uenirent simul aduersum
me: accipe aiã meã con
siliati sunt E go aũt in
te spaui dñe: dixi de9 me9
es tu: in manib9 tuis sor
tes mee. E ripe me de
manu inimicoꝝ meoꝝ: ꝛ
a ꝑsequẽtibus me I llu
stra faciẽ tuã sup seruum

tuũ: saluũ me fac in mĩa tua dñe: non confundar qm̃ inuocaui te E rubescant impii ⁊ deducãtur in infernũ: muta fiant labia dolosa Q ue loquũtur aduersus iustũ iniquitatẽ: in superbia ⁊ in abusiõe Q uã magna multitudo dulcedinis tue dñe: quã abscõdisti timentib⁹ te P erfecisti eis qui sperant in te: i cõspectu filiorum hoim A bscondes eos in abscondito faciei tue: a cõturbatiõe hoim P roteges eos in tabernaculo tuo: a cõtradictione linguarũ B ñdictus dñs: qm̃ mirificauit mĩaz suã michi in ciuitate munita E go autẽ dixi i excessu mẽtis mee: piectus sum a facie oculoꝝ tuoꝝ I deo exaudisti vocẽ orõnis mee: dum clamarem ad te D iligite dñm omnes scti ei⁹: qm̃ veritatem requiret dñs: ⁊ retribuet abundãter facientibus superbiã V iriliter agite ⁊ cõfortetur cor vestrũ: oẽs qui speratis in domino.

Ps. xxxi.

B eati quorum remisse sunt iniquitates: et quoꝝ tecta sunt peccata. B eatus vir cui nõ imputauit dñs peccatũ: nec est in spiritu eius dolus. Q m̃ tacui inueterauerũt ossa mea: dũ clamarẽ tota die Q m̃ die ac nocte grauata est super me man⁹ tua: cõuersus sum in erumna mea dũ configitur spina D elictũ meum cognitũ tibi feci: ⁊ in iusticiã meam nõ abscõdi D ixi confitebor aduersuz me iniusticiã meã dño: ⁊ tu remisisti impietatẽ peccati mei P ro hac orabit ad te omis sctũs: in tẽpore oportuno V erumtamẽ i diluuio aquarũ multarũ: ad eũ nõ approximabũt. T u es refugiũ meũ a tribulatiõe que circũdedit me: exultatio mea erue me a circundãtib⁹ me I ntellectũ tibi dabo ⁊ instruã te i via hac qua gradieris: firmabo

sup te oculos meos No
lite fieri sicut equ⁹ ⁊ mu-
lus: quib⁹ nō est intelle-
ctus In chamo et freno
maxillas eoꝝ constringe:
qui nō approximāt ad te
Multa flagella pctōris
sperantē aūt in dn̄o mīa
circūdabit Letamini in
dn̄o ⁊ exultate iusti: ⁊ glo
riamini om̄s recti corde.
Glia patri. An̄. In tua iu
sticia libera me domine. An̄.
Rectos decet. ps. xxxii.
Exultate iusti in dn̄o:
rectos decet collau-
datio Cōfitemini dn̄o
in cythara. i psalterio de-
cem cordarū psallite illi.
Cantate ei canticū no-
uū: bene psallite ei in vo-
ciferatione Quia rectū
est verbū dn̄i: et oīa opa
ei⁹ in fide Diligit mise
ricordiā ⁊ iudicium: mīa
dn̄i plena est terra Uer
bo dn̄i celi firmati sūt: et
spiritu oris ei⁹ omis vir-
tus eoꝝ Congregās si-
cut in vtre aquas maris:
ponēs in thesauris abis-
sos Timeat dn̄m omis
terra: ab eo autē cōmoue
ātur oēs inhabitātes or
bem Qm̄ ipse dixit ⁊ fa
cta sunt: ipse mandauit ⁊
creata sunt Dn̄s dissi-
pat cōsilia gentiū: repro-
bat autē cogitatiōes po-
puloꝝ: ⁊ reprobat consi-
lia principū. Consiliū
aūt dn̄i in eternū manet:
cogitatiōes cordis ei⁹ in
gn̄atione ⁊ gn̄ationem.
Beata gens cui⁹ ē dn̄s
deus eius: pplūs quē ele
git i hereditatē sibi De
celo respexit dominꝰ: vi-
dit oēs filios hoim̄ De
preparato habitaclo suo:
respexit sup om̄s qui ha-
bitāt terrā Qui finxit si
gillatim corda eoꝝ: qui i-
telligit oīa opa eoꝝ Nō
saluatur rex per multā vir
tutē: ⁊ gigas nō saluabit
i multitudie virtutis sue.
Fallax equus ad salutē
in abundantia aūt virtu
tis sue nō saluabit Ec-
ce oculi dn̄i sup metuētes
eū: ⁊ in eis qui sperāt sup
mīa ei⁹ Ut eruat a mor
te aīas eoꝝ: ⁊ alat eos in

fame Anima nostra su
stinet dn̄m: qm̄ adiutor ꝛ
ꝓtector noster est Quia
in eo letabitur cor nostrū
ꝛ in nomine scō ei⁹ spera
uim⁹ Fiat mia tua dn̄e
sup nos: quēadmodū spe
rauim⁹ in te. ps. xxxiii.
Benedicā dn̄m in om̄i
tēpore: semꝑ laus ei⁹
in ore meo In dn̄o lau-
dabitur aīa mea: audiāt
mansueti ꝛ letent̄ Ma-
gnificate dn̄m meū: ꝛ ex-
altem⁹ nomen eius in id
ipsū Exquisiui dn̄m et
exaudiuit me: ꝛ ex oībus
tribulationib⁹ meis eri-
puit me Accedite ad eū
ꝛ illuminamini: et facies
vestre non cōfundentur.
Iste pauꝑ clamauit ꝛ do
min⁹ exaudiuit eū: et de
oībus tribulationib⁹ ei⁹
saluauit eū Immittit an
gelus dn̄i i circuitu timē-
tiū eū: ꝛ eripiet eos Gu
state ꝛ videte qm̄ suauis
est dn̄s: beat⁹ vir qui spe-
rat in eo. Timete dn̄m
om̄s scti eius: qm̄ nō est
inopia timentib⁹ eū Di
uites eguerūt ꝛ esurierūt
inquirentes aūt dn̄m non
minuētur om̄i bono Ue
nite filii audite me: timo-
rem domini docebo vos
Quis est homo q̄ vult
vitā: diligit dies videre
bonos Prohibe linguā
tuā a malo: ꝛ labia tua
ne loquātur dolum Di-
uerte a malo ꝛ fac bonū:
inquire pacē et ꝑsequere
eam. Oculi dn̄i sup iu-
stos: ꝛ aures eius ad pre
ces eoꝝ Uultus autem
dn̄i sup faciētes mala: vt
perdat de terra memoria
eoꝝ Clamauerūt iusti:
ꝛ dn̄s exaudiuit eos: ꝛ ex
oībus tribulationib⁹ eo-
rū liberauit eos Iuxta ē
dn̄s his q̄ tribulato sunt
corde: ꝛ humiles spū sal-
uabit Multe tribulatio
nes iustoꝝ: ꝛ de omnibus
his liberauit eos domi-
nus Custodit dn̄s oīa
ossa eoꝝ: vnū ex his non
cōteretur Mors pctōꝝ
pessima: ꝛ qui oderūt iu-
stum delinquent Redi
met dn̄s aīas seruoꝝ suo

rum: et non delinquent omnes qui sperant in eo G lia patri. Añ: Rectos decet collaudatio. Añ. Expugna. ps. xxxiiii.

I udica dñe nocentes me: expugna impugnãtes me A pprehẽde arma ꝛ scutũ: ꝛ exurge in adiutoriũ michi E ffunde frameã ꝛ cõclude aduersus eos qui persequũtur me: dic aĩe mee salus tua ego sum. C onfundãtur ꝛ reuereãtur: querẽtes aĩam meã A uertãtur retrorsum ꝛ confundãtur: cogitantes michi mala F iant tanq̃ puluis ante faciẽ venti: ꝛ angelus dñi coartans eos. F iat via illoꝝ tenebre ꝛ lubricũ: ꝛ angelus domini persequẽs eos. Q m gratis absconderunt michi in interitu laquei sui: superuacue exprobrauerũt aĩam meã: V eniat illi laqueus quẽ ignorat ꝛ captio quã abscondit apprehendat eũ: ꝛ in laqueũ cadat in ipm A nima aũt mea exultabit in dño: ꝛ delectabitur super salutari suo O mia ossa mea dicent: dñe quis similis tibi E ripiens inopem de manu fortiorũ eius: egenũ ꝛ pauperẽ a diripientib⁹ eũ S urgẽtes testes iniq̃: que ignorabãt interrogabant me R etribuebãt michi mala pro bonis: sterilitatem aĩe mee E go aũt cum michi molesti essent: induebar cilicio H umiliabã in ieiunio aĩam meã: ꝛ orõ mea ĩ sinu meo cõuertetur. Q uasi proximũ quasi fratrẽ nostrũ sic complacebã: quasi lugẽs ꝛ cõtristatus sic humiliabar E t aduersum me letati sunt ꝛ conuenerunt: cõgregati sunt super me flagella ꝛ ignoraui D issipati sunt nec compũcti: temptauerũt me subsannauerũt me subsannatione: frenduerũt sup me dẽtibus suis D ñe quando respicies restitue aĩaꝫ meã a malignitate eorũ:

fo v

14

a leonibus vnicā meam C ōfitebor tibi i ecclia magna: i ppl'o graui lau dabo te N on supergau deant michi qui aduersā tur michi inique: qui ode rūt me gratis ⁊ annuūt oculis Q m̄ michi qui dē pacifice loquebātur: ⁊ in iracūdia terre loquen tes dolos cogitabāt E dilatauerūt super me os suū: dixerūt euge euge vi derunt oculi nostri V i disti dn̄e ne sileas: domi ne discedas a me E xur ge ⁊ intende iudicio meo deus meus: ⁊ dn̄s meus in causam meā. I udica me scd̄m iusticiā tuā dn̄e deus meus: ⁊ nō supgau deant michi N on dicā in cordib⁹ suis euge euge aīe nostre: ne dicant de uorabimus eū E rube scant ⁊ reuereātur simul: qui gratulātur malis me is. I nduātur cōfusione ⁊ reuerētia: qui maligna loquūtur sup me E xul tent ⁊ letētur qui volunt iusticiā meam: et dicant semp magnificet domi n⁹ qui volunt pacē serui eius E t lingua mea me ditabitur iusticiā tuam: tota die laudem tuam.

Psalmus .xxxv.

D ixit iniustus vt de linquat i semetipo: nō est timor dei ante ocu los eius Q m̄ dolose e git in cōspectu eius: vt in ueniatur iniquitas eius ad odiū V erba oris ei⁹ iniquitas et dolus: nolu it intelligere vt bene age ret I niquitatē medita tus est in cubili suo: asti tit omni vie non bone: maliciam autē non odi uit D omine in celo mi sericordia tua: et veritas tua vsq₃ ad nubes I usti cia tua sicut montes dei: iudicia tua abissus mul ta H omines et iumen ta saluabis domine: quē admodum multiplicasti misericordiā tuam deus. F ilii autē hominū in te gmine alarum tuarum: sperabunt I nebriabun tur ab vbertate domus

tue: ꝛ torrēte voluptatis
tue potabis eos Quo-
niā apud te est fons vite:
ꝛ in lumie tuo videbimꝰ
lumen Pretende miam
tuā scientibꝰ te: ꝛ iusticiā
tuā his qui recto sūt cor-
de. Non veniat michi
pes supbie: ꝛ manus pec
catoris non moueat me.
Ibi ceciderūt qui operā
tur iniqtatē: expulsi sunt
nec potuerūt stare. Glia
patri. Añ. Expugna impu-
gnātes me. Añ. Reuela.

Noli emu- Ps. xxxvi
lari in malignanti-
bꝰ: neqꝫ zelaueris facien-
tes iniquitatē Qm̄ tan
ꝙ̄ fenū velociter arescent
ꝛ queadmodū olera her-
barū cito decident Spe
ra in dn̄o ꝛ fac bonitatē:
ꝛ inhabita terrā ꝛ pasce-
ris in diuitiis eiꝰ Dele-
ctare in dn̄o: ꝛ dabit tibi
petitioēs cordis tui Re
uela dn̄o viam tuā ꝛ spe-
ra in eo: et ipse faciet Et
educet quasi lumen iusti-
ciā tuā: et iudiciū tuū tā-
ꝙ̄ meridiē: subditus esto
dn̄o et ora eū Noli emu
lari i eo qui ꝓsperatur in
via sua: ꝛ in homie faciē-
te iniusticias Desine ab
ira ꝛ derelinque furorem:
noli emulari vt maligne
ris Qm̄ qui malignan
tur exterminabūtur: susti-
nētes aūt dn̄m ipsi here-
ditabūt terram Et ad-
huc pusillū ꝛ nō erit pec-
cator: et querēs locū eius
ꝛ nō inuenies Māsue-
ti aūt hereditabūt terrā:
ꝛ delectabūtur in multi-
tudine pacis Obserua
bit pctōr iustū: ꝛ stridebit
sup eū dentibꝰ suis Do
minꝰ aūt irridebit eū: qm̄
prospicit ꝙ veniant dies
eiꝰ Gladiū euaginaue-
runt pctōres: intenderūt
arcū suū Ut decipiant
pauperē ꝛ inopē: vt truci
dent rectos corde Gla-
dius eorū intret in corda
ipsoꝝ: ꝛ arcus eoꝝ cōfrin
gatur Melius est modi-
cū iusto: sup diuitias pec
catoꝝ multas Qm̄ bra
chia pctōꝝ conterētur: cō
firmat autē iustos domi-

fo 4 15

nus N ouit dñs dies i-
maculatorū: et hereditas
eorū in eternū erit N on
cōfundentur in tpe malo
et in dieb' famis satura-
būtur: quia pctōres peri-
būt I nimici vero domi
ni mox vt honorificati fu
erint et exaltati: deficien-
tes quēadmodū fum' de
ficient M utuabit pec-
cator et nō soluet: iust' au
tem miseretur et tribuet.
Q uia benedicētes ei he
reditabūt terrā: maledicē
tes autem ei disperibunt
A pud dñm gressus ho-
minis dirigetur: et viam
ei' volet. C ū ceciderit
non collidetur: quia dñs
supponit manū suā I u-
nior fui etenī senui: et nō
vidi iustū derelictū: nec
semen ei' querēs panem.
T ota die miseretur et cō
modat: et semen illius in
bñdictione erit D ecli-
na a malo et fac bonū: et
inhabita in seculū seculi.
Q uia dñs amat iudiciū
et non derelinquet sctōs
suos in eternū conserua-
būtur I niusti punietur
et semen impiorū peribit.
I usti autē hereditabunt
terrā: et inhabitabūt in se
culū seculi super eā O s
iusti meditabitur sapien-
tiā: et lingua ei' loquetur
iudiciū L ex dei eius in
corde ipsius et nō supplā
tabūtur gressus ei' C ō
siderat pctōr iustū: et que
rit mortificare eū D ñs
autē nō derelinquet eum
in manib' eius: nec dam
nabit eū cū iudicabit illi
E xpecta dñm et custodi
viā eius et exaltabit te: vt
hereditate capias terram
cū perierint pctōres vide
bis V idi impiū superex-
altatū: et eleuatū sicut ce-
dros libani E t transiui
et ecce nō erat: quesiui eū
et nō ē inuētus locus ei'
C ustodi innocentiā et
vide equitatē: qm̄ sunt re
liqe homini pacifico I n
iusti aūt disperibūt: simul
reliquie impiorū interibūt
S alus autē iustorū a do
mino: et ptector eorū in tē
pore tribulationis. E t

adiuuabit eos dñs ꝛ liberabit eos ꝛ eruet eos a petõrib⁹ ꝛ saluabit eos: qꝛ sperauerũt i eo. p̃. xxxvii.

Domine ne i furore tuo arguas me: neqꝫ in ira tua corripias me Qm̃ sagitte tue ifixe sũt michi: ꝛ confirmasti sup me manũ tuã Non est sanitas i carne mea a facie ire tue: nõ est pax ossibus meis a facie peccatorũ meorũ. Qm̃ iniquitates mee supergresse sunt caput meũ ꝛ sicut onus graue grauate sunt sup me Putruerũt ꝛ corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipiẽtie mee. Miser factus sum ꝛ curuatus sum vsqꝫ in finẽ: tota die cõtristatus igrediebar Qm̃ lũbi mei impleti sunt illusionib⁹: ꝛ nõ est sanitas in carne mea Afflict⁹ sum ꝛ humiliatus sum nimis: rugiebã a gemitu cordis mei. Dñe ante te oĩe deside riũ meũ: et gemitus me⁹ a te non est absconditus Cor meũ conturbatũ ẽ in me: dereliquit me virtus mea ꝛ lumẽ oculorũ meorꝫ: ꝛ ipsum nõ est mecum Amici mei et proximi mei: aduersum me appropinquauerũt et steterũt. Et qui iuxta me erant de longe steterũt: et vim faciebant qui querebãt animã meã Et qui inquirebant mala michi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabãtur Ego autẽ tanq̃ surdus nõ audiebã: et sicut mutus non aperiens os suũ. Et factus sum sicut homo nõ audiẽs: et nõ habens in ore suo redargutiones Qm̃ in te dñe speraui: tu exaudies me dñe deus me⁹ Quia dixi nequãdo sup gaudeant michi inimici mei: et dũ cõmouent pedes mei sup me magna locuti sũt Qm̃ ego i flagella pat⁹ sũ: ꝛ dolor me⁹ i cõspectu meo sp Qm̃ iniqtatẽ meam annũciabo: ꝛ cogitabo ꝓ petõ meo. Inimici aũt mei viuũt: ꝛ cõfirma

ti sūt sup me: ꝛ multiplica
ti sūt q̄ oderūt me inique
Qui retribuūt mala pro
bonis detrahebāt michi
qm̄ sequebar bonitatem
Ne derelinquas me do-
mine de⁹ meus: ne discesse
ris a me Intende in ad-
iutoriū meū dn̄e deus sa
lutis mee Glia. An. Re-
uela dn̄o viā tuā. ℣. Dn̄e in ce
lo misericordia tua ℟ Et vsq₃
ad nubes veritas tua. In
laud. ā. Miserere ps. Ipsū.
Feria tercia Inuitato-
riū. Jubilemus deo salutari
nostro ps. Venite. Om̄s
psalmi hui⁹ nocturni di-
cūtur ad nocturnū bini ꝛ
bini cū glia patri excep-
tis psalmo Judica me de
us ꝛ psalmo Miserē mei
deus. qui dicitur in lau-
dib⁹ cū suis antiphonis
An. Ut nō delinquā. ps.
Dixi custo- xxxviii.
diā vias meas: vt
non delinquā in lingua
mea Posui ori meo cu-
stodiā: cum cōsisteret pec
cator aduersum me Ob-
mutui et humiliat⁹ sum

et silui a bonis: et dolor
meus renouatus ē Con-
caluit cor meū intra me:
ꝛ in meditatione mea ex
ardescet ignis Locutus
sum in lingua mea: notū
fac michi dn̄e finē meum
Et numerū dierū meo-
rū quis est vt sciam. quid
desit michi Ecce mēsu
rabiles posuisti dies me-
os: ꝛ substantia mea tan
q̄ nichilū ante te Verū
tamen vniuersa vanitas
omnis homo viuēs Ve-
rūtamē in ymagine per-
trāsit homo: sed ꝛ frustra
cōturbatur Thesaurisat
ꝛ ignorat cui cōgregabit
ea: ꝛ nūc que ē expectatio
mea nōne dn̄s: ꝛ substā-
tia mea apd̄ te ē Ab oi-
bus iniq̄tatib⁹ meis erue
me: obprobriū insipienti
dedisti me Obmutui et
nō aperui os meū qm̄ tu
fecisti: amoue a me pla-
gas tuas A fortitudine
man⁹ tue ego defecii in-
crepationib⁹: propter ini
quitatem corripuisti ho-
minē Et tabescere fecisti

sicut araneā/animā eius V erumtamē vane conturbatur oīs homo E xaudi orationē meā dn̄e: τ deprecationē meā auribus percipe lacrimas meas N e sileas qm̄ aduena ego sum apud te: τ peregrin⁹ sicut o m̄s patres mei. R emitte michi vt refrigerer priusq̄ꝫ habeaꝫ τ āplius nō ero p. xxxix

E xpectans expectaui dn̄m: τ intendit michi. E t exaudiuit p̄ces meas: τ eduxit me de lacu miserie τ de luto fecis. Et statuit supra petrā pedes meos: et direxit gressus meos. E t imisit in os meū canticū nouum: carmē deo nostro V idebūt multi τ timebunt: et sperabūt in dn̄o B eat⁹ vir cui⁹ est nomē dn̄i spes eius: τ nō respexit in vanitates τ insanias falsas M ulta fecisti tu domīe deus me⁹ mirabilia tua: τ cogitationib⁹ tuis nō ē qui similis sit tibi A nnūciaui et locutus sum: multiplicati sunt sup̄ numerū S acrificiū τ oblationē noluisti: aures aūt perfecisti michi. H olocaustū τ pro pctō nō postulasti: tunc dixi ecce venio I n capite libri scriptū est de me vt facerem voluntatē tuā deus me⁹ volui: τ legem tuā in medio cordis mei A nnūciaui iusticiā tuā in ecclesia magna: ecce labia mea nō prohibebo dn̄e tu scisti I usticiā tuā nō abscō di in corde meo: veritatē tuam τ salutare tuū dixi N on abscō di mīam tuā τ veritatē tuā: a consilio multo. T u autē dn̄e ne longe facias miseratioēs tuas a me: mīa tua τ veritas tua semp̄ susceperunt me Q m̄ circundederūt me mala quoꝝ nō est numerus: cōprehenderunt me iniquitates mee τ nō potui vt viderē M ultiplicate sunt sup̄ capillos capitis mei: τ coꝛ meū dereliquit me C ōplaceat tibi dn̄e vt eruas me: dn̄e

ad adiuuandū me respi-
ce Confundātur ꝛ reue
reātur simul: qui querunt
animā meā vt auferāt eā
Auertātur retrorsum et
reuereātur: qui volunt mi
chi mala Ferant confe
stim confusionē suaꝫ: qui
dicunt michi euge euge:
Exultent et letetur sup
te om̄s querētes te: ꝛ di-
cant semp magnificetur
dn̄s qui diligūt salutare
tuū Ego aūt mēdicus
sum ꝛ paup: dn̄s sollicit⁹
est mei Adiutor me⁹ et
ꝑtector meus es tu: deus
me⁹ ne tardaueris Gl'ia
patri. An̄. Ut nō delinquā
in lingua mea. An̄ Sana dn̄e

Beatus qui ps. xl.
intelligit sup egenū
ꝛ pauperē: in die mala li-
berauit eū dn̄s Dn̄s cō
seruet eū ꝛ viuificet eū: et
beatū faciet eū in terra: ꝛ
nō tradat eū in aiam ini-
micoꝝ eius Dn̄s opem
ferat illi sup lectū doloris
eius: vniuersum stratum
ei⁹ versasti in infirmitate
eius Ego dixi dn̄e mi-
serere mei: sana aīaꝫ meā
quia peccaui tibi Inimi
ci mei dixerunt mala mi-
chi: quādo morietur ꝛ pe
ribit nomē eius Et si in
grediebatur vt videret va
na: loquebat̄ cor ei⁹ con-
gregauit iniquitatē sibi.
Egrediebatur foras: et
loquebat̄ in id ipsū Ad-
uersuꝫ me susurrabāt oēs
inimici mei: aduersuꝫ me
cogitabant mala michi.
Uerbū iniquū cōstitue-
runt aduersū me: nūquid
qui dormit nō adiiciet vt
resurgat. Etem̄ homo
pacis mee in quo speraui
qui edebat panes meos:
magnificauit sup me sup
plantationē Tu autem
dn̄e miserere mei: et resu-
scita me ꝛ retribuam eis.
In hoc cognoui qm̄ vo
luisti me: qm̄ non gaude
bit inimicus meus super
me Me autē ꝑpter ino
centiā suscepisti: ꝛ confir
masti me in cōspectu tuo
in eternū Bn̄dictus do
min⁹ deus israel a seculo:
ꝛ i sc'm fiat fiat. Ps. xli.

Quēadmodum desi-derat ceruꝰ ad fon-tes aquarū: ita desiderat aīa mea ad te deus Sitiuit aīa mea ad deū fon tem viuū: quādo veniā ꝛ apparebo ante faciē dei Fuerūt michi lachrime mee panes die ac nocte: dū dicit̄ michi quotidie vbi ē deꝰ tuꝰ Hec recor-datꝰ sū ꝛ effudi ī me aīaꝫ meā: qm̄ trāsibo ī locū ta bernaculi admirabl'is: vſ qꝫ ad domū dei In voce exl'tatiōis ꝛ cōfessiōis: so nus epulantis Quare tristis es aīa mea: ꝛ qua-re cōturbas me. Spera in deo qm̄ adhuc confite boꝛ illi: salutare vultꝰ mei ꝛ deꝰ meꝰ Ad meipꝫ aīa mā cōturbata ē: ꝓpterea memoꝛ ero tui de t̄ra ioꝛ-danis ꝛ hermonii a mōte modico Abissus abissū īuocat: ī voce catharataꝝ tuaꝝ Omia excelsa tua ꝛ fluctꝰ tui: sup̱ me transie rūt In die mādauit dn̄s miaꝫ suā: ꝛ nocte canticū eiꝰ Apō me orō deo vi-te mee: dicā deo susceptoꝛ meꝰ es Quare oblitꝰ es mei ꝛ quare cōtristatus in-cedo dū affligit me inimi cus Dū cōfringūtur os-sa mea: exprobrauer̄t mi-chi q̄ tribulāt me inimici mei Dum dicūt michi per singulos dies vbi est deus tuꝰ: quare tristis es aīa mea ꝛ quare cō turbas me Spera ī deo qm̄ ad-huc cōfiteboꝛ illi: salutare vultꝰ mei et deus meus

Psalmꝰ sequēs nō dr̄ ad nocꝛ. sꝫ ad laud. ps. xliiii

Iudica me deꝰ ꝛ discerne causā meā de gente nō sctā: ab hoīe iniquo et doloso erue me Quia tu es deus forti-tudo mea: quare me repu listi et quare tristis ince-do dū affligit me inimi-cus Emitte lucē tuā et veritatē tuam: ipa me de duxerūt ꝛ adduxerunt in montē sctm̄ tuū: ꝛ in ta-bernacl'a tua Et introi-bo ad altare dei: ad deū qui letificat iuuentutem meā Cōfiteboꝛ tibi in

cythara de⁹ deus meus: quare tristis es aia mea et quare conturbas me. Spera i deo qm̄ adhuc cõfitebor illi: salutare vultus mei ⁊ de⁹ me⁹. Gloria patri. An̄. Sana dn̄e aiam̄ meā q̄a peccaui tibi. An̄. Eructauit cor. ps. xliii.

Deus aurib⁹ nostris audiuimus: patres nr̄i annūciauerūt nobis Opus quod operatus es i diebus eoꝝ: ⁊ in diebus antiq̄s Man⁹ tua gētes dispdidit ⁊ plātasti eos: afflixisti pp̄los et expulisti eos Nec em̄ in gladio suo possederūt terrā: ⁊ brachiū eoꝝ nō saluauit eos Sed dextera tua ⁊ brachiū tuū ⁊ illuminatio vultus tui: qm̄ cōplacuisti i eis Tu es ipse rex me⁹ ⁊ deus meus: qui mandas salutes iacob. In te inimicos nostros ventilabim⁹ cornu: ⁊ in noīe tuo spnemus insurgētes i nobis Nō em̄ i arcu meo spabo: ⁊ gladi⁹ me⁹ nō saluabit me Saluasti em̄ nos de affligentib⁹ nos: ⁊ odiētes nos cōfudisti In deo laudabimur tota die: ⁊ i nomie tuo cōfitebimur tibi in seculū Nūc aūt repulisti ⁊ cōfudisti nos: ⁊ nō egrecieris de⁹ i virtutib⁹ nostris Auertisti nos retrorsū post inimicos nostros: ⁊ q̄ oderūt nos diripiebāt sibi Dedisti nos tāq̄ oues escarū: ⁊ i gētibus dispsisti nos Vendidisti pp̄lm tuū sine pcio: ⁊ nō fuit multitudo i cōmutationib⁹ eoꝝ Posuisti nos obprobriū vicinis nr̄is: subsānationē ⁊ derisū his q̄ sūt i circuitu nr̄o Posuisti nos i similitudinē gentibus: cōmotionē capitis i pp̄lis Tota die verecūdia mea cōtra me ē: ⁊ cōfusio faciei mee cooperuit me A voce exprobrātis ⁊ obloquētis a facie inimici ⁊ psequentis Hec omia venerunt sup nos nec obliti sumus te ⁊ inique non egim⁹ in testamento tuo. Et non

recessit retro cor nostrum: et declinasti semittas nostras a via tua Q[uonia]m humiliasti nos i[n] loco afflictionis: et cooperuit nos umbra mortis S[i] i[n]obliti sumus nome[n] dei nostri: et si expandimus manus nostras ad deu[m] alienu[m] N[on]ne deus requiret ista: ipse e[ni]m novit abscondita cordis Q[uonia]m p[ro]pter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis: E[x]urge quare obdormis d[omi]ne: exurge et ne repellas in fine[m]. Q[u]uare faciem tua[m] auertis. obliuisceris inopie nostre et tribulatio[n]is nostre Q[uonia]m humiliata est in puluere a[n]i[m]a nostra: co[n]glutinatus est in terra venter noster. E[x]urge domi[n]e adiuua nos: et redime nos p[ro]pter nomen tuu[m] Ps. xliiii.

E[r]uctauit cor meu[m] verbum bonu[m]: dico ego opera mea regi L[ingua] mea calam[us] scribe: velociter scribentis S[pecio]sus forma pre filiis ho[m]i[n]um diffusa est gratia i[n] labiis tuis: p[ro]pterea b[e]n[e]dixit te deus in eternu[m] A[ccin]gere gladio tuo. super femur tuum potentissime. S[pecie] tua et pulcritudine tua: inte[n]de prospere p[ro]cede et regna P[ropter] veritate[m] et mansuetudine[m] et iusticia[m]: et deducet te mirabiliter dextera tua S[a]gitte tue acute: pp[o]l[i] sub te cadent in corda inimicor[um] regis S[edes] tua de[us] in seculu[m] seculi: virga directionis virga regni tui. D[ilexisti] iusticia[m] et odisti iniquitatem: p[ro]pterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pre co[n]sortib[us] tuis M[irra] et gutta et cassia a vestime[n]tis tuis a domibus eburneis: ex q[ui]bus delectaueru[n]t te filie regu[m] in honore tuo A[sti]tit regina a dextris tuis i[n] vestitu deaurato: circu[m]data varietate A[udi] filia et vide et inclina aure[m] tua[m]: et obliuiscere populu[m] tuum et domu[m] patris tui E[t] co[n]cupiscet rex decore[m]

tuū: qm̄ ipse est dn̄s deus tuus: ⁊ adorabunt eum. Et filie tyri in muneribus: vultū tuū deprecabūtur oēs diuites plebis Omnis gloria ei⁹ filie regis ab intus: in fimbriis aureis circūamitta varietatibus Adducētur regi virgines post eā: proxime ei⁹ offerētur tibi Offerētur in leticia ⁊ exultatione: adducētur in templū regis Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: cōstitues eos principes super omnē terrā Memores erūt nomis tui dn̄e: i om̄i generatione ⁊ gn̄atione Propterea populi confitebūtur tibi i eternum: et in seculum seculi. Gloria patri. An̄. Eructauit cor meū verbū bonū. An̄. Adiutor: Ps. xlv.

Deus noster refugiū ⁊ virtus: adiutor i tribulationib⁹ que inuenerunt nos nimis. Propterea nō timebimus dū turbabitur terra: ⁊ trāsferētur mōtes in cor maris Sonuerūt ⁊ turbate sūt aque eor: cōturbati sunt montes i fortitudine ei⁹. Fluminis impetus letificat ciuitatē dei: sctificauit tabernaculū suū altissimus Deus in medio eius nō cōmouebitur: adiuuabit eā deus mane diluculo Cōturbate sunt gentes ⁊ inclinata sūt regna: dedit vocem suā mota est terra Dn̄s virtutū nobiscū: susceptor noster deus iacob Venite ⁊ videte opera dn̄i que posuit prodigia sup terrā: auferens bella vsq̃ ad finē terre Arcū cōteret et cōfringet arma: et scuta cōburet igni Uacate ⁊ videte qm̄ ego sum de⁹: exaltabor in gentib⁹ ⁊ exaltabor in terra Dn̄s virtutū nobiscum: susceptor noster deus iacob. Ps. xlvi

Omnes gētes plaudite manib⁹: iubilate deo in voce exultationis Qm̄ dn̄s excelsus terribilis: rex magn⁹ sup omnē terrā Subiec-

cit pplos nobis: et gētes sub pedib⁹ nostris Elegit nobis hereditatē suā speciē iacob quem dilexit Ascendit de⁹ ī iubilo: ⁊ dn̄s in voce tube Psallite deo nr̄o psallite: psallite regi nr̄o psallite Qm̄ rex oīs terre deus: psallite sapiēter Regnabit de⁹ sup gētes: de⁹ sedet super sedē sctām suam Principes pploꝝ cōgregati sūt cū deo abrahā: qm̄ dii fortes terre vehemēter eleuati sunt. Glia patri. An̄. Adiutor in tribulationibus.

An̄. Auribus pcipite. ps. xlvii.

Magnus dn̄s ⁊ laudabilis nimis ī ciuitate dei nostri ī mōte sctō eius Fūdatur exultatione vniuerse terre: mons syon latera aqlonis ciuitas regis magni Deus ī domib⁹ eius cognoscet: cū suscipiet eam qm̄ ecce reges cōgregati sunt: conuenerūt in vnū. Ipsi vidētes sic admirati sunt cōturbati sunt cōmoti sunt: tremor apprehēdit eos. Ibi dolores vt parturiētis: in spū vehemēti conteres naues tharsis Sicut audiuim⁹ sic vidim⁹ in ciuitate dn̄i virtutū: ī ciuitate dei nr̄i: de⁹ fundauit eā in eternū Suscepim⁹ deus miam tuā: in medio templi tui. Scdm nomē tuū deus sic ⁊ laus tua in fines terre: iusticia plena ē dextera tua Letet̄ mons syon ⁊ exultēt filie iude: ppter iudicia tua dn̄e Circūdate syon ⁊ complectimini eā: narrate in turrib⁹ ei⁹. Ponite corda vestra in virtute ei⁹: et distribuite domos ei⁹ vt enarretis ī progenie altera Qm̄ hic est de⁹ deus noster ī eternū et in seculū scl'i: ipse reget nos in secula. ps. xlviii.

Audite hec oēs gentes: aurib⁹ pcipite qui hītatis orbē. Quiqȝ terrigene et filii hoīm: simul ī vnū diues ⁊ pauper. Os meū loquetur sapientiā: ⁊ meditatio cordis mei prudentiam

fe iii   20

tiam I nclinabo in parabolam aurē meam: aperiam in psalterio propositionē meam C ur timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circundabit me Q ui confidūt i virtute sua: ꝛ in multitudine diuitiarū suarū gloriātur F rater nō redimit redimet homo: ꝛ non dabit deo placationē suā E t preciū redemptionis anime sue: et laborabit i eternū ꝛ viuet adhuc in finē N on videbit interitum cum viderit sapiētes morientes: simul īsipiens et stultus peribūt E t relinquēt alienis diuitias suas: ꝛ sepulchra eoꝝ domꝰ illoꝝ in eternū. T abernacula eoꝝ in progenie ꝛ progenie: vocauerūt nomīa sua ī terris suis H omo cū in honore esset nō ītellexit: comparatus est iumentis insipientibus: et similis factus est illis. H ec via illoꝝ scandalū ipsis: ꝛ postea in ore suo complacebūt S icut oues in inferno positi sunt mors depascet eos. E t dominabūtur eoꝝ iusti i matutino: et auxilium eorū veterascet in inferno a gloria eoꝝ V erumtamē deus redimet animā meam de manu inferi: cū acceperit me N e timueris cum diues factus fuerit homo: ꝛ cū multiplicata fuerit gloria domus eiꝰ. Q uoniā cum interierit non sumet omia: neqꝫ descendet cum eo glia eius Q uia anima eius in vita ipsius bn̄dicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei. I ntroibit vsqꝫ in progenies patrum suoꝝ: vsqꝫ in eternū non videbit lumen H omo cū in honore esset non intellexit: comparatus est iumētis insipientibus: ꝛ similis factus est illis. G lia patri. An. Auribus pcipite q̄ habitatis orbē. An. Deus

D eus deorū ps. xlix
deoꝝ dn̄s: locutꝰ ē ꝛ vocauit terrā A solis ortu vsqꝫ ad occasū: ex syon

species decoris eiꝰ Deꝰ
manifeste veniet: deꝰ no-
ster ⁊ nō silebit Ignis i
cōspectu eius exardescet:
⁊ i circuitu eiꝰ tempestas
valida Aduocauit celū
desursum: ⁊ terrā discerne
re populū suū Congre
gate illi sctōs eius qui or
dinant testamentū eius
sup sacrificia Et annū-
ciabūt celi iusticiam eiꝰ:
qm̄ deus iudex est Au-
di ppl'us meus ⁊ loquar:
israel et testificabor tibi:
deus deꝰ tuꝰ ego sū Nō
i sacrificiis tuis arguā te:
holocausta aūt tua in cō
spectu meo sūt semp Nō
accipiā de domo tua vi-
tulos: neq3 de gregibus
tuis hircos Qm mee sūt
oēs fere siluarū: iumēta
in montibꝰ ⁊ boues Co
gnoui oia volatilia celi:
⁊ pulcritudo agri mecū ē
Si esuriero nō dicam ti
bi: meus est em̄ orbis ter
re et plenitudo eiꝰ. Nū-
quid mādūcabo carnes
taurorū: aut sanguinē hir
corum potabo Immola
deo sacrificium laudis: ⁊
redde altissimo vota tua
Et inuoca me in die tri
bulationis: eruā te ⁊ ho-
norificabis me Peccato
ri aūt dixit deus quare tu
enarras iusticias meas:
⁊ assumis testamētū me-
um per os tuū Tu vero
odisti disciplinā: ⁊ proie-
cisti sermones meos re-
trorsum Si videbas fu-
rem currebas cū eo: ⁊ cū
adulteris porcionē tuam
ponebas Os tuū abun
dauit malicia: et lingua
tua concinnabat dolos.
Sedens aduersus fratrē
tuū loquebaris: ⁊ aduer-
sus filiū matris tue pone
bas scandalū: hec fecisti
⁊ tacui Existimasti ini-
que ꝙ ero tui similis: ar-
guam te ⁊ statuā contra
faciē tuā Intelligite hec
qui obliuiscimini deū: ne
quādo rapiat ⁊ nō sit qui
eripiat. Sacrificiū lau-
dis honorificabit me: et
illic iter quo ostendā illi
salutare dei. Iste psal-
mus nō dicit' ad noctur-

nũ sed ad laudes. Añ. De
le domine. ps.l.

Miserere mei deus: se
cundũ magnã mi-
sericordiã tuã Et scdm
multitudinẽ miserationũ
tuarũ: dele iniquitatẽ me
am Amplius laua me
dñe ab iniquitate mea: ⁊
a peccato meo mũda me
Qm iniqtatẽ meã ego
cognosco: ⁊ pctm̃ meũ cõ
tra me est semp Tibi so-
li peccaui ⁊ malũ corã te
feci vt iustificeris i sermo
nib⁹ tuis: ⁊ vincas cũ iu
dicaris Ecce eñ in ini-
quitatib⁹ cõceptus sum:
⁊ in pctis cõcepit me ma
ter mea Ecce eñ verita
tem dilexisti: incerta ⁊ oc-
culta sapiẽtie tue manife
stasti michi Asp̃ges me
dñe ysopo ⁊ mundabor:
lauabis me et sup niuem
dealbabor Auditui meo
dabis gaudiũ ⁊ leticiã: ⁊
exultabũt ossa humiliata
Auerte faciẽ tuã a pec-
catis meis: ⁊ oẽs iniqui
tates meas dele. Cor
mundũ crea in me deus:
spiritũ rectũ innoua in vi
sceribus meis Ne proici-
as me a facie tua: ⁊ spiri-
tũ sanctũ tuũ ne auferas
a me Redde michi leti-
ciã salutaris tui: ⁊ spiritu
principali confirma me.
Docebo iniquos vias
tuas: ⁊ impii ad te cõuer
tẽtur Libera me de san-
guinib⁹ deus de⁹ salutis
mee: et exultabit lingua
mea iusticiã tuam Dñe
labia mea aperies: et os
meũ annũciabit laudem
tuã Qm si voluisses sa
crificiũ dedissem: vtiq; ho
locaustis non delectabe
ris Sacrificiũ deo spũs
cõtribulatus: cor contri-
tũ ⁊ humiliatũ deus nõ
despicies. Benigne fac
dñe i bona volũtate tua
syon: vt edificentur muri
hierusalẽ Tũc accepta-
bis sacrificiũ iusticie: o-
blationes et holocausta
tũc imponẽt super altare
tuũ vitulos. ps.li.

Quid gloriaris i mali
cia: qui potens est i
iniquitate Tota die in-

iusticiã cogitauit lingua tua: sicut nouercula acu- ta fecisti dolũ D ilexisti maliciã sup benignitatẽ: iniquitatẽ magis q̃ lo- qui equitatẽ D ilexisti oĩa verba p̃cipitationis: lingua dolosa P ropterea deus destruet te in finem euellet te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo: ⁊ ra- dicẽ tuã de terra viuentiũ V idebũt iusti ⁊ timebũt ⁊ sup eũ ridebũt ⁊ dicẽt: ecce homo qui nõ posuit deũ adiutorẽ suũ S ed sperauit in multitudine di uitiarũ suarũ: ⁊ preualuit i vanitate sua E go au tẽ sicut oliua fructifera in domo dei: speraui in mia dei in eternũ ⁊ in sc'lm se culi C õfitebor tibi i se- culum quia fecisti: ⁊ expe ctabo nomẽ tuũ qm̃ bo- nũ est in conspectu sctõꝝ tuoꝝ. G loria patri. An. Deus deorũ dñs locutus est. ℣ Immola deo sacrificiũ lau- dis ℟. Et redde altissimo vo ta tua In laud. ã. Dele dñe ps. Miserere. Feria

quarta Inuitatoriũ. In manu tua dñe oĩs fines terre ps. Venite Oĩs ṗi isti' nocturni ad nocturnũ di cunt bini ⁊ bini cum glia patri. excepto ps. Deus in noĩe tuo. qui relinquit. et ps. Te decet. ps. Deus de' meus. et Deus misereat nostri. qui dicit in laud. cũ suis añ. An. Auertit do minus. ps. lii.

D ixit insipiens in cor de suo: nõ est deus. C orrupti sunt ⁊ abho- minabiles facti sunt iniq- tatibus: nõ est qui faciat bonũ D eus de celo p- spexit sup filios hoim: vt videat si ẽ intelligẽs aut requirẽs deũ O ẽs de clinauerũt simul inutiles facti sunt: nõ est q̃ faciat bonũ nõ est v sq; ad vnũ N õne scient oẽs q̃ ope rantur iniquitatẽ: qui de uorant plebẽ meam vt ci bũ panis D eũ nõ in- uocauerũt: illic trepidaue rũt timore vbi nõ fuit ti- mor Q m̃ deus dissipa uit ossa coꝝ qui homini-

bus placent: confusi sunt
quoniā deus spreuit eos
Quis dabit ex syon salu
tare isrl': cū cōuerterit dn̄s
captiuitatē plebis sue ex-
ultabit iacob· ⁊ letabitur
israel Psalm⁹ sequēs nō
d̄r ad nocturnū. p̄.liii.
Deus in noīe tuo sal
uū me fac: ⁊ in vir-
tute tua iudica me De⁹
exaudi orationē meā: au
ribus percipe verba oris
mei Qm̄ alieni insurre-
xerūt aduersum me: ⁊ for
tes quesierūt aīam meā:
⁊ nō ꝓposuerūt deū ante
conspectū suū Ecce em̄
deus adiuuat me: ⁊ dn̄s
susceptor est anime mee.
Auerte mala inimicis
meis: ⁊ in veritate tua di
sperde illos Volūtarie
sacrificabo tibi: ⁊ confite
bor nomini tuo dn̄e: qm̄
bonū est Qm̄ ex omī tri
bulatione eripuisti me: et
super inimicos meos de
spexit oculus me⁹. ps.
Exaudi deus liiii.
orationē meā: et ne
despexeris deprecationē
meā: intende michi ⁊ ex-
audi me Contristatus
sum in exercitatiōe mea
⁊ cōturbatus sum a voce
inimici et a tribulatione
peccatoris Quoniā de
clinauerūt in me iniqui-
tates: ⁊ i ira molesti erāt
michi Cor meū contur
batū est in me: ⁊ formido
mortis cecidit super me.
Timor et tremor vene-
rūt sup me: ⁊ contexerunt
me tenebre Et dixi quis
dabit michi pēnas sicut
columbe: ⁊ volabo et re-
quiescam Ecce elonga
ui fugiens: ⁊ mansi in so
litudine Expectabā eū
qui saluū me fecit: a pusil
lanimitate spūs ⁊ tēpesta
te Precipita dn̄e ⁊ diui
de linguas eoꝝ: qm̄ vidi
iniq̄tatē ⁊ cōtradictionē
i ciuitate Die ac nocte
circūdabit eā sup muros
ei⁹ iniq̄tas: ⁊ labor i me-
dio ei⁹ ⁊ i iusticia Et nō
defecit de plateis ei⁹: vsu
ra ⁊ dolus Qm̄ si inimi
c⁹ meus maledixisset mi-
chi sustinuissē vtiqꝫ Et

si is qui oderat me super
me magna locut⁹ fuisset:
abscondissem me forsitan
ab eo Tu vero homo v-
nanimis: dux meus ⁊ no
tus meus Qui simul me
cū dulces capiebas cibos
in domo dei ābulauim⁹
cum consensu. Ueniat
mors sup illos: ⁊ descen-
dant in infernū viuentes
Qm̄ nequitie in habita
culis eoꝝ: in medio eorū.
Ego autē ad deū clama
ui: ⁊ domin⁹ saluauit me
Uespere ⁊ mane ⁊ meri
die narrabo ⁊ annūciabo
et exaudiet vocē meam.
Redimet in pace animā
meā ab his qui appropi-
quāt michi: qm̄ iter mul-
tos erat mecum Exau-
diet deus ⁊ humiliabit il
los: qui est ante scl'a Nō
em̄ est illis cōmutatio et
nō timuerūt: extēdit ma-
nū suam in retribuendo.
Contaminauerūt testa
mentū ei⁹: diuisi sunt ab
ira vultus eius ⁊ appro-
pinquauit cor illi⁹ Mol
liti sunt sermones ei⁹ sup
oleum: ⁊ ipsi sunt iacula
Iacta sup dominū curam
tuam ⁊ ipse te enutriet: et
nō dabit in eternū fluctu
ationem iusto Tu vero
deus: deduces eos in pu
teū interitus Uiri san-
guinū ⁊ dolosi non dimi
diabūt dies suos: ego au
tē sperabo i te dn̄e. Glia
patri Auertit dn̄s cap-
tiuitatē plebis sue. An̄. Qm̄.
Miserere mei ps.lv.
deus qm̄ conculca
uit me homo: tota die im
pugnans tribulauit me.
Conculcauerūt me ini-
mici mei tota die: quoniā
multi bellātes aduersum
me Ab altitudine diei
timebo: ego vero i te spe-
rabo In deo laudabo ser
mones meos: in deo spe
raui non timebo quid fa-
ciat michi caro. Tota
die verba mea execraban
tur: aduersū me om̄s co-
gitatioēs eoꝝ in malum
Inhabitabūt ⁊ abscon-
dent: ipsi calcaneū meū
obseruabūt Sicut susti-
nuerūt animā meam pro

fe mj
73

nichilo saluos facies il-los: i ira populos cõfrin-ges D eus vitã meã an nunciaui tibi posuisti la-chrimas meas i cõspectu tuo S icut τ in promissi one tua: tũc conuertẽtur inimici mei retrorsũ I n quacũq3 die inuocauero te: ecce cognoui qm̃ deus meus es I n deo lauda-bo verbũ: in dño lauda-bo sermonẽ in deo spera-ui: nõ timebo quid faciat michi homo. I n me sũt deus vota tua: que reddã laudationes tibi. Q m̃ eripuisti animã meam de morte: τ pedes meos de lapsu: vt placeã corã deo in lumie viuentiũ. ps. lvi.

M iserere mei deus miserere mei: qm̃ in te cõfidit aia mea. E t in vmbra alarũ tua rũ sperabo: donec trãseat iniquitas C lamabo ad deũ altissimũ: deũ qui be ne fecit michi M isit de celo τ liberauit me. dedit in obprobriũ cõculcãtes me. M isit deus miam suã τ veritatẽ suã: τ eri-puit aiam meã de medio catulorũ leonũ: dormiui cõturbatus F ilii hoim dentes eorꝝ arma τ sagit te: τ lingua eorꝝ gladius acutus E xaltare sup ce los deus: τ in omni terra glia tua L aqueũ para-uerũt pedibꝰ meis: τ in-curuauerũt aiam meam. F oderũt ante faciẽ meã foueã: τ inciderũt in eam P aratũ cor meũ deꝰ pa ratũ cor meũ: cantabo et psalmũ dicam E xurge glia mea exurge psalteriũ τ cythara: exurgã dilucu lo C onfitebor tibi i po pulis dñe: τ psalmũ dicã tibi in gentibꝰ Q m̃ ma gnificata ẽ vsq3 ad celos mia tua: τ vsq3 ad nubes veritas tua E xaltare su per celos deus: τ sup om nẽ terrã glia tua. G lia patri. An Q m̃ in te cõfidit anima mea. An Juste iudica te. ps. lvii.

S i vere vtiq3 iusticiã loqui-mini: recte iudicate filii hoim E tenĩ i corde ini-

quitates operamini i terra iusticias manus vr̄e cōcinnant. Alienati sunt peccatores a vulua: errauerūt ab vtero locuti sūt falsa. Furor illis scd̄m similitudinem serpētis: sicut aspidis surde et obturantis aures suas. Que nō exaudiet vocē incantantiū: et venefici incātātis sapiēter. Deus cōteret dētes eorum i ore ipsorum molas leonū cōfringet dominus. Ad nichilū deuenient tāquam aqua decurrēs: intēdit arcū suū donec infirmet. Sicut cera que fluit auferetur: super cecidit ignis et nō viderunt solē. Priusquam intelligerent spine vestre ramnū: sicut viuētes sic in ira absorbet eos. Letabit iustus cū viderit vindictā: manus suas lauabit i sanguie pctōris. Et dicet homo: si vtiqz ē fructus iusto: vtiqz est deus iudicās eos i terra. ps.lvi.

Eripe me de inimicis meis deus meus: et ab insurgentibus in me libera me. Eripe me de operantibus iniquitatē: et de viris sanguinum salua me. Quia ecce ceperūt aīaz meā: irruerūt i me fortes. Neqz iniqtas mea neqz pctm̄ meū dn̄e: sine iniqtate cucurri et direxi. Exurge i occursum meū et vide: et tu dn̄e deus virtutū deus israel. Intēde ad visitādas oēs gētes: nō miserearis oibus q operātur iniquitatē. Cōuertātur ad vesperā et famē patientur vt canes: et circuibūt ciuitatē. Ecce loquētur i ore suo: et gladius in labus eorum qm̄ qs audiuit. Et tu dn̄e deridebis eos: et ad nichilū deduces oēs gētes. Fortitudinē meā ad te custodiā: qa deus susceptor meus es: deus meus mia eius preueniet me. Deus ostēdit michi super inimicos meos ne occidas eos: neqn̄ obliuiscant ppli mei. Disperge illos i vtute tua: et depone eos protector meus dn̄e. Delictū oris eorum sermo

fe[a] iiij 24

nē labioꝝ ipsoꝝ: ⁊ cōpre-
hendent̄ i supbia sua Et
de execratione ⁊ menda-
cio annūciabuntur in cō
summatiōe: in ira consū-
mationis ⁊ nō erūt Et
sciēt qꝛ de⁹ dn̄ abit̄ iacob
et finiū terre Conuetant̄
ad vespam: ⁊ famē patien
tur vt canes: et circuibūt
ciuitatē Ipsi dispergētur
ad manducādū: si vo nō
fuerit saturati et murmu
rabūt Ego aūt cātabo
fortitudinē tuā: ⁊ exalta-
bo mane miaꝫ tuā Quia
fact⁹ es susceptor me⁹ ⁊ re
fugiū meū i die tribulati
onis mee Adiutor me⁹
tibi psallā: qꝛ de⁹ suscep-
tor me⁹ es deus me⁹ mia
mea. Glia. Añ. Iuste iudi
cate filii hominū. Añ. Da no
bis domine. ps. lix.

Deus repulisti nos ⁊
destruxisti nos: ira
t⁹ es ⁊ misert⁹ es nobis.
Cōmouisti terrā ⁊ cōtur
basti eā: sana cōtritiones
ei⁹ qꝛ cōmota ē Ostendi
sti pplo tuo dura: potasti
nos vino cōpūctiōis De

disti metuētibus te signi
ficationē: vt fugiant a fa
cie arcus. Et liberētur
dilecti tui: saluū fac dexte
ra tua ⁊ exaudi me De⁹
locutus est in sancto suo:
letabor et partibor siccī-
mā ⁊ conuallem taberna
culoꝝ metibor Me⁹ est
galaad ⁊ meus ē manas-
ses: et effraym fortitudo
capitis mei Iuda rex me
us: moab olla spei mee.
In ydumeā extendā cal
ciamentū meū: michi ali
enigene subditi sūt Quis
deducet me i ciuitatē mu
nitam: quis deducet me
vsqꝫ in ydumeam Nōn-
ne tu de⁹ q̄ repulisti nos:
et nō egredieris de⁹ i vir
tutib⁹ nris Da nobis au
xiliū de tribulatōe: qꝛ vana
na sal⁹ hoīs In deo faci
em⁹ virtutē: et ipe ad ni-
chilū deducet tribulātes
Exaudi nos. ps. lx.

Exaudi de⁹ depcationē meā
intēde orōni mee A fini
bus terre ad te clamaui
dū anxiaret̄ cor meū: i pe
tra exaltasti me Deduxi

stime qa factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici. Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: protegar in velamento alarum tuarum. Qm̄ tu deus exaudisti orationē meā: dedisti hereditatē timētibus nomē tuū. Dies super dies regis adiicies ānos eius vsqꝫ in diē ḡnationis et generationis. Permanet in eternū in conspectu dei: miam et veritatē eius qs requiret. Sic psalmū dicam nomini tuo in seculū seculi: vt reddam vota mea de die i diem. Glia patri. An. Da nobis domine auxiliū de tribulatiōe. An. A timore. Ps. lxi.

Nonne deo subiecta erit aīa mea: ab ipso eñi salutare meū. Nā et ipse deus meus et salutaris meus: susceptor meus non mouebor amplius. Quousqꝫ irruitis in hominē: interficitis vniuersi vos: tanqꝫ parieti inclinato et macerie depulse. Uerūtamē preciū meū cogitauerūt repellere: cucurri in siti: ore suo bñdicebant: et corde suo male dicebant. Uerūtamen deo subiecta esto anima mea: qm̄ ab ipso patiētia mea. Quia ipse est deus meus et saluator meus: adiutor meus nō emigrabo. In deo salutare meū et glia mea: deus auxiliū mei et spes mea i deo ē. Sperate in eo omis cōgregatio populi: effundite corā illo corda vestra: deus adiutor noster i eternū. Uerūtamen vani filii hoīm mēdaces filii hoīm in stateris: vt decipiant ipsi de vanitate in id ipsū. Nolite sperare in iniquitate: et rapinas nolite cōcupiscere: diuitie si affluāt nolite cor apponere. Semel locutus est deus duo hec audiui: quia potestas dei est tibi dñe mia: quia tu reddis vnicuiqꝫ iuxta opera sua. Psalmus iste seques nō dr ab nocturnū sed ad laud. Ps. lxii.

fe iiij

25

Deus deus meus: ad te de luce vigilo Sitiuit in te aia mea: quam multipliciter tibi caro mea In terra deserta in via et inaquosa sic in scto apparui tibi: vt viderem virtutem tuam et gloriam tuam Quoniam melior est mia tua super vitas: labia mea laudabunt te. Sic benedicam te in vita mea: et in nomine tuo leuabo manus meas Sicut adipe et pinguedine repleatur aia mea: et labiis exultationis laudabit os meum Si memor fui tui super stratum meum in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor meus Et in velamento alarum tuarum exultabo adhesit aia mea post te: me suscepit dextera tua Ipsi vero in vanum quesierunt aiam meam introibunt in inferiora terre: tradentur in manus gladii partes vulpium erunt Rex vero letabitur in deo: laudabuntur omnes qui iurant in eo quia obstructum est os loquentium iniqua Ps. lxiii.

Exaudi deus orationem meam cum deprecor: a timore inimici eripe aiam meam Protexisti me a conuentu malignantium: a multitudine operantium iniquitatem Quia exacuerunt vt gladium linguas suas: intenderunt arcum rem amaram: vt sagittent in occultis immaculatum. Subito sagittabunt eum et non timebunt: firmauerunt sibi sermonem nequam Narrauerunt vt absconderent laqueos: dixerunt quis videbit eos Scrutati sunt iniquitates defecerunt scrutantes scrutinio Accedet homo cor altum: et exaltabitur deus. Sagitte paruulorum facte sunt plage eorum: et infirmate sunt contra eos lingue eorum Conturbati sunt omnes qui videbant eos: et timuit omnis homo Et annunciauerunt opera dei: et facta eius intellexerunt Letabitur iustus in domino: et sperabit in eo: et laudabuntur omnes recti corde. Psalmus sequens non dicitur ad noct. sed

d

ad laudes. ps. lxiiii.

Te decet ymnus deus in syon: et tibi reddetur votū i hierusalē **E**xaudi orationē meā: ad te omīs caro veniet **V**erba iniquorum preualuerūt super nos: et impietatibus nostris tu propiciaberis **B**eatus quē elegisti et assumpsisti: habitabit i atriis tuis **R**eplebimur in bonis domus tue: sctm̄ est templū tuū mirabile i eqtate **E**xaudi nos deus salutaris noster: spes oīm finiū terre et in mari longe **P**reparās mōtes i virtute tua accinctus potētia: qui conturbas profundū maris: sonum fluctuū eius **T**urbabuntur gentes et timebunt qui habitāt termios a signis tuis: exitus matutini et vespe delectabis. **V**isitasti terram et inebriasti eam: multiplicasti locupletare eā **F**lumē dei repletū ē aqs: parasti cibū illorum: qm̄ ita est pparatio eius **R**iuos eius inebriās mltiplicata genimina eius: in stillicidiis eius letabitur germinās **B**enedices corone anni benignitatis tue: et cāpi tui replebuntur vbertate **P**inguescēt speciosa deserti: et exultatione colles accingētur **I**nduti sunt arietes ouiū: et valles abundabūt frumēto: clamabūt etenī ymnum dicēt. **G**lia patri. **An.** A timore inimici eripe dn̄e animā meā. **An.** Bn̄dicite gētes B.

Iubilate ps. lxv.

deo oīs terra: psalmū dicite nomi eius: date gloriā laudi eius **D**icite deo quam terribilia sunt opera tua dn̄e: in multitudine virtutis tue mentientur tibi inimici tui **O**mis terra adoret te et psallat tibi. psalmū dicat nomini tuo **V**enite et videte opera dei: terribilis i cōsiliis super filios hoīm **Q**ui cōuertit mare in aridā: i flumie ptransibūt pede: ibi letabimur i ipso **Q**ui dominatur in virtute sua in eternum: oculi eius super

gentes respiciunt: qui ex-
exasperant non exalten-
tur in semetipsis B ene
dicite gentes deum no-
strum: et auditam facite
vocem laudis ei⁹ Q ui
posuit animaz meam ad
vitam: et non dedit in cō
motionem pedes meos.
Q uoniā probasti nos
deus: igne nos examina
sti: sicut examinatur ar-
gentum I nduxisti nos
in laqueū: posuisti tribu-
lationes in dorso nostro:
īposuisti homies sup ca-
pita nostra T rāsiuimus
per ignē et aquā: et eduxisti
nos in refrigeriū I ntroi
bo in domū tuā in holo-
caustis: reddaz tibi vota
mea que distinxerunt la-
bia mea. E t locutū est
os meū: in tribulatione
mea h olocausta medul
lata offeram tibi cū incē-
so arietū: offeram tibi bo
ues cum hircis V enite
audite et narrabo oīs q̄
timetis deū: q̄ta fecit aie
mee A d ipsum ore meo
clamaui: et exultaui sub li
gua mea: I niquitatē si
aspexi in corde meo: non
exaudiet dn̄s P ropterea
exaudiuit de⁹: et accendit
voci deprecationis mee.
B n̄dictus deus: qui nō
amouit orationē meā et
miam suā a me. p̄.lxvi.

D eus misereat nostri
et bn̄dicat nobis: il-
luminet vultū suū super
nos: et misereatur nostri.
V t cognoscam⁹ in terra
viā tuā: in omnibus genti
b⁹ salutare tuū C onfi-
teātur tibi ppl'i deus: cōfi
teātur tibi ppl'i oīs L e
tentur et exultent gentes
qm̄ iudicas ppl'os i equi
tate: et gentes in terra di-
rigis C onfiteātur tibi
populi deus: confitean-
tur tibi populi omēs: ter-
ra dedit fructū suū B e-
nedicat nos deus deus
noster: benedicat nos de
us: et metuant eum oīs
fines terre. p̄s.lxvii.

E xurgat deus et dissi-
pentur inimici eius:
et fugiāt qui oderūt eū a
facie eius S icut defecit

no Sti

fumus deficiāt: sicut fluit cera a facie ignis: sic pereant pctōres a facie dei. Et iusti epulētur ꝛ exultent in cōspectu dei: ꝛ delectētur in leticia. Cantate deo psalmum dicite nomini eius: iter facite ei qui abscondit super occasum: dn̄s nomē illi. Exultate in cōspectu ei⁹: turbabūtur a facie eius patris orphanoꝝ ꝛ iudicis viduarū. Deus in loco sancto suo: de⁹ qui inhabitare facit vnius moris in domo. Qui educit victos in fortitudine: similiter eos qui exasperant qui habitāt in sepulchris. Deus cū egredieris in cōspectu ppl'i tui: cū ptrāsieris in deserto: Terra mota est: etem̄ celi distillauerūt a facie dei synai a facie dei israel. Pluuiā voluntariam segregabis deus hereditati tue ꝛ infirmata est: tu vero perfecisti eam. Animalia tua habitabūt in ea: parasti i dulcedine tua paupi de⁹.

Dn̄s dabit verbū: euāgelisantib⁹ virtute multa. Rex virtutū dilecti dilecti: ꝛ speciei dom⁹ diuidere spolia. Si dormiatis inter medios cleros penne columbe deargentate ꝛ posteriora dorsi eius in pallore auri. Dū discernit celestis reges sup eā niue dealbabūtur in selmon: mons dei mons pīguis. Mons coagulat⁹ mons pinguis: vt quid suspicamini montes coagulatos. Mons in quo beneplacitū est deo habitare i eo: etem̄ dn̄s habitabit in finem. Currus dei decē milib⁹ multiplex milia letantiū: dn̄s i eis in sinay in sctō. Ascendisti in altū cepisti captiuitatē: accepisti dona in hominib⁹. Etem̄ non credētes: ihabitare dn̄m deum. Bn̄dictus dominus die quotidie: prosperū iter faciet nobis deus salutariū nostroꝝ. De⁹ noster deus saluos faciēdi: ꝛ dn̄i dn̄i exitus mor-

tis Veruntamen de⁹ cō fringet capita inimicorū suoꝝ: verticē capilli pambulantiū in delictis suis Dixit dn̄s ex basan conuertam: conuertā in profundū maris Vt intingatur pes tuus in sanguine lingua canū tuorū. ex inimicis ab ipso Viderunt ingressus tu⁹ deus: ingressus dei mei regis mei qui est in sctō Preuenerūt principes coniūcti psallentib⁹: in medio iuuencularū timpanistriarū In ecclesiis bn̄dicite deo: dn̄o de fontibus israel Ibi beniamin adolescentulus: in mentis excessu Principes iuda duces eoꝝ: principes zabulon principes neptalim. Manda de⁹ virtuti tue confirma hoc deus quod opatus es ī nobis A tēplo tuo in hierusalē: tibi offerēt reges munera Increpa feras arūdinis congregatio tauroꝝ ī vaccis pplo ꝝ: vt excludant eos qui probati sunt argento Dissipa gentes que bella volunt: venient legati ex egypto: ethiopia pueniet man⁹ eius deo Regna terre cātate deo: psallite dn̄o Psallite deo: q̄ ascēdit sup celum celi ad orientē Ecce dabit voci sue vocē virtutis: date gl'iam deo sup israel: magnificētia eius et virtus eius in nubibus Mirabilis deus in sancts suis: deus israel ipse dabit virtutē et fortitudinē plebi sue bn̄dictus de⁹. Gloria patri. An. Benedicite gentes deū nostrū. V. Deus vitā meā annūciaui tibi. R. Posuisti lachrimas meas in cō spectu tuo In laud. a. Amplius laua me. Ps. Miserere mei deus Feria quinta Inuitatoriū. Adoremus dn̄m q̄ ipse fecit nos. Ps. Venite. Oēs psalmi isti⁹ nocturni dicunt ad nocturnū bini et bini cū gl'ia patri ꝛ suis ātiphis. An. Domine deus. Ps. lxix.

Saluū me fac de⁹: q̄m intrauerūt aque vsq

ad animam meam I nfi
xus sum in limo profun-
di et non est substantia.
V eni in altitudinẽ ma-
ris: ⁊ tempestas demer-
sit me L aboraui clamãs
rauce facte sũt fauces mẽ
defecerunt oculi mei duz
spero in deo meo M ul
tiplicati sunt super capil-
los capitis mei: qui ode-
runt me gratis. C on-
fortati sunt qui persecuti
sunt me inimici mei iniu-
ste: que nõ rapui tũc exsol
uebã D eus tu scis insi
pientiã meam: ⁊ delicta
mea a te non sunt abscon
dita. N on erubescant in
me qui expectant te do-
mine: domine virtutum.
N on confundantur su-
per me: qui querunt te de
us israel Q uoniam pro
pter te sustinui opprobri-
um: operuit cõfusio faciẽ
meã E xtraneus factus
sum fratrib⁹ meis: ⁊ pere
grinus filiis matris mee
Q uoniam zelus dom⁹
tue comedit me: ⁊ oppro
bria exprobrantium tibi
ceciderunt super me E t
operui in ieiunio animã
meam: et factum est in
obprobrium michi E t
posui vestimentũ meũ ci
liciũ: ⁊ factus sum illis in
parabolã. A duersũ me
loquebãtur qui sedebant
in porta: ⁊ in me psallebãt
qui bibebãt vinũ E go
vero orationẽ meã ad te
dñe: tẽpus bñplaciti de⁹
I n multitudine mĩe tue
exaudi me: in veritate sa-
lutis tue E ripe me de lu
to vt non infingar: libera
me ab his qui oderũt me
⁊ de ꝓfundis aquaꝝ N õ
me demergat tẽpestas a-
que: neqꝫ absorbeat me ꝑ
fundũ: neqꝫ vrgeat super
me puteus os suũ. E x-
audi me dñe qm̃ benig-
na est misericordia tua: se
cundũ multitudinem mi
serationum tuarum respi
ce in me E t ne auertas
faciem tuam a puero tuo:
qm̃ tribulor: velociter ex-
audi me I ntende ani me
mee ⁊ libera eã: ꝓpter ini
micos meos eripe me:

Tu scis improperiū me-um et confusionē meā: et reuerentiā meam In cō-spectu tuo sunt om̄es qui tribulant me: improperiū expectauit cor meū ⁊ mi-seriā Et sustinuit qui si-mul cōtristaretur ⁊ nō fu-it: ⁊ qui cōsolaret̄ ⁊ non inueni Et dederunt in escā meam fel: ⁊ i siti mea potauerūt me aceto Fi-at mensa eorꝫ corā ipsis i laqueū: ⁊ in retributioēs ⁊ in scandalū Obscurē-tur oculi eorꝫ ne videant: ⁊ dorsum eorꝫ semꝑ i cur-ua Effunde super eos irā tuā: ⁊ furor ire tue cō-prehendat eos Fiat ha-bitatio eorꝫ deserta: ⁊ i ta-bernaculis eorꝫ nō sit q̇ i-habitet. Qm̄ quē tu ꝑ-cussisti ꝑsecuti sunt: ⁊ suꝑ dolorē vulnerū meorꝫ ad-diderūt Appone iniq-tatem suꝑ iniquitatē eo-rū: ⁊ nō intrēt in iusticiā tuā Deleantur de libro viuentiū: ⁊ cum iustis nō scribātur Ego sum pau-per et dolens: salus tua deus suscepit me. Lau-dabo nomen dei cū can-tico: et magnificabo eum i laude Et placebit deo super vitulum nouellum: cornua producentē ⁊ vn-gulas. Uideant pau-peres et letentur: querite deum ⁊ viuet anima ve-stra Quoniam exaudi-uit pauperes dominus: et vinctos suos non de-sperit Laudent illum ce-li ⁊ terra: mare ⁊ om̄ia re-ptilia in eis Quoniam deus saluā faciet syon: et edificabūtur ciuitates iu-de Et inhabitabūt ibi: ⁊ hereditate acquirent eā Et semen seruorum eius possidebit eam: ⁊ qui di-ligunt nomen eius habi-tabunt in ea.

Psalmus. lxix.

Deus in adiutorium meum intende: do-mine ad adiuuandū me festina Confundentur et reuereantur: qui que-runt animā meā Auer-tantur retrorsum et erube-scant: qui volunt michi

mala Auertãtur statim erubescẽtes: qui dicũt michi euge euge Exultent et letetur in te oẽs q̃ querunt te: ⁊ dicãt semꝑ magnificet̃ dñs qui diligũt salutare tuũ Ego vero egenus ⁊ pauꝑ sum: deꝰ adiuua me Adiutor meus ⁊ liberator meꝰ es tu: dñe ne moreris. Gloria patri. Añ. Dñe deus in adiutoriũ meũ intẽde. Añ. Esto michi domine ps.lxx.

In te dñe speraui non cõfundar ineternũ: in iusticia tua libera me et eripe me Inclina ad me aurem tuam: ⁊ salua me Esto michi in deũ protectorẽ ⁊ in locũ munitũ vt saluũ me facias Qm̃ firmamentũ meũ ⁊ refugiũ meum es tu Deus meus eripe me de manu pctõris: ⁊ de manu cõtra legẽ agẽtis ⁊ iniq̃ Qm̃ tu es patientia mea dñe: dñe spes mea a iuuentute mea In te cõfirmatus sum ex vtero de vẽtre matris mee: tu es protector meꝰ In te cantatio mea semꝑ: tanq̃ prodigiũ factus sum multis: ⁊ tu adiutor fortis Repleat̃ os meũ laude vt cantẽ gloriã tuã: tota die magnitudinẽ tuam Ne proiicias me in tẽpore senectutis: cũ defecerit virtꝰ mea ne derelinquas me Quia dixerunt inimici mei michi: ⁊ q̃ custodiebãt animã meã consiliũ fecerũt in vnũ Dicentes: deus dereliquit eũ: ꝑsequimini ⁊ comprehẽdite eũ: quia nõ est qui eripiat Deus ne elongeris a me: deus meus in auxiliũ meũ respice. Confundãtur et deficiant detrahẽtes aĩe mee: operiãtur cõfusione ⁊ pudore qui querũt mala michi Ego autẽ semper sperabo: ⁊ adiiciã super omnẽ laudẽ tuã Os meũ annũciabit iusticiã tuã: tota die salutare tuũ Qm̃ non cognoui litteraturã introibo in potentias dñi: domĩe memorabor iusticie tue soliꝰ De

us docuisti me a iuuētu-
te mea ⁊ vsq̄ nūc: pronū-
ciabo mirabilia tua Et
vsq3 in senectā ⁊ senium:
deus ne derelinquas me
Donec annūciem bra-
chiū tuū: gn̄ationi omni
que ventura est Poten
tiā tuā ⁊ iusticiā tuā de9:
vsq̄ in altissima que feci
sti magnalia: deus qui si
milis tibi Quātas ostē
disti michi tribulationes
multas ⁊ malas: ⁊ con-
uersus viuificasti me: ⁊ de
abissis terre iterū reduxi-
sti me Multiplicasti ma
gnificentiā tuā: ⁊ cōuer-
sus consolat9 es me Nā
⁊ ego cōfitebor tibi in va
sis psalmi veritatē tuam
deus: psallam tibi in cy-
thara sctūs israel Exul
tabūt labia mea cū cāta-
uero tibi: ⁊ aīa mea quā
redemisti Sed ⁊ lingua
mea tota die meditabit
iusticiā tuā: cum confusi ⁊
reueriti fuerīt qui querūt
mala michi. Ps lxxi.
Deus iudiciū tuū re-
gi da: ⁊ iusticiā tuā
filio regis. Iudicare po
pulū tuū ī iusticia: ⁊ pau-
peres tuos ī iudicio Su
scipiant montes pacē po
pulo: ⁊ colles iusticiā Iu
dicabit paupes populi ⁊
saluos faciet filios pau-
perū: ⁊ humiliabit calū-
niatorē Et permanebit
cū sole ⁊ ante lunā: in ge
neratione ⁊ generationē
Descendet sicut pluuia
in vellus: et sicut stillici-
dia stillantia super terraȝ
Orietur in diebus eius
iusticia ⁊ abundātia pa-
cis: donec auferatur luna
Et dn̄abitur a mari vs-
q̄ ad mare: ⁊ a flumie vs
q3 ad terminos orbis ter
rarū Coram illo proci-
dent ethyopes: ⁊ inimici
eius terra lingent Re-
ges tharsis ⁊ insule mu-
nera oferēt: reges arabuȝ
⁊ sabba dona adducent
Et adorabunt eū oīs
reges: oēs gētes seruiēt
ei Quia liberabit pau-
perē a potēte: et pauperē
cui nō erat adiutor Par
cet pauperi ⁊ inopi: ⁊ ani

mas pauperũ saluas fa-
ciet E x vsuris ꝛ iniqta-
te redimet aias eoꝝ: ꝛ ho
norabile nomē eoꝝ corã
illo E t viuet ꝛ dabit ei
de auro arabie: ꝛ adora-
būt de ipso semp̄ tota die
bñdicent ei E rit firma-
mentũ in terra in sũmis
montiũ: supextolletur su-
per libanũ fruct⁹ eius: et
florebūt de ciuitate sicut
fenũ terre S it nomē ei⁹
benedictũ in sc̄la ante so-
lem p̄manet nomen eius
E t benedicentur in ipso
oēs trib⁹ terre: oēs gen
tes magnificabunt eum.
B ñdictus dñs de⁹ isrl̄:
qui facit mirabilia solus.
E t bñdictũ nomē maie
statis ei⁹ ineternũ reple-
bit maiestate ei⁹ oīs ter-
ra fiat fiat. G loria patri.
Añ. Esto michi dñe in deum
protectorē. Añ. Liberasti vir
gam. ps. lxxii.

Q uã bonus israel de⁹
his qui recto sunt
corde M ei aūt pene mo
ti sunt pedes: pene effusi
sunt gressus mei. Q uia
zelaui sup̄ iniquos: pacē
pctõꝝ videns Q uia nõ
est respect⁹ morti eoꝝ: ꝛ fir
mamentũ in plaga eorũ.
I n labore hoīm nõ sunt
ꝛ cũ hominibus nõ flagel-
labũtur I deo tenuit eos
sup̄bia: operti sunt iniqta
te et impietate sua P ro-
dūt quasi ex adipe iniqui
tas eoꝝ: transierūt in affe
ctum cordis C ogitaue
rūt ꝛ locuti sunt nequitiã
iniquitatē in excelso locu
ti sunt P osuerūt in celũ
os suũ: ꝛ lingua eoꝝ tran
siuit ī terra. I deo cõuer-
tet pp̄lus me⁹ hic: ꝛ dies
pleni iueniētur ī eis E t
dixerūt quomodo scit de⁹
et si est scientia in excelso.
E cce ipsi pctõres ꝛ abũ
dãtes in seculo: obtinue-
rūt diuitias E t dixi ego
sine causa iustificaui cor
meũ: ꝛ laui inter īnocētes
manus meas E t fui fla
gellatus tota die: castiga
tio mea ī matutinis S i
dicebam narrabo sic: ecce
nationem filioꝝ tuoꝝ re-
probaui E xistimabam

vt cognoscerē: hoc labor est ante me. D onec intrem in sanctuariū dei: et intelligam in nouissimis eorū V erūtamen ꝓpter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuarentur Q uomodo facti sunt in desolationē: subito defecerunt: perierūt ꝓpter iniquitatē suā V elut somniū surgentiū dn̄e: in ciuitate tua ymaginem ipsorum ad nichilum rediges Q uia inflāmatū est cor meū: ꝛ renes mei cōmutati sunt: ꝛ ego ad nichilū redactus sum ꝛ nesciui V t iumentū fact⁹ sū apud te: ꝛ ego semꝑ tecum T enuisti manū dexterā meā ꝛ ī volūtate tua deduxisti me: ꝛ cū glīa suscepisti me Q uid eñ michi est in celo: ꝛ a te quid voluī sup terrā D efecit caro mea ꝛ cor meū: deus cordis mei ꝛ pars mea deus ineternū Q uia ecce qui elongant se a te peribunt: ꝑdidisti oēs q̄ fornicantur abs te M ichi autē adherere deo bonū est ponere in dn̄o deo spē meā V t annūciem oēs predicationes tuas ī portis filie syon.

Psalmus.lxxiii

V t quid deus repulisti in finem: irat⁹ est furor tuus super oues pascue tue M emor esto cōgregationis tue: quā possedisti ab initio R edemisti virgam hereditatis tue: mons syon ī quo habitasti in eo L eua manus tuas ī superbias eorum in finem: quāta maliguat⁹ est inimicus in sancto E t gloriati sunt qui oderunt te: in medio solēnitatis tue. P osuerunt signa sua signa et non cognouerunt: sicut in exitu super sommū. Q uasi in silua lignorum securibus exciderunt ianuas eius in id ipsum: in securi et ascia deiecerunt eam I ncenderunt igni sanctuarium tuū in terra polluerūt tabernaculum nominis tui D ixerunt ī corde suo co

gnatio eoꝝ simul. quiesce re faciam⁹ omēs dies fe- stos dei a terra. Signa nostra nō vidimus: iā nō est ꝓpheta: ⁊ nos non co gnoscet amplius Usque quo de⁹ improperabit ini micus: irritat aduersarius nomen tuū in finem Ut q̇d auertis manū tuā: et dexteram tuam de medio sinu tuo in finem Deus autē rex noster ante secu- la: opatus est salutē i me- dio terre Tu cōfirmasti in virtute tua mare: cōtri bulasti capita drachonū in aquis Tu confregisti capita drachonis: ded isti eū escā ppl'is ethiopum Tu dirupisti fōtes ⁊ tor rentes: tu siccasti fluuios etham. Tuus ē dies et tua est nox: tu fabricatus es aurorā ⁊ solem Tu fe cisti omēs termios terre: estatē et ver tu plasmasti ea Memor esto huius: inimic⁹ iproperauit dn̄o ⁊ ppl'us insipiens incita uit nomen tuū Ne tra- das bestiis aiā confitē- tem tibi: ⁊ aias pauperū tuoꝝ ne obliuiscaris in fi nem Respice in testamē tū tuū: q̄a repleti sunt qui obscurati sunt terre domi b⁹ iniquitatū Ne auer- tatur huīlis factus cōfu- sus: pauper ⁊ inops lau- dabo nomen tuū Exur ge deus iudica causā tuā memor esto improperio- rū tuoꝝ eoꝝ que ab insi- piente sunt tota die Ne obliuiscaris voces inimi coꝝ tuoꝝ: supbia eoꝝ qui te oderunt ascendit semp Glīa patri. Añ. Liberasti virgā hereditatis tue: Añ. In israel.

Ps. lxxiiii.

Cōfitebimur tibi de⁹: cōfitebimur ⁊ inuo cabim⁹ nomē tuū Nar- rabim⁹ mirabilia tua: cū accepero tēpus ego iusti- cias iudicabo Liquefa- cta est terra ⁊ oīs q̇ ha- bitant in ea: ego cōfirma ui colūnas ignis Dixi iniq̄s nolite inique age- re: ⁊ delinquētibus noli- te exaltare cornu Nolite extollere in altū cornu ve

strum: nolite loqui aduersus deū iniq̄tatē Quia neq̄ ab oriente neq̄ ab occidente neq̄ a desertis mōtibus. qm̄ deus iudex est Nūc humiliat ⁊ nūc exaltat: quia calix in manu dn̄i vini meri plenus mixto Et inclinauit ex hoc in hoc: verūtamē fex eius nō est exinanita: bibent om̄es pctōres terre Ego autē annūciabo in seculū: cantabo deo iacob Et oīa cornua peccatoꝝ confringā: ⁊ exaltabūtur cornua iusti. ps. lxxv.

Notus i iudea deus: i israel magnū nomē eius Et factus ē in pace locus eius: ⁊ habitatio eius in syon Ibi cōfregit potētias: arcuū scutū ⁊ gladiū et bellum Illumināns tu mirabiliter a montib⁹ eternis: turbati sunt om̄s insipiētes corde Dormierūt somnum suū: ⁊ nichil inuenerūt om̄s viri diuitiarū i manibus suis Ab increpatione tua deus iacob: dormitauerūt qui ascenderūt equos Tu terribilis es ⁊ qui resistet tibi: ex tūc ira tua De celo auditū fecisti iudiciū: terra tremuit ⁊ quieuit Cum exurgeret in iudicio deus vt saluos faceret omnes mansuetos terre Quoniā cogitatio hoīs confitebit tibi: ⁊ reliquie cogitationis diē festum agent tibi Uouete ⁊ reddite domino deo vestro: om̄s qui in circuitu eius affertis munera Terribili ⁊ ei qui aufert spiritū principū: terribili apd̄ reges terre. Glia patri.

In israel magnum nomē dn̄i: Tu es deus. ps lxxvi.

Uoce mea ad dn̄m clamaui: voce mea ad deū ⁊ intēdit michi In die tribulationis mee deū exq̄siui manibus meis nocte contra eū: ⁊ non sum deceptus. Renuit cōsolari aīa m̄a memor fui dei ⁊ delectatus sum: ⁊ exercitatus sū ⁊ defecit sp̄us me⁹ An-

ticipauerũt vigilias ocu-
li mei: turbat⁹ sum et non
sum locutus C ogitaui
dies antiquos: ⁊ annos
eternos in mente habui.
E t meditatus sum no-
cte cũ corde meo: ⁊ exerci
tabar ⁊ scopebã spiritum
meũ N ũquid ineternũ
proiiciet deus: aut nõ ap
ponet vt complatitior sic
adhuc A ut in finẽ mise
ricordiã suam abscidet: a
gñatione in generationẽ
A ut obliuiscet̃ misereri
deus: aut cõtinebit in ira
sua mias suas. E t dixi
nũc cepi hec mutatio dex
tere excelsi. M emor sui
operum dñi: quia memor
ero ab initio mirabilium
tuoꝝ E t meditabor in
oibus opibus tuis: et in
adinuẽtionib⁹ tuis excer
cebor D eus in sctõ via
tua: quis de⁹ magnus si-
cut deus noster: tu es de⁹
qui facis mirabilia N o-
tam fecisti in pplis virtu
tem tuam: redemisti i bra
chio tuo ppl'm tuũ: filios
iacob ⁊ ioseph V iderũt
te aque deus viderunt te
aque ⁊ timuerũt: ⁊ turba
te sunt abissi M ultitu-
do sonitus aquarũ: vocẽ
dederũt nubes E tem̃ sa
gitte tue transeunt: vox
tonitrui tui i rota A llu
xerũt chorusca tiones tue
orbi terre commota est ⁊
contremuit terra I n ma
ri via tua ⁊ semitte tue in
aquis multis ⁊ vestigia
tua non cognoscentur.
D eduxisti sicut oues po
pulum tuum: in manu
moysi ⁊ aaron

Psalmus .lxxvii.

A tendite pple me⁹ le-
gẽ meã: incliate au-
rẽ vestrã i verba oris mei
A periã in parabolis os
meũ: loquar ꝑpositiones
ab initio Q uãta audi-
uim⁹ ⁊ cognouim⁹ ea: et
patres nostri narrauerũt
nobis N on sunt occul-
tata a filiis coꝝ: i gñatio
ne altera N arrãtes lau
des dñi ⁊ virtutes ei⁹: et
mirabilia eius que fecit.
E t suscitauit testimoniũ
in iacob: ⁊ legẽ posuit in

srael Quãta mãdauit patrib⁹ nostris nota facere a filiis suis: vt cognoscat gñatio altera Filii qui nascent̃ ⁊ exurgẽt: ⁊ narrabũt filiis suis Et ponãt in deo spem suã: ⁊ nõ obliuiscant̃ operũ dñi: et mãdata ei⁹ exquirã Ne fiãt sicut patres eoꝝ: gñatio praua et exasperans. Gñatio que non direxit cor suũ: ⁊ nõ ẽ credit⁹ cũ deo spũs eius Filii effren intẽdentes ⁊ mittentes arcũ: conuersi sunt in die belli Non custodierũt testamentũ dei: ⁊ ĩ lege ei⁹ noluerunt ãbulare Et obliti sunt bñfactorũ ei⁹: ⁊ mirabiliũ ei⁹ que ostendit eis Corã patrib⁹ eoꝝ fecit mirabilia in terra egypti: in cãpo thaneos Interrupit mare ⁊ perduxit eos: ⁊ statuit aquas quasi in vtre. Et deduxit eos in nube diei ⁊ tota nocte in illumiatione ignis Interrupit petrã in heremo: ⁊ adaquauit eos velut in abysso multa Et eduxit aquã de petra: ⁊ deduxit tanq̃ flumia aquas Et apposuerũt adhuc peccare ei: ĩ ira excitauerunt excelsum ĩ inaquoso Et tẽptauerunt deũ in cordib⁹ suis: vt peterent escas aĩabus suis Et male locuti sũt de deo: dixerunt nũquid poterit deus parare mensam in deserto Qm̃ pcussit petrã ⁊ fluxerunt aque: ⁊ torrẽtes inundauerũt Nũquid ⁊ panẽ poterit dare: aut parare mensam pplo suo Ideo audiuit dñs ⁊ distulit: ⁊ ignis accensus est ĩ iacob: ⁊ ira ascendit in israel Quia non crediderunt in deo: nec sperauerunt in salutari eius. Et mandauit nubibus desuper: et ianuas celi aperuit Et pluit illis manna ad manducandũ: et panem celi dedit eis Panẽ angeloꝝ manducauit homo: cibaria misit eis ĩ abundãtia Trãstulit austrũ de celo ⁊ ĩduxit in virtute sua af-

fricum E t pluit sup̄ eos
sicut puluerē carnes: ⁊ si-
cut arenam maris volati
lia pēnata E t ceciderūt
in medio castroꝝ eoꝝ: cir
ca tabernacula eoꝝ E t
manducauerūt ⁊ satura-
ti sunt nimis: ⁊ desideriū
eoꝝ attulit eis: non sunt
fraudati a desiderio suo.
A dhuc esce eoꝝ erāt in
ore ipsoꝝ: ⁊ ira dei ascen-
dit super eos E t occidit
pigues eoꝝ: ⁊ electos is-
rael impediuit I n omi-
bus his peccauerunt ad
huc: ⁊ nō crediderūt i mi
rabilibus eius E t defe
cerūt in vanitate dies eo
rū: ⁊ anni eoꝝ cū festina-
tione C ū ceciderit eos
querebant eū: ⁊ reuerte-
bantur et diluculo venie
bant ad eum E t reme-
morati sunt quia de⁹ ad-
iutor est eoꝝ: ⁊ de⁹ excel-
sus redemptor eorum est
E t dixerūt eū in ore suo
⁊ lingua sua mentiti sūt
ei⁹ C or autē ipsoꝝ non
erat rectū cum eo: nec fi-
deles habiti sunt in testa
mento eius I pse autem
est misericors: ⁊ ꝓpicius
fiet peccatis eoꝝ ⁊ nō di
sperdet eos E t abūda
uit vt aduerteret irā suā:
⁊ nō accendit omnem irā
suam. E t recordat⁹ est
quia caro sunt spirit⁹ va-
dens ⁊ nō rediens Q uo
tiens exacerbauerūt eum
in deserto: in ira concita-
uerūt eū in aquoso E t
conuersi sunt et tēptaue-
runt deū: et sanctū israel
exacerbauerūt N ō sunt
recordati manus ei⁹: die
qua redemit eos de ma-
nu tribulātis S icut po
suit in egypto signa sua:
et prodigia sua in campo
thaneos E t cōuertit in
sanguinē flumina eoꝝ: et
ymbres eoꝝ ne biberent.
M isit i eos cynomiam
⁊ comedit eos: ⁊ ranam
et disꝑdidit eos E t de-
dit erugini fructus eorū:
et labores eorum locuste
E t occidit in grandine
vineas eoꝝ: ⁊ moros eo
rū in pruina. E t tradi-
dit grandini iumēta eoꝝ

et possessionem eo𝔯 igni
Misit in eos iram indi-
gnationis sue: indignati
oñe et iram ⁊ tribulatio-
ñe immissiones per ange
los malos Viā fecit se-
mitte ire sue: et non peper
cit a morte aīa𝔯 eo𝔯: ⁊ iu
menta eo𝔯 in morte con-
clusit Et pcussit omne
primogenitu in terra egi
pti: primitias oīs laborū
eo𝔯 i tabernaculis cham
Et abstulit sicut oues
pplm suū: ⁊ perduxit eos
tanq̄ gregē i deserto Et
eduxit eos in spe et nō ti-
muerūt: ⁊ inimicos eorū
operuit mare Et indu-
xit eos in montē sctifica-
tionis sue: montē quē ac
quisiuit dextera ei⁹. Et
eiecit a facie eo𝔯 gentes:
⁊ sorte diuisit eis terrā in
funiculo distributionis.
Et habitare fecit in ta-
bernaculis eo𝔯: trib⁹ isrl.
Et tēptauerunt ⁊ exa-
cerbauerūt deū excelsum
⁊ testimonia eius nō cu-
stodierūt Et auerterūt
se et nō seruauerūt pactū
queādmodū patres eo𝔯
cōuersi sunt i arcū prauū
In iram concitauerunt
eū in collibus suis: et in
sculptilib⁹ suis ad emula
tionē eū prouocauerunt.
Audiuit deus ⁊ spreuit
⁊ ad nichilū redegit val-
de israel Et repulit ta-
bernaculū sylo: taberna-
culū suū vbi habitauit in
hominibus Et tradidit i
captiuitatē virtutē eorū:
⁊ pulcritudinē eo𝔯 in ma
nus inimici Et conclu
sit in gladio pplm suū: et
hereditatē suam spreuit.
Iuuenes eorū comedit
ignis: et virgines eorū nō
nō sunt lamentate Sa-
cerdotes eo𝔯 i gladio ce-
ciderūt: ⁊ vidue eo𝔯 non
plorabūtur Et excitat⁹
est tanq̄ dormiens dñs:
tanq̄ potens crapulatus
a vino Et percussit ini
micos suos in posteriora
opprobriū sempiternum
dedit illis Et repulit ta
bernaculū ioseph: ⁊ tribū
effreym nō elegit Sed e-
legit tribū iuda: montem

syon quē dilexit E t edi ficauit sicut vnicorniū sā ctificiū suū: in terra quaz fundauit in secula E t e- legit dauid seruū suum: ꝛ sustulit eū de gregib⁹ oui- um de postfetantes acce- pit: eū P ascere iacob ser uū suū: et israel heredita- tem suā E t pauit eos i innocētia cordis sui: ꝛ in intellectib⁹ manuū suarū deduxit eos. G lia patri Anti: Tu es deus qui facis mirabilia. An. Propici⁹ esto

D eus vene ps. lxxix rūt gentes in here- ditatē tuā: polluerūt tem plū sanctū tuū: posuerūt hierusalē in pomoꝝ custo diā P osuerunt morticī- na seruoꝝ tuoꝝ escas vo- latilib⁹ celi: carnes sctōꝝ tuoꝝ bestiis terre E ffu- derunt sanguinē ipsorum tanq̄ aquā i circuitu hie- rusalē: et nō erat qui sepe liret F acti sumus obpro briū vicinis nostris. sub- sānatio ꝛ illusio his qui in circuitu nostro sūt V s quequo domine irascaris

in finem: accendet velut ignis zelus tuus E ffū de iram tuam in gentes: que te nō nouerunt: ꝛ in regna que nomen tuū nō inuocauerūt Q uia co- mederunt iacob: ꝛ locum ei⁹ desolauerūt N e me- mineris iniquitatū nrā- rum antiquarū: cito anti cipent nos mīe tue: quia paupes facti sum⁹ nimis A diuua nos deus salu taris noster: ꝛ pꝑter glo- riā nomis tui dn̄e libera nos E t propicius esto peccatis nostris propter nomē tuū: ne forte dicāt in gentib⁹ vbi est de⁹ eoꝝ E t innotescat in natio- nib⁹ corā oculis nostris: vlcio sanguinis seruoꝝ tuoꝝ qui effusus est I n- troeat in cōspectu tuo ge mitus compeditoꝝ: secū- dum magnitudinem bra chii tui posside filios mor tificatoꝝ E t redde vici nis nostris septuplū in si nu eoꝝ: improperiū ipso- rū quod exprobrauerunt tibi dn̄e N os autē po-

pulus tu⁹ et oues pascue tue: cõfitebimur tibi in seculũ In gñatione ꝛ gñatione: annũciabim⁹ laudem tuam. ps. lxxix.

Qui regis isrаel intẽde: qui deducis velut ouem ioseph Qui sedes sup cherubin manifestare: corã effraym beniamin ꝛ manassem Excita potentiã tuã et veni: ꝛ saluos facias nos Deus couerte nos: ꝛ ostẽde faciẽ tuã ꝛ salui erim⁹ Dñe de⁹ ṽtutũ quousqꝫ irasceris sup orõnem serui tui. Cibabis nos pane lachrimaꝝ ꝛ potũ dabis nobis i lachrimis i mẽsura. Posuisti nos i cõtradictione vicinis nostris: ꝛ inimici nostri subsannauerũt nos Deus virtutũ conuerte nos: et ostende faciem tuam et salui erimus Uineam de egypto transtulisti: eiecisti gẽtes et plantasti eã Dux itineris fuisti in conspectu eius: et plantasti radices eius et impleuit terrã Operuit mõtes vmbra eius: et arbusta ei⁹ cedros dei Extendit palmites suos vsqꝫ ad mare: ꝛ vsqꝫ ad flumen propagines eius Ut quid destruxisti maceriem eius: ꝛ vindemiant eam oĩs qui pretergrediũtur viã Exterminauit eam aper de silua ꝛ singularis ferus depastus est eam Deus virtutum conuertere: respice de celo et vide ꝛ visita vineam istam. Et perfice eã quam plantauit dextera tua: ꝛ sup filiũ hominis quẽ cõfirmasti tibi Incẽsa igni ꝛ suffossa: ab increpatione vultus tui peribũt Fiat man⁹ tua sup virũ dextere tue: ꝛ sup filiũ hominis quem confirmasti tibi Et nõ discedim⁹ a te: viuificabis nos ꝛ nomẽ tuũ inuocabimus Dñe de⁹ ṽtutũ cõuerte nos: ꝛ ostẽde faciẽ tuã et salui erimus. Glia. Añ. Propicius esto peccatis nostris domine. ℣. Gaudebũt labia mea dũ cãtauero tibi. ℟.

Et anima mea quā redemisti. In laud. aā. Tibi soli. ps. Miserere. Feria sexta Inuitatoriū Dūm q̄ fecit nos venite adoremus. ps. Venite. Omnes psalmi isti9 nocturni dicuntur ad nocturnū bini et bini cū glia patri. exceptis psal. Dñe refugiū. ps. Qui habita . ps. Dñs regnauit decore indutus est. 7 ps. Venite. qui relinquitur. Aā Exultate deo. p̄. lxxx.

Exultate deo adiutori nr̄o: iubilate deo iacob Sumite psalmū 7 date tympanū: psalteriū iocundū cū cythara. Buccinate in neomenia tuba: in insigni die solemnitatis vestre Quia p̄ceptū in israel est: 7 iudiciū deo iacob Testimoniū i ioseph posuit illd: cū exiret de terra egypti linguā quā nō nouerat audiuit. Diuertit ab onerib9 dorsum ei9: man9 ei9 i cophino seruierunt. In tribulatione inuocasti me 7 liberaui te: exaudiui te i abscondito tēpestatis: pbaui te apud aquā cōtradictionis Audi populus meus 7 cōtestabor te: israel si audieris me nō erit i te deus recēs: neq3 adorabis deū alienū Ego enī sum dñs deus tuus: qui eduxi te de terra egypti: dilata os tuū 7 iplebo illud Et nō audiuit pplus meus vocē meam 7 israel nō intendit michi Et dimisi eos scdm desideria cordis eoꝝ: ibūt i adinuētionibus suis Si pplus meus audisset me israel si in viis meis ambulasset Pro nichilo forsitan inimicos eoꝝ humiliassem: 7 sup tribulātes eos misissem manū meā Inimici dñi mentiti sūt ei: 7 erit tēpus eoꝝ in secula Et cibauit illos ex adipe frumenti: 7 de petra melle saturauit eos. ps. lxxxi.

Deus stetit i synagoga deorū: in medio aūt deos diiudicat Usquequo iudicatis iniqtatē: 7 facies

pctōꝝ sumitis Iudicate egeno ꝛ pupillo: humilē ꝛ pauperē iustificate. Eripite pauperē: ꝛ egenū de manu peccatoris liberate. Nescierūt neqꝫ intellexerunt in tenebris ambulant: mouebuntur oīa fundamenta terre. Ego dixi dū estis: ꝛ filii excelsi oēs. Uos aūt sicut homines moriemini: et sicut vnus de principib⁹ cadetis. Surge deus iudica terrā: qm̄ tu hereditabis ī oibus gentib⁹. Gloria patri An. Exultate deo adiutori nostro. An. Tu solus altissimus. ps. lxxxii.

Deus qui similis erit tibi: ne taceas neqꝫ cōpescaris deus. Qm̄ ecce inimici tui sonuerūt et qui oderunt te extulerūt caput. Sup populū tuū malignauerūt consiliū: ꝛ cogitauerūt aduersus sanctos tuos. Dixerūt venite ꝛ disperdam⁹ eos de gente: ꝛ nō memoretur nomen israel vltra. Qm̄ cogitauerūt vnanimiter simul aduersum testamentū: disposuerunt tabernacula idumeoꝝ et ismaelite. Moab ꝛ aggareni gebal ꝛ amon et amalech: alienigene cum habitātibus tyron. Et ēm assur venit cū illis: facti sunt ī adiutoriū filiis loth. Fac illis sicut madian ꝛ sisare: sicut iabin ī torrente cison. Disperierūt in bendor: facti sūt vt stercus terre. Pone principes eorum sicut oreb ꝛ zeb: ꝛ zebee et salmana. Oēs principes eoꝝ: q̄ dixerunt hereditate possideam⁹ sanctuarium dei. Deus meus pone illos vt rotam: ꝛ sicut stipulaꝫ ante faciē venti. Sicut ignis qui comburit siluā ꝛ sicut flāma comburens montes. Ita psequeris illos in tempestate tua: ꝛ in ira tua turbabis eos. Imple facies eoꝝ ignominia: ꝛ querent nomen tuū dn̄e. Erubescant et cōturbentur in scl'm scl'i: ꝛ confundātur ꝛ pereant

Et cognoscant quia no
men tibi dominus: tu so
lus altissimus in omni
terra.

Psalmus .lxxxiii.

Quã dilecta taberna-
cula tua dñe virtu-
tũ: concupiscit ⁊ defecit
aĩa mea ĩ atria dñi Cor
meũ ⁊ caro mea: exulta-
uerunt in deum viuum
Etem̃ passer inuenit si-
bi domũ: ⁊ turtur nidum
vbi reponat pullos suos
Altaria tua dñe virtu-
tum: rex meus ⁊ de⁹ me⁹
Beati qui habitant in
domo tua dñe: ĩ secula se
culoꝝ laudabũt te Bea
tus vir cuius ẽ auxiliũ
abs te ascensiones in cor
de suo disposuit in valle
lachrimarũ: in loco quez
posuit Etem̃ bñdictio-
nẽ dabit legislator ibunt
de virtute in virtutẽ: vide
bitur deus deoꝝ in syon
Dñe deus virtutũ exau
di orationẽ meã: auribus
percipe deus iacob Pro
tector noster aspice deus:
et respice in faciem christi
tui Quia melior est dies
vna in atriis tuis: sup mi
lia Elegi abiectus ecce
in domo dei mei: magis
q̃ habitare in tabernacu
lis peccatoꝝ Quia mise
ricordiã ⁊ veritatẽ diligit
deus: gratiã ⁊ gloriã da-
bit dñs. Non priuabit
bonis eos qui ambulãt
in innocentia: dñe virtu-
tũ beatus homo qui spe-
rat in te. Glia patri. Añ.
Tu solus altissimus sup om-
nem terram. Añ. Benedixisti.

Ps. lxxxiiii.

Benedi-
xisti dñe terram tuã:
auertisti captiuitatem ia-
cob Remisisti iniquita
tatẽ plebis tue: operuisti
oĩa pctã eoꝝ Mitigasti
omnẽ iram tuã: auertisti
ab ira indignationis tue
Conuerte nos deus sa-
lutaris noster: et auerte i-
ram tuã a nobis Nun
quid ineternum irasceris
nobis: aut extẽdes iram
tuã a generatione in ge-
neratione De⁹ tu con-
uersus viuificabis nos: ⁊
plebs tua letabitur in te.

Ostēde nobis dñe miaꝫ
tuā: ⁊ salutare tuū da no
bis Audiā q̇d loquaṫ i
me dñs deꝰ. qm̄ loquetur
pacē in plebē suā Et sup
sctōs suos: ⁊ i eos qui cō
uertūtur ad coꝛ Verūta
men ꝓpe timētes eū salu
tare ipsiꝰ: vt ibabitet glo
ria in terra nostra Mise-
ricoꝛdia ⁊ veritas obuia
uerunt sibi: iusticia et pax
osculate sunt Veritas de
terra oꝛta est: ⁊ iusticia de
celo ꝓspexit Etem̄ dñs
dabit benignitatē: ⁊ ter-
ra nostra dabit fructū su-
um Iusticia ante eū am
bulabit: ⁊ ponet ivia gres
sus suos. ps. lxxxv.

Inclina dñe aurē tuaꝫ
⁊ exaudi me: quoniā
inops ⁊ pauper sum ego.
Custodi animā meam
qm̄ sctūs sum: saluum fac
seruū tuū deus meus spe
rantē in te Miserere mei
dñe qm̄ ad te clamaui to
ta die: letifica aīam serui
tui: qm̄ ad te dñe animā
meā leuaui Qm̄ tu dñe
suauis et mitis: et multe
mie oībus inuocantibus
te Auribus ꝑcipe oꝛa-
tionem meam: et intende
voci depꝛecationis mee.
In die tribulatiōis mee
clamaui ad te: quia exau-
disti me Non est similis
tui in diis domine. et nō
est secundum opera tua.
Omnes gentes quascū
ꝗ fecisti venient ⁊ adoꝛa
bunt coꝛam te domine: ⁊
gloꝛificabūt nomen tuū.
Quoniā magnus es tu
⁊ faciens mirabilia: tu es
deus solus. Deduc me
domine in via tua: et in-
grediar in veritate tua: le
tetur coꝛ meum vt timeat
nomen tuum Confite-
boꝛ tibi domine deus me
us in toto coꝛde meo: et
gloꝛificabo nomen tuum
ineternum. Quia mise-
ricoꝛdia tua magna est su
per me: et eruisti animam
meam ex inferno inferio-
ri Deus iniqui insurre-
xerunt super me: et syna-
goga potentium quesie-
runt animam meam: et
nō proposuerunt te in cō

spectu suo E t tu domine deus miserator et miseri-cors: patiēs et multe mīe et verax R espice ī me et miserere mei: da imperiū puero tuo: et saluū fac fi-liū ancille tue F ac me-cū signū in bonū vt vide-ant qui oderūt me et con-fundātur: qm̄ tu dn̄e ad-iuuisti me et cōsolatus es me. G loria patri. An. Be-dixisti dn̄e ter. am tuam An. Fundamēta eius. p̄. lxxx-vi.

F undamēta ei9 in montibus sanctis: diligit dn̄s portas syon sup omnia tabernacula ia-cob G loriosa dicta sunt de te ciuitas dei. M e-mor ero raab et babilonis: scientiū me E cce alieni-gene et thyrus et pp̄lus ethyopū: hi fuerunt illic. N unquid syon dicet ho-mo et homo nat9 est ī ea: et ipse fundauit eā altissi-mus D n̄s narrabit in scripturis pp̄lorū et princi-pum: horū qui fuerunt in ea S icut letantiū oīm: habitatio est in te.

D omine p̄s. lxxxvii deus salutis mee in die clamaui et nocte corā te I ntret ī cōspectu tuo oratio mea: inclina aurē tuā ad precē meā Q uia repleta est malis aīa mea et vita mea inferno appro-pinquauit. E stimatus sum cū descendentib9 in lacū: factus sum sicut ho-mo sine adiutorio inter mortuos liber S icut vul-nerati dormiētes ī sepul-chris quorum nō est me-mor ampli9: et ipsi de ma-nu tua repulsi sūt P osue-runt me ī lacu inferiori in tenebrosis: et in vmbra mortis S up me confir-mat9 est furor tuus: et oēs fluctus tuos induxisti su-per me L onge feci'ti no-tos meos a me: posuerūt me abhominationem sibi T radit9 sum et nō egre-diebar: oculi mei langue-rūt pre inopia C lama-ui ad te dn̄e: tota die ex-pandi ad te man9 meas N unq̄d mortuis facies mirabilia: aut medici su-

scitabunt ꝛ cõfitebũtur ti bi N ũquid narrabit ali quis in sepulchro miam tuã: ꝛ veritatẽ tuã in per ditionẽ N ũquid cogno scentur in tenebris mira bilia tua: et iusticia tua in terra obliuiois E t ego ad te dñe clamaui: ꝛ ma ne oratio mea ꝑueniet te V t quid domine repellis orationẽ meã: auertis fa ciem tuã a me P aup sũ ego ꝛ in laborib⁹ a iuuẽ tute mea exaltatus autẽ humiliatus sum et cõturba tus I n me transierũt ire tue: ꝛ terrores tui contur bauerũt me C ircũdede runt me sicut aqua tota die: circumdederũt me si mul E longasti a me a micũ ꝛ proximũ: ꝛ notos meos a miseria. G loria

Añ. Fundamẽta eius in mõ tibus sanctis. Añ. Bñdictus

M iseri ps. lxxxviii. cordias dñi ineter nũ cantabo in generatio ne ꝛ generationẽ: annũ ciabo veritatẽ tuã in ore meo Q m̃ dixisti ineter nũ mia edificabitur in ce lis: preparab tur veritas tua in eis D isposui te stamentũ electis meis: iu raui dauid seruo meo: vs q3 ineternũ preparabo se men tuũ E t edificabo in generatione ꝛ genera tionẽ sedem tuã C onfi tebunt celi mirabilia tua dñe: etem̃ veritatem tuã in ecclesia sctõꝝ Q uoni am quis in nubib⁹ equa bitur dño: similis erit deo in filiis dei. D eus qui glorificatur in cõsilio san ctoꝝ: magnus ꝛ terribilis sup omẽs qui in circuitu eius sunt D ñe de⁹ vir tutũ quis similis tibi: po tens es dñe: ꝛ vitas tua in circuitu tuo T u dñã ris potestati maris: mo tum autẽ fluc tuũ eius tu mitigas T u humiliasti sicut vulneratũ superbũ: in brachio virtutis tue di spersisti inimicos tuos: T ui sunt celi ꝛ tua ẽ ter ra: orbem terre ꝛ plenitu dinẽ ei⁹ tu fũdasti aquil lonem et mare tu creasti.

Thabor ꝛ hermon ī no
mīe tuo: exultabunt tuū
brachiū cū potētia Ir-
metur manꝰ tua ꝛ exalte-
tur dextera tua: iusticia et
iudiciū preparatio sedis
tue Misericordia ꝛ veri-
tas precedēt faciē tuā: be
atus populus qui scit iu-
bilationē Domine in lumi
ne vultus tui ambulabūt
ꝛ in noīe tuo exultabunt
tota die: et in iusticia tua
exaltabūtur Quoniam glia ꝛ
virtus eoꝝ tu es: ꝛ in bn̄
placito tuo exaltabit cor
nu nostrū Quia dn̄i est
assumptio nostra: ꝛ sancti
israel regis nostri Tunc
locutus es in visione san
ctis tuis: et dixisti posui
adiutoriū in potentē ꝛ ex
altaui electū de plebe mā
Inueni dauid seruū me-
um: oleo sancto meo vnxi
eū Manus eñi mea au
xiliabit ei: et brachiū me-
um cōfirmabit eū. Ni-
chil pficiet inimicus ī eo
et filiꝰ iniqtatis nō appo
nat nocere ei Et conci-
dā a facie ipsiꝰ inimicos
eius: ꝛ odiētes eum in fu
gam conuertā Et veri-
tas mea et mia mea cum
ipso: et in nomie meo ex-
altabit cornu eiꝰ Et po
nam in mari manū eius.
et in fluminibꝰ dexteram
eiꝰ Ipse inuocabit me pa
ter meus es tu: deꝰ meus
et susceptor salutis mee.
Et ego primogenitū po
nā illū: excelsum pre regi-
bꝰ terre In eternū serua-
bo illi miam meā: ꝛ testa
mentū meum fidele ipsi.
Et ponā in seculū secu-
li semen eiꝰ: ꝛ thronū eiꝰ
sicut dies celi Si aūt de
reliquerint filiis eiꝰ legē
meā: et in iudiciis meis
nō ambulauerint Si iu-
sticias meas pphanaue-
rint: ꝛ mādata mea nō cu
stodierint. Visitabo in
virga iniquitates eoꝝ: ꝛ ī
verberibus peccata eorū
Misericordiā autē meā
non dispergam ab eo: ne
qꝫ nocebo ī veritate mea
Neqꝫ prophanabo testa
mentū meum: et que pro
cedūt de labiis meis nō

feria

faciam irrita Semel iu-
raui in sancto meo si da-
uid mentiar: semen ei⁹ in
eternū manebit Et thro
nus eius sicut sol in con-
spectu meo: ꝛ sicut luna ꝑ
fecta ineternū: ꝛ testis in
celo fidelis Tu vero re-
pulisti ꝛ despexisti: distu-
listi christū tuū Auerti-
sti testamentum serui tui:
prophanasti in terra san-
ctuariū eius Destruxi-
sti omēs spes eius: posui
sti firmamentū eius for-
midinē. Diripuerūt eū
oms transeūtes viam: fa
ctus est obprobrium vici
nis suis Exaltasti dex-
teram deprimentiū eum:
letificasti oms inimicos
eius Auertisti adiuto-
riū gladii eius: et non es
auxiliat⁹ ei in bello De
struxisti eū ab emūdatio
ne: et sedem eius in terra
collisisti Minorasti di-
es temporis ei⁹: perfudi-
sti eū confusione Usque
quo dñe auertis in finē:
exardescet sicut ignis ira
tua Memorare que mea
substantia: nū quid enim
vane constituisti omēs fi
lios hoim Quis est ho-
mo qui viuet et nō vide-
bit mortem: eruet animā
suā de manu inferi Ubi
sunt misericordie tue an-
tique domine: sicut iura-
sti dauid in veritate tua.
Memor esto domie ob
probrii seruorum tuorum
quod cōtinui in sinu meo
multarū gentiū Quod
exprobrauerūt inimici tui
dñe: qđ exprobrauerūt cō
mutationē xpi tui Bndi
ctus dñs ineternum: fiat
fiat. Psalmus sequens
non dicitur ad nocturnū
sed in laudibus. ps. lxxxix.

Domine re-
fugium fact⁹ es no-
bis a gñatione in gñatio
nē Priusq̄ꝫ montes fie-
rēt aut formaret terra et
orbis: a sc̄lo ꝛ vsq; i sc̄lm
tu es deus Ne auertas
hominem in humilitatē: ꝛ
dixisti conuertimini filii
hominū Qm̄ mille āni
ante oculos tuos tanq̄ꝫ
dies hesterna que ꝑterūt

Et custodia i nocte: que pro nichilo habetur eorũ anni erunt. Mane sicut herba transeat mane floreat et transeat: vespere decidat induret et arescat. Quia defecimus in ira tua: et in furore tuo turbati sumus. Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo seculum nostrum in illuminatione vult⁹ tui. Quoniam omnes dies nostri defecerunt: et in ira tua defecimus. Anni nostri sicut aranea meditabuntur: dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni. Si autẽ in potentatib⁹ octuaginta anni: et ampli⁹ eorum labor et dolor. Quoniam supuenit mansuetudo: et corripiemur. Quis nouit potestatẽ ire tue: et pre timore tuo irã tuã dinumerare. Dexterã tuã sic notam fac: et eruditos corde in sapientia. Conuertere dñe vsquequo: et deprecabilis esto super seruos tuos. Repleti sum⁹ mane mia tua: et exultaui mus et delectati sumus i omnibus diebus nostris. Letati sumus pro dieb⁹ quibus nos humiliasti: ãnis quibus vidim⁹ mala. Respice in seruos tuos et in opera tua: et dirige filios eorum. Et sit splẽdor domini dei nostri sup nos: et opera manuũ tuarũ dirige sup nos: et opus manuũ nostrarũ dirige.

Psalmus sequẽs non dicit ad nocturnũ. ps. lxxxix.

Qui habitat in adiutorio altissimi: in ptectiõe dei celi cõmorabitur. Dicet dño susceptor meus es tu et refugiũ meũ deus meus: sperabo in eũ. Quoniam ipse liberauit me de laqueo venãtiũ: et a verbo aspo. Scapulis suis obumbrabit tibi: et sub pẽnis eius sperabis. Scuto circundabit te veritas eius: non timebis a timore nocturno. A sagitta volante i die a negotio pambulante i tenebris: ab incursu et demonio meridiano. Ca-

dent a latere tuo mille: et decē milia a dextris tuis ad te aūt nō appropiquabit Uerūtamen oculis tuis cōsiderabis: ⁊ retributionē pctōꝝ videbis. Qm̄ tu es dn̄e spes mea altissimū posuisti refugiū tuū Non accedet ad te malū ⁊ flagellum nō appropinquabit tabernaculo tuo Qm̄ angelis suis mandauit de te: vt custodiant te in oībus viis tuis In manib⁹ portabunt te. ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Super aspidem ⁊ basiliscum ambulabis: ⁊ cōculcabis leonē ⁊ drachonē Qm̄ ī me sperauit liberabo eū protegam eū qm̄ cognouit nomen meū Clamauit ad me ⁊ ego exaudiā eum: cū ipso sum in tribulatione: eripiam eū ⁊ glorificabo eū Longitudinē dierū replebo eum: et ostendā illi salutare meū

Psalmus sequens non dicitur ad nocturnum.

Psalmus. xci.

Bonū est confiteri domino: ⁊ psallere nomini tuo altissime Ad annūciandum mane misericordiam tuam: ⁊ veritatem tuā per noctē In decacordo psalterio: cum cantico ī cythara Quia delectasti me dn̄e ī factura tua: ⁊ in operibus manuū tuarū exultabo Quā magnificata sunt opera tua dn̄e: nimis profunde facte sūt cogitatiōes tue Uir insipiēs nō cognoscet: et stultus non intelliget hec Cum exorti fuerint pctōres sicut fenū: et apparuerint oēs qui operātur iniquitatē Ut intereant in seculū seculi: tu autē altissimus ineternū dn̄e Qm̄ ecce inimici tui dn̄e qm̄ ecce inimici tui peribūt: ⁊ dispergētur omnes qui operātur iniquitatem Et exaltabit sicut vnicornis cornu meū ⁊ senectus mea in misericordia vberi Et despexit oculus me⁹ inimicos meos: ⁊ insurgentib⁹ in

me malignantib⁹ audiet
auris mea I ustu⁹ vt pal
ma florebit: sicut cedrus
libani mltiplicabit P la
tati in domo dñi: in atriis
dom⁹ dei nostri florebūt
A dhuc multiplicabunt
in senecta vberi: ⁊ bn̄ pa-
tiētes erūt vt annūcient
Q uoniam rectus dñs
deus noster: et nō est ini
quitas in eo. ps. xcii.

D ominus regnauit de
corē indutus est: in
dutus est dñs fortitudi-
nē ⁊ precinxit se. E tenim
firmauit orbē terre: q̄ nō
cōmouebit. P arata se-
des tua ex tunc: a seculo
tu es E leuauerūt flumi
na dñe: eleuauerūt flumi
na vocem suā E leuaue
rūt flumina fluctus suos: a
vocibus aquarū multaꝝ
M irabiles elatioēs ma
ris: mirabilis in altis do
minus T estimonia tua
credibilia facta sūt nimis:
domū tuā decet scītudo
dñe in longitudinē dieꝝ.

D eus vltio ps. xciii.
nū dñs: deus vltio
nū libere egit E xaltare
qui iudicas terram: redde
retributionē supbis V s-
quequo pctōres dñe: vs-
quequo pctōres gliabun
tur E ffabūtur ⁊ loquē
tur iniquitatē: loquentur
oēs qui operātur iniusti
ciam P opulū tuū domi
ne humiliauerūt: ⁊ here-
ditatē tuam vexauerunt
V iduā et aduenā inter
fecerūt: ⁊ pupillos occide
runt E t dixerūt non vi
debit dñs: nec intelliget
deus iacob. I ntelligite
insipiētes in pplo ⁊ stul
ti aliquādo sapite Q ui
plātauit aurē nō audiet:
aut qui finxit oculum nō
considerat Q ui corripit
gētes nō arguet: qui do-
cet hoiem scientiā D ñs
scit cogitatioēs hominū:
quoniā vane sunt B ea
tus homo quē tu erudie-
ris domine: ⁊ de lege tua
docueris eum E t miti
ges ei a dieb⁹ malis: do-
nec fodiatur peccatori fo
uea Q uia non repellet
dominus plebem suam:

fe 2 4

et hereditatem suam non derelinquet Quo adusque iusticia conuertatur in iudicium: et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde Quis consurget michi aduersus malignantes: aut quis stabit mecum aduersus operantes iniquitatem Nisi quia dominus adiuuit me: paulo minus habitasset i inferno anima mea Si dicebaz motus est pes meus misericordia tua domine adiuuabat me. Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: consolationes tue letificauerunt aiam meam Numquid adheret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborem in precepto Captabunt in aiam iusti: et sanguinem innocentem condemnabunt Et factus est michi dominus in refugium: et deus meus in adiutorium spei mee Et reddet illis iniquitatem ipsorum: et i malicia eorum disperdet eos disperdet illos dominus deus noster.

Gloria patri. An. Benedictus dominus in eternum.

Psalmus sequens non dicitur ad nocturnum. Ps. xciiii.

Venite exultemus domino: iubilemus deo salutari nostro. Preoccupemus faciem eius in confessione: et in psalmis iubilemus ei Quoniam deus magnus dominus et rex magnus super omnes deos. Quia in manu eius sunt omnes fines terre: et altitudines montium ipsius sunt Quoniam ipsius est mare et ipse fecit illud: et siccam manus eius formauerunt Venite adoremus et procidamus et ploremus ante deum qui fecit nos quia ipse est dominus deus noster. Et nos populus pascue eius: et oues manus eius hodie si vocem eius audieritis: nolite obdurare corda vestra Sicut i irritatione secundum diem temptationis in deserto vbi temptauerunt me patres vestri: probauerunt et viderunt opera mea. Quadraginta annis offensus

fui generationi illi: ⁊ dixi semp̱ hi errant corde Et isti nō cognouerunt vias meas quib⁹ iuraui in ira mea si introibūt ī requiē meā. Gloria patri. Añ. Cantate dño ps.xcv.

Cantate dño canticū nouū: cantate dño omīs terra Cantate domino ⁊ bñdicite nomini eius: annūciate de die in diē salutare eius Annū ciate inter gentes gloriā eius: in omnibus populis mirabilia eius Qm̄ magnus dñs et laudabilis nimis: terribilis est super omīs deos Qm̄ omēs dii gentiū demonia: dñs autē celos fecit Cōfessio ⁊ pulcritudo in cōspectu eius: sanctimonia et magnificētia in sctificatione eius Afferte domino patrie gentiū afferte dño gloriā ⁊ honorē: afferte dño gliam nomi ei⁹ Tollite hostias ⁊ introite in atria ei⁹: adorate dominū in atrio sancto eius Cōmoueatur a facie ei⁹ vniuersa terra: dicite ī gētibus quia dñs regnauit Etenī correxit orbē terre qui non cōmouebitur. iudicabit pplos ī equitate Letētur celi ⁊ exultet terra cōmoueatur mare ⁊ plenitudo ei⁹: gaudebūt campi ⁊ omīa que in eis sunt. Tunc exultabunt omīa ligna siluarū a facie dñi quia venit: qm̄ venit iudicare terrā Iudicabit orbem terre in equitate: ⁊ populos in veritate sua. ps.xcvi.

Dominꝰ regnauit exultet terra: letentur insule multe Nubes et caligo in circuitu eius iusticia ⁊ iudiciū correctio sedis eius. Ignis ante ipsum precedet: ⁊ inflammabit ī circuitu inimicos eius Alluxerunt fulgura eius orbi terre: vidit et cōmota est terra Montes sicut cera fluxerūt a facie dñi: a facie dñi omnis terra Annūciauerūt celi iusticiam eius: ⁊ viderūt omīs populi gloriam

eius Confundantur omnes qui adorãt sculptilia et qui gliantur in simulacris suis Adorate eum omẽs angeli ei⁹: audiuit et letata est syon Et exultauerũt filie iude: ꝓpter iudicia tua dñe Qm̃ tu dñs altissimus super omnẽ terrã: nimis exaltatus es sup omẽs deos Qui diligitis dñm odite malũ: custodit dñs aĩas sanctoꝝ suoꝝ de manu peccatoris liberabit eos Lux orta est iusto: ⁊ rectis corde leticia Letamini iusti in dño: ⁊ cõfitemini memorie sctificationis eius Gloria patri An. Cantate dño ⁊ bñdicite nomini eius ℣. Beatus homo quẽ tu erudieris domine. ℟. Et de lege tua docueris eum: In laudib⁹ añ: Spiritu principali. ps Miserere mei. Sabbato Inuitato. Dñm deũ nostrum venite adoremus. ps Venite. Oẽs psalmi istius nocturni dicuntur ad nocturnũ bini et bini cũ glia patri et suis antiph.

An. Quia mirabilia. ps. Cantate dño canticũ nouũ: quia mirabilia fecit. Saluauit sibi dextera eius: ⁊ brachium sanctũ eius Notũ fecit dñs salutare suũ: i cõspectu gentiũ reuelauit iusticiam suã Recordatus ẽ mie sue: et vitatis sue domui israel Viderũt oẽs termini terre: salutare dei nostri Iubilate deo oĩs terra: cantate ⁊ exultate ⁊ psallite Psallite dño in cythara in cythara ⁊ voce psalmi: in tubis ductilibus ⁊ voce tube cornee Iubilate in cõspectu regis dñi moueatur mare: ⁊ plenitudo ei⁹: orbis terrarũ et vniuersi qui habitant in eo Flumĩa plaudent manu simul: mõtes exultabũt a cõspectu dñi qm̃ venit iudicare terrã. Iudicabit orbẽ terrarum in iusticia: et populos in equitate. ps. xcviii

Domin⁹ regnauit irascantur populi: qui sedes super cherubin mo

ueatur terra D ominus in syon magnus: et excelsus sup̃ om̃s pp̃los C onfiteãtur nomini tuo magno qm̃ terribile et sctm̃ est: et honor regis iudicium diligit T u parasti directiones: iudiciũ et iusticiã i iacob tu fecisti E xaltate dñm deũ nostrum et adorate scabellũ pedũ ei9 qm̃ sanctũ est M oyses et aaron in sacerdotibus eius: et samuel inter eos qui inuocant nomẽ eius I nuocabant dñm et ipse exaudiebat eos: in colũna nubis loquebat̃ ad eos. C ustodiebant testimonia ei9: 7 preceptũ quod dedit illis: D ñe deus noster tu exaudiebas eos: tu p̃picius fuisti eis: et vlciscens in omẽs adinuẽtioẽs eoꝝ E xaltate dñm deũ nostrum: 7 adorate in monte sctõ ei9 qm̃ sctũs dñs de9 noster G lia patri. Añ. Quia mirabilia fecit dñs. Añ. Jubilate deo.

p. xcix.

I ubilate deo om̃is terra: seruite dño in leticia I ntroite in cõspectu eius: in exultatione S citote quoniã dñs ipse est deus: ipe fecit nos et non ipsi nos. P opulus eius et oues pascue eius introite portas eius in cõfessione: atria eius in ymnis confitemini illi L audate nomen eius qm̃ suauis ẽ dominꝰ ineternũ mĩa eius: et vsq; in gñatione et generationẽ veritas eius

ps. c.

M isericordiã et iudiciũ cantabo tibi dñe: psallam et intelligã i via ĩmaculata quã do venies ad me P erambulabã in innocẽtia cordis mei: in medio dom9 mee N on p̃ponebã ãte oculos meos rem iniustã faciẽtes preuaricationes odiui N on adhesit michi cor prauũ: declinantẽ a me malignũ nõ cognoscebã D etrahentẽ secreto p̃ximo suo: hunc persequebar S uperbo oculo 7 insatiabili corde: cũ hoc nõ edebã O culi mei ad

fideles terre vt sedeāt me cū: ambulātes in via immaculata hic michi ministrabat Non babitabit in medio dom⁹ mee q̄ facit superbiā: qui loquitur iniqua nō direxit in conspectu oculoꝝ meoꝝ In matutino interficiebam oīs pctōres terre: disperderē de ciuitate dñi oīs opantes iniquitatē Gloria patri. Añ. Jubilate deo omis terra. Añ. Clamor me⁹.

Domine ps. ci. exaudi orōnē meā: et clamor me⁹ ad te veniat Non auertas faciem tuā a me. in quacūq; die tribulor inclina ad me aurem tuā In quacūq; die inuocauero te: velociter exaudi me Quia defecerūt sicut fumus dies mei et ossa mea sicut cremium aruerūt Percussus sum vt fenū et aruit cor meū: q̄a oblit⁹ sum comedere panē meū A uoce gemitus mei: adhesit os meū carni mee Similis fact⁹ sum pellicano solitudinis et fact⁹ sum sicut nicticorax in domicilio Vigilaui et factus sum sicut passer solitarius i tecto Tota die exprobrabāt michi inimici mei: et qui laudabant me aduersum me iurabāt Quia cinerē tāq̄ panē manducabā: et potū meū cū fletu miscebā. A facie ire indignatiōis tue: quia eleuans allisisti me Dies mei sicut vmbra declinauerunt: et ego sicut fenū arui Tu autē domine in eternū permanes: et memoriale tuū in gñatione et generatiōem Tu exurgēs dñe miserebeds syō: q̄a tēpus miserēdi ei⁹ q̄a venit tp̄s Qm̄ placuerūt seruis tuis lapides ei⁹: et terre ei⁹ miserebunt. Et timebūt gentes nomē tuū dñe: et oēs reges terre gloriam tuam Quia edificauit dñs syō et videbit i glia sua Respexit in orōnem humiliū et nō spreuit precē eorum Scribantur hec in generatione altera: et populus

qui creabit laudabit do-
minũ. Quia prospexit de
excelso sancto suo: dñs de
celo in terrã aspexit. Ut
audiret gemitus cõpedi-
torum: vt solueret filios inte
remptorum. Ut annũciẽt
in syon nomen dñi: et lau
dem eius in hierusalem.
In conueniẽdo populos
in vnum: et reges terre vt
seruiant dño. Respõdit
ei in via virtutis sue: pau
citatẽ dierũ meorum nũcia
michi. Ne reuoces me i
dimidio dierũ meorum: i ge
neratione et generationẽ
anni tui. Inicio tu domi
ne terrã fundasti: et opera
manuũ tuarum sunt celi.
Ipsi peribũt tu autẽ per
manes: et oĩs sicut vesti
mentũ veterascent. Et si
cut opertoriũ mutabis e-
os et mutabũtur: tu autẽ
idẽ ipse es: et anni tui nõ
deficient. Filii seruorũ
tuorum habitabũt: et semen
eorum in seculũ dirigetur

Benedic aĩa ps. cii.
mea dño: et oĩa que
intra me sunt nomini san
cto eius. Bñdic anima
mea dño: et noli obliuisci
oĩs retributiones eius.
Qui propiciatur omnibus
iniquitatib9 tuis: qui sa-
nat oĩs infirmitates tu
as. Qui redemit de inte
ritu vitã tuam: qui coro-
nat te in mia et miseratio
nibus. Qui replet i bo-
nis desideriũ tuum: reno
uabitur vt aquile iuuẽtus
tua. Faciens misericor-
dias dñs: et iudiciũ omi
bus iniuriã patientibus.
Notas fecit vias suas
moysi: et filiis israel volũ
tates suas. Misericors et
miserator dñs: longani-
mis et multũ misericors.
Non in ppetuum irasce
tur: neq3 ineternũ cõmi-
nabitur. Non scdm pec
cata nr̃a fecit nobis: neq3
secũdũ iniqtates nostras
retribuet nobis. Qm se-
cundũ altitudinem celi a
terra: corroborauit miam
suã super timẽtes se. Quã
tum distat ortus ab occi-
dente: longe fecit a nobis
iniqtates nostras. Quo

sabbato

modo miseretur pater fi-
lioꝝ misertus ē dn̄s timē
tibus se: qm̄ ipse cogno-
uit figmentū nostrū R e
cordatus est qm̄ puluis
sumus: homo sicut fenū
dies eius: tanq̄ flos agri
sic efflorebit Q m̄ spūs p
transibit in illo ⁊ nō sub-
sistet: et nō cognoscet am
plius locū suū. M iseri-
cordia aūt dn̄i ab eterno
et vsq̄ in eternū: sup timē
tes eum E t iusticia illi⁹
in filios filioꝝ: his qui ser
uent testamentū ei⁹ E t
memores sunt mandato
rū ipsius: ad faciendū ea
D n̄s in celo parauit se-
dem suā: et regnū ipsi⁹ oi-
bus dn̄abitur B n̄dici-
te dn̄o omēs angeli eius
potentes virtutes: faciē-
tes verbum illius ad au-
diendū vocem sermonū
eius B n̄dicite dn̄o om
nes virtutes eius: mini-
stri eius qui facitis volū
tatem eius B enedicite
dn̄o omnia opera eius in
omī loco dn̄ationis eius
benedic aīa mea domio.

G loria patri. An̄. Clamor
meus ad te veniat deus. An̄.
Benedic. ps. ciii.

B enedic aīa mea dn̄o
domie deus me⁹ ma
gnificatus es vehemēter
C onfessionē et decorē
induisti: amictus lumine
sicut vestimento E xten
dens celū sicut pellē: q̇ te
gis aquis superiora eius
Q ui ponis nubem ascē
sum tuū: qui ambulas su
per pēnas ventoꝝ Q ui
facis angelos tuos: spūs
et ministros tuos ignem
vrentē Q ui fundasti ter
ram super stabilitatē suā:
nō inclinabitur in seculū
seculi A bissus sicut ve-
stimentū amictus ei⁹: su-
per montes stabūt aque.
A b increpatione tua fu
gient: a voce tonitrui tui
formidabunt A scendūt
montes et descendūt cā-
pi: in locū quem fundasti
eis T erminum posuisti
quē non transgredientur
neq̄ cōuertentur operire
terrā Q ui emittis fon-
tes in conuallibus: inter

mediū montiū pertransi
būt aque P otabūt oēs
bestie agri: expectabunt
onagri in siti sua S uper
ea volucres celi habita-
būt: de medio petrarū da
bunt voces R igās mō
tes de superioribus suis:
de fructu operū tuoꝝ sati-
abitur terra P roducēs
fenū iumentis: ꝛ herbam
seruituti hoīm V t edu-
cas panē de terra: et vinū
letificet cor hoīs V t ex
hilaret faciē in oleo: ꝛ pa
nis cor hoīs confirmet
S aturabūtur ligna cā-
pi ꝛ cedri libani quas plā
tauit: illic passeres nidifi
cabūt. H erodii domus
dux est eoꝝ: montes excel
si ceruis petra refugiū he
rinaciis F ecit lunam in
tēpore: sol cognouit occa
sum suū. P osuisti tene-
bras et facta est nox i ipa
ptransibunt omēs bestie
silue C atuli leonū rugi
entes vt rapiāt: et querāt
a deo escam sibi O rtus
est sol et congregati sunt:
et i cubilib9 suis colloca-
būtur E xibit homo ad
opus suū: et ad operatio
nē suā vsq3 ad vesperam.
Q uā magnificata sunt
opa tua dñe: oīa in sapiē
tia fecisti: impleta est ter-
ra possessione tua. H oc
mare magnū et spaciosū
manib9 illic reptilia quo
rū nō est numerus A ni-
malia pusilla cū magnis
illic naues pertransibunt
D raco iste quē formasti
ad illudendū ei: oīa a te
expectāt vt des illis escā
in tēpore D ante te illis
colligent: aperiēte te ma-
nū tuā: omnia implebūtur
vbertate A uertēte autē
te faciē turbabūtur: aufe-
res spm eoꝝ et deficient:
et in puluerē suū reuerten
tur. E mitte spiritū tuū
ꝛ creabūtur: ꝛ renouabis
faciē terre S it glia dñi i
seculū: letabitur dñs i o-
perib9 suis Q ui respicit
terrā et facit eā tremere: q
tangit montes ꝛ fumigāt
C antabo domino i vi-
ta mea: psallam deo meo
quādiu sū I ocūdū sit ei

eloquiū meū: ego vero de-
lectabor in dño D efici-
ant peccatores a terra et
iniqui ita vt nō sint: bene
dic aīa mea dño. Ps.
C onfitemini ciiii.
dño et inuocate no
men eius: annūciate in-
ter gentes opa ei⁹ C an
tate ei ⁊ psallite ei: narra-
te oīa mirabilia ei⁹ L au
damini in nomīe sancto
ei⁹: letetur cor querentiū
dñm Q uerite dñm ⁊ cō
firmamini: querite facie3
eius semp M ementote
mirabiliū eius que fecit:
prodigia eius et iudicia
oris eius S emen abra-
ham serui eius: filii iacob
electi eius I pse dñs de⁹
noster: i vniuersa terra iu-
dicia eius M emor fuit
in seculum testamēti sui:
verbi quod mandauit in
mille gnationes Q uod
disposuit ad abraham: et
iuramēti sui ad ysaac E t
statuit illud iacob in pre-
ceptum: et israel in testa-
mentum eternum. D i-
cens tibi dabo terrā cha-
naam: funiculum heredi-
tatis vestre C um essent
numero breui: paucissimi
et incole eius. E t per-
transierunt de gente in
gentē: et de regno ad po-
pulum alterum N on re-
liquit hominem nocere
eis: et corripuit pro eis re
ges N olite tangere chri
stos meos: et in prophe-
tis meis nolite maligna
ri E t vocauit famem su
per terram: ⁊ omne firma
mentum panis contriuit
M isit ante eos virum:
in seruum venūdatus est
ioseph. H umiliauerunt
in compedibus pedes e-
ius: ferrū pertransiit ani-
mam eius donec veniret
verbum eius. E loqui-
um domini inflammauit
eum: misit rex et soluit eū
princeps populorum: et
dimisit eum C onstituit
eum dominum domus
sue: et principem omnis
possessionis sue V t eru-
diret principes eius sicut
semetipsum: et senes e-
ius prudentiam doceret.

Et intrauit israel in egyptũ: et iacob acola fuit in terra cham Et auxit populũ suũ vehemẽter: ⁊ firmauit eum sup inimicos eius Conuertit cor eorũ vt audirẽt populũ ei⁹: et dolũ facerent i seruos eius Misit moysem seruũ suũ: aaron quẽ elegit ipsum Posuit in eis verba signoꝝ suoꝝ: et prodigioꝝ in terra cham Misit tenebras et obscurauit et nõ exacerbauit sermones suos Conuertit aquas eoꝝ in sanguinẽ: et occidit pisces eoꝝ Et dedit terra eoꝝ ranas: in penetrabilibus regũ ipsorũ Dixit et venit cynomia et cinifex: in omnibus finibus eoꝝ Posuit pluuias eoꝝ grandinẽ: ignẽ comburentẽ in terra ipsorum Et percussit vineas eorũ et ficulneas eoꝝ: et cõtriuit lignũ finiũ eorum. Dixit et venit locusta: ⁊ brucus cuius nõ erat numerus Et comedit omne fenũ in terra eoꝝ: ⁊ comedit omnẽ fructum terre eoꝝ Et percussit omẽ primogenitũ in terra eoꝝ primitias omis laboris eoꝝ Et eduxit eos cum argẽto et auro: et nõ erat in tribubus eoꝝ infirm⁹. Letata est egyptus i pfectiõe eoꝝ: quia incubuit timor eorum sup eos. Expandit nubẽ in protectione eoꝝ: ⁊ ignẽ vt luceret eis per noctẽ Petierunt ⁊ venit coturnix: et pane celi saturauit eos. Dirupit petram ⁊ fluxerunt aque: abierũt i sicco flumina Quõ memor fuit verbi scti sui: quod habuit ad abraham puerũ suũ Et eduxit populum suũ in exultatione: ⁊ electos suos in leticia Et dedit illis regiones gentiũ: et labores populorũ possederunt Ut custodiant iustificationes ei⁹: et legem ei⁹ requirãt Gloria patri Añ. Benedic aĩa mea dño. Anti. Visita nos dñe.

Confitemini ps. cv. dño qm̃ bonus: qm̃

82b 45

in seculū mia ei⁹ Q uis loquetur potētias domi ni: auditas faciet omnes laudes eius B eati qui custodiunt iudiciū: et fa- ciunt iusticiā in omi tem pore. M emento nostri dn̄e in bn̄placito populi tui: visita nos in salutari tuo A d videndū in bo nitate electoꝝ tuoꝝ ad le tandū in leticia gētis tue vt lauderis cū hereditate tua P eccauimus cū pa tribus nostris: iniuste egi mus iniquitatem fecim⁹ P atres nostri in egipto nō intellexerūt mirabilia tua: nō fuerunt memores mltitudinis misericordie tue E t irritauerūt ascē- dentes: in mare rubrum. E t saluauit eos propter nomen suū: vt notam fa- ceret potentiā suā E t in- crepuit mare rubrū et ex- siccatū est: et deduxit eos in abissis sicut in deserto E t saluauit eos de ma- nu odientium: ꝛ redemit eos de manu inimici E t operuit aqua tribulātes

eos: vnus ex eis nō remā sit E t crediderūt verbis eius: ꝛ laudauerūt laudē eius C ito fecerūt obliti sunt operū eius: ꝛ non su stinuerūt consilium eius E t concupierūt concu- piscentiā i deserto: ꝛ tēpta uerunt deum in aquoso. E t dedit eis petitionē ipsoꝝ: ꝛ misit saturitatem in aīas eoꝝ. E t irritaue runt moysen in castris: aaron sanctū dn̄i A perta ē terra et deglutiuit da than: ꝛ operuit sup cōgre gationē abyron. E t ex arsit ignis i synagoga eo rū: flāma combussit pec- catores E t fecerūt vitu lū in oreb: et adorauerūt sculptile E t mutauerūt gloriā suam: in similitu di nē vituli comedētis fenū O bliti sunt deū qui sal uauit eos: qui fecit mag- nalia i egypto mirabilia in terra cham: terribilia i mari rubro E t dixit vt disperderet eos: si nō moy- ses electus eius stetisset i cōfractione in conspectu

eius Ut auerteret iram
eius ne disperderet eos: ⁊
pro nichilo habuerūt ter-
ram desiderabilē. Non
crediderūt verbo eius: et
murmurauerūt in taber-
naculis suis: nō exaudie-
runt vocē dn̄i Et eleua
uit manū suam sup eos:
vt prosterneret eos in de
serto. Et vt deiiceret se-
men eoꝝ in nationibus:
et disperderet eos in regio
nibus. Et iniciati sunt
behelphegor: ⁊ comede-
rūt sacrificia mortuorum
Et irritauerūt eū in ad-
inuentionib⁹ suis: ⁊ mul
tiplicata est in eis ruina.
Et stetit phinees et pla
cauit: ⁊ cessauit quassatio
Et reputatū est ei in iu-
sticiā: in gn̄atione et gn̄a
tionē vsq; in sempiternū
Et irritauerunt eum ad
aquas cōtradictionis: et
vexatus ē moyses prop-
ter eos quia exacerbaue-
runt spiritū ei⁹ Et distin
xit in labiis suis: nō disp
diderunt gentes quas di
xit dn̄s illis Et cōmix
ti sunt inter gētes: et didi
scerūt opera eoꝝ ⁊ seruie-
rūt sculptilibus eoꝝ: et fa
ctū est illis in scandalum
Et immolauerūt filios
suos et filias suas demo-
niis Et effuderunt san
guinē innocentē sangui-
nē filioꝝ suoꝝ et filiarum
suarum: quas sacrificaue
rūt sculptilib⁹ chanaam.
Et interfecta est terra in
sanguinib⁹: et cōtamina
ta est in opibus eoꝝ: ⁊ for
nicati sunt i adinuētioni
bus suis Et iratus ē fu
rore dn̄s in ppl'm suum: ⁊
abhominatus est heredita
tē suam Et tradidit eos
in manus gentiū: et dn̄a
ti sunt eoꝝ qui oderūt eos
Et tribulauerūt eos ini
mici eoꝝ: et humiliati sunt
sub manibus eoꝝ: sepe li-
berauit eos Ipsi autē ex
acerbauerūt eū in cōsilio
suo: et humiliati sunt i ini
quitatibus suis Et vi-
dit cū tribularetur: ⁊ audi
uit orationē eoꝝ Et me
mor fuit testamenti sui: et
penituit eū scd'm multitu

dinem mie sue Et dedit eos in misericordias: i cõspectu oim qui ceperãt eos Saluos nos fac domine de⁹ noster: et cõgrega nos de nationibus.

Vt cõfiteamur nomini sancto tuo: et gloriemur i laude tua Bñdictus domin⁹ deus israel a seculo ꝛ vsq; in seculum: et dicet omis populus fiat fiat

Confitemini ps. cvi dño qm̃ bonus: qm̃ in seculũ mia eius. Dicant qui redempti sunt a dño: quos redemit de manu inimici: et de regionib⁹ cõgregauit eos A solis ortu et occasu: ab aquilone et mari Errauerũt in solitudine in aquoso: viam ciuitatis habitaculi nõ inuenerũt Esuriẽtes et sitientes: aĩa eorũ in ipsis defecit. Et clamauerũt ad dñm cum tribularẽtur: ꝛ de necessitatibus eoꝝ eripuit eos Et deduxit eos in viam rectam: vt irent in ciuitatem habitationis Confiteãtur domino misericordie eius: et mirabilia eius filiis hominũ Quia satiauit animam inanem: ꝛ animam esurientem satiauit bonis Sedentes in tenebris et vmbra mortis: vinctos in mendicitate et ferro Quia exacerbauerunt eloquia dei: et consilium altissimi irritauerunt Et humiliatũ est in laboribus cor eorũ et infirmati sunt: nec fuit qui adiuuaret Et clamauerunt ad dominũ cum tribularentur: et de necessitatib⁹ eorũ liberauit eos. Et eduxit eos de tenebris et vmbra mortis: ꝛ vincula eoꝝ dirupit Cõfiteãtur dño mie ei⁹ mirabilia ei⁹ filiis hoĩꝫ Q꞉ cõtriuit portas ereas: ꝛ vectes ferreos ꝯfregit Suscepit eos de via iniq̃tatis eoꝝ: ꝓpter iniusticias enĩ suas huiliati sunt Omnẽ escã abhomiata est anima eorum: et appropinquauerũt vsq; ad portas mortis Et clamauerũt ad dñm

cũ tribularẽtur: et de ne-
cessitatibꝰ eorũ liberauit
eos. Misit verbum suũ
et sanauit eos: et eripuit
eos de intentionibꝰ eorũ
Confiteãtur dño mise-
ricordie eius: ⁊ mirabilia
eius filiis hoim Et sa-
crificent sacrificiũ laudis
et annũcient opera eiꝰ in
exultatione Qui descẽ-
dunt mare in nauibꝰ: fa-
cientes operationẽ in a-
quis multis Ipsi vide-
runt opa dñi: ⁊ mirabilia
eius in profundo Dixit
et stetit spũs procelle: ⁊ ex
altati sunt fluctus eius.
Ascendũt vsqȝ ad celos
⁊ descendũt vsqȝ ad abis-
sos: aĩa eoꝝ in malis ta-
bescebat. Turbati sunt
et moti sunt sicut ebrius:
et omis sapiẽtia eorũ de-
uorata est Et clamaue-
rũt ad dñm cũ tribularen-
tur: et de necessitatibꝰ eo-
rũ eduxit eos Et statuit
procellã eius ĩ auram: et
siluerunt fluctus eiꝰ Et
letati sunt quia siluerunt:
et deduxit eos in portum

voluntatis eoꝝ Confi-
teãtur dño mĩe eius ⁊ mi
rabilia eius: filiis homi-
nũ Et exaltent eũ in ec
clesia plebis: et in cathe-
dra senioꝝ laudent eum.
Posuit flumina ĩn deser
tũ: et exitus aquarũ in si-
tim. Terrã fructiferã in
salsuginẽ: a malicia in ha
bitantiũ in ea Posuit de
sertum in stagna aquarũ
et terrã sine aqua in exitꝰ
aquarũ. Et collocauit
illis esurientes: ⁊ cõstitu-
erunt ciuitatẽ habitatio-
nis Et seminauerũt a-
gros ⁊ plantauerũt vine-
as: et fecerũt fructũ nati-
uitatis Et benedixit eis
⁊ multiplicati sunt nimis
et iumenta eoꝝ nõ mino
rauit Et pauci facti sũt
et vexati sunt a tribulatio
ne maloꝝ et dolore Ef-
fusa est cõtentio suꝑ prin
cipes: ⁊ errare fecit eos in
inuio et nõ in via Et ad
iuuit pauperem de ino-
pia: ⁊ posuit sicut oues fa
milias Videbũt recti ⁊
letabũtur: ⁊ omis iniqui

tas opilabit os suū. Quis sapiens et custodiet hec et intelliget misericordias dn̄i. Gloria patri. Anti. Visita nos dn̄e i salutari tuo. An. Confitebor dn̄o. Ps. cvii.

Paratum cor meū deus paratum cor meū: cantabo et psallam in gloria mea. Exurge psalteriū et cithara: exurgam diluculo. Confitebor tibi in populis dn̄e et psallam tibi in nationibus. Quia magna ē super celos mia tua: et vsqȝ ad nubes vitas tua. Exaltare super celos de⁹: et sup omnē terrā glia tua: vt liberentur dilecti tui. Saluū fac dextera tua et exaudi me: deus locutus est in sctō suo. Exultabo et diuidā siccimā et conuallem tabernaculoꝝ dimeciar. Meus ē galaad et meus est manasses: et effraim susceptio capitis mei. Iuda rex me⁹: moab labē spei mee. In idumeā extendā calciamentū meū: michi alienigene amici facti sunt. Quis deducet me in ciuitatem munitā: quis deducet me vsqȝ in ydumeā. Nonne tu deus qui repulisti nos et nō exibis deus in virtutibus nostris. Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana sal⁹ hominis. In deo faciemus virtutē: et ipse ad nichilū deducet inimicos nostros.

Deus laudē Ps. cviii. meā ne tacueris: qa os peccatoris et os dolosi super me apertū ē. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa: et sermonib⁹ odii circumdederūt me: et expugnauerūt me gratis. Pro eo vt me diligerēt detrahebāt michi: ego āt orabam. Et posuerunt aduersū me mala pro bonis: et odium pro dilectione mea. Constitue super eum peccatorē: et diabolus stet a dextris ei⁹. Cū iudicatur exeat condēnatus: et oratio eius fiat in peccatū. Fiant dies ei⁹ pauci: et episcopatū eius

accipiat alter. **F**iant filii
eius orphani: et vxor ei⁹
vidua. **N**utantes trāsfe
rātur filii eius et mendi-
cent. et eiiciātur de hita-
tionib⁹ suis. **S**crutet fe-
nerator omnē substantiā
ei⁹: et diripiāt alieni labo
res eius. **N**on sit illi ad-
iutor: nec sit qui misereat
pupillis eius. **F**iant na
ti eius in interitū: in gña
tione vna deleatur nomē
eius. **I**n memoriā redeat
iniquitas patrū eius i cō
spectu dñi: τ pctm̄ matris
eius nō deleatur. **F**iant
contra dñm semper τ di-
spereat de terra memoria
eorū: pro eo ꝙ nō est recor
datus facere miam. **E**t
persecutus est hoiem ino
pē et mendicū: et compū-
ctū corde mortificare. **E**t
dilexit maledictionē τ ve
niet ei: et noluit bñdictio
nē et elongabitur ab eo.
Et induit maledictionē
sicut vestimentū: et intra
uit sicut aqua in interio-
ra ei⁹: et sicut oleū in ossi-
bus eius. **F**iat ei sicut ve
stimentū quo operit: et si
cut zona qua semp̄ precin
gitur. **H**oc opus eorū qui
detrahunt michi apd̄ do
minū: τ qui loquūtur ma
la aduersus animā meā.
Et tu dñe dñe fac mecū
ꝓpter nomē tuū: quia sua
uis est mia tua. **L**ibera
me quia egenus τ paup̄
ego sum: et cor meū cōtur
batū est intra me. **S**icut
vmbra cū declinat abla-
tus sum: et excussus sum
sicut locusta. **G**enua mea
infirmata sunt a ieiunio:
et caro mea imutata ē ꝓ-
pter oleū. **E**t ego factus
sum obprobriū illis: vide
runt me et mouerūt capi-
ta sua. **A**diuua me dñe
deus meus: saluū me fac
ꝓpter misericordiā tuam.
Et sciant quia manus
tua hec: et tu domine feci
sti eam. **M**aledicent illi
et tu benedices: qui insur
gunt in me confundātur
seruus autem tuus letabi
tur. **I**nduantur qui de-
trahunt michi pudore: et
operiātur sicut diploide

confusione sua Confitebor domino nimis i ore meo: et in medio multaꝝ laudabo eum Qui astitit a dextris pauperis: vt saluos faceret a persequētibus animā meā. Gloria patri. Anti. Confitebor domino nimis in ore meo. ℣. Domine exaudi oratione meā ℟. Et clamor meus ad te veniat. In laudibus. añ. Benigne fac. ps. Miserere. Diebus dñicis ad vesperas. anti. Dixit dominus Tempore paschali nō dicātur añe. sup psal. sed loco ipsarū dicatur. Allā allā allā. ps. Ipsum. cum aliis quatuor psalmis et antiphonis sequentibus

Psalmus. cix.

Dixit dominus domino meo: sede a dextris meis Donec ponā inimicos tuos: scabelluꝫ pedum tuorum Virgā virtutis tue emittet dominus ex syon: dominare in medio inimicoꝝ tuorum Tecum principium in die virtutis tue in splēdoribus sanctoꝝ: ex vtero ante luciferum genui te. Iurauit dominus et nō penitebit eum: tu es sacerdos ineternū: secundum ordinem melchisedech. Dominus a dextris tuis: confregit in die ire sue reges. Iudicabit in nationib⁹ implebit ruinas. conquassabit capita ī terra multorum De torrente in via bibit: propterea exaltauit caput. Gloria patri. Añ. Dixit dñs domino meo sede a dextris meis. Añ. Fidelia. ps. cx.

Confitebor tibi dñe ī toto corde meo: in consilio iustoꝝ et congregatione Magna opera dñi: exquisita in oīs voluntates eius Cōfessio ⁊ magnificētia op⁹ ei⁹: ⁊ iusticia eius manet in sclm seculi Memoriā fecit mirabiliū suoꝝ: misericors ⁊ miserator dñs escā dedit timentib⁹ se Memor erit ī sclm testamēti sui: vtutē operū suoꝝ annūciabit pplo suo Vt det ill' here

ditatē gentiū: opera ma-
nuū eius veritas et iudi-
ciū. Fidelia oīa man
data eius: confirmata ī se
culū seculi: facta in verita
te et equitate. Redēptio
nē misit dn̄s populo suo:
mandauit in eternū testa
mentū suū. Sanctum et
terribile nomē eius: iniciū
sapientie timor dn̄i. In-
tellectus bonus omibus
facientibus eū: laudatio
eius manet in seculū secu
li. Gloria patri. An. Fi-
delia oīa mādata eius cō firma-
ta in seculū seculi. An. In mā
datis. ps. cxi.

Beatus vir qui timet
dn̄m: in mandatis
eius volet nimis. Potēs
in terra erit semen eius: ge-
neratio rectorū benedicet.
Gloria et diuitie in do-
mo eius: ⁊ iusticia eius ma
net in seculū seculi. Exor
tum est in tenebris lumē
rectis: misericors et mise-
rator et iustus. Iocūdus
homo qui miseretur ⁊ cō-
modat: disponit sermoēs
suos in iudicio: quia ine-
ternū non cōmouebitur.
In memoria eterna erit
iustus: ab auditione ma-
la non timebit. Paratū
est cor eius sperare in do-
mino: confirmatū est cor
eius: nō cōmouebitur do
nec despiciat inimicos su-
os. Dispersit dedit pau
peribus: iusticia eius manet
in seculū seculi: cornu eius
exaltabitur in glia. Pec-
cator videbit et irascetur
dentibus suis fremet ⁊ ta
bescet: desideriū peccato-
rū peribit. Gloria patri.
An. In mandatis eius volet
nimis. An. Sit nomē. ps cxii.

Laudate pueri
dominū: laudate no
men dn̄i. Sit nomen do
mini benedictum: ex hoc
nūc et vsq3 ī seculū. A so-
lis ortu vsq3 ad occasum
laudabile nomē domini.
Excelsus super oīs gē
tes dn̄s: et sup celos glia
eius. Quis sicut dn̄s de
us noster: qui in altis ha-
bitat: et humilia respicit ī
celo ⁊ in terra. Suscitās
a terra inopem: ⁊ de ster-

core erigẽs paupẽm Ut collocet eum cũ principi-bus: cum principib⁹ ppl'i sui. Qui habitare facit sterilem in domo: matrẽ filioꝝ letantẽ. Gloria patri. An. Sit nomen dñi benedictũ in secula. An. Nos qui vivimus. ps. ciii.

In exitu israel de egypto: dom⁹ iacob de pp'lo barbaro. Facta ẽ iudea sctificatio eius: isr'l potestas eius Mare vidit et fugit: iordanis cõuersus est retrorsũ Montes exultauerũt vt arietes et colles sicut agni ouiũ. Quid est tibi mare qđ fugisti: et tu iordanis q̄a cõuersus est retrorsũ Montes exultastis sicut arietes et colles sicut agni ouiũ. A facie dñi mota est terra: a facie dei iacob Qui conuertit petrã in stagna aquarũ: et rupem in fontes aquarũ Non nobis dñe nõ nobis: sed nomini tuo da gl'iam Super mia tua ⁊ veritate tua: ne quãdo dicant ĩgẽtes vbi est deus eoꝝ Deus autẽ noster in celo: omĩa quecũq3 voluit fecit Simulacra gentium argentũ ⁊ aurũ: opa manuũ hominũ Os habent et non loquẽtur: oculos habent et nõ videbunt Aures habent et nõ audient: nares habent et non odorabunt Manus habent ⁊ nõ palpabunt: pedes habent ⁊ nõ ambulabunt: nõ clamabunt in gutture suo Similes illis fiant qui faciunt ea: et omnes qui confidũt in eo Domus israel sperauit ĩ dño adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eorum est Domus aaron sperauit in dño: adiutor eoꝝ et protector eorũ est. Qui timent dñm sperauerũt in dño. adiutor eorũ ⁊ protector eoꝝ ẽ Dominus memor fuit nostri et benedixit nobis Bñdixit domui isr'l: bñdixit domui aaron. Bñdixit omibus qui timent dñm pusillis cum maioribus. Adiciat dñs super vos

sup vos et super filios vestros Benedicti vos a dño: qui fecit celũ ⁊ terrã Celũ celi dño: terrã autem dedit filiis hominũ. Non mortui laudabũt te dñe necꝫ omẽs qui descendũt in infernũ Sed nos qui viuimus benedicimus dño: ex hoc nũc et vsqꝫ in seculũ. Glia patri. An. Nos qui viuim⁹ bñdicimus dño Feria scḋa ad vesperas. añ. Inclinauit dñs. vel. Allã allã allã ps. cxxiiii.

Dilexi qm̃ exaudiet dñs: vocem orõnis mee Quia inclinauit aurẽ suã michi: ⁊ in diebus meis inuocabo Circũdederũt me dolores mortis: ⁊ pcula inferni inuenerũt me Tribulationẽ et dolorẽ inueni: et nomen dñi inuocaui O dñe libera aiam meã misericors dñs et iustus: et deus noster miseretur. Custodiens paruulos dñs: humiliatus sum et liberauit me Conuertere aia mea in requiẽ tuã: qa dñs benefecit tibi Quia eripuit aiam meã de morte: oculos meos a lachrimis: pedes meos a lapsu Placebo dño in regione viuoꝝ Glia patri. Anti. Inclinauit aurem suam michi. An. Credidi. ps. cxxv.

Credidi, ꝑpter qḋ locutus sum: ego aũt humiliat⁹ sum nimis Ego dixi in excessu meo: omis homo mendax Quid retribuã dño: pro omibus que retribuit michi Calicem salutaris accipiã: et nomẽ domini inuocabo Uota mea domino reddam corã omi populo ei⁹ preciosa in conspectu dñi mors sctõꝝ eius O dñe quia ego seruus tu⁹: ego seruus tuus et filius ancille tue Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis: ⁊ nomen dñi inuocabo Uota mea dño reddã in conspectu oĩs populi ei⁹: i atriis domus dñi i medio tui hierusalẽ. Glia patri. Añ. Credidi, ꝑpter quod lo

fe ij ad vesperas

cutus sum. An. Laudate dñz
Laudate ps. cxvi.
dñm oñs gẽtes: laudate eũ oñs ppl'i Q m cõfirmata ẽ sup nos mia ei⁹: et veritas dñi manet ineternũ. G loria patri.
An. Laudate dñm oñs gentes. An. Clamaui. ps. Ad dñm cũ tribularer. ps. cxvii
Confitemini dño qm̃ bonus qm̃ in seculũ mia eius D icat nũc israel qm̃ bonus: qm̃ in seculũ mia ei⁹ D icat nũc dom⁹ aaron: qm̃ in seculũ mia ei⁹. D icãt nũc qui timent dñm: qm̃ in seculũ mia eius. D e tribulatiõe inuocaui dominũ: ⁊ exaudiuit me in latitudine dñs D ñs michi adiutor: non timebo quid faciat michi homo. D ñs michi adiutor: et ego despiciam inimicos meos B onũ est cõfidere in dño: quã cõfidere in homie B onũ est spare in dño: quã spare in principibus. O ĩs gentes circuierũt me: et i nomie dñi quia vltus sum i eos C ircũdantes circũdederũt me: ⁊ i noie dñi: quia vltus sum i eos C ircũdederũt me sicut apes: et exarserũt sicut ignis i spinis et in noie dñi q̃a vlt⁹ sum i eos I mpulsus euersum vt caderẽ: et dñs suscepit me. F ortitudo mea et laus mea dñs: ⁊ fact⁹ est michi in salutẽ V ox exultatiõis ⁊ salutis: i tabernaculis iustoꝝ D extera dñi fecit ṽtutẽ: dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit ṽtutẽ N õ moriar sed viuã: et narrabo opa dñi C astigãs castigauit me dñs: ⁊ morti nõ tradidit me A perite michi portas iusticie: ⁊ ingressus i eas confitebor dño: hec porta dñi iusti intrabũt in eã C õfitebor tibi qm̃ exaudisti me: ⁊ fact⁹ ẽ michi in salutẽ. L apidẽ quẽ reprobauerũt edificãtes: hic factus ẽ in caput ãguli A dño factũ ẽ istõ ⁊ ẽ mirabile i oculis nrĩs H ec dies quã fecit dñs:

prima

exultemus ⁊ letemur ī ea O dñe saluū me fac o domine bene prosperare: benedictus qui venit in noīe dñi B ñdiximus vobis de domo dñi: deus dominus et illuxit nobis C ōstituite diē solemnē in cōdēsis: vsq; ad cornu altaris D eus meus es tu ⁊ cōfitebor tibi: de⁹ me⁹ es tu ⁊ exaltabo te C onfitebor tibi qm̄ exaudisti me: et factus es michi in salutē C onfitemini domino qm̄ bonus: qm̄ ī seculū mīa eius. ps.

Ad primam

cviii.

B eati imaculati in via: qui ambulant in lege dñi. B eati qui scrutātur testimonia eius: in toto corde exquirunt eū N on eni qui operātur iniquitatē: in viis eius ambulauerūt. T u mādasti: mādata tua custodiri nimis. V tinam dirigātur vie mee: ad custodiēdas iustificatioēs tuas T ūc non confundar: cū perspexero in omnibus mandatis tuis C ōfitebor tibi in directione cordis: in eo quod didici iudicia iusticie tue I ustificationes tuas custodiam: non me derelinquas vsquequaque. ps.

I n quo corrigit adolescentior viam suā: in custodiendo sermones tuos I n toto corde meo exquisiui te: ne repellas me a mandatis tuis I n corde meo abscōdi eloquia tua: vt nō peccē tibi Be nedictus es dñe: doce me iustificationes tuas I n labiis meis pronunciaui omīa iudicia oris tui I n via testimonioꝝ tuoꝝ delectatus sum: sicut in omibus diuitiis I n mandatis tuis exercebor: ⁊ considerabo vias tuas I n iustificationibus tuis meditabor: nō obliuiscar sermones tuos: G lia patri ps.

R etribue seruo tuo: viuifica me ⁊ custodiam sermones tuos. R euela oculos meos: ⁊ cōsiderabo mirabilia de lege tua I ncola ego sum

in terra: nō abscondas a me mandata tua C oncupiuit aīa mea desiderare iustificatioēs tuas: in omni tēpore I ncrepasti superbos: maledicti q̄ declinant a mandatis tuis A ufer a me obprobriū et contemptū: quia testimonia tua exquisiui E t eni sederunt principes et aduersum me loquebant̄ seruus autē tuus exercebat̄ in iustificationib⁹ tuis. N am et testimonia tua meditatio est: et consiliū meum iustificatioēs tue.

ps. A dhesit pauimento aīa mea viuifica me scd̄m verbuʒ tuū V ias meas enūciaui r exaudisti me: doce me iustificatioēs tuas V iā iustificationū tuarum instrue me: r exercebor i mirabilibus tuis D ormitauit aīa mea pre tedio: cōfirma me in verbis tuis V iam iniquitatis amoue a me: et de lege tua miserere mei V iam veritatis elegi: iudicia tua nō sum oblitus A dhesi te stimoniis tuis dn̄e: noli me confundere. V iam mandatoꝝ tuoꝝ cucurri: cum dilatasti coꝛ meum. G loꝛia patri Ad terciā per totum annū dicūtur tres psalmi seq̄ntes.

ps. L egem pone michi dn̄e viā iustificationū tuarū: r exquirā eam semp̄ D a michi intellectū et scrutaboꝛ legē tuā. et custodiā illam in toto coꝛde meo D educ me in semitā mandatoꝝ tuoꝝ: q̄a ipsam volui I nclina coꝛ meū in testimonia tua: et nō in auariciā A uerte oc̄los meos ne videant vanitatē. in via tua viuifica me S tatue seruo tuo eloquiū tuū: in timoꝛe tuo A mputa obprobriū meū quod suspicatus sum: q̄a iudicia tua iocunda E cce concupiui mandata tua, in equitate tua viuifica me

ps. E t veniat sup̄ me misericoꝛdia tua domine: salutare tuū scd̄m elo-

tertia

qui iñ tuũ Et respõdebo
exprobrãtibus michi ver
bũ: quia speraui in sermo
nibus tuis Et ne aufe-
ras de ore meo verbũ ve-
ritatis vsquequaque: qa
in iudiciis tuis supspera-
ui Et custodiã legẽ tuã
semp: in seculũ et in secu-
lũ seculi Et ambulabã i
latitudine: quia mãdata
tua exquisiui Et loque-
bar de testimoniis tuis i
conspectu regũ: et nõ con
fundebar Et meditabar
in mãdatis tuis: que dile
xi Et leuaui manus me
as ad mãdata tua que di
lexi: et exercebor in iustifi
cationib9 tuis. Glia pa-
Memor esto ver- tri
bi tui seruo tuo: in
quo michi spem dedisti.
Hec me cõsolata est i hu
militate mea: qa eloquiũ
tuũ viuificauit me Su-
perbi inique agebant vs-
quequaque: a lege autem
tua non declinaui Me-
mor fui iudicior tuorũ a
seculo dñe: et cõsolat9 sũ.
Defectio tenuit me. pro
pctõribus derelinquenti
bus legẽ tuã Cantabi-
les michi erãt iustificatio
nes tue: in loco pegrina-
tionis mee Memor fui
nocte nomis tui dñe: et cu
stodiui legẽ tuã Hec fa-
cta est michi: qa iustifica-
tioẽs tuas exquisiui.
Porcio mea dñe: dixi
custodire legem tuã.
Deprecatus sum faciez
tuã in toto corde meo: mi
serere mei scdm eloquium
tuũ Cogitaui vias me
as: et cõuerti pedes meos
in testimonia tua Para
tus sum et nõ sum turba-
tus: vt custodiã mãdata
tua Funes pctõr circũ-
plexi sunt me: et legẽ tuaz
nõ sum oblitus Media
nocte surgebã ad confitẽ
dũ tibi: sup iudicia iustifi
cationis tue Particeps
ego sum oĩm timentiũ te
et custodientiũ mandata
tua Misericordia tua do
mine plena est terra: iusti-
ficationes tuas doce me.
Bonitatẽ Glia pri.
fecisti cum seruo tuo

dñe:scd̃m verbũ tuũ B o
nitatẽ et disciplinã ⁊ sciẽ-
tiã doce me:quia manda
tis tuis credidi P riusq̃
humiliarer ego deliqui:p
pterea eloquiũ tuũ custo
diui B onus es tu: et in
bonitate tua doce me iu-
stificatiões tuas M ulti
plicata est sup me iniq̃tas
superbor:ego aũt in toto
corde scrutabor mãdata
tua C oagulatũ est sicut
lac cor meũ:ego vero legẽ
tuã meditatus sum B o
nũ michi q̃a humiliasti me
vt discã iustificatiões tu-
as B onũ michi lex oris
tui:sup milia auri ⁊ argen
M anus tue ti ps.
fecerũt me ⁊ plasma
uerũt me: da michi intel-
lectũ vt discam mandata
tua Q ui timent te vide
bũt me ⁊ letabũtur:q̃a in
verbo tuo supspaui C o
gnoui dñe quia equitas
iudicia tua: et in veritate
tua humiliasti me F iat mi
sericordia tua vt consolet
me:scd̃m eloquiũ tuũ ser-
uo tuo. U eniant michi
miserationes tue ⁊ viuã:
q̃a lex tua meditatio mea
est C onfundãtur super-
bi quia iniuste iniquitatẽ
fecerũt in me:ego aũt ex-
ercebor in mandatis tuis
C õuertãtur michi timẽ
tes te:et qui nouerũt testi
monia tua F iat cor me
um immaculatũ in iustifi
cationib⁹ tuis:vt nõ con
fundar. G lia patri. Ad
sextã per totũ annũ dicũ-
tur tres psalmi sequentes

Sexta

D efecit in salu- ps.
tare tuũ aĩa mea: et
in verbũ tuũ supsperaui.
D efecerũt ocli mei ĩ elo
quiũ tuũ:dicẽtes qñ cõso
laberis me Q z fact⁹ sũ si
cut vter ĩ pruina:iustifica-
tiões tuas nõ sum oblit⁹
Q uot sũt dies serui tui:
quãdo facies de psequẽti
b⁹ me iudiciũ N arraue-
rũt michi iniq̃ fabulatio-
nes:sz nõ vt lex tua O ia
mãdata tua veritas:iniqui
psecuti sũt me adiuua me
P aulominus consũma
uerũt me in terra:ego aũt
nõ dereliqui mãdata tua

Sexta

Secundũ miam tuã vi/uifica me: ꝛ custodiã testimonia oris tui. ps.

Ineternũ dñe: verbum tuũ permanet in celo In generatione et generationẽ veritas tua: fundasti terram ꝛ permanet Ordinatione tua pseuerat dies: qm oia seruiunt tibi Nisi lex tua meditatio mea est: tũc forte perissem in humilitate mea In eternũ nõ obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me Tuus sum ego saluũ me fac: qm iustificationes tuas exquisiui. Me expectauerunt pctõres vt perderent me: testimonia tua intellexi: Omis consũmationis vidi finem: latũ mandatum nimis. Gloria patri

Quomodo ps.

Quomodo dilexi legem tuam domie: tota die meditatio mea est Sup inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: quia ineternũ michi est Sup oms docentes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est Sup senes intellexi: quia mandata tua quesiui Ab oi via mala prohibui pedes meos: vt custodiam verba tua. A iudiciis tuis nõ declinaui: quia tu legẽ posuisti michi Quã dulcia faucibus meis eloquia tua: sup mel ori meo A mandatis tuis intellexi: ppterea odiui omnẽ viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuũ: ꝛ lumen semittis meis Iuraui: et statui custodire iudicia iusticie tue Humiliatus sum vsquequaque: domine viuifica me secundũ verbũ tuũ Voluntaria oris mei beneplacita fac domie: et iudicia tua doce me Anima mea i manibus meis semp: et legẽ tuã nõ sum oblitus Posuerunt pctõres laqueum michi: ꝛ de mãdatis tuis nõ erraui Hereditate acquisiui testimonia tua in eternũ: quia exultatio cor

dis mei sunt Inclina cor
meũ ad faciendas iustifi
cationes tuas ineternũ:
ꝓpter retributionẽ. Glia
niquos odio patri.
I habui: ⁊ legem tuam
dilexi. Adiutor ⁊ susce
ptor meus es tu: et in ver
bum tuũ supsperaui De
clinate a me maligni: et
scrutabor mãdata dei mi
Suscipe me secundũ elo
quiũ tuũ ⁊ viuam: ⁊ non
cõfundas me ab expecta
tione mea. Adiuua me
et salu⁹ ero: et meditabor
in iustificationibus tuis
semꝑ Spreuisti oẽs di
scedentes a iudiciis tuis
quia iniusta cogitatio eo
rum Preuaricãtes repu
taui omẽs pctõres terre:
ideo dilexi testimoĩa tua
Confige timore tuo car
nes meas: a iudiciis eni
tuis timui ps.
Feci iudiciũ et iusticiã
nõ tradas me a calũ
niãtibus me Suscipe ser
uũ tuũ in bonũ: nõ calũ
nientur me superbi Ocu
li mei defecerũt in saluta
re tuũ: et in eloquiũ iusti
cie tue Fac cũ seruo tuo
secundũ miam tuã: ⁊ iu
stificatões tuas doce me
Seruus tu⁹ sum ego: da
michi intellectũ vt sciam
testimonia tua Tẽpus
faciẽdi dñe: dissipauerũt
legem tuam Ideo dilexi
mandata tua: sup aurum
et opazion. Propterea
ad oĩa mandata tua diri
gebar: omnẽ viã iniquã
odio habui. Glia patri.
Ad nonã per totũ an
nũ dicũtur tres psalmi se
quentes. Psalmus.
Mirabilia testimonia
tua dñe: ideo scruta
ta est aĩa mea Declara
tio sermonũ tuoꝝ illumi
nat: et intellectũ dat par
uulis. Os meũ aperui ⁊
attraxi spiritũ: quia man
data tua desiderabã As
pice in me et miserere mei
scdm iudiciũ diligentiuz
nomen tuũ Gressus me
os dirige scdm eloquium
tuũ: ⁊ nõ dñetur mei ois
iniusticia. Redime me a
calumniis hoim: vt custo

Nona

diā mandata tua F aciē tuā illumia sup seruū tuū ⁊ doce me iustificacioēs tuas E xitus aquarū de duxerūt oculi mei: q̇a nō custodierunt legē tuam.

Iustus es dn̄e: et ps. rectum iudiciū tuum M andasti iusticiā testimonia tua: ⁊ veritatē tuam nimis T abescere me fecit zelus meus: q̇a obliti sunt verba tua inimici mei I gnitū eloquiū tuū vehemēter: et seruus tuus dilexit illud A dolescentulus sum ego ⁊ contemptus: iustificatioēs tuas nō sum oblitus I usticia tua iusticia ineternū: ⁊ lex tua veritas T ribulatio ⁊ angustia inuenerūt me mandata tua meditatio mea est. E quitas testimonia tua ineternū: itellectum da michi ⁊ viuam G loria patri. ps.

Clamaui in toto corde exaudi me domine: iustificationes tuas requirā C lamaui ad te ⁊ saluū me fac: vt custodiā mādata tua P reueni in maturitate ⁊ clamaui: q̇a in verba tua supersperaui P reuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua V ocem meā audi scd̄z miam tuā dn̄e: ⁊ scd̄m iudiciū tuum viuifica me A ppropinquauerūt psequentes me iniquitati: a lege autē tua longe facti sunt. P rope es tu dn̄e: et oīs vie tue veritas I nicio cognoui de testimoniis tuis: quia ineternū fundasti ea ps.

Vide humilitatē meā ⁊ eripe me: quia legem tuā nō sum oblitus I udica iudiciū meū ⁊ redime me: ppter eloquiū tuū viuifica me L onge a pctōribus salus: q̇a iustificationes tuas nō exquisierūt. M isericordie tue multe dn̄e: scd̄m iudiciū tuū viuifica me M ulti qui psequūtur me et tribulant me: a testimoniis tuis nō declinaui V idi preuaricātes ⁊ tabescebā: q̇a eloquia tua nō custo-

dicũt Vide qm̄ mãda ta tua dilexi dñe: in mia tua viuifica me Princi/ piũ verboꝝ tuoꝝ veritas: ĩeternũ oĩa iudicia iusti cie tue. Gloria patri et filio Sicut erat.

Principes psecuti sunt me gratis: ⁊ a verbis tuis formidauit coꝛ meũ Letaboꝛ ego sup eloq̄a tua: sicut q̄ ĩuenit spolia multa Iniquitatẽ odio habui et abhomiatus sũ: legẽ autẽ tuã dilexi Se/ pties in die laudẽ dixi ti/ bi: sup iudicia iusticie tue Pax multa diligẽtibus legẽ tuã: et nõ ẽ illis scan dalũ Expectabã saluta re tuum dñe: et mandata tua dilexi Custodiuit a/ nima mea testimoĩa tua: et dilexit ea vehementer. Seruaui mãdata tua et testimonia tua: q̄a omẽs vie mee in conspectu tuo Appropinquet ps. deprecatio mea ĩ cõ spectu tuo dñe: iuxta elo/ quiũ tuũ da michi intelle ctum. Intret postulatio mea in cõspectu tuo: secũ dum eloquiũ tuum eripe me. Eructabunt labia mea ymnũ: cũ docueris me iustificationes tuas. Pronũciabit ligua mea eloquiũ tuũ: quia omnia mãdata tua eq̄tas Fiat manus tua vt saluet me: qm̄ mandata tua elegi. Concupiui salutare tuũ dñe: et lex tua meditatio mea ẽ Viuet aĩa mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabũt me Erraui si cut ouis que periit: quere seruũ tuũ quia mandata tua nõ sum oblit⁹. Glia. patri. Añ Clamaui. ps.

Ad dominum cum tri bularer clamaui: et exaudiuit me. Domine libera animam meam a labiis iniquis: et a ligua dolosa Quid detur tibi aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam. Sagitte potentis acute cum carbonibus desola/ toriis Heu michi quia ĩ/ colatus meus p͛ologat⁹ ẽ: hitaui cũ habitãtib⁹ ce/

fe iij ad vesperas

dar: multũ incola fuit aīa mea. Cum his qui oderunt pacē eram pacificus cum loquebar illis impugnabant me gratis. Gloria patri. Añ. Clamauit et exaudiuit me. Añ. Unde veniet. ps. cxx

Leuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxiliũ michi. Auxiliũ meum a dño: qui fecit celũ ꝛ terrā. Non det in cōmotionē pedem tuũ: neqꝫ dormitet qui custodit te. Ecce nō dormitabit neqꝫ dormiet: q̄ custodit isrl. Dominus custodit te: dñs ꝓtectio tua sup manũ dexteram tuā. Per diem sol nō vret te: neqꝫ luna per noctem. Dñs custodit te ab omi malo: custodiat aiam tuā dñs. Dñs custodiat introitũ tuũ et exitum tuũ: ex hoc nũc et vsqꝫ in seculũ. Gloria patri. Añ. Unde veniet auxiliũ mi. Feria tercia adventus. (ad) speras. añ. In domũ domini vel. Alleluya allā allā allā. Psalmus. cxxi.

Letatus sum i his que dicta sunt michi: i domũ dñi ibimus. Stantes erant pedes nostri: in atriis tuis hierusalē. Hierusalē que edificat vt ciuitas: cuius participatio eius in id ipsum. Illuc eni ascenderũt tribus tribus dñi: testimoniũ israel: ad confitendũ nomini dñi. Quia illic sederũt sedes in iudicio: sedes super domũ dauid. Rogate que ad pacem sunt hierusalē: et abundantia diligentibus te. Fiat pax in virtute tua: et abundātia in turribus tuis. Propter fratres meos ꝛ proximos meos: loquebar pacē de te. Propter domũ domini dei nostri: quesiui bona tibi. Glia patri. Añ. In domũ dñi letantes ibimus. Añ. Qui habitas. ps. cxxii.

Ad te leuaui oculos meos: q̄ habitas i celis. Ecce sicut oculi seruoꝝ: in manibus dñoꝝ suoꝝ. Sicut oculi ancille in manib⁹ domie

sue: ita oculi nostri ad dominũ deum nostrum donec misereať nostri Miserere nostri dñe miserere nostri: quia multũ repleti sumus despectiõe Quia multũ repleta est aĩa nostra obprobriũ abundãtibus: ⁊ despectio superbis Gloria patri. Añ. Qui habitas in celis miserere nobis. a. Adiutoriũ nrm̃ p. cxxiii

Nisi quia dñs erat in nobis dicat nũc israel: nisi quia dñs erat in nobis Cum exurgerẽt homies in nos: forte viuos deglutissent nos Cum irasceret furor eoꝝ i nos: forsitan aqua absorbuisset nos Torrentẽ ꝑtransiuit aĩa nostra forsitan ꝑ transisset aĩa nostra aquã intolerabilẽ Benedict⁹ dñs: qui nõ dedit nos in captione dentibus eorũ. Anima nostra sicut passer erepta ẽ: de laqueo venantiũ Laqueus cõtritus est: et nos liberati sumus Adiutoriũ nostrũ in nomie dñi: qui fecit celum et terrã. Gloria patri. Añ. Adiutoriũ nostrum in nomie dñi. Añ. Bene fac.

Qui confi- ps. cxxiiii dũt in domino sicut mons syon: nõ cõmouebitur ineternũ qui habitat in hierusalẽ Mõtes in circuitu eius: et dñs in circuitu populi sui ex hoc nũc ⁊ vsq; in sclm Quia nõ relinquet dñs virgam pctõꝝ super sortem iustorum: vt nõ extendãt iusti ad iniquitatẽ man⁹ suas Benefac dñe: bonis ⁊ rectis corde Declinantes autẽ in obligationes adducet dñs cum operantib⁹ iniquitatẽ pax sup isrł Glia patri. Añ. Benefac dñe bonis et rectis corde. Añ. Facti sumus. ps. cxxv.

In cõuertendo dñs captiuitatẽ syon facti sumus sicut cõsolati Tũc repletũ est gaudio os nostrũ: et ligua nostra exultatione Tunc dicẽt inter gentes: magnificauit domin⁹ facere cũ eis. Magnificauit dñs fa-

cere nobiscū: facti sumus letātes C ōuertere dn̄e captiuitatē nostram: sicut torrens in austro Q ui se mināt in lachrimis: in exultatione metent E un- tes ibāt et flebāt: mitten- tes semia sua U eniētes autē venient cū exultatio- ne: portātes manipulos suos. G lia. An̄. Facti sum⁹ sicut cō solati. Feria. iiii. ad vs. a. Illō cō fundar vl. Allā allā allā. ps. cxxvi.

N isi dominū⁹ edificaue rit domum: in vanū laborauerūt qui edificāt eā N isi dn̄s custodierit ciuitatē: frustra vigilat q custodit eā V anū est vo bis ante lucē surgere: sur- gite postquā sederitis qui māducatis panē doloris C ū dederit dilectis suis somnū: ecce hereditas do mini filii merces fructus ventris S icut sagitte in manu potētis: ita filii ex cussorū B eatus vir qui impleuit desideriū suū ex ipsis: nō cōfundetur cum loquetur inimicis suis i por

ta. G lia patri. An̄. Illō cō fundetur cū loquetur inimicis suis in porta. An̄. Beati om̄s

B eati om̄- ps. cxxvii. nes qui timent dn̄m qui ambulant in viis ei⁹ L abores manuū tuarū quia māducabis: beatus es et bene tibi erit U xor tua sicut vitis abundans in lateri b⁹ dom⁹ tue F i- lii tui sicut nouelle oliua- rū: in circuitu mense tue. E cce sic benedicetur ho mo: qui timet dn̄m B n̄- dicat tibi dn̄s ex syon: et videas bona hierusalem omibus diebus vite tue. E t videas filios filiorū tuorū: pacē sup isrl̄. G lia. An̄. Beati om̄s qui timēt do minū. An̄. Sepe. ps. cxx- viii.

S epe expugna- uerūt me a iuuentute mea: dicat nūc israel S e pe expugnauerūt me a iu uētute mea: eteni non po tuerūt michi S upra dor sū meū fabricauerūt pctō res: plongauerūt iniqta- tē suā D n̄s iustus cōci det ceruices pctōrū: cōfun

ft v^ta ad vesper 56

dãtur ⁊ cõuertãtur retror sum oĩs q̃ oderũt syon. Fiãt sicut fenũ tectorũ: q̃d priusquã euellatur ex aruit De quo nõ imple uit manũ suã qui metet: et sinũ suũ qui manip̃los colliget Et nõ dixerũt q̃ pretenbãt benedictio dñi sup vos: bñdiximus vo bis i noĩe dñi Glia. An. Sepe expugnauerũt me a iuuẽ tute mea. a. De pfũdis. ps. cxxix.

De profũdis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocẽ meã Fi ant aures tue intẽdentes i vocẽ depcationis mee. Si iniq̃tates obseruaue ris dñe: dñe q̃s sustinebit Quia apd̃ te ppiciatio ẽ: ⁊ ppter legẽ tuam susti nui te dñe Sustinuit aĩa mea i v̄bo ei⁹: spauit aĩa mea in dño A custodia matutina vsq3 ad noctẽ: speret israel i dño Quia apd̃ dñm mĩa: et copiosa apud eũ redemptio Et ipse redimet isrl̃. ex oĩbus iniq̃tatib⁹ eius. Gloria. An. De profũdis clamaui ad te dñe. An. Sper. p. cxxx.

Domie nõ ẽ exaltatũ cor meũ: neq3 elati sunt oculi mei Neq3 am bulaui i magnis: neq3 in mirabilib⁹ sup me Si nõ humiliter sentiebã: sed exal taui aĩa3 meã Sicut abla ctat⁹ sup matre sua: ita re tributio i aĩa mea Spet isrl̃ i dño: ex hoc nũc ⁊ vsq3 i sc̃l3. Glia. An. Spet israel i dño. Feria q̃nta ad v̄s. a. Et oĩs: vel Alla alla. ps. cxxxi.

Memẽto dñe dauid: et oĩs mãsue tudinis ei⁹ Sicut iuraui dño: votũ vouit deo iacob Si introiero i taber naculũ dom⁹ mee: si ascẽ dero i lectũ strati mei Si dedero somnũ oculis me is ⁊ palpebris meis dor mitationẽ Et requiẽ tẽ porib⁹ meis: donec inue niã locũ dño tabernac̃lo deo iacob Ecce audiui m⁹ eũ i effrata: iuenimus eũ i cãpis silue Introib i m⁹ i tabernaculũ ei⁹. ado rabim⁹ i loco vbi steterũt pedes ei⁹ Surge dñe i re

Fe v^a v^t

quiē tuam: tu ꝛ archa scti ficationis tue S acerdotes tui induātur iusticiā: et sancti tui exultēt P ropter dauid seruū tuū: nō auertas faciem christi tui I urauit dn̄s dauid veritatē et nō frustrabitur eū de fructu ventris tui ponā super sedē tuā S i custodierint filii tui testamētum meum: et testimonia mea hec que docebo eos E t filii eoꝝ: vsqꝫ in seculū sedebunt sup sedē tuā. Q m̄ elegit dn̄s syon: elegit eam in habitationē sibi H ec requies mea in seculum seculi: hic habitabo qm̄ elegi eam V iduā eius benedicēs bn̄dicam pauperes eius saturabo panib⁹ S acerdotes ei⁹ induā salutari: et scti eius exultatiōe exultabūt I lluc producā cornu dauid paraui lucernam christo meo I nimicos eius induā cōfusione: sup ipsum autē efflorebit sctificatio mea. G loria patri. An. Et omis mansuetudinis eius.

An. Ecce q̄ bonū. ps. Ipsū

Psalmus. cxxxii.

E cce q̄ bonū ꝛ quā iocundū: habitare fratres in vnum S icut vnguentū i capite: qd̄ descēdit in barbā barbā aaron Q uod descendit i oram vestimenti eius: sicut ros hermon qui descendit in montem syon Q m̄ illic mandauit dn̄s benedictionē: et vitam vsqꝫ in seculum. G loria patri.

Psalmus iste nō dicit ad vesperas. ps. cxxxiii

E cce nūc bn̄dicite dominū: om̄s serui domini Q ui statis in domo dn̄i: in atriis domus dei nostri I n noctib⁹ extollite manus vestras in sancta: ꝛ bn̄dicite dominū B enedicat te dominus ex syon: qui fecit celum et terram. G lia patri. An. Ecce q̄ bonū et q̄ iocundum. An. Laudate.

Psalmus. cxxxiiii.

L audate nomē domini: laudate serui dn̄i. Q ui statis in domo dn̄i

in atriis dom⁹ dei nostri. Laudate dñm quia bonus dñs: psallite nomen ei⁹ qm̄ suaue Qm̄ iacob elegit sibi dñs: israel i possessionē sibi. Quia ego cognoui q magnus ē dominu⁹: et deus noster pre oibus diis Omnia quecuq volvit dñs fecit i celo et in terra: in mari ⁊ in oibus abissis Educens nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiam fecit. Qui producit vētos de thesauris suis: qui pcussit primogenita egypti: ab homie vsq ad pecus Et misit signa et prodigia in medio tui egypte: in pharaonē ⁊ oms seruos eius Qui pcussit gētes multas: ⁊ occidit reges fortes Seon regē amorreoꝝ et ogregē basan: et omia regna chanaam Et dedit terrā eoꝝ hereditatē: hereditatem israel populo suo Dñe nomen tuū: ineternū dñe memoriale tuum in gnatione ⁊ generationem Quia iudicabit dominus populū suū: ⁊ i seruis suis deprecabit Simulachra gentiū argentū et auri. opera manuū hoim Os habent ⁊ nō loquētur: oculos habent et nō videbunt. Aures habent et nō audient: neq eni ēst spūs in ore ipsorū Similes illis fiant q faciūt ea: ⁊ oms qui confidunt in eis Dom⁹ isrl bñdicite domio: domus aaron bñdicite dño Domus leui benedicite dño: qui timetis dñm bñdicite dño Benedictus dominus ex syon: qui habitat in hierusalem. Gloria patri. An. Laudate nomen dñi. An. Confitemini. ps. cxxxv.

Confitemini domino qm̄ bonus qm̄ ineternū mia ei⁹ Cōfitemini deo deoꝝ Confitemini domino dñoꝝ. Qui facit mirabilia magna solus Qui fecit celos i intellectu Qui firmauit terrā super aquas. Qui fecit luminaria magna Solem in potesta-

tē diei Lunā et stellas in potestatē noctis Qui p cussit egiptū: cū primoge nitis eoꝝ Qui eduxit isrl de medio eoꝝ In manu potēti: et brachio excelso. Qui diuisit mare rubrū i diuisioēs Et eduxit isrl p mediū ei⁹ Et excussit pharaonē ꝛ vtutē ei⁹ i ma ri rubro Qui transduxit pplm suū p desertū Qui percussit reges magnos. Et occidit reges fortes. Seon regem amorreoꝝ. Et og regē basā Et de dit terram eoꝝ hereditatē Hereditatē isrl seruo suo Quia i huilitate nr̄a me mor fuit nr̄i Et redemit nos ab iimicis nr̄is Qui dat escā om̄i carni Cōfi temi deo celi Cōfitemi ni dn̄o dn̄oꝝ: qm̄ ietermū mia ei⁹. Glia. An. Cōfite mini domino qm̄ bonus. An. ymnū cantate. ps. cxxxvi

Super flumia babilo nis illic sedimus ꝛ fle uimus: dū recordaremur syon In salicibus in me dio eius: suspēdimus or gana nostra Quia illic interrogauerūt nos q̄ ca ptiuos duxerūt nos: ver ba cantionū Et qui ad duxerūt nos: ymnū can tate nobis de canticis sy on Quomodo cantabi mus canticū dn̄i: in terra aliena Si oblitus fuero tui hierusalem: obliuioni detur dextera mea Adhe reat lingua mea faucibus meis: si nō meminero tui Si nō pposuero tui hie rusalē in principio leticie mee Memor esto dn̄e fi lioꝝ edom: i die hierusalē. Qui dicūt exinanite: ex inanite vsq; ad fundamē tū in ea Filia babilonis misera: beat⁹ q̄ retribuit tibi retributionē tuā quā retribuisti nobis Beat⁹ qui tenebit: et allidet par uulos suos ad petrā Glo ria patri. An. ymnū cantate nobis de canticis syon. Fe ria. vi. ad vespas an. In cō spectu. vel. Allā allā allā all.

Cōfitebor ps. cxxxvii tibi dn̄e i toto corde meo: qm̄ audisti vba oris

mei In cõspectu ãgelorum psallã tibi: adorabo ad templum sanctũ tuũ et cõfitebor nomini tuo. Super mia tua et vitate tua: qm magnificasti sup oẽ nomen sanctũ tuũ In quacũqz die inuocauero te exaudi me: multiplicabis i aĩa mea virtutẽ Confiteãtur tibi dñe oẽs reges terre. qa audierũt oĩa verba oris tui Et cantẽt in viis dñi: qm magna est glĩa dñi. Qm excelsus dñs et huilia respicit: et alta a longe cognoscit Si ãbulauero i medio tribulationis viuificabis me: et sup irã inimicorum meorum extẽdisti manũ tuã: et saluum me fecit dextera tua Dñs retribuet pro me: dñe mia tua in sclm. opa manuũ tuarum ne despicias Glia. añ. In cõspectu ãgelorũ psallã tibi deus meus. ã. Dñe Domine ps. cxxxviii probasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionẽ meã et resurrectionẽ meã Intellexisti cogitationes meas de longe: semittas meas et funiculũ meũ iuestigasti Et oẽs vias meas preuidisti: qa nõ est sermo i lingua mea Ecce dñe tu cognouisti omĩa nouissima et ãtiqua tu formasti me et posuisti sup me manũ tuã Mirabilis facta est scientia tua ex me: cõfortata est et non potero ad eã Quo ibo a spiritu tuo: et quo a facie tua fugiã Si ascẽdero in celũ tu illic es: si descẽdero i infernũ ades Si sũpsero pẽnas meas diluculo: et habitauero in extremis maris Etenim illic manus tua deducet me: et tenebit me dextera tua. Et dixi forsitan tenebre cõculcabũt me: et nox illuminatio mea i deliciis meis Quia tenebre nõ obscurabunt a te: et nox sicut dies illumiabitur: sicut tenebre eius ita et lumẽ eius Quia tu possedisti renes meos suscepisti me de vtero matris mee Confitebor tibi qr terribiliter magnificatus

es mirabilia opera sua et aīa mea cognoscet nimis Non est occultatum os meū a te quod fecisti ī occulto: et substātia mea in inferiorib⁹ terre Imperfectū meū viderunt oculi tui: et in libro tuo omnes scribētur: dies formabuntur et nemo in eis. Michī autē nimis honorati sunt amici tui de⁹: nimis cōfortatus est principat⁹ eoꝝ Dinumerabo eos et super arenā multiplicabuntur: exsurrexi ꝛ adhuc sum tecum Si occideris deus pctōres: viri sanguinū declinate a me Quia dicitis in cogitatione: accipiant in vanitate ciuitates suas Nonne qui oderunt te dn̄e oderam: et super inimicos tuos tabescebā Perfecto odio oderam illos: et inimici facti sunt michi Proba me deus et scito cor meū: interroga me ꝛ cognosce semitas meas Et vide si via iniquitatis in me est: ꝛ deduc me ī via eterna. Gloria patri. An. Dn̄e probasti me ꝛ cognouisti me. An. A viro iniquo. ps. cxxxix.

Eripe me dn̄e ab hoīe malo: a viro iniquo eripe me Qui cogitauerūt iniquitates in corde: tota die constituebāt prelia Acuerūt linguas suas sicut serpētes: venenū aspidū sub labiis eorum. Custodi me dn̄e de manu pctōris: et ab omibus iniquis eripe me Qui cogitauerūt supplātare gressus meos: absconderunt superbi laqueū michi Et funes extenderunt in laqueū: iuxta iter scandalū posuerūt michi Dixi domino deus meus es tu exaudi dn̄e vocem deprecationis mee Dn̄e dn̄e virtus salutis mee: obūbrasti super caput meū in die belli Nō tradas me dn̄e a desiderio meo peccatori cogitauerūt cōtra me ne derelinquas me ne forte exaltentur Caput circuitus eoꝝ: labor labioꝝ ipsorum operiet eos Cadēt

sup eos carbones: i ignē deiicies eos: in miseriis nō subsistent. Vir linguo sus nō dirigetur in terra: virū iniustū mala capiēt in interitu cognoui qa faciet dn̄s iudiciū inopis: & vindictā pauperū. Verūtamen iusti confitebūtur nomini tuo: et habitabūt recti cum vultu tuo. Gloria patri. An. A viro iniquo libera me dn̄e. An. Domine clamaui. ps. cxl.

Domie clamaui ad te exaudi me intēde voci mee: cū clamauero ad te. Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: eleuatio manuū mearū sacrificiū vespertinū. Pone dn̄e custodiam ori meo: et hostiū circumstātie labiis meis. Non declines cor meū in verba malicie: ad excusādas excusatioēs in pctis. Cū hominibus operātibus iniquitatē: et nō cōmunicabo cū electis eorū. Corripiet me iustus in mia & increpabit me: oleū aūt peccatoris nō impinguet caput meū. Qm̄ adhuc et oratio mea in beneplacitis eorū: absorti sunt iūcti petre iudices eorū. Audient verba mea qm̄ potuerunt: sicut crassitudo terre eructa est sup terrā. Dissipata sunt ossa nostra secus infernū: qa ad te dn̄e dn̄e oculi mei: in te speraui nō auferas aiam meā. Custodi me de laqueo quem statuerūt michi: et a scandalis operantiū iniquitatem. Cadent in retia culo eius pctōres: singulariter sum ego donec transeam. Glia patri. An. Dn̄e clamaui ad te & exaudi me. An. Portio mea. ps. cxli.

Voce mea ad dn̄m clamaui: voce mea ad dn̄m deprecat9 sum. Effundo in cōspectu ei9 orationē meam: et tribulationē meam ante ipsum pronūcio. In deficiendo ex me spiritū meū: et tu cognouisti semitas meas. In via hac qua ambulabam: absconderūt laqueū

Sab^to ad vesperas

michi Considerabā ad dexterā et videbā: et non erat q̄ cognosceret me Periit fuga a me: et nō ē qui requirat aīam meā Clamaui ad te dn̄e dixi tu es spes mea: porcio mea in terra viuentiū Intende deprecationē meā: q̄a humiliatus sum nimis Libera me a p̄sequentibus me: q̄a cōfortati sunt sup̄ me Educ de custodia animā meā ad confitendū nomini tuo: me expectāt iusti donec retribuas michi. Gloria patri. An̄. Porcio mea dn̄e sit i terra viuentiū.

Sabbato ad vs. a. Benedictus. vel. Allā allā allā.

Sabbato

Domine ps. cxlii. Domine exaudi orationē meam: auribus percipe obsecrationē meā in veritate tua: exaudi me i tua iusticia Et nō intres in iudiciū cū seruo tuo: quia nō iustificabit̄ i cōspectu tuo omīs viuēs Quia p̄secutus est inimicus aīam meā: humiliauit in terra vitam meam Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: et anxiatus ē super me spiritus meus: i me turbatū est cor meum Memor fui dierū ātiquorū meditatus sum in omibus opibus tuis: et in factis manuū tuarū meditabar Expandi manus meas ad te: aīa mea sicut terra sine aqua tibi Velociter exaudi me dn̄e: defecit spiritus meus Non auertas faciem tuā a me: et similis ero descendētibus in lacū Auditā fac michi mane miām tuam: quia in te speraui Notā fac michi viā in qua ambulem: quia ad te leuaui animā meam Eripe me de inimicis meis dn̄e ad te confugi: doce me facere voluntatē tuā: q̄a de⁹ meus es tu Spūs tu⁹ bonus deducet me in terraȝ rectam: p̄pter nomen tuū dn̄e viuificabis me i equitate tua Educes de tribulatiōe aīam meā: et in mia tua disp̄des oēs īimicos meos Et p̄des oēs

q̄ tribulāt aīam meā: qm̄ ego seru⁹ tu⁹ sū. Glia. ps.

Benedictus dn̄s deus me⁹ q̄ docet manus meas ad p̄liū: ⁊ digitos meos ad bellū. Misericordia mea ⁊ refugiū meū: susceptor meus ⁊ liberator me⁹. Protector me⁹ ⁊ in ipso sperau: q̄ subdit pplm meū sub me. Dn̄e q̄d est homo q̄a īnotuisti ei: aut fili⁹ hoīs q̄a reputas eū. Homo vanitati similis fact⁹ ē: dies ei⁹ sicut vmbra pretereūt. Dn̄e inclia celos tuos ⁊ descēde: tange mōtes et fumigabunt. Fulgura chorufcatiōes ⁊ dissipabis eos: emitte sagittas tuas ⁊ conturbabis eos. Emitte manū tuā de alto: eripe me et libera me de aq̄s multis: ⁊ de manu filio⁊ alienorū. Quo⁊ os locutū est vanitatē: et dextera eorū dextera iniq̄tatis. Deus canticū nouū cātabo tibi ī psalterio decacordo psallam tibi. Qui das salutē regib⁹: q̄ redemisti dauid seruū tuū: de gladio maligno eripe me. Eripe me ⁊ erue me de manu filio⁊ alienorū: quo⁊ os locutū ē vanitatē: ⁊ dextera eo⁊ dextera iniq̄tatis. Quo⁊ filii sicut nouelle plātatiōes: ī iuuētute sua. Filie eorū cōposite: circūornate vt similitudo tēpli. Promptuaria eo⁊ plena eructātia ex hoc ī illō. Oues eo⁊ fetose abundantes in gressib⁹ suis: boues eorum crasse. Nō ē ruina macerie: neq̄ trāsitus neq̄ clamor ī plateis eo⁊. Beatū dixerūt pplm cui hec sūt: btūs ppls cui⁹ dn̄s de⁹ ei⁹. Glia.

An. Bn̄dict⁹ dn̄s de⁹ me⁹. a. Per singlos. ps. cxliiii.

Exaltabo te de⁹ me⁹ rex: ⁊ bn̄dicā noī tuo ī scl'm ⁊ ī scl'm scl'i. Per singulos dies bn̄dicā tibi: ⁊ laudabo nomē tuū ī scl'm ⁊ ī scl'm scl'i. Magn⁹ dn̄s ⁊ laudabilis nimis: ⁊ magnitudis ei⁹ nō ē finis. Gnatio ⁊ gnatio laudabit opera tua: et potentiā tuā pronūciabūt. Magnificētiā

glorie sctitatis tue loquẽtur: et mirabilia tua narrabũt E t virtutẽ terribiliũ tuoꝝ dicent: et magnitudinẽ tuam narrabunt.
M emoriã abundantie suauitatis tue eructabũt: et iusticia tua exultabunt
M iserator et misericors dñs: patiens et multũ misericors S uauis dñs vniuersis: miserationes eius super oĩa opera ei⁹ C onfiteãtur tibi dñe oĩa opa tua: et sctĩ tui benedicant tibi G loriã regni tui dicent: et potentiã tuam loquẽtur V t notam faciãt filiis hoim potentiã tuã: et gloriã magnificẽtie regni tui R egnum tuũ regnũ oĩm seculoꝝ: et dominatio tua in omĩ gñatiõe et generationẽ F idelis dñs in oĩbus verbis suis ꝛ sanctus in opibus suis A lleuat dñs oẽs q̃ corruũt: et erigit oms elisos O culi oĩm in te sperant dñe: et tu das escam illoꝝ in tempore oportuno.
A peris tu manũ tuã: et imples omẽ aial benedictione I ustus dñs in oĩbus viis suis: et sctũs in omib⁹ opibus suis P rope est dñs oĩbus inuocãtibus eũ: omibus inuocãtibus eũ in veritate V oluntatem timentiũ se faciet: et deprecationẽ eorũ exaudiet: et saluos faciet eos C ustodit dñs oẽs diligentes se: et oms peccatores disperdet L audationẽ dñi loquetur os meũ et benedicat oĩs caro nomini sctõ eius: in seculũ et in seculum seculi.
G lia patri. Añ. Per singulos dies benedicã te dñe. Añ Laudabo. ps. cxlv.

L auda aĩa mea dominũ: laudabo dñm in vita mea: psallã deo meo q̃diu fuero N olite cõfidere in principibus: in filiis hoim in quibus nõ ẽ salus E xibit spũs eius et reuertetur in terrã suã: in illa die peribũt oẽs cogitationes eoꝝ B eatus cuius de⁹ iacob adiutor eius: spes eius i dño deo

ipsius: qui fecit celũ et terram mare ꝛ oĩa que ĩ eis sunt Qui custodit veritatem ĩ seculũ: facit iudiciũ iniuriã patientibus: dat escam esurientibus Dñs soluit cõpeditos: dñs illuminat cecos Dñs erigit elisos: dñs diligit iustos Dñs custodit aduenas: pupillũ et viduã suscipiet: et vias pctõꝝ disperdet. Regnabit dñs in secula: deus tuus syon in gñatione et generationem. Gloria patri.

Laudabo deũ meũ in vita mea

Añ. Deo nostro. ps. cxlvi

Laudate dñm qm̃ bonus est psalmus: deo nostro sit iocũda decoraq̃ laudatio Edificans hierusalẽ dñs: dispsiones israelis cõgregabit Qui sanat contritos corde: et alligat contritiones eoꝝ Qui numerat multitudinẽ stellarũ: et omibus eis noĩa vocat. Magnus dñs noster et magna virtus eius: et sapientie eius non est numerus Suscipiens mansuetos dñs: humiliãs autẽ pctõres vsq̃ ad terrã Precinite dño in confessione: psallite deo nostro in cythara Qui operit celum nubib⁹: et parat terre pluuiam Qui pducit ĩ mõtibus fenũ: et herbam seruituti hoĩm Qui dat iumentis escam ipsoꝝ: ꝛ pullis coruoꝝ inuocantib⁹ eum Non in fortitudĩe equi voluntatẽ habebit: nec in tibiis viri beneplacitũ erit ei Beneplacitũ est dño sup timẽtes eum: et in eis qui sperãt sup misericordia eius. Gloria patri. Añ. Deo nostro iocunda sit laudatio. Añ. Lauda.

Lauda hierusalẽ dñm: lauda deum tuũ syon ps. cxlvii. Qm̃ confortauit seras portaꝝ tuarũ: benedixit filiis tuis in te Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumenti satiat te Qui emittit eloquiũ suum terre: velociter currit sermo ei⁹ Qui dat niuem sicut lanã: nebulã

sicut cinerē spargit M it-
tit cristallū suū sicut bu-
cellas: ante faciē frigoris
ei⁹ q̄s sustinebit E mit-
tet verbū suū et liquefa-
ciet ea: flabit spūs eius ⁊
fluent aque Q ui annū-
ciat verbū suū iacob: iu-
sticias ⁊ iudicia sua israel
Non fecit taliter om̄i na-
tioni: ⁊ iudicia sua nō ma
nifestabit eis. G lia. Añ.
Flabit spūs eius et fluēt aque

L audate ps. cxlviii.
dn̄m de celis: lauda-
te eū in excelsis L audate
eū om̄s angeli ei⁹: lauda
te eū om̄s virtutes eius.
L audate eū sol et luna:
laudate eū oēs stelle ⁊ lu
men. L audate eū celi ce-
loꝝ: et aque que sup celos
sunt laudēt nomē domi-
ni Q uia ipse dixit et fa-
cta sunt: ipse mādauit et
creata sūt S tatuit ea in
eternū et i sclm seculi p̄ce-
ptū posuit et nō p̄teribit.
L audate dn̄m de terra:
drachones ⁊ om̄s abyssi
Ignis grādo nix glacies
spūs p̄cellarū: que faciūt
verbū eius. M ontes et
oēs colles: ligna fructife-
ra et oēs cedri B estie et
vniuersa pecora: serpētes
et volucres pēnate R e-
ges terre ⁊ om̄s ppl'i: prin
cipes et oēs iudices terre
I uuenes et virgines se-
nes cū iunioribus laudent
nomē dn̄i: quia exaltatū
ē nomē ei⁹ solius C on-
fessio ei⁹ sup celū ⁊ terrā:
et exaltauit cornu populi
sui H ymnis oibus san-
ctis ei⁹: filiis israel popu-
lo appropinquanti sibi.

C antate do ps. cxlix.
mino canticū nouū:
laus eius in ecclesia sctoꝝ
L etet israel in eo qui fe-
cit eū: et filie syon exultēt
in rege suo L audent no
men ei⁹ i choro: in tympa
no ⁊ psalterio psallant ei.
Q uia beneplacitū ē do
mino in pplo suo: ⁊ exul-
tabit māsuetos in salutē
E xultabūt sancti in glo
ria: letabūtur in cubilib⁹
suis. E xultationes dei
in gutture eoꝝ: et gladii
ancipites in manib⁹ eoꝝ

Ad faciendā vindictam in nationibꝰ: increpationes in populis Ad alligandos reges eoꝝ in cōpedibus: et nobiles eorū in manicis ferreis Ut faciant in eis iudiciū cōscriptum gloria hec est omnibus sctīs eius. ps. cl.

Laudate dñm in sanctis eius: laudate eū in firmamēto virtutis eiꝰ Laudate eū in virtutibꝰ eiꝰ: laudate eū scd̄m multitudinē magnitudis eiꝰ Laudate eū in sono tube: laudate eū i psalterio et cytbara Laudate eū in tympano et choro: laudate eū in cordis et organo Laudate eū in cymbalis benesonātibus: laudate eū in cymbalis iubilationis: omis sp̄us laudet dominum.

Cōfitebor tibi dñe qm̄ iratus es michi: conuersus est furor tuus ⁊ cōsolatus es me Ecce deꝰ saluator meꝰ: fiducialiter agam ⁊ nō timebo Quia fortitudo mea ⁊ laus mea dñs: et factus est michi in salutē Haurietis aquas in gaudio de fontibꝰ saluatoris: et dicetis in illa die confitemini domino: et inuocate nomen eius. Notas facite ī populis adinuētiones eiꝰ: memētote qm̄ excelsum est nomen eius Cantate dño qm̄ magnifice fecit: annūciate hoc in vniuersa terra Exulta et lauda habita syon: quia magnꝰ in medio tui sanctus israel. Gloria patri.

Ego dixi in dimidio dierum meorum: vadam ad portas inferi. Quesiui residuum annorum meorum: dixi non videbo dominum deum in terra viuentiū Non aspiciam hominem vltra: et habitatorē quietis Generatio mea ablata est: et conuoluta est a me quasi tabernaculum pastorū. Precisa est velut a texente vita mea: dum adhuc ordirer succidit me. De mane vsque ad vesperam

finies me: sperabam vsqꝫ ad mane quasi leo, sic contriuit oia ossa mea. De mane vsqꝫ ad vespera finies me: sicut pullus yrūdinis sic clamabo: et meditabor vt columba. Attenuati sunt oculi mei: suscipiētes in excelso. Dñe vim patior responde pro me: quid dicam aut quis respōdebit michi cū ipse fecerim. Recogitabo tibi oms annos meos: in amaritudine anime mee. Dñe si sic viuitur in talibus vita spūs mei corripies me ꝛ viuificabis me ecce in pace amaritudo mea amarissima. Tu autem eruisti aīam meaꝫ vt nō periret: proiecisti post tergū tuū omīa petā mea. Quia nō infernus confitebit tibi neqꝫ mors laudabit te: nō expectabunt qui descendūt in lacū veritatē tuam. Uiuens viuens ipse cōfitebitur tibi sicut ꝛ ego hodie: pater filiis notā faciet veritatem tuā. Dñe saluū me fac: et psalmos nostros cātabimus cūctis diebus vite nostre in domo dñi.

Exultauit cor meū in dño: ꝛ exaltatum est cornu meū in deo meo. Dilatatū est os meū super inimicos meos: qꝛ letata sum in salutari tuo. Non est sctūs vt est dominus: neqꝫ eni est alius extra te: et nō est fortis sicut deus noster. Nolite multiplicare loqui sublimia: gloriātes. Recedāt vetera de ore vestro: quia deus scientiarū dñs est: et ipsi preparātur cogitationes. Arcus fortiū superatus est: ꝛ infirmati accincti sunt robore. Repleti prius pro panibus se locauerūt: et famelici saturati sunt. Donec sterilis peperit plurimos: ꝛ que mltos habebat filios infirmata est. Dñs mortificat ꝛ viuificat: deducit ad inferos et reducit. Dñs pauperē facit: et ditat humiliat ꝛ sublevat. Suscitās de puluere egenum: et de

stercore erigens pauperē. Ut sedeat cū principib⁹ et soliū glie teneat D ñi eni sunt cardines terre: et posuit sup eos orbē S e des sanctoꝝ suoꝝ serua- bit: et impii i tenebris cō- ticescent: quia nō in forti tudine sua roborabit vir. D ñi nudabūt aduersa- rii eius: et sup ipsos in ce- lis tonabit Dñs iudica bit fines terre: ⁊ dabit im periū regi suo: et sublima- bit cornu christi sui. Glo ria patri et filio.

Cantemus dño gliose eni honorificatus est equū: et ascensorem proie cit in mare. Fortitudo mea et laus mea dñs: et factus est michi in salutē. Iste deus meus et glori ficabo eū: de⁹ patris mei et exaltabo eū Domin⁹ quasi vir pugnator omi- potens nomen eius: cur- rus pharaonis ⁊ exercitū ei⁹ proiecit in mare Ele cti principes eius submer si sunt in mari rubro: abis- si operuerūt eos: descen- derūt in profundū quasi lapis Dextera tua dñe magnificata est in fortitu dine: dextera tua dñe per cussisti inimicū: et in mul titudine glie tue deposui sti aduersarios meos Mi sisti iram tuā que deuora uit eos sicut stipulā: et in spiritu furoris tui congre gate sunt aque Stetit vn da fluens: cōgregate sūt abissi in medio mari Di xit inimicus psequar ⁊ cō prehendā: diuidā spolia implebit aīa mea Euagi nabo gladiū meū: in- terficiet eos manus mea Flauit spūs tuus ⁊ ope ruit eos mare: submersi sunt quasi plumbū in a- quis vehemētib⁹ Quis similis tui in fortib⁹ dñe: quis similis tui magnifi- cus in sctitate: terribilis atq laudabilis et faciēs mirabilia Extēdisti ma nū tuā: et deuorabit eos terra Dux fuisti in mīa tua: populo quē redemi- sti Et portasti eū in for titudine tua: ad habitacu

lũ sanctũ tuũ Ascenderũt populi et irati sũt: dolores obtinuerũt habitatores philistijm Tũc turbati sunt principes edon robustos moab obtinuit tremor: obriguerũt omẽs habitatores chanaã Irruat super eos formido et pauor: ĩ magnitudĩe brachij tui Fiant ĩmobiles quasi lapis donec ptranseat populus tu⁹ dñe: donec ptranseat pplus iste quẽ possedisti Introduces eos ⁊ plãtabis ĩ monte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo quod operatus es dñe Sanctuariũ tuũ dñe qđ firmauerũt man⁹ tue: dñs regnabit in eternũ ⁊ vltra Ingressus est enĩ eques pharao cũ currib⁹ et equitib⁹ ei⁹ ĩ mare: et reduxit super eos dominus aquas maris Filij autẽ isrl' ãbulauerũt per siccum: ĩ medio ei⁹. ps.

Domine audiui auditionem tuã: et timui Dñe opus tuũ: in medio annorũ viuifica illud In medio annorũ notũ facies: cũ irat⁹ fueris mĩe recordaberis. Deus ab austro veniet ⁊ sanctus de monte pharam Aperuit celos glia ei⁹: et laudis ei⁹ plena est terra Splendor eius vt lux erit: cornua in manib⁹ ei⁹ Ibi abscõdita ẽ fortitudo ei⁹: ãte faciẽ ei⁹ ibit mors Egredieť diabol⁹ ãte pedes ei⁹: stetit ⁊ mensus ẽ terrã Aspexit ⁊ dissoluit gẽtes: et cõtriti sũt mõtes scli Incuruati sũt colles mũdi ab itinerib⁹ eternitatis ei⁹ Pro iniqtate vidi tẽptoria ethiopie: turbabũtur pelles terre madian Nũquid ĩ fluminib⁹ iratus es dñe aut in fluminib⁹ furor tu⁹: vł in mari indignatio tua.

Qui ascẽdes sup equos tuos: et quadrige tue saluatio Suscitans suscitabis arcum tuũ: iuramenta tribubus que locutus es Fluuios scindes terre: viderunt te ⁊ doluerũt montes: gurges aquarũ

transiit V edit abyssus vocem suã: altitudo manus suas leuauit S ol et luna steterunt in habitaculo tuo: in luce sagittarũ tuarũ ibunt in splendore fulgurantis haste tue I n fremitu conculcabis terram: et in furore obstupefacies gentes E gressus es in salutẽ populi tui: in salutem cum christo tuo. P ercussisti caput de domo impii. denudasti fundamentũ ei⁹ vsq₃ ad collũ M aledixisti sceptris eius capiti bellator eius venientibus vt turbo ad dispergendũ me E xultatio eo: sicut eius qui deuorat pauperẽ in abscondito V iã fecisti in mari equis tuis: in luto aquarũ multarũ A udiui ⁊ cõturbatus est vẽter meus: a voce contremuerunt labia mea I ngrediebat̃ putredo in ossibus meis: et subter me scateat E t requiescam i die tribulationis: vt ascendã ad populum accinctũ nostrũ F icus enĩ nõ florebit: et nõ erit germẽ in vineis M entietur opus oliue: ⁊ arua nõ afferent cibũ A bscidetur de ouili pecus ⁊ nõ erit armentũ in presepib⁹ E go autẽ in dñõ gaudebo: ⁊ exultabo in deo iesu meo D eus dñs fortitudo mea: ⁊ pedes meos quasi ceruo E t super excelsa mea deducet me victor: i psalmis canentẽ. A lia.

A udite celi que loquor audiat terra verba oris mei C oncrescat i pluuia doctria mea: fluat vt ros eloquiũ meũ Q uasi ymber sup herbã: ⁊ quasi stille super gramina: quia nomẽ domini inuocabo. D ate magnificentiam deo nostro: dei perfecta sunt opera: et omnes vie eius iudicia D eus fidelis et absq₃ vlla iniquitate iustus et rectus: peccauerunt ei et non filii eius in sordibus G eneratio praua atq₃ puersa hecciне reddis dño pp̃le stulte et insipiens. N unquid

nō ipse est pater tuus qui possedit et fecit et creauit te Memēto dierū antiquorū: cogita gñationes singulas Interroga patrem tuū et anūciabit tibi: maiores tuos et dicēt tibi Quādo diuidebat altissimus gētes: quādo separabat filios adā Cōstituit termios populorū iuxta numerū filiorꝝ israel Pars autē dñi populus eius: iacob funiculus hereditatis eius. Inuenit eū i terra deserta: in loco horroris et vaste solitudinis Circū duxit eū ⁊ docuit: ⁊ custodiuit quasi pupillam oculi sui Sicut aquila prouocās advolandū pullos suos: et sup eos volitans Expandit alas suas et assumpsit eū: atqꝫ portauit in humeris suis Dñs solus dux ei⁹ fuit: et nō erat cū eo deus alienus. Constituit eū sup excelsam terrā: vt comederet fructus agrorū. Ut suggeret mel de petra: oleūqꝫ de saxo durissimo Butyrū de armēto et lac de ouibus: cū adipe agnorꝝ et arietū filiorꝝ basan Et yrcos cum medulla tritici: et sanguinē vue et recalcitrauit: incrassatus impingatus dilatatus Dereliquit deū factorē suū: et recessit a deo salutari suo Prouocauerūt eū in diis alienis: ⁊ in abbominationib⁹ ad iracundiā concitauerūt Immolauerunt demoniis et nō deo: diis quos ignorabant. Noui recentes qꝫ venerūt: quos non coluerūt patres eorꝝ Deū qui te genuit dereliquisti et oblitus es domū creatoris tui Vidit dñs ⁊ ad iracundiā concitatus est: quia ꝓuocauerūt eū filii sui et filie Et ait abscondam faciē meam ab eis: et cōsiderabo nouissima eorꝝ Generatio eni peruersa est: et infideles filii. Ipsi me prouocauerunt in eo qui nō erat deus: et irritauerūt in vanitatib⁹ suis Et ego prouocabo

eos in eo qui nō est popu
lus et in gente stulta irri-
tabo illos Ignis succen-
sus est in furore meo: ⁊ ar
debit vsq; ad inferni no-
uissima Deuorabitq; ter
ram cū germine suo: ⁊ mō
tium fundamēta combu
ret Congregabo super
eos mala: et sagittas me
as cōplebo in eis Con
sumet fame: ⁊ deuorabūt
eos aues morsu amarissi
mo Dentes bestiarum
īmittam in eos: cū furore
trahentiū super terrā atq;
serpentiū Foris vasta-
bit eos gladius et intus
pauor: iuuenē simul ac vir
ginē: lactentē cū homine
sene. Et dixit vbi nam
sunt: cessare faciā ex homi
nib⁹ memoriā eoꝝ Sed
ꝓpter iram inimicorū di-
stuli: ne forte superbirent
hostes eoꝝ Et dicerent
man⁹ nostra excelsa: ⁊ nō
dn̄s fecit hec oīa Gens
absq; consilio est et sine
prudentia: vtinā saperēt
et intelligerēt: ac nouissi-
ma prouiderēt Quomo
do ꝑsequebatur vn⁹ mil-
le: et duo fugarent decem
milia Nōne ideo quia
deus suus vēdidit eos: ⁊
dn̄s conclusit illos Nō
eni est deus noster vt dii
eoꝝ: et inimici nostri sunt
iudices De vinea sodo
moꝝ vinea eoꝝ: et de sub-
urbanis gomorre Vua
eoꝝ vua fellis: et botrus
amarissimus. Fel dra-
conū vinū eoꝝ: et vene
num aspidum insanabile
Nonne hec condita sūt
apud me: et signata ī the-
sauris meis Mea est vl-
tio et ego retribuā eis in
tēpore: vt labatur pes eo
rum Iuxta est dies perdi
tionis: et adesse festinant
tempora Iudicabit dn̄s
populū suū: et in seruis su
is miserebitur Videbit
qd̄ infirmata sit manus:
et clausi quoq; defecerūt
residuiq; consumpti sunt
Et dicēt vbi sunt dii eo
rum: in quib⁹ habebāt fi-
duciam De quoꝝ victi
mis comedebant adipes
et bibebant vinū libami

num Surgant et opitulētur vobis: et in necessitate vos protegāt Uidete q ego sum solus: ⁊ nō sit alius deus preter me. Ego occidā et ego viuere faciā: percutiā et ego sanabo: et nō est qui de manu mea possit eruere Leuabo ad celū manū meā et dicam viuo ego in eternū Si acuero vt fulgur gladiū meū: et arripuerit iudiciū man⁹ mea Reddam vltionē hostib⁹ meis: et his qui oderunt me retribuam Inebriabo sagittas meas sanguine: et gladius meus deuorabit carnes De cruore occisorum: et de captiuitate nudati inimicorum capitis. Laudate gētes ppl'm eius: quia sanguinē seruorū suorum vlciscetur Et vindictā retribuet in hostes eorum: et propicius erit terre populi sui. Glia patri.

Canticū puerorum

Benedicite omīa opa dñi dño: laudate ⁊ superexaltate eū ī secula Bñdicite angeli dñi dño: bñdicite celi dño Bñdicite aque oēs que sup celos sunt dño: bñdicite omēs virtutes dñi dño Bñdicite sol ⁊ luna dño: bñdicite stelle celi dño Bñdicite ymber et ros dño: bñdicite omīs spūs dei dño Bñdicite ignis et estus dño: bñdicite frigus ⁊ estas dño. Bñdicite rores et pruina dño: bñdicite gelu et frigus dño Benedicite glacies et niues dño: bñdicite noctes ⁊ dies dño Bñdicite lux ⁊ tenebre dño: bñdicite fulgura et nubes dño Bñdicat terra dñm: laudet ⁊ superexaltet eū ī scl'a Bened mōtes ⁊ colles dño: bñd vniuersa germinātia ī terra dño Bened fontes dño: bened maria et flumina dño Bened cete ⁊ oīa que mouētur ī aquis dño: bened oēs volucres celi dño Bñdicite omēs bestie ⁊ pecora dño: bñdicite filii hoim dño Benedicat isrl' dñz: laudet ⁊ su

perexaltet eū ī scl̄a Bened sacerdotes dn̄i dn̄o: bn̄d serui dn̄i dn̄o Bened spirit⁹ et aīe iustoꝝ dn̄o: bn̄dicite scti et hūiles corde dn̄o Bened anania azaria misael dn̄o: laudate et superexaltate eū in secula. Bn̄dicamus patrē et filiū cū sctō spiritu: laudem⁹ et superexaltem⁹ eū ī secula Bn̄dictus es dn̄e ī firmamēto celi: laudabilis ⁊ gliosus ⁊ superexaltatus in secula. Canticū zacharie pphete

Benedictus dn̄s deus israel: quia visitauit et fecit redemptionē plebis sue Et erexit cornu salutis nobis: ī domo dauid pueri sui Sicut locutus est per os sctōꝝ: qui a seculo sunt pphetarū ei⁹. Salutē ex inimicis nr̄is et de manu oīū q̄ oderūt nos Ad faciendā miam cū patribus nostris: ⁊ memorari testamenti sui scti Iusiurandū quod iurauit ad abraham patrē nostrū: daturū se nobis Ut sine timore de manu inimicoꝝ nostroꝝ liberati seruiamus illi In sanctitate et iusticia coram ipso: omibus diebus nostris. Et tu puer propheta altissimi vocaberis: preibis eni ante faciem dn̄i parare vias eius Ad dandā scientiā salutis plebi ei⁹: in remissionem peccatoꝝ eoꝝ Per viscera mīe dei nostri: in quibus visitauit nos oriens exalto Illuminare his qui ī tenebris ⁊ ī vmbra mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros in viā pacis. Glia patri. Canticū marie.

Magnificat aīa mea dominū Et exultauit spūs meus: in deo salutari meo Quia respexit humilitatē ancille sue: ecce enim ex hoc beatam me dicent omēs generationes Quia fecit michi magna q̄ potēs est: et sanctū nomē ei⁹ Et mīa ei⁹ a progenie in progenies: timentibus eum. Fecit potentiā in brachio suo:

disperſit ſupbos mēte cor dis ſui D epoſuit poten tes de ſede: et exaltauit hu miles E ſurientes imple uit bonis: et diuites dimi ſit inanes S uſcepit iſra el puerū ſuū: recordatus mie ſue S icut locutus ē ad patres noſtros: abra- ham et ſemini eius in ſe- cula. G loria patri.

Canticū ſymeonis.

N unc dimittis ſeruum tuū dñe: ſecundū ver bum tuū in pace Q uia viderūt oculi mei: ſaluta re tuū Q uod paraſti an te faciē oīm populorum. L umen ad reuelationē gentiū: et gloriam plebis tue iſrael. Laus angelorū.

T E deum lau- damus: te dñm con- fitemur T e eternū patrē omīs terra veneratur T i bi oms angeli: tibi celi et vniuerſe poteſtates T i- bi cherubin et ſeraphin: i- ceſſabili voce proclamāt. S anctus S ctūs S ā- ctus: dominus deus ſa- baoth P leni ſunt celi et terra: maieſtatis glie tue. T e glioſus apoſtolorū chorus T e prophetarū laudabilis numerus T e martirū candidatus: lau- dat exercitus T e per or- bem terrarū: ſancta confi tetur eccl'ia P atrem im- menſe maieſtatis V ene randū tuū verū: et vnicū filiū S anctū quoqꝫ pa- raclitū ſpiritum T u rex glorie christe T u patris ſempitern⁹ es filius T u ad liberandū ſuſcepturuſ hominē: nō horruiſti vir- ginis vterū T u deuicto mortis aculeo: aperuiſti credētibus regna celorū. T u ad dexterā dei ſedes in glia patris I udex cre- deris eſſe vēturus T e er go queſumus famulis tu is ſubueni: quos precioſo ſanguine redemiſti E ter na fac cū ſctis tuis: in glo ria numerari S aluū fac populū tuū dñe: et bñdic hereditati tue. E t rege eos et extolle illos vſqꝫ in eternū. P er ſingulos dies: bñdicimus te E t

laudamus nomen tuum in seculū: et in seculū seculi. Dignare dn̄e die isto sine pctō nos custodire. Miserere nostri dn̄e: miserere nostri. Fiat misericordia tua dn̄e super nos queadmodū sperauimus i te. In te dn̄e speraui nō confundar ineternū.

Symbolū athanasii.

Quicūq3 vult saluus esse: ante omia op⁹ est vt teneat catholicā fidem. Quā nisi quisq3 integrā inuiolatāq3 seruauerit: absq3 dubio ineternū peribit. Fides autē catholica hec est: vt vnū deū in trinitate: et trinitatē in vnitate veneremur. Neq3 confundētes psonas: neq3 substantiā separātes. Alia est eni persona patris: alia filii alia spiritussancti. Sed patris et filii et spūssancti vna ē diuinitas: equalis glia coeterna maiestas. Qualis pater talis fili⁹: talis spiritussanctus. Increatus pater increatus fili⁹: increatus spūssanctus. Immēsus pater imensus filius: immēsus spiritussanctus. Etern⁹ pater eternus filius: eternus spūssanctus. Et tamē nō tres eterni: sed vnus eternus. Sicut non tres increati nec tres imensi: sed vn⁹ increatus et vnus imensus. Similiter omps pater omps filius: omipotens spūssanctus. Et tamen nō tres omipotētes: sed vn⁹ omipotens. Ita deus pater deus filius: deus spūssanctus. Et tamen nō tres dii: sed vnus est de⁹. Ita dn̄s pater dn̄s filius: dominus spūssanctus. Et tamē nō tres dn̄i: sed vn⁹ est dn̄s. Quia sicut sigillatim vnā quamq3 personā deū aut dn̄m cōfiteri: christiana veritate cōpellimur. Ita tres deos aut dn̄os dicere: catholica religioē phibemur. Pater a nullo est factus: nec creatus nec genitus. Filius a patre solo est nō factus nec creatus sed genitus.

S pūs sctūs a patre et fi
lio: nō factus nec creatus
nec genit⁹ sed procedens
V n⁹ ergo pater nō tres
patres: vn⁹ filius nō tres
filii: vnus spūs sctūs non
tres spūs sctī E t in hac
trinitate nichil prius aut
posteri⁹: nichil mai⁹ aut
minus S ed tote tres ꝑ-
sone coeterne sibi sunt: et
coequales I ta vt per oīa
sicut iam supra dictū ē: et
trinitas ī vnitate: et vni-
tas in trinitate veneran-
da sit Q ui vult ergo sal
uus esse: ita de trinitate
sentiat S ed necessariū ē
ad eternā salutē: vt incar
nationē quoq3 dñi nostri
iesu xpi fideliter credat.
E st ergo fides recta: vt
credam⁹ ꝛ cōfiteamur q̄a
dñs noster iesus christus
dei fili⁹: deus ꝛ homo est
D eus ex substātia patris
āte secula genit⁹: homo ē
ex substātia matris ī sclo
natus P erfect⁹ deus: ꝑ-
fectus homo: ex aīa ratio
nali ꝛ hūana carne subsi-
stens E qualis patri se-
cundū diuinitatē: minor
patre scdm humanitatē.
Q ui licet de⁹ sit ꝛ homo
nō duo tamē sed vn⁹ est
christ⁹ V n⁹ autē nō con
uersiōe diuinitatis in car
nē: sed assumptiōe huāni
tatis ī deū V n⁹ omino
nō cōfusione substātie: s3
vnitate ꝑsone N ā sicut
aīa rōnalis et caro vnus
est homo: ita deus et ho-
mo vnus est christ⁹ Q ui
passus est pro salute no-
stra: descendit ad inferos
tercia die resurrexit a mor
tuis A scendit ad celos
sedet ad dexteram dei pa
tris omipotentis: inde vē
turus est iudicare viuos
et mortuos. A d cuius
aduentum omnes homi
nes resurgere habēt cum
corporibus suis: et reddi
turi sunt de factis propri-
is rationem E t qui bo
na egerunt ibunt in vitā
eternam: qui vero mala:
in ignem eternū H ec est
fides catholica: quā nisi
q̄sq3 fidel'r firmiterq3 cre-
diderit salu⁹ eē nō poterit

Kyrieleyson Chri-
stel. Kyriel.
Christe audi nos Pa-
ter de celis de⁹. Miserere
nobis Fili redẽptor mũ-
di deus. miserere nobis.
Spũs sancte deus. mise-
rere nobis Sctã trinitas
vnus deus. miserere no.
Sancta maria or.
Sctã dei genitrix or.
Sctã virgo virginũ or.
Sancte michael or.
Sancte gabriel or.
Sancte raphael or.
Omẽs sancti angeli et
archangeli dei orate.
Omẽs sancti throni et
dominationes. orate.
Omẽs sancti principat⁹
et potestates. orate.
Oẽs sancte virtutes ce-
lorum. orate pro nobis.
Omia sancta cherubin
et seraphin orate.
Omẽs sancti btõr spiri-
tuũ ordines orate.
Sancte iohannes bapti-
sta domini or.
Oĩs sancti patriarche
et prophete orate.
Sancte petre or.
Sancte paule or.
Sancte andrea or.
Sancte iacobe or.
Sancte iohannes or.
Sancte thoma or.
Sancte iacobe or.
Sancte philippe or.
Sãcte bartholomee or.
Sancte mathee or.
Sancte symon or.
Sancte thadee or.
Sancte mathia or.
Sancte barnaba or.
Sancte luca or.
Sancte marce or.
Omẽs sancti apostoli et
euangeliste orate.
Oẽs sci discipli dñi orate.
Omẽs sancti machabei
orate pro nobis
Oẽs scti innocẽtes orate.
Sancte stephane or.
Sancte line or.
Sancte line or.
Sancte clete or.
Sancte clemens or.
Sancte corneli or.
Sancte cypriane or.
Sancte sixte or.
Sancte laurenti or.
Sancte ypolite cum so-
ciis tuis. or.

Sancte fabiane or
Sancte sebastiane or
Sancte vincenti or
Sancte georgi or
Sancte iohānes or
Sancte paule or
Sancte vitalis or
Sancte geruasi or
Sancte prothasi or
Sancte agricola or
Sancte vitalis or
Sancte cosma or
Sancte damiane or
Sancte marcelline or
Sancte petre or
Sancte valentine or
Sancte quintine or
Sancte simphoriane or
Sancte nazari or
Sancte celse or
Sancte crescens or
Sancte zacharia or
Sancte vere or
Sancte iuste or
Sancte florenti or
Sancte lupicine or
Sancte sancte or
Sancte foca or
Sancte ferreole or
Sancte iuliane or
Sancte seuerine or
Sancte exuperi or
Sancte feliciane or
Sancte, desideri or
Sancte christophore or
Sancte blasi or
Sancte ignaci or
Sancte albane or
Sancte theofrede or
Sancte mauricii cum legione tua ora pro nobis.
Sancte dionisii cum sociis tuis or
Sctē yrenee cū so. t. or
Scē eustachii cū so. t. or
Sancte iuliane cum sociis tuis or
Sancte gereon cū s. t. or
Sancte thoma or
Omēs sancti martires. orate pro nobis.
Sancte siluester or
Sancte leo or
Sancte gregori or
Sancte ambrosi or
Sancte augustine or
Sancte ieronime or
Sancte nicholae or
Sancte martine or
Sancte brici or
Sancte maxime or
Sancte dionisi or
Sancte martine or
Sancte paracoda or

Sancte simplicia or.
Sancte paschasii or.
Sancte claudi or.
Sancte nectari or.
Sancte nyceci or.
Sancte simplici or.
Sancte mamerte or.
Sancte ysici or.
Sancte auite or.
Sancte apolinaris or.
Sancte iuliane or.
Sancte dōpnine or.
Sancte pantagate or.
Sancte ysici or.
Sancte namaci or.
Sancte philippe or.
Sancte euente or.
Sancte vir or.
Sancte domnole or.
Sancte etheri or.
Sancte clarente or.
Sancte sindulphe or.
Sancte edicte or.
Sancte caolde or.
Sancte dodoline or.
Sancte bobone or.
Sancte georgi or.
Sancte deodate or.
Sancte blidrane or.
Sancte agrate or.
Sancte eoalde or.
Sancte castoli or.
Sancte boboline or.
Sancte austroberte or.
Sancte bernarde or.
Sancte ado or.
Sancte theobalde or.
Sancte seuere or.
Sancte theuderi or.
Sancte clare or.
Sancte anthoni or.
Sancte leoniane or.
Sancte benedicte or.
Sancte maure or.
Sancte dñice or.
Sancte francisce or.
Sancte philiberte or.
Sancte yuo or.
Omēs scti cōfessores orat.
Sancta felicitas or.
Sancta perpetua or.
Sancta petronilla or.
Sancta agatha or.
Sancta agnes or.
Sancta lucia or.
Sancta cecilia or.
Sancta apolonia or.
Sancta anastasia or.
Sancta columba or.
Sancta fides or.
Sancta maria magda-
lene. ora pro nobis
Sancta martha or.
Sancta iulia or.

Sancta albina oꝛ
Sancta grata oꝛ
Sancta regata oꝛ
Sancta emilia oꝛ
Sancta potamia oꝛ
Sancta pompeya oꝛ
Sancta rodana oꝛ
Sancta biblis oꝛ
Sancta carcia oꝛ
Sancta materna oꝛ
Sancta belpes oꝛ
Sancta ansonia oꝛ
Sancta ianica oꝛ
Sancta domna oꝛ
Sancta iusta oꝛ
Sancta throphima oꝛ
Sancta anthonia oꝛ
Sancta iuliana oꝛ
Sancta anna oꝛ
Sancta katherina oꝛ
Sancta margarita oꝛ
Sancta clara oꝛ
Sancta blandina cũ so.
suis. ora pro nobis
Sctã vrsula cũ so. t. oꝛ
Oĩs sctẽ virgines oꝛt
Omnes sancti oꝛte.
Propicius esto. parce no
bis domine
Propici⁹ esto libera nos
domine
Propicius esto defende
nos domine
Ab omĩ malo. libera.
Ab insidiis diaboli. li.
A desiderus malignis. l.
Ab omĩ cogitatione im
munda. li.
Ab omĩ imundicia mē-
tis et corporis li.
A spũ elatiois ⁊ supbie. l.
A spiritu fornicationis ⁊
luxurie. l.
Ab omĩ concupiscentia
immunda l.
Ab insidiis oim inimi-
coꝝ nostroꝝ l.
A psecutione paganorũ
et falsoꝝ christianoꝝ l.
A cũctis malefactorib⁹
⁊ psecutoribus nostris l.
A cũctis tribulationib⁹
et angustiis l.
A cõtrariis nostris l.
A peste et morbo l.
A periculo mortis l.
A morte subitanea l.
A cruciatu et morte per-
petua. libera nos dñe.
Ab omibus suppliciis
eternis. l.
Per misteriũ sancte icar
nationis tue. l.
Per natiuitatẽ tuam l.

Per circūcisionē tuam l.
Per apparitionē tuam l.
Per baptismū tuū l.
Per ieiuniū tuum l.
Per tēptationes tuas l.
Per transfigurationem tuam. libera nos dn̄e.
Per passionem et sctām crucem tuam l.
Per sepulchrū tuum l.
Per sctāȝ resurrectionem tuam. l.
Per gliosam ꝛ admirabilem ascensionē tuam l.
Per aduentū sancti spiritus parācliti. l.
In secūdo aduētu tuo l.
In die iudicii. l.
Peccatores. te r.
Ut pacē nobis dones. t.
Ut ecclesiā tuā ꝓtegere ꝛ defensare digneris. te r.
Ut locū istū visitare ꝛ cōsolari digneris te r.
Ut eum semꝑ exaltare ꝛ sublimare digneris te r.
Ut eum gubernare ꝛ cōseruare digneris te r.
Ut domū apostolicū et oīs gradus ecclesiastici ordinis in sctā religione cōseruare digneris. te r.

Ut pontificē nostrū cū omibus sibi cōmissis cōseruare digneris te r.
Ut inimicos sctē dei ecclesie dextera tua comprimere digneris te r.
Ut reges christianoꝝ cū exercitu coꝝ ꝯseruare di. t.
Ut gratiā scti spūs paracliti cordibus nostris infundere digneris te r.
Ut regularibus disciplinis nos instruere dig. te r.
Ut remissionē pctōꝝ nobis dones te r.
Ut compunctionē cordis nobis dones. te r.
Ut fōtem lachrimarum nobis dones te r.
Ut spaciū penitentie nobis dones te r.
Ut oīm virtutū grāȝ nobis infundere dign̄. te r.
Ut ab ira ꝛ indignatiōe tua nos liberare dig. te r.
Ut nos ī bonis opibus conseruare digneris te r.
Ut misericordia ꝛ pietas tua nos custodiat te r.
Ut nobis bona facientibꝰ mercedē retribuere digneris. te r.

Ut eis vitā ⁊ sanitatem donare digneris te r.
Ut discordātes ad verā concordiam pducere dignemis. te rogamus
Ut errantes ad viā salutis reuocare digneris. te r.
Ut cunctū pplm catholicum conseruare dig. te r.
Ut aeris temperiem nobis dones. te r. Ut fruct⁹ terre dare et cōseruare digneris te r. Ut veram penitentiam nobis donare digneris. te r. Ut afflictis et captiuis succurrere et misereri digneris te r.
Ut oībus fidelib⁹ infirmis sanitatē mētis ⁊ corporis restituere dig. te r.
Ut oībus fidelib⁹ defunctis requiē eternā donare dig. te r. Ut nos exaudire dig. te r. Fili dei te r.
Mediator dei hoim te r.
Agnus dei q̄ tollis pctā mundi parce nobis dn̄e.
Agnus dei q̄ tollis pctā mūdi. exaudi nos domie
Agnus dei q̄ tollis pctā mundi. miserere nobis.
Christe audi nos. Ky. Ky eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.
Christe audi nos. Pater noster. Et ne nos.
Preces. Saluos fac seruos tuos. ℟. Deus me⁹ sperantes in te. ℣. Mitte eis dn̄e auxiliū de scō. ℟. Et de syon tuere eos. ℣. Dn̄e nō scd̄m pctā nostra facias nobis. ℟. Neq̄ scd̄m iniquitates nostras retribue nobis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster. ℟. Et pp̄ter gl̄iam nominis tui dn̄e libera nos. ℣. Ne memineris iniq̄tatū nostrarū antiquarū. ℟. Cito anticipēt nos mīe tue q̄a paupes facti sum⁹ nimis ℣. Nō nobis dn̄e nō nobis. ℟. Sed nomini tuo gloriā. ℣. Effunde irā tuam in gētes que te nō nouerūt. ℟. Et ī regna que nomē tuū iuocauerūt. ℣. Dn̄e de⁹ virtutū cōuerte nos. ℟. Et ostende faciē tuā et salui erim⁹. ℣. Dn̄e exaudi orōnem meā. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ps. Domine q̄d multiplicati sunt. Glia patri

ps Ad te leuaui oculos. Glia patri. ps. De pfundis Glia patri. ℣. Intret i cõspectu tuo dñe oratio mea. ℟. Inclina aurẽ tuã ad precẽ meam. Dñs vobiscũ. Et cum spiritu tuo. Oremꝰ. Orõnes sequẽtes dicũtur feria secũda ꝛ quinta. Oratio

Exaudi quesumꝰ dñe supplicũ preces ꝛ cõfitentiũ tibi parce petis: vt pariter nobis indulgẽtiã tribuas benignus et pacẽ. Per xpm dñm nrm Amen. Alia oratio.

Deus cui propriũ est misereri semp ꝛ parcere: suscipe deprecationẽ nostrã: vt quos delictorũ catbena cõstringit miseratio tue pietatis absoluat. Per xpm. Alia orõ

Concede nobis misericors deus: studia puersa deponere ꝛ sctãm semp amare iusticiã. Per dñm. Sequẽtes orões dicũtur feria tercia ꝛ sexta

Omps sempi- Orõ. terne deus q̃ supbis resistis: et gratiã prestas humilibus. tribue quesumꝰ: vt non indignationẽ tuã puocemus elati. sed potius pietatis tue capiamus dona subiecti. Per xpm. Alia oratio.

Domine deus qui ad hoc irasceris vt subuenias admiraris vt parcas intercedẽtibus omnibus sctis tuis lapsis manũ porrige ꝛ laborantibꝰ multiplici miseratiõe succurre: vt qui per te sunt redempti ad spem vite eterne tua moderatiõe saluẽtur. Per xpm. Alia orõ

Ne despicias ops deꝰ ppl'm tuũ in afflictione clamantem sed ppter gliam nomis tui tribulato succurre placatus. Per dñm. Orões sequentes dicãtur feria quarta ꝛ sabbato. Oratio.

Deus qui contritorũ nõ despicis gemitũ ꝛ merentiũ nõ spernis affectũ: adesto precibꝰ nris quas tibi pro tribulatiõe nostra effundimꝰ implo-

rātes. vt eas clemēter suscipias solacꝫ bonitatis tue intuitu tribuas: vt qd quid cōtra nos diabolice atqꝫ humane molliuntur insidie ad nichilū redigas et cōsilio pietatis tue allidas vt nullis aduersitatibus lesi sed erepti de omī tribulatione ꝛ āgustia leti tibi ecclia tua sctā gratias referamus. Per xp̄m

Alia orō.

Omitte dn̄e pctā nostra ꝛ tribue nobis mīaꝫ tuā quā oris nostri alloquio depcanur. humilitatē nostrā attende. vincula solue. delicta dele: tribulationē inspice: aduersitatē repelle: affectūqꝫ nostre petitiōis largiens clemēter exaudi Per xp̄m

Alia oratio.

Ecclesie tue preces īntercedentibꝰ omibus sanctis tuis placatus admitte. vt destructis aduersitatibus vniuersis secura tibi seruiat libertate Per dn̄m.

Oratio pro rege

Quesumus omnipotens deus ut famulus tuus Karolus rex noster, regina liberi ac eorum consiliarii qui tua miseratione susceperunt regni gubernacula virtutum etiam omnium percipiant incrementa quibus decenter ornati et viciorum monstra devitare et hostes superare et ad te qui via veritas et vita es graciosi valeant pervenire. Per d...

ymnus dicēdus dieb⁹ sabbatoꝝ et vigilia nouē lectionū nisi alius ꝓpri⁹ euenerit. Potest etiā dici in die.ix.l.nisi maior festiuitas euenerit.

Iesu saluator seculi: redeptis ope subueni: et pia dei genitrix salutē posce miseris Cetus oīs angelici: patriarcharū cunei: et prophetarū merita bonis precentur veniam Baptista xpi preuius et clauiger ethereus cū ceteris apostolis: nos soluāt nexu criminis Chorus sacratus martyrū confessio sacerdotū: et virginalis castitas nos a peccatis abluant Clectorum suffragia oīsq3 ciues celi annuant votis supplicū. et vite poscant premiū Laus honor virtus glīa deo patri et filio: vna cū sctō spiritu in sempiterna secula. Amen.

ymn⁹ dicēdus diebus ferialibus et diebus triū lec. nisi ali⁹ ꝓprius euenerit. Etiā in die nouē lec. nisi maior festiuitas euenerit ymn⁹

Te lucis ante terminū rerū creator poscim⁹ vt solita clemētia sis presul ac custodia Procul recedant somnia et noctiū fantasmata hostēq3 nr̄m cōprime ne polluātur corpora Presta pater omipotēs per iesum xpm dominū qui tecū in ꝑpetuū regnat cū sctō spū. Amen

ymn⁹ dicēdus per aduentū dn̄i et a septuagesima vsq3 ad quadragesimā super ebdomad⁹. v⁹

Christe qui lux es et dies noctis tenebras detegis lucisq3 lumē crederis lumen beatū predicans Precamur scē domine defende nos in hac nocte sit nobis i te reqes quietā noctē tribue Ne grauis somn⁹ irruat nec hostis nos subripiat nec caro illi cōsentiēs nos tibi reos statuat Oculi sōnū capiāt cor ad te semꝑ vigilet dextera tua protegat famulos q̄ te diligūt Defensor noster aspice i

sidiātes reprime guberna tuos famlos quos sāgui ne mercat⁹ es M emēto nr̄i dn̄e i graui isto corpo re q̄ es defēsor aīe adesto nobis dn̄e D eo patri sit glia ei⁹qȝ soli filio cū spū paclito ⁊ nūc ⁊ i ppetuū. amē. ymn⁹ dicēdus a pria dn̄ica quadragesime vsqȝ ad dn̄icā de passiōe. sup ebdomad.

A udi benigne condi-tor nostras p̄ces cū laudibus in hoc sacro ie-iunio fusas quadragena-rio S crutator alme cor diū infirma tu scis viriū ad te reuersis exhibe re-missionis gratiā M ultū quidē peccauim⁹: sed par ce confitentib⁹. ad laudē tui nomis confer medelā languidis S it corp⁹ ex-tra cōteri: dona per absti-nentiā ieiunet vt mens sobrie a labe prorsus cri-minū P resta beata tri-nitas cōcede simplex vni tas vt fructuosa sint tuis ieiunioꝝ munera. Amen. ymn⁹ dicēdus a dn̄ica

de passione vsqȝ ad diem iouis sanctam ymn⁹

V exilla regis prodeūt fulget crucis myste-riū quo carne carnis con-ditor suspēsus est patibu-lo C onfixa clauis visce ra teudens manus vesti-gia redemptionis gratia hic immolata est hostia. Q uo vulneratus insup mucrone dire lancee nos lauaret a crimie manauit vnda sanguine I mple-ta sunt que cōcinit dauid fidelis carmine dicens in nationibus regnauit a li gno deus A rbor deco-ra fulgida ornata regis purpura electa digno sti-pite tam sancta membra tangere. B eata cuius brachiis secli pepēdit pre cium statera facta corpo-ris predā que tulit tarta-ris O crux aue spes vni ca hoc passionis tempo-re auge piis iusticiam re-isqȝ dona veniam. T e summa deus trinitas col laudat omis spūs quos per crucis misteriū salua

rege per secula. Amen.

ymnus dicēdus in pē-
thecostes. et per totā eb-
domadam. ymnus.

Veni creator spūs mē
tes tuorū visita: im-
ple superna gratia que tu
creasti pectora Qui pa
raclitus diceris donū dei
altissimi: fons viu⁹ ignis
caritas ⁊ spiritalis vnctio
Tu septiformis gratie
dextre dei tu digitus tu ri
te promissum patris ser-
mone dittans guttura.
Accende lumen sensib⁹
infunde amorem cordib⁹
infirma nostri corporis
virtute firmās perpetim.
Hostem repellas longi⁹
pacem dones protinus
ductore sit te preuio victe
mus omne noxium Per
te sciamus da patrem no
scamus atq filiū te vtri-
usq spiritum credamus
omni tempore. Amen.

ymnus in festo corpo-
ris christi. ⁊ p oct. ymn⁹.

Pange lingua gloriosi
corporis misterium
sanguinisq preciosi quē
in mundi preciū fructus
ventris generosi rex effu-
dit gentium Nobis da
tus natus ex intacta vir-
gine. et in mundo conuer
satus sparso verbi semine
sui moras incolatus mi-
ro clausit ordine. In su-
preme nocte cene recum-
bens cum fratribus obser
uata lege plene cibis ī le-
galibus cibū turbe duo-
dene se dat suis manibus
Verbum caro panē ve-
rum verbo carnem efficit
fitq sanguis christi merū
et si sensus deficit ad fir-
mandum cor sincerū sola
fides sufficit Tantū er-
go sacramentum venere-
mur cernui et antiquū do
cumentum nouo cedat ri
tui prestet fides supplemē
tum sensuū defectui Ge-
nitori genitoq laus et iu
bilatio. salus honor virt⁹
quoq sit et bñdictio pce
denti ab vtroq compar
sit laudatio. Amen.

In omnibus festiuitati
bus beate marie et p oc-
tauas excepto in vigili-

purificationis in qua dicitur Iesu saluator ymnus sequens dicatur.

Aue maris stella dei mater alma atqz sp virgo felix celi porta Sumens illud aue gabrielis ore funda nos i pace mutans nomen eue Solue vincla reis profer lumen cecis mala nostra pelle bona cuncta posse Mõstra te esse matrem sumat per te preces qui pro nobis natus tulit esse tuus. Uirgo singularis inter omnes mitis nos culpis solutos mites fac et castos Uitam presta purã iter para tutum vt videntes iesum semper collectemur Sit laus deo patri sũmo christo decus spiritui sancto trinus honor vnus. Amen.

Adsit principio nostro
spirit⁹ sancti gracia. Ini-
tium breuiarij secundum
vsum ⁊ cōsuetudinē san-
cte ecclesie viēnēsis. Su-
mitur autē initiū ab ad-
uentu domini: qui aduē-
tus celebratur vbicunqꝫ
dies dñica euenerit inter
quinto kal'. decembris ⁊
tertio nonas eiusdē men
sis. ita qđ quecunqꝫ illaꝝ
septem litteraꝝ que inter
dictas kal'. ⁊ nonas iclu-
dūtur represētauerit do
minicā: dies illa est prin-
cipiū aduēt⁹. Sed etiā
in dñica proximiori festo
beati andree vel kal'. de-
cembris siue ante siue re-
tro est semper initium ad
uentus. ⁊ si ipsum festum
cadit i dominica ibi etiā
est initiū aduētus. No
tandū ꝙ feria quarta pro
xima post festū sancte lu-
cie: cinerum: pētbecostes
⁊ exultationis sancte cru
cis semper quattuor tem-
pora celebrāt͂. Est etiā
notandū ꝙ in aduētu nō
dicitur Te deū laudam⁹.

ad matutias. nec Gloria
i excelsis deo. nec Ite mis
sa est ad missam. nisi i fe-
stiuitatibus sanctoꝝ no-
uem lectionū. Et semper
fiat de aduentu dieb⁹ do
minicis licet sanctus eue
nerit. Dieb⁹ vero feria
libus si festiuitas alicui⁹
sancti euenerit siue fuerit
nouē lectiones siue tres:
fiat de illo et nō de aduē-
tu. Et postꝙ inceperit ad
uentus non fit cōmemo-
ratio de cruce vsqꝫ ad o-
ctauā pasche vbi reperies
ātiphonas. Sabbato
dñice prime aduētus Ad
vesperas. an. Benedictus de
us meus. ps. Ipsum. Cum
ceteris pis. ⁊ ātiphonis
ferialib⁹ eiusdem diei. Et
orationes que sequuntur
debēt dici ad vesperas et
matutinas per totum ad
uentū nisi in diebus dñi
cis ⁊ quatuor temporum
⁊ in alijs dieb⁹ festis in
quib⁹ erit propria oratio
De officio vo cuiuslibet
hore ⁊ psalmis nocturnis
⁊ diurnis tam dñice ꝙ fe

Prima do: Adventus

rie in psalmista locis suis reperies. Capitulum

Ecce dies veniunt dicit dominus: et suscitabo dauid germen iustũ et regnabit rex et sapiens erit et faciet iudiciũ et iusticiam in terra. Deo gratias. Debet responderi. Deo gratias semper in fine capituli. versus. Rorate celi desuper et nubes pluant iustũ. ℟. Aperiatur terra et germinet saluatorem. Ad magnificat. añ. Ecce nomen domini venit de longinquo et claritas eius replet orbem terrarum. Oratio.

Concede quesum⁹ oipotens deus: vt magne festiuitatis ventura solemnia prospero celebremus effectu pariterq; reddamur et intenti celestib⁹ disciplinis: et de nr̃is temporibus letiores. Per dominũ. Oratio secunda.

Mentes nostras quesum⁹ domine lumine tue visitatiõis illustra vt esse te largiente mereamur et inter prospera humiles et inter aduersa securi. Qui viuis et regnas.

Preces ppl'i Oro. iij. tui quesum⁹ dñe clementer exaudi: vt qui de aduẽtu vnigeniti filij tui secundũ carnẽ letãtur in secundo cũ venerit in maiestate sua premiũ eterne vite percipiant. Per eundem dñm nostrũ. Dominica prĩa aduẽtus dñi ad matutinas. Domine labia mea aperies. Et os meum annũciabit laudẽ tuã. Deus in adiutorium meum intende. Domine ad adiuuãdũ me festina. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Sicut erat in principio et nunc et semp et in secula seculoꝝ Amẽ. All'a. Et sic dicat semper in pricipio matutini mutatis mutandis. Inuitatorium. Ecce venit rex occurram⁹ obuiam saluatori nostro. ps. Venite. In primo nocturno incipiat ps. Beat⁹ vir. sine añ. ℣. Ex syon species decoris eius ℟. Deus noster manifeste ve

niet. Ab hac die vsq; ad natiuitatem dñi tam in dñicis diebus q̄ ferialib⁹ legit̄ de libro ysaie prophe
Pater noster. Secreto. ℣. Et ne nos inducas. ℟. Sed libera. Absolutio. Deus oīpotēs trinitas sācta parce et miserere nobis qui viuis et regnas p omnia secula seculorum. Amen.
Iube domne benedicere Bndictio. Ad gaudia paradisi perducat nos misericordia iesu christi. Amē

Lectio prima.

Visio ysaie filij amos quam vidit super iudam ꝛ hierl'm in diebus ozie: ioathan achan ꝛ ezechie regum iuda. Audite celi ꝛ aurib⁹ percipe terra: qm̄ dñs locut⁹ est. Filios enutriui ꝛ exaltaui: ipsi autē spreuerunt me. Hec dicit dñs conuertimini ad me ꝛ salui eritis. Deo grās.
Omnibus diebus dominicis de aduētu in sex primis lectiōibus in fine dicat lector. Hec dicit dominus conuertimini ad me ꝛ salui eritis. Loco de Tu autē domine miserere nostri. In tribus vero vltimis lectionibus que sunt de expositione euangelij dicat lector. Tu autē domine miserere nostri. ℟. Aspiciebam in visu noctis et ecce in nubibus celi filius hominis veniebat ꝛ datum est ei regnū ꝛ honor. Et omnes populi trib⁹ ꝛ lingue seruient ei. ℣. Potestas eius potestas eterna que nō auferetur ꝛ regnum eius quod non corrumpetur. Et omnes. Iube dōne benedicere. Benedictio. Benedictione perpetua benedicat nos trinitas sancta. Amen. Lcō secūda

Cognouit bos possessorem suum ꝛ asin⁹ presepe domini sui: israel autem me non cognouit et populus meus non intellexit. Ve genti peccatrici. populo graui iniquitate: semini neq̄ filijs sceleratis. Dereliquerunt dominum blaphemauerunt sanctum israel abalienati sūt retrorsū. Hec dicit dñs

Conuertimini ꝛc. ℟. Obsecro domine mitte quem missurus es vide afflictionem populi tui Sicut locutus es veni et libera nos. ℣. Qui regis israel intende qui deducis velut ouē ioseph qui sedes super cherubin. Sicut locutus. Jube domne benedicere. Benedictio. Creator celi et terre cōferat nobis gaudia vite eterne Amen. Lectio tertia.

Super quo pcutiā vos vltra addētes preuaricationē: omne caput lāguidū ꝛ omne coꝛ merēs a plāta pedis vsq₃ ad verticem nō est in eo sanitas Uuln⁹ ꝛ liuoꝛ ꝛ plaga tumens nō est circunligata nec curata medicamine neq₃ fota oleo. Terra vr̄a deserta: ciuitates vr̄e succense igni: regionē vestrā coram vobis alieni deuorāt ꝛ desolabitur sicut in vastitate hostili. Hec dicit domin⁹ conuertimini ad me ꝛ salui eritis. Deo gratias. ℟. Oꝛietur stella ex iacob ꝛ cōsurget homo de isrl̄ ꝛ confringet oēs duces alienigenaꝝ Et erit oīs terra possessio eius. ℣. Adoꝛabūt eū oēs reges oēs gētes seruient ei. Et erit. In scd̄o nocturno dicant psalmi notati in psalterio. ℣. Egredietur virga de radice iesse. ℟. Et flos de radice eius ascendet. Pater noster. Absolutio. Exaudi christe preces seruoꝝ tuoꝛum qui cū patre ꝛ filio et spū sancto viuis per oīa secula seculoꝝ. ℟. Amē. Jube domne benedicere. Benedictio. De sede maiestatis bn̄dicat nos dextera dei patris Amen Lcō. iiij.

Et derelinquetur filia syon vt vmbraculuꝫ in vinea: ꝛ sicut tugurius in cucumerario sicut ciuitas que vastatur. Nisi dominꝰ exercituū reliquisset nobis semen quasi sodoma fuissemus: ꝛ quasi gomorra siles essemus. Hec dicit dn̄s cōuertimini ad me ꝛ salui eritis. Deo gratias. ℟. Audite verbum domini gentes ꝛ annūciate illud in finibus terre. Et in insulis q̄ procul sunt dicite saluatoꝛ no

ster adueniet. ℣. Annūciate et auditum facite loquimini ⁊ clamate. Et in insulis. Jube domne benedicere. Benedictio. Eternā benedictionē tribuat nobis omnipotens ⁊ misericors deus. Amē.

Lcō. v.

Audite verbū dn̄i principes sodomoꝝ. percipite aurib⁹ legem dei vestri populus gomorre. Quo michi multitudinē victimarū vr̄aꝝ dicit dn̄s: plen⁹ sum. Holocausta arietū ⁊ adipem pinguiū ⁊ sanguinē vitulorū ⁊ agnoꝝ et hircoꝝ nolui. Hec dicit dn̄s conuertimini ad me ⁊ salui eritis. Deo gratias. ℟. Letentur celi ⁊ exultet terra iubilate montes laudē qꝛ dominus noster veniet. Et pauperū suoꝝ miserebitur. ℣. Orietur in diebus eius iusticia ⁊ abūdantia pacis. Et pauperū. Jube domne benedicere. Benedictio. Faciat nos domin⁹ terrena despicere ⁊ celestia sp amare. Amen.

Lcō. vi.

Cum veniretis āte cōspectū meū q̄s quesiuit hec de manib⁹ vr̄is vt ambularetis in atrijs meis. Ne offeratis vltra sacrificiū frustra. Incēsuꝫ abbominatio est michi. Neomeniaꝫ ⁊ sabbatū et festiuitates alias nō ferā. Lauamini: mundi estote auferte malum cogitationū bestiaꝝ ab oculis meis. Hec dicit dn̄s cōuertimini ad me ⁊ salui eritis. Deo gratias. ℟. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filiū dicit dominus. Et vocabit nomē eius admirabil' deus fortis. ℣. Super soliū dauid ⁊ super regnū eius sedebit vt confirmet illud ⁊ corroboret in iudicio ⁊ iusticia. Et vocabit. In tertio nocturno añ. Alleluya al'. al'. Et dicitur toto tēpore super tres ps̄ sequentes scꝫ psal. Celi enerrāt. ps̄. Exaudiat te dn̄s. ps̄. Dn̄e in virtute tua letabitur rex. Excepto a sexagesima vsqꝫ ad pascha vbi dicit' super illis añ. Nō sunt loquele cum alijs vt manet i psalterio. ℣. Emitte agnū domine dominatorē terre. ℟. De petra

deserti ad montem filie syon.
Pater noster. Absolutio.
Suscipe deprecatiōez nostrā dñe iesu christe q̄ cuz patre ⁊ spiritu sctō viuis ⁊ regnas per oia secl'a seculoꝝ. Amen. Jube domne benedicere. Benedictio. Jlle nos bñdicat qui sine fine viuit ⁊ regnat. Amen

Lectio sācti euangelij secundum Matheum.

In illo tpe. Cū appropiquassꝫ iesus hierosolimis ⁊ venissent betphage ad montē oliueti: tūc misit duos discipulos dicēs. Jte in castellū quod cōtra vos est: ⁊ statim inuenietis asinā alligatā ⁊ pullum cū ea. Soluite et adducite michi. Et reliq̄.

Omelia venerabilis bede presbiteri. Lectio vij.

Ad montē igit̄ oliueti veniēs dn̄s asinos sibi quibus hierosolimā petat precepit exhiberi. figurate significās hoc qꝺ alibi dixit ante. Quia sic dilexit deus mundū: vt filiū suū vnigenitū daret: vt oīs qui credit in ipm non pereat: sed habeat vitam eternā. Tu autē dñe miserere nostri. Deo grās

℟. Missus ē gabriel āgelus ad mariā virginē desponsataꝫ ioseph nuncians ei verbū ⁊ expauescit virgo de lumine. Ne timeas maria inuenisti gratiā apud dominū. ecce cōcipies et paries filiū. Et vocabit altissimi filius. ℣. Dabit illi domin⁹ deus sedē dauid patris eius. ⁊ regnabit in domo iacob ineternum. Et vocabitur. Jube domne benedicere. Benedictio.
Mūdi creator ⁊ rector sit nobis semp adiutor ⁊ ptector Amen Lcō. viij.

Duos adhibēda sibi iumenta misit discipulos: vt significaret in vtrūqꝫ ppl'm circūcisiōis videlicet ⁊ preputij predicatores esse destinandos Vel certe duos misit: vt eosdem predicatores doctrina simul ⁊ operatiōe perfectos eē moueret. Ne vel erroris verba indocti veritati miscerent: vel ea que recte docuissent puer

se viuendo negarent. Tu autē domine miserere nostri. Deo gratias. ℟. Aue maria gratia plena dominus tecū. Spūs sanctus supueniet in te ⁊ virtus altissimi obumbrabit tibi. quod em̄ ex te nascetur sanctū vocabitur filius dei. ℣. Dixit autē maria ad angelū. Quomodo fiet istud qm̄ virum nō cognosco. Et respondens angelus dixit ei. Spūs sanctus. Jube domne benedicere. Benedictio. Rex regum ⁊ dn̄s dn̄antiū nos benedicere ⁊ adiuuare dignetur. Amen. Lcō .ix.

Inuenietis inquit asinā alligatā ⁊ pulluz cum ea. Soluite ⁊ adducite michi. Pullū q̄z alligatum fuisse: alij euāgeliste testant̄. Uterq̄z em̄ populus funib⁹ peccatoruz erat circumplexus: ⁊ solutione diuina opus habebat. Iste legem quam acceperat non seruando: ille legem quam obseruaret nunq̄ accipiēdo. Unde bene dicit apl'us quia non est distinctio. Om̄s enim peccauerūt ⁊ egent gloria dei: iustificati gratis per gratiā ipsius. Tu autē dn̄e miserere nostri. Deo gratias. ℟. Ecce dies veniunt dicit dominus ⁊ suscitabo dauid germen iustū et regnabit rex ⁊ sapiens erit ⁊ faciet iudiciū ⁊ iusticiam in terra. Et hoc est nomen quod vocabunt eum dominus iustus noster. ℣sus. In diebus illis saluabitur iuda et israel habitabit confidenter. Et hoc est nomen. Istud Respōsorium: Ecce dies veniunt. Non dicitur super ebdomadam: sed tantum dicitur in diebus dominicis aduētus. ℣sus. Memento nostri domine in beneplacito populi tui. ℟. Uisita nos in salutari tuo. Per totum aduentum dicatur predict⁹ versus. In laudibus antiphona. In illa die stillabunt montes dulcedinem et colles fluent lac et mel alleluya. Antiphona. Jocundare filia syon et exulta satis filia hierusalem alleluya. Antiphona. Ecce dominus veniet et omnes sancti

cilus eius eo ⁊ erit in die illa lux
magna allã. añ. Oēs sitiētes
venite ad aquas querite domí
nū dū inueniri potest allã. añ.
De syon exibit lex ⁊ verbū do
mini de hierlm. Caplm.

In diebus illis salua-
bitur iuda ⁊ israel ha
bitabit confidenter ⁊ hoc
est nomen quod vocabūt
eū dñs iustꝰ noster. Deo
grãs. ℟. Vox clamātis in de
serto. ℣. Parate viam domini
rectas facite semitas dei no-
stri. Ad bñdictus añ. Mis-
sus est gabriel angelus ad ma
riam virginē desponsatam io-
seph. ps. Bñdictus. Oro

Excita quesumus dñe
potentiā tuā ⁊ veni
vt ab imminētibus pctō
rum nostrorum periculis te
mereamur protegente eri
pi te liberāte saluari. Qui
viuis. Ad primam. Deus
in adiutoriū meū intēde
Dñe ad adiuuādū me fe-
stina. Gloria patri ⁊ filio
⁊ spiritui sctō. Sicut erat
in principio ⁊ nūc ⁊ sem-
per ⁊ in secula seculorum
Amen. allã. Et dicant pi

sequentes bini ⁊ bini cū
Gloria patri oībus diebꝰ
dñicis nisi festiuitas sctō
rum euenerit. Et a pascha
vsqz ad octauā pēth. hoc
ordine. ps. Deus deꝰ meꝰ
respice in me. ps. Dñs re-
git me. Gloria pri. ps. Do
mini ē terra. ps. Ad te do
mine leuaui aīam meam.
Gloria patri. ps. Iudica
me dñe. ps. Deus in noīe
tuo saluū me fac. Gloria
patri. Sed ps. Confitemi
ni dño qm̄ bonꝰ; Dicit p
totū annū diebus dñicis
excepto a dñica sexagesi
me vsqz ad pascha. vbi lo
co sui dicitur. ps. Dñs re-
gnauit decorem indutus
est. Gloria patri. ps. Bea
ti imaculati ī via. Gloria
pri. ps. Retribue seruo tuo
Gloria patri. ps. Quicun
qz vult saluꝰ esse. Gloria
patri. Alleluya. Caplm.

Absit mihi gloriari ni
si in cruce domini no
stri iesu christi per quē mi
chi mūdus crucifixus est
⁊ ego mundo. Deo grãs.
℟. Exurge domine adiuua nos

℟. Et libera nos propter nomen tuū. Kyriel. iii. Christel. iii. Kyriel. iii. Pater nr̄ qui es in celis sanctificet nomen tuū. Adueniat regnū tuuȝ. Fiat voluntas tua. Sicut in celo ⁊ in terra. Panē nostrum quotidianum da nobis hodie Et dimitte nobis debita nr̄a. Sicut ⁊ nos dimittimus debitorib⁹ nostris. Et ne nos inducas in tēptationeȝ. Sȝ libera nos a malo. Amen. Aue maria gratia plena dn̄s tecū benedicta tu in mulierib⁹ ⁊ benedictus fructus vētris tui iesus Sancta maria mater dei ora pro nobis pctōrib⁹ Amen. ℣. Et ne nos inducas in temptationē. ℟. Sȝ libera nos a malo ℣. Viuet anima mea ⁊ laudabit te ⁊ iudicia tua adiuuabūt me. ℟. Erraui sicut ouis q̄ piit quere seruū tuū domine quia mandata tua non sū oblitus Credo in deū patrem omnipotentē creatorē celi et terre. Et in iesum christuȝ filiū eius vnicuȝ dn̄m nostrum. Qui conceptus est de spiritu sancto. Nat⁹ ex maria virgie. Passus sub pōtio pilato. Crucifixus mortu⁹ ⁊ sepult⁹. Descendit ad inferos. Tercia die resurrexit a mortuis. Ascēdit ad celos sedet ad dexterā dei patris omnipotētis. Inde venturus iudicare viuos ⁊ mortuos. Credo in spm̄ sanctū sanctaȝ eccl'iam catholicā. Sctōrum cōmunionē remissionem peccatoꝝ. Carnis resurrectionē. Vitaȝ eternā Amen. ℣. Carnis resurrectionē. ℟. Vitam eternā Amen. ℣. Et ego ad te domine clamaui. ℟. Et mane oratio mea preueniet te. ℣. Verba mea auribus pcipe domine. ℟. Intellige clamorē meū. ℣. Intende voci orationis mee. ℟. Rex meus ⁊ deus meus. ℣. Quoniā ad te orabo domine. ℟. Mane exaudies vocē meaȝ. ℣. Confiteor deo omnipotenti ⁊ b. ea te marie v̄gini: ⁊ omnib⁹ sanctis ei⁹. Et vobis fratres. Quia ego miser peccator peccaui nimis in di

ctis: i factis: ore: corde: de lectatione: tactu visu: con sensu: verbo et opere. Mea culpa. Mea grauissima culpa. Ideo deprecor beatissimam virginem mariam et omnes sanctos et sanctas dei: et sanctum mauritium et socios eius: et vos fratres vt oretis pro me peccatore ad dominum deum nostrum vt ipse misereatur mei. ℟. Misereatur vestri omnipotens deus. Et dimittat vobis omnia peccata vestra. Et perducat vos dominus noster iesus christus cum suis sanctis ad vitam eternam. Amen. Absolutio. Absolutionem et remissionem omnium peccatorum vestrorum et spacium vere penitentie et emendationem vite per gratiam sancti spiritus tribuat vobis omnipotens et misericors dominus et ad suam sanctam gloriam paradisi vos peruenire faciat. Amen. ℣. Conuerte nos deus salutaris noster. ℟. Et auerte iram tuam a nobis. ℣. Dignare domine die isto. ℟. Sine peccato nos custodire. ℣. Miserere nostri domine. ℟. Miserere nostri. ℣. Fiat misericordia tua domine super nos. ℟. Quemadmodum sperauimus in te. ℣. Ab occultis meis munda me domine. ℟. Et ab alienis parce seruo tuo. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui dedisti famulis tuis in confessione vere fidei eterne trinitatis gloriam agnoscere et in potentia maiestatis adorare vnitatem quesumus: vt eiusdem fidei firmitate ab omnibus semper muniamur aduersis. Saluator mundi qui cum patre et spiritu sancto viuis et regnas deus. Per omnia secula seculorum. Amen. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. ℣. Benedicamus domino. ℟. Deo gratias. Ps. Miserere mei deus. Et dicatur vsque in finem. Gloria patri. ℟. Sicut erat. ℣. Intret in conspectu tuo domine oratio mea. ℟. Inclina aurem tuam ad precem meam. Oratio.

Ineffabilem misericordiam tuam domine nobis cle-

menter ostende: vt simul nos a peccatis exuas et a penis et tribulationibus quas pro his meremur eripias. Per christum dominum nostrum amen. Et sic dicat omnibus diebus dominicis per totum aduentum et per septuagesimam vsque ad pascha. V. Preciosa in conspectu domini. R. Mors sanctorum eius. Oro.

Oremus sancta dei genitrix virgo semper maria omnesque sancti et electi dei intercedant pro nobis ad dominum deum nostrum vt nos mereamur ab eo adiuuari et saluari. Qui in trinitate perfecta viuit et regnat deus per omnia secula seculorum Amen. Postea ter dicat. Deus in adiutorium meum intende. Domine ad adiuuandum me festina. Gloria patri. Sicut erat. Kyriel. Christel. Kyriel. Pater noster. V. Et ne nos. R. Sed libera nos. V. Respice domine in seruos tuos et in opera tua dirige filios eorum. R. Et sit splendor domini dei nostri super nos et opera manuum nostrarum dirige super nos et opus manuum nostrarum dirige. Gloria patri et filio. Sicut erat.

Oratio.

Oremus dirige sanctificare et gubernare digneris domine iesu christe fili dei viui hodie quesumus corda et corpora nostra in lege tua sancta et in operibus mandatorum tuorum vt hic et in eternum per te domine semper salui sani et liberi esse mereamur. Saluator mundi. Qui cum. V. Adiutorium nostrum in nomine domini R. Qui fecit celum et terram. V. Requiem eternam. R. Et lux perpetua. Ps. De profundis clamaui. V. Requiem. R. Et lux. Pater noster. V. Et ne nos. R. Sed libera. V. Ne tradas bestiis animas confitentium tibi. R. Et animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem. V. Non intres in iudicium cum seruis tuis domine. R. Quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens. V. A porta inferi. R. Erue domine animas eorum. V. Requiem eternam. R. Et lux perpetua. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo. Oro.

Oro

Absolue quesumus dn̄e aīas famulorū̄ tuorꝝ ab omni vinculo delictorū̄ vt in resurrectione gloria inter sctōs et electos tuos resuscitati respirent.

Oratio.

Deus qui inter aplicos sacerdotes famulos tuos pontificali seu sacerdotali fecisti dignitate vigere: presta quesumus vt eorꝝ quoqꝫ ꝑpetuo aggregentur consortio.

Oro

Deus venie largitor et hūane salutis amator quesum⁹ clementiam tuā: vt nostre cōgregationis fratres sorores propinquos et benefactores nostros qui ex hoc sec'lo trāsierunt beata maria semp virgine intercedente cum omnibus sanctis tuis ad perpetue beatitudinis cōsortiū ꝑuenire concedas.

Oro

Fidelium deus omniū̄ conditor et redēptor animab⁹ famulorū̄ famularūqꝫ tuarum remissionē cunctorꝫ tribue peccatorꝫ: vt indulgentiā quā semp optauerūt piis supplicationib⁹ cōsequātur. Qui viuis et regnas cū deo prē i vnitate spūs sancti deus per omnia secula seculorū. ℣. Dominus vobiscū: ℟. Et cum spiritu tuo ℣: Anime omniū fideliū defunctorū per misericordiam dei sine fine requiescant in pace: ℟. Amen: ℣: Benedicite. ℟: Domino.

Ad terciam.

Deus in adiutorium meū intende ℞c. ps. Legē pone michi dn̄e iustificationū tuaruꝫ. Glia prī. ps. Memor esto vbi tui seruo tuo ℞c. Gloria patri. ps. Bonitatem fecisti cum seruo tuo dn̄e. Gloria prī. Alleluya

Capłm

Egredietur ṽga de radice iesse et flos de radice ei⁹ ascēdet et requiescet super eū spūs dn̄i. Deo gratias. ℟. Veni ad liberanduꝫ nos domine deus virtutū. ℣. Ostende faciē tuā et salui erimus. Veni ad liberandū. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Veni. Sicut erat in principio et nūc et semp Veni ad liberandū. ℣ſus Ti

mebunt gentes nomen tuũ domine. ℟. Et omnes reges terre gloriam tuam. Oratio

Excita dñe potẽtiã tuã ⁊ veni ⁊ qđ eccl'e tue promisisti vsq; in finẽ; seculi clemẽter opare. Qui viuis ⁊ regnas. Ad sextã Deus i adiutoriũ ⁊c. ps. Defecit i salutare tuũ aia mea. Gloria pri. ps. Quomodo dilexi legẽ tuã dñe Gl'ia patri. ps. Iniquos odio habui. Gloria patri Alleluya. Capitulũ

Ecce virgo cõcipiet et pariet filiũ ⁊ vocabitur nomẽ ei⁹ emanuel: butirũ ⁊ mel comedet vt sciat reprobare malũ ⁊ eligere bonũ. Deo gratias. ℟. Ostende nobis domine misericordiam tuã. ℣. Et salutare tuũ da nobis. Ostende. Gl'ia patri. vt supra. Ostẽde. ℣. Memento nostri domine in beneplacito ppl'i tui. ℟. Visita nos in salutari tuo. Oratio

Conscientias nostras quesum⁹ dñe visitãdo purifica: vt veniens iesus christ⁹ filius tu⁹ dñs noster paratã sibi ĩ nobis inueniat mansionẽ. Qui tecu;. Ad nonã. Deus in adiutorium ⁊c. ps. Mirabilia testimonia tua. Gloria patri. ps. Clamaui in toto corde. Gloria pri. ps Principes persecuti sunt. Gl'ia pri. All'a. Capl'm

Erit in nouissimis diebus preparat⁹ mõs dom⁹ dñi in verticẽ montiũ: ⁊ eleuabit' sup colles ⁊ fluent ad eũ oẽs gẽtes Deo gratias. Hec responsa sequentia dicant' alternatim super ebdomadã. ℟. Super te hierl'm orie't dominus. ℣. Et gloria eius in te videbit'. Super te. Gloria patri. Super te hierl'm Aliud. ℟. Tu exurgens domine misereberis syõ. ℣. Quia tempus miserendi eius q; venit tempus. Tu exurgens. Gl'ia patri. Tu exurgẽs. ℣. Domine deus virtutũ conuerte nos. ℟. Et ostende faciem tuam ⁊ salui erimus

Prope esto dñe Orõ omnib⁹ expectãtib⁹ te in veritate: vt in aduẽtu filij tui dñi nostri placi

tis tibi actibus presente-
nur. Per eundem dñm.
Capitula. Rx. et orationes
supra d. dicant ad tertiam
ad sextã et ad nonã. vsq
ad vigiliã natalis dñi ex
cepto dñica ante dictã vi
giliam quia tũc mutant
capitula tantũ. Ad vespe
ras. añ. Dixit dominus do-
mino meo sede a dextris meis
ps. Ipsum. añ. Fidelia om-
nia mãdata eius cõfirmata in
seculum seculi. ps. Confite-
bor. añ. In mãdatis eius vo
let nimis. ps. Beatus vir.
añ. Sit nomẽ domini benedi
ctum in secula. ps. Laudate
pueri dñm. añ. Nos qui vi-
uimus benedicimus domino.
ps. In exitu isrl. Capl'm.

Venite ascendam⁹ ad
monte domini et ad
domum dei iacob et doce
bit nos vias suas et am-
bulabim⁹ in semitis ei⁹
quia de syon exibit lex et
verbũ dñi de hierl'm Deo
gratias. v. Rorate celi desu
per. Rx. Et nubes pluãt iustũ
aperiatur terra et germinet sal
uatorem. Ad magnificat.

añ. Ne timeas maria inueni-
sti gratiã apud dominum. ecce
concipies et paries filium alle-
luya. Orõ. Mẽtes nostras
quesum⁹ dñe. Ad comple
torium. Cõuerte nos deus
salutaris noster. Et auer-
te iram tuã a nobis. De⁹
in adiutoriũ meum inten
de etc. Alleluya. Et dicat
psalmi sequẽtes per totũ
annũ hoc ordine. ps. Cũ
inuocarẽ. Gl'ia pri. ps. In
te dñe speraui nõ cõfũdar i
eternũ. vsq ad septimum
vsu exclusiue. Gl'ia pri. ps.
Qui habitat i adiutoriũ.
Gl'ia pri. ps. Ecce nũc bñ
dicite dñm. Gloria patri.
Alleluya. ymn⁹. Te lucis
ante terminũ. Capl'm.

Tu autem in nobis es
dñe et nomen sanctũ
tuũ et gloriosũ inuocatũ
est sup nos ne derelinq̃s
nos dñe de⁹ noster. Deo
grãs. v. Custodi nos domi-
ne vt pupillã oculi. Rx. Sub
vmbra alarum tuarum ptege
nos. añ. Salua nos domine
vigilãtes custodi nos dormiẽ
tes vigilemus in xpo requies-

8

camus in pace. Ps. Nunc dimittis. kyriel. iij. christel. iij. kyriel. iij. Paternoster ℣ Et ne nos. Credo in deū Credo in spiritū. ℣. Carnis resurrectionē. ℟. Uitam eternā Amē. ℣ Benedictus es domine deus patrum nostrorum ℟ Et laudabilis ⁊ gloriosus in secula. ℣. Benedicamus patrē ⁊ filiū cū sācto spiritu. ℟ Laudem⁹ ⁊ superexaltem⁹ eū in secula. ℣. Benedict⁹ es domine in firmamēto celi. ℟. Et laudabilis ⁊ gloriosus ⁊ supexaltat⁹ i secula ℣. Benedicat nos omps deus. ℟. Et custodiat nos semp Amē. Confessio. Confiteor. ℣. Conuerte nos de⁹ salutaris noster. ℟. Et auerte irā tuā a nobis ℣ Dignare domine nocte ista. ℟. Sine peccato nos custodire. ℣ Miserere nostri domine. ℟. Miserere nostri. ℣. Fiat misericordia tua domine sup nos ℟ Quēadmodū spauim⁹ inte ℣ Ab occultis meis mūda me dñe. ℟ Et ab alienis pce seruo tuo. ℣. Dñe ex[au]di orōnē meā. ℟. Et clamor me⁹ ad te veniat. ℣. Dñs vobiscū. ℟ Et cum spiritu tuo. Oratio

Deus q̄ illuminas noctē ⁊ lucē post tenebras facis: cōcede nobis vt hāc noctē sine impedimēto sathane trāseamus atq₃ matutinis horis ad altare tuū recurrētes tibi grās referamus. Per dñz

Feria scda Inuitatoriū

Regē vēturū dñm venite adorem⁹. Et dicat hoc Inuit. p totū aduētū sup ebdaz si fiat de aduētu. ps Venite. p totū ānū dicat noct. nisi aliqs sāct⁹ euenerit. ℣ Ex syō species decoris ei⁹. ℟ Deus noster manifeste veniet.

Lcō. i

Quiescite agere puerse. discite bn̄facere. Querite iudicium: subuenite oppsso: iudicate pupillo: defēdite viduā ⁊ venite ⁊ arguite me dicit dñs. Si fuerit pctā vr̄a vt coccinū: q̄si nix dealbabunt. Et si fuerit rubra q̄si vmicul⁹. velut lana alba erūt. Hec dicit dñs. Dib⁹ dieb⁹ ferialib⁹ sup ebd. qn̄ fit de aduētu i fine cuiusli bet lectōis dz dicē lector

Hec dicit dñs ꝛc. nisi fuerit expositio euãgelij vbi dicitur. Tu autem ꝛc. ℟.
Saluatorẽ expectamus dominũ iesum christũ. Qui reformauit corpus humilitatis nostre configuratũ corpori claritatis sue. ℣. Sobrie ꝛ pie ꝛ iuste viuamus in hoc seculo expectantes beatã spem ꝛ aduentũ glorie magni dei. Qui reformauit corpus. Lectio secunda
Si volueritis ꝛ audieritis me: bõa terre comedetis. Quod si nolueritis ꝛ me ad iracundiaꝫ ꝓuocaueritis gladi⁹ me⁹ deuorabit vos: q: os dñi locutũ est. Quomodo facta est meretrix ciuitas fidelis: plena iudicijs? Justicia habitauit in ea: nũc autem homicide. Hec dicit ꝛc. ℟. Egredietur dominus ꝛ preliabitur contra gentes ꝛ stabũt pedes eius supra montes oliuarũ ad orientẽ. ℣. Eleuabitur super oĩs colles ꝛ fluent ad eũ oĩs gentes. Et stabunt. Lectio tertia
Argentum tuũ versuꝫ est in scoriam: vinũ tuũ mixtũ est aqua. Principes tui ĩfideles socij furum. oĩs diligunt munera: sequunť retributiones pupillo nõ iudicãt. ꝛ causa vidue non ingrediť ad eos. Propter hoc ait dñs deus exercituũ fortis isrl̃ Heu ego consolabor sup hostibus meis ꝛ vindicabor de inimicis meis. Hec dicit ℟. Aspiciebã. Require supra post primam lectione dñice. Et alia ℟ dicãtur super ebdomadã per ordinẽ. Sed istud ℟. Ecce dies veniunt non diciť nisi in diebus dñicis aduentus. ℣. Memento nostri ℟. Uisita nos. In laudibus. añ. Miserere. cũ alijs Caplz. In dieb⁹ illis saluabiť iuda. ℣. Vox clamantis in deserto. Ad bñdictus añ. Super te hierl̃m orieť dominus ꝛ gloria eius in te videbitur. Orõ. Preces ppl'i tui quesum⁹ dñe. Ad primaꝫ dicantur psalmi sequẽtes ꝑs. Deus in nomine tuo saluũ me fac. Alia pri. ps Beati immaculati in via.

Gl'ia patri. ps Retribue seruo tuo. Gloria p'ri. ps Quicunq3 vult saluus eē Gloria patri. Et sic fit oi-bus diebus ferialib9 per totū annū. Cū cap'lis ver sibus precibus τ orōib9 cōibus ferialibus. Ad terciā. vi. τ. ix. Capl'. R̄. τ orōnes vt in dñica prece denti. Ad vespas Capl'z Venite ascendam9. vt su pra. v̄. Rorate celi de super Ad magnificat. añ. Hierl'z respice ad orientē τ vide al'a. orō Cōcede quesumus. Sup ebdōam añe iste que sequunt' dicantur ad bñ-dictus τ ad magnificat. Et si necesse fuerit repetā-tur. añ. Gaude τ letare filia syon quia ecce ego venio τ ha bitabo in medio tui dicit dñs añ Vox clamātis i deserto pa rate viam domini rectas facite semittas dei nostri. Añ. Ego vox clamantis in deserto diri-gite viā dñi sicut dixit ysaias propheta. añ Omnis vallis implebitur τ oīs mons et col-lis humiliabitur τ erūt praua in directa τ aspera in vias pla

nas. añ. Ecce mitto angelū me um qui preparabit viam tuam ante faciem tuā. He due añe. que sequuntur dicātur al-ternatim in sabbatis. añ. Ex egypto vocaui filium meū veniet vt saluet populum suū añ Syō noli timere ecce de9 tuus veniet al'a. Ad com pletoriū. ymnus. Christe qui lux es τ dies Et dica tur super ebdōam per totū aduentū nisi sanctus ad-uenerit. Diebus feriali bus ad sanctā mariā hec capl'a τ añe sequētes di-cant' ad vesperas. si in san cta ecclesia viennensi cele brat' officiū. Capl'z Egre dietur virga: Capl'm. Ec-ce virgo concipiet. v̄. Ad-iuuabit eam. añ. Missus est añ Ne timeas maria. añ Da bit ei dñs sedem dauid patris eius τ regnabit ineternum. añ Quomodo fiet istud āgele dei quia virum in concipiendo nō pertuli. audi maria virgo spūs sanctus superueniet in te τ vir tus altissimi obumbrabit tibi. añ Ecce ancilla dñi fiat michi secundū verbum tuū. añ Bea

ta es maria que credidisti per ficientur in te que dicta sunt tibi a domino alleluya. Orõ Deus qui verbum tuum. vel Gratiã tuam. vel Deus qui de beate marie.

feria tertia. Lcõ pria

Et conuertam manuz meam ad te. Et excoquam ad purum scoriam tuã ꝛ auferam omne stãnũ tuũ. Et restituam iudices tuos vt fuerunt prius ꝛ consiliarios tuos sicut antiquitus. Post hec vocaberis ciuitas iusti: vrbs fidelis. Syon in iudicio redimetur ꝛ reducent eaz in iusticia: Et conteret scelestos ꝛ pctõres simul et qui dereliquerunt dñm consumenť. Lcõ scda.

Confundentur eñi ab ydolis quibus sacrificauerunt ꝛ erubescetis super ortis quos elegeratis: cũ fueritis velut quercus defluẽtibus folijs et velut ortus absq; aqua. Et erit fortitudo vr̃a vt fauilla stupe: ꝛ opus vestrũ quasi scintilla: Et succendentur vtrũq; simul: ꝛ non erit qui extinguat.

Verbum qđ Lcõ. iij. vidit ysaias filiꝰ amos super iudã ꝛ hierusalẽ. Et erit in nouissimis diebus preparatus mõs domus dñi in vertice mõtium ꝛ eleuabitur sup colles ꝛ fluent ad eum oẽs gẽtes. ꝛ ibũt populi multi ꝛ dicent. Venite ascendamus ad montem dñi ꝛ ad domũ dei iacob. et docebit nos vias suas ꝛ ambulabimꝰ in semitis eius quia de syon exibit lex ꝛ verbum dñi de hierusalẽ feria q̃rta. lcõ. i.

Et iudicabit gentes ꝛ arguet pplos ml̃tos Et cõflabunt gladios suos in vomeres ꝛ lãceas suas in falces. Non leuabit gens contra gentem gladiũ nec exercebũť vltra ad preliũ. Lcõ scda

Domus iacob venite ꝛ ambulemus in lumine dei nostri. Proiecisti eñi populum tuũ domũ iacob: quia repleti sũt

vt olim: et augures habu
erunt vt philistijm et pue
ris alienis adheserunt. Re
pleta est terra auro et ar-
gento et non est finis the
saurorum eius. Lectio tertia
Et repleta est terra eius
equis et innumerabi-
les quadrige eius. et reple-
ta est terra eius idolis: o-
pus manuum suarum adora
uerunt quod fecerunt di-
giti eorum. Et incuruauit
se homo et humiliatus est
vir. Feria quinta. Lectio. i.
Ne ergo dimittas eis.
Ingredere in petram
et abscondere in fossa hu
mo a facie timoris domini et
a gloria maiestatis eius
Oculi sublimis hominis
humiliati sunt et incurua
bitur altitudo virorum.
Exaltabitur Lectio. ij.
autem dominus so-
lus in die illa: quia dies
domini exercituum super
omnem superbum et excelsum
et super omnem arrogantem
et humiliabitur. et super om
nes cedros libani subli-
mes et erectas. et super omnes
quercus basan. Lectio. iij.
Et super omnes mon-
tes excelsos: et super
omnes colles eleuatos:
et super omnem turrem excel
sam. et super omnem murum
munitum. et super omnes naues
tharsis. et super omne quod
visu pulchrum est. Feria
sexta. Lectio prima.
Et incuruabitur omnis
sublimitas hominum
et humiliabitur altitudo
virorum. et eleuabitur do
minus solus in die illa et
idola penitus conterentur
Et introibunt in spelun-
cas petrarum. et in voragi-
nes terre a facie formidi-
nis domini et a gloria ma-
iestatis eius cum surrexe-
rit percutere terram. Lectio. ij.
In die illa proiiciet ho
ydola argenti sui et simula
chra auri sui que fecerat si
bi vt adoraret talpas et
vespertiliones. Et ingredietur
scissuras petrarum et in cauer-
nas saxorum a facie formidi
nis domini et gloria maiestatis
eius cum surrexerit percutere
terram. Lectio tertia.

Quiescite ergo ab homine cuius spiritus in naribus eius est quia excelsus reputatus est ipse. Ecce enim dominator dominus exercituum auferet ab hierusalem et ab iuda validum et fortem omne robur panis: et omne robur aque: et fortem et virum bellatorem et iudicem et prophetam: et ariolum et senem principem super quinquaginta et honorabilem vultu: et consiliarium: et sapientem de architectis: et prudentem eloquii mystici.

Sabbato. Lectio prima.

Et dabo pueros principes eorum et effeminati dominabuntur eis. Et corruet populus vir ad virum et vnusquisque ad proximum suum. Tumultuabitur puer contra senem et ignobilis contra nobilem. Lectio ii.

Apprehendet enim vir fratrem suum domesticum patris sui et dicet. Vestimentum tibi est: princeps esto noster. ruina autem hec sub manu tua. Respondebitque in die illa dicens. Non sum medicus et in domo mea non est panis neque vestimentum. Nolite me constituere principem populi. Lectio iii.

Ruit enim hierusalem et iudas concidit quia lingua eorum et adinuentiones eorum contra dominum: vt prouocarent oculos maiestatis eius. Agnitio vultus eorum respondebit eis et peccatum suum quasi sodoma predicauerunt nec absconderunt. Ve anime eorum quoniam reddita sunt eis mala. Ad vesperas

Capitulum. Ecce dies veniunt. R. Rorate celi de super. Antiphona. Ex egypto vocaui. Psalmus. Magnificat. Oratio vna de tribus que fuerunt posite in primis vesperis aduentus. Ad completorium ymnus. Iesu saluator.

Dominica secunda. Inuitatorium. Ecce venit rex. Versus. Ex syon species. Lectio prima

Ve qui consurgitis mane ad ebrietatem sectandam et potandum vsque ad vesperam vt vino estuetis. Cithara et lyra et tympanum et ty

bia τ vinū i cōuiuijs vr̄is τ opus dn̄i nō respicitis: nec opera manuū eius cō sideratis. Propterea captiuus duct⁹ est ppl's me⁹: quia nō habuit scientiā: τ nobiles eius interierūt fame τ multitudo ei⁹ siti exaruit. ℟. Hierl'm cito veni τ salus tua quare merore consumeris nunquid consiliarius non est tibi quia innouabit te dolor. Saluabo te τ liberabo te noli timere. ℣. Ego enim sum dn̄s deus tu⁹ sctūs isrl' redēptor tu⁹. Saluabo. Lcō. ij.

Propterea dilatauit infern⁹ animam suā: τ apuit os suum absq; vllo termino. Et descendēt fortes eius: τ ppl'us eius: et sublimes: gloriosiq; eius ad eū. τ incuruabitur homo τ humiliabitur vir: τ oculi sublimiū deprimēt. ℟. Ecce dn̄s veniet τ oēs sancti eius cum eo τ erit in die illa lux magna τ exibunt de hierl'm aque viue. Et regnabit dn̄s in eternum super oīs gentes. ℣. Dn̄s de syna venit τ de seyr ortus est nobis. apparuit de mōte pharā τ cū eo factorū milia Et regnabit. Lectio tertia

Et exaltabitur dn̄s exercituū in iudicio: et deus sanct⁹ sanctificabit in iusticia. Et pascēt agni iuxta ordinem suū τ deserta in vbertatem versa aduene comedent. Ve q̄ trahitis iniquitatē in funiculis vanitatis: τ quasi vinculum plaustri pctm̄. Qui dicitis: festinet: τ cito veniat opus eius: vt videamus: τ appropriet τ veniat consiliū sancti israel et sciemus illud. ℟. Hierusalem surge τ sta in excelso τ vide iocunditatem que veniet tibi a deo tuo. ℣. Leua in circuitu oculos tuos τ contemplare iocunditatem. In secūdo nocturno. ℣. Egredietur virga. Lectio quarta:

Ve qui dicitis malum bonum: τ bonū malū ponētes tenebras lucē: τ lucem tenebras: ponentes amarū in dulce: τ dulce i amarū: Ve qui sapientes estis in oculis vestris: et corā vobismetipsis pru-

dentes. Ve qui potentes estis ad bibendū vinū: ⁊ viri fortes ad miscendam ebrietatem. ℟. Ciuitas hierusalē noli flere qm̄ doluit dominus sup te. Et auferet a te oēm tribulationē. ℣. Ecce dn̄s de⁹ in fortitudine veniet ⁊ brachium ei⁹ dn̄abit. Et auferet.

Lcō. v.

Qui iustificatis impiū pro muneribus: ⁊ iusticiā iusti aufertis ab eo. Propter hoc sicut deuorat stipulam lingua ignis ⁊ calor flāme exurit. sic radix eoꝝ quasi fauilla erit ⁊ germen eoꝝ vt puluis ascendet. Abiecerunt em̄ legem dn̄i exercituū: ⁊ eloquiū sācti isrl̄ blasphemauerunt. ℟. Ecce veniet dn̄s protector noster sanctus israel. Coronā regni habēs in capite suo. ℣. Et dominabit a mari vsq₃ ad mare: ⁊ a flumine vsq₃ ad terminos orbis terrarū. Coronā.

Lc. vi

Ideo iratus ē furor domini in populum suū ⁊ extendit manū suā sup eum ⁊ percussit eū. Et cōturbati sunt montes ⁊ facta sunt morticinia eorum quasi stercus i medio platearum. In his omnibus non est auersus furor eius sed adhuc man⁹ eius extenta. ℟. Sicut mater consolatur filios suos ita consolabor vobis dicit domin⁹. ⁊ de hierusalē ciuitate quā elegi veniet vobis auxilium. Et videbitis ⁊ gaudebit cor vestrum. ℣. Dabo in syon salutem ⁊ in hierlm̄ gloriam meā. Et videbitis.

In tertio nocturno

℣. Emitte agnū domine

Secundum lucam.

In illo tempore Dixit iesus discipulis suis. Erūt signa in sole ⁊ luna ⁊ stellis ⁊ in terris pressura gentiū pre confusione sonitus maris ⁊ fluctuū. Et reliqua.

Omelia beati gregorii pape

Lcō. vii.

Domin⁹ ac redemptor noster fratres carissimi: paratos nos inuenire desiderās: senescentē mūdum que mala sequantur denunciat: vt nos ab ei⁹ amore compescat. Appropiquāte ei⁹ termino quā

te psecutiones puenıant innotescit: vt si deũ meruere in tranquillitate nolu mus: vicinũ eius iudiciũ vel psecutiõib⁹ attriti timeamus. ℟. Hierusalē plã tabis vineã in montibus tuis ⁊ exaltabis quia dies dñi ve niet. Surge syon cõuertere ad dñm deũ tuũ gaude ⁊ letare ia cob. Quia de medio tui salua tor tu⁹ vẽiet. ℣. Exulta satis filia syõ iubila filia hirl'z. Qr de medio tui saluator. Lcõ viij.

Huic etem̄ lectioni san cti euangelij quam modo vestra fraternitas audiuit paulo superi⁹ do minus premisit dicēs. Ex urget gēs cõtra gētē ⁊ re gnũ aduersus regnũ. ⁊ erũt terre mot⁹ magni p lo ca ⁊ pestilentie ⁊ fames. Et quibusdã interpositis hoc quod modo audistis adiũxit. Et erunt signa in sole ⁊ luna ⁊ stellis. ⁊ in terris pressura gentiũ pre confusiõe sonitus maris ⁊ fluctuũ. ℟. Rorate celi de super ⁊ pluãt iustum. Aperia tur terra ⁊ germinet saluatorē ℣. Emitte agnũ dñe dñatores terre de petra deserti ad mõtē filie syõ. Apiat terra. Lcõ ix.

Ex quib⁹ pfecto oib⁹ alia iam facta cernimus: alia e proximo ven tura formidam⁹: Nam gē tem super gentē exurgere can̄q; pressuram terris isistere plus iam i nostris tribulationib⁹ cernimus q̃ in nostris codicibus le gim⁹. Qđ terre mot⁹ vr bes inuẽras subruat. ⁊ ex aliis mundi partib⁹ scitis q̃ frequēter audiuim⁹ pestilētiã sine cessatõne patimur. ℟. Ecce dies veniũt ℣. In dieb⁹ illis. ℣. Memēto In laud. añ. Ecce in nubib⁹ celi dñs veniet i ptãte magna allã. añ. Urbs fortitudis nostre syon saluator ponetur i ea murus ⁊ ante murale aperite portas quia nobiscũ de⁹ allã. añ. Ecce apparebit dñs ⁊ nõ mencietur si morã fecerit expecta eũ quia veniet ⁊ non tardabit allã. añ. Montes ⁊ colles cã tabũt corã deo laudē ⁊ oĩa ligna siluarũ plaudēt manibus qm̃ veniet dñs dñator i regnũ

eternū alla. añ. Leuabit dñs signū in nationibus ꝛ congregabit dispersos israel. Caplʒ In dieb⁹ illis. ṽ. Vox clamantis. Ad benedict⁹. añ. Super solium dauid ꝛ super regnum eius sedebit ineternuʒ alleluya. Oratio

Excita quesumus dñe corda nostra ad preparādas vnigēiti tui vias vt per eius aduentum purificatis tibi mentibus seruire mereamur. Qui tecum. Ad horas sicut in prima dñica. Ad vespas. caplʒ Venite ascendam⁹. ṽ. Rorate celi. añ. Beata es maria que credidisti dñm perficiant in te que dicta sunt tibi a dño alleluya. Orō vna de trib⁹ Ad completoriū ymnus Te lucis. Feria secūda Inuitatoriū. Regem venturum. Nocturnū. ṽ. Ex syon species decoris ei⁹. Lcō. i.

Et eleuabit signū i nationibus procul ꝛ sibilabit ad eum de finib⁹ terre. ꝛ ecce festinus velociter veniet. Non est deficiens necꝫ laborās in eo. non dormitabit necꝫ dormiet. necꝫ soluetur cingulū renū eius nec rūpetur corrigia calciamenti eius. ℞. Emitte agnū domine dñatorez terre. De petra deserti ad montē filie syon. ṽ. Et preparabitur in misericordia solium eius ꝛ sedebit sup illud in veritate. De petra. Lcō scda.

Sagitte ei⁹ acute ꝛ oēs arc⁹ ei⁹ extēti. Vngule equoꝝ eius vt silex ꝛ rote eius quasi impetus tēpestatis. Rugit⁹ eius vt leonis: rugiet vt catuli leonum. Et frendet ꝛ tenebit predam ꝛ amplexabitur ꝛ non erit qui eruat: ꝛ sonabit super eum in die illa sicut sonit⁹ maris. ℞. Hierusalē cito. Quere supra in dñica. Et dicāt. ℞. predicta per ordinē super ebdomadā. Lcō tertia.

Aspiciemus in terram ꝛ ecce tenebre tribulationis: ꝛ lux obtenebrata est in caligine eius. In anno quo mortu⁹ est rex ozias: vidi dñm sedentez super soliū excelsum ꝛ ele

uatū ꝛ plena erat dom⁹ a maiestate ei⁹. ꝛ ea que sub ipso erāt replebant tēplum. ℟. Ecce dominus. ℣. Memento nostri dn̄e. ℟. Visita nos. In laudib⁹ capl'z. In diebus illis. Quere i prima dn̄ica. ℣. Vox clamātis. Ad benedict⁹. an̄. Antequā conuenirent inuēta est maria habens in vtero de spiritu sācto alleluya. Orō vna de tribus vt supra. An̄e que sequunt dicant super ebdomadā ad beneð. ꝛ ad magnificat. Et finite repetantur si necesse fuerit. an̄ Qui post me venit ante me factus est cuius non sum dign⁹ calciamēta soluere. an̄. Veniet fortior me post me cuius nō sum dignus soluere corrigiam calciamētorum eius. an̄. Ego baptizaui vos aqua. ille baptizabit vos spū̄sancto alla. an̄ Hoc est testimoniū quod phibuit iohannes qui post me venit ante me factus est. an̄. Iusta eⁿ salus mea vt veniat: ꝛ iusticia mea vt reueletur dicit dominus. an̄. Erit in nouissimis diebus preparatus mons domus domini in vertice montiū ꝛ fluent ad eum omnes gentes alleluya. an̄. Docebit nos de viis suis domin⁹ ꝛ ibimus in semitis eius. an̄. Leuabit dominus signum in nationibus ꝛ cōgregabit dispersos israel an̄. Ecce virgo concipiet ꝛ pariet filium ꝛ vocabitur nomen eius emanuel. an̄. Gaudete in domino semper iterū dico gaudete dn̄s enī prope est. an̄. Ante me nō est formatus deus et post me non erit quia mihi i curuabitur omne genu ꝛ confitebitur omnis ligua. Ad horas sicut in alia ebdomada.

Feria tertia. Lcō prima

Seraphin stabat sup illud sex ale vni: ꝛ sex ale alteri. Duab⁹ velabant faciem eius: ꝛ duabus velabant pedes eius: ꝛ duabus volabant. Et clamabant alter ad alterū ꝛ dicebant. Sanctus Sanct⁹ Sanctus dn̄s deus exercituū: plena est omnis terra glia eius. Lcō scda.

Et cōmota sunt superliminaria cardinum a voce clamātis: ꝛ dom⁹

repleta est fumo. Et dixi. ve michi quia tacui: quia vir polutus labiis ego sū ꝛ i medio populi poluta labia habētis ego babito ꝛ regē dominū exercituū vidi ocl'is meis. Lcō iij.

Et volauit ad me vnꝰ de seraphin ꝛ i manu eiꝰ calculus quē forcipe tulerat de altari et tetigit os meū ꝛ dixit. Ecce tetigi hec labia tua: ꝛ auferet iniq̄tas tua. ꝛ pctm tuū mūdabit. Feria iiij

Lcō. i

Et audiui vocē dn̄i dicentis. Quē mittā ꝛ q̄s ibit nobis. Et dixi Ecce ego: mitte me. Et dixit vade ꝛ dices populo huic. Audite audientes ꝛ nolite itelligere: ꝛ videte visionem ꝛ nolite cognoscere. Lcō secunda.

Excecа coꝛ populi huiꝰ ꝛ aures eiꝰ aggraua ꝛ ocl'os eiꝰ claude: ne forte videat oculis suis ꝛ auribꝰ suis audiat: ꝛ corde suo intelligat ꝛ cōuertat ꝛ sanē eū. Et dixi. vsquequo dn̄e. Et dixit. Donec desolent ciuitates absq̄ habitatore ꝛ domus sine hoie ꝛ terra relinquet deserta. Lectio tertia

Et lōge faciet dn̄s homines. Et multiplicabitur que derelicta fuerat i medio terre ꝛ adhuc in ea decimatio. Et cōuertetur ꝛ erit in ostēsionem sicut terebithꝰ ꝛ sicut quercus que expandit ramos suos. Semen sanctū erit id qđ steterit in ea. Feria quinta Lectio prima

Et factum est in diebꝰ achas filij ioathan filij ozie regis iuda ascendit rasin rex syrie: et facee filius romelie rex israel in hierusalem ad preliandū contra eam: et non potuerunt debellare eā. Et nūciauerunt domui dauid dicentes. Requieuit syria super effraim et commotum est coꝛ eius et coꝛ populi eius sicut mouentur ligna siluarum a facie venti. Lectio secunda.

Et dixit dominus ad ysayam. Egredere i

occursū achas tu ⁊ q̃ de-
relict⁹ ē iasub fili⁹ tu⁹: ad
extremū aque duct⁹ piscie
supioris in via agri fullo
nis ⁊ dices ad eū vide vt
sileas. Noli tiere: ⁊ coꝛ tu
um ne foꝛmidet a duab⁹
caudis ticionū fumigātiū
istoꝝ i ira furoꝛis rasin re
gis syrie et filij romelie:
eo ꝙ cōsiliū inierit cōtra
te syria i malū: ⁊ effraym
⁊ fili⁹ romelie dicētes. A-
scēdam⁹ ad iudā ⁊ suscite
m⁹ eū ⁊ auellam⁹ eū ad
nos: ⁊ ponam⁹ regē i me
dio eius filium tabeel. Lcō iij

Hec dicit dn̄s
deus. Nō stabit ⁊ nō
erit istud: sed caput syꝛie
damascus: ⁊ caput dama
sci rasin. Et adhuc sexa-
ginta ⁊ quinꝗ āni: ⁊ desi
net effraym esse populus
et caput effraym samaria
et caput samarie filius ro
melie. Si nō credideritis
nō permanebitis. Fe. vi. Lcō i

Et adiecit dn̄s
loq̄ ad achas dicēs
Pete tibi signū a dn̄o do
tuo in pfundū inferni siue
i excelsum supra. Et dixit
achas. Nō petā: et nō tē-
ptabo dn̄m. Et dixi. Au-
dite ergo domus dauid.
Nūq̄d paꝝ vobis est mo
lestos esse hoib⁹ q2 mole-
sti estis ⁊ dō meo. Lcō ij.

Propꝑ hoc dabit dn̄s
ipe vobis signū. Ec
ce v̄go cōcipiet et pariet
filiū ⁊ vocabit nomē eius
emanuel. Butyꝝ ⁊ mel co
medet: vt sciat reprobare
malū et eligere bonū. Qꝛ
āteꝗ sciat puer reprobare
malū et eligere bonū: de-
relinquet̄ t̄ra quā tu d̄testa
ris a facie duoꝝ regū suoꝝ

Adducet dn̄s sup te:
⁊ sup ppl'z tuū: ⁊ sup
domū patris tui dies q̄ nō
venert a dieb⁹ sepatiōis
effraym a iuda cū rege as
syꝛioꝝ. Et erit i die illa si-
bilabit dn̄s musce que est
i extremo fluminū egipti: ⁊
api que ē i t̄ra assur: ⁊ ve
niēt ⁊ req̄scēt oēs i torrē
tib⁹ valliū ⁊ i cauernis pe
traꝝ: ⁊ i oib⁹ frutetis ⁊ in
vniuersis foraminibus.
Sabbato. Lectio prima.

In die illa: radet dominus in nouacula conducta in his qui träs flumen sunt in rege assyrioꝝ caput: ⁊ pilos pedum: et barbä vniuersam. Et erit in die illa: nutriet homo vaccä boū: ⁊ duas oues: ⁊ pre vbertate lactis comedet butyrū. Butyrum eñ ⁊ mel mädu cabit oīs homo qui relictus fuerit in medio terre. Lcō. ij.

Et erit in die illa: omnis locus vbi fuerint mille vites mille argenteis: ⁊ in spinas ⁊ in vepres erunt. Cum sagittis ⁊ arcu ingredientur illuc Vepres eñ ⁊ spine erunt in vniuersa terra. Et oēs montes qui in sarculo sarrientur nō veniet illuc terror spinarum ⁊ veprium: ⁊ erit in pascuä bouis et in conculcationem pecoris. Lectio tertia.

Et dixit dominus ad me. Sume tibi librū grandem: ⁊ scribe i eo stilo hominis. Velociter spolia detrahe. cito predare. Et adhibui michi testes fideles: vriam sacerdotem: et zachariam filiū barachie. Et accessi ad prophetissä ⁊ concepit ⁊ peperit filiū

Ad vesperas. Caplm. Ecce dies veniunt. vt supra. ℣. Rorate celi. Ad magnificat. añ. Syon noli timere. Orō vna de trib⁹ supra℞. Ad compl. ymn⁹. Jesu saluator. Dñica tertia. Inuitatoriū. Ecce venit rex. Nocturnū dicat. ps. Beatus vir. Cum alijs ps̄is sicut in alijs dominicis. ℣. Ex syon species. ℟. Deus noster. Lectio prima.

Et erit cū impleuerit dñs cūcta opera sua in mōte syon: ⁊ i hierusalem: visitabo super fructū magnifici cordis regis assur: ⁊ super gloriam altitudinis oculoꝝ eius. Dixit eñ in fortitudine manus mee feci: ⁊ in sapientia mea intellexi. ℟. Ecce apparebit dominus super nubem cädidä ⁊ cum eo sctōꝝ milia hñs i vestimēto ⁊ i femore suo scriptum rex regū ⁊ dñs

dñantium. ℣ Apparebit in finem et non mentietur si moram fecerit expecta eũ quia veniẽs veniet. Et cũ eo. Lectio secunda.

Et abstuli terminos populorum et principes eorum depredatus sum. et detraxi quasi potẽs in sublimi residentes. Et invenit quasi nidũ manus mea fortitudinẽ populorum: et sicut colliguntur ova que derelicta sunt: sic universã terram ego cõgregavi et nõ fuit qui moveret pennam et aperiret os et ganniret.

℟ Bethleem civitas dei summi ex te exiet dñator israel et egressus eius sicut a principio a diebus eternitatis et magnificabitur in medio universe terre. Et pax erit in terra nostra dum venerit. ℣ Loquetur pacem gentibus et potestas eius a mari usque ad mare. Et pax erit.

Lectio iii.

Nunquid gloriabitur securis cõtra eũ qui secat in ea: aut exaltabitur serra contra eum a quo trahitur. Quomodo si elevetur virga cõtra elevantẽ se et exaltetur baculus qui utique lignũ est.

℟ Qui venturus est veniet et non tardabit iam nõ erit timor in finibus nostris. Quoniam ipse est salvator noster. ℣ Deponet omnes iniquitates nostras et proiiciet in profundum maris omnia peccata nostra. Quoniam.

In secundo nocturno. Antiphona.

Benedicam dñm. Psalmus. Conserva me. ℣ Egredietur virga. Lectio iiii.

Propter hoc mittet dñator dominus exercituũ in pinguibus eius tenuitatẽ: et subtus gloriam eius succẽsa ardebit quasi combustio ignis: et erit lumen israel in igne et sanctus eius in flamma: et succendetur et devorabitur spina eius et vepres in die una. et gloria saltus eius: et carmeli eius ab anima usque ad carnẽ consummetur.

℟ Egypte noli flere quia dñator tuus veniet tibi ante cuius conspectum movebuntur abyssi. Liberare populũ suum de manu potentiũ. ℣ Ecce veniet dominus exercituum deus tuus in potestate magna. Liberare. Lectio v.

Et erit terror eꝑfug⁹: ꝛ reliq̇e ligni salt⁹ ei⁹ p̄e paucitate numerabūť ꝛ puer scribet eos. Et erit in die illa nō adijciet resi duū israel ꝛ hi q̇ fugerint de domo iacob inniti suꝑ eo q̇ percutit eos: sed innitē sup dn̄m sanctū israel

℟. Prope est vt veniat tēpus eius ꝛ dies eius non elōgabū tur. Miserebitur dn̄s iacob ꝛ israel saluabiť. ℣. Reuertere virgo israel reuertere ad ciuita tes tuas. Miserebiť Lcō vi.

In veritate reliq̇e con uertenť: reliq̇e iquā ia cob ad deū forte̅ Si enim fuerit populus tu⁹ israel: quasi arena maris reliq̇e cōuertenť ex eo. Consum matio abreuiata munda bit iusticiā. Cōsummatio nē eñ ꝛ abreuiationē do min⁹ de⁹ exercituū faciet ī medio oīs terre. ℟. Des cendet dn̄s sicut pluuia ī vel lus. Orieť ī diebus eius iusti cia ꝛ abūdātia pacis. ℣. Ado rabūt eū oēs reges oēs gētes seruiēt ei Orieť. In tertio no cturno. Allā. iij. ps. Celi enarrāt. ℣. Emitte agnū. Se cūdū matheū.

In illo tēpore. Cu audisset io hānes ī vinculis opera chri sti: mittens duos de disci pulis suis ait illi. Tu es q̇ vēturus es: an aliū expe ctam⁹. Et reliq̄.

Omelia beati gregorij pape. Lectio septima.

Querēdum nobis est fratres carissimi. io hannes propheta et plus ꝙ̄ propheta qui veniente̅ ad iordanis baptisma do minū ostendit dicens. Ec ce agnus dei: ecce qui tol lit pctā mundi. qui et hu militatem suam et diuini tatis eius potentiam con siderās dixit. q̇ ē de ťra de ťra ē ꝛ d̄ ťra loquiť qui au tē de celo veīt: super oēs ē cur in carcere positus mit tens discipulos requirit. Tu es qui venturus es: an alium expectamus: tā ꝙ̄ si ignoret quē ostende rat ꝛ an ip̄e sit nesciat quē ip̄m esse ꝑphetādo bapti

zando clamauerat. ℟. Ueni dñe et noli tardare relaxa facinora plebi tue. Et reuoca dispsos in terrá suá. ℣. Excita dñe potẽtiá tuá et veni vt saluos facias nos. Et reuoca dispsos. Lcõ octaua.

Sed hec citi⁹ questio soluit. si geste rei tẽpus et ordo pẽsef. Ad iordãis et eĩm flueta posit⁹. qz ipe redẽptor mũdi esset asseruit missus vo i carcerẽ. Utrũ aliũ expectẽt an ipe vẽiat reqrit nõ qz ipm eẽ mũdi redẽptorẽ dubitet: sz querit vt sciat si is q̃ p se i mũdũ venerat: p se etiã ad iferni claustra descendat. Quẽ eĩm pcurrẽs mundo nũciauerat: hũc moriẽdo et ad iferos pcurrebat. ℟. Ecce radix iesse ascẽdet i salutẽ populorũ ipm gẽtes deprecabũf. Et erit nomẽ eius gloriosum. ℣. Dabit illi dñs deus sedem dauid patris eius et regnabit i domo iacob ieternũ. Et erit nomẽ. Lcõ nona.

Ait ergo. Tu es q̃ venatur⁹ es an aliũ expectam⁹. Ac si aperte dicat. Sicut p hoĩb⁹ nasci dignat⁹ es: an etiã p hoĩb⁹ mori digneris isinua: vt q̃ natiuitatis tue pcursor extiti: mortis etiam precursor fiam. et venturũ inferno te nunciem. quem iã venisse mundo enunciaui. Unde et inquisitus dominus enumeratis potentie sue miraculis de mortis sue protinus humilitate respondit dicens. Ceci vident. claudi ambulant leprosi mundantur. surdi audiunt. mortui resurgũt pauperes euãgelizantur. et beatus est qui non fuerit scãdalizat⁹ i me. ℟. Ecce dies veniũt. Quere i tertio nocturno dñice prie. ℣. Memẽto nostri. In laud anti.

Ueniet dñs et non tardabit et illũiabit abscõdita tenebrarũ et máifestabit se ad ões gẽtes allã. añ. Hierlm̃ gaude gaudio magno qz veiet tibi saluator all. añ. Dabo i syõ salutẽ et i hierlz gloriã meã allã. añ. Mõtes et oẽs colles humiliabuntur et erunt praua idirecta et aspera in vias planas veni domine

et noli tardare all'a. añ. Iuste et pie viuamus expectátes beatam spem et aduentum domini Capl'm In diebus illis. ℣. Vox clamantis Ad bñd. añ Johannes autem cum audisset in vinculis opera christi mittens duos de discipulis suis ait illi. tu es qui ventur9 es an alium expectam9. Orõ

Aurem tuam quesum9 domine precib9 nostris acomoda et mentis nostre tenebras gratie tue visitationis illustra. Qui viuis. Ad horas. Capl'z ℟. et orõnes sicut in pria dominica. Ad vespas Capitulũ. Venite ascendamus ℣. Rorate celi desuper. Ad magnificat. añ Ite dicite iohanni ceci vident et surdi audiunt. claudi ambulant lepꝛosi mundantur. Orõ vna de tribus vt supra Ad completoriũ. ymnus Te lucis ante terminum

Feria secunda. Inuitatoriũ ℟ Ecce venturum. ℣sus Ex syon species. Lcõ pria.

Propter hoc hec dicit dñs deus exercituum Noli timere popul9 meus babitatoꝛ syon ab assur. In virga em percutiet te et baculũ suũ leuabit sup te in via egypti Adbuc em paululum modicumq; et consummabitur indignatio mea: et furoꝛ meus sup scelus eoꝛum. ℟. Docebit nos dominus vias suas et ambulabimus in semitis eius qꝛ de syon exibit lex et verbum domini de hierl'm ℣. Venite ascẽdam9 ad mõtẽ dñi et ad domũ dei iacob. Qꝛ de syõ. Lcõ. ij.

Et suscitabit super eum dominus exercituũ flagellũ iuxta plagaz madian in petra oreb: et virgã suam super mare et leuabit eam in via egypti. Et erit in die illa: auferat onus ei9 de humero tuo et iugũ eius de collo tuo: et computrescet iugum a facie olei ℟. Germinauerũt campi heremi germen odoris israel: quia ecce de9 noster cum virtute veniet. Et splẽdoꝛ eius cuz eo ℣ Ex syon species decoꝛis eius deus noster manifeste veniet. Et splendoꝛ.

Veniet in Lcō iij.
aioth trāsibit i agrō apud magnias cōmedabit vasa sua. Transierunt cursim: gabaa sedes nr̄a. Obstupuit rama gabaa saulis fugit. hīnī voce tua filia gallini: attende laisa paupercula anathot. Migrauit medemena habitatores gabin cōfortamini ℟. Radix iesse qui exurget iudicare gētes in eū gētes sperabunt. Et erit nomē eius bn̄dictū in secula. ℣. Sup ip sum cōtinebunt reges os suū ipm gētes dep̄cabunt. Et erit. ℣. Memēto nostri. In laud. Capl'. In diebus illis. ℣. Vox clamātis. Ad bn̄d an̄. Querite dn̄z dū inenir i potest. inuocate eū dū ppe est allá. Oratio vna de trib⁹. ℟. que repenes i tertia dn̄ica cū istis trib⁹ p̄dictis ferie scd̄e dicāt super ebd̄az tria et tria p ordinē. ⁊ repetātur si necesse fuerit. Ad bn̄. ⁊ ad mag. dicant sup ebdomad' an̄e que sequūtur an̄. Dixit dn̄s penitēnā agite appropinquabit enī regnū celorū. an̄. Venite ascēdamus ad montē domini qz de syon exibit lex et verbum dn̄i de hierusalem. an̄. Multiplicabitur eius imperiū ⁊ pacis non erit finis. an̄. Beatā me dicent omnes generationes qz ancillam hūilem respexit deus. an̄. Ponam in syon salutem ⁊ in hierusalem gloriā meā allá. an̄. Exulta satis filia syon qz ecce rex tuus venit tibi sanctus et saluator allá. an̄. Ecce cōcipies in vtero ⁊ paries filiū ⁊ vocabit nomen eius iesum. Hic erit magnus ⁊ filius altissimi vocabit. an̄. Dabit ei dominus sedem dauid patris eius ⁊ regnabit in eternū. an̄. Veni domine visitare nos in pace vt letemur corā te corde p fecto. an̄. Cātate domino cāticū nouū laus eius in extremis terre an̄. Veni domine ⁊ noli tardare relaxa facinora plebis tue israel. Feria iij. Lcō prima.

Et egrediet virga de radice iesse ⁊ flos de radice eius ascendet: ⁊ requiescet sup eū spirit⁹ domini spiritus sapientie ⁊ itellect⁹. spūs cōsilij ⁊ for

titudinis: spūs sciētie ⁊ pietatis ⁊ replebit eū spi-rit⁹ timoris dñi. Nō scōm visionē oculoꝝ iudicabit neqꝫ scōm auditū auriuꝫ arguet. Sed iudicabit i iusticia paupes: ⁊ arguet in equitate ꝓ māsuetis terre

Lctō ij

Et percutiet terrā virga oris sui: ⁊ spū labioꝝ suoꝝ interfi-ciet impiū. Et erit iusticia cingulū lūboꝝ ei⁹: fides cinctoriū renū ei⁹. Habi-tabit lup⁹ cū agno: ⁊ pardus cum hedo ꝯcubabit

Lctō iij.

Vitul⁹ ⁊ leo ⁊ ouis simul mora-būt: ⁊ puer paruul⁹ minabit eos. Vitul⁹ ⁊ vrsus pascent simul: requiescēt catuli eoꝝ: ⁊ leo quasi bos comedet paleas. Et delectabit infans ab vbere super foramina aspidis ⁊ in cauerna reguli qui ablactat⁹ fuerit: manū suā mittet. Non nocebūt ⁊ nō occidēt in vniuerso monte scō meo. q: replecta ē terra scientia dñi: sicut aque maris aperiētis.

Fe. iiij

Lc i.

In die illa radix iesse q̄ stat i signū poploꝝ ipꝫ gētes dep̄cabūt erit sepulcꝝ ei⁹ gl̄iosuꝫ. Et erit i die illa adijciet dñs scd̄o manū suā ad possidēdū residuū ppl'i sui qd̄ reliquet ab assyrijs ⁊ ab egypto ⁊ a phetros ⁊ ab ethiopia ⁊ ab elā ⁊ a sēnaar ⁊ ab emath ⁊ ab īsulis

L. ij

Et leuabit dñs signū in nationes: ⁊ congregabit ꝓfugos isrl' ⁊ dispsos iuda colliget a q̄tuor plagis t're ⁊ auferet zel⁹ effraym ⁊ hostes iuda peribūt. Effrayꝫ nō emulabit iudā ⁊ iudas n̄ pugnabit cōtra effraym.

L. tertia

Et volabūt i hūeros philistijm p mare simul p̄dabūt filios orētis Idumea ⁊ moab p̄ceptū man⁹ eoꝝ ⁊ filij amō obediētes erūt. Et desolabit dñs liguā maris egypti. ⁊ leuabit manū suā sup flumē i fortitudie sp̄s sui ⁊ pcutiet eū i septē riuis ita vt transeāt per eū calciati

Feria quīta Lcō prima

Erit via residuo populo meo qui relinquet ab assyriis sicut israeli i die illa q ascendit de terra egypti. Et dices in die illa. Cōfitebor tibi domine qm̄ irat9 es michi: cōuersus est furor tuus ꝛ cōsolatus es me. Lectio ij.

Ecce de9 saluator me9 fiducialiter agā ꝛ nō timebo. Qr fortitudo mea ꝛ laus mea dn̄s: ꝛ fcūs ē mihi i salutē. Haurietis aquas i gaudio de fōtibus saluatoris ꝛ dicetis i illa die. Cōfitemini dn̄o: ꝛ inuocate nomē ei9 memēto te qm̄ excelsum est nomē ātate ei9. Lcō iij.

Cāte dn̄o qm̄ magnifice fecit ānūciate hoc i vniuersa tra. Exulta ꝛ lauda habitatio syō q magn9 in medio tui scūs israel. Onus babylonis: qđ vidit ysayas fili9 amos sup mōtem caliginosum leuate signū exaltate vocē: leuate manū: ꝛ igrediāt portas duces. Fe. vi. L. i.

Ego mandaui sctificatis meis: ꝛ vocaui fortes meos i ira mea exultantes i gloria mea. Uox multitudinis in montibus quasi populorum frequentium: vox sonitus regum gentium congregatarum.

Dominus Lcō ij. exercituum precepit militie belli: venientib9 de terra procul. A summitate celi dominus ꝛ vasa furoris eius vt disperdat omnem terram. Ullulate: quia prope est dies domini: quia vastitas a domino veniet propter hoc omnes manus dissoluent ꝛ oē cor hoīs tabescet ꝛ conteretur. Lc iij.

Torsiones ꝛ dolores tenebūt q̄s ipturiēs dolebūt vnusquisq ad pximū suū stupebit: facies cōbuste vult9 eoꝝ. Ecce dies dn̄i veniet crudelis ꝛ indignatiōis plen9: ꝛ ire furorisq ad ponēdā trā i solitudinē: ꝛ pctōres ei9 cōterēdos de ea: qm̄ stelle celi ꝛ splēdor eaꝝ nō expādēt lumē suū. Sabb. Lcō i.

Obtenebratus est sol in ortu suo: et luna nõ splẽdebit i lumine suo Et visitabo sup orbis mala: et cõtra impios iniquitatẽ eorũ. Et requiescere faciã superbiã infideliũ: et arrogantiã fortiũ humiliabo Lectio secunda.

Preciosior erit vir auro et homo mũdo obrizo: Super hoc celũ turbabo: et mouebit terra de loco suo pp̃ter idignationẽ domini exercituũ: et pp̃ter diẽ ire furoris ei⁹. Et erit quasi damula fugiẽs et q̃si ouis: et nõ erit qui congreget. Lectio tertia.

Unusquisq; ad populũ suum cõuertetur: et singuli ad terrã suã fugient. Ois qui inuẽtus fuerit occidet: et ois qui supuenerit cadet i gladio. In fantes eorũ allidentur in oculis eorũ: diripiẽtur domus eorũ: et vxores eorũ violabunt. Ad vesperas. Capl'm. Ecce dies veniũt. ℣. Rorate celi de super. añ. Ex egypto vocaui. Oratio vna de trib⁹. Ad cõpl. ymn⁹. Jesu saluator.

Dñica. iiii. inuitato. Ecce venit rex. Nocturnũ dicitur. ℣ Ex syõ species. ℟. De⁹ noster

Onus egypti. Lcõ i. Ecce dñs ascẽdet super nubẽ leuẽ et ingredietur egyptũ: et mouebũt simulacra egypti a facie ei⁹ et cor egypti tabescet i medio ei⁹. Et cõcurrere faciã egyptios aduersus egyptios. et pugnabit vir contra fratrẽ suũ. et vir cõtra amicũ suũ: citas aduersus ciuitatẽ et regnũ aduersus regnũ. ℟. Canite tuba i syõ vocate gẽtes ãnunciate populis et dicite. Ecce de⁹ saluator noster adueniet. ℣. Annũciate in finibus terre et i insulis que pcul sunt dicite. Ecce. Lcõ ij.

Et dirũpet spũs egypti i viscerib⁹ ei⁹: et cõsiliũ ei⁹ pcipitabo: et interrogabũt simulacra sua et diuinos suos: et phitones: et ariolos: et tradam egyptũ i manu dñorum crudeliũ: et rex fortis dñabit eorum ait dñs exercituũ. ℟.

Nō auferet̄ ceptrum de iuda ⁊ dux de femore ei⁹ donec veiat qui mittēd⁹ est. Et ipse erit ex= pectatio gētiū. ℣. Pulcriores oculi ei⁹ vino ⁊ dētes ei⁹ lacte cādidiores. Et ipe erit. L. iij

Et arescet aq̄ de mari ⁊ fluui⁹ desolabit̄ atq̄ desiccabit̄ ⁊ deficiēt flumia Atteñabūt̄ ⁊ siccabūt̄ riui aggez. Calam⁹ ⁊ iūc⁹ mar descet nudabit̄ alue⁹ riui a fōte suo. Et oīs semētis irrigua siccabit̄: arescet et nō erit. ℟. Nascet̄ nobis p= uul⁹ ⁊ vocabit̄ de⁹ fortis ipe sedebit sup thronū dauid pa= tris sui. Et imperabit cui⁹ po testas sup hūerū ei⁹. ℣. In ipo bñdicēt̄ oēs trib⁹ t̄re oēs gētes seruiēt ei. Et ipabit. In scđo noc. añ. Bñdicā. ℣. Cōserua. ℣. Egre. L. iiij

Et mere. bunt piscatores: luge būt oēs mittētes i flumē hamū: ⁊ expādentes rhe= te sup faciē aq̄ꝝ emarce= scēt. Cōfūdēt̄ q̄ operabā tur linū: plectētes ⁊ texen tes subtilia. Et erunt irri= gua ei⁹ flactētia: oēs q̄ fa ciebāt lacunas ad capiē= dos pisces. ℟. Virgo is= rael reuertere ad ciuitates tu= as vsquequo dolens auerteris Generabis dn̄m saluatorē o= blationē nouā i terrā ābulabūt hoīes in saluationē. ℣. In cari tate ppetua dilexi te ideo at= traxi te miserās. Gñabis. L. v

Stulti pricipes thane= os: sapiētes cōsiliarij pharaonis dederunt con silium insipiens. Quomo do dicetis pharaoni. fili= us sapientium ego: filius regum antiquorum. Ubi nunc sunt sapientes tui. Annuncient tibi et indi= cent quid cogitauerit do minus exercituum super egyptum. ℟. Iuraui dixit domin⁹ ⁊ vltra iā non irascar sup terrā: mōtes enim ⁊ colles suscipiēt iusticiā meā. Et testa mētū pacis erit i ihr̄lz. ℣. Iusta est sal⁹ mea vt veniat ⁊ iusti= cia mea vt reuelet̄ Et testamen tū. L. vi.

Stulti facti sūt pricipes thaneos emarcuerūt pricipes mē= pheos: deceperūt egyptū āgulū ppl'oꝝ ei⁹. Dn̄s mi= scuit i medio ei⁹ spūm ver

tigis et errare fecerũt egyptũ i oi ope suo sicut errat ebri⁹ et vomẽs. ℟. Nõ discedim⁹ a te viuificabis nos et nomẽ tuũ dñe inuocabim⁹. Osten de nobis faciẽ tuã et salui erim⁹. ℣. Memẽto nostri dñe i beneplacito ppl'i tui visita nos i salutari tuo. Ostẽde. In iij. no. ℣. Emitte agnũ dñi S. iob

In illo tẽpore. Miserũt iudei ab hierosolimis sacerdotes et leuitas ad iohãnẽ: vt interrogarent eũ. Tu quis es. Et rel'. Omelia bti. gre. pp. Lectio vij.

Ex hui⁹ nobis lectionis v̄bis fratres carissimi iohãnis hũilitas cõmẽdat q̃ cũ tãte v̄tutis esset v t credi christ⁹ posset elegit solide subsistere in se ne hũana opiõne raperet̃ inanit̃ sup se. ℟. Videbũt gentes iustũ tuũ et cuncti reges inclitũ tuũ. Et vocabit̃ tibi nomẽ nouũ quod os dñi noĩauit ℣. Et erit corona glorie i manu dñi et dyadema regni in manu dei tui. Et vocabitur. Lc viij.

Iam cõfessus est q2 nõ sũ ego christ⁹. Sed q2 dixit nõ sũ negauit plane qd̄ non erat: sed nõ negauit qd̄ erat vt veritatẽ loquens ei⁹ mẽbrũ fieret: cuius sibi nomen fallaciter nõ vsurparet. ℟. Me oportet minui illũ aũt crescere q̃ p⁹ me venit ãte me fctũs est. Cui⁹ nõ sum dignus corrigiã calciamẽti soluere. ℣. Ego baptizaui vos aqua: ille vero baptizabit vos spũ scõ. Cui⁹ nõ su3. Lc. ix.

Cum ergo nõ vult appetere nomẽ cristi fctũs ẽ mẽbrũ cristi. Qr dũ humilitatẽ vel infirmitatẽ suã studuit hũiliter agnoscere illi⁹ celsitudine3 meruit veraciter obtinere Sed cũ ex lectione alia redẽptoris nostri sententia ad mentẽ reducit̃ ex hui⁹ nobis lectionis v̄bis questio valde implexa generat̃. ℟. Precursor p nobis igreditur agnus sine macula secũdum ordinem melchisedech põtifex factus est in eternũ et in seculum seculi. ℣. Neq3 initiũ dierum neq3 finẽ vite habens põtifex. Gloria patri. ℟. Põ dicant sup ebdõam. ℣. Me

inēto nostri. In laud. añ. Ca nite tuba in syon quia ꝑpe est dies dñi ecce veniet ad saluan duȝ nos allã. allã. añ. Ecce ve niet desideratus cũctis gẽtib⁹ ꝛ replebitur glĩa dom⁹ dñi allã. añ. Erũt praua indirecta ꝛ as pera in vias planas veni do mine ꝛ noli tardare allã. añ. Ecce deus noster expectauim⁹ eum ꝛ saluabit nos allã. añ. Multiplicabit ei⁹ ipeniũ pa cis nõ erit finis. Per totũ di em ad oẽs horas nisi ĩ pri ma ꝛ comple. dicit̃ caplꝫ sequẽs. Cplm.

Gaudete ĩ dño semp iterȝ dico gaudete: modestia vestra nota sit oĩb⁹ hoĩb⁹ dñs ppe ẽ. ℣. Uox clamãtis Ad bn. a. Aue maria gratia plena dñs tecũ bñdctã tu ĩ mu lierib⁹. allã. Orõ.

Excita dñe quesum⁹ potẽti am tuã ꝛ veni ꝛ magna nobis ṽtute succurre vt p auxiliũ grẽ tue qđ nostra pctã ꝑpediũt indulgen tia tua tue propiciationis acceleret. Qui viuis Ad hor. ℟. ꝛ or. vt in prima dominica. Ad vesperas. Cplꝫ. Gaudete in dño. ℟. Rorate celi. Ad mag. a. Ex quo facta ẽ vox salutatõis tue in aurib⁹ meis exltauit in gau dio infans in vtero meo allã. Oratio vna de trib⁹ fini tis vesperis sancti adõis incipiatur. ℟. O sapientia. Et triũphetur. id est dica tur quinquies videlicet semel post versum Depo suit semel post versuȝ. Esu rientes. semel post versuȝ Suscepit israel. Et bis post versum Sicut erat in principio Et fiat sic per to tum annum quando si gnatur in antiphonis tri umphetur. Et in istis septẽ ãtiphoĩs sequẽtib⁹ dicatur oratio vna de tri bus añ.

O sapientia que ex ore altissimi ꝓdisti attigẽs a fine vsqꝫ ad finem fortiter suauiter disponẽsqꝫ oĩa veni ad do cẽdũ nos viã prudẽtie. a.

O adonay ꝛ dux do m⁹ isrl. q moysi in i gne flamme rubri appa ruisti et ei in sina legẽ de disti veni ad redimendũ

nos i brachio extēto. an̄.

O radix iesse q̄ stas in signū pp̄lorꝫ super quē continebūt reges os suū: quē gentes depreca- bunt veni ad liberādum nos iā noli tardare. an̄.

O clauis dauid ꝛ ce- ptrū domꝰ israel q̄ aperis ꝛ nēo claudit clau- dis ꝛ nemo aperit veni ꝛ educ vinctū de domo car ceris sedentē i tenebris ꝛ vmbra mētis. antiphōa.

O oriens splendor lucis eterne ꝛ sol iusticie veni ꝛ illumia se- dentē i tenebris ꝛ vmbra mortis. antiphona.

O rex gētiū ꝛ desidera tus earꝫ lapisqꝫ āgu laris q̄ facis vtraqꝫ vnū veni salua hoīem quē de limo formasti. antiphōa

O emanuel rex ꝛ legi- fer noster expectatio gētiū ꝛ desideratꝰ earum veni ad saluandū nos do mine deꝰ nr̄. Feria ij. dn̄i ce quarte. Lectio prima.

Et nō erit egypto opꝰ quod faciat: caput ꝛ caudā incuruantē ꝛ refre nantē In die illa erit egy ptꝰ q̄si mulieres: ꝛ stupebūt ꝛ timebūt a facie cōmotiōis manꝰ dn̄i exercituū: quā ipe mouebit sup eā: ꝛ erit terra iuda egypto i pauo rē. Lc ij.

Omnis q̄ illiꝰ fuerit recordatꝰ pauebit a facie cōsilij dn̄i exercituū: qd̄ ipse cogita- uit sup eā. In die illa: erit quinqꝫ ciuitates in terra egypti loquentes lingua chanaā ꝛ iurātes p dn̄m exercituum. Ciuitas solis vocabit vna. Lctō tertia.

In die illa: erit altare domini in medio ter re egypti ꝛ titulus domi ni iuxta terminū eius: et erit in signū ꝛ testimoni- um dn̄o exercituum in ter ra egypti. Clamabūt eīm ad dominū. a facie tribu- lantis: ꝛ mittet eis salua torē ꝛ propugnatorē q̄ li beret eos. Feria iij. Lcō i.

Et cognoscet dn̄s ab egypto: ꝛ cognoscēt egyptij dn̄z i die illa: ꝛ co lent eū i hostijs ꝛ i mūeribꝰ

τ vota vouebūt dño τ sol uēt. Et percutiet dñs egyptū plaga τ sanabit eā: τ reuertēt egyptij ad dñz τ placabit eis τ sanabit eos

In die illa Lectio ij.
erit via de egypto in assyrios τ intrabit assyrius egyptū: τ egypti⁹ i assyrios τ seruient egyptij assur. In die illa erit israel terti⁹ egyptio τ assyrio. benedictio in medio terre cui benedixit dñs exercituū dicēs. Bñdict⁹ populus me⁹ egypti τ op⁹ manuū meaꝝ assyrios. hereditas aūt mea isrl. Lc iij.

In anno quo igressus est thartan in azotū: cū misisset eū sargō rex assyrioꝝ τ pugnassz cōtra azotū τ cepisset eā in tpē illo locut⁹ est dñs i manu ysaye filij amos dicens. Uade τ solue saccū de lūbis tuis: τ calciamēta tua tolle de pedib⁹ tuis. Et fecit sic. vadēs nudus τ discalciat⁹. Feria qrta i ieiunijs quatuor temporum. Secundum lucam

In illo tēpore. Missus est āgel⁹ gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth ad virginem despōsatā viro cui nomē ioseph de domo dauid. τ nomē virginis maria. Et reliqua. Omel. ven. bede.

Exordiū nr̄e Lectio i.
redēptionis hodierna expositio nobis sancti euangelij cōmendat. que angelum de celis a deo missum narrat ad virginē vt nouam in carne natiuitatem filij dei predicaret. Per quā nos abiecta vetustate noxia renouari atqꝫ inter filios dei cōputari possumus. ℟. sequētia dicat i ieiunijs q̄tuor tēpoꝝ si festū non euenerit.

℟. Clama in fortitudine q̄ annūcias pacem in hierlm̄. Dic ciuitatib⁹ iude et habitatorib⁹ syon ecce de⁹ noster quē expectabam⁹ adueiet. ℣. Super mōtem excelsū ascende tu q̄ euāgelizas syō exalta i fortitudine vocem tuā. Dic ciuitatib⁹ iude. ℟. Orietur stella ex iacob. ℣. Adorabunt. ℟. Egredietur dñs. ℣.

Eleuabit. ℟. Excursor p nobis ℣. Neqz iuiu. ℟. videbūt gē-tes. ℣. Erit. ℟. Emitte agnū ℣. Et pparabitur. ℟. Germi nauerūt. ℣. Etiā. ℟. Radix ie sse. ℣. Sup ip3. ℟. Rorate ce li. ℣. Emitte. Lcō secūda

Ut ergo primordiū ei⁹ intēta curem⁹ aure pcipere ⁊ pmisse salutis mereamur dona pcipere: missus ē inquit āgel⁹ ga-briel a deo i ciuitatē gali lee cui nomē nazareth ad v̄ginē despōsatā viro cui nomē erat ioseph. Lc.iij.

Aptū pfecto humane restaurationi princi piū vt āgel⁹ a deo mittere tur ad v̄ginē partu conse crādā diuino: qz prima p-ditionis hūane fuit causa cū serpēs a diabolo mitte bat ad mulierē sps super bie decipiēdā: ymo ipe in serpēte diabol⁹ vehebat vt gen⁹ hūanū deceptis pa-rētib⁹ primis imortalita-tis gloria nudaret. Oro.

Presta quesum⁹ omps deus vt redēptionis nostre ventura solēnitas ⁊ psentis nobis vite sub-sidia conferat ⁊ eterne be atitudinis premia largia tur. Per dnm. Fe.v. Lc.i.

Et dixit dn̄s sicut ābu lauit seruus me⁹ ysa yas nudus discalciat⁹ tri um annoz signū ⁊ portē tū erit sup egyptū ⁊ super ethyopiā: sic minabit rex assyrioz captiuitatē egy pti: ⁊ trāsmigrationē ethi opie. iuuenē ⁊ senē nudā ⁊ discalciatā discoopertis natib⁹ ad ignominiā egy pti. Et timebūt ⁊ cōfidēt ab ethyopia spe sua ⁊ ab egypto gloria sua. L.ij.

Et dicet habitator insule hui⁹ in die illa. Hec-cine erat spes nostra ad quos cōfugim⁹ i auxiliū: vt liberarēt nos a facie re gis assyrioz. Et quō effu gere poterim⁹ nos. Onus deserti maris. Sicut turbi nes ab affrico veniūt: de deserto venit de terra hor ribili visio dura nūciata ē michi. L.iij.

Qui in credul⁹ est: ifideliter agit: ⁊ qui depplatoz ē va

stat ascēde clā obside me
de oēm gemitū ei⁹ cessare
feci. Propterea repleti sūt
lūbi mei dolore ⁊ āgustia
possedit me sicut āgustia
parturiētis. Fe. vi. i ieiu-
nijs q̄tuor tēpor. Secūdū lucam

In illo tēpore
Exurgēs maria abijt
i mōtana cū festinatione
i ciuitatē iude ⁊ itrauit in
domū zacharie ⁊ saluta-
uit helizabeth. Et reliqua
Omel. ve. bede. L. prima

Lectio quā audistis sā
cti euāgelij ⁊ redēpti
onis nr̄e nobis semp ve-
nerāda primordia p̄dicat
⁊ salutaria semp imitāde
hūilitatis remedia cōmē
dat Nā q: ap̄te a tactu su
pbie gen⁹ huanū pierat:
decebat vt medicamētū
hūilitatis q° sanaret̄ pria
mox icipiētis salutis tp̄a p̄
Atq: p te tēderet̄ L. ij
meritatē seō ctc mlie
res mors i mūdū itroierat
cōgruū fuit vt iudiciū vite
reuertētis mlieres se deuo
te hūilitatis iuicē ac pie-
tatis p̄uenirēt obsequijs

Prio ergo nobis. L. iij.
beata dei geitrix ad
sublimitatē patrie celestis
iter ostēdit hūilitatis nō
mīn⁹ religionis q̄p castita
tis exemplo venerabilis.
Si q̄dē glīa v̄giei ⁊ iteme
rati corporis q̄lis sit vita
supne ciuitatis ad quā su
spiram⁹ isinuat. Oro
Excita quesumus dn̄e
potētiā tuā ⁊ veni vt hi q̄ i
tua pietate cōfidūt: ab oī
citius aduersitate libere-
mur. Qui viuis. Sbbō
q̄tuor tēpor. Secūdū luc̄

Anno q̄ntodecio ipe-
rij tyberij cesaris p-
curāte pōtio pilato iudeā
tetrarcha autē galilee he
rode philippo aūt fratre e
i⁹ tetrarcha iturce ⁊ tracōi
tidis regiōis ⁊ lisaia abili
ne tetrarcha sub p̄icipib⁹
sacerdotū āna ⁊ caypha.
fctū ē v̄bū dn̄i sup iob. za
charie filiū i deserto ⁊ rel.
Omel. b. gre. pp. L cō pria

Redēptoris p̄cursor quo
tp̄e v̄bū p̄dicationis
accepit mēorato romano
reipublice p̄icipe ⁊ iudee

regibus desinatur cū dici
tur. Anno quintodecimo
imperij tiberij cesaris pro
curāte pōtio pylato iude
am tetrarcha autē galilee
herode philippo aūt fra-
tre eiꝰ tetrarcha ituree et
traconitidis regionis ⁊ li
sania abilie tetrarcha sub
principibꝰ sacerdotū āna
⁊ caypha factū est verbū
domini sup iohannē za-
charie filiū i deserto. Lc ij.

Quia enim illum pre-
dicare veiebat qui
⁊ ex iudea quosdā ⁊ mul
tos ex gentibꝰ redēpturꝰ
erat: per reges gentium ⁊
principes iudeorum pre-
dicationis eius tempora
designantur. Lectio iij.

Quia aūt gētilitas col
ligēda erat ⁊ iudea
pro culpa pfidie dispergē
da ipa quoqꝫ dscriptio ter
reni principatus ostēdit:
qm̄ ⁊ in romana republi-
ca vnꝰ pfuisse describit ⁊
in iudee regno p q̄rtam p
tē plurimi principabant.
voce em̄ nostri redempto
ris dicit. Omne regnum i
seipm diuisum desolabit.

Deus qui cō oratio.
spicis qꝛ ex nr̄a pra-
uitate affligimur cōcede
propiciꝰ: vt ex tua visitati
one cōsolemur. Per dn̄m

Antiphone sequētes nō
oi anno dicunt hoc ordie
quādoqꝫ em̄ posteriores
prioribꝰ anticipant. In
crastinū em̄ sancti adōis
ad matutinas semper de
bēt incipi. Ita qꝫ si crasti-
na dies pꝰ festuz sancti a-
donis fuerit feria scda tūc
debent dici añe ferie scde
deseruientes. Si vo fuerit
feria tertia. iiij. v. vi. vel
sabbato debēt dici añe. il
lis feriis deseruiētes. In
festo sancti thōe dicāt du
plices laudes. Et finitis
de sancto icipiant laudes
de aduētu illiꝰ ferie. Feria
scda i laud. añ. Ponent do
mino gloriā ⁊ laudem eiꝰ in in
sulis nūciabūt qꝛ ecce veniet ⁊
nō tardabit. ps. Miserere.
añ. Dū venerit filiꝰ hōis pu-
tas inueniet fidē sup terrā. ps
Verba mea. añ. Exulta sa-
tis filia syō qꝛ ecce rex tuꝰ ve-

niet tibi sanctus et saluator ait. ps. Deus deus meus. an. Haurietis aq̄s in gaudio de fontibus saluatoris. ps. Confitebor. an. Egredietur dn̄s de loco sancto suo veniet vt saluet populū suum. ps. Laudate. Capl'm. In diebus illis. v. Vox clamātis. Ad bn̄d. an. Egredietur virga de radice iesse et replebitur ōnis terra glīa. dn̄i: et videbit ōnis caro salutare dei. Oratio vna de tribus. Ad vesperas. Capl'm. Venite ascēdamus. v. Rorate celi de sup. Ad mag. an. Ecce dn̄s noster cū virtute veniet et ipe auferet iugū captiuitatis nostre. Oratio vna de tribus. Feria tertia in laud. an. Rorate celi de super et nubes pluāt iustū aperiatur terra et germinet saluatorem. ps. Miserere mei deus scdm. an. Emitte agnū dn̄e dn̄atorē terre de petra deserti ad montem filie syō. p. Iudica me deus et discerne. an. Cognoscamus dn̄e in terra viā tuā in ōnibus gentibus salutare tuum. ps. Deus deus meus. an. Da mercedem dn̄e sustinentibus te vt pphete tui fideles inueniātur. ps. Ego dixi. an. Lex per moysen data est gratia et veritas p iesum christū facta est. ps. Laudate. Capl'm. In diebus illis. v. Vox clamātis. Ad bn̄d an. Tu bethleem terra iuda nō eris minima ex te eīm exiet dux q̄ regat populum meū israel. Oratio vna de tribus. Feria q̄rta in laud. an. Spūs dn̄i sup me euāgelizare paupibus misit me. ps. Miserere. an. Annūciate populis et dicite ecce deus saluator noster veniet. ps. Te decet. an. Propter syō nō tacebo donec egrediatur vt splendor iustus eius. ps. Deus deus meus. an. Ecce veniet dn̄s vt sedeat cum principibus et soliū glorie teneat. ps. Exultauit. an. Dabit ei dn̄s sedem dauid patris eius et regnabit in eternū. ps. Laudate. Capl'm. In diebus illis. v. Vox clamantis. Ad bn̄d. an. Missus est angelus gabriel ad mariā virginem desponsatā ioseph. Oratio vna de tribus vel oratio q̄tuor tempor si euenerit Feria quīta ī laud. an. Ec

surge cõ surge iduere fortitudi
nẽ brachiũ dñi. ps. Misere-
re. añ. Cõuertere dñe aliquã-
tulũ ꝛ ne tardes venire ad ser
uos tuos. ps. Dñe refugiũ
añ. Eleuare eleuare consurge
hierl'z solue vincula colli tui ca
ptiua filia syõ. ps: Deꝰ deꝰ
meꝰ. añ. Ecce deꝰ meꝰ ꝛ hono
rificabo eũ deꝰ patris mei ꝛ ex
altabo eũ. ps. Cãtemꝰ. añ.
Dñs legifer nr dñs rex noster ipse
veiet ꝛ saluabit nos. p. Laud
cap. In diebꝰ illis. v. Vox
clamantis. Ad bened. añ.
Estote parati similes hoibꝰ ex
pectãtibꝰ dñm suũ quando re
uertat a nuptiis. Oro vna de
tribꝰ Feria vi. In laud. a.
Cõstãtes estote videbitis auxi
liũ dñi sup vos. ps. Misere
re. añ: Ad te dñe leuaui aiaz
meã veni et eripe me dñe ad te
cõfugi. ps. Dñe exaudi. ijꝰ.
añ. Veni dñe ꝛ noli tardare
relaxa facinora plebi tue israel
ps. Deꝰ deꝰ meꝰ. a. Deus a
libano veiet et splẽdor eiꝰ sicut
lumen erit ps. Dñe audiui.
añ. Ego aũt ad dñm aspiciaz
ꝛ expectabo deũ saluatorẽ me
um. ps. Laudate. Cap. In
diebus illis. v. Vox clamã
tis. Ad bnd. añ. Ex quo facta
ẽ vox salutatiõis tue in auribꝰ
meis exultauit in gaudio in-
fans in vtero meo alleluya.

Oratio vna de tribus vel
oratio quatuor temporuz
si euenerit. Sabbato in
laudibus añ. Consolami-
ni consolamini popule meus
dixit dominus deus vester.
psalmus. Miserere. añ. Le
tamini cum hierusalem et exul
tate in ea omnes qui diligitis
eam in eternum. psalmus.
Bonum est. añ. Dixit domi
nus penitentiam agite appro-
pinquabit enim regnum celo-
rum alleluya. psalmꝰ. Deus
deus meus. antiphona.
Expectetur sicut pluuia elo-
quium domini et descendat si-
cut ros super nos deus noster
ps. Audite celi. añ. Veni
domine visita nos in pace vt le
temur coram te corde perfecto
ps. Laudate. Capitulum
In diebus illis. v. Vox cla
mãtis. Ad bened añ. Gau
dete in domino semper iterum
dico gaudete dñs enim ppe est
Oro vna de tribus vel or-

oratio quatuor tēporum si euenerit. Expletis vis sā cti hōie incipiat añ. Dori enis ꝛc. In vigilia natita tis dñi clas. Non dicatur ps. Te deū laudam⁹. nec ps. Dñs regnauit. sed. Miserere mei de⁹. cū alijs psalmis ferialib⁹. Nec pre ces nec suppñ dicant vsqꝫ post octauas epiphanie. Si i die dñica aduenerit dicant ps. Dñs regnauit ꝛ ℞. sequētia ꝛ nō dicūt nisi i die dñica. Inui. Ho die scietis qꝛ veniet dñs ꝛ mane videbitis gloriā ei⁹. ps. Veni te. Nocturnū dicat. ℣. Ho die scietis quia veniet dñs. ℞. Et mane videbitis gliam eius.

Lc. i. Torrui cū audi rē cōturbat⁹ sū cū vi derē. Emarcuit cor meū te nebre stupefecerūt me. Ba bylō dilecta mea posita ē michi i miraculū. pōe mē sam: cōtēplare in specula Comedētes ꝛ bibētes sur gite principes arripite cly peum. ℞. Nō auferet. ℣. Pul criores oculi. Lcō ij.

Hec dicit dñs. Celū se des mea terra aūt scabel lū pedū meoꝝ. Que ē ista dom⁹ quam edificabitis michi: ꝛ quis ē iste locus requietiōis mee. Oīa hec manus mea fecit ꝛ facta sunt vniuersa ista dicit do minus. ℞. Orietur stella. ℣. Adorabunt. Lectio tercia.

Ad quē aūt respiciam nisi ad pauperculum ꝛ cōtritū spū ꝛ trementē sermōes meos. Qui imo lat bouē quasi qui interfi ciat viꝝ. Qui mactat pec⁹ quasi qui excerebret canē Qui offert oblationē: q̄si qui sanguinē suillum offe rat. ℞. Prope est vt veniat. ℣. Reuertetur. In. ii. noct. ℣. Crastina die erit vobis salus ℞. Dixit dñs exercituū. L. iiij.

Qui recordat thuris q̄ si qui bñdicat ydo lo. Hec oīa elegerūt i vijs suis ꝛ i abhoīationib⁹ su is aīa eoꝝ dlectata ē. Vñ ꝛ ego eligā illusiōes eoꝝ ꝛ n̄ timebāt: adducā eis qꝛ vocaui ꝛ n̄ erat q̄ rñdēret locut⁹ sū ꝛ n̄ audierūt. Fece runtqꝫ malū i oc̄lis meis ꝛ

que noluti elegerunt. R.
xviii Qui venturus est. V. Deponet
udite oēs. Lcō iij.
A verbū dñi: q tremē tis ad verbū eius. Dixerūt fratres vrī odientes vos ⁊ abijciētes pꝑter nomē meū. Glorificetur dñs ⁊ vidthe debim⁹ i leticia vestra. ipsi autē cōfundentur. Uox ppl'i de ciuitate: ⁊ vox de tēplo. vox dñi reddētis retributionem inimicis suis.
·m· R. Missus est gabriel. V. Da
nteq̄ bit ei. Lc. vi.
A parturiret peperit: antēq̄ veniret partus eius peperit masculū. Quis audiuit vnq̄ tale: ⁊ quis vidit huic simile. Nūquid pturiet terra in die vna: aut parturiet gēs simul qꝛ parturiuit ⁊ peperit syō filios suos. Nunq̄d ego qui alios parere facio: ipe nō pariā dicit dñs: R. Aue maris. V. Dixit autem. In. iii.
nocturno. V. Cōstantes estote. R. Uidebitis auxiliū dñi sup vos. Secūdū matheū
I n illo tēpore. Lu esset desponsata mater iesu maria ioseph: anteq̄ con uenirent inuēta ē i vtero hñs d̄ spūsancto. Joseph autē vir ei⁹ cū esset iustus ⁊ nolet eā traducere: voluit occulte dimittere eā. Et reliq. Omel'. ve. bede.
atiuitate Lcō vij.
N dñi ⁊ saluatoris nostri iesu christi qua etern⁹ ante secula dei fili⁹ hominis ex tēpore fili⁹ appuit: mathe⁹ euāgelista breui quidē sermone sed plena veritate describit. R. Sāctificamini hodie ⁊ estote parati qꝛ die crastina videbitis maiestatem dei in vobis. V. Hodie scietis qꝛ veniet dominus ⁊ mane videbitis maiestatem.
Q ui cū patrū L. viij.
generationes ab abrahā vsq3 ad ioseph virū marie pduxisset: omnesq3 cōmuni humane creationis ordine genitos simul ⁊ generātes ostendisset. mox de ipso locutur⁹ quātū ei⁹ generatio a ceteris distaret aperuit: R. Cōstātes estote videbitis auxiliū domini super vos o iuda ⁊ hirl'm

nolite timere. Cras egrediemi ni et dñs erit vobiscũ. ℣. Sanctificamini filii israel et estote parati. Cras. Lectio nona.

Cum esset inquit desponsata mater iesus maria ioseph: anteq̃ conuenirẽt inuenta est in vtero habẽs de spũsancto Quo hec ordine: vel qua in ciuitate sit celebrata conceptio lucas euãgelista suffi ciẽter exponit. ℟. Sctificamini filii israel dicit dñs. In die eñi crastina descẽdet dñs et auferet a vobis omnẽ languorem. ℣. Expergiscimini et laudate qui habitatis in puluere. In die. Non dicat Te deum. Nec die dominico nec super ebdomad. ℣. Hodie scietis q2 veniet dñs. ℟. Et mane In laud. añ. O iuda et hierusalẽ nolite tiẽre cras egrediemi et dñs erit vobiscum. ps. Dñs regnauit. i die dñico. sup ebdomad. Miserere mei de⁹. añ. Hodie scietis quia veniet dñs et mane videbitis gloriã eius. añ. Scitote q2 prope est regnũ dei amen dico vobis q2 nõ tardabit. añ. Dicite pusillanimes cõfortamini ecce dominꝰ deus vester veniet. a. Leuate capita vestra ecce appropinquat redẽptio vestra. Cap. Gaudete in dño. ℣. Crastina die erit vobis salus. ℟. Dicit dñs exercituũ. Si feria euenerit. Si aũt dñica fuerit dicat ℣. Hodie scietis. Ad bnd. añ. Joseph fili dauid noli timere accipere mariã coniugẽ tuã quod eñi in ea natũ ẽ de spũsancto est alleluya. Oro

Deus qui nos redẽptionis nostre aĩa expectatiõe letificas presta vt vnigenitũ tuũ quẽ redemptorẽ leti suscipimꝰ venientẽ quoq; iudicez securi videamꝰ dñm nostrũ iesuz christũ. Preces non dicant de tota die in vigilia natiuitatis dñi. Nec super psal. ad horas. Ad primã dicant cap. et cões preces. Anteq̃ dicat. Preciosa. Dicatur ps. Miserere mei deus. Et non dicat ℣. nec oñt Sed Preciosa. Et nõ fiat cõmemoratio p defũctis. Sed loco illiꝰ dicat ℣. Hodie scietis. ℟. Et mane

xix

videbitis. Ad tertiā Capi. Gaudete in domino. R. Hodie scietis quia veniet dominus. V. Et mane videbitis gloriam eius. V. Constantes estote Oratio Deus qui nos redemptionis etc. Ad vi. et ix. capitulum. Gaudete i domino. R. Crastina die erit vobis salus. V. Dixit domin⁹ exercituū. V. Cōstantes estote vt supra orō. Deus qui nos redemptionis. Ad vesperas. super psalmos aīi. Missus est gabriel āgelus ad mariam virginem desponsatam ioseph Psalmi feriales secundum quod aduenient in illa die. aīi. Ne timeas maria inuenisti gratiam apud dominum ecce concipies et paries filium alleluya. aīi. Dabit ei dominus sedem dauid patris eius et regnabit in eternum. aīi. Quomodo fiet istud angele dei quia virum in concipiendo non pertuli. audi maria virgo spiritus sanct⁹ superueniet in te et virtus altissimi obūbrabit tibi. aīi. Ecce ancilla domini fiat michi secūdum verbum tuum. Capitulum

Multipharie multisque modis olim deus loquens patribus in prophetis nouissime diebus istis locutus est nobis in filio quem constituit heredem vniuersorum per quē fecit et secula. R. Deo gracias. V. Uerbum caro factum est. R. Et habitauit in nobis Ad mag. aīi. Completi sunt dies marie vt pareret filium suum primogenitum. Oratio. De⁹ q̄ nos redēptiōis Ad compl. ymn⁹. Jesu saluator cū precib⁹ coib⁹ In die natalis dn̄i Inuita. Christus natus est nobis venite adoremus. Ps. Uenite In i. no. aīi. Dn̄s dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu ego hodie genui te. Ps. Quarē fremuerūt. a. Tā q̄ spōs⁹ dn̄s ꝓcedēs d̄ thalāo suo Ps. Celi enarrāt. a. Diffusa est grā in labiis tuis. Propterea benedixit te de⁹ i eternū Ps. Eructauit. V. Tanq̄ spōsus. R. Dn̄s ꝓcedēs de thalamo suo. L. i.

Primo tē pore alleuiata ē terra zabulō et terra neptali et

nouissimo aggrauata est via maris trans iordanẽ galilee gentiũ. Populus qui ambulabat i tenebris vidit lucẽ magnam habitantibus in regione vmbre mortis lux orta est eis.
Multiplicasti gentem: nõ magnificasti leticiam. Letabuntur coram te: sicut qui letant in messe: sicut exultant victores capta preda quando diuidunt spolia. Jugum eniz oneris eius: ꝛ virgam humeri eius: ꝛ sceptrum exactoris ei⁹ superasti: sicut i die madian. ℞. In principio erat verbum et verbum erat apud deum et deus erat verbũ. Hoc erat in principio apd deum. ℣. Sicut enim habet pater vitam in semetipso sic dedit et filio vitam habere in semetipo Hoc erat. Gloria patri ꝛ filio ꝛ spiritui sancto Sicut erat in principio ꝛ nunc ꝛ semper. Apud deum. Lectio secunda.

Consolamini consolamini popule meus: dicit deus vester. Loquimini ad cor hierusalem ꝛ aduocate eam quoniam completa est malicia ei⁹: dimissa est iiquitas illi⁹. Suscepit de manu domini duplicia pro oibus peccatis suis. Vox clamantis in deserto parate viã domini rectas facite in solitudine semittas dei nostri. Omnis vallis exaltabitur: ꝛ omnis mons ꝛ collis humiliabitur. Et erũt praua in directa ꝛ aspera in vias planas ꝛ reuelabitur gloria domini ꝛ videbit omnis caro pariter qđ os dñi locutũ est. Vox dicẽtis clama. Et dixi: qđ clamabo: ℞. Benedict⁹ qui venit in nomine domini deus dominus ꝛ illuxit nobis alleluya alleluya. ℣. Hec dies quam fecit dominus exultemus ꝛ letemur in ea allá. Glia prī ꝛ filio ꝛ spũi sctõ allã. Lcõ iij.

Cõsurge cõsurge ĩdue re fortitudiẽz brachiũ dñi. Cõsurge sic̃ i dieb⁹ ãtiq̃s i gñatioib⁹ scloꝝ. Nũqd ñ tu pcussisti supbũ: vl̃nera sti dracbõẽ: Nũqd ñ tu sic casti mare: aquã abyssi ve

bemētis: Qui posuisti ꝓ-
fundū maris viā: vt trāsi
rent liberati. Et nunc qui
redēpti sunt a dn̄o reuertē
tur: ⁊ veniāt in syon lau-
dentes. ⁊ leticia sempiter
na sup capita eorū. Gau-
diū ⁊ leticiā optinebunt:
fugiet dolor ⁊ gemitus.
Ego ego ipse: consolabor
vos. Deus dei filiꝰ ⁊c. ℟.
In propria venit ⁊ sui eū nō re
ceperūt. quot quot aūt recepe-
rūt eū dedit eis potestatē fili
os dei fieri his qui credūt i no
mine eius. Qui nō ex sanguini
bus neqꝫ ex volūtate carnis ne
qꝫ ex voluntate viri sed ex deo
nati sunt. ℣. Si aūt filii ⁊ here
des. heredes quidē dei: coherc
des aūt christi. Qui nō. Glia
patri ⁊ filio ⁊ spūisancto.
Iterū dicat. ℟. In ꝓpria
venit vsqꝫ ad. ℣. In ij.
nocturno. an̄. Suscepimus
deꝰ miam tuā in medio templi
tui. ps. Magnꝰ dn̄s. an̄.
Orietur diebꝰ dn̄i abūdantia
pacis ⁊ dn̄abit. ps. Deus iu
diciū tuum. an̄. Ueritas de
terra orta est ⁊ iusticia de celo
prospexit. ps. Benedixisti

℣. Notū fecit dn̄s. ℟. salutare
suū. Sermo sancti Aug.
Legimus san Lcō iij.
ctū moysen populo
dei precepta dantē: vbi di
xit. Audi israel: dn̄s deus
tuꝰ. deus vnus est. Nō po
test esse maior. non potest
esse minor: nō pōt nume-
rari: dicente ꝓphā dauid
Magnꝰ dn̄s noster ⁊ ma
gna virtꝰ eius ⁊ sapiētie
eiꝰ n̄ ē nūerꝰ. ℟. Notū fecit
dn̄s salutare suū in conspectu
gētiū reuelauit iusticiā suā. Et
viderūt ōs fines terre salutare
dei. ℣. Redēptionē misit dn̄s
populo suo. Et viderūt. Glo
ria patri ⁊ filio ⁊ spūiscto.
Deus vnus Lcō v.
est pater: deꝰ vnus
est filiꝰ: deus vnꝰ est spiri
tussanctꝰ. Nō tres dij sed
vnꝰ est deus. tres in voca
bulis. vnꝰ in deitate sub-
stātie. Sed dicit michi he
reticꝰ. Ergo si vnum sunt
oēs sunt icarnati. Nō ad
solū christū ꝑtiet caro ne-
qꝫ aliud ē aīa: aliud ratio:
⁊ tn̄ in aīa est ratio: ⁊ vna
est aīa. Sed aliō aīa agit:

aliud ratio. ℟. Paruulus natus e nobis ⁊ fili⁹ datus est nobis ⁊ fact⁹ est principatus super hūerū eius. Et vocabitur admirabilis de⁹ fortis. ℣. Multiplicabit eius imperiū ⁊ pacis non erit finis. Et vocabitur Gloria patri ⁊ filio ⁊ spūisctō

Sicut pater ⁊ Lcō vi. filius. licet vnū sint ⁊ vn⁹ de⁹ sit ad solū christū pertinet caro. Sicut ad solā rationē ptinet sapiētia licet nō recedat ab aīa Ecce iterū aliud. In sole: calor ⁊ splēdor in vno radio sūt. Sed calor exsiccat Splēdor illuiat. Aliud suscipit calor: aliud suscipit splendor. Et licet calor ⁊ splendor ab inuicē nō queāt separari: suscipit splēdor illuminationē nō feruorem. Suscipit calor feruorē nō illuiationez. Aliud simul aliud singulares agūt: ⁊ tñ ab inuicē nō separātur Sic ⁊ fili⁹ suscipit carnē ⁊ nō deseruit patrē: nec se diuisit a patre. De⁹ dei filius ℟. Ecce agnus dei qui tollit peccata mūdi ecce de quo dicebā vobis qui post me venit ante me factus est. Cui⁹ nō sū dignus corrigiā calciamēti soluere. ℣. Qui de terra est de terra loquitur qui de celo venit supra oīs est. Cuius nō. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spūisancto. Iterū. ℟. Ecce agn⁹ dei. In tertio nocturno. añ. Ipse iuocabit me allā. pater me⁹ es tu allā. ps. Mias dñi. añ. Letētur celi ⁊ exultet terra ante faciem dñi qm venit. ps. Cantate i. añ. Notū fecit dñs allā. salutare suū allā. ps. Cantate. ij. ℣. Ipse inuocabit me. ℟. Pater meus es tu. Sermo beati augustini Lcō septima

Hodie veritas de terra orta est: christ⁹ de carne nat⁹ est. Gaudete solēniter: ⁊ sempiternū diez hodiernū quoq admoniti cogitate. Eterna dona: spe firmissima cōcupiscite filij dei esse accepta ptāte presumite. Propter vos tēporalis effect⁹ tēporum effactor. Propter vos in carne apparuit mūdi conditor. Propter vos: creatus est creetor. Deus dei

Diij

filius. ℟. Dies sctificat⁹ illuxit nobis venite gētes ꝛ adorate dñz. Qꝛ hodie descendit lux magna in terris. ℣. Hec dies quā fecit dñs exultem⁹ ꝛ letemur in ea. Qꝛ. Glia patri et filio ꝛ spūiscto. In terris. L. viij

Audite filij lucis adoptati i regno dei. Fratres karissimi. Audite ꝛ exultate iusti i dño vt vos rectos decere possit laudatio. Audite qđ nostis: recollite qđ audistis Amate qđ creditis: Predicate qđ amatis. Sicut āniuersariū celebratis hūc diez: sic huic diei celebratuz expectate sermōez: Nat⁹ est xp̄s de⁹ de p̄re: hō de matre: de patris imortalitate: de matris v̄gitate. de patre sine matre. de matre sine patre. de patre sine tēpore. De matre sine semie. de patre pricipiū vite: de matre finis mortis. đ p̄re ordinēs omēz diē: de matre cōsecrās istū diē. De⁹ dei fili⁹. ℟. Angel⁹ ad pastores ait ānūcio vobis gaudiū magnū quod erit oi pplo qꝛ nat⁹ ē vobis saluator. Qui ē xp̄s dñs i citate dđ. ℣. Inuenietis īfātē pānis iuolutū ꝛ positū in p̄sepio. Qui ē. glia. p. ꝛ fi. ꝛ spi. scō. De

In illo … Scđz luc.

In tp̄e. Exijt edictū a cesare augusto vt describeret vniuersus orbis. Hec descriptio prīa fctā ē a p̄side syrie cyrino. Et rel. Omel. bti gre. pp̄. Lcō ix.

Quia largiēte dño missa ꝫ solēia t hodie celebraturi sum⁹ loq̄ diu đ euāglica lctōe ñ possum⁹. Sz nos aliđ vl' breuit dicere: redēptoris nr̄i natitas ip̄a con pellit. ℟. Uerbū caro fctū est et hītauit in nobis et vidimus gliaz ei⁹ gloriā q̄si vnigeniti a patre plenū grē et v̄itatis. ℣. Oia p ip̄m fctā sūt et sine ip̄o fctū ē nichil. Et vidim⁹. Glia patri et filio et spūiscto. Sicut erat i pricipio ꝛ nūc et sp̄ et in scl'a sclorū amen. Itez dicat ℟. Uerbū caro. Scđz mat.

Liber gñatiōis iesu xp̄i filij dđ filij abrahā. Abrahā genuit ysaac. Ysaac aūt genuit iacob. Jacob aūt genuit iudā ꝛ fr̄es ei⁹

Judas autē genuit pha-res ⁊ zarā de thamar. pha-res autē genuit esron. Es-ron aūt genuit aram. Arā autez genuit aminadab. Aminadab autez genuit naason. Naason aūt genu-it salmō. Salmon aūt ge-nuit boob de raab. Boob aūt genuit obeth ex ruth. Obeth autez genuit iesse. Jesse aūt genuit dauid re-gē. Dauid aūt rex genuit salomonem ex ea que fuit vrie. Salomō aūt genuit roboā Roboā aūt genuit abiā Abias autē genuit asa. Asa autē genuit iosa-phat Josaphat āt genuit iorā. Joram autē genuit oziā. Ozias aūt genuit io-athā. Joatham aūt genuit achā. Achas autē genuit ezechiam. Ezechias autē genuit manassē. Manas-ses aūt genuit amō Amō aūt genuit iosiā. Josias aūt genuit iechoniā ⁊ fra-tres eius in trāsmigratio-ne babylo is: Et post trās-migrationē babyloīs ie-chonias genuit salathiel Salathiel aūt genuit zo-robabel. Zorobabel au-tem genuit abiud. Abiud autem genuit eleachim. Eleachim aūt genuit a-zor. Azor autem genuit sa-doch Sadoch aūt genuit achin. Achin aūt genuit eliud. Eliud aūt genuit e-leazar. Eleazar aūt genu-it mathā. Mathā aūt ge-nuit iacob. Jacob aūt ge-nuit ioseph viz marie. De qua natus ē iesus qui vo-catur christus. Istud qđ sequitur tantūmodo dica-tur in natiuitate domini.

Omnes ergo generati-ones ab abrahā vs-qꝫ ad dauid: generatiōes quatuordecim. Et ab da-uid vsqꝫ ad trāsmigratio-ē babylonis: generatio-nes quatuordecim. Et a trāsmigratiōe babylonis vsqꝫ ad christū: generatio-nes quatuordecim. Chri-sti aūt generatio sic erat. cū esset desponsata mater eiꝰ maria ioseph: āteq̄ cō-uenirēt īueta est in vtero habens de spūctō. Po

stea dicatur ps. Te deū laudam⁹. Deinde induat se sacerdos ꝛ dicat officium misse. Dn̄s dixit ad me vt cōtinet i missali. Celebrata missa post cōm. sedeat sacerdos ꝛ cantet matutine laudes. Et nota q ꝟ. ꝛ deus in adiutoriū non dicunt. an̄. Natus est nobis hodie saluator qui est christ⁹ dn̄s in ciuitate dauid. an̄. Genuit puerpera regē cui nomē eternū ꝛ gaudiū matris habēs cū virginitatis honore nec primā similez visa est nec habere sequētem allā. an̄. Angel⁹ ad pastores ait ānūcio vobis gaudiuz magnū qꝛ natus est vobis hodie saluator mūdi allā. an̄. Facta est cū angelo multitudo celestis exercitus laudātiū ꝛ dicentiū gloria in excelsis deo. et in terra pax hoībus bonevolūtatis allā. an̄. Paruul⁹ filius hodie natus ē nobis. Et vocabit deus fortis allā. all. Capitulū non dicat nec ꝟ. sed tantūmodo. an̄. Gloria in excelsis deo. ꝛ in terra pax hoibus bone volūtatis allā. allā. ps. Benedictus. Postea accedat sacerdos ad altare ꝛ dicat hāc orōnē. oro.

Da nobis quesum⁹ domine de⁹ noster vt q natiuitatē dn̄i nostri iesu xpi nos frequētare gaudemus dignis cōuersationibus ad eius mereamur peruenire cōsortiū. Qui tecū. Ad primā. ad iij. ad vi. ad ix. ꝛ compl. dicat hoc ℟. Uiderūt oēs fines terre salutare dei nostri iubilate deo omnis terra. Orō ad oēs horas.

Concede quesum⁹ omnipotēs de⁹ vt nos vnigeniti tui noua p carnē natiuitas liberet. quos sub pcti iugo vetusta seruitus tenet. Per eundē. Et dicat post orōnem ad primā per totā ebdomad. ꝟ. Preciosa. Et loco de depfundis dicat ꝟ. Uerbū caro factum est. Et habitauit in nobis. Ad ves. sup ps. An̄. Tecū principiū in die virtutis tue in splendoribus sanctoruz ex vtero ante luciferū genui te. ps. Dixit dn̄s. an̄. Redemptionē misit dn̄s populo suo mādauit in eternū testamentū

aiā. ps Cōfitebor. v. Exortū est in tenebris lumen rectis corde misericors τ miserator τ iust⁹ dñs. ps. Beat⁹ vir. añ. Apud dñm misericordia τ copiosa apd eū redemptio. ps De profūdis. añ. De fructu vētris tui ponā sup sedem tuā. p. Memēto dñe dd alt. v Dies scīficat⁹ illuxit nobis venite gentes τ adorate dñm qz hodie descendet lux magna sup terrā allā. Ad mag. añ. Lux orta est sup nos qz hodie nat⁹ est saluator allā. Iterū repetat. añ. Lux. oratio Concede quesum⁹. Ad compl. R. Viderunt oēs. Sup ebdomadā vsqz ad epiphāniam classes pulsēt. Te deū laud. τ gloria in excelsis dicant. Ad mat. Inui. Regez natū. ps. Venite. a. Dñs dixit ad me. ps Quare fremuerūt cū aliis añis τ psis. sicut in nati. dñi nisi Sanct⁹ euenerit. v Tāqz spōsus. Die sequēti post festū scti thōe epi τ martiris Ex dictis sancti augustini Lectio prima.

Saluator noster natus de patre: sine die per quē fact⁹ est oīs dies voluit habere in terra natalē diem: hūc quē hodie celebram⁹. Quisqs ī die miraris eternū mirare poti⁹ āte omnē diē permanētē oīnez diem creātē. In die nascentē a malicia diei liberātē Adhuc mirare que peperit τ virgo τ mater est: quem peperit τ infans τ verbū est Merito celi locuti sunt. āgeli gratulati. pastores letati. magi mutati. reges turbati. paruuli coronati. R. Sancta τ immaculata virginitas quibus te laudib⁹ efferem nescio. Qr quem celi capere non poterāt tuo gremio cōtulisti. v Benedicta tu in mulierib⁹ τ benedictus fructus ventris tui. Quia quem Lectio secunda.

Lacta mater cibum nostrum: lacta panem de celo venientem τ in presepio positum velut piorum cibaria iumentorum. Illic enim agnouit bos possessorem suum: τ asinus presepe domini

sui. Circuncisio scilicet et prepucium coherando lapidi angnlari quoꝝ primicie fuert pastores ꝛ magi. Lacta ergo q̃ talē fecit te vt ꝛ ipse fieret in te qui tibi ꝛ mun⁹ fecūditatis attulit cōceptus ꝛ decus virginitatis nō abstulit natus. ℞. Beata et venerabilis es virgo maria que sine tactu pudoris inuēta es mater saluatoris. Jacebat in presepio ꝛ fulgebat in celo. ℣. Dn̄e audiui auditionem tuā ꝛ timui cōsideraui opera tua ꝛ expaui in medio duorū aialiū. Jacebat in presepio.

Lc. iij

Qui sibi priusq̃ nasceret: ꝛ vteruz de quo nasceret: ꝛ diem quo nasceret elegit. Et ipe condidit qd̄ elegit vt illinc ꝑcederet velut sponsus de thalamo suo quod mortalibus oculis posset videri ꝛ augmēto lucis aie: se lucē mensiū venisse testari. Prophete cecinerūt conditorē celi ꝛ terre. Terra cū hominibus futurū angelus nūciauit creatorē carnis ꝛ spūs in carne venturū. Salutauit iohānes ex vtero saluatorē: symeon senex deū agnouit infantem: anna vidua virginē matrē. ℞. Ecce iā venit plenitudo tpis i quo misit deus filiū suū in t̃ris natū ex vgine factū sub lege. Ut eos q̃ sub lege erāt redimeret. ℣. Propter nimiā caritatē suā q̃ dilexit nos de⁹ filiū suuz misit in similitudinem carnis pcti. Ut eos. ps. Te deū. Uerbū caro factuz est

In laudibus alternatim dicant aāe iste. Genuit puerpera regem. Et aāe. Germinauit radix iesse. Et dicant iste due aāe. predicte sup ebdomadā alternatim in laud̄ vsq̃ ad epbiām dn̄i. ps. Dn̄s regnauit cū aliis

.cap.

Populus qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnā: habitātib⁹ in regione vmbre mortis lux orta est eis ℣. Benedictus qui venit in nomine dn̄i. ℞. Deus dn̄s ꝛ illuxit nobis. Ad bnd̄ aāe. Beatus venter qui te portauit christe ꝛ vbera que te lactauerunt dn̄z ꝛ saluatorē mūdi al'. oro.

Largire quesumus domine famulis tuis fidei spei et caritatis augmentum vt qui in natitate filij tui domini nostri gloriantur et aduersa mundi te gubernante non sentiant et que temporaliter celebrare desiderant sine fine percipiant Per eundem. Ad primam dicantur preces et totum sicut solet dici. Ad tertiam capitulum: Populus qui ambulabat vt supra. ℟. Verbum caro factum est et habitauit in nobis. ℣. Et vidimus gloriam eius gloriam quasi vnigeniti a patre. ℣. Tanquam sponsus. ℟. Dominus procedens de thalamo

Respice nos suo Oratio misericors deus et mentibus clementer humanis nascente christo summe veritatis lumen ostende. Per eundem Ad vi. Capitulum.

Apparuit beignitas et humanitas saluatoris nostri dei non ex operibus iusticie que fecimus nos: sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit ℟. Notum fecit dominus salutare suum ℣. In conspectu gentium reuelauit iusticiam suam. ℣. Ipse inuocabit me ℟. Pater meus es tu. Oratio

Concede nobis omnipotens deus vt salutare tuum noua celorum luce mirabile quod ad salutem mundi hodierna festiuitate processit nostris semper innouandis cordibus oriatur. Per eundem dominum Ad nonam

Apparuit Capitulum gratia dei saluatoris nostri omnibus hominibus erudiens nos vt abnegantes impietatem et secularia desideria sobrie et iuste et pie viuamus in hoc seculo. ℟. Benedictus qui venit in nomine domini. ℣. Deus dominus et illuxit nobis. ℣. Notum fecit dominus Oratio

Deus qui humane substantie dignitatem mirabiliter condidisti et mirabilius reformasti. da nobis quesumus eius diuinitatis esse consortes qui humanitatis nostre fieri dignatus est particeps. Qui tecum viuit Et sic dicatur ad horas vsque ad epiphaniam domini. Ad vs. fiat de sancto siluestro

Et si forte hac die dies do minica euenerit dicatur Inuitatorium añe.pi. ℞ ℣.sicut dictum est supra. ℞ fient nouem lectiones tali modo videlicet diui dantur predicte tres lecti ones scilicet. Saluator ℞c in sex Et dicantur super il lis hec. ℞. per ordinez. ℞. Ecce iam venit. ℞. Notum fe cit dominus. ℞. Ecce aduenit ℞. Natus est nobis. ℞. Par uulus. ℞. Benedictus qui ve nit. Alie autem tres vlti me lectiões fient de expo sitione euangelii. Erant ioseph ℞ ma ria mirantes cum suis. ℞is. tã in laud q̃ alijs vt sequitur Secũ duz lucam

In illo tẽ pore Erant ioseph et maria mater iesu mirãtes super his que dicebantur de eo Et reliqua. Omelia origenis Lectio septima

Congregem⁹ in vnuz ea que in ortu iesu di cta scrip tacꝫ sunt ℞ tũc sci re poterimus singula que que esse digna miraculo Quãobrẽ mirabaẽ ℞ pater sic eñ appellat⁹ est ioseph q: nutrici⁹ fuit mirabatur ℞ mater super oibus que dicebãẽ de eo Quenã er go sunt que de paruulo ie su dicta sunt. ℞. Ecce agn⁹ dei. ℣. Qui de terra ẽ Lc viij

Pastores erãt in regio ne illa vigilãtes ℞ ob seruãtes custodias noctis super gregẽ suum Uenit ãgelus sub ipa hora nati uitatis iesu ℞ ait ad eos Annũcio vobis gaudiũ magnũ. Ite ℞ inuenietis infãtem pãnis iuolutũ: ℞ positũ in presepio. Necdũ ãgelus verba finierat ℞ ec ce multitudo celestis ex ercitus laudare cepit ℞ be nedicere deũ. ℞. Angelus ad pastores. ℣. Inuenietis

Lc ix

Cũ hoc pasto res trepidi perspexis sent ℞ ãgel⁹ recessisset ab eis dixerũt ad se iuicẽ Ea mus ĩ bethleẽ ℞ vdeam⁹ factũ qđ dñs ostẽdit no bis Uenerũt ℞ iuenerunt paruuluz. Jam tam illi q̃ parẽtes que facta fuerant mirabãtur. ℞. Uerbũ caro

v. Omnia per ipm. ps Te de
um. v. verbū caro In laud
an Natus est nobis &c. cum
alijs aīs vt in die nati.
Capitulū. Populus qui
ambulabat Ad bnd an.
Maria autem cō seruabat om
nia verba hec cō ferēs in corde
suo. oro

Omnipotēs
sempiterne de⁹ diri
ge actus nostros in bene
placito tuo vt ī noīe dile
cti filij tui mereamur bōis
opib⁹ abūdare. Per eūd.
Ad horas fiat vt supra in
mediate dictū ē. Ad vesp.
cplm Multipharie. R
Verbum caro. an. Beatus ve
ter oro Largire vt supra
Super ebdomad vsq ad
epbiā ad bnd & ad mag.
an. Beatus venter qui te por
tauit vt supra an. Verbum
caro factum est & habitauit in
nobis & vidimus gloriā ei⁹ glo
riā quasi vnigeniti a patre. an
Propter nimiā caritatem suam
qua dilexit nos deus filium su
um misit in similitudinem car
nis peccati allā. an. Multipli
cabitur eius imperium & pacis
non erit finis. an. Christus de
us noster in quo diuinitatis est
plenitudo carnis nostre infir
ma suscipiens a nobis natus
est homo allā. an. Virgo sa
cra & virilis ignara cō sortii spū
sancto fecūdata ineffabiliter
mundi parturiuit auctorem. a.
Virgo hodie fidelis & si verbū
genuit incarnatum virgo man
sit & post partum quā laudan
tes omnes dicimus benedicta
tu in mulieribus Orationes
iste sequentes ad matuti
nas & ad vesperas dicāt
vsq ad epbiam dñi Oro
Largire que um⁹ dñe que
re supra oro Respice nos
vt supra Oratio

Deus qui p beate ma
rie virginis partum
sine humana cōcupiscen
tia procreata ī filij tui mē
bra venientis paternis fe
cisti preiudicijs nō teneri
presta quesumus vt hui⁹
creature nouitate suscep
ta vetustatis ātique cōta
gijs exuamur. Per eund.
Alia oro Cōcede nobis
omnipotens de⁹ vt supra
oro

Omipotēs
sempiterne de⁹ qui

hūc diem p incarnatiōez vbi tui ⁊ partū beate marie vginis consecrasti: da populis tuis i hac celebritate cōsortium vt qui tua gracia sunt redempti tua sint adoptione securi. Per eūdē Alia orō. Deꝰ qui humane substātie. vt sup.

Omnipotens sempiterne deꝰ qui in filij tui dn̄i nostri natitate tribuisti totiꝰ religiōis initiū pfectionēq3 cōstare: da nobis quesumꝰ i eiꝰ portione senseri i quo totiꝰ salutis humane sūma cōsistit. Per eūdem Oratio

Da quesumus domine populo tuo imobilem fidei firmitatez qui vnigenitum tuuz i tua tecum gloria sempiternū in veritate nr̄i corporis natum de matre virgine cōfitētur ⁊ a presentibus liberētur aduersis ⁊ māsuris gaudijs iserātur. Per eūdem. Ad sctām mariā alternatim dicāt hec capitula tañe. sequētes. Lap Qui gloriatur i domino.

caplm. Emulor enim vos Caplm. Sicut cynamomum. ℣. Adiuuabit eā. an. Genuit puerpera. añ. Germinauit. añ. Ecce āclla. añ. Rubū quē viderat. Oratio.

Deus qui salutis eterne beate marie virginitate fecūda humano generi pmia prestitisti tribue quesumꝰ vt ipsaz pro nobis itercedere sentiamꝰ per quā meruimꝰ auctorē vite suscipere dn̄m nostrū iesum christū In octauis dn̄i ad primas vesperas sup pōs. añ. Genuit puerpera regem. vt. s. Dicantur p̄ feriales. Caplz. Multiphariē ℣. Verbum caro factū ē. Ad mag. añ Dum medium silentiū tenerent omnia ⁊ nox in suo cursu mediuz iter peragerent ompōs sermo tuus domine a regalibus sedibus venit allā. orō Deus qui salutis In die octa. dn̄i. Ad matu. Inuita. Christꝰ natus est nobis venite adoremus. ps. Venite In primo noc. añ. In sole posuit tabernaculum suum ⁊ ipse tan

ꝙ sponsus procedens de tha
lamo suo. ps. Celi enarrant
añ. Eleuamini porte eternales
et introibit rex glorie. ps. Do
mini est terra. añ. Specio-
sus forma pre filiis hominum
diffusa est gratia in labiis tuis
ps. Eructauit cor meū. v.
Tanꝙ sponsus Scdm luc

In illo tempore. Postꝙ
cōsūmati sunt dies o-
cto vt circūcideretur puer
vocatum est nomē eius ie
sus. Quod vocatum ē ab
angelo priusꝙ i vtero cō-
ciperetur. Et reliq. Omel.
veñ. bede pbri Lcō i.

Sanctam venerādāqꝫ
presentis festi memo
riam: paucis quidem ver
bis euāgelista comprehē
dit: sed nō pauca celestis
mysterij virtute grauidā
reliquit. Exposita nāqꝫ
natiuitate dominica cuius
gaudia mox āgeli dignis
glorie laudibus extulerūt
pastores deuota visitati-
one celebrarunt. Dicatur
Gloria patri post. R. sicut
i die natiuitatis dñi. R. In
principio. v. Sicut enim habet.

Omnes qui tūc Lc ij.
audiere: mirati sunt.
Nos quoqꝫ p modulo no
stro proxime dño largiē-
te cōgruis missarū ymno
rūqꝫ solēnijs exegimus: sub
iunxit atqꝫ ait. Et postꝙ
cōsummati sunt dies oc-
to vt circūcideret: voca-
tum est nomē eius iesus:
quod vocatum est ab an
gelo priusꝙ in vtero con-
ciperetur. R. Benedictus
qui venit. v. Hec dies.

Lectio tertia:

Hec sūt festiuitatis hodi
erne gaudia venerā-
da: hec sacre solēnitas di
ei. hec illa sup̄ne pietatis
munera sacrosancta: que
fidelium cordibus com-
mendans apostolus ait.
quia vbi venit plenitudo
temporis: misit deus fili
um suum factum ex muli-
ere factum sub lege. Ut
eos qui sub lege erāt redi
meret. Ut adoptionem fi
liorū reciperemus. R. In p
pria venit. v. Si autem In
secūdo nocturno añ. Su
scepimus deus. ps. Magnus

xxxiii

dn̄s. an̄. Orietur. ps. Deus iudiciū. an̄. Ueritas de terra ps. Benedixisti. v̄. Ipse in uocabit me. Lectio quarta

Magna namq̄ dispē satione pietatis ad redemptionē generis humani deus pater nō āgelū nō archangelū sed filium suū vnigenitum mittere dignatus est. Quē q̄ i diuinitatis sue specie videre nequiuimus magna rursum dilectionis arte ꝓuidit vt hūc factū ex muliere hoc est ex materne carnis substantia sine virili admixtione cōceptum ad humanos veꝝ hoīem ꝓferret aspectus. ℟. Paruulus natus. v̄. Multiplicabit.

xxvi

Qui in diuina virtute ac substātia manēs per oīa quod erat verani nature mortalis ifirmitatem quam nō habeat idueret. Et vt nobis necessariaꝫ obediēdi virtutem piecipuo cōmēdaret exēplo factuꝫ sub lege filiū suum misit deus i mundum. ℟. Ecce aduenit. v̄. Et factus est. Lcō sexta

Nō quia ipsi legi quicquam debebat q̄ vnꝰ magister noster vnus est legislator ꝛ iudex sed vt eos qui sub lege positi legis onera portare nequiuerāt tua cōpassione iuuaret ac de seruili cōditione que sub lege erat ereptos i adoptiōem filiorum que per gratiā est sua largitate reduceret. ℟. Natus est nobis paruulus ꝛ vocabit deꝰ fortis ipe sedebit sup throunum dauid patris eius ꝛ imperabit. Cuius potestas sup humerum eius. v̄. Multiplicabitur eius imperium ꝛ pacis nō erit finis. Cuius potestas. In tertio nocturno an̄. Homo natus est in ea ꝛ ipe fundauit eam altissimus ps. Fundamenta. an̄. Exultabunt omnia ligna siluarum ante faciem dn̄i qm̄ venit. ps. Cantate i. an̄. In principio ꝛ ante secula deus erat verbum ipe natus ē nobis saluator mundi. ps. Dn̄s regnauit exultet. v̄. Notum fecit dn̄s Lcō vij.

Suscepit igitur

circũcisionez lege decretã
in carne qui absq3 oĩ pro
sus labe pollutiõis appa
ruit in carne. Et qui in si-
militudinẽ carnis pecca-
ti. nõ aũt in carne peccati
aduenit: remediũ quo ca-
ro pctĩ cõsueuerat mũda
ri nõ respuit. ℞. Ecce iã veit
℣. Propter nimiam. L. viij.
Sicut etiã vndã baptis
matis qua noue gra-
tie populos a peccatorũ
sorde lauari voluit: ipse
nõ necessitatis sed exẽpli
causa subijt. Scire etenĩ
debet vestra fraternitas:
q2 idem salutifere curatio
nis auxiliũ circũcisio in le
ge cõtra originalis pecca
ti vulnus agebat: qđ nũc
baptism9 agere reuelate
gratie tpe consueuit.
℞. Angelus ad pastores. ℣.
Inuenietis. Lectõ nona.
Excepto qđ regni cele
stis ianuã nec duz in
trare poterãt: donec adue
niens bñdictionez daret
qui legez dedit: vt videri
posset deus deoz in syon
Tãtum in sinu abrahe p9
morte btã requie cõsolati
supne pacis ingressuz: spe
felices expectabãt. ℞. Uer
buz caro. ℣. Omnia p ipz. Ps.
Te deuz laudam9. ℣. Uer-
buz caro. In laudibus añ.
Quando natus est ineffabiliter
ex virgie tũc implete sunt scrip
ture sicut pluuia in vellus de
scendisti vt saluũ faceres gen9
humanum te laudamus deus
noster. añ. Rubum quẽ vide-
rat moyses incõbustuz cõserua
tum agnouim9 tuã laudabilez
virginitatẽ dei genitrix interce
de pnobis. añ. Germinauit
radix iesse orta est stella ex ia-
cob virgo peperit saluatorem
te laudamus deus noster. añ.
Ecce maria genuit nobis salua
torem quẽ iohãnes videns ex-
clamauit dicẽs. ecce agnus dĩ
ecce qui tollit peccata mũdi al
leluia. añ. Dum mediũ silenti
um. vt supra. Capłm. Po-
pulus qui ambulabat. &c.
℣. Benedictus qui venit. Ad
bened. añ. Qui de terra est đ
terra loqtur q de celo venit su
per oĩs est ꝛ qui vidit ꝛ audi
uit hoc testatur ꝛ testimonium
eius nemo accepit. qui aũt ac-

E

ceperit eius testimoniū signa
uit qꝫ deus verax est. Oratio
De⁹ qui salutis. Ad.iij.
vi.ix.⁊ compl. ℟. Viderūt
omnes fines. Oratio per to
tam diem. Deus qui salu
tis. Ad vesperas sicut in
die natalis dñi preter añ.
sequentē que dꝫ ad mag.
⁊ oratio. Deus qui salut.
Ad mag. añ. Virgo dei geī
trix quem tot⁹ nō capit orbis
in tua se clausit viscera factus
homo. vere dei genitrix purga
uit crimina mundi ⁊ tibi virgi
nitas inuiolata manet. Orō.
Deus qui salutis. Die
sequenti post festum sanc
ti florentij. Inuitatoriū.
Regem natum ⁊c. añ. Domi
nus dixit ad me. cum alijs
añis ⁊ psalmis vt in die
natalis dñi. ℣ Tanq̄ spō
sus. Sermo beati leonis
pape. Lectio prima.

Exultemus in dño di
lectissimi ⁊ spiritali
iocunditate letemur. qꝛ il
luxit nobis dies redemp
tionis nostre reparatiōis
antique felicitatis eterne
Reparatur eni̅ nobis sa
lutis nostre annua reuo
lutione sacramentum. ab
inicio promissum in fine
redditum: sine fine māsu
rum. In quo dignum est
nos sursum erectis cordi
bus diuinum adorare mi
sterium. vt qđ magno di
munere agitur. magnis
ecclesie gaudijs celebref.
℟. Sancta ⁊ imaculata virg.

Deus etenim Lec. ij.
omnipotens ⁊ cle
mens. cui⁹ natura pietas
cuius voluntas potētia.
cuius opus misericordia
est. statim vt nos diabo
lica malignitas veneno
sue mortificauit inuidie.
predestinata renouādis
mortalibus pietatis sue
remedia. inter ipa mūdi
primordia p̄signauit. De
nuncians serpenti futuꝝ
semen mulieris qđ noxij
capitis elationem sua v̄
tute contereret christum.
scilicet in carne venturū
deum hominēqꝫ signifi
cans qui natus ex virgīe
violatorem humane pro
paginis incorrupta nati

uitate damnaret. R. Ecce iam venit. Lectio tertia.

Nam quia hoiem quē deus in tanto bono recondiderat dyabolus gloriabatur sua fraude d̄ ceptum diuinis caruisse muneribus et immortalitatis dote nudatū mortis subijsse sententiā secꝫ in malis suis quoddā in sue preuaricationis consortio inuenisse solatium Dum ipm male suadēdo diuinum transgredi fecit p̄ceptum. opus fuit secreti dispensatione consilij. vt incōmutabilis deus cuius voluntas non pōt sua benignitate priuari. Primā pietatis sue dispē sationem sacramento occulto compleret et homo dyabolice iniqtatis versucia actus in culpam cōtra dei propositum nō periret. R. Ecce aduenit dñator dñs omps et regnū in manu eius. Et potestas et imperium. V. Et factus est principatꝰ eiꝰ super humerū eiꝰ. Et po.

In vigilia epbie. Inuitatorium. Regem natum. an. Dñs dixit ad me. cum alijs vt supra. V9. Tanq̄ spōsus. Ex dictis sancti leonis pape. Lectio prima.

Verax namqꝫ mīa dei cum ad reparandū humanū genus ineffabiliter et multa suppeterent hāc potissimū cōsulendi elegit viā. qua ad destruendum opus diaboli nō virtute vteretur potentie sed rōne iusticie. R. Natus est nobis paruulus. vt supra.

Nam supbia ho L. ij. stis antiqui: nō inmerito sibi in oēs hoies ius tyrānicū vēdicabat. nec indebito dñatu p̄mebat. quos a mādato dei spontaneos in obsequiū sue volūtatis illexerat. Non itaqꝫ iuste amitterꝫ originale dediti generis seruitutem. nisi de eo qd̄ subegerat vinceret. Qd̄ vt fierꝫ sine virili semīe editus ē xp̄s ex virgīe q̄ nō hūanus coitꝰ sꝫ spūsscūs fecūdauit. R. Paruulus natꝰ. V. Multiplicabitur. Lco. iij.

Et cū in oībus matri-
bus nō fiat sine pec-
cati sorde cōceptio: hec in
de purgationē traxit vnō
cōcepit. Quo enī paterni
seminis trāsfusio nō puē-
nit. peti se illic origo non
miscuit. Inuiolata virgi-
nitas. cōcupiscentia nesci
uit. substātiā ministrauit
Assumpta ē de matre dñi
natura. nō culpa. Creata
est forma serui siue cō diti
one seruili: q̄ nouus sic cō
tēperatus est veteri vt ꝛ
veritatē susciperet generis
ꝛ vitiū excluderꝫ vetusta
tis. ℞. Notū fecit dñs. ℣. Re
demptionē. Et nota. Si do
minica forte aduenerit in
ter oct. nat. dñi et epiaꝫ
fient de tribus lectionibꝰ
p̄dictis sex. Et vltime tres
de expositione euangelij.
Erāt ioseph ꝛ maria mirā
tes ꝛ totu residuū agatur
Sicut imediate dictū est
superius in alia rubrica.
Ad vespas dicant. añe ꝛ
psalmi feriales. Capitulū
Surge illuīare iherusa-
lem q: venit lumē tu
um et glīa dñi super te or
ta est. Deo grās. ℣. Reges
tharsis ꝛ insule munera offerēt
℞. Reges arabū ꝛ sabba do
na adducent Ad magn. añ.
Descendit spūs sctūs corpora
li specie sicut colūba in ipm̄ et
vox de celo facta est hic est fili
us meus dilectus allā. Orō.
Corda nr̄a quesumus
dñe venture solēpni
tatis splēdor illustret: quo
mūdi huiꝰ tenebris carere
valeamus ꝛ pueniamus
ad patriaꝫ claritatis eter-
ne. Per dñꝫ. Ad cōpleto.
hymnꝰ. Jesu saluator. In
die ephiphanie dñi. Ad
matutias Dñe labia mea
aperies. Et os meuꝫ. Deꝰ
in adiutoriū ꝛc. Inuitat.
nō dicitur. sed aña. Afferte
dñꝫ filij dei adorate dño in au
la sancta eius. ps. Ipm̄. añ.
Fluminis impetus letificat al
leluia ciuitatem dei allā. ps.
Deus nr̄ refugiū. añ Psalli-
lite deo nostro psallite psalli-
te regi nostro psallite sapiēter
ps Oms gentes. ℣. Uenit
lumen tuum iherusalē ℞. Et
gloria domini sup te orta est.

Lectiões de ysaya pphe ta. Lectio pma.

Omnes sitiẽtes veni te ad aquas: ⁊ qui nõ habetis argentũ ppe rate emite et comedite. Uenite emite absq argẽ to: et absq vlla cõmutati one vinũ ⁊ lac. Quare ap penditis argentũ nõ i pa nibus. ⁊ laborem vestrũ non in saturitate. Audite audiẽtes me ⁊ comedite bonũ: ⁊ delectabit in cras situdine aĩa vestra. Inclĩ nate aurẽ vestrã ⁊ videte ad me. audite ⁊ viuet aĩa vestra. ℟. Reges tharsis ⁊ insule munera offerent reges a rabum ⁊ sabba dona dño deo adducent. ℣. Omẽs de sabba venient aurũ ⁊ thus deferẽtes Domino deo. Lectio scda.

Ut feriã vobiscũ pactũ sempiternum. miseri cordias dauid fideles. Ec ce testẽ populis dedi euz ducem ⁊ pceptorez genti bus. Ecce gentẽ quã nes ciebas vocabis. ⁊ gentes que nõ cognouerũt te ad te current. pp̄ter dñm de um tuũ ⁊ sanctuz israel q̃ glorificauit te. ℟. Illumia re illuminare iheru salẽ q2 veit lux tua. Et gloria dñi super te orta est. ℣. Et ambulabũt gen tes in lumie tuo ⁊ reges i splẽ dore ortus tui. Et glã. L. iij.

Querite dñm dum in ueniri põt. inuocate eum dum ppe est. Dereli quat impius viã suam ⁊ vir iniquus cogitationes suas: et reuertatur ad do minũ ⁊ miserebitur eius ⁊ ad deũ nostrũ qm̃ mul tus ẽ ad ignoscendũ. Nõ eñ cogitationes mee co gitatiões vestre: neq3 vie vestre vie mee dicit dñs. ℟: Uenit lumẽ tuũ iheru salez ⁊ gloria dñi sup te orta est. Et ambulabunt gentes in lumine tuo ⁊ reges in splẽdore ortus tui. ℣. Filii tui de lõge veniẽt ⁊ filie tue lac suggent. Et am:

In scdo noctur. añ. Omis terra adoret te deus ⁊ psallat tibi psalmuz dicat nomini tuo dñe. ps. Jubilate deo oĩs terra. añ. Reges tharsis ⁊ in sule munera offerent regi dño. ps. Deus iuditium tuuz.

añ. Omnes gentes quascūq3 fecisti venient ꝛ adorabunt coram te dñe. ps. Inclina. v. Omnes de saba venient aurum ꝛ thus deferentes. R. Et laudē dño ānunciātes. L. iiij.

Quia sicut exaltantur celi a terra: sic exaltate sunt vie mee a vijs vestris: ꝛ cogitationes mee a cogitationibus vestris Et quomō descendit ymber ꝛ nix ď celo ꝛ illuc vltra nō reuertitur. sed inebriat terrā ꝛ infundit eā ꝛ germinare eam facit. ꝛ dat semē serēti ꝛ panē cōmedēti: sic erit vbū meū qđ egrediet de ore meo. R. Oēs de sabba venient aurū ꝛ thus deferētes. Et laudē dño ānunciātes allā allā allā. v. Reges tharsis ꝛ insule munera offerēt reges arabū ꝛ sabba dona adducēt allā. L. v.

Non reuertetur ad me vacuū: sed faciet quecumq3 volui: ꝛ prosperabitur in his ad que misi illud. Quia in leticia egrediemini: ꝛ in pace ďducemini. Mōtes ꝛ colles cātabūt corā vobis laudē. ꝛ oīa ligna regionis plādēt manu. Pro saliūcula ascendet abies ꝛ p vrtica crescet mirt⁹ Et erit dominus noiat⁹ i signū eternū qđ nō auferet. R. Magi veniūt ab oriente ihero solimā querētes ꝛ dicētes vbi ē qui nat⁹ est cui⁹ stellā vidim⁹ Et venimus adorare dñm. v. Vidim⁹ stellā ei⁹ in oriēte. Et L. vi.

Surge illuminare iherusalem quia venit lumen tuum: ꝛ gloria domini super te orta ē Quia ecce tenebre operient terram: ꝛ caligo populos. Super te autem orietur dominus: ꝛ gloria ei⁹ in te videbitur. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: ꝛ reges in splendore ortus tui. R. Stella quā viderant magi in oriente antecedebat donec eos venirēt ad locū vbi erat puer. Videtes aūt eam gauisi sunt gaudio magno. v. Et intrantes domum inuenerunt puerum cum maria matre eius. Gauisi sunt gau.

In tertio nocturno añ.

Venite adoremus deum quia
ipse est dominus deus noster.
ps. Venite exultem⁹. añ.
Adorate dñm allã. in aula san
cta eius allã. ps. Cantate.
i. añ Adorate deum allã. om
nes angeli eius allã. ps. Do-
minus regnauit exult. v.
Omnes gentes quascũq̃ fecisti
℟. Venient ⁊ adorabũt corã
te dñe. Scd'm matheum

Cum natus esset iesus
in bethleem iude in
diebus herodis regis: ec-
ce magi ab oriente vene-
runt hierosolimã dicẽtes
Ubi est qui natus est rex
iudeorum: Uidimus enim
stellã eius in oriente: ⁊ ve
nim⁹ adorare eũ. Et rel'.

Omel. s. greg. pap. L. vij.

Sicut ex lectione euange
lica fratres audistis:
celi rege nato rex terre tur
batus est: qꝛ nimirũ terre
na celsitudo cõfunditur:
cum altitudo celestis ape
ritur. Sed querendũ no
bis est quid nam sit q̃d re
demptore nato pastorib⁹
in iudea angelus apparu
it. atq̃ ad adorandũ hũc
ab oriente magos: nõ an
gelus sed stella pduxit:
qꝛ videlicet iudeis tanq̃
ratione vtentibus. ratio-
nale aial id est angelus p̃
dicare debuit. gẽtiles ve
ro qꝛ vti ratiõe nesciebãt:
ad cognoscendum domi
num nõ per vocẽ sed p si-
gna ducũtur: qꝛ ⁊ illis p
phetie tanq̃ fidelibus nõ
infidelibus. ⁊ istis signa
tanq̃ infidelibus nõ fide
libus data sunt. ℟. Uiden
tes stellã magi gauisi sunt gau
dio magno. Et intrãtes domũ
inuenerũt puerũ cũ maria ma
tre ei⁹ ⁊ pcidẽtes adorauerũt
eũ ⁊ apertis thesauris suis ob-
tulerũt ei munera aurũ thus ⁊
mirrã. v. Stella quã viderãt i
oriẽte ãtecedebat eos vsq̃ dũ
veniẽs staret vbi erat puer. Et

Et notãdũ q̃d L. viij.
redẽptorẽ nrm cũ iã
pfecte eẽẽ etatis eisdẽ gẽ
tib⁹ apl'i pdicãt. eũq̃ par
uulũ ⁊ necdũ p humani
corpis officiũ loquentẽ
stella denunciat. quia ni
mirum rõnis ordo posce-
bat. vt loquentẽ iã dñm.

loquētes nobis p̄dicato-
res innotescerēt: ⁊ nec dn̄m
loquentē elementa muta
p̄dicarēt. ℟. In colūbe spe-
cie sp̄ūssanctus visus est pater
ne vox audita est. Hic est filius
meus dilectus in quo mihi be
ne cōplacui. ℣. Celi aperti sūt
sup eū ⁊ vox patris intonuit
Hic est filius. Lectio nona.

Sed in omibus signis
que vel nascente dn̄o
vel moriēte mōstrata sūt
cōsiderandum nobis est.
quāta fuerit in quorundā
iudeoꝝ corde duricia. qui
hūc nec p ꝓphetie donū
nec p miracula agnouerūt
Omnia quippe elementa
auctorē suū venisse testa
ta sunt. ℟. Hodie i iordane
baptizato dn̄o aperti sunt ce-
li et sicut colūba sup eū sp̄ūs
māsit et vox patris intonuit.
Hic est filius meus dilectus in
quo mihi cōplacui. ℣. Descen-
dit sp̄ūssanctus corporali spe-
cie sicut colūba in ip̄m ⁊ vox d
celo facta est. Hic est. ps. Te
deū laudam⁹. ℣. Celi apti
sunt super eū. ℟. Et vox pa-
tris intonuit. In laud. aña.
Ante luciferū genitus et ante
secula dn̄s saluator noster ho
die mūdo apparuit. añ. Venit
lumen tuū iherusalē et gloria
dn̄i super te orta est ⁊ ambula
bunt gentes in lumine tuo al-
leluia. añ. Apertis thesauris
suis obtulerūt magi dn̄o aurū
thus ⁊ mirrā allā. añ. Maria
⁊ flumina benedicite dn̄o hym
num dicite fontes dn̄o alleluia
aña. Vox de celo sonuit ⁊ vox
patris audita est hic est filius
meus dilectus in quo mihi cō
placui allā. Capitulum.

Magi veniunt ab oriē
te iherosolimā dicē
tes vbi est qui natus est
rex iudeoꝝ. vidimus enim
stellā eius in oriente ⁊ ve
nimus adorare eū. ℣. Celi
aperti sunt sup eū. ℟. Et vox
patris intonuit. Ad bened.
a ñ. Videntes stellā magi ga-
uisi sunt gaudio magno ⁊ itrā
tes domū obtulerunt dn̄o au
rum thus et mirram. Oratō.

Deus q̄ hodierna die
vnigenitū tuū gen
tibus stellā duce reuelasti
cōcede ꝓpicius. vt qui iā
te ex fide cognouimus vs

ꝗ ad cõtemplandã speciem tue celsitudinis ꝑducamur. Per eund. Ad primam tertiã. vi. ix. ꝛ cõpleto. dicit istud. ℟. Dñs de sabba venient aurũ ꝛ thus deferentes ꝛ laudem dño annunciantes. Oro. Deꝰ qui hodierna die. ꝛc. vt supra. Ad vespas aij. Tecuz principium. ps. Dixit dñs dño cuz alijs aiis ꝛ psalmis sicuti in nata. dñi Alleluia. ℣. Vidimus stellã eius in oriẽte ꝛ venimus adorare dñm. Ad mag. añ. ꝛ triumphetur. Ab oriente venerũt magi in bethleem adorare dñm. ꝛ apertis thesauris suis preciosa munera obtulerunt aurũ sicut regi magno, thus sicut deo vero, mirraȝ sepulture eius allã. Oratio. Deus qui hodierna. Crastina die ephie ꝛ per octauas nõ dicit nocturnũ. sed dicit. Inuitatorium. Regeȝ magnũ dñm. venite adoremus. ps. Venite. añ. Afferte dño. ps. Ipsuȝ. aña. Fluminis impetus. ps. Deus noster refu. añ. Psallite deo. ps. Dñs gentes. añ. Omnis terra. ps. Iubilate. añ. Reges tharsis. ps. Deus iuditiũ. aij. Omnes gẽtes. ps. Inclina. aña. Adorate dñm. ps. Cantate. i. añ. Adorate deũ. p. Dñs regnauit exul. añ. Motũ fecit dñs alla. salutare suũ alla. ps. Cãtate. ij. ℣. Venit lumẽ tuum iherusalẽ. ℟. Et gloria domini super te orta est. Ab ephiphania dñi vsqȝ ad septuagesimam leguntur eple pauli. Lectio prima. ex epla ad romanos.

Paulus seruus iesu xpi vocatꝰ aplus. segregatus in euangelium dei qđ ante ꝓmiserat per prophetas suos in scripturis sanctis de filio suo qui factus est ei ex semiẽ dauid scđm carnẽ. qui ꝑdestinatus est filiꝰ dei in virtute scđm spiritũ sanctificationis ex resurrectione mortuoꝝ iesu xpi dñi nostri ꝑ quẽ accepimꝰ gratiam et aplatum ad obediendũ fidei in oibus gentibꝰ ꝓ noie eius in quibꝰ estis ꝛ vos vocati iesu xpi: oibꝰ

qui sunt rome dilectis di vocatis sctis. Gratia vobis et pax a deo p̄re et domino nostro iesu xp̄o. R. Tria sūt munera p̄ciosa q̄ obtulerunt magi dn̄o in die ista. Et hn̄t in se diuina misteria. In auro vt ostendatur regis potentia. in thure sacerdotē magnum cōsidera. et in mirra dn̄icam sepulturā. V. Salutis nostre auctorē magi venerati sūt in cunabulis et d̄ thesauris suis misticas ei munerū species obtulerunt. In auro. Lcō. ij.

Primū quidem gratias ago deo meo p iesum xp̄m pro omnibus vobis: q2 fides vestra annūciatur in vniuerso mūdo Testis em̄ mihi est deus cui seruio i sp̄u meo i euāgelio filij eius. q2 sine intermissione memoriā vestri facio semp in orationib9 meis: obsecrās si quomodo tādem aliquādo prosperū iter habeā in volūtate dei veniendi ad vos Desidero em̄ videre vos vt aliquid impartiar vobis gratie spiritalis ad cōfirmādos vos id est simul cōsolari in vobis per eā que inuicem est fidem vestram atq3 meā. R. Omnes stella. V. Adorabūt. Que re in prima dominica aduentus. Lectio tertia.

Nolo aūt vos ignorare fratres q2 sepe proposui venire ad vos: et p hibitus sum vsq3 adhuc: vt aliquē fructū habeam in vobis sicut et in ceteris gentibus. Grecis ac barbaris: sapientibus et insipientibus debitor sum: ita q3 qd̄ in me promptū est. et vobis q̄ rome estis euāgelizare. Nō em̄ erubesco euangeliū: Virtus em̄ dei est in salutē omi credenti iudeo primū et greco. Justicia em̄ dei in eo reuelatur ex fide in fidē: sicut scriptum est. Justus aūt ex fide viuit. R. Videbūt gētes. V. Et erit corona glorie. Require in quarta dn̄ica aduentus: non dicatur. Te deum. Nec clas pulset p totas octa. epiphie nec sup p̄i. ad horas: V. Celi aperti

sũt sup eũ. R. Et vox patris intonuit. In laud. aña. Venit lumen tuũ. aña. Apertis thesauris suis. Et dicantur alternatim per octauas super ebdomadã: Capl'm.

Magi veniũt ab oriente vt supra. v. Celi aperti sunt.

Super ebd ad bened. 7 ad magni. dicãtur aññe. 7 orationes sequentes 7 ĩfinite repetãtur si necesse fuerit. aññ. Vidimus stellã eius in oriente 7 venimus adorare dñm. aññ. Et intrãtes domũ inuenerũt puerũ cum maria matre eius 7 pcidentes adorauerũt eũ allã. aññ. Celi aperti sũt super eũ 7 vox facta est de celo dicens hic est filius meus dilectus in quo mihi cõplacui. aññ. Tria sunt munera que obtulerũt magi dño aurũ thus 7 mirrã filio dei regi magno allã. aññ. Christo dat' est principatus 7 honor regni oms populi tribus 7 lingue seruient ei in eternũ. aññ. Salutis nostre auctores magi venerati sunt i cunabulis 7 de thesauris suis misticas ei munerũ spẽs obtulerunt. Orationes.

Deus illuminãtor omniũ gentiũ da populis tuis perpetua pace gaudere 7 illd lumẽ splẽdidum infunde cordibus nostris qd triũ magorũ mẽtib' aspirasti. Per eũd. Oro.

Deus qui per huius celebritatis misteriũ eternitatis tue lumine cunctis gentibus suscitasti da plebi tue redemptionis sue plenum cognoscere fulgorẽ. vt ad perpetuã claritatẽ per ei' incrementa perueniat per quam eãdem sumpsit exordia. Qui tecuz. Orato.

Deus cuius vnigenitus. Oro.

Omnipotens sempiterne deus fidelium splendor animarũ qui hanc solemnitatẽ electionis gentium primit' consecrasti imple mũduz gloria tua 7 subditis tibi populis per luminis tui appare claritatẽ. Per dominum nostrum iesũ.

Oratio. Presta quesum' omnipotens deus vt sal.

Oratio.

Illumina quesum⁹ domine populū tuum ꝛ splendorez gratie tue cor eius semp accende: vt saluatorē tuū ꝛ incessanter agnoscat ꝛ veraciter app̄hendat dn̄m nostrū iesuz xp̄m filiū tuū. Qui tecum Ad tertiā cap̄lm. Surge illuminare vt supra. ℟. Reges tharsis ꝛ insule munera offerent. ℟. Reges arabum ꝛ sabba dona adducēt. ℣. Venit lumen tuum iberl'm. ℟. Et gloria dn̄i sup te orta ē. Oro. Deus illumiator vt supra Ad. vi. capl'z. Magi venit ab oriente. ℟. Omnes de sabba venient aurū ꝛ thus deferentes. ℣. Et laudem dn̄o annunciātes. ℣. Om̄s gentes quascūqz fecisti. ℟. Venient et adorabūt corā te dn̄e. Oro. Deus cui⁹ vnigenitus tuus in substātia nostre carnis apparuit. p̄sta quesum⁹ vt p euz quez similem nobis foris agnouimus int⁹ reformari mereamur. Per eund̄. Ad no naz. Cap̄lm. Omnes de sabba venient aurum ꝛ thus deferentes ꝛ laudem dn̄o annunciantes. ℟. Vox dn̄i super aquas deus maiestatis. ℣. Intonuit dn̄s sup aquas multas. ℣. Celi aperti sunt super eū. ℟. Et vox patris intonuit. Oratō. Presta quesum⁹ omp̄s deus vt saluator mūdi stella duce maifestata natiuitas mentib⁹ nr̄is reueletur semp ꝛ crescat. Per eundē. Et per totas octauas sic dicat ad horas. Ad vespas capitulū. Surge illumiare. ℣. Reges tharsis vt supra. Ad magn̄. añ. Et intrantes domū. Oro. Da nobis quesumus dn̄e digne celebrare mister'iū qd̄ in nostris saluatoris infantia miraculis chorusantibus declaratur ꝛ corporalib⁹ incrementis manifestata designat hūanitas. Per eundem. Dn̄ica prima post ephiam. Inuitatoriū. Regem magnū dn̄m venite adoremus. p̄s. Venite. In prio nocturno. añ. Afferte dn̄o. Cum ceteris añis ꝛ psal

mis sicut in crastinum ephi phanie. ℣. Venit lumen tuuz iherusalē. ℟. Et gloria. Prima epistola pauli ad corinthios. Lectio prima

Paulus vocat⁹ apostolus iesu xp̄i p̄ voluntatem dei: ꝛ sostenes frater ecclesie dei que est corinthi: sanctificatis in xp̄o iesu vocatis sc̄tis: cū omnibus qui inuocāt nomen dn̄i nr̄i iesu xp̄i in oī loco ipsoꝝ ꝛ nostro. Gratia vobis ꝛ pax a deo patre nostro: ꝛ dn̄o iesu xp̄o. Gratias ago deo meo semꝑ pro vobis in gr̄a dei que data est vobis in xp̄o iesu q꞉ in oībus diuites facti estis in illo in oī verbo ꝛ in omni sc̄ia: sicut testimoniū xp̄i cōfirmatuz est in vobis ita vt nichil vobis desit in vlla gratia expectātibus reuelationez dn̄i nostri iesu xp̄i: qui et cōfirmabit vos vsqꝫ in finez sine crimine in die aduentus dn̄i nostri iesu xp̄i. Fidelis de⁹ per quē vocati estis in societatē filij ei⁹ iesu xp̄i dn̄i nostri. ℟. Reges tharsis. ℣. Oēs ꝺ saba.

Obsecro aūt Lc̄o. ij.

vos fratres per nomen dn̄i nostri ihesu xp̄i vt id ip̄m dicatis oēs et nō sint in vobis scismata. Sitis aūt ꝑfecti in eodez sensu: ꝛ in eadē sc̄ia. Significatū est eīn mihi ꝺ vobis fratres mei ab his q̄ sunt cloes: q꞉ cōtentiōes sunt inter vos. Hoc autē dico: qꝺ vnusquisqꝫ vr̄m dicit. Ego quidē suz pauli ego aūt apollo. Ego vero cephe. Ego aūt xp̄i. Diuisus est xp̄us. ℟. Illuminare illuminare iherusalem. ℣. Et ambulabunt. Lc̄o tertia.

Nunquid paulus crucifixus est ꝑ vobis? aut ī noīe pauli baptizati estis. Gr̄as ago deo meo ꝙ neminē vr̄z baptizaui nisi crispū ꝛ caiuz: ne quis dicat ꝙ in noīe meo baptizati estis. Baptizaui autem ꝛ stephane domū. ceterum nescio ꝛ quē aliuz vestrū baptizauerim. Nō eīn misit me xp̄s baptiza

re sed euangelizare nō in sapientia verbi vt nō euacuetur crux xpi. Verbum eñ crucis pereuntib⁹ quidem stulticia est: his aūt q̄ salui fiunt: id est nobis dei virtus est. Scriptum est eñ. pdā sapiaz sapiētium ꝛ prudētiā prudētiū reprobabo. ℟. Venit lumē tuū. ℣. Filii tui ꝛc. In secundo nocturno. ℣. Omēs de sabba. ℟. Et laudē. L. iiij

Ubi sapiēs. vbi scriba. vbi inquisitor huius seculi: Nonne stultā fecit deus sapientiā hui⁹ mūdi. Nam q꞉ in dei sapientia nō cognouit mūdus per sapientiā deuz: placuit deo per stulticiā pdicatiōis saluos facere credētes. Qm̄ ꝛ iudei signa petunt: ꝛ greci sapientiam querunt. ℟. Omnes de saba. ℣. Reges tharsis. L. v.

Nos aūt predicamus xpm crucifixū: iudeis quidē scandalū gentibus aūt stulticiā: ipis aūt vocatis iudeis atq̄ grecis xpm dei virtutez ꝛ dei sapientiā. Quia q̄d stultuz est dei sapientius est hoībus. ꝛ q̄d infirmū est dei fortius est hominibus. ℟. Magi veniunt. ℣. Videntes. L. vi.

Videte eñ vocationē vestrā frēs: q꞉ nō m̄lti sapiētes scd̄m carnem: nō multi potentes nō m̄lti nobiles: sed que stulta sunt mundi elegit deus vt cōfundat sapientes: ꝛ infirma mundi elegit deus vt cōfundat fortia: ꝛ ignobilia mūdi: et cōtemptibilia elegit de⁹ ꝛ ea que non sunt: vt ea que sunt destrueret vt nō glorietur oīs caro in conspectu eius. Ex ipo autez vos estis in xpo iesu qui factus est nobis sapiētia ꝛ iusticia ꝛ sanctificatio. ꝛ redēptio: vt quē admodū scriptū est: qui gloriat̄ in dn̄o glориet̄. ℟. Stella quā viderāt. ℣. Et intrātes domum. In tertio nocturno. añ Adorate dn̄m. ps. Cantate. i. añ. Adorate deū. ps Dn̄s regnauit exul. aña. Notum fecit dn̄s. ps Cātate

teij.℣. Omnes gentes quascunque fecisti. Secundum lucam.

In illo tempore. Cum factus fuisset iesus annorum duodecim ascendentibus illis iherosolimam secundum consuetudinem diei festi. consummatisque diebus cum rediret remansit puer iesus in iherusalem et non cognouerunt parentes eius. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbiteri

Aperta nobis Lectio vij. est fratres carissimi sancti euangelij lectio recitata: neque opus est vt in ea quid exponendo sed potius ammonendo loquamur. Destabit namque infantiam pueritiamque nostri redemptoris qua nostre paticeps humanitatis fieri dignatus est. Commemorat eternitatem diuine maiestatis. in qua patri manet semper equalis sit et manet semper equalis vt videlicet incarnationis eius humilitate ad memoriam reuocata: et ipsi contra omnium vulnera peccatorum medicamento vere humilitatis curemus exerceri. ℟. Videntes stellam. ℣. Stella quam.

Pio semper animo Lectio viij. recolentes. quantum nos pro diuino timore oportet humiliari quia terra sumus et cinis. si tamen summa illa potestas pro nobis humiliari non respuit. vt ad suscipienda nostre fragilitatis infirma descenderet. ℟. In columbe specie. ℣. Celi aperti sunt. Lectio nona.

Item. audita. credita et confessa diuinitate domini saluatoris. quia patri et spirituisancto consubstantialis semper et coeternus perseuerat: speremus nos per humilitatis eius sacramenta quibus imbuti sumus vsque ad contemplanda diuinitatis eiusdem gloriam posse pertingere. Quam ipse contemplationem fidelibus suis seruis fideli pietate pollicetur dicens. Qui habet mandata mea et seruat ea. ille est qui diligit me. Qui autem diligit me: diligetur a patre meo. et ego diligam eum et manifestabo ei meipsum. ℟. Tria sunt munera. ℣. Salutis nostre. ps. Te deum. In laudibus an. Ante lucifer. cum aliis.

Capl'm. Magi venerūt v. Celi aperti sunt. Ad bened. añ. Fili quid fecisti nobis sic ego et pater tuus dolētes querebamus te. Et quid est quod me querebatis nesciebatis qa in his que patris mei sūt oportet me esse. Oro.

Vota quesum⁹ dñe supplicantis populi celesti pietate psequere: vt et que agenda sunt videāt et adimplenda que viderint conualescant. Per dñm. Ad tertiā sextā nonā. capl'm. R. v⁹. et oro. vt supra dictū est. Ad vespas capl'z. Surge illuminare. R. Reges tharsis. Ad mag. aña. Puer iesus pficiebat etate et sapientia corā deo et hominib⁹. Oro. Deus qui vnigenitus tuus. vt supra. Die scda post epiphaniaz. Inuitatoriū. Regem magnum dñm. Cum añis et psalmis: v. sicut in crastinū epphie. et sic p totas octauas. Lcō. i.

Et ego cū venissez ad vos fratres veni non i sublimitate sermōis: aut sapientie annūcians vobis testimoniū xpi. Non enim iudicaui me scire aliquid inter vos iesuz xpm et hunc crucifixū. R. Reges tharsis et insule. Lcō scda.

Et ego in infirmitate et timore et tremore multo fui apud vos: et sermo meus et pdicatio mea nō in psuasibilis humāe sapientie verbis sed in ostensione spūs et virtutis: vt fides vestra nō sit in sapientia hoīm: sed in virtute dei.

Sapientiaz aūt loquimur inter perfectā. Sapientiam vero nō huius seculi neqz principū hui⁹ seculi qui destruunt sed loquimur dei sapientiā in misterio quo abscōdita est: quā pdestinauit deus ante secula in gloriā nostrā: quaz nemo principū huius seculi cognouit. Die tertia post ephiphaniam. Lcō prima.

Si eñ cognouissent nūquā dñm glorie crucifixissent. Sicut scriptū est qd oculus non vidit nec auris audiuit nec in cor

hois ascendit. que prepa
rauit deus his qui diligūt
illū. Nobis aūt reuelauit
deus p spm̄ suū. Spiritus
em̄ oia scrutat etiā pfun
da dei. Lectio secūda.

Quis em̄ scit hominū
que sunt homis nisi
spūs hois qui in ipo est.
Ita et que dei sunt nemo
cognouit nisi spūs dei.
Nos aūt non spm̄ huius
mūdi accepimus: sed spiri-
tum qui ex deo est. vt sci-
amus que a deo donata
sunt nobis. que et loqui-
mur nō in doctis hūane
sapiētie verbis. sed in do
ctrina spūs spūalibus spiri
tualia cōparentes. L. iij.

Animalis aūt homo
nō pcipit ea que sūt
spūs dei. Stulticia em̄ ē
illi et nō potest intellige-
re qz spūaliter examinat
Spūalis aūt iudicat oia
et ipe a nemine iudicatur
sicut scriptū est. Quis em̄
cognouit sensum dn̄i aut
quis instruxit eū. Nos au
tem sensum xp̄i habemus.

Die qrta. Scd̄m iohānē.

In illo tpe. Uidit iohā
nes iesum venientem
ad se et ait. Ecce agnus
dei: ecce qui tollit pecca-
ta mundi. Hic est de quo
dixi. post me venit vir. q
ante me factus est. qz pri
or me erat. Et rel. Ome
lia venerabil. bede. L. i.

Iohānes baptista et p
cursor dn̄i. Saluato-
ris quem diu venturū po
pulis verbo pdicauerat:
ipm iā venientē ad se si-
cut ex lectione sc̄ti euāge
lij fratres carissimi modo
cū legeret audistis. mox
digito demōstrauit dicēs
Ecce agnus dei: ecce qui
tollit peccata mūdi. Ecce
agnus dei. ecce innocens
et ab oi pctō immunis. vt
pote qui os quidē d ossi-
bus adā: et carnē d carne
adam. sed nullā de carne
peccatrice traxit maculā
culpe. Lectio secunda.

Ecce qui tollit peccatū
mūdi. ecce qui iustus
inter peccatores mitis in
ter impios. Hoc est qua-
si agnus inter lupos ap-

parens. etiã peccatores ⁊ impios iustificãdi habet potestatẽ. Quomodo autem peccata mũdi tollat quo ordine iustificet impios: apl'us petrus ostendit qui ait. Nõ corruptibilibus argento vel auro redempti estis de vana vestra cõuersatiõe paterne traditionis. sed precioso sanguine quasi agni incõtamiati ⁊ immaculati iesu christi. Lectio tertia.

Et in apocalipsi iohãnes apl'us cuius est hoc euãgelium. Qui dilexit nos inquit: ⁊ lauit nos a peccatis nostris a sanguine suo. Nõ solum autez lauit nos a peccatis nr̃is in sanguine suo quando sanguinez suũ dedit ĩ cruce ꝑnobis. vel quãdo q̃sq; nostrũ in misterium sacrosancti passionis illius baptismi aquis ablutus est: verum etiã quotidie tollit peccata mũdi lauatq; nos a peccatis nostris quotidianis in sanguine suo. cum eiusdem btẽ passionis ad altare memoria replicatur cuz panis ⁊ vini creatura insacramentũ carnis ⁊ sanguinis eius ineffabili spũs sanctificatione transfert. Die quita. Lectio prima

Et ego fratres nõ potui vobis loqui quasi spũalibus: sed quasi carnalibus. Tanq̃ paruulis in xp̃o lac vobis potũ dedi nõ escam. Nondũ eniz poteratis. sed nec nunc q̃dem potestis. Lcõ. ij.

Adhuc em̃ carnales estis. Cum em̃ sit inter vos zelus ⁊ cõtentio nõne carnales estis ⁊ scd̃m hoiem ambulatis: Cum em̃ quis dicat ego quidẽ sum pauli. alius aũt. ego apollo. nõne hoĩes estis. Quid igitur est apollo: Quid vero paulus: Ministri ei⁹ cui credidistis. Et vnicuiq; sicut dñs dedit. Lcõ. iij.

Ego plantaui apollo rigauit sed deus nũc incrementũ dedit. Itaq; neq; qui plantat est aliquid neq; qui ri

gat: sed qui incrementum dat deus. Qui plātat aūt et qui rigat vnū sunt. vnusquisqz aūt ppriā mercedē accipiet scđm suū laborez Dei eñ sum⁹ adiutores. Dei agricultura estis: dei edificatio estis. Scđz gratiā dei que data est mihi. vt sapiēs architectus fundamentū posui: alius autem superedificat. Die sexta. Lectio prima:

Vnusquisqz aūt videat quō superedificet. fundamentū eñ aliud nemo potest ponere pter id qđ positū est qđ est xpus iesus. Si quis aūt supedificat supra fundamentuz hoc auz argentū lapides pciosos ligna fenū stipulaz. vniuscuiuscz. op⁹ maifestum erit. Lectio scđa.

Dies eñ dñi declarabit qz in igne reuelabitur. et vniuscuiuscz op⁹ quale sit ignis pbabit. Si cuius op⁹ māserit: qđ superedificauit mercedē accipiet. Si cuius op⁹ arserit detrimentū patiet ipse aūt salu⁹ erit: sic tñ quasi per ignem. Lectio tertia.

Nescitis qz templū dei estis. et spiritus dei habitat in vobis. Si qs aūt templū dī violauerit disperdet illū de⁹. Tēpluz eñ dei sanctū est qđ estis vos. Nemo se seducat. Si quis videt inter vos sapiens esse in hoc seculo stultus fiat vt sit sapiēs. Sapiētia eñ hui⁹ mūdi stulticia est apud deuz. In octauis epbie. ix. lect. Eadē die est festū sctōz hilarij et viri epoz de quibus soluz fit cōmemoratio in missa. Et totū offitiuz de epbia. Ad pias vesperas. Caplz. Surge illuminare. ℣: Reges tharsis. Ad mag. añ Descendit spūssanctus corpali specie sicut colūba in ipm. Et vox de celo facta est Oro Deus cui⁹ vnigenitus. Ad cōpl. ymn⁹. Jesu saluator. Ad matutinas. Dñe labia mea aperies. Et os meuz. Gl'ia p. et c. vt in die epbie. Inuitatori. nō dr. añ. Afferte dño vt. s.

Omelia venerabilis bede presbiteri. Lcō prima.

Lectio sci euāgelij frēs quā audiuim⁹ magnum nobis ⁊ in dño ⁊ i seruo dat hūilitatis exēpluz. In dño quidē. quia cū sit dñs deus nō soluz ab hoīe seruo baptizari. sed etiā ad hūc baptizandus venire dignatus est In seruo aūt. qꝛ cū sciret pcursorez se ad baptisma sui saluatoris eē destinatum memoꝛ tū ꝓprie fragilitatis iniunctū sibi humiliter excusauit officiuz dicens. Ego a te debeo baptizari. ⁊ tu venis ad me. ℟. Reges tharsis et. ℣. Omnes de sabba. Lcō. ij.

Sed qꝛ omis qui se humiliat exaltabitur. ⁊ dñs qui in forma hoīs ꝓpter homies instruendos hūilis apparuit: mox a deo pr̄e quantū sup hoīes ymo etiā sup angelos et super oīe qđ creatum est emineret aperuit. voce đ lapsa ad eū hmōi a magnifica gloria. Hic est fili⁹ meus dilect⁹. in quo michi cōplacui. ℟. Illuminare illuminare. ℣. Et ambulabūt.

Et fidelissimus L. iij. atqꝫ humilimus seruus ille iohānes qui baptizari a dño quē dominū baptizare magis optauit ⁊ ipm baptizare dñm. ⁊ apertis sue mentis oc̄lis descendentē sup euz spm̄ preceteris mortalibus videre ꝓmeruit. ℟. Venit lumen tuum. ℣. Filii tui. In secūdo nocturno. Añ. Omnis terra. Ps. Jubilate. cuz alijs añis ⁊ psalmis vt i die. Lectio quarta

Uerum qꝛ breuiter ista ꝯplibauimus: lati⁹ iā cuncta expositurī ipm sacre lectionis videam⁹ exordiū. Tūc venit inquit iesus in iordanē ad iohānem. vt baptizaret̄ ab eo Uenit filius dei baptizari ab hoīe nō anxia necessitate abluēdi alicui⁹ sui peccati qui peccatū nō fecit vllū nec iuent⁹ est dolus in oꝛe ei⁹. sed pia dispensatione abluēdi om-

nis nostri peccati qui in multis offendim⁹ omēs ℞. Omēs de sabba venient.

Et si dixerim⁹. ℒ.v. qꝛ peccatū nō habe-mus. ipi nos seducim⁹ ⁊ veritas in nobis non est venit baptizari in aquis ipaꝝ cōditoꝛ aquaꝝ: Ut nobis qui i iniquitatib⁹ concepti: ⁊ in delictis su mus generati scōde natiui tatis que per aquā ⁊ spm̄ celebratur appetendū in sinuaret misteriū. ℞. Ma gi veniunt. Lectio sexta.

Dignatus est lauari a quis iordanicis qui erat mūdus a soꝛdib⁹ cū ctis. vt ad diluēdas nr̄o rum soꝛdes scelerū. omni um fluenta sanctificaret aquaꝝ. Sed qui humili mā dn̄i dispensationem ex lectione euāgelica cog nouim⁹. etiā serui humi-limā obeditionē sollicita intentione videam⁹. Se quitur iohānes aūt ꝓhi-bebat eū dicens. Ego a te debeo baptizari. ⁊ tu venis ad me. ℞. Stella quā viderāt. ℣. Et intrātes. In tertio nocturno añ. Veni te adoꝛemus. ps. Venite ⁊ cetera vt supꝛa. Secūdū matheū.

Venit ihe-sus a galilea i ioꝛda nem ad iohānem: vt bap tizaret̃ ab eo. iohānes au tem ꝓhibebat eū dicens Ego a te debeo baptiza ri. ⁊ tu venis ad me. Et reliqua. Lectio septia.

Expauit illū ad se ve nisse vt baptizaretur aqua cui nulla ierat: que baptismo tergeret̃ culpa ymo qui per sui gratiam spūs cunctā credētis mū di tolleret culpā. Vn̄ rec te intelligit̃ qđ hic dicit iohānes: ego a te debeo baptizari: hoc esse quod apud euāgelistā iohānez illo ad se veniente dixisse narrat̃. Ecce agnus di ec ce qui tollit peccata mū-di. ℞. Vidimus stellam. ℣. Stella. Lectio octaua.

Ab illo eñ debuit ipe iohānes baptizari. id est a peccati oꝛigina-lis cōtagione mūdari. q̄

quis nullus inter natos mulierũ maior: tñ q̃si natus ex muliere culpe neuo nõ carebat. Ideoq; cũ ceteris mulierum natis: ab eo qui natus ex virgine d' us in carne apparuit op⁹ habebat ablui. ℟. In colũ be ℣. Celi aperti. Lcõ. ix.

Quoniã ergo scriptuz est. quid est hõ vt imaculatus ⁊ vt mũdus appareat natus ex muliere iure timuit homo quãuis sanctus: natus tñ ex muliere. ⁊ ab id a culpe macula nõ imunis. baptizare deuz quẽ ex virgine natum nouerat nullam prorsus habere maculam culpe. Sed q2 vera humilitas ipa est quã obedientia comes nõ deserit: q' prius officiũ humiliter expauit audita facti ratiõe. mox obedienter impleuit Nã sequit̃. Rñdens autez iesus dixit ei. Sine modo Sic em̃ decet nos implere oẽm iusticiã. ℟. Hodie celi aperti sunt super eũ ⁊ vox d' celo intonuit dicens. Hic est filius meus dilectus in quo mihi bene cõplacui. ℣. Celi aperti sunt super eũ ⁊ vox patris intonuit. Hic est. ps. Te deum laudam⁹. ℣. Celi aperti sunt In laud' añ. Ante luciferuz. añ. Venit lumen tuũ añ. Apertis thesauris. aña. Maria ⁊ flumina añ. Vox de celo. Lapitulũ Magi veniunt ℣. Celi aperti sunt. Ad bened'. añ. Videntes stellã. Orõ. Deus cuius vnigenit⁹. Ad tertiã. vi. ix. Capl'm. ⁊ ℟. vt in die epbie. Oratõ ad om̃s horas. Deus cuius vnigenitus. Ad. v's. capl'z. Surge illumiare. ℣. Reges tharsis. Ad mag. añ. Celi aperti sunt super eũ. Orõ. Deus cuius vnigenit⁹. vt supra. Sabbato dñice secũde; post epbiam. Inicium cõmunis ferialis. Ad vesperas. Lapitulum.

Deus aũt qui diues est in mia ꝑpter nimiam caritatẽ suã qua dilexit nos cũ essemus mortui peccatis cõuiuificauit nos xp̃o. Deo grãs. ℣. Vespertina oratio ascendat ad te

dñe. ℟. Et descendat sup nos mia tua. Ad mag. añ. Abraham ꝛ semen ei⁹ ỽ sq₃ in seculum magnificet dñm. Oratio

Exaudi dñe famulos tuos vesptina nomini tuo vota reddentes ꝛ quos per singula diei momenta seruasti ꝑ noctis q̇etem custodire dignare. Per dñm. Ad compl. ymnus. Jesu saluator.

Dominica scda post epphiam Inuitatoriũ Venite adoremus dñm. ps. Venite. Nocturnũ de nisi sctũs euenerit. In primo nocturno.

ps. Btũs vir. ps. Quare fremu. ps. Dñe quid mul. ps. Dñie ne in furore. i. Gloria patri. ps. Dñe de⁹ me⁹ in te speraui. ps. Dñe domin⁹ noster. ps. Cõfitebor. ps. In dño cõfido. Gloria pri. ps. Saluũ me fac. ps. Usquequo. ps. Dixit insipiens. ps. Dñe q̃s habitabit. Gloria patri. ℣. Memor fui nocte nominis tui dñe. ℟. Et custodiui legẽ tuã

Ex epistola beati pauli ad thessalonicenses.

Lectio prima.

Paulus ꝛ siluanus et thimotheus ecclesie thessalonicẽsiũ: in do nostro ꝛ dño ihesu xpo grã vobis ꝛ pax a deo patre nostro ꝛ dño iesu christo Gratias agere debemus semp deo ꝑ vobis fratres ita vt dignũ est qm̃ supercrescit fides vestra ꝛ abũdat caritas vniuscuiusq₃ vestrũ in inuicẽ: ita vt et nos ipi in vobis gloriemur. in ecclesijs dei ꝓ paciencia vr̃a ꝛ fide ꝛ in oĩbus ꝑsecutionibus vr̃is ꝛ tribulationibus quas sustinetis in exemplũ iusti iudicij dei vt digne habeamini in regno dei ꝓ quo ꝛ patimini. ℟. Dñe ne in ira tua arguas me neq₃ in furore tuo corripias me. Miserere mei domine quonia₃ infirmus sum. ℣. Sana me domine qm̃ conturbata sunt oĩa ossa mea ꝛ anima mea turbata est valde. Miserere mei domine quoniam infirmus sum.

Lectio secunda.

Si tm̄ iustū est apud de
um retribuere retribu
tionē his qui vos tribu-
lant: ⁊ vobis qui tribula
mini requiē nobiscum in
reuelatione dn̄i iesu d̄ ce
lo cū angelis virtutis ei⁹
in flāma ignis dātis vin
dictā his qui nō nouerūt
deū: ⁊ qui nō obediūnt
euāgelio dn̄i nostri ihesu
xp̄i. ℟. De⁹ qui sedes super
thronū ⁊ iudicas equitatem
esto refugiū pauperū. In tri-
bulatione q̄ tu solus laborē
⁊ dolorem cō sideras. ℣. Tibi
em̄ d̄relict⁹ ē paup̄ pupillo tu
eris adiutor. In tri. L. iij.

Qui penas dabūt in
interitu eternas a-
facie dn̄i ⁊ a gloria virtu
tis eius. cū venerit glori
ficari in sanctis suis ⁊ ā-
mirabilis fieri i oībus q̄
crediderūt. q̄ creditū est
testimoniū nostrū super
vos in die illo. In quo
etiā oramus semp̄ p̄ vo-
bis vt dignet̄ vos voca
tione sua de⁹ noster. ⁊ i-
pleat oēm voluntatē bo
nitatis sue ⁊ opus fidei
in virtute vt clarificet̄ no
men dn̄i nostri iesu xp̄i i
vobis ⁊ vos in illo. secū
dū gratiā dei nostri ⁊ do
mini iesu xp̄i. ℟. A dextris
est mih i domin⁹ ne cōmouear
Propter hoc dilatatū est cor
meū exaltauit lingua mea. ℣.
Dn̄s pars hereditatis mee ⁊
calicis mei. Propter. In
secūdo nocturno añ. Bn̄-
dicā dn̄m qui tribuit mihi itel
lectum. ps. Conserua me.
añ. Inclina dn̄e aurem tuam
mihi ⁊ exaudi verba mea. ps
Exaudi dn̄e iusticiam.
añ. Dn̄s firmamentū meū et
refugium meū. ps. Diligam
te dn̄e. ℣. Media nocte sur
gebā ad cō fitendum tibi. ℟.
Sup̄ iudicia iustificatiōis tue

L. iij.

Rogamus aūt
vos fratres per aduē
tum dn̄i nostri ihesu xp̄i
⁊ nostre cōgregationis
in ip̄m vt nō cito mouea
mini a vestro sensu neq̄
terreamini neq̄ per sp̄m
neq̄ per sermonē neq̄ p̄
ep̄lam tanq̄ per nos mis
sam. quasi instet dies dn̄i
Ne quis vos seducat vl-

lo modo. Quoniam nisi venerit discessio primum et reuelatus fuerit homo peccati filius perditionis qui aduersatur et extollitur supra omne quod dicitur deus. aut quod colitur ita vt in templo dei sedeat: ostendens se tanquam sit deus. R. Notas mihi domine fecisti vias vite. Adimplebis me leticia cum vultu tuo delectationes in dextera tua vsque in finem. V. Tu domine qui restitues hereditatem meam mihi Adimplebis. Lectio quinta

Non retinetis quod cum essem adhuc apud vos hec dicebam vobis. Et nunc quid detineat scitis: vt reuelatur in suo tempore. Nam misterium iam operatur iniquitatis enim vt qui tenet. nunc teneat. Et nunc reuelabitur ille iniquus quem dominus ihesus interficiet spiritu oris sui. et destruet illustratione aduentus sui: cum cuius est aduentus secundum operationem sathane in omni virtute et signis et prodigiis mendacibus. et in omni seductione iniquitatis his qui pereunt. eo quod caritatem veritatis non receperunt vt salui fierent. R. Intende deprecationem meam domine et inclina aurem tuam ad precem meam. Custodi me vt pupillam oculi sub vmbra alarum tuarum protege me. V. Perfice gressus meos in semitis tuis vt non moueantur vestigia mea. Custodi. Lectio vi.

Ideo mittet illis deus operationem erroris vt credant mendatio: et iudicentur omnes qui non crediderunt veritati sed consenserunt iniquitati. Nos autem debemus gratias agere deo semper pro vobis fratres dilecti a deo quod elegerit nos deus primicias in salutem in sanctificatione spiritus et in fide veritatis. in qua et vocauit vos per euangelium nostrum in acquisitione glorie domini nostri ihesu christi. R. Diligam te domine virtus mea. Dominus firmamentum meum et refugium meum. V. Protector meus et cornu salutis mee et susceptor meus. Dominus. In tertio nocturno super ps. an. Alleluia alleluia alleluia. ps. Celi

enarrāt ps. Exaudiat te: ps. Dn̄e in virtute tua. v. Exaltare dn̄e in virtute tua. R. Cātabimus ꝛ psallemus v̄tutes tuas. Scd̄m iohān̄e.

In illo tp̄e. Nuptie facte sunt in chana galilee ꝛ erat mater iesu ibi. Vocatus est aūt iesus ꝛ discipuli eius ad nuptias. Et deficiente vino: dixit mater iesu ad eū. vinum nō habent. Et rel'. Omelia venerabilis bede presbiteri. Lectio septima.

Quod dn̄s noster atq̧ saluator ad nuptias vocat⁹ nō solū venire sed ꝛ miraculum ibidem quo cōuiuas letificaret facere dignatus est: exceptis celestiū sacramentoꝝ figuris: etiā iuxta litterā fidem recte credentiū cōfirmat. Porro tatiā ꝛ martionis ceteroꝝq̧ qui nuptijs detrahūt perfidia. q̄ sit dānabilis isinuat. Si em̄ thoro immaculato ꝛ nuptijs debita castitate celebratis culpa inesss;: nequaq̄ dn̄s ad has venire nequaquam eas signoꝝ suorum nupcijs cōsecrare voluisset. R. Firmamentū meū ꝛ refugiū meū. Et liberatoꝛ meus deus meus adiutoꝛ meus. v. Protectoꝛ me⁹ ꝛ cornu salutis mee ꝛ susceptoꝛ meus: Deus meus. Lcō viij.

Nunc aūt q̄ꝛ bona est castitas coniugalis: melioꝛ continētia vidualis: optima pfectio virginalis ad cōprobandam oim̄ electionē graduū. discernendū tn̄ meritū singuloꝝ ex intemerato marie virgis vtero nasci dignatus est: a pphetico anne vidue oꝛe mox natus benedicit̄. a nuptiaꝝ celebratoꝛibus iā iuuenis inuitatus. ꝛ hos sue presentia virtutis honoꝛat: sed altioꝛ est celestiū leticia figuraꝝ. R. Domini est terra ꝛ plenitudo eius. Orbis terrarum ꝛ vniuersi qui habitāt in eo. v. In manu eius sunt omnes fines terre ꝛ altitudines montium ipsius sunt. Orbis. Lcō nona.

Miracula nanq̧ facturus i ter

ra deifilius venit ad nuptias: vt ipm se esse doceret de quo sub typo solis psalmista precinit: Et ipse tanq̄ spōsus pcedens de thalamo suo. Exultauit vt gigas ad currendā viam. A summo celo egressio eius et occursus eius vsq̄ ad summum eius. Qui et ipse quodam loco de se suisq̄ fidelibus ait. Nūquid possūt filij spōsi lugere: q̄diu cum illis est spōsus: veniet autem dies cum auferet ab eis sponsus: et tūc ieiunabunt. ℟. Ad te domine leuaui animā meam. Deus meus in te confido, nō erubescam. ℣. Custodi aiam meā et erue me. Deus meus. Gloria. ps. Te deum laudamus. ℣. Exultabūt sancti in gloria. ℟. Letabuntur i cubilib9 suis. In laud. añ. Allá allá allá. Caplm.

Benedictio et claritas et sapientia et gratiarum actio honor virtus et fortitudo deo nostro in secula seculorum amen. ℣. Dñs regnauit ℟. Decorem indut9 est: Ad bened añ: Nuptie facte sūt i chana galilee et erat ibi iesus cum maria matre ei9. ps. Bened: Oratio:

Omnipotens sempiterne deus qui celestia simul et terrena moderaris supplicationes populi tui clementer exaudi: et pacem tuam nostris concede temporib9. Per dñm

Ad prima. Reqre totu supra in pria dñica aduēt9.

Ad tertiā. Capitulum.

Sana me dñe sanabor saluū me fac et saluus ero quoniā lux mea tu es Deo gras. ℟. Inclina cor meum deus in testimonia tua ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatem in via tua vivifica me. Gloria patri et filio ℣. Ego dixi domine miserere mei. ℟. Sana animam meam quia peccaui tibi. Oratio.

Deus qui cōspicis oim nos virtute destitui interi9 exteriusq̄ custodi vt et ab oibus aduersitatib9 muniamur in corpe et a prauis cogitationib9 mūdemur i mēte. Per d.

Ad vi. Capitulum.

Omnia pbate qđ bonum est tenete ab oi specie mala abstiete vos. ℟. In eternū dñe permanet verbū tuū. ℣. In celo ꝛ i seculū seculi veritas tua. Gloria pa. ℣. Dñs regit me ꝛ nihil michi deerit in loco pascue ibi me col locauit. Oratio.

Deus innocētie restitutor ꝛ amator dirige ad te tuoꝝ corda seruorum vt spūs tui feruore cōcepto ꝛ in fide inueniantur stabiles ꝛ in ope efficasses. Per dñm. Ad nonā. Caplm.

Iustificati ex fide pacē habeamus ad deū p iesum xpm dñm nostrū. ℟. Clamaui i toto corde exaudi me dñe. ℣. Justificationes tuas requiraꝫ Gloria patri. ℣. Ab occultis meis mūda me dñe. ℟. Et ab alienis parce seruo tuo. Orō.

Da nobis quesumus dñe perseuerātēꝫ in tua voluntate famulatuꝫ vt in dieb⁹ nostris ꝛ merito ꝛ numero populus tibi seruiēs augeatur. Per dñm. Capl'a. ℟. ꝛ orationes supra dictis dicuntur oibus diebus dñicis ad horas ab octauis epiphanie vsqꝫ ad .lxx. Et ab oct. penthecostes vsqꝫ ad aduentum dñi nisi festiuitas alicui⁹ sancti euenerit Ad vesperas aū. Dixit dominus. ps. Ipm. cū aliis aūis ꝛ psalmis vt i prima dñica aduent⁹. Caplm.

Benedictus de⁹ ꝛ pater dñi nri ihesu xpi qui bñdixit nos in omni bñdictione spiritali in celestibus in xpo. Deo gra. ℣. Dirigatur dñe oratio mea. ℟. Sicut incensum in cōspectu tuo. Ad mag. aū. Deficiēte vino iussit iesus ipleri ydrias aqua que in vino conuersa est alleluia. Oratio.

Oriatur dñe nascentibus tenebris aurora iusticie: vt peracto die tibi suppliciter gratias agentes etiā mane dignater respicias vota soluentes. Per dñꝫ. Ad compl. sicut in prima dñica aduentus. Ab octauis epiphanie vsqꝫ ad .lx. dr sup

ebdo. ℟. istud. Quã magna
Feria scd'a. Inuitatoriũ.
Venite exultem⁹ dño. ps. Ipsum. Nocturnum .i. añ.
Domin⁹ defensor vite mee. ps. Dñs illumiatio mea. ps. Ad te domie leuaui. añ. Adorate dñm in aula sancta eius. ps. Afferte. ps. Exaltabo. añ. In tua iustitia libera me dñe. ps. In te domine speraui. ps. Bti quoꝝ. añ. Rectos decet collaudatõ ps. Exaltate. ps. Benedicam. añ. Expugna impugnãtes me. ps. Judica domie ps. Dixit iniustus. añ. Reuela dño viam tuã. ps. Noli emulari. ps. Dñe ne in furore. ij. v⁹. Dñe in celo misericordia tua. ℟. Et vsqꝫ ad nubes veritas tua.. De epl'a secũda pauli ad corinthios. Lectio prima.

Statui aũt hoc ipm apud me: ne iterum in tristicia venirem ad vos. Si eniꝫ ego cõtristo vos ⁊ quis est qui me letificet nisi qui cõtristatur ex me. Et hoc ipm scripsi vobis vt nõ cũ venero tristiciaꝫ super tristiciã habeã: de q̃bus oportuerat me gaudere: cõfidens in omnibus vobis. q2 meũ gaudium oim vestrũ est. Nã ex multa tribulatiõe ⁊ angustia cordis scripsi vobis p mltas lachrimas: nõ vt contristemini sed vt sciatis q̃ caritatem habeã abũdãtius in vobis. ℟. Quã magna multitudo dulcedinis tue dñe. Quã abscondisti timentibus te. v. Perfecisti aũt sperãtibus in te in cõspectu filioꝝ hominũ. Quam. Lcõ scd'a.

Si quis aũt cõtristauit me: nõ me constristauit: sed ex parte vt nõ onerem vos. Sufficit illi qui eiusmõi ẽ obiurgatio oẽs hec que fit ã pluribus. ita vt ecõtrario magis donetis ⁊ cõsolemini ne forte abundantiori tristicia absorbeat qui eiusmodi est. Propter qd' obsecro vos: vt cõfirmetis in illũ caritatem. Ideo eñ ⁊ scripsi vobis vt cognoscã experimentũ vestrũ an in omnibus obedientes sitis. ℟.

Benedicā dñz in omni tempore. Semp laus ei⁹ in ore meo. ℣ In dño laudabitur anima mea audiant mā sueti ⁊ letent. Semper laus. Lcō tertia.

Qui aūt aliquid donastis: ⁊ ego. Nā ⁊ ego qđ donaui si quid donaui ꝑpter vos in persona xpi. vt nō circūueniamur a sathana nō em̄ ignoram⁹ cogitationes ei⁹. Cū venissem aūt troadem ꝑpter euangeliū xpi: ⁊ ostium mihi apertum esset in dño. nō habui requiē spiritui meo eo ꝙ nō inuenerim titū fratrē meū. sz vale faciens eis: ꝓfectus suz in macedoniā. ℟ Delectare in dño ⁊ dabit tibi petitiones cordis tui. Subdit⁹ esto dñe ⁊ orā euz. Et dabit. ℣ Exultabūt sācti in gloria. ℟ Letabuntur in cubilib⁹ suis. In laud aā. Miserere mei de⁹. ps. Ipm. aā Intellige clamorem meū dñe. ps. Verba mea. aā Deus deus me⁹ ad te de luce vigilo. ps. Ipsuz. aā Cōuersus est furor tu⁹ domine ⁊ cō solatus est me. ps. Cōfitebor. aā Laudate dominū de celis. ps. Ipz. La.

Fuistis em̄ aliquando tenebre nunc aūt lux in dño vt filij lucis ābulate. Deo grās. ℣ Repleti sumus mane misericordia tua ℟ Et exaltauimus ⁊ delectati sumus in omnibus diebus nostris. Ad bened. aā Bn̄dict⁹ dñs de⁹ israel. ps. Ipz kyrieleyson. iij xpeleysō. iij kyrieleyson. iij Pater noster. ℣ Et ne nos. ℟ Sed libera nos. Preces que sequūtur dicatur ad matu. Ad tertiā. vi. ix. ⁊ vs. sup ebdoma. oib⁹ dieb⁹ iqui b⁹ d: nocturnum. ℣ Ego dixi dñe miserere mei. ℟ Sana animā meā qz peccaui tibi. ℣ Conuertere dñe vsquequo. ℟ Et deꝑcabilis esto sup seruos tuos. ℣ Fiat mīa tua dñe super nos. ℟ Queādmodū sperauim⁹ in te. ℣ Esto nobis dñe turris fortitudis. ℟ A facie inimici. ℣ Fiat pax i virtute tua. ℟ Et abūdātia in turrib⁹ tuis. ℣ Sacerdotes tui induātur iusticiā. ℟ Et sci tui exultēt. ℣ Domine saluum fac regem. ℟ Et

exaudi nos in die qua inuoca-uerimus te. ℣. Saluum fac populum tuũ dñe. ℟. Et benedic hereditati tue. ℣. Et rege eos ⁊ extolle illos. ℟. Usq₃ in eternum. ℣. Pro fratribus nostris absentib⁹. ℟. Saluos fac seruos tuos deus meus sperãtes in te. ℣. Mitte eis dñe auxiliũ de sancto. ℟. Et de syon tuere eos. ℣. Pro fidelibus defunctis. ℟. Requiem eternam dona eis dñe ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣. Requiescant in pace ℟. Amen. ℣. Ab occultis meis munda me dñe. ℟. Et ab alienis parce seruo tuo. ℣. Dñe exaudi orationem meã. ℟. Et clamor meus ad te veniat. Ps. Miserere mei deus. Et dicatur totũ ad longum. ℣. Domine deus virtutũ conuerte nos. ℟. Et ostende faciem tuam ⁊ salui erimus. ℣. Domine exaudi orationẽ meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dñs vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Matutina supplicum vota quesumus domine propitius intuere ⁊ occulta cordis nostri remedio tue clarifica pietatis: vt desideria tenebrosa nõ teneant quos lux celestis grẽ reparauit. Per. dñm. Nota ꝙ finitis q̃buslibet horis dicitur super ps. in qualibet hora. notatus cũ oratione quã do dicit nocturnũ ⁊ quãdo fit de sanctis nõ habẽtibus class. per totũ annũ excepto a pascha vsq₃ ad dñicam de trinitate eo modo quo sequitur. Finitis matutinis. super ps.

Dñe ne in furore. i. ℣. Intret in cõspectu tuo dñe oratio mea. ℟. Inclina aurem tuam ad precem meam. Oratio.

Deus refugiũ pauperũ spes humiliũ salus ꝗ miseroꝝ supplicatiões populi tui clemẽter exaudi. vt quos iusticia verberũ fecit afflictos: abũdantia remediũ faciat consolatos. Per christum. Ad prima ps. De⁹ i noĩe tuo Glia pri. ps. Bti imacu. Glia. p. ps. Retribue seruo tuo. Glia. ps. Quicũꝗ vult salu⁹ esse. Glia p.

Feria secunda

Capitulū sequens dr ad primam die lune τ iouis.

Domine mi Caplm. serere nostri te enim expectauim⁹ esto brachiū nostrū in mane τ salus nostra in tpe tribulationis. Deo grās. ℣. Exurge dñe adiuua nos. ℟. Et libera nos. Kyrieleyson. iii. xpeleyson. iii. kyrieleyson. iii. Pater noster. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera nos. ℣. Uiuet anima mea τ laudabit te. ℟. Et iudicia tua adiuuabunt me. ℣. Erraui sicut ouis que periit. ℟. Quere seruum tuū dñe qr mādata tua nō sum oblitus. Credo in deum. Credo in spm̄ Et dicatur ad longuz. ℣. Carnis resurrectionez. ℟. Uitam eternam amen. Sequitur magne preces. Et dicantur ad primā omibus diebus in quibus dr nocturnum. ℣. Et ego ad te domine clamaui. ℟. Et māe oratio mea pueniet te. ℣. Uerba mea auribus percipe dñe intellige clamorem meum. ℟. Intende voci orationis mee rex me⁹ τ deus me⁹. ℣. Qm̄ ad te ora bo dñe. ℟. Mane exaudies vocem meā. ℣. Perfice gressus meos in semitis tuis. ℟. Ut nō moueātur vestigia mea. ℣. Ego clamaui qm̄ exaudisti me deus. ℟. Inclina aurem tuaz mihi τ exaudi verba mea. ℣. Mirifica mias tuas dñe. ℟. Qui saluos facis sperātes in te. ℣. A resistentibus dextere tue. ℟. Custodi me vt pupillā oculi. ℣. Sub vmbra alarum tuarū protege me. ℟. A facie impiorum qui me afflixerunt. ℣. Uias tuas dñe demonstra mihi. ℟. Et semitas tuas edoce me. ℣. Dirige me in veritate tua τ doce me. ℟. Quia tu es deus saluator meus τ te sustinui tota die. ℣. Reminiscere miserationū tuarū dñe. ℟. Et misericordiarū tuarū que a seculo sunt. ℣. Delicta iuuētutis mee. ℟. Et ignorātias meas ne memineris. ℣. Iudica dñe nocentes me. ℟. Expugna impugnātes me. ℣. Apprehende arma et scutū. ℟. Et exurge in adiutoriū mihi. ℣. Effunde frameam τ cōclude aduersus eos qui psequuntur me. ℟. Dic aīe mee salus tua ego sum. ℣. Eri

peme de inimicis meis deus
meus. ℟. Et ab insurgentibꝰ
in me libera me. ℣. Eripe me d
operātibus iniquitatem. ℟.
Et de viris sanguinū salua me
℣. Sic psalmum dicā nomini
tuo dñe in seculum seculi. ℟.
Ut reddā vota mea de die in
diem. ℣. Exaudi nos deus sa-
lutaris noster. ℟. Spes om-
nium finiū terre ꝛ in mari lon
ge. ℣. Deus in adiutoriū meū
intende. ℟. Dñe ad adiuuādū
me festina. ℣. Sanctus deus
sanctus fortis sanctꝰ ꝛ immor
talis. ℟. Agnus dei qui tol-
lis peccata mūdi miserere no-
bis. ℣. In te dñe speraui non
cōfundar in eternū. ℟. In iu-
sticia tua libera me ꝛ eripe me
℣. Benedic aīa mea dño. ℟.
Et oīa que intra me sunt noī
sancto eius. ℣. Benedic anima
mea dño. ℟. Et noli obliuisci
omnes retributiones eius. ℣.
Qui ppiciatur omnibꝰ iniqui
tatibus tuis. ℟. Qui sanat
omnes infirmitates tuas. ℟.
Qui redemit de interitu vitā
tuam. ℟. Qui coronat te ī mi
sericordia ꝛ miserationibꝰ. ℣.
Qui replet in bonis desideriū
um tuū. ℟. Renouabitur vt
aquile iuuentus tua. ℣. Con-
uerte nos deus salutaris no-
ster. ℟. Et auerte irā tuam a
nobis. ℣. Dignare dñe die isto
℟. Sine peccato nos custodi
re. ℣. Miserere nostri dñe. ℟.
Miserere nostri. ℣. Fiat mise
ricordia tua dñe sup nos. ℟.
Queādmodū sperauimꝰ in te
℣. Esto nobis dñe turris forti
tudis. ℟. A facie inimici. ℣. Fi
at pax in virtute tua. ℟. Et a-
bundātia in turribus tuis. ℣.
Sacerdotes tui induātur iu-
stitia. ℟. Et sancti tui exultēt.
℣. Dñe saluum fac regem. ℟.
Et exaudi nos in die qua inuo
cauerimus te. ℣. Saluum fac
populū tuum dñe ꝛ benedic
hereditati tue. ℟. Et rege eos
ꝛ extolle illos vsqȝ in eternū
℣. Pro fratribus nostris ab-
sentibus. ℟. Saluos fac ser-
uos tuos deus meus sperātes
in te. ℣. Mitte eis dñe auxili-
um de sancto. ℟. Et de syon
tuere eos. ℣. Pro fidelibus de
functis. ℟. Requiem eternā
dona eis dñe ꝛ lux perpetua
luceat eis. ℣. Requiescant in
pace. ℟. Amen. ℣. Ab occul-

tis meis mũda me dñe. ℟. Et ab alienis parce seruo tuo. ℣. Dñe exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ps. Miserere mei de⁹. Dicat ad loqum. ℣. Domine deus virtutum cõuerte nos ℟. Et ostende faciem tuã ⁊ salui erimus. ℣. Dñe exaudi orationem meã. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dñs vobiscum. ℟. Et cũ spũ tuo. Oro. sequens d' die lune mercurij ⁊ veneris. Oratio.

Domine deus pater q̃ ad principiũ huius diei nos puenire fecisti: intercedentibus oĩbus sanctis tuis tua nos salua v̾tute vt in hac die ad nullum declinemus peccatũ sed semp̄ ad tuã iusticiaꝫ facienda nostra procedãt eloquia dirigãtur cogitationes ⁊ opera. Per dñꝫ. Finita prima dicat super ps. Beati quoꝝ remisse sunt ⁊c. Gloria pri. ℣. Intret in cõspectu tuo. vt supra.

Ineffabilem Oratio. misericordiã tuaꝫ dñe nobis clementer ostende vt simul nos ⁊ a peccatis exuas ⁊ a penis ⁊ tribulationibus quas pro his meremur eripias. Per christum dñm nr̃m amen. ℣. Preciosa in cõspectu dñi. ℟. Mors sanctorum eius. Oro. Oremus sancta dei genitrix vt supra. Et dicantur cetera sicut in die dñico.

Ad tertiã caplm. Sana me dñe sanabor: vt supra ℟. Sana animã meã q2 peccaui tibi. ℣. Ego dixi dñe miserere mei. Gloria patri. ℣. Ab occultis meis mũda me dñe. ℟. Et ab alienis parce seruo tuo. kyrieleyson. iij. xpeleysõ. iij kyrieleyson. iij. Pater noster. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. Preces. Ego dixi dñe miserere mei. Quere supra i laud' huius ferie. Oratio.

Vox nostra te dñe semper deprecet: ⁊ ad aures tue pietatis ascendat Per dñm. Finita. iij. dicitur sup ps. Dñe ne in furore. ij. ℣. Intret in cõspectu tuo Oro.

Deus qui iuste irasceris ⁊ clementer ignoscis: afflicti popu

lachrimas respice: et iraꝫ tue indignationis quã iuste meremur ꝓpiciatus auerte. Per xp̄m dñm nr̄m Amen. Ad sextã capl'm Dia ꝓbate. ℞. Bn̄dicã dominũ in oi tp̄e. ℣. Semꝑ laus eius i ore meo. Gloria patri. ℣. Dñs regit me et nihil mihi deerit. ℣. In loco pascue ibi me collocauit. kyrieleyson. iij. xp̄eleyson. iij. kyrieleysõ. iij. Pater noster. ℞. Et ne nos. Preces Ego dixi domine miserere mei. vt supra. Orõ

Ut tuã dñe miam cõsequamur fac nos tibi toto corde esse deuotos. Per dñm. Finita. vi. dicitur sup ps̄. Deus misereatur nostri. ℣. Intret in cõspectu. Orõ.

Deus cui ꝓpriũ est misereri semꝑ et parcere. suscipe deprecationẽ nostrã: vt quos delictoꝝ cathena cõstringit miseratio tue pietatis absoluat. Per xp̄m dñm nostrũ amẽ. Ad. ix. Capl'm

Alter alterius onera portate et sic adimplebitis legẽ xp̄i. Deo grãs. ℞. Redime me dñe et miserere mei. ℣. Pes eñi meus stetit in via recta in ecclesiis benedicaꝫ dño. Gloria pat. ℣. Adiutor meus esto dñe. ℞. Ne derelinquas me neqꝫ despicias me deus salutaris meus. Oratio.

Redemptor noster aspice deus et tibi nos iugiter seruire concede. Qui viuis. Finita nona dicitur sup ps̄. Inclina domine aurẽ tuã. ℣. Intret in cõ. Orõ.

Exaudi quesumus dñe supplicũ preces et cõfitentiũ tibi parce peccatis. vt pariter nobis idulgentiã tribuas benignus et pacem. Per xp̄m dñm nr̄m amen. Ad vesperas. añ. Inclinauit dñs aurem suam michi. ps̄. Dilexi qm̄. añ. Credidi ꝓpter qđ locutus sum. ps̄. Ipꝫ. añ. Laudate dñm oẽs gẽtes. ps̄. Ipm. añ. Clamauit et exaudiuit me. ps̄. Ad dñm cũ tri. añ. Auxiliũ meũ a dño. Unde veiet auxiliũ mihi. ps̄. Leuaui oculos meos. Capl'm.

Dñs aũt dirigat corda et corpa nr̄a i caritate dei et paciẽtia xp̄i.

℣ Dirigatur dñe oratio mea. ℟ Sicut incensum in cōspectu tuo. Ad mag. añ. Exultauit spūs meus in deo salutari meo. Oratio.

Tuus est dies dñe et tua est nox cōcede solem iusticie permanere in cordibus nostris ad repellādas tenebras cogitatōnum iniquarū: Per dñm. Finitis vesperis dr super ps. De pfundis clamaui. ℣. Intret in cōspectu tuo.

Pretende dñe Ōro: famulis et famulab⁹ tuis dexterā celestis auxilij. vt te toto corde pquirāt et que digne postulāt assequātur. Per xpm dñm nostrū. Ad cōpl. ymnus Te lucis ante terminum. Caplm Tu aūt in nobis ℣. Custodi nos dñe. ℟ Sub vmbra alarū. añ Salua nos. ps Nūc dimittis. kyrieleyson. iij xpe eleyson. iij. kyrieleyson. iij Pater noster. ℣ Et ne nos. ℟. Sed libera nos. Credo in deum. Credo in spm. Dicantur ad lōgum. ℣ Carnis resurrectionem. ℟. Vitam eternā amen. ℣. Benedictus es dñe deus patrum nostrorum. ℟. Et laudabilis et gloriosus in secula. ℣. Benedicamus patrem et filiū cum sancto spū. ℟ Laudem⁹ et superexultemus eū in secula ℣ Benedict⁹ es dñe in firmamēto celi. ℟ Et laudabilis et gloriosus et superexaltatus in secula. ℣ Benedicat nos omnipotens deus. ℟ Et custodiat nos semper amen. ℣ Conuerte nos deus salutaris noster. ℟ Et auerte irā tuā a nobis. ℣. Dignare domine nocte ista. ℟. Sine peccato nos custodire. ℣ Miserere nostri domine ℟ Miserere nostri. ℣ Fiat misericordia tua dñe sup nos. ℟. Quemadmodū sperauimus in te. ℣ Esto nobis dñe turris fortitudinis. ℟ A facie inimici. ℣ Fiat pax in virtute tua. ℟ Et abundātia in turribus tuis ℣ Sacerdotes tui induantur iusticia. ℟ Et sancti tui exultent. ℣ Dñe saluum fac regem ℟ Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te. ℣ Saluum fac populū tuum dñe et bñdic hereditati tue. ℟ Et rege eos

⁊ extolle illos vsqꝫ in eternū. ℣ Pro fratribus nostris absētibus. ℟ Saluos fac seruos tuos deus meus sperantes in te. ℣ Mitte eis dn̄e auxilium de sancto. ℟ Et de syon tuere eos. ℣ Pro fidelibus defūctis. ℟ Requiem eternā dona eis dn̄e ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣ Requiescāt in pace. ℟ Amen. ℣ Ab occultis meis munda me dn̄e. ℟ Et ab alienis parce seruo tuo. ℣ Dn̄e exaudi orationē meā. ℟ Et clamor meus ad te veniat. ps. Miserere mei deus: Dicatur totū. ℣ Dn̄e deus virtutum conuerte nos. ℟ Et ostēde faciem tuā ⁊ salui erimus. ℣ Dn̄e exaudi orationem meam. ℟ Et clamor meus ad te veniat. ℣ Dn̄s vobiscum. ℟ Et cum spū tuo. Die lune mercurij ⁊ veneris. Oro.

Illumina quesum⁹ dn̄e tenebras nostras ⁊ totius noctis insidias tu repelle ꝓpitius. Per dn̄m. Finito cōpletorio dicitur super ps Dn̄e exaudi orationem meā auribus. ℣ Intret in cōspectu tuo. Oro

Deprecationē nostrā quesum⁹ dn̄e benignus exaudi: ⁊ quibus supplicādi p̄stas affectū tribue defensionis auxiliū. Per xp̄m dn̄m nr̄m amē.

Feria tertia. Inuitatorium. Iubilemus deo salutari nostro. ps. Venite. Nocturnum vr. añ. Ut nō delinquā in lingua mea. ps. Dixi custodiam. ps. Expectās. aña. Sana dn̄e animā meā q2 peccaui tibi. ps. Btūs vir qui intelligit. ps. Queadmodum. añ. Eructauit cor meū verbum bonū. ps. Deus auribus. ps. Eructauit. aña. Adiutor in tribulationibus. ps. Deus noster refugiū. ps. Om̄s gentes. añ. Auribus ꝑcipe qui habitatis orbē. ps. Magnus dn̄s. ps. Audite hec. añ. Deus deorum dn̄s locutus est. ps. Ipsum. ps. Qui gloriaris. ℣ Immola deo sacrificium laudis. ℟ Et redde altissimo vota tua. De ep̄la scd̄a pauli ad corinthios. Lcō .i.

Deo aūt gratias qui semꝑ triūphat nos

Feria iii[a]

in xpo iesu: et odorem no ticie sue manifestat per nos in omni loco: quia xpi bonus odor sumus deo in his qui salui fiunt: et in his qui pereunt. Aliis quidem odor mortis in mortem: aliis autem odor vite in vitam. Et ad hec quis tam idoneus? Non enim sumus sicut plurimi adulterantes verbum dei: sed ex sinceritate sicut ex deo coram deo in xpo loquimur. ℟. Exaudi orationem meam domine et deprecationem meam Et ab omnibus iniquitatibus meis erue me. Quoniam incola ego sum apud te et peregrinus. ℣. Complaceat tibi domine vt eruas me domine ad adiuuandum me respice. Quoniam incola. Lectio secunda.

Incipimus iterum nosmetipsos commendare: Aut nunquid egenus sicut quidam commendaticiis epistolis ad vos: aut ex vobis? Epistola nostra vos estis scripta in cordibus nostris. que scitur et legitur ab omnibus hominibus manifestati. quoniam epistola estis xpi ministrata a nobis et scripta non atramento: sed spiritu dei viui. non in tabulis lapideis: sed in tabulis cordis carnalibus. ℟. Auribus percipe domine lacrimas meas ne sileas a me remitte mihi. Quoniam incola ego sum apud te et peregrinus. ℣. Complaceat tibi domine vt eruas me domine ad adiuuandum me respice. Quoniam incola ego. Lectio iii.

Fiduciam autem talem habemus per xpm ad deum: non quod sufficientes sumus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis: sed sufficientia nostra ex deo est: Qui et idoneos nos fecit ministros noui testamenti non littera sed spiritu: Littera enim occidit: spiritus autem viuificat. ℟. Ego dixi domine miserere mei. Sana animam meam quia peccaui tibi. ℣. Ab omnibus iniquitatibus meis erue me domine. Sana. ℣. Exultabunt sancti in gloria. In laud. an. Dele domine iniquitatem meam. ps. Miserere mei an. Salutare vultus mei et deus meus. ps. Iudica me deus et discerne. an. Ad te de

luce vigilo deus. ps. Deus deus meus. añ. Corripies me domine et viuificabis me. ps. Ego dixi. añ. Omnes angeli eius laudate dñm. ps. Laudate dñm de celis. Capl'm.

Nox precessit dies autem appropinquauit abiciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis sicut in die honeste ambulemus. ℣. Repleti sumus mane. Ad bened. aña.

Erexit nobis dñs cornu allá in domo dauid pueri sui allá sicut locutus est allá allá. Oro.

Emitte quesumus domine lucem tuam in cordibus nostris. vt mandatorum tuorum lege precepta in via tua ambulantes nichil patiamur erroris. Per dñm. Ad primam Capl'm et dicitur die martis.

Infelix ego homo quis me liberabit de corpore mortis huius gratia dei. Per iesum christum dominum nostrum.

Die martis iouis et sabbati dicitur oratio sequens.

Oratio.

Actiones nostras que sumus domine aspirando preueni et adiuuando prosequere. vt cuncta nostra operatio a te semper incipiat et te per scepta finiatur. Per. Ad tertiam Capl'm. Sana me domine ℟. Sana animam. Oratio. Vox nostra te dñe. Ad sextam Capl'm. Omnia probate. ℟. Benedicam. Oratio. Vt tuam. Ad nonam. Capl'm. Alter alterius. ℟. Redime me. Oratio. Redemptor noster. Ad vesperas añ. In domum domini letantes ibimus. ps. Letatus sum. añ. Qui habitas in celis miserere nobis. ps. Ad te leuaui. añ. Adiutorium nostrum in nomine domini. ps. Nisi quia dominus. aña. Benefac domine bonis et rectis corde. ps. Qui confidunt. añ. Facti sumus sicut consolati. ps. In conuertendo. Capl'm. Dñs autem dirigat. ℣. Dirigatur domine oratio mea. Ad mag. añ. In deo salutari meo exaltauit spiritus meus.

Oratio.

Feria iiij^ta

Gratias tibi agimus dñe custoditi p dieꝫ grates tibi exsoluim⁹ cu-stodiendi per noctem rep̄senta nos quesumus ma tutinis horis incolumes vt nos omni tp̄e habeas laudatores. Per dominū. Ad cōpl. ymn⁹. Te lucis Caplm. Tu aūt in nobis ℣. Custodi nos. aña. Salua nos. ps. Nūc dimitt⁹. Oro. De⁹ q̄ illumias. Feria q̄rta. Inuitato. In manu tua dñe oēs fines terre. ps. Venite. añ. Auertit dñs captiui tatem plebis sue. ps. Dixit i sipiens. ps. Exaudi deus oro:. añ. Qm̄ in te cōfidit ani-ma mea. ps. Miserere mei. i. ps. Miserere mei deus. añ. Juste iudicate filii homi-num. ps. Si vere vtiqꝫ. ps. Eripe me de inimicis. añ. Da nobis dñe auxilium de tri bulatione. ps. Deus repul sti nos. ps. Exaudi deus depreca. añ. A timore inimi ci eripe animā meā. ps. Non ne deo. ps. Exaudi deus. añ. Benedicite gentes deū no strū. ps. Jubilate. ps. Exurgat deus. ℣. Deus vitā meam annūciaui tibi. ℟. Posuisti lacrimas meas in cōspec tu tuo. De scd̄a ep̄la pauli ad corinthios. ij cō. i.

Adeo habētes hāc administrationē iuxta qd̄ miam cōsecuti sumus nō deficimus sed abdicamus occulta dedecoris: nō ambulātes in astutia neqꝫ adulterātes verbuꝫ dei: sed in manifestatiōe veritatis cōmendantes nosmetipos ad omnem cōscientiam hoim coram deo. Qd̄ si etiā opertū est euangeliū nostrū in his que pereūt est opertū: i q̄bus deus huius seculi excecauit mentes infideliū vt nō vulgeat illumiatō euāgelij glorie xp̄i qui est ymago dei. ℟. Miserere mei deus qm̄ in te cōfidit anima mea Et in vmbra alarū tuarum sperabo donec transeat iniquitas. ℣. Confitebor tibi i populis dñe ꝛ psalmū dicam tibi in gentibus. Et in. L. ij.

Nō ei nosmetipos p̄redicamus: sed iesum

xp̄m dn̄z nostrū. Nos au-tem seruos vestros per ie-sum: qm̄ deus qui dixit ð tenebris lucē splendesce-re: ip̄e illuxit in cordibus nostris ad illuminationē sciē claritatis dei in facie xp̄i iesu. habem⁹ autem thesaurū istū in vasis fic-tilibus: vt sublimitas sit virtutis dei: ꝛ non ex no-bis. ℟ Paratū cor meū deus paratum cor meū. Cantabo et psalmū dicam dn̄o. ℣ Clama-bo ad deum altissimū deū qui benefecit mihi. Cātabo. L. iij.

In oībus tribulationē patimur: sed nō angu-stiamur. Aporiamur: sed nō destituimur. Persecu-tionē patimur: sed nō de-relinquimur. humiliamur. sed nō cōfundimur. Deij-cimur sed nō perim⁹. Sē-per mortificationez ihesu xp̄i in corpe nostro circū-ferētes. vt ꝛ vita iesu ma-nifestetur in corporibus nostris. ℟ Adiutor meus ti-bi psallam q: deus susceptor meus es. Deus me⁹ misericor-dia mea. ℣ Letabor ꝛ exulta-bo in te psallā nomini tuo al-tissime. Deus meus. ℣. Exulta-bunt sancti in gloria. In lau-dibus an̄. Amplius laua me dn̄e ab iniusticia mea. p̄s Mi-serere. an̄ Te decet ymn⁹ de-us in syon. p̄s. Ip̄m. an̄a. Labia mea laudabunt te in vi-ta mea deus meus. ps. De⁹ deus meus. an̄a. Dn̄s iudi-cabit fines terre. p̄s. Exulta-uit cor meū. an̄ Celi celorū laudate deū. p̄s. Laudate dn̄m. Capl̄m. Fuistis em̄ aliquando tenebre. ℣ Re-pleti sumus. Ad bened. an̄. Salutem ex inimicis nostris ꝛ de manu omnium qui nos ode-runt libera nos dn̄e. Oratō.

Omnipotēs sempiter-ne deus apud quez nihil est obscurū nichilq̄z tenebrosum emitte lucez tuā in cordib⁹ nostris: vt mādatoꝝ tuoꝝ lege pre-cepta in via tua ambulā-tes nihil patiamur erro-ris: Per dn̄m. Die mer-curij ꝛ sabbati ad primā Capl̄m.

Gratia vo-bis ꝛ pax a deo p̄re nostro ꝛ dn̄o ihesu xp̄o.

Feria 3a

Oratio. Dñe deus pater omnipotēs. vt supra. Ad vesperas. añ. Nō cōfundetur cū loquetur inimicis suis in porta. ps. Nisi dñs edifica uerit. añ. Beati omnes qui ti ment dñm. ps. Ipm. añ. Se pe expugnauerūt me a iuuen tute mea. ps. Ipm. aña. De pfundis clamaui ad te domie. ps. Ipm. añ. Speret israel in dño. ps. Dñe nō est exal tatū: Caplm. Dñs aūt di rigat. v. Dirigat. Ad mag. añ. Quia fecit mihi dñs mag na qui potens est et sanctuz no men eius. Oratio.

Omnipotēs sempiter ne deus vespere et ma ne et meridie maiestatem tuam suppliciter depreca mur: vt expulsis de cordi bus nostris peccatorū te nebris ad verā lucez qui xpus est nos faciat perue nire. Per eundem. Ad coml' ymnus. Te lucis ante terminū. Oratio. Il lumina quesumus domine

Feria quinta. Inuitato rium. Adoremus dñm qm ip se fecit nos. ps. Venite ex.

Nocturnū pri. añ. Dñe deus in adiutoriū meū intende. ps. Saluum me fac deus. ps. Deus in adiutorium. añ. Esto mihi dñe in deū protecto rem. ps. In te dñe speraui ps. Deus iudiciū. aña. Li berasti virgaz hereditatis tue ps. Quā bonus israel. ps Vt quid deus. añ. In isra el magnū nomen dñi. ps. Cō fitebimur. ps Notus in iu dea. añ. Tu es deus qui facis mirabilia. ps. Voce mea. ps. Attendite popule. añ Propicius esto peccatis nostris dñe. ps. Deus venerūt gē tes. ps. Qui regis. v. Gau debunt labia mea dum cātaue ro tibi. R. Et anima mea quā redemisti. De epl'a pauli ad corinthios. Lcō pria.

Scimus enī qm si terre stris domus nostra hu ius habitatiois dissoluat qd edificationē ex deo ha bemus domū nō manu factā: sed eternaz in celis: Nā et in hoc ingemiscimus habitationē nostraz que de celo est superindui cu pientes: si tn vestiti et nō

nudi inueniamur. Nã et
qui sum⁹ in hoc taberna-
culo ingemiscim⁹ graua-
ti: eo ꝙ nolimus expolia
ri: sed supuestiri vt absor-
beat̃ qđ mortale est a vi-
ta. ℟. Deus in te speraui dñe
nō cō fundar in eternum in tua
iusticia libera me. Et eripe me
℣. Inclina ad me aurem tuam
ꝛ salua me. Et eripe. Lcō. ij.

Qui aũt efficit nos in
hoc ipm deus: q de-
dit nobis pignus spũs.
Audiētes igit̃ semp ꝛ sci
entes qm̃ dum sumus in
hoc corpe: peregrinamur
a dño. Per fidem em̃ ābu
lamus ꝛ nō per speciem.
Audemus aũt ꝛ bonam
voluntatē habemus ma
gis peregrinari a corpore
ꝛ pñtes esse ad dominũ
ꝛ ideo cōtendim⁹ siue ab
sentes siue pñtes placere
illi. ℟. Repleatur os meum
laude vt ymnũ dicã glorie tue
tota die magnificentia tua no
li me proiicere in tempore senec
tutis. Cũ defecerit virt⁹ mea
ne derelinquas me. ℣. De⁹ me
us ne elongeris a me deus me
us in auxilium meum respice.
Cum defecerit virtus mea ne.

Lectio tertia

Omnes enim nos ma
nifestari oportet an
te tribunal xp̄i: vt referat
vnusquisq; propria corpo
ris prout gessit siue bonũ
siue malum. Scientes er
go timorem domini hoi
bus suademus: deo autē
manifesti sumus. Spero
autem ꝛ in cōscientijs ve
stris manifestos nos esse
℟. Gaudebunt labia mea cũ
cantauero tibi. Et anima mea
quam redemisti dñe. ℣. Sed
ꝛ lingua mea meditabitur iu-
sticiam tuam tota die laudem
tuam. Et anima mea. ℣. Exul-
tabunt sancti in gloria. In
laudibus añ. Tibi soli pec
caui domine miserere mei. ps.
Miserere mei deus scđm.
añ. Domine refugium factus
es nobis. ps. Ipsum. añ.
In matutinũ domine medita
bor in te. ps. Deus de⁹ me
us ad te. añ. Cantemus do-
mino gloriose. psalmus. Ip
sum. antiphona. In sanc-
tis eius laudate deum. ps.

feria vi

p̄s Laudate dn̄z. Capl'z. Nox precessit dies aut̄. ℣. Repleti sumus. Ad bened. an̄ De manu omnium qui nos oderunt libera nos dn̄e. Oro

Deus qui vigilantes in laudibus tuis celesti mercede remunera: tenebras de cordibus nostris aufferre digneris vt splendore luminis tui ꝑ gaudeamus. Per dominum

Ad primã capl'm. Dn̄e miserere nostri. Oro. Actiones nostras. vt supra.

Ad vesp. an̄. Et omnis mãsuetudinis eius. p̄s. Memento dn̄e dauid. an̄. Ecce q̄ȝ bonum ⁊ q̄ȝ iocundū. p̄s Ipm. an̄. Laudate nomē domini. p̄s. Ipm. an̄. Confitemini dn̄o qm̄ bonus. p̄s. Ipsum. an̄ Hymnū cantate nobis de cãticis syon. p̄s. Super flumina. Capl'm. Dominus aut̄ dirigat. ℣ Dirigatur dn̄e. Ad mag an̄. Deposuit potentes sanctos persequentes ⁊ exaltauit humiles xp̄m confitentes. Oratio.

Vespertine laudis officia ꝑsoluentes clementiam tuã dn̄e humili prece deposcimus vt nocturni insidiatoris fraudes te ꝓtegente vincamus. Per dn̄m. Ad compl. ymn⁹. Te lucis. Oro. Deus qui illuminas noctē. Feria sexta. Inuitatoriū. Dn̄m q̄ fecit nos. venite ador em⁹. p̄s Venite exul'. Nocturnū. dicit' an̄. Exultate deo adiutori nostro. p̄s. Ipsuz. p̄s. Deus stetit. an̄a. Tu solus altissimus super omnem terrã. p̄s. Dn̄e quis similis. p̄s. Quam dilecta. an̄a. Benedixisti dn̄e terram tuam. p̄s. Ipm. p̄s. Inclina domine. an̄. Fundamenta eius in montibus sanctis. p̄s. Ipsum. p̄s Deus deus salutis. an̄ Benedictus dn̄s deus in eternum. p̄s. Mias dn̄i. p̄s Deus vltionū. an̄ Cãtate dn̄o ⁊ benedicite nomē eius. p̄s. Ipm. p̄s Dn̄s regnauit exul. ℣. Btūs homo quã tu erudieris dn̄e. ℟. Et d lege tua docueris eum. De ep̄la scd̄a pauli ad corinth. Lcō pria.

Notam aut̄ facimus vobis frēs

gratiã dei que data est in ecclesijs macedonie ⁊ quia in multo experimento tribulatiõis abũdãtia gaudij ipsoꝝ fuit. ⁊ altissima paupertas eoꝝ abundauit in diuicias simplicitatis eoꝝ. Quia scd̃m virtutem testimoniũ illis reddo ⁊ supra virtutẽ voluntarij fuerũt cum multa exhortatiõe obsecrãtes nos gratiã ⁊ cõicationem ministerij qd̃ fit in sanctos. ℟. Miserere mei domie quoniaꝫ ad te clamaui tota die letifica animã serui tui. Quoniam ad te dñe animã meã leuaui. Quoniam tu dñe suauis ⁊ mitis es omnibus inuocãtibus te. ℣. Non est similis tui in diis dñe ⁊ nõ ẽ scd̃m opera tua. Quoniam. Lectio .ij.

Et nõ sicut sperauim⁹: sed semetipos dederũt primũ dño: deide nobis per voluntatẽ dei: ita vt rogarem⁹ titũ: vt quẽadmodũ cepit: ita ⁊ perficiat in vobis etiã gratiaꝫ istã. Sed sicut in oĩbus abundatis fide ⁊ sermõe: ⁊ scia ⁊ omni sollicitudie insuper ⁊ caritate vestra in nos: vt ⁊ in hac gratia abundetis. Nõ quasi imperans dico. sed per aliorum sollicitudinẽ etiã vestre caritatis ingeniũ bonum cõprobans. ℟. Confitebor tibi dñe de⁹ in toto corde meo ⁊ honorificabo nomen tuũ in eternũ. Quia misericordia tua magna est super me. ℣. Deus meus es tu ⁊ cõfitebor tibi deus meus es tu ⁊ exaltabo te. Quia. Lectio tertia.

Scitis enĩ gratiã domini nostri iesu xp̃i: quoniã ꝑpter vos egenus factus est cũ esset diues: vt illius inopia vos diuites essetis. Et consiliũ in hoc do. Hoc enĩ vobis vtile ẽ qm̃ nõ solum facere sed ⁊ velle cepistis ab anno priore. Nunc vero ⁊ facto ꝑficite: vt quemadmodum promptus est anim⁹ voluntatis: ita sit ⁊ ꝑficiendi ex eo quod habetis. ℟. Misericordia tua dñe magna est super me. Et liberasti aiam meam ex inferno inferiori. ℣. In die tribulationis mee claꝫ.

feria [illegible]

maui ad te q̃ exaudisti me. Et liberasti. ℣. Exultabunt sancti in gloria. In laud. añ. Spiritu principali cõfirma cor meum deus. ps. Miserere mei deus. añ. In veritate tua exaudi me dñe. ps. Dñe exaudi auribꝰ percipe. añ. Illumina dñe vultũ tuum sup nos ps. Deus deꝰ meus. aña. Auditum tuũ dñe audiui ꝛ timui. ps. Dñe audiui. aña. In tympano ꝛ choro i cordis ꝛ organo laudate deum. ps. Laudate dñm de celis.

Caplm. Fuistis aliquando. ℣. Repleti sumꝰ. Ad bened. añ. Per viscera misericordie dei nostri in quibꝰ visitabit nos oriens ex alto.

Oratio.

Gratias tibi agimus dñe scẽ pater omps eterne deꝰ qui nos de trãsacto noctis spacio ad matutinas horas pducere dignatus es quesumꝰ. vt dones nobis diem hũc sine peccato trãsire quatinus ad vesperuz semp tibi do gratias referamus. Per dñm. Ad primã caplm

Absit mihi gloriari. Oro. Dñe deus pater. Ad vesperas añ. In cõspectu angelorum psallaz tibi deus meus ps. Cõfitebor. añ. Dñe probasti me ꝛ cognouisti me. ps. Ipm. añ. A viro iniquo libera me dñe. ps. Eripe me. añ. Dñe clamaui ad te exaudi me. ps. Ipz. añ. Portio mea dñe sit in terra viuentium ps. Voce mea. Caplm. Dñs aũt dirigat. ℣. Dirigat dñe oratio mea. Ad magni. añ. Suscepit israel puerũ suum recordatus dominus mie sue.

Oratio.

Propiciare dñe vespertinis supplicatioibꝰ nostris ꝛ fac nos sine vllo reatu matutinis laudibus presentari. Per dñm. Ad compl. ymn. Te lucis. Caplm. Tu aũt in nobis. Oratio. Illumina que sumus dñe. Sabbato Inuitatoriũ. Dominum deuz nostrum. venite adoremꝰ. ps. Venite exul. Nocturnum dicitur aña. Quia mirabilia fecit dominus. ps. Cantate ij. ps. Dominꝰ regnauit

irascantur. añ. Jubilate deo omnis terra. ps. Jpm. ps. Miam et iuditium. aña. Clamor me⁹ ad te veniat de⁹ ps. Domine exaudi. i. ps. Benedic anima. i. añ. Benedic anima mea domino. ps. Jpm. ps. Confitemini. i. aña. Uisita nos domine in salutari tuo. ps. Confitemini. ij. ps. Confitemini. iij. añ. Confitebor domino nimis in ore meo. ps. Paratū cor meum. ps. Deus laudem. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℞. Et clamor meus ad te veniat. De epla pauli ad corithios. Lcō prima.

Ecce tertio hoc venio ad vos: vt in ore duorum vel trium testiū stabit omne verbū. Predixi enim et predico: vt p̄sens vobis: et nūc absens his qui ante peccauerūt et ceteris omnibus: quoniam si venero iteruz nō parcaz. An experimentum queritis eius: qui in me loquit̄ christ⁹. Qui in vobis nō infirmatur sed potens est in vobis. ℞. Misericordiā et iudicium cantabo tibi domine psallam et intelligam. Jn via immaculata quando venies ad me. ℣. Perambulabā in innocētia cordis mei in medio domus mee. Jn via immaculata quando venies ad me.

Lectio secunda.

Nam et si crucifixus est ex infirmitate: sed viuit ex virtute dei. Nam et nos infirmi sumus in illo: sed viuemus in eo ex virtute dei i vobis. Uos metipsos tēptate: si estis in fide: ipsi vos probate. An non cognoscitis vos metipsos: quia christus iesus in vobis est. Nisi forte reprobi estis. Spero autem q̄ cognoscitis: quia nos non sumus reprobi. ℞. Domine exaudi orationez meam et clamor meus ad te veniat. Quia non spreuit deus preces pauperuz. ℣. Fiant aures tue intendentes in vocem deprecationis mee. Quia non spreuit deus preces pauperū.

Lectio tertia.

Oramus aut deum vt nichil mali faciatis: nō vt nos probati parcamus: sed vt vos qd bonū est faciatis. Nos aut vt reprobi simus. Nō possum⁹ eñ aliquid aduersus veritatez. sed ꝓ veritate. Gaudemus eñ qm̄ infirmi sumus: vos autē potentes estis. Hoc ꝛ oramus: vestrā consumationē. Ideo eñ hec absens scribo: vt nō p̄ns durius agā scd̄m potestatē quā dn̄s dedit mihi in edificationem ꝛ nō in destructionem. ℞. Velociter exaudi me dn̄e. Qr defecerunt sicut fum⁹ diei mei ℣. Nō auertas faciez tuā a me In quacūqz die tribulor incli na ad me aurem tuā. Qr def. ℣. Exultabunt sancti in glo ria In laud. añ. Benigne fac in bona voluntate tua dn̄e. ps. Miserere mei. añ. Bonum est cōfiteri dn̄o. ps. Ip̄m. añ Metuant dn̄m om̄s fines terre. ps. Deus de⁹ me⁹ aña Et in seruis suis dn̄s miserebitur. ps. Audite celi. añ. In cymbalis bene sonātibus laudate dn̄m. ps. Laudate dominū de celis. Capitulū. Nox precessit. ℣. Repleti sumus mane. Ad bened. aña Illumina dn̄e sedentes in tenebris ꝛ in vmbra mortis.

Exurgentes de Orō. cubilib⁹ nostris auxilium gratie tue matutinis dn̄e p̄cibus imploramus vt discussis tenebris viciorū ambulare mereamur in luce virtutū. Per dn̄m Ad primā caplm. Gratia vobis ꝛ pax. Orō. Actiones nostras. Ad vs. añ. Benedictus dn̄s deus meus. ps. Ip̄m. añ. Per singulos dies benedicā te dn̄e. ps. Exaltabo te. añ. Laudabo deum meū in vita mea. ps. da aīa mea. añ. Deo nostro iocūda sit laudatio. ps Laudate dn̄m qm̄ bonus. añ Flabit spūs eius ꝛ fluent aq̄. ps. Lauda ierusalē. Capitulū. Deus aut qui diues es ℣. Vespertina oratō Ad mag. añ. Abraham ꝛ semen eius vsqz in seculum magnificet dn̄m. Orō. Exaudi dn̄e famulos. Ad cōpl.

ymn⁹. Jesu saluator. Capitulū. Tu aūt in nobis. Oratio deus q̄ illumias noctem. vt supra. Dnica tertia post epbiaz. Inuitatoriū. Adoremus dn̄m q: ipse fecit nos. ps. Uenite exul. Nocturnum vi. ps. Btūs vir. i. Et dicatur oibus dieb⁹ dn̄icis vsq̧ ad. lxx. si festiuitas alicuius sancti nō euenerit: tn̄ oportet vt vna dn̄ica inter epbiam ꝛ lxx. cum. ℟. Dn̄e ne. Dicat̄ quis sctūs euenerit. sed de sctō fiat cōmemoratio ad missaz. ℣. Memor fui nocte nominis

Epistola pauli ad galathas. Lectio prima.

Paulus aplūs nō ab hoibus neq̧ per hominē: sed p iesum xpm: ꝛ deū patrē qui suscitauit eū a mortuis: ꝛ qui mecū sunt oēs fratres ecclesiis galathie. Gr̄a vobis ꝛ pax a deo patre nostro ꝛ dn̄o iesu xpo: qui dedit se metipm p peccatis nr̄is. vt eriperet nos de p̄nti seculo nequā scd̄m voluntatez dei ꝛ patris nostri. cui est gloria in secula seculoꝝ amen. ℟. Dn̄e ne in ira. vt supra. Lectio scd̄a

Miror q̄ sic tam cito transferimini ab eo qui vos vocauit i gratiā xpi in aliud euangelium qd̄ nūc est aliud nisi sunt aliqui qui vos cōturbāt ꝛ volūt cōuertere euāgeliū xpi. Sed licet nos aut angelus de celo euāgelizet vobis preter q̄ quod euāgelizauim⁹ vobis anathema sit. Sicut p̄dixi ꝛ nūc iteꝝ dico: si q̄s vobis euāgelizauerit preter id qd̄ accepistis anathema sit. ℟. Deus qui sedes.

Notum eīn vobis facio fratres euāgelium qd̄ euāgelizatum est a me: q: nō est secūduz hoiem. Neq̧ eīn ego ab hoie accepi illud neq̧ didici: sed p reuelationez iesu xpi. Audistis eīn conuersationem meā aliquādo in iudaismo: quoniaz supra modū persequebar ecclesiā dei ꝛ expugnabā L. iij.

illā ꝛ pficiebaz in iudaiſmo ſupra multos coetaneos meos i genere meo abundātius emulator exiſtens paternaꝝ mearum traditionū. ℟. A dextris ē mihi. In ſcdo nocturno ℣. Media nocte ſurgebam.

Lcō qrta.

Cum aūt placuit ei qui me ſegregauit ex vtero matris mee: ꝛ vocauit per gratiam ſuā vt reuelaret filiuz ſuum in me: vt euāgelizarem illū in gentib⁹ continuo nō acquieui carni ꝛ ſanguini. Necꝫ veni ierosolimam ad anteceſſores meos aplos ſed abij in arabiaz ꝛ iterum reuerſus ſum damaſcum. Deinde poſt annos tres veni hieroſolimā videre petruz ꝛ māſi apud euz dieb⁹ quindecim. Alium aūt aploꝝ vidi neminē niſi iacobuz fratrem dni. Que aūt ſcribo vobis: ecce coraz deo qꝛ nō mentior. ℟. Notas mihi feciſti.

Lcō quinta

Statate: ꝛ nolite iteꝝ iugo ſeruitutis cōtineri Ecce ego paul⁹ dico vobis: quoniam ſi circuncidamini xpus vobis nichil pderit. Teſtificor aūt rurſus omni homini circūcidenti ſe: qm̄ debitor eſt vniuerſe legis faciēde Euacuati eſtis a xpo. q̄ in lege iuſtificami a gratia excidiſtis. Nos em̄ ſpiritu ex fide ſpem iuſticie expectamus. Naz in xpo ieſu necꝫ circūciſio aliqd valet: necꝫ preputiuz: ſed fides que p caritatē operatur. ℟. Intende deprecationem.

Lectio ſexta.

Qui autem cōturbat vos: portabit iudītiuz quicūcꝫ eſt ille. Ego aūt fratres ſi circūciſionē adhuc predico: quid adhuc pſecutionem patior. Ergo euacuatū eſt ſcādalum crucis. Utinā abſcidantur qui vos cōturbāt vos em̄ in libertatem vocati eſtis fratres: tantum ne libertatem in occaſionem detis carnis: ſed per caritatem ſpūs ſeruire inuicem. Ois em̄ lex in vno

sermone implet: diliges proximū tuū sicut te ipsum. ℟. Diligam te. ℣. Propterea

In tertio nocturno. ℣. Exaltare dn̄e in virtute tua.

Spiritu ambu L. vij. late et desideria carnis nō pficietis. Caro em̄ cōcupiscit aduersus spm̄ spūs aūt aduersus carnē hec em̄ sibi inuicē aduersant. vt non quecūqꝫ vultis illa faciatis. Quid si spū ducemi nō estis sub lege. Manifesta sunt aūt opera carnis que sunt fornicatio. immūditia. īpudicitia. luxuria: idoloꝝ seruitus beneficia. inimicicie. cōtentiones emulationes. ire. rixe dissentiōes et his similia que predico vobis sicut pdixi. qm̄ q talia agūt. regnū dei nō cōsequentur. ℟. Firmamētū meū. ℣. Protector. L. viij

Fructus autem spirit9 est caritas: gaudium pax. pacientia. benignitas: bonitas. longanimitas. māsuetudo fides modestia. continentia. castitas. aduersus huiuscemodi non est lex. Qui autem sunt xp̄i carnem suam crucifixerunt cuꝫ vicijs et cōcupiscentijs. ℟. Domini est terra. Lectio nona.

Si spiritu viuim9. spiritu ambulem9. Nō efficiamur inanis glorie cupidi inuicē puocantes. inuicem inuidētes. Fratres et si preocupat9 fuerit homo in aliquo delicto. vos qui spirituales estis hui9 instruite in spū leuitatis. considerans teipm ne et tu tempteris. Alter alterius onera portate. et sic adimplebitis legem xp̄i. Nā si quis existimat se aliqd esse cum nihil sit. ipe se seducit. Opus autem suuꝫ probet vnusquisqꝫ: et sic ī semetipo tantum gloriā habebit et non in altero Unusquisqꝫ enim onus suum portabit. ℟. Ad te domine leuaui. ℣. Custodi.

In laudibus aña. Alleluia alleluia. Capitulū. Benedictio et claritas. ℣. Dominus regnauit decorem in.

Ad bened. añ. Cũ autẽ descendisset iesus de monte ecce leprosus veniẽs adorabat eũ dicẽs dñe si vis potes me mũdare ꝛ extendens manuz tetigit eum dicens volo mundare alleluia. Oratio.

Omnipotẽs sempiterne deus infirmitatẽ nostrã ꝓpitius respice: atq̃ ad ꝓtegendũ nos dexterã tue maiestatis extende. Per dñm. Ad vesperas añ. Dñe si vis potes me mũdare. Et ait iesus volo mũdare. Añe iste pñt dici super ebdoma. Ad matutinas ꝛ vesperas. añ. Domine si vis ꝛc. añ. Dñe puer meus iacet paraliticus in domo ꝛ male torquetur. añ. Ait illi iesus ego veniã ꝛ curabo eũ. añ. Dñe nõ sum dignus vt intres sub tectũ meũ sed tantuz dic verbo ꝛ sanabit̃ puer me⁹. añ. Dixit iesus cẽturioni sicut credidisti fiat tibi alleluia.

Feria scḋa Ep̃la pauli ad ephesios. Lectio prima.

Paulus ap̃lus xp̃i ihesu ꝑ voluntatem dei omnibus sanctis qui sunt ephesi ꝛ fidelibus in xp̃o iesu. Gratia vobis ꝛ pax a deo patre nostro ꝛ dño iesu xp̃o. Benedictus deus ꝛ pater dñi nostri ihesu xp̃i qui benedixit nos in omni bñdictione spirituali in celestib⁹ in xp̃o: sicut elegit nos ĩ ip̃o ante mũdi cõstitutionẽ. vt essemus scti ꝛ inmaculati in cõspectu eius in caritate. ℟. Quam magna. vt supra. Lectio secunda.

Qui p̃destinauit nos in adoptionẽ filioꝝ per iesum xp̃m in ip̃m secundũ ꝓpositũ voluntatis sue in laudẽ gl'ie gratie sue: in qua gratificauit nos in dilecto filio suo: ĩ quo habem⁹ redẽptionẽ per sanguinẽ eius remissionẽ peccatoꝝ scḋm diuicias gratie ei⁹ que supabũdauit in nobis in oĩ sapientia ꝛ prudentia. vt notũ faceret nobis sacramentũ voluntatis sue secundũ bñplacituz ei⁹ qḋ ꝓposuit in eo in dispensatione plenitudinis tẽpo

rum instaurare oia i xpo que in celis et que in terra sunt in ipso. Lcō.iij.

In quo etiaz nos sorte vocati sum⁹ predestinati scōm ppositū eius qui operat oia scōm cōsiliuz voluntatis sue: vt simus in laudē glorie eius nos qui ante sperauim⁹ i xpo In quo et vos cū audissetis verbū veritatis euāgelium salutis vestre: in quo et credētes signati estis spū pmissionis sancto. qui est pignus hereditatis nostre in redēptionem acquisitionis in laudem glorie ipsius. Feria tertia. Lectio prima

Propterea et ego audiens fidē vestrā que est in xpo iesu et dilectionem in oēs sctōs: nō cesso grās agens p vobis memoriā vestri faciens i orationib⁹ meis vt deus dñi nostri ihesu xpi pater glorie det vobis spm̄ sapientie et reuelationis in agnitionē eius illuminatos oculos cordis vestri vt sciatis que sit spes vocationis eius: et que diuicie glorie hereditatis ei⁹ in sanctis: et que sit supereminēs magnitudo virtutis eius in nos qui credimus scōm operationē potētie virtutis ei⁹. L.ij.

Deus autē qui diues est in mia, ppter nimiaz caritatē suā qua dilexit nos: et cum essemus mortui peccatis: cōuiuificauit nos in xpo cui⁹ gratia estis saluati: et cōresuscitauit et cōsedere fecit in celestibus: in xpo iesu vt ostēderet in seculis supuenientibus abundātes diuicias grē sue in bonitate super nos in xpo iesu.

Gratia em̄ estis saluati p fidē et hoc nō ex vobis. Dei em̄ donum est: nō ex operib⁹: vt ne quis glorief. Ipsius em̄ sumus factura: creati in xpo iesu in operib⁹ bonis. que preparauit deus vt in illis ambulemus.

Feria quarta. Lcō.i.

Propter qḋ memores

estote ꝙ aliquãdo vos q̃ gentes eratis in carne q dicebamini preputiũ ab ea que dicit̃ circũcisio in carne manufacta que eratis illo in tp̃e sine xp̃o alienati a cõuersatione israel ⁊ hospites testamentoruz ꝓmissionis spem nõ hñtes ⁊ sine deo in hoc mundo. Lectio scd̃a.

Nunc aũt in xp̃o ihesu vos qui aliquãdo eratis lõge. facti estis prope in sanguine xp̃i. Ipse eñ est pax nostra qui fecit vtrãqꝫ vnũ. ⁊ mediuz parietem macerie soluẽs inimicicias in carne sua legem mandatoꝝ decretis euacuãs: vt duos cõdat in semetipo ĩ vno nouo homine faciens pacẽ vt reconciliet ambos in vno corpe deo per crucez interficiens inimicicias in semetipso. ⁊ veniens euãgelizauit vobis pacẽ qui lõge fuistis: ⁊ pacem his qui ꝓpe: qm̃ per ip̃m habemus accessum ambo in vno spũ ad patrem

Ergo iã nõ Lc̃o. iij. estis hospites ⁊ aduene. sed estis ciues sanctoꝝ ⁊ domestici dei supedificati sup fundamentũ apostoloꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ ipso summo angulari lapide xp̃o iesu. in quo omis edificatio cõstructa crescit in templũ sanctum in dño. In quo ⁊ vos coedificamini in tabernaculum dei in spiritu sancto.

Feria quinta. Lc̃o prima.

Estote ergo imitatores dei sicut filij carissimi. ⁊ ambulate in dilectione sicut ⁊ xp̃us dilexit nos ⁊ tradidit semetipꝫ ꝓ nobis oblationẽ ⁊ hostiam deo in odorez suauitatis fornicatio aũt et oĩs immũdicia aut auaricia nec nominet̃ ĩ vobis sicut decet sc̃tõs: aut turpitudo: aut stultiloquiũ: aut scurrilitas que ad rez nõ ꝑtinet: sed magis gratiaꝝ actio. Lc̃o scd̃a.

Hoc eñ scitote intelligentes: ꝙ omĩs fornicator aut inmund⁹ aut

auarus qd̄ est idolorum seruitus nō habet hereditatem in regno xp̄i ⁊ dei. Nemo vos seducat inanibus verbis. ꝓpter hec enim venit ira dei in filios diffidentie. Nolite ergo effici paticipes eoꝝ. L.iij.

Uidete itaqꝫ frēs quomodo caute ambuletis ⁊ nō quasi insipiētes sed vt sapientes: redimētes tēpus quoniam dies mali sunt. propterea nolite fieri imprudentes: sed intelligentes que sit voluntas dei. Et nolite inebriari vino in quo est luxuria. sed implemini spiritusancto. loquentes vobis metipsis in psalmis. ymnis ⁊ canticis spiritalibus cantantes ⁊ psallētes in cordib⁹ vestris domino. gratias agētes sp pro oībus in nomine domini nostri iesu xp̄i deo ⁊ patri subiecti inuicem in timore xp̄i. Feria sexta.

L. pria: Mulieres viris suis subdite sint sicut dn̄o: quoniā vir caput est mulieris. sicut cristus caput est ecclesie ipse saluator corporis eius. Sed sicut ecclesia subiecta est christo. ita ⁊ mulieres viris suis in omnib⁹

Lectio secunda.

Uiri diligite vxores vestras sicut ⁊ xp̄us dilexit ecclesiam ⁊ seipm̄ tradidit pro ea vt illā sāctificaret. mundans eam lauacro aque in verbo vite. vt exhiberet ipse sibi gloriosam ecclesiam non habentem maculam aut rugaꝫ. aut aliquid huiusmodi sed vt sit sancta et immaculata. Ita et viri debent diligi vxores suas. vt corpora sua. Qui suam vxorē diligit: seipsuꝫ diligit. Lectio tertia.

Nemo enim vnq̄ carnem suam odio habuit sed nutrit ⁊ fouet eā sicut et christus ecclesiaꝫ: quia membra sum⁹ corporis eius de carne ei⁹ ⁊ de ossib⁹ ei⁹. ꝓpter hoc relinquet homo patrē ⁊ matrē suā: ⁊ adherebit vxori

sua: τ erunt duo in carne vna. Sacramentum hoc magnū est Ego aūt dico in xp̄o τ in ecclesia. Uerꝫ tamē τ vos singuli vnusquisqꝫ vxorem suā sicut se ipsum diligat: vxor autē timeat virū suū. Sabbato. Lectio prima.

Filij obedite parētib⁹ vestris in dn̄o: hoc ei iustū est. honora patrem tuum τ matrē tuā. quod est mandatū primū in ꝓmissione. vt bene sit tibi τ sis longeu⁹ super terrā Et vos patres nolite ad iracundiā ꝓuocare filios vestros: sed educare illos in disciplina τ correptione domini. Lcō scd̄a.

Serui obedite dn̄is carnalibus cū timore et tremore: i simplicitate cordis vestri sicut in xp̄o: nō ad oculū seruientes quasi hoībus placentes: sed vt serui xp̄i facientes voluntatē dei ex aīo cū bona volūtate seruientes sicut dn̄o: τ nā hoībus: scientes qm̄ vnusquisqꝫ qđ cūqꝫ fecerit bonū hoc recipiet a dn̄o siue seruus siue li ber. Lectio tertia.

Et vos dn̄i eadē facite illis remittētes minas: scientes qꝛ τ illoꝝ τ vester dn̄s est in celis: et ꝑsonaꝝ acceptio nō est apud deū. Decetero fratres cōfortamini in dn̄o: τ in potentia virtutis ei⁹. Induite vos armaturā dei: vt possitis stare aduersus insidias diaboli. qm̄ nō est nobis colluctatio aduersus carnē τ sanguinē sed aduersus principes τ potestates: aduersus mūdi rectores tenebraꝝ harum: cōtra spiritalia neqcie in celestibus. Dn̄ica quarta post epҺiam. Inuitatoriū. In manu tua dn̄e omnes fines terre. ps. Venite exul. Aliud Inuitatoriū. Venite adoremus dn̄m. Aliud Inuitatoriū. Adoremus dn̄m qꝛ ipse fecit nos. Aliud Inuitatoriū. Dn̄m qui fecit nos. venite adorem⁹.

Hec supradicta Inuitatoria dicuntur alternatim

dn̄icis dieb⁹ quādo noc-turnū dicit̄. Ep̄la pauli ad philippenses. Lc̄o.i.

Paulus et thimotheus serui iesu xp̄i oībus sanctis in xp̄o iesu q̄ sunt philippis cū episcopis et diaconibus. Gratia vobis et pax a deo patre nostro et dn̄o iesu xp̄o. Gratias ago deo meo in omni memoria vestri semp in cūctis orationib⁹ meis p̄ oībus vobis cū gaudio deprecationē faciens super cōicatione vestra i euāgelio xp̄i a prima die vsq̄ nunc. cōfidens hoc ipm: q̄ qui cepit in vobis opus bonū: pficiat vsq̄ in diem xp̄i iesu. R. Domine in ira tua arguas. vt supra.

Sicut est mihi Lc̄o.ij. iustū hoc sentire p̄ oībus vobis: eo q̄ habeaz vos in corde et in vinculis meis et in defensione et cōfirmatione euāgelij: socios gaudij mei omēs vos esse. Testis em̄ mihi est deus q̄mo cupiā om̄s vos esse in visceribus iesu xp̄i. Et hoc oro: vt caritas vestra magis ac magis abūdet in omi scia et in omni sensu: vt pbetis potiora vt sitis sinceres et sine offensa in die xp̄i: repleti fructu iusticie per iesum xp̄m in gloriā et laudem dei. Lectio tertia.

Scire aūt volo vos fratres: q̄ que circa me sunt: magis ad pfectum venerunt euāgelij. ita vt vincula mea maifesta fierent in xp̄o in omni p̄torio et in ceteris oībus: vt plures e fratrib⁹ in dn̄o confidentes in vinculis meis: abundātius auderent siue timore verbum dei loqui. Quidā quidez et ppter inuidiā et cōtentionē. quidā aūt et propter bonā voluntatē xp̄m predicant. Lectio quarta

Quidā aūt ex cōtentione xp̄m annūciāt nō sincere: existimantes pressura se suscitare vinculis meis. Quid em̄? Dum oīmodo siue per occasionez: siue per veritatē xp̄s

annunciet: ⁊ in hoc gau
deo sed ⁊ gaudebo. scio
eñ quia hoc mihi ꝓuei-
et ad salutē. per vestram
orationē ⁊ subministra-
tionem spūs ihesu xp̄i. se
cundū expectationem ⁊
spem meā q2 in nullo cō
fundar: sed in omni fidu-
cia sicut semꝑ ⁊ nūc mag
nificabitur xp̄s in corpo
re meo. siue per vitā siue
per mortem. Lcō quinta

Mihi eñ viuere xp̄us
est. ⁊ mori lucrum.
Q̄d si viuere in carne: hic
mihi fructus operis est.
⁊ quid eligā ignoro. co-
artor aūt e duob9 deside
rium habens dissolui. et
esse cū xp̄o multo magis
melius permanere aūt i
carne. necessariū propter
vos. Et hoc cōfidēs scio
q2 manebo ⁊ ꝑmanebo
oībus vobis ad ꝓfectuz
vestrū ⁊ gaudiū fidei. vt
gratulatio vestra abun-
det in xp̄o iesu in me. per
meū aduētū iteꝝ ad vos.

Lcō. vi.

Tantū digne
euāgelio xp̄i cōuersa
mini. vt siue cū venero ⁊
videro vos siue absens
audiā de vobis. q2 statis
ī vno spū vnanimes. col
laborātes fidei euāgelij:
⁊ in nullo terreamini ab
aduersarijs que est illis
causa ꝑditionis: vobis
aūt salutis. Et hoc adeo
Quia vobis donatū est
pro xp̄o. nō solū vt in eū
credatis. sed vt etiā ꝓ il-
lo patiamini idem certa-
men habētes quale et vi
distis in me: ⁊ nūc audi-
stis de me. Lcō septīa.

Si qua ergo cōsolatio
in xp̄o. si q̄d solatium
caritatis. si qua societas
spūs. si qua viscera mise-
rationis implete gaudiū
meū. vt idem sapiatis eā
dem caritatē hñtes vna
nimes. idip̄m sentientes
Nihil ꝑ cōtentionē neq3
ꝑ inanē gloriā sed in hui
litate superiores sibi inui
cez arbitrātes nō que sua
sunt singuli cōsiderantes
sed ea que alioꝝ. L. viij.

Hoc eñ sentite in vo
bis. q̄d in xp̄o ihesu.

Qui cū in forma dei esset nō rapinā arbitratus est esse se equalez deo. sed se= metipz exinaniuit formā serui accipiēs in similitu dinē hoim factus ⁊ habi tu inuent⁹ vt homo. hui liauit semetipm factus o bediens vsqꝫ ad mortem mortē aūt crucis. L.ix.

Propter qd̄ ⁊ deus ex altauit illū ⁊ dona= uit illi nomē qd̄ est super om̄e nomē. vt in noīe ie= su om̄e nomē flectaꝛ cele stiūz terrestriū ⁊ inferno rum ⁊ oīs lingua cōfite= atur q2 dn̄s iesus xp̄s in gloria est dei patris. Ita qꝫ carissimi mei sicut sem per obedistis. nō in p̄sen tia mei tm̄. sed multo ma gis nūc in absentia mea cū metu ⁊ tremore vr̄az salutem operamini. De⁹ est qui operaꝛ in vobis. ⁊ velle ⁊ pficere p bona voluntate. In laud̄ aā. Allā allā. Capl'm. Bene= dictio ⁊ claritas. ℣. Dn̄s regnauit. Ad bened̄ aā. Ascendente iesu in nauiculā ecce motus magnus factus est in mari ⁊ suscitauerūt euz dis cipuli eius dicētes dn̄e salua nos perimus. Oratio.

Deus qui nos in tan tis periculis consti tutos p hūana scis fragi litate nō posse subsistere. Da nobis salutē mentis ⁊ corporis vt ea que pro peccatis nostris patimur te adiuuante vincamus Per dominum. Ad ho ras sicut in dominica p̄= cedēti. Ad vesperas. Ca= pituluz. Benedictus de⁹ ℣. Dirigatur domine oratio. Ad magnificat an. Domi ne salua nos perimus impe= ra ⁊ fac deus tranquilitatem Hec antiphona sequens dicitur super ebdoma. ad bened̄. quando fit de feri ali. aā. Surgens iesus im= perauit ventis ⁊ mari ⁊ facta est tranquilitas magna ⁊ mi= rati sunt vniuerse. Oratio. Oratur domine. Ad cō pletorium ymnus. Jesu saluator. Oratio. Deus q̇ illuminas. Feria secun da. Lectio prima.

Omnia aūt facite sine
murmurationibus:
⁊ hesitationib⁹: vt sitis si
ne querela ⁊ simplices fi-
lij dei sine reꝑhensione i
medio nationis praue ⁊
ꝑuerse: inter quos lucetis
sicut luminaria in mūdo
verbū vite cōtinētes ad
gloriā meā in die xp̄i: q̄a
nō in vacuū cucurri neq̄
in vacuū laboraui. Sed
si emulor supra sacrificiū
⁊ obsequiū fidei v̄re: gau
deo ⁊ cōgratulor oībus
vobis. Lectio secunda.

Idipm aūt ⁊ vos gau
dete: ⁊ cōgratulami-
ni mihi: Spero aūt in do
mino iesu: timotheū me
cito mittere ad vos: vt ⁊
ego bono aīo sim cogni
tis que circa vos sunt.
Neminē em̄ habeo tam
vnanimen qui sincera af
fectione ꝓ vobis sollici-
tus sit. Om̄s em̄ que sua
sunt querūt: nō que iesu
xp̄i. Experimentū aūt ei⁹
cognoscite: q̄m sicut pa-
tri filius mecū seruiuit in
euāgelio. Hūc igit̄ spero
me mittere ad vos: mox
vt videro que circa me
sunt. Lectio tertia.

Confido aūt in domi
no: q̄m ⁊ ipe veniā
ad vos cito. Necessarium
aūt existimaui epaphro-
ditū fratrē ⁊ cooperato-
rem ⁊ cōmilitonē meum
vestrū aūt apostolum ⁊
ministrū necessitatis mee
mittere ad vos: q̄m qui-
dem omēs vos desidera
bat: ⁊ mestus erat: prop-
terea q̄ audieratis illum
infirmatū. Nā ⁊ infirma-
tus est vsq̄ ad mortē sed
deus misertus est eius.
Nō solū aūt eius: verum
etiā ⁊ mei: ne tristitiā su-
per tristitiam haberem.

Feria tertia. Lectio pria:

De cetero fratres mei
gaudete in dn̄o ea-
dem vobis scribere mihi
quidem nō pigrū: vobis
aūt necessariū. Uidete ca
nes: videte malos opari
os: videte cōcisionē. Nō
em̄ sumus circūcisio qui
spū seruimus deo ⁊ glo-
riamur in xp̄o iesu ⁊ non

in carne fiduciã habẽtes quamq̃ ꝛ ego habeã cõfidentiã in carne. Lcõ. ij.

Si quis alius videtur cõfidere in carne: ego magis circũcisus octaua die ex genere israel de tribu beniamin. hebre⁹ ex hebreis: scd̃m legẽ phariseus: scd̃m emulationem ꝑsequens ecclesiã dei: secũdũ iusticiã que in lege est cõuersatus sine querela. Sed que mihi fuerunt lucra: hec arbitratus sum propter xp̃m detrimenta

Lcõ. iij.

Uerũtamen existimo oĩa detrimẽtum esse ꝓpter eminentẽ sciam iesu xp̃i dñi mei ꝓpter quẽ oĩa detrimentũ feci ꝛ arbitror. vt stercora vt xp̃m lucrifaciã: vt ꝛ inueniar in illo nõ habẽs meã iusticiaꝫ que ex lege est: sed illã que ex fide est xp̃i iesu: que ex deo est iusticia in fide ad cognoscẽdum illũ: ꝛ virtutẽ resurrectionis ei⁹ ꝛ societateꝫ passionis illi⁹: configuratus morti ei⁹: si quomõ occurrã ad resurrectioneꝫ que est ex mortuis: nõ q̃ iam acceperim: aut iã ꝑfectus sim.

Feria quarta Lcõ prima.

Sequor aũt si quõ cõprehendã in quo ꝛ cõp̃hensus sum a xp̃o iesu. Frẽs ego me nõ arbitror cõprehendisse. Unũ autẽ: que quidem retro sunt obliuiscẽs ad ea vero que sunt priora extendens meip̃m: ad destinatum persequor ad brauiũ sup̃ne vocatiõis dei in xp̃o iesu. Lcõ scd̃a

Quicũq̃ ergo perfecti sum⁹ hoc sẽtiam⁹ ꝛ si q̃d aliter sapitis. ꝛ hoc vobis de⁹ reuelabit. Uerũtamen ad qd̃ peruenimus: vt idem sapiam⁹ ꝛ in eadẽ ꝑmaneam⁹ regula. Imitatores mei estote frẽs ꝛ obseruate eos q̃ ita ambulant sicut habetis formã nostrã. Lcõ. iij

Multi em̃ ambulant quos sepe dicebaꝫ vobis: nũc auteꝫ ꝛ flens dico inimicos crucis xp̃i quoꝝ finis interit⁹: quoꝝ

deus venter est. ⁊ gloria in cõfusione ipoꝝ q̃ terrena sapiũt nostra aũt conuersatio in celis est. Feria quinta. Lectio prima

D ecetero fratres que cũq; sunt vera. que cũq; pudica. quecũq; iusta. quecunq; sancta. que cũq; amabilia. quecunq; bone fame. si qua virtus si qua laus discipline hec cogitate. que ⁊ didicistis ⁊ accepistis ⁊ audistis ⁊ vidistis in me. Hec agite ⁊ deꝰ pacis erit vobiscũ.

G auisus sum Lcõ. ij. aũt in dño vehemẽter. qm̃ tãdem aliquãdo refloruistis pro me sentire sicut ⁊ senciebatis. Occupati aũt eratis. Nõ quasi ꝓpter penuriã dico. Ego em didici in quibus suz sufficiens esse. Scio ⁊ humiliari. scio ⁊ abundare Ubiq; ⁊ in omibus instituts sum: ⁊ satiari ⁊ esurire. ⁊ abundare ⁊ penuriã pati. Omnia possum in eo qui me confortat.

Lectio tertia.

V erũtamen bene fecistis. cõicantes tribulationi mee. Scitis autẽ ⁊ vos philippẽses ꝙ in principio euãgelij quando ꝓfectus suz a macedonia: nulla michi ecclesia cõicauit in ratione dati ⁊ accepti. nisi vos soli qꝛ ⁊ thessalonicam semel ⁊ bis in vsuz mihi misistis Nõ qꝛ quero datũ. sed requiro fructũ abundantẽ in ratione vestra. habeo aũt omnia ⁊ abundo.

Feria sexta. Epl'a pauli ad colosenses. Lcõ pria.

P aulus aplus iesu xp̃i per voluntatẽ dei et timotheus frater: his qui sunt colossis sanctis ⁊ fidelibus fratribus in xp̃o iesu. Gratia vobis ⁊ pax a deo patre nostro. Gratias agimus deo ⁊ pr̃i dñi nostri iesu xp̃i semꝑ ꝓ vobis orãtes: audientes fidem vestrã in xp̃o iesu et dilectionem quã habetis in sctõs oẽs propter spez que reposita est vobis in celis: quã audistis in ver

cxvii

bo veritatis euāgelij. qđ ꝑuenit ad vos sicut ⁊ in vniuerso mūdo est: ⁊ fructificat ⁊ icrescit sicut in vobis ex ea die qua audistis ⁊ cognouistis gratiā dei in veritate: sicut didicistis ab epaphra carissimo conseruo nostro. qui est fidelis ꝑ vobis minister christi iesu. Lectio secūda.

Qui etiā manifestauit nobis dilectionē vestram in spiritu. Ideo et nos ex qua die audiuim⁹ nō cessam⁹ ꝑ vobis orātes ⁊ postulantes vt impleamini agnitione voluntatis eius in oī sapiētia ⁊ intellectu spiritali. vt ambuletis digne deo per oīa placētes in omni opere bono fructificātes ⁊ crescentes in scīa dei. in omni virtute cōfortati secundū potentiā claritatis eius. in omni pacientia ⁊ longanimitate cū gaudio gratias agentes Deo ⁊ patri. qui dignos nos fecit in partē sortis sanctoꝝ in lumine. L. iij.

Qui eripuit nos đ potestate tenebraꝝ et trāstulit in regnū filij dilectiōis sue: in quo habemus redemptionē et remissionē peccatoꝝ. Qui ē imago dei inuisibilis primogenitus oīs creature. qm̄ in ipo cōdita sūt vniuersa in celis ⁊ i terra visibilia ⁊ inuisibilia.

Sabbato. Lectio prima.

Uolo em̄ vos scire q̄lem sollicitudinē habeaꝫ ꝑ vobis ⁊ ꝑ his q̄ sunt laodicie ⁊ quicunq; nō viderunt faciē meam in carne. ⁊ cōsolentur corda ipoꝝ instructi in caritate: ⁊ in omēs diuicias plenitudinis intellect⁹ i agnitione misterij dei ⁊ pris ⁊ xpi iesu: in quo sūt oēs thesauri sapientie ⁊ scientie absconditi. L. ij.

Hoc autē dico. vt nemo vos decipiat in sublimitate sermonum. Nam et si corpore absens sum sed spiritu vobiscum sum gaudens et videns ordinem vestrum et fir-

mamentum eius que in christo est fidei vestre. Sicut ergo accepistis ihesum xpm dñm nostrũ: in ipo ambulate radicati ⁊ supedificati in ipo ⁊ confirmati in fide sicut ⁊ didicistis: abundãtes in illo in gratiarum actione.

Videte ne quis Lc.iij. vos decipiat per philosophiã ⁊ inanẽ fallaciam scd̃m traditionez hominũ scd̃m elemẽta mũdi ⁊ nõ scd̃m xpm. Quia in ipo inhabitat omis pleitudo diuinitatis corporaliter ⁊ estis in illo repleti qui est caput omis principatus ⁊ ptãtis: in quo ⁊ circũcisi estis circũcisione nõ manu facta in expoliatione corpis carnis: sed in circũcisiõe xpi cõsepulti ⁊ in baptismo: in quo ⁊ resurrexistis per fidẽ operatiois dei q̃ suscitauit illum a mortuis.

Dñica quita post epbiaz
Epl'a pauli ad timotheũ

Paulus Lectio prima apostolus iesu christi scd̃m imperiũ dei saluatoris nr̃i ⁊ xpi ihesu spei nostre: timotheo dilecto filio in fide: gratia ⁊ mĩa ⁊ pax a deo patre ⁊ xpo ihesu dño nostro. Sicut ragaui te vt remaneres ephesi cum irem in macedoniam. vt denunciares q̃busdam ne aliter docerent neq̧ intenderent fabulis et genealogijs interminatis: que questionis pstant magis q̃ edificationẽ dei que est in fide. Finis aũt pcepti ẽ caritas: de corde puro ⁊ cõscientia bona: ⁊ fide non ficta. ℟ Dñe ne in iratua arguas. vt supra. Lc̃o sc̃da.

A quibus quidã aberrantes cõuersi sunt i vaniloquiũ: volẽtes esse legis doctores: nõ intelligentes. neq̧ que loquũtur: neq̧ de quibus affirmant. Scim⁹ aũt q2 bõa est lex si quis ea legitime vtatur. sciẽtes hoc q2 lex iusto nõ est posita. sed iniustis ⁊ nõ subditis impijs ⁊ peccatorib⁹. scele-

ratis ꝛ cōtaminatis. patricidis ꝛ matricidis. homicidis. fornicarijs. masculoꝝ concubitoribꝰ. plagiarijs. mēdacibus. ꝛ piuris. ꝛ si quid aliud sane doctrine aduersatur que est scd̄m euāgeliū glorie bti dei qd̄ creditū est michi.

Lectio iij.

Gratias ago ei qui me cōfortauit in xp̄o iesu dn̄o nostro: qꝛ fidelem me existimauit ponēs in misterio. Qui priꝰ blasphemꝰ fui ꝛ psecutor ꝛ cōtumeliosus: sꝫ miam dei persecutus sum: qꝛ ignorans feci in incredulitate. Superabūdauit autem gratia dn̄i nostri cuꝫ fide ꝛ dilectione que est ī xp̄o iesu.

Lcō quarta.

Fidelis sermo ꝛ omni acceptione dignꝰ qꝛ xp̄us iesus venit in hunc mūdum peccatores saluos facere: quoꝝ primus ego sum. Sed ideo miaꝫ cōsecutus sum. vt in me ōnderet xp̄us iesus oēm potentiā ad informationem eoꝝ qui crediturisūt illi in vitaꝫ eternā. Regi aūt seculoꝝ immortali inuisibili solo deo honor ꝛ gloria in secula seculoꝛuꝫ Amen

Lectio quinta.

Hoc p̄ceptum commendo tibi fili timothee scd̄m p̄cedentes in te prophetias. vt milites i illis bonā militiā hn̄s fidem ꝛ bonā cōscientiā. Quaꝫ quidā repellētes circa fidem naufragauerūt: ex q̄bus est hymeneus ꝛ alexander quos tradidi sathane. vt discant nō blasphemare.

Lectio sexta.

Obsecro igitur primum omniū fieri obsecrationes: orationes. postulationes. gratiaꝝ actiōes p oibus hoibus p regibus ꝛ oibus q̄ in sublimitate cōstituti sunt: vt quietam ꝛ tranquillā vitaꝫ agamus in oī pietate et castitate. Hoc em̄ bonuꝫ est ꝛ acceptū corā saluatore nostro deo. qui om̄s hoies vult saluos fieri: et ad agnitionem veritatis venire.

Lectio septima.

Unus enim deus: unus et mediator dei et hominum homo xpus ihesus. qui dedit redemptionem semetipsum pro omnibus. Cuius testimonium temporibus suis confirmatum est. in quo positus sum ego predicator et apostolus. veritatem dico non mentior: doctor gentium in fide. Uolo ergo viros orare in omni loco: levantes puras manus sine ira et disceptatione. Tu autem

Lectio octaua

Similiter et mulieres in habitu ornato cum verecundia et sobrietate ornantes se: non in tortis crinibus aut auro. aut margaritis vel veste preciosa. sed quod decet mulieres promittentes pietatem per opera bona. Mulier in silentio discat. cum omni subiectione. Docere autem mulieri non permitto neque dominari in virum. sed esse in silentio. Adam enim primus formatus est deinde eva: et adam non est seductus mulier autem seducta in prevaricatione fuit. Salvabitur autem per filiorum generationem si permanserit in fide et dilectione et sanctificatione cum sobrietate.

Lectio nona.

Seniorem ne increpaueris. sed obsecra ut patrem. iuuenes ut fratres: anus ut matres. iuuenculas ut sorores in omni castitate. viduas honora. que vere vidue sunt. Si qua autem vidua filios aut nepotes habet discat primum domum suam regere. et mutuam vicem reddere parentibus hoc enim acceptum est coram deo. Que autem vere vidua est et desolata speret in deum: et instet obsecrationibus et orationibus nocte et die. Nam que in delitiis est viuens mortua est. In laud. an. Alleluia. Capitulum Benedictio et claritas. Ad bened. an. Ascendente iesu. quere in precedenti dominica. Oro

Familiam tuam que sumus domine continua pietate custodi: ut qui in sola spe gratie celestis innititur tua semper protectione

muniatur. Per dn̄m. Officia dn̄icalia a prima dominica post natiuitatem dn̄i vsq̄ ad septuagesimā q2 aliquādo tp̄us est breue et aliquādo longū debent seruari sicut in synodo annūciat. Similiter ab octauis pēthecostes. vsq̄ ad aduentū dn̄i sicut in alia synodo precipitur Feria secūda. Lcō prima.

Quicūq̄ sunt sub iugo serui dn̄os suos omni honore dignos arbitrentur. ne nomen dn̄i et doctrina blasphemetur. Qui aūt fideles habent dn̄os nō cōtemnant q̄a fratres sūt: sed magis seruiant q2 fideles sunt et dilecti. q2 beneficij participes sunt. hec doce et exhortare. Lectio secūda

Si quis aliter docet. et nō acquiescet sanis sermonib9 dn̄i nostri ihesu xp̄i: et ei que secundum pietatem est doctrine. superbus nihil sciēs. sed lāguens circa questiones et pugnas verborum: et quibus oriuntur inuidie. cōtentiōes. blasphemie. suspitiones male conflictationes hominum mente corruptorum qui a veritate priuati sunt. existimantium questuz esse pietatē

Lectio tertia.

Est autem quest9 magnus. pietas cū sufficientia. Nihil enim intulimus in hunc mundum haud dubium quia nec auferre quid possumus. Habentes autem alimēta et quibus regamur: his contenti simus. Nam qui volunt diuites fieri: incidunt in temptationem et in laqueum dyaboli: et desideria multa inutilia et nociua que mergunt homines in interitum et p̄ditionem. Feria tertia: Lectio prima.

Radix enim omnium malorum est cupiditas quam quidam appetentes errauerunt a fide et inseruerunt se doloribus multis. Tu autem o homo dei hec fuge. Sec-

tare vero iusticiam. pie-
tatem. fidē. caritatē. paci
entiam. mansuetudinem
certa bonū certamē fidei
apprehēde vitā eternam
in qua vocat⁹ es. ⁊ cōfes
sus bonā cōfessionem co
ram multis testib⁹. L. ij.

Precipio tibi corā deo
qui iustificat omia ⁊
xpo iesu qui testimoniuʒ
reddidit subpōcio pilato
bonā cōfessionem. vt ser-
ues mādatum sine macu
la irreprehensibile vsqʒ in
aduentū dñi nostri ihesu
xpi quē suis tpibus ostē-
det btūs ⁊ solus potens
rex regū ⁊ dñs dñantiuʒ
qui solus habʒ immorta
litatem. ⁊ lucem habitat
in accessabilem: quē nul-
lus hoīum vidit. sed nec
videre potest: cui honor
⁊ imperiū sempiternum.
Amen. Lectio tertia.

Diuitibus hui⁹ seculi
precipe nō sublime
sapere: neqʒ sperare in icer
to diuitiaꝝ: sed in deo vi
uo qui pstat nobis omia
abunde ad fruendū bene
agere diuites fieri in boīs
operibus facile tribuere:
cōicare thesaurizare sibi
fundamentū bonū in fu-
turū. vt apprehēdant bo
nam vitā. O thimothee
depositū custodi deuitās
pphanas vocuʒ nouita-
tes ⁊ oppositiones falsi
nois scie quāquidā pmit
tentes circa fidem excide
runt. Gratia tecū. Amen

Feria quarta. Epl'a pauli ad titum. Lectio prima.

Paulus seru⁹ dei. apo-
stolus aūt iesu xpi se
cundū fidē electoꝝ dei et
agnitionē veritatis. que
scdm pietatē est in spē vi
te eterne quā pmisit qui
nō mentit deus ante tē-
pora secularia manifesta-
uit aūt tpib⁹ suis verbū
suū in pdicatione: que cre
dita est mihi scdm precep
tum saluatoris nostri dei
tito dilecto filio scdm cō
munem fidē: gr̄a ⁊ pax a
deo pr̄e ⁊ xpo iesu salua-
tore nostro. Lcō scda.

Huius rei gr̄a reliqui
te crete. vt ea que de

sunt corrigas. et cõstituas per ciuitates p̄sbiteros sicut et ego disposui tibi. si quis sine crimine est vnius vxoris vir: filios hñs fideles nõ in accusatiõe luxurie aut nõ subditos.

Lectio iij

Oportet em̄ epis copũ sine crimine esse sicut dei dispensatorez. nõ superbũ. nõ iracundũ nõ vinolentũ: nõ percussorem. nõ turpis lucri cupidum. sed hospitalẽ benignum. sobriũ. iustũ sanctũ cõtinentẽ amplectentem eum qui scd̃m doctrinaz est: fidelẽ sermonẽ: vt potens sit exhortari in doctrina sana. et eos qui contradicũt arguere.

Feria quinta. Lectio prima

Sunt em̄ multi etiã in obedientes vaniloq̃ et seductores maxie qui de circũcisione sunt. quos oportet redargui. qui vniuersas domos subuertũt docentes que nõ oportz turpis lucri. Dixit quidã ex illis proprius ip̃oꝝ propheta. Cretẽses semp̄ mẽdaces. male bestie vẽtris pigri. Testimonium hoc verum est.

Lcõ secũda

Quã ob causam increpa illos dure: vt sani sint in fide. nõ intendẽtes iudaicis fabulis. Et mãdatis hoim aduersantium se a veritate. Omnia mũda mũdis. coinquinatis aũt et infidelib⁹ nihil est mũdũ. sed coinqnate sunt eoꝝ et mẽs et cõsciẽtia. Cõfitent̄ nosse deum factis aũt negãt cum sint abhominati incredibiles et ad om̄e opus bonum reprobi.

Lectio tertia.

Tu aũt loquere que decent sanã doctrinam Senes vt sobrij sint. pudici prudẽtes. sani in fide in dilectione. in paciẽtia Anus similiter in habitu sancto nõ criminatrices nõ multo vino seruiẽtes bene docẽtes vt prudentiã doceãt. Adolescentulas vt viros suos amẽt. filios suos diligãt. prudẽtes castas sobrias. dom⁹ curã habẽtes. benignas.

subditas viris suis vt nõ
blasphemetur verbũ dei.
Feria sexta. Lectio prima
Iuuenes similiter hor-
tare: vt sobrij sint. In
oĩbus te ipm prebe exem
plũ bonoꝝ operũ: in doc
trina in integritate. i gra
uitate. Verbũ sanũ irrep
hẽsibile: vt his qui ex ad
uerso est vereat nihil ha
bens malũ dicere de no-
bis. seruos dñis suis sub
ditos esse in omibus pla
centes. nõ cõtradicentes
nõ fraudãtes: sed in omĩ
bus fidẽ bonã oñdentes
vt doctrinam saluatoris
nostri dei ornent in oib᷑
Apparuit em̃ L. scḋa
gratia dei: ⁊ saluato
ris nostri oibus hoibus
erudiẽs nos. vt abnegã-
tes impietatẽ ⁊ secularia
desideria: sobrie ⁊ iuste ⁊
pie viuam᷑ in hoc seculo
expectãtes btãm spem ⁊
aduentũ gl'ie magni dei
⁊ saluatoris nr̃i ihũ xpi:
qui dedit semetipm ꝓ no
bis: vt nos redimeret ab
omĩ iniq̃tate: ⁊ mũdaret
sibi populũ acceptabilez
sectatorẽ bonoꝝ operum
hec loquere ⁊ exhortare:
et argue cũ oĩ impio. Ne-
mo te contemnat. L. iij.
Admone illos princi-
pib᷑ ⁊ ptãtibus sub
ditos esse: dicto obedire
ad om̃e opus bonũ para
tos esse neminẽ blasphe
mare: non litigiosos esse
sed modestos oẽm osten
dentes mãsuetudinẽ ad
om̃s hoies. Eram᷑ enim
aliquãdo ⁊ nos insipiẽ-
tes et increduli: errantes
seruiẽtes desiderijs ⁊ vo
luptatib᷑ varijs in mali-
cia ⁊ inuidia agentes. o-
dibiles. odientes inuicẽ.
Sabbatho. Lectio pria.
Cum aũt benignitas
⁊ hũanitas apparu
it saluatoris nr̃i dei: non
ex operib᷑ iusticie que fe-
cimus nos: sed scḋm mi-
sericordiã suã saluos nos
fecit per lauacrum regene
rationis et renouatiois
spũssancti: quẽ effudit in
nos abunde per ihesum
xpm saluatorem nostruz

vt iustificati gratia ipsi⁹. heredes simus scdm spē vite eterne. Lcō scda.

Fidelis sermo est. Et d̄ bis volo te confirmare vt curent bonis operibus preesse qui credunt deo. hec sunt bona ꝛ vtilia hominibus. Stultas autem questiones ꝛ genealogias ꝛ contentiones ꝛ pugnas legis deuita. Sunt em̄ inutiles ꝛ vane. Hereticū hominez post vnā ꝛ scdam correptionem deuita sciens q̄a subuersus est qui eiusmodi est et delinquit cum sit proprio iudicio condemnatus. Lectio tertia.

Cuz misero ad te artheman aut tichicum festina ad me venire nicopolim. Ibi em̄ statui hiemare zenā legisperitū et apollo sollicite premitte: vt nihil illis desit. Discāt aūt et vestri bonis operibus p̄esse ad vsus necessarios: vt nō sint infructuosi. Salutāt te qui mecū sunt om̄s. Saluta eos q̄ nos amant in fide. Gratia dei cum oībus vobis Amen. Nota q̄ a dn̄ica lxx. Inclusiue vsq̄ ad dominicā. Scdam post pasca exclusiue. Si festiuitas alicui⁹ sancti euenerit diebus dn̄icis nō fiat de sancto q̄uis habeat. ix. lect. et cātores sed celebret' super ebdom̄. dum loc⁹ euenerit. Sabbatho. lxx. ad vespas sup p̄s. añā. Allā alleluia alleluia p̄s. Benedictus cum alijs p̄is. Capitulu. Deus autem qui diues ꝟ. Vespertina oratio Ad mag. añā. Alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia. Oratio. Exaudi nos domine ꝟ. Benedicamus domino alleluia alleluia ℟. Deo gratias allā alleluia. Ad completoriū ymnus Jesu saluator. Dominica in. lxx. Inuitatoriū. Alleluia alleluia allā. p̄s. Veite exultemus. Nocturnū dicit' añ. Alleluia allā p̄s. Beat⁹ vir qui. ꝟ. Memor fui. De primo libro genesis. Lectio prima.

In principio creauit deus celũ ⁊ terrã. Terra aũt erat inanis ⁊ vacua. ⁊ tenebre erãt super faciem abyssi. ⁊ spũs dñi ferebat sup aquas. Dixitq deus fiat lux. Et facta est lux. Et vidit de⁹ lucez q̃ esset bona ⁊ diuisit lucem a tenebris: appellauitq lucẽ diẽ ⁊ tenebras noctem. factũq est vespere ⁊ mane dies vn⁹. ℟. Alleluia dum pũs est mutant illã ⁊ desiderãt eam dñ sedux erit. Et imperpetuũ coronata triumphat ante dñm allã. ℣. In amicicia illius delectatio bona qm̃ immortalis est memoria illius. Et imppet. L. ij.

Dixit quoq deus fiat firmamentũ in medio aquaꝝ ⁊ diuidat aq̃s ab aquis. Et fecit de⁹ firmamentũ. diuisitq aq̃s. que erãt sub firmamento ab his que erãt sup firmamentũ. ⁊ factũ est ita. vocauitq de⁹ firmamentũ celũ. ⁊ factũ est vespere ⁊ mane dies scd̃us. ℟. Alleluia. delectatio bona in operibus manuũ illius. Diuicie multe allã allã. ℣. Nõ em̃ habet amaritudinem cõuersatio illi⁹ sed gaudiũ ⁊ leticiã sine offensione. Diuicie. Lcõ tertia

Dixit vero de⁹. Congregent aque que sub celo sunt in locũ vnũ ⁊ appareat arida. Et factũ est ita. Et vocauit de⁹ aridam terrã. cõgregatiões q aquaꝝ appellauit maria. Et vidit deus q̃ esset bonũ ⁊ ait. Germinet terra herbã virentẽ ⁊ facientem semẽ. ⁊ lignũ pomiferum faciens fructũ iuxta genus suũ cui⁹ semẽ in semetipo sit sup terrã. Et factũ est ita. Et ꝓtulit terra herbã virentẽ ⁊ facientem semẽ iuxta genus suum: lignũq faciẽs fructũ ⁊ habẽs vnũquodq semẽtẽ scd̃m spẽm suã. Et vidit deus q̃ essz bonuz ⁊ factũ est vespere ⁊ mane dies terti⁹. ℟. Alleluia Nomen bonũ melius est quã diuitie multe. Sup aurũ ⁊ argentũ gratia bona est allã alleluia. ℣. Melior em̃ est acqui

sitio eius negociatione argen ti. Super aurum. In secũdo nocturno aña Allã. Bñdi cam. ℣. Media nocte. L. iiij

Dixit aũt deus fiant luminaria in firma mento celi: ⁊ diuidãt diẽ ac noctẽ. ⁊ sint in signa ⁊ tpa ⁊ dies ⁊ ãnos. vt lu ceant in firmamento celi ⁊ illuminẽt terrã. ⁊ factũ est ita. Fecitq; de⁹ duo lu minaria magna. Lumina re maius vt p̃esset diei: et lumiare minus vt p̃esset nocti. ⁊ stellas. Et posuit eas in firmamẽto celi vt lucerẽt sup terrã: ⁊ preessent diei ac nocti ⁊ diuid rent lucẽ ac tenebras. Et vidit de⁹ q᷑ esset bonũ ⁊ factũ est vespere ⁊ mane dies quartus. ℟. In toto corde meo allã exquisiui te al leluia. Ne repellas me a man datis tuis allã allã. ℣. Bene dictus es dñe doce me p̃cepta tua. Ne repellas. Lcõ quita

Dixit etiã de⁹. produ cãt aque reptile aie viuẽtis ⁊ volatile super terrã: sub firmamẽto celi

Creauitq; de⁹ cethe grã dia ⁊ oẽm aiam viuentẽ atq; motabilẽ quã p̃duxerãt aque in spẽs suas: et omne volatile scd̃m ge nus suũ. Et vidit deus q᷑ esset bonũ: bñ dixitq; eis dicens. Crescite ⁊ multi plicamini. ⁊ replete aq̃s maris: auesq; multiplicẽ tur sup terrã. Et factũ est vespere ⁊ mane dies qui tus. ℟. Deduc me in semi tam mandatorum tuorũ q: ip sa; volui allã. Inclina cor me um in testimonia tua allã allã ℣. Auerte oculos meos ne vi deant vanitatem in via tua vi uifica me. Inclina. Lcõ. vi

Dixit quoq; de⁹. Pro ducat terra aiam vi uentẽ i genere suo: iumẽ ta ⁊ reptilia ⁊ bestias ter re scd̃m spẽs suas. Factũ q; est ita. Et fecit de⁹ be stias terre iuxta spẽs su as. iumenta ⁊ om̃e repti le terre in genere suo. Et vidit de⁹ q᷑ esset bonũ ⁊ ait. Faciamus hoiem ad imaginẽ ⁊ similitudine; nostrã: ⁊ p̃sit piscib⁹ ma

ris et volatilib⁹ celi et be stijs vniuerseq; terre. omniq; reptili qd mouetur i terra. ℟. Allã. Fac cum seruo tuo secundũ mirabilia tua Allã allã allã. ℣. Seruus tu⁹ sum ego da mihi intellectum vt discam mãdata tua. Allã.

In tertio nocturno aña.

Allã allã alleluia ℣. Exaltare

Secundum matheũ.

In il lo tpe. Dixit ihũs discipulis suis parabolam hãc. Simile est regnũ celoꝝ homini patrifamilias qui exijt primo mane cõducere operarios in vineam suã. Et reł. Omelia bti grego. pape. Lcõ. vij.

In explanatiõe sua multa ad loquendũ sancti euãgelij lectõ postulat quaz volo si possum sub breuitate transcurrere. ne vos extensa pcessio. et plixa expositio videat̃ onerare. Regnũ celoꝝ patrifamilias simile dicit̃. qui ad excolendã vineã suaz operarios cõducit. Quis vero patrisfamilias similitudinẽ rectius tenet: quam conditor noster qui regit quos cõdidit. et electos suos sic in hoc mũdo possidet quasi subiectos dñs in domo. ℟. Alleluia Iudica iuditium meũ et redime me allã. A calũniantib⁹ me allã. ℣. Uide dñe hũilitatem meaz et eripe me. A calum. L. viij.

Qui habet vineã suã. vniuersaz scilicet ecclesiaz: que ab abel iusto vsq; ad vltimũ electuz q in fine mũdi nascitur⁹ est quot sanctos ptulit quasi tot palmites misit. hic itaq; paterfamilias ad excellendã vineã suã. mane hora tertia. sexta nona et vndecima operarios cõducit. qr a mũdi hui⁹ initio vsq; in finẽ. ad erudiẽdam plebem fideliũ pdicatores cõgregare nõ destitit. ℟. Allã. Audiuim⁹ eũ in eufrata. Inuenimus eum in campis silue. introibimus in tabernaculum eius. Adorabimus in loco vbi steterunt pedes eius alleluia allã. ℣. Inuenimus locũ dño tabernaculuz deo iacob. Adorabi. L. ix.

Mane etenim mundi fuit. cōsequens hora ab adam vsq3 ad noe. Hora vero tertia A noe vsq3 ad abraham. Sexta quoq3: ab abraham vsq3 ad moysen. Nona autē a moyse vsq3 ad aduentu3 dñi. Undecima vero ab aduētu dñi vsq3 ad fine3 mūdi in qua pdicatores sancti apostoli missi sunt qui mercedem plenam et tarde veniētes acceperūt. ℟. Alleluia. Cātate deo alleluia. Psalmū dicite ei allā ℣. Benedicite nomen eius date gloriā laudi eius. Psalmum. ps. Te deum laudamus De cetero nō dicit Te deum. vsq3 ad pascha nisi i annūciatione dñica et die ramis palmar. ℣. Exultabunt sancti in gloria. In laud: aña. Alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia. añ. Alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia. aña. Alleluia. Benedicat terra domino et omia nascentia in eis ymnum dicat alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia. añ. Alleluia alleluia alleluia alleluia. Capitulu3 Benedictio et claritas. ℣ Dominus regnauit. añ. Alleluia alleluia allleluia alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia. Oratio.

Preces populi tui que sumus domine clementer exaudi vt qui iuste p peccatis nostris affligimur pro tui nominis gloria misericorditer liberemur. Per dominum nostrum ihesum christum filium tuum. et cetera. Benedicamus domino alleluia. Deo gratias alleluia alleluia. Et tunc dimittuntur Alleluia. vsq3 in pascha: Et dicatur ad horas pro alleluia. Laus tibi domine rex eterne glorie. Ad primam super ps. Miserere mei deus secundum magnam misericordiam tuam. et cetera. Et dicitur per totam. xl. diebus dominicis. Ad tertiā Capitulū. Sana me dñe

℟. Spes mea dñe a iuuentu te mea. ℣. In te cõfirmat⁹ su3 ex vtero de vẽtre matris mee tu es meus ꝓtecto: a iuuentu te mea. Gloria patri. Spes. ℣. Ego dixi dñe. Orõ. Deus qui cõspicis. Ad vi. capi. Oia ꝓbate. ℟. Esto nobis dñe turris fortitudinis. ℣. A facie inimici. Turris fortitu-dinis. Gloria patri. Esto no-bis. ℣. Dñs regit me. Orõ. Deus innocẽtie. Ad nonã caplm̃. Iustificati ex fide. ℟. Educ de carcere ani-mam meã. vt cõfiteatur nomẽ tuũ dñe. ℣. Periit fuga a me ⁊ nõ est qui requirat animã me-am. Ut cõfiteatur. Gloria pa tri. Educ. ℣. Ab occultis me-is. Orõ. Da nobis quesu mus dñe. Ad vesperas Caplm̃. Bñdictus deus ⁊ pater. ℣. Dirigatur domie Ad mag. añ Cõuentiõe au te3 facta cũ operariis ex dena rio diurno misit eos in vineã suam. Orõ. Oratur domi ne. Ad compl. ymn⁹. Te lucis. Añe iste sequentes sup ebdo. dicant ad ma-tutinas ⁊ ad vesꝑas añ.

Dixit paterfamilias ociose stã tibus quid hic statis tota die ocios i at illi respõderũt quia nemo nos cõduxit ite in vineã meã ⁊ quod iustũ fuerit dabo vobis. añ. Ite ⁊ vos in vine am meã ⁊ quod iustum fuerit dabo vobis. añ. Quid hic sta tis tota die ociosi rñderunt ⁊ dixerunt q3 nemo nos cõduxit. aña. Uoca operarios ⁊ redde illis mercedem suã dixit dñs. añ. Hii nouissimi vna hora fe cerunt ⁊ pares illos nobis fe cisti qui portauimus pondus diei ⁊ estus. añ. Amice nõ fa ciam tibi iniuriã nõne ex dena rio couenisti mecũ tolle qđ tu um est ⁊ vade. añ. Sic erunt nouissimi primi ⁊ primi nouis simi multi eñ sunt vocati pau ci vero electi. añ. Erunt primi nouissimi ⁊ nouissimi primi multi eñ sunt vocati pauci ve ro electi. aña. Multi eñ sunt vocati pauci vero electi dixit dñs. Sup ebdoma. noc turnũ dicit ⁊. ℟. Quã ma gna. Scõm qđ aduenerit feria secũda. Lcõ prima.

Et creauit de⁹ hoiem ad imaginẽ ⁊ simili

tudinē suā: ad imaginem dei creauit illū. masculū & feminā creauit eos. Bndixitq̃ illis deus & ait. Crescite & multiplicamini & replete terrā & subijcite eā. & dñabimini pisci bus maris & volatilib' celi. & vniuersis animāti b' que mouētur sup terrā. ℟. Quam magna &c. L. ij.

Dixitq̃ deus. Ecce dedi vobis omnē herbā afferentē semē sup terraz: & vniuersa ligna que habēt semetipis sementez generis sui vt sint vobis in escam & cūctis animātib' terre: oīmq̃ volucri celi & vniuersis que mouent in terra: & in quib' est aīa viuens vt habeāt ad vescēdū. Et factū ē ita viditq̃ deus cuncta que fecerat & erāt valde bōa. Et factū est vespere & mane dies sextus. Lcō. iij.

Igitur pfecti sunt celi & terra: & omis ornatus eoꝝ. Cōpleuitq̃ de' die septimo opus suū qd̄ fecerat & requieuit die septimo ab vniuerso ope qd̄ patrarat. Et bndixit diei septimo & sanctificauit illum. q: in ipo cessauerat ab omni ope suo qd̄ creauit deus vt faceret. Ad tertiā capl'm. Sana me. ℟. Spes mea. ℣. In te cōfirmatus. ℣. Ab occultis. Orō Uox nostra te. Ad. vi. capitulū. Omia pbate. ℟. Esto nobis. ℣. A facie. ℣. Dominus regit. Orō. Ut tuaz dñe. Ad nonā capl'm Alter alteri'. ℟. Educ de carcere. ℣. Periit &. ℣. Adiut oz meus. Orō Redēptor noster aspice de'. Eodē modo dicat ad horas super ebdoma: vsq̃ ad diē mercurij kyrieni. Sup ebdo. ymn' Christe qui lux es & dies. vsq̃ ad dñicaz in qua legit Ductus est ihesus in desertū. Nisi festiuitas alicui' scti euenerit. Feria tertia. Lcō prima.

Iste sunt generationes celi & terre quādo create sunt i die quo fecit deus celū & terrā: & oē virgultū agri anteq̃ oriret i

terra omneq̃ herbã regi
onis plusquã germinarẽ
Nõ em̃ pluerat dñs deus
super terrã: et homo non
erat qui operaret terram
sed fons ascendebat e ter
ra erigans vniuersam su
perficiem terre. Lcõ scđa.

Formauit igitur domi
nus deus hominez de
limo terre: et inspirauit in
faciem eius spiraculũ vi
te et factus est homo in a
nimã viuentẽ. Plantaue
rat aũt dñs deus paradi
sum voluptatis a princi
pio: in quo posuit hoiem
quẽ formauerat. Produx
itq̃ dñs deus de humo oẽ
lignuz pulchrũ visu et ad
vescendũ suaue. lignum
etiã vite i medio paradi
si lignũ q̃ scie bõi et mal

Et fluuius egredi L. iij.
ebat de loco volup
tatis ad irrigandũ para
disum. q̃ inde diuiditur i
quattuor capita. Nomen
vni phison. Ipe est q̃ cir
cuit oẽz terrã euilach vbi
nascitur aurũ: et aurũ ter
re illius optimũ est. Ibi
q̃ inuenit bdellium et la
pis onuchinus. Et nomen
fluuij secũdi geon. Ipse
est qui circuit oẽm terraz
ethiopie. Nomẽ vero flu
minis tertij tigris. Ipse
vadit cõtra assyrios. flu
uius aũt quartus ipe est
eufrates. Feria quarta.

Tulit ergo L. prima.
dñs deus hominem et
posuit eũ in paradisuz vo
luptatis vt o..eraretur et
custodiret illũ. p̃cepit di
cens. Ex omĩ ligno para
disi comede de ligno aũt
scie boni et mali ne come
das. In quacũq̃ em̃ die
comederis ex eo. morte
morieris. Dixit quoq̃ do
minus deus. Nõ est bonuz
hoiem esse solũ. faciamus
ei adiutorium simile sibi

Formatis igit Lco. ij.
dñs deus de humo cũ
ctis aĩantibus terre. et vni
uersis volatilibus celi. ad
duxit ea ad adã: vt vide
ret quid vocaret ea. Om̃e
em̃ qđ vocauit adam aie
viuentis: ipm est nomen
eius. Appellauitq̃ adaz

noībus suis cuncta aīan
tia ⁊ vniuersa volatilia
celi ⁊ omēs bestie terre.
Lcō.iij
Ade vero nō inueniebat adiutor
similis ei⁹. Immisitq3 do
minus de⁹ soporē in adā
Cumq3 obdormisset tulit
vnā de costis ei⁹: ⁊ reple
uit carnē p ea. Et edifica
uit dn̄s deus costā quā
tulerat d adā in mulierē
et adduxit eā ad adā. dix
itq3 adā hoc nūc os ex os
sibus meis: ⁊ caro de car
ne mea. hec vocabit̄ vira
go qm̄ de viro sumpta est
Quāobrem relinquet ho
mo patrem suū ⁊ matrē
et adherebit vxori sue et
erunt duo in carne vna.
Erat aūt vterq3 nudus a
dam sc3 ⁊ vxor ei⁹: ⁊ non
erubescebāt. Feria quin
ta. L. pria.
Sed ⁊ serpēs erat callidior cū
ctis aīantib⁹ terre que fe
cerat dn̄s de⁹. Qui dixit
ad mulierē. Cur precipit
vobis de⁹ vt nō cōmede
retis ex omi ligno para-
disi. Cui rn̄dit mulier. De

fructu lignoꝝ que sunt in
paradiso vescimur: de fru
ctu vero ligni qd̄ est i me
dio paradisi p̄cepit nobis
de⁹ ne comederem⁹. ⁊ ne
tangeremus illud. ne for
te moriamur. Lcō scd̄a.
Dixit aūt serpens ad mulierē Nequaquā
morte moriemi. Scit em̄
deus q꜄ in quocunq3 die
comederitis ex eo. aperiā
tur oculi vestri ⁊ eritis si
cut dij sciētes bonum ⁊
malū vidit igit̄ mulier q꜄
bonū eēt lignū ad vescē
dum et pulchrū oculis as
pectuq3 delectabile ⁊ tu-
lit de fructu illi⁹ ⁊ come-
dit: deditq3 viro suo. qui
comedit ⁊ apti sunt ocu-
li amborum. Lcō tertia
Cūq3 cognouissent se
eē nudos: cōsuerunt
folia fic⁹ ⁊ fecerūt sibi peri
zomata. ⁊ cū audissēt vo
cē dn̄i dei deābulātis in
paradiso ad horā p⁹ me-
ridiē abscōdit se adam ⁊
vxor ei⁹ a facie dn̄i dei in
medio ligni paradisi. Fe
ria sexta. Lectio prima.

Vocauitqȝ dn̄s deus adam ⁊ dixit ei. vbi es? Qui ait vocē tuā dn̄e audiui in paradiso: ⁊ timui eo ꝙ nudus essem ⁊ abscōdi me. Cui dixit dominus: Quis em̄ indicauit tibi ꝙ nudus esses: nisi ꝙ ex ligno de quo p̄ceperā tibi ne comederes. comedisti. Dixitqȝ adā. Mulier quā dedisti mihi sociā dedit mihi de ligno ⁊ comedi.

Lectio secunda.

Et dixit dn̄s deus ad mulierē. Quare hoc fecisti? Que r̄ndit. Serpēs decepit me: ⁊ comedi. Et ait dn̄s ad serpentem. Quia fecisti hoc. maledictus es inter oīa aīantia ⁊ bestias terre. Sup pectus tuū gradieris ⁊ terram comedes cunctis diebus vite tue. Inimicitias ponā inter te ⁊ mulierē. ⁊ semen tuū ⁊ semen illi⁹. Ipsa cōteret caput tuū ⁊ tu insidiaberis calcaneo eius.

L. iij.

Mulieri quoqȝ dixit. Multiplicabo erumnas tuas ⁊ cōceptus tuos. In dolore paries filios: ⁊ sub viri potestate eris ⁊ ipse dn̄abitur tui. Ade vero dixit. Quia audisti vocē vxoris tue: ⁊ comedisti d̄ ligno ex quo p̄ceperā tibi ne comederes maledicta terra in opere tuo. In laboribus comedes ex ea cūctis diebus vite tue. Spinas ⁊ tribulos germinabit tibi. ⁊ comedes herbas terre. In sudore vult⁹ tui vesceris pane tuo. donec reuertaris in terra de qua sumptus es: quia puluis es ⁊ in puluerē reuerteris.

Sabbato. Lectio prima.

Et vocauit adā nomē vxoris sue eua eo ꝙ mater esset cūctorū viuentiū. Fecitqȝ dn̄s de⁹ ade ⁊ vxori eius tunicas pelliceas: ⁊ īduit eos. Et ait Ecce adā quasi vn⁹ ex nobis factus est sciēs bonū et malum.

Lectio scd'a.

Nunc ergo ne forte mittat manū suam ⁊ sumat etiā de ligno vite et comedat ⁊ viuat ineter-

num. Emisit eũ dñs deus de paradiso voluptatis. vt operaret terrã de qua sumpt⁹ est. Eiecitq̃ adã ꝛ collocauit ante paradisum voluptatis cherubin: ꝛ flãmeũ gladiũ atq̃ versatilẽ ad custodiendã vestra ligni vite. Lcõ tertia.

Adam vero cognouit vxorem suã euã que cõcepit ꝛ peperit cayn. Dicẽs. possedi hoiem per deum. Rursumq̃ peperit fratrẽ eius abel. fuit autẽ abel pastor ouiũ: ꝛ cayn agricola. Factũ est autẽ post m̃ltos dies. vt offerret cayn de fructib⁹ terre munera dño. Abel quoq̃ obtulit de primogenitis gregis sui: ꝛ de adipibus eoꝝ. Ad vesperas caplm. Deus aũt qui diues es. ℣. Vespertina oratio Ad mag. aña. Erunt primi nouissimi. Oro. Exaudi domine famulos. Ad cõpl. ymn⁹. Jesu saluator. Dominica in. lx. nocturnũ dicatur. Lectio prima.

Et respexit dñs ad abel ꝛ ad munera eius: ad cayn aũt ꝛ ad munera illius nõ respexit. Iratusq̃ est cayn vehemẽter ꝛ cõcidit vult⁹ eius. Dixitq̃ dñs ad eũ. Quare iratus es ꝛ cur cõcidit facies tua Nõne si bene egeris recipies. Sin aũt male statiꝫ in foribus peccatũ tuum aderet. Sed subte erit appetitus ei⁹. ꝛ tu dñaberis illius. ℟. In principio fecit deus celũ ꝛ terrã ꝛ creauit in ea hominẽ ad ymaginem ꝛ similitudinem suã. ℣. Formauit igitur dñs deus hominem de limo terre ꝛ inspirauit in faciẽ eius spiraculũ vite. Ad yma.

Dixitq̃ cayn Lcõ. ij. ad abel fratrem suũ Egrediamur foras. Cumq̃ essent in agro: cõsurrexit cayn aduersus fratrem suũ abel: ꝛ interfecit eum Et ait dñs ad cayn. vbi est abel frater tu⁹: Qui respõdit. Nescio. nũquid custos fratris mei sum ego. Dixitq̃ ad eũ. Quid fecisti. Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra

Nūc igitur maledictus
eris super terram: que ap
peruit os suuз. ⁊ suscepit
sanguinē fratris tui d̄ma
nu tua. Cum operat⁹ fue
ris eā nō dabit tibi fruc-
tus suos. Uagus ⁊ pfu-
gus eris sup terrā. ℟. In
principio creauit deus celū ⁊
terram ⁊ spūs dn̄i ferebatur
super aquas. Et vidit de⁹ cūc
ta que fecerat ⁊ erāt valde bo
na. ℣. Igitur pfecti sunt celi ⁊
terra ⁊ oīs ornatus eorum.
Et vidit de⁹. Lectio tertia.

Dixitq; cayn ad dn̄m
Maior est iniq̄tas
mea q̄ vt veniā merear.
Ecce eijcies me hodie a-
facie tre ⁊ a facie tua abs-
cōdar ⁊ ero vag⁹ ⁊ pfug⁹
i tra. oīs igit̄ q̄ inuenerit
me occidet me. Dixitq; ei
dominus. Nequaquā ita
fiet: sed oīs qui occide-
rit cayn septuplū punie̅t
℟. Formauit igitur dn̄s de⁹
hominē de limo terre ⁊ inspira
uit in faciem eius spiraculum
vite. Et factus est homo in a-
nimam viuentem. ℣. Precepit
q; ei dicens ex omni ligno pa
radisi comede de ligno vero
scientie boni ⁊ mali ne come-
das. In quacumq; die come-
deris ex eo morte morieris Et
factus. In scd̄o nocturno
añ. Benedicam. ps. Conser
ua me. añ. Inclina domine.
ps. Exaudi domine. añ.
Dominus firmamentum. ps.
Diligam te. ℣. Media noc
te surgebam. Lectio q̄rta

Posuitq; dn̄s in cayn
signum: vt nō interfi
ceret eum omnis qui iue
nisset eum. Egressusq; ca
yn a facie dn̄i habitauit
profugus in terra ad orie̅
talem plagā edem. Cog-
nouit aūt cayn vxorez su
am que cōcepit ⁊ peperit
enoch. Et edificauit ciui-
tatē: ⁊ vocauit nomē ei⁹
ex noie filij sui enoch. ℟.
Tulit ergo dn̄s hoiem ⁊ po-
suit eū in paradiso voluptatis
Ut operaretur ⁊ custodiret il-
luз. ℣. Plātauerat aūt dn̄s de
us paradisum voluptatis a-
principio quo posuit hominē
quā formauerat vt operaretur

Porro enoch ge L.v.
nuit irad. Et irad ge

nuit maniael ꝛ maniael genuit mathusael. ꝛ mathusael genuit lameth. Qui accepit duas vxores Nomē vni ada: ꝛ nomē alteri sella. Genuit ada iabel q̄ fuit pater habitātium in tētorijs atq̄ pastorū. ꝛ nomē fratris ei⁹ tubal. Ipe fuit pater canētium cithara ꝛ organo. sella q̄ genuit tubalcayn q̄ fuit malleator ꝛ faber: in cuncta opera eris ꝛ ferri. Soror vero tubalcayn nōema. ℟. Dixit dn̄s deus nō est bonū hoiem esse solū faciamus ei adiutoriū simile sibi. ℣. Ade vero nō inueniebat similis eius dixit quoq̄ deus Faciamus. Lectio sexta

Dixitq̄ lameth vxoribus suis ade ꝛ selle Audite vocem meā vxores lameth: auscultate sermonē meū. Qm̄ occidi virū in vuln⁹ meū: ꝛ adolescentulū in liuorē meum. Septuplū vltio dabit̄ de cayn. de lamech xo septuagies septies. Cognouit q̄ adhuc adā vxorē suā ꝛ peperit filiū: vocauitq̄ nomē ei⁹ seth dicēs. Posuit mihi de⁹ semē aliud ꝓ abel quē occidit cayn. Sed ꝛ seth nat⁹ est filius quē vocauit enos. Iste cepit inuocare nomē dn̄i ℟. Immisit dn̄s soporē in adā ꝛ tulit vnā de costis ei⁹ et edificauit dn̄s costā quā tulerat d adā in mulierē. Et adduxit eū ad adā ꝛ vocauit nomē eius virago q: d viro suo sūpta est. ℣. Cūq̄ obdormisset tulit vnā de costis eius ꝛ repleuit carnē ꝓ ea. Et addux. In tertio nocturno. an̄. Non sunt loq̄le neq̄ sermones quorū nō audiātur voces eorum. ps. Celi enarrāt. an̄. Mittat tibi dn̄s auxiliū d sct̄ ps. Exaudiat te. an̄. Cātabim⁹ ꝛ psallem⁹ virtutes tuas dn̄e ps. Dn̄e in virtute tua. ℣. Exaltare domine. Secūdū lucam

In illo tp̄e. Cū turba plurima conuenīret ꝛ de ciuitatibus ꝓperarent ad ihesum: dixit per similitudinem. Exijt qui seminat seminare semen suum. Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape. Lectio septima.

Lectio sancti euāgelij quā modo frates carissimi audistis expositione nō indiget sed āmonitione. Quā em̄ psemetipsaȝ veritas exposuit. hāc discutere hūana fragilitas nō p̄sumit. Sed est q̄ sollicite in hac ip̄a expositione dn̄ica pēsare debeatis Quia si nos vobis semē verbū. agrū mūdum. volucres demonia. spinas diuicias significare diceremus: ad credendū nobis mens forsitan vestra dubitaret. R. Duȝ deambularet dn̄s in paradiso ad horam post meridiem clamauit ꝛ dixit adā vbi es audiui dn̄e vocem tuā. Et abscōdi me. V. Uocem tuā audiui in paradiso ꝛ timui eo quod nudus essem. Et abscondi. Lectō. viij

Unde ꝛ idem dn̄s per semetip̄m dignatus est exponere qd̄ dicebat. vt sciatis reȝ significationes querere. in his que p semetip̄m voluit explanare. Exponēdo ergo quod dixit: figurate se loqui innotuit q̄ tin⁹ certos nos redderet cū vobis nostra fragilitas verboȝ illius figuras aperiret. R. In sudore vultus tui vesceris pane tuo dixit dn̄s ad adā donec reuertaris in terrā de qua sumptus es. Quia puluis es ꝛ in puluerē reuerteris. V. Quia audisti vocem vxoris tue ꝛ comedisti de ligno ex quo preceperam tibi ne comederes maledicta terra in opere tuo. Quia

Quis em̄ mihi L. ix. vnquā crederȝ si spinas diuicias interp̄tari voluissem maxime cū ille pungant. iste delectēt. Et tn̄ spine sunt. q: cogitationū suaȝ pūctionib⁹ mentē lacerāt. Et cū vsq̧ ad peccatū ptrahunt q̄si inflicto vulnere cruentāt R. Ecce adā quasi vnus ex nobis factus est sciens bonuȝ ꝛ malum. Uidete ne forte sumat de ligno vite ꝛ viuat in eternū V. Fecit quoq̧ dn̄s deus ade ꝛ vxori eius tunicas pelliceas ꝛ induit eos ꝛ ait. Uidete ne.

Hec respōsoria supradicta dicātur etiā sup ebdo. ℣. Exultabunt sancti in gloria In laud. añ. Miserere mei deus ꝛ a delicto meo mūda me q꞉ tibi soli peccaui. ps. Ipm añ. Cōfitebor tibi dñe qm̄ audisti me. ps. Cōfitemini dño añ. Deus deus meus ad te d luce vigilo q꞉ factus es adiutor meus. ps. Ipm. añ. Bñdictus es in firmamēto celi ꝛ laudabilis in secula deus noster. ps. Bñdicite. añ. Laudate dñm de celis. ps. Ipm Capl'z. Benedictio ꝛ claritas. ℣. Domine refugiū factus es nobis. ℟. A generatione in generationē. Ad bñdict⁹ añ Semen cecidit i terram bonā ꝛ ortum fecit fructum centuplum. Oratio.

Deus qui cōspicis ex nulla nostra actiōe cōfidimus cō cede ꝓpiti⁹ vt cōtra aduersa oīa doctoris gentiū ꝓtectione muniamur. Per dominū Ad primā ps Deus de⁹ meus respice. Cum aliis nō dicit ps. Cōfitemini. Sed loco illi⁹ dicit. Dñs regnauit decorem. Post eundē psalmū ceteri dicūtur. videlicet Btī immaculati ꝛc. Ita dicat i diebus dnicis per totam. xl. Ad. iij. vi. ꝛ. ix. capl'ni. ℟. ℣. ꝛ orōnes sicut in dnica. lxx. Ad vespas. capl'm Bñdictus deus ꝛ pater. ℣. Dirigatur dñe. Ad mag. añ Ihūs hec dicens clamabat qui habet aures audiendi audiat. Orō Oratur domine. Ad compl'. ymnus Te lucis. Añe sequentes dicant sup ebdoma. ad matutinas ꝛ ad ℣s. et finite repetant si necesse fuerit. añ. Uobis datum est nosce misterium regni dei ceteris aūt in parabolis dixit ihesus discipulis suis. añ. Semē cecidit in terram bonā ꝛ attulit fructum aliu d centesimū aliud sexagesimū ꝛ aliud tricesimuz añ. Semen cecidit in terrā bonam ꝛ attulit fructum in paciencia. añ. Quod aūt cecidit in terrā bonā. hi sunt qui i corde bono ꝛ optimo verbuz dei retinent ꝛ fructum afferunt in paciencia. añ. Si vere fratres

diuites esse cupitis veras di-
uicias amate. Ymnus sup
ebdom. Xp̄e qui lux es.
Feria secunda. Lcō prima.

Hic est liber generati-
onis adā: in die qua
creauit deus hoīem. Ad
similitudinē dei fecit illū
masculum ⁊ feminā crea
uit eos. ⁊ benedixit illis
⁊ vocauit nomen eoꝝ a-
dam in die qua creati sūt
Vixit aūt adam centum
triginta annis: ⁊ genuit
filium ad imaginē ⁊ simi
litudinē suam. vocauitqꝫ
nomē eius seth. Et facti
sunt dies adam postquā
genuit seth octingēti an-
ni: genuitqꝫ filios ⁊ filias
Et factū est omne tēpus
qd vixit adam anni non
gēti trigita ⁊ mortuꝰ est.
℟. Ubi est abel frater tuꝰ dix
it dn̄s ad cayn nescio nūquid
custos fratris mei sum ego et
dixit ad eum quid fecisti. Ecce
vox sanguinis fratris tui abel
clamat ad me de terra. ℣. Nūc
ergo maledictus eris super ter
ram que apperuit os suum et
suscepit sanguinē fratris tui
de manu tua. Ecce. Lcō. ij.

Vixit quoqꝫ seth centū
quinqꝫ annis et ge-
nuit enos. Vixit seth pꝰ
quā genuit enos octigē-
tis septem annis: genuit
qꝫ filios ⁊ filias. Et facti
sunt omnes dies seth nō
gentoꝝ duodecim anno-
rum ⁊ mortuus est. Vix-
it vero enos nonaginta
annis ⁊ genuit caynan.
Post cuius ortum vixit
octingentis quindecī an
nis ⁊ genuit filios ⁊ fili
as. Facti qꝫ sunt omēs di
es enos nōgentiquinqꝫ
anni ⁊ mortuꝰ est. ℟. Fi-
at manus tua vt saluum me
facias quia mandata tua ele-
gi. Concupiui salutare tuū do
mine. ℣. Erraui sicut ouis que
perierat require seruum tuum
domine quia mādata tua nō
sum oblitus. Cōcupiui. L. iij.

Vixit quoqꝫ caynā sep
tuagita annis: ⁊ ge
nuit malalehel. Et vixit
caynā post q̄ genuit ma-
lalehel octingentis qua-
draginta annis: genuitqꝫ
filios ⁊ filias. Et facti sūt

omnes dies caynan nõgente decẽ anni ⁊ mortuus est. Uixit aũt malalebel sexagintaquinq; annis ⁊ genuit iared. Et vixit malalebel postquã genuit iared octigentis triginta annis. Et genuit filios ⁊ filias. Et facti sunt omẽs dies malalebel octingenti nonaginta quinq; anni ⁊ mortuꝰ est. ℟. In principio. ℣. Formauit.

Ad horas. caplm. ℟. ℣. ⁊ orõnes sicut in ebdom precedenti. Feria. iij. L. i.

Uixitq; iared centũ sexaginta duobus annis: et genuit enoch. Et vixit iared postq̃ genuit enoch octingentis annis et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies iared nongenti sexagita duo anni ⁊ mortuus est. Porro enoch vixit sexaginta quinq; ãnis ⁊ genuit mathusalem. Et ambulauit enoch cum deo. Et vixit enoch postquã genuit mathusalem trecẽtis annis: et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies enoch trecenti sexagintaquinq; anni: ãbulauit cum deo et non apparuit quia tulit eum deus. Lectio secunda.

Uixit quoq; mathusalem centum octoginta septem annis: ⁊ genuit lamech. ⁊ vixit mathusalem postquã genuit lamech septingentis octoginta duobus annis: et genuit filios ⁊ filias. Et facti sunt omẽs dies mathusalem nõgẽti sexaginta nouem anni ⁊ mortuus est Lectio tertia.

Uixit autẽ lamech cẽtum octoginta duobus annis: ⁊ genuit filiũ vocauitq; nomen eius. noe dicens. Iste consolatur nos ab operibus ⁊ laboribus manuũ nostrarum in terra cui maledixit dominus. Uixitq; lamech postq̃ genuit noe quigentis nonagita quinq; annis. Et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies lameth septin-

genti septuaginta septez anni. ⁊ mortuus est. Noe vero cū quingentoꝝ esset annoꝝ genuit sem. ⁊ chā ⁊ iaphet. Feria .iiij. L. i.

Cū(m)q(ue) cepissent hoīes multiplicari sup ter-rā ⁊ filias ꝓcreassent. vi-dentes filij dei filias ho-minū q(uod) essent pulchre ac ceperūt sibi vxores ex oī-bus quas elegerāt. Dixit q(ue) deus. Nō permanebit spūs me⁹ in hoīe ineter-num: q(uia) caro est. Eruntq(ue) dies illi⁹ centū vigiti an noꝝ. Gigantes aūt erant sup terrā in diebus illis: L. ij

Postq(uam) eñi ingres-si sunt filij dei ad fili-as hoīm(q)ue illeq(ue) genue-runt: isti sunt potētes a se culo. viri famosi videns aūt deus q(uod) multa mali-cia hoīm esset in terra et cūcta cogitatio cordis in tenta esset ad malū oī tē pore penituit eū q(uod) homi nē fecisset in terra. L. iij.

At p̄caneus in futurū ⁊ tactus dolore cor dis intrinsecus delebo i-quit hoīem quē creaui a-facie terre. ab homīe vsq(ue) ad aīantia a reptili vsq(ue) ad volucres celi. Penitet eñi me fecisse eos: Noe ve ro inuenit gratiā corā dño. Feria quīta. L. pria.

He sunt generationes noe. Noe vir iustus. atq(ue) ꝑfectus fuit in gene rationib⁹ suis cū deo am bulauit ⁊ genuit tres fili os sem. cham. ⁊ iaphet. Corrupta est aūt terra co rā dño: ⁊ repleta est iniq tate. Cūq(ue) vidisset de⁹ ter rā esse corruptā oīs quip pe caro corruperat viā su am sup terrā dixit ad noe Finis vniuerse carnis ve nit corā me. Lcō scda.

Repleta est terra iniq-tate a facie eorum: ⁊ ego disperdā eos cū terra fac tibi arcā de lignis le-uigatis Mansiūculas in arca facies ⁊ bitumine li mes intrinsecus ⁊ extrin secus: ⁊ sic facies eā. Tre-centoꝝ cubitoꝝ erit lōgi tudo arce: quinquaginta cubitoꝝ latitudo ⁊ trigi-

ta cubitorum altitudo eius
Fenestrã i archa L. iij
facies: et in cubito cõ
summabis summitatē ei
us. Ostiū aūt arce pones
in latera deorsum. Cena
cula et tristega facies i ca
Ecce ego adducā aquas
diluuij sup terrā vt inter
ficiem oēm carnē in qua
spūs vite est subter celuz
et vniuersa que in terra
sunt cōsumenť. Feria. vi.
Ponā qz fedus L. i.
meum tecū: et ingre-
dieris arcaz tu et filij tui.
vxor tua et vxores filiorū
tuorum tecū: et ex cunctis a
nimātibus vniuerse car-
nis bina induces in arcā
vt viuant tecū masculini
sexus et feminini. De vo-
lucribus iuxta gen⁹ suuz
et de iumentis in genere
suo et ex omi reptili terre
scdm genus suū: bina de
oībus ingredienť tecū vt
possint viuere. Lcō scda.
Tolles igiť tecū ex oī-
bus escis que mādi
possunt et cōportabis a
pud te: et erūt tā tibi quā
illis in escaz. Fecit igitur
noe oīa que pceperat illi
deus. Dixitqz dñs ad eū
Ingredere tu et omnis do
mus tua in arcā. Te eniz
vidi iustū corā me in ge-
neratione hac. Lcō. iij
Ex oībus aīantibus
mūdis tolles septez
et septena masculum et fe
minā: de aīantibus vero
immūdis duo et duo ma
sculū et feminā. Sed et de
volatilib⁹ celi septena: et
septena masculū et femi-
nā vt salueť semē sup faci
em vniuerse terre. adhuc
ei et p⁹ dies. vij. ego plu
az sup terrā q̃dragita die
bus et quadragita nocti
bus et delebo oēm subāz
quā feci de supficie terre.
Sabbato. Lectio prima.
Fecit ergo noe omnia
que mādauerat ei do
minus. Eratqz septētorū
annorum quādo diluuie a-
que inundauerūt sup ter
rā. Et ingressus est noe et
filij eius: vxor ei⁹ et vxo-
res filiorum eius cū eo in ar
cam, ppter aquas diluuij

de aiantibus quoqꝫ mū-
dis ⁊ immūdis ⁊ de vo
lucribus ⁊ ex omi qd̄ mo
uetur sup terram duo ⁊
duo ingressi sunt ad noe
in arcā masculus ⁊ femi-
na: sicut p̄ceperat domi-
nus noe. Cūqꝫ trāsissent
septē dies: aque diluuij i
undauerunt sup terram.

L. ij.

Anno septētesi
mo vite noe mense
scd̄o septimodecimo die
mēsis: rupti sunt oēs fon
tes abyssi magne: ⁊ cata
racte celi aperti sunt ⁊ fa
cta est pluuia sup terram
quadraginta dieb⁹ et q̄-
draginta noctib⁹. In ar-
ticulo diei illi⁹ ingressus
est noe: ⁊ sem ⁊ cham. et
iaphet filij ei⁹ ⁊ vxor illi⁹
⁊ vxores filioꝝ eius cum
eis in arcā ipi ⁊ oīne ani
mal scd̄m genus suū vni
uersaqꝫ iumēta in genere
suo sed oīne quod moue
tur sup terram in genere
suo cunctūqꝫ volatile se-
cundū genus suū.

L. iij.

Uniuerse aues omnes-
qꝫ volucres ingresse
sunt ad noe in arcam bi-
na ⁊ bina ex omi carne i
qua erat spiritus vite. Et
que ingresse sunt mascu-
lus ⁊ femina ex omni car
ne introierunt: sicut prece
perat ei de⁹ et inclusit eū
dominus de foris. Factū
qꝫ est diluuiū quadragin
ta diebus super terram ⁊
multiplicate sunt aque ⁊
eleuauerunt arcaꝫ in sub
lime a terra. Ad vesperas
Caplm. Deus aūt qui di
nes es. ℣. Uespertina oratio
Ad mag. aīi. Uobis datuꝫ
est nosce misterium Orō. Ex
audi dn̄e. Ad compl. ym
nus. Jesu saluator. Do-
minica in quiquagesima
Inuitatorium. Preoccupe
mus faciem dn̄i in confessione
Et in psalmis iubilemus ei.
p̄s. Uenite exultem⁹ do.
Nocturnum dicitur psal-
mos Beatus vir qui i. Ro
Memor fui. Lectio prima.

Fides est religionis sā
ctissime fundamentū
caritatis vinculum: amo
ris subsidium fides fami-
liares efficit deo: amicos

constituit xpo: sicut apo-
stolus dicit. Sine fide im
possibile est placere deo.
Et in epistola ad hebreos
Est aut fides sperandarum
substantia rerum. argum
tum nō apparentium. in
hoc enī testimonium cō-
secuti sunt senes. ℞. Dixit
dominus ad noe finis vniuer
se carnis venit coram me. Re
pleta est terra iniquitate eorū
et ego disperdam eos cum ter
ra. ℣. Fac tibi archam de lig-
nis leuigatis mansiūculas in
archa facies. Repleta. L. ij.

At post pauca: fide noe
responso accepto. De
his que adhuc non vide
bantur metuens aptauit
archam in salutem domus
sue Per quam damnauit
mundum et iusticie que per
fidem est. heres institu-
tus est. De qua etiam et
primus pastor ecclesie in
epistola sua ita loquitur:
In diebus noe cum fabri
caretur archa in qua pau
ci id est octo anime salue
facte sunt per aquam. Quod
nūc vos simili forma sal
uos facit baptisma non
carnis depositio sordium:
sed conscientia bone inter
rogationis in deum. ℞.
Edificauit noe altare domino
offerens super illud holocau-
stum odoratus est dominus o
dorem suauitatis et benedixit
eis. Crescite et multiplicamini
et replete terram. ℣. Ecce ego
statuam pactum meum vobis
cum et cum semine vestro post
vos. Crescite. Lectio tertia

Que omnia in exposi-
tione vltime partis
in hezechiel propheta.
Beatus papa taliter scri-
bit gregorius. Archa enī
que trecentis cubitis fie-
ri lōgitudine iussa est: sex
aginta vero latitudine:
triginta autem in altitu-
dine in vno est cubito cō
summata. ℞. Ponam arcum
meum in nubibus celi dixit do
minus ad noe. Et recordabor
federis mei quod pepigi tecū
℣. Cumque obduxero in nubi-
bus celum apparebit arcus
meus in nubibus. Et recorda
bor federis mei quod pepigi
tecum. Lectio quarta.

Quid em̄ ꝑ archā nisi
sancta ecclesia figu-
ratur. que inferius āpla ē
superius angusta: Que a
trecentis ⁊ sexaginta. ac
triginta cubitis ad vnuz
cubitū colligit: q: latitu-
dinē quā sancta ecclesia i
mēbris suis adhuc infir-
mātibus habet paulisper
angustata ⁊ in altū ꝓfici
ens ad vnum tendit. ℟.
Locutus est dn̄s ad abrahaz
dicens egredere de terra ⁊ co-
gnatione tua ⁊ vade in terrā
quā monstrauero tibi. Et faci
am te crescere in gentem mag-
nam. ℣. Benedicā tibi ⁊ multi
plicabo semen tuū erisqz bene
dictus. Et faciam. Lcō. v.

Ipsa em̄ ratio exigit vt
credam⁹ ꝙ in illa arc
he latitudine oīs bestie
cūcta quadrupedia: atqz
reptilia in inferiorib⁹ fue
runt. Homo vero atqz vo
latilia. iniuriā in superio
ribus. Juxta superiorem
⁊ em̄ partē fenestra fuit i
latere: de qua coruū vl' co
lumbā dimisit homo. vt
si iā diluuij trāsisset aqua
cognosceret. Et q: archa
eadez in vno fuit cubito
cōsummata. homo ⁊ vo
latilia iuxta cubitū fuert
℟. Factus est sermo dn̄i ad a
brahā dicens noli timere ego
ꝓtector tuus sum. Et merces
tua magna nimis. ℣. Ego em̄
sum dn̄s deus tuus qui eduxi
te de hur caldeorum. Et mer.

Recte itaqz per. L. vi.
archā vniuersa eccle
sia designat que adhuc i
multis suis carnalib⁹ la-
ta est. in paucis spiritali-
bus angusta. Et quia ad
vnū hoiem q̄ est sine pec
cato colligit. quasi i vno
cubito cōsummat: Uide
mus etem̄ multos intra
eiusdē sancte ecclesie sinū
in sup̄bia erigi: in carnis
voluptate dissolui. ℟.
Temptauit deus abraham ⁊
dixit ad eū. Tolle filiuz tuum
quem diligis ysaac ⁊ offeres
illum ibi in holocaustū super
vnum montiū quē monstraue
ro tibi. ℣. Uocatus quoqz res
pondit ad sum ⁊ ait illi dn̄s.
Tolle. Scdm̄ lucam

In illo tp̄e. Assumpsit

iesus duodecim discipulos suos et ait illis. Ecce ascendimus hierosolimam. et consummabuntur omnia que scripta sunt per prophetas de filio hominis. Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape. Lectio septima:

Redemptor noster preuidens ex passione sua discipulorum animos perturbandos. eis longe ante et eiusdem passionis penam et resurrectionis sue gloriam predicit. vt cum morientem sicut predictum esset cernerent etiam resurrecturum non dubitarent. Sed quia carnales. adhuc discipuli nullomodo valebant capere verba misterij venitur ad miraculum. ℟. Angelus domini vocauit abraham dicens. Ne extendas manum tuam super puerum eo quod timeris dominum. ℣. Cumque extendisset manum vt immolaret filium ecce angelus domini de celo clamauit dicens. Ne extendas.

Ante eorum ocu Lectio viij. los cecus lumen recipit. vt qui celestis mysterij verba non caperent eos ad fidem celestia facta solidarent. Sed miracula domini et saluatoris nostri sic accipienda sunt fratres mei vt et in veritate credantur facta. et tamen per significationem nobis aliquid innuant. ℟. Vocauit angelus domini abraham de celo dicens benedicam tibi et multiplicabo te sicut stellas celi. ℣. Possidebit semen tuum portas inimicorum tuorum et benedicentur in semine tuo omnes gentes terre.

Opera quippe Lectio ix. eius et per potentiam aliud ostendunt: et per misterium aliud loquuntur. Ecce enim quis iuxta historiam cecus iste fuerit ignoramus sed tamen que per misterium significet nouimus. Cecum quippe est genus humanum quod in parente primo a paradiso gaudijs expulsum claritatem superne lucis ignorans. Damnationis sue tenebras patitur: sed tamen per redemptoris nostri presentiam illuminatur. vt interne lucis gaudia iam per desiderium videat: atque in via

vite boni operis gressus ponat. ℟. Deus dñi mei abrahã dirige viã meã vt cũ salute reuertar in domũ dñi mei ℣. Obsecro dñe fac miam cuȝ seruo tuo: Ut cum. Ista. ℟. supradicta dicãtur super ebdomadã. ℣. Exultabunt sancti in gloria. In laud. añ Secundũ multitudinem miserationũ tuarũ dñe dele iniquitatẽ meã. ps. Miserere mei añ. De⁹ me⁹ es tu ꝛ cõfitebor tibi deus meus ꝛ exaltabo te ps. Cõfitemini. añ. Ad te de luce vigilo deus vt videaȝ voluntatem tuã. ps. De⁹ deus meus. aña Hymnũ dicite ꝛ super exaltate eum in secula. ps. Bñdicite añ. Oms angeli eius laudate dñm d celis ps. Ipm. Caplm. Bñdictio ꝛ claritas. ℣. Dñe refugiũ. Ad bened. aña. Ecce ascendimus iherosolimã ꝛ cõsummabũtur omnia que dicta sunt p pphetas de filio hominis. Oratio.

Preces nostras quesumus domine clemẽter exaudi atq̃ a peccatorum vinculis absolutos ab omni nos aduersitate custodi. Per dominum. Ad. iij. vi. ꝛ. ix. caplm. ℟. ℣. ꝛ oro. sicut i dñica. lxx. Ad vesperas caplm. Bñdictus dñs. ℣. Dirigatur domine. Ad mag. añ. Cecus sedebat secus viam ꝛ clamabat miserere mei fili dauid. Oro: Oratur domine. Ad cõpletoriũ ymn⁹. Te lucis. Feria secũda. Lcõ prima

Vehementer em̃ inundauerũt ꝛ oia repleuerunt in superficie terre. Porro arca ferebatur sup aquas: ꝛ aque preualuerunt nimis sup terrã. operti q̃ sunt omnes montes excelsi sub vniuerso celo. Quindecim cubitis altior fuit aqua sup montes quos operuerat. Cõsumptaq̃ est omis caro que mouebat sup terrã: volucrũ aiantiuȝ bestiaȝ. omniũq̃ reptiliũ que reptãt super terrã. ℟. Ueni hodie ad fõteȝ aque ꝛ oraui dñm dicens dñe. Tu psperum fecisti desiderium meum. ℣. Benedictus es dñe qui me recto itine

re perduxisti ad domũ fratris mei. Tu prosperumm fecisti ꝯsiderum meum. Lcõ scda.

Uniuersi homines et cuncta in quib⁹ spiraculum vite est in terra: mortua sunt. Et deleuit deus omnẽ substantiam que erat sup terrã ab homine vsqꝫ ad pecus: tam reptile ꝙ volucres celi et deleta sunt de terra: remãsit aũt solus noe ꝛ qui cũ eo erant in arca. Obtinuerunt aque terrã centum quinquaginta dieb⁹. R℟.

Cecus sedebat secus viam trãseunte domino exclamauit ad eum ꝛ ait illi dñs. Quid vis vt faciam tibi raboni vt videã lumen. ℣. Stans autem iesus iussit cecum adduci ad se ꝛ cuz appropinquasſz interrogabat eum dicens. Quid vis vt faciam tibi raboni vt videã lumẽ

Lectio tertia.

Recordatus aũt dominus noe cũctorumqꝫ aĩantiuz: ꝛ omniũ iumẽtorum que erant cũ eo in archa: adduxit spiritũ super terram ꝛ imminute sunt aque ꝛ clausi sunt fõtes abyssi ꝛ cataracte celi: et prohibite sunt pluuie de celo. Reuerseqꝫ sũt aque de terra euntes et redeuntes ꝛ ceperunt minui post centum quiquaginta dies. Requieuit archa mense septimo vicesimo septimo die mensis super montes armenie.

℟. Domine puer meus iacet paraliticus in domo ꝛ male torquetur. Amẽ dico tibi ego veniam et curabo eum. ℣. Domine non sum dignus vt intres sub tectum meum sed tantum dic verbo ꝛ sanabitur puer meus. Amen dico tibi ego veniam ꝛ curabo eum. Super ebdomadã. Ad benedictus ꝛ ad magnificat.

Añe. Cum autem audiret ꝙ ihesus nazarenus transiret clamabat dicens ihesu fili dauid miserere mei. antbiphona. Transeunte domino clamabat cecus ad euz miserere mei fili dauid. antiphona. Et ꝗ preibant increpabant eum vt taceret ipse vero multo magis clamabat fili dd miserere mei

aña: Miserere mei fili dauid quid vis vt faciā tibi dn̄e vt videam. aña. Cecus magis ac magis clamabat vt eū illuminaret dn̄s. aña. Omnis plebs vt vidit dedit laudē deo. Ad compl. ymn⁹ Xp̄e q̄ lux.

Feria tercia. Lectio pri͞a.

At vero aque ibant ⁊ decrescebāt vsq̄ ad decimū mēsem. Decimo eñi mense prima die mēsis apparuerūt cacumina montiū. Cūq̄ transissent q̄draginta dies. aperiēs noe fenestrā arche quam fecerat dimisit coruū: qui egrediebaṫ ⁊ nō reuertebatur donec siccarētur aque sup̱ terrā. R. Dixit dominus. Lectio secunda.

Emisit quoq̄ columbā post euz: vt videret si iā cessassent aque super faciē terre. Que cū nō inuenisset vbi requiesceret pes ei⁹. reuersa est ad eum in archā. Aque eniz erāt sup̱ vniuersam terrā Extenditq̄ manū suā: et app̄hensam intulit in archam. R. Edificauit noe ⁊c.

Expectatis aūt L. iij. vltra sept ē dieb⁹ alijs rursum dimisit colūbam ex archa. At illa venit ad eū ad vesperā: portans ramū oliue virentibus folijs in ore suo. Intellexit ergo noe q̄ cessassent aque sup̱ terram. Expectauit nichilomin⁹ septem alios dies. ⁊ emisit colūbaz que nō est reuersa vltra ad eū. R. Ponam archum. Feria iiij. L. pri͞a.

Igitur sexcētesimo primo anno vite noe primo mēse prima die mensis imminute sunt aque sup̱ terrā. Et aperiēs noe tectū arche aspexit: vidit q̄ q̄ exsiccata esset superficies terre. Mēse sc̄do septimo ⁊ vicesimo die mēsis arefacta est terra. Locutus est aūt dn̄s ad noe dicens. Egredere de archa tu ⁊ vxor tua filij tui ⁊ vxores filioꝝ tuoꝝ tecū cūcta aiantia que sunt apud te ex omi carne tam in volatilib⁹ q̄ in bestijs ⁊ vniuersis reptilib⁹ que

reptāt sup terram: educ te cum ⁊ egredimini super terrā. Crescite ⁊ multipli camini sup eā. Lcō scda.

Egressus est ergo noe ⁊ filij ei⁹ ⁊ vxor illi⁹ ⁊ vxores filioꝝ eius cum eo: sed ⁊ oīa aīantia iumē ta ⁊ reptilia que reptant super terrā scdm gen⁹ suū egressa sunt ō archa. Edi ficauit aūt noe altare do mino: ⁊ tollens de cunc tis peccoribus ⁊ volucri bus mūdis. obtulit holo causta sup altare. Lcō. iij

Odoratusq̄ȝ est dn̄s o dorem suauitatis: ⁊ ait ad eū. Nequaq̄ vltra maledicā terre ꝑpter ho mines. Sensus eñ ⁊ co gitatio hūani cordis in malū ꝓna sunt ab adoles centia sua. Nō igit̄ vltra ꝑcutiā oēm aīam viuen tem sicut feci. Cūctis die bus terre semētis ⁊ mes sis: frigus ⁊ estus. estas. ⁊ hyems ⁊ dies nō req̄ escent. ℣. Exultabunt sancti.

Capitula que sequūtur dicunt̄ sup ebdomadam vsq̄ȝ ad dn̄icam de passio ne dn̄i. In laud capitulū

Conuertimini ad me i toto corde vestro in ieiunio ⁊ fletu ⁊ plātu ⁊ scidite corda vestra ⁊ nō vestimenta vestra. ℣. Re pleti sum⁹ mane misericordia tua. Ad bened. aū. Cum ie iunatis nolite fieri sicut ypocri te tristes. Oratio.

Presta dn̄e fidelib⁹ tu is vt ieiunioꝝ vene rāda solēnia ⁊ cōgrua pi etate suscipiāt ⁊ secura ō uotione ꝑcurrant. Per. d.

Ad tertiā caplm.

Inter vestibulū ⁊ altare plorabūt sacerdotes mi nistri dn̄i ⁊ dicent parce dn̄e parce populo tuo ⁊ ne des hereditatē tuā in obprobriū vt dominētur eis natiōes. ℟. Spes mea domine. Oro. Vox nostra te dn̄e. vt supra. Ad vi. ca

Dereliquat pīius suū impius viā suam ⁊ vir iniquas cogitationes suas ⁊ reuertatur ad dn̄ȝ ⁊ miserebit̄ eius ⁊ ad de um nostrū qm̄ multus est

ad ignoscendum. ℟. Esto nobis. Oro. Ut tuam dn̄e

Ad nonam capitulum.

Frange esurienti panē tuū ꝛ egenos vagos que induc in domū tuaꝫ cū videris nudū operi eū ꝛ carnē tuā ne despexeris ℟. Educ de carcere. Oratio. Redemptor noster. Ad vesperas Capitulum.

Abscōdite elemosinā i sinu paupis ꝛ ipsa orabit ꝓ vobis ad dn̄m q2 sicut aqua extinguit ignem ita elemosina extinguit peccatū. ℣. Dirigatur dn̄e. Ad mag. añ. Thesaurizate vobis thesauros in celo vbi nec erugo nec tinea demollitur vbi est thesaurus ibi est cor tuum. Oro. Omps sempiterne deus vespere. ꝛc.

Feria quinta. Lcō prima

Benedixitqꝫ de⁹ noe ꝛ filij ei⁹ ꝛ dixit ad eos Crescite ꝛ multiplicamini ꝛ replete terrā. ꝛ terror vester ac tremor sit super cūcta aialia terre ꝛ super omnes volucres celi cuꝫ vniuersis que mouentur super terrā. Omēs pisces maris manui vestre traditi sunt ꝛ oē qd mouet ꝛ viuit erit vobis i cibuꝫ

L. ij.

Quasi olera virētia tradidi vobis omnia. excepto ꝙ carneꝫ cum sanguine nō comedetis. Sanguinē eñ aiarū vestraꝝ requirā de manu cunctaꝝ bestiaꝝ. et de manu hoīs. De manu viri ꝛ de manu fratris eius requirā aiam hoīs. Quicūqꝫ effuderit humanum sanguinē fundet sanguis illius. Lectio tertia.

Ad imaginē dei quippe factus es homo. Uos aūt crescite ꝛ multiplicamini ꝛ ingredimini sup terrā: ꝛ implete eam. Hec quoqꝫ dixit deus ad noe ꝛ ad filios eius cum eo. Ecce ego statuaꝫ pactum meū vobiscū: ꝛ cum semine vestro post vos ꝛ ad oēm aiam viuentem que est vobiscū: tā in volucribus ꝙ in iumentis ꝛ pecudib⁹ terre: cūctisqꝫ que egressa sunt de archa

⁊ vniuersis bestijs terre
Ad bened. añ. Orate p p se quentibus vos ⁊ calumniátibus vos vt sitis filii patris vestri qui in celis est dixit dñs.
Deus qui culpa Oro offenderis penitentia placaris preces populi tui supplicãtis propici⁹ respice ⁊ flagella tue iracũdie que p peccatis nostris meremur auerte. P dñm. Ad vesperas cap̄lz Abscõdite elimosinã. .V. Dirigatur dñe. Ad mag. añ Estote ergo perfecti sicut ⁊ pater vester perfectus est. Oro. Vespertine laudis. Feria sexta. Lectio prima.
Statuam pactum meũ vobiscũ: ⁊ nequaquã vltra interficietur omnis caro aquis diluuij: neq̄ erit deinceps diluuiũ dissipans omnem terrã. Dixitq̄ deus. Hoc est signũ federis qđ do inter me ⁊ vos ⁊ ad omnem aĩam viuentem que est vobiscũ in generationes sempiternas. Arcum meum ponam in nubibus celi. ⁊ erit signum federis inter me ⁊ inter terrã. L. ij.
Cumq̄ obduxero nubibus celum. apparebit arcus meus in nubibus ⁊ recordabor federis mei quod pepigi vobiscũ ⁊ cum omni anima viuẽte que carnem vegetat ⁊ non erunt vltra aque diluuij ad delendam vniuersam carnem. Eritq̄ arcus meus in nubibus et videbo illum ⁊ recordabor federis sẽpiterni: qđ pactum est inter deum et omnem animam viuentez vniuese carnis que est super terram. Lcõ tertia.
Dixitq̄ dominus ad noe: hoc est signũ federis quod constitui inter me ⁊ omnem carnem super terram. Erant ergo filij noe qui egressi sunt de archa sem. cham. ⁊ iaphet. Porro cham ipẽ est pater chanaam. Tres isti filij sunt noe. et ab his disseminatum est omne genus hominum super vniuersam terram. versi.

Exultabunt sancti in gloria. Ad bened. aña. Cum facis elemosinā nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua. Oro

Inchoata ieiunia quesum⁹ dñe benigno fauore ꝓsequere vt obseruātiā quā corporaliter exhibemus mentib⁹ etiā sinceris exercere valeamus Per dñm. Ad vesperas Capl'm. Abscondite elemosinā. ℣. Dirigatur Ad mag. añ. Tu aūt cū oraueris intra in cubiculū tuū ꝛ clauso ostio ora patrē tuum. Oro. Propiciare domie. Sabbato. Lectio prima.

Ceditq; noe vir agricola exercere terrā et plātauit vineā. Bibēsq; vinū inebriatus est: ꝛ nudatus iacuit in tabernaculo suo. Quod cum vidisset cham pater chanaan verenda. scilicz patris sui esse nudata nūciauit duobus fratribus suis foras At vero sem ꝛ iapbet pallium imposuerūt humeri suis: ꝛ incedētes retrorsū opperuerūt verēda patris sui: Faciesq; eorum auerse erant: ꝛ patris virilia nō viderunt. Lectio secūda.

Euigilans aūt noe ex vino cum didicisset que fecerat ei filius suus minor ait Maledict⁹ chanaan: seruus seruoꝝ erit. fratrib⁹ suis. Dixitq;. Benedictus dñs deus sem: sit chanaan seruus eius: L. iij.

Dilatet deus iapbet ꝛ habitet in tabernacl'is sem: sitq; chanaam seru⁹ ei⁹. Dixit aūt noe post diluuiū trecentis quinquagita annis: ꝛ impleti sunt oms dies eius nōgentoꝝ quinquaginta annoꝝ ꝛ mortuus est. ℣. Exultabūt sancti in gloria. Ad bened. aña. Quare ieiunamus ꝛ nō aspexisti hūiliauimus animas nostras ꝛ nescisti. Oro. Inchoata ieiunia. vt supra. Ad vs. Ca.

Hortamur vos ne in vacuum gratiā dei recipiatis. ait eīn tpe accepto exaudiui te ꝛ ī die salutis adiuui te. Dicat hoc capl'm ad vespas in

sabbatis et in dieb⁹ dñi-cis vsq ad dñicam d' passione dñi cū ṽ. Angelis suis mādauit de te. ℟. Et custodiam te in omnibus viis tuis. Ad mag. añā. Nesciat sinistra tua q̄d faciat dextera tua. Orō. Exaudi dñe famulos. Ad comp℞. ymnus. Jesu saluator. Cat℞. Tu aūt in nobis. ℟. In pace in idipm dormiā et requiescā. ṽ. Si dedero somnū oculis meis et palpebris meis dormitationem. Gloria patri. Iterum. ℟. In pace. Et dicit in sabbatis et in diebus dñicis per. xl. deinde dr. ṽ. Custodi nos dñe. añ. Salua nos. ps. Nūc dimittis. cū alijs que sequūtur. Si festiuitas alicui⁹ sancti diebus dñicis in quadragesima euenerit nō fiat de festo. sed de feria. Si aūt festiuitas sit. ix. lect. die sequēti celebret. Dñica prīa. xl. Inuitatoriū. Nō sit vobis vanum surgere ante lucez. Qr pmisit dñs coronā vigilātib⁹. ps. Venite exul. Nocturnum dicit. ṽ. Dicet dño sus-ceptor meus es tu. Et refugiū meum deus meus sperabo in eum. Lectio prima.

Ante dies deuotionū sancte quadragesime p̄dicantes sacraꝝ litterarum exempla ptulenius: quib⁹ appbarem⁹ hūc q̄dragenariū numerū non esse ab hoībus cōstitutū sz diuinit⁹ cōsecratū. Nec terrena cogitatione initū sed celesti maiestate p̄ceptum. Atq ideo qui cōstitutū numerū vna die mā-ducādo p̄terit nō vni⁹ diei violat excusator: sed vt totius quadragesime trāsgressor arguit. ℟. Ecce nūc tempus acceptabile ecce nunc dies salutis cōmendem⁹ nos metipsos. In multa pacientia in ieiuniis multis per arma iusticie virtutis dei. ṽ. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros. In. Lcō. ij.

Unde bonū est homini: vt ad diez sine labore ieiunet. et toti⁹ quadragesime cōsequat pariter sanctitatē. Hec autē nō tā sacerdotuz p̄cepta

ꝑ deiſunt. Atq̧ ideo in ſpernit: nō ſacerdotē ſpernit ſed xp̄m qui in ſuo loquitur ſacerdote. Videamus igitur quo tp̄e hāc obſeruantiā nobis indixerit dn̄s: ſi non veluti per iſtā deuotionē cūcta clementa voluit habere perfectū. ℟. In omnibus exhibeam⁹ nos ſicut dei miniſtros in multa pacientia. Ut nō vituperetur miniſterium noſtrū ℣. Ecce nunc tempus acceptabile ecce nunc dies ſalutis noſtrum dantes vllā offenſionē. Ut nō vituperētur miniſteri.

Lectio tertia

Ecce em̄ in dicta quadrageſima cōſtricta hic mali gelu terra reſoluitur ꝛ aquaꝝ fluēta meatur ſuos glacie liqueſacta recipiūt Sic quoq̧ corpoꝝ noſtroꝝ hoc eodem tp̄e cōtracta ſcelerib⁹ peccata ſoluūtur. ꝛ vite noſtre purius corpus liqueſacto rigore dyaboli meatum ſuū priſtinū recognoſcit. ℟. Angelis ſuis mādauit de te vt cuſtodiant te in omnibus viis tuis. In manibus portabunt te ne vnquam offendas ad lapidem pedem tuum. ℣. Super aſpidem ꝛ baſiliſcum ambulabis ꝛ conculcabis leonem ꝛ drachonem. In manibus. In ſc̄do nocturno. ℣. Ipſe liberauit me ℟. De laqueo venantium et a verbo aſpero. Lcō q̄rta.

Terra in quā indicta q̄drageſima: aſperitatem deponit hiemis: ego in dicta quadrageſima aſperitatem reicio delictoꝝ. Illa terra aratrix ſcindit vt mūdanis ſit congrua frugibus: mea terra ieiuniis exaratur vt celeſtib⁹ ſit apta ſeminibus Sicut em̄ redditū vberioꝛez capit qui frequētius vexando exercet cāpū: ita ꝛ maioꝛez gratiā ꝑcipit qui exercet coꝛpoꝛis ſui campū ſepius ieiunādo. ℟. Derelinquat impius viam ſuam ꝛ vir iniquus cogitationes ſuas ꝛ reuertatur ad dn̄m ꝛ miſerebitur eius. Quia benign⁹ ꝛ miſericoꝛs eſt preſtabilis ſuper malicia dn̄s deus noſter.

℣. Non vult mortem peccatoris sed vt conuertatur et viuat. Quia benignus et misericors. est prestabilis sup malicia sto.

Lectio quinta.

Ecce enim abstinentie tempore herba reuirescit in messem: surculus arboris conatur in fruticem: palmes vinee pubescit in geminam: et omnia de inferioribus ad altiora se subrigunt. Ita hoc eodemque tempore hominum spes interim mortua reuiuiscit in posterum fides perdita reparatur in gloriam. temporalis vita perficit in eternam. Et omne humanum genus ad celestia se subrigens: ab infimis ad altiora consurgit. ℟. Frange esurienti panem tuum et egenos vagosque induc in domum tuam. Tunc erumpet quasi mane lumen tuum et ante ibit faciem tuam iusticia tua. ℣. Cum videris nudum operi eum et carnem tuam ne despexeris. Tunc erumpet quasi mane lumen.

Lectio sexta

Modo ferrum gestans agricola sarmenta deputat vinearum: ita et nunc euangelium tractans episcopus: sordes amputat populorum. Et isto quadragenario curriculo vniuerse hoc agunt creature quatinus depositis superfluis ornate vel compte in pascha procedant. Modo omnia sunt in partu: vt tunc reperiantur in fructu ℟. Absconditе elemosinam in sinu pauperis et ipsa orabit pro vobis ad dominum. Quia sicut aqua extinguit ignem ita elemosina extinguit peccatum ℣. Date elemosinam dixit dominus et ecce omnia munda sunt vobis. Quia sicut aqua extin.

In tertio nocturno. ℣. Scapulis suis obumbrabit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperabis.

Secundum matheum

In illo tempore. Ductus est ihesus in desertum a spiritu vt temptaretur a dyabolo. Et cum ieiunasset quadraginta diebus. et quadraginta noctibus postea esuriit. Et reliqua

Omelia beati gregorii pape. Lectio septima.

Dubitari a quibusdã solet a quo spũ sit ie sus ductus in desertũ: ꝓpter hoc ꝙ subdit̃. Assũpsit diabolus eũ in sanctã ciuitatẽ. Et rursum assũpsit eũ in montẽ excelsum valde. Sed vere ꝛ absqꝫ vlla questione cõuenienter accipit̃ vt a sancto spiritu in desertũ ductus credatur: vt illuc eũ spũs suus duceret vbi hũc ad tẽptandũ spũs malignus inueniret. ℟. Scindite corda vestra ꝛ nõ vestimenta vestra Et cõuertimini ad dñm deum quia benignus ꝛ misericors ẽ ℣. Reuertimini vnusquisqꝫ a via sua mala ꝛ a pessimis cogitationibus vestris. Et con.

Sed ecce cũ Lcõ. viij dicit̃: deus homo vel in excelsum montẽ. vel in ciuitatẽ sanctã assumpt⁹ a diabolo mens refugit. humane hoc audire aures expauescũt esse incredibilia ista agnoscim⁹: si in illo ꝛ alia facta pensamus Certe iniquoꝝ oim dyabolus caput est. ꝛ huius capitis sunt membra omnes iniqui. ℟. In ieiunio ꝛ fletu orabant sacerdotes dicẽtes. Parce dño parce populo tuo ꝛ ne des hereditatem tuã in perditionem. ℣. Inter vestibulum ꝛ altare plorabũt sacerdotes mistri dñi ꝛ dicẽt. Par.

An nõ dyaboli L. ix membrũ fuit pilat⁹. an nõ diaboli mẽbra iudei xp̄m ꝑsequẽtes ꝛ milites crucifigẽtes fuerunt Quid ergo mirũ si ab illo se permisit in montẽ duci ꝛ tẽptari: qui ꝑtulit se etiam a mẽbris illius crucifigi: Nõ est ergo indignũ redẽptori nostro ꝙ temptari voluit q venerat occidi. ℟. Pater peccaui in celũ ꝛ coram te iam nõ sum dign⁹ vocari filius tuus. Fac me sicut vnũ de mercenariis tuis. ℣. Quanti mercenarii in domo patris mei abundant panib⁹ ego aũt hic fame pereo surgã ꝛ ibo ad patrem meum ꝛ dicã Fac me. Dicant̃ hec. ℟. supradicta sup ebdoma. ℣. Angelis suis. ℟. Et custodiant te. In laud. an. Cor mũ

dum crea in me deus spiritus rectū innoua in visceribꝰ meis ps. Miserere mei. aña. O dn̄e saluum me fac o dn̄e bene p̄sperare. ps. Cōfitemini do mino. an. Sic benedicā te in vita mea dn̄e ⁊ in nomine tuo leuabo manus meas. ps. Deus deꝰ meꝰ. aña. In spiritu humilitatis ⁊ in animo cōtric to suscipiamur dn̄e ad te ⁊ sic fiat sacrificium nostrū vt a te suscipiatur hodie ⁊ placeat ti bi dn̄e deus. ps. Bn̄dicite. añ Laudate deum celi celorū ⁊ aque om̄s. ps. Laudate dn̄m de celis. Caplm.

Ecce nūc tēpus accep tabile ecce nūc dies salutis nemini dantes vl lam offensionē vt nō vi tuperet ministeriū nostrū sed in oibus exhibeamꝰ nosmetipos sicut dei mi nistros in mlta paciētia. ℣. Scuto circumdabit te veri tas eius. ℟. Nō timebis a ti more nocturno. Ad bened. añ Ductus est iesus in deser tum a spū vt tēptaretur a dia bolo ⁊ cum ieiunasset quadra ginta diebus ⁊ quadraginta noctibus postea esuriit. Oro.

Deus qui ecclesiā tuā annua quadragesi me obseruatiōe purificas presta familie tue vt qđ a te obtinere abstinēdo ni titur hoc bonis operibus exequat. Per dn̄m Ad tertiā caplm. Hortamur vos. ℟. Participem me fac deꝰ omniū timentiū te. Et cu stodientium mandata tua. ℣. Aspice in me ⁊ miserere mei se cundū iudicium diligentiū no men tuum. Et custodientium. Gloria patri. Participem. ℣. Dicet dn̄o. Oro. Deus qui cōspicis. Ad vi. capitulū Ecce nūc tēpus. ℟. Ab oi via mala p̄hibui pedes meos Ut custodiā mandata tua do mine. ℣. A iudiciis tuis nō de clinaui quia tu legem posuisti mihi. Ut custodiā. Gloria p. Ab omni via. ℣. Ipse liberauit me. Oro. Deus innocētie Ad ix. caplm. Hortamur vos. ℟. Declara sup nos de us. Tuā misericordiā. ℣. De claratio sermonū tuorum intel lectum dat paruulis. Tuam. misericordiā. Gloria pat. De

dara: ℣. Scapulis suis. Oro. Da nobis dñe. Ad vespe ras ca. l. Hortamur vos ℣. Angelis suis. Ad mag. añ. Et triumphet. Ecce nunc tempus acceptabile ecce nunc dies salutis. In his ergo die bus exhibeamus nos sicut di ministros in multa paciencia in vigiliis in ieiuniis et carita te nō ficta. Oro. Oriatur dñe Ad com. l. ymn9. Te lu cis ante. Ca. l. m. Tu aūt in nobis. ℣. In pace in id ip sum. Feria secunda. ℣. Di cet domino. Lectio prima.

Et factum est p9 mor tem moysi serui dñi: vt loqueretur dominus ad iosue filiū num mini strum moysi et diceret ei. Moyses seruus me9 mor tuus est: surge et trāsi ior danem istum tu et omis populus tecum: in terraz quaz ego dabo filijs isra el. Omnem locum quem calcauerit vestigium pe dis vestri vobis tradam sicut locutus sum moysi. A deserto et libano vsq3 ad fluui um magnū eufratem om nis terra etheo℞ vsq3 ad mare magnū contra solis occasum erit termin9 ve ster. Null9 poterit vobis resistere cunctis dieb9 vi te tue. Sicut fui cū moy se ita ero tecum. nō dimit tam nec derelinquam te. Conforta re et esto robu stus. Tu enim forte diui des populo huic terrā. p qua iuraui patribus tuis vt traderē eā illis. Lco. ij.

L. iij. Cōfortare igitur et esto robustus valde vt cu stodias et facias oēm le gem quam precepit tibi moyses seruus meus. ne declines ab ea ad dextrā vel ad sinistraz vt intelli gas cuncta que agis. Nō recedat volumē legis hu ius ab ore tuo sed medi taberis in eo diebus ac noctibus vt custodias et facias omnia que scripta sunt in eo. Tunc dirigas viam tuam et intelligas eam. ℣. Angelis suis. In laud. añ. Miserere. cū aliis. ps. Hym. cum alijs. Ca

pitulū. Conuertimini ad me. ℣. Scuto circumdabunt. Ad bened. aña. Venite bñdicti patris mei percipite regnum quod vobis paratum est ab origine mūdi. Oratio.

Conuerte nos deus salutaris noster et vt nobis ieiunium quadragesimale proficiat mētes nr̄as celestib⁹ istrue disciplinis. Per d. suppš. Domine ne in furore .i. Oro. Deus refugium pauperū. Ad primā ps. Deus i nomine tuo. cū aliis. Finita prima incipiatur letania et dicit per totam .xl. nisi festiuitas alicuius sancti euenerit. Diebus aūt dñicis nō dicit. post letaniā vero dicatur suppš. Beati quoꝝ remisse sunt. Oro. Ineffabilem. Deinde dr. Preciosa in conspectu domini vt supra. Ad tertiā caplm. Inter vestibulū. ℟. Participem me fac deus. Oratio

Deus qui conspicis: omni nos virtute destitui interius exteriusque custodi: vt ab omnib⁹ aduersitatibus muniamur i corpore et a prauis cogitationibus mundemur in mente. Per dominum nostrum. Suppš. Domine ne in furore. ii⁹. Oratio Deus qui iuste irasceris. Ad sexta caplm Derelinquat impius. ℟. Ab omni via. Oratio

Exaudi quesumus domine gemitum populi supplicantis et qui de meritorum qualitate diffidimus nō iuditium sed misericordiam consequi mereamur. Per dominū. suppš. Deus misereatur nostri. Oratio.

Afflictionem familie tue quesumus domine intende placatus: vt indulta venia peccatoꝝ de tuis semp beneficiis glorietur. Per xp̄m. Ad nonam capitulū. Frange esurienti. ℟. Declara super nos Oratio.

Succurre quesum⁹ domine pp̄lo tuo supplicanti et opem tuam tribue benign⁹ infirmis. vt

sincera tibi mēte deuote
& presentis vite remedijs
gaudeāt & future. Per d.
sup ps. Inclina dn̄e aurē
tuā.. Oro Deus qui ꝓpri-
um. Eodē modo dicatur
ad horas sup ebdom. vs
qȝ ad dn̄icam .iij. xl. sicut
supra dictū est. Ad vespe
ras caplm Abscōdite. ℣.
Angelis suis. Ad mag. añ
Quod vni ex minimis meis fe
cistis mihi fecistis dixit dn̄s.

Conserua que Oro.
sumus dn̄e populū tu
um & ab oibus quas me
reamur aduersitatib⁹ red
de securū. vt trāquillita-
te ꝑcepta deuota tibi mē
te deseruiat. Per dn̄m.. su
per ps De ꝓfundis. Oro.
Pretēde dn̄e. Ad compl.
sup ebdom. ꝑ totā. xl. vs-
qȝ ad dn̄icā de passiōe cā
tetur ymnus Audi benig
ne cōditor.. Nisi festiuitas
alicui⁹ sc̄ti euenerit. Cap.
Conuertimini ad me et
ego reuertar ad vos
ait dn̄s oipotens: ℟. Cu
stodi nos dn̄e.. ℣. Uigilate et
orate vt nō intretis in tempta
tionem q2. aduersarius vester
inimicus tanq̄ leo & rugiens
circuit querens quē deuoret.
Dicatur ꝑ totā. xl. sup eb
dom. cap. ℣. & añ. pō. ps.
Nūc dimittis. Oro. De⁹
qui illuminas.. vel oratio
Illumia quesum⁹.. super
ps. Dn̄e exaudi orōnem
Benedictionē Oro. ij.
tuam dn̄e famuli tui
accipiant qua corpore sal
uati ac mente & gratā ti-
bi exhibeāt seruitutem &
ꝓpitiatiōis tue beneficia
semꝑ inueniāt. Per xp̄m
Feriā. iij. ℣. Dicet domino;
Ecce pre Lcō prima.
cipio tibi cōfortare
& esto robustus. Noli me
tuere & noli timere: quo-
niā tecū est dn̄s deus tu
us in oibus ad quecunqȝ
perrexeris. precepitqȝ iosue
principibus populi dicēs
Trāsite per mediū castro
rum & imperate populo
ac dicite. Preparate vo
bis cibaria: qm̄ post diē
tertiū trāsibitis iordanē
& intrabitis ad possiden
dā terrā quā dn̄s de⁹ no

ster datur⁹ ē nobis. L. ij.

Rubenitis q̄ꝫ ⁊ gadditis ⁊ dimidie tribu manasse ait Mementote sermonis quē p̄cepit vobis moises famulus dn̄i dicens dn̄s de⁹ vester dedit vobis requiē ⁊ oēm terrā vxores vestre ⁊ filij vestri ac iumenta manebunt in terra quam tradidit vobis moyses trans iordanē. Uos aūt transite armati ante fratres vestros omēs fortes manu ⁊ pugnate ꝓ eis donec det requiē dn̄s fratribus vestris sicut ⁊ vobis dedit ⁊ possideāt ipe quoqꝫ terrā quā dn̄s de⁹ vester datur⁹ est eis: ⁊ sic reuertimini in terrā possessioīs vestre ⁊ habitabitis i ea quā vobis dedit moyses famulus dn̄i trās iordanē cōtra solis ortū. L. iij.

Respōderuntqꝫ ad iosue atqꝫ dixerunt. oīa que p̄cepisti nobis faciemus ⁊ quocūqꝫ miseris ibimus. Sicut obediuimus in cūctis moysi: ita obediem⁹ ⁊ tibi: tantum sit dn̄s deus tecū sicut fuit in moyse: qui cōtradixerit ori tuo: ⁊ nō obedierit cūctis sermonib⁹ quos p̄ceperis ei moriatur. Tu aūt confortare ⁊ viriliter age. Ad bene d: añ. Dom⁹ mea dom⁹ orationis vocabit.

Oro.

Respice dn̄e familiā tuā ⁊ p̄sta vt apud te mēs nostra tuo desiderio fulgeat que se carnis maceratiōe castigat. Per dn̄m. Ad vespas ca. Abscōdite. ℣. Angelis suis Ad mag. añ. Osanna filio dauid bn̄dictus qui venit i nomine dn̄i. Oratio

Ab oībus nos quesumus dn̄e peccatis ꝓpiciatus absolue: vt p̄cepta venia peccatoꝝ liberis tibi mentib⁹ seruiamus. Per dn̄m. Feria quarta ℣. Dicet domino. Lcō pria.

Misit igit̄ iosue filius nū de sethim duos viros exploratores in abscondite: ⁊ dixit eis. Ite ⁊ cōsiderate terrā vrbem qꝫ ihericho. Qui pergen-

tes ingressi sunt domum mulieris meretricis noīe raab. ⁊ quieuerunt apud eā. Nūciatūq; est regi hiericho ⁊ dictū Ecce viri ingressi sunt huc per noctē de filijs israel vt explorēt terram. Lectio secunda

Misitq; rex hiericho. ad raab meretricē dicens educ viros q̄ venerūt ad te: ⁊ ingressi sūt domū tuā. Exploratores quippe sunt ⁊ oēm terram cōsiderare venerunt: Tollensq; mulier viros abscōdit ⁊ ait. Fateor venerūt ad me sed nesciebā vnde essent. Cūq; porta clauderetur in tenebris ⁊ illi pariter exierūt nescio quo abierūt Persequimini cito ⁊ cōprehendetis eos. Ipsa aūt fecit ascēdere viros in solariū dom⁹ sue. operuitq; eos stipula lini que ibi erat. Lectio tertia.

Hi aūt qui missi fuerāt secuti sunt eos p viā que ducit ad vadū iordanis: illisq; egressis statim porta clausa est. Nec dum obdormierāt qui latebāt ⁊ ecce mulier ascendit ad eos ⁊ ait. Noui q̄ dominus tradiderit vobis terram. Et enim irruit ī nos terror vester ⁊ elanguerūt omnes habitatores terre. Audiuim⁹ q̄ siccauerit dn̄s aquas maris rubri ad vestrū introitū quando egressi estis ex egipto. ⁊ que feceritis duobus amorreoꝝ regibus q̄ erāt trans iordanē. seon ⁊ og quos interfecistis. Ad benedic. aīa. Generatō hec praua ⁊ peruersa signū q̄rit ⁊ signum nō dabit' ei nisi signū ione pphete

Preces nr̄as que Orō sumus dn̄e clemēter exaudi ⁊ cōtra cuncta nobis aduersantia dexteram tue maiestatis extende. Per. Ad ix̄s. aīa. Sicut fuit ionas in vētre cethi trib⁹ diebus ⁊ trib⁹ noctib⁹ ita erit filius hominis in corde terre.

Precib⁹ nr̄is que Orō sumus domine aurē tue pietatis accomoda ⁊ orationes supplicū occultoꝝ cognitor benign⁹ ex

audi: vt te largiente ad vitam perueniant sempiternam. Per dominum. Feria quinta. Lectio prima.

Et hoc audientes pertimuimus ꝛ elanguit cor nostrū: nec remansit in nobis spiritus ad introitum vestrum. Dominus enim deus vester ipse est deus in celo sursum ꝛ in terra deorsum. Nunc ergo iurate mihi per dominū ut quomodo ego misericordiā feci vobiscū ita vt vos faciatis cū domo patris mei: detisq̄ mihi verum signū vt saluetis patrem meum ꝛ matrē fratres ac sorores meas. ꝛ omnia que illorum sūt ꝛ eruatis animas nostras a morte. Lcō scda.

Qui responderunt ei anima nostra sit pro vobis in mortem: si tamē non prodideris nos. Cū q̄ tradiderit nobis dominus terram: faciemus in te misericordiam ꝛ veritatem. Demisit ergo eos per funē de fenestra. Domus enim eius herebat muro. Dixit ad eos. Ad montana conscendite ne forte occurrant vobis reuertentes: ibiq̄ latitate tribus diebus: donec redeant ꝛ sic ibitis per viā vestram. Lectio tertia

Qui dixerunt ad eam innoxij erimus a iuramento hoc quo adiurasti nos: si ingredientibus nobis terram signum nō fuerit funniculus iste coccineus ꝛ ligaueris eum ī fenestra per quam demisisti nos ꝛ patrem tuum ac matrē fratresq̄ ꝛ omnem cognationem tuā congregaueris in domū tuam. Ad benedict᷒. aña

Tempore accepto exaudiui te ꝛ in die salutis adiuui te. Oro

Deuotionem populi tui quesumus domine benignus intende. vt qui per abstinentiam macerantur in corpe per fructum boni operis reficiantur in mente. Per dominum nostrum ihesum cristum filium tuum. Qui t.

Ad vesperas añ. Per arma iusticie virtutis dei cōmendemus nosmetipos in multa pacientia. Oratio.

Presta populo tuo que sumus dñe cōsolationis auxiliū: et diuturnis calamitatibus laborātem propicius respirare concede. Per dñm. Scdm iohēm

In illo tpe. Erat dies festus iudeorum et ascendit ihesus iherosolimis. Est aūt iherosolimis sup probatica piscina que cognominatur hebraice bethsaida quinqꝫ porticus hñs Et rel. Omelia venerabilis bede. Lectio prima

Duo pariter miracula humane sanationis hodierna nobis scti euāgelij lectio tradit: vnū inuisibiliter per angelicā amministrationē. Alteruz per dñicam pñtiam visibiliter exhibitū Sed vtriusqꝫ nobis sunt breuiter exponenda misteria ne prolixa lectionis quoqꝫ explanatio cuiqꝫ forte grauis existat. Lectio secunda

Probatica piscina que quinqꝫ porticibus cingebatur populus est iudeorum legis vndiqꝫ custodia ne peccare debeat munitus. Recte et enī lex que quinqꝫ libris moysi descripta est quinario numero figuratur. Lectio tertia

Recte ppl's quidē quibusdā mundiciā vite seruare in quibusdā vero solebat immūdorum spirituū tēptamentis agitari per aquā signatur piscine. que nunc placida ventis stare nūc eis irruentibus turbari cōsuerat. Et piscina bene eadē. Probatica quippe grece oues dicuntur. Ad bened. añ. Angelus dñi descendebat de celo mouebatur aqua et sanabatur vnus:

Adesto dñe propiciusplebi tue et quam tibi facis esse deuotā benigno refoue miseratus auxilio. Per dñz. Ad vesperas añ. Ecce sanus factus es iam noli peccare ne deterius aliqd tibi cōtigat. Oro Quesumus omps deus

vt qui nostris fatigamur offensis: ⁊ merito nostre iniquitatis affligimur pietatis tue graciā cōsequi mereamur. Per dominū.

Sabbato secundum matheum

In illo tēpe. Assumpsit ihūs petrū ⁊ iacobū ⁊ iohannē fratrē eius: ⁊ ducit illos in mōtē excelsum seorsum. Et trāsfiguratus est ante eos. Et re.

Omel. vene. bede. Lec. i.

Ostensurus dn̄s gloriam suā discipulis in mōtem illos ducit excelsum. vt doceat omēs qui hāc videre desiderāt non in infimis iacere volupta tibus. nō illecebris seruire carnalibus: nō cupiditatibus adherescere terrenis sed eternorū amore ad superna erigi angelice mūdicie. pietatis. pacis dilectionis ⁊ iusticie. vitā q̄ntum mortalibus possibile est semꝑ imitari debere: iuxta eum qui dixit. Nostra aūt cōuersatio in celis est: vnde etiā saluatorem expectam⁹ ihm̄ cristum dn̄m nostrū. L. ij.

Ostensurus gloriā sue maiestatis in montem discipulos ducit: vt discāt ipi discāt om̄s qui hanc videre sitiunt: non eā sibi in hui⁹ seculi ꝓfundo: sed in regno supne btitudinis esse querendam. Et bene cū diceret q2 ducit illos in montē excelsū

Addidit seorsum L. iij

q2 iusti ⁊ nūc cū prauorū vicini a premūtur animo tn̄ sunt toto atq3 intentione fidei separati ab illis: ⁊ in futuro funditus seorsum adducūtur ab eis cū abscondet eos in abdito vultus sui a cōturbatione hoīm ꝓteget eos in tabernaculo suo a cōtradictione linguarū. Ad benedc. an. Assumpsit ihūs discipulos suos ⁊ ascendit in mōtē ⁊ transfiguratus est an̄ eos

Oro.

Populū tuum quesum⁹ dn̄e ꝓpiti⁹ respice: atq3 ab eo flagella tue iracūdie clementer auerte. Per dn̄m. Ad vesperas capl̄m. Hortamur.

M

vos. ℣. Angelis suis. Ad mag. añ. Resplenduit facies eius sicut sol vestimenta eius facta sunt alba sicut nix. Oro

Exaudi dñe pplm tuum tota tibi mente subiectū vt corpe ⁊ mēte ꝓtect⁹ pie credit tua gratia cōsequat. P. Ad cōpl ymnus. Jhesu saluator. Caplm. Tu aūt in nobis. ℟. In pace in id ipm. Dñica scda in .xl. Inuitatorium

Quoniā deus magnus dominus ⁊ rex magnus super oīs deos. Ps. Venite exulte. Nocturnu dicit. ps. Beatus vir. ℣. Dicet dño.

Lectio prima.

Circulus quippe ꝑceptorum dei: modo sursum modo deorsum est. Que perfectioribus specialiter dicuntur: infirmis iuxta litteraz congruunt Ipa que paruuli iuxta litteram intelligunt: docti viri per specialem intelligentiam in altum ducūt Quis namqꝫ paruulorūz in facto esau ⁊ iacob. quo alter ad venatum mittit vt benedicatur. Alter vero per suppositionem matris a patre benedicitur. nisi iuxta sacre lectionis hystoriā pascitur. ℟. Tolle arma tua pharetram et arcū ⁊ affer de venatione tua vt comedam. Et benedicat tibi anima mea. ℣. Cumqꝫ venatu aliquid attuleris fac michi inde pulmentum vt comedam. Et.

Lectio secunda.

In qua videlicet hystoria si ad intellectū paulo subtilius astringatur videt quia iacob primogeniti benedictionē non per fraudem subripuit: sꝫ vt sibi debitam accepit. quam concedente fratre date lentis mercede emerat. At vero si quis altius sentiens vtrorumqꝫ facta velit per allegorie arcana discutere: protinus ab hystoria in misterium surgit. ℟. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni. quem benedixit dominus crescere te faciat deus meus. Et donet tibi de rore celi benedictionem. ℣. Deus autem omnipotens be-

nedicat tibi atq3 multiplicet. Et donet tibi de rore celi bene dictionem. Lectio tertia.

Quid est enim qd̄ ysa ac d̄ maioris filij sui venatione besti concupis cit nisi quod omnipotēs deus iudaici populi bōa operatione pasci deside rauit sed illo tardāte mi norem rebecca subposuit Quia dum iudaicus po pulus bona opera foris querit gentilem populuz matri gratia instruxit: vt omnipotenti patri cibuz boni operis offerret bene dictionez maioris fratris acciperet. ℟. Det tibi deus de rore celi et de pinguedine ter re abundantiam seruiant tibi tribus populi. Esto dominus fratrum tuorum. ℣. Et incur uentur ante te filii matris tue Esto dominus fratrum tuorū

In secundo nocturno. ℣. Ip se liberauit. Lcō quarta

Qui eosdem cibos ex domesticis anima libus prebuit: qui genti lis populus placere deo de exterioribus sacrifici is non querens per vocē prophecie dicit. In me sunt deus vota tua: que reddam laudationes ti bi. Quid est quod isdem iacob manus ac brachia ⁊ collum hedinis pellibꝫ texit nisi quod hedus ꝓ peccato offerri consueuit Et gentilis populus car nis q̇dē in se peccata ma ctauit: sed coopertum se peccatis carnalibus non erubuit. ℟. Dum exiret ia cob de terra sua vidit gloriam dei ⁊ ait quam terribilis est lo cus iste. Non est hic alius nisi domus dei ⁊ porta celi. ℣. Ue re dominus est in loco isto et ego nesciebam. Non est hic ali us nisi domꝰ dei ⁊ porta celi.

Lectio quinta.

Quid est quod vesti mentis fratris ma ioris induitur nisi quod sacre scripture preceptis que maiori populo data fuerant in bona operati one vestitꝰ est: Et eis mi nor i domo vitis. que ma ior foras exiēs intꝰ reliq̄t q: illa gentilis populus.

precepta tenet in mente: que iudaicus pplus habere nō potuit dum solū ab eis litterā attēdit. ℟. Si dn̄s meus fuerit mecum ī via ista per quā ego ambulo ⁊ custodierit me ⁊ dederit mihi panem ad edendum ⁊ vestimētū quo operiar ⁊ reuocauerit me cum salute: Erit michi dn̄s in refugium ⁊ lapis iste in signuz ℣. Surgens ergo mane iacob tulit lapidem quem supposuerat capiti suo ⁊ erexit in titulum fundensqꝫ oleum desuper ait. Erit mihi. Lectio sexta.

Et quid est qđ ysaac eundem filiuz nescit quem benedicit: nisi hoc qđ de gentili populo dominꝰ ꝑ psalmistam dixit populus quē nō cognoui seruiuit mihi. ob auditu auris obeduiit mihi. Quid est qđ p̄ntem nō vidit ⁊ tn̄ que in futuro ei veniāt videt. nisi qđ omnipotēs deus cū ꝑ ꝓphetas suos p̄dicaret gentilitati grām ꝓrogandam eā ⁊ in p̄nti per gratiam nō vidit. qꝛ tunc in errore dereliquit ⁊ tn̄ qꝛ būc'qn̄ ꝙ collecturus erat ꝑ bn̄dictionis gratiā ꝓuidit ℟. Erat mihi dn̄s in deum ⁊ lapis iste quem erexi in titaluz vocabitur domus dei ⁊ de vniuersis que đ deris michi. Decimas ⁊ hostias pacificas offeram tibi. ℣. Si reuersus fuero ꝓspere ad domū patris mei Decimas ⁊ hostias. In tertio nocturno. ℣. Scapulis suis. Scđm matheum.

In illo tpe. Egressus iesus secessit in partes: tyri ⁊ sidonis. et ecce mulier chananea a finibus illis egressa. clamauit dicens. Miserere mei domine fili dđ: filia mea male a demonio vexat̄. Et rel'.

Omelia venerabilis bede presbiteri. Lcō prima.

In lectione sancti euāgelij que nobis modo lecta est fratres carissimi: audiuimꝰ magnā mulieris fidem. pacientiā cōstantiā ⁊ humilitatē. Cuius eo magis est āmiranda mentis deuotio. quo ipa quidē vtpote gētilis

a diuinor eloquior fun-
ditus erat secreta doctris
Nec tñ illis que eadẽ elo
quia pdicant est priuata
virtutib9: Habet namq3
magnã fidei pfectionem
que pietatem saluatoris
implorans ait. Miserere
mei dñe fili dauid. R. O
rauit iacob et dixit dño q dix-
isti mihi reuertere in terrã na-
tiuitatis tue. Erue me de ma-
nu fratris mei qr valde illu3 ti
meo. V. Deus in cuius cõspec
tu ambulauerunt patres mei
dñe qui pascis me a iuuentute
mea. Erue me. Lcõ octaua.

Quem eñ dñm et filiũ
dauid appellat. pa-
tet pfecto qr ver hunc ho
minẽ ver credit et deum.
Cum p filia rogãs nõ il-
lam secũ adducit. nõ dñz
ad eã venire pcatur: con-
stat apertissime qd eu3 v
bo salutẽ posse dare confi
dit. cui9 pñtiam corporis
nullã requirit. Sed i hoc
qd eu3 post multas lacri-
mas tãdem pstrata ado-
rat dicẽs: dñe adiuua me
nequaq se de ei9 diuina
maiestate ambiguã do-
cet. cui9 adorandã vt dei
didicit esse potentia3. R.
Dixit angelus ad iacob dimit
te me aurora est rñdit ei nõ di-
mittam te nisi benedixeris mi
hi et benedixit ei in eodem loco
V. Cũq3 mature surrexisset ia-
cob ecce vir luctabatur cu3 eo
vsq3 ad mane et cu3 videret q
eum superare nõ posset dixit
ad eum. Dimitte. Lcõ nona

Habet pacientie virtu
tem nõ exigua3: qua
dño ad primã petitione3
eius nõ rndente verbum
nequaq a pcibus cessat
sed ampliori instãtia aux
ilium qd ceperat pietatis
eius implorat. Respõde-
re aũt illi differt dñs non
qr misericors medicus mi
seror pces despicit d quo
veracissime scriptũ est: de
siderium pauperum exaudi
uit dñs: sed vt pseueren-
tiam mulieris nobis sem
per imitabilẽ demõstret.
R. Vidi dñm facie ad faciem
Et salua facta est anima mea.
V. Et dixit mihi nequaq vo-
caberis iacob sed israel erit no

men tuum. Et salus. ℟. Supra dicta dicātur sup eb-domā cū alijs sequētibus ℣. Angelis suis. In laud. añ. Domine labia mea aperies & os meum annūciabit laudem tuam. ps. Miserere. añ. Dextera domini fecit virtutez dextera domini exaltauit me. ps. Confitemini. añ. Factus est adiutor meus de⁹ meus. ps. Deus deus meus. añ. Trium puerorum cātem⁹ ymnum quem cantabunt in camino ignis benedicentes dñz ps. Benedicite oia. añ. Statuit ea in eternum & in seculum seculi preceptuz posuit & nō preteribit. ps. Laudate dñm de celis. Capl'm. Ecce nūc temp⁹. ℣. Scuto circumdabit te. Ad bened. añ. O mulier magna est fides tua fiat tibi sicut petisti. Oro. De⁹ qui cōspicis. Ad terciā capl'z. Hortamur vos ℟. Participem me fac. Oro. Deus qui conspicis. Ad sextā capl'm. Ecce nūc tēpus. ℟. Ab omni via mala. Oro. De⁹ innocentie. Ad nonā capl'm. Hortamur.

℟. Declara super nos. Oro. Da nobis domine. Ad vesperas capl'z. Ecce nūc tempus. ℣. Angelis suis. Ad mag. añ. Et m̄ipbet Dixit dñs mulieri chananee non est bonum sumere panem filiorum & mittere canibus ad manducandum. vtiqz domine nam et catuli edunt de micis que cadunt de mensa dominorum suorum: ait ille ihūs mulier magna est fides tua fiat tibi sicut petisti. Oro. Oriatur domine. Ad compl. ymnus. Te lucis. añ. Capl'm Tu aūt in nobis. ℣. In pace in id ipm. Feria secunda. ℣. Dicet domino: De libro iosue. Lectio prima

Qui ostium dom⁹ tue egressus fuerit: reus sibi erit sanguis ipsi⁹ erit in caput eius et nos erimus alieni. Cunctorū autem sanguis qui tecuz in domo fuerit redundabit in caput nostrum: si eos aliquis tetigerit: q̄ si nos prodere volueris & sermonem istum proferre in medium: erimus mundi ab

hoc iuramento que adiu
rasti nos. Et illa respon-
dit. Sicut locuti estis ita
fiat. ℟. Memor sum cunctis
miserationibus tuis domine
deus abraham in baculo meo
transiui iordanem istum et nunc
cum duabus turmis regredior
Erue me de manu fratris mei
esau quia valde illum timeo. ℣.
Deus patris mei abraham et
deus patris mei ysaac domi
ne qui dixisti mihi reuertere in
terram tuam et in locum natiui
tatis tue. Erue me. Lectio secunda

Dimittensque eos vt p
gerent appendit fu-
niculum coccineum in fe
nestra. Illi vero ambulan
tes peruenerunt ad mon
tana: et manserunt ibi tres
dies donec reuerterentur
qui fuerant persecuti. que
rentes enim per omnem
viam non repperērunt eos
Quibus vrbem ingressis
reuersi sunt: et descenderunt
exploratores de monte et
transmisso iordane vene
runt ad iosue filium num
narrauerunt ei omnia que
acciderant sibi atque dixe-
runt. Tradidit dominus
omnem terram hanc in ma
nus nostras: et timore p
strati sunt cuncti habita-
tores eius. ℟. Tolle arma
tua pharetram. Lectio tertia.

Igitur iosue de nocte con
surgens mouit castra
egredientesque de setbin ve
nerunt ad iordanem ipse
et omnes filij israel et mo
rati sunt ibi per tres dies
Quibus euolutis transie
runt precones per castro-
rum medium et clamare
ceperunt. Quando vide-
ritis archam federis domini
dei vestri: et sacerdotes stir
pis leuitice portantes eam:
vos quoque consurgite et
sequimini precedentes sit
que inter vos et archam spa-
cium cubitorum duum mil
lium: vt procul magis vi
dere possitis: et nosse per
quam viam ingrediami-
ni quia prius non ambu
lastis per eam: et cauete ne
appropiquetis ad archam.
℟. Ecce odor filii mei sicut o-
dor agri pleni quem benedixit
dominus crescere te faciat.

℣. Angelis suis. Capl'z. Cõuertimini. ℣. Scuto. Ad benedi. añ. Ego principium qui et loquor vobis. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus: vt familia tua que se affligendo carne ab alimentis abstinet et sectando iusticiam a culpa ieiunet. Per dñm. Ad vesperas caplm. Abscondite ele. ℣. Angelis suis. Ad mag. añ. Qui me misit mecum est et nõ reliquit me solum quia que placita sunt et facio semper. Oratio

Deus qui nos conspicis in tot perturbationibus nõ posse subsistere afflictorum gemitum propitius respice: et mala omnia que iuste meremur auerte. P. dñm. Feria tertia. L. pria

Dixitque iosue ad ppl'z Sanctificamini cras enim faciet dñs inter vos mirabilia. Et ait ad sacerdotes. Tollite archam federis et precedite populum. Qui iussa complantes tulerunt et ambulauerunt ante eos. Dixitque dñs ad iosue. Hodie incipiam exaltare te corã omni israel: vt sciant quod sicut cum moyse fui: ita et tecum sum. Tu autem precipe sacerdotibus qui portant archã federis: et dic eis. Cum ingressi fueritis partem aque iordanis state in ea. Lectio secunda

Dixitque iosue ad filios israel. Accedite huc et audite verbum dñi dei vestri. Et rursum in hoc inquit scietis quod dñs deus vnicus in medio vestri est et disperdet in conspectu vestro chananeum et ethenum eneum. et pherezeum: gergeseum quoque et iebuseum et amorreum. Ecce archa federis dñi oĩs terre antecedet vos per iordanem. L. iij.

Parate duodecim viros de duodecim tribubus israel: singulos per singulas tribus Et cum posuerint vestigia pedum suorum sacerdotes qui portant archam federis dñi dei vniuerse terre in aquis iordanis: aque que inferiores sunt decurrent atque deficient. que

aūt desup veniunt ī vna mole cōsistēt. Igit̄ egressus est populus de tabernaculis suis vt transirent iordanē ꝛ sacerdotes q̄ portabāt archā federis pgebant ante eum. Ad benedi. añ. Unus est em̄ magister vester qui in celis est christus dominus. Oratio.

Perfice quesum⁹ domine benign⁹ in nobis obseruātie sancte subsidium vt qui te auctore facienda cognouim⁹ te operante impleam⁹. Per do. Ad vesperas añā. Qui maior est vestrum erit minister vester qꝛ omnis qui se exaltat humiliabitur dixit dn̄s. Oratio

Exaudi dn̄e populum tuū tota tibi mente subiectū: vt corpore ꝛ mēte ꝓtectus: qđ pie credit. tua gratia cō sequatur. P dn̄m. Feria q̄rta. L. pⁱa

Ingressisq̄ʒ eis iordanē ꝛ pedib⁹ eoꝝ in parte aque tinctis: iordanis au tem ripas aluei sui tēpore messis impleuerat: steterunt aque descēdentes in loco vno ꝛ ad instar mōtis intumescētes apparebūt procul ab vrbe que vocat̄ edon vsq̄ʒ ad locū sarthan. que aūt inferiores erāt in mare solitudinis qđ nūc vocatur mortuū descenderūt vsq̄ʒ quo oīno deficerent. L. ij

Popul⁹ aūt incedebat cōtra iordanē: ꝛ sacerdotes qui archā federis dn̄i portabāt stabant sup siccā humū in medio iordanis accincti. omnisq̄ʒ populus per arentē alueū trāsibat. Quib⁹ trāsgressis dixit dn̄s ad iosue elige duodecim viros singulos p singulas tribus et p̄cipe eis vt tollāt de medio iordāis alueo vbi steterunt pedes sacerdotum: duodecī durissimos lapides quos ponetis in loco castroꝝ vbi fixeritis hac nocte tētoria. L. iij.

Vocauitq̄ʒ iosue duodecim viros quos elegerat de filijs israel singulos de singulis tribubus: ꝛ ait ad eos. Ite añ

archaz domini dei vestri
ad iordanis medium: et
portate inde singuli sin-
gulos lapides in hume-
ris vestris iuxta numerū
filiorum israel vt sit signū
inter vos. Et quando in-
terrogauerint vos filij ve-
stri cras dicentes: q̄d sibi
volunt isti lapides. Res-
pondebitis eis. Defecerūt
aque iordāis ante archā
federis domini cum tran
siret eū: idcirco positi sunt
lapides isti in monumen
tum. filiorum israel vsqꝫ i
eternum. Ad bened. aña.
Ecce ascendimus hierosolimā
⁊ filius hominis tradetur ad
crucifigendum. Oratio.

Populum tuum quesu-
mus domine propiti-
us respice vt quos ab es-
tis carnalibus precipis
abstinere a noxijs quoqꝫ
vicijs cessare cōcede. Per
dominum. Ad vesperas
aña. Tradetur enim gentibus
ad deludendum ⁊ flagellandū
et crucifigendum. Oratio

Subiectum tibi popu-
lum quesumus domi-
ne propitius celestis am-
plificet ⁊ tuis semper fa-
ciat seruire mādatis. Per
dominum nostrum. Fe-
ria quinta. Lectio prima

Fecerunt ergo filij isra-
el sicut precepit eis io-
sue portantes de medio
iordanis alueo duodecī
lapides vt dominus ei i-
perarat iuxta numerū fi-
liorum israel: vsqꝫ in locū
in quo castrametati sunt
ibiqꝫ posuerunt eos. Ali-
os quoqꝫ duodecim lapi-
des posuit iosue in medio
iordanis alueo vbi stete-
runt sacerdotes qui por-
tabant archaz federis do-
mini: ⁊ sunt ibi vsqꝫ in p̄-
sentem diem.

Lectio secunda

Sacerdotes autem qui
portabant archā sta-
bant in iordanis medio:
donec omnia compleren
tur que iosue vt loquere-
tur ad populum precepe-
rat dominus: et dixerat ei
moyses. Festinauitqꝫ po-
pulus ⁊ transijt. Cumqꝫ
transissent omnes: transi

uit ꝛ archa domini: sacerdotes quoqꝫ pergebant ante populum. Lectio tertia.

Filij quoqꝫ ruben ꝛ gad ꝛ dimidia tribus manasse armati precedebāt fratres suos filios israel: sicut eis preceperat moyses: ꝛ quadraginta pugnatorū milia per turmas ꝛ cuneos incedebant per plana atqꝫ campestria vrbis hiericho. In die illo magnificauit dominus iosue coram omnis israel: vt timerent eum sicut timuerant moysem duꝫ adhuc viueret. Dixitqꝫ ad eum. Precipe sacerdotibus qui portant archam federis domini vt descendāt de iordane. Qui precepit eis dicens. Ascendite de iordane. Ad benedꝰ. aña.

Abscondite elemosinam in sinu pauperis ꝛ ipsa orabit pro vobis dixit dominus. Oro.

Presta nobis domine quesumus auxilium gratie tue vt ieiunijs et orationibus conuenienter intenti ab hostibus liberemur mentis ꝛ corporis. Per dominum. Ad vesperas añ. Date elemosinam et ecce omnia munda sunt vobis. Oratio.

Purifica quesumus domine tuorum corda fideliū. vt a terrena cupiditate mundati ꝛ presentis vite periculis exuantur ꝛ perpetuis donis firmentur. Per dominum.

Feria sexta. Lectio prima.

Cumqꝫ ascendissent portantes archam federis domini ꝛ siccam humum calcare cepissent reuerse sunt aque in alueū suum ꝛ fluebant sicut ante consueuerant. Populus autem ascendit de iordane decimo die mensis primi. ꝛ castrametati sunt in galgalis contra orientalem plagam vrbis hiericho. Lectio secunda.

Duodecim quoqꝫ lapides quos de iordanis alueo sumpserant posuit iosue in galgalis: ꝛ dixit ad filios israel. Quādo interrogauerint

filij vestri cras patres su-
os: et dixerunt eis. quid si-
bi volunt lapides isti do-
cebitis eos atque dicetis.
Per arentem alveum transivit
israel ad iordanem istum. sic-
cante dno deo nostro a-
quas ei' in conspectu nro
donec transirem' sicut fece
rat pri' in mari rubro quod
siccavit donec transiremus
et distans omnes terrarum po-
puli fortissimam dei manum
ut et vos timeatis deum
vestrum omni tpe. L. iii.

Postquam ergo audierunt
omnes reges amorreo
rum qui habitabant trans
iordanem ad occidentalem
plagam: et cuncti reges cha-
naam qui propinque possi
debant magni maris lo
ca quod siccasset dns fluen-
ta iordanis coram filijs is-
rael donec transirent disso
lutum est cor eorum: et non
remansit in eis spus: timen
tum introitum filiorum israel
Ad benedi. an. Malos ma
le perdat et vineam suam. locabit
aliis agricolis qui reddent ei
fructum tpibus suis. Oro.

Presta quesum' omni
potens de' ut sacro
nos purificante ieiunio:
sinceris mentib' ad sanc
ta ventura nos facias per
venire. Per dnm. Ad ves
peras an. Querentes eum te
nere timuerunt turbas quia si
cut prophetam eum habebant: Oro

Clamantium ad te que
sumus dne preces dig-
nanter exaudi ut sicut ni
niuitis in afflictione posi
tis peperisti: ita et nobis
in presenti tribulatione suc
curre. Per dominum no.
Sabbato secundum lucam

In illo tpe: Dixit ihus
discipulis suis. Homo qui-
dam habuit duos filios
et dixit adolescentior ex il
lis patri. Da mihi portio
nem substantie: que me con
tingit. Et divisit illis sub
stantiam. Et rel. Omelia
venera. bede. L. co prima

Murmurantibus de pec
catoris susceptione
scribis et phariseis: tres
ex ordine parabolas sal-
vator posuit: duabus pri
mis de quib' disputatum

est quantū ipe cū angelis de penitentiū salute gaudeat insinuās: tertia vero que sequit̄ nō suū tantummodo suorūq3 gaudiū demōstrans: sed 7 inuidentiū murmur rephendens. Lectio secunda.

Homo itaq3 qui duos filios habuisse dicit̄ deus pater intelligit̄ duorū videlicet genitor populorū: 7 q̄si duarū generis hūani stirpiū auctor atq3 creator. Maior em̄ filius: eos qui in vni⁹ dei pmansere cultura: minor eos qui vsq3 ad colenda ydola deū descernere significat. Pars substantie que minorē filiū cōtingit ipe sensus in homine rationalis est. Lcō tertia.

Viuere em̄. intelligere meminisse. ingenio alacri excellere diuini substantia muneris est: quā minor filius expetit a patre cū homo sua potestate delectat⁹: p liberū se se arbitriū regere. atq3 a diuino quesiuit exire condi-toris. Diuisitq3 illis substantiā fidelib⁹ scilic3 sue gratie ptectionem quā desiderabāt impartiēdo: infidelibus vero naturalis solū ingenii quo contenti erāt beneficiū cōcedēdo. Ad bened. añ. Surgam 7 ibo ad patrem meum 7 dicā ei pater fac me sicut vnū de mercenariis tuis. Oratio

Da quesum⁹ dn̄e nostris effectū ieiuniis salutarē: vt castigatō carnis assumpta ad nostrarum vegetationē trāseat aiarū. Per dn̄m. Ad vesperas cap̄lm. Hortamur vos. ℣ Angelis suis. añ Pater peccaui in celum 7 corā te iam nō sum dignus vocari filius tuus. Oratio.

Familiā tuā quesum⁹ dn̄e cōtinua pietate custodi: vt que i sola spe gratie celestis innitit̄ celesti etiā ptectione muniatur. Per dn̄m. Ad compl. ymn⁹. Ihesu saluator. Cap̄lm. Tu. aūt ℟ In pace in id ipm. Dn̄ica tertia xl. Inuitatoriū. Venite a-

dorемus dominum qui fecit nos. ps. Venite exul. In primo nocturno. v. Dicet domino. vt supra. Lco prima.

Tanta quippe prelatorum debet esse discretio: vt nec disciplina nimia nec mia sit remissa. Ne si inordinate culpa dimittitur his q est culpabilis in reatu grauius astringatur. Et rursum si culpa immoderate retinetur tanto qui corripitur deterior fiat. Pro to ergo se nichil ex beignitate gratia agi considerat. R. Videntes ioseph a longe loquebantur mutuo fratres dicentes ecce somniator venit. Venite occidamus eum et videmus quid profuit illi somnia sua. V. Cumqz vidissent fratres sui q a patre cunctis fratribus plus amaretur oderent eum nec poterant ei quicquam pacifice loqui vnde et dicebant. Venite occidamus eum

Lectio secunda

Exhibenda atqz prauis est asperitas in ostensione. caritas in mente. vt et dura ostensio delinquentem cohercerat et caritatis custodia. mercedem mansuetudinis non omittat. Ecce dum loquor ioseph animum pulsat vt ad ostendenda que dico ipse testis veniat. Certe somnium quod de prouectu suo viderat fratribus suis narrans per hoc quod innocenter retulit: malicie contra se stimulos excitauit. An eisdem fratribus hismaelitis est venditus et in egiptum ductus mira omnipotentis dei dispensatione eidem egypto prelatus est. R. Dixit iudas fratribus suis ecce hismaelite transeunt venite venundetur et manus nostre non polluantur. Caro enim et frater noster est. V. Quid enim prodest si occiderimus fratrem nostrum et celauerimus sanguinem ipsius melius est enim vt vendatur hismaelitis. Caro enim et.

Lectio tercia

Cumqz in terra chanaam fames exurgeret fratres ad egyptum veniunt ioseph prelatuz egyp

to repperierunt. eumq; sū missis ad terram ceruicibus adorauerunt. Et q̄a mutari dei consilium nō valet. quem ideo vēdiderunt ne adorarent: adorauerunt quia vendiderunt ℟. Videns iacob vestimenta ioseph scidit vestimēta sua cum fletu & dixit. Fera pessima deuorauit filium meum ioseph. Tulerunt fratres eius tunicam mittentes ad patrem quam cum cognouisset pater ait: Fera pessima deuorauit filium meum ioseph.

In secundo nocturno. ℣. Ipse liberauit me de laqueo.

Lectio quarta

Tunc ipse vir dei spiritu discretionis plenꝰ cognouit fratres non cognitus sed memor culpe & remissor iniurie. mala fratruʒ nec reddere studuit: nec sine purgatione laxare. Nec in suspecta voce protinus dixit: exploratores estis vos: vt videatis infirmiora terre venistis. Jam nunc experimentuʒ vestri capiam. Per salutem pharaonis: non egrediemini hinc. Oraculum in corde peregrini venerant. famis periculum fugiebant. Frumenta que querebant nō acceperāt & ferire se insuper iactiōe criminis videbāt. ℟. Joseph dum intraret in terram egypti linguam quam non nouerat audiuit manus eius in laboribus seruierunt. Et lingua eius inter principes loquebatur sapientiam. ℣. Humiliauerunt in compedibus pedes eius ferrum pertransiuit animam eius donec veniret verbum eius. Et lingua eius inter

Lectio quinta

Inter hec ducuntur ad carcerem: & post triduum adhuc in eadem asperitate terrentur. Jam redit ur ad cor iā culpe memoria pulsat aīm: atq; inter se inuicē loquūtur. Merito hec patimur q2 peccauimꝰ in frēm nr̄m. videntes angustiā aīe illiꝰ: cuʒ deprecaretur nos & non audiuimꝰ. Idcirco venit super nos ista tribulatio.

℟. Memento mei dum bene tibi fuerit vt suggeras pharaoni vt educas me de isto carcere q: furtum sublatus sum et hic innocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt post quos recordabitur pharao ministerii tui et restituet te in gradum pristinum tunc memento mei. Ut suggeras.

In his autem cor Lectio vi
ioseph amore vincitur: secessum petit. soluit flendo quod pietati debuit: seuerus ad fratres reuertitur vt cruciatus eorum aias acul pa liberet. Post hec vnus religatur in vinculis. dimittuntur ceteri cum frumentis vt minimus frater veniat quem minimum habere se dicebant. ℟. Merito hec patimur q: peccauimus in fratrem nostrum videntes angustiam anime eius dum deprecaretur nos et non audiuimus. Id circo venit super nos tribulatio. ℣. Dixit ruben fratribus suis nunquid non dixi vobis nolite peccare in puerum et non audistis me. Idcirco. In tertio nocturno. ℣. Scapulis suis.

In illo Secundum lucam.
tempore. Erat ihesus eiciens demonium: et illud erat mutum. Et cum eiecisset demonium locutus est mutus et admirate sunt turbe. Et reliqua. Omelia beati ihieronimi presbiteri. Lectio vii.

Tunc oblatus est ei demonium habens cecus et mutus et curauit eam: ita vt loqueretur et videret Tria signa simul in vno homine perpetrata sunt. Cecus videt. mutus loquitur possessus a demone liberatur Quod ei tunc quidem carnaliter factum est sed quotidie impletur in conuersione credentium. vt expulso demone primum lumen fidei accipiant. deinde in laudes dei tacentia prius ora laxentur. ℟. Dixit ruben fratribus suis nunquid non dixi vobis nolite peccare in puerum et non audistis me. En sanguis eius exquiritur. ℣. Merito hec patimur q: peccauimus in fratrem nostrum videntes angustiam anime eius dum deprecaretur nos et non audiuimus. En

Iesus aūt sciēs L. viij
cogitationes coꝝ dix
it eis. Om̄e regnū diuisū
cōtra se desolabitur. Tur
be stupebāt ꝛ cōfitebanť
eum qui tāta signa facie-
bat esse filiū dauid: pharí
sei vero opera dei princi-
pi demonioꝝ deputabāt
Quib⁹ dn̄s non ad dicta
sed ad cogitata ꝛn̄dit: vt
vel sic cōpellerētur crede
re potentie eius q̄ cordis
videbat occulta. ℟. Tol-
lite hinc vobiscū munera ꝛ ite
ad dn̄m terre. Deus aūt meus
faciat vobis eum placabilem
ꝛ remittat ꝛ hunc fratrem ve
strum vobiscum ꝛ eum quē te
net in vinculis. ℣. Sumite de
optimis terre frugibus in va-
sis vestris ꝛ defferte viro mu-
nera. Deus autē. Lcō nona.
Si sathanas sathanā
eiecit: aduersus se di-
uisus est. Quō ergo stabit
regnum ei⁹: Nō potest ci
uitas ꝛ regnū cōtra se di
uisum pstare: sed quō cō-
cordia parue res crescunt
sic discordia maxime tol-
labunť. Si ergo sathanas
pugnat cōtra se ꝛ demon
inimicus est demoni: de
beret iā mūdi venire con
summatio nec haberēt in
eo locū aduersarie pote-
states quaꝝ inter se bellū
pax hoium est. ℟. Iste est
frater vester minimus de quo
dixeratis mihi deus misereať
tui filii mi. Festinauitq3 in do
mo ꝛ plorauit q2 erumpebant
lacrime ꝛ nō poterat se cōtine
re. ℣. Attollens aūt ioseph o
culos vidit beniamin stantem
cōmota sūt omnia viscera ei⁹
super fratre suo. Festinauit.
℣ Angelis suis. In laud
aña. Fac benigne in bona vo
luntate tua vt edificentur dn̄o
muri ihrusalem. ps. Misere
re. añ. Dn̄s mihi adiutor est
non timebo quid faciat michi
homo. ps. Cōfitemini. añ.
Deus misereatur nostri ꝛ bn̄-
dicat nobis. ps: Deus deus
meus: añ. Uim virtutis sue
oblitus est ignis vt pueri sui li
berarētur illesi. ps. Bn̄dici
te. añ. Sol ꝛ luna laudate de
um q2 exaltatum est nomen ei
us solius. ps. Laudate do
minū de celis: Capitulū:
N

Ecce nūc tp̄us. ℣. Scuto circumdabit te. Ad bened. añ. Si in digito dei eicio demonia profecto ꝑuenit in vos regnum dei. Oratio.

Quesumus omp̄s de⁹ vota humiliū respice atq; defensionem nostrā dexteram tue maiestatis extende. Per dn̄z. Ad terciā caplm̄. Hortamur vos. ℟. Bonum mihi dn̄e qd̄ humiliasti me. Bonum mihi lex oris tui super milia auri ⁊ argenti. Manus tue fecerunt me ⁊ plasmauerunt me da michi intellectum vt discam mandata tua. Bonum michi dn̄e. Gloria patri. Bonum michi. ℣. Dicet dn̄o. Or̄o. De⁹ qui cōspicis. Ad sextā caplz. Ecce nūc tēpus. ℟. Seru⁹ tuus ego sum. Da mihi intellectum dn̄e. ℣. Ut discam mādata tua. Da mihi. Gloria patri. Seruus tuus. ℣. Ipse liberauit me. Or̄o. Deus innocentie. Ad ix. caplm. Hortamur vos. ℟. Septies in die laudem dixi tibi dn̄e deus meus. Ne perdas me. ℣. Erraui sicut ouis que perierat require seruum tuuz quia mandata tua nō sunt oblitus. Ne ꝑdas. Gloria patri. Septies in. ℣. Scapulis suis. Oratio. Da nobis quesumus domine. Ad vesperas caplm. Ecce nūc tempus. ℣. Angelis suis. Ad mag. añ. Et triūphetur. Extollens quedā mulier vocem de turba dixit beatus venter qui te portauit ⁊ vbera que suxisti. at iesus dixit ei quinymo beati qui audiunt verbum dei ⁊ custodiūt illud. Oratio.

Subiectum tibi ppl'm quesumus dn̄e propiciatio celestis amplificet ⁊ tuis semper faciat seruire mandatis. Per dn̄m. Ad compl. ymnus. Te lucis ante. Caplm. Tu aūt. ℟. In pace in id ip̄m. Feria secunda. ℣. Dicet dn̄o. De libro iudicum. Lcō prima.

Post mortē iosue cōsuluerūt filij israel dn̄z dicentes. Quis ascendet ante nos cōtra chananeum ⁊ erit dux belli. Dixit q; dn̄s. Judas ascendet. Ecce tradidi terram i ma

nu ei⁹. Et ait iudas sime
oni fratri suo. Ascẽde me
cum in sortem meam: et
pugna contra chananeũ
vt ⁊ ego pergam tecum i
sortem tuam. Et abijt cũ
eo symeon. Ascenditq; iu
das ⁊ tradidit dominus
chananeum ac pherezeuz
in manus eorũ: ⁊ percusse
runt in bezeth decem mi-
lia virorũ. ℟. Dixit ioseph vn
decim fratribus suis ego sum
ioseph quem vendidistis in e-
gyptum adhuc viuit pater no
ster senior de quo dixeratis mi
hi. Ite ⁊ adducite eum ad me
vt posset viuere. ℣. Biennium
est enim ꝙ cepit esse fames in
terra adhuc quinq; restãt an-
ni quib⁹ nec arari poterit nec
meti. Ite ⁊ adducite eum ad.

Lcõ. ij.

Inueneruntq;
adonibezeth ĩ bezeth
⁊ pugnauerunt contra
eum ac percusserunt cha-
naneum ⁊ pherezeum. fu
git autem adonibezech:
quez persecuti comprehẽ
derunt cesis summitati-
bus manuum eius ac pe
dũ. Dixitq; adonibezech
Septuaginta reges am-
putatis manuuz ac pedũ
summitatibus colligebãt
sub mensa mea ciborum
reliquias sicut feci ita red
didit mihi deus. Adduxe-
runtq; eum in iherusalẽ
⁊ ibi mortuus est. ℟. Nũ
ciauerunt iacob dicentes Jo
seph filius tuus viuit ⁊ ipse do
minatur in totam terram egip
ti quo audito reuixit spiritus
eius ⁊ dixit. Sufficit mihi va-
dam ⁊ videbo eum antequam
moriar. ℣. Cumq; audisset ꝙ
filius eius viueret quasi d̄ gra
ui somno euigilans ait. Suffi
cit mihi vadam ⁊ videbo eum
antequam moriar.

Lcõ. iij.

Oppugnantes ergo fi
lij iuda iherusalem
ceperunt eam. ⁊ percusse
runt in ore gladij traden
tes cunctam incendio ci
uitatem. Et postea descẽ-
dentes pugnauerunt cõ-
tra chananeum qui habi
tabat in montanis ⁊ ad
meridiem in campestrib⁹
Pergensq; iudas contra
chananeum qui habita-
bat in hebron cuius no-

men fuit antiquit⁹ caria tharbe: pcussit sesai ꝛ haiman ꝛ tholmai: atqꝫ ide pfectus abijt ad habitatores dabir: cui⁹ nomē vetus erat cariath sepher id est ciuitas litterarum. ℟. Salus nostra in manu tua est dn̄e respiciat super nos misericordia tua. Et securi seruiem⁹ regi. ℣. Venerunt quoqꝫ egiptii ad ioseph dicentes da nobis alimenta vt viuere possumus. Et securi. Fer. tria. ℟. supradicta cū alijs nouē de dn̄ico dicātur superebdom̄. suo ordine. ℣. Angelis suis. Capl'm. Conuertimini. ℣. Scuto. Ad bened. an. Amē dico vobis quia nemo pphetā acceptus est in patria sua. Oratio.

Cordibus nostris quesum⁹ dn̄e spm̄ sanctū benign⁹ infunde: vt sicut ab escis corporalib⁹ abstinem⁹: ita sensus quoqꝫ nostros a noxijs retrahamus excessib⁹. Per dn̄m. Ad tertia. ℟. Bonum mihi Oro. Deus qui cōspicis. Ad sexta. ℟. Seruus tuus. Oro. Exaudi quesumus. Ad nona. ℟. Septies i die Oro. Succurre quesumus dn̄e. Eodē modo dicatur ad hor. sup ebdom̄. vsqꝫ ad dn̄icam de passione. Ad vesperas capl'm. Abscondite elemosi. ℣. Angelis suis. Ad mag. an̄. Jesus aūt transiens per mediū illorum ibat. Oratio.

Auxiliare quesum⁹ domine querētib⁹ misericordiā tuā ꝛ da veniā cōfitentib⁹. Parce supplicibus vt qui nostris meritis flagellamur tua miseratione saluemur. Per. dn̄m. Feria tertia. L. pria

Dixitqꝫ caleph. Qui p cusserit cariathsepher ꝛ vastauerit eā dabo ei axam filiā meā vxorem. Cūqꝫ cepisset eā othonio el fili⁹ cenes frater caleph minor: dedit ei axam filiam suā cōiugem. Quā p gentē in itinere monuit vir suus vt peteret a patre suo agrum. Que cū suspirasset sedens in asino dixit ei caleph. Quid habes

At illa respõdit. Da mihi benedictionē: q2 terra arentem dedisti mihi da et irriguā aquis. Dedit ergo caleph irriguū superius et irriguū inferi9. R. Videtes ioseph. Lectio scda.

Filij aūt cinei cognati moysi ascenderūt de ciuitate palmarum cū filijs iuda in desertū sortis ei9 qd est ad meridiē arath. et habitauerūt cū eo. abijt aūt iudas cū symeone fratre suo et percusserunt simul chananeū qui habitabat in sephat: et interfecerunt eū. Vocatūqz est nomē vrbis horma id est anathema. Lectio tertia.

Cepitqz iudas gazam cū finibus suis: et ascbalonē atqz accbarō cū terminis suis. Fuitqz dñs cum iuda: et mōtana possedit. Nec potuit delere habitatores vallis q2 falcatis curribꝰ abundabāt Dederūtqz caleph hebrō sicut dixerat moyses qui deleuit ex ea tres filios enach. Jebuseū aūt habitatorē hierusalē nō deleuerūt filij beniamin: habitauitqz Jebuseus cum filijs beniamin in hierusalē vsqz in pūtem diem. Ad bened. aña. Si duo ex vobis cōsenserint super terram de omni re quacūqz petierint a patre meo fiet illis dixit dñs. Oratio

Exaudi nos omps et misericors deus et continentie salutaris propiti9 nobis dono cōcede. Per dñm. Ad vesperas aña. Ubi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo in medio eorum sum dixit dominus. Oratio

Miserere iā quesumus dñe populo tuo et cōtinuis tribulationibꝰ laborantē sceleri ꝓpiciatione letifica. Per dñm. Feria quarta. Lcō prima

Domus quoqz ioseph ascendit in bethel: fuitqz dñs cū eis. Nā obsideret vrbem que pri9 luza vocabat viderunt hominē egredientē de ciuitate dixerūtqz ad eū. Ostende nobis introitū ciuitatis

tis ⁊ faciemus tecum misericordiã. Qui cum ostẽdisset eis: percusserunt vrbem in ore gladij hoiem autem illum ⁊ omnẽ cognationem eius dimiserũt Qui dimissus abijt in terra; ethim ⁊ edificauit ibi ciuitatem vocauitq; eam luzam que ita appellatur vsq; in presentem diem.

Lectio secunda

Manasses quoq; non deleuit bethsan et chanach cum viculis suis: ⁊ habitatores dor: et ieblaam ⁊ mageddo cu; vinculis suis: cepitq; chananeus habitare cum eis Postq̃ autem confortat⁹ est israel fecit eos tributarios ⁊ delere noluit. Effraim etiam nõ interfecit chananeum qui habitabat in gazer: sed habitauit cum eo. Lectio tertia.

Zabbulon nõ deleuit habitatores tethron ⁊ naalõ s; habitauit chananeus in medio ei⁹ factusq; est ei tributari⁹. aser quoq; nõ deleuit habitatores accho ⁊ sidonis atlab ⁊ achacib ⁊ amina ⁊ aphech ⁊ roob: habitauitq; in medio chananei habitatoris illius terre: nec interfecit eum. Neptalim quoq; nõ deleuit habitatores bethsemes ⁊ bethanath ⁊ habitauit inter chananeum habitatore; terre fueruntq; ei bethsemite ⁊ bethanite tributarij. Ad bened. an. Audite ⁊ intelligite traditiones quas dominus dedit vobis. Oro.

Presta nobis quesum⁹ domine vt salutarib⁹ ieiunijs eruditi a noxijs quoq; vicijs abstinentes propitiationem tua; facilius impetremus: P. dominum. Ad vesperas. an. Commendemus nosmetipsos in multa pacientia in ieiunijs multis per arma iusticie. Oro

Presta quesum⁹ omnipõs de⁹ vt qui irã tue indignatiõis cognouimus. misericordie tue ĩdulgentiã consequamur. Per dominum nostrum.

Feria quinta. Lcõ prima.

Irritauitq; ammorreus filios dan i mōte nec dedit eis locū vt ad planiora descenderent habitauitq; in monte hares quod interpretatur testatio in baylon ꝛ salabim Et aggrauata est manus domus ioseph: factusq; ē ei tributarius. Fuit autē terminꝰ ammorrei ab ascensu scorpionis petra ꝛ superiora loca. Lcō scd'a.

Ascenditq; angelꝰ domini ď galgalis ad locum flentium ꝛ ait. Eduxi vos de egypto ꝛ introduxi in terram ꝑ qua iuraui patribus vestris ꝛ pollicitus sum vt nō facerem irritum pactum meū vobiscum in sempiternū ita dumtaxat vt non feriretis fedus cum habitatoribus terre huius ꝛ aras eoꝝ subuerteretis et noluistis audire vocem meam. Cur hoc fecistis? Quãobrem nolui delere eos a facie vestra: vt habeatis hostes: ꝛ dij eorū sunt vobis in ruinam

Cumq; loquere Lc.iij. tur angelus dn̄i hec verba ad oēs filios israel: eleuauerunt vocē suaꝫ ꝛ fleuerūt. Et vocatū est nomen loci illius locum flentium siue lachrimarū immolaueruntq; ibi hostias domino. Dimisit ergo iosue populum. ꝛ abierunt filij israel vnusquisq; in possessionem suam vt obtinerent eam seruieruntq; domino cūctis diebus eius ꝛ senioꝝ: q̄ lōgo post eum vixerunt tēpore ꝛ nouerant omnia opera domini que fecerat cum israel. Ad bened'.añ. In omnibus exhibeamꝰ nosmetipsos sicut dei ministros i mltra paciētia in ieiuniis mltis

Concede quesu Orō. mus omps deus vt ieiunioꝝ sancta deuotio ꝛ purificationem nobis tribuat ꝛ maiestati tue nos reddat acceptos. P. dn̄m: Ad vesperas añ. Viuo ego dixit dn̄s nolo morteꝫ peccatoris sed vt magis conuertatur ꝛ viuat. Oratio.

Tribulationē nostram quesum⁹ dn̄e ꝓpiti⁹ respice: ⁊ irā tue indignatiōis quā iuste meremur: ꝓpiciatus auerte. Per d.

Feria sexta. Lectio prima

Mortuus est aūt iosue filius nun famul⁹ dn̄i centū ⁊ decem annorum ⁊ sepelierunt eū in finibus possessionis sue in thānatb sare in monte effraim a septētrionali plaga mōtis gaas. Oīsq̧ illa generatio cōgregata ē ad patres suos: ⁊ surrexerunt alij qui nō nouerūt dn̄m ⁊ opera que fecerat cum israel. Lectio secūda

Feceruntq̧ filij israel: malū in cōspectu dn̄i ⁊ seruierūt balaim: ac dimiserūt dn̄m deū patruȝ suoꝝ qui eduxerat eos de terra egypti: ⁊ secuti sunt deos alienos deos quoq̧ populoꝝ q̄ habitabāt in circuitu eoruȝ: ⁊ adorauerūt eos ⁊ ad iracundiā cōcitauerunt dn̄m: dimittentes eū ⁊ seruiētes baal ⁊ astaroth. Lcō tertia

Iratusq̧ dn̄s cōtra israel tradidit eos in manu diripientiū: qui ceperūt eū ⁊ vendiderunt hostib⁹ qui habitabāt per gyruȝ nec potuerūt resistere aduersarijs suis: sed quocūq̧ ꝑgere voluissent man⁹ dn̄i sup eos erat: sicut locutus est ⁊ iurauit eis: et vehementer afflicti sunt. Ad bened. aā. Qui biberit ex aqua quā ego dabo ei non sitiet in eternum. Oratio.

Ieiunia nr̄a quesumus dn̄e benigno fauore ꝓsequere vt sicut ab alimētis abstinem⁹ in corpore ita a vicijs ieiunemus in mente. Per dn̄m. Ad vesperas aā. Veri adoratores adorabunt patrē in spū ⁊ veritate: Orō

Deus qui peccantiū aīas nō vis perire sed culpas contine quā meremur iraȝ et quā ꝑcamur sup nos effunde clementiā: vt d̄ merore gaudiū tue mīe cōsequi mereamur. Per dn̄m

Sabbato scdȝ iohēm

In illo tp̄e. Perrexit ihe

sus in montē oliueti. Et diluculo iterū venit in templum et ois populus venit ad eū et sedens docebat eos. Et rel. Omelia venera. bede pbri. L. pria

Presentē sancti euāgelij lectionē tāto intētius cōsiderare fratres carissimi ac semp reminisci debem⁹: quāto maximā nobis cōmendat gratiā nostri cōditoris. Ecce enī vt audiuim⁹ oblatā sibi ab impijs accusatoribus mulierem peccatricē non iuxta legis pceptum lapidare sed ipos accusatores primo semet cōsiderare et sic in peccantē sniā dare pcepit vt ex cōsideratiōe pprie fragilitatis q̄liter alijs misereri debuissēt agnoscerent. Lectio secūda

Sed qz moris solet esse scripturaz. vt aliquādo a statu tpis: aliquando a statu loci. aliquādo ab vtroqz q̄lia sint post narranda significēt: relaturus euāgelista tēperatam legis districtionem misericordiam redēptoris pmisit qz ihūs prexit in montē oliueti et diluculo iterū venit in templū. Lcō. iij.

Mons quippe oliueti sublimitatē dñice pietatis et mie designat. qz et grece oleos mia. oliuetum vocat oleon et ipsa vnctio oleifessis ac dolentibus mēbris solet afferre leuamē. Sed et hoc qd oleum et virtute ac puritate preminet: et quecūqz ei liquorē supfundere volueris: cōfestim hunc trāscendere eiqz superferri cōsueuit: gratiā mie celestis nō incōuenienter insinuat. De qua scriptū est Suauis dūs vniuersis et miserationes eius super oia opera ei⁹. Ad bened. an. Spūs est deus et eos qui adorant eum in spiritu et veritate oportet adorare. Orō.

Presta quesum⁹ omnipotens de⁹ vt qui se affligendo carnē ab alimentis abstinēt: sectādo iusticiā a culpa ieiunent Per dnm. Ad vesperas.

Ca. R/. Hortamur vos. ℣ Angelis suis. Ad mag. an. Inclinauit se ihesus scribebat in terra si quis sine peccato est mittat in ea lapidem.

Pretende dñe fi- Oro. delibus tuis dexterã celestis auxilij: vt te toto corde perquirãt: et que digne postulẽt cõsequi mereantur. Per dñm. Ad cõpletoriũ ymnus Jesu saluator. R/. In pace in id ipm.

Dñica quarta .xl. Inuitatoriũ. Non sit vobis vanum surgere ante lucem. Quia promisit dñs coronam vigilantibus. ps. Venite exultem⁹ Nocturnum dicit. ℣. Dicet domino. Lectio prima

In veteri testamẽti hystoria: magna et stupẽda legunt miracula. quedã vero eorũ sic intelligẽda sunt quemadmodũ scripta sunt. Alia vero cũ plurima licet in veritate ita credantur facta. tamẽ magnam edificationẽ nobis pariunt: si fuerint mistica interpretatione discussa: sicut beatus scribit apostolus dicens. Quecunq3 scripta sunt ad nostrã doctrinam scripta sunt vt p pacientiam et consolationem scripturaꝝ spem habeamus. R/. Locutus est dominus ad moysem dicens descende in egyptum dic pharaoni. Ut dimittat populum meũ induratum est cor pharaonis nõ vult dimittere populuz nisi in manu forti. ℣. Clamor filiorum israel venit ad me vidiq3 afflictionem eoruz sed veni mittam te ad pharaonem. Ut

Iesus xpus aũt L. ij. deus et dominus noster qui est via veritas et vita. prophetaꝝ doctor et apostoloꝝ legis moisi testimonium phibet dicẽs Non veni legem soluere: sed adimplere Et iohannes baptista. Lex p moysen data est: gratia et veritas per iesuz xpm facta est. R/. Stetit moyses coram pharaone et dixit hec dixit dominus. Dimitte populum meum vt sacrificet mihi in deserto. ℣ Dominus deus hebreorum misit me ad te dicens. Di

mitte populum meum vt sacri ficet mihi in deserto. Lcō. iij

Igitur moyses cuz pasceret greges ietro sacerdotis madian i dserto rubum vidit ardentem q̄ nō comburebatur d quo per angelum locutus est ei dominus dicens. Descende i egyptū ⁊ dic pharaoni vt dimittat populum meum. Tremens ergo moyses audiens vocem domini post accepta signa licet inuit⁹: erat eni impeditus sermone sȝ nō scientia. quoniam eruditus erat omni doctrina egyptiorum obediens voci domini adiuncto sibi aaron fratre suo descendit in egyptum ⁊ steterūt coram pharaone moyses ⁊ aaron ⁊ dixerunt. hec dicit dn̄s. Dimitte populuz meum: vt sacrificet michi in deserto. ℟. Cantemus domino gloriose enim honorificatus est equum ⁊ accensorez proiecit in mare. Adiutor ⁊ protector factus est mihi domin⁹ in salutem ℣. Dominus quasi vir pugnator omnipotens nomen eius. Adiutor ⁊ protector factus est mihi dn̄o in salutem

In secundo nocturno. ℣. Ipse liberauit me. Lcō q̄rta

Respondit q̄ȝ pharao. Nescio dominuz. Et israel non dimittam post hec autem iubente domino moyses ⁊ aaron fecerunt signa ingentia corā pharaone ⁊ seruis eius: in terra egypti. Percussit q̄ȝ dominus terram egipti cum populo suo: decem plagis. Ad vltimuz vero percussa egypto nulla descendente plaga super filios israel. facta est interfectio grauis omniū priogenitorum egyptiorum. ab hoīe vsq̄ȝ ad pecus. celebrātib⁹ filijs israel mysticum ⁊ primum pascha ℟. In mari vie tue ⁊ semitte tue in aquis multis deduxisti sicut oues populum tuum. In manu moysi ⁊ aaron. ℣. Transtulisti illos per mare rubrum ⁊ transuexisti eos per aquaz nimiam. In manu moysi ⁊ aarō

Lectio quinta

Eadem si quidē nocte media cōpulsi sunt egendi filij israel cuȝ manu dei valida p colūnaȝ ignis in nocte. Per colūnā nubis in die sicut scriptum est. Per diē sol non vret te: neqȝ luna per noctem. Venerūtqȝ ad mare rubruȝ ⁊ secutus est eos pharao cū curribus ⁊ eqtibus omnicqȝ suo exercitu. R. Quum perseqbantur populum tuū dn̄e dimercisti eos in pfundum. Et in colūna nubis ductor eorum fuisti dn̄e. V. Deduxisti sicut oues populuȝ tuum in manu moysi ⁊ aaron. Et in columna. Lectio sexta

Diuisit ergo dn̄s mare rubrum in diuisiones ⁊ trāsiuit popul⁹ dei illud sicco vestigio. Pharao aūt submersus est in mari rubro cū omni exercitu suo: ⁊ liberauit dn̄s populū suum in mirabilibus suis. De quo dauid rex ⁊ pphеta gratulabūdus canit dicens. In mari vie tue ⁊ semitte tue i aquis multis. Deduxisti populū tuū sicut oues in manu moysi ⁊ aaron. R. Splendida facta est facies moysi dum aspiceret in eū dominus. Videntes seniores claritatem vultus eius admirantes timuerunt valde. V. Cum qȝ descendisset demōte synai portabat duas tabulas testimonii ignorans qꝫ cornuta eēt facies sua ex cō sortio sermōis dei. Videntes. In tertio nocturno. V. Scapulis suis.

Secundum iohannem.

In illo tpe. Abijt ihūs trāsmare galilee qḋ ē tiberia dis: ⁊ sequebatur eum multitudo magna. qꝛ vid: bant signa que faciebat sup his q̄ infirmabantur. Et reliq. Omelia venera. bede pbr̄i. L. vij.

Qui signa ⁊ miracula dn̄i ac saluatoris nostri recte cū legunt vel audiunt accipiūt. nō taȝ in his qḋ foris stupent attēdunt qꝫ quid hoꝝ exēplo ipi intus agere q̄d in his mysticum ppendere debeant inspiciūt. Ecce ⁊ em̄ apppinquāte pascha die

festo iudeorum: sequentē se multitudinē dn̄s verbo salutis pariter ꝛ ope curationis erigebat. ℞. Ecce mitto angelū meum qui precedet te ꝛ custodiat semꝑ observa ꝛ audi vocem meā Et inimicus ero inimicis tuis ꝛ affligentes te affligam ꝛ p̄cedet te angelus meus. ℣. Nec contēnendū putes quia nō dimittet te cum peccaueris ꝛ est nomen meum in illo ꝙ si audieris vocem meā ꝛ feceris omnia que loquor. Et inimi. L. viij.

Nam sicut aliꝰ euāgelista scribit loquebatur illis d̄ regno dei ꝛ eos qui cura indigebāt sanabat. Eadēq̄ꝫ doctrina et sanatione completa: paucis de cybarijs abundantissime refecit. Et nos ergo fratres carissimi huiꝰ exēplo facti ꝑpinquante pascha die festo nostre redēptionis. adiuncta fratrum caterua dn̄m toto corde sequamur. ℞. Audi israel p̄cepta dn̄i ꝛ ea in corde tuo quasi in libro scribe. Et dabo tibi terram fluentem lac et mel. ℣. Observa igitur ꝛ audi vocem meam ꝛ inimicus ero inimicis tuis. Et dabo. L. ix.

Quo actionū itinere ingressus sit diligētissime cōtemplemur: vt vestigia eiꝰ sequi mereamur Qui enī dicit se in ip̄o manere: debet sicut ip̄e ābulauit ꝛ ip̄e ambulare. q̄d quid nobis imperitie nocentis inesse dep̄henderimus crebra verbi illiꝰ auditione tergamus. Quidquid vicij tēptantis morbi videlicꝫ spiritalis nos interiꝰ vastare senserimꝰ solito pietatis illius munere postulemꝰ emēdari. ℞. Attendite popule meus legem meā. Inclinate aurez vestram in verba oris mei. ℣. Aperiam ī parabolis os meum loquar ꝑpositiones ab inicio Inclinate au. ℣. Angelis suis In laud. an̄. Tunc acceptabilis sacrificiuꝫ iusticie si auerteris facieꝫ tuā a peccatis meis. p̄s. Miserere. an̄. Bonū est sperare in dn̄o ꝙ sperare ī principibus. p̄s. Cōfitemini. an̄. Benedicat nos deus

deus noster benedicat nos de
us. ps. Deus de⁹ me⁹. añ.
Potens es dño eripere nos ꝛ
de manu forti liberare nos de
us noster. ps. Benedicite.
añ. Reges terre ꝛ omnes po
puli laudate deum. ps. Lau
date dñm de celis. Capl'.
Ecce nunc tẽpus. ℣. Scu
to circumdabit. Ad bened.
añ. Accepit ergo iesus panes
ꝛ cum gracias egisset distribu
it discumbentibus. Oratio.
Concede quesum⁹ om
nipotens deus vt q̃
ex merito nostre actionis
affligimur tue gratie con
solatione respiremus. P.
dñm. Ad tertiã capitulũ.
Hortamur vos. ℟. Bonũ
mihi lex. Oratio. Deus qui
conspicis. Ad sexta capi.
Ecce nunc tẽpus. ℟. Ser
uus tuus. Oratio. Deus i
nocentie. Ad nonã captz
Hortamur vos. ℟. Septi
es in die. Orato. Da nobis
Ad vesperas captz. Ecce
nũc tẽpus. ℣. Angelis suis
Ad mag. añ. De quinqz pa
nibus ꝛ de duobus piscibus.
satiauit dñs quinqz milia ho
minum. Oratio.
Deus qui in d̾serti re
gione multitudinẽ
populi tua virtute satia
sti: in huius quoqz seculi
transeuntis excursu. Vic
tum nobis spiritalem ne
deficiamus impende. P.
dñm. Ad compl'. ymnus
Te lucis. ℟. In pace i id ip
sum. Feria. ij. ℣. Dicet domi
no. Secundũ iohannem.
In illo tp̃e. Prope erãt
pascha iudeoꝝ ꝛ ascẽ
dit ihũs ierosolimã. Et
rel'. Omelia venerabilis
bede pb̃ri. Lectio prima.
Solet monere quosdã
quod in exordio lecti
onis hui⁹ euangelice dic
tum est: qꝛ descẽdente ca
pharnaum dño nõ soluz
mater ꝛ discipuli sꝫ ꝛ fra
tres eius secuti sunt eum
Nec defuere heretici q̃ io
seph virum beate semper
virginis marie putarent
ex alia vxore genuisse eos
quos fratres dñi scriptu
ra appellat. alij maiore p
fidia hos eum ex ipa ma
ria post natũ dñm gene

rasse putarunt. ℟. Sicut fui cum moyse ita ero tecũ dix it dominus. Confortare ⁊ esto robustus introduces populuz meum ad terram lacte ⁊ melle manentẽ. ℣. Noli metuere qm̃ tecum sum ad quecumqz per rexeris nõ dimittiam te neqz d relinquam. Confortare et esto robustus introduces populũ meum ad terram lacte ⁊ mel.

Lectio secunda.

Sed nos fratres carissimi absqz vllius scrupulo questiois scire ⁊ cõfiteri oportet: nõ tantum beatã dei genitricẽ sed ⁊ beatissimuz castitatis eius testem atqz custodem ioseph ab omni prorsus actione coniugali mãsisse semper immunẽ nec natos sed cognatos eorum more scripturis vsitato. fratres sorore sue saluatoris vocari. ℟. Popule meus quid feci tibi aut quid molestus fui responde michi quoniam ego eduxi vos d terra egypti et de domo seruitutis. Quadraginta annis in heremo manna plui vobis et obliti estis me dixit dominus ℣. Non sunt attrita vestimenta vestra nec calciamenta pedum vestrorum vetustate consumpta. Quadraginta annis in heremo mãna plui vobis ⁊ obliti estis me dixit dominus

Lectio tertia.

Denicqz abraham hoc modo loquitur ad loth. Ne queso sit iurgiũ inter me et te et pastores meos ⁊ pastores tuos. fratres enim sumus. Et laban ad iacob. Num q̃a frater meus es gratis seruies mihi. Et quidem cõstat quia loth filius aran fratris abraham ⁊ iacob sit filius rebecce sororis laban. Sed propter cognationez sunt fratres nũcupati. Hac ergo regula in scripturis sanctis vt dixi frequentissima: etiaz cognatos marie vel ioseph fratres domini appellatos oportet intelligi. ℟. Adduxi vos per desertũ quadraginta annis ego dominus nõ sunt attrita vestimẽta vr̃a: Mãna d celo plui vobis

⁊ obliti estis me dixit dñs. ℟. Ego eduxi vos de terra egypti ⁊ de domo seruitutis liberaui vos. Manna. Dicatur hec tria. ℟. cũ alijs nouẽ de dñico suo ordine sup ebdoma. ℣. Angelis suis. Capl'm. Conuertimini. ℣. Scuto. Ad bened. añ. Auferte ista hinc dixit dñs ⁊ nolite facere domum patris mei domum negotiatiõis. Orõ.

Presta quesum⁹ omnipotẽs deus ut obseruationes sacras ãnua deuotione recolẽtes: ⁊ corpore tibi placeam⁹ ⁊ mẽte. Per dñm. Ad vespas Capl'm. Abscõdite elem. ℣. Angelis suis. añ: Soluite templum hoc dixit dñs ⁊ post triduum excitabo illud hoc autem dicebat de templo corporis sui. Oratio.

Quesumus omps deus afflicti populi lacrimas respice ⁊ irã tue idignationis auerte: vt q̃ reatum nostre infirmitatis agnoscimus tua cõsolatione liberemur. Per d. Feria tertia. Lectio prima

Suscitauitq; dñs iudices qui liberarẽt eos de vastantiũ manib⁹ sed nec eos audire volucrũt fornicãtes cum dijs alienis ⁊ adorãtes eos. Cito destruerũt viã per quam ingressi fuerãt patres eorum ⁊ audientes mãdata dñi oĩa fecere cõtraria. Cumq; dñs iudices suscitaret: in diebus eoꝝ flectebatur mĩa ⁊ audiebat afflictoꝝ gemitus: ⁊ liberabat eos de cede vastantium. Lectio secunda

Postq̃ aũt mortuus esset iudex reuertebantur: ⁊ multo faciebãt maiora q̃ fecerãt patres eorum sequẽtes deos alienos seruientes eis ⁊ adorantes illos. Nõ dimiserunt adinuẽtiones suas ⁊ viã durissimã ꝑ quam ambulare consueuerant.

Iratusq; est furor dñi in israel ⁊ ait. L. iij Quia irritũ fecit gens ista pactum meũ qd̃ pepigeram cum patribus eoꝝ et vocem meã audire cõtẽpsit

⁊ ego nō delebo gentes quas dimiſit ioſue ⁊ mortuus eſt: vt in ipſis experiat iſrael vtrū cuſtodiant viā dn̄i: ⁊ ambulēt in ea ſicut cuſtodierunt patres eoꝝ an nō. Dimiſit ergo dn̄s oīs nationes has ⁊ cito ſubuertere: nec tradidit in man⁹ ioſue. Ad beneḋ. aīa. Quid me queritis interficere hoīem qui vera locutus ſum vobis. Oratio.

Sacre nobis queſum⁹ dn̄e obſeruationis ieiunia ⁊ pie cōuerſatiōis augmentū ⁊ tue ꝓpitiationis cōtinuū preſtent auxiliū. Per dn̄m. Ad veſperas aīi. Unum opus feci ⁊ admiramini quia totum hominem ſanum feci in ſabbato.

Deus qui culpa Orō offenderis penitentiā placaris p̄ces populi ſupplicātis ꝓpiti⁹ reſpice ⁊ flagella tue iracundie. que ꝓ peccatis nr̄is meremur auerte: Per dominū.

Feria quarta. Lcō prima.

He ſunt gentes quas dn̄s dereliquit vt erudiret i eis iſraelē: ⁊ omnes qui nō nouerāt bella chananeoꝝ: ⁊ poſte diſcerent filij eoꝝ certare cum hoſtibus: ⁊ habere cōſuetudinē p̄liandi quinq; ſatrapas philiſtinoꝝ omnē q; chananeū ⁊ ſidonium atq; eueu3 qui habitabat in monte libano de monte baal hermō vſq; ad introitū emath. Lcō ſcd̄a.

Dimiſitq; eos vt in ipſis experiret iſraelē vtrū audiret mādata domini que p̄cederat patribus eoꝝ ꝑ manū moyſi: an nō. Itaq; filij iſrael habitauerūt in medio chananei ⁊ ethei ⁊ ammorrei ⁊ pherezei ⁊ euei ⁊ iebuſei: ⁊ duxerunt vxores filias eoꝝ: ipiq; filias ſuas filijs eoꝝ tradiderūt ⁊ ſeruierunt dijs eoꝝ. Lcō. iij.

Feceruntq; malū in conſpectu dn̄i: ⁊ obliti ſunt dei ſui ſeruientes baalam ⁊ aſtaroth. Iratuſq; cōtra iſrael dn̄s: tradidit eos in man⁹ chuſanraſathaim regis meſopo

tamie seruierūtq3 ei octo annis. Et clamauerūt ad dn̄m qui suscitauit eis saluatorē: ⁊ liberauit eos othoniel videlicet filiū cenes fratrē caleph minorē fuitq3 in eo sp̄us dn̄i ⁊ iudicauit israel. Ad bened. añ. Rabi quis peccauit hic aut parentes eius vt cec⁹ nasceretur r̄ndit iesus ⁊ dixit neq3 hic peccauit neq3 parentes eius sed vt manifestentur opera dei in illo. Oratio.

Deus qui ⁊ iustis premia meritoꝝ ⁊ peccatorib⁹ p ieiunia veniā pbes miserere supplicib⁹ tuis: vt reatus nostri confessio indulgentiam valeat percipere delictoꝝ. P. dn̄m. Ad vesperas añ. A seculo nō est auditum q2 quis aperuit oculos ceci nati. Orō

Intende quesumus domine preces nostras ⁊ qui nō operando iusticiam correctionem meremur afflicti in tribulatione clamantes respiremus auditi. Per dn̄m. Feria. quinta. Scd̄m iohannē.

In illo tempore dixit iesus discipulis suis pater meus vsq3 modo operatur: ⁊ ego operor. Et reliqua. Omelia venerabilis bede. Lectio prima

Longeuo autem languente interius exteriusq3 sanato. id est ⁊ flagellis aperte castigationis: ⁊ a peccatis quibus hec merebat̄ erepto: iudei cōtra male intus languidi iam deterius egrotare incipiunt. persequendo vid3licet ih̄m quia hec faceret in sabbato. Persequebāntur autē eum quasi legis auctoritatez simul ⁊ diuine operationis exempla secuti: q2 ⁊ dn̄s sex dieb⁹ mundi perfecta creatione septimo requieuerit ab oībus operibus suis. L. ij

Et populum sex dieb⁹ operari: septimo vacare preceperit. Nō intelligentes quia carnalia legis decreta paulati erant spiritali interpretatione mutanda apparente illo qui non tantum legisla-

to: sed ꝛ finis legis ē chri stus ad iusticiam omni credenti. Nec enim ad- uertentes quia conditor in die septima nō ab ope re mundane gubernatio- nis ꝛ annue ymo quoti- diane rerum creatarū sub stitutioīs. sed a noua cre- aturarum institutione ces sauit: Lectio tertia

Sed nec maximum illō sabbati mysteriū cog noscentes quo vel ipse do minus sexta feria crucifix us operatusq; salutez no stram in medio terre. id ē carnis quaz assumpserat die septima requieturus erat i sepulchro donec oc taua resurgeret: vel sancti illius post sex huius secu- li etates in quibus bona operando laborant. septi mam quietis animarum in alia vita percipiunt do nec in octaua resurrectio- nis corporum quoq; icor ruptibiliuz receptione do nentur. Ad benedict' añ. Derelinquat impius viam su- am ꝛ vir iniquus cogitatiōes suas ꝛ reuertatur ad dominuz ꝛ miserebitur eius. Oratio.

Presta quesumus om- nipotens deus: vt quos ieiunia votiua ca- stigant ipsa quoq; deuo- tio sancta letificet: vt ter- renis affectibus mitiga- tis facilius celestia capia mus. Per dominum no. Ad vesperas añ. Date ele- mosinam ꝛ ecce omnia mun- da sunt vobis: Oratio

Presta quesumus om- nipotens deus vt q̄ offensa nostra per flagel- la cognoscimus tue con- solationis gratiam senti amus. Per dominum no

Feria sexta. Lcō prima

Egressusq; est ad pug nā ꝛ tradidit dn̄s i manus ei' thusaurathai regē syrie: ꝛ oppressit euz Quieuitq; terra quadra- ginta ānis ꝛ mortuus est othoniel fili' cenes. Ad- diderūt aūt filij israel fa- cere malū i cōspectu dn̄i: q̄ cōfortauit aduersū eos eglō regē moab q2 fecerīt malū in cōspectu ei'. L.ij

Et copulauit ei filios ammõ ꝛ amalech a biitq; ꝛ pcussit israel: atq; possedit vrbẽ palmaꝝ Seruieruntq; filij israel eglon regi moab decem ꝛ octo annis ꝛ postea clamauerunt ad dñm. Qui suscitauit eis saluatorem vocabulo aioth filiũ gera filij gemini: qui vtraq; manu ꝓ dextera vtebat. Miseruntq; Lcõ. iij. filij israel per illum numera eglõ regi moab. Qui fecit sibi gladiũ ancipitem habentẽ in medio capulũ longitudinis palme manus: ꝛ accinct⁹ est eo subter sagũ in dextro femore obtulitq; numera eglõ regi moab. Erat autem eglon crassus nimis Cũq; obtulisset ei munera ꝓsecut⁹ est socios qui cum eo venerãt: ꝛ reuersus de galgalis vbi erãt ydola dixit ad regẽ. Verbum secretũ habeo ad te o rex. Et ille imperauit silentium. Ad bened. aña. Lazarus amicus noster dormit eamus vt a somno excitemus eum. Oratio

Deus q̃ ineffabilibus mundũ renouas sacramentis: ꝑsta vt eccl'ia tua eternis ꝓficiat institutis ꝛ tẽporalibus nõ destituat auxilijs. Per dñz. Ad vesperas añ. Dñe si fuisses hic lazarus nõ esset mortuus ecce iam fetet quatriduanus in monumento. Oratio

Ne despicias omps deus populũ tuũ in afflictione clamantẽ: sed ꝓpter gloriã nomis tui tribulato succurre placatus Per dñm. Sabbato. L. i.

Egressisq; omnibus qui circa eũ erãt: egress⁹ est aioth ad eũ. Sedebat aũt in estiuo cenaculo solus. Dixitq;. Verbuz dei habeo ad te. Qui statim surrexit de throno. Extenditq; aiot sinistrã manuz ꝛ tulit siccã de dextro femore suo: infixitq; eam in ventrẽ eius tã valide vt capulus sequeret ferrũ in vulnere ac pinguissimo adipe stringeretur. Lcõ. ij.

Nec eduxit gladiū: sed ita vt pcusserat reliquit in. corpore statimq̄ p secreta nature aluus stercora proruperunt. Aioth aūt clausis diligētissime ostijs cenaculi τ obfirmatis sera p posticū egressus est. Seruiq̄ regis ingressi: viderūt clausas foras cenaculi atq̄ dixerūt. forsitan purgat aluū in estiuo cenaculo. Lcō tertia

Expectásq̄ diu donec erubescerent τ vidētes q̄ nullus aperiret: tulerunt clauē τ aperientes inuenerūt dn̄m suū in terra iacentem mortuum. Aioth aūt duz illi turbarētur: effugit τ ptransijt locum ydoloꝝ vnde reuersus fuerat. Venitq̄ in seirath τ stati insonuit buccina in mōte effraym descenderūtq̄ cū eo filij israel ipo in fronte gradiente Qui dixit ad eos. Sequimini me Tradidit eñ dominus inimicos nostros moabitas in manus nostras. Ad bened. añ. Qui sequitur me nō ambulat in tenebris sed habebit lumen vite dixit dominus. Oratio

Fiat dn̄e quesum⁹ per gratiā tuā fructuosus nostre deuotionis effect⁹ q: tunc nobis proderunt suscepta ieiunia si tue sūt placita pietati. Per dn̄m. Ad vesperas capitulum.

Tu aūt dn̄e sabaoth q̄ iudicas iuste τ pbas renes τ corda videā queso vltionē ex eis tibi eniz reuelaui causam meā domine deus meus. ℣. Eripe me dn̄e ab homine malo. ℟. A viro iniquo eripe me. añā. Ego sum qui testimonium perhibeo de meipo τ testimoniuz phibet de me qui misit me pr̄.

Deus qui sperā Oro. tibus in te misereri: pocius eligis q̄ irasci da nobis digne flere mala que fecim⁹: vt tue cōsolationis gratiā inuenire valeamus. Per dn̄m. Ad cōpletoriū ymn⁹. Jhesu saluator. ℟. In pace in id ipm. Dn̄ica in passiōe dn̄i. Inuitatoriuz Hodie si vocem

dñi audieritis nolite obdura-
re corda vestra. ps. Venite.
Ab hac dñica de passiōe
vsq ad pascha ad Inui-
tatoriū nō dicit Glīa pa-
tri Nec ad ternaria. R. Nec
ad terciam. vi. et nonā in.
respōsorijs Sed loco de.
Gloria patri. Repetātur.
Inuitatoriū et R. In pri
mo nocturno. V. Intende
anime mee et libera eam. R.
Propter inimicos meos eripe
me. Liber hieremie pro
phete. Lectio prima.

Verba hieremie pphe
te filij belchie de sa-
cerdotibus qui fuerūt in
anatoth in terra beniami
Quod factū est verbū do
mini ad eum in dieb' io-
sie filij amon regis iuda:
in terciodecimo anno re-
gni eius et factū est in die
bus ioachim filij iosie re
gis iuda. Usq ad cōsum
matione vndeciz anni se
dechie filij iosie regis iu-
da: vsq ad transmigrati-
onem ihrl'm in mēse qui-
to. R. Isti sunt dies quos ob
seruare debetis temporibus su
is. Quartadecima die ad ve-
sperum pascha dñi est et in qui
tadecima solemnitatē celebra-
bitis altissimo dño. V. Locut'
est dñs ad moysem dicens lo
quere filiis israel et dices ad
eos. Quarta. Lectio scda.

Et factum est verbum
dñi ad me dicēs. pri
usquā te formarem in vte
ro. noui te et anteq exie-
res de vulua sanctificaui
te: et prophetā in gentib'
dedi te. Et dixi. A. a. a. do
mine de'. Ecce nescio lo-
qui: q puer ego sum. Et
dixit dñs ad me. Noli di-
cere: q puer sum qm ad
omia que mittā te: ibis, et
vniuersa quecūq mādā-
uero tibi loqueris. Ne ti-
meas a facie eoz q tecuz
ego sum vt eruaz te dicit
dñs. R. Multiplicati sunt
qui tribulant me et dicunt non
est salus ipsi in deo eius. Ex-
urge domine saluuz me fac de
us meus. V. Circumdederunt
me canis multi consilium ma-
lignantium obsedit me. Exur
L. iij.
Et misit domi
nus manum suam:

⁊ tetigit os meum ⁊ dix-
it ad me. Ecce dedi verba
mea in ore tuo ⁊ ecce cō-
stitui te hodie super gen-
tes ⁊ super regna vt euel
las ⁊ destruas ⁊ disper-
das ⁊ dissipes ⁊ edifices
⁊ plantes. Et factum est
verbuz domini ad me di
cens. Quid tu vides hie-
remia? Et dixi. Uirgam
vigilantē ego video. Et
dixit dn̄s ad me. Bn̄ vi-
disti q2 vigilabo ego sup
verbo meo vt faciā illud
℞. Usquequo exaltabitur ini
micus meus super me respice
⁊ exaudi me domine deus me
us. ℣. Qui tribulant me exul-
tabunt si motus fuero ego au
tem in mīa tua speraui. Respi
ce ⁊ exaudi me domīe de⁹ me⁹

In secundo nocturno. ℣.
Erue a framea deus animam
meam. ℞. Et de manu canis
vnicā meā

Lectio. quarta.

Et factum est verbuz
domini secundo ad
me dicēs. Quid tu vides
Et dixi: ollam succensam
ego video ⁊ faciem eius
a facie aquilōis. Et dixit
dominus ad me. Ab aq̄-
lone pandetur maluz: su-
per omnes habitatores
terre. Quia ecce ego cōuo
cabo om̄s cognationes
regnoꝝ aq̄lonis ait dn̄s:
⁊ venient ⁊ ponent vnus-
quisq3 soliū suū in introi
tu portaꝝ ihr'l'z: ⁊ sup om
nes muros ei⁹ in circuitu
⁊ super vniuersas vrbes
iuda. ℞. Deus meus es tu
ne discedas a me. Quoniā tri
bulatio proxima est ⁊ nō est q̄
adiuuet. ℣. Tu autem domīe
ne elongaueris auxilium tuuz
a me ad defensionem meā con
spice. Quoniam.

Lcō quinta

Et loquar iudicia mea
cum eis super omnē
maliciā eorum qui dereli
querunt me ⁊ libauerunt
dijs alienis ⁊ adorauer't
opus manuum suaꝝ. Tu
ergo accinge lumbos tu-
os: ⁊ surge ⁊ loquere ad
eos omnia que ego preci
pio tibi. Ne formides a fa
cie eorum nec em̄ timere
te faciam vultum eorum.
Ego q̄ppe dedi te hodie
in ciuitatē munitam. ⁊ in

columnam ferreā ꝛ in murū ereum sup omnē terrā regibus iuda: principibus eius ꝛ sacerdotibus ꝛ oī populo terre ꝛ bellabunt aduersum te ꝛ nō preualebunt: qꝛ ego tecum sum ait dn̄s vt liberem te. ℟. In te iactatus sum ex vtero de ventre matris mee deus meus es tu ne discedas a me: Quoniam tribulatio ꝓxima est et nō est qui adiuuet. ℣. Salua me ex ore leonis ꝛ a cornibus vnicornium humilitatem meā Quoniam tribula. Lcō. vi.

At factū est verbū dn̄i ad me dicens vade ꝛ clama in auribꝰ ihrl'm dicens hec dicit dn̄s. Recordatꝰ sum tui miserans adolescentiā tuā ꝛ caritatē desponsationis tue qn̄ secuta est me in deserto i terra que nō seminat̄ Sāctꝰ israel dn̄o primitie frugum eius. Om̄s qui deuorant eū: delinquūt mala venient sup eos dicit dominꝰ. ℟. Pacifice loquebāt̄ mihi inimici mei ꝛ in ira molestierant mihi Uidisti dn̄e ne sileas ne discedas a me. ℣. Ego aūt cum mihi molesti essent induebaꝫ me cilicio ꝛ humiliabā in ieiunio animā meā. Uidisti

In tertio nocturno. ℣. Ne perdas cum impiis deus animam meā. ℟. Et cū viris sanguinū vitam meā. Scd'm iohannem.

In illo tp̄e Dixit ihūs turbis iudeorum: ꝛ principibꝰ sacerdotum. Quis ex vobis arguet me de pctō. Et reliq.

Omel'. bti greg. pap. l. vij

Pensate fratres carissimi māsuetudinē dei Relaxare peccata venerat ꝛ dicebat. Quis ex vobis arguet me d' peccato Nō dedignat̄ ex ratione ōndere se peccatorē non esse. qui ex virtute diuinitatis poterat peccatores iustificare. Sed terribile est valde qd' subdit Quis est ex deo verba di audit. ℟. Tota die cōtristatus ingrediebar dn̄e qm̄ anima mea impleta est illusionibus: Et viꝫ faciebant qui querebāt aīam meā. ℣. Amici mei ꝛ primi mei aduersum me appin-

guauerunt ꝛ steterunt. Et vim
Propterea vos L. viij.
nõ auditis. q2 ex deo
nõ estis: Si eñ verba di
audit: q ex deo est ꝛ au-
dire verba ei9 nõ potest.
quisquis ex illo nõ est: in
terroget se vnusquisq3 si
verba dei in aure cordis
pcipit ꝛ intelliget vñ sit.
Celestem patriã desidra
re veritas iubet. Carnis
desideria cõterere: mundi
gloriã3 declinare. aliena
nõ appetere, ppria largiri
R. Doceam iniquos vias tu-
as ꝛ impii ad te cõuertantur
Libera me de sanguinibus de
us deus salutis mee. V. Dñe
labia mea aperies ꝛ os meum
annuntiabit laudem tuã. Libe
ra me de sangui. Lcõ nona.
Pẽset ergo apd se vnus
quisq3 vestru3 si hec
vox dei in cordis eius au
re cõualuit ꝛ q2 iã ex deo
sit agnoscit. Nã sunt non
nulli. qui pcepta dei nec
aure corpis percipere dig
nantur. Et sunt nõnulli:
qui hec quidẽ corpis au-
re pcipiũt: s3 nullo ea mẽ
tis desiderio cõplectunt.
R. Circũdederunt me viri mẽ
dacea sine causa flagellis ceci
derunt me. Sed tu dñe defen-
sor vindica me. V. Quoniã tri
bulatio proxima est ꝛ nõ est q̃
adiuuet. Sed tu. Hec duo
R. supradicta v3. Isti sunt
dies. Et. Circundederunt me.
nõ dicatur sup ebdomã.
Alia añt dicatur ꝛ finita
repetant. V. Ne perdas cum
impiis deus animã meã. R.
Et cum viris sanguinum vitã
meam. In laud. añ. Uide af
flictionem meã quoniã erept9
est inimicus meus. ps. Mise
rere. añ. In tribulatione mea
inuocaui dñm ꝛ exaudiuit me
in latitudine. ps. Cõfitemi-
ni. añ. Iudicasti dñe causa3 a
nime mee defensor vite mee do
mine deus meus. ps. Deus
deus me9. añ. Popule me9
quid feci tibi aut quid molest9
fui rñde mihi. ps. Bñdicite
añ. Nũquid redditur p bono
malũ quia foderunt foueã aĩe
mee. ps. Laudate dñm de
Attende dñe Capl'm.
ad me ꝛ audi voces
aduersarior3 meor3 nũq̃d

redditur pro bono maluz q? foderunt foueā anime mee recordare qđ steteriz in cōspectu tuo vt loque-rer pro eis bonū ꝛ auerte rem indignationem tuā ab eis. ℣. Eripe me de inimi-cis meis de? meus. ℞. Et ab insurgentib? in me libera me Ad beneđ: aña. Anime impiorum fremebant aduersū me ꝛ grauatum est cor meum super eos. Oratio

Quesumus omps de? familiam tuā propi-tius respice vt te largien-te regatur in corpore ꝛ te seruante custodiat in mē te. Per dñm. Ad iij. cap.

Domine oīs qui te dereliquūt cōfun dantur recedentes a te ī-terra scribātur quoniā de reli..querūt venā aquaꝝ viuentium dñm sana me dñe ꝛ sanabor saluuz me fac ꝛ saluus ero quoniaz laux mea tu es. ℞. Erue a framea deus animā meam et de manu canis vnicam meam ℣. Salua me ex ore leonis ꝛ a cornib? vnicorniū humilitatē meaz. Et đ e manu. Erue a fra mea. ℣. Intende anime mee et libera eam. ℞. Propter inimi cos meos eripe me. Oratio. Deus qui conspicis. Ad sextam. Capitulum.

Confundantur oēs q̄ me psequūtur ꝛ nō cōfundar ego: paueant il li ꝛ nō paueam ego. īduc super eos diez afflictiois ꝛ duplici cōtrictione con tere eos dñe deus noster ℞. De ore leoīs libera me do mine. Et a cornibus vnicorni-um humilitatem meā. ℣. Erue a framea deus animā meā ꝛ đ manu canis vnicam meaz. Et a cornibus. De ore leonis. ℣. Ne perdas. Oratio. Deus innocētie. Ad ix. caplm.

Dominus deus ape-ruit mihi: aurez ego autem nō contradico re-trorsum nō abij corp? me um dedi pcutientibus et genas meas vellentibus faciē meā nō auerti ab in crepātib? ꝛ cōspuentib? me dñs de? auxiliator me us ꝛ ideo nō sum confu-sus. ℞. Ne perdas cum impi

is deus animā meā. Et cuꝫ vi ris sanguinum vitā meam. ℣. Duꝫ extollo manus meas ad templum sanctum tuum ne simul tradas me cum peccatoribus. Et cum viris. Ne perdas me. ℣. Erue a framea. Aliud ℟. ꝛ alternatim dicātur sup ebdom. ℟. Principes ꝑsecuti sunt me gratis. Et a verbis tuis formidauit cor meum Letabor ego sup eloquia tua. ℣. Quasi q̄ inuenit spolia multa Letabor principes. ℣. Erue a framea. Oro. Da nobis dn̄e. Ad vesperas cap̄lm Tu aūt dn̄e. ℣. Eripe me domine ab homine. Ad magn. añ. Abraham pater vester exaltauit vt videret diem meum vidit ꝛ gauisus est. Oro. Quiatur dn̄e. Ad compl. ymnus Te lucis. ℟. In pace in id ip̄m. Feria secu̇da. ℣. Intende anime mee. Lcō. i.

Audite verbum domini domus iacob et omnes cognationes domus israel. Hec dicit dn̄s Quid inuenerunt patres vestri in me iniquitatis: quia elongauerunt a me ꝛ ambulauerūt post vanitatem ꝛ vani facti sunt. Et nō dixerūt vbi est dominꝰ qui ascēdere nos fecit de terra egypti: q̄ traduxit nos ꝑ desertuꝫ: per terrā inhabitabileꝫ ꝛ inuiaꝫ per terrā sitis ꝛ ymaginem mortis: ꝛ per terram in qua non ambulauit vir nec̄ habitauit homo. ℟. Ne auertas faciem tuam a puero tuo domine. Qm̄ tribulor velociter exaudi me. ℣. Intende anime mee ꝛ libera eam. Quoniam. Lcō scda

Et induxi vos in terrā carmeli. vt comederetis fructum eius ꝛ bono illius. Et ingressi contaminastis terram meaꝫ et hereditatem meam posuistis i abbominationē Sacerdotes non dixerūt vbi est dn̄s ꝛ tenētes legē nescierūt me ꝛ pastores p̄uaricati sunt in me. Et ꝓphete ꝓphetauerūt i baal: ꝛ ydola secuti sūt propterea adhuc iudicio cōtendā vobiscū ait dn̄s ꝛ cū filijs v̄ris disceptabo

℟. Vide q2 tribulor velociter exaudi me. Intēde anime mee ꝛ libera eā ꝓpter inimicos me os eripe me dn̄e. ℣. Libera me ab his qui oderunt me ꝛ ne a uertas faciem tuā a puero tuo Intende anime. Lectio .iij.

Transite ad insulas ce thim ꝛ videte ꝛ ince dar mittite ꝛ considerate vehemēter ꝛ videte si fac tum est hm̄oi: si mutauit gēs deos suos: ꝛ certe ip si nō sunt dij. Popul9 ve ro meus mutabit gloriaꝫ suā in ydolum. Obstupes cite celi sup hoc: ꝛ porte eius desolamini vehemē ter dicit dn̄s Duo eīn ma la fecit populus me9. Me dereliquerūt fontē aque viue: ꝛ foderūt sibi cister nas dissipatas que conti nere nō valent aquas ℟. Deus meus eripe me de manu peccatoris ꝛ de manu cōtra le gem agentis ꝛ iniqui. Qm̄ tu es pacientia mea. ℣. Deus ne elongeris a me deus meus in auxilium meū respice. Qm̄ tu. In laud. ℣. Ne perdas cum impiis deus animā meaꝫ. ℟. Et cum viris sanguinū vitam meā. Capl'm. Attēdite do mine. ℣. Eripe me de inimicis meis. Ad bened. an̄. In die magno festiuitatis stabat ihe sus ꝛ clamabat dicens si quis sitit veniat ad me ꝛ bibat.

Sanctifica que Oro. sum9 dn̄e nostra ieiu nia ꝛ cunctaꝝ nobis pro pitius indulgentiā largi re culparuꝫ. Per dn̄m. Ad tertiā capl'm. Dn̄e deus om̄s. ℣. Erue a framea. Oro Deus qui conspicis. Ad sextā capl'm. Cōfundant q̄ me. ℟. De ore leonis. Oro Exaudi quesum9 domie. Ad ix. capl'm. Dn̄e de9 a peruit. ℟. Ne perdas. Oro Succurre quesum9 domi ne. Hocmodo supradicto dicātur ad hoꝝ sup ebdo ma. capl'm. ℟. ꝛ oro. vsq3 ad fer. iiij. inclusiue. ante pascha. Ad vespas capl'z Tu autē dn̄e sabaoth. ℣. Eripe me dn̄e. Ad mag. an̄. Si quis sitit veniat ad me et bibat ꝛ d̄ ventre ei9 fluent aq

Exaudi do Oro vive mine gemitū popu

li tui nec plus apud te va
leat offensio delinquentiū
quā mia tua indulta fleti
bus supplicantiū. Per d.
Ad compl. ymn⁹. Vexil-
la regis pdeunt. Et dicit
vsqꝫ in die mercurij sanc
ta inclusiue car. Con-
uertimini. ℣. Custodi nos.
añ Vigilate. Feria. iij. L. i.

Nunquid seruus est is-
rael aut vernaculus
Quare ergo fact⁹ est in p
dam. Sup euꝫ rugierunt
leones ⁊ dederūt vocem
suā: posuerūt terrā eius in
solitudinē. Ciuitates ei⁹
exuste sunt ⁊ nō est q̄ ha
bitet in eis. Filij q̄ꝫ mem
pheos ⁊ thaphnes cōstu
prauerunt te vsqꝫ ad ver-
ticem. Nūquid non istud
factū est tibi: qꝛ dereliqui
sti dñm deū tuū eo tēpo
re quo ducebat te p viam
℟. In proximo est tribulatio
mea dñe ⁊ nō est qui adiuuet
vt fodiāt manus meas ⁊ pe-
des meos. Libera me d ore le
onis vt enarrem nomen tuum
fratribus meis. ℣. Erue a fra-
mea deus animā meā ⁊ d ma
nu canis vnicā meam. Libera

Et nūc quid Lcō. ij
tibi vis in via egip
ti vt bibas aquā turbidā
Et quid tibi cū via assyri
orum: vt bibas aquā flu
minis. Arguet te malicia
tua: ⁊ auersio tua increpa
bit te. Scito ⁊ vide quia
malū ⁊ amarū est reliq̄s-
se te dñm deū tuū ⁊ non
esse timorē ei⁹ apud te di
cit dñs de⁹ exercituuꝫ. A
seculo cōfregisti iugū me
um: rupisti vincula mea.
⁊ dixisti. Nō seruiā. In oi
em colle sublimi ⁊ sub oi
ligno frōdoso tu psterna
beris meretrix. ℟. Qui cu-
stodiebant animā meā cōsiliū
fecerunt in vnum dicentes de
us dereliquit euꝫ. Persequimi
ni ⁊ cōprehendite eum qꝛ non
est qui liberet eum deus me⁹
ne elongeris a me deus meus
in adiutorium meum intende.
℣. Omnes inimici mei cogita-
bant mala mihi verbū iniquū
mādauerunt aduersum me di-
cētes. Persequimini. Lcō. iij.

Ego aūt plātaui te vi
neam electā: omē se

men venī. Quomodo ergo cōuersa es mihi i prauum vinea aliena. Si laueris te intro: ⁊ multiplicaueris tibi herbā borith maculata es in iniquitate tua corā me dicit dominus deus. Quō dicis nō sum polluta post baalim nō ambulaui. vide vias tuas in conualle scito q̄d feceris. ℞. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa ⁊ sermonibus odii circumdederūt me pro eo vt me diligerent detrahebant mihi. Ego aūt orabam. ℣. Et posuerunt aduersū me mala pro bonis. Ego aūt. Ad bened. aāā. Tempus meum nondum aduenit temp⁹ autem vestrum semper est paratū Oro.

Nostra tibi que sumus domine sint accepta ieiunia que nos ⁊ expiando gratia tua dignus efficiat ⁊ ad remedia perducant eterna. P. dn̄m. Ad vesperas aña. Vos ascendite ad diem festuz hunc ego aūt nō ascendam q̄a tempus meum nondum aduenit. Oratio

Omnipotens deus misericordiā tuā nobis placatus impende: vt qui te cōtemnendo culpā incurrimus cōfitendo veniam cōsequamur. Per dn̄z

Feria quarta. Lcō prima.

Cursor leuis explicās vias suas onager assuetus in solitudine: in desiderio anime sue attraxit ventuz amoris sui. Nullus auertet eam: omēs q̄ querunt eam nō deficiēt: in menstruis eius inuenient eam. Prohibe pedez tuum a nuditate: ⁊ guttū tuum a siti. Et dixisti. Desperaui nequaq̄ faciā: adamaui quippe alienos ⁊ post eos ambulabo. ℞. Multiplicati sunt. Lcō. ij.

Quomodo confundit fur quādo deprehenditur sic cōfusi sunt dom⁹ israel ipi ⁊ reges eoꝝ pricipes ⁊ sacerdotes ⁊ prophete eoꝝ: dicētes ligno. pater meus es tu ⁊ lapidi tu me genuisti. Verterunt ad me tergum ⁊ nō faciē ⁊ in tp̄e afflictiōis

sue dicent surge et libera nos. ℟. Usquequo exaltabitur inimicus meus super me Respice et exaudi me domine.

Lectio tertia

Ubi sunt dij tui quos fecisti tibi surgant et liberent te in tpe afflictionis tue. Secdm numeruz quippe ciuitatū tuaꝝ erāt dij tui iuda. Quid vultis mecū iudicio cōtendere. Oēs dereliquistis me dicit dñs. Frustra pcussi filios vestros et disciplinaz nō receperūt. Deuorauit gladius vester pphetas vestros quasi leo vastator generatio vestra. ℟. Deus meus es tu. Ad benedict⁹ aā. Oues mee vocē meam audiunt et ego domin⁹ agnosco eas. Oratio.

Sanctificato hoc ieiunio deus tuorum corda fideliuz miserator illustra et quibus deuotiōis prestas affectum pbe supplicantibus pium benignus auditum. Per dñm. Ad vesperas aña. Multa bona opera operatus sum vobis ppter quod opus vultis me occidere. Oratio.

Moueat pietatem tuam quesumus dñe subiecte tibi plebis affectus et misericordiam tuā supplicatio fidelis obtīeat: vt quod meritis nō psumit indulgentie tue largitate percipiat. Per dominum nostrum ihesum.

Feria quinta. Lcō prima.

Uidete verbum domini. Numquid solitudo factus sum israeli aut terra serotina. Quare ergo dixit populus meus recessimus: non veniem⁹ vltra ad te. Nunquid obliuiscetur virgo ornamenti sui: aut spōsa fascie pectoralis sue. Populus vero meus oblitus est mei diebus innumeris. Quid niteris bonam ostendere viam tuam ad querendam dilectionem que insuper et malicias tuas docuisti vias tuas et in alijs tuis inuentus est sanguis animarum pauperum et innocentium. Lcō scđa

Nō infossis inueni eos sed in omibus que supra memoraui. Et dixisti Absq₃ peccato ꝛ innocēs ego sum: ꝛ ꝑpterea auertatur furor tuus a me. Ecce ego iuditio contendaꝫ tecū: eo ꝙ dixeris nō peccaui quā vilis facta es nimis: iterās vias tuas Et ab egypto cōfunderis sicut cōfusa es ab assur: Nā ꝛ ab ista egredieris ꝛ manus tue erūt sup caput tuum. qm̄ obtriuit dn̄s cōfidentiā tuā ꝛ nihil habebis prosperum. Lcō. iij.

Uulgo dicit. Si dimiserit vir vxorē suam: ꝛ recedens ab eo duxerit virū alterū nūquid reuertetur ad eā vltra: Nunqd nō polluta erit: ꝛ cōtaminata mulier illa: Tu aūt fornicata es cū amatoribus multis: tn̄ reuertere ad me dicit dn̄s ꝛ ego suscipiā te. Leua oculos tuos in directā ꝛ vide vbi nūc ꝓstrata sis. Ad benedict⁹ aña. Mulier que erat in ciuitate peccatrix attulit alabaustrum vnguenti ꝛ stans retro secus pedes dn̄i lacrimis cepit rigare pedes ei⁹ ꝛ capillis capitis sui tergebat. Orō.

Presta quesum⁹ omp̄s deus vt dignitas cōditionis hūane ꝑ immoderantiā sauciata medicinalis ꝑcimonie studio reformetur. Per dn̄m. Ad vesperas aña. Dixit aūt ih̄us ad mulierem fides tua te saluam fecit vade in pace. Orō.

Deprecationē nostrā quesum⁹ omp̄s de⁹ benignus exaudi: vt quibus supplicādi ꝓstas affectum tribue defensiōis auxiliū. Per dn̄m nostrū.

Feria sexta. Lectio prima

In vijs sedebas expectans eos quasi latro insidiās in solitudine ꝛ polluisti terrā in fornicatiōibus tuis ꝛ in malicijs tuis: quāobreꝫ ꝓhibite sūt stille pluuiaꝝ ꝛ serotinus imber nō fuit. Frons mulieris meretricis facta est tibi. noluisti erubescere. Ergo saltem āmodo voca me pater meus dux virgi

nitatis mee tu es. Lco. ij

Nunquid irasceris in ppetuū aut pseuerabe ris in finē: Ecce locuta es & fecisti mala & potuisti. Et dixit dn̄s ad me in diebus iosie regis. Nūquid vidisti que fecerit auersatrix. isrl' abijt sibimet sup oēm mōtem excelsum & sub omi ligno frōdoso & fornicata est ibi. Et dixi cuz fecisset hec oia ad me reuertere & nō est reuersa

Et vidit preuaricatrix soror ei⁹ iuda: q2 pro eo q mechata essz aduersatrix israel dimisissem eā & dedissem ei bellum repudij: & nō timuit puaricatrix iuda soror ei⁹ sed abijt & fornicata ē etiam ipsi & facilitate fornicationis sue contaminauit terrā & mechata est cū lapide & ligno. Et in oibus his nō est reuersa ad me puaricatrix soror ei⁹ iuda in toto corde suo: sz i mēdatio ait dn̄s. Ad bened aña. Potestatem hab eo ponēdi animā meā & iterum sumendi eam. Oratio.

Cordib⁹ nostris quesum⁹ dn̄e gratiā tuā benignus infunde: vt q peccata nostra volūtaria castigatione cohibētes tēporalib⁹ poti⁹ meremur q supplicijs deputemus eternis. Per dn̄m. Ad vesperas añ. Magister dixit tempus meum prope est apud te facio pascha cum discipulis meis. Oratio.

Aduerte quesum⁹ dn̄e iram tuā ppitius a nobis & facinora nostra quibus indignationē tuam puocam⁹ expelle. P. dn̄m. Sabbato. L. prima

Et dixit dn̄s ad me iustificauit animā suā auersatrix israel cōparatione preuaricatricis iuda. vade & clama sermones istos cōtra aquilonē & dices. Reuertere auersatrix israel ait dn̄s: nō auertaz faciez meā a vobis: quia sctūs ego sum dicit dn̄s: & nō irascar in ppetuum Verūtamen scito iniquitatē tuā: q2 in dn̄m deum

P

tuum preuaricata es. Et dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso: et vocem meā non audisti ait dn̄s. Lcō scd̄a

Conuertimini filij reuertentes dicit dn̄s q̄a ego vir vester. Et assumā vos vnum de ciuitate et duos de cognatione et introducā vos in syon. Et dabo vobis pastores iuxta cor meū: et pascent vos scientia et doctrina. Cūq̄ m̄ltiplicati fueritis et creueritis in terra in diebus illis. ait dn̄s: nō dicēt vltra arca testi dn̄i: neq̄ ascendet sup̄ cor neq̄ recordabunt illius: nec visitabitur nec fiet vltra. L. iij.

In tp̄e illo vocabāt ierusalem soliū dn̄i et cōgregabunt ad eā omēs gentes in noīe dn̄i in ihe rusalē: et nō ambulabūt post prauitatē cordis sui pessimi. In diebus illis ibit dom⁹ iuda ad domū israel et venēt simul d̄ terra aq̄lonis ad terrā quā dedi patrib⁹ vestris. Ad benedꝫ. aīi. Nemo tollit a me animam meam sed ego pono eam et iterum sumo eā. Oro.

Proficiat quesum⁹ domine plebs tibi dicata pie deuotionis affectu vt sacris actionib⁹ erudita quāto maiestati tue sit gratior: tāto donis potioribus augeatur. Per dn̄ꝫ. Ad vespas capłꝫ. Tu autem dn̄e sabbaoth. ℣. Eripe me dn̄e ab homine malo. Ad mag. aīa. Clarifica me pater apud temetip̄m claritate quā habui priusquā mūdus fieret. Oratio.

Tueat domie dextera tua quesum⁹ populū deprecantē et purificatuꝫ dignāter exaudiat: vt cōsolatione p̄nti ad futura bona p̄ficiat. Per dn̄m. Ad compl. ymn⁹. Jhesu saluator. ℟. In pace in id ipsum. Dn̄ica in ramis palmar. Inuitatoriū. Ipsi vero nō cognouerūt vias meas quibus iuraui in ira mea si introibūt i requiē meā. ps. Venite. Nocturn or. ps. Beatus vir. ℣. Intende aie mee.

Redēptor noster. Lc.i.
Rcū asellū sedens iherusalē tenderet sicut euāgelista testatur: multi vestimenta sua straverūt in via. Alij aūt frondes sedebant de arboribus et sternebant in via. Et qui preibant et qui sequebantur clamabant dicentes. Osanna benedictus qui venit in nomine domini
℟. In die qua inuocaui te domine dixisti noli timere iudica sti causam meam. Et liberasti me domine deus meus. ℣. In die tribulationis mee clamaui ad te quia exaudisti me. Et.

Saluatorem etem Lcō.ij
noster asellum sedēs iherusalem tendit quādo vniuscuiusqꝫ fidelis aiaz regens videlicet iumentum suum ad pacis intime visionem ducit. Iumentum sedet etiam cum sancte ecclesie vniuersaliter presidet eamqꝫ supne pacis desiderium accendit.
℟. Fratres mei elongauerūt a me et noti mei. Quasi alieni recesserūt a me. ℣. Dereliquerunt me proximi mei et qui me nouerunt. Quasi ali. Lcō.iij.

Multi autem vestimenta sua i via sternūt: quia corpora sua p abstinentiam edomauit vt et iter ad mentē parent vel exempla bona sequētibus prebeāt. Alij aūt ramos vel frondes de arboribus cedūt et sternūt in via: qr in doctrina veritatis verba atqꝫ snias patrū ex eorū eloquio cerpūt. et hec in via dei ad auditoris animū veniētis humili pcatione submittūt. Quo indigni qꝫ et nos modo facimus. Naz cū patrū sententias in sermone exhortationis adsummimus: frōdes de arboribus cedimus vt has in via dei oipotētis dñi sternamus ℟.
Attende domie ad me et audi voces aduersariorū meorum. Nūqd reddit p bono malū qr foderūt foueā aie mee. ℣. Recordare qꝫ steterim in cōspectu tuo vt loquerer pro eis bonū et auerterem indignationem tuam ab eis. Nunquid reddit

In scdo nocturno. ℣. Erue a framea. Lectio quarta.

Sed q̄ preibāt et qui se quebātur clamabant osanna. Precessit quippe iudaicus populus secut⁹ est gētilis. Et q̄ om̄s electi siue qui in iudea esse potuerūt: siue qui nūc in ecclesia existūt immediatorem dei et hoīm crediderunt et credūt qui preeunt et qui sequuntur osanna clamāt. Osanna aūt latina lingua salua nos dicitur. ℟. Noli esse mihi dn̄e alienus parce mihi in die mala cōfundantur om̄s qui me persequuntur. Et nō cōfundar ego ℣. Cōfundantur om̄s inimici mei qui querunt animā meam. Et nō confundar ego. Lcō. v

Ab ipso eniz saluatore priores quesierūt et p̄sites querūt et benedictum qui venit in noīe domini cōfitentur: q̄m vna spes vna fides est p̄cedētium atq̄ sequentiuz populoꝝ. Nā sicut illoꝝ peccata passione ac resurrectione ei⁹ sanata sunt ita nos p̄terita passione illi⁹ ac p̄manenti in secula resurrectione saluamur. ℟. Dn̄s mecum est tanq̄ bellator fortis ꝓpterea ꝑsecuti sunt me et intelligere nō potuerunt domine probans renes et corda. Tibi reuelaui causam meā ℣. Vidisti dn̄e iniquitatem eoꝝ aduersum me iudica iudicium meum. Tibi. Lcō sexta.

Quem eīm priores nostri ex iudaico populo crediderūt atq̄ amauerunt venturū: hūc nos et venisse credim⁹ amamus eiusq̄ desiderio accendimur. vt eū facie ad faciez cōtemplemur. Thalami ergo eis hinc et inde sunt q̄ corda amātiū fidē que in illo est. et a priore parte seculi et ab vltima cōplectuntur. ℟. Saluum me fac deus q̄m intrauerunt aque vsq̄ ad animā meā nō auertas faciem tuam a me. Q̄m tribulor exaudi me dn̄e deus meus ℣. Intende anime mee et libera eam. Q̄m: In tertio nocturno. ℣. Ne perdas cum impiis. Secundum matheum

In illo tpe. Cū appro-
pinquasset ihūs ihe-
rosolimis ꝛ venisset be-
phage ad montē oliueti:
tūc ihūs misit duos disci
pulos dicēs eis. Ite in ca
stellum qđ cōtra vos est:
ꝛ statiꝫ inuenietis asinaꝫ
alligatā ꝛ pullū cum ea.
Et reliqua. Omel'. vene
rabilis bede pbri. L. vij.

Mediator dei ꝛ hoim
homo xp̄us ihesus
qui ꝑ hūani generis salu
te passurus de celo descē
derat ad terras: appropi-
quante hora passionis ei
usdem appropiquare vo-
luit loco passionis: vt eti
am ꝑ hoc claresceret quia
nō inuit⁹ sed spōte pate-
retur. In asino venire ꝛ
a turbis rex appellari ac
laudari voluit: vt etiaꝫ ꝑ
hoc erudit⁹ quisqꝫ cogno
sceret ipm esse xp̄m: queꝫ
sic illo venturū ꝓphetia
olim ꝑmissa signauerat.
℟. Deus israel propter te su-
stinui obprobrium operuit reue
rentia faciem meā extraneus
factus suꝫ fratrib⁹ meis ꝛ hos
pes filiis matris mee. Qm̄ ze
lus domus tue comedit me. ℣.
In ꝓperia improperantiū sibi
ceciderunt super me. Qm̄ zel⁹

Ecce ieiuniū Lcō. viij
quadragesimale do
mino auxiliāte iā pluria
ex parte cōpleuimus. Te
stis est vnicuiqꝫ cōsciētia
sua: q2 quāto districti⁹ se
sanctis his dieb⁹ domino
mācipasse meminit: tāto
amplius gaudēs sanctuꝫ
dn̄ice resurrectionis tem
pus expectat. At si quem
forte adhuc cōscientia mi
nus ꝑfecte castigata ac-
cusat: nulli dubiū quin pa
uidus ꝛ tremēs tante so-
lemnitatis postuletur ad
uentū. ℟. Circundederūt me
Quere supra. Pro nona
lectione legat passio dn̄i
nostri iesu xp̄i. Scd'ꝫ mar
cum. Et non dicat. Iube

In illo Nec. Tu autē
tpe. Erat pascha ꝛ azi
ma post biduum ꝛ quere
bāt summi sacerdotes et
scribe quomō ihm̄ dolo
tenerent ꝛ occiderēt. Di-
cebāt enī. Nō in die festo

ne forte tumultus fieret i populo. &c. Quere in missali. Rx. Insurrexerunt in me viri iniqui absq3 misericordia quesierunt me interficere & nō pepcerunt in faciē meā spuere & lanceis suis vulneraverunt me. Et cōcussa sunt omnia ossa mea ego aūt estimabar me tanq̄ mortuū sup terrā. V. Effudit furorem suū in me & comminās mihi infremuit contra me dentibus suis. Et cōcussa. Ps. Te deū. V. Ne pdas cum impiis. In laud. aña. Dñs deus auxiliator meus et ideo nō sum cōfusus. Ps. Miserere. Añ. Circūdantes circūdederunt me & in nomine dñi q2 vindicabor in eis. Ps. Cōfitemini. Añ. Judica cām meā defende q2 potens es dñe. Ps. Deus deus meus. Añ. Videns dñs flentes sorores lazari ad monumentū lacrimatus est coram iudeis & exclamabat lazare veni foras & pdiit ligatis manibus & pedibus qui fuerat quadriduanus mortuus. Ps. Benedicite. Añ. Cōfundantur q̄ me psequūtur & nō cōfundar ego dñe deus meus. Ps. Laudate dñm d' celis. Caplm. Attēde dñe ad me. V. Eripe me de inimicis meis. Ad bened. aña. Principes sacerdotū cōsilium fecerūt vt iesum occiderent dicebāt aūt non in die festo ne forte tumultus fieret in populo. Iterum repetatur. añ. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui hūano generi ad imitandum hūilitatis exemplū salvatorē nostrum carnē sumere & crucem subire fecisti: cōcede ppitius vt & pacientie ipsius habere documēta & resurrectiōis cōsortia mereamur. Per eundē. Prima dicat sicut in aliis dominicis dieb9. Ad. iij. nō dicit caplm nec ad. vi. nec ad. ix. Ad. iij. Rx. Fratres mei elongaverunt a me & noti mei. Quasi alieni recesserūt a me. V. Amici mei & primi mei Iterum repetat. Rx. Fratres mei. V. Intēde anime mee Oro. Deus qui conspicis Ad. vi. Rx. Frates mei. V. Amici mei. V. Erue a framea. Oro. De9 innocētie. Ad

nonā. ℟. Fratres mei. ℣. Amici mei. ℣. Ne perdas cū impiis. Oro. Da nobis. Ad vesperas caplm. Tu aūt dn̄e sabbaoth. vt supra. ℣ Eripe me dn̄e ab homine malo Ad mag. aña. Osanna filio dauid bn̄dictus qui venit in nomine dn̄i rex israel osanna in excelsis. Oro. Oīat dn̄e. Ad compl. ymn⁹. Te lucis. Caplm. Tu autē. ℟. In pace in idipm. Feria. ij. Inuitatoriu. Venite exulte mus dn̄o. ps. Ips. Nocturni pr. ℣. Intende anime mee

Secdm iohem.

In illo tpe. Ante sex dies pasche venit ihūs bethaniā vbi erat lazarus mortuus quem suscitauit Fecerunt aūt ei cenā ibi. ꝛ martha ministrabat. Et rel. Omelia venera. bede. L. pria.

Sciens aūt dn̄s cōspirasse de se occidendo iudeos: nō fugit insidiantium man⁹: sed certus de gloria resurrectionis prio venit bethaniā proximā iherosolimis ciuitatē vbi lazarum resuscitauerat a mortuis. Deinde etiā iherosolimā vbi ipse pateret ꝛ resurgeret a mortuis. ℟. Cōclusit vias meas inimicus insidiator factus est mihi sicut leo in abscōdito repleuit ꝛ inebriauit me amaritudine. deduxerūt in locū mortis vitam meā ꝛ posuerūt lapidē contra me. Vide dn̄e iniqtatem illorū ꝛ iudica cām anime mee defensor vite mee. ℣. Factus sum in derisum omni populo meo cāticū eorū tota die. Vide. L. ij.

Iherosolimā quidē: vt ipse ibi moreret: bethaniā vero vt resuscitatio lazari cūctorū memorie arcius imprimeret ꝛ magis magisqꝫ confunderentur atqꝫ inexcusabiles cōuincerentur impij principes qui occidere nō timerent eum qui suscitare posset a mortuis. ꝛ nec beneficijs suscitationis prouocati. nec diuina suscitātis virtute perterriti aīos ab iniusta cede retraherēt ꝛ ne dicerent machinatores: calumniarum fantastice suscitatum fuisse lazarum.

℞. Dixerũt impii apud se nõ recte cogitantes circumueniamus iustum quoniam contrarius est ꝛ operibus nostris ꝓmittit se scientiã dei habere filium dei se nominat. Et gloriat patrem se habere deum videamus si sermões illius veri sint ꝛ si est vere filius dei liberet illum de manibus nostris morte turpissima cõdemnemꝰ euz ℣. Tanq̃ nugaces estimati sumus ab illo ꝛ abstinet se a viis nostris tanq̃ ab immũdiciis ꝛ prefert nouissima iustorũ. Et

Facta ibi dño cena ꝛ ipse vnus erat ex discũbentibꝰ cũ eo: vt dñi viuentẽ loquentẽ. epulãtem cuz suis familiariter cõuersantẽ viderent siue audirẽt. vel sic suscitantis potẽtiam agnoscerent ꝛ acciperent gratiã vel opturato corde nolẽtes veritati acquiescere incurrẽt culpã. Mystice aũt cena hec dñica vbi martha ministrabat ꝛ lazarus inter alios discũbebat. fides ẽ ecclesie que ꝑ dilectionez operatur. ℞. Viri impiis dixerunt obprimamus virũ iustũ iniuste ꝛ degluciamus eũ tanq̃ inferi viuũ auferamus memoriam illius de terra ꝛ de spoliis eius sortem mittamus inter nos ipsi em̃ homicide thesaurizauerunt sibi malum insipientes ꝛ in aliquo oderunt sapientiam. Et rei facti sunt in cogitationibus suis. ℣. Hec cogitauerunt ꝛ errauerunt execrauit em̃ illos malicia illorũ. Et ℣. Ne perdas cũ impiis. Nota q̃ si feria. ij. iij. aut. iiij. euenerit festiuitas alicuius sancti post laudes sci dicãtur laudes feriales.

In laud. añ. Faciem meam nõ auerti ab increpantibus ꝛ cõspuentibus in me. ps. Miserere. añ. Framea suscitare aduersus eos qui dispergunt gregem meum. ps. Verba mea. añ. Apphenderũt mercedem meã triginta argenteis quos appretiatus sum ab eis ps. Deus deus meꝰ. añ. Inundauerũt aque sup caput meum dixi perii inuocabo nomen tuum dñe deus. ps. Cõfitebor tibi. añ. Labia insurgentium ꝛ cogitationes eorũ

vide dñe. ps. Laudate dñz de celis. Caplm. Attendite dñe. ℣. Eripe me de inimicis: Ad bened. añ: Maria ergo vnxit pedes ihesu et extersit capillis suis et dom⁹ impleta est ex odore vnguenti. Oro

O a quesumus omps deus vt q in tot aduersis ex nostra infirmitate deficim⁹: intercedente vnigeniti filij tui passiõe respiremus. Per dominũ Ad tertiã caplm. Dñe oẽs qui te dere. ℟. Erue a framea. Oro. Deus qui conspicis. Ad. vi. caplm. Cõfundãtur. ℟. De ore leonis Oro. Exaudi quesumus dñe. Ad. ix. caplm. Deus aperuit. ℟. Ne perdas. vel ℟. Principes. Oro. Succurre quesumus dñe. Ad vesperas añ Turba multa que cõuenerat ad diem festum clamabat dño benedictus qui venit in nomine domini osanna in excelsis. Oratio.

Memor esto quesum⁹ dñe fragilitatis humane et qui iuste verberas peccatores parce propiciat⁹ afflictis. Per dñz.

Feria tertia Inuitatoriũ Jubilemus deo. ps. Venite Nocturnũ dicit. ℣. Intẽde aie mee. De ieremia. l. i.

Si reuerteris ad me ihe rusalẽ ait dñs ad me conuertere. Si abstuleris offendicula tua a facie mea nõ cõmoueberis. et iurabis viuit dñs in veritate et in iudicio et in iusticia: et benedicẽt eũ gẽtes ipmq laudabũt. Hec em dicit dñs viro iuda et habitatori ihrlz. Nouate vobis nouale et nolite serere super spinas: Circũcidimini dño et auferte preputia cordium vroz viri iuda et habitatores iherusalem: ne forte egrediat vt ignis indignatio mea et succendat et nõ sit qui extinguat. ℟. Cõtumelias et terrores passus sum ab eis q erãt pacifici mei et custodiẽtes latus meum dicentes decipiamus eum et pualeam⁹ illi. Sz tu dñe mecum es tanq bellator fortis cadent in obpbrium sempiternum. Et v ideã vindic

tã in eis: qr tibi reuelaui causã meam. V. Judica dñe causam meam: esto defensor vite mee. Et videam vindictã. Lco scda.

Omnia aũt hec mala venient ꝓpter maliciam cogitationũ vestrarum. Annũciate in iuda: et in ihrlm auditũ facite. loquimini et canite tuba in terra clamate fortiter et dicite. Cõgregamini et ingrediamur ciuitates munitas leuate signũ in syõ Cõfortamini nolite stare qr malũ ego adduco ab aqlone et cõtritionẽ magnã. Ascẽdit leo de cubili suo: et pdo gentiũ se leuauit. Egressus est de loco suo vt ponat terrã tuã in solitudinẽ. Ciuitates tue vastabũtur remanentes absq habitatore. Super hoc accingite vos ciliciis plãgite et vlulate: qr non est auersa ira furoris dñi a vobis. R. Obprobriũ factus sum inimicis meis viderũt me et mouerũt capita sua. Adiuua me dñe deus me9. V. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa et sermonibus odii circundederunt me. Adiuua me. L. iij

Et erit in die illa dicit dñs: peribit cor regis et cor principum et obstupescẽt sacerdotes et ꝓphete cõseruabunt. Et dixit. heu. heu. heu. domine de9. Ergo ne decepisti populũ istum et ihrlm dicens. Pax erit vobis. Et ecce ꝑuenit gladius vsq ad aiam. In tpe illo dicetur populo huic: et ihrlm ventus vrens in viis que sunt in dserto vie filie populi mei non ad vẽtilandũ et ad purgandũ. Spiritus plenus ex his veniet mihi. Et nũc ego sz loquar iudicia mea cũ eis. R. Synagoga populorum circundederunt me et nõ reddidi retribuentib9 mihi mala. Cõsumetur domine nequitia peccatorum et diriges iustum. V. Judica me domine secundum iusticiam meam et secundum innocentiam meam super me: Cõsumetur. V. Ne perdas cũ impiis. In laud. an. Vide domine et considera qm tribulor

velociter exaudi me. ps. Miserere. an̄. Discerne causam meam dn̄e ab homine iniquo et doloso eripe me. ps. Iudica me. an̄. Dum tribulor clamaui ad dn̄m de ventre inferi et exaudiuit me. ps. Deus deus meus. an̄. Domine vim pati or responde pro me quia nescio quid dicam inimicis meis ps. Ego dixi. an̄. Dixerunt impii opprimamus virum iustum quoniam contrarius est operib9 nostris. ps. Lauda te. Capl'm. Attende dn̄e. v. Eripe me de inimicis. Ad bened. an̄. Ante diem festum pasche sciens ihesus quia venit eius hora cum dilexisset suos in finem dilexit eos. Or̄o.

Omnipotēs sempiterne de9 da nobis ita dn̄ice passionis sacramēta peragere: vt indulgentiam percipere mereamur. Per eundē. Ad vesperas capl'z. Tu aūt dn̄e sabbaoth. v. Eripe me dn̄e ab hoīe malo. Ad mag. an̄. Scriptū est enim percutiā pastorem et dispergētur oues gregis postq̄ aūt surrexero procedā vos in galileam ibi me videbitis dixit dominus. Oratio.

Aures tue pietatis que sum9 dn̄e precib9 nostris inclina: vt qui peccatorum nr̄orum flagellis percutimur miserationis tue gratia liberemur. Per d.

Feria q̄rta. Inuitatorium. In manu tua dn̄e om̄es fines terre. ps. Venite. Nocturnū. ps. Intende anime mee

Ecce q̄si nubes Lectio pria ascēdet et quasi tempestas currus ei9 velociores aq̄lis equi illius. Ve nobis q̄m vastati sumus Laua a malicia cor tuum ihrl'm et salua fias. vsque quo morabuntur in te cogitiones noxie: Vox em̄ ānunciātis a dan et notum facientis ydolū de monte effraim. Cōcitate gentes. Ecce auditū ē in hierusalē: custodes venire de terra longinqua: et dare sup ciuitates iuda vocem suā. R. Expandi man9 meas tota die in cruce ad populum nō credentē sed contradicentē mihi. Qui ambulant vias nō

bonas sed post peccata sua. ℣.
Qui dicūt recede a me ne ap-
pinquas mihi. Qui. Lcō. ij.
Quasi custodes agro-
rum facti sunt super
eā in gyro: q̄ me ad ira
cūdiā ꝓuocauit dicit do-
minus. Vie tue ꝛ cogita
tiones tue fecerunt hec ti
bi. Ista malicia tua quia
amara: q̄ tetigit cor tuū
ventrē meū ventrē meū
doleo: sensus cordis mei
turbati sunt in me. Nō ta
cebo q̄m vocem buccine
audiuit aīa mea clamorē
prelij cōtritio sup cōtriti
onem vocata est: ꝛ vasta
ta est oīs terra. ℟. In die
qua inuocaui te. ℣. In die tri-
bulationis. Lectio tertia.
Repente vastata sunt
tabernacula m̄a sub
ito pelles mee. vsquequo
videbo fugientē: audiam
vocē buccine. Quia stul
tus populus me⁹ me nō
cognouit: filij insipientes
sunt: ꝛ vecordes. Sapien
tes sunt vt faciāt mala be
ne aūt facere nescierūt. as
pexi terram ꝛ ecce vacua
erat ꝛ nihil ꝛ celos ꝛ nō
erat lux in eis. Vidi mon
tes ꝛ ecce mouebātur: et
oīs colles cōturbati sūt
intuitus sum ꝛ ecce non
erat homo: ꝛ oē volati
le celi recessit. Aspexi ꝛ ec
ce carmelus desert⁹ ꝛ om
nes vrbes eius destructe
sunt a facie dn̄i: ꝛ a facie
ire furoris ei⁹. ℟. Fratres
mei. ℣. Derelinquerunt. ℣. Ne
perdas cū impiis. In laud.
an̄. Libera me de sanguinib⁹
deus deus me⁹ ꝛ exultabit lin
gua mea iusticiā tuā. ps. Mi
serere mei. an̄. Contumelias
et terrores passus sum ab eis
ꝛ dn̄s mecum est tanq̄ bella-
tor fortis. ps. Te decet. an̄
Ipsi vero in vanum quesierūt
animā meā introibunt in inferi
ora terre. ps. Deus de⁹ me
us. an̄a. Oīs inimici mei au
dierunt malum meū dn̄e leta
ti sunt q̄m tu fecisti. ps. Exul
tauit cor meū. an̄a. Alliga
dn̄e in vinculis nationes gen-
tium ꝛ reges eorum in cōpedi
bus. ps. Laudate dn̄m de
Caplm. Attende dn̄e. ℣.
Eripe me de inimicis me. Ad

bened. añ. Appropinquabat autem dies festus et querebant principes sacerdotum quomodo iesum interficerent sed timebant plebem

Presta quesumus. Oro.
Omnipotens deus vt qui nostris excessibus incessanter affligimur per vnigeniti tui passionem liberemur. Qui tecum. Ad vesperas classis pulsetur. Caplm. Tu autem dñe. ℣. Eripe me domine Ad mag. añ. Desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscum antequam patiar. Non dicuntur preces neque suppsiones

Respice quesumus. Oro dñe super hanc familiam tuam pro qua dñs noster ihesus xpus non dubitauit manibus tradi nocentium et crucis subire tormentum Qui tecum. Ad compl. ymnus. Vexilla regis. Cap. Conuertimini ad me. ℣. Custodi nos. añ. Vigilate et orate. Dicatur magne preces; et ps. Miserere. Oro. Deus qui illuminas. vel Oro. Illumina quesumus dñe. Ad compl. dicatur. Dñs vobiscum. Et ibi finiatur et non dicatur ad omnes horas vsque ad pascha. Feria quinta in cena dñi. Non dicatur. Dñe labia mea aperies. Nec Deus in adiutorium Nec Inuitatorium. Nec in fine psalmorum. Gloria patri. Ab hac feria vsque ad pascha. In primo nocturno añ. Zelus domus tue comedit me et obprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me. ps Saluum me fac. an. Auertantur retrorsum et erubescant qui cogitant mihi mala. ps. Deus in adiutorium. añ. Deus meus eripe me de manu peccatoris. ps. In te dñe speraui. ℣. Exurge dñe et intende iudicio meo. ℟. Deus meus et dominus meus in causam meam. Pater nr. In lectionibus non dicatur. Jube domne bñdicere. neque Tu autem vsque in die sancto pasche Sed imediate incipiatur post lectionem. ℟. De lamentationibus iheremie. L. i.

Et factum est postquam in captiuitatem ductus est israel: et ihrlm destructa est sedit iheremias pro

pheta flens & planxit lamentatione hac in ihrl'm & amaro animo suspirãs & eiulans dixit. Aleph. Quõ sedet sola ciuitas plena populo facta est q̃si vidua dña gentiũ: princeps prouinciaꝝ facta est sub tributo. Beth. Plorans plorauit in nocte: & lachrime eius in maxillis eius. Nõ est qui cõsoletur eam: ex oĩbus caris eius Oĩs amici eius spreuerũt eam: & facti sunt ei inimici. ℟. Ecce vidimus eum nõ habentem speciem neq; decorem aspectus eius in eo nõ est hic peccata nostra portauit et pro nobis dolens ipe aũt vulneratus est propter iniquitates nostras. Cuius liuore sanati sum⁹. ℣. Vere langores nostros ipe tulit & dolores nostros ipe portauit. Cuius liuo

Migrauit iuda ꝑpter afflictionẽ & multitudinẽ seruitutis. Habitauit inter gentes: nec inuenit requiem. Oĩs ꝑsecutores eius apprehenderũt eaz inter angustias. Deleth. Vie syon lugent eo ꝙ non sit qui veniat ad solennitatem. Omnes porte ei⁹ destructe sacerdotes ei⁹ gemẽtes virgines ei⁹ squalide & ipa oppressa amaritudine. ℟. Erã quasi agn⁹ innocens ductus ad immolandum & nesciebam consiliũ fecerunt inimici mei aduersum me dicentes. Venite mittam⁹ lignum in pane eius & conteramus eum de terra viuentium. ℣. Omnes inimici mei cogitabant mala mihi verbum iniquum mandauerunt aduersuz me dicentes. Venite. Lcõ. iij

Facti sunt hostes He. eius in capite inimici ei⁹ locupletati sunt quia dominus locutus est sup eaz propter multitudinẽ iniquitatuz eius. Paruuli eius ducti sunt captiui ante faciem tribulantis. Vau. Et egressus est a filia syon omnis decor ei⁹ Facti sunt principes eius velut arietes nõ inuenientes pascua: & abierũt absꝙ fortitudine ante faciez

subsequētis. Lectio .xi. Recordata est iherusalem dierū afflictionis sue: et preuaricationis omniū desiderabilium suorum que habuerat a diebus antiquis: cū caderet populus eius in manu hostili et non esset auxiliator. viderunt eam hostes et deriserūt sabbata eius. ℟. Seniores populi consilium fecerunt vt ihesum dolo tenerent et occiderent eum gladiis et fustibus exierunt tanquam ad latronē. ℣. Collegerūt ergo pōtifices et pharisei cōsiliū. vt

Iterum repetatur. ℟. Seniores. Sine gloria patri.

et sic in aliis ternariis responsoriis. In secūdo nocturno añ. Liberauit dominus pauperem a potente et inopem cui nō erat adiutor. ps. Deus iuditium tuum. añ. Cogitauerunt impii et locuti sunt nequitiam iniquitatem in excelso locuti sūt. ps. Quā bonus. añ. Exurge domine et iudica causam meam. ps. Ut quid deus. ℣. Amici mei et primi mei. ℟. Aduersū me appropiquauerūt et steterūt.

Exaudi deus orōnem meā cū deprecor a timore inimici eripe aiam meā. Oramus vt prestet quod iubet. A timore inimici eripe aiam meam et sub de timori tuo nō timeam eum qui corpus occidit. Sed timeam eum qui habet potestatem corporis et aiam mittere in gehennā ignis. nō enim a timore volo eē imunis: sed a timore inimici liber sub timore dñi seruus. Protexisti me a cōuentu malignantium a multitudine operantium iniquitatem. ℟. Unus ex discipulis meis tradet me hodie ve illi per quem tradar ego. Melius illi erat si natus nō fuisset. ℣. Qui intingit mecū manū in parasi de hic me traditurus est. Melius.

Lectio .v.

Protectū est caput nostrū dñs ihūs a multitudine malignātiū protegēte se deo protegente carnē suā id est hoiem quē gerebat ipse filius quia filius hominis est et filius dei: habens in potestate.

ponere aiam suā ꝛ recipe re eam. Quid ei potuerūt facere inimici? Occiderūt corpus aiam nō occiderunt. ℟. In monte oliueti orauit ad patrē pater si fieri potest transeat a me calix iste. Spūs quidem promptus est caro aūt infirma fiat volūtas tua. ℣. Vigilate ꝛ orate vt nō intretis in tēptationē. Spūs.

Lcō. vi.

Paruni ergo erat dñz hortari martyres verbo nisi firmaret exemplo. Magna iniquitas malignantiū iudeoꝝ qꝫ voluerūt occidere dñz iesum qui curauit languidos eoꝝ. Predicauit eos regnū celoꝝ nō tacuit vicia eoꝝ vt ipa potius eis displicerent nō medicus a que sanabantur. ℟. Tristis est aia mea vsqꝫ ad mortē. sustinete hic ꝛ vigilate mecum nūc videbitis turbā que circūdat me. Vos fugam capietis ꝛ ego vadā immolari pro vobis. ℣. Ecce appropinquabit hora ꝛ filius hoīs tradetur in man⁹ peccatorū. Vos.

Itēꝫ Tristis est anima mea

In tertio nocturno. aña.

Dixi iniquis nolite loqui aduersus deum iniquitatez. ps. Cōfitebimur. aña. Terra tremuit ꝛ quieuit dum resurgerz in iudicio deus. ps. Not⁹ in iudea. aña. In die tribulationis mee deum exquisiui manibus meis. ps. Voce mea. ℣. Homo pacis mee. ℟. In quo speraui qui edebat panes meos magnificauit sup me supplantationem.

Lcō septima

Ego accepi a dño qđ tradidi vobis quoniā dñs noster ihūs xp̄s in qua nocte tradebat accepit panē ꝛ grās agens fregit ꝛ dixit. Hoc est corpus meū qđ p vobis tradetur: hoc facite in meaz cōmemorationē. Similiter ꝛ calicē postq̄ cenauit dicens. hic calix nouū testamentū est in meo sanguine: hoc facite quotiēscūqꝫ bibetis i meā cōmemorationē. Quociensc unqꝫ eñi manducabitis panem hūc ꝛ calicē bibetis mortē dñi annūciabitis donec veniat. ℟. Ecce tur

ba vt qui vocabatur iudas ve
nit ꝛ cum appropinquaret ad
iheſum vt eũ obſcularetur ihe
ſus dixit ad eum. Juda oſculo
tradis filiũ hominis ad cruci
figendũ. ℣. Accedens ad ihm̃
oſculatus eſt eum dixitq̃ꝫ illi
ihũs. Juda. Lectio octaua
Itaq̃ꝫ quicũq̃ꝫ mãduca
uerit panẽ vel biberit
calicẽ dñi indigne: reus e
rit corporis ꝛ ſanguinis
dñi. Probet aũt ſeipꝫ ho
mo ꝛ ſic d̃ pane illo edat
ꝛ de calice bibat. Qui eñ
mãducat ꝛ bibit indigne
iuditium ſibi mãducat ꝛ
bibit nõ diiudicãs corpꝰ
Jdeo inter vos multi in
firmi ꝛ imbecilles ꝛ dor-
miũt multi. Quod ſi nos
metipſos iudicaremꝰ nõ
vtiq̃ꝫ iudicaremur. Dum
iudicamur aũt a dño cor
ripimur vt nõ cũ hoc mũ
do dãnemur. ℟. Tanq̃ꝫ ad
latronem exiſtis cum gladiis
ꝛ fuſtibus comprehendere me
Quotidie apud vos eram in
templo docens ꝛ non me te-
nuiſtis et ecce flagellatũ duci-
tis ad crucifigendũ. ℣. Cũq̃ꝫ in
ieciſſent manus in iheſum ꝛ te
nuiſſent eũ dixit ad eos. Quo.
Itaq̃ꝫ fratres mei L. ix
cũ cõuenitis ad man
ducandũ inuicẽ expecta-
te. Si quis aũt eſurit do-
mi mãducet: vt nõ in iu-
ditio cõueniatis. Cetera
aũt cũ venero diſponam
De ſpiritalibus aũt nolo
vos ignorare fratres. Sci-
tis qm̃ cũ gentes eſſetis
ad ſimulacra muta prout
ducebamini euntes. Jdo
notũ vobis facio qđ nẽo
i ſpũ dei dicit anathema
ihũ ꝛ nõ poteſt dicere do
minus ihũs niſi in ſpiritu
ſancto. ℟. Reuelabũt celi ini
quitatem iude ꝛ terra aduer-
ſus eum cõſurget et manifeſtũ
erit peccatum illius in die fu-
roris dñi. Cum eis qui dixerũt
dño deo recede a nobis ſcien-
tiam viarũ tuarũ nolimus ℣.
Jn die pditionis ſeruabit̃ et
ad diem vltionis ducetur. Cũ
Jteꝝ. ℟. Reuelabunt. Et
dicãtur laudes ſine. ℣. et
ſine deus in adiutoriũ.
Jn laud. an. Juſtificeris do
mine in ſermonibus tuis ꝛ vin

cas cum iudicaris. ps. Mise-
rere. añ. Dominus tanq̄ ouis
ad victimā ductus est et nō a-
peruit os suum. ps. Dñe re-
fugium. aña. Contrictum est
cor meum in medio mei contre-
muerunt omnia ossa mea. ps.
Deus deus me⁹. añ. Exor-
tatus est in virtute tua ⁊ in re-
surrectione sancta tua dñe. ps.
Cantem⁹ dño. añ. Oblat⁹
est q: ip̄e voluit et peccata no-
stra ipse portauit. ps. Lau-
date dñm. Caplm. nō di-
citur nec. v. Ad bened. añ.
Traditor aūt dedit eis signū
dicens quemcūq₃ obsculatus
fuero ip̄e est tenete eum. Pa-
ter noster. Et ne nos. pre-
ces. Ego dixi dñe miserere mei
ps. Miserere. Et dicat to-
tum submissa voce. Dñs
vobiscū nō dicat neq₃ in
preps. Oro. Respice dñe
Ad primā nō dicat. De⁹
in adiutoriū. Nec Gloria
patri et. Nec Caplm. Nec
kyrieleyson. In alijs eti-
am horis nō dicatur. Sȝ
dicatur psalmi scđm ordi-
nem. ps. Deus in nomie
tuo. ps. Btī immaculati

ps. Retribue. ps. Quicū-
q₃ vult. ℟. Seiores. ℣. Col-
legerunt. Iterum. ℟. Seni-
ores. ℣. Exurge domie. Pater
noster. Et ne nos. Preces. ℣.
Uiuet anima mea. ℣. Credo
in deū. Carnis. ℣. Et ego ad
te dñe clamaui. ℟. Et mane.
Oratio. ℣. Uerba mea au. ℟.
Intellige cla. ℣. Intende voci
℟. Rex meus. ℣. Qm̄ ad te
orabo dñe. ℟. Mane exaudi-
es vocē meā. ℣. Cōuerte nos
deus. ℟. Et auerte. ℣. Digna-
re dñe die isto. ℟. Sine pctō.
℣. Miserere nostri domie. ℟.
Miserere nostri. ℣. Fiat mise-
ricordia tua dñe. ℟. Quēad-
modū. ℣. Esto nobis dñe tur-
ris fortitudinis. ℟. A facie ii-
mici. ℣. Fiat pax in virtute
tua. ℟. Et habūdantia in tur-
ribus tuis. ℣. Sacerdotes tui
induantur iustitia. ℟. Et sanc-
ti tui. ℣. Dñe saluum fac regē
℟. Et exaudi nos in die. ℣.
Saluum fac populū tuū dñe
⁊ benedic hereditati tue. ℟.
Et rege eos ⁊ extolle illos vs-
q₃ in eternū. ℣. Pro fratribus
nostris absentibus. ℟. Sal-
uos fac seruos. ℣. Mitte eis

dñe auxiliũ de scto. ℟. Et de syõ tuere eos. ℣. Pro fidelib⁹ defunctis. ℟. Requiẽ eternã ℣. Requiescãt in pace. ℟. Amen. ℣. Ab occultis meis. ℟. Et ab alienis. ℣. Dñe exaudi. ℟. Et clamor. ps. Miserere Totũ dicat. ℣. Dñe de⁹ virtutũ cõuerte nos. ℟. Et oñde faciem tuã. ℣. Dñe exaudi. ℟. Et cla. Oro. Respice quesumus dñe. Suppñs non dicit. Nec Preciosa in cõspectu. Ad tertiã. ps. Legem põe. ps. Memor. ps. Bonitatẽ. ℟. In mõte oliueti. ℣. Vigilate. Iterum. ℟. In monte oliueti. ℣. Amici mei. Pater noster. Et ne nos. Preces. Ego dixi dñe. ₇c. Oratõ Respice quesum⁹ domine. Ad. vi. ps. Defecit in. ps. Quõ dilexi. ps. Iniquos ℟. Tristis est anima mea. ℣. Ecce appropinquauit. Iterũ. ℟. Tristis. ℣. De⁹ meus eripe me de manu peccatoris. ℟. Et ab insurgentib⁹ in me libera me. Pater noster. Preces Ego dixi dñe. Oro. Respice quesum⁹ dñe. Ad. ix. ps. Mirabilia. ps. Clamaui.

ps. Principes. ℟. Reuelabũt. ℣. In die pditionis. Iterũ. ℟. Reuelabũt. ℣. Dõ pacis mee Pr nr. Preces Ego dixi. Oro. Respice quesu. Ad vespas añ. Calicẽ salutaris accipiã et nomẽ dñi inuocabo. ps. Credidi. añ. Cum his q̃ oderũt pacẽ erã pacific⁹ cũ loquebar illis impugnabãt me gratis. ps. Ad dñm cũ tri. añ. Ab hominib⁹ iniqs libera me dñe. ps. Eripe me. añ. Custodi me a laqueo quẽ statuerũt mihi et a scandalis operãtiũ iniqtatez. ps. Dñe clama. añ. Cõsiderabã ad dexterã et videbã et nõ erat q̃ cognosceret me. ps. Voce mea Ad mag. añ. Cenãtib⁹ autẽ accepit ihesus panẽ bñdixit et fregit dedit discipulis suis. Oro. Respice quesumus: Si nõ dicat missa ₇ si dicatur missa Oro. Refecti. Ad cõpl. ps. Cũ inuoc. ps. In te dñe. Qui habitat. Ecce nũc. ps. Nũc dimit. Et dicat unq̃ glia pri. Et finitis imediate incipiat ℟. Seniores. ℣. Collegerũt Iterũ ℟. Seniores. ℣. Custodi nos

Pater noster. Et ne nos. Credo in deū. Carnis resurrectionem. Dicatur magne pces Et. ps. Miserere mei. oro Respice quesumus domine. Nō di. supps. Feria sexta in parasceue. In pmo nocturno aña. Astiterunt reges terre et principes conuenerunt in vnum aduersus dūm et aduersus xpm eius. ps. Quare fremuerūt. an. Diuiserunt sibi vestimenta mea et super vestē meam miserūt sortem. ps. Deus deus meus respice. aña Insurrexerunt in me testes iniqui et mentita est iniquitas sibi. ps. Illuminatio mea. ℣. Diuiserunt sibi vestimenta mea. ℟. Et super vestē meam miserunt sortem. De lamentatione iheremie. L. pria

Cogitauit dominus dissipare murum filie syon. Tetēdit funiculū suū: et non auertit manū suā a pditione. luxitq3 ante murale: et murus pariter dissipatus est. Teth Defixe sunt in terrā porte eius. pdidit et cōtriuit vectes eius. Regem eius et principes eius in gentibus. nō est lex et prophete eius nō inuenerūt visionē a domino Ioth. Sederunt in terra: cōticuerūt senes filie syō Cōsperserunt cinere capita sua. Accincti sunt ciliciis. Abiecerūt in terra capita sua virgines ihrlm. ℟. Synagoga. Quere feria tertia istius ebdomade. ℣. Iudica me. Lcō. ij. Caph

Defecerūt pre lacrimis oculi mei cōturbata sunt viscera mea. Effusuz est in terra iecur meū. sup cōtritiōe filie populi mei cū deficeret paruulus et lactās in plateis oppidi. Lamech. Matribus suis dixerunt vbi est triticum et vinū? Cū deficerēt quasi vulnerati in plateis ciuitatis: cum exalarēt animas suas in sinu matruz suarū. ℟. Obprobrium. Quere feria tertia istius ebdomade. ℣. Locuti sunt. L. iij.

Cui cōparabo Mem: te vel cui assimilabo te filia ihrlm. Cui exequabo te: et cōsolabor te vgo

filia syon: Magna enim ve
lut mare cōtritio tua. q̄s
medebitur tui? Nun. Pro
phete tui viderūt tibi fal-
sa et stulta. Nec aperiebāt
iniquitatem tuā vt te ad
penitentiā ꝓuocarent. vi
derūt aūt tibi assumptio-
nes falsas et eiectiones.
℟. Tradiderunt me in manus
impiorum et inter iniquos ꝓ-
iecerunt me et nō pepercerunt
anime mee. Cōgregati sunt ad
uersum me fortes et sicut gigā
tes steterunt cōtra me. ℣. Alie
ni insurrexerūt in me fortes q̄
sierunt animā meā. Cōgregati

In scđo nocturno. aña.

Uim faciebant qui querebant
animā meā. ps. Dñe ne i fu
rore. ij aña Cōfundantur et re
uereātur qui querūt animā me
am vt auferāt eā. ps. Expec
tās. aña. Alieni isurrexerūt in
me fortes quesierūt animā me
am. ps Deus in noīe tuo.
℣. Ab insurgentibus in me li-
bera me dñe. ℟. Qr occupaue
runt animā meā. Lcō qrta

Saluū me fac de⁹: quo
niā intrauerūt aque
vsq̄ ad animā meā. Hra
uum illud est cōtemptuz
modo qđ videt humiles
dare voces. In ortu ob
ruit miraturo mundo bo
leris magnitudinē: cuius
semen cōtemptuz est a iu
deis. Aquas aūt intrasse
vsq̄ ad aīam suā dicit qr
potuerūt ille turbe quas
aquaꝝ noīe significauit.
Hucusq̄ preualere vt oc-
ciderent eū. ℟. Oēs amici
mei dereliquerunt me. Et ꝓ-
ualuerūt insidiantes mihi tra
didit me quem diligebā et ter-
ribilibus oculis plaga crude-
li ꝑcutiens aceto potabant me
℣. Inter iniquos ꝓiecerūt me
et nō pepercerunt anime mee.
Et preualuerūt. Lcō quinta

Sed nūquid hoc possēt
nisi ab ipo ꝑmitteren
tur vnde ergo tanq̄ ali-
quid innuit⁹ paciat sic cla-
mat nisi qr caput mēbra
sua ꝑfigurat et trāsformat
nos ipos in se. Infix⁹ sum
in limo ꝓfundi et non est
substantia. Quid dicit li-
mum: An ipos qui perse
cuti sunt: de limo em fac
tus est homo. Sed isti de

ficiendo a iusticia: limus ꝓfundi facti sunt. ℟. Animam meam dilectam tradidi in manus impiorum ⁊ facta ē mihi hereditas mea sicut leo in silua dedit contra me vocē aduersarius dicens congregamini ⁊ properate ad deuorandum illum posuerunt me in desertum solitudinis ⁊ luxit sup me omnis terra. Quia non est inuent⁹ qui me cognosceret et faceret bene. ℣. Insurrexerunt in me absq3 mia et nō pepercerunt anime mee. Quia. L. vi.

Venit ergo fili⁹ dei ad limū profundi ⁊ infixus est tenuerunt eum. preualuerunt illi occiderunt eum. Sed nō erat substātia ī qua infixus est quia iniquitate infix⁹ est quaz ipe nō fecit nō in substātia hominū que per illuz facta est. Nature quippe oīs per ipm facte sunt iniquitas per ipm facta non est quia natura nō est. ℟. Colligauerunt oculi mei a fletu meo quia elongat⁹ est a me qui cōsolabatur me videte omnes populi. Si est dolor similis sicut dolor meus. ℣. O vos omnes qui transitis per viam attendite ⁊ videte. Si est do.

In tertio nocturno: aña. Ab insurgentibus in me libera me domine quia occupauerunt animā meam. ps. Eripe me de inimicis. aña. Longe fecisti notos meos a me traditus sum ⁊ nō egrediebar. ps. Domine de⁹ salutis mee. aña. Captabunt in animā iusti ⁊ sanguinem innocentem condemnabunt. ps. Deus vltionum. ℣. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa. ℟. Et sermonibus odii circundederunt me. Lectio septima.

Festinem⁹ ergo īgredi in illam requiem vt ne in id ipm quis incidat incredulitatis exemplū. viuus est eñ dei sermo ⁊ efficax ⁊ penetrabilior omi gladio ancipiti: ⁊ pertingēs vsq3 ad diuisionem aīme ac spūs cōpagum quoq3 ac medullarū ⁊ discretor cogitationu3 ⁊ intentionum cordis ⁊ nō est vlla creatura inuisibilis in cōspectu eius. ℟. Conclusit.

Queritur feria secunda isti[us] ebdoma. ℣ Factus. L. viij.

Omnia aut[em] nuda et aperta sunt oculis eius. Ad quem nobis sermo: Habentes ergo pontificem magnum qui penetrauit celos ih[esu]m filium dei teneam[us] confessionem. Non enim habemus pontificem qui non possit compati infirmitatib[us] nostris: Temptatum autem per omnia pro similitudine absq[ue] peccato. Adeamus ergo cum fiducia thronum gracie: vt mi[sericordi]am consequamur et gratiam inueniam[us] in auxilio oportuno. ℟. Velum templi scissum est et omnis terra tremuit Latro de cruce clamabat dicens memento mei d[omi]ne dum veneris in regnum tuum. ℣. Petre scisse sunt et monumenta aperta sunt et multa corpora sanctorum qui dormierant surrexerunt. Latro. L[e]c[ti]o nona.

Omnis nam[que] pontifex ex ho[m]i[n]ibus assumpt[us] pro ho[m]i[n]ibus constituitur in his que sunt ad deum vt offerat dona et sacrificia p[ro] peccatis qui condolere possit his qui ignorant et errant q[uonia]m et ip[s]e circundatus est infirmitate et p[ro]pterea debet quemadmodum et pro populo: ita etiam p[ro] semetip[s]o offerre p[ro] peccatis. ℟. Tenebre facte sunt du[m] crucifixissent ihesum iudei et circa horam nonam exclamauit iesus voce magna dicens. Pater in manus tuas commendo spiritum meum. Et inclinato capite emisit spiritum. ℣. Cum ergo accepisset acetum dixit consummatum est. Et inclinato ca. Iterum. ℟. Tenebre. In laud. a[n]a. Proprio filio suo non pepercit deus sed pro nobis omnibus tradidit illum. Ps. Miserere. A[n]a. Anxiat[us] est in me sp[iritu]s meus in me turbatum est cor meum. Ps. D[omi]ne exaudi. a[n]a. Ait latro ad latronem nos quidem digna factis recepimus. hic autem quid fecit memento mei dum veneris in regnum tuum. Ps. Deus deus meus ad te de lu. A[n]a. Dum conturbata fuerit anima mea domine misericordie memor eris. Ps. D[omi]ne audiui.

añ. Memento mei dñe deus dum veneris in regnum tuu; ps. Laudate dñm de cel. Ad bened. añ. Posuerũt super caput eius causam ipsius scriptam ihũs nazarenus rex iudeorum. Pater noster q. Cũ pcibus totum sicut i feria. v. Oro. Respice. Ad primã. iij. vi. r. ix. sicut feria. v. Ad vespas r cõpl. eodẽ modo vt in dicta feria dicat. Sabbato sancto. In primo nocturno: añ. In pace in id ipsum dormiam r requiescã. ps. Cũ inuocarem. añ. Habitabit in tabernaculo tuo requiescet in monte sancto tuo. ps. Domine qs habitabit. añ. Caro mea requiescet in spe. ps. Cõserua me. v. In pace in id ipsum. R. Dormiã r requiescam

Misericordie dñi L. i. qm nõ sum? cõsũpti qz nõ defecert miseratiões eius. Beth Nouo diluculo multa est fides tua Beth. Pars mea dñs dixit aĩa mea: propterea expectabo eũ. Teth. Bon? est dñs sperãtibus in eu; aĩme querẽti illũ. Theth Bonũ est prestolari cũ silẽtio salutare dñi. Theth Bonũ est viro cu; portauerit iugũ ab adolescentia sua. R. Estimat? sum cu; descẽdẽtibus in lacũ. Fact? sũ sicut homo sine adiutorio inter mortuo sliber. v. Posuerũt me in lacu inferiori in tenebrosis r in vmbra mortis. Fact? su;

Sedebit L cõ. ij. Joth solitarius r tacebit qz leuauit se sup se. Joth Ponet in puluere os suũ si forte sit spes. Joth. Dabit pcucienti se maxillã saturabitur obprobrijs. Caph Quia nõ repelletĩ sempiternũ dñs. Caph. Quia si abiecerit r miserebitur scdm mltitudinẽ misericordiarũ suarũ. caph Nõ em̃ huiliauit ex cord suo r abiecit filios hominis. R O vos oẽs qui trãsitis per viã attendite r vidẽte Si est dolor sicut dolor meus v. Attendite vniuersi populi r videte. Si. L. iij. Lameth

Ut cõtereret sub pedibus suis oẽs vinc

tos terre. Lameth. Ut declinaret iudiciũ viri: incõspectu virtutis altissimi. Lameth Ut auerterẽ hominẽ in iudicio suo dñs ignorauit. Men. Quis est iste qui dixit vt fieret dño nõ iubente. Men. Ex ore altissimi: nõ egredientur nec mala nec bona. Men Quid murmurauit hõ viuens: vir pro peccatis suis. Nun. Scrutemur vias nostras ⁊ queram⁹ ⁊ reuertamur ad dñm. ℟. Cõtumelias. Quere fe. iiij. isti⁹ ebdomade. ℣. Iudica. Iterum. ℟. Cõtumelias. In secundo nocturno aña. Eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glie. ps. Dñi est ter aña. Credo videre bona dñi in terra viuentiũ. ps Dñs illuminatio aña. Dñe abstraxisti ab inferno aiam meã. ps. Exaltabo te. ℣. Tu aũt dñe miserere mei. ℟. Et resuscita me ⁊ retribuã eis. Lcõ quarta.

Recordare dñe q̃d acciderit nobis. Intuere ⁊ respice obprobriũ nostrũ. Hereditas nr̃a versa est ad alienos domus nostre ad extraneos. Pupilli facti sum⁹ absq̧ patre matres nostre q̃si vidue. Aquã nostram pecunia bibimus ⁊ ligua nostra p̃cio cõparauim⁹. ceruicibus minabamur lassis nõ dabať requies. ℟. Ecce quomodo moritur iustus et nemo percipit corde ⁊ viri iusti tollũtur ⁊ nemo cõsiderat a facie iniquitatis sublatus ẽ iustus. Et erit in pace memoria eius. ℣. Tanq̃ agnus coram tondente se obmutuit et non aperuit os suũ de angustia ⁊ d̃ iuditio sublatus est. Et erit in

Egypto dedim⁹ L. v. manũ ⁊ assyrijs vt saturaremur pane. patres nostri peccauerũt ⁊ non sunt: ⁊ nos iniq̃tates eorum portauimus. Serui dñati sunt nostri. Nõ fuit qui redimeret d̃ manu eorũ. In aiabus nostris afferebamus panẽ nobis a facie gladij in deserto: pellis nostra quasi clibanus exusta est: a facie tẽpestatum famis. ℟. Iherusalem

luge et exue te vestibus iocun-
ditatis induere cinere et cili-
cio. Quia inte occisus est sal-
uator israel. V. Deduc quasi
torrentem lacrimas per diem
et noctem et nō taceat pupilla
oculi tui. Quia in te. Lco. vi

Mulieres in syon hūi
liauerunt virgines
in ciuitatibus iuda Prin
cipes manu suspensi sunt
facies senum nō erube-
runt: adolescētibus impu
dice abusi sunt et pueri in
ligno corruerūt. Senes d
portis defecerunt. Iuue-
nes de choro psallentiū
Defecit gaudiū cordis no
stri. versus est in luctum
chorus noster Cecidit co
rona capitis nostri ve no
bis quia peccauimus. R.
Plāge quasi virgo plebs mea
vlulate pastores in cinere et ci
licio. Quia veniet dies domini
magna et amara valde. V. Ac
cingite vos sacerdotes et plan
gite ministri altaris aspergite
vos cinere. Quia veniet dies.

In tertio nocturno. aña:

Deus adiuuat me et dominus
susceptor est anime mee. Ps.
Deus in nomine tuo. an.
In pace factus est locus eius
et in syon habitatio eius. Ps.
Notus in iudea. an. Fact⁹
sum sicut homo sine adiutorio
inter mortuos liber. Ps. Dn̄e
deus salutis. V. Collocauit
me in obscuris sicut mortuos
seculi. R. Et anxiatus est sup
me spiritus meus in me turba
batum est cor meum.

Sermo leonis pape.
Lectio septima.

Totum quidē dilectissi
mi paschale sacramē
tuz euāgelica nobis nar-
ratio pn̄tauit. Et ita p au
rez carnis penetratus est
mentis auditus: vt nemi
ni nostrū rerum gestaruz:
ymago defuerit cuz diui-
nitus inspirate textus hi
storie euidēter ostenderit
qua dn̄s ihūs xp̄us ī pie
tate traditus quo iuditō
additus: qua seuicia cru-
cifix⁹ et qua sit gloria sus-
citatus. R. Sicut ouis ad
occisionem ductus est et dum
male tractaretur non aperui

os suum. Traditus est ad mor-
tem ut viuificaret populum su-
um. ℣. Tradidit in mortem a-
nimam suam et cum sceleratis
reputatus est: Tradi9 est ad
mortem vt viuificaret populū

Lectio octaua.

Sed adiscendum est eti-
am nostri sermōis of-
ficium vt sicut pia expec-
tatione reposcere vos cō-
suetudinis debitum sen-
sio. ita solemnitate sacra-
tissime lectionis subiun-
gatur exhortatio sacerdo-
tis. ℟. Agnus dei christus
immolatus est pro salute mū-
di. nam de parentis protho-
plausti fraude facta condelens
quando pomi nocialis morsu
mors ingressa est ipse lignum
tunc notauit. Damna ligni vt
solueret. ℣. Lustra sex qui iam
peracta tempus implens cor-
poris se volente natus ad hoc
passioni deditus agnus in cru-
ce leuatus immolatus stipite.
Damna ligni vt solueret.

Lectio nona.

Quia igitur apud fide-
les aures ignoran-
tie locus non est. semen
verbi quod est in predica-
tione euangelij debet in
terra vestri cordis augeri
vt remotis suffocationi-
bus spinarum atque tribu-
lorum libera fructu suo ex-
eant plantaria piorū sen-
suum et rectarum germina
voluntatum. Crux enim
christi que seruandis est
impensa mortalibus: et
sacramentum est et exem-
plum. ℟. Sepulto domino
signatum est monumentū vol-
uentes lapidem ab ostio mo-
numenti. Ponentes milites
qui custodirent illud. ℣. Acce-
dentes principes sacerdotum
ad pilatum petierunt vt iube-
ret custodiri sepulchrum. ite in-
quit custodite sicut scitis. Illi
autem abeuntes munierunt il-
lud. Ponentes milites qui cu-
stodirent illud. In laudib9.
aña. O mors ero mors tua
morsus tuus ero inferno. ps.
Miserere mei deus secūdum
aña. Plangent eum quasi vni-
genitum quia innocens domi-
nus occisus est. ps. Judica
me deus et discerne cām.

añ. Attendite vniuersi popu-
li et videte dolorem meu3. ps
Deus de⁹ me⁹. añ. O vos
oēs q̄ transitis per viā attēdi
te et videte si ē dolor sicut dolor
meus. ps Ego dixi. añ. Ui
debunt in quem transfixerunt
et plāgent super se oīs tribus
terre. ps. Laudate dn̄m ō
Ad bene. añ Mulieres se
dētes ad monumētū lamētabā
tur flentes dn̄m. Pater noster
Preces cū silētio Ego dixi
dn̄e. ꝛc. Sicut feria. v. Orō
Respice quesum⁹ domine.
Ad primā. iij. vi. ꝛ. ix. si-
cut feria quīta. Ad vespe-
ras añ. Allā allā alleluia. ps
Laudate dn̄m oīs gen-
tes. Ad mag. aña Uespere
aūt sabbati que lucescit in pria
sabbati venit maria magdale
ne ꝛ altera maria videre sepul
crum alleluia. Oratio.

Spiritū nobis dn̄e tue caritatis infunde vt quos sacramētis paschalibus saciasti tua facias pietate cōcordes. Per dominū. In vnitate eiusdē Ad compl. ymnus. Jesu saluator. In die sancto

pasche Inuitatoriū. Allā
allā allā. ps. Uenite ex. añ
Ego sum qui sum et cōsiliū
meū nō est cū impiis sed in le-
ge dn̄i voluntas mea est allā.
ps. Btūs vir. añ. Postula-
ui patrem meū allā dedit mihi
gentes allā in hereditatem al-
leluia. ps Quare fremuerūt
añ. Ego dormiui et somnū ce
pi et resurrexi q2 dn̄s suscepit
me allā allā. ps. Dn̄e q̄d mul
tiplicati. v. Resurrexit domi
nus. R. Sicut dixit vobis al
leluia. Scd̄m marcum.

In illo tpe. Maria magdalene ꝛ maria iacobi ꝛ salome emerūt aromata vt venientes vnguerēt ihm̄. Et valde mane vna sabbatoꝝ veniūt ad monumentū orto iā sole. Et reliqua. Omelia btī gregorij pape. Lectio prima.

Multis vobis lectionibus fratres carissimi p dictatū loq̄ cōsueui: sed q2 lassescente stomacho ea que dictaueram legere ipe nō possum quosdā vestrū min⁹ libenter audientes intueor. vnde

nūc a memetipso exigere
cōtra morem volo: vt in
ter sacra missarū solēnia:
lectionē sancti euangelij
nō dictādo sed colloquē-
do edisserā sicq3 excipiat
vt loquimur q2 locutiōis
vox corda torpētia plus-
q̄ sermo lectionis excitat
et quasi quadā manu sol-
licitudinis vt euigilent
pulsat. ℟. Dum trāsisset sab
batū maria magdalene et ma
ria iacobi et salome emerunt a
romata. Ut venientes vngerēt
iesum allā allā allā. ℣. Et val-
de mane vna sabbatorum ve-
niunt ad monumentū orto iā
sole. Ut veniētes. Gloria pa-
tri et filio et spū̄sancto alla.

Lcō. ij.

Et quidē ad
hoc opus me suffice
re posse nō video: sed ta-
mē vires quas imperitia
denegat caritas mīstrat.
Scio nanq3 qui dixit. A-
peri os tuū: ⁊ ego adim-
plebo illud. Bonu3 ergo
opus nobis in volūtate
sit. na3 ex diuino adiuto-
rio erit in pfectione. Dat
loquēdi ausum etiā resur
rectionis dñice tāta solē
nitas: q2 indignū valde
est vt eo die laudes debi
tas taceat lingua carnis
quo videlicet die caro re
surrexit autoris. ℟. Ange
lus dñi descēdit de celo et ac-
cedens reuoluit lapidem et su
per eum sedit et dixit mulieri
bus. Nolite timere scio enī q2
crucifixum queritis iā surrexit
venite et videte locu3 vbi posi
tus erat dñs allā. ℣. Et introe
untes in monumentū viderunt
iuuenem sedentem in dextris
coopertum stola cādida et ob
stupuerunt qui dixit illis. No
lite Gloria patri et filio et spi
ritui sancto allā. Lcō tertia.

Audistis fratres caris
simi q̄ sancte mulie
res que dñm fuerāt secu-
te: cū aromatibus ad mo
numentum venerūt: ⁊ ei
quem viuentē dilexerāt:
etiā mortuo studio hūa-
nitatis obsequūtur. Sed
res gesta aliquid in sanc
ta ecclesia signat gerēdū
Sic quippe necesse est vt
audiamus que facta sunt
quatin9 cogitem9 etiam

que nobis sunt ex eorum imitatione facienda. Et nos ergo in eo q̄ est mortuus credentes si odore virtutū referti cuz opinione bonoꝝ operū deū queramus: ad monumentū pfecto illius cū aromatib⁹ venimus. ℞ Surgens ihesus dn̄s noster stans in medio discipulorum suorū dixit. Pax vobis allā. gauisi sunt discipuli viso dn̄o allā. ℣. Una ergo sabbatorum cū fores eēnt clause vbi erant discipuli cōgregati propter metum iudeorū venit ihūs ⁊ stetit in medio ⁊ dixit eis. Pax vobis. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto allā Iteruz. ℞. Surgemus. p̄s. Te deum. ℣. Et dicat ter. Ite dicite discipulis ei⁹ ⁊ petro q2 surrexit dn̄s. In laud aū Angelus dn̄i descendit d̄ celo ⁊ accedens reuoluit lapidem ⁊ sedebat super eum allā allā. p̄s Dn̄s regnauit. aū Erat aūt aspectus ei⁹ sicut fulgur vestimenta eius sicut nix. alleluia alleluia. aū Pre timore autem eius exterriti sunt custodes ⁊ facti sunt velut mortui alleluia. aū Respondens autem angelus dixit mulieribus nolite timere. scio enī q2 iesuz queritis alleluia. aū Ite nunciate fratribus meis alleluia vt eant in galileam ibi me videbunt allā allā allā. Cap:

Christus resurgens ex mortuis iam nō moritur mors illi vltra non dominabitur. ℣. Surrexit dn̄s vere alleluia. ℞ Et apparuit petro alleluia. Ad bn̄d. aū Et valde mane vna sabbatorum veniunt ad monumētum orto iam sole alleluia. Repetatur iteruz aū Et valde

Deus qui hodierna die per vnigenitum tuum eternitatis nobis aditum deuicta mortis reserasti vota nostra que preueniendo aspiras etiam adiuuando prosequere. Per eundem. Ad primā. ℞ Hec dies quam fecit dominus exultemus ⁊ letemur in ea. Oratio De⁹ qui hodierna die. ℣. Preciosa i conspectu domini. Et alia que sequuntur. Non dicantur preces. Nec p̄s De p

fundis. Sed dicatur loco
hi. v. Resurrexit dominus. R.
Sicut dixit vobis alleluia.
Et sic per totam ebdom.
vsqz ad diem sabbati. Ad
tertiã. vi. et ix. R. Angelus
domini. ps. Dixit dominus.
aña. Erat autem. ps. Confi
tebor. añ. Pre timore autem
ps. Beatus vir. aña. Res
pondens autem. ps. Lauda
te pueri. añ. Ite dicite disci
pulis eius et petro qr precedet
vos in galileam ibi eum vide
bitis allã. ps. In exitu isra
el. R. Hec dies allã. v. Pas
cha nostrũ immolatus est xps
R. Epulemur in azimis since
ritatis et veritatis. Ad mag
añ. Et respicientes viderũt re
uolutum lapidem erat quippe
magnus valde alleluia. Repe
tatur iterum. añ. Et respici
entes. Oratio

Concede quesumus oĩ
potens deus vt qui
resurrectionis dñice solẽ
nia colimus: innouatiõe
tui spiritus a morte resur
gamus. Per eundem. Ad
sepulcrum per totam eb
domadaz excepto sabba
to. aña. Sedit angelus ad se
pulcrum domini stola clarita
tis coopertus videntes eum
mulieres nimio terrore perter
rite astiterunt a longe. tunc lo
cutus est angelus et dixit eis
nolite metuere dico vobis quia
illum quem queritis mortuum
iam viuit et vita hominũ cum
eo surrexit alleluia. Oratio.

Repelle domine con
scriptum peccati le
ge cyrographum quod i
nobis paschali mysterio
per resurrectionez filij tui
vacuasti. Qui tecum. Ad
compl. R. Hec dies. Oro
Deus qui hodierna die.
Preces nõ dicantur. Fe
ria scda. Inuitatoriũ. Sur
rexit dominus vere allã. ps.
Venite exul. aña. Alleluia
alleluia. ps. Lux inuocarẽ.
ps. Verba mea. ps. Dñe
ne in furore. i. v. Resurre
xit dominus. R. Sicut dixit
vobis alleluia.

Secundum lucam.

In illo tempore. Duo
ex discipulis iesu ibãt
ipsa die in castelluz quod
erat in spacio stadiorum

sexaginta ab iherusalem nomine emaus. Et ipsi loquebantur ad inuicem De his oibus que acciderant. Et rel. Omel. beati grego. pape. Lcō prima.

In quotidiana vobis solemnitate laborātibus pauca loquēda sunt et fortasse hec vtilius ꝓderunt: qꝛ sepe ⁊ alimēta que minus sufficiūt auidius sumūtur. Lectionis ergo euāgelice summatiꝫ sensum statui non per singula verba discutere ne dilectionē vestrā valeat sermo ꝓlixior expositiōis onerare. ℟. Maria magdalene et altera maria ibāt diluculo ad monumentū iesuꝫ quē queritis nō est hic surrexit sicut locutus est preceder vos i galileam ibi eum videbitis alleluia allā. ℣. Et valde mane vna sabbatorū veniunt ad monumentū orto iā sole et introeuntes in monumentū viderūt iuuenē sedentē in dextris qui dixit illis. Jesum. Lcō. ii.

Ecce audistis fratres carissimi. quia duobus discipulis ambulantibus in via. nō quidem credentib⁹ sed tamē de se loquentib⁹ dn̄s apparuit sed eis speciē quā recognoscerent non ostendit. Hoc ergo egit dn̄s foris in oculis corporis. quod apud ipsos agebatur intus in oculis cordis. Ipsi nāqꝫ apud semetipsos intus et amabant et dubitabant. eis aūt dn̄s foris ⁊ ꝓsens aderat. ⁊ q̇s esset nō ostendebat. ℟. Angelus dn̄i locutus est mulieribus dicens quē queritis an ihm̄ q̄ritis iam surrexit Venite et videte allā allā. ℣. Jesum querentis nazarenū crucifixū surrexit nō est hic Venite. Lcō. iii.

De se ergo loquentibus presentiā exhibuit: sed de se dubitātib⁹ cognitiōis sue speciē abscōdit: Verba quidē cōtulit duritiā intellectus increpauit. scripture sacre mysteria que de seipso erant aperuit. et tamen q̄a adhuc in eoꝝ cordibus peregrin⁹ erat a fide. ire se lon

gius finxit fingere nanque
cōponere dicim⁹. vnde et
cōpositores luti figulos
vocamus ℟. Tulerunt do
minū meū et nescio vbi posue-
runt eum. dicūt ei angeli muli
er quid ploras surrexit sicut
dixit pcedet vos in galileā ibi
eum videbitis allā allā. ℣. Dū
ergo fleret inclinauit se et pro-
spexit in monumentū et vidit
duos angelos in albis seden
tes qui dicunt ei. Mulier ps.
Te deū. ℣. Surrexit dn̄s de
sepulcro. ℟. Qui pro nobis
pependit in ligno In laud.
aña. Erat aūt. ps. Dn̄s reg
nauit. Caplm. Xp̄us re-
surgens. ℣. Surrexit domi-
nus vere. Ad bened. aña.
Nōne sic oportuit pati xp̄m et
ita intrare in gloriā suā allelu
ia alleluia. Oratio.

Deus qui solēnitate
paschali mundo re
media cōtulisti populum
tuū quesum⁹ celesti dono
psequere: vt p fectē liber
tatem cōsequi mereat̄ et
ad vitā pficiat sempiter-
nā. Per dn̄m. Ad primaz
℟. Hec dies quam fecit dn̄s.

Presta quesum⁹ Oro
omps et misericors
deus vt in resurrectione
dn̄i nostri ih̄u xp̄i percipi
amus veraciter portionē
Per eundē. Ad tertiā. ℟.
Hec dies quā fecit. Oro

Deus qui om̄s i xp̄o
renatos genos regi
um et sacerdotale fecisti:
da nobis et velle et posse
que precipis vt pp̄lo ad
eternitatē vocato vna sit
fides cordiū et pietas ac-
tionū. Per eundē. Ad vi.
℟. Hec dies quā fecit. Oro.

Deus qui credētes in
te fonte baptismatis
innouasti hāc renatis in
xp̄o cōcede custodiā: vt
nullo erroris in cursu gra
tia tue bn̄dictionis amit
tat. Per eundē. Ad nonā
℟. Hec dies quā fecit. Oro.

Deus qui ad eternam
vitā in xp̄i resurrecti
one nos reparas erige.
nos ad cōcedentē in dex
tera tua nostre salutis au
ctorem. vt qui pp̄ter nos
iudicādus aduenit p no
bis iudicatur⁹ adueniat
R

tibus xpus filius tuus dominus noster. Qui tecū.
Ad vel. eras an. Erat aūt
ps. Dixit dñs. Cum alijs
ps. ỹ. Hec dies quā allā. ỹ.
Surrexit dñs vere ꝛ apparuit petro. Ad mag. ana. Et
tu pbetur. Qui sunt hii sermones quos cōfertis ad inuicem ambulātes ꝛ estis tristes allā allā. Respōdens vnꝰ cui nomen cleophus dixit ei tu solus peregrinus es in iherusalem ꝛ nō cognouistis que facta sunt in illa his diebus allā. Quibꝰ ille dixit que ꝛ dixerūt de iesu nazareno qui fuit vir ꝓpheta potens in opere ꝛ sermone coram deo ꝛ omni populo alleluia alleluia. Oratio.

Concede quesumꝰ oīpotēs deus vt q̇ peccatoꝝ nostroꝝ pōdere ꝑmimur: a cūctis malis immunenti buſ ꝑ hec paschalia festa liberemur. Per d.
Ad cōpl. ỹ. Hec dies quā.
Oro. Presta nobis dñe.
Feria tertia Inuitatoriū.
Surrexit dñs vere allā. ps.
Venite exul. an. Allā allā.
ps. Dñe deus meus. ps. Dñe dñs noster. ps. In dño cōfido. ỹ. Resurrexit dñs. ỹ. Sicut dixit vobis alleluia. Scdm lucam.

In illo tempore. Stetit iesus in medio discipuloꝝ suoꝝ: ꝛ dixit eis Pax vobis. Ego sum nolite timere. Cōturbati vero ꝛ cōterriti existimabāt se spiritū videre. Et dixit eis. Quid turbamini ꝛ cogitationes ascendunt in corda vestra. Et reliqua.
Omelia venerabilis bede presbiteri. Lcō prima.

Gloriā sue resurrectionis dñs ꝛ redemptor noster paulatim discipulis ꝛ per incrementuꝫ temporis ostendit qꝛ nimirum tanta erat virtus miraculi: vt hāc repente totā capere fragilia mortaliū pectora nō possent Cōsulens igitur ipse imbecillitati credentiuꝫ: primum venientibꝰ ad monumentū ꝛ feminis suo amore feruentibus ꝛ viris reuolutum lapidem ꝛ ablato suo corpore linte-

amina quibus inuolutū erat sola posita monstrauit. ℟. Uirtute magna reddebant apostoli. Testimoniū resurrectionis iesu xpi dñi nostri allā allā. ℣. Repleti quidem spūsancto loquebantur verbū dei cum omni fiducia alleluia. Testimonium resurrectionis ihesu xpi. Lectio secunda.

Deinde curiosi⁹ inquirentibus feminis et de eo qđ inuenerant mēte consternatis: angeloꝝ visionem ostendit. quillum surrexisse certa manifestatione patefacerent. Ac sic percurrente fama patrate resurrectionis: tādem ipse dominus virtutum ꝛ rex glorie apparēs quanta potentia mortez quam ad horam gustauerat deuicisset aperuit. ℟. Expurgate vetus fermentum vt sitis noua consp ercio etenī pascha nostrum immolatus ē xpūs. Itaqꝫ epulemur in domino alleluia. ℣. Mortuus ē enim propter delicta nostra et resurrexit propter iustificationem nostrā. Itaqꝫ. Lcō. iij

Et quidem quantum ex euangelice scire lectionis inuenimus: quinquies ipsa qua resurrexit die visus est hominibus. Primum marie magdalene ad monumentum: qñ ei desideranti pedes eius amplecti dictum est. noli me tangere nondum em̄ ascendi ad patrem meuꝫ Deinde duobus a monumento currentib⁹ nunciare discipulis que ab āgelis de perfecta eius resurrectione didicerant. d quibus scriptum est quia accesserunt ꝛ tenuerūt pedes eius ꝛ adorauerunt. ℟. Christus resurgēs ex mortuis iam nō moritur mors illi vltra non dominabitur quod eniꝫ mortuus est peccato mortuus est semel. Quod autem viuit viuit deo allā alleluia. ℣. Mortuus est enim propter đlicta nostra ꝛ resurrexit propter iustificationem nostram. Quod autem viuit viuit deo alleluia al leluia. psalm⁹ Te deum laudamus. ℣. Surrexit dominus de sepulchro:

In laud. añ. Pre timore au tē. ps. Dñs regnauit. Cū alijs ps. Ca. lm. Xp̄us resurgens. v. Surrexit dñs vere. Ad bened. añ. Stetit ihūs in medio discipulorū suorum et dixit eis pax vobis alleluia alleluia. Oratio.

Deus qui ecclesiā tuā nouo semp fetu mltiplicas cōcede famulis tuis: vt sacramentū viuē do teneāt qḋ fide pcepe runt. Per dñm. Ad p. ca. et rx. Hec dies quā. Orō. Presta quesum⁹. Ad. iij. vi. et nona. rx. et orōnes sicut feria scd̄a. Ad vesp. as añ Pre timore aūt. ps. Dixit dominus cū alijs ps. rx. Hec dies quā allā. v. Surrexit xp̄us qui creauit omnia et misertus est humano generi. Ad mag. añ. Uidete man⁹ meas et pedes meos q̄a ego ip̄e sum alleluia allā. Oratio

Concede quesum⁹ oipotens deus vt qui paschalia festiuitatis solēnia colim⁹: in tua semp sanctificatione viuamus Per dñm. Ad compl. rx.

Hec dies quā. Orō. Presta quesum⁹. Feria qrta. Inuitatoriū Surrexit dñs vere allā. ps. Uenite exul. añ Allā allā. ps Saluum me fac. ps Usquequo domine. ps Dixit insipiens. v. Resurrexit dñs. rx. Sicut dixit vobis. Scd̄m iohānē.

In illo tpe. Manifestauit se ihūs discipulis suis ad mare tyberiadis manifestauit autem se sic Erāt simul symō petrus et thomas qui dicit didimus et nathanael q̄ erat achana galilee et filij zebedei: et alij ex discipulis eius duo. Et rel. Omelia beati grego. Lcō prima.

Lectio sancti euāgelij que modo in vestris aurib⁹ lecta est frēs mei: questione animū pulsat: sed pulsatione sua viz discretionis indicat. Queri et enī potest cur petrus q̄ piscator ante cōuersionē fuit: post cōuersionem ad piscationē redijt. Cū veritas dicat nemo mittens manū suā in aratrū. et res

piciens retro aptus ē reg no dei. cur repetijt q̄d de reliquit. ℟. Ecce vicit leo d̄ tribu iuda radix dauid aperire librum. Et soluere septem sig nacula eius allā allā. ℣. Dig nus est agnus qui occisus est accipere virtutem ⁊ diuinita tem ⁊ sapientiā ⁊ fortitudinē et honorem et gloriā et bn̄dic tionem. Et soluere. Lcō. ij.

Sed si virtus discretio nis inspicit: citi⁹ vid̄ tur q: nimirū negotium q̄d ante cōuersionē sine peccato extitit. Hoc etiā post cōuersionē repetere culpa nō fuit. Nā piscato rem petrū. matheū vero telonearū scim⁹. Et post cōuersionē suā ad piscati onem petrus redijt. Ma theus vero ad telonei ne gotiū nō resedit: Or ⁊ a liud est victū per piscatio nē querere. aliud telonei lucis pecunias agere. ℟. Dign⁹ es dn̄e accipere librū ⁊ aperire signacula eis qm̄ oc cisus es et redemisti nos deo In sanguine tuo allā. ℣. Feci sti em̄ nos deo nostro regnum et sacerdotes. In. Lcō. iij.

Sunt em̄ pleraq̄ nego tia: que sine peccatis exhiberi aut vix aut nul laten⁹ pn̄t. Que ergo ad peccatū implicāt ad hec necesse est: vt post cōuer sionē animus nō recurrat Queri etiā pōt: cur disci pulis in mari laborātib⁹ post resurrectionē suā do min⁹ in litore stetit: q̄ an te resurrectionē suā: corā discipulis in fluctib⁹ ma ris ambulauit. Cuius rei ratio festine cognoscit: si ipa que tunc inerat causa pēsetur. ℟. Surrexit past or bonus. Qui posuit animā suā pro ouibus suis ⁊ pro suo gre ge mori dignatus est allā allā ℣. Etem̄ pascha nostrū immo latus est xp̄us. Qui posu. ps Te deū. ℣. Surrexit dn̄s de sepulcro. In laud. an̄. Res pondens aūt ps. Dn̄s reg nauit. cū aliis ps. Capt. Xp̄us resurgens. ℣. Sur rexit dn̄s vere. Ad bened. an̄. Mittite in dexterā naui gii rethe inuenietis allā. Deus qui nos. Oro.

resurrectionis dñice an-
nua solẽpnitate letificas
cõcede ꝓpitius vt per tẽ
poralia festa que agimus
peruenire ad eterna gau-
dia mereamur. Per eũdẽ
Ad primã. iij. vi. ⁊ nonã.
℟. ⁊ orõnes sicut feria se
cunda. Quere vespas isti
us quarte ferie post offici
um dedicationis matris
eccl. sie. In dedicatione
matris ecclesie. Ad pͥas
vespas super ps. añ. Sanc
tificauit dñs tabernaculum su
um qꝛ hec est domꝰ dei in qua
inuocabitur nomen eius allã.
allã. Dicãtur psalmi feria-
les illius diei. Capl'm.
Vidi ciuitatem sanctã
iħrl'm nouã descen-
dentẽ de celo a deo para-
tam sicut spõsam ornatã
viro suo. ℣. In cõspectu ãge
lorum psallã tibi deus meus.
℟. Adorabo ad templũ sanc-
tum tuũ ⁊ cõfitebor nomi tuo.
Ad mag. añ. O q̄ metuẽdꝰ
est locus iste vere nõ est hic a-
liud nisi domus dei ⁊ porta ce
li allã alla. Repetatur itez
añ. O q̄ metuendus. Orõ

Deus qui nobis p singulos annos huius
sancti tẽpli tui cõsecratio
nis reparas diez ⁊ sacris
semp misterijs repñtas i
columes exaudi pces po
puli tui ⁊ presta vt quis-
quis hoc templũ bñficia
petiturus ingredit̃ cũcta
se impetrasse letetur. Per
dñm. Ad compl'. ymnus
Jesu saluator. Inuitato-
riũ. Sanctificantẽ dñm taber
naculum suũ et hãc domũ suã
venite adoremus. ps. Veni
te. In primo nocturno.
añ. Erexit iacob lapidem in ti
tulum fundens oleũ de super
allã. ps. Quã dilecta. añ.
Erit mihi dñs in deum ⁊ lapis
iste vocabitur domus dei alle
luia. ps. Fundamenta. añ.
Templũ dñi sanctum est dei
cultura est dei edificatio est al
leluia al lã. ps. Cantate. ℣.
℣. Domũ tuaz dñe. ℟. Decet
sanctitudo in longitudinẽ die
rum allã. Scd'm lucam.
In illo tpe. Dixit iħus
discipulis suis. Nõ est
arbor bona que facit fruc
tꝰ malos: nec arbor ma

la faciens fructum bonuz Una queq3 eniz arbor de fructu suo cognoscat. Et reliqua. Lectio prima

Quia propicia diuinitate fratres carissimi solemnia dedicatiois ecclesie celebramus debemus congruere solemnitati quam colimus vt sicut ornatis studiosius eiusdem ecclesie parietibus pluribus accensis accinge luminaribus amplificato numero lectionũ addita psalmorum melodia letis noctez vigilijs ex more transegimus: ita etiam penetralia cordiũ nostrorum semp necessarijs bonorum operum decoremus ornatibus semper in nobis flamma diuine pariter et fraterne caritatis augescat semp i scuario pectoris nostri celestium memoria preceptorum et angelice laudationis dulcedo sancta resonet. ℟. In dedicatione templi cantabat populus laudem. Et in ore eorũz dulcis resonabat sonus alleluia. ℣. Obtulerunt sacrificia sup altare dño et ceciderunt in facies suas et adorauerũt Et in ore. Gloria p. et f. et s. s. allã

Hij sunt eñ fructus bõe arboris hij boni thesauri cordis hec fundamenta sapientis architecti que nobis hodierna sancti euangelij lcõ commendat: nõ nos formam solum modo: s3 virtutem potius habere pietatis. Quod etiam in mistica veteri instrumẽti nobis hystoria diligenter insinuat: quando vel moyses tabernaculum vel templum domini salomõ: in sancte ecclesie typum cõdidit. ℟. Fundata est domus domini super verticem montium et exaltata est super omnes colles et venient ad eum oẽs gẽtes. Et dicent gloria tibi domine allã. ℣. Uenientes autez venient cuz exultatione portãtes manipulos suos. Et dicẽt gloria tibi domine allã. Gloria patri et filio et spiritui sancto alleluia. Et dicent gloria.

Lectio tertia

Utraqꝫ enī domus sir‑miterfundata esse re‑fertur. Tabernaculū qui‑dem: qꝛ cōpactos de tabu‑lis habebat parietes sup bases argēteas: templuz aūt de sup lapides q̄dros in fundamēto subpositos Ligna quoqꝫ erāt impu‑tribilia: equibus ⁊ taber‑naculū oīe factū ⁊ tem‑plū intus paratū: ac desu‑per tectū fulgebat. ℞. Bñ‑dic dñe domū istā quā edifica‑ui nomini tuo venientiū in lo‑co isto. Exaudias preces in ex‑celso solio glorie tue allā. ℣. Dñe si cōuersus fuerit popul⁹ tuus veniensqꝫ orauerit ad sā‑ctuariū tuum. Exaudias. Glo‑ria patri ⁊ filio ⁊ spūi sancto. Iterū. ℞. Benedic p̄s. Te deum. ℣. Domū tuā dñe. In laud. aña. Domū tuā dñe de‑cet sanctitudo in longitudinez dieruz allā. p̄s. Dñs regna‑uit. Cuz ceteris p̄is. aña. Domus mea domus oratiōis vocabitur allā. añ. Hec est do‑mus dñi et porta celi ⁊ vocabi‑tur nomen loci huius aula dei allā. añ. Bñfundata est dom⁹ dñi super firmā petrā allā añ. Domum istā ꝓtege dñe et an‑geli tui custodiāt muros eius allā allā. Caplz. Uidi ciui‑tatem. ℣. Dom⁹ mea dom⁹ orationis vocabitur. ℞. Et i‑psa inuocabitur nomen dñi al‑leluia. Ad bened. añ. Ma‑ne surgens iacob erigebat la‑pidem in titulū fundens oleū de super votū vouit dño vere locus iste sanctus est ⁊ ego nes‑ciebā allā. Repetat iterū añ Oro. Deus q̄ nobis. Ad primā ⁊ ad oēs hor. ℞. Locus iste a deo factus est in‑estimabili sacramentū irrepre‑hensibilis est. Oro. Deus q̄ nobis. Ad vesperas ans. de laud. p̄s. Memēto do‑mine dauid. Cū alijs p̄s. Allā. ℣. Adorabo ad templū sanctū tuum ⁊ cōfitebor nomi‑tuo. Ad mag. añ. Et triūs‑phetur. Zachee festinās des‑cende qꝛ hodie in domo tua o‑portet me manere allā ⁊ ille fe‑stinans descēdit ⁊ suscepit illū gaudēs allā ho die huic domui salus deo facta est allā. Oro. Deus qui nobis. Ad cō‑pl: ℞. ocus iste. Feria q̄r

ta. Ad vespas. añ. Respõdens aũt. ps. Dixit dñs cũ alijs pis. R. Hec dies quã allã. v. In die resurrectionis mee dixit dñs procedã in galilileam. Ad magnifi. añ. Dixit aũt discipulus quẽ diligebat ihũs petro dñs est allã

Oro. Presta quesum⁹ omps deus vt hui⁹ paschalis festiuitatis mirabile sacramentũ ꝛ temporalẽ nobis trãsquilitatem tribuat ꝛ vitam cõferat sempiternã. Per dñm

Ad cõpl. R. Hec dies quaz Oro Presta quesum⁹ omnipotẽs. Predicte vespe ꝛ compl. ꝛ officiũ sequẽs ferie quinte nõ dicũtur i sancta vienẽ. ecclesia. sz fit illo die. De dedicatiõe eiusdẽ ecclesie. Feria quinta in pascha. Inuitatoriũ Surrexit dñs vere allã. ps. Venite exul. an. Allã allã ps Dñs quis habitabit. ps Conserua me. ps. Exaudi. v Resurrexit dominus

In illo Scdm iohem. tpe. Maria stabat ad monumentũ foris plorãs. Dum ergo fleret inclinauit se: ꝛ pspexit in monumentũ. Et vidit duos ãgelos in albis sedentes vnũ ad caput ꝛ vnuz ad pedes vbi positus fuerat corpus ihesu. Et reliqua.

Omel. bti greg. pape. L. i.

Maria magdalene q̃ fuerat i ciuitate peccatrix amãdo veritatẽ lauit lacriminis maculas criminis: ꝛ vox veritatis implet qua dicit: dimissa sunt ei peccata multa: qꝛ dilexit multũ. Que prius frigida peccãdo remanserat: postmodum amãdo fortiter ardebat. Nã post quã venit ad monumentum: ibiq3 corp⁹ dñicum nõ inuenit: sublatũ credidit: atq3 discipulis nũciauit. Qui veniẽtes viderũt: atq3 ita esse vt mulier dixerat crediderũt. R. Maria magdalene. v Et valde m.

Et de eis ptin⁹ L. ij. scriptũ est. Abierunt ergo discipuli ad semetipsos. Ac deinde subiungit Maria aũt stabat ad mo

numentũ foris: plorans. Qua in re pensanduz est huius mulieris mentem: quãta vis amoris accenderat que a monumento dñi etiam discipulis recedentibus nõ recedebat. Exquirebat quem nõ inuenerat: flebat inquirẽdo ꝛ amoris sui igne succensa: eius quem ablatũ credidit ardebat desiderio. ℟ Angelus domini. L. iij.

Unde contigit vt eum sola tunc videret que remansit vt quereret: q꞉ nimirũ virtus boni operis perseuerantia est. Et voce veritatis dicit. Qui autem pseuerauerit vsqꝫ in finem: hic saluus erit. Et precepto legis cauda hostie in sacrificio iubet offerri. In cauda quippe finis est corpis. Et ille bene immolat qui sacrificiũ boni operis vsqꝫ ad finẽ debite perducit actionis. ℟ Tulerunt. ps Te deum ℣ Surrexit domin᷒ de sepulchro. In laud. aña. Erat autem. ps Dominus regnauit. Cum aliis ps. Ca. Xpũs resurgens. ℣ Surrexit dñs vere. Ad bened. añ. Maria stabat ad monumentum foris plorans et vidit duos angelos in albis sedentes et sudarium quod fuerat super caput iesu allã allã. Oratio.

Deus qui diuersitatẽ gentiũ in cõfessione tui nominis adunasti: da vt renatis fõte baptismatis vna sit fides mentiũ ꝛ pietas actionũ. Per. d. Ad primã. iij. vi. ꝛ ix. ℟. ꝛ orões sicut feria scda. Ad vespas añ Erat autem ps Dixit dñs. Cum aliis pis. ℟ Hec dies allã. ℣ Angelus domini descendit d celo ꝛ accedens reuoluit lapidem ꝛ sedebat super euz. Ad mag. añ Duz ergo fleret inclinauit se ꝛ prospexit in monumentuz et vidit duos angelos in albis sedentes vbi positũ fuerat corpus ihesu aleluia. Oratio.

Deus qui nobis ad celebrandum paschale sacramentuz liberiores aios prestitisti doce nos ꝛ metuere quod irasceris

⁊ amare quod precipis. Per dñm. Ad compl. ℞. Hec dies quam fecit Oratio. Presta quesumus. Feria sexta Inuitatoriũ Surrexit dñs vere allã. ps. Venite. añ. Allã allã. ps. Celi enarrant. ps. Exaudiat te ps. Dñe in virtute. v. Resurrexit dñs. Scdʒ matheũ

In illo tpe. Undeciʒ discipuli abierunt in galileam in montem vbi cõstituerat illis ihũs. Et videntes eum adorauerũt: quidam autem dubitauerunt. Et rel. Omelia venera. bede pbri. L. prima.

Euangelica lectio fratres carissimi quam modo audiuim⁹: ⁊ iuxta litteram gaudio plena refulget: quia triumphuʒ redemptoris nostri simul ⁊ redemptionis nostre dona pleno sermone describit ⁊ si hanc enucleatius pertractare velim⁹ gratiorem in lr̃a fructũ spiritalis sensus iudiciũ esse cõperim⁹. Sermo etenĩ dei aromatũ more quo subtilius quasi terendo ⁊ cernendo discutit: eo maiorem interne sue virtutis flagrantiã reddit. ℞. Virtute magna. Lectio scda

Planũ nanqʒ est ⁊ dulce ad audiendũ piis qd discipuli abierũt in galileam vbi constituerat illis ihus. Et videntes eũ adorauerũt. sed nõ vacat a mysterio qd dñs in galileam post resurrectionẽ vel quod in monte discipulis apparuit: vt significaret qꝛ corp⁹ qd de huãni generis terra nascẽdo susceperat resurgendo iaʒ sup terrena omĩa subleuatum celesti virtute indueret. ℞. Expurgate vetus fermentum. Lectio tertia

In mõte apparuit vt cõmoneret fideles: si illã celsitudinẽ resurrectionis eius cupiunt videre hinc ab infimis cupiditatibus ad superna desideria trãsire. Nomen vero galylee quid mysterij salutaris cõtineat crebra patrũ expositione notissimũ est

Sed nõ ab re est sepi⁹ verbum repetere: qđ semper necesse est aíe retinere. galilea quippe trãsmigratõ facta vel reuelatio dicit. ℞. Xp̄us resurgens. p̄s. Te deū. ℣. Surrexit dñs đ sepulcro. In laud. añ. Pre timore aūt. p̄s. Dñs regnauit. Cum alijs p̄is. Capl'm. Xp̄us resurgens. ℣. Surrexit dñs vere. Ad bened. añ. Undecim discipuli in galileam videntes dñm adoraue runt alleluia. Oratio.

Omp̄s sempiterne deus qui paschale sacramentū in recõsiliatiõnis hūane federe cõtulisti da mētib⁹ nostris vt qđ pfectione celebram⁹ imitemur affectu. Per dñm. Ad primã. iij. vi. ꝛ. ix. ℞. ꝛ orõnes sicut feria scđa Ad vespas añ. Pre timore aūt. p̄s. Dixit dñs. Cum alijs p̄is. ℞. Hec dies quam allã. ℣. Dicite in gentibus qa dñs regnauit a ligno. Ad mag. añ. Data est mihi omnis potestas in celo ꝛ in terra alleluia. Oratio.

Deus p quē nobis ꝛ redemptio venit ꝛ p̄statur adoptio respice in opera mie tue: vt in xp̄o renatis ꝛ eterna tribuat hereditas ꝛ vera libertas Per eundē. Ad cõpl. ℞. Hec dies. Orõ. Presta que sum⁹. Sabbato. Inuitatoriū. Surrexit dñs vere alleluia. p̄s. Uenite. añ. Alleluia allã. p̄s. Dñs regit me. p̄s. Dñi est terra. p̄s. Judica me. ℣. Resurrexit dñs.

In illo. Scđm iohem. I tpe. Una sabbati maria magdalene venit mane cū adhuc tenebre eēnt admonumentū: ꝛ vidit lapidē sublatū a monumēto. Et rel'. Omelia beati grego. pape. Lcõ prima.

Fractus lõga molestia stomacus diu me caritati vestre dilectionis euãgelice loqui expositione phibuit. Uox nãqz ipsa a clamoris virtute succūbit. Et qz a cūctis audiri nõ valeo: loqui fateor inter multos erubesco. sz hãc in me verecundiã et

ipse reprehēdo. Quid enī. Nūquid si multis ꝓdesse nequeo: nec paucis curabo? Et si ex necesse portare maipulos multos nō possuz: nūquid nā debeo ad areā vacuus redire. ℟. Ecce vicit leo vt supra. L. ij.

Quāuis enī quātos d̄beo ferre nō valeo: certe vel paucos certe vel duos: certe vel vnū feraz Habz nāq ipa infirmitatis intentio mercedis sue certitudinē: q2 supnus arbiter noster ⁊ si pōdus cōsiderat in retributione tn̄ vires pēsat in pōdere. ℟. Dignus es dn̄e. Lcō tertia.

Lectio sancti euāgelij quā modo fratres audistis: valde in superficie hystorica est aperta. Sed eius nobis sunt misteria sub breuitate requirenda Maria magdalene cū adhuc tenebre essent venit ad monumētū. Juxta hystoriā notat hora. iuxta itellectū vero mysticū requrentis signat intelligētia Maria enī auctorez oim quē carne viderat mortuum querebat in monumēto: ⁊ q2 hunc nū me inuenit furatum credidit. ℟. Surrexit pastor. ps Te deū ℣ Surrexit dn̄s de sepulcro. In laud. añ. Respōdens autem. ps Dn̄s regnauit. cū alijs psis. Capl'm. Xp̄us resurgens. ℣ Surrexit dn̄s vere. Ad bened. aña. Currebant duo simul ⁊ ille alius discipulus precurrit citius petro et venit prior ad monumentū alleluia. Oratio.

Concede quesum⁹ oīpotēs deus vt qui festa paschalia venerādo agimus: per hec cōtingere ad gaudia eterna mereamus. Per dn̄m. Ad primaz nō dicit. ℟. Hec dies. Nec Orō. Presta nobis quesum⁹. Sed d2 Capl'm. Gratia vobis ⁊ pax. Cū precibus ⁊ orōne ⁊ totuz sicut ceteris dieb⁹ solet dici. Ad tertiā. ℟. Hec dies. Orō. Deus qui oīs. Ad sextā. ℟. Hec dies. Oratio. Deus qui credentes: Ad nonā. ℟. Hec dies. Oratio

Deus qui ad eternā. Ad vesp. as super ps. an. Allā allā allā. ps. Benedictus. Et nō dicatur. ℟. Hec dies quam fecit. Sed dicat. cap. sequēs.

Christus resurrexit a mortuis primicie dormientiū qm̄ quidem per hominē mors ⁊ per hominem resurrectio mortuoꝝ: sicut eñ in adā oīs moriūtur: ita in xp̄o oīs viuificabuntur. ℣. Mane nobiscum. ℟. Quoniam aduesperascit ⁊ inclinata est iam dies. Ad mag. an. Xp̄us resurgens ex mortuis iam nō moritur mors illi vltra nō dominabitur quod enim vixit viuit deo allā. Oratio

Deus totius cōditor creature famulos tuos quos fonte renouasti baptismatis quosq; gratie tue plenitudine solidasti in adoptionis sorte facias dignanter ascribi. P dn̄m. Ad fontes. ℟. Christus resurgens ex mortuis iā nō moritur mors illi vltra nō dn̄abitur. Quod eñ viuit viuit deo allā allā. ℣. Dicāt nūc iudei quō milites custodientes sepulcrū perdiderūt regem ad lapidis positionem quare nō seruabāt petrā iusticie aut sepulcrū reddāt. aut resurgentem adorant nobiscum dicentes. Quod. Ad compl. ymnus. Jesu saluator. Dnica in octauis pasce Inuitatorium. Alleluia alleluia. ps. Venite exultem⁹. an. Allā allā. ps. Beatus vir. ps. Quare frem. ps. Dn̄e quid. ℣. Resurrexit domin⁹. ℟. Sicut dixit vobis. Scd̄z Johem.

In illo tempore: Cum esset sero die illa vna sabbatoꝝ: ⁊ fores essent clause vbi erāt discipuli congregati propter metum iudeoꝝ. Venit ihūs ⁊ stetit in medio ⁊ dixit eis. Pax vobis. Et rel. Omelia bti gregorij pape. Lectio prima.

Prima lectionis huius euangelice questio animum pulsat: quō post resurrectionem corp⁹ dn̄i cum verum fuit. qđ clausis ianuis ad discipulos ingredi potuit. Sed scien

dum nobis est: qd diuia operatio si ratione cōpre henditur nō est admira- bilis nec fides habet me ritum: cui humana ratio prebz experimentū. Sed hec ipsa redemptoris no- stri opera que ex semetip- sis cōprehendi nequaq̄ possunt: ex alia eius ope- ratione pēsenda sunt. vt rebus mirabilibus fidez prebeant facta mirabilio ra. ℟. Dum trāsisset sabbatū.

Lectio .ij.

Illud enī cor pus dn̄i itrauit ad di- scipulos ianuis clausis qd videlicet ad humanos o culos per natiuitatē suaz clauso exijt vtero virgis Quid ergo mirum si clau sis ianuis post resurrecti- onem suā ineternū iā vic turus intrauit: qui mori- turus veniens nō aperto vtero virginis exiuit. Sz q2 ad illud corpus qd vi- deri poterat fides intuen tium dubitabat ostendit eis protin⁹ man⁹ ℞ lat⁹. ℟. Angelus dn̄i. Lectio iij.

Palpandē carnē ꝓbu- it quā clausis ianuis itro duxit. Quā re duo mira ℞ iuxta humanā rationē si- bi valde cōtraria ostēdit dum post resurrectionez suā corp⁹ suū ℞ incorrup- tibile ℞ tn̄ palpabile de- mōstrauit. Nā ℞ corrum- pi necesse est qd ℞ palpat ℞ palpari nō pōt qd non corrūpitur. ℣. Surgēs ihe sus. ps. Te deū. ℣. Surrexit dn̄s de sepulchro. In laud. an. Allā allā allā allā alleluia Alia an. Allā allā allā allā allā allā allā allā allā allā allā allā. Et dicatur iste ane al ternatim in laud. vsq3 ad ascensionē dn̄i. Capitulū Xp̄us resurgens. ℣. Sur- rexit dn̄s vere. Ad bn̄d. an. Cum esset sero die illa vna sab batorum ℞ fores essent clause vbi erāt discipuli cōgregati ꝓ pter metū iudeorū stetit iesus in medio discipulorum suoruz ℞ dixit eis. pax vobis alleluia

Oro.

Presta quesum⁹ omps de⁹ vt q̄ festa paschalia perigimus: hec te largiente morib⁹ ℞ vi- ta teneamus. Per dn̄m.

Ad primã. ps. Deus ĩ nomine tuo. ps. Cõfitemini ps. Bti immaculati. Retribue seruo. ps. Quicũq; vult. Capl'm. Absit mihi gl'iari. Et alia que sequũtur sicut ĩ alijs dñicis diebus. Ad tertiã capitulũ:

Expurgate vetus fermentũ v t sitis noua cõspercio sicut estis azimi. 7 em̃ pascha nostrũ imolatus est xpus. ℟. Resurrerit dñs allã alla. ℟. Sicut dixit vobis allã allã. ℣. Surrerit dñs vere. Oro. Deus q̃ oẽs in xpo. Ad. vi. cap.

Epulemur nõ in fermẽto veteri neq; in fermẽto malicie 7 nequicie sed in azimis sinceritatis 7 veritatis. ℟. Surrerit dominus vere allã allã. ℣. Et apparuit petro allã allã. ℣. Gauisi sunt discipuli. Oro. De⁹ qui credẽtis. Ad. ix. capl.

Christus passus est p nobis vobis relinquens exemplũ vt sequamini vestigia ei⁹ qui peccatũ nõ fecit nec inuẽtus est dolus in ore eius. ℟. Gauisi sunt discipuli allã alleluia. ℣. Uiso dño allã allã. ℣. Cognouerunt dñm. Aliud ℟. 7 alternatim dicatur. ℟. Cognouerunt dñm allã alleluia. ℣. In fractione panis allã alla. ℣. Gauisi sunt disci. Oro. Deus q̃ ad eternam. Et sic dicat ad horas vsq; ad ascensionẽ dñi. Ad vespas supps añ. Allã alleluia allã. ps. Dixit dñs. Cũ alijs psis. Capitulũ

Omne qd natũ ex do vincit mũdũ 7 hec victoria que vincit mundũ fides nostra. ℣. Mane nobiscũ. ℟. Qm̃ aduesperascit. Ad magn. añ. Gauisi sunt discipuli allã allã. viso domino allã alleluia. Oratio.

Largire quesum⁹ dñe fidelibus tuis indulgentiã placat⁹ 7 pacẽ: vt pariter ab oib⁹ mũdemur offensis 7 secura tibi mẽte deseruiant. Per dñm. Hec oro pdicta cũ alijs sequẽtib⁹ dicũtur ad matutinas 7 ad vespas vsq; ad ascensionẽ dñi. Et finite repetantur. Oratio

Deus qui nos exultātibus animis paschatū celebrare tribuisti facnos quesumus ꝛ tēporalibus gaudere subsidijs ꝛ eternitatis effectibus gratulari. Per dñm.

Oro. Deus qui ꝑ salute mūdi sacrificiū paschale fecisti ꝓpiciare supplicationib⁹ nostris: vt interpellans ꝑ nobis pōtifex summ⁹ nos ꝑ id qd nostri est similis recōciliet ꝑ id qd tibi est eq̄lis absoluat ihus xpus filius tu⁹ dñs nr̄. Qui tecū

Oro. Deus ꝛ reparator innocētie ꝛ amator dirige ad te tuoꝝ cordaseruoꝝ: vt de infidelitatis tenebris liberati nūq̄ a tue veritatis luce discedat. Per dñm. Oratio:

Deus qui credētes in te populos grē tue largitate multiplicas respice ꝓpicius ad electiōez tuā: vt q̄ sacramēto baptismatis sunt renati regni celestis mereant̄ introitum. Per dñm. Oratio.

Omps sempiterne deus qui humanā naturā supra prime originis reparas dignitatē respice pietatis tue ineffabile sacramentū: vt quos regenerationis mysterio innouare dignatus es: in his dona tue perpetue gratie ꝓtectione cōserua. Per d

Oro. Omps sempiterne deus deduc nos ad societatē: celestiū gaudioꝝ: vt spūsancto renatos regnū tuū facias introire atq; eo ꝑueniat humilitas gregis quo p̄cessit celsitudo pastoris. Qui tecum. Oro. Presta nobis omps ꝛ misericors deus

Quere supra in feria secūda post pascha. Oratio.

Concede quesum⁹ omnipotēs de⁹: vt veterē cū suis actib⁹ hoiem deponentes illius cōuersatione viuam⁹ ad cui⁹ nos substantiā paschalib⁹ remedijs cōtulisti. Per eundem dominum. Oratio

Depelle dñe conscriptum peccati lege cy

S

rographum qđ in nobis paschali misterio per re-
surrectionē filij tui vacu-
asti. Qui tecum. Oratio
Deus qui ad eternam vitā in xp̄i resurrecti
one nos reparas imple pietatis tue ineffabile sa
cramentū: vt cū in maie-
state sua saluator noster aduenerit q̄s fecisti bap
tismo regenerari facias beata immortalitate ve-
stiri. Per eundem. Oratō
Deus humani generis cōditor et redēptor:
da quesum⁹ vt reparatio
nis nostre collata subsi-
dia te iugiter inspirāte sec
temur. Qui viuis. Orō.
Gaudeat domine plebs fidelis et cū p̄prie re
colit saluationis exordia eius promoueatur aug-
mentis. Per dūm. Orō.
Deus qui renatis aq̄ et spiritu sancto ce-
lestis regni pādis introi
tum: auge sup famulos tuos gratiā quā dedisti:
vt qui ab oībus sunt pur
gati peccatis a nullis pri
uentur promissis: Per d.
Fac omnipotēs Orō. deus vt qui paschali
bus remedijs innouati similitudinē terreni parē
tis euasimus ad formam celestis transferam⁹ auc-
toris. Qui tecum. Oratio
Deus qui nos fecisti hodierna die pas-
chalia festa celebrare: fac nos quesumus in celesti
regno gaudere. Per dñz.
Famuliam tuam Orō quesumus dñe dexte
ra tua perpetuo circundet auxilio: vt paschali inter
ueniente solemnitate ab omi prauitate defensa do
nis celestibus p̄sequatur Per dominum. Oratio:
Presta quesumus dñe de⁹ noster: vt qui so-
lemni celebramus offitō purificate mentis intelli-
gentia cōsequamur. Per dominū nostrū. Oratio
Celesti lumine quesu-
mus domine semper et vbiq̄ nos preueni: vt
misterium cuius nos par
ticipes esse voluisti et pu

ro cernamus intuitu et digno percipiamus effectu. Per dñm. Añe sequẽtes dicatur post vespas. Ad crucem diebus dñicis et sup ebdom. modo quo sequitur ab hac die vsqȝ ad dñicam de trinitate nisi sit festum habẽs cãtores et baudes. Die dñica. añ.

O crux benedicta que sola fuisti digna portare regem celorum et dñm allã. Lune. ana. Surrexit dñs de sepulchro qui pro nobis pependit in ligno. allã. Martis. an Crucifixus surrexit a mortuis redemit nos allã allã. Mercurij. an Crucem sanctaȝ subiit qui infernũ confregit accinctus est potentia surrexit die tertia allã allã Jouis. an Ecce crucẽ domini fugite partes aduerse vicit leo de tribu iuda radix dauid allã. Veneris. aña Super omnia ligna cedrorum tu sola excelsior in qua vita mundi pependit in qua xpus triumphauit et mors mortem superauit. allã. Sabbato. an Ecce mirabile lignum in quo dominus noster ihesus xpus pependit et de latere eius sanguis et aqua profulsit laus honor deo patri et filio cũ spũ sancto in secula seculorũ amen. Ad oẽs añas et per totã ebdom. ℣ Dicite in nationibus. ℟. Quia dñs regnauit in ligno. Per totam ebdom. Oro.

Perpetua quesumus: domine pace custodi quos p lignũ sancte crucis redimere dignatus es saluator mũdi. Qui cũ patre. Ad compl. ymnus Te lucis. Caplm. Tu aũt in nobis. ℣ Custodi nos domine. ℣ Salua nos. Oro. Deus qui illuminas. Per totaȝ ebdom. classes pulsant. Et nõ dicatur super pñ. ad horas. Et nota qꝫ si super hanc ebdom festum alicuius sancti. ix. lectionuȝ aduenerit cantabitur de festo. Si vero festiuitas sit trium lectionum nõ fiet nisi cõmemoratio ad missam. Feria. ij. Inuitatoriũ Alleluia allã. ps Dominus illuminatio. ps. Ad te dñe clamabo. ps. Afferte. ℣. Resurrexit dominus

De actibus aploꝝ. L. i.

Primū quidē sermone feci de oībus o theo. file que cepit ihūs face re ⁊ docere vsq; in diem qua precipiēs aplis p spi ritum sanctū quos elegit assumpt⁹ est. Quib⁹ et p̄ buit seipm viuū post pas sionem suā in multis ar gumentis p dies quadra ginta apparens eis: ⁊ lo quēs de regno dei. Et cō nescens p̄cepit eis ab hie rosolimis ne discederent sed expectarēt pmissionē patris quā audistis inqt p os meū qz iohes quidē baptizauit aqua vos aūt baptizami spūsancto nō post multos hos dies. ℟ de resurrectione dicātur per totā hāc ebdom. L. ij

Igitur qui cōuenerant interrogabāt eū dicen tes. Dñe si in tpe hoc re stitues regnū israel: Dixit aūt eis. Nō est vestrū nos se tpa vel momenta que pater posuit i sua potesta te: sed accipietis virtutez supuenientis spūsancti i vos ⁊ eritis mihi testes i ihrlm ⁊ in omni iudea et samaria ⁊ vsq; ad vlti mum terre. Lcō tertia.

Et cū hec dixisset. Vi dentibus illis eleua tus est: ⁊ nubes suscepit eū ab oculis eoꝝ. Cumq; intuerent in celū euntem illū ecce duo viri astitert iuxta illos in vestibus al bis: qui ⁊ dixerunt. Viri galilei quid statis aspici entes in celū. hic ihs qui assumpt⁹ est a vobis i ce lum: sic veniet quēadmo dum vidistis eū euntē in celum. Tūc reuersi sunt ie rosolimā a mōte qui vo catur olineti qui est iuxta ihrlz sabbati hñs iter: ps Te deum. ℣. Surrexit dñs de sepulchro. Caplm. Xps resurgens. ℣. Surrexit dñs vere. ℟. Et apparuit. Añe sequētes sup ebdom. ad bened ⁊ ad mag. dicātur Et finite repetātur. Aña. Post octo dies ianuis clausis ingressus dñs dixit eis pax vobis allā alla. aña. Mitte manū tuā in latus meū et no

si esse incredulus sed fidelis alleluia allã. añ. Mitte manum tuã et cognosce loca clavorum allã et noli esse incredulus sed fidelis allã allã. añ. Quia vidisti me thoma credidisti bti q nõ viderũt et crediderunt allã. añ. Multa quidem et alia signa fecit ihũs in cõspectu discipulorum suorũ allã que non sunt scripta in libro hoc allã. añ. Hec aũt scripta sunt vt credatis qr ihũs est xpus filius dei et vt credentes vitã habeatis in nomine ipius allã. añ. Qui credit in filium dei habet testimoniũ dei in se allã. Oro de resurrectiõe. Ad vesperas supps añ. Allã allã alluia. ps. Dilexi qm. Cum alijs pis. Capim. Omne qd natũ est ex deo. Et dicat ad vespas vsqz ad ascensionẽ dñi nisi in sabbatis qr tũc dr caplm. Xps resurrexit primicie dormientium. v. Mane nobiscum. Oro de resurrectione. Feria tertia. Inuitatorium. Allã allã allã. ps. Venite. añ. Allã allã. ps. Dixi custodiã. ps. Expectans expectaui. ps. Btũs qui intelligit. v. Resurrexit. L. i.

Et cũ introissent in cenaculum ascenderũt vbi manebat petrus: et iohãnes: et iacobus et ãdreas: philippus et thomas bartholomeus et matheus et iacobus alphei: et symon zelotes: et iudas iacobi. Hi omẽs erãt pseuerãtes vnanimiter in orõne cuz mulieribus et maria matre ihu et fratribus eius. L. ij.

In diebus illis exurgẽs petrus in medio fratrũ dixit. Erat aũt turba hominũ simul fere centũ viginti viri. fratres oportet impleri scripturã quã predixit spũssanctus: p os dauid de iuda qui fuit dux eorum qui cõphenderũt ihesum: qui cõnumeratus erat in nobis et sortitus est sortem ministerij huius. Et h quidẽ possedit agrum de mercede iniquitatis et suspẽsus crepuit medius: et diffusa sunt oia viscera eius. Et notũ factũ est omnibus habitãtibus ihrlm

sta vt apellaretur ager il-
le lingua eorum acheldemach hoc ē ager sanguis
Scriptū est em̄ Lcō .iij
in libro psalmorū fiat
cōmemoratio eorū deserta: ꝛ nō sit qui inhabitet
in ea. Et episcopatum ei9
accipiat alter. Oportet ergo ex his viris qui nobiscum sunt cōgregati in oī
tempore: quo intrauit et
exiuit inter nos dn̄s ih̄s:
incipiēs a baptismate iohannis vsq₃ in diez qua
assumptus est a nobis testem resurrectionis eius
nobiscum fieri vnum ex
istis. Feria quinta Inuitatoriuz. Allā allā allā. ps.
Venite exul. an. Allā allā.
ps. Dixit insipiens. ps.
Exaudi de9 orōnem. ps.
Miserere mei. ℣. Resurrexit
dominus. Lectio prima
Et statuerunt duos ioseph qui vocat' barsabas qui cognominat9
est iustus: ꝛ mathiaz. Et
orantes dixerūt. Tu dn̄e
qui corda noscis omniuz
ostende quem elegeris ex
his duobus vnuz accipere locum ministrij huius
ꝛ aplātus de quo preuaricatus est iudas vt abiret in locū suum. Et dederunt sortes eis. Et cecidit
sors sup mathiā: ꝛ ānumeratus est cum vndeci
apostolis. Lcō secunda.
Et cum cōplerent dies
pentecostes erant
om̄s pariter in eodem loco. Et factus est repēte de
celo sonus: tanq̄ aduenientis spūs vehemētis et
repleuit totā domuz vbi
erant sedentes. Et apparuerunt illis dispartite linguę tanq̄ ignis: seditq₃ supra singulos eoruz. Et repleti sunt om̄s spū sancto
ꝛ ceperūt loqui varijs linguis prout spūssanct9 dabat eloqui illis. Lcō .iij
Erāt aūt in ihrl'm habitātes iudei viri religiosi: ex oī natione que
sub celo est. Facta autem
hac voce conuenit multitudo ꝛ mēte cōfusa ē: qm̄
audiebat vnusquisq₃ lingua sua illos loquentes.

Stupebant aūt oēs et
mirabantur dicētes: Nō-
ne ecce omnes isti qui lo
quuntur galilei sunt? Et
quomodo nos audiuim⁹
vnusquisqȝ linguam no-
stram in qua nati sumus

Feria quarta Inuitatori
um. Allā allā allā. ps. Veni-
te ex. an. Allā allā ps. Sal
uum me fac. ps Deus in
adiutorium. ps. In te do
mine speraui. ℣. Resurrexit
dn̄s. ℟. Sicut dixit vobis.

Lcō. i.
Parthi: ⁊ medi
⁊ alamite. ⁊ qui ha-
bitant mesopotamiā: iu-
deam: ⁊ cappadociā. pō-
tum: ⁊ asiam: phrygiam:
⁊ pamphiliam: egyptum
⁊ partes libye: que est cir
ca cirenen: ⁊ aduene ro-
mani: iudei quoqȝ ⁊ pro-
seliti: cretes ⁊ arabes: au
diuimus eos loquentes
nr̄is linguis magnalia dī
Stupebāt aūt oēs ⁊ mi
rabant̄ ad inuicē dicētes
q̄d nā vult hoc esse? Alij
aūt irridētes dicebāt q̄a
musto pleni sunt isti:

L. ij.
Stans aūt petr⁹
cuȝ vndecim eleuauit vo
cem suā: ⁊ locutus est eis
viri iudei ⁊ qui habitatis
ih'r'l'm vniuersi: hoc vobis
notum sit: ⁊ aurib⁹ perci-
pite verba mea. Nō eīm si
cut vos estimatis hij ebrij
sunt: cum sit hora diei ter
tia. Sed hoc est quod dic
tum est per prophetaȝ io-
hel. Et erit in nouissimis
diebus dicit dominus ef
fundam de spū meo sup
omnem carnem.

Lcō. iij.
Et prophetabunt filij
vestri ⁊ filie vestre ⁊
iuuenes vestri visiones
videbunt: ⁊ seniores vr̄i
somnia somniabunt. Et
quidem super seruos me-
os ⁊ ancillas meas ī die
bus illis effundaȝ de spū
meo ⁊ prophetabūt ⁊ da
bo prodigia in celo sursū
⁊ signa in terra deorsum
sanguinē ⁊ ignē ⁊ vapo
rem fumi. Sol cōuertetur
in tenebras: ⁊ luna ī san-
guinē: anteq̄ veniet dies
dn̄i magn⁹ ⁊ manifest⁹ ⁊
erit oīs quicunqȝ inuoca
uerit nomē dn̄i saluus erit.

Feria sexta Inuitatoriuz Allā allā allāps. Venite. an. Allā allā. ps. Exultate deo. ps. Deus stetit. ps. De⁹ qui similis. v. Resur-rexit dn̄s. Lcō prima.

Viri israelite audite v-ba hec: Ihm nazarenum virū approbatū a do i vobis virtutib⁹ ꝛ pdigiis ꝛ signis que fecit deus per illū in medio vestri sicut scitis hūc definito cōsilio ꝛ pscientia dei traditum p manus iniquoꝝ affigentes interemistis. Quē deus suscitauit solutis dolorib⁹ inferni: iuxta quod impossibile erat teneri illum ab eo. Lcō. ij.

Dauid em̄ dicit in eū: Prouidebā dn̄m in cōspectu meo semp qm̄ a dextris est mihi ne cōmoueat: ppter hoc letatū est cor meū: ꝛ exultauit lingua mea insup ꝛ caro mea requiescet in spe. Qm̄ nō derelinques aiam meam in inferno: nec dabis sanctum tuū videre corruptionem: Notas mihi fecisti vias vite: replebis me iocūditate cū facie tua. Viri fratres. liceat audenter dicere ad vos de patriarcha dauid qm̄ defunct⁹ ē ꝛ sepultus est ꝛ sepulchrū eius est apud nos vsq₃ in hodiernum diem. Lcō. iij

Propheta igit̄ cū esset ꝛ sciret q₂ iureiurando iurasset ille de⁹ de fructu lumbi ei⁹ sedere sup sedem ei⁹: puidens locut⁹ est de resurrectione xp̄i q₂ nec₃ derelict⁹ est in inferno: nec₃ caro eius vidit corruptionē. hunc ihm resuscitauit de⁹. Cui⁹ oēs nos testes sumus. Dextera igit̄ dei exaltat⁹ ꝛ promissione spūssancti accepta a patre: effudit hoc donuz qđ vos videtis ꝛ auditis. Sabbato Inuitatoriū. Allā allā allā. ps. Venite an. Allā allā. ps. Cantate. ij. ps. Dn̄s regnauit ps. Jubilate. v. Resurrexit dominus. Lectio prima

Non em̄ dauid ascēdit in celos. dicit aūt ipse. Dixit dn̄s dn̄o meo: se

de a dextris meis. Donec ponā inimicos tuos: scabellum pedū tuoꝝ. Certissime sciat ergo oīs dom⁹ israel: qꝛ eū dñm eū ꝛ xp̄m fecit de⁹ hunc iesum: quē vos crucifixistis. His autem auditis cōpuncti sūt corde: et dixerūt ad petrū ꝛ ad reliquos apostolos Quid faciem⁹ viri fratres Petrus aūt ad Act. ij illos peñitentiā inqt agite: ꝛ baptizetur vnusquisqꝫ vestrū in nomine iesu xp̄i in remissionē peccatoꝝ vestroꝝ: ꝛ accipietis donū sp̄ūssancti. Vobis eñi est repmissio ꝛ filijs vestris. ꝛ oībus q̄ lōge sunt quoscunqꝫ aduocauerit dñs de⁹ noster. Alijs etiā verbis plurimis testificatus est: ꝛ exhortabatur eos dicēs saluami a generatione ista praua Qui ergo recepe Act. ij rūt sermonē ei⁹ baptizati sunt: ꝛ apposite sūt in die illa aīe circiter tria milia. Erāt aūt pseuerantes in doctrina apl'orū ꝛ cōicatione fractionis panis ꝛ orōnib⁹. Fiebat autem omni aīe timoꝛ. Multa quoqꝫ prodigia ꝛ signa per apl'os in ihrl'm fiebant: ꝛ metus erat magnus in vniuersis. Omēs etiā qui credebāt erāt pariter ꝛ habebāt oīa communia. Possessiones et substātias vendebant ꝛ diuidebant illa oībus p ut cuiqꝫ op⁹ erat. Ad vesperas capl'm Xp̄us resurrexit primicie. Mane nobiscum. Ad mag. aā. Et respicientes viderunt reuolutum lapidem erat quippe magnus valde allā. Orō de resurrectione. Ad compl. ymnus Jesu saluatoꝛ. Aāe sequētes dicantur p ordinē ad mag. in sabbatis vsqꝫ ad ascensionē dñi. aña. Et respicientes: vt supra. aā. Scio q̄ ihm̄ queritis nazarenū crucifixum surrexit allā. aña Cito euntes dicite discipulis qꝛ surrexit dñs allā. aña Ite dicite discipulis eius ꝛ petro qꝛ precedet vos in galileā ibi eū videbitis allā. aña Nonne sic o

portuit pati xp̄m et ita intrare in gloriam suam allā allā. an̄. Et coegerunt illum dicentes mane nobiscum dn̄e q2 advesperascit allā. an̄a. Et intrauit cum illis et factum est dum recumberet cum eis accepit panem benedixit ac fregit et porrigebat illis allā. an̄a. Data est mihi omnis potestas in celo et in terra allā. an̄. Docete om̄s gentes seruare om̄ia quecumq3 mandaui vobis allā. an̄a Ecce ego vobiscum sum alleluia omnibus diebus allā. an̄a Jesum queritis nō est hic sed surrexit recordamini qualiter locutus est vobis dum adhuc in galilea esset allā. an̄a. Christus resurgens ex mortuis iā nō moritur mors illi vltra nō dn̄abitur quod enim viuit viuit deo allā. an̄. Christus passus est pro nobis vobis relinquens exemplū vt sequamini vestigia eius allā. an̄. Qui credit in filium dei habet testimonium dei in se allā. an̄. Omne datum optimū et om̄e donum perfectum de sursum est descendens a patre luminū alleluia. Dn̄ica. ij. post pascha. In

uitatorium Allā allā. ps. Venite. an̄. Allā allā. ps. Cū inuocarez. ps. Verba mea. ps. Dn̄e ne in furore ij⁹. v. Resurrexit dominus.

In illo Scd̄m iohem. tpe. d. i. d. suis. Ego sū pastor bon⁹. bon⁹ pastor aīam suā ponit p ouibus suis. Et rel'. Omel'. beati grego. pape. Lcō prima

Audistis fratres carissimi ex lectione euāgelica eruditionē nostrā audistis et periculū nr̄m. Ecce enī his qui nō ex accidenti dono. sed essentialiter bon⁹ est. dicit. Ego sum pastor bon⁹. Atq3 eiusdē boītatis formā quā nos imitemur: adiungit dicens. Bon⁹ pastor animā suā ponit p ouib⁹ suis. Fecit qd̄ monuit ostēdit qd̄ iussit. R. Ego sicut vitis fructificaui suauitatez odoris allā. Trāsite ad me omnes qui cōcupiscitis me et a generationibus meis adimplebimini allā allā. v. In me gratia omnis vie et veritatis in me est oīs spes vite et virtutis. Trā.

Bonus pastor Lcō. ij animam suā p ouib⁹ suis posuit: vt in sacramento nr̄o corpus suū ꝛ sanguinē verteret: ꝛ oues q̄s redemerat carnis sue alimento saciaret. Oñsa nobis est de cōtemptu mortis via quā sequamur apposita forma cui imprimamur. Primū nobis ē exteriora nr̄a misericorditer ouib⁹ ei⁹ impēdere postremum vero si necesse sit etiam mortē nostrā pro eisdem ouib⁹ ministrare. ℞. Audiui voces in celo angelorum multorū dicentiū. Timete dn̄m ꝛ date claritatē illi ꝛ adorate eū qui fecit celū ꝛ terrā mare ꝛ fontes aquarū allā allā allā. ℣. Vidi angelū dei volātem p mediū celū voce magna clamantem ꝛ dicentē. Timete.

A primo aūt hoc L. iij a minimo peruenitur ad postremuz maius. Sz cum incōparabiliter longe sit melior anima qua viuimus. a terrena substātia quam exterius possidēmus. qui nō dat pro ouibus substantiam suā quādo pro his daturus est animam suam? Et sunt nōnulli qui dum plus terrenaz substantiā quā oues diligunt meritum pastoris pdunt. ℞. Audiui vocē in celo tanq̄ vocē tonitrui magni allā regnabit de⁹ noster in eternū allā. ℣. Q2 facta est salus ꝛ virtus et potestas xp̄i eius allā allā. ℣. Et vox de throno exiuit dicens laudez dicite deo nostro oēs sancti eius vt qui timetis deum pusilli ꝛ magni. Qui a.

Hec rn̄soria supradicta cum alijs de sup ebdoma. que sequūtur. finita si necesse fuerit repetātur. ℣. Surrexit dominus de sepulchro. In laudib⁹ aña. Alleluia alleluia alleluia allā alleluia. Caplm. Xp̄us resurgens. ℣. Surrexit dominus vere. Ad benedict⁹ aū. Pastor bonus animam suam ponit pro ouibus suis alleluia.

Oratio.

Deus qui in filij tui humiliate iacētē mūdum erexisti fidelibus tuis perpetuam concede leticiaz

vt quos ꝑpetue mortis eripuisti casibus gaudijs facias ꝑfrui sempiternis Per eundem. Ad horas dicaꝫ sicut in dñica precedēti. Ad vespas aña Ego sum pastor bonus qui pasco oues meas ꝛ ꝓ ouib⁹ meis pono animaꝫ meā allā. Oro de resurrectione. Ad compl. ymnus. Te lucis Super ebdom. añe. sequētes dicanꝫ ad bened ꝛ ad mag Et si necesse fuerit repetatur Et dicātur orones de resurrectione añ. Mercenarius est cuius nō sunt oues ꝓprie videt lupū venienteꝫ ꝛ dimittit oues ꝛ fugit et lup⁹ rapit ꝛ dispergit oues allā. añ. Ego sum pastor omnū ego sum via et veritas ego sum pastor bonus ꝛ cognosco oues meas ꝛ cognoscūt me mee allā allā. aña Sicut nouit me pater ꝛ ego agnosco patrem et animā meā pono pro ouib⁹ meis alleluia. añ Alias oues habeo que nō sunt ex hoc ouili ꝛ illas oportet me adducere ꝛ vocem meā audient ꝛ fiet vnū ouile et vnus pastor allā. añ. Christus passus est pro nobis vobis relinquens exemplū vt sequanuni vestigia eius alleluia

Feria scda Inuitatorium

Allā allā allā. ps. Venite. aña. Allā allā. ps. Exaltabo te. ps. In te dñe speraui. ps. Bti quoꝝ. ℣. Resurrexit dominus. Lcō prima

Quotidie quoqꝫ ꝑdurātes vnanimiter ī. templo ꝛ frangētes circa domos panē sumebāt cibuꝫ cū exultatione ꝛ simplicitate cordis: collaudātes deū ꝛ hñtes graciaꝫ ad oēm plebem dñs aūt augebat qui salui fiebāt quotidie ī id ipm. ℟. Locutus est ad me vnus ex septeꝫ angelis dicens veni ostendam tibi nouā nuptā spōsam agni. Et vidi iherusalem descendentem de celo ornatā monilibus suis allā allā allā. ℣. Et sustulit me in spū in montē magnū et altum. Et vidi. Lcō scda

Petrus aūt ꝛ iohēs ascendebāt in templuꝫ ad horā orationis nonam. Et quidā vir q̄ erat claudus ex vtero matris sue

baiulabatur quem ponebant quotidie ad portam templi que dicitur speciosa, ut peteret elemosinam ab introeuntibus in templum. Is cum vidisset petrum et iohem incipientes introire in templum rogabat ut elemosinam acciperet. Intuens autem in eum petrus cum iohanne dixit: Respice in nos. At ille intendebat in eos: sperans se aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit. Argentum et aurum non est mihi: quod autem habeo hoc tibi do. In nomine ihesu christi nazareni surge et ambula. R. Vidi iherusalem descendentem de celo ornatum auro mundo et lapidibus preciosis intextam alla alla. V. Et erat structura muri eius ex lapide iaspidis ipsa vero auro mundo simile vitro mundo Alleluia alla. Lectio tertia.

Et apprehensa manu eius dextera alleuauit eum: et protinus consolitate sunt bases eius et plante. Et exiliens stetit et ambulabat: et intrauit cum illis in templum: ambulans et exiliens et laudans deum. Et vidit omnis populus eum ambulantem et laudantem deum. Cognoscebant autem illum quod ipse erat qui ad elemosinam sedebat ad speciosam portam templi. Et impleti sunt stupore: et extasi in eo quod contigerat illi. R. Ostendit mihi angelus fontem aque viue et dixit ad me alla. Hic deum adora alla alla alla. V. Postquam audissem et vidissem cecidi ut adorarem ante pedes angeli qui mihi hec ostendebat et dixit mihi. Hic deum. ps. Te deum

Non dicatur super ebdo. Nec preces neque suffragia ad horas usque post dominicam de trinitate: Feria tertia Inuitatorium Alla alla alla. ps Venite. ana. Alla alla. ps. Quemadmodum. ps. Deus auribus. ps. Eructauit. V. Resurrexit dominus. Lectio i.

Cum tenerent autem petrum et iohem cucurrit omnis populus ad eos ad porticum que appellabatur salomonis stupentes. Videns autem petrus respondit ad populum. Viri israelite quid mi

ramini in hoc: aut nos q̄d intuemini: quasi nr̄a virtute aut potestate fecerimus hūc ambulare? Deus abrahā et deus ysaac et deus iacob: deus patrū nostrorum glorificauit filiū suum iesum: quē vos quidem tradidistis et negastis ante faciē pilati iudicāte illo dimitti. ℟. Hec est iherusalē ciuitas magna celestis ornata tanq̄ sponsa agni. Quoniam tabernaculum facta est allā. ℣. Porte eius nō claudentur per diem nox enim nō erit in ea. Quoniam. L. ij.

Vos aūt sanctū et iustum negastis et petistis virū homicidam donari vobis autorē vero vite interfecistis. Quē deus suscitauit a mortuis: cuius nos testes sumus et in fide nominis eius hunc quem vos videtis et nostis cōfirmauit nomē eius et fides que per eū est dedit integrā sanitatē istam in cōspectu omnium vestrum Et nunc fratres scio quia per ignorantiā fecistis sicut et principes vestri. ℟. Doce te filios vestros allā allā. Ut memoriter teneant allā et ore decantent allā allā. ℣. Filii q̄ nascentur et exurgent narrent ea filiis suis. Ut. Lc͡o tertia

Deus aūt qui p̄nunciauit per os omnium prophetarum pati xp̄m suum: sic impleuit. Penitemini igitur et cōuertimini vt deleātur peccata vestra: vt cum venerint tempora refrigerij a cōspectu domini et miserit eum qui predicatus est vobis ihesum xp̄m: quem oportet quidem celū suscipere vsque in tempora restitutionis omnium que locutus ē deus per os sanctorum suorum a seculo prophetarum. ℟. Decantabat populus in israel allā et vniuersa multitudo iacob canebat legittime. Et dauid cum cantoribus cytharam percuciebat in domo domini et laudes deo canebat allā alleluia. ℣. Sanctificati sunt ergo sacerdotes et leuite et vniuersus israel deducebat archā federis domini in iubilo. Et.

Feria quarta. Inuitatorium.

Allā allā allā. ps. Venite.
an. Allā allā. ps. Miserere
mei deus miserere. iiº. ps
Si vere vtiqz. ps. Eripe
me. ℣. Resurrexit dñs. L. i.

Moyses quidez dixit
Qu omā prophetā
suscitauit vobis dñs de⁹
vester de fratrib⁹ vestris
tanq̃ meipsum audietis
iuxta omnia quecūqz lo-
cutus fuerit vobis. Erit
aūt omis anima que nō
audierit prophetā illū ex
terminabit de plebe. Et
omnes prophete a samu
el ⁊ deinceps: qui locuti
sunt annūciauerunt dies
istos. ℟. In diademate capi
tis aaron lapides preciosi ful
gebant. Dum perficiretur op⁹
dei allā allā allā. ℣. In veste
enim poderis quam habebat
totus erat orbis terrarū et pa
rentum magnalia in quattuor
ordinibus lapidum erant sculp
ta. Dum. Lectio secunda

Vos estis filij prophe
taꝝ ⁊ testamenti qd
disposuit deus ad patres
vestros dicens ad abra-
haz. Et in semine tuo be-
nedicentur omnes fami-
lie terre: vobis pͥmū de-
us suscitans filium suum
misit eum benedicentem
vobis: vt conuertat se
vnusquisqz a neq̃tia sua.
℟. Veniens a libano quam
pulchra facta est alleluia. Et o
dor vestimentorum tuorum al
leluia super omnia aromata al
leluia alleluia. ℣. Fau⁹ distil
lans labia tua mel ⁊ lac sub li
gua tua. Et odor vestimento-
rum tuorum. Lectio tertia

Loquētib⁹ aūt illis ad
populū supuenerunt
sacerdotes ⁊ magistrat⁹
tēpli ⁊ saducei: dolentes
q docerent populū ⁊ an
nūciarent in ihm resurrec
tionez ex mortuis ⁊ inie-
cerūt in eos manus ⁊ po
suerūt eos in custodiā in
crastinū. Erat aūt iā ves-
pera. Multi aūt eoꝝ q au
dierāt verba crediderunt
⁊ fact⁹ est numer⁹ eoꝝ qui
qz milia. ℟. Platee tue ihe
rusalem sternētur auro mūdo
allā ⁊ cātabitur in te canticuz
leticie alleluia. Et per omēs vi-
cos tuos ab vniuersis dicetur

allā allā. ꝟ. Luce splēdida ful
gebis et omnes fines terre ad-
dorabunt te. Et per Feria. v.
Inuitatoriū. Allā allā allā
ps. Venite. aña. Allā allā.
ps. Deꝰ iudiciū. ps. Quā
bonus. ps. Ut quid. ꝟsi.
Resurrexit. Lectio prima
Factum est aūt in crasti
num vt cōgregarētur
principēs eoꝝ ⁊ seniores
⁊ scribe in ihrl'm ⁊ annas
princeps sacerdotū: ⁊ cai
phas ⁊ iohēs ⁊ alexāder
⁊ quotquot erāt de gene
re sacerdotali. Et statuen
tes eos in medio interro
gabant. In qua virtute.
aut in quo nomie fecistis
hoc vos? Tūc repletꝰ spū
sancto petrꝰ dixit ad eos
Principes populi ⁊ seni-
ores israel audite: si nos
hodie diiudicamur in bñ
facto hoīs infirmi inquo
iste saluus factꝰ est: notū
sit oibus vobis ⁊ oi ple-
bi israel: qꝛ in noie domi
nri ihu xpi nazareni quē
vos crucifixistis quē deꝰ
suscitauit a mortuis i hoc
iste astat corā vobis sanꝰ

Hic est lapis qui L. ij.
reprobatus est a vo
bis edificātibus: qui fac-
tus est in caput anguli ⁊
nō est in alio aliquo salus
Nec eñi aliud nomen sub
celo datū hoibus in opor
teat nos saluos fieri. Ui
dentes aūt petri constan
tiam ⁊ iohānis cōperto
ꝙ homies essent sine litte
ris ⁊ idiote āmirabant et
cognoscebāt eos qm̄ cuꝫ
ihesu fuerant. Lcō tertia
Hominē quoqꝫ viden
tes stantē cuꝫ eis q̄
curatus fuerat nihilꝑpote
rant cōtradicere. Iussert
aūt eos foras extra cōsili
um secedere et cōferebāt
adinuiceꝫ dicētes. Quid
facienꝰ hoibꝰ istis? Quo
niā quidē notū signū fac
tuꝫ est p eos oibus habi
tātibus ihrl'm. Manifestū
est ⁊ nō possumꝰ negare
Feria. vi. Inuitatorium.
Allā allā allā. ps. Venite.
an. Allā allā. ps. Quā dile
cta. ps. Bñdixisti. ps. In
clina. ꝟ. Resurrexit dñs
Sed ne amplius L. i.

diuulgetur in populū: cō minemur eis ne vltra loquentur in noīe hoc vlli hoim. Et vocātes eos dnūciauerūt ne oīo loquerentur nec docerēt in noīe ihū. Petrus vero & iohānes respōdentes dixerūt ad eos. Si iustū est i cōspectu dī vos potiꝰ audire ꝙ deū iudicate. Non eī possumꝰ que vidimꝰ & audiuimꝰ nō loq. R. ij.

At ille cōminantes dimiserūt eos: nō inuenientes quō punirēt eos ꝑpter populū q̄ oēs clarificabant id qđ factū fuerat i eo qđ acciderat. Annoꝝ eī erat ampliꝰ quadragita homo in quo factū fuerat signū istud sanitatis. Dimissi aūt venerūt ad suos: & annūciauerūt eis quāta ad eos principes sacerdotū & seniores dixissent. Lectio tertia

Qui cū audissent vnanimiter leuauerūt vocem ad deum & dixerunt dn̄e tu qui fecisti celū et terrā: mare & oīa que i eis sunt: qui spū sancto ꝑ os prī nostri dauid pueri tui dixisti. Quare fremuerūt gentes & populi meditati sunt inania. Astiterunt reges terre & principes cōuenerūt in vnū aduersus dn̄m & aduersus xp̄m eiꝰ

Sabbato Inuitatorium

Allā allā allā. añ. Allā allā. ps Misericordiā. ps. Domine exaudi. ps. Benedic. v. Resurrexit dn̄s. R. i.

Conuenerūt eī vere ī ciuitate ista aduersus sanctū puerū tuū ihū quē vnxisti: herodes & pōtiꝰ pilatus cū gentibꝰ & populi israel: facere que manus tua & consiliū tuum decreuerunt fieri. Et nūc dn̄e respice in minas eoꝝ & da seruis tuis cū omni fiducia loqui verbū tuū: in eo ꝙ manū tuā extendas ad sanitates & signa & ꝓdigia fieri per nomen sancti filij tui ihesu. R. ij.

Et cū orassent motus est locus in quo erāt cōgregati. Et repleti sunt oēs spū sancto & loquē

T

bant verbū dei cum fiducia. Multitudinis aūt credentium erat cor vnū et aīa vna nec quisquā eorū que possidebat aliqd suū esse dicebat: sed erāt illis oīa coīa. Et virtute magna reddebāt aplī testimoniū resurrectiois ihū xpī dñi nrī: et gratia magna erat in oībus illis. Neqꝫ eñ quisquā egens erat inter illos. Lectio tertia.

Quotquot eñ possessores agrorū aut domorū erāt vendētes afferebant pcia eorū que vēdebant: et ponebāt ante pedes aplorū. Diuidebatur aūt singulis put cuiqꝫ opus erat. Joseph aūt qui cognominatus est barsabas ab aplis: qd est interpretatū filius cōsolatiois leuites cyprius genere cū haberet agrū vēdidit eū et attulit preciū: et posuit ante pedes aplorū. Ad vesperas capl'm. Xps resurrexit primitie. ℣. Mane nobiscū. Ad mag. añ. de sabbatis. Quere supra. ero de resurrectione. Ad compl. ymn⁹. Jesu saluator. Dominica. iij. p⁹ pascha. Inuitatoriū Allā allā. añ. Alleluia allā. ps. Dñe de⁹ meus in te speraui. ps. Dñe dñs nr. ps. In dño confido. ℟. Resurrexit dominus.

In illo tpe. Scdm iohem. Dixit. i. d. s. Modicum et iā nō videbitis me et iterū modicū et videbitis me: qr vado ad patrē. Et rel. Omel. venerabil bede pbri. Lectio prima.

Leta dñi et saluatoris nostri pmissa fratres carissimi leto cordis auditu pcipere debemus sedulaqꝫ intētione psistere. qtin⁹ ad hec cōtingere mereamur. Quid est eñ qd merito letius audiat qꝫ puenire posse ad gaudiū qd nunqꝫ possit auferri. Notandū aūt qr tota lectionis hui⁹ euāgelice series illis speciatim conuenit qui eā pñtes audierūt a dño: pars aūt illi⁹ etiā nobis qui post passionē et resurrectionem dñicā

ad fidem venimus aptissime cognuit. ℟. Ego sicut vitis. cum aliis. Lectio secunda

Quod ergo ait modicum et iam non videbitis me et iterum modicum et videbitis me quia vado ad patrem: ad illos specialiter pertinet qui eius discipulatui predicantis in carne adherere. et post tristitiam passionis visa resurrectione et ascensione eius letificari meruerunt. Nam quia hec illa qua tradebatur nocte locutus est: modicum erat id est eiusdem noctis et diei sequentis tempus usque ad horam qua illum non videre inciperent. Lectio tertia

Tentus enim nocte illa a iudeis et in crastinum crucifixus: cum sero factum esset depositus est de cruce. et intra septa sepulchri ab humanis seclusus obtutibus. Et iterum modicum erat usque dum illum viderent. Resurrexit enim a mortuis tertia die et apparuit eis in multis argumentis per dies quadraginta. Quare autem modicum esset ut non viderent eum et iterum modicum et viderent eum annectit causam dicens quia vado ad patrem. ps. Te deum. ℣. Surrexit dominus de sepulchro. In laud. an. Alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia. Capitulum. Christus resurgens. ℣. Surrexit dominus vere. Ad bened. an. Modicum et non videbitis me dixit dominus: iterum modicum videbitis me quia vado ad patrem alleluia alleluia. Oratio.

Deus qui errantibus ut in via possint redire iusticie veritatis tue lumen ostendis: da cunctis qui christiana professione censentur: et illa respuere que huic inimica sunt nomini et ea que sunt apta sectari. Per dominum. Ad horas dicatur sicut in octavis pasche. Ad vesperas super ps. an. Alleluia alleluia alleluia: Capitulum. Omne quod natum est. ℣. Mane nobiscum. ℟. Quoniam advesperascit. Ad mag. an. Amen amen dico vobis quia plorabitis et flebitis vos mundus

aũt gaudebit vos aũt cõtrista mini sed tristicia vestra vertetur in gaudium allã. Orõ de resurrectione. Ad complet. ymnus Te lucis. Añe sequentes sup ebdom dicãtur ad bened. ⁊ ad mag. Et si necesse fuerit repetãtur. añ. Tristitia vestra verte tur in gaudiũ ⁊ gaudiũ vestrũ nemo tollet a vobis allã allã. añ. Tristitia vestra allã verte tur in gaudiũ allã. añ. Iterũ videbo vos allã ⁊ gaudebit cor vestrum allã allã allã. añ. Iterum videbo vos allã ⁊ gaudebit cor vestrũ allã. añ. Iterũ autẽ videbo vos ⁊ gaudebit cor vestrũ ⁊ gaudiũ vestrũ nemo tollet a vobis allã. Orõ de resurrectione. Feria. ij. Inuitatoriũ. Allã allã allã. añ Allã allã. ps. Exultate. ps Benedicã dñz. ps Iudica dñe. ℣. Resurrexit. L. i.

Vir aũt quidã noie ananias cũ saphyra vxore sua vẽdidit agrum ⁊ fraudauit d precio agri cõscia vxore sua: ⁊ afferẽs partẽ quandã: ad pedes apostoloꝝ posuit. Dixit aũt petrus ad ananiam. Anania cur temptauit sathanas cor tuũ mẽtiri te spiritui sancto: ⁊ fraudari de pcio agri: Nonne manens tibi manebat: ⁊ venundatũ in tua erat ptãte: Quare posuisti in corde tuo hãc rẽ: Nõ es mẽtitus hoibus sed deo. L. ij.

Audiẽs aũt ananias hec verba cecidit et expirauit: Et factus est timor magnus sup oẽs qui audierũt. Surgentes aũt iuuenes amouerũt eũ et efferentes sepelierũt. Factum est aũt quasi horarũ triũ spaciũ: ⁊ vxor ipsius nesciens qd factũ fuerat introiuit. Dixit aũt ei petrus. Dic michi mulier: si tãti agrũ vendidistis: at illa dixit. Etiã tãti. Petrus aũt ad eã: Quid vtiq cõuenit vobis tẽptare spm dñi: Ecce pedes eoꝝ qui sepelierũt virũ tuũ ad hostiũ: ⁊ etiã ferent te. Cõfestim cecidit ante pedes eius: ⁊ expirauit. L. iij.

Intrãtes aũt iuuenes

inuenerũt illã mortuã & extulerũt & sepelierũt ad virũ suum. Et fact⁹ est timor magnus in vniuersa ecclesia. & in oĩs qui audierunt hec. Per manus aũt aplõꝝ fiebãt signa & ꝓdigia multa in plebe. et erant vnanimiter oẽs in porticu salomonis. Ceteroꝝ aũt nemo audebat se cõiungere illis: sed magnificabat eos populus.

Feria tertia: Inuitatoriũ.

Allã allã allã. ps. Uenite. añ. Allã allã. ps. Deus noster refugiũ. ps. Oĩs gẽtes. ps. Magnus dñs. v. Resurrexit dominus. L. i.

Magis aũt augebatur credentium in dño multitudo viroꝝ ac mulierum ita vt in plateas eij cerãt infirmos & ponerẽt in lectulis & grabatis: vt veniente petro saltẽ vmbra illi⁹ obũbraret quẽq̃ illorum & liberarẽtur omnes ab infirmitatib⁹ suis Cõcurrebat aũt multitudo vicinaꝝ ciuitatũ ihrl'z efferentes egros & vexatos a spiritib⁹ inmũdis qui curabãtur oĩs. L. ij.

Exurgẽs aũt princeps sacerdotũ & oĩs q̃ cũ illo erãt que est heresis saduceoꝝ repleti sunt zelo & iniecerũt manus in aplõs & posuerunt eos i custodia publica. Angelus aũt dñi p noctẽ aperiens ianuas carceris & educẽs eos dixit. Ite & stãtes loquimi in tẽplo plebi oĩa verba vite huius:

Qui cũ audissẽt L. iij. intrauerũt diluculo in templũ: & docebãt. adueniens aũt princeps sacerdotũ & qui cũ eo erant cõuocauerũt cõsilium & oĩes seniores filioꝝ israel & miserũt ad carcerẽ vt adducerentur. Cũ aũt veissent ministri & aperto carcere nõ inuenissent illos: reuersi nũciauerũt dicentes. Carcerẽ quidẽ inuenimus clausum cũ omni diligentia: & custodes stantes ante ianuas aperientes aũt neminẽ intus inuenimus. Feria. iiij. Inui

tatorium. Allá allá allá. ps. Venite. aña. Allá allá. ps. Deus repulisti. ps. Exaudi deus. ps. Nonne deo. ℣. Resurrexit dñs. Lcō prima.

Ut aũt audierunt hos sermones magistratus tẽpli ⁊ pricipes sacerdotum ābigebant de illis quid nā fieret. Adueniẽs aũt quidā nunciauit eis: qꝛ ecce viri quos posuistis in carcerē sunt in templo stantes: ⁊ docẽtes populum. Tunc abijt magistratus cum ministris ⁊ adduxit illos sine vi. Timebāt eñi populũ: ne lapidarẽt. ℟. ij.

At cũ adduxissent illos statuerũt in cõcilio. Et interrogauit eos princeps sacerdotum dicens. Precipiendo pcepimus vobis ne doceretis in noie isto: ⁊ ecce replestis ihrl'm doctrina vrã: ⁊ vultis inducere sup nos sanguinē hois istius. Respõdens aũt petrus ⁊ apostoli dixerũt. obedire oportet deo magis q̃ hoibus: deus patrum vestrorum suscitauit iesum quē vos interimistis suspēdētes in ligno. Lcō tertia.

Hunc principē ⁊ saluatorem de⁹ exaltauit dextera sua ad dandā penitentiā israel: ⁊ remissionem peccatoꝝ ⁊ nos sum⁹ testes hoꝝ verboꝝ ⁊ spiritussanct⁹ quē dedit deus oibus obedientibus sibi. Hec cum audissent dissecabātur ⁊ cogitabāt interficere illos. Feria quinta

Inuitatoriũ. Allā allā allā. ps. Venite. aña. Allā allā. ps. Cõfitebimur tibi. ps. Notus in iudea. ps. Voce mea. ℣. Resurrexit. L. i.

Surgens aũt quidā in cõcilio phariseus nomine gamaliel legis doctor honorabilis vniuerse plebi iussit foras ad breue hoies fieri. Dixitq3 ad illos. viri israelite attendite vobis sup hoib⁹ istis: quid acturi sitis. Añ hos eñi dies extitit theodas dicens se esse aliquez cui cõsensit numerus viroꝝ circiter quadragintorum

qui occisus est: et oms q credebant et dissipati sūt et redacti ad nihilū. L. ij.

Post hūc extitit iudas galileus in diebus pfessionis et auertit populum post se. Et ipse perijt et oms quotquot consenserunt ei dispersi sunt. Et nunc itaqz dico vobis discedite abhoibus istis et sinite illos. Qm̄ si ē ex hominib⁹ cōsilium hoc aut opus dissoluetur: si vo ex deo est non poteritis dissoluere ne forte et deus repugnare videamini. L. iij.

Cōsenserunt aūt illi et cōuocantes apostolos cesis denūciauerunt ne oio loquerent in noie ihu et dimiserunt eos: Et illi quidē ibant gaudentes a cōspectu cōcilij qm̄ digni habiti sunt p noie ihu cōtumeliā pati. Omni aūt die nō cessabant in tēplo et circa domos docentes: et euangelizantes xpm ihm. Feria sexta Inuitatorium. Allā allā allā. Ps. Venite. Ana. Allā allā. Ps. fundamēta. Ps. Dñe de⁹ salutis. Ps. Misericordias. v. Resurrexit. Lectio .i.

In diebus aūt illis crescente numero discipuloꝝ: factū est murmur grecoruz aduersus hebreos eo q despicerent in ministerio quotidiano vidue eoꝝ. Conuocātes aūt duodeciz multitudinē discipulorum dixerunt. Nō est equum nos derelinquere verbum dei: et ministrare mensis. Cōsiderate ergo frēs viros ex vobis boni testimonij septem plenos spiritu sancto et sapiētia: quos constituamus sup hoc opus. Nos vero orationi et ministerio verbi instantes erimus. L. ij.

Et placuit sermo corā oi multitudine. Et elegerūt stephanū viruz plenum fide: et spū sancto et philippum et prochoꝝ: et nicanorem et thimonem et pharmenā: et nicolauz aduenam anthiocenum: Hos statuerūt aū cōspectum aploꝝum: et orantes

imposuerūt eis manus. ⁊
verbū dñi crescebat ⁊ mł
tiplicabat numerus disci
puloꝝ in ihrl'm valde. mł
ta etiā turba sacerdotum
obediebat fidei. Lcō. iij.
Stephanus aūt plenus
gratia ⁊ fortitudine
faciebat ꝓdigia ⁊ signa
magna in pplo. Surrexe
runt aūt quidaꝫ de syna
goga que appellat liber
tinoꝝ ⁊ cyrenensiū: ⁊ a
lexandrinoꝝ ⁊ eoꝝ q̄ erāt
a cilicia ⁊ asia disputan
tes cū stephano. ⁊ nō po
terant resistere sapie ⁊ spi
ritui qui loquebat ꝓpter
qđ redarguerentur ab eo
cū omni fiducia. Sabba
to Inuitatoriū. Allā allā
allā. ps. Venite. aña. Allā
allā. ps. Benedic. ij⁹. ps.
Cōfitemini. iij⁹. ps. Confi
temini. iij⁹: v: Resurrexit do
minus de. Lectio prima.
Tūc summiserūt viros
qui dicerent se audi
uisse euꝫ dicentem verba
blasphemie in moysem ⁊
deum. Cōmouerūt itaq̄
plebē ⁊ seniores ⁊ scribas
⁊ cōcurrentes rapuerunt
eū ⁊ adducerūt in cōcili
um: ⁊ statuerūt falsos te
stes qui dicerent. Homo
iste nō cessat loqui verba
aduersus locū sanctum ⁊
legē. Audiuim⁹ eñ eū di
centē: qm̄ ihus nazaren⁹
hic destruet locū istum: ⁊
mutabit traditiones. q̄s
tradidit nobis moyses
Et intuentes eū L. ij.
oēs qui sedebāt in
cōcilio viderūt faciē eius
tanq̄ faciē angeli. Dixit
aūt princeps sacerdotuꝫ
si hec ita se haberent. qui
ait. Viri fratres ⁊ patres
audite. Deus glorie appa
ruit patri nostro abrahe
cū esset in mesopotamia
priusquā moraret in car
ran: ⁊ dixit ad illū. Exi de
terra tua ⁊ de cognatiōe
tua: ⁊ veni in terrā quaꝫ
mōstrauero tibi. Lcō. iij.
Tunc exijt ď terra chal
deoꝝ: ⁊ habitauit in
carran. Et inde postquaꝫ
mortuus est pater ei⁹ trā
stulit illū in terrā istaꝫ in
qua nunc vos habitatis

Et nō dedit illi hereditatem in ea nec passum pedis: sed repmisit dare illi eā in possessionē ꝛ semini ei⁹ post ipm cū nō haberet filiū. Locut⁹ est aūt ei deus q: erit semen eius accola in terra aliena: et seruituti eos subijcient ꝛ male tractabūt eos ānis quadringētis: ꝛ gentem cui seruierit iudicabo ego dicit dn̄s. Ad vesperas capitulū. Xp̄s resurrexit primicie. ℣. Mane nobiscum. Ad mag. añ. Quere supra in sabbatis. oro de resurrectione. Ad compl. ymnus. Jesu saluator. Dn̄ica q̄rta post pascha Inuitato. Allā allā. ps. Venite. añ. Allā allā. ps. Saluum me fac. ps. Usquequo. ps. Dixit insipiēs. ℣. Resurrexit dn̄s. Scd̄m iohannem.

In illo tp̄e. Dixit. i. d. suis: Vado ad eū q̄ me misit: ꝛ nemo ex vobis iterrogat me quo vadis. Et rel. Omel. vener. bede presbiteri. Lcō prima.

Sicut ex lectione euangelica fratres carissimi audiuimus dn̄s ꝛ redēptor noster immunēte sue passionis articulo discipulis ꝛ gloriā ascēsionis qua ipe post mortē ꝛ resurrectionem erat clarificandus ꝛ aduentū spūssancti quo illi erant illustrādi patefecit. Quatin⁹ instāte hora passionis eiusdē min⁹ p illius morte dolerent quē post mortē ad celos subleuandū nō dubitarent. ℟. Narrabo nomen tuum fratribus meis allā. In medio ecclesie laudabo te allā allā. ℣. Cōfitebor tibi in populis dn̄e ꝛ psalmū dicā tibi in gentibus In medio eccle. Lcō scd̄a

Minus de sua desolatiōe trepidarēt q̄s abeunte licet dn̄o spirit⁹ sancti gratia cōsolandos esse sperarēt. Vado inq̄t ad eū qui me misit ꝛ neo ex vobis interrogat me quo vadis. ac si aperte dicat. Reuertens ascēdo ad eum qui me incarnari cōstituit ꝛ tāta tāq̧ manifesta erit eiusdē ascēsionis

claritas vt nemini vrm o pus sit iterrogare quo va dam videtibus q ad celos pgam. ℟. In ecclesiis benedicite deo allã. Dño de fõtibus israel allã. ℣. Psalmum dicite nomini eius date gloriam laudi eius. Dño. Lco. iii.

Bene aũt cum de ascensione sua dixisset vado ad eũ qui me misit addidit ꝛ nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Superius nãq cuz d sua passione protestaretur dicens quo ego vado vos nõ potestis venire interrogauit euz petrus ꝛ ait. Dñe quo vadis: Responsumq est ei. Quo ego vado nõ potes me modo sequi sequeris autẽ postea. ℟. Uiderunt te aque deus viderũt te aque ꝛ timuerũt. Multitudo sonitus aquarum vocẽ dederunt nubes alleluia alleluia alleluia. ℣. Illuxerunt choruscatiões tue orbi terre cõmota est ꝛ cõtremuit terra. Multitudo. Ista. ℟. supra dicta cuz aliis sex que sequũtur repetantur sup ebdo. si necesse fuerit. ps. Te deum. ℣. Surrexit dominus de sepulchro. In laud. an. Alleluia allã allã allã allã. Cap. Xp̃s resurgens. ℣. Surrexit dominus vere. Ad bened. an. Uado ad eũ qui misit me ꝛ nemo ex vobis iterrogat me quo vadis allã allã. Oratio.

Deus qui fideliũ mentes vni9 efficis voluntatis da populis tuis id amare quod p̃cipis id desiderare quod ꝓmittis vt inter mũdanas varietates ibi nr̃a fixa sint corda vbi vera sunt gaudia: Per dñm. Ad vesperas capłm. Dñe quod natũ. ℣. Mane nobiscũ. Ad mag. an. Uado ad euz qui misit me sed quia hec locutus sum vobis tristitia ipleuit cor vestruz alleluia. Oratio de resurrectione. Ad compl. ymnus Te lucis ante. Ane sequẽtes dicantur super ebdo. Ad bened. ꝛ ad mag. et si necesse fuerit repetatur. aña Ego veritatem dicõ vobis expedit vobis vt ego vadam allã. an. Si enim nõ abi

ero paraclit⁹ nō veniet ad vos si autem abiero mittam eū ad vos allā. añ. Dum venerit paraclitus spiritus veritatis ille arguet mundū de peccato et de iustitia et de iuditio allā. añ. Adhuc multa habeo vobis dicere sed nō potestis portare modo cum autem venerit ille spiritus veritatis docebit vos omnem veritatem alleluia. añ. Cum autem venerit ille spiritus veritatis docebit vos omnem veritatem ꝛ quē ventura sunt annunciabit vobis allā. añ. Non enim loquetur a semetipso sed quecunqꝫ audiet loquetur et que ventura sunt annunciabit vobis alleluia. añ. Ille me clarificabit quia de meo accipiet ꝛ annunciabit vobis. añ. Omne datū optimum ꝛ omne donum perfectum de sursum est descēdēs a patre luminum allā. Oro. de resurrectione. feria. ij. Inuitatoriū. Alleluia alleluia alleluia. añ. Alleluia alleluia. ps. Dixit iniustus. ps. Noli emulari. ps. Dñe ne in furore. ps. Resurrexit. De epla bti iacobi apli.

Iacob⁹ dei ꝛ dñi. L. i. nostri ihu xpi seruus duodeci tribub⁹ que sūt in dispersione salutē. Omne gaudiū existimate fratres mei cum in temptationes varias incideritis scientes ꝙ probatio fidei vestre pacientiā operatur. Pacientia aūt opus perfectum habeat: vt sitis pfecti ꝛ integri in nullo deficientes. Si quis aūt vestrū indiget sapientia postulet a deo qui dat oib⁹ affluenter ꝛ nō improperat ꝛ dabit ei. ℟. Bonū est confiteri dño allā. Et psallere allā. ℣. Indeca ordeo psalterio cū cātico in cythara. Et. L. ij.

Postulet autem in fide nihil hesitans: Qui enim hesitat similis ē fluctui maris. qui avēto mouetur ꝛ circumfertur. Nō ergo estimet homo illeꝙ accipiat aliquid a domino: vir duplex aīo incōstans est in omibus vijs suis. Glorieť autē frater humilis in exaltatiōe sua diues autem in hūilitate

sua qm̄ sicut flos feni trā
sibit. ℟. Dicant qui redemp-
ti sunt allā. A dn̄o alleluia. ℣.
Quos redemit de manu inimi
ci ⁊ de regionibus cōgregauit
eos. A dn̄o. Lectio tertia

Exortus em̄ est sol cuz
ardore ⁊ arefecit fe-
nū ⁊ flos ei⁹ decidit: ⁊ d
cor vultus eius deperijt.
Ita ⁊ diues in itineribus
suis marcescet. Btūs vir
qui suffert temptationez
qm̄ cū ꝓbatus fuerit acci
piet coronā vite qua rep
misit deus diligētib⁹ se.
℟. Si oblitus fuero tui iheru
salem allā obliuiscatur me dex
tera tua. Adhereat lingua mā
faucibus meis si nō meminero
tui alla allā. ℣. Super flumina
babilonis illic sedimus ⁊ fleui
mus dum recordaremur tui sy
on. Adhereat. Feria. iij. In
uitatoriū Allā allā allā. añ
Allā allā. ps Audite hec
om̄s. ps. Deus deoꝝ. ps.
Quid gloriaris. ℣. Resur-
rexit dn̄s. Lectio prima.

Nemo cuz tēptatur di-
cat: qm̄ adeo tēptat:
deus em̄ intemptat ma
loꝝ est. Ipse aūt neminez
tēptat. Unusquisqꝫ vero
temptat a cōcupiscentia
sua abstract⁹ ⁊ illect⁹. de
inde cōcupiscentia cū cō-
ceperat parit peccatū: pec
catū vero cū consummma
tum fuerit generat mortē
Nolite itaqꝫ errare fratres
mei dilectissimi Om̄e da
tum optimū ⁊ omne do-
num ꝑfectū desursum est
descendens a patre lumi-
nū: apud quē nō est trans
mutatio: nec vicissitudis
obūbratio. ℟. Hymnū can
tate nobis allā. Qūo cantabi-
m⁹ canticū dn̄i in terra aliena
allā allā. ℣. Illic interrogaue
runt nos qui captiuos dure-
rūt nos verba cantionū. Qūo
L. ij.

Voluntarie em̄ ge
nuit nos verbo veri-
tatis vt sim⁹ initiū aliqd
creature ei⁹. Scitis fratres
mei dilectissimi. Sit autē
ois homo velox ad audi
endū: tard⁹ aūt ad loquē
dū: ⁊ tardus ad irā. Ira
em̄ viri iusticiā dei non o
peratur. propter qd abijci
entes omnē immūdiciaz

ꝛ abundantiā malicie in māſuetudine ſuſcipite inſitū verbuꝫ qđ poteſt ſaluare aīas veſtras. ℟. De⁹ canticū nouū cantabo tibi allā In pſalterio decem cordarum pſallā tibi allā allā. ℣. De⁹ meus es tu cōfitebor tibi de⁹ meus es tu ꝛ exaltabo te. In pſ.

Eſtote aūt factores verbi ꝛ nō auditores tm̄ fallētes voſmetipſos. q: ſi quid auditor ē verbi ꝛ nō factor hic comparabit viro cōſideranti vultuꝫ natiuitatis ſue in ſpeculo: cōſiderauit enim ſe ꝛ abijt: ꝛ ſtatim oblit⁹ eſt qualis fuerit. Qui aūt pſpexerit in lege pfecte libertatis ꝛ pmanſerit i ea nō auditor obliuioſus factus: ſed factor operis: h btūs in facto ſuo erit. ℟. Cantate deo allā. Pſalmū dicite ei allā. ℣. Bñdicite nomen eius date gloriam laudi eius. Pſalmū Feria. iiij. Inuitatoriū Allā allā allā. aū. Allā allā. ps. Exaudi deus orōnē. ps. Jubilate. ps. Exurgat de⁹. ℣. Reſurrexit. L. i.

Si quis aūt putat ſe religioſum eſſe nō refrenans linguā ſuā: ſed ſeducens cor ſuū. Hui⁹ vana eſt religio. Religio mūda ꝛ imaculata apud deum ꝛ patrē hec eſt viſitare pupillos ꝛ viduas in tribulatione eoꝝ. ꝛ imaculatū ſe cuſtodire ab hoc ſeculo L. ij.

Fratres mei: noli te in pſonaꝝ acceptione habere fidē dñi noſtri ihu xpi glorie. Et eniꝫ ſi introierit in cōuentum veſtrū vir aureū annuluꝫ hñs in veſte cādida itroierit aūt ꝛ paup in ſordido habitu ꝛ intēdatis in eum qui indut⁹ eſt veſte pclara ꝛ dixeritis ei: ꝛ tu ſede hic bene: pauperi autē dicatis: tu ſta illic aut ſede ſub ſcabello pedum meoꝝ nonne iudicatis apud voſmetipſos: ꝛ facti eſtis iudices cogitationū iniquarum. Lcō tertia

Audite fratres dilectiſſimi. Nōne deus elegit pauperes in hoc mūdo: diuites in fide ꝛ here

des regni quod repromisit deus diligentib⁹ se. vos aũt exhonorastis pauperem. Nonne diuites ꝑ potentia opprimũt vos et ipsi trahũt vos ad iudicia Nõne ipsi blasphemãt bonuz nomen qđ inuocatũ ẽ sup vos. Feria quinta.

Inuitatorium. Allã allã alleluia. añ. Allã allã. Ps. Attendite popule. Ps. Deus venerunt. Qui regis israel. ℣. Resurrexit dñs. Lco. i.

Si tamen legẽ ꝑficitis regalem scđm scripturas: diliges proximuz tuum sicut te ipm: bene facitis si autem ꝑsonã accipitis peccatum operamini redarguti a lege q̃si transgressores. Quicũq₃ autez totã legem seruauerit offendat autem in vno factus est oĩm reus Qui eñ dixit nõ mechaberis dixit ꝛ nõ occides. quod si nõ mechaberis occides autem: factus es trãsgressor legis. Lco scđa

Sic loquimini sic facite sicut per legem libertatis incipientes iudicari. Judicium enim sine misericordia illi: qui nõ facit misericordiã. Superexaltet autem misericordia iudicio. Quid proderit fratres mei si fidem quis dicat se habere: opera autem non habeat. Nunquid poterit fides saluare eum. L. iii.

Si autem frater ꝛ soror nudi sint ꝛ indigeãt victu quotidiano dicat autem aliquis ex vobis illis ite in pace calefacimini: saturamini nõ dederitis autem eis que necessaria sunt corpori. quid ꝓderit? Sic ꝛ fides si non habeat opera. mortua est in semetipsa. Sz dicet q̃s Tu fidem habes ꝛ ego opera habeo. Ostende mihi fidem tuã sine operib⁹ ꝛ ego ostendam tibi ex operibus fidem meaz. Tu credis quoniã vnus ẽ deus bene facis. Et demones credũt ꝛ cõtremiscũt Feria sexta Inuitatorium.

Alleluia alleluia alleluia. añ. Alleluia allã. Ps. Deus vls

tionũ. ps. Cantate. iiͦ. ps Dñs regnauit. ℣. Resurrexit dominus. Lectio prima.

Vis autem scire o homo inanis: quoniã fides sine operibus ociosa est: Abraham pater noster. Nõne ex operibus iustificatus est offerens ysaac filium suum super altare: Uides quoniã fides cooperatur operibus illius: ⁊ ex operib⁹ fides cõsummata est Et suppleta est scriptura dicens. Credidit abraham deo ⁊ reputatum est illi ad iusticiam: ⁊ amicus dei appellatus est. Lectio secunda

Videtis quoniã ex operibus iustificatur homo: ⁊ nõ ex fide tantũ similiter ⁊ raab meretrix: nonne ex operibus iustificata est suscipiens nuncios ⁊ alia via eijciens: Sicut eniȝ corpus sine spiritu mortuuȝ est. ita fides sine operibus mortua est

Lectio tertia.

Nolite plures magistri fieri fratres mei scientes quoniã maius iuditium sumitis In multos eniȝ offendimus omnes Si quis in verbo non offendit: hic perfectus ē vir Potest etiam circunducere totum corpus: Si autē equis frena in ora mittimus ad cõsentiendũ nobis: omne corpus illoruȝ circũferimus. Et ecce naues cum magne sint ⁊ a ventis validis mineantur circũferunt autē a modico gubernacl'o vbi impet⁹ diligētis voluerit. Ita ⁊ lingua modicuȝ quidē mēbrum est ⁊ magna exaltat. Sabbato Inuitatorium. Alleluia alleluia allã. aña. Alleluia allã. ps. Cõfitemini. iiiͦ. ps. Paratum cor. ps. Deus laudem. ℣. Resurrexit dñs. Lcõ prima

Ecce quãtus ignis ꝙ magnã siluã incendit. Et ligua ignis ē vniuersitas iniqtatis. Ligua cõstituit̃ in mēbris nr̃is que maculat totũ corpus ⁊ inflammat totã natiuitatis nostre inflãmata a

gebenna. Omnis enim natura bestiarum et volucrum et serpentum etiam et ceterorum domantur et domita sunt a natura humane: linguam autem nullus hominum domare potest. Lectio secunda.

Inquietum malum plena veneno mortifero. In ipsa benedicimus deum et patrem: et in ipsa maledicimus homines qui ad imaginem et similitudinem dei facti sunt. Ex ipso ore procedit benedictio et maledictio. Non oportet fratres mei hec ita fieri. Numquid fons de eodem foramine emanat dulcem et amaram aquam. Numquid potest fratres mei ficus uvas facere: aut vitis ficus. Sic neque salsa dulcem potest facere aquam. Lectio tertia.

Quis sapiens et disciplinatus inter vos Ostendat ex bona conversatione operationem suam in mansuetudine sapientie. Quod si celum amarum habetis: et contentiones sint in cordibus vestris nolite gloriari et mendaces esse adversus veritatem. Non est enim ista sapientia desursum descendens a patre luminum: sed terrena animalis dyabolica. Ad vesperas Capitulum. Christus resurrexit primicie. ℟ Mane nobiscum. Ad mag. an. Querite supra in sabbatis. Oratio de resurrectione. Ad compl. ymnus: Jesu salvator. Dominica quinta post pascha Invitatorium Alleluia alleluia. an. Alleluia alleluia. ps. Domine quis habitabit. ps. Conserva me. ps. Exaudi domine. ℣. Resurrexit dominus. Secundum iohannem

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Amen amen dico vobis si quid petieritis patrem in nomine meo dabit vobis. Usquequo modo non petistis quicquam in nomine meo. Et reliqua. Omelia venerabilis bede. Lectio prima.

Potest movere infirmos auditores quomodo in capite lectionis huius evangelice discipulis salvator promittat: si quid inquiens petieritis patrem in nomine meo dabit vobis. cum non

solū nostri similes multa cꝫ patrē in xpi noīe vidē tur petere nō accipiūt verum etiā ipe apl'us paul⁹ tertio dn̄m rogauerit vt a se angel⁹ sathane a quo tribulabat absccderꝫ nec ipetrare potuerit. ℟. Narrabo. cū alijs vt supra. Et dicatur etiā sup ebdomā

Sed hui⁹ mo Lcō. ij. tio questionis antiq iā patrū explanatione re serata est: qui veraciter intellexerūt illis solū in nomine saluatoris petere q ea que ad perpetuā salutem ptinent petūt. Ideo cꝫ apl'us nō in nomie sal uatoris petisse vt tēptati one careret quā ob causā hūilitatis acceperat: qꝛ si hac caruisset saluus esse nō posset: ipo affirmante qui ait. et ne magnitudo reuelationū extollat me. datus est mihi stimulus carnis mee angel⁹ sathane vt me colaphiret. L. iij

Quociensciūꝫ ergo pe tētes nō exaudimur ideo fit. qꝛ vel cōtra auxilium nostre salutis petimus: ac pp̄terea a misericordie patre beneficij gratia nobis qd̄ in parte pestim⁹ negat. Qd̄ eidē apostolo paulo cōtigisse probatur: cui ter petēti respōsum est. Sufficit tibi grā mea: nā virtus in infirmitate pficit. Uel vtilia quidem ꝛ que ad verā salutē respiciūt petimus: sed ipsi male viuēdo auditum a nobis iusti iudicis auertimus incidētes in illud salomonis. Qui auertit aurē suā ne audiat legeꝫ oratio ei⁹ erit execrabilis ps. Te deū. ℣. Surrexit dominus de sepulchro. In laudib⁹ aña. Allā al lā allā allā allā. Capl'm. Xpus resurgens. ℣. Surrexit dn̄s vere. Ad benedꝫ. aña. Usque modo nō petistis quicꝙ in nomine meo petite ꝛ accipietis alleluia.

Oratio.

Deus a quo bona cūcta procedūt largire supplicib⁹ tuis vt cogitemus te inspirāte que recta sunt ꝛ te gubernāte ea

dem faciamus. Per dñm
Ad vesperas capl'm. Omne qđ natu; est. ℣. Mane nobiscum. Ad mag. añ. Petite ꝛ accipietis vt gaudiũ vestrum plenum sit ipse eni; pater amat vos quia vos me amastis ꝛ credidistis allã. Oro de resurrectione. Ad completo. ymn⁹. Te lucis. Feria scđa in rogationibus
Inuitatorium: Alleluia alleluia alleluia. añ a. Alleluia alleluia. ps. Dominus illuminatio: ps. Ad te domine clamabo. ps. Afferte. ℣. Resurrexit dñs ꝛc. Omelia btĩ auiti archiepi viennen. Lc. pria

Quirrit q̃dez tramite vitali nõ per gallias tantũmodo: sed pene per orbem totiz rogationis obseruãtie flumen irriguũ ꝛ infectã vicijs terrã vberi fluxu annue satisfactionis expurgat. Pecularior nobis tamen in hac ipa instituti one seruicij ꝛ gaudij causa est: qꝛ qđ hic modo ad cunctoꝝ vtilitatem ꝯfluit: ex nostro primit⁹ fonte manauit. Lectio secũda.

At forte nunc pertineat ad cuiuscũqꝫ priuilegij ornatum. sumpte primitus institutionis exordiũ. Ceterum cũ ad huiusmodi humilitatem ineffabilis necessitas rigida viẽnensiũ corda ꝑdomuit: sentiens ecclesia nostra causam egritudinis sue: nõ sibi quasi maxime ꝑ oibus sed quasi soli ex oibus existimans opus esse instituenda obseruatione ꝑsenti solliciti⁹ captauit remedium quã primatũ. Et quidem terroꝝ tẽporis illius causas mľtos nostrũ adhuc recolere scio. Lectio tertia.

Si quidez incendia crebra terremotus assidui: nocturni sonitus cuidam tocius vrbis funeri prodigiosum quoddã bestiale imitantes populosis hominũ cõuentib⁹ domestica siluestrium ferarum species obseruabatur. Deus viderit an iudificans oculis: an adduc-

ta portantis. Quicquid tamen ex his duobus fo ret: perinde monstruosum intelligebatur seu sic veraciter immania bestiarum corda mansuefieri. seu tam horribiliter conspectibus territorum: false visionis fantasmata posse confingi. Ad benedictus aña.

Ipse enim pater amat vos quia vos me amastis et credidistis alleluia. Oratio de resurrectione. Ad vesperas aña.

Exivi a patre et veni in mundum Iterum relinquo mundum et vado ad patrem alleluia alleluia. Oratio de resurrectione. Feria tertia in rogationibus. Inuitatorium

Alleluia alleluia alleluia. ps. Uenite exultemus dño. aña. Alleluia alleluia. ps. Dixi custodiam. ps. Expectans. ps. Beatus qui intelligit. v. Resurrexit dominus. r. Sicut dixit vobis

Secundum lucam:

In illo tempore. Dixit ihesus discipulis suis Petite et dabitur vobis. querite et invenietis pulsate et aperietur vobis. Omnis enim qui petit accipit et qui querit invenit et pulsanti aperietur. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri. Lectio prima.

Dominus et saluator noster ad celestis regni gaudia nos peruenire desiderans: et nos easdem gaudia a se petere docuit: et nobis petentibus se hec daturum esse promisit. Petite inquit et dabitur vobis: querite et invenietis pulsate et aperietur vobis. Lectio secunda

Que nobis sunt verba domini nostri fratres carissimi magno opere ac toto corde pensanda: quia videlicet regnum celorum non ociosis et vacantibus sed petentibus querentibus. pulsantibus. dandum inveniendum et aperiendum esse testatur Petenda est ergo ianua regni orando querenda. recte viuendo. pulsanda perseuerando:

Lectio tertia

Non eni͂ sufficit verbo tantūmodo dn̄m rogare: si nō etiam quesierimus diligentiꝰ qualiter nobis sit viuendū vt digni simꝰ impetrare que poscimus. ipo attestāte qui ait. Nō ois qui dicit mihi dn̄e dn̄e: intrabit in regnū celoꝝ: sed qui facit voluntatē patris mei q̄ in celis est. ipe intrabit in regnum celoꝝ. Necꝫ aliq̄d ꝓdest bona inchoasse: si nō quisꝗ studeat ea que bn̄ inchoauerat vsꝗ ad finē firmū ꝑducere. Ad bn̄d. añ. Petite ꝛ accipietis querite ꝛ inuenietis pulsate ꝛ aperietur vobis allā. Orō de resurrectione. Ad vesperas añ. Omnis eni͂ qui petit accipit ꝛ qui querit inuenit ꝛ pulsanti aperietur allā. Orō de resurrectione. Feria quarta in rogationibꝰ ꝛ vigilia ascēsionis dn̄i Inuitatorium. Allā allā allā. añ Alleluia allā. ps. Dixit insipiens. ps. Exaudi orōnem ps Miserere mei deꝰ qm̄ v. Resurrexit. Scd'ʒ iohem

In illo tp̄e. Subleuatis oculis in celū ihs dixit. Pater venit hora clarifica filiū tuū: vt filius tuus clarificet te. Sicut dedisti ei potestatē ois carnis: vt om̄e qd̄ dedisti ei d'dit eis vitā eternā. Et reliqua. Omel'. bti augusti.

Poterat dn̄s L. pria. unigenitꝰ ꝛ coeternꝰ patri in forma serui: ꝛ ex forma serui: si hoc opꝰ esset orare silentio. Sed ita se patri exhibere voluit ꝓcatorē: vt meminisset se nostrū esse doctorē. Proinꝺ quā fecit orationē pro nobis notam fecit ꝛ nobis: Qm̄ tanti magistri nō solū ad ipos sermocinatio sed etiā ꝓ ipis ad patrem oratio discipuloꝝ est edificatio: Lectio secūda.

At si illoꝝ qui ad hec dicta aderāt audituri ꝑfecto ꝛ nostra qui fueramus conscripta lecturi. Quapropter hoc qd̄ ait. pater venit hora clarifica filium tuū: ońdit om̄e tempus ꝛ quid quādo faceret

vel fieri fineret. ab illo eē dispositū qui tēpori subditus nō est. Om̄ que futura fuerāt p singula tpa in dei sapientia causas efficientes habēt in q̄ nulla sunt tpa. Lcō tertia.

Nō ergo credat hec hora facto vrgēte venisse sed deo poti⁹ ordināte nec sideria necessitas xpi cōnexuit passionē. Absit em̄. vt sydera mori cogerent: ȳ rerū conditorem. Nō itaq xpm tempus vt moreret impegit. sed tempus xpus quo moreretur elegit. Qui etiā tēp⁹ quo de virgine natus est cum patre cōstituit: de quo sine tpe nat⁹ est. Scdm q̄ verā sanaq doctrinā: etiam paulus apl'us cū aūt veniret inquit plenitudo tpis misit deus filiū suū. Ad bened. aā. Nunc scimus q: scis omnia r nō opus est tibi vt quis te interroget in hoc credimus q: a deo existi allā. Orō de resurrectione. Ad vespas aāe r psalmi feriales dicantur. capitulum

Primū quidē sermonē feci de oībus o theophile que cepit ihus facere r docere vsq in diez q̄ pcipiens apl'is p spiritū sanctū quos elegit assūptus est. ℣. Ascendo ad patrē meum r patrem vestrū. ℟. Deum meū r deū vestrū allā. Ad mag. aā. Pater manifestaui nomē tuū hoib⁹ quos dedisti mihi nūc aūt p eis rogo nō pro mūdo q: ad te vado allā. Iterū repetat aā. Pater manifestaui r c. Oratio.

Presta quesum⁹ omnipotens pater vt nr̄e mētis intētio eo quo gloriosus auctor noster igressus est semp intēdat r q̄ꝺ fide pgit cōuersatione pueniat. Per dn̄m. Ad cōpletoriū ymn⁹. Jesu saluator. In die ascēsionis dn̄i. Inuitatoriū. Alleluia Christū dn̄m ascēdētem in celum venite adorem⁹ allā. ps. Venite. aā. Eleuata ē magnificentia tua sup celos deus allā. ps. Dn̄e dn̄s noster. aā. Dn̄s i templo sancto suo dn̄s in celo allā. ps. In dn̄o

confido. añ. A summo celi egressio eius et occursus eius. allá. ps. Celi enarrant. v. Eleuata est magnificentia tua R. Sup celos. Scd'm marc.

In illo tpe. Recūbentibus vndecim discipulis: apparuit illis ihus et exprobrauit incredulitatez illorum et duriciā cordis q'a his qui viderāt eū resurrexisse nō crediderunt. Et reliqua. Omel. bti gregorij pape. Lectio prima.

Quod resurrectionem dñicaz discipuli tarde crediderūt: nō tā illorum infirmitas quam nostra vt ita dicā futura firmitas fuit. Ipa nanq3 resurrectio illis dubitātib⁹ per multa argumēta mōstrata est. Que dū nos legentes agnoscim⁹ quid aliud quā de illorum dubitatiōe solidamur. Min⁹ em̄ maria magdalene p̄stitit que citius credidit: q̄ thomas qui diu dubitauit. Ille et em̄ dubitando vulnerū cicatrices tetigit et de nostro pectore dubitationis vuln⁹ amputauit. R. Post passionez suā per dies quadraginta apparens eis et loquēs de regno dei allā. Videntibus illis eleuatus est allā et nubes suscepit eum ab oculis eorum allā. v. Et conuescens precepit eis ab iherosolimis ne discederent s3 expectarent promissionem patris. Videntibus. Lcō scd'a

Ad insinuandā quoq3 veritatē dñice resurrectionis notādū nobis est: quid lucas referat dicens. Conuescens p̄cepit eis ab hierosolimis ne discederent. Et post pauca. videntib⁹ illis eleuatus est et nubes suscepit eum ab ocl'is eorum. Notate verba: signate mysteria. Conuescens eleuatus est. Comedit et ascēdit: vt videlicet per effectū comestionis veritas patescerz carnis. R. Ego rogabo patrem et alium paraclitum dabit vobis. Vt maneat vobiscum ineternum spiritus3 veritatis allā v. Si enim nō abiero paraclitus nō veniet ad vos si autez

abiero mittam eum ad vos. Ut maneat. Lectio tertia

Marcus vero priusquam celum dñs ascenderet eum de cordis atque infidelitatis duricia increpasse discipulos memorat Qua in re quid cōsiderandum est nisi quod idcirco dñs tunc discipulos cum corporaliter reliquit increpauit vt verba que recedens diceret in corde audientium artius impressa remanerēt Increpata igitur eorum duricia: quid admonēdo dicat audiamus. Euntes in vniuersum mūdum predicate euāgelium omni creature. ℟. Non cōturbetur cor vestrum ego vado ad patrem et dum assumptus fuero a vobis mittam vobis allā. Spiritū veritatis et gaudebit cor vestrum allā. ℣. Ego rogabo patrem et alium paraclitum dabit vobis. Spiritū. ps. Te deum. ℣. Ascendo ad patrem meum. In laud. añ. Uidentibus illis eleuatus est et nubes suscepit eum in celo. alleluia. añ. Cumque intuerentur in celum euntem illum ecce duo viri astiterūt iuxta illos in vestibus albis qui et dixerunt allā. añ Uiri galilei qd aspicitis in celum hic ihus qui assumptus est a vobis in celum sic veniet alleluia. aña. Exaltate regem regum et ymnum dicite deo alleluia. añ. Sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in celum alleluia. Cap. lm. Primum quidē. ℣. Ascendens xpus in altum. ℟. Captiuam duxit captiuitatem allā. Ad beneḋ. aña. Ascendo ad patrem meum et patrem vestrum. deum meum et deum vestrum. alleluia. Oratio.

Concede quesumus oīpotēs deus vt qui hodierna die vnigenitum tuū redemptorem nrm ad celos ascendisse credimus: ipsi quoque mente in celestibus habitemus. Per eundem Ad tertiā cap. lm. Primū quidem. ℟. Ascendit deus in iubilatione allā allā. ℣. Dominus in voce tube allā allā. ℣. Ascendens xpus in altum. Oratio. Concede quesumus. Ad sextā capitulum

Cumq; intuerentur in celum euntē illuz ecce duo viri astiterūt iuxta illos in vestib⁹ albis qui ꝛ dixerūt: ℟. Ascendens xps in altū allā allā. ℣. Captiuam duxit captiuitatez allā allā. ℣. Ascendo ad patrē meū. Oro. Cōcede quesum⁹. Ad.ix.

Viri galilei Caplm. quid statis aspicientes in celū diebus q̄ assumpt⁹ est a vobis in celum sic veniet queadmodum vidistis eū euntē in celū. ℟. Ascendo ad patrem meū ꝛ patrē vestrū allā alleluia. ℣. Deū meū ꝛ deū vestrum allā allā. ℣. Ascendit deus in iubilatione. Oro. Concede quesum⁹. Ad vesp̄as añ. Videntib⁹ illis: p̄s Memēto dn̄e dauid. añ Cūq; intuerētur. p̄s. Ecce q̄ bonū añ Viri galilei. p̄s. Laudate. añ. Eleuatis manibus bn̄dixit eis ꝛ ferebatur in celum allā. p̄s Cōfitemini. aña. Sic veniet. p̄s. Sup flumina. Allā. ℣. Nō vos reliquā orphanos vado ꝛ venio ad vos ꝛ gaudebit cor vestrū alleluia

Ad mag. añ. Et triūphet O rex glorie dn̄e virtutū q̄ triumphator hodie sup om̄es celos ascendisti ne derelinquas nos orphanos sed mitte promissum patris in nos spm̄ veritatis allā. Oro. Concede quesum⁹. Ad compl. ymnus. Te lucis. Si festiuitas aplo꞉ꝫ philippi ꝛ iacobi die ascētionis aduenerit crastina die totū offitiū de aplis celebre꞉. tm̄ añe ꝛ p̄s illi diei attributi dicātur Si festū sancti mamerti vel alicui⁹ sancti.ix.lect. euenerit die veneris vel sabbati post ascensionē dn̄i añe ꝛ p̄s die bus illis attributi dicant residuū de sancto celebretur. Si aūt festū fuerit trium lectionū fiat offitium de ascēsione ꝛ cōmemoratio de sc̄o ad missam Si die dn̄ica sequēti ꝛ super ebdom̄. sequentem festū alicui⁹ sancti euenerit ix. lectionū vel triū. totuz celebre꞉ de sancto. Feria sexta in crastina ascēsiōis dn̄i. Clas pulse꞉. Inuita

torium. Allā allā allā. ps. Venite. an. Exaltare dn̄e allā in virtute tua allā. ps. Dn̄e in v̄tute. an. Exaltabo te domine qm̄ suscepisti me allā alleluia. ps. Ipm̄. an̄a. Ascendit deus in iubilatione ꝛ dn̄s in voce tube allā. ps. Om̄s gētes. v. Eleuata est magnificētia tua. R. Super celos deus allā. Scd̄m lucam.

In illo tp̄e. Dixit. i. d. suis. hec sunt verba que locut⁹ sum ad vos cū adhuc essem vobiscū: qm̄ necesse est impleri oīa que scripta sunt in lege moysi ꝛ ꝓphetis ꝛ psalmis d̄ me. Et reł. Omel. venerabilis bede. Lcō prima.

Ascensur⁹ in celū dn̄s primo discipulus d̄ mysterio sue fidei diligēter instruere curauit vt tāto certi⁹ hāc mūdo p̄dicarent: quāto eam ꝛ ab ip̄o veritatis ore ꝑcepissēt. et ꝓphetaꝝ ore iā dudū presignatam fuisse cognoscerēt. R. Exaltare dn̄e allā. In virtute tua allā. v. Eleuata ē magnificentia tua super celos deus. In virtute. Lcō scd̄a.

Apparens enī eis post resurrectionis triumphū iuxta hoc qd̄ modo cū euangeliū legeret audiuimus: hec sunt inquit verba que locut⁹ sum ad vos cū adhuc essem vobiscū. Idest cū simile vobis adhuc corp⁹ corruptibile ac mortale gestarem. Qm̄ necesse est ipleri oīa que scripta sūt i lege moysi ꝛ ꝓphetis ꝛ psalmis d̄ me. Impleta in se dicit sacramēta: que moyses prophete ꝛ psalmi p̄dixerūt. R. Ascendit deus in iubilatione allā allā. Et dn̄s in voce tube allā allā. v. Ascendens xp̄us in altū captiuā duxit captiuitatem allā. Et. Lcō tertia.

Unde liquido patet qꝛ vna est ecclesia in oībus sanctis ei⁹ eadem fides electoꝝ omniū precedentiū videlicet ꝛ subsequentiū carnalē eius aduētum. Qꝛ nimirum sicut nos ꝑ fidē transacte icarnationis. passionis: ac resurrectionis illius salua-

mur: ita et illi futuram ipaz incarnationem passionem ac resurrectionem certissime credentes per eundem vite auctorem se saluari sperabant. ℟. Si enim nõ abiero paraclitus nõ veniet ad vos si autem abiero mittã euz ad vos cum autem venerit ille docebit vos. Omnem veritatem alleluia. ℣. Nõ enim loquetur a semetipso sed quecunqz audiet loquetur et que ventura sunt annunciabit vobis. Omnem. ps. Te deuz. ℣. Ascendo ad patrem meum. In laud. añ. Cunqz intuerentur. Caplm Primũ quidem. Ad bñd. añ. Euntes in mundũ vniuersum predicate euangelium omni creature allã qui crediderit et baptizatus fuerit saluus erit allã. qui vero nõ crediderit cõdemnabitur. Ad laudes Dominus quidem ihũs postq̃ locutus est eis assumptus est in celum et sedet a dextris dei allã. Oro.

Adesto dñe supplicationibus nostris vt sicut humani generis saluatorem cõcedere tecuz in tua maiestate cõfidimus

Ita vsqz ad cõsummationem seculi manere nobiscũ quemadmodũ est pollicitus sentiamus. Qui tecum. Ad tertiã caplm. Primũ quidem. ℣. Ascendit deus in iubilatione. Oratio.

Deus cuius filius in alta celorum potenter ascendens captiuitatem nostraz sua duxit virtute captiuã tribue quesumus: vt dona que suis participibus cõtulit largiatur nobis ihesus xpus filius tuus. Qui tecuz. Ad sextã caplm. Cunqz intuerentur. ℟. Ascendens xpus in altum. Oro. Adesto dñe. Ad ix. caplz. Viri galilei. ℟. Ascendo ad patrem meum. Oro. Deus cuius filius. Et sic dicatur ad horas vsqz ad penthecoste. Ad vesperas caplm. Primũ quidem. ℣. Ascendo ad patrem meum. Ad mag. añ. Illi autem profecti predicauerũt vbiqz dño cooperãte et sermonem cõfirmante sequẽtibus signis allã. Oratio. Adesto dñe. Sabbato post ascẽsionem. clas pulset. Inuitatoriũ

Allā allā allā. ps. Venite.
an. Nimis exaltat⁹ es allā su
per oms deos allā. ps. Dns
regnauit exultet. an. Dns
in syon allā magn⁹ et excelsus
ps. Dns regnauit irasce.
v. Dns in celo allā parauit se-
dem suā allā. ps. Benedic.
v. Eleuata est magnificentia.
R. Super. Lectio prima.

Et factū est inquit dū
bñdiceret illis: reces
sit ab eis et ferebat in celū
Notandū q bñdictione
discipulis data saluator
ascēdit ad celos. Simul-
q memorie cōmendādū
qd sicut in actibus eorū le
gimus ipis ascensum ei⁹
spectātibus apparentes
angeli dixerūt. Sic veni-
et queadmodū vidistis
eū euntē in celū. R. Ascen
dens xpus in altū allā capti-
uā duxit captiuitatē allā. De-
dit dona hominib⁹ allā allā.
v. Ascendit deus in iubilatio
ne et dns in voce tube. Dedit:

Omni instantia L. ii.
laborandū: vt sicut
in eadē carnis forma ac
substantia qua ascendit
dns ad iudicandū descē
det. Sic etiā qui benedi-
cens aplis abiit: bñdicti
one sua nos cū redierit
dignos efficiat eorūq in
sorte collocet. quibus ad
dexterā stantibus dictu-
rus est. venite benedicti.
patris mei percipite reg-
nū. R. Ponis nubē ascensū
tuū dne. Qui ambulas super
pennas ventorum allā allā. v.
Cōfessionem et decorem indu-
isti amittus lumen sicut vesti-
mento. Qui ambulas sup pē.
Ista noue. R. scilicet post
passionem cū aliis dicū
tur vsq ad penthecostē.
et finita repetātur si neces
se fuerit. Lectio tertia

Et ipi adorātes: regres
si sunt in ihrlm cum
gaudio magno. Et erant
semp in tēplo laudantes
et benedicētes deum. Et
semper et in hoc maxime
loco fratres carissimi me
minisse nos decet sermo-
nis dñi quo discipulos
glorificans sicut paulo su
peri⁹ retulim⁹ bti inquit
ocli q vidēt que videtis.

℟. Pater cum essem iam eis ego seruabā eos quos dedisti mihi allā. Nunc aūt ad te veio nō rogo vt tollas eos de mundo sed vt serues eos a malo. allā allā. ℣. Dedi eis sermonē tuū⁊ mūdus eos odio habuit Nunc aūt. ps. Te deum. ℣. Ascende ad patrē. In laud. añ. Viri galilei. Capl'. Primū quidē. ℣. Ascēdens xps Ad benedi. añ. Nūc aūt ad te venio ⁊ hec loquor in mundo vt habeāt gaudiū meū impletū in semetipsis allā. Orō. Deus cui⁹ filius. Orationes iste supradicte scilicet Deus cui⁹ fili⁹. ⁊ oratio. Adesto dñe. Ad oms horas altera post alterā vsque ad penthecostē dicantur exceptis prima ⁊ comple. Ad vespas capitulū. Primū quidē. ℣. Ascendo ad patrem nō turbetur cor vestrum allā ego vado ad patrē allā. Orō vna de duabus pređ. Ad compl'. ymnus. Iesu saluator. Dñica post ascensionē: Inuitatorium Allā allā. ps. Venite. añā Allā allā. ps. Celi enarrāt

ps. Exaudiat. ps. Dñe in virtute. ℣. Eleuata est magnificentia. Secūdum iohem

In illo tpe. Dixit. i. d. suis. Cū venerit paraclitus quē ego mittā vobis a patre spm̄ veritatis qui a patre pcedit ille testimonium phibebit de me. Et reliqua. Omelia venerabilis bede. Lectio prima.

Ex multis sancti euangelij locis inuenim⁹ qr discipuli ante aduētum spūs sancti min⁹ capaces erāt ad intelligēda archana diuine sublimitatis minus fortes ad toleranda aduersa humane prauitatis. Sed eis adueniente spū cū augmento diuine agnitionis data est etiā cōstantia vincende hūane psecutionis. Lcō scđa.

Unde illis dñica pmissione nūc dicit. Cum venerit paraclitus quem ego mittā vobis a patre spm̄ veritatis qui a patre pcedit ille testimonium phibebit de me. Et vos testimoniū phibebitis. No

tandū aūt imprimis qđ dns spm̄ veritatis ⁊ a se mittendū esse testatur: et eundē mox a patre procedere subiungit. Lco. iij.

N ō q: idem spūs aliter a patre ꝓcedit ꝙ cuz a filio mittit: sed ideo filius eū a se mitti: a patre dicit ꝓcedere vt aliā patris alia esse suā ꝑsonā designet: ⁊ in eadē distinctiōe ꝑsonaꝝ vnā esse operationez ac voluntatē suā cū patris volūtate ⁊ operatione denūciet. ps. Te deum. In laud. aña. Cūqz intuerentur. Iste due añe sez Cūqz intuerentur. ⁊ añ. Viri galilei. Dicatur in laud. alternatim vsqz ad penthecostem. Capłm. Primum quidē. ℣. Ascendens xp̄us in altum. Ad bened. añ. Cum venerit paraclitus quem ego mittā vobis spiritū veritatis qui a patre ꝓcedit ille testimonium ꝑhibebit de me alleluia.

Oratio

O mps sempiterne de⁹ fac nos tibi semꝑ ⁊ deuotā gerere voluntatem ⁊ maiestati tue sincero corde seruire. Per dnm. Ad vesperas capłm. Primū quidez. ℣. Ascendo ad patrē meū. Añe sequētes dicant ad benedict⁹ ⁊ ad mag. vna post aliā vsqz ad penthecostē ⁊ finite repetantur. Aña. Vado parare vobis locū ⁊ iterum veniā ad vos allā ⁊ gaudebit cor vestrū allā allā. aña. Eleuatis manibus bñdixit eis ⁊ ferebatur in celum allā. aña. Rogabo patrem meū ⁊ alium paraclitū dabit vobis alla. añ. Nisi ego abiero paraclitus nō veniet ad vos cū assumpt⁹ fuero mittā eū ad vos allā. aña. Pater sancte serua eos in nomine tuo quos dedisti mihi vt sint vnū sicut ⁊ nos allā. aña. Pater iuste mūdus te nō cognouit ego aūt te cognosco et hii cognouerūt q: tu me misisti ⁊ notū feci eis nomen tuuz ⁊ notū faciā vt dilectio qua dilexisti me in ipsis sit ⁊ ego i eis allā. Orō vna de duabus supra v. scđm suū ordinez. Feria. ij. Inuitatoriū. Alleluia allā allā. ps. Venite. aña. Allā allā. ps. Exalta-

bo te. ps. In te dn̄e. ps. Beati quoꝝ. v. Eleuata est
De libro apocalipsis. L. i.
Apocalipsis ihū xp̄i q̄ dedit illi deus. palã facere seruis suis que oportet fieri cito ⁊ significauit mittens per angelū suū seruo suo iohāni qui testimoniū perhibuit verbo dei: ⁊ testimonium ihesu xp̄i quecūq; vidit. Beat⁹ qui legit ⁊ audit v̄ba prophetie huius: ⁊ seruat ea que in ea scripta sunt. Tēpus enī prope est. Lcō. ij.
Iohannes septē ecclesiis que sunt in asia: gratia vobis ⁊ pax ab eo q̄ est ⁊ qui erat ⁊ qui vēturus est: ⁊ a septem spiritibus qui in cōspectu throni eius sunt: ⁊ a ihū xp̄o qui est testis fidelis p̄mogenitus mortuoꝝ ⁊ princeps regum terre qui dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo: ⁊ fecit nos regnum ⁊ sacerdotes deo ⁊ p̄ri suo Ipsi gloria ⁊ imperiū in secula seculorum. Amen.

L. iij.
Ecce venit cum nubibus: ⁊ videbit eum omis oculus ⁊ q̄ eū pupugerunt. Et plangēt se super eū omnes tribus terre: etiā amen. Ego sum alpha ⁊ o principiū ⁊ finis: dicit dn̄s deus qui ē ⁊ qui erat ⁊ qui ventur⁹ est omp̄s. Ego iohānes frater vester ⁊ particeps i tribulatione ⁊ regno ⁊ pacientia: in ihū xp̄o fui i insula que appellat̄ pathmos propter verbū dei ⁊ testimonium ihū. Feria tertia. Inuitatorium. Alleluia alleluia allā. ps. Venite exulte. an. Allā allā. ps. Quēadmodū. ps. Deus auribus. ps. Eructauit. v. Eleuata est. Lectio prima.
Fui in spiritu in dn̄ica die. Et audiui p⁹ me vocem magnā tanq̄ tube dicentis. Quod vides scribe in libro ⁊ mitte septem ecclesijs que sunt in asia ephesо ⁊ smyrne ⁊ pergamo ⁊ thiatyre ⁊ sardis ⁊ philadelphie ⁊ laodicie Et cōuersus sum vt vide

rem vocem que loquebatur mecum. Et cōuersus vidi septē cādelabra aurea: et in medio septē candelabrorum aureorum similem filio hoīs vestitū podere et precinctū ad mammillas zona aurea. Lcō scđa

Caput aūt eius et capilli erant cādidi tāq̄ lana alba et tanq̄ nix. Et oculi eius velut flamma ignis: et pedes eius similes auricalco sicut in camino ardenti. Et vox illius tanq̄ vox aquarū multarum et habebat in dextera sua stellas septē. Et de ore eius gladius vtraq̄ parte acutus exibat: et facies eius sicut sol lucet in virtute sua. Et cum vidissem eum cecidi ad pedes eius: tanq̄ mortuus. L. iij.

Et posuit dexteram suā super me dicens. Noli timere. Ego sum primus et nouissimus et viuus et fui mortuus et ecce sum viuens in secula seculorū et habeo claues mortis et inferni. Scribe ergo que vidisti et que sūt et que oportet fieri post hec Sacramentum septē stellarum quas vidisti in dextera mea: et septē candelabra aurea: septem stelle angeli sunt septem ecclesiarum: et candelabra septē septem ecclesie sunt. Feria quarta Inuitatorium. Allā allā allā. ps. Venite exult. an. Allā allā. ps. Miserere mei. ps. Si vere vtiq̄. ps. Eripe me. v. Eleuata est magnificentia tua. r. Super celos deus. Lectio prima.

Et angelo ephesi ecclesie scribe: Hec dicit q̄ tenet septem stellas in dextera sua qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum. Scio opera tua et laborē et pacientiam tuam. et q2 non potes sustinere malos. et temptasti eos qui se dicūt apostolos esse et nō sunt et inuenisti eos mēdaces Et pacientiam habes: et sustinuisti nomen meum et non defecisti.

Lectio secunda.

Sed habeo aduersum te pauca: q charitatē tuā primā reliquisti. Memor esto itaq vnde excideris & age penitentiā & prima opera fac. Sin aūt venio tibi & mouebo cādelabrū tuū de loco suo: nisi penitentiā egeris. sed hoc habes: q odisti facta nicolaitarum que & ego odi Qui habet aurem audiat quid spūs dicat ecclesijs Vincenti dabo edere de ligno vite: qd est in paradiso dei mei. Lcō tertia

Et angelo smyrne ecclesie scribe. Hec dicit prim⁹ & nouissim⁹ qui fuit mortuus & viuit. scio tribulationē tuā & paupertatē tuā: sed diues es et blasphemaris ab his qui se dicūt iudeos esse & nō sunt. sz sunt synagoga sathane. Nihil horum timeas que passur⁹ es. Ecce missur⁹ est dyabol⁹ aliquos ex vobis in carcerē vt temptemini: & habebitis tribulationē dieb⁹ decem. Esto fidelis vsq ad mortē. Et dabo tibi coronam vite. Qui habet aures audiat: quid spūs dicat ecclesijs Qui vicerit nō ledetur a morte scda. Feria quīta Inuitatoriū. Allā allā allā. Aīi. Allā allā. ps. Saluum me fac. ps. Deus in adiutoriū. ps. In te dñe speraui. ꝟ. Eleuata est. Lcō pria.

Et angelo pgami ecclesie scribe. Hec dicit qui habet rhōpheā ex vtraq parte acutā. Scio vbi habitas: vbi sedes ē sathane: & tenes nomen meū & nō negasti fidem meā. Et in dieb⁹ illis antiphas testis meus fidelis qui occisus est apud vos vbi sathanas habitat. Sed habeo aduersū te pauca: q habes illic tenentes doctrinā balaam qui docebat balac mittere scandalū corā filijs israel edere & fornicari ita habes & tu tenentes doctrinā nicolaitarum. Similiter penitentiā age si quominus: veniā tibi cito et pugnabo cū illis in gla-

dio oris mei. Qui habet aurem audiat: quid spūs dicat ecclesijs. Lcō scda

Vincenti dabo mãna absconditū et dabo illi calculū candidū et in calculo nomē nomē scriptum: qd nemo scit nisi qui accipit. Et angelo thiatyre ecclesie scribe. Hec dicit filius dei: qui habet oculos tanq̄ flammā ignis et pedes eius similes aurichalco. Noui opera tua et fidem et caritatē tuā et ministeriū et pacientiam tuā: et opera tua nouissima plura priorib9. L. iij

Sed habeo aduersus te pauca: q2 pmittis mulierem hiezabel que se dicit pphetā docere et seducere seruos meos: fornicari et mãducare de idolotiicis. Et dedi illi tpus vt penitentiā ageret et nō vult penitere a fornicatiōe sua Ecce ego mittā eā in lectum et qui mechātur cum ea in tribulatione maxia erūt nisi penitentiā ab operibus suis egerint. et filios ei9 interficiā in mortem et scient oēs ecclesie q2 ego sum scrutās renes et corda: et dabo vnicuiq3 vestrū scd̄m opera sua. Feria. vi. Inuitatoriū. Alla allā allā. ps. Venite. aña. Allā allā. ps. Exultate. ps Deus stetit. ps. Deus q̄s similis. v. Eleuata est magnificentia tua. Lectio prima.

Uobis aūt dico et ceteris qui thiatyre estis quicūq3 nō habēt doctrinam hanc et qui nō cognouerūt altitudinē sathane queadmodū dicūt nō mittā sup vos aliud pondus: tñ id qd habetis tenete donec veniā. Et qui vicerit et custodierit vsq3 in finē opera mea: dabo illi potestatē sup gētes et reget eas in virga ferrea: et tanq̄ vas figuli cōfringent: sicut et ego accepi a patre meo et dabo illi stellam matutinā. Qui hab3 aurē audiat: quid spūs dicat ecclesijs. Lcō secūda

Et angelo ecclesie sardis scribe. Hec dicit

qui habet septē spūs dei ⁊ septē stellas: Scio opa tua: q₂ nomē habes ꝙ viuas ⁊ mortuus es: Esto vigilās ⁊ cōfirma cetera que moritura erāt. Nō eiꝫ inuenio opera tua plena corā deo meo. In mente te ergo habe qualiter acceperis ⁊ audieris ⁊ serua: ⁊ penitētiā age. Si ergo nō vigilaueris veniā ad te tanꝙ fur ⁊ nescies qua hora veniam ad te.

Lectio tertia.

Sed habes pauca nomina in sordis q̄ nō inquinauerūt vestimēta sua: ⁊ ambulabūt mecuꝫ in albis quia digni sunt. Qui vicerit sic vestiet vestimentis albis: ⁊ nō delebo nomē eius de libro vite ⁊ cōfitebor nomē eiꝰ corā patre meo ⁊ corā angelis eius. Qui habet aurem audiat: quid spūs dicat ecclesijs. Sabbato in vigilia penthecostes Inuitatoriū. Allā allā allā. ps Venite aña. Allā allā ps. Cātate ijꝰ. ps. Dñs regnauit irascātur. ps. Jubilate. ℣. Eleuata est magnificētia tua. Scdm iohannem.

In illo tpe. Dixit. i. d. suis. Si diligitis me mādata mea seruate: ⁊ ego rogabo patrem ⁊ alium paraclitū dabit vobis vt maneat vobiscum ineternum spm̄ veritatis queꝫ mūdus nō potest accipere q₂ nō videt euꝫ nec scit eum. Et rel. Omel. venebede pbri. Lectio prima.

Quia sancti spūs frēs carissimi celebraturi sumus aduentū: debemꝰ ipi cōgruere solennitati quā preuenimꝰ. Hoc ⁊ ei ordine tantū festiuitatis ipsius digne gaudia celebrabimꝰ si nos quoqꝫ domino opitulante aptos reddiderimꝰ ad quos spiritusſctūs aduenire: ⁊ in quibus habitare dignet.

Lectio secunda

Ea aūt solūmodo ratione aduētu ⁊ illustratione sancti spūs apti existimus: si ⁊ corda nostra diuino amore reple-

ta ꝛ corpora sint dñicis
mancipata preceptis. vn
de in exordio lectiõis hu
ius euangelice discipulis
veritas ait. Si diligitis
me mãdata mea seruate.
ꝛ ego rogabo patrem et
alium paraclitum dabit
vobis. Lectio tertia.

Paraclitus quippe: cõ
solator interpretatur
Et spiritussanctus recte
paraclitus vocatur quia
corda fideliũ ne inter hu
ius seculi deficiant adver
sa celestis vite desiderijs
subleuat ac reficit. Unde
in actibus apostolorum
crescẽte sancta ecclesia di
citur. Et edificabatur am
bulans in timore domini
ꝛ consolatione sancti spi
ritus replebatur. Ad ves
peras aň. Alleluia allã alle
luia. ps. Laudate dñm om
nes gentes. Ad mag. aň.
Qui autem diligit me diliget
a patre meo ꝛ ego diligam eũ
ꝛ manifestabo ei meipsum alle
luia alleluia. Oratio.

Sancti spiritus domine
corda nostra mũdet
infusio ꝛ sui roris intima
aspersione fecundet. Per
dominũ. eiusdem. Ad cõ
pletorium ymnus. Veni
creator spiritus. In die
sancto penthecostes. In
uitatoriũ. Alleluia. Spiritꝰ
domini repleuit orbem terrarũ
venite adoremus alleluia. ps
Venite exu. aň. Factus est
repente de celo sonus tanquã
aduenientis spiritus vehemẽ
tis alleluia alleluia. ps. Ma
gnus dñs. aň. Cõserua hoc
deus quod operatus es in no
bis a templo sancto tuo quod
est in hierusalem alleluia allã.
ps. Exurgat deꝰ. aň. Emit
te spiritum tuum ꝛ creabũtur
ꝛ renouabis faciem terre allã.
ps. Benedic anima. ijꝰ.
v. Loquebãtur varijs linguis
apostoli. R. Magnalia dei al
leluia. Scdm iohannem

In illo tempore. Dixit
ihesus discipulis suis
Si quis diligit me: sermo
nem meum seruabit. Et
pater meus diliget eum.
et ad eum veniemus et
mansionem apud eũ fa
ciemus. Et reliqua.

Omel. bti greg. pape. L. i.

Libet fratres carissimi euágelice verba lectionis sub breuitate transcurrere: vt post diutius liceat in cõtemplatione tãte sollẽnitatis immorari Hodie nãqꝫ spũssanct⁹ repentino sonitu sup discipulos venit: mẽtesqꝫ carnaliũ in sui amorẽ ꝑmutauit. Et foris apparentibus linguis igneis intus facta sunt corda flammãtia q: duz deũ in ignis visione susceperũt per amorẽ suauiter arserũt. ℟. Duz cõplerentur dies penthecostes erãt oẽs pariter dicentes alleluia. Et subito factus est son⁹ de celo allã tanqꝫ spũs vehemens ⁊ repleuit totã domum. allã allã. ℣. Loquebãtur variis linguis apostoli magnalia dei. Et subito. Gloria patri et filio ⁊ spiritui scõ allã. L. ij.

Ipse nanqꝫ spũssanctus: amor est. vnde ⁊ iohãnes dicit. De⁹ caritas est Qui ergo mente integra deum desiderat ꝑfecto iã habet quẽ amet. Necqꝫ em quisquã posset deũ diligere: si eũ quẽ diligeret non haberet. Sz ecce si vnusquisqꝫ vrm requirit an diligat deuz tota fiducia ⁊ secura mẽte rñdet diligo. ℟. Spũssanctus repleuit totam domũ vbi erãt apostoli et apparuerũt illis dispertite lingue tanqꝫ ignis sed tqꝫ supra singulos eorũ. Et repleti sunt oẽs spũ sancto ⁊ ceperunt loqui variis linguis prout spũs sanctus dabat eloqui illis alleluia allã allã. ℣. Facta autẽ hac voce cõuenit multitudo et mente cõfusa est qm̃ audiebat vnusquisqꝫ linguã suã illos loquentes. Et repleti sunt. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Alleluia. Lectio tertia

In ipso aũt lectionis exordio audistis qđ veritas dixit. Si quis diligit me: sermonez meũ seruabit. Probatio ergo dilectionis: exhibitio ẽ operis. Hinc in ep̃la sua isdez iohannes dicit. Qui dicit q: diligo deuz ⁊ mãdata eius nõ custodit: mẽdax est. Uere em̃ diligim⁹: si

a nr̄is nos voluptatibus coartam⁹. ℟. Repleti sunt om̄s spū sancto ꝛ ceperūt loq̄ prout spūssanctus dabat eloq̄ illis. Et cōuenit multitudo dicentiū allā. ℣. Loquebātur variis linguis apostoli magnalia dei. Et cōuenit. Gloria patri. ꝛ. f. ꝛ. s. s. allā. Repetātur iterum. ℟. Repleti sunt omēs. ps. Te deū. ℣. Loquebātur variis. In laud. aṅ. Dū cō plerētur dies penthecostes erāt om̄s pariter dicentes allā. ps. Dn̄s regnauit. aṅ. Spiritus dn̄i repleuit orbem terrarū allā. aṅ. Repleti sunt omnes spū sancto ꝛ ceperunt loq̄ variis linguis allā. aṅa. Fontes ꝛ omnia que mouentur in aquis ymnū dicite deo alleluia. aṅ. Loquebātur variis linguis apostoli magnalia dei alleluia alleluia. Capitulum

Dum cōplerent dies penthecostes erant om̄s discipuli pariter ī eodē loco. ℣. Repleti sunt omnes spū sancto. ℟. Et ceperūt loqui variis liguis allā. Ad bened. aṅ. Accipite spiritū sanctū quorū remiseritis peccata remittūtur eis allā. Repetatur iterū. aṅ. Accipite spm̄.

Deus qui hodierna die corda fidelium sancti spūs illustratione docuisti da nobis ī eodem spū recta sapere ꝛ de ei⁹ semp cōsolatione gaudere. Per dn̄m eiusdem. Oro

Ad primā. iij. vi. ꝛ. ix. dicatur. ℟. Repleti sunt om̄s. Oro. Deus qui hodierna. Ad vespas. aṅ. Dum cōplerentur. ps. Dixit dn̄s. aṅa. Spūs dn̄i. ps. Cōfitebor. aṅ. Repleti sunt omnes. ps. Btūs vir. aṅ. Verba que locutus sum vobis allā spūs et vita sunt allā. ps. Laudate pueri. aṅ. Loquebātur variis. ps. In exitu. allā. ℣. Nō vos relinquā orphanos vado ꝛ veio ad vos ꝛ gaudebit cor vestrū allā allā. Ad mag. aṅ. Et triūphetur. Audistis q꞉ dixi vobis vado ꝛ venio ad vos si diligeretis me gauderetis vtiq꞉ q꞉ vado ad patrem q꞉ pater maior me est alleluia. Oro. Deus qui hodierna Ad compl. ℟. Repleti sūt om̄s. Oro. Deus q̄ hodier

na. Feria scđa Inuitato rium. Allā allā allā. ps. Venite ex. añ. Allā allā. ps. Beatus vir. ps. Quare fremuerūt. ps. Dñe quid multi pli. v. Loquebantur variis linguis apostoli. Lcō prima

Hec fratres carissimi verba sacre lectionis subbreuitate discussimus nūc in cōtemplatione tāte festiuitatis animū trāsferamus. Sed q2 cum lectione euāgelica vobis est etiā actuum apostolo2uz lectio recitata. ex ea ergo aliquid in vsum vestre cōtēplationis trabam⁹. R. Jam nō dicam vos seruos s3 amicos meos q2 oia cognouistis que opat⁹ su3 in medio vestri allā. Accipite spiritū sanctum in vobis paraclitum ille ē quem mittet pater vobis allā. v. Vos amici mei estis si feceritis que ego precipio vobis. Accipite spm. Lcō secūda

Audistis et eni q2 spiritus sctūs sup discipulos in igneis linguis apparuit: oīmq3 linguar3 scientiā dedit. Qui scilic3 hoc miraculo designat nisi quod sancta ecclesia eodem spū repleta oīm gentium erat voce locutura: Qui vero cōtra deū turri edificare conati sunt: cōmunionē vni⁹ lingue pdiderūt. In his aūt q deum humiliter metuebāt lingue oēs vnite sunt. Hic ergo hūilitas virtutē meruit: illic supbia cōfusionem. R. Non vos me elegistis sed ego elegi vos ⁊ posui vos. Ut eatis ⁊ fructum afferatis et fructus vester maneat allā allā. v. Sicut misit me pater et ego mitto vos. Ut eatis et fructum. Lcō tertia.

Sed querendū nobis ē cur sanctus spūs prī ⁊ filio coeternus in igne apparuit: cur in igne simul ⁊ linguis: cur aliquādo in columba. aliquādo vero in igne mōstratur. cur super vnigenitū filium apparuit in columbe specie. ⁊ super discipulos in igne. ita vt neq3 super dominū mōstraretur in igne neq3 super discipulos mōstra-

retur in columba. ℟. Disciplinam et sapientiã docuit eos dñs allã. Firmauit in illis gratiam spiritus sui et intellectus adimpleuit corda eorũ allã alleluia. ℣. Addidit illis disciplinam ⁊ legem vite hereditauit illis. Firmauit. ps. Te d̃ uni. ℣. Loquebantur variis. In laud. añа. Spiritus domini. ps. Dñs regnauit d̃. Cũ aliis ps. Et sub hac añ. dicãtur quinqꝫ psalmi Capl'm. Dum compleren tur. ℣. Repleti sunt omẽs spiritu sancto. Ad benedict' añ. Si deus dilexit mundum vt filium suum vnigenitum daret vt omnis qui credit in ipo nõ pereat sed habeat vitã eternam alleluia. ps. Benedictus dñs. Oratio.

Deus q̃ apostolis tuis sanctum dedisti spiritum cõcede plebi tue pie petitionis effectuꝫ: vt quibus dedisti fidem largiaris ⁊ pacem. Per dñꝫ. eiusdem. Ad primaꝫ capitulũ: Domine miserere nostri. Cũ precibus sicut solet dici. Ad tertiã capitulum. Dum complerentur. ℟. Loquebantur variis linguis apostoli alleluia alleluia. ℣. Magnalia dei alleluia allã ℣. Repleti sunt omnes spiritu sancto. ℟. Et ceperunt loqui. Oratio.

Adsit nobis dñe quesum⁹ virtus spũssancti: que ⁊ corda nostra clementer expurget ⁊ ab omnibus tueaꝫ aduersis. P dñm eiusdẽ. Ad. vi. capl'ꝫ

Facta aũt hac voce cõuenit mł'titudo ⁊ mẽte cõfusa est quoniã audiebat vnusquisqꝫ linguaꝫ suam illos loquentes. ℟. Repleti sunt oẽs spiritu sancto alleluia alleluia. ℣. Et ceperunt loqui variis linguis allã allã. ℣. Cõfirma hoc de⁹. Oro

Mẽtes nr̃as quesum⁹ dñe paracli⁹ q̃ a te ꝓcedit illumiet ⁊ īducat in oẽm sicut tu⁹ ꝓmisit filius veritatẽ. Qui tecum. eiusdem Ad nonã capl'ꝫ.

Charitas dei diffusa ẽ in cordibus nostris per spiritum sanctum qui dat⁹ est nobis. Deo gra.

℟. Cōfirma hoc deus qđ operatus es in nobis allā allā. ℣. A templo sancto tuo quod est in iherusalem allā allā. ℣. Loquebātur. ℟. Magnalia dei.

Oratio

Illo nos igne quesum⁹ dn̄e spūssanctus inflāmet: quē dn̄s noster ihesus xp̄us misit i terrā ⁊ voluit vehemēter accendi. Qui tecū. eiusdem. Et sicut dictū est dicātur caplm. ℟. ⁊ orō. p totas octauas. Ad vespas aña. Spūs dn̄i. ps. Dixit dominus. cū aliis psis sicut in die penthecostes. Allā. ℣. Emitte spm̄ tuū ⁊ creabuntur ⁊ renouabis faciem terre. Ad mag: añ. Spūssanctus repleuit totam domū vbi erāt apostoli seditq₃ supra singulos eorum ⁊ repleti sunt om̄s spū sancto allā. Orō. Deus qui aplis. Ad compl. ymn⁹. Ueni creator spūs: Et dicatur p totas octauas excepto. sabbato. Feria tertia. Inuitatoriū. Allā allā allā. aña. Alleluia allā. ps. Cū inuocarē. ps. Uerba mea. ps. Domie ne ī furore. l⁹. ℣. Loquebantur variis.

L. i.

Ad extremū vero querendū est: cur ī ipso redēptore mediatore dei ⁊ hoim p columbam apparuit. in discipulis vero p ignem. Certe vnigenitus fili⁹: iudex est generis humani. Sed quis ei⁹ iusticiā ferr₃ si priusquā nos p māsuetudinē colligeret culpas nostras p zelū rectitudinis examinare voluisset. ℟. Spūssanctus procedens a patre apostolorū pectora inuisibiliter penetrauit. Nomini sanctificationis signū vt in ore eorū oim̄ genera nascerentur linguarū allā. ℣. Repleti sunt om̄s spū sancto ⁊ ceperunt loqui variis linguis. Nomini sanctificatiōis.

L. ij.

Homo ergo p hoībus factus: mitem se hoībus p̄buit. Noluit peccatores ferire: sed colligere: Pri⁹ voluit mansuete corrigere vt hēret quos postmodū in iuditio saluaret In colūba ergo apparere sup eū debuit spūs: q̄ nō veniebat vt peccata iam

p zelum percuteret: sed adhuc p mansuetudinē tolerarer. ℟. Spūs dñi repleuit orbē terrarū: Et hoc quod cōtinet omnia scientia habet vocis allā allā. ℣. Oim est em artifex omnem hñs virtutem omnia pspiciens. Et hoc. L. iij.

At cōtra sup discipulos in igne debuit spūs sanctus demōstrari. vt q erant simpliciter hoīs atq ideo peccatores: eos cōtra semetipsos spiritalis feruor accenderet et peccata que de⁹ p mansuetudinem parceret ipsi in se per penitentiā punirent. Nec ipi quippe esse poterāt sine peccato: q adherebāt celesti magisterio iohāne attestante qui ait. Si dixerimus q peccatū nō habem⁹. nosmetipos seducimus et veritas in nobis nō est. ℟. Factus est repente de celo sonus aduenientis spūs vehementis vbi erant sedētes allā. Et repleti sunt omnes spūsancto loquentes magnalia dei allā allā. ℣. Et apparuerunt illis dispertite lingue tanq ignis seditq supra singulos eorum. Et repleti. Ps. Te deū. ℣. Loquebantur varus. In laud. aña. Repleti sunt oms. Ad bened. aña. Ego sum ostiū dixit dñs p me si quis introierit saluabitur et pascua inueniet allā. Oratio Absit nobis quesum⁹ domine. Ad vesp̃as an. Repleti sunt oms. Ps. Dixit dominu⁹. Cū alijs pis. Allā. ℣. Spūs dñi repleuit orbem terrarum et hoc quod continet omnia scientiā habet vocis alleluia. Ad mag. aña. Hec locutus sum vobis vt gaudium meum in vobis sit et gaudium vestrum impleatur allā allā. Orō. Absit nobis quesumus dñe. Feria. iiij. Inuitatoriū. Allā allā allā. Ps. Venite. an. Allā allā. Ps. Dñe deus me⁹ in te sperauí. Ps. Dñe dñs noster: Ps. In dño cōfido. ℣. Loquebātur variis. Lectio prima.

Hec de lectione euangelica fraternitati vestre carissimi: put dñs dedit exponēdo dixim⁹. Videtur aūt opportunū: de

solēnitatis adhuc ordie breuiter aliqua desercre. Imprimis aūt sciendum est: quod hec solēnitas ē nō euāgelicis tantū con secrata karismatib⁹: verū etiā legalibus tā olim est psignata mysterijs: ac do mino iubente p oīīs an nos sacris obseruata ceri moniis. R. Dū cōple. L. ij.

Ipsa hac die et eniz vt nouimus positis i ce naculo discipulis factus est repente de celo sonus τ sp̄ussanctus in visione ignis apparens: scientiā illis oīm linguaruz tradi dit. Facta autē hac voce cōuenere viri religiosi q de diuersis nacionib⁹ ie rosolimā paschalis festi uitatis gratia cōfluxerāt stupebātq; mirātes quo niā audiebat vnusquisq; lingua sua illos loquen tes magnalia dei. R. Spi ritussanctus repleuit totaz do mum.

Lectio tertia

Exponētibus aūt dis cipulis q: sp̄ussanc ti esset gratia qua cerne bant: olim quidem voce pphetaꝝ pmissa. tūc aūt xpi munere missa credide runt ex eis tria milia viro rum τ baptizati acciperēt etiā ipsi donū sancti spiri tus. Hec est diei hui⁹ an nua celebritas hec gratie celestis semper grata festi uitas: R. Repleti sunt. ps. Te deum. v. Loquebantur. In laud. aū. Loquebantur. Capłm Dum cōplerent. v. Repleti sunt omnes. Ad bened. aña. Ego sum panis viuus dixit dominus qui d ce lo descendi alleluia allā. Oro Mentes nostras. Ad ve speras aū. Loquebātur. ps Dixit dn̄s dn̄o. Cū aliis ps. Alleluia. v. Emitte spi ritum. Ad mag. aū. Ego sū panis viuus qui de celo descē di alleluia si quis manducaue rit ex hoc pane viuet ineternū alleluia τ panis quem ego da bo caro mea est pro mundi vi ta alleluia. Oro Mētes no stras. Feria quinta. Inui tato. aū. Alleluia alleluia alle luia. ps. Uenite exulte. aū Alleluia alleluia. ps. Saluū

me fac. ps. Usquequo. ps. Dixit insipiens. v. Loquebantur variis. Lcō prima.

Quod vero in veneratione accepte legis oībus annis sacrificium nouum die penthecostes dño offerri iussuz est: i nostra quoqꝫ festiuitate spiritaliter agi excepte gratie tpe nunq̄ desijt. Nouum quippe in ea sacrificiū offert ecclesia: cū sabbato incipiētis pēthecostes sancte nouū adoptionis populum p baptisma domino consecrat. R. Jam non dicam. Lectio secunda.

Ritu vere decentissimo sicut et supra monuimus: vt nō solū populus xp̄ianus veteris facti memoria innouetur. sed et in nouā renatorē sobolē noua paracliti a p̄re missio celebretur. Nouum in ea sacrificiuz dño ipsi quoqꝫ apl'i mox accepto dono spūs obtulerūt: cū euāgelizantes his qui cōuenerant plurimos cōuertert ad fidez: et hos fonte baptismatis renatos ac spūs grā sanctificatos. viuas vtiqꝫ noui testamenti primitias ad cōmunionem dñici altaris obtulerunt. R. Non vos. Lectio tertia

Bene aūt duo primitiarum panes de nouis frugib⁹ iubebātur offerri qm̄ nimirū ecclesia de vtroqꝫ populo iudeoꝝ scilicet et gentium colligit quos in nouā sui redemptoris familiam cōsecret. Inter hec vero sollerter intuendum est: qđ nō sine magno mysterio quinquagenarius numerus in datione vel grē vel legis obseruatus est. R. Disciplinā. ps. Te deū. v. Loquebātur variis. In laud. aň. Spūs dñi. Caplm. Duz cōplerentur. v. Repleti sunt. Ad benedꝫ. aň. Si manseritis in me et verba mea in vobis mā serit quodcūq. petieritis fiet vobis allā allā allā. Oro. Deus q̄ cor. Ad ṽs. aň. Spūs dñi. ps. Dixit dñs cū aliis ps. ie Allā. v. Spūs dñi. Ad. M. aň. Spūs qui a patre pcedit

allā ille me clarificauit allā al
leluia. Oro. Deus qui cor-
da. Feria. vi. Inuitatoriū
Allā allā allā. ps Venite.
añ. Allā allā. ps. Dñe quis
bitabit. ps. Exaudi dñe.
ps. Cōserua. ℣. Loqueban
tur variis. Scdm lucam.

In illo tpe. Factū est in
vna dieꝝ: ⁊ ihs sede-
bat docens. Et erāt pha-
risei sedentes. Et reliqua.
Omel. venera. bede pbri.

Ubi dñs sedēs Lcō. i.
docuerit quādo scri
bis ⁊ phariseis cōfitenti
bus paraliticū. curauit lu
cas breuiādi gratia prete
riit. Sed matheꝰ ⁊ marcꝰ
qui narrant: questionē fa
cere videnť. Dū quidem
matheus in ciuitate sua.
marcus in capharnaum
hoc eum fecisse testantur.
Que difficiliꝰ solueretur.
si matheus etiaꝫ nazaret
noiaret. ℟ Spūsanctus p
cedens. Lectio secunda

Nunc vero vel ipa ga-
lilea in qua erat na-
zareth. intelligēda est dic
ta ciuitas xpi ad distinc-
tionem videlicet regiōis
trāsmarine gerasenoꝝ de
qua trāsfretādo sicut ma-
theus scribit venerat ga-
lileā. vel certe ipa caphar
naum ciuitas xpi est dic-
ta. quā non nascendo sed
virtutibꝰ illustrādo suam
fecerat. ℟. Spūs dñi. L. iii.

At ecce viri portantes
in lecto hoieꝫ q̄ erat
paraliticꝰ ⁊ querebat euꝫ
inferre ⁊ ponere ante eū.
Curatio paralitici huius
anime post diuturnā ille
cebre carnalis inertiā ad
xpm suspirātis indicat sal
uationē: que primo oim
ministris qui eā subleuēt
⁊ xpo afferāt: id est bonis
operibus qui spem sanati
onis opemq̄ intercessio-
nis suggerēt indicet. ℟.
Factus est repente. ps. Te
deum. ℣. Loquebantur. In
laud. añ. Repleti sunt oms.
Caplm Dum cōplerētur
℣. Repleti sunt. Ad bened.
añ. Qui diligit me sermonem
meum seruabit ⁊ pater meꝰ di
liget eū et ad eum veniemus ⁊
māsionem apud euꝫ faciemus

alleluia. Oratio.

Da quesumus ecclesie tue misericors deus vt sancto spiritu cógregata hostili nullatenus incursione turbet. Per dominum. eiusdem. Ad vesperas super psalmos añ. Repleti sunt omnes. ps. Dixit dominus. Cum aliis psalmis. Allá. ℣. Emitte spiritum. Ad mag. añ. Nec locuti sunt. Oro. Da quesumus ecclesie.

Sabbato. Inuitatorium. Allá allá allá. ps. Venite. añ. Allá allá. ps. Celi enarrant. ps. Exaudiat. ps. Dñe in virtute. ℣. Loquebantur. Secundum lucam.

In illo tempore. Surgens iesus de synagoga intrauit in domum symonis: Socrus autem symonis tenebatur magnis febribus. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri. Lectio prima

Si virum a demonio liberatum moraliter animum ab immunda cogitatione purgatum significare diximus: consequenter femina febribus tenta: sed ad imperium domini curata carnem ostendit a concupiscentie sue feruore per penitentie precepta frenata. Omnis enim amaritudo et ira: et indignatio: et clamor et blasphemia: spiritus furoris est immundi fornicationem vero immundiciam. libidinem concupiscentiam malam et auariciam que est simulachrorum seruitus: febrem illecebrose carnis intellige. ℟. Dum complerentur. Lectio secunda.

Et rogauerunt illum pro ea. Et stans super illam imperauit febri: et dimisit illam. Modo saluator rogatus modo vltro curat egrotos: ostendens se contra peccatorum quoque passiones et precibus semper annuere fidelium et ea que ipsi minime in se intelligunt vel intelligenda dare vel etiam non intellecta dimittere: iuxta quod psalmista ait. Delicta quis intelligit. Ab occultis meis munda me domine. ℟. Spiritussanctus repleuit totam domum. Lectio tertia.

Et continuo surgens ministrabat illis. Natu

rale est febricitātibus incipiente sanitate lassescere: et egrotationis sentire molestiā. Verum sanitas que dñi cōfertur imperio simul tota rediit nec solū ipa rediit tāto robore comitante vt eius cōtinuo qui se adiuuerāt ministrare sufficiat: et iuxta leges tropologie mēbra que seruierāt immundicie ad iniquitatem. vt fructificarēt morti: seruiant iusticie in vitam eternā. R. Repleti sunt. ps Te deū. v. Loquebantur varus: In laud: aā. Loquebantur. Capl'm. Dū cōplerentur. v Repleti sūt. Ad bened. aā Si māseritis in me et verba mea in vobis.

Mentibus nostris quesum⁹ domine spm̄ sanctū benignus infunde: cui⁹ et sapientia conditi sumus et puidentia gubernamur. Per dominū eiusdem. Oro Ad vesperas fiat officiū de trinitate. aña. Gloria tibi trinitas equalis vna deitas et ante omnia secula et nunc et imperpetuum. ps Dixit dñs dño. aā Laus et perhennis gloria deo patri et filio sancto simul paraclito i secula seculorū: ps. In exitu israel. aā Gloria laudis resonz in ore oim pr̄i genitiqz proli spiritus sancti pariter resultet laude perhēni. ps. Laudate dn̄m oms̄ gentes. aā Laus deo patri parilitiqz proli et tibi sancte studio perhenni spiritui nostro resonet ab ore perhenni. ps Lauda aīa mea dn̄m. aña. Ex quo omnia per quem omnia in quo omnia ipi gloria in secula. ps Lauda ihrl'm dn̄m Capl'm.

Gratia dñi nostri ihu xpi et caritas dei et comunicatio spirit⁹ sancti sit cū oībus vobis Amen. v. Verbo domini celi firmati sunt. R. Et spū oris eius omnis virtus eorū. Ad mag. aā. Deum laudem⁹ verum in personis trinum patrē et filium vna cum sancto spiritu indiuiduam trinitatem per quam nos omnes accipim⁹ signum salutiferū sacri fontes lauacrum. Oratio.

Omps̄ sempiterne de-

xxxxlvij

us qui dedisti famulis tu is in cõfessione vere fidei eterne trinitatis gloriam agnoscere et in potentia maiestatis adorare vnitatem. quesumus vt eiusdem fidei firmitate ab omnibus sp munimur aduersis. P. d. Ad compl' ymn' Jesu saluator. In die trinitatis. Inuitatorium Deum verum vnum in trinitate et trinitatez in vnitate. venite adoremus. ps. Venite. In primo nocturno. añs Adesto de' vnus omnipotēs pater et filius et spiritussanctus ps. Domine dominus nr. añ. Te vnum in substantia trinitatem in personis cõfitemur ps. Celi enarrant. añ. Te semper idem esse viuere et intelligere profitemur. ps. Domini est terra. v. Verbo domini celi firmati sunt. R. Et spiritu oris eius omnis virt' eorum. Lectio prima

Scire debetis fratres carissimi q pater et fili' et spūssanct' vnus sit de' atqz eiusdē substātie. vniusqz essentie atqz inseperabilis in diuinitate trinitatis. Ideoqz nõ sūt tres dij: sed vnus est deus pater et filius et spūssanctus Quãuis pater genuerit filium: et ideo nõ sit filius qui pater est. filiusqz a patre sit genitus: et ideo pater nõ sit qui filius est. spiritussanctus nec pater sit nec filius. sed tantum patris et filij coequalis est: ad trinitatis ptinēs vnitatez. v. Benedicat nos de' deus noster benedicat nos deus. Et metuant eum omnes fines terre. v. De' misereatur nostri et benedicat nobis. Et metuant eum omnes fines terre. Lectio secunda

Ath hec trinitas vn' ē de' ex quo omĩa per quē oĩa in quo omĩa plane absqz vlla dubitatione credendum est. patrez et filium et spiritum sanctū vnū et naturaliter deū oĩpotentē eternū et incõmutabilē Necqz tamē ipsum patrem esse qui filius est nec filium ipsuz esse q pater est: nec spm̄ sanctuz

ipm esse qui pater aut fili us est vna est enim patris et filij et spiritussancti essentia. R. Benedictus dominus deus israel qui facit mirabilia solus Et benedictum nomen maiestatis eius ineternum. V. Replebitur maiestate eius omnis terra fiat fiat. Et benedictum. Lectio iij

In qua non est aliud pater: aliud filius: aliud spiritussanctus. Quamuis in persona sit alius pater alius filius. alius spiritussanctus quod nobis maxime in ipso sanctarum scripturarum demonstrat inicio. Ubi dicit. faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram. Cum enim dicit ad ymaginem nostram: vnam demonstrat esse in deo substantiam. In quo pluraliter nostram trinitatem personarum demonstrat. R. Quis deus magnus sicut deus noster. Tu es deus qui facis mirabilia. V. Notam fecisti in populis virtutem tuam redemisti in brachio tuo populum tuum. Tu es. In secundo nocturno antiphona. Te inuocamus te adoramus te laudamus o beata trinitas. Ps. Omnes gentes plaudite. Antiphona Spes nostra salus nostra honor noster o beata trinitas. Ps. Magnus dominus. Antiphona Libera nos salua nos iustifica nos o beata trinitas. Ps. Deus iudicium. V. Benedicamus patrem et filium cum sancto spiritu. R. Laudemus et superexaltemus eum in secula. Lectio quarta.

Et ysaias quoque dicit se vidisse seraphin et audisse clamantia. Sanctus sanctus sanctus dominus deus sabaoth. vbi tertio dicit sanctus. Trinitatem personarum demonstrat. Quod semel dicit dominus deus sabaoth: diuine nature cognoscimus vnitatem. Necesse est enim vniuersali ecclesie que a christo domino se fundatam et omnino redemptam credit. Et trinitatem personarum cum psalmigrapho dauid quod in sexagesimosexto psalmo. nomen dei repetit dicendo. benedicat nos deus deus noster: id est pater et genitus benedicat nos id est spiritus sanctus venerentur et dominum deum

in ꝑsonis vna cũ illo cõ
fiteatur. ℞. Magnus dñs
ꝛ magna virtus eius. Et sapi
entie eius nõ est numerus. ℣.
Magnus dñs ꝛ laudabilis
nimis ꝛ magnitudinis ei⁹ nõ
est finis. Et sapientie. L. v.

Qui psalmographus
illo in eodem versi-
culo vnitatẽ eiusdẽ trini
tatis insinuans addidit
Et metuant eũ oẽs fi-
nes terre. Q̄d eñ nõ eos
sed subdit vnũ q̄d ter dix
erat intimauit. vnũ prop
ter trinitatẽ substãtie: tri-
um ꝑpter ꝑsonaꝝ voca-
bula. Sciendũ quoqꝫ sũ
mopere est. q̄d pater ꝛ fi
lius ꝛ spũssanct⁹ insepe-
rabiles sunt etiã in perso
nis: qꝛ sicut vbiqꝫ est pa-
ter ita vbiqꝫ fili⁹: vbiqꝫ ẽ
spũssanct⁹. Necꝫ aliuz lo
cum occupat pater aliuz
filius. aliũ spũssanct⁹. ℞.
Gloria patri genitoqꝫ proli et
tibi cõpar vtriusqꝫ semꝑ spũs
alme deus vnus. Omni tẽpo
re seculi. ℣. Da gaudiorum ꝑ
mia da gratiarũ munera dis-
solue litis vincula abstringe

pacis federa. Omni. L. cõ. vi.

Non enim mũdum in
tres partes diuiserũt
quas singulas singuli i-
plerent. Quasi non habe
rent vbi essent filius aut
spũssanct⁹ in mũdo: sꝫ to
tum occupat pater. Non
ita habꝫ vera immutabi
lisqꝫ diuinitas. Q̄uãuis a
lius sit in ꝑsona pater: a-
lius in ꝑsona filius: alius
in ꝑsona spũssanct⁹ Non
est alius in deitate. nõ ẽ
in gloria ali⁹ est pater et
ali⁹ fili⁹. qꝛ non ipe pater
qui filius. Nõ est tñ aliud
pater: ꝛ aliud fili⁹ qꝛ hoc
est pater q̄d filius. ℞. Ho
nor virtus ꝛ potestas ꝛ impe-
riũ sit trinitati in vnitate. In
perhenni seculorũ tpe. ℣. Tri
nitati lux perhenni vnitati sit
decus perpetuũ. In perhenni

In tertio nocturno. aña.

Caritas pater ẽ ꝛ gratia xp̄us
cõmunicatio spũs o btã trini-
tas. Ps. Cãtate. i. añ. Una
igitur pater leges paraclitus se
qꝫ substantia est o beata trini
tas. Ps. Dñs regnauit ex-
ul. aña. Verax est pater veri

tas filius veritas spũssanct⁹
o beata trinitas. ps. Canta
te. ij⁹. v. Bñdictus es dñe in
firmamento celi. R. Et lauda
bilis ⁊ gloriosus ⁊ super exal
tatus in secula. Scd̃ꝫ iohez

In illo tp̃e Erat homo
ex phariseis nichode-
mus nõie princeps iude-
orum. Hic venit ad ihm
nocte: ⁊ dixit ei. Rabbi
scim⁹ q: adeo venisti ma
gister. Nemo potest hec
signa facere que tu facis
nisi fuerit deus cũ eo. Et
reliqua. Omel. venerabil'
bede pbr̃i. Lectio prima.

Sicut ex lectione sanc-
ti euãgelij fratres ca
rissimi audistis: princeps
iudeoꝝ venit ad dñꝫ noc
te: cupiens secreta ei⁹ al-
locutione plenius discere
mysteria fidei cui⁹ aperta
ostensione signoꝝ aliq̃te
nus iã rudimẽta percepe
rat. Qui qm̃ prudenter ea
que ab illo fieri videbat.
intelligere curauit subtili
ter ea que ab illo quere-
bat inuestigare promeru
it. Rabbi inquit: scimus
quia a deo venisti magi-
ster. R. Summa trinitati sim
plici dei vna diuinitas equa-
lis gloria coeterna maiestas
patri proliqꝫ sancto flamini.
Qui totum subdit suis ꝑ orbẽ
legibus. v. Prestet nobis gra
tiam deitas patris ac nati pa
riterqꝫ spũs. Qui. Lcõ. viij.

Nemo eniꝫ potest hec
signa facere que tu fa
cis: nisi fuerit deus cũ eo
A deo igitur ihm ad ma-
gisteriũ celeste mũdo ad-
hibendũ venisse cõfessus
est: deum cũ illo fuisse mi
raculis ꝓdentibus intel-
lexit: nec dum tñ ip̃m de-
um esse cognouit. Sꝫ q̇a
quem magistrũ nouerat
veritatis studiose docen
de adijt. merito ad agni
tionem diuinitatis ei⁹ ꝑ
fecte doctus subijt meri-
to vtriusqꝫ natiuitatis ei
us diuine scilicet ⁊ huma
ne sed et passiõis atqꝫ as-
censionis ip̃ius archana
percepit. R. Bñdicamus pa
trem ⁊ filium cum sancto spiri
tu. Laudemus ⁊ super exalte
mus eum in secula. v. Bñdic-

tas es dñe in firmamento celi: et laudabilis et gloriosus in secula. Lectio nona

Nec nõ etiã modũ secunde generationis ingressum regni celestis. aliaqꝫ per plura doctrine euãgelice sacramenta domino reuelante didicit. Respõdit em̃ ihus: et dixit ei. Amen amen dico tibi: nisi quis natus fuerit denuo: nõ potest videre regnum dei. Que sententia tanto apertius cunctis fidelibus lucet: quanto constat qꝫ sine huiꝰ luce fideles esse nequeunt. ℟. Te deum patrem ingenitũ te filium vnigenitum. te spiritum sanctum paraclitum sanctam et indiuiduam trinitatem toto corde et ore cõfitẽtes laudamus atqꝫ benediximus. Tibi gloriam in secula. ℣. Quoniã magnus es tu et faciens mirabilia tu es deus solus. Tibi. ps. Te deum. ℣. Benedicamus patrem et filium. vt supra. In laud: añа. O beata et benedicta et gloriosa trinitas pater et filius et spiritussanctꝰ.

añа. O beata et benedicta et gloriosa trinitas pater et filiꝰ et spiritussanctus. añа. O vera summa sempiterna trinitas pater et filius et spiritussanctus. añ. Te iure laudant te adorant te glorificant omnes creature tu o beata trinitas. añ. O vera summa sempiterna trinitas pater et filius et spiritussanctus. Capl'm

Benedictio et claritas et sapientia et gratiarum actio honor virtus et fortitudo deo nostro in secula seculorum. Amen. ℣. Sit nomen domini benedictum. ℟. Ex hoc nunc et vsqꝫ in seculum. Ad benedictꝰ añ. Benedictus dominus deus israel et benedictum nomen sanctum tuum et honorabile in omnia secula. Oratio.

Omps sempiterne deus q̃ dedisti famul'is tuis in cõfessione vere fidei eterne trinitatis gloriã. etc. Ad. iij. capl'm.

In patre manet eternitas: in filio equalitas in spiritu sancto eternitatis equalitatisqꝫ connexio. Deo:

℟. Verbo dñi celi firmati sũt ℣. Et spũ oris eius omnis vir tus eorũ. ℣. Bñdicamus pa- trem. Orõ. Omps sempi- terne deꝰ qui dedisti. Ad terciã caplm. Bñdictio ⁊ claritas. ℟. Benedicamus patrem et filium cũ sancto spi- ritu. ℣. Laudemus et super ex altemꝰ eum in secula. ℣. Bene dictus es domine. Orõ. Oi- potens sempiterne deus Ad .x. caplm

Tres sũt qui testimoniũ dant in celo pater verbũ ⁊ spi- ritussanctꝰ ⁊ hi tres vnũ sunt. ℟. Benedictus es dñe in firmamento celi. ℣. Et lau- dabilis et gloriosus in secula ℣. Sit nomen dñi benedictuz. Orõ. Omps sempiterne deus. Ad vesperas dican tur añe ⁊ ps. sicut in pris. vesperis. Allã. ℣. Bñdictꝰ es dñe deus patrũ nostrorum ⁊ laudabilis in secula. Ad magni. añ. Bñdicta sit crea trix ⁊ gubernatrix omniũ sanc ta ⁊ indiuidua trinitas ⁊ nũc ⁊ semp ⁊ per infinita seculorũ secula. Oratio:

Domine deꝰ pater oi- potens famulos tue ma iestati subiectos p vnicũ filiũ tuũ in virtute spiritꝰ sancti bñdic ⁊ ptege: vt ab oi hoste securi i tua iu giter laude letẽt. Per eũ- dem. Ad compl. ymnus. Te lucis. Feria. ij. iij. ⁊ qrta post dñicaz de trini tate fiat de feriali nisi san ctus aduenerit. Feria. ij. Inuitatoriũ. Venite exulte mus: Nocturnũ. ℣. Domie in celo misericordia tua. A dñica prima post penthe costem vsq ad primã do minicã mẽsis augusti le- gãtur libri regũ. Itẽ note tur talis ordo i icipiẽdis libris historiaꝝ. Si kalẽ de mensiũ videlicz augu sti. septẽbris ⁊ alioꝝ men siũ vsq ad aduentũ dñi euenerint. feria. ij. ⁊ ter- tia aut qrta hoc est si pri- ma dies mensis euenerit illis diebꝰ incipiantur in dñica pcedenti. Si autez feria quita. vi. vel sabba- to euenerint incipiãtur i dñica sequẽti. Iniciũ pri- mi libri regũ. Lcõ prima.

Fuit vir vnus de ramathaim sophim de monte effraim et nomen eius helchana: filius hieroboam filii eliu. filii thau. filii suph effratheus et habuit duas vxores: nomen vni anna. et nomen secunde fenenna fuerunt que fenenne filii. Anne autem non erant liberi. Et ascendebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus vt adoraret: et sacrificaret domino exercituum in sylo Erant autem ibi duo filii heli. ofui et phinees sacerdotes domini. ℟. Quam magna. Quere in commune feriali. L. ii.

Venit ergo dies et immolauit helchana dedit que fenenne vxori sue et cunctis filiis eius et filiabus partes. Anne autem dedit partem vnam tristis: quia annam diligebat. Dominus autem concluserat vuluam eius. Affligebat quoque eam emula eius: et vehementer angebat: in tantum vt exprobrarit quod dominus conclusisset vuluam eius. Sicque faciebat per singulos annos cum redeunte tempore ascenderent ad templum domini et sic prouocabant eum. ℟. Benedicam dominum. L. iii.

Porro illa flebat: et non capiebat cibum. Dixit ergo ei helchana vir suus. Anna cur fles: et quare non comedis. et quamobrem affligitur cor tuum: Nunquid non ego melior tibi sum quam decem filii: Surrexit autem anna postquam comederat et biberat in sylo. Et heli sacerdote sedente super sellam ante postes domus domini cum esset. Anna amaro animo: orauit ad dominum flens largiter et votum vouit dicens. Domine exercituum si respiciens videris afflictionem famule tue: et recordatus mei fueris: nec oblitus ancille tue. dederisque serue tue sexum virilem: dabo eum domino omnibus diebus vite eius: et nouacula non ascendet super caput eius. ℟. Delectare in domino. In laud. an. Miserere mei deus. cum aliis. Capitulum Fuistis enim. ℣. Repleti sumus. Iste due ane sequentes dicatur super ebdoma.

ad bened. vna post aliaz Et finite dicat añ. de feriali vz. Salutem. Si necesse fuerit. aña. Quod natum est ex carne caro est et quod natuz est ex spiritu spūs est. añ. Nemo ascendit in celum nisi qui descendit de celo filius homi nis qui est in celo allā. Oro.

Matutina supplicū. Ad prima. iij. vi. et. ix. et ad cōpleto. fiat vt est in cōmuni feriali. Ad vesperas capitulū. Dñs aūt dirigat. aña. Loquere domine qr audit seruus tuus. Oro. Tuus est dies. Que sunt querēda quere in cōi feriali. añ supradicta scilicet loquere cū alijs sequētibus dicātur sup ebdomā. ad vesperas. A prima dñica pᵒ penthecostē vsqꝫ ad primā dñicam mēsis augusti. Et si necesse fuerit finite repetantur. Et nota ꝙ a pdicta dñi ca prima pᵒ penthe. vsqꝫ ad aduentū dñi. Si festiuitas alicuiᵒ sancti diebus dñicis euenerit. añe dñicales que essent dicende. Ad bened. et ad mag. dicātur ad bñdictᵒ tantū sup ebdomā. Añ. Loquere vt supra. aña. Cognouerūt oēs a dā vsqꝫ bersabee ꝙ fidelis samuel pphe ta esset domini. añ. Preualuit dauid in philisteo in funda et lapide in nomine dñi. aña. Nōne iste est dauid de quo canebant in choro dicentes saul percussit mille et dauid decez milia in milibus suis. añ. Iratus rex saul dixit mihi mille dederunt et filio ysai dederūt decem milia. añ. Quis eē in oibus sicut dauid fidelis, inuentus est in regno tuo egrediēs et regrediens et pergens ad imperium regis. añ. Dixit autez dauid ad dñm cum vidisset angelum cedentem populuz ego sum qui peccaui ego quī iniq egi. isti qui oues sunt quid fecerunt auertatur obsecro dñe furor tuus a populo tuo. aña. Obsecro dñe aufer iniquitatē serui tui qr insipienter egi. añ Salomon fili mi scire deū patris tui et serui ei corde perfecto et animo voluntarie. aña. Dum tolleret dñs helyam p turbinem in celū heliseus cla

mabat dicens pater mi currus israel et auriga eius. aña. Clamabat heliseus ad helyam et dicebat pater mi pater mi currus israel et auriga ei9. Iste due añe sequentes dicantur in sabbatis vna post aliã. añ. Dole te frater mi ionatha amabilis valde super amorem mulierum sicut mater vnicum amat filium ita te diligebam sagitta ionathe nunq̃ ab iit retrorsum nec declinauit clipeus eius in bello et hasta eius nõ est auersa. Alia añ Rex autẽ dauid cooperto capite incedens lugebat filiũ dicens absalon fili mi fili mi absalon q̃s mihi det vt ego moriar p̄ te fili mi absalon. Orõ Exaudi dñe. Quere in cõmuni feriali super sabbato ad vesperas. Añe sequentes dicãtur ad crucẽ modo quo sequit ab hac die vsq3 ad aduentũ dñi. Die dñico. añ. O crux benedicta quo sola fuisti digna portare regem celorũ et dominũ alleluia. Die lune aña. Nos autem gloriari oportet in cruce domini nostri ihesu christi:

Die martis añ. O magnum pietatis opus mors mortua tũc est quãdo in ligno mortua vita fuit. Die mercurij aña Ecce crucem domini fugite ptes aduerse vicit leo de tribu iuda radix dauid alleluia. Die iouis añ. O crux benedicta que sola fuisti digna portare regem celorum et dominum. Die veneris añ. Sup omnia ligua cedrorum tu sola excelsior in qua vita mundi pepẽdit in qua christus triumphauit et mors mortem superauit alleluia. Die sabbati aña. Ecce mirabile lignum in quo dominus noster ihesus xp̃us pependit et de latere ei9 sanguis et aqua profulsit laus honor deo patri et filio cum sancto spiritu in secula seculorum. Amen. Ad omnes añas supradictas. ℣. Omnis terra adoret te deus. ℟. Et psallat tibi psalmum dicat nomini tuo domine. Ad omnes añas Oratio.

Perpetua quesum9 domine pace custodi: quos per lignum sctẽ crucis redimere dignatus es

saluator mũdi. Qui cum patre. Dñs vobiscũ. Bñdicam⁹ dño. Deo grãs

Feria tertia. Inuitatoriũ Jubilemus deo. Nocturnuz dicit̃. ℣. Immola deo. L. i.

Factũ est aũt cum illa multiplicaret preces corã dño: vt heli obserua ret os eius. Porro. Anna loquebat̃ in corde suo: tã tũcꝫ labia eius mouebã tur: ⁊ vox penit⁹ nõ audi ebat̃. Estimauit ergo eaz heli temulentaz. Dixitcꝫ ei. Usquequo ebriaeris? Digere paulisꝑ vinũ quo mades. Rñdens. Anna nequaq̃ inquit dñe mi: Nã mulier infelix nimus ego sum: vinũcꝫ ⁊ omne qđ inebriare potest non bibi sed effudi animã me am in conspectu dñi. ℟. Exaudi orationem. Lcõ. ij.

Ne reputes ancillã tu am quasi vnã de filii abus belial: qꝛ ex multitu dine doloris ⁊ meroris mei locuta sum vsꝫ in p̃ sens. Tũc heli ait ei. Ua de in pace ⁊ de⁹ israel det tibi petitionẽ tuã quam rogasti euz. At illa dixit. Utinaz inueniat ancilla tua gratiã in oculis tuis Et abijt mulier in viã su am ⁊ comedit: vultusꝫ illius nõ fuit amplius in diuersa mutati. ℟. Auribus percipe dñe. Lcõ. iij

At surrexerũt mane ⁊ adorauerũt corã do mino: reuersicꝫ sunt ⁊ ve nerũt in domũ suã rama tha. Cognouit aũt helcbana annã vxorẽ suã: et recordat⁹ est eius dominus. Et factũ est post circulũ dierꝫ: concepit anna ⁊ peperit filiũ vocauitcꝫ nomẽ eius samuel: eo q̃ a dño postulasset euz. ℟. Ego dixi dñe. ℣. Exultabunt.

In laud. añ. Dele dñe. Cũ aliis. Capl̃m. Nox p̃cessit ℣. Repleti. Oratõ. Emitte quesum⁹. Oĩa quere incõ muni feriali. Ad primam iij vi. ix. ⁊ compl̃. vt i dic to cõmuni feriali. Ad ves peras capl̃m Dñs aũt dirigat. Ad mag. añ. vna ꝑ pdictis in feria. ij. positis

dicē de sup ebdoma. Ad
vespas scdm suū ordinē.
Oro. Gras tibi agimus.
Feria. iiij. Inuitatoriū.
In manu tua. Nocturnū de
℣. Deus viuam meā. Lcō. i.
Ascendit aūt vir eius
Helchana ꝛ oīs do-
mus ei⁹ vt imolaret dn̄o
hostiā solēnem ꝛ votum
suū: ꝛ anna nō ascendit.
Dixit em̄ viro suo. Nō va
dam donec ablactetur in
fans ꝛ ducā eū vt appa-
reat ante cōspectū dn̄i ꝛ
maneat ibi iugiter. et ait
ei helchana vir suus. Fac
qđ bonū tibi videt ꝛ ma
ne donec ablactes eū: p̄-
corq̄ꝫ vt impleat dn̄s ver
buꝫ suū. ℟. Miserere. L. ij
Mansit ergo mulier ꝛ
lactauit filiū suum
donec amoneret eū a lac
te. Et adduxit eū secū p⁹
quā ablactauerat in vitu
lis tribus ꝛ trib⁹ modijs
farine ꝛ amphora vini: ꝛ
adduxit eū ad domū dn̄i
in sylo. puer aūt erat ad-
huc infantulus. Et immo
lauerūt vitulū ꝛ obtule-
runt puerū heli. ℟. Para-
tum cor meum. Lcō tertia.
Et ait anna. Obsecro
mi dn̄e: viuit anima
tua. Ego sum illa mulier
que steti corā te hic: orās
dn̄m ꝓ puero isto. Oraui
ꝛ dedit mihi dn̄s petitio
nem meā quā postulaui
eū. Idcirco ꝛ ego cōmo-
daui eū dn̄o cunctis die
bus quib⁹ fuerit accōmo
datus dn̄o. Et adoraue-
runt ibi dn̄m. ℟. Adiutor
me⁹. ℣. Exultabunt. In lau
dib⁹ aā. Amplius. Cā. ali
is. Capl̄m. Fuistis. ℣. Re
pleti. Oro. Omp̄s sempi-
terne de⁹ apud quem ꝛc.
Quere omia in feriali cōi
Ad vesp̄as fiat officium
corpis xp̄i. aāa. Sacerdos
in eternū xp̄us dn̄s secundum
ordinem melchisedech panem
ꝛ vinū obtulit. ps. Dixit do
minus. aā. Miserator dn̄s
escam dedit timentibus se in
memoriā suorum mirabilium.
ps. Cōfitebor. aā. Calicem
salutaris accipiam et sacrifica
bo hostiam laudis. ps. Cre
didi. aāa. Sicut nouelle oli-

uarũ ecclesie filii sunt in circui tu mense domini. ps. Beati om̃s. añ. Qui pacem ponit fines ecclesie frumenti adipe saciat nos dñs. ps. Lauda ihrl'm. Capitulum.

Dñs ihus in qua noc te tradebatur accepit panẽ ⁊ gracias agẽs fregit ⁊ dixit: accipite et mãducate hoc est corpus meum qđ pro vobis tradetur hoc facite in meam cõmemorationẽ. ṽ. Panẽ de celo prestitisti eis omne delectamentum in se habentem. Predicte añe psi. ⁊ caplm ⁊ ṽ. dicatur. ad vesperas per totas octauas. Ad mag. añ. O q̃ suauis est dñe spiritus tuus qui vt dulcedinem tuam in filios demonstrares pane suauissimo de celo p̃stito esuriẽtes replens bonis fastidiosos diuites dimittẽs inanes. Oratio.

Deus qui nobis sub sacramento mirabili passionis tue memoriam reliquisti tribue quesumus: ita nos corporis ⁊ sanguinis tui sacra misteria venerari vt redemptionis tue fructũ in nobis ꝑcipere mereamur. Qui viuis. Ad compl'. ymnus Pange lingua gloriosi. In die corpis xpi. Inuitatoriũ. Christuꝫ regem adoremus dominanteꝫ gentibus Qui se mãducantibus dat spiritus piguedineꝫ. ps. Venite. In pͥo nocturno. añ. Fructum salutiferum gustandum dedit dñs mortis sue tẽpore. ps. Btũs vir. añ. A fructu frumẽti et vini multiplicati fideles christi in pace xpi requiescunt. ps. Cũ inuocarẽ. añ. Communione calicis quo deus ipse sumitur nõ vitulorum sanguinem congregauit nos dñs. ps. Conserua me dñe. ṽ. Panem celi dedit eis. ℟. Panem angelorũ mãducauit homo. Lcõ pͥa.

Immensa diuine largitatis beneficia exhibita populo xpiano: inestimabilem ei cõferunt dignitatem. Neq; enĩ est aut fuit aliquãdo tam grandis natio que habeat deos appꝑinquãtes sibi: si

cut adest nobis deus no
ster. Unigenit' siquidez
dei filius sue diuinita-
tis volens nos esse parti
cipes: naturā nostrā assū
psit: vt hoīes deos face-
ret factus homo. R. Im-
molabit hedon multitudo fili
orū israel ad vesperum pasce
Et edent carnes et azimos pa-
nes. V. Pasca nostrum immo-
latus est xp̄s itaqz epulemur
in azimis sinceritatis et veri-
tatis. Et edent carnes et azi.

Lectio secunda

At hoc insuper qd̄ de
nostro assumpsit: to
tum nobis cōtulit ad sa
lutem. Corpus nāqz suuz
pro nostra recōciliatione
in ara crucis hostiā obtu
lit deo patri sanguinez su
um fudit in precium simł
τ lauacrum: vt redempti
miserabili seruitute a pec
catis omnibus munda-
remur. Et vt tanti bene-
ficij iugis in nobis mane
ret memoria corpus suuz
in cibum: τ sanguinez su
um ī potū sub specie paīs
τ vini sumendum fideli-
bus dereliquit. R. Come-
detis carnes et saturabimini
panibus. Iste est panis quem
dedit vobis dominus ad ve-
scendum. V. Non moyses de-
dit vobis panem de celo sed
pater meus dat vobis panez
de celo verum. Iste est panis:
quem dedit vobis dominus.

Lectio tertia.

O preciosum τ admi-
randū cōuiuium
salutiferū: τ oī suauitate
repletū. Quid enī hoc cō
uiuio p̄ciosius esse potest
In quo nō carnes vitu-
loꝝ τ hyrcoꝝ vt oliz in le
ge: sed nobis sumend' p̄
ponitur xp̄us verus de'.
Quid hoc sacramēto mi-
rabilius? In ipso nanqz
panis τ vinuz in corpus
xp̄i τ sanguinē substātia
liter cōuertūtur. Ideoqz
xp̄us deus τ homo pfec
tus: sub modici panis spe
cie continetur. R. Respe-
xit helyas ad caput suum sub
cynericiū panem qui surgens
comedit et bibit. Et ambulauit
in fortitudine cibi illius vsqz
ad mōtem dei. V. Si quis man-

ducauerit ex hoc pane viuet i
eternum. Et ambulauit. In
scdo nocturno. añа. Me
mor sit dñs sacrificii nostri et
holocaustũ nostrũ pinguefiat
ps. Exaudiat te. añа. Pa
ratur nobis mensa dñi aduer
sus oes qui tribulãt nos. ps
Dñs regit me. añа In vo
ce exultationis resonãt epulã
tes in mensa dñi. ps. Quem
admodũ. v. Cibauit illos
ex ad pe frumenti. R. Et de
petra melle saturau it. L. iiij.

Manducat vtiq͡ʒ a fidelibus. sʒ minime laceratur: quinymo diuiso sacramẽto integer sub q̃libet diuisionis particula pseuerat. Accidẽtia etiam siue subiecto in eodeʒ existunt: vt fides locũ habeat. dum visibile inuisibiliter sumitur aliena specie occultatũ: ⁊ sensus a deceptiõe immunes reddant qui de accidentib⁹ iudicãt sibi notis. R. Panis quem ego dabo caro mea est pro mũdi vita litigabant ergo iudei dicentes. Quomodo potest hic nobis dare carnem suã ad manducandũ. v. Locutus est populus contra dñm anima nostra nauseat super cibo isto leuissimo. Quo.

L. v.

Nullũ etiã sacramentum isto salubrius quo purgãtur peccata: virtutes augẽtur et mens oim spiritualiũ carismatũ abundãtia impinguatur. Offert in ecclesia p viuis ⁊ mortuis vt oibus psit qđ est p salute oim institutũ. Suauitatem deniq͡ʒ hui⁹ sacramẽti nullus exprimere sufficit p qđ spiritualis dulcedo in suo fonte gustat: et recolitur memoria illius quã in sua passione xp̃us mõstrauit excellẽtissime caritatis. R. Cenãtibus illis accepit ihũs panem ⁊ benedixit ac fregit deditq͡ʒ discipulis suis ⁊ ait. Accipite et comedite hoc est corpus meum. v. Dixerunt viri tabernaculi mei quis det de carnibus ei⁹ vt saturemur. Accipite. L. vi.

At v⁹ eius imensitas cordib⁹ infigeret fidliũ: in vltima cena quan

do pascha cuz discipulis celebrato trasiturus erat de hoc mūdo ad patrem hoc sacramentū instituit tanꝙ passiōis sue memoriale ꝑhenne figurarꝫ veterū impletiuū: miraculorum ab ipo factorꝫ maximū. ⁊ de sua contristatis absentia solatiū singulare. ℟. Accepit ihūs calicem postꝙ cenauit dicens hic calix nouum testamentum est in meo sanguine. Hoc facite i meam cōmemorationem. ℣. Memoria memor ero ⁊ tabescet in me anima mea. Hoc facite in.

In tertio nocturno. aña. Introibo ad altare dei sumaꝫ xp̄m qui renouat iuuentutem meā. ps. Judica me deus ⁊ discerne. aā. Cibauit nos dn̄s ex adipe frumenti ⁊ de petra melle saturauit nos. ps. Exultate deo adiutori. añ. Exaltari tuo dn̄e xp̄m sumimꝰ in queꝫ cor ⁊ caro nostra exultant. ps. Quam dilecta. ℣. Educas panem de terra. ℟. Et vinum letificet cor hoīs.

In illo Scd̄m iohēm. tpe. Dixit ihūs turbis iudeorꝫ: Caro mea vere ē cibus: ⁊ sanguis meꝰ vere est potus. Et rel'. Omelia bti augustini. Lco. vij

Cum eñi cibo ⁊ potu id appetāt homīes vt nō esuriāt necꝫ sitiant hoc nō prestat nisi iste cibus ⁊ potꝰ qui eos a quibus sumit imortales ⁊ icorruptibiles facit. id est societas ipoꝝ sanctorum vbi pax erit. ⁊ vnitas plena atqꝫ perfecta. Propterea quippe sicut etiā ante nos hoc intellexerūt homines dei: dn̄s noster iesus xp̄us corpꝰ ⁊ sanguinem suū in eis rebus cōmendauit que ad vnū aliquid rediguntur. ℟. Qui māducat carnē meā ⁊ bibit meum sanguinem. In me manet et ego in eo. ℣. Nō est alia natio tā grādis que habeat deos appꝑinquātes sibi sicut deus noster adest nobis. In me.

Ex multis nāqꝫ granis vnꝰ panis cōficitur ⁊ ex multis racemis vinū cōfluit. Deniqꝫ iā exponit quō id fiat qđ

L. viij.

loquitur ꝛ quid sit man-
ducare corpus eiꝰ ꝛ sang
uinem bibere. Et q̃ man
ducat meã carnẽ ꝛ bibit
meum sanguinem: in me
manet ꝛ ego i eo. ℟. Mi
sit me pater viuens et ego ve
nio propter patrem. Et q̃ mã
ducat me viuit propter me. ℣.
Cibauit euz dominus pane vi
te et intellectus. Et qui man.

Lectio nona.

Hoc est ergo mandu-
care illam escam ꝛ il
lum bibere potum i xp̄o
manere: ꝛ illum manẽrẽ
in se habere. At per hoc q̃
nõ manet in xp̄o ꝛ i quo
nõ manet xp̄us: pculdu-
bio nõ mãducat spiritua
liter eius carnem licz car
naliter ꝛ visibiliter p̄mat
dentibus sacramẽta cor-
poris ꝛ sanguinis xp̄i. ℟.
Unus panis et vnum corpus
multi sumus. Omnes qui de
vno pane et de vno calice par
ticipamus. ℣. Parasti in dul
cedine tua pauperi deus q̃ ha
bitare facis vnanimes in do-
mo. Omnes. p̄s. Te deum.
℣. Comedi fauũ cũ melle meo
℟. Bibi vinum cũ lacte meo:
In laud. añ. Sapientia edi
ficauit sibi domum miscuit vi-
num et posuit mensam allelu-
ia. p̄s. Dñs regnauit. añ.
Angelorum esca nutriuisti po
pulum tuum et panez de celo
prestitisti illis allã. p̄s. Jubi
late. añ. Pinguis est panis
xp̄i ꝛ prebebit delicias regibꝰ
alleluia. p̄s Deus deꝰ meꝰ
añ. Sacerdotes sancti incen-
sum et panes offerunt deo al-
leluia. p̄s. Bñdicite omia
añ. Uincenti dabo manna ab
sconditum est nomen nouum.
allã. p̄s. Laudate dñm d̃.
Ca. lm. Dñs ih̄s in qua
nocte. ℣. Omnia ad te expec
tant. ℟. Ut des illis escaz in
tp̄e. Ad benedꝰ. añ. Ego sũ
panis viuus qui de celo descẽ
dit si quis mãducauerit ex hoc
pane viuet in eternum allã al-
leluia. Orc. Deus qui no-
bis sub sacramẽto. Ad. iij
Ca. lm. Dñs ih̄s in qua
nocte. ℟. Panem celi dedit
eis. ℣. Panem angelorũz mã-
ducauit homo. ℣. Cibauit il-
los. Oro. Deꝰ qui nobis
sub sacramẽ. Ad. vi. capl'z

Quociens cunque mādu cabitis panem hūc et calicem bibetis mortē domini annūciabitis donec veniat. ℟. Cibauit illos ex adipe frumenti. ℣. Et de petra melle saturauit eos. ℣. Educas panē de terra. Oro. Deus qui nobis sub sacramento. Ad .ix. capitulū.

Quicunque manducauerit panem vel biberit calicem domini indigne: reus erit corporis et sanguinis domini. ℟. Educas panem de terra. ℣. Et vinum letificet cor hominis. ℣. Posuit fines tuos pacem. ℟. Ex adipe frumenti saciat te. Oratio. Deus qui nobis sub sacramēto. Ad vesperas dicantur añe. et ps. sicut in primis vesperis. Alleluia: ℣. Caro mea vere est cibus et sanguis meus vere est potus qui mādu cat meam carnem et bibit meum sanguinem in me manet et ego in eo. Ad mag. an. O sacrum conuiuium in quo xpus sumitur recolitur memoria passionis eius mens impletur gratia

et future glorie nobis pignus datur. allā. Oro. Deus qui nobis sub sacramēto. Ad compl. ymnus. Pange lingua gloriosi. Et dicat ad compl. per totas octauas. Nota quod si festū beati io. bis baptiste in die corporis xpi euenerit in crastinū fiat. Si aūt infra octauas fiat ibidē. et celebret. Sed si aliud festū .ix. lect. infra dictas octauas euenerit. fiat. feria .vi. post octauas vel qn locus euenerit. Si aūt euenerit festū triū lectionū nihil fiat de eo nisi cōmemoratio ad missā. Die veneris et per octauas Inuitatoriū. Sequēs dicatur. Inuitatoriū. Jesum xpm qui pascit nos corpe suo adoremus. ps. Venite ex. Añe. et ps. dicātur per octauas sicut in die. ℣. Panem celi dedit eis. ℟. Panem angelorum manducauit homo.

Lectio prima.

De totius mūdi operibus legistis: quia ipse dixit et facta sunt ipse mandauit et creata sunt.

sunt. Sermo igit qui potuit ex nihilo facere quod nō erat: nō potest ea que sunt in id mutare qđ nō erant: Nō est eñi min⁹ dare: q̄ mutare nouas naturas rebus. Sed quid. Lu tus argumentis vtimur. suis litterā exēplis incarnationisq; astruam⁹ mysterij veritatē. ℟. Melchisedech vero rex salem pferens panem ⁊ vinū erat aūt sacerdos dei altissimi. Benedixit abrahe et ait. ℣. Bñdict⁹ abraham deo excelso qui creauit celum ⁊ terrā. Bñdicen. Lcō. ij.

Nunquid nature vsus psensit: cū dñs ihus ex maria nasceref: Si ordinem querim⁹ viro mixta femina generare cōsueuerat. Liquet igit q̄ pter nature ordinē: virgo generauit. Et hoc qđ cōficimus corp⁹: ex virgine est Quid hicq; querimus nature ordinē in xp̄i corpe cū pter naturā sit ipe dñs iesus part⁹ ex virgine vera vtiq; caro xp̄i: que crucifixa: que sepulta est. ℟. Ego sum panis vite patres vestri māducauerunt manna in deserto ⁊ mortui sunt. Hic est panis de celo descendēs si qs ex ipo māducauerit nō morietur. ℣. Ego sum panis viuus qui de celo descēdi si quis māducauerit ex hoc pane viuet i eternum. Hic est panis. L. iij.

Vere ergo illi⁹ carnis sacramentū est. Ipe clamat dñs noster iesus: hoc est corpus meū. Ante bñdictionē verborum celestiū alia species noiatur. post cōsecrationē corpus significaf. Ipe dicit sanguinē suū. Ante cōsecrationē aliud dicif. post cōsecrationē sanguis xp̄i nūcupaf. Tu dicis. Amē hoc est verum est. Qđ sermo sonat: affect⁹ sentiat. ℟. Homo quidā fecit cenā magnam ⁊ misit seruū suum hora cene dicere inuitatis vt venirēt Quia parata sunt omnia. ℣. Venite comedite panē meū ⁊ bibite vinum quod miscui vobis. Quia parata. ℟s. Te deum. ℣. Comedi fauū. ℟. Bibi vinum. In laud. añ. Sa-

pientie edificauit. Capl'm.
Diis ibus in qua nocte.
v. Omnia ad te expectāt. Ad
bened. añ. Ego sum panis.
Oro. De⁹ qui nobis sub⸗
sacramēto. Ad. iij. vi. ꝛ. ix
ꝛ compl. sicut in die. Ad
vesperas añe. psi. ꝛ capl'z
sicut in primis vesperis.
Et sic dicat̄ p totas octa
uas exceptis sabbato et
die mercurij in quib⁹ dici
tur Ad mag. añ O ꝙ sua⸗
uis est. Sabbato. L. pria.

Christus panis est: de
quo qui mādicat vi
uit in eternū. De quo ipse
met dixit. Et panis quez
ego dabo caro mea est p
mundi vita. Determinat
quō sit panis: nō solū se⸗
cundū verbū quo viuūt
oia: sed scdm carnē assūp
tam p mūdi vita. Huma
na eni caro que erat pec⸗
cato mortua carni mūde
vnita incorporata. vnuz
cū illa effecta: viuit d spi⸗
ritu ei⁹ sicut viuit corpus
de suo spiritu. R. Immola
bit hedum. Lcō scda

Qui vero nō est d cor
pore xpi: nō viuit de spū
xpi. Corpus ꝛ sanguinez
xpi dicim⁹ illud qd ex fru
ctibus terre acceptū: ꝛ p
ce mystica cōsecratuz rec
te si viuim⁹ ad salutē spi
ritualem in memoriā do
minice passionis. Qd cū
p manus hoīs ad illā vi⸗
sibilem speciē pducat̄ nō
sanctificat̄ vt sit tam mā
gnū sacramentū nisi ope
rāte inuisibiliter spū sanc
to: cū hec oia que per cor
porales motus in illo o⸗
pere fiūt de⁹ operetur. R.
Comedens. Lectio tertia.

Hoc sacramentū pie⸗
tatis ꝛ signū vnita
tis ꝛ vinculum caritatis
Qui vult viuere accedat
ꝛ credat in corpe hunc ci
bum ꝛ potuz societatem
vult intelligi. corporis ꝛ
membrorū suorū: qd est ec
clesie in pdestinatis. hoc
est qd dicim⁹ ꝙ oib⁹ mo
dis apbare cōtendim⁹
sacrificiū ecclesie duobus
cōfici. duob⁹ cōstare inui
sibili elemento ꝛ specie et
inuisibili dn̄i nostri iehsu

carne ꝛ sanguine sacramēto: ꝛ re sacramenti. id est corpori xp̄i si cuius persona cōstat ꝛ conficitur ex deo ꝛ homine: cum ipse xp̄us verus sit deus ꝛ verus homo q꞉ omnis res illaꝝ reruꝫ naturā ꝛ veritatem in se cōtinet ex q̇bus cōficitur. ℟. Respexit helyas. Ps. Te deum. In laud. ana. Angelorum esca Caplm ꝛ alia. vt supra dictū est. Ad mag. añ. O quam suauis. Dnica infra octauas. Inuitatorium. Christus regem. Añe. ps. ℟. ℣. caplm. ꝛ oro. sicut i die vt dictum est. Lcō prima

Iteratur etiā hoc misterium: ꝛ hoc ob cōmemoratione̅ passionis xp̄i sicut ipse ait. Hec quociēs cunqꝫ feceritis in meā cōmemorationem facite. Quocienscūqꝫ ergo hunc panem sumitis ꝛ bibitis hunc calicem: morte̅ dn̄i annunciabitis donec veniat: Nō itaqꝫ sic accipie̅dum est donec xp̄i mors veniat q꞉ iam vltra non morietur: sed donec ipse dn̄s ad iudicium veniat. ℟. Immolabit hedum. Cū alijs vt in die. Lcō scda.

Interiꝫ aūt semp mors est xp̄i per seculi vitaꝫ posteris nūcianda: vt discant qua caritate dilexit suos qui pro eis mori dignat⁹ est. Cui omnes vicem debemus rependere caritatis: q꞉ ad hoc nos prior dilexit: cum essemus gehenne filij vt diligeremus eum a morte iam liberati. Quia morte domini liberati sumus: huius rei memores in edendo carnem ꝛ potando sanguinem ei⁹ que pro nobis oblata sunt significam⁹.

Lectio tertia.

Utrum sub figura an sub veritate hoc misterium calicis sacramentum fiat: veritas ait. Caro mea vere est cibus: et sanguis me⁹ vere est potus. Alioquin quo in celo verū erit. panis quem ego dabo caro mea est ꝓ mūdi vita nisi vera sit ca

ro. Sed q: xp̄m fas forari dentib⁹ nō est voluit dominus hunc panem et vinum in misterio vere carnem suam et sanguinem suum cōsecratione spirit⁹ sancti potentialiter creari: et quotidie pro mundi vita mystice immolari. vt sicut de virgine per spiritum sanctum vera caro sine coitu creatur. Ita p eundē ex substantia pais et vini mystice idem corpus xp̄i consecret. L. iiij

Corpus christi veritas et figura est. Veritas dum corp⁹ christi et sanguis in virtute spiritus sancti et in virtute ipsius et panis et vini substantia efficitur. Figura vero est: id quod exterius sentit. Intra catholicam ecclesiam in mysterio corporis christi. nichil a bono maius. nihil a malo minus perficitur sacerdote: quia non in merito cōsecrantis sed in verbo efficitur creatoris. et in virtute sp̄us sc̄ti.

Lectio quinta.

Si enim in merito essz sacerdotis: nequaq̄ ad christū pertineret Nūc autem sicut ipse ait est q̄ baptizat ita ipse est qui p spiritum sanctuz hanc suam efficit carnem et transit vinum in sanguinem. Unde et sacerdos. Jube hec inquit perferri p manus angeli tui sancti: in sublime altare tuuz in cōspectu diuine maiestatis tue. Ut quid deferenda. in lucem deposcit: nisi vt intelligatur q̄ ista fiant ī sacerdotio. Tu autez dn̄e

Lectio sexta.

Hanc ergo oblationē benedictam. p quaz benedicimur. Ascriptam per quam homines in celo ascribuntur. Ratā per quam in visceribus christi esse censeamur. Rationabilem per quā a bestiali sensu exuamur. Acceptabilē vt qui nobis ipsis displicem⁹. Per hanc acceptabiles eius vnico filio simus. Tu autem.

Secundum lucam.

In illo tpe. Dixit. i. d. suis parabola h ãc. Homo quidã erat diues ꝛ induebať purpura ꝛ bysso ꝛ epulabať quotidie splẽdide. Et reľ. Om. l. beati grego. pape. Lcõ septima

In verbis sacri eloquij fratres carissimi prius seruanda est veritas hystorie: ꝛ postmodũ requirenda spiritalis intelligẽtia allegorie. Tũc nanq allegorie fructus suauiter carpiť: cũ prius p hystoriam in veritatis radice solidať. Sed qꝛ nonnũq allegoria fidẽ edificat. et hystoria moralitatẽ nos qui auctore deo iã fidelibus loquimur: non ab re credim⁹ si ipm loquendi ordinem postponamus.

Quatinus qui L. viij fidem iã firmã tenetis: prius de allegoria aliquid breuiter audire dbeatis. Et qd vobis de moralitate hystorie valde ẽ necessariũ: hoc in expositionis nostre ordine seruetur extremũ. Qꝛ ca plerumq solẽt melius recoli: que cõtigit postmodũ audiri. Sensus ergo allegoricos sub breuitate trãscurram⁹: vt ad moralitatis latitudinẽ citius veire valeamus. Lcõ nona.

Homo quidã erat diues qui induebatur purpura ꝛ bysso: ꝛ epulabatur quotidie splẽdide. Quẽ fratres carissimi quẽ diues iste qui induebať purpura ꝛ bysso: ꝛ epulabatur quotidie splẽdide nisi iudaicũ populũ designat qui cultũ vite exterius habuit qui accepte legis delicijs adiutorẽ vsus est nõ ad vtilitatẽ. Quez vero lazarus vlcerib⁹ plenus nisi gentilẽ populuz figuraliter exprimit? Qui duz cõuersus ad deũ peccata sua confiteri nõ erubuit: huic vulnus incute fuit. Incutis quippe vulnere virus a viscerib⁹ trahitur: ꝛ foras erũpit. ps: Te deuz. ℟ Comedi fauum. In lau. a. añ. Sapientia. cũ alijs. Die lune. Lcõ. prĩa.

Omnia corp⁹ assumptū ablactur⁹ erat dn̄s ab oculis ꝛ illatur⁹ syde ribus necessariū erat vt die cene nobis sacramen tum corpis ꝛ sanguinis cōsecraret vt coleret iugi ter per misteriū: qd̄ semel offerebat in preciū. vt q̄a quotidiana ꝛ indefessa currebat ꝑ hoim salute re demptio ꝑpetua esset re⸗ dēptionis oblatio. ꝛ per hennis victima illa viue ret in memoria ꝛ semp ꝑ̄ sens esset in grā. ℟. Im⸗ molabat hedum. Lcō scd̄a

Vere vnica ꝛ perfecta hostia fide existimā da nō specie neq₃ exterio ri cēsenda visu: sed interi ori affectu. Unde merito celestis cōfirmat auctori tas: q: caro mea vere ē ci bus ꝛ sanguis me⁹ vere est potus. Recedat ergo om̄e infidelitatis ābigu⸗ um: qm̄ quidē qui auctor est ver⁹ ip̄e est ꝛ testis ve ritatis. ℟. Comedetis. L. iij.

Nam ꝛ inuisibilis sa⸗ cerdos visibiles cre⸗ aturas in substantiā cor poris sui ꝛ sanguis. Uer bo suo secreta potestate cōuertit. ita dicens. Acci pite ꝛ comedite. Hoc est corp⁹ meū. Et sanctificati one repetita. Accipite et bibete hic est sanguis me us. ℟. Dixit helyas. ps. Te deum. In laud. an. Sapiē tia. Die martis. Lcō pria.

Huius sacramēti ritu melchisedech osten dit vbi panē ꝛ vinū abra he obtulit. Si tu mihi di cis quomō ergo melchi⸗ sedech vinū tantū ꝛ pa nē obtulit quid igitur a git mixtio aque? Ratio nem accipe. Primo oim̄ figura fuit que ꝛ moysi tp̄e ꝑcessit. Qui cum sitiret populus iudeoꝝ: ꝛ mur⸗ muraret ꝙ aquā inuenire nō posset: misit dn̄s moi si vt tāgeret petrā cū vir⸗ ga. ℟. Panis quez ego do. L. ii.

Tetigit petraꝫ ꝛ petra vndā maximā fudit: sicut ap̄lus dicit. bi bebāt aūt. de cōsequenti cos petra Petra aūt erat

xp̄us. Nō immobilis pe-
tra: que populū sequeba-
tur. Et tu bibe. vt te xp̄s
sequatur. vide mysteriū
Moyses hoc est p̄pheta.
Virga. hoc est verbū dei
Sacerdos vero dei tāgit
petram: ⁊ fluit aqua ⁊ bi-
bit populus dei. Tangit
ergo sacerdos calicem re
diuidat aqua in calice et
salit in vitā eternā. Et bi-
bit populus dei: q̄ de gra-
tiam cōsecutus est. ℟. Ce-
nantibus: Lectio tertia.

Vidicisti ergo hoc ac-
cipe ⁊ aliud. In tē-
pore dn̄ice passionis cū
sabbatum magnū insta-
ret q: diu i cruce viuebat
dn̄s noster ihūs xp̄us et
latrones: missi sunt qui p̄-
cuterent eos. Qui veniē-
tes inuenerūt defunctū
dn̄m nr̄m ihm̄ xp̄m. Tūc
vnus de militibus lancea
tetigit lat⁹ ⁊ de latere ei-
us aqua fluxit ⁊ sanguis
℟. Accepit ihūs calicem. ℣s
Te deum: In laud. an̄a.
Angelorū esca nutriuisti po:
Die mercurij. Lcō prima.

Quod autē hoc in no-
bis naturaliter vni-
tas sit: ip̄e testat⁹ est. Qui
edit carnem meam: et bi-
bit sanguinem meum. in
me manet ⁊ ego i eo. Nō
eñ in eo erit: nisi in quo
ipse fuerit eius tamen i se
assumptā habens carnē
qui suam sumpserat: sicut
misit me inquit pater vi-
uens ⁊ ego viuo propter
patrem: ⁊ qui mā ducaue-
rit carnem meam ipse vi-
uit per me. ℟. Qui mandu-
cat. Lectio secunda.

Quomodo per patrē
viuit: eodem modo
nos per carnē eius viui-
m⁹. Hec ergo vite nostre
causa est q̄ in nobis ma-
nentem deum per carnē
xp̄i habemus victuri per
eum ea cōditione qua vi-
uit ille per patrem. Si er-
go nos naturaliter scd̄m
carnem per eum viuimus
id est naturam carnis sue
adepti: quomodo nō na-
turaliter secundū spiritū
in se patrem habeat cū vi-
uat ipse per patrē: corp⁹

xpi quod sumitur de altari figura est: dum panis et vinum extra videtur. Veritas autem dum corpus xpi et sanguis in veritate interius creditur. ℟. Misit me pater. Lectio tertia

Hec salutaris victima illam nobis mortez unigeniti per mysterium reparat: qui licet surgens a mortuis iam nõ moritur mors illi vltra nõ dominabitur tamen in se ipso immortaliter et incorruptibiliter viuens iteruz in hoc mysterio moritur. Eius quoqz vbiqz corpus sumitur eius caro in populi salutem patitur: eius sanguis nõ iam in manus infidelium sed in ora fidelium funditur. ℟. Unus panis. Hymnus. Te deum. In laudibus aña. Pinguis. Ad mag. añ. O q̃ suauis: In octaua eucaristie. Inuitatorium. Christuz regem adorenus. ps. ℟. ℣. sicut i die. Lectio i.

Quia passus est pro nobis dominus cõmendauit nobis in isto sacramento sanguinem suum et corpus suum: q̃ etiam fecit nosmet ipsos. Nam et nos corpus ipsius facti sumus et per misericordiam ipsius qd accepimus nos sumus. Recordamini: et vos nõ fuistis: et creati estis et ad aream dñicaz comportati estis: et panis dñicus facti estis. ℟. Immolabit hedum. Cum aliis Lectio ii.

Ecce quod laboribus bonum: id est annũciantium euangeliuz triturati estis. Quando cathecumini deferebamini in horreo seruabamini: nomina vestra dedistis moli cepistis ieiuniis exorcismis. Postea ad aquã venistis et consparsi: et pais dominic' facti estis. Ecce quod accepistis. Tu.

Lectio tertia.

Quomodo ergo vnũ videtis qd esse qd factum est: sic et vnum estote vos diligentes vos scilicet tenendo vnã fidẽ vnam spem indiuiduam

caritatē. Heretici quādo hoc accipiūt sacramentū testimoniū cōtra se accipiunt: qr querunt diuisionem cū panis iste indicz vnitatē. Sic ꝛ vinum in multis racemis fuit ꝛ modo vnum est. Lcō q̄rta.

Vinū est in sua natiuitate: calix est post p̄ssuraz torcularis. Et vos post illa ieiunia. post labores. post humilitatem ꝛ contritionez iā in noīe domini tanq̄ ad calicez xpi venistis: ꝛ ibi vos estis In mēsa ꝛ in calice dn̄i: nobiscū vos estis. Simul enī hoc sumum⁹ simul bibim⁹ qr simul viuimus.

Lcō .v.

Ita dn̄s noster Iesus xpus nos significauit ad se ptinere voluit: mysteriū pacis ꝛ vnitatis nostre in mēsa cōsecrauit. Qui accipit mysteriū vnitatis ꝛ nō tenet vinculū pacis: nō mysteriū accipit p se: sed testimonium cōtra se. Lcō sexta

Nulli est aliquatenus ambigendū vnumquēq; fidelium corporis ꝛ sanguinis dn̄ici tūc esse participē quādo in baptismate efficit mēbruz xpi. nec alienari ab illi⁹ panis calicisq; cōsortio: etiaz si anteq̄ panē illum comedat calicēq; bibat d̄ hoc seculo migrauerit in vnitate corpis cōstitut⁹. Sacramenti quippe illi⁹ participatiōe ab bn̄ficio priuatur quādo in se hoc qd̄ illud sacramentū significat inuenitur. Lcō septia

Qui manducant ꝛ bibunt xpm: vitā mānducāt ꝛ bibunt. Illō mānducare est refici. illō bibere est viuere. Qd̄ in sacramento visibiliter sumitur in ipa veritate sp̄ualiter māducatur ꝛ bibit. Māducatur xpus viuit manducatus: qr surrexit occisus. Nec quādo māducauim⁹ ptes de illo facimus ꝛ quidē i sacramēto sic fit.

Lcō .viij.

Et norūt fideles quō māducent carnez xpi. Unusquisq; accipit partē suā. Per ptes

mãducat in sacramẽto ⁊ manet integer tot⁹ in cor de tuo. Totus eñi erat a pud patrẽ. quãdo venit i virginẽ: impleuit illã nec recessit ab illo. veniebat in carnem vt hoĩes man ducarent: ⁊ manebat in teger apud patrẽ. vt an gelos pasceret. L. nona

Inuitat dñs seruos et p̃parat eis cibũ se ipz. Quis audeat dñm suum mãducare. Et tñ ait. Qui mãducat me: viuit ꝓpter me. Quãdo mãducat: vi ta mãducatur. Nõ occidi tur mãducetur: sed mor tuos viuificat quãdo mã ducatur. Reficit: sed non deficit. nõ ergo timeam⁹ fratres mãducare istũ pa nem: ne forte finiam⁹ illũ ⁊ postea q̃d mãducemus nõ inueniam⁹. ps. Te de um. In laud. añã. Sapien tia. Cũ aliis. Ad vespas caplm. Dñs ihus in qua nocte. Cetera oĩa vt in die. Feria sexta ⁊ sabba to post octauas eucbari stie fiat de feriali nisi sanc tus euenerit. Et dicãtur. añe pi. R. v. caplm. ⁊ or. vt in cõi feriali. Feria. vi. ⁊ sabbato habentur. Fe ria. vi. L. p̃ia

Exultauit anna ⁊ ait. Exul tauit cor meũ in dño: ⁊ exaltatũ est cor meum in deo meo. Dilatatuz ẽ os meũ sup inimicos meos qꝛ letata sunt in salutari tuo. Nõ est sctũs vt ẽ do minus: neqꝫ eñi est alius extra te: ⁊ nõ est fortis si cut de⁹ noster. Nolite mł tiplicare loqui sublimia: gloriãtes. Recedãt vete ra de ore vr̃o: qꝛ de⁹ scien tiaꝝ dñs est: ⁊ ipsi p̃parã tur cogitationes. Arcus fortiũ superat⁹ est: ⁊ infir mi accicti sunt robore. R. Miserere mei dñe. Cuꝫ aliis

Repleti prius p L. ij. panib⁹ se locauerũt ⁊ famelici saturati sunt. Donec sterilis pepit plu rimus: ⁊ que multos ha bebat filios infirmata ẽ. Dñs mortificat ⁊ viuifi cat: deducit ad inferos ⁊ reducit. Dñs pauperẽ fa

cit: ꝛ ditat: hũiliat ꝛ sub-
leuat. Suscitat de pulue-
re egenũ: ꝛ de stercore ele
uat pauperẽ. vt sedeat cũ
pricipib⁹ ꝛ soliũ glie tene
ãt. Dñi enĩ sunt R. iij.
N cardines terre ꝛ po
suit sup eos orbẽ. Pedes
sanctoꝝ suoꝝ seruabit: et
impij in tenebris cõteres
cent qꝛ nõ in fortitudine
sua roborabit vir. Dñm
formidabũt aduersarij ei
us: ꝛ sup ipos in celis to
nabit. Dñs iudicabit fi-
nes terre ꝛ dabit imperi-
um regi suo ꝛ sublimabit
cornu xpi sui. et abijt bel
chana in ramatha in do
mũ suã. Puer aũt erat mi
nister in cõspectu dñi an
te faciem beli sacerdotis.

Ad bened. añ. Factũ est au
tem vt moreretur mendicus et
portaretur ab angelis in sinu
abrahe. Ad mag. añ. Pater
abrahã miserere mei ꝛ mitte la
zarum vt intinguat extremum
digiti sui in aqua vt refrigeret
linguã meã. Sabbato R. i.

P orro filij heli: filij be-
lial nescientes dñm:
neqꝫ offitiũ sacerdotum
ad pplm: sed quicũqꝫ im-
molasset victimã venie-
bat puer sacerdotis dum
coqueretur carnes ꝛ ha-
bebat fuscinulã tridentẽ
in manu sua ꝛ mittebat
eã in lebetẽ vel in caldari
am: vl in ollã siue in caca
bũ ꝛ omẽ qd leuabat fu-
scinula tollebat sacerdos
sibi. Sic faciebãt vniuer-
so israeli venientiũ i silo.

A tiã anteqꝫ ado R. ij.
lerẽt adipem: venie
bat puer sacerdotis ꝛ di
cebat imolanti. Da mihi
carnẽ vt coquã sacerdoti
Nõ enĩ accipiã a te carnẽ
coctã: sꝫ crudã dicebatqꝫ
illi imolans. Incẽdatur
primũ iuxta morẽ hodie
adeps ꝛ tolle tibi qñtum
cũqꝫ desiderat aĩa tua.
Qui rñdens aiebat ei. Ne
quaqꝫ. Nũc enĩ dabis ali
oquin tollã vi. Erat ergo
peccatũ pueroꝝ grãde ni
mis corã dño. qꝛ detrahe
bant oẽs a sacrificio dñi.

S aul aũt ministra R. iij.
bat ante faciẽ dñi p

er accinct⁹ ephoi lineo. et tunicā paruaʒ faciebat ei mater sua quaʒ afferebat statutis dieb⁹ ascēdens cuʒ viro suo vt imolaret hostiā solēnem ꝛ votum suuʒ. Et bñdixit heli hel chana ꝛ vxori eius. Dixit ꝗ ei. Reddat tibi dñs semen de muliere hac ꝓ fenore qđ cōmodasti dño. Et abierūt in locū suum visitauit ergo dñs annā ꝛ cōcepit ꝛ pepit tres filios ꝛ duas filias. Et magnificat⁹ est puer samuel apud dñʒ. Ad bened. añ. Fili recordare qꝛ recepisti bona in vita tua ꝛ lazar⁹ similiter mala. Ad vespas añ. Bñdict⁹. ps. Ipm. Capl'z. De⁹ aūt q̄ diues. ℣. Vesptina. Ad. M. añ. Abrahā et semē ei⁹ vsqʒ in seculū magnificet dñm. Orō. Exaudi domine famlos tu. Ad cōple. ymn⁹. Jesu saluator. Dñica. iij. post pentē. Inuitat. Venite adorem⁹ dñm. ps. Venite. añ. Allā. ps. Btūs vir. Noctur. ℣. Memor fui nocte. Inicium scđi.

libri regum. Lcō prima.

Factū est aūt postquā mortu⁹ est saul vt dauid reuerteretur a cede amalech. ꝛ maneret i siceleeh duos dies. In die autē tertia apparuit hō veiens de castris saul veste cōscissa ꝛ puluere cōspersus caput. Et veīt ad dauid cecidit sup faciē suaʒ. ꝛ adorauit. dixitqꝫ ad eū dauid. vñ veis? Qui ait ad eū de castris isrl' fugi. Et dixit ad eū dauid. qđ est verbū qđ factū ē indica michi. Qui ait. Fugit ppl'us ex ꝑlio ꝛ mlti corruētes e ppl'o mortui sūt sʒ ꝛ saul ꝛ ionathas fili⁹ ei⁹ interierūt. ℞. Prepara te corda vr̄a dño ꝛ seruite illi soli. Et liberabit vos de manib⁹ inimicorū vestrorū. ℣. In toto corde vr̄o cōuertimi ad dñʒ ꝛ aufferte deos alienos d̄ medio vr̄i. Et Doc. ℞ vʒ. Preparate. Cū aliis sequētib⁹ dicant diebus dñicis ab hac dñica tertia post penthecostem vsqꝫ ad primā dñicam augusti. Lcō. ij.

Dixitq; dauid ad adolescentē qui annūciabat ei. vnde scis q2 mortuus est saul ⁊ ionathas fili9 ei9? Ait adolescens qui nūciabat ei. Casu veni in mōtem gelboe ⁊ saul incūbebat sup hastam suā: porro currus et equites appinquabant ei: ⁊ cōuersus post tergū suū: videntesq; me vocauit. Cui cū rndissem adsum dixit mihi. Quinam es tu. Et aio ad eū. Amalechites ego sū. Et locutus est mihi. Sta sup me ⁊ interfice me qm̄ tenent me angustie: ⁊ adhuc tota aīa mea in me est. ℞. Dn̄s qui eripuit me de ore leonis ⁊ de manu bestie liberauit me. Ipse me eripiet de manibus inimicorū meorū. ℣. Ipse misit angelū suū ⁊ tulit me de ouibus patris mei ⁊ vnxit me vnctione mīe sue. Ipse me. Lc. iii.

Stansq; sup eū occidi illū. Sciebam enī q̄ viuere nō poterat post ruinā. Et tuli dyadema qd̄ erat in capite eius ⁊ armillā de brachio illius: ⁊ attuli ad te dn̄m meum huc. Apphendēs autem dauid vestimēta sua scidit omnesq; viri qui erāt cum eo: ⁊ planxerūt ⁊ fleuerunt ⁊ ieiunauerūt vsq; ad vesperā sup saul et sup ionathā filiū eius: et super populū dn̄i: ⁊ super domū israel: eo q̄ corruissent gladio. ℞. Mōtes gelboe nec ros nec pluuia veniāt super vos. Ubi ceciderunt fortes israel. ℣. Neq; sint agri primitiarū q2 ibi abiectus est clipeus fortium. Ubi. In scdo nocturno. an̄. Uindica ꝑ ps. Cōserua me. an̄a. Iudica dn̄e. ps. Exaudi dn̄e. an̄a. Dn̄s firmamentū. ps. Diligam te. ℣. Media nocte surgebam. Lcō quarta

Dixitq; dauid ad iuuenē qui nunciauerat ei. vnde es tu? Qui rn̄dit: filius hois aduene amalechite ego sū. Et ait ad eū dauid. Quare nō timuisti mittere manū tuā vt occideres xp̄m dn̄i. Vocāsq; dauid vnū de pue-

ris suis ait. Accedēs irrue in eū. Qui pcussit illū et mortuus est. Et ait ad eū dauid. Sāguis tu⁹ super caput tuū. Os enī tuū locutū est aduersum te dicēs ego interfeci xpm dñi. ℟. Deus omniū exauditor est ipse misit angelū suū ⁊ tulit me de ouibus patris mei. Et vnxit me in vnctione misericordie sue. ℣. Dñs quia eripuit me de ore leonis ⁊ de manu bestie liberauit me. Et vnxit. Lcō. v.

Planxit aūt dauid plāctū huiuscemodi sup saul ⁊ sup ionathā filiū eius: ⁊ pcepit vt docerēt filios iuda arcū: sicut scriptum est in libro iustorū. Et ait. Cōsidera israel p his qui mortui sunt: sup excelsa tua vulnerati. Incliti israel sup mōtes tuos interfecti sunt. Quō ceciderūt fortes. Nolite annūciare in geth: neqꝫ annūcietis in cōpitis ascalonis: ne forte letentur filie philistijm: ne exultent filie incircūcisorū. ℟. Ego te tuli de domo patris tui dixit dñs ⁊ posui te pascere gregem populi mei ⁊ fui tecū in omnibus vbicūqꝫ ambulasti. Firmās regnum tuū in eternū. ℣. Feciqꝫ tibi nomen grande iuxta nomen magnorū q̄ sunt in terra ⁊ requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Firmans regnum. Lcō sexta

Montes gelboe nec ros nec pluuia veniant sup vos. Neqꝫ sint agri primitiarū: q: ibi abiectus est clypeus fortiū: clipeus saul quasi nō esset vnct⁹ oleo a sanguine interfectorū ab adipe fortiū. Sagitta ionathe nunq̄ rediit retrorsum ⁊ gladi⁹ saul non est reuersus inanis. Saul ⁊ ionathas amabiles ⁊ decori valde in vita sua: in morte quoqꝫ nō sunt diuisi. Aquilis velociores leonibus fortiores. ℟. Exaudisti dñe orationem serui tui vt edificarem templū nomini tuo. Benedic et sanctifica domū istam in sempiternū deus israel. ℣. Dñe q̄ custodis pactū ⁊ misericordiā seruis tuis qui ambulāt corā

re in toto corde suo. Benedic:
In tertio nocturno. añs.
Alleluia alleluia alleluia. ps.
Celi enarrant. ps. Exau-
diat. ps. Dñe in virtute.
℣. Exaltare domine in virtute
tua. Secundum lucam
In illo tpe. Dixit .i. dis.
suis. parabolam hanc
Homo quidã fecit cenaz
magnã ⁊ vocauit mltos
⁊ misit seruuz suum hora
cene dicere inuitatis vt ve
nirent qr iaz parata sunt
omnia. Et reliq. Omel.
bti grego. pape. Lc. vii.
Hoc distare fratres ca
rissimi inter delicias
corpis ⁊ cordis solet: qd
corporales delicie cũ nõ
habentur graue in se desi
derium accendũt. Cũ ve
ro habite eduntur: come
dentem protinus in fasti
dium p sacietatez vertũt
At contra spirituales deli-
cie cum nõ habẽtur in fa
stidio sunt: cum vero ha-
bentur in desiderio. Tan
toqꝫ a. comedẽte ampli⁹
esuriũtur: quãto ⁊ ab esu
riente amplius comedũ-
tur. ℟. Audi domine ymnuz
⁊ orationem quam seruus tu⁹
orat coram te hodie vt sint o-
culi tui aperti ⁊ aures tue intẽ
te. Super domum istaz die ac
nocte. ℣. Respice de sanctua-
rio tuo ⁊ de excelso celorũ ha-
bitaculo. Super. Lc. viij.
In illis appetitus pla-
cet experientia displi-
cet. In istis appetitus vi
lis est: ⁊ experientia ma-
gis placet. In illis appe
titus saturitatem: saturi-
tas fastidiũ generat. In
istis appetitus saturitatẽ
saturitas appetitum pa-
rit. Augent enĩ spirituales
delicie desideriũ in mẽte
dum saciãt. qr quãto ma
gis earũ sapor percipitur:
eo amplius cognoscitur:
quod auidius amet. Et
idcirco nõ habite amari
nõ possunt: qr earum sa-
por ignoratur. ℟. Domine
si cõuersus fuerit populus tu
us. orauerit ad sanctuariũ tu-
um. Tu exaudies de celo dñe
⁊ libera eos de manibus ini-
micorum eoruz. ℣. Si peccaue
rint tibi ⁊ egerint penitentiam

in corde suo ꝛ conuersi depre-
cati te fuerint dicentes pecca-
uimus. impie egimus. inqui-
tatem fecimus ꝛ reuersi fuerit
ad te in vniuerso corde suo.
Tu exaudies. Lcō nona.

Quis enim amare va
leat quod ignorat?
Unde psalmista nos ad-
monet dicens. Gustate ꝛ
videte: quoniā suauis est
dominus. Ac si aperte di
cat. Suauitatē eius nō
cognoscitis: si hanc mini
me gustatis. Sed cibum
vite ex palato cordis tan
gite: vt ꝓbantes eius dul
cedinem amare valeatis.
Has autem homo delici
as tunc amisit: cum in pa
radiso peccauit. Extra exi
it: os a cibo eterne dulce-
dinis clausit. Duo. ℞.
que sequitur alternatim
dicātur dñicis dieb⁹. ℞.

Factum est dum tolleret do-
minus hely am per turbinem i
celum. hely seus clamabat di-
cens pater mi pater mi currus
israel ꝛ auriga eius. ℣. Cumq̃
pergerent ꝛ incedentes sermo
cinarentur ecce currus igneus
ꝛ equi ignei diuiserunt vtrum
q̃ ꝛ ascendit helyas per tur-
binem in celum. Helyseus cla-
mabat. Aliud. ℞. Peccaui
super numerū arene maris ꝛ
multiplicata sunt peccata mea
ꝛ nō sum dignus videre altitu
dinem celi pre multitudine ini
quitatis mee. Quoniam irri-
taui iram tuam ꝛ malum corā
te feci. ℣. Ne perdas me domi
ne cum iniquitatibus meis ne
q̃ in finē iratus reserues ma
la mea. Dñi. ps. Te deum.
℣. Exultabūt sancti in gloria.
In laud. añ. Allā allā. Ca
pitulū. Benedictio ꝛ cla
ritas. ℣. Dñs regnauit. Ad
bened. añ. Homo quidam
fecit cenam magnā ꝛ vocauit
multos ꝛ misit seruum suū ho
ra cene dicere inuitatis vt veni
rent quia parata sunt omnia.
alleluia. Oratio.

Deprecationem nr̃aꝫ
quesumus domine
benignus exaudi: ꝛ qui-
bus supplicandi prestas
affectum tribue defensio
nis auxilium. Per dñm.
Ad vesp. as ca. im. Bene
dictus de⁹. ℣. Dirigat dñe.

Ad mag. añ. Exi cito in plateas et vicos ciuitatis et pauperes ac debiles cecos et claudos cōpelle intrare vt impleatur domus mea allā. Oratio Oriatur dñe. Feria. ij. L. i

Filie israel sup saul flete qui vestiebat vos coccino in delicijs: qui p̄bebat ornamenta aurea cultui vestro. Quō ceciderunt fortes in p̄lio. Jonathas in excelsis tuis occisus est. Doleo super te frater mi ionatha decore nimis et amabilis sup amorez mulierū. Sicut mater vnicū amat filiūz suū: ita ego te diligebaz. Quō ceciderūt robusti et perierūt arma bellica. R. Quā magna. Istud. Re. Quā magna

Cuz alijs ferialib⁹ dicat sup ebdomā. vsq̧ ad prima dñicam mēsis augusti. Lcō scda.

Igitur post hec consuluit dauid dñm dicēs. Nūc ascēdam in vna de ciuitatibus iuda? Et ait dñs ad euz. Ascende. Dixitq̧ dauid. Quo ascendā? Et rñdit ei. In hebrō. ascendit ergo dauid et due vxores eius. achinoeb. iezraelites et abigail. vxor nabel carmeli: sed et viros qui erant cuz eo duxit dauid singulos cū domo sua et manserūt in oppidis hebron. Veneruntq̧ viri iuda: et vnxerunt ibi dauid vt regnaret sup domū iuda. Et nūciatū est dauid q̧ viri iabes galaad sepelierunt saul. Lcō tertia

Misit ergo dauid nūcios ad viros iebes galaad: Dixitq̧ ad eos. Bñdicti vos a dño q̧ fecistis miam hanc cū dño vestro saul: et sepelistis eū Et nunc retribuet vobis quidē dñs miam et veritatem: et ego reddā gratiam eo q̧ fecistis verbum istud. Confortantur man⁹ vestre: et estote filij fortitudinis. Licet eñi ē mortu⁹ sit dñs vester saul. tamen me vnxit domus iuda in regē sibi. Feria. iij. L. i.

Abner aūt fili⁹ ner princeps exerci-

tus saul: tulitq; isboseth fili um saul et circũduxit euz per castra: regemq; cõstitu it sup galaad. et sup gessu ri: et sup iezrabel: et sup ef fraim. et sup beniamin et super israel vniuersum.

Lc. ij. Quadragita an noꝝ erat isboseth fi lius saul cũ regnare cepis set sup. israel: et duob' an nis regnauit. Sola autẽ domus iuda sequebatur da uid. Et fuit numer' di erum quos cõmorat' est dauid imperãs in hebrõ sup domũ iuda septẽ an noꝝ et sex mẽsiũz. Lc. iij

Egressusq; est abner fi lius ner et pueri isbo sech filij saul de castris in gabaon. Porro ioab fili' saruie et pueri dauid egres si sunt et occurrerunt eis iuxta piscinã gabaõ. Et cum in vnũ cõuenissent e regione sederunt hij in vna parte piscine: et illi ex altera: Feria. iiij. Lcõ. i.

Dixitq; abner ad ioab Surgãt pueri: et lu dant corã nobis. Et res põdit ioab. Surgãt. Sur rexerũt ergo et trãsierunt numero duodecĩ de ben iamin ex parte isbosech fi lij saul. et duodeciz de pu eris dauid. Lcõ scda

Apphẽsosq; vnusquis q; capite cõparis sui defixit gladiũ in lat' con trarij et ceciderũt simᵗ vo catumq; est nomẽ loci illi' ager robustoꝝ in gabaõ.

Lc. iij. Et ortũ est bel lum durũ satis in die illa fugatusq; est abner et viri israel a pueris dauid Erãt aũt ibi tres filij sar uie: ioab et abisai: et asa bel. Porro asabel cursor velocissim' fuit q̃si vnus de capreis qui morãtur i siluis. Feria. v. L. prima

Persequebatᵗ autẽ asa bel abner: et nõ decli nauit ad dexterã siue ad sinistrã emittens ꝑsequi abner. Respexitq; abner post tergũ suuz et ait. Tu ne es asabel? Qui respon dit ego sum. Lcõ scda

Dixitq; ei abner. Va de ad dexteraz siue

ad sinistraꝫ ⁊ apprehēde vnū de adolescentibus ⁊ tolle tibi spolia eius. Noluit autē asabel omittere quin vrgeret eum. Lc.iij.

Rursumq̄ꝫ locutus est abner ad asabel. Recede ⁊ noli me seq̄: ne forte cōpellar cōfodere te terram: ⁊ leuare non potero faciē meā ad ioab fratrē tuum. Qui audire cōtempsit ⁊ noluit declinare. Percussit ergo eū abner auersa hasta in inguine ⁊ trāsfodit: ⁊ mortuꝰ est in eodem loco. Feria.vi.L.i.

Omnesq̄ꝫ qui trāsibāt per locū illū in quo ceciderat asael ⁊ mortuꝰ erat: subsistebant. Persequentibꝰ aūt ioab ⁊ abisai fugiente abner sol occubuit. Et venerunt vsq̄ꝫ ad collē aque ductꝰ qui ē ex aduerso vallis. ⁊ itineris deserti in gabaō. L.ij.

Cōgregatiq̄ꝫ sunt filij beniamin ad abner ⁊ globati in vnū cuneū steterūt in summitate tumuli vnius. Et exclamauit abner ad ioab ⁊ ait. Nun vsq̄ꝫ ad interuitionem tuus mucro deseruiet: An ignoras q̄ periculosa sit desperatio. L c.iij.

Usquequo non dicis populo vt omittat persequi fratres suos: Et ait ioab. viuit dn̄s: si locutus fuisses mane recessisset populus p̄sequens fratrem suū. Insonuit ergo ioab buccina: ⁊ stetit omnis exercitꝰ: nec persecuti sunt vltra israel: neq̄ꝫ inire certamē. Sabbato.L.i.

Abner aūt ⁊ viri eius abierūt p̄ cāpestria moab tota nocte illa et transierunt iordanē: ⁊ lustrata omni bethoron venerūt ad castra. Porro ioab reuersus obmisso abner cōgregauit omnē populū ⁊ defuerūt de pueris dauid decem ⁊ nouē viri excepto asabele. L c.ij.

Serui aūt dauid p̄cusserunt de beniamin: de viris qui erant cū abner trecentos sexaginta: q̄ ⁊ mortui sunt. Tulerūt

q̃ ⁊ sepelierũtq̃ euz in se pulchro pr̃is sui i bethlehem. Et ãbulauerunt tota nocte ioab ⁊ viri q̃ erant cũ eo ⁊ in ip̃o crepusculo puenerũt in hebrõ. L. iij.

Facta est ergo lõga cõcertatio inter domuz dauid ⁊ domum saulis. dauid pficiens ⁊ semper se ipso robustior: domus autem saul decrescens. quotidie. Natiq̃ sunt filij dauid in hebron. Fuitq̃ primogenitus ei⁹ aminõ de achinoen iezrahelite: et post eũ cheleab de abigail vxore nabal carmeli

Dnica quarta. Lcõ pria.

Porro tertius absalon fili⁹ maacha filie tholomai regis gessur. Quartus aũt adonias filius agith: ⁊ quitus saphacias filius abithal. Sext⁹ quoq̃ hietraan de egla vxore dauid. Hi nati sunt dauid i hebrõ. ℟. Preparate.

Cũ ergo eẽt pliũ L. ij inter domum saul ⁊ domũ dauid: abner filius ner gerebat domuz saul. fuerat aũt sauli cõcubina nomine respha filia achi ingressusq̃ ẽ ad eã abner

Dixitq̃ isboseth L. iij. ad abner. q̃re ingressus es ad cõcubinã p̃ris mei: q̃ irat⁹ nimis ꝓpter v̇ba isboseth ait. Nũquid caput canis ego sũ aduersuz iudã hodie q̃ fecerim miaz sup domũ saul p̃ris tui: ⁊ sup fr̃es ⁊ pximos ei⁹ ⁊ nõ tradidi te in manu dauid ⁊ tu req̃sisti in me q̃ argueres ꝑ muliere

Hec faci L. iiij. hodie. hat de⁹ abner ad hec addat ei: nisi q̃uo iurauit dñs dauid sic faciã cũ eo vt trãsferaẽ regnũ de domo saul ⁊ eleueẽ thronuſ dauid sup isrl: ⁊ sup iudã adan vsq̃ bersabee. ⁊ nõ potuit r̃ndere ei q̃cq̃ q̃a metuebat illũ. L. v

Misit ergo abner nũcios ad dauid i hebrõ ꝓ se dicẽtes. cui⁹ ẽ terra: Et loquerẽtur: fac mecũ amicitias: ⁊ erit man⁹ mea tecũ ⁊ reducã ad te vniuersum isrl. Qui ait. Optime

Ego faciam tecū amiciti as:sed vnā rem peto a te dicens. Nō videbis faciē meā anteꝙ adduxeris mi bi michol filiā saul ꝛ sic venies ꝛ videbis me.

Misit aūt da Lcō. vi uid nūcios ad isbo secb filiū saul dicēs. Red de vxorē meā micho l ꝙ despōdi mihi centū ꝑpu tijs philistijm. Misit ergo isboseth ꝛ tulit eā a viro suo phaltiel filio lais. Se quebaturq̄ eā vir su⁹ plo rans vsq̄ bahuri. Et dix it ad eā abner. vade et re uertere. Qui reuersus est. Sermonē quoq̄ intulit abner ad seniores isrl' di cens. Tā heri ꝙ nudi⁹ter tius querebatis dauid vt regnaret sup vos: Se cundū lucam.

In illo tpe. Accesserūt ad ihe sum publicani ꝛ peccato res vt audirēt eū. Et mur murabant pharisei ꝛ scri be dicētes: q2 hic peccato res recipit ꝛ māducat cū illis. Et reliqua. Omelia bti grego. pape. Lcō. vij.

Estiuū tpus qd corpi meo valde cōtrariū est loqui me de expositio ne euāgelij lōga mora i teruemente ꝓhibui. Sed nō q2 lingua tacuit arde re caritas cessauit. L. viij

Hoc etem dico: qu od apud se vnusquisq̄ vestrū cognoscit. Pleru q̄ caritas quibusdā occu pationib⁹ ꝑpedita ꝛ in tegra flagrat in corde: et tñ nō mōstratur in ope.

Quia ꝛ sol cū Lcō. ix nube tegit̄ nō vide tur in terra ꝛ tñ ardet i ce lo. Sic sic esse occupata caritas solet. Et int⁹ vim sui ardoris exerit ꝛ foris flāmas operis nō ostēdit. ꝑa. Te deū. ℣. Exultabunt sancti. In laud. añ. Allelu ia allā. Caplm. Bñdictio ꝛ claritas. ℣. Dūs regnauit Ad bened. añ. Quis ex vo bis homo qui habet centū o ues ꝛ si perdiderit vnam ex il lis nonne dimittit nonaginta nouem in deserto ꝛ vadit ad il lam que perierat donec inue niat eam alleluia. Oratio

Protector in te sperantiū deus sine quo nihil est validū nihil sanctum multiplica sup nos miam tuā: vt te rectore te duce sic trāseam⁹ p bona tēporalia vt non amittamus eterna. Per dominū Ad vespas capl'm. Bñdictus deus. ℣. Dirigatur dñe. Ad mag. añ. Cōgratulamini mihi qr inveni ovez meam que perierat dixit domin⁹ Oratio. Oriatur domine Feria secunda. Lcō pria.

Nunc ergo facite: quoniā dñs locut⁹ est ad dauid dicens. In manu serui mei dauid: saluabo populū meū israel de manu philistijm ⁊ oim inimicoꝝ eius. Lectio secūda.

Locut⁹ est autē abner. etiam ad beniamin. Et abijt vt loqueret ad dauid in hebron oia que placuerant israeli ⁊ vniuerso beniamin: venitq; ad dauid in hebrō cū viginti viris. Lcō tertia.

Et fecit dauid abner. ⁊ viris eius qui venerant cū eo cōuiuiū. Et dixit abner ad dauid: surgā vt cōgregez ad te dñz meū regem oēm israel ⁊ ineam tecū fedus: ⁊ imperes oibus sicut desiderat aia tua. Feria. iij. Lcō. i.

Cum ergo deduxisset dauid abner ⁊ ille isset in pace: stati pueri dauid ⁊ ioab venerūt cesis latronibus cū pda magna nimis. Lcō secūda.

Abner aūt nō erat cū dauid in hebron: qa iam dimiserat eū ⁊ pfectus fuerat in pace. L. iij

Et ioab ⁊ omis exercitus qui erāt cuz eo postea venerāt: nūciatū est itaq; ioab a narrārib⁹ venit abner filius ner ad regem ⁊ dimisit eū ⁊ abiit in pace. Feria. iiij: L. i.

Et ingressus est ioab ad regem ⁊ ait. qd fecisti? Ecce venit abner ad te. Quare dimisisti eū ⁊ abijt ⁊ recessit. Lcō. ij

Ignoras abner filium ner qm ad hoc venit ad te vt deciperet te: ⁊ sci

ret exitũ tuũ ⁊ introitum tuum: ⁊ nosset oia que agis. Egressus itaq; ioab a dauid misit nũcios pꝰ abner: ⁊ reduxit eum a cisterna syra ignorante dauid.

Lectio iij.

Cumq; redisset abner in hebron seorsum adduxit eũ ioab ad mediũ porte vt loqueretur ei in dolo ⁊ pcussit illũ ibi in inguine ⁊ mortuus est in vltionẽ sanguinis asabel fratris eius.

Feria quinta. Lectio prima.

Quod cuz audisset dauid rem iã gestã ait Mũdus ego sum: ⁊ regnũ meũ apud deũ vsq; in sempiternũ a sanguie abner filij ner ⁊ veniat sup caput ioab et sup domuz patris eiꝰ nec deficiat de domo ioab fluxũ sanguinis sustinẽs et lepsus et tenẽs fusuz: et cadẽs gladio ⁊ indigẽs pane.

Lectio ij.

Igitur ioab ⁊ abisai frater eiꝰ interfecerũt abner eo q occidisset asabel fratrẽ eoꝝ in gabaõ in prelio. Dixit aũt dauid ad ioab et ad oẽm populũ qui erat cum eo.

Lectio tertia.

Scindite vestimẽta vestra et accingimi saccis: et plãgite ante exeqas abner. Porro rex dauid sequebatur feretrũ. Cũq; sepelissent abner in hebrõ: leuauit rex dauid vocez suã ⁊ fleuit sup tumulum abner. Fleuit autẽ et oĩs pplus.

Feria vi. Lectio i.

Plangẽsq; rex ⁊ lugẽs abner ait. Neq̃quam vt mori solẽt ignaui: mortuus es abner. Manꝰ tue ligate non sunt: et pedes tui nõ sunt cõpedibꝰ aggrauati: sz sicut solẽt cadere corã filijs iniqtatis sic corruisti.

Lectio secũda

Congeminãsq; oĩs populus fleuit sup euz Cumq; venisset vniuersa mltitudo cibũ capere cuz dauid clara adhuc die: iurauit dauid dicẽs. Hec faciat mihi deus: et hec addat si ante occasum solis gustauero panem vel aliud quicq̃.

Lectio iij.

Omnisq; populus au

diuit: et placuerũt eis cũc ta que fecit rex in cõspec tu oĩs populi. Et cognouit omẽ vulgꝰ ꝛ vniuersus israel in die illa: quoniã nõ actũ fuisset a rege vt occideret abner filius ner. Sabbato Lcõ prima

Dixit quoqꝫ rex ad seruos suos. Nun ignoratis qm̃ pꝛiceps et maximus cecidit hodie in isrl'. Ego aũt adhuc delicatꝰ et. vnctus rex. Porro viri isti filij saruie duri sũt mihi. Retribuat dñs facienti malũ iuxta miliciã suã.

Audiuit aũt is Lc. ij boseth filius saul qꝫ cecidisset abner in hebrõ et dissolute sunt manꝰ eius oĩsqꝫ isrl' ꝑturbatꝰ est.

Duo aũt viri pꝛi L. iij cipes latronũ erant filio saul: nomẽ vni banaa ꝛ nomẽ alteri rechab filij remmõ berothite de filijs beniamin. Siquidẽ ꝛ beroth reputata est in bẽiamin. Et fugerunt in berothite in gethaim fuerunt qꝫ ibi aduene vsqꝫ ad tẽpus illud. Dñica. v. L. i.

Erat autez ionathe filio saul filiꝰ debilis pedibꝰ. Quinquẽnis enĩ fuit quãdo venit nũcios de saul ꝛ ionatha ex iezrabel. Tollens itaqꝫ euz nutrix sua fugit. Cumqꝫ festinarz vt fugeret: cecidit ꝛ claudus effectus est habuitqꝫ vocabulum miphiboseth. R. Preparate.

Venientes igit L. ij. filij remmõ berothite rechab et banaa: ingressi sunt feruẽte die domuz isboseth. Qui dormiebat super stratum suum meridie: et ostiaria domꝰ purgans triticũ obdormiuit

Lectio tertia.

Ingressi sunt autez domum latenter assumẽtes spicas tritici: et ꝑcusserunt eum in inguine rechab et banaa frater eius et fugerunt. Tu autẽ do.

Cum aũt ingres L. iiij si fuissent domũ: ille dormiebat sup lectũ suũ in cõclaui: ꝛ percuciẽtes iterfecerũt euz. sublatoqꝫ

capite ei⁹ abierunt p viã deserti tota nocte: ⁊ attulerunt caput isboseth ad dauid in hebron. Lcõ. v.

Dixerũtq ad regem. Ecce caput isboseth filij saul inimici tui q̃ querebat aiam tuaz. ⁊ dedit dñs dño meo regi vltionem ho die de saul ⁊ d̃ semine eius. Lectio sexta.

Respõdens aũt dauid recbab ⁊ bauaa fratri eius filijs reumõ beorthite dixit ad eos. Uiuit dñs qui eruit aiam meaz de omni angustia: quoniam eũ qui annũciauerat mihi ⁊ dixerat mortuus est saul qui putebat se ꝓspera nũciare: tenui ⁊ occidi eũ in sicelech: cui op tebat me mercedẽ dare ꝓ nuncio. Lectio septima

Quanto magis nunc cũ hoies impij iterfecerũt virũ innoxium in domo sua sup lectũ suum nõ querã sanguinẽ eius: de manu vestra ⁊ auferã vos d̃ terra. Precepit itaq dauid pueris suis: ⁊ interfecerũt eos. Lcõ. viij

Precedẽtesq man⁹ et pedes eoꝝ suspenderunt eos sup piscinã i hebron. Caput aũt isboseth tulerũt ⁊ sepelierũt in sepulchro abner in hebron

Et venerũt vni- L. ix. uerse tribus israel ad dauid in hebrõ dicentes Ecce nos os tuuz ⁊ caro tua sumus. Sed ⁊ heri ⁊ nudi⁹ terti⁹ cũ esset saul rex sup nos: tu eras educens ⁊ reducens israel. ps Te deum. ℣. Exultabũt sancti. In laud. añ. Alleluia allã. Capl'm: Bñdictio ⁊ claritas. ℣. Dñs regnauit Ad bened. añ. Estote ergo misericordes sicut ⁊ pater vester misericors ẽ dixit domin⁹

Da nobis que Oro. sum⁹ dñe vt ⁊ mundi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigat: ⁊ ecclesia tua trãquilla deuotione letet. Per dñm. Ad vesp. capl'm. Bñdict⁹ ℣. Dirigatur dñe. Ad mag. añ. Nolite iudicare ⁊ nõ iudicemini in quo em̃ iudicio iudi

caueritis iudicabimi dixit do-
minus. Oro. Oratur dñe.
Sup ebdom. dicatur ad
bened. añe sequentes. Et
finite nõ repetatur sed di
catur aẽ. feriales sicut eue
nerint. añ. Mensurã bonaz
⁊ cõfertam ⁊ coagitatã ⁊ sup
effluentem dabũt in sinum ve
strum. añ. Fratres existimo em
ꝙ nõ sunt cõdigne passiones
huius tpis ad futurã gloriaz
que reuelabitur in nobis allã.

Feria secũda. Lcõ prima.

Dixit autez dñs ad te
Tu pasces populuz
meũ israel: ⁊ tu eris dux
sup israel. Venerũt quo-
ꝙ ⁊ seniores israel ad re-
gem in hebron: ⁊ pcussit
cũ eis rex dauid fedus in
hebrõ corã dño. Lcõ. ij.

Vnxerũtqꝫ dauid in re
gem sup israel. Filius
triginta annorũ erat da
uid cũ regnare cepisset: ⁊
quadraginta annis reg-
nauit. In hebron regna-
uit sup iudã septẽ annis.
⁊ sex mensib⁹. In ihrl'm
aũt regnauit triginta tri-
bus annis sup oẽm israel
⁊ iudam. Lcõ tertia

Et abijt rex ⁊ oms vi
ri qui erat cũ eo i ihe
rusalẽ ad iebuseũ habita
torẽ terre: Dictũqꝫ est da-
uid ab eis nõ ingredieris
huc nisi abstuleris cecos
⁊ claudos dicẽtes. Non
ingredietur dauid huc.

Feria tertia. Lectio pria.

Cepit aũt dauid arcẽ
syon hec est ciuitas
dauid. Proposuerat eniz
dauid in die illa premiuz
qui pcussisset iebuseum ⁊
tetigisset domatum fistu
las: ⁊ abstulisset cecos ⁊
claudos odiẽtes animaz
dauid: Idcirco dr in pro-
uerbio. Lectio secũda.

Cecus ⁊ claudus nõ
intrabũt in tẽplum.
Habitauit aũt dauid in
arce syõ: ⁊ vocauit eã ci-
uitatẽ dauid ⁊ edificauit
per gyrũ a mello ⁊ intrin
secus. Et ingrediebat p-
ficiens atqꝫ succrescens ⁊
dñs deus exercituũ erat
cum eo. Lcõ tertia

Misit quoqꝫ hiraz rex
tyri nũcios ad da-

uid ⁊ ligna cedrina ⁊ ar
tifices lignoꝝ. artificesq̃
lapidez ad parietes et e-
dificauerũt domũ dauid

Feria quarta. Lcõ prima.

Et cognouit dd̃ quo-
niã cõfirmasset eum
dñs regẽ sup isrl'. et quo-
niã exaltasset regnũ eius
sup populũ suũ isrl'. Lc. ij.

Accepit ergo dauid
adbuc cõcubinas ⁊
vxores de ihrl'm post ve-
nerat de hebron. Natiq̃
sunt dauid et alij filij et fi
lie: et hec nomia eoꝝ qui
nati sunt et i ihrl'm. L. iij

Samua et sobab ⁊ na
than et salomon ⁊ ia
baar et helisua ⁊ nepheg
et iaphia et helisama et
helida et helifeleth. Tu.

Feria quinta. Lcõ prima

Audierunt ergo phili
stijz q̃ vnxissent da
uid in regẽ sup israel ⁊ as
cenderũt vniuersi vt que
rerent dauid. Lcõ scḋa

Quod cũ audisset da
uid descendit in p̃si
dium. Philistijm aũt ve-
niẽtes diffusi sunt in val
le raphaim. Lectio tertia

Et cõsuluit dauid do
minũ dicẽs. Si ascẽ
daz ad philistijm: ⁊ si da
bis eos i manu mea? Et
dixit dñs ad dauid: ascẽ-
de q: tradẽs dabo phili-
sthijm in manu tua. Feria vi. L. i.

Uenit ergo da
uid in baalpharasiz
et pcussit eos ibi. ⁊ dixit.
diuisit dñs iimicos meos
corã me: sicut diuidunt a
que. Propterea vocatuz
est nomẽ loci illius baal
pharasim. Lcõ scḋa.

Et reliquerũt ibi scul-
ptilia sua que tulit
dauid et viri eius. Et ad
diderũt adhuc philistijm
vt ascenderent et diffusi
sunt in valle raphaim. L c. iij

Cõsuluit aũt
dauid dñm. Si ascẽ
dam cõtra philisteos: et
tradas eos in man⁹ me-
as? Qui rñdit. Nõ ascen-
das contra eos: sed gyra
post tergũ eoꝝ: et venies
ad eos ex aduerso piroꝝ

Sabbato. L. prima

Et cũ audieris sonitũ

clamoris gradiētis in ca
cumine piroꝝ:tūc nubis
prelīū qꝛ tūc egredieť do
minus ante faciē tuā vt
ꝑcutiat castra philistijm.

F ecit itaqꝫ da Lc.ij.
uid sicut ꝑceperat ei
dn̄s et ꝑcussit philistijm
de gabaa vsqꝫ dum veni
ēs gezer. Cōgregauit au
tem sursum dauid omēs
electos ex isrł trigīta mi⸗

S urrexitqꝫ Lc.iij. lia.
dauid et abijt et vni
uersus populus qui erat
cū eo de viris iuda vt ad
ducerāt arcā dei:sup quā
inuocatū est nomen dn̄i.
exercituū sedentis in che
rubin sup eam. Et impo⸗
suerunt arcā dī sup plau
strum nouū. Tuleruntqꝫ
eaꝫ de domo aminadab
qui erat in gabaa. Dn̄i⸗
ca sexta post penthecostē
Iniciuꝫ tertij libri Regū

A t rex da⸗ Lcō.pria
uid senuerat. Habe⸗
batqꝫ etatis plurimos di
es. Cumqꝫ operiretur ve⸗
stibus nō calefiebat. Dix
erunt ergo ei serui sui. T.

℟. Preparate corda vestra
domino ꝛ seruite illi soli. Et li
berabit vos d̄ manibus inimi
corum vestrorum. ℣. In toto.

Lectio secūda.

Q uerāmꝰ dn̄o nostro
regi adolescentulaꝫ
virginē:et stet corā rege.
et foueat eū dormiatqꝫ i
sinu suo:et calefaciat dn̄ꝫ
nostrū regem Lcō.iij.

Q uesierūt igitur ado
lescentulā speciosaꝫ
in oībus finibus israel ꝛ
inuenerūt abisac simami
tem ꝛ adduxerūt eaꝫ ad
regem. Lectio quarta.

E rat autē puella pul
chra nimis dormie⸗
batqꝫ cū rege ꝛ ministra
bat ei rex vero nō cogno
uit eā. Adonias aūt filiꝰ
agith eleuabatur dicens
Ego regnabo. Lcō.v

F ecitqꝫ sibi currū et eq̄
tes et quinquaginta
viros qui currerēt añ eū
Nec corripuit eū pr̄ suꝰ a⸗
liqn̄do dicēs. Quare hoc
fecisti. Erat aūt ꝛ ip̄e pul
cher valde scd̄us nati pꝰ
absalon. Lectio sexta.

At sermo ei9 cuz ioab filio saruie et cū abiathar sacerdote qui adiuuabant ptes adonie. Sadoch vero sacerdos et banaias filius ioiade et nathan pphēta et semei et ceretbei et felethei et omne robur exercit9 dauid non erat cū adonia. Lcō. vij.

Immolatis ergo adonias arietib9 et vitulis et vniuersis pinguib9 iuxta lapidez zeoleth qui erat vicinus fonti rogel. vocauit vniuersos fratres suos filios regis et omēs viros iuda seruos regis: nathā aūt pphetā et banaian et robustos quosq3 et salomonē fratrē suū nō vocauit. Lcō octaua

Dixit itaq3 nathā ad bersabee matrez salomonis. Nun audisti q regnauerit adonias fili9 agith: et dominus nr dauid hoc ignorat. Nunc ergo veni accipe cōsiliuz a me: et salua aīam tuā filij q3 tui salomois. L. ix

Uade et ingredere ad regem dauid et dic ei. Nōne tu dñe mi rex iurasti mihi ancille tue dicēs q salomō filius tuus regnabit post me et ipe sedebit in solio meo. Quare ergo regnat adonias. ps. Te deum. v. Exultabunt sancti. In laud. aā. Allā alleluia. Caplm. Bñdictio et claritas. v. Dñs regnauit. Ad bened. aā. Ascendens ihūs in nauē et sedens docebat turbas alleluia. Oratio.

Deus qui diligētibus te bona inuisibilia pparasti infunde cordib9 nostris tui amoris affectum: vt te in oībus et sup oīa diligētes pmissiones tuas que omne desiderium superāt cōsequamur. Per dñm. Ad vespas ca pl. Bñdictus de9. v. Dirigatur dñe Ad magni. aña Preceptor per totā noctez laborantes nihil cepimus in verbo aūt tuo laxabo rethe. Oro Oriatur dñe. Sup ebdoma. Ad bened. aā. Ex fini ta nō repetat sed dicātur aāe feriales. Dixit aūt dñs

symoni noli timere ex hoc enim homines eris capiens. Feria ij. Lectio .i.

Et adhuc ibi te loquente cum rege: ego veniam post te et complebo sermones tuos. Ingressa est itaque bersabee ad regem in cubiculo. Lectio ij.

Rex autem senuerat nimis: et abisac sunamitis ministrabat ei. Inclinauit se bersabee et adorauit regem. Ad quam rex quid tibi inquit vis. Lectio iij.

Que respondens ait. Domine mi rex tu iurasti per dominum deum tuum ancille tue: salomon filius tuus regnabit post me: et ipse sedebit in solio meo: et ecce nunc adonias regnat te domine mi rex ignorante. Feria iij Lectio .i.

Mactauit boues: et pinguia queque arietes plurimos et vocauit omnes filios regis: abiathar quoque sacerdotem et ioab principem milicie salomonem autem seruum tuum non vocauit. Lectio secunda.

Veruntamen domine mi rex in te oculi respiciunt totius israel vt indices eis quis sedere debeat in solio tuo domine mi rex post te. Lectio iij

Eritque cum dormierit dominus meus rex cum patribus suis: erimus ego et filius meus peccatores. Adhuc illa loquente cum rege nathan propheta venit. et nunciauerunt regi dicentes Adest nathan propheta. Feria quarta. Lectio prima.

Cumque introisset in conspectu regis et adorasset eum pronus in terram dixit nathan. Domine mi rex tu dixisti adonias regnet post me: et ipse sedeat super thronum meum. Lectio ij.

Quia descendit hodie et imolauit boues et pinguia et arietes plurimos et vocauit vniuersos filios regis et principes abiathar quoque sacerdotem illisque vescentibus et bibentibus coram eo: et dicentibus viuat rex adonias me seruum tuum et sadoch sacerdotem et banaiam filium ioiade et famulum tuum salomonem non vocauit. Lectio iij.

Nunquid a dño meo rege exiuit hoc vbũ? Et mihi nõ indicasti seruo tuo quis sessurus esset sup thronũ dñi mei regis post eũ. Feria .v. L. .i.

At rñdit rex dauid dicens. vocate ad me bersabee. Que cũ fuisset igressa corã rege et stetisset ante eũ iurauit rex et ait Viuit dñs qui L. ij. eruit aiam meã d oi angustia q: sicut iuraui tibi per dñm deum isrl' dicens: salomõ filius tuus regnabit post me. et ipse sedebit sup soliũ meũ p me sic faciã hodie. Lc. iij.

Summissoq3 bersabee in terrã vultu adorauit regem dicẽs. Uiuat dñs me? rex dauid ineternũ.

Feria sexta. Lectio prima

Dixit quoq3 rex dauid. vocate mihi sadoch sacerdotẽ et nathã pphetã: et banaiã filium ioiade. Qui cũ ingressi fuissent coraz rege dixit ad eos

Tollite vo L. ij. biscũ seruos dñi vri et iponite salomonẽ filiũ meũ sup mulã meã et ducite eũ in gion: et vngat eũ ibi sadoch sacerdos et nathã ppheta in regẽ super isrl'. et cãtetis buccina atq3 dicetis viuat rex salomon. Lectio tertia.

Et ascẽdetis post euz et venietis in ihrl'm et sedebit sup soliũ meuz et ipe regnabit p me illiq3 pcipiat vt sit dux sup israel et sup iudã. Sabbato. L. i.

Et rñdit bana ias fili? ioiade regi dicẽs. Amen. Sic loquat dñs deus dñi mei regis quõ fuit dñs cũ dño meo rege sic sit cũ salomone et sublimi? faciat soliũ ei? a solio dñi mei regis dauid

Descẽdit ergo L. ij. sadoch sacerdos et nathan ppheta et banaias fili? ioiade et cerethei et feletbei: et imposuerũt salomonẽ sup mulã regis dauid et adduxerunt euz in gion: Lectio tertia.

Sumpsitq3 sadoch sacerdos cornu olei de

tabernaculo et vnxit salo
monem: et cecinerũt buc
cina et dixit oĩs populus
viuat rex salomõ. Dñica
vij. post. penth. L. prima.
Et ascendit vniuersa
multitudo post euz:
et populus canẽtium ty
bijs et letãtium gaudio
magno et insonuit terra
a clamore eoꝝ. ℞. Prepa-
rate corda vestra. L cõ scda.
Audiuit aũt adonias
et oĩs qui inuitati
fuerant ab eo. Iãq3 cõui
uium finitũ erat. Sed et
ioab audita voce tube ait
Quid sibi vult clamor ci
uitatis tumultuãtis. L. iij
Adhuc eo loquente io
nathan filius abia-
thar sacerdotis venit. cui
dixit adonias. Ingrede-
re quia vir fortis es et bo
na nuncians. L cõ qrta.
Respõdit q3 ionathã
adonie. Nequaquaz
Dominus em̃ noster rex
dauid: regem cõstituit sa
lomonem. Misitq3 cũ eo
sadoch sacerdotem et na
than ꝓphetã et banaian

filiuz ioiade: et ceretbi et
feletbi: et imposuerũt euz
sup mulã regis. L cõ. v.
Unxeruntq3 eũ sadoch
sacerdos et nathã ꝓ
pheta regẽ in gion: et a-
scẽderunt inde letãtes et
insonuit ciuitas. L cõ. vi
Hec est vox quã audi
stis. Sed et salomõ
sedet sup soliũ regni et in
gressi serui regis bñdixe-
runt dño nr̃o regi dauid
dicẽte. Amplificet de⁹ no
men salomonis sup no-
men tuum: et magnificet
thronũ ei⁹ sup thronũ tu
um. L. vij. Et adora-
uit rex in lectulo suo
insuper et hec locutus est
Benedictus dñs deus is
rael qui dedit hodie sedẽ
tem in solio meo videnti
bus oculis meis. L. viiij
Territi sunt ergo et sur
rexerunt omnes qui
inuitati fuerãt adonia et
iuit vnusquisq3 in viã su
am. Adonias autem ti-
mẽs salomonẽ surrexit et
abijt i tabernaculuz dñi
tenuitq3 cornu altaris.

A t nūciauerunt L. ix
salomoni dicentes.
Ecce adonias timens sa
lomonē regē tenet cornu
altaris dicēs. Juret mihi
rex salomō hodie ꝙ non
interficiat seruum suū gla
dio. ps. Te deum. v. Exul
tabunt sancti. In laud. aā.
Allā allā. Cap. l'm. Bādic
tio et claritas. v. Dñs reg
nauit. Ad bened. aā Si of
fers munus tuum ad altare et
recordatus fueris q frater tu
us habet aliquid aduersum te
relinque ibi munus tuū aā al
tare ⁊ vade prius reconciliari
fratri tuo ⁊ tunc veniens offe
res munꝰ tuū dicit dñs. Oro
D eus virtutū cuiꝰ est
totū qd̄ est optimū
insere pectoribꝰ nostris a
morem tui nois et pſta i
nobis religionis augmē
tū: vt que sunt bōa nutri
as ac pietatis studio que
sunt nutrita custodias.
Per dñm. Ad vespas ca
plm. Bādictus deꝰ. v. Di
rigatur dñe. Ad mag. aāa.
Cuꝫ sepulti ei sumus cū xpo
per baptismum in mortem vt
qūo xpus surrexit a mortuis.
ita ⁊ nos in nouitate vite am
bulemꝰ allā. Oro. Oratur:
Feria secūda. Lcō prima.
D ixitqꝫ salomon. Si
fuerit vir bonus nō
cadat nec vnus quidē ca
pillus eiꝰ in terra: sin aūt
malū inuentū fuerit i eo:
morietur. Lectio secūda.
M isit ergo rex salomō
⁊ eduxit eū ab alta
ri ⁊ ingressus adorauit re
gē salomoneꝫ. Dixitqꝫ ei
salomon vade in domū
tuam. Lectio tertia
A ppinquerūt auteꝫ
dies dauid vt more
retur: pcepitqꝫ salomoni
filio suo dicēs. Ecce egre
dior viam vniuerse terre.
Feria tertia. Lcō prima.
C onfortare ⁊ esto vir
fortis ⁊ obserua vt
custodias mandata dñi
dei tui: vt ābules in viis
eius ⁊ custodias cerimoi
as eius ⁊ pcepta eius et
iudicia ⁊ testimoīa: sicut
scriptuꝫ est in lege moysi
vt itelligas vniuersa que
facis. ⁊ quodcūqꝫ te ver

teris vt cõfirmet dñs ser-
mones suos quos locut⁹
est de me dicens. Lcõ.ij

Si custodierint filij tui
vias meas: ⁊ ambu-
lauerint corã me in verita
te in oĩ corde suo ⁊ in om
ni aĩa sua: nõ auferet tibi
vir de solio israel. Lcõ.iij

Tu quoqꝫ nosci que fe
cerit mihi ioab filius
saruie que fecerit duobus
principib⁹ exercit⁹ isrl̃: ab
ner filio ner ⁊ amase filio
iether quos occidit ⁊ ef-
fudit sanguinẽ belli i pa-
ce: ⁊ posuit cruorẽ belli ĩ
valtheo suo qui erat cir-
ca lumbos eius: ⁊ in cal-
ciamẽto suo qđ erat in pe
dibus ei⁹. Feria.iiij.L.i.

Facies ergo iuxta sapi
entiã tuã: ⁊ nõ dedu
ces caniciẽ ei⁹ pacifice ad
inferos. Sed ⁊ filijs ber-
zellai galaaditis reddes
gratiã eritqꝫ comedẽtes
in mensa tua. Lcõ scda

Occurrerũt eñi michi
quãdo fugiebã a fa
cie absalon fratris tui. ha
bes quoqꝫ apud te semei

filiuz gera filij gemini de
bahuri qui maledixit mi-
hi maledictione pessima
quãdo ibã ad castra. L.iij

Sed qꝛ descendit michi
in occursum cum tran
sirẽ iordanẽ: ⁊ iuraui ei .p
dñm dicẽs. No te interfi-
ciam gladio tu noli pati
eũ eẽ inoxiũ. Feria.v.L.i

Vir aũt sapiens es vt
scias que facies ei:
deducesqꝫ canes ei⁹ cum
sanguine ad inferos. Dor
miuit igiẽ dauid cũ patri
bus suis: ⁊ sepult⁹ est ĩ ci
uitate dauid. Lcõ scda.

Dies aũt quibus reg
nauit dauid sup is-
rael q̃draginta anni sunt
In hebrõ regnauit septẽ
annis: in ihrlm triginta
tribus. Lcõ tertia

Salomon aũt sedit su-
per thronuz dđ pris
sui: ⁊ firmatũ est regnũ ei
us nimis. Et ingressus ẽ
adonias filius agith ad
bersabee matrẽ salomoĩs
Que dixit ei. Pacific⁹ ne
est ingressus tuus. Tu a.
Feria sexta. Lectio prima

Q Ui mādit. pacificus. Addiditqꝫ. Sermo mihi est ad te. Cui ait. loquere. Et ille. Tu inq̄t nosti q2 meū erat regnuȝ et me ꝓposuerat om̄is isrl' sibi in regē. Sed trāslatuȝ est regnū ꝛ factuȝ est fris mei. A dn̄o eni cōstitutū

N unc er L.ij. est ei. go petitionē vnā precor a te ne cōfundas faciez meā. Que dixit ad eū Loquere. Et ille ait. Precor vt dicas salomoni regi: neqꝫ enim regnare tibi quicꝙ pōt: vt det mihi abisac simamiteȝ vxorem.

E t ait bersabee. L.iij. Bene ego loquar ꝓ te regi. venit ergo bersabee ad regē salomonē vt loqueret̄ ei ꝓ adonia. Et surrexit rex in occursum eius adorauitqꝫ eā: ꝛ sedit sup thronū suū. Sabbato. L.i.

P osituſqꝫ est thronus matri regis que sedit ad dexterā eius Dixitqꝫ ei. Petitionē vnā paruulā ego depcor a te: ne cōfundas faciā meam

E t dixit ei rex. Lcō.ij. Pete mater mea. Neqꝫ enī fas est vt auertam faciem tuā. Que ait. L.iij.

D etur abisac simamitis adonie fratri tuo Respōditqꝫ rex salomon ꝛ dixit matri sue. Quare postulas abisac simamitem adonie. Postula ei ꝛ regnum. Dn̄ica. viij. post penthe. Initiū quarti libri regum. Lcō prima.

P reuaricatus est autē moab in israel postquā mortuus est achab. Ceciditqꝫ ochozias ꝑ cācellos cenaculi sui: qd̄ habebat in samaria ꝛ egrotauit: misitqꝫ nuncios dicens ad eos. Ite consulite beelzebub deum accaron. vtrum viuere queaȝ de īfirmitate mea hac. ℟. Preparate corda vestra dn̄o ꝛ seruite illi soli. Et liberabit vos de manibus inimicorū vestrorum. ℣. In toto. Lcō.ij.

A ngelus autē dn̄i locutus est ad heliam thesbytē dicēs. Surge ascende in occursum nūcio

nuz regis samarie ⁊ dices ad eos. Nūquid nō est de us in isrl̄ vt eatis ad con sulendū beelzebub deum accarō. Quaobrē hec di cit dn̄s. De lectulo super quē ascendisti nō descen des sed morte morieris.

At abijt helias: L. iij reuersiq́ȝ sunt nūcij ad ochoziā. Qui dixit eis Quare reuersi estis. At il li rn̄derūt ei. vir occurrit nobis ⁊ dixit ad nos.

Ite reuertimini L. iiij ad regē qui misit vos ⁊ dicetis ei. Hec dicit do min⁹. Nūquid qꝛ nō erat de⁹ isrl̄ mittis vt cōsulat beelzebub de⁹ accarō. id circo de lectulo sup̱ queȝ ascendisti nō descendes: sed morte morieris. L. v.

Qui dixit eis. Cui⁹ fi gure ⁊ habitus est vir ille qui occurrit vo bis ⁊ locutus est verba hec. At illi dixerunt. vir pilosus ⁊ zona pellicea ac cinctus renibus. Qui ait Helias thesbytes ē

Misit ad eū qui L. vi. q̄ngenariū principē ⁊ qui quaginta qui erāt sub eo Qui ascendit ad euȝ. Se dentiq́ȝ in vertice mōtis ait. Homo dei rex p̄cepit vt descēdas. Rn̄ditq́ȝ he lias: dixit quinq̄genario. Si homo dei sum descen dat ignis de celo ⁊ deuo ret te ⁊ quinquaginta du os. Lectio septima.

Descendit ergo ignis de celo: ⁊ deuorauit eū ⁊ quiquaginta q̄ erāt cū eo. Rursumq́ȝ misit ad eū principē quinq̄genari um alterū: ⁊ quinquagin ta cum eo. Lcō octaua

Qui locut⁹ est illi. Ho mo dei: hec dixit rex festina descēde. Rn̄dens helias ait. Si homo dei ego sum: descendat ignis de celo ⁊ deuoret te ⁊ quī quaginta duos. Descen dit ergo ignis de celo et deuorauit illum ⁊ quinq̄ ginta eius. Lcō nona.

Iteruȝ misit principem quinq̄genariū tertiuȝ ⁊ quinq̄ginta q̄ erant cū cuȝ eo. Qui cum venisset

curuauit genua cōtra he
liam ⁊ p̄cat⁹ est eū ⁊ ait.
Homo dei: noli despicere
aiam meā. ⁊ aias seruoꝝ
tuoꝝ qui mecuȝ sunt. Ps.
Te deū. ℣. Exultabūt sancti
In laud. an. Allā allā. Ca
pi. tm. Bn̄dictio ⁊ claritas
℣. Dn̄s regnauit. Ad bn̄d.
an. Misereor sup turbā qꝛ ec
ce iā triduo sustinēt me hec ha
bent quod mādu cent ⁊ si dimi
sero eos ieiunos deficient in
via alleluia. Oratio.
Deus cui⁹ ꝓuidentia
in sui dispositiōe nō
fallitur te supplices exora
mus vt noxia cūcta sub-
moueas ⁊ omia nobis ꝓ
futura cōcedas. Per dn̄ȝ.
Ad vesp̄as cap. tm. Bene
dict⁹ de⁹. ℣. Dirigatur dn̄e.
Ad mag. an̄a. Nunc vero li
berati a peccato habetis fruc-
tum vestrum in sanctificatiōe
finem vero vitā eternam allā.
Oratio. Oriatur domine.
Feria scd̄a. Lectio prima.
Ecce descēdit ignis d̄
celo ⁊ deuorauit du
os principes quinquage
narios primos ⁊ quinq̄-
genos qui cū eis erāt. Sȝ
nūc obsecro vt miserearis
anime mee. Lcō scd̄a
Locut⁹ est aūt angel⁹
dn̄i ad heliam dicēs
descēde cū eo. Ne timeas
Surrexit igit̄ ⁊ descēdit
cū eo ad regem: ⁊ locut⁹
est ei. hec dicit dn̄s. Quia
misisti nūcios ad cōsulē-
dū beelzebub deū accarō
quasi nō esset de⁹ in isra-
el que posses interrogare
sermoneȝ ideo de lectulo
sup quē ascēdisti nō des-
cendes: sȝ morte morieris.
Mortu⁹ ē aūt iux L. iij
ta sermonē dn̄i quē
locutus est helias: ⁊ reg
nauit iorā frater ei⁹ ꝓ eo
anno scd̄o iorā filii iosa-
phat regis iude. Feria. iij
Non enī habe Lc. i.
bat filiū. Reliqua au
tem verboꝝ ochozie que
operat⁹ est: nōne hec scri-
pta sunt in libro sermonū
dieꝝ regum israel. Lcō. ij
Factū est autē cū leua
re vellet dn̄s heliā ꝑ
turbinē in celū: ibant he-
lias et heliseus de galga

lis. Dixitq; helias ad he-
liseū: Sede hic q: dn̄s mi
sit me vsq; in bethel. L. iij
Qui ait heliseus. viuit
dn̄s ꝛ viuit aīa tua
q: nō derelinquam te. T
Feria quarta. Lcō prima.
Cumq; descē. dissent be-
thel: egressi sunt filij
pphetaꝝ qui erant in be-
thel ad heliseū ꝛ dixerūt
ei. Nūquid nouisti q: ho
die dn̄s tollet dn̄m tuuz.
a te? Qui rn̄dit. Ego no-
ui. Silete. Lcō secūda.
Dixit autē helias ad
heliseū. Sede hic q:
dn̄s misit me in hiericho
Et ille ait. viuit dn̄s ꝛ vi
uit aīa tua: q: nō derelin
quam te. Lcō tertia.
Cūq; venissent hieric
ho: accesserūt filij p
phetaꝝ qui erāt in hieric-
ho ad heliseū ꝛ dixerunt
ei. Nūquid nosti: q: dn̄s
hodie tollet dn̄z tuū a te
Et ait. Et ego noui. Sile
te. Feria quīta. Lco pria
Dixit aūt ei helias. Se-
de hic q: dn̄s misit
me vsq; ad iordanē. Qui
ait viuit dn̄s ꝛ viuit ani-
ma tua: q: nō derelinquā
te. Iteruz igitur L. ij.
ambo pariter: ꝛ quin-
quaginta viri de filijs p-
phetaꝝ secuti sunt eos. q
ꝛ steterūt ecōtra lōge. Il
li aūt ambo stabāt super
iordanem. Lcō tertia.
Tulitq; helias palliuz
suū ꝛ inuoluit illud:
ꝛ pcussit aquas que diui
se sunt in vtrāq; partē: et
transierūt ambo p siccuz
Cūq; trāsissent helias di
xit ad heliseū. postula qđ
vis: vt faciaz tibi anteq̄
tollar a te. Feria. vi. L. i
Dixitq; heliseus. Ob
secro vt fiat ī me du
plex spūs tu⁹. Qui rn̄dit.
Rem difficilē postulasti:
attamē si videris me qn̄
tollar a te erit qđ petisti:
si aūt nō videris nō erit.
Cūq; pgerent ꝛ L. ij.
incedētes sermocīa
rent: ecce currus igne⁹ et
equi ignei diuiserūt vtrū
q;. et ascēdit helias p tur
binem in celū: helise⁹ aūt
videbat ꝛ clamabat: Pa

ter mi pater mi currus is-
rael et auriga eius. Et nō
vidit eum ampli⁹. L.iij
Apphenditq; vestim-
ta sua et scidit illa in
duas partes. Et leuauit
palliū belie qd ceciderat
ei. Reuersusq; stetit sup ri-
pā iordanis et pallio be-
lie qd ceciderat ei pcussit
aquas et non sunt diuise
Et dixit vbi est de⁹ belie
etiā nūc? Percussit aquas
et diuise sunt huc atq; il-
luc et transijt heliseus
Sabbato. Lectio prima.
Uidentes aūt filij pro-
phetar qui erāt in ie-
richo de cōtra dixerūt. re-
quieuit spūs helye super
heliseum. Lcō secunda
At veniētes in occur-
suz ei⁹ adorauerunt.
eū proni in terrā dixerūt-
q; illi. Ecce cū seruis tuis
sunt quinquaginta viri for-
tes qui possunt ire: et que-
rere dñm tuū ne forte tu-
lerit eū spūs dñi et pieceс-
rit eū in vnū montiū aut
in vnā vallium. Qui ait
Nolite mittere. Lcō.iij

Cogeruntq; eū: donec
acquiesceret et dicerz
Mittite. Et miserūt quin-
quaginta viros. Qui cū
quesissent tribus diebus
nō inuenerūt. Et reuersi
sunt ad eū. At ille habita-
bat i hiericho: et dixit eis
Nunquid nō dixi vobis
nolite mittere. Iste due
añe sequentes dicātur in
sabbatis. Ad vespas. cū
orone. Exaudi dñe famu-
los: Et nota q si añe que
sunt dicēde in sabatis ad
vesp̄as nō dicātur ppter
aliqd festū dicātur super
ebdoma. Ad bened. añs
O viri ad vos clamito et vox
mea ad filios hominum. añs
Attende fili mi sapientiā meā
et ad eloquia oris mei inclina
aurem tuam quia in sapientia
fundauit dominus terram et
stabiliuit celos prudentia.
Dñica nona post penthe-
costem. Initium prouer-
biorum salomonis. L. prima
Parabole salomonis.
filij dauid regis isrl.
ad sciendū sapientiam et
disciplinā ad intelligēda

verba prudētie ꝛ suscipiē dā eruditionē doctrie iustitiā ꝛ iudiciū ꝛ equitatem. vt dēt paruulis astutia: ꝛ adolescēti scia ꝛ intellectꝰ. ℞. Ista sequētia dicātur a pria dñica mēsis augusti vsqꝫ ad primā dñicam septēbris diebus dñicis ꝛ sup ebdom. ℞. Audi fili mi disciplinā patris tui et ne dimittas legē matris tue. Vt multiplicentur tibi anni vite tue. ℣. Liga eam in cord tuo iugiter ꝛ circunda gutturi tuo. Vt multiplicentur tibi anni vite tue. Lcō scda.

Audiens sapiens sapientior erit: ꝛ intelligens gubernacula possidebit. Aiaduertet parabolā ꝛ interptationē. verba sapientū ꝛ enigmata eoꝝ. Timor dñi principium sapientie. Sapientiā atqꝫ doctrinā stulti decipiunt. ℞. Aduersio paruulorū interficiet eos ꝛ psperitas stultoꝝ pdet illos aliā. Qui aūt me audierit absqꝫ terrore quiescet. ℣. O viri ad vos clamito et vox mea ad filios hominum. Qui aūt. Lcō tertia.

Audi fili mi disciplinā pris tui: ꝛ ne dimittas legeꝫ mris tue: vt addat gra capiti tuo ꝛ torques collo tuo. Fili mi si lactauerint te pctōres ne acqescas eis. ℞. Fili noli deficere a disciplina dñi Et ne fatigeris dum ab eo argueris quē eñ diligit dñs corripit et qsi pater in filio cōplacet sibi ℣. Disciplinā dñi fili mi ne abicias. Et ne. Lcō quarta.

Si dixerit vei nobiscū insidiemur sangui ascōdamꝰ tēdiculas cōtra insontē frustra: deglutiamꝰ eū sicut infernꝰ viuentē ꝛ integrū qsi descēdentē in lacuꝫ: oēm pciosam substātiā reperiemꝰ. implebimꝰ domos nr̄as spoliis sorte mitte nobiscum. marsubiū sit vnū oiꝫ nrꝫ filimi ne ābules cū eis ꝓhibe pedē tuū a semittis eoꝝ. ℞. In principio deꝰ antequā terrā faceret priusqꝫ abyssos cōstitueret priusqꝫ pduceret fontes aqrū antequā mōtes collocaret. Añ oēs colles gñauit

me dñs. ℣. Quãdo pparabat celos aderã cũ eo cũcta componens. Ante omnes. Lcõ. v

Pedes eorũ illorũ ad malũ currũt: et festinant vt effundãt sanguinem. Frustra aũt iacit rethe añ oculos pẽnatorũ. Ipi q̃ꝫ cõtra sanguinẽ suũ insidiant: et moliũtur fraudes cõtra aĩas suas. ℟. Prebe fili cor tuũ mihi et oculi tui vias meas custodiãt. Ut addat gratia capiti tuo. ℣. Attende fili mi sapientiã meã et ad eloquia oris mei inclina aures tuam. Ut addatur. Lcõ sexta.

Sic semitte omnis avari: aĩmas possidentiũ rapiũt. Sapiẽtia foris pdicat in plateis dat vocẽ suã in capite turbarũ clamitat: in foribꝰ portarũ vrbis pfert verba sua dicens. Usquequo parvuli diligitis infantiã et stulti ea que sibi sunt noxia cupient et iprudẽtes odibũt scientiã. ℟. Verbũ iniquum et dolosũ lõge fac a me dñe divitias et paupertates ne dederis mihi. Sed tantũ victui meo tribue necessaria. ℣. Duo rogaui te ne deneges michi anteq̃ moriar vanitatẽ et verba mendaci lõge fac a me. Sꝫ. L. vij

Conuertimini ad correptionẽ meã. En pferam vobis spm meũ et oñdã vobis verba mea qꝛ vocaui et rẽnuistis extende manũ meã et nõ fuit qui aspiceret. ℟. Sup salutem et omnes pulchritudinẽ dilexi sapientiã et pposui p luce habere illam. Venerũt mihi omnia bona pariter cum illa. ℣. Nõ cõparaui omnẽ lapidẽ pciosum om̃ inextinguibile est lumen illiꝰ. Venerũt. L. viij

Despexistis omne cõsiliũ meũ: increpationes meas neglexistis. Ego quoq̃ꝫ in interitu vestro ridebo et subsannabo cũ vobis id qđ timebatis aduenerit. ℟. Da mihi dñe sediũ tuarũ assistricem sapientiã et noli me reprobare a pueris tuis. Q. ñ seruus tuus sum ego et filius ancille tue. ℣. Mitte illũ a sede magnitudis tue vt mecũ sit et mecũ laborat. Quoniam seruus. Lcõ. ix.

Cum irruerit repētina calamitas τ interitus quasi tēpestas ingruerit: quādo venerit super vos tribulatio τ angustia. tūc inuocabūt me τ nō exaudiā: mane cōsurgent τ nō inuenient me eo q̄ exosam habuerint disciplinā τ timorem dn̄i nō susceperit nec acquieuerint consilio meo. τ detraxerit vniuerse correptioni mee. ℟ Emitte dn̄e sapientiā d̄ sede magnitudinis tue. Ut mecū sit et mecum laboret vt sciā quid acceptum sit corā te omni tēpore. ℣. Da mihi dn̄e sedium tuarum assistricem sapientiā. Ut. ps. Te deū. ℣. Exultabunt sancti. In laud. aā. Allā alleluia. Capl'm. Bn̄dictio τ claritas. ℣. Dn̄s regnauit. Ad bened. aña. Nō potest arbor bona fructus malos facere neq; arbor mala fruct⁹ bonos facere. Oratio.

Largire nobis domine quesum⁹ semp spiritū cogitandi que recta sunt ꝓpicius τ agendi: vt qui sine te esse nō possum⁹ secundū te viuere valeam⁹. Per dn̄m. Ad vesperas. capl'm. Bn̄dict⁹ deus. ℣. Dirigatur dn̄e. Ad mag. aā. Nō omnis qui dicit mihi dn̄e dn̄e intrabit in regnū celorum sed qui facit voluntatē patris mei qui in celis est ipe intrabit in regnū celorum allā. Añe sequētes dicant sup ebdo. in ad bened. τ p⁹ ipam añe feriales. aña. Quicūq; spiritu dei aguntur hii filii sunt dei allā. Oro. Orat dn̄e. Añe sequētes de sapientia dicātur ad mag: sup ebdo. A pria dn̄ica augusti vsq; ad primā dn̄icam septēbris. Aña. Obserua fili mi ꝓcepta patris τ ne dimittas legem matris tue liga eam in corde tuo iugiter. aña. Fili a iuuentute tua accipe doctrinā τ vsq; ad canos inuenies sapientiā. aā. Ego in altissimis habitaui τ thronus meus ī columna nubis. aña. Sapientia edificauit sibi domū; scidit columnas septe; subdidit sibi cētes superborū τ sublimiū collā ꝓpria virtute calcauit. aña. Omnis sapientia a dn̄o deo ē

et cū illo fuit semp ꝛ est ante e
uum. añ. Sapientia clamitat
in plateis si quis diligit sapiē
tiam ad me declinet ꝛ eā inue-
niet et eā cum innouerit beat⁹
est si tenuerit eā. añ. Dñs pos
sidet me inicio viarū suarū an
teꝙ̄ quicꝙ̄ facent a principio
nec dum erūt abissi et ego par
turiebar quādo p̄parabat ce-
los aderā cū eo cāparens om
nia. añ. Attinget aūt sapiētia
vbiqꝫ ꝓpter suā mundiciaꝫ et
nihil inquinatū in illā incurrit
cādoꝛ est em̄ lucis eterne ꝛ spe
culum sine macula. Feria .ij.

Comedēt igitur L. i.
fructus vie sue: suisqꝫ
consilijs saturabūtur. A-
uersio paruuloꝝ iterficiet
cos ꝛ ꝓsperitas stultoꝛū
ꝑdet eos. Qui aūt me au
dierit absqꝫ terroꝛe requi
escet ꝛ abundātia ꝑfruet
timoꝛe maloꝝ sublato. R.
Magna em̄ sunt iudicia tua
dñe ꝛ inenarrabilia verba tua
magnificasti populū tuuꝫ. Et
honoꝛasti. V. Trāstulisti illos
per mare rubꝛum et trāsuexisti
eos per aquā nimiam. Et ho.
Lectio secunda

Fili mi si susceperis ser
mones meos ꝛ man
data mea abscōderis pe-
nes te: vt audiat sapien-
tiā auris tua: inclina coꝛ
tuū ad cognoscendā pru
dentiā. R. Ne derelinquas
me domie pater ꝛ dñatoꝛ vite
mee vt nō coꝛruaꝫ in cōspectu
aduersarioꝛuꝫ meoꝛū. Ne gau
deat de me inimicus meus. V.
Apprehende arma ꝛ scutū et
exurge in adiutoꝛiuꝫ mihi. Ne
gaudeat. Lectio tertia.

Si em̄ sapientiā inuo-
caueris ꝛ inclinaue-
ris coꝛ tuuꝫ prudentie: si
quesieris eā quasi pecuni
am ꝛ sicut thesauros effo
deris illaꝫ: tūc intelliges
timoꝛē dñi ꝛ scientiā dei
inuenies. qꝛ dñs dat sapi
entiā ꝛ ex oꝛe ei⁹ pruden
tia ꝛ scia. R. Dñe pater ꝛ d
us vite mee ne derelinquas me
in cogitatu maligno extollenti
am oculoꝛū meoꝛū ne dederis
mihi ꝛ desideriū malignū auer
te a me dñe. Au ferte a me con
cupiscentiā ꝛ aio irreuerēti: et
infirmito me tradas me dñe. V.
Ne derelinquas me dñe ne ac-

crescat ignorātie mee ꝛ multi-plicētur delicta mea. Aufer a.

Custodi feria.iij. L.i

Et rectoꝝ salutē ꝛ ꝓteget gradiētes simpliciter seruās semitas iusticie ꝛ vias sctōꝝ custodiens. Tūc intelliges iusticiā ꝛ iudiciū ꝛ equitatē ꝛ oēm semittā bonā. ℟. Girū celi circuiui sola ꝛ in fluctibus maris ābulaui in oī gēte ꝛ in omi populo pⁱmatū tenui. Superboꝝ et sublimiū colla ꝓpria virtute calcaui. ℣. Ego in altissimis habitaui et thron⁹ meus in colūna nubis Superborum. Lectio scd'a.

Si intrauerit sapientia coꝛ tuū: ꝛ scia aie tue placuerit cōsiliū custodiet te: ꝛ prudētia seruabit te vt eruaris a via mala: ꝛ ab hoīe qui ꝑuersa loquitur. Qui relinquūt iter rectum ꝛ ābulant ꝑ vias tenebrosas. ℟. Initium sapiētie timor dn̄i intellectus bon⁹ omnibus facientibus eū. Laudatio eius manet in seculū seculi. ℣. Dilectio illi⁹ custodia legū est qꝛ omnis sapientia timor dn̄i. Intellectus. L.iij.

Qui letanē cū male fecerint ꝛ exultāt i rebus pessimis: quoꝝ vie ꝑuerse sunt ꝛ infames gressus eoꝝ. Ut eruaris a muliere aliena ꝛ ab extranea que mollit sermones suos. ꝛ relinquit ducē pubertatis sue ꝛ pacti dei sui oblita est. ℟. Audi fili mi.

Inclinata feria.iiij. L.i.

Est eīm ad mortem domus ei⁹. ꝛ ad inferos semitte ipius. Oīs qui ingrediūtur ad eā nō reuertanē: nec appⁱhendent semittas vite. vt ambules in via bona: ꝛ calles iustoꝝ custodias. Lcō.ij

Qui eīm recti sunt habitabūt in terra ꝛ simplices ꝑmanebunt in ea. Impij vero de terra ꝑdētur. ꝛ qui inique agūt auferenē ex ea. Fili mi ne obliuiscaris legis mee ꝛ ꝓcepta mea coꝛ tuū custodiat. L.iij.

Longitudinē eīm dieꝝ ꝛ annos vite ꝛ pacē apponēt tibi: ia ꝛ vitas nō deferan

Circũda eas gutturi tuo
τ describe in tabulis cor
dis tui: τ inuenies grati
am τ disciplinã bonã co
rã deo τ hoĩbus. Feria .v

Habe fiduciam L.i.
in dño ex toto corde
tuo τ ne innitaris prudẽ
tie tue. In oĩbus vijs tu
is cogita illum: τ ipe diri
get gressus tuos. Ne sis
sapiens apud temetipsũ:

Time deũ τ rece L.ij
de a malo. Sanitas
quippe erit vmbilico tuo
τ irrigatio ossiũ tuoꝝ ho
nora dñm de tua substã
tia τ de pmitijs oim fru
gum tuaꝝ da pauperibꝰ
τ implebũtur horrea tua
saturitate τ vino torcula
ria redundabũt. Lcõ .iij.

Disciplinã dñi fili mi
ne abijcias: nec de
ficias cuꝫ ab eo corripue
ris. Quẽ diligit eñi domi
nus corripit τ quasi pr̃ in
filio cõplacet sibi. Feria

Beatus homo vi. L.i.
qui inuenit sapienti
am τ qui affluit pruden
tia. Melior est acquisitio
eius negotiatione auri τ
argenti primi τ purissimi
fructus eius. Lcõ scda

Preciosior est cũctis o
peribus sapientia: τ
oĩa que desiderãtur huic
nõ valent cõparari. Lon
gitudo dieꝝ in dextera ei
us τ in sinistra illiꝰ diui
cie τ glĩa. vie eiꝰ vie pul
chre. oĩs semitte eiꝰ pa
cifice.

Lignũ vi L.iij.
te est his qui apphen
derint eã τ qui tenuerint
eã beati. Dñs sapiẽtia fũ
dauit terraꝫ. stabiliuit ce
lum prudentia. Sapiẽtia
illiꝰ erupeñt abyssi: τ nu
bes rore concrescunt. Cu

Sabbato. Lectio prima.

Fili mi ne effluãt hec
ab oculis tuis. Custo
di legẽ meã atqꝫ consiliũ
meũ: τ erit vita aie tue: τ
gracia faucibꝰ tuis. Tũc
ambulabis fiducialiter i
via tua τ pes tuꝰ nõ im
pinget. Lectio scda.

Si dormieris nõ time
bis: quiesces τ suauis
erit somnꝰ tuꝰ. Ne paucas
repentino terrore: τ irruẽ

tes tibi potẽtias impioꝝ dñs em̃ erit in latere tuo ꝛ custodiet pedem tuum ne capiaris. Lcõ tertia

Noli ꝓhibere beneface re eũ qui potest si va les ꝛ ipse benefac. Ne di cas amico tuo vade ꝛ re uertere ꝛ cras dabo tibi: cũ stati possis dare. ne mo liaris amico tuo malum cũ ille i te habeat fiduciã

Dñica. x. post penthe. In cipit. Liber ecclesiastes. I. i.

Uerba ecclesiastes filij dauid regis ihꝛl'm. Uanitas vanitatũ dixit ecclesiastes. vanitas va nitatũ ꝛ oĩa vanitas. q̃d habet ampli⁹ hõ de vni uerso labore suo quo la borat sub sole. ℟ Audi is li mi: Lectio secunda

Generatio ꝑterit: ꝛ ge neratio aduenit ter ra aũt in eternũ stat. Orit sol ꝛ occidit ꝛ ad locũ su um reuertitur ibiq; renas cens gyrat ꝑ meridiez: ꝛ flectit ad aquilonem. Lu strans vniuersa incircui tu pergit spũs: ꝛ in circu los suos reuertitur. L. iij

Oĩa flumina intrãt in mare: ꝛ mare nõ redundat: Ad locũ vnde exeũt flumina reuertũtur vt iterũ fluãt. Cuncte res difficiles non potest eas homo explicare sermone Non saturat oculus visu nec auris auditu implet. Quid est qd̃ fuit: Ipꝫ qd̃ futurũ est. Quid est qd̃ fac tũ est: Ipm qd̃ faciẽdũ ẽ

Nihil sub sole Lcõ. iiij nouũ nec valet quis quã dicere: ecce hoc recẽs est. Iã em̃ ꝑcessit in secu lis que fuerunt ante nos Nõ est prioꝝ memoria: sꝫ nec eoꝝ quidẽ que postea futura sũt erit recordatio apud eos qui futuri sunt in nouissimo. Lcõ quita.

Ego eccl'iastes fui rex israel in ihꝛl'm: ꝛ pre posui in aĩo meo querere ꝛ inuestigare sapiẽter de omibus que fiũt sub sole hanc occupationem pessi mã dedit de⁹ filijs hoim vt occuparent in ea.

Uidi que fiunt L. vi.

cūct' sub sole: ⁊ ecce vni
uersa vanitas ⁊ afflictio
spūs. peruersi difficile cor
rigūtur: ⁊ stultoꝝ infinit'
est numer'. Lectio. septia

Locutus sum in corde
meo dicēs. Ecce ma-
gnus effect' sum: ⁊ p̄cces-
siones sapiētia qui fuerūt
ante me in ihrl'm ⁊ mens
mea cōtemplata est mul-
ta sapiēter: ⁊ didici: dedi
q; cor meū vt scirē prudē
tiā atq; doctrinā: errores-
q; ⁊ stulticiā. Lcō. viij

Et agnoui q̄ i his q;
esset labor ⁊ afflictō
spū eo q̄ in multa sapien
tia sit indignatio ⁊ q̄ ad-
dit sciam: addit ⁊ laborē
Dixi ergo in corde meo.
Uadā ⁊ affluā delitijs ⁊
fruar bonis. Lcō. nona

Et vidi q̄ hoc q; esset
vanitas. Risuz repu
taui errorē ⁊ gaudio dixi
quid frustra deciperis. Co
gitaui in corde meo ab-
strahere a vino carnē me
am: vt animū meū trans
ferrem ad sapientiā deui-
taremq; stulticiaz: donec
viderem quid esset vtile
filijs hoīz quo facto op'
est sub sole numero vite
sue. Ps. Te deum. ℣. Exul-
tabunt sancti. Ca. lm. Bn̄-
dictio ⁊ claritas. ℣. Dn̄s
regnauit. Ad bened. aña.
Dixit dn̄s villico quid hoc au
dio de te redde rationē villica
tionis tue allā. Ps. Bened.
Oratio

Pateant aures miseri
cordie tue dn̄e preci-
bus supplicantiū ⁊ vt pe
tentibus desiderata cōce
das fac eos que tibi sunt
placita postulare. Per. d.
Ad vesperas ca. lm. Bn̄
dictus de'. ℣. Dirigatur do
mine. Ad mag. aña. Facite
vobis amicos de mām̄ona ini
quitatis vt cum defeceritis re
cipiant vos in eterna taberna
cula. Ps. Magnificat aia.
Oratio. Oriatur domine.
Feria secūda. Lcō. prima.

Magnificaui opa mea
edificaui michi do-
mos ⁊ plātaui vineas fe
ci ortos ⁊ pomeria et cō-
seui ea cūcti genis arbori
b' ⁊ extruxi mihi piscinas

aquarum vt irrigarem siluam lignorum germinantium.

Lectio secunda

Possedi seruos et ancillas multamque familiam habui. armenta quoque et magnos ouium greges vltra omnes qui fuerunt ante me in iherusalem. Tu autem domine.

Lectio tertia.

Coacerbaui michi argentum et aurum et substantias regum et prouinciarum. Feci mihi cantores et cantrices et delicias filiorum hominum cyphos et vrceolos in misterio ad vina fundenda et supgressus sum omnes opibus qui ante me fuerunt in iherusalem. Tu.

Feria tertia. Lectio prima.

Sapientia quoque perseuerauit mecum et omnia que desiderauerunt oculi mei non negaui eis. nec prohibui cor meum quin omni voluptate frueretur: et oblectaret se in his que preparaueram et hanc ratus sum. L. ij.

Apartem meam si vterer labore meo. Cumque me conuertissem ad vniuersa opera que fecerant manus mee et ad labores quibus frustra sudaueram vidi in omnibus vanitatem et afflictionem animi: et nihil permanere sub sole. Lec iii.

Transiui ad contemplandam sapientiam erroresque et stulticiam. Quid est inquam homo vt sequi possit regem factorem suum. Feria quarta. Lectio i.

Et vidi quod tantum precederet sapientia stulticiam quantum differt lux a tenebris. Sapientis oculi in capita eius: stultus in tenebris ambulat. Tu autem.

Lectio secunda

Et didici quod vnus vtriusque esset interitus et dixi in corde meo Si vnus et stulti et meus occasus erit: quid mihi prodest quod maiorem sapientie dedi operam. Lectio tertia.

Locutusque cum mente mea animaduerti quod hoc quoque esset vanitas. Non enim erit memoria sapientis similiter vt stulti in perpetuum et futura opera obliuio

in cūcta pariter operient
Feria quinta. Lcō prima
Moritur doct⁹ simili-ter vt indoct⁹ ꝛ idcirco teduit me vite mee: videntē mala esse vniuersa sub sole: ꝛ cūctā vanitatem ꝛ afflictionem spūs.
Rursus detestat⁹ L.ij sum omnē industriā meaꝫ q̄ sub sole studiosissime laboraui habitaturus heredē post me queꝫ ignoro vtrū sapiens: an stultus futur⁹ sit ꝛ dñabitur in laborib⁹ meis quibus desudaui ꝛ sollicit⁹ et est quic L.iij. fui quā tā vanū vñ cessaui: renūciauitꝙ cor meum vltra laborare sub sole. Nā cū alius laboret in sciencia ꝛ doctrina ꝛ sollicitudine homini ocioso quesita dimittit. Et hoc quoꝙ vanitas ꝛ magnū malū. Feria. vi. L. prima
Quid enim pderit hoī de vniuerso labore suo ꝛ afflictione spiritus q̄ sub sole cruciat⁹ est. Cuncti dies eius L.ij doloꝛib⁹ ꝛ erūnis pleni sunt: nec p noctem mente requiescit. Et hoc nonne vanitas est. Lcō tertia
Nōne melius est comedere ꝛ bibere ꝛ ostēdere aīme sue bona de laboribus suis: ꝛ hoc d̄ manu dei est? Quis ita duorabit ꝛ delitijs affluet vt ego. Sabbato. L. prima
Homini bono in conspectu suo dedit de⁹ sapientiā ꝛ scientiā ꝛ leticiā peccatoꝛi aūt dedit afflictionē ꝛ curā supfluam: vt addat ꝛ cōgreget ꝛ tradat ei q̄ placuit deo Sed ꝛ hoc vanitas est ꝛ cassa sollicitudo mentis
Omnia tpus ha L.ij bent ꝛ suis spacijs transeūt vniuersa sub celo. Tpus nascēdi ꝛ tpus moriendi. Lcō tertia.
Tēpus plantādi: ꝛ tēpus euellēdi: qd̄ plātatū est. Tēpus occidendi ꝛ tēpus sanādi. Tempus destruēdi ꝛ tps edificandi. Tpus flendi ꝛ tēpus ridendi. Dñica. xi.

post penthe. Incipiūt cā
tica canticoꝝ. Lcō prima.

Osculetur me osculo oris
sui. Quia meliora sunt
vbera tua vino: fragrātia
vnguētis optimis. Oleū
effusum nomē tuū: ideo a
dolescētule dilexerunt te.
Trahe me post te. Rx. Au-
di fili mi. Lectio secunda.

Curremus in odore vn
guentoꝝ tuoꝝ. In
troduxit me rex ī cellaria
sua. Exultabim⁹ ꝛ letabi
mur in te. memores vbe-
rum tuoꝝ sup vinū. Rec-
ti diligunt te. Lcō tertia.

Nigra sum sed formosa
filie ihrl'm sicut taber
nacula cedar: sicut pelles
salomonis. Nolite me cō
siderare ꝙ fusta sim: quia
decolorauit me sol. L. iiij

Filij matris mee pug-
nauerūt cōtra me po
suerūt me custodē vineis
Vineā meā non custodi
ui. Indica mihi quē dili-
git aīa mea: vbi pascas
vbi cubes in meridie: ne
vagari incipiaz post gre-
ges sodaliū tuoꝝ. Lc. v.

Si ignoras te o pulch-
errima inter mulieres
egredere ꝛ abi post vesti
gia gregū tuoꝝ: ꝛ pasche
hedos tuos iuxta taber-
nacula pastoꝝ. Lcō sexta

Equitatui meo in cur
ribus pharaonis as
similaui te amica mea:
Pulchre sunt gene tue si-
cut turturis: collū tuuz si-
cut monilia. Murenulas
aureas faciemus tibi ver
miculatas argento. Tu.

In illo Scdm lucam.
tpe. Cū appropinquarz
ihus ihrl'm. vidēs ciuita
tem fleuit sup illā dicens
Quia si cognouisses et tu
Et quidez in hac die tua
que ad pacē tibi: nūc aūt
abscōdita sunt ab oculis
tuis. Et rel'. Omelia bea-
ti grego. pape. Lcō. vij.

Lectionē breuē sancti
euāgelij: breui si pos-
siz volo sermone trāscur
rere. vt illis in ea plixior
dec' intētio q̄ sciūt ex pau
cis m'lta cogitare. L. viij.

Quod flente dño illa
hierosolimoꝝ sub

uersio describit: que a vespasiano et tyto romanis principibus facta est. nullus qui hystoriam euersionis eiusdem legit ignorat. L. ix

Romani enim principes denunciantur cum dicitur. Quia venient dies in te. et circundabunt te inimici tui vallo: et circundabunt te et coangustabunt te vndique et ad terram prosternent te: et filios tuos qui in te sunt. Ps. Te deum. V. Exultabunt sancti in glo. In laudibus an. Alla alla. Capitulum. Benedictio et claritas. V. Dns regnauit. Ad bened. an. Uidens dns ciuitatem iherusalem fleuit super illam dicens quia si cognouisses et tu que ad pacem tibi sunt nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Oratio.

Deus qui omnipotentiam tuam parcendo maxime et miserando manifestas multiplica super nos gratiam tuam vt ad tua promissa currentes celestium bonorum facias esse consortes. Per dnm. Ad vesperas capitulum. Bndictus deus. V. Dirigatur domine. Ad mag. an. Scriptum est enim quia domus mea domus orationis est cunctis gentibus vos autem fecistis illam speluncam latronum et erat quotidie docens in templo. Oro. Oriatur

Feria scda. Lco prima.

Dum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorem suum. Fasciculus mirre dilectus meus mihi: inter vbera mea commorabitur. Botrus cypri dilectus meus michi in vineis engaddi. Tu.

Lectio secunda

Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra: oculi tui sicut columbarum. Et tu pulcher es dilecte mi et decorus. Lectulus noster floridus. tigna domorum nostrarum cedrina: laquearia nostra cupressina. Lectio tertia.

Ego flos campi et lilium conuallium. Sicut lilium inter spinas sic amica mea inter filias. sicut malus inter ligna sil-

uar: sic dilectus meus inter filios. Tu autem dñe.

Feria tertia. Lcō prima.

Sub vmbra illius quē desideraueram sedi: ⁊ fructus eius dulcis gutturi meo. introduxit me rex in cellaz vinaria: ordinauit in me caritatem. Tu.

Lectio secūda

Fulcite me florib⁹: stipate me malis: quia amore langueo. Leua eius sub capite meo: ⁊ dextera illius amplexabitur me.

Lectio tertia

Adiuro vos filie ierusalem per capreas ceruosq̧ campoꝝ ne suscitetis neq̧ euigilare faciatis dilectā quoadusq̧ ipsa velit. Vox dilecti mei. Ecce iste venit saliens in montib⁹ trāsiliēs colles

Feria quarta. Lcō prima.

Similis est dilect⁹ meus capree hinnuloq̧ ceruorum. En ipse stat p⁹ parietem nostrum respiciens per fenestras: prospiciens per cancellos. Tu.

Lectio secunda

En dilectus meus loquitur mihi. Surge propera amica mea: colūba mea: formosa mea et veni. Jam enim hyems transijt hymber abijt et recessit. Flores apparuerūt in terra nostra: temp⁹ putationis aduenit. Tu au.

Lectio tertia.

Vox turturis audita ē in terra nostra. ficus protulit grossos suos vinee florentes dederunt odorem suum. Tu autem.

Feria quinta. Lcō prima

Surge propera amica mea: speciosa mea et veni: columba mea in foraminibus petre in cauerna macerie. Ostende mihi faciem tuaz sonet vox tua in auribus meis. Tu

Lectio secunda

Vox enim tua dulcis: et facies tua decora Capite nobis vulpes paruulas que demoliuntur vineas. Nam vinea nostra floruit. Tu autē dñe.

Lectio tertia

Dilectus me⁹ mihi ꝛ ego illi: qui pascitur iter lilia: donec aspiret di-es ꝛ inclinētur vmbre. re uertere similis esto dile-cte mi capree hinnuloq; ceruoꝝ sup mōtes bethel

Feria sexta. Lectio prima.

In lectulo meo p noc-tem quesiui quē dili-git aīa mea. Quesiui illuz ꝛ nō inueni. Surgā ꝛ cir cuibo ciuitatē p vicos ꝛ plateas querā quē diligit anima mea. Lco secūda.

Quesiui illū ꝛ nō īue-ni. Inuenerunt me vigiles: qui custodiūt ci-uitatē. Nun quem diligit aīa mea vidistis. Paulu-lum cū ptransissem eos i ueni quē diligit aīa mea.

Tenui euz nec L. iij. dimittā donec intro ducā illū in domū matris mee: ꝛ in cubiculū geitri-cis mee. adiuro vos filie ihrl'm p capreas ceruosq; cāpoꝝ ne suscitetis neq; euigilare faciatis dilectā donec ipa velit. Sabba-to: Lectio prima

Que est ista que ascen dit p desertū sicut vir gula fumi ex aromatibus mirre ꝛ thuris ꝛ vniuersi pulueris pigmētarij. L. ij

In lectulū salomonis sexaginta fortes am-biūt ex fortissimis isrl' om nes tenentes gladios et ad bella doctissimi. L. iij.

Vniuscuiusq; ensis su per femur suū: prop-ter timores nocturnos. fer-culū fecit sibi rex salomon de lignis libani. Colum nas eius fecit argenteas reclinatoriū aureū ascen-sum purpureū media cha ritate cōstrauit pptet fili as ihrl'm. Dnica. xij. post penthe. Initiū libri sapiē tie. Lectio prima.

Diligite iusticiā q iu dicatis terrā. Senti te de domino in bonitate: ꝛ simplicitate cordis que rite illū qm inuenitur ab his qui nō temptāt illū ap paret aūt eis qui fidē ha bent in illuz. ℟. Audi fili.

Peruerse eīz cogi L. ij tationes separant a

deo: pbata aut virt⁹ cor-
ripit insipiētes. Q̄m i ma
liuolā aiam nō introibit
sapientia: nec habitabit i
corpore subdito peccatis
Spūs em̄ sanct⁹ L. iij
disciplinę effugiet fic
tum: ⁊ auferet se a cogita
tionib⁹ que sunt sine itel-
lectu: ⁊ corripieẽ a supue-
niente iniquitate. L. iiij
Benignus est em̄ spiri
tus sapiētię ⁊ non li
berabit maledictū a labi
is suis qm̄ renū illi⁹ testis
est de⁹: ⁊ cordis illi⁹ scru
tator est ver⁹ ⁊ lingue ei-
us auditor. Lectio quita
Quoniā spūs dn̄i re-
pleuit orbē terraruz
⁊ hoc qd̄ cōtinet oia sciē
tiam habet vocis Prop-
ter hoc qui loquiẽ iniqua
nō potest latere nec pteri
et illū corripiēs iudiciuz.
In cogitationib⁹ L. vi
em̄ impij interrogatio
erit: sermonū aūt illi⁹ au-
ditio ad deum veniet: ad
correptionē iniquitatum
illius Q̄m auris zeli au-
dit oia ⁊ tumult⁹ murmu
rationū nō abscondetur.
Custodite ergo L. vij
vos a murmuratiōe
que nihil prodest: ⁊ a de-
tractione parcite lingue.
Q̄m sermo obscuēs in va
cuū nō ibit: os aūt quod
mētiẽ occidit aiā. L. viij
Nolite zelare mortem
in errore vite vestre:
necq̄ acquiratis perditio
nem in opibus manuuz
vestraꝝ. Q̄m de⁹ mortez
nō fecit: nec letaẽ in pdi-
tione viuoꝝ. Lcō nona
Creauit eniz vt essent
oia ⁊ sanabiles fecit
nationes orbis terrarū ⁊
nō est in illis medicamē-
tum ex termini nec infero
rum regnū in terra. Iusti
tia em̄ ppetua est ⁊ imor
talis iniusticia aūt mor-
tis acquisitio. ps Te de-
um. ℣. Exultabūt sancti. In
laud. añ. Allā allā. La. Pm
Bn̄dictio ⁊ claritas. ℣.
Dn̄s regnauit Ad bened.
añ. Deus ppicius esto michi
peccatori. Oratio.
Omps sempiterne de
us qui abundantia

pietatis tue et merita supplicum excedis et vota effunde super nos misericordiam tuam ut dimittas que conscientia metuit et adicias quod oratio non presumit. Per dominum nostrum ihesum christum.

Ad vesperas capitulum. Benedictus deus. ℣. Dirigatur domine. Ad magnificat antiphona. Omnis qui se exaltat humiliabitur et qui se humiliat exaltabitur. Oratio. Quesumus domine.

Feria .ij. Lectio .i.

Impij autem manibus et verbis accersierunt illam et estimantes illam amicam. defluxerunt et sponsiones posuerunt ad illam: quoniam morte digni sunt ex parte illius. Tu autem domine:

Lectio secunda.

Dixerunt enim impij cogitantes apud se non recte. Exiguum et cum tedio est tempus vite nostre et non est refrigerium in fine hominis: et non est qui agnitus sit reversus ab inferis

Lectio tertia

Quia ex nichilo nati sumus: et post hoc erimus tanquam non fuerimus. Quoniam fumus afflatus est in naribus nostris: et sermo scintille ad commovendum cor nostrum. Tu autem domine.

Feria tertia. Lectio prima.

Quia extinctus cinis erit corpus nostrum: et spiritus diffundetur tanquam mollis aer. et transibit vita nostra tanquam vestigium nubis et sicut nebula dissolvetur. que fugata est a radijs solis: et a calore illius aggravata.

Lectio .ij.

Et nomen nostrum oblivionem accipiet per tempus et nemo memoriam habebit operum nostrorum. umbre enim transitus est tempus nostrum: et non est reversio finis nostri: quoniam consignata est et nemo revertitur.

Lectio .iij.

Venite ergo et fruamur bonis que sunt et utamur creatura tanquam in iuventute celeriter. Tu.

Feria .iiij. Lectio .i.

Vino precioso et unguentis nos impleamus et non pretereat nos flos temporis. Coronemus nos rosis antequam marcescant nullum pratum sit quod non pertranseat luxuria

nr̃a. nemo vr̃m expers sit luxurie nostre. Tu autẽ.

Lectio secunda.

Ubiq; relinquam⁹ signa letitie: quoniam hec est pars nostra ⁊ hec est sors nostra. Opprimamus pauperem iustum: ⁊ non parcamus vidue nec veterãs nec reuereamur canos multi tp̃is sit aũt fortitudo nr̃a lex ĩ iusticie. Qđ em̃ infirmũ est inutile inuenitur. Tu au

Lectio tertia.

Circũuenim⁹ ergo iustũ qm̃ inutilis ẽ nobis: ⁊ cõtrari⁹ est opibus nr̃is ⁊ impperat nobis pct̃a legis: ⁊ diffamat in nos pct̃a discipline nr̃e.

Feria quinta. Lcõ prima.

Promittit se scientiaz dei habere: ⁊ filium de se nominat. Factus ẽ nobis intraductionez cogitationum nostrarum. Grauis est nobis etiam ad videndum quoniam dissimilis est alijs vita illius ⁊ immutate sunt vie eius. Tu autem dñe

Lectio secũda

Tanq̃ nugaces estimati sumus ab illo ⁊ abstinet se a vijs nostris tã quã ab immundicijs et prefert nouissima iustorũ ⁊ gloriatur patrem se habere deum. Tu aũt dñe.

Lectio tertia

Uideamus ergo si sermones illi⁹ veri sint et tentemus que ventura sunt illi ⁊ sciemus que erunt nouissima illius. si enim est verus filius dei suscipiet illum: et liberabit illum de manibus cõtrariorum. Tu autem d:

Feria sexta. Lectio prima

Contumelia ⁊ tormẽto interrogemus eũ vt sciamus reuerentiam eius: ⁊ probemus paciẽtiam illius. Morte turpissima condemnemus euz Erit enim ei respectus ex sermonibus illius. Tu.

Lectio secunda

Hec cogitauerũt ⁊ errauerũt excecauit ei illos malicia eorum. Et nescierunt sacramẽta dei

nec mercedē sperauerūt iusticie: nec iudicauerunt honorē aiaꝝ sanctaꝝ. L.iij

Quoniā deus creauit hoiem in exterminabilē: ⁊ ad imaginē similitudinis sue fecit illū. Inuidia aūt dyaboli mors introiuit in orbē terraruz imitantur aūt illū q̄ sunt ex parte illius. Sabbato

Iustoꝝ aūt aie in L.i. manu dei sunt: ⁊ non tanget illos tormentum mortis. Uisi sunt oculis insipientiū mori: ⁊ estimata est afflictio exit⁹ illorū

Et ab itinere iusto L.ij abierūt in exterminiū ⁊ q̄ a nobis est iter exterminij: illi aūt sūt in pace. Et si corā hoibus tormēta passi sunt: spes illoꝝ inmortalitate plena ē L.iij

In paucis vexati i mltis bene disponentur qm̄ deus tētauit eos. ⁊ inuenit illos dignos se. Tā q̄ aurū in fornace probauit illos ⁊ quasi holocausti hostiā accepit illos ⁊ in tp̄e erit respect⁹ illoꝝ

Dn̄ica .xiij post penthec.

Incipit liber ecclesiastic⁹

Omnis sapiētia L.i. a dn̄o deo est: ⁊ cuz illo fuit semꝑ. ⁊ est ante euum. Arenā maris ⁊ pluuie guttas ⁊ dies seculi: quis dinumerauit. L.ij.

Altitudinē celi ⁊ latitudinē terre ⁊ ꝓfundū abyssi: quis dimēsus est: Sapientiā dei ꝑcedētem omia quis inuestigauit. Prior oim creata ē sapientia: ⁊ intellectus prudentie ab eo. Lcō tertia

Fons sapiētie verbuz dei in excelsis ⁊ ingressus illius mādata eterna Radix sapiētie cui reuelata est. ⁊ astutias illi⁹ q̄s agnouit. Lectio quarta

Disciplia sapiētie cui reuelata est ⁊ manifestata ⁊ multiplicationē ingressus illi⁹ quis intellexit: Un⁹ est altissimus creator oim omp̄s ⁊ rex potens: ⁊ metuendus nimis sedens sup thronū illius: ⁊ dominans deus. Lectio quinta.

Ipse creauit illā in spiritu sancto ⁊ vidit ⁊ dinumerauit ⁊ mensus est Et effudit illā sup oia opera sua ⁊ sup oēm carnē scdm datū suū: ⁊ pbet illā diligētibus se. Lcō. vi.

Timor dn̄i glīa ⁊ gloriatio ⁊ leticia ⁊ corona exultationis. timor dn̄i delectabit cor: ⁊ dabit leticiā ⁊ gaudiū in lōgitudinē dieꝝ. timēti dominū bn̄ erit in extremis ⁊ in die defunctionis sue benedicet. Scdm marcum

In illo tpe. Exiēs ihus de finib⁹ tyri venit p sydonem ad mare galilee: inter medios fines decapoleos. et adducūt ei surdum ⁊ mutum: et deprecabātur eum vt imponat illi manū. Et rel. Omel. venerabilis. bede. Lcō. vij.

Surd⁹ ille ⁊ mut⁹ quē mirabiliter curatum a dn̄o modo cū euāgelium legeret audiuim⁹ genus designat humanū: in his qui ab errore dyabolice deceptionis diuina merētur gratia liberari. L. viij

Absurduit nanq3 hō ab laudiēdo vite verbo: postq̄m mortifera serpētis verba contra dn̄m tumid⁹ audiuit. Mutus a laude cōditoris effectus est: ex quo cum seductore colloquiū habere psumpsit. Lectio nona

At merito clausit aures ab audienda inter angelos laude creatoris. quas ad audiendā eiusdē creatoris vituperationem sermonib⁹ hostis i caut⁹ aperuit. merito clausit os a pdicāda cū angelis laude creatoris: qd velut ad meliorādum eiusdē opus creatoris. cibi vetiti puaricatione supb⁹ impleuit. Ps. Te deū. ꝟ. Exultabunt sancti. In laud. aña Allā allā. Caplm. Bn̄dictio ⁊ claritas. ꝟ. Dn̄s regnauit. Ad bened. aā. Dum transiret dn̄s p medios fines tyri surdos fecit audire et mutos loqui. Oratio.

Omnipotēs ⁊ misericors de⁹ de cui⁹ mu

nere venit vt tibi a fideli
bus tuis digne ꝛ lauda-
biliter seruiat̄ tribue que
sum⁹: vt ad ꝑmissiones
tuas sine offensione cur-
ramus. Per dn̄m. Ad ves
peras capl̄m. Benedict⁹
deus. ℣. Dirigatur dn̄e. Ad
mag. añ. Bene omnia fecit
surdos fecit audire ꝛ mutos
loqui. Oro. Oriat̄ domie.

Feria secūda. Lcō prima.

Dilectio dei honora-
bilis sapiētia quib⁹
aūt apparuerit in visu di
ligūt eā: in visione ꝛ i ag
nitione magnaliū suorū.

Initiū sapientie L. ij
timor dn̄i: ꝛ cū fideli-
bus in vulua cōcreatus
esti ꝛ cuȝ electis feminis
gradit̄: ꝛ cum iustis ꝛ fi-
delibus agnoscit̄. Timor
dn̄i scientie religiositas.
Religiositas custodiet ꝛ
iustificabit cor: iocūdita-
tem atꝗ gaudiuȝ dabit.

Timenti deū be L. iij
ne erit ꝛ in dieb⁹ cō
solationis illius benedi-
cetur. Plenitudo sapien-
tie timore deum: ꝛ pleni-
tudo a fructibus illi⁹. Tu

Feria tertia. Lcō prima.

Omnē domū illi⁹ im
plebit a generatioi
bus ꝛ receptacula a the-
sauris illius. Corona sa-
pientie timor dn̄i: replens
pacem ꝛ salutis fructū: ꝛ
vidit ꝛ dinumerauit eaȝ

Utraꝗ aūt sunt L. ij
dona dei. Scientiaȝ
ꝛ intellectum prudentie:
sapientia cōpartiet̄ ꝛ glo
riam tenentiū se exaltat.

Radix sapientie L. iij
est timere deū: ꝛ ra-
mi illius lōgeni. In the-
sauris sapientie intellec-
tus ꝛ scientie religiositas
execratio aūt peccatorib⁹
sapientia. Feria iiij. L. j.

Timor domini expel-
lit peccatum. Nā qui
sine timore est. non pote
rit iustificari: iracundia ei
animositatis illius sub-
uersio illius est. Lcō scda

Usꝗ in tēpus sustine-
bit patiēs: ꝛ postea
redditio iocūditatis: Bo
nus sensus vsꝗ in tēpus
abscondet verba illi⁹: et

labia multorꝝ enarrabūt sensum illius. Lcō tertia.

In thesauris sapientie significatio discipline execratio autem peccatori cultura dei. Fili cōcupiscens sapientiã conserua iusticiam: ⁊ deus prebebit illam tibi. Tu aūt do.

Feria quinta. Lcō prima.

Sapientia em̄ ⁊ disciplina: timor dn̄i ⁊ qđ beneplacitū est illi fides ⁊ mãsuetudo ⁊ adimplebit thesauros illius. L. ij.

Contumax nō sis credulus timori dei ⁊ ne accesseris ad illū duplici corde. Ne fueris hypocrita in cōspectu hominum: ⁊ nō scandalizeris in labijs tuis. Lcō tertia

Attende in illis ne forte cadas: ⁊ adducas anime tue inhonorationem: ⁊ reuelet deus absconsa tua: ⁊ in medio synagoge elidat te: quoniam accessisti maligne ad dominum. ⁊ cor tuū plenum est dolo ⁊ fallacia.

Feria sexta. Lcō prima

Fili accedēs ad seruitutem dei: sta in iusticia ⁊ in timore: ⁊ prepara animam tuam ad tentationem. Lectio secunda

Deprime cor tuum et sustine: ⁊ inclina aurem tuam: ⁊ suscipe v̄ba intellectus ⁊ ne festines in tempus obductionis Sustine sustentationes dei coniungere deo ⁊ sustine: vt crescat in nouissimo vita tua. Lcō tertia

Omne quod tibi applicitum fuerit accipe ⁊ in dolore sustine: ⁊ in humilitate tua pacientiam habe: quoniam in igne ꝓbatur aurum ⁊ argentuꝫ homines vero receptibiles in camino humiliationis. Sabbato. L. prīa.

Crede deo ⁊ recuperabit te: ⁊ dirige viam tuam ⁊ spera in illū. Serua timorē illius: ⁊ in illo veterasce. Lcō secunda.

Metuentes dominuꝫ sustinete miam eiꝰ ⁊ non deflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis

dominū credite illi: ⁊ nō euacuabit merces vestra

Qui timetis do- L.iij minū sperate in illū ⁊ in oblectationē veniet vobis mia. Qui timetis dn̄m diligite illū ⁊ illuiabūtur corda vestra Hec aña seques dicat in sabbatis ad magn. aña: Auditu auris audiui te nūc aūt ocul⁹ meus videt te idcirco ipe me rep̄hendo ⁊ ago penitentiā in fauilla et cinere. Orō. Exaudi dn̄e. Dn̄ica xiiij. post penthe. Initiū libri iob.

Vir erat in terra Lc.i. hus noie iob. ⁊ erat vir ille simplex ⁊ rect⁹ ac timens deū ⁊ recedēs a malo. Natiq3 sunt ei septē filij: ⁊ tres filie. R. Si bona suscepim⁹ de manu domini mala quare non suscipiamus. Dn̄s dedit dn̄s abstulit, sicut dn̄o placuit ita factum est sit nomen dn̄i benedictum. V. Nudus egressus sum de vtero matris mee nudus reuertar illuc dn̄e. Lcō secunda.

Et fuit possessio eius septē milia ouiū et tria milia cameloꝝ quingenta quoq3 iuga boum ⁊ quingēte asine: ac familia multa nimis. Eratq3 vir ille magn⁹ inter oēs orietales. R. Anteq̄ comedam suspiro ⁊ tanq̄ inundanti s aque sit rugit⁹ meus qꝛ timor quē timebā euenit mihi quod verebar accidit nōne dissimulaui nōne silui nōne quieui. Et venit sup me indignatio V. Ecce nō est auxiliū mihi in me ⁊ necessarii quoq3 mei recesserunt a me. Et ve. A pria dn̄ica septembris vsq3 ad mediū septēbris dicant duo R. pv. cū sequētib⁹ i dn̄icis dieb⁹ ⁊ sup ebdo.

Et ibāt filij eius L.iij ⁊ faciebāt cōuiuia p domos vnusquisq3 i die suo. Et mittētes vocabāt tres sorores suas: vt comederēt ⁊ biberent cum eis. R. Utinā appenderētur peccata mea quibus iram merui. Et calamitas quā patior i statera. V. Quasi arena maris hec grauior apparet vnde et verba mea dolore sunt plena. Et calamitas. Lcō quarta.

Cumq; in orbē transis-
sent dies conuiuij: mittebat ad eos iob ⁊ sā-
ctificabat illos cōsurgēs-
q; diluculo offerebat ho-
locausta p singulos. Di-
cebat em̄ Ne forte pecca-
uerint filij mei ⁊ benedix-
erint deo in cordib⁹ suis. Sic faciebat iob cunctis diebus. ℟ Quare detraxi-
stis sermonibus veritatis ad increpādum verba cōponitis ⁊ subuertere nitimini amicum vestrū. Uerūtamen que cogita-
tis explete. ℣ Quod iustū est iudicate ⁊ nō īuenietis in lingua mea iniquitatem. Uerum-
tamen que co. Lcō quinta

Quadā aūt die cuz venissent filij dei vt assisterent corā dño: affuit inter eos etiā sathā. Cui dixit dñs. Unde venis? Qui rn̄dens ait. Circuiui terrā: ⁊ pambulaui eam. ℟. Memento mei de⁹ quia ventus est vita mea. Nec aspiciet me visus hominis. ℣ Cu-
tis mea aruit ⁊ cōtracta est ⁊ nō reuertetur oculus meus vt videat bona. Nec. Lco. sexta

Dixitq; dñs ad eū. Nū-
quid cōsiderasti ser-
uum meū iob q nō sit ei similis in terra homo sim-
plex ⁊ rectus ac timēs de-
um ⁊ recedēs a malo. ℟ Inclinās faciem meā in gemi-
sco cōmouear omnib⁹ mēbris meis. Scio em̄ dñe qz impunitum me nō dimittis ⁊ si sum impius quare nō sum mortuus sed laboro. ℣ Que est em̄ for-
titudo mea vt sustineā aut qs finis meus vt pacienter agaz. Scio enim. Lcō septima

Qui rn̄dens sathā ait. Nūquid frustra iob timet deū? Nonne tu vallasti eū ac domū ei⁹ vni-
uersamq; substantiā eius per circuitū? Operib⁹ ma-
nuū eius bn̄dixisti ⁊ pos-
sessio ei⁹ creuit in terra. ℟ Paucitas dierum meorū finietur breui. Dimitte me dñe vt plangā paululū dolorem meū anteq̄ vadā ad terrā tenebrosam ⁊ opertā mortis caligine. ℣ Manus tue fecerunt me et plasmauerūt me totum in cir-
cuitu ⁊ sic repente precipitas me. Dimitte me. Lco. viij.

Sed extende paululuz manū tuā: ꝛ tāge cūcta que possidet nisi in faciem benedixerit tibi. dixit ergo dñs ad sathā. Ecce vniuersa que habet in manu tua sunt: tm̄ in euz ne extendas manū tuaz. ℟. Quis mihi hoc tribuat vt in inferno ꝓtegas me ꝛ abscōdas me donec pertrāseat fur or tuus dñe. Nisi qui tu solus es ꝛ cōstituas mihi tēpus inquo recorderis mei. ℣. Quis det vt veniat peticio mea ꝛ quod expecto tribuat mihi. Nisi tu q.

Lectio nona.

Egressus est sathā a facie dñi. Cū autē quādam die filij ꝛ filie ei⁹ comederēt ꝛ biberent vinū in domo fratris sui primogeniti: nuncius venit ad iob qui diceret. ℟. Nocte os meū pforatur dolorib⁹ et qui me comedūt nō dormiunt a multitudinē eorum cōsumit vestimentū meum. Cōparatus sum luto et assimilatus suz fauille ꝛ cinere. ℣. Nunc autē in memetipso marcescit aīa mea et possident me dies afflictionis. Cōparatus. ps. Te deū ℣. Exultabunt sancti. In laudibus an̄. Alleluia alleluia. Caplm. Bn̄dictio et claritas. ℣. Dñs regnauit et. Ad benedictus. an̄. Beati oculi qui vident que vos videtis dixit ihūs discipulis suis alleluia.

Oratio.

Omnipotēs sempiterne de⁹ da nobis fidei spei ꝛ caritatis augm̄tum ꝛ vt mereamur assequi qd̄ ꝓmittis fac nos amare qd̄ precipis. Per. d. Ad vespas caplm Benedictus de⁹. ℣. Dirigatur domine. Ad mag. an̄a Magister qu id faciendo vitaz eternā possidebo at ille dixit ad eum in lege quid scriptum est quomodo legis diliges dn̄m deuz tuum ex toto corde tuo alleluia. Oratio. Oratur domine. Super ebdom. ad bened. an̄a. cum ferialibus si necesse sit. Homo quidam descendebat ab hierusalem in hiericho et incidit in latrones qui etiam despoliauerunt euz et plagis impositis abierūt semiuiuo relicto. an̄. Quis tibi

videtur proximus fuisse illi q incidit in latrones et ait illi q fecit misericordiam in illo vade et tu fac similiter alleluia. Ant. sequetes dicatur ad magnificat. a prima dñica septembris vsq ad medium septembris. Et du3 finite fuerint nõ repetãtur. An:

Dominus dedit dñs abstulit sicut domino placuit ita factũ est sit nomen domini benedictum. an. In omnibus his nõ peccauit iob labiis suis neq3 stultum quid contra deum locutus est. Feria.ij. L. prima

Boues arabant ⁊ asine pascebãtur iuxta eos: ⁊ irruerũt sabei tuleruntq3 omnia: ⁊ pueros pcusserunt gladio: ⁊ euasi ego solus vt nũciarem tibi. ℟ Scio domine q2 morti me traditurus es tibi constituta est omĩs domus viuentium spero in te domine q2 non ad cõsummationem meã emittis manum tuam. Et si in profundum inferni demersus fuero inde me liberabis. ℣ Tu quidem gressus meos dinumerasti sed parce peccatis meis. Et si in profundu3 inferni demer:

Lectio secunda

Cũq3 adbuc ille loqueretur venit alter ⁊ dixit. Ignis dei cecidit e celo: ⁊ tactas oues puerosq3 cõsumpsit ⁊ effugi ego solus vt nunciarem tibi. ℟ Adesto dolori meo deus nimium fatigor. Et cecidit in lutum cythara mea et cantatio mea in plorationem. ℣ Interiora mea efferbuerunt absq3 vlla requie preuenerunt me dies afflictionis. Et cecidit in lutũ.

Lectio tertia.

Sed et adbuc illo loquẽte venit alius et dixit. Chaldei fecerũt tres turmas ⁊ inuaserunt camelos ⁊ tulerũt eos nec nõ ⁊ pueros percusserũt gladio: ⁊ ego fugi solus. vt nũciarem tibi. Tu. ℟: Versa est in luctum cythara mea et organum meum in vocem flentium. Parce michi domine nihil enim sunt dies mei ℣ Cutis mea denigrata est super me et ossa mea irruerunt. Parce mihi domine nihil enim sunt dies mei.

Feria tertia. Lcō prima.

Adhuc loquebat ille: ꝛ ecce alius intrauit ꝛ dixit filijs tuis ꝛ filiabus vescentib' ꝛ bibētibus vinū in domo fratris sui primogeniti: repente ventus vehemēs irruit: a regione deserti ꝛ cōcussit quattuor angulos domus que corruēs oppressit liberos tuos ꝛ mortui sunt: ꝛ efugi ego solus vt nūciarem tibi. ℟. Nōne cognoscit deus vias meas ꝛ cūctos gressus meos dinumerat quod si ambulam in vanitate aut festinauit in dolo pes meus. Appendat me in statera iusta ꝛ pbet deus innocentiā meam. ℣. Si declinaui gressus meos de via ꝛ si secutus est oculus meus cor meū ꝛ in manib' meis adhesit macula. Appendat me in statera. Lcō scōa

Tunc surrexit iob ꝛ scidit vestimēta sua et tōso capite corruēs in terram: adorauit ꝛ dixit. nudus egressus sum de vtero matris mee ꝛ nud' reuertar illuc. ℟. Desiderium meum omps audi ꝛ tribue mihi auditorem qui equitatez ꝑponat contra me. Et ꝑueniat ad victoriā iudiciū meum. ℣. Et librum scribat ipe qui iudicat ꝛ in humero meo portez illum ꝛ circundē illuz quasi coronam mihi. Et. Lcō tertia

Dominꝰ dedit: dominꝰ abstulit sicut domino placuit: ita factū ē: Sit nomē dn̄i bn̄dictum In oibus his non peccauit iob labijs suis necꝫ stultū quid contra deū locutus est. ℟. Auditu auris audiui te dn̄e nunc aūt oculus meus videt te. Jdcirco me reprehendo ꝛ ago penitentiā in fauilla ꝛ cinere ℣. Scio qꝛ omnia potes ꝛ nulla te latet cogitatio ego aūt insipienter locutus sum ꝛ que vltra modū excederet scientiam meā. Jdcir.

Feria quarta. Lcō prima.

Factū est aūt cuz quadam die venissent filij dei: ꝛ starent corā dn̄o venisset quocꝫ sathan inter eos ꝛ staret in cōspectu eius. vt diceret dn̄s ad sathā. Unde venis? qui

rñdens ait. Circuiui ter-
ram ⁊ pambulaui eã. ℟.
Qui cõsolabatur me recessit a
me spero quod volui ⁊ non in
uenio fundunt oculi mei lacri
mas. Quia repletus sum amari
tudie ⁊ dolo. ℣. Fletuz dedux
erũt oculi mei ⁊ palpebras me
as operuit vmbra mortis. Quia
repletus. Lectio secunda.

Et dixit dñs ad sathã Nũquid cõsiderasti seruũ meũ iob ꝙ nõ sit ei similis i terra vir simplex ⁊ rectus ac timẽs deuz ⁊ recedẽs a malo: ⁊ adhuc retinens innocentiã. Tu aũt cõmouisti me aduer-sus eũ vt affligerez eum. frustra. ℟. Si bona. Lc. iij

Qui rñdens sathã ait. Pellem ꝓ pelle ⁊ cũcta que habet hõ dabit ꝓ aĩa sua Alioquin mitte manũ tuã: ⁊ tãge os eius ⁊ carnẽ ⁊ tũc videbis ꝙ in faciem bñdicat tibi. ℟. Anteꝙ. Feria. v. L. prima.

Dixit ergo dñs ad sathan. Ecce in manu tua est verũtamẽ animã illius serua. Egressus igitur sathã a facie dñi ꝑcussit Job vlcere pessimo: a plãta pedis vsqꝫ ad verticem ei⁹ Qui testa saniem radebat: sedẽs in sterquilinio. Lectio secunda

Dixit aũt illi vxor sua Adhuc tu ꝑmanes in simplicitate tua?. Bñdic deo ⁊ morere. Qui ait ad illã. Quasi vna destultis mulieribus locuta es

Si bona suscepi- L. iij. mus de manu domini mala quare nõ sustineamus. Jn oĩbus his nõ peccauit iob labijs suis. Jgitur audiẽtes tres⁹ amici iob oĩe malũ qđ accidisset ei. venerũt singuli de loco suo: eliphas themanites: ⁊ baldath suites ⁊ sophar naamithites. Feria. vi. Lcõ prima

Qvõ dixerãt enĩ vt pariter veniẽtes visitarent eũ ⁊ cõsolarent. Cũqꝫ eleuassent ꝓcul oculos suos: nõ cognouerũt euz

Et exclamãtes L. ij. ꝑplorauerunt scissisqꝫ vestib⁹ sparserũt puluerẽ

sup caput suũ in celũ. Et sederunt cum eo in terra septem dieb⁹ ⁊ septẽ noctibus ⁊ nemo loquebat̃ ei verbum. videbát enim dolorem esse vehementẽ

Lc. ij. Post hec aperuit iob os suũ ⁊ maledixit diei suo ⁊ locut⁹ est Pereat dies in qua nat⁹ sum: ⁊ nox in qua dictuꝫ est: cóceptus est hõ. dies illa vertatur in tenebras

Sabbato. Lectio prima.

Non requirat eũ deus desuper ⁊ nõ illustretur lumine. Obscuret euꝫ tenebre ⁊ vmbra mortis occupet eum caligo: ⁊ inuoluatur amaritudine. Noctem illã tenebrosus turbo possideat nõ cõputetur in diebus anni: nec numeret̃ in mẽsib⁹. L. ij.

Sit nox illa solitaria: nec laude digna. Maledicãt ei q̇ maledicũt diei qui parati sũt suscitare leuiathã. obtenebrẽt̃ stelle caligine eius. Lcõ. iij.

Expectet lucẽ ⁊ nõ videat: nec ortũ surgẽtis aurore. Qꝛ non cõclusit ostium ventris q̇ portauit me: ne abstulit mala oculis meis. Dñica xv. post pentħc. L. prima

Quare non in vulua mortuus sum egressus ex vtero nõ statiꝫ perij: Quare except⁹ genubus: cur lactat⁹ vberibus Nũc eñ dormiens sileręꝫ ⁊ somno meo requiescerem cũ regibus ⁊ consulibus terre qui edificãt sibi solitudines aut cũ principibus qui possident auꝫ ⁊ replent domos suas argento. ℟ Si bona. L. ij.

Aut sicut abortiuum absconditũ nõ subsistere vel qui cõcepti nõ viderunt lucem ibi impij cessauerũt tumultu ⁊ ibi requieuerunt fessi robore ⁊ quondã vincti pariter sine molestia. Lcõ tertia

Non audierunt voceꝫ exactoris. Paruus ⁊ magnus ibi sunt: ⁊ seru⁹ liber a domino suo. Quare misero data est lex ⁊ vita his qui amaritudine a

nime sunt. Lectio quarta

Qui expectant mortē & nō venit quasi effodientes thesauruz gaudentq; vehementer cum inuenerint sepulchrū. Viro cui⁹ abscōdita est via: & circundedit eum de⁹ tenebris. Lectio quinta.

Antequā comedam suspiro: & quasi inundātes aque sic rugitus me⁹ quia timor quez timebā euenit mihi & quod verebar accidit. nōne dissimulaui? Nōne silui? Nōne q̄eui? Et venit super me indignatio. Lectio sexta

Respondens autē eliphas themanites dixit. Si ceperimus loqui tibi forsitan moleste accipies. Sed conceptuz sermonem tenere quis poterit? Ecce docuisti multos & manus lassas roborasti.

Lectio septima

Vacillantes confirmauerunt sermones tui & genua trementia cōfortasti. Nunc aūt venit sup te plaga: & defecisti tetigit te & conturbatus es.

Lectio octaua.

Vbi timor tuus fortitudo tua & paciētia tua & perfectio viaruz tuarum. Recordare obsecro te quis vnq̄ innocēs perijt: aut quando recti deleti sunt. Lectio nona.

Quin potius vidi eos qui operantur iniquitatem & seminant dolores & metunt eos. flante deo perisse: & spiritu ire eius esse consumptos. rugitus leonis & vox leene & dentes catulorum leonum contriti sunt. Tigris perijt eo q̄ nō haberet p̄dam & catuli leonis dissipati sunt. ps. Te deum. ℣ Exultabunt sancti in glo. In laudibus aña. Alleluia allā. Capl'z. Benedictio & claritas. ℣ Dominus regnauit. Ad benedictus aña. Cum ingrederetur ihesus quoddaz castellum occurrerunt ei decem leprosi qui steterunt a longe & leuauerunt vocem dicentes ihesu p̄ceptor miserere nostri. ps. Magnificat. Oratio.

Custodi dñe ecclesiã
tuã ꝓpitiatione per
petua: ⁊ q꞉ sine te labitur
humana mortalitas tuis
semꝑ auxilijs ⁊ abstraba
tur a noxijs ⁊ ad saluta-
ria dirigaẗ. Per dñz. Ad
vesperas caplm. Bñdic-
tus deus. ℣. Dirigatur dñe:
Ad magnifi. aña. Decem
viri lepꝛosi steterunt a longe ⁊
leuauerunt vocem dicentes ie
su ꝑceptoꝛ miserere nostri. O
ratio. Oꝛiatur dñe. Sup
ebdoma. ad bened. aña.
Cũ alijs ferialibꝫ si neces
se fuerit. Unus aũt ex illis vt
vidit q꞉ mũdatus est regressus
est cũ magna voce magnificãs
deum allã. aña. Nõne decẽ mũ
dati sunt ⁊ nouem vbi sunt nõ
est inuentus qui rediret ⁊ darẽ
gloriã deo nisi hic alienigena
vade q꞉ fides tua te saluũz fe
cit allã. aña. Spiritu ambula
te et desideria carnis nõ perfi
cietis caro vnũ concupiscit ad
uersus spm̃ spũs aũt aduersus
carnem allã. Feria. ij. Lcõ. i.
Porro ad me dictũ est
verbũ absconditum
⁊ quasi furtiue suscepit au
ris mea venas susurrij ei
us. In horroꝛe visiois no
cturne quãdo solet sopoꝛ
occupare hoies: pauoꝛ te
nuit me ⁊ tremoꝛ: ⁊ om-
nia ossa mea ꝑterrita sũt
Lc. ij.
Et cũ spũs me ꝑ
sente transiret: inhoꝛ
ruerũt pili carnis mee. ste
tit quidaz cuiꝰ nõ agnos
cebam vultũ: ymago co-
ram oculis meis: ⁊ vocẽ
quasi aure leuis audiui.
Lc. iij.
Nũquid homo
dei cõparatione iusti
ficabitur aut factoꝛe suo
purioꝛ erit vir: Ecce q̃ ser-
uiunt ei nõ sunt stabiles
⁊ in angelis suis repperit
prauitatẽ. Feria. iij. L. i.
Quanto magis hij q̃
habitãt domos la-
teas qui terrenũ habent
fundamentuz cõsumẽtur
velut a tinea: de mane vs
ꝗ ad vesperã succidẽtur.
⁊ q꞉ nullus intelligit ine
ternũ peribunt. Lcõ scda
Qui aũt reliqui fuerit
afferenẗ ex eis mo-
rienẗ ⁊ nõ in sapiẽtia. vo
ca ergo si est qui tibi rñ de

at: ꝛ ad aliquē factoꝝ cō uertere. Virū stultū inter ficit iracūdia ꝛ paruuluz occidit inuidia. Lcō. iij.

Ego vidi stultum fir ma radice ꝛ maledi xi pulchritudini ei⁹ statiz Lōge fient filij ei⁹ a salu te: ꝛ cōterent in porta: et nō erit qui eruat. Cuius messem famelicus comes det: ꝛ ipm rapiet armat⁹ ꝛ bibent sciētes diuicias eius. Feria. iiij. Lcō pria

Nichil in terra sine cau sa fit: ꝛ de humo nō egrediet dolor. Hō nasci tur ad laborez ꝛ auis ad volatū. Quāobrez ego d̄ pcabor dn̄m ꝛ ad deū po nam eloquiū meū. L. ij

Qui facit magna ꝛ in scrutabilia: ꝛ mira bilia absq̧ numero. Qui dat pluuiā sup faciez ter re: ꝛ irrigat aquis: vniuer sa. Qui ponit humiles in sublime: ꝛ merētes erigit sospitate. Lectio tertia

Qui dissipat cogitati ones malignorū ne possint implere man⁹ eorum qd ceperāt. Qui app hēdit sapiētes in astutia eoꝝ: ꝛ cōsiliuz prauorum dissipat. Feria. v. L. prima

Per diem incurrent te nebras ꝛ quasi i noc te sic palpabūt in meridie Porro saluū faciet egenū a gladio oris eoꝝ ꝛ d̄ ma nu violenti pauperez. Et erit egeno spes iniquitas aūt cōtrahet os suū. L. ij

Beatus homo q̄ corri pitur a dn̄o. Increpa tionez ergo dn̄i ne repro bes: q: ipe vulnerat ꝛ me detur: pcutit ꝛ man⁹ eius sanabūt. In sex tribulati onibus liberabit te: ꝛ in septia nō tāget te maluz.

In fame eruet te L. iij de morte ꝛ in bello d̄ manu gladij. A flagello lingue abscōderis ꝛ non timebis calamitatē cum venerit. In vastitate ꝛ fa me ridebis ꝛ bestias ter re nō formidabis. Tu au

Feria sexta. Lcō prima

Sed cū lapidib⁹ regio nuz pactū tuū: ꝛ be stie terre pacifice erūt tibi

Et scies ꝙ pacez habeat
tabernaculū tuum ⁊ visi
tans speciem tuā nō pec-
catis. Et scies qm̄ multi-
plex erit semen tuū: ⁊ pro
genies tua q̄si herba ter-
re. Ingredieris L. ij.
in abundātia sepulc-
hruz sicut infertur aceruꝰ
tritici in tp̄e suo. ecce hoc
vt inuestigauimꝰ ita est
qđ auditū mēte ꝑtracta.
L. iij. Respondēs aūt
iob dixit. vtinā appē
derent peccata mea qui-
bus irā merui: ⁊ calami-
tas quā patior in statera
q̄si arena maris hec gra-
uior apparet. Sabbato
L. i. Unde ⁊ verba
mea dolore sunt ple
na: q̄a sagitte dn̄i in me
sunt quaꝝ idignatio ebi-
bit spm̄ meuz ⁊ terrores
dn̄i militāt cōtra me. Nū
quid rugiet onager cum
habuerit herbaz: aut mu-
giet bos cum ante p̄sepe
plenum steterit. L. cō. ij.
Aut poterit comedi i
sulsum qđ nō est sa-
le conditū: Aut potest a-
liquis gustare: quod gu-
statum affert mortē: Ani
me enī esurienti etiā ama
ra dulcia eē videtur. L. iij.
Que priꝰ nolebat tā-
gere aīma mea nūc
pre angustia cibi mei sūt
Quis det vt veniat peti
tio mea: ⁊ quod expecto
tribuat mihi deus et qui
cepit ipse me conterat. L
Ane sequentes dicantur.
ad mag. in sabbatis. An̄.
Ne reminiscaris domīe delicta
mea vel parentum meorum ne
q3 vindictam sumas de pecca
tis meis. an̄. Omni tempore
benedic deo ⁊ pete ab eo vt vi
as tuas dirigat. Oratio. Ex
audi domie. Dn̄ica. xvi.
post pentec. Initium li-
bri tobie. Lectio prima.
Tobias ex tribu ⁊ ciui
tate neptalim que ē
in superioribus galilee su
pra naason post viaz que
ducit ad occidentem in si
nistro habens ciuitatem
sephet: cum captus esset
in diebus salmanasar re-
gis assyriorum: in capti-
uitate tamen positus vi-

am veritatis non deser-
uit:ita vt omnia que ha-
bere poterat quotidie cū
captiuis fratribus q̄ erāt
ex eius genere impartiret
Ista. R. sequentis dicantur a medio septembris
vsq3 ad kal. octobris. die
bus dñicis et super ebdo
madam. R. Peto domine
vt de vinculo improperii hu-
ius absoluas me aut certe de
super terraz eripias me. Ne re
miniscaris delicta mea vel pa-
rentum meorum neq3 vindic-
tam sumas de peccatis meis
quia eruis sustinentes te domi
ne. V. Omnia eniz iudicia tua
iusta sunt et omnes vie tue mi
sericordia et veritas et nunc do
mine memento mei. Ne remini
scaris delicta mea vel parentū
meorum neq3 vindictā sumas
de peccatis meis quia eruis
sustinentes te domine. L. ij.

Cumq3 esset iunior oi
bus in tribu nepta-
lim: nihil tamen puerile
gessit in opere. Deniq3 cū
irent omnes ad vitulos
aureos quos hieroboaz
fecerat rex israel: hic solus
fugiebat consortiuz om
nium: et pergebat ad ihe
rusalem ad templum dñi
et ibi adorabat dominuz
deum israel: omnia pmi-
tiua sua et decimas suas
fideliter offerens ita vt ī
tertio anno proselitis et
aduenis ministraret om
nem decimationem. Hec
et his similia scdm legez
dei puerulus obseruabat
R. Omni tempore benedic
deo et pete ab eo vt vias tuas
dirigat. Et omni tempore con-
silia tua in ipso permaneāt. V.
Inquire vt facias que benepla
cita sunt illi in veritate et in to
ta virtute tua. Et omni. L. iij.

Cum vero fact⁹ fuisset
vir accepit vxorē an
nam de tribu sua genuit-
q3 ex ea filiū nomē suum
imponēs ei: quē ab infā-
tia timere deuz docuit et
abstinere ab omni pctō.
R. Memor esto fili quoniam
pauperem vitam gerim⁹. Ha
bebis multa bona si timueris
deū. V. In mēte habete deū et
caue nequā pternittas pcepta
eius. Habebis multa bona si.

Igitur duꝫ ꝑ cap. L. iiij
tiuitatem deuenisset
cum vxore sua ⁊ filio in ci
uitatē niniuen cū omi tri
bu sua ⁊ cū oīs ederent
ex cibis gentiliuꝫ: iste cu-
stodiuit aiam suā ⁊ num
q̄ꝫ cōtaminatus est in es-
cis eoꝝ. ℟. Sufficiebat no-
bis paupertas nostra vt diui
cie cōputarentur nunq̄ꝫ fuisset
pecunia ip̄a ꝓ qua misisti filiū
nostrū. Baculū senectutis no-
stre. ℣. Heu me fili mi vt quid
te misimus peregrinari lumen
oculorū nostrorum. Baculum

At q̄m memor L. v
fuit dn̄i in toto cord
suo: dedit illi deꝰ gratiaꝫ
in cōspectu salmanasar re
gis: ⁊ dedit illi potestatē
quocūqꝫ vellet ire habēs
libertatē quecunqꝫ facere
voluisset. Pergebat ergo
oīs qui erant in captiui
tate: ⁊ monita salutis da
bat eis. ℟. Bn̄dicite deū ce
li ⁊ corā omnibus viuentibus
cōfitemini ei. Qꝛ fecit nobiscū
misericordiā suā. ℣. Ip̄m bene
dicite ⁊ cantate illi ⁊ enarrate
omnia mirabilia eius. Qꝛ fe.

Cum aūt venis- L. vi.
set in rages ciuitateꝫ
medoꝝ ⁊ ex his quibꝰ ho
noratꝰ fuerat a rege habu
isset decem talēta argēti:
⁊ cū in multa turba gene
ris sui gabellū egentē vi
deret qui erat ex tribu eiꝰ
sub cyrographo dedit il-
li memoratū pondꝰ argē
ti. ℟. Tempꝰ est vt reuertar
ad eum qui me misit vos aūt
bn̄dicite deuꝫ. Et enarrate om
nia mirabilia eius. ℣. Confite
mini ei corā omnibus viuenti
bus qꝛ fecit nobiscum miaꝫ su
am. Et enarrate. Lcō septia.

Post multū vero tem
poris mortuo salma
nasar rege: cum regnaret
sennacherib filiꝰ eius pro
eo ⁊ filios isrl̄ exosos ha
beret in cōspectu suo: to-
bias quotidie pergebat
ꝑ omnē cognationem su
am: ⁊ consolabat̄ eos: di
uidebatqꝫ vnicuiqꝫ ꝓut
poterat d̄ facultatibꝰ suis
℟. Nos aliū deū nescimus p̄
ter dn̄m in quo speramꝰ. Qui
nō despexit nos nec amouit sa
lutem suā a genere nostro. ℣.

Indulgentiã illius fusis lacri mis postulemus ꝛ humiliem⁹ illi animas nostras. Qui non.

Esurientes ale L. viij bat nudisqꝫ vestime ta pbebat ꝛ mortuis at qꝫ occisis sepulturã sollici tus exhibebat. ℟. Domi ne de⁹ qui cõteris bella ab ini cio eleua brachium tuuz super gentes que cogitãt seruis tuis mala. Et dextera tua glorifice tur in nobis. ℣. Allide virtu tem eorũ in virtute tua cadat virtus eorum in iracũdia tua. Et dextera tua. Lcõ nona.

Venitqꝫ cũ reuersus es set rex semiacherib: fugiẽs a iudea plagã quã circa eum fecerat de⁹ pp ter blasphemiã suã: ꝛ ira tus multos occideret ex filijs israel: tobias sepelie bat corpora eorũ. ℟. Dñator dñs celorum ꝛ terre crea tor aquarũ rex vniuerse creatu re tue. Exaudi orationẽ semo rum tuorum. ℣. Tu dñe mi hu milium semp ꝛ mãsuetorũ pla cuit deprecatio. Exaudi oratio. ps. Te deum. ℣. Exultabũt sancti. In laud. añ. Allã al leluia. Caplm. Bñdictio ꝛ claritas. ℣. Dñs regnauit Ad bened. añ. Nolite solici ti esse dicentes quid mãduca bimus aut quid bibemus scit enĩ pater vester celestis quid vobis necesse sit allã. Oro.

Ecclesiã tuã dñe mise ratio cõtinuata mũ det ꝛ muniat: ꝛ q2 sine te nõ potest salua cõsistere tuo semp munere guber netur. Per dñm. Ad ves peras caplm. Bñdictus deus. ℣. Dirigatur dñe. Ad mag. añ. Querite primũ reg num dei ꝛ iusticiam eius ꝛ hec omnia adicientur vobis alle luia. Oro Oriat domine.

Feria secũda. Lcõ prima.

At vbi nũciatũ est re gi: iussit eũ occidi et tulit oẽm substantiã eius Tobias vero cũ filio suo ꝛ cũ vxore fugiẽs nudus latuit: q2 multi diligebãt eũ. Post dies vero q̃dra gintaquinqꝫ occiderũt re gem filij ipsius. Et reuer sus ẽ tobias i domũ suaz oĩsqꝫ facultas eius resti tuta est ei. ℟. Vos qui in

tribus estis aperite portas dñs omps fecit virtutem. Et victoriã dedit de inimicis nostris. ℣. Laudate dñm deũ nostrum qui nõ deseruit sperantes in se. Et victoriã Lcõ. ij.

Post hec vero cuz esset dies fest⁹ dñi ꝛ factum esset prandiũ bonuz in domo tobie dixit filio suo. vad ꝛ adduc aliquos de tribu nostra timentes deum vt epulentur nobiscum. ℟. Laudate dñm deuz nostrum. Qui nõ deseruit sperantes in se ꝛ in me adimpleuit misericordiã suã quã ꝓmisit domui israel. ℣. Cõfitemini illi quoniã bonus qm̃ in seculum misericordia eius. Qui nõ

Lectio tertia.

Qui cũ abijssent: reuersus nũciauit ei vnũ ex filijs israel ingalatum iacere in platea. Staticꝫ exiliens de accubitu suo. relinquens prandiũ ieiunus ꝑuenit ad corpus tollensꝗ illud portauit ad domũ suã occulte: vt duz sol occubuisset caute sepeliret euz. ℟. Benedixit te dominus in virtute sua qui ꝑ te ad nihilũ redegit inimicos nostros. Ut nõ deficiat laus tua de ore hominũ. ℣. Benedictus dñs qui creauit celum ꝛ terrã qui hodie nomẽ tuuz ita magnificauit. Ut non deficiat laus

Feria tertia. Lcõ prima.

Quãꝗ occultassꝫ corp⁹ mãducauit panem cum luctu ꝛ tremore memorans illum sermonem quẽ dixit dñs ꝑ amos ꝓphetã. Dies festi vestri cõuertẽtur in lamentationẽ ꝛ luctum. ℟. O adonay domine deus magne ꝛ mirabilis Qui dedisti salutem in manu femine exaudi preces seruorũ tuorum. ℣. Bñdictus es dñe q̃ nõ derelinquas ꝓsumentes de te ꝛ de sua virtute gloriantes humilias. Qui dedisti. Lc. ij.

Cum vero sol occubuissꝫ abijt ꝛ sepeliuit eum. Arguebant autem eum omnes proximi eius dicentes. Jam huius rei causa interfici iussus es ꝛ vix effugisti mortis imperiũ: ꝛ iteruz sepelias mortuos. ℟. Domine rex omni-

potens in ditione tua cuncta sunt posita et non est qui possit resistere voluntati tue Libera nos propter nomen tuum. ℣ Exaudi orationem nostram et converte luctum nostrum in gaudium. Libera nos propter nomen tuum. Lectio tertia.

Sed tobias plus deum quam regem timebat rapiebat corpora occisorum et occultabat in domo sua et mediis noctibus sepeliebat ea. ℟ Miserere domine populo tuo. quia volunt nos inimici perdere et hereditatem tuam delere. de terra ne despicias partem tuam quam redemisti ex egypto. Sed converte luctum nostrum in gaudium vt venientes laudemus te domine. ℣ Ne tradas domine sceptrum tuum his qui non sunt ne rideant ad ruinam nostram. Sed converte luctum nostrum in gaudium vt viventes laudemus te domine.

Feria quarta. Lectio prima

Contigit autem vt quadam die fatigatus a sepultura veniens domum iactasset se iuxta parietem et obdormisset. et ex nido hirundinum dormienti illi calida stercora inciderent super oculos eius fieretque cecus. Tu ℟. Spem in alium nunquam habui preter in te deus israel. Qui irasceris et propicius eris et omnia peccata hominum in tribulatione dimittis. ℣. Domine deus rex celi et terre respice ad humilitatem nostram. Qui irasceris et propicius eris et omnia peccata hominum in tribulatione dimittis.

Lectio secunda

Hanc autem temptationem ideo permisit dominus evenire illi vt posteris daretur exemplum patientie eius sicut et sancti iob. Tu autem. ℟. Conforta me rex sanctorum principatum tenens. Et da sermonem rectum et bene sonantem in os meum. ℣. Domine rex vniverse potestatis converte consilium eorum super eos. Et da sermonem rectum et bene sonantem in os meum.

Lectio tertia.

Nã cũ ab infantia sua semꝑ deũ timuerit ⁊ mũdata eius custodierit nõ est cõtristatus cõtra deum ꝙ plaga cecitatis euenerit ei sed immobilis in dĩ timore ꝑmãsit agẽs gratias deo oĩbus dieb⁹ vite sue. ℟. Memento mei de⁹ in bonũ. Et ne deleas miserationes meas quas feci in domo dei mei ⁊ in cerimoniis eius. ℣. Recordare mei domine deus me⁹ aduersus eos ꝗ polluũt sacerdotũ usqꝫ sacerdotale ⁊ leuiticum. Et ne de.

Feria quinta. Lcõ prima

Nam sicut beato iob insultabant reges: ita isti parẽtes ⁊ cognati eius irridebãt vitã ei⁹ dicẽtes vbi est spes tua pro q̃ elemosinas ⁊ sepulturas faciebas. Lcõ secũda

Tobias vero increpabat eos dicẽs: Nolite ita loqui: qm̃ filij sanctorum sum⁹: ⁊ vitã illam expectam⁹ quã de⁹ daturus est his qui fidẽ suam nunꝙ̃ mutãt ab eo. Anna vo vxor ei⁹ ibat ad opus textrinum quotidie ⁊ de labore manuum suarꝫ victũ quẽ cõsequi potuisset deferebat vnde factũ est vt hedum capraꝝ accipiens detulisset domi. Feria. vi. Lcõ. i.

Cuius cũ vocẽ balantis vir ei⁹ audissꝫ dixit. Uidete ne forte furtiuus sit. Reddite eũ dñis suis: qꝛ nõ licet nobis. aut edere ex furto aliquid aut cõtingere. Lcõ scda

Ad hec vxor ei⁹ irata rñdit. Manifeste vana facta est spes tua ⁊ elemosine tue modo apparuerũt. Atqꝫ his ⁊ alijs hmõi verbis exꝓbrabat Tunc tobias L. iij ei. ingemuit ⁊ cepit orare cũ lachrimis dicẽs iustus es dñe ⁊ oĩa iudicia tua vera sunt. ⁊ om̃s vie tue mĩa ⁊ veritas ⁊ iudicium. Sabbato. L. pria

Et nunc dñe memor esto mei: ⁊ ne vindictam sumas de peccatis meis neqꝫ reminiscaris delicta mea vl' parentũ me-

orum. Lcō secūda

Quoniā nō obediuimus pceptis tuis: ideo traditi sumꝰ in direptionē ꝛ captiuitatem et mortē ꝛ in fabulā ꝛ in improperiū oībus nationibus ī quibꝰ dispsisti nos

Et nūc dñe magna iuditia tua qa egimꝰ scdm pcepta tua ꝛ nō ambulauimꝰ sinceriter corā te. Et nūc domine scdm voluntatē tuā. fac mecū et pcipe in pace recipi spm meū: Expedit eñ mihi mori magis q̄ viuere. L. iij.

Dnica. xvij. Initium libri Judith. Lc. pria.

Arphaxat itaq̄ rex medorū subiugauerat multas gētes imperio suo ꝛ ipse edificauit ciuitatē potentissimā quā appellauit egbathanis. Ex lapidibꝰ quadratis ꝛ sectis fecit muros eiꝰ: in altitudine cubitoꝝ septuagita ꝛ in latitudiue cubitorū triginta: turres vero eius posuit in altitudine cubitoꝝ centū. ℟: Peto domine. vt supra. Lcō scda

Per quadrū vero carū latus vtriusq̄ viceno rū pedū spacio tendebatur: posuitq̄ portas eius in altitudine turrium. Et gloriabatur quasi potēs in potētia exercitus sui ꝛ in gloria quadrigaꝝ suarū

Anno igitur duodecimo regni sui nabuchodonosor rex assyrioꝝ qui regnabat in niniue ciuitate magna pugnauit contra arphaxat ꝛ obtinuit eū in cāpo magno qui appellatur ragau circa eufratē ꝛ trigni ꝛ iadason in cāpo erioch regis illicorum. L. iij.

Lco qrta.

Tunc exaltatū est regnum nabuchodonosor ꝛ cor eius eleuatū est Et misit ad eos qui hitabant in cilitia ꝛ damasco ꝛ libano ꝛ ad gentes que sunt in carmelo ꝛ cedar: ꝛ inhabitātes galileam in cāpo magno esdrelon: ꝛ ad oēs q̄ erāt in samaria ꝛ transflumē iordanē vsq̄ ihrlm ꝛ om

nen terrã yesse: quousqȝ ꝑ
ueniatur ad mõtes ethio
pie. Tu autem. Lcõ. v.
Ad hos oms misit nũ
cios nabuchodono
sor rex assyrioꝝ qui omẽs
vno animo cõtradixerũt
ꝛ remiserũt eos vacuos:
ac sine honore abiecerũt
Lectio sexta.
Tunc indignat⁹ nabu
chodonosor rex ad
omnẽ terram illã iurauit
per thronuȝ ꝛ regnum su
um ꝙ defenderet se de oĩ
bus regionib⁹ his. L. vii
Anno tertiodecio na
buchodonosor regis
vicesima ꝛ secũda die mẽ
sis primi factũ est verbuȝ
in domo nabuchodono
sor regis assyrioꝝ vt dfen
deret se. Lcõ octaua.
Vocauitqȝ oĩs maio
res natu omẽsqȝ du
ces bellatores suos ꝛ ha
buit cũ eis misteriũ cõsi
lij sui. Dixitqȝ cogitatio
nem suã in eo esse: vt om
nem terrã suo subiugaret
imperio. Lc. nona.
Quod dictũ cũ placu
isset omibus. vocauit na
buchodonosor rex holo
fernẽ principẽ militie sue
ꝛ dixit ei. egredere aduer
sum oĩe regnũ occiden
tis ꝛ cõtra eos ꝑcipue ꝗ
cõtempserunr imperium
meũ. ho. Te deũ. ℣. Exulta
bunt sancti. In laud. añ. Al
leluia allã. Cap'lm. Bñdic
tio ꝛ claritas. ℣. Dñs reg
nauit. Ad bened. añ. Acces
sit ihũs et tetigit loculum hii
autem qui portabãt steterunt
et ait adolescens tibi dice sur
ge et resedit qui erat mortuus
alleluia. Oratio.
Tua nos dñe quesu
mus gratia semꝑ et
ꝑueniat ꝛ sequatur ac bo
nis operib⁹ iugiter ꝑstet
esse intentos. Per dñm.
Ad vesꝑas caplm. Bene
dictus deus. ℣. Dirigatur
domine. Ad mag. añ. Acce
pit autem omnis timor ꝛ ma
gnificabant deum dicentes qꝛ
propheta magnus surrexit in
nobis ꝛ qꝛ deus visitauit ple
bem suam. Oratio. Oriatur
dñe. Super obdo[illegible] ad
bened. añ. Cum alijs feri

alibus si fuerit necesse.
Propheta magnus surrexit i nobis et quia deus visitauit plebem suam. Feria.ij.Lc.i.

Non parcet oculus tuus vlli regno omnē q̄ vrbem munitā subiugabis mihi. Tūc holofernes vocauit duces ꝛ magistrat⁹ v̄tutis assyrioꝝ ꝛ dinumerauit viros in expeditione sicut p̄cepit ei rex centū vigiti milia peditū pugnatoꝝ ꝛ equites sagittarios duodecī milia. Tu autem. Lcō scd'a.

Omnēq̄ expeditionē suā fecit preire in multitudine innumerabiliū cameloꝝ: cū his que exercitibus sufficerent copiose: boum q̄ꝫ armenta gregesq̄ ouiū quoꝝ nō erat numerus. Lectio tertia

Frumentū ex omni syria in trāsitu suo parari cōstituit. Auruꝫ vero ꝛ argentū de domo regis assumpsit multuꝫ nimis. Et p̄fectus est ipse ꝛ oīs exercitus cū quadrigis ꝛ equitibus. ꝛ sagittarijs: q̄ cooperuerū faciē terre sicut locuste. Feria.iij.Lc.i.

Cū q̄ ptransisset fines assyrioꝝ veīt ad magnos mōtes auge q̄ sūt a sinistro cilicie ascendit: q̄ omnia castella eoꝝ: et obtinuit omnē munitionem. Tu autem. Lcō.ij.

Effregit aūt ciuitateꝫ opinatissimā melothi: predauitq̄ oēs filios tharsis ꝛ filios hismael qui erāt cōtra faciē deserti: ꝛ ad austruꝫ terre celeon. Tu autem. Lcō.iij.

Et trāsiuit eufrateꝫ: ꝛ veīt in mesopotamiam ꝛ fregit oēs ciuitates excelsas que erāt ibi a torrēte mābre vsquequo perueniat ad mare ꝛ occupauit terminos ei⁹ a cilicia vsq̄ ad fines iaphet qui sunt ad austrum. Tu aūt

Feria quarta. Lcō prima.

Adduxitq̄ oēs filios madian: ꝛ predauit oēm locupletationē eoꝝ: oēsq̄ resistentes sibi occidit in ore gladij. Tu autem dn̄e. Lcō secūda

At post hec descendit in cāpos damasci in diebus messis et succēdit oia sata: oīsqꝫ arbores. et vineas fecit incidi et cecidit timor illius sup oēs inhabitātes terrā. Lc. iij.

Tunc miserūt legatos suos vniuersarū vrbium ac ꝓuinciarꝫ reges ac principes syrie sobal et libie atqꝫ cilitie qui venientes ad holofernē dixerunt. Feria. v. Lcō. prima

Designat indignatio tua circa nos. Melius est eī vt viuētes seruiamus nabuchodonosor regi magno et subditi simus tibi q̄ morientes cū interitu nostro. ipi seruitutis nostre damna patiamur. Lcō secūda.

Omis ciuitas nr̄a omnisqꝫ possessio oīs mōtes et colles et cāpi et armenta boum gregesqꝫ ouiū et caprarꝫ equorūqꝫ et camelorꝫ et vniuerse facultates nostre atqꝫ familie in conspectu tuo sunt. Sunt oīa sub lege tua.

Nos etiā et filij L. iij. nostri serui tui sum⁹ Ueni nobis pacific⁹ dn̄s et vtere seruitio nr̄o sicut placuerit tibi. Feria sexta

In illo. t. Ro Scd'ꝫ lucā gabat ibꝫ quidā pharise⁹ Omel. gre. Reqre ī festo btē marie magdalenes.

Sabbato. Secundum. lucam.

In illo tpe. Dicebat ihus turbis similitudinē hāc. arborem fici habebat quidā plantatā in vineā suā. Et venit querēs fructū in illa et nō inuenit. Et rel. Omel beati grego. Lcō prima.

Dominus et redemptor noster ꝑ euāgelium suū aliquādo verbo loquitur aliquādo rebus aliquādo aliud verbis atqꝫ aliud rebus. Lcō scd'a.

Aliquādo aūt hoc verbis qd' rebus duas et eīm res ex euangelio frēs audistis: ficuneā infructuosam et mulierē curuā: Et vtriqꝫ rei est cura ims L. iij.

Illud aūt pēsa dixit ꝑ similitudinem

istud egit p exhibitionez. Sz hoc significat ficulnea infructuosa qd mulier inclinata. Aña. ad mag. in sabbatis. Accigimini filii potentes et estote parati pugnare in plio qr melius est nobis mori in bello q̃ videre mala gentis nostre et sanctorũ sicut fuerit voluntas in celo sic fiat. Oro. Exaudi dñe famlos

Dñica. xviij. Initium primi libri macbabeorum. L. i.

Et factũ est postq̃ percussit alexander philippi macedo qui primus regnauit in gretia: egressus de terra cethiz. dariũ regem psarum et medorum cõstituit plia multa et obtinuit oim munitiones et interfecit reges terre. Et ptrãsijt vsq ad fines terre et accepit spolia multitudinis gentiũ et siluit terra in cõspectu ei9. Rx. ista sequẽtia dicãtur a kal. octobris vsq ad kal. nouẽbris in dñicis et sup ebdomadã. Rx. Adaperiat dominus cor vestrũ in lege sua et in pceptis suis et faciat pacez in diebus vestris. Cõcedat vobis salutẽm et remediat vos a malis. V. Exaudiat orationes vestras et recõsilietur vobis nec vos deserat in tempore malo Cõcedat vobis. Lcõ scda.

Et cõgregauit virtutẽ et exercitũ fortem nimis et exaltatũ est et eleuatum cor ei9 et obtinuit regiones gentiũ et tyrannos et facti sunt illi in tributũ. Rx. Exaudiat dñs orationes vestras. Et recõsilietur vobis nec vos deserat in tempore malo. V. Det vobis cor omnibus vt colatis eũ et faciatis eius voluntatez. Et. L. iij

Et vocauit pueros suos nobiles qui secũ erant nutriti a iuuentute sua: et diuisit illis regnuz suũ cũ adhuc viueret. Et regnauit alexãder annis duodecim et mortuus est Rx. Imperiũ inimicorum ne timueritis memores estote quomodo salui facti sunt patres nostri. Et nũc clamemus in celum et miserebitur nostri deus noster: V. Mementote mirabilium eius que fecit pharaoni et

exercitui ei⁹ in mari rubro. Et nunc clamemus in celum ꝛ miserebitur nostri deus noster.

Lectio .iiij.

Et obtinuerūt pueri ei⁹ regnū vnusquisq̄ȝ i loco suo: ꝛ imposuerūt oēs sibi diademata post mortem ei⁹ ꝛ filij eoꝝ p⁹ eos annis multis ꝛ multiplicata sunt mala in terra. ℟. In hymnis ꝛ cōfessionibus benedicebāt dn̄m. Qui magna fecit in israel ꝛ victoriam dedit illis dn̄s omp̄s. ℣. Ornauerunt faciem templi coronis aureis ꝛ dedicauerūt altare dn̄o. Qui magna fecit.

Lectio quinta

Et exijt ex eis radix peccata: antiochus illustris filius antiochi regis qui fuerat rome obses et regnauit in annis cētesimo tricesimo septimo regni grecoꝝ. ℟. Cōgregati sūt inimici nostri ꝛ gloriantur in virtute sua cōtere fortitudinē illorum dn̄e ꝛ disperge illos. Ut cognoscant q꞉ nō est alius qui pugnet ꝑ nobis nisi tu deus noster. ℣. Disperge illos in virtute tua ꝛ destrue eos protector noster dn̄s. Ut cognoscant quia non est alius q̄ pug.

Lc. vi

In diebus illis exierūt filij israel filij iniqui ꝛ suaserūt multis dicentes. Eamus ꝛ disponam⁹ testamentū cuȝ gētibus que circa nos sunt q꞉ ex quo recessim⁹ ab eis inuenerūt nos multa mala. ℟. Ornauerunt faciez templi coronis aureis ꝛ dedicauerunt altare dn̄o ꝛ facta est leticia magna in populo. ℣. In hymnis ꝛ cōfessionibus benedicebant dn̄m. Et facta est leti.

Lectio septima.

Et bon⁹ visus est sermo in oculis eorum Et destinauerūt aliqui d̄ populo: ꝛ abierunt ad regem: ꝛ dedit illis potestatem: vt facerent iusticiam gentiū. ℟. Tua es potētia tuum regnum dn̄e tu es super omnes gentes. Da pacem domine in dieb⁹ nostris. ℣. Creator omniū de⁹ terribilis et fortis iustus ꝛ misericors. Da pacem dn̄e.

Lcō octaua.

Et edificauerūt gymnasium in hierosoli

mis scdm leges nationū ꝛ fecerunt sibi ꝓputia: ꝛ recesserunt a testamento sancto: ꝛ iuncti sunt nationibus ꝛ venūdati sunt, vt facerent malū. ℞. Dixit iudas symoni fratri suo elige tibi viros ꝛ vade libera fratres tuos in galileam. Ego autem ꝛ ionathas frater meꝰ ibimus in galaditim. Sicut fuerit voluntas in celo sic fiat. ℣. Accingimini ꝛ estote filii potētes quoniam melius est nobis mori in bello quā videre mala gentis nostre ꝛ sanctorum. Sicut fuerit voluntas in celo sic fiat.

Lectio nona

Et paratum est regnū in conspectu antiochi: ꝛ cepit regnare in terra egypti vt regnaret sup duo regna. ℞. Tu domine vniuersorum qui nullam habes indulgentiam voluisti tēplum tuum fieri in nobis. Cōserua domum istam immaculatam in eternum domine. ℣. Sacerdotes autem protendētes manus in celuȝ inuocabāt dominum ꝛ dicebant. Conserua domum istam immaculatā in eternum domine. ꝑs. Te deum laudamus. ℣. Exultabunt sancti in gloria. Capitulum. Benedictio ꝛ claritas. ℣. Dominus regnauit.

Ad benedictus aña. Cum inuitatus fueris ad nuptias recumbe in nouissimo loco vt dicat tibi qui te inuitauit amice ascende superius tunc erit tibi gloria coram simul discumbētibus alleluia. ꝑs. Benedictus dn̄s.

Oratio.

Da quesumus domine populo tuo dyabolica vitare contagia ꝛ te solum deuȝ pura mēte sectari. Per dominum nostrum ihesum christu.

Ad vesperas capitulum. Benedictus deus. ℣. Dirigatur domine. Ad magni. aña. Unus dominus vna fides vnum baptisma vnus deus et pater omnium qui super oms est ꝛ per omnia ꝛ in omnibus nobis alleluia alleluia. ꝑs. Magnificat aīa mea. Oratio. Oratur domine.

Feria secūda. Lcō prima.

Et cōstituit belluȝ aduersus ptholomeuȝ

regem egypti ⁊ verit⁹ est
ptholomeus a facie eius
⁊ fugit ⁊ ceciderunt vul-
nerati multi. Et cōprehē-
dit ciuitates munitas in
terra egipti: ⁊ accepit spo
lia terre egypti. ℟. Hic est
fratrum amator ⁊ populi isra
el hic est qui multū orat ꝓ po
pulo. Et vniuersa sancta ciui-
tate. ℣. Accipe sanctū gladiuz
munus a deo quo deicias ad
uersarios ppl'i mei isr'. Et. l.ij

Et cōuertit anthioch⁹
postq̄ꝑ ꝑcussit egyp-
tum in cētesimo ⁊ q̄dra-
gesimo ⁊ tertio anno ⁊ as
cendit ad israel ⁊ ascēdit
iherosolimā in multitudi
ne graui. ℟. Disrumpā vin
cula populi mei dixit dn̄s disp
daz omnia mala que induxi su
per eum. Et auferā vniuersum
laborem a facie terre ⁊ a ciuita
te ista. ℣. Reuertar ad iheru-
salem in misericordiis ⁊ dom⁹
mea edificabitur in ea. Et auf.

Et intrauit in l.c.iij.
sanctificationē cum
superbia: ⁊ accepit altare
aureum: ⁊ candelabrū lu
minis: ⁊ vniuersa vasa ei
us. ⁊ mēsam ꝑpositionis
⁊ libatoria ⁊ phialas: et
mortariola aurea ⁊ velū
⁊ coronas ⁊ ornamentū
aureuz qd̄ in facie templi
erat: ⁊ cōminuit omnia.
℟. Cōgregate sunt gentes in
multitudine vt dimicent con-
tra nos ⁊ ignoram⁹ quid age
re debeamus. Dn̄e deus ad te
sunt oculi nostri ne pereamus
℣. Tu scis que cogitāt i nos
quomodo poterim⁹ substine-
re ante faciem illorū nisi tu ad
iuues nos. Dn̄e. Feria.iij.li

Et accepit argentū et
aur̄ ⁊ vasa cōcupisci
bilia: ⁊ accepit thesauros
occultos quos inuenit ⁊
sublatis oībus abiit iter
ram suā. Et fecit cedē ho-
minū: ⁊ locut⁹ est in sup-
bia magna. ℟. Aperi celos
tuos dn̄e et vide afflictionem
nostrā circūdederunt nos gen
tes ad expugnandū nos sz tu
dn̄e extende brachium tuū. Et
libera animas nostras. ℣. Af
flige opprimētes nos ⁊ contu
meliam facientes in supbiam:
et custodi partem tuā. Et libe
ra animas nostras. l.c.o.ij.

Et factus est plāctus magnus in israel: et in omni loco eoꝝ: Et ingemuerūt principes ⁊ seniores ⁊ iuuenes ⁊ virgīes infirmati sunt ⁊ speciositas mulierū immutata ē. ℟. Adaperiatur dominus.

Feria quarta. Lcō prima.

Omnis marit⁹ sumpsit lamentuꝫ: ⁊ que sedebāt in thoro maritali lugebāt. Et cōmota est te..a sup habitātes in ea ⁊ vniuersa dom⁹ iacob īduit cōfusionem. Lcō. ij.

Et post duos annos dieꝝ misit rex principem tributoꝝ in ciuitates iuda: ⁊ venit ihrl'm cum turba magna. Et locut⁹ est ad eos verba pacifica in dolo. ⁊ crediderunt ei. Lcō. iij.

Et irruit sup ciuitatem repēte ⁊ ꝑcussit eā plaga magna: ⁊ ꝑdidit populū multū ex israel. Feria quīta. L. p̄ia

Et accepit spolia ciuitatis ⁊ succēdit eaꝫ igni: Et destruxit domos eius. ⁊ muros ei⁹ in circuitu ⁊ captiuas duxerunt mulieres ⁊ natos ⁊ pecora possiderunt. Lcō. ij.

Et edificauerūt ciuitatem dauid muro magno ⁊ firmo ⁊ turrib⁹ firmis ⁊ facta est illis in arcem. Lectio tertia.

Et posuerūt illic gentem peccatricē viros iniquos: ⁊ cōualuerūt in ea: Et posuerunt arma ⁊ escas ⁊ cōgregauerūt spolia ihrl'm et posuerunt illic, et facti sunt in laqueū magnū. Feria. vi. Lcō. i.

Et factū est hoc ad insidias sanctificatiōi et in dyabolū malū israel. et effuderūt sanguinē innocentē ꝑ circuitū sanctificationis ⁊ cōtaminauerūt sanctificatiōē. L. ij.

Et fugerunt habitatores ihrl'm ꝓpter eos et facta est habitatio exteroꝝ: et facta ē extera semini suo: ⁊ nati ei⁹ reliquerunt eam. Lcō tertia.

Sanctificatio ei⁹ desolata est sicut solitudo dies festi ei⁹ cōuersi sunt

ru luctum sabbata eius i opprobriu͂: honores eius in nihilum. Tu autez do.

Sabbato. Lectio prima.

S ecu͂dum gloria͂ eius multiplicata est igno minia eius ꝛ sublimitas eius co͂uersa est in luctuz Et scripsit rex antiochus oi regno suo vt esset om-nis populus vnus. L. ij.

E t reliqueru͂t vnusq̄sq; legem sua͂: co͂ sen-serunt o͂s gentes scd͂m verbu͂ regis antiochi et multi ex israel co͂senseru͂t ei. ꝛ sacrificaueru͂t ydolis ꝛ coinquinaueru͂t sabba tum: Lectio tertia.

E t misit rex antioch⁹: libros per man⁹ nu͂ cioꝝ in ihrl͂m: ꝛ o͂s i ci uitates iude: vt sequeren tur leges gentiu͂ terre ꝛ p hiberent holocausta ꝛ sa crificia ꝛ placationes fie ri in templo dei. ꝛ phibe rent celebrari sabbatuz ꝛ dies sole͂nes ꝛ iussit coin quinari sancta ꝛ sanctuz populu͂ israel Tu au͂t do.

Dn͂ica. xix. post penthec.

E t iussit edificari L. i aras ꝛ te͂pla et ydo la: ꝛ imolari carnes suꝑ illas ꝛ pecora co͂ia: ꝛ re-linquere filios suos in-circu͂cisos ꝛ coinquinari a͂ias eoꝝ in o͂ibus immu͂ ditijs. ꝛ abominatio͂ib⁹ ita vt obliuiscerent̄ legez et imutarent o͂s iustifi-cationes dei. R. Adaperi at. Lectio secunda.

E t quicu͂q; no͂ fecisset scd͂m verbu͂ regis a͂ tiochi morerent̄ scdʒ om nia verba hec scripsit om ni regno suo: ꝛ preposuit principes populo qui hec fieri cogerent. Lc͂o. iij.

E t iusseru͂t ciuitatib⁹ iude sacrificare. ꝛ co͂ gregati sunt multi de po pulo ad eos qui dereliquerant legez dn͂i: ꝛ fecerunt mala super terra͂ ꝛ effuga uerunt populu͂ israel i ab ditis ꝛ in absconditis fu gitiuoꝝ locis. Lc͂o. iiij

D ie quintadecima me͂ sis casleu quinto ꝛ q̄ dragesimo ꝛ ce͂tesimo an no: edificauit rex a͂tioch⁹

Dn͂ica xix

abominandum ydolum desolationis super altare dei ⁊ per vniuersas ciuitates iude in circuitu edificauerunt aras ⁊ ante ianuas domorum ⁊ in plateis incendebāt thura ⁊ sacrificabant. Et libros legis dei cōbusserunt igni scindentes eos: ⁊ apud quēcunqꝫ inueniebātur libri testamenti domini: ⁊ quicunqꝫ obseruabat legem dñi: scdm edictum regis trucidabant eū. Lcō. v.

In virtute sua faciebāt hec populo israel qui inueniebat in omni mense in ciuitatibus. Et quinta et vicesima die mensis sacrificabāt super arā que erat contra altare ⁊ mulieres que circumcidebant filios suos trucidabantur scdm iussum regis antiochi. Lectio sexta.

Et suspendebant pueros a ceruicibus per vniuersas domos eorum: ⁊ eos qui circumcidebāt illos trucidabant. Et multi de populo israel diffinierunt apud se vt nō manducarent immūda: ⁊ elegerunt magis mori quam cibis coinquinari immundis ⁊ noluerunt infringere legem dei sanctā ⁊ trucidati sunt. Lectio septima

Et facta est ira magna super populum israel valde. Lcō octaua.

In diebus illis surrexit matathias filius iohānis filij symeonis sacerdos ex filijs ioarim ab ierusalem ⁊ cōsedit in mōte modin. Lcō nona

Et habebat filios quinqꝫ iohannā qui cognominabat gaddis: ⁊ symonem qui cognominabat thasi: ⁊ iudā qui vocabatur machabeus ⁊ eleazarū qui cognominabatur abaron: ⁊ ionathā qui cognominabat apphus. ps Te deum laudamus. ℣. Exultabunt sancti in. In laudibus aā. Alleluia alleluia. Capitulum. Benedictio et claritas. ℣. Dominus regnauit. Ad benedictus aā Magister quod est

mandatū magnum in lege ait illi ihūs. Diliges dñm deū tuum ex toto corde tuo alleluia.

Oro. Dirigat corda nostra q̄sumꝰ dñe tue miserationis operatio qꝛ tibi sine te placere nō possumꝰ. Per dñm. Ad vesperas caplm. Bñdictꝰ deus. ℣. Dirigatur domine. Ad mag. añ. Quid vobis videtur de xp̄o cuius filius est dicunt ei om̄es dauid. dixit eis ihūs q̄uo dauid in spū vocat eum dñm dicens. dixit dominus dño meo sede a dextris meis. Oro. Oriāt dñe. Super ebdom. ad bened. añ Cum alijs ferialibꝰ si necesse sit. Om̄s enim vos fratres estis et patrem nolite vocare vobis super terrā vnꝰ est enim pater vester qui in celis est nec vocemini magistri q̄a magister vester vnus est xp̄us Feria secūda. Lcō prima.

Hi viderūt mala que fiebāt in populo iuda ꝛ in ihrl'm et dixit matathias. ve mihi vt quid natꝰ sum videre cōtritionem populi mei. cōtritionem ciuitatis sancte ꝛ sedere illic cū datur in manibus inimicoꝝ. Lcō. ij.

Sancta in manu extraneoꝝ facta sunt templū eius sicut homo ignobilis. Uasa glorie eius captiua abducta sunt trucidati sunt senes eius in plateis ꝛ iuuenes eius ceciderunt in gladio inimicorum. Lectio tertia.

Que gens nō hereditauit regnū eiꝰ ꝛ nō obtinuit spolia eiꝰ. Ois cōpositio eius ablata est Que erat libera facta est ancilla. Feria. iij. Lcō. i.

Et ecce sancta nostra ꝛ pulchritudo nr̄a ꝛ claritas nostra desolata est: ꝛ coinquinauerūt eā gentes. Que ergo nobis adhuc viuere. Et sciditve stimēta sua matathias ꝛ filij eius: ꝛ operuerunt se cilitijs ꝛ planxerūt valdē. L. ij

Et venerūt illuc qui missi erāt a rege antioche vt cogerēt eos qui cōfugerant in ciuitatem modin: immolare et

accendere thura: ⁊ a lege dei discedere. Lco tertia.

Et multi de populo israel cōsensientes accesserūt ad eos: sed matathias ⁊ filij ei⁹ cōstanter steterunt. Et rn̄dentes q̄ missi erant ab anthiocho qui dixerūt matathie princeps ⁊ clarissim⁹ ⁊ magnus es in hac ciuitate: ⁊ ornatus filijs ⁊ fratrib⁹.

Feria quarta. Lcō. prima

Ergo accede prior et fac iussuz regis sicut fecerūt om̄s gētes ⁊ viri iuda ⁊ qui remāserunt in ihrl'm: ⁊ eris tu ⁊ filij tui inter amicos regis ⁊ amplificatus auro ⁊ argento ⁊ muneribus multis. Et rn̄dit matathias: ⁊ dixit magna voce. ⁊ si om̄s gētes regi antiocho obediunt vt descendāt vnusquisq; a seruitute legis patrū suoꝝ: ⁊ cōsentiāt mādatis eius: ego ⁊ filij mei ⁊ fratres mei obediemus legi patrū nostroꝝ: Lc. ij.

Propiti⁹ sit nobis de⁹ nō est nobis vtile relinquere legē ⁊ iusticias dei. Nō audiem⁹ verba regis antiochi: nec sacrificabim⁹ trāsgredentes legis nostre mādata: vt eamus altera via: Et vt cessauit loqui verba hec: accessit quidā iude⁹ in oim oc'lis sacrificare idolis super arā in ciuitate modin scd̄m iussum regis. L. iij.

Et surrexit iudas qui vocabat machabe⁹ filius eius p eo ⁊ adiuuabant eū om̄s fratres eius ⁊ vniuersi qui se cōiunxerant patri ei⁹: ⁊ p̄liabant prelū isrl' cū leticia ⁊ dilatauit gloriā populo suo ⁊ induit se loricā sicut gigas ⁊ succinxit se arma bellica sua in p̄lijs ⁊ protegebat castra gladio suo. Tu

Feria quinta. Lco prima

Similis factus est leoī in opib⁹ suis ⁊ sicut catulus leonis rugiens i venatione. Et psecut⁹ est iniquos pscrutās eos: et qui cōturbabāt populuz suū: eos succēdit flammis ⁊ repulsi sunt inimici ei⁹

pre timore eius. Lcõ.iij.

Et om̄s operarij iniq̄tatis cõturbati sunt & directa est salus in manu eius. Et exacerbabat reges multos & letificabat iacob in opibus suis & in seculū memoria eius in benedictione. Lcõ.iij.

Et pambulabat ciuitates iuda & pdidit impios ex eis: & auertit iram ab israel. Et noiat⁹ est vsq₃ ad nouissimū terre & cõgregauit percūtes

Feria sexta. Lectio prima

Et cõgregauit appolinus gētes & a samaria virtutē multā & magnam ad bellā dum cõtra israel: Lectio secunda.

Et cognouit iudas & exijt obuiā illi & percussit & occidit illū: & ceciderunt vulnerati multi & reliqui fugerūt: & accepit spolia eorum. Lcõ.iij.

Et gladiū apollonij abstulit iudas & erat pugnans in eo oībus diebus. Et audiuit seron princeps exercitus syrie q̄ cõgregauit iudas cõgregatione fidelium & ecclesiā secum & ait. Sabbato. L.i.

Faciam mihi nomē & glorificabor i regno & debellabo iudā: & eos qui cū eo sunt: qui spernebant verbū regis. Lcõ.ij.

Et preparauit se & ascenderūt cum eo castra impiorum fortes auxiliarij vt facerent vindictam in filios israel. Et appropiquauerūt vsq₃ bethoron & exiuit iudas obuiam illis cum paucis. Lcõ.iij.

Ut aūt viderūt exercitum venientem sibi obuiā dixerunt iude. quomodo poterim⁹ pauci pugnare cõtra multitudinē hanc tantā & tam fortem

Dn̄ica.xx.post penthecos. Initiū scd̄i libri machabeorum. Lectio prima

Fratribus qui sunt per egyptū iudeis salutē dicūt fratres qui sunt in hierosolimis iudei & qui in regione iudea & pacem bonam. ℟. Adaperiat dn̄s cor vestrum. Lectio secūda.

Benefaciat nobis deus et meminerit testamenti sui: quod locutus est ad abraham: et ysaac: et iacob servorum suorum fidelium et det vobis cor omnibus ut colatis eum: et faciatis eius voluntatem corde magno et animo volenti. Lectio tertia

Adaperiat cor vestrum in lege sua: et in preceptis suis: et faciat pacem Exaudiat orationes vestras: et reconsilietur vobis nec vos deserat in tempore malo. Et nunc hic sumus orantes pro vobis. L.iiij

Regnante demetrio anno centesimo sexagesimo nono nos iudei scripsimus vobis in tribulatione et impetu qui supervenit nobis in istis annis ex quo recessit iason a sancta terra et a regno. Lc.v.

Portam succenderunt et effuderunt sanguinem innocentem. Et oravimus ad dominum et exauditi sumus et obtulimus sacrificium et similaginem: et accendimus lucernas: et proposuimus panes. Et nunc frequentate dies stenopbegie mensis casleu. Lco sexta

Anno centesimo octogesimo octavo: populus qui est hierosolimis et in iudea senatusque et iudas aristobolo magistro ptolomei regis qui est de genere christorum sacerdotum: et his qui in egypto sunt iudeis salutem et sanitatem. L.vij.

De magnis periculis a deo liberati magnifice gratias agimus ipsi utpote qui adversus talem regem dimicavimus. Tu

Lectio octava

Ipse enim ebullire fecit de perside eos qui pugnaverunt contra nos et sanctam civitatem. Nam cum in perside esset dux ipse et cum ipso immensus exercitus cecidit in templo nanee consilio deceptus sacerdotum nanee Lc.nona.

Etenim cum ea habiturus venit ad locum antihiochus et amici eius: et ut acciperet pecunias multas dotis nomine. cumque proposuissent eas sacerdotes nanee et ipse

cū paucis ingressus esset intra ambitū phani: clauserunt templū. ps. Te deum. v. Exultabūt sancti. In laud. añ. Allā allā. Caplm Bñdictio ꝛ claritas. v. Dñs regnauit. Ad bened añ. Dixit dñs paralitico confide fili remittūtur tibi peccata tua.

Oratio

Omīps ꝛ misericors deus vniuersa nobis aduersantia ꝓpiciatus exclude vt mente ꝛ corpore pariter expediti que tua sunt liberis mentibus exequamur. Per dñm. Ad vespas caplm. Bñdictus deus. v. Dirigatur dñe. Ad mag. aña. Ait ihūs paralitico surge tolle lectū tuū ꝛ vade in domum tuā allā. Oro. Oratur dñe. Sup ebdom. ad bened. añ. Cū alijs ferialibus si necesse fuerit.

Dixit dñs ihūs quid facilius est dicere dimittūtur tibi peccata tua an dicere surge et ambula. añ. Tulit ergo lectū suū in quo iacebat magnificās deum ꝛ omnis plebs vt vidit dedit laudem deo. añ. Renouamini spūs mentis vestre ꝛ induite nouū hominē in iusticia ꝛ sanctitate veritatis alleluia.

Feria secunda. Lc. prima.

Cum aūt intrasset antiochus apertoq; occulto aditu tēpli mittentes lapides ꝑcusserūt ducem ꝛ eos qui cū eo erāt et diuiserūt membratim: ꝛ capitibus amputatis foras ꝑiecerūt: Per oīa bñdictus deus qui tradidit impios. Lectio secūda.

Factū igit̄ quinta ꝛ vicesima die mēsis casleu purificationē tēpli necessariū duximus significare vobis: vt ꝛ vos quoq; agatis diez stenopbegie ꝛ diē ignis qui datus est quādo neemias edificato tēplo ꝛ altari obtulit sacrificia. Lcō tertia

Nam cū in ꝑsidem ducerent patres nostri sacerdotes qui tūc cultores dei erāt: acceptū ignē de altari occulte abscōderunt in valle vbi erat puteus saltus ꝛ siccus ꝛ in eo cōtutati sunt eū: ita vt

oībus ignot⁹ esset locus
Feria tertia. Lcō prima.

Cum autē pterissent an
ni multi: et placuit
deo vt mitteret̄ neemias
a rege psidis: nepotes sa
cerdotū illoꝝ qui abscon
derāt: misit ad requirēdū
ignē: ꝛ sicut narrauerunt
nobis nō inuenerūt ignē
sed aquam crassam. L. ij.

Et iussit eos haurire ꝛ
afferre sibi ꝛ sacrifi-
cia que imposita erāt ius-
sit sacerdos neemias asp
gi ipa aq̄ ꝛ ligna ꝛ que e
rant supposita. Lcō. iij.

Utq; hoc factū est et
tēpus affuit quo sol
refulsit qui prius erat ī nu
bilo: accēsus est ignis ma
gnus ita vt oēs mirarē
tur. Feria. iiij. L. prima

Orationē autē faciebāt
oēs sacerdotes dū
cōsummaret̄ sacrificiū io-
natha inchoante: ceteris
autē [illegible]dentib⁹. et neemie
erat oro hūc hñs moduz

Dñe deus oim L. ij.
creator terribilis et
fortis: iust⁹ ꝛ misericors:
qui solus es bon⁹ rex: so
lus pstans: solus iust⁹ et
omps ꝛ eternus: qui libe
ras isrl de omni malo q̄
fecisti patres electos ꝛ sa
ctificasti eos: accipe sacri
ficiū p vniuerso populo
tuo isrl: ꝛ custodi partem
tuā ꝛ sanctifica. Lcō. iij

Congrega dispsionez
nostrā libera eos q̄
seruiūt gentib⁹ ꝛ cōtemp
tos ꝛ abominatos respi
ce: vt sciāt gentes q; tu es
deus noster. Feria. v. L. i.

Afflige opprimentes
nos ꝛ cōtumeliam
facientes in supbia. Con
stitue populū tuū in loco
sācto tuo: sicut dixit moy

Sacerdotes L. ij. ses
autē psallebant hym-
nos vsquequo consump
tum esset sacrificiū. L. iij.

Cum autē cōsumptum
esset sacrificiū: ex resi
dua aqua neemias iussit
lapides maiores pfundi
Quod vt factū est ex eis flā
ma accēsa est: sed ex lumi
ne qd refulsit ab altari cō
sumpta est. Feria. vi. L. i.

At vero manifestata est res renunciatum est regi persarum quod in loco in quo ignem absconderant: hij qui translati fuerant sacerdotes aqua apparuit. de qua neemias et qui cum eo erant purificauerunt sacrificia. Lectio secunda.

Considerans autem rex: et rem diligenter examinans fecit ei templum vt probaret quod factum erat. Et cum probasset sacerdotibus donauit multa bona: et alia atque alia munera: et accipiens manu sua tribuebat eis. Tu autem. Lectio iij

Appellauit autem neemias hunc locum nepthar quod interpretatur purificatio vocatur autem apud plures nephi. Sabbato. Lectio prima.

Inuenitur autem in descriptionibus hieremie prophete: quod iussit eos ignem accipere qui transmigrabantur vt significatum est: et vt mandauit transmigratis Lectio secunda

Et dedit illis legem ne obliuiscerentur precepta domini vt non exerrarent mentibus videntes simulachra aurea et argentea: et ornamenta eorum et alia huiusmodi dicens. hortabatur ne legem amouerent a corde suo. Tu autem. Lectio iij

Erat autem in ipsa scriptura: quomodo tabernaculum et arcam iussit propheta diuino responso ad se facto comitari secum vsque quo exijt in montem: in quo moyses ascendit et vidit dei hereditatem. Dominica xxi. post penthe. Lectio prima

Et veniens ibi hieremias inuenit locum spelunce et tabernaculum et arcam et altare incensi intulit illuc et ostium obstruxit. ℟. Adaperiat Lectio ij.

Et accesserunt quidam simul qui sequebantur vt notarent sibi locum et non potuerunt inuenire. Vt autem cognouit hieremias culpans illos dixit quod ignotus erit locus donec congreget deus congregationem populi et propitius fiat. Lectio tertia.

Et tunc dñs ostendet hec ⁊ apparebit maiestas dñi: et nubes erit sicut ⁊ moysi manifestabatur: ⁊ sicut cū salomō petijt vt locus sanctificaretur magno dō manifestabat hec. Magnifice etem sapientiā tractabat: ⁊ vt sapientiā habens obtulit sacrificiū dedicationis ⁊ cōsummationis tēpli. L. iiij

Sicut ⁊ moyses orabat ad dñm ⁊ descendit ignis de celo ⁊ consumpsit holocaustū: sicut et salomon orauit ⁊ descēdit ignis de celo ⁊ cōsumpsit holocaustū ⁊ dixit moises eo ꝙ nō sit comestum qḋ erat ꝓ peccato ⁊ consumptum est. Lcō. v.

Similiter ⁊ salomō octo diebus celebrauit dedicationē. Inferebatur aūt in descriptionibus ⁊ cōmentarijs neemie hec eadem ⁊ qualiter cōstruens bibliothecam cōgregauit d regionib⁹ librorum ⁊ prophetarum et dauid et epistolas regum ⁊ de donarijs. Lectio sexta

Similiter autem et iudas ea que didicerat per bellum qḋ nobis acciderat cōgregauit omīa ⁊ sunt apud nos. Si ergo desideratis hec mittite q perferant vobis. Acturi itaq3 purificationē scripsimus vobis. Bene ergo facietis si egeritis hos dies. Scdm matheum.

In illo tēpore. Loquebatur ihus cum discipulis suis: In parabolis dicens. Simile factus est regnum celorum homini regi: qui fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias ⁊ nolebant venire. Et rel. Omel. beati gregorij pape. Lectio septia

Textum lectionis euāgelice fratres karissimi volo si possum sub breuitate transcurrere vt in fine eius valeam ad loquendum largius vacare. Sed querendū pri⁹ est An hec apud matheum ipsa sit lectio: que apud

luca sub appellatione ce-
ne describitur. Lcō. viij.

Et quidē sunt nōnul-
la. que sibi dissona es-
se videatur q: hic prandi
um: illic cena memoratur
Hic qui ad nuptias non
dignis vestib⁹ intrauit re
pulsus est: illic nullus q̄ i
trasse dicit̄. repulsus eē ꝓ
hibetur. Lectio nona

Qua ex re recte colligi
tur qđ ⁊ hic p̄ns ec-
clesia: ⁊ illic per cenā eter
num ⁊ vltimū cōuiuium
designat̄. Qz ⁊ hanc non
nulli exituri ītrauit: ⁊ ad
illud quisq̈ȝ semel intraue
rit vlteri⁹ nō exhibit. ps.
Te deū. ꝟ. Exultabūt sancti
In laud. aīi. Allā allā. La
pitulū. Bn̄dictio ⁊ clari-
tas. ꝟ. Dn̄s regnauit. Ad
bened. aña. Dicite inuitatis
ecce prandiū meū paraui veni
te ad nuptias dixit dn̄s. Orō

Largire quesumus do
mine fidelib⁹ tuis in
dulgentiā placat⁹. et pa-
cem ⁊ pariter ab omibus
mūdent̄ offensis ⁊ secu-
ra tibi mēte deseruiāt. P

dn̄m. Ad vespas capl'm.
Bn̄dictus de⁹. ꝟ. Dirigat̄
dn̄e. Ad mag. aīi. Nuptie q̄
dez parate sunt sed qui inuita
ti erant nō fuerūt digni ite ad
exitus viam ⁊ quoscūq; inue-
neritis vocate eos ad nuptias
dixit dn̄s. Orō. Oriat̄ dn̄e.
Sup ebdomā ad bened
aīi. Lū alijs ferialibus si
necesse fuerit. Amice quō
huc intrasti nō habens vestes
nuptiales. at ille obmutuit rex
aūt dixit ligatis manib⁹ ⁊ pe-
dibus mittite in caminū ignis
Feria secūda. Lcō prima.

Deus aūt qui libera-
uit populū suum ⁊
reddidit hereditatē omi-
bus ⁊ regnū ⁊ sacerdoti
um: ⁊ sanctificationem si
cut promisit in lege spera
mus q̄ cito nostri misere
bitur ⁊ cōgregabit đ sub
celo i locum sanctū. L. ij.

Eripuit eñi nos đ ma
gnis periculis: et lo
cum purgauit. De iuda ve
ro machabeo ⁊ fratribus
eius: ⁊ de tēpli magni pu
rificatione ⁊ de are dedi-
catione: sȝ et de p̄lijs que

ptinēt ad antiochū nobi
lem ⁊ filiū ei⁹ eupatorē: ⁊
de illuīationib⁹ que d̄ ce
lo facte sūt ad eos q̇ p̄ iu
deis fortiter fecerūt. L. iij

Ita vt vniuersam regi-
onē cū pauci eēnt vi-
dicarēt ⁊ barbarā mltitu
dinē fugarēt ⁊ famosissi-
mū in toto orbe tēplū re
cuperarēt: ⁊ ciuitatē libe
rarēt vt leges que abolē-
de erant restituerent dn̄o
cū oī tranq̇llitate ppitio
facto illis. Feria. iij. Lc. i.

Itē q̄ a iasone cyreneo
quinq̄ libris cōprehē-
sa tēptauim⁹ nos vno vo
lumine breuiare. Cōside-
rātes em̄ multitudinē li-
broꝝ ⁊ difficultatē volē-
tib⁹ aggredi narrationes
historiaꝝ ppter mltitudi
nē reꝝ curauim⁹ volētib⁹
q̇deꝫ legere vt eēt animi
oblectatio studiosis vero
vt facile possint memorie
cōmēdare: oīb⁹ aūt legē-
tib⁹ vtilitas cōferat. L. ij

Et nobis quidē ipsis q̇
hoc op⁹ breuiādi cā
suscepim⁹ nō facilē labo-
rē ymmo v̄o negotiū ple
nū vigiliaꝝ ⁊ sudoris as-
sumpsim⁹. Lcō tertia

Sicut hij q̇ preparauit
cōuiuiū: ⁊ querūt alioꝝ
volūtati parere ppter mlt
toꝝ grāꝫ libēter laborem
sustinem⁹: veritatē quidē
de singulis autorib⁹ con
cedētes ipi aūt scd̄m da-
tā formā breuitati studē-
tes. Feria. iiij. L. prima

Sicut em̄ noue domus
architecto de vniuer
sa structura curādū est: et
vero q̇ pigere curat: q̇ ap-
ta sūt ad ornatū exquirē-
da sūt: ita estimādū est et
in nobis Lcō scd̄a.

Et em̄ intellectū colli
gere ⁊ ordiare sermonē ⁊
curiosi⁹ ptes singulas q̄s
q̄ disquirere historie con
gruit auctori: breuitatem
vero dictiōis sectari ⁊ ex
ecutiones reꝝ vitare bre-
uiāti cōcedendū est. L. iij

Hinc ergo narrationē
incipiem⁹ de p̄fatio
ne tm̄ dixisse sufficiat. stul
tū et em̄ est an̄ historiā ef
fluere in ipa aūt historia

succingi. Feria .v. L. prima.

Legitur cū sancta ciuitas habitaret in omni pace leges aūt adhuc optime custodirent̄ propter onie pōtificis disposi-tionē ꝛ pietatē: ꝛ aīos odio hn̄tes mala fiebat vt ꝛ ipsi reges ꝛ principes locū summo honore dignum ducerent. Lcō scd'a.

Et tēplū maximis muneribꝰ illustrarēt ita vt silencꝰ a sie rex de redditibꝰ suis p̄staret omēs sumptꝰ ad misteriuꝫ sacrificioꝝ ptinentes. Lcō. iij

Symō aūt de tribu bēiamin p̄positꝰ templi cōstitutꝰ cōtendebat obsistēte sibi principe sacerdotū iniquū aliquid inciuitate moliri. Feria. vi. L. i

Sed cū vincere oniam nō posset veit ad apollonium tharsee filiuꝫ: q̄ illo tpe erat dux celessyrie ꝛ phenicis ꝛ nunciauit ei pecunijs innumerabilibus plenū esse erarium hierosolymis ꝛ cōmunes copias immēsas esse: que nō ptinēt ad rationē sacrificioꝝ esse aūt possibile sub potestate regis cadere vniuersa. L. ij

Iudas aūt machabeus qui decimꝰ fuerat secesserat in desertū locuꝫ: ibiq̄ꝫ interferas vitā in mōtibus cū suis agebat et feni cibo vescētes demorabātur ne participes eēnt coinquinationis. Lc. iij.

Sed nō post multū tēporis misit rex senem quendā antiochenū qui compelleret iudeos vt se trāsferrent a patrijs ꝛ dilegibꝰ cōtaminare etiam q̄ in hierosolimis erat tēplum ꝛ cognominare iouis olympij ꝛ in garizim ꝑut erāt hij qui locū i habitant iouis hospitalis.

Sabbato. Lectio prima:

Pessima aūt ꝛ vniuersis grauis erat malorum incursio. Nā templū luxuria ꝛ cōmessationibus erat plenū: ꝛ scortantium cū meretricibꝰ sacratisq̄ꝫ edibus mulieres se vltro ingerebāt introferē

tes ea que nō licebāt Altare etiā plenū erat illicitis que legibus ꝓhibeā-tur. Lectio secunda.

Neqꝫ autē sabbata custodiebātur neqꝫ dies solemnes patrij seruabantur: nec simpliciter se quisquā iudeū cōfitebat͛.

Lectio tertia.

Ducebant͛ aūt cuꝫ amara necessitate in die natalis regis ad sacrificia: ꝛ cū liberi sacra celebrarentur cogebātur hedera coronati libero circuire. In sabbatis ad mag. an. Abraham ꝛ semen eius v s qꝫ in seculum magnificet dn̄m Oro. Exaudi dn̄e famulos. Dn̄ica. xxij. post penthe. Initium libri ezechielis prophete. Lcō prima.

Et factum est in tricesimo anno. i. quarto i quinta mensis: cū essem i medio captiuoꝝ iuxta fluuium thobar: aperti sunt celi ꝛ vidi visiones dei. In quinta mensis ipe est annus quint⁹ trāsmigrationis regis ioachim factuꝫ est verbū dn̄i ad ezechielem filiū buzi sacerdotem in terra chaldeorum secus flumen chobar. ℟. Ista. ℟. sequētia dicātur a kal. nouembris vsqꝫ ad aduentū dn̄i diebus dn̄icis ꝛ super ebdomadam. ℟. Uidi dn̄m sedentem super solium excelsum et eleuans et plena erat omnis terra maiestate eius. Et ea que sub ipso erant replebant templū. ℣. Seraphin stabant super illud sex ale vni et sex ale alteri. Et ea.

Lectio secunda

Et facta est super eum ibi man⁹ domini. Et vidi ꝛ ecce ventus turbinis veniebat ab aquilōe ꝛ nubes magna ꝛ ignis inuoluens. ℟. Aspice domine de sede sancta tua ꝛ cogita de nobis inclina deus me⁹ aurem tuam et audi. Aperi oculos tuos ꝛ vide tribulationem nostram. ℣. Qui regis israel intende qui deducis velut ouem iosep qui sedes sup cherubin. Aperi oculos tuos et vide tribulationem nostram.

Lectio tertia.

Et splendor in circuitu eius: et de medio eius quasi species electri, id est de medio ignis. Et in medio eius similitudo quattuor animalium et hec aspectus eorum similitudo hominis in eis. ℟. Aspice domine quia facta es desolata ciuitas plena diuitiis sedet in tristitia domina gentium. Non est qui consoletur eam nisi tu deus. ℣. Omnes amici eius spreuerunt eam persecutores eius apprehenderunt eam inter angustias. Non est qui con. Lectio iiij

Et quattuor facies vni et quattuor penne vni. Et pedes eorum pedes recti et planta pedis eorum quasi planta pedis vituli: et scintille quasi aspectus eris candentis. ℟. Super muros tuos iherusalem constitui custodes. Tota die et nocte non tacebunt laudare nomen domini. ℣. Predicabunt populis fortitudinem meam et annunciabunt gentibus gloriam meam. Tota. l. v.

Et manus hominis sub pennis eorum in quattuor partibus: et facies et pennas per quattuor partes habebant iuncteque erant penne eorum alterius ad alterum. ℟. Sustinuimus pacem et non venit quesiuimus bona et ecce turbatio. Cognouimus domine peccata nostra non in perpetuum obliuiscaris nos. ℣. Peccauimus impie egimus iniquitatem fecimus in omnem iusticiam tuam. Cogno

Non reuertebantur L. vi

cum incederent: sed vnumquodque ante faciem suam gradiebatur. Similitudo autem vultus eorum: facies hominis et facies leonis a dextris ipsorum quattuor. ℟. Redemit dominus populum suum et liberauit eum et venient et exultabunt in monte syon et gaudebunt de bonis domini super frumento vino et oleo. Et vltra non esurient. ℣. Et erit anima eorum quasi hortus irriguus. Et. Secundum iohannem

In illo tempore. Erat quidam regulus: cuius filius infirmabatur capharnaum. Hic cum audisset quia ihesus adueniisset a iudea in galileam abiit et rogabat eum vt descenderet et sanaret filium eius Et reliqua. Omelia beati gregorii pape

Lectio sancti euangelii L. vij

Lectio sancti euangelii quam modo fratres audistis: expositione non indiget. Sed ne hanc tacite preterisse videamur: exhortando po

ti⁹ quã exponẽdo in ea a liqd loq̃mur. Hoc aũt so lũmodo de expositiõe vi deo eẽ reqrendũ: Cur his q̇ ad salutẽ petendã venerat audiuit nisi signa ꝛ ꝓdigia videritis nõ creditis. ℟. Angustie mihi vndiq3 ꝛ q̇d eligã ignoro. Melius est mihi incidere in man⁹ hoĩs q̃ derelinq̃re legẽ dei mei. ℣. Si eñ hoc opo mors mihi est si aũt nõ opero nõ effugiã manu⁹ vestras. Melius. L. viij.

Qui eñ salutez querebat filio: ꝓculdubio credebat. Nec3 eñ ab eo quererz salutẽ quẽ nõ crederet saluatorẽ. Q̃re ergo dꝛ nisi signa ꝛ ꝓdigia videritis nõ creditis: q̇ añ credidit quã signũ videret. S3 memẽtote q̇d peciit: ꝛ apte cognoscetis qꝛ in fide dubitauit. ℟. Misit dñs angelũ suũ ꝛ cõclusit ora leonũ: Et nõ me cõtaminauerũt qꝛ corã eo iusticia inuenta est i me. ℣. Misit de⁹ miaz suã ꝛ veritatẽ suã animã meaz eripuit de medio catulorũ leonum. Et nõ me. Lcõ nona

Poposcit nãq3 vt descẽderet ꝛ sanaret filium ei⁹. Corporalẽ ergo ꝓsentiã querebat: q̇ ꝑ spm nusquã deerat. Min⁹ itaq3 in illo credidit: quẽ nõ putauit posse salutẽ dare nisi pñs eẽt ꝛ corpe. Si eñ ꝑfecte credidisset ꝓculdubio sciret: qꝛ nõ eẽt locus vbi nõ esset de⁹. ℟. Fluctus tui sup me trãsierunt ergo dixi expulsus su3 ab oculis tuis. Putas videbo tẽplũ sctm tuũ. ℣. Abyssus vallauit me pellag⁹ cooperuit caput meũ. Putas. ps. Te deũ. ℣. Exultabũt sancti. In laud. aña. Allã allã Caplm. Bñdictio ꝛ claritas. ℣. Dñs regnauit. Ad bened. aña. Dñe descẽde vt sanes filiũ meũ prius q̃ moriat̃ dixit ei ihũs vade filius tu⁹ viuit allã. Oratio

Familia tuã quesum⁹ dñe cõtinua pietate custodi vt a cũctis aduersitatib⁹ te ꝓtegẽte sit libera ꝛ in bonis actib⁹ tuo noĩ sit deuota. Per dñm. Ad vespas caplm. Benedict⁹ de⁹. ℣. Dirigatur dñe.

Ad mag. añ. Cognouit aũt pater qꝛ illa hora erat in qua dixit ihũs filius tuus viuit et credidit ipse ꝛ domus eius tota. Sup ebdom. ad benedict⁹. añ. Lux alijs ferialibus si necesse fuerit. Induite vos armaturam dei vt possitis stare aduersus insidias dyaboli. Feria .ij. L. prima

Facies aũt bouis a sinistris ipoꝝ quattuoꝛ ꝛ facies aquile desup ipsoꝝ quattuoꝛ: ꝛ facies eorum ꝛ penne eoꝝ extēde desup. ℟. Iudicabo tibi homo quid sit bonũ aut quid dominus requirat a te facere iudicium ꝛ iustitiã. Et solicite ābulare cũ deo tuo. ℣. Post cōcupiscentias tuas nō eas et a voluntate tua auertere. Et. L. ij.

Due penne singuloꝝ iungebantur ꝛ due tegebāt corpa eorum. Et vnũquodqꝫ eoꝝ corā facie sua ābulabat. ℟. Laudabilis populus. Quem dñs exercituum benedixit dicens opus manuũ mearũ tu es hereditas mea israel. ℣. Beata gēs cuius est dñs deus eius populus electus in hereditatē. Quē dominus exercituũ. Lcō. iij.

Ubi erat impet⁹ spũs illuc gradiebantur: nec reuertebātur cũ ābularent. Et silitudo aialiũ ꝛ aspect⁹ eoꝝ q̄si carbonũ ignis ardentiũ: et q̄si aspectus lāpadaꝝ. ℟. Perdi pita dñe oīs operarios iniquitatis ꝛ diuide linguas eorum qm̄ vidi iniquitatem ꝛ cōtradictionem aduersus sanctā ciuitatem tuā iherusalem. Muro tuo inexpugnabili circũcinge nos dñe de⁹ noster. ℣. Tu aũt ē in nobis es dñe et nom̄ sanctum tuũ inuocatũ est sup nos ne derelinquas nos. Muro.

Feria tercia. Lcō prima

Hec erat visio discurrens in medio aialium: splendoꝛ ignis et de igne fulgoꝛ egrediēs. Et animalia ibant ꝛ reuertebantur in similitudinem fulguris coruscantis. Tu

Lectio secunda

Cumqꝫ aspicerem aialia apparuit rota vna super terraꝫ iuxta animalia habens quattuoꝛ fa-

cies. Lectio tertia

Et aspectus rotarum et opus earum quasi visio maris: et vna similitudo ipsarum quattuor et aspectus earum et opera quasi sit rota in medio rote. Tu autem

Feria quarta. Lectio prima

Per quattuor partes earum euntes ibant: et nō reuertebātur cum ambularent. Statura quoque erat rotis et altitudo et horribilis aspectus et totum corpus oculis plenum in circuitu ipsarum quattuor. L. ii.

Cumque ambularent animalia: ambulabant pariter et rote iuxta ea: et cū eleuarentur animalia de terra eleuabātur simul et rote. Lectio tertia

Quocumque ibant spūs: illuc eunte spū: et rote pariter eleuabantur sequētes eum. Spūs enim vite erat in rotis. Tu autem

Cum Feria. v. Lc. i. euntib⁹ ibāt: et cum stantib⁹ stabant: et cū eleuatis a terra pariter eleuabātur et rote sequētes ea: quia spūs vite erat in rotis.

Et similitudo L. ii. super capita aīalium firmamēti quasi aspect⁹ cristalli horribilis et extēti super capita eorum desuper. L. iii.

Sub firmamēto autem pēne eorum recte alteri⁹ ad alterum. Unum quodque duabus alis velabat corp⁹ suum: et alterum similiter velabat.

Feria sexta. Lectio prima

Et audiebā sonū alarum quasi sonū aquarum multarum: quasi sonū sublimis dei. Cū ambularent quasi sonus erat multitudinis vt son⁹ castrorum.

Cumque starēt: demi- L. ii. ttebātur pēne eorum. Nā cū fieret vox super firmamentū quod erat super caput eorum: stabant et submittebāt allas suas. L. iii.

Et super firmamentum quod erat imminēs capiti eorum quasi aspectus lapidis sapphyri: similitudo throni: et super similitudinem throni similitudo quasi aspectus hominis desuper Tu au.

Et vidi Sabbato. Lc. i
quasi speciem electri velut aspectum ignis intrinsecus per circuitum eius a lumbis eius et desuper: et a lumbis eius usque deorsum vidi quasi speciem ignis splendentis in circuitu: velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluuie. Hic erat aspectus splendoris per gyrum. Lc. ij
Hec visio similitudinis glorie domini et vidi et cecidi in faciem meam: et audiui vocem loquentis. Et dixit ad me fili hominis sta super pedes tuos et loquar tecum. Lcō. iij
Et ingressus est in me spiritus postquam locutus est mihi et statuit me super pedes meos. Et audiui loquentem ad me et dicentem. Fili hominis mitto ego te ad filios israel: ad gentes apostatrices que recesserunt a me. Añe triũ pueroꝝ sequẽtes dicant dieb⁹ dñicis si de feriali cãtet post kal. nouẽbris ad bñdicite. Et etiã dicant in festiuitate plrimoꝝ sctõꝝ non bñtiuz. ix. lectiões. Finite autem non repetant. Añ. Tres in fornace ignis deambulabant et collaudabant dominum regem hymnum dicentes deo alleluia. Añ. Est deus in celo cui nos seruimus potens est eripere nos de camino ignis et de manibus tuis o rex liberare. Añ. Tres quasi ex vno ore clamabant in camino ignis psallentes benedictus deus. Añ. Non cessabant ministri regis succendere fornacem vt sanctos dei pueros comburerent angelus domini descendit in fornacem fecit medium fornacis quasi ventum roris flantem et refrigerium prestabat sanctis alleluia. Añ. Benedictus dominus sydrac misac et abdenago qui eruit seruos suos de camino ignis ardentis alleluia. Ad laudate dñz de celis quãdo fiet ð dñica. dr añ. Alleluia alleluia alleluia alleluia alleluia. Capl'. Benedictio et claritas. ℣. Dominus regnauit. Si de plribus sctis cãtet. dr añ. Exultabunt sancti. Caplm. Iusti in perpetuum. ℣. Clamauerunt iusti. ℟. Et dominus. Dñica. xxiij. p⁹ pent. De libro ezechiel. L. pria:
Patres eorum preuaricati sunt pactum meum vsque ad diem hanc: et filij dura fa-

cie ꝛ indomabili corde sũt ad quos ego mitto te. R. Uidi dominũ. Lcõ scda

Et dices ad eos. Hec dicit dñs de⁹. Si forte vel ipi audiãt: ꝛ si forte quiescãt qm̃ dom⁹ exasperãs est: ꝛ sciẽt qꝛ ppheta fuerit ĩ medio eoꝝ. L. iij

Tu ergo fili hoĩs ne timeas eos neqꝫ sermones eoꝝ metuas: qm̃ icreduli ꝛ subuersores sũt tecũ: ꝛ cũ scorpionib⁹ habitas. Uerba eo L. iiij rũ ne timeas: ꝛ vultus eoꝝ ne formides qa dom⁹ exasperãs ẽ. loqueris ergo verba mea ad eos si forte audiãt ꝛ qescãt qm̃ irritatores sunt. L. v.

Tu autẽ fili hoĩs audi quecunqꝫ loquor ad te: ꝛ noli esse exasperãs sicut dom⁹ exasperatrix est Aperi os tuuꝫ ꝛ comede quecũqꝫ ego do tibi. L. vi

Et vidi ꝛ ecce manus missa ad me in qua erat inuolut⁹ liber ꝛ expãdit illũ coraꝫ me qui erat script⁹ int⁹ ꝛ foris ꝛ scripte etãt in eo lamẽtatiões ꝛ carmen: et ve. Lcõ. xij.

Et dixit ad me. Fili hominis quodcũqꝫ iueneris comede. Comede volumẽ istud ꝛ vadens loq̃re ad filios isrl̃. L. viij

Et aperui os meũ ꝛ cibauit me volumine illo. ꝛ dixit ad me. Fili hominis vẽter tu⁹ comedet ꝛ viscera tua cõplebũtur volumine isto qd̃ ego do tibi. Et comedi L. ix. illud ꝛ factũ est ĩ ore meo sicut mel dulce. ꝛ dixit ad me. Fili hoĩs vade ad domũ isrl̃: ꝛ loqueris v̾ba mea ad eos. ps. Te deũ. ℣ Exultabũt sancti. In laud. añ. Allã allã. Capl̃z. Bñdictio ꝛ cla. Ad bñd añ Dixit aũt dñs seruo redde qd̃ debes p̄cidẽs aũt seru⁹ ille rogabat eũ dicẽs pacientiã habe in me ꝛ oĩa reddam tibi

Deus refugiuꝫ Orõ. nr̃m ꝛ virt⁹ adesto piis eccl'ie tue p̄cib⁹ auctor ipe pietatis ꝛ p̄sta vt qd̃ fideliter petim⁹ efficaciter cõseq̃mur. Per dñm

Ad vesperas capitulum. Benedictus deus. ℣. Dirigatur domine. Ad mag. añā. Serue nequã omne debitum dimisi tibi qm̄ rogasti me nõne etiam oportuit ꝛ te misereri conserui tui sicut et ego tui misertus sũ dixit dominus. ps. Magn.

Feria secũda. Lcõ prima.

Non enim ad populũ profundi sermonis ꝛ ignote lingue tu mitteris ad domum israel: neqꝫ ad populos multos profundi sermonis ꝛ ignote lingue: quorũ nõ possis audire sermones. Tu autē.

Lectio secunda

Et si ad illos mittereris ipsi audirent te. Domus autem israel nolunt audire te: quia nolũt audire me. Tu aũt domi.

Lectio tertia

Omnis quippe dom⁹ israel attrita fronte ē et duro corde. Ecce dedi faciem tuam valentiorē faciebus eorum ꝛ frontē tuam duriorem frontibus eorum vt adamantem: ꝛ vt siliciem dedi faciē tuã.

Feria tertia. Lcõ prima.

Ne timeas eos neqꝫ metuas a facie eorũ quia domus exasperãs ē. Et dixit ad me fili hominis. Omēs sermones meos quos ego loquor ad te: assume in corde tuo: et auribus tuis audi. Tu a.

Lectio secũda.

Et vade ingredere ad transmigrationē ad filios populi mei ꝛ loqueris ad eos ꝛ dices eis. Hec dicit dominus deus si forte audiãt ꝛ quiescãt.

Lectio tertia.

Et assumpsit me spũs ꝛ audiui post me vocem commotionis magne. benedicta gloria domini de loco suo. Tu aũt

Feria quarta. Lcõ prima.

Et vocem alarũ animalium percutientium alteram ad alteram ꝛ vocem rotarũ sequentium animalia ꝛ vocem cõmotionis magne. Spiritus quoqꝫ leuauit me ꝛ assũpsit me: ꝛ abij amarus in indignatione spũs mei.

Lectio secunda

Manus enim domini erat mecum cōfortās me. Et veni ad transmigrationē ad aceruum nouaꝝ frugum ad eos q̄ habitabāt iuxta flumē chobar ꝛ sedi vbi illi sedebāt et mãsi ibi septem diebus merens in medio eorum.

Lectio tertia.

Cū aūt pertrāsissent septez dies factū est verbum dn̄i ad me dicēs Fili hominis speculatorē dedi te domui israel ꝛ audies de ore meo verbum ꝛ annūciabis eis ex me.

Feria quinta. Lcō prima

Si dicente me ad impium morte morieris: nō annūciaueris ei: neqꝫ locutus fueris vt auertatur a via sua impia et viuat: ipe impius in iniquitate sua morief: sanguinē aūt eius de manu tua requiram.

Lcō scd̄a

Si aūt tu annunciaueris impio ꝛ ille non fuerit cōuersus ab ipietate sua ꝛ a via sua impia: ipe quidē i impietate sua morief: tu aūt animā tuā liberasti.

Lcō tertia

Sed ꝛ si cōuersus iustꝰ a iusticia sua fuerit: ꝛ fecerit iniquitatē ponam offendiculū corā eo. Ipe morief qꝛ nō annūciasti ei.

Feria. vi. Lcō prima

In peccato suo morief ꝛ nō erunt in memoria iustitie eiꝰ quas fecit. sanguinē vero eiꝰ de manu tua requirā. Si autez tu annūciaueris iusto vt nō peccet iustus ꝛ ille nō peccauerit viuens viuet: qꝛ annūciasti ei ꝛ tu aīaz tuā liberasti.

Lcō scd̄a

Et facta est sup me manꝰ dn̄i ꝛ dixit ad me Surgens egredere in cāpum ꝛ ibi loquar tecū. et surgens egressus sum i cāpū ꝛ ecce ibi gl'ia dn̄ i stabat q̄si gl'ia quā vidi iuxta fluuiū chobar ꝛ cecidi in faciem meā.

Lcō. iij

Et ingressus est in me spūs ꝛ statuit me super pedes meos ꝛ locutꝰ est mihi ꝛ dixit ad me. in

gredere et includere i me
dio domus tue. Tu aũt.
Sabbato. Lectio prima.
Et tu fili hoīs ecce da
ta sunt sup te vincu
la et ligabunt te in eis ⁊
non egredieris in medio
eoꝝ et linguā tuā adhere
re faciaȝ palato tuo: et e-
ris mutꝰ nec quasi vir ob
iurgās q̃ domus exaspe
rans est. Lcō scd̃a.
Cum aũt locutꝰ fuero
tibi aperiā os tuum
⁊ dices ad eos. Hec dicit
dñs deꝰ. Qui audit audi
at: ⁊ q̃ quiescit q̃escat: q̃a
domꝰ exasperās est. L. iij
Et tu fili hoīs sume ti
bi laterē ⁊ pones eũ
corā te ⁊ describes in eo
ciuitatē ihrl'm. Et ordina
bis aduersus eā obsidio-
nē: ⁊ edificabis munitio
nes ⁊ cōportabis agereȝ
⁊ dabis cōtra eā castra ⁊
pones arietes in gyro.
Dñica. xxiiij. Initiũ libri
danielis pphete. L. pria.
Anno tertio regni io-
achim regis iuda ve
nit nabuchodonosor rex
babilonis ihrl'm ⁊ obse-
dit eaȝ: ⁊ tradidit dñs in
manu eiꝰ ioachiȝ regē iu
de. ℟. Vidi dñm. Lcō. ij.
Et partē vasoꝝ domꝰ
dei: ⁊ asportauit ea
in terrā sennaar in domũ
dei sui: ⁊ vasa intulit i do
mũ thesauri dei sui. L. iij.
Et ait rex aphanes p̄-
posito eunuchoꝝ vt
itroduceret de filijs isrl' ⁊
de semie regio ⁊ tyrānoꝝ
pueros i q̃bꝰ nl'la eēt ma
cula: decoros L. iiij.
forā ⁊ eruditos oi
sapiā: cautos scia ⁊ doctos
disciplia: ⁊ q̃ possent sta-
re in palatio regis vt do-
ceret eos l'ras ⁊ linguaȝ
chaldeorum. Lcō. v.
Et cōstituit eis rex an
nonā p singulos dies de
cibis suis ⁊ vino vñ bi-
bebat ipse vt enutriti tri-
bus ānis. postea starēt i-
cōspectu regis. Lcō sexta
Fuerũt ergo inter eos
de filijs iude. Daniel
ananias misael ⁊ azarias
Et imposuit eis p̄positus
eunuchoꝝ noīa. danieli.

balthasar. ananie sidrac. misaeli misac. et azarie abdenago. Lcō septima.

Preposuit aūt daniel in corde suo ne pollueretur de mēsa regis neq de vino pot⁹ ei⁹: et rogauit eunuchoꝝ ꝑpositū ne cōtaminaretur. Lcō. viij.

Dedit aūt de⁹ danieli gratiā et miam in conspectu pricipis eunuchoꝝ. Et ait priceps eunuchoꝝ ad danielē. Lcō. ix.

Timeo ego dn̄m meū regem q̄ cōstituit vobis cibū et potū qui se viderit vultus vr̄os macilentiores p̄ceteris adolescentib⁹ coeuis vr̄is cōdēnabitis caput meū regi. ps. Te deū. ℣. Exultabunt sancti. In laud. an̄. Allā alleluia. Caplm. Bn̄dictio et claritas. ℣ Dn̄s regnauit. Ad bened. aña. Magister scimus qͣ verax es et viam dei in veritate doces allā. Orō. Deus refugium. vt supra. Ad vespas caplm. Benedict⁹ de⁹. ℣. Dirigatur dn̄e. Ad mag. an̄. Reddite ergo que sunt cesaris cesari et que sunt dei deo allā. Orō. Oriatur dn̄e. Feria. ij. L. pma

Et dixit daniel ad malassar quem cōstituerat princeps eunuchoꝝ sup danielē ananiā misaelem et azariam. Lcō. ij.

Tempta nos obsecro seruos tuos diebus decē et dent nobis legumina ad vescendū: et aq̄ ad bibendū: et cōtemplare vult⁹ nr̄os et vult⁹ pueroꝝ qui vescūtur cibi regio et sicut videris: facies cū seruis tuis. Lcō tertia

Qui audito sermone hmōi tēptauit eos dieb⁹ decē. Post dies autem decē apparuerūt vultus eoꝝ meliores et corpulentiores p̄ oībus pueris qui vescebātur cibo regio Feria tertia. Lectō prima

Porro malassar tollebat cibaria et vinū potus eoꝝ: dabatq eis ligumina. Lcō secūda.

Pueris aūt his dedit de⁹ sciam et disciplinā in oī libro et sapiā. Da

nieli aũt itelligentiã oĩm visionũ ⁊ somnioꝝ. L. iij

Cõpletis itaq; dieb⁹ post quos dixerat rex vt introducerentur intro duxit eos ꝓposit⁹ eunuc-boꝝ in conspectu nabuc-bodonosoꝛ. Feria. iiij. L. i

Cũq; eis locut⁹ fuiss; rex nõ sunt inuenti tales de vniuersis vt da niel ananias misael ⁊ a-zarias. Lcõ secũda

Et steterũt in cõspectu regis et omne verbuz sa-pientie et intellect⁹ q̄ sus citatus est ab eis rex inue nit in eis decupluz super cũctos ariolos ⁊ magos qui erant in vniuerso reg no eius. Fuit autez dani-el vsq; ad annum primũ cyri regis. Lcõ tertia

In anno secũdo regni nabuchodonosoꝛ vi-dit nabuchodonosoꝛ sõ-nium et cõterritus est spi-ritus eius ⁊ somnium ei us fugit ab eo. Tu autez.

Feria quinta. Lcõ prima.

Precepit aũt rex vt cõ uocarentur arioli et magi et malefici ⁊ chal-dei vt indicarent regi sõ nia sua. Lcõ secũda

Qui cum venissent ste terunt coꝛam rege ⁊ dixit ad eos rex. vidi som nium et mente confusus ignoꝛo quid viderim. L. iij.

Responderuntq; chal dei regi syriace. Rex in sempiternuz viue. Dic somnum seruis tuis ⁊ in terpꝛetationẽ eius indica bimus. Feria. vi. L. p ia

Et respondens rex ait chaldeis. Sermo re cessit a me. Nisi indicaue ritis somnium ⁊ cõiectu ram eius peribitis vos ⁊ dom⁹ vestre publicabũt.

Lectio secũda

Si aũt somnium ⁊ cõ-iecturã eius narraue ritis ꝑmia ⁊ dona ⁊ ho-noꝛem multuz accipietis a me. Sõnium igit̄ ⁊ iter pꝛetationem eius indica te mihi. Lcõ tertia.

Respõderunt scdo at-q; dixerunt. rex som-nium dicas seruis tuis: ⁊ interꝑtationem ei⁹ indi-

cabim⁹. Sabbato L.i

R espō dit rex ⁊ ait. certe noui ꝙ tpūs redemitis sciētes ꝙ recesserit a me sermo. Si ergo somnium non indicaueritis nubi vna est de vobis sētentia: ꝙ interpretationez quoqꝫ fallacez ⁊ deceptionē plenaz cōposueritis vt loquamini michi donec tpus ptranseat. Lco.ij.

S omnium itaqꝫ dicite vt sciam ꝙ interpretationem quoqꝫ eius verā loquamini. Respōdētes ergo chaldei coram rege dixerunt. Lcō tertia

N on est homo sup terram qui sermonē tuum rex possit implere sed neqꝫ regum quisquā magnus ⁊ potens verbum huiuscemodi sciscitatur ab oī ariolo ⁊ mago et chaldeo. Dñica.xxv. Initium libri osee pphete. L.pria.

V erbum dñi qđ factū est ad osee filiū beeri in dieb⁹ ozie ioathā achas ezechie regū iuda et in dieb⁹ hieroboā filij ioas regis isrl. Vidi dñm

Lectio secūda

P rincipium loquendi dño in osee. Et dixit dñs ad osee. Vade sume tibi vxorez fornicationū et fac tibi filios fornicationis: qꝛ fornicans fornicabitur terra a dño. L.iij

E t abijt et accepit gomer filiam debelaiz et concepit et peperit ei filium. Et dixit dñs ad eū Voca nomen eius iezrahel: Lcō quarta.

Q uoniam adhuc modicum ⁊ visitabo sāguinem iezrahel sup domum iehu: et quiescere faciam regnum domus isrl

Lectio quinta.

E t in illa die conteraz arcum israel in valle iezrahel. Et cōcepit adhuc ⁊ peperit filiā. Et dixit ei. Lectio sexta.

V oca nomē ei⁹ absqꝫ mia. Qꝛ nō addam vltra misereri domui isrl sed obliuione obliuiscar eorum. Lcō septima

E t domui iuda miserere

bor: et saluabo eos ī dño deo suo ⁊ nō saluabo eos in arcu et gladio et ī bello et in equis et in equitibus et ablactauit eā que erat absq̄ misericordia.

Lectio octaua.

Et concepit et peperit filium et dixit ei. voca nomen eius nō populus meus. Quia vos nō populus meus ⁊ ego nō ero vester deus. Tu autē.

Et erit numerus Lectio ix. filiorū isrl' q̄si arena maris que sine mēsura ē. ⁊ nō numerabit. Et erit ī loco vbi dicet eis nō populus meus vos dicetis eis filij dei viuentis. ps. Te deū. ℣. Exultabūt sancti. In laud. aā. Allā allā. Capitulū. Bñdictio ⁊ clari. ℣. Dñs regnauit. Ad bened. aā. Dicebat em̄ intra se si tetigero fimbriā vestimenti ei⁹ tātum saluā ero. Orō. De⁹ refugiū. vt supra. Ad vesperas capl'm. Bñdict⁹ de⁹. ℣. Dirigatur dñe. Ad mag. aā. Si tetigero fimbriā vestimenti ei⁹ salua esse potero ab infirmitate mea. Orō. Oriat dñe. Sup ebdom. ad bened. aā. cū alijs ferialib⁹ si necesse fuerit. Cōfide filia fides tua te saluā fecit ⁊ salua facta est mulier ex illa hora.

Feria secūda. Lcō prima.

Et cōgregabūtur filij iuda ⁊ filij isrl' pariter: ⁊ ponent sibimet caput vnū: ⁊ ascendent de terra: q2 magn⁹ dies iezrabel. Tu autem domine.

Lectio secunda

Dicite fratribus vr̄is popul⁹ me⁹ ⁊ sorori vestre miam cōsecuta. Judicate matrem vr̄am iudicate: qm̄ ipa nō vxor mea ⁊ ego nō vir ei⁹. T.

Lectio tertia

Auferat fornicatiōes suas a facie sua et adulteria sua de medio vberū suo2: ne forte expoliam eā nudā: et statuā eā scd̄m diē natiuitatis sue: et ponā eā q̄si solitudinē

Feria tertia. Lcō prima

Et statuā eā velut terrā inuiā: et interficiam eā siti: et filio2 illorū

nō miserebor qm̄ filij fornicationū sunt q: fornicata est mater eoꝝ. Lcō.ij

C onfusa est que concepit eos q: dixit. Vadā post amatores meos q̄ dāt panes mihi et aq̄s meas: et lanā meā et linū meū. oleū meū. et potum meum. Lectio tertia

P ropter hoc ecce ego sepiā viā tuā spinis: et sepiā eā maceria. et semitas suas nō inueniet et sequet amatores suos et non apphendet eos et queret eos et nō inueniet

Feria quarta. Lcō prima

E t dicet. vadam et reuertar ad virū meū priorem: q: bn̄ mihi erat tūc magis q̄ nūc: et hoc nesciuit q: ego dedi ei frumentū et vinū et oleū. et argentū multiplicaui ei: et aurū que fecerūt baal.

I dcirco cōuertar L.ij et sumā frumentū meum in tpe suo: et vinum meum in tpe suo: et librabo lanā meā et linū meū que operiebāt ignominiam eius. Lectio tertia

E t nūc reuelabo stulticiā ei⁹ in oculis amatorū ei⁹. et vir nō eruet eā de manu mea. Tu.

Ferie quinta. Lcō prima.

E t cessare faciā omne gaudiū ei⁹ solēnitatem ei⁹. neomeniā eius. sabbatū eius et oīa festa tēpora ei⁹. Et corrumpā vineā ei⁹ et ficū ei⁹ de q̄bus dixit. Mercedes hee mee sunt: q̄s dederūt mihi amatores mei. Lcō.ij.

E t ponā eā in saltū: et comedet eā bestia agri. Et visitabo sup eā dies baalim quib⁹ accēdebat incēsum. et ornabat in aure sua. et monili suo et ibat post amatores suos et mei obliuiscebatur dicit domin⁹. Lcō tertia.

P ropter hoc ecce ego lactabo eā et ducam eā in solitudinē. Et loq̄r ad cor ei⁹ et dabo ei vinitores ei⁹ ex eodē loco: et vallē achor ad aperiēdā spem. Feria.vi.L.i.

E t canet ibi iuxta di

es iuuentutis sue et iuxta dies ascensionis sue. de terra egypti. Lcō scđa

tcrit i die illa. ait dominꝰ vocabit me vir meꝰ: ⁊ nō vocabit me vltra baaliz et auferā noīa baalim de ore eiꝰ et nō recordabit' vltra noīs eoꝝ.

Lectio tertia.

Et pcutiā cū eis fedꝰ in die illa cū bestia agri et cum volucre celi. et cū reptili terre. Et arcum ⁊ gladiū et bellū cō terā de terra. ⁊ dormire faciā eos fiducialiter. Tu aūt.

Sabbato. Lcō prima.

Et sponsabo te mihi i sempiternū ⁊ spōsabo te mihi in iusticia: ⁊ iudicio ⁊ in mīa ⁊ miserationibus.

Lectio secūda

Et spōsabo te mihi in fide: ⁊ scies qꝛ dominus. Et erit in die illa exaudiā dicit dn̄s: ⁊ exaudiā celos et illi exaudiēt terrā ⁊ terra exaudiet triticum et vinū ⁊ oleum: ⁊ hec exaudiēt iezrael. Tu.

Lectio tertia

Et seminabo eā michi in terrā ⁊ miserebor eiꝰ que fuit absq; mia. Et dicā nō populo meo: populus meꝰ es tu ⁊ ipse dicet deus meꝰ es tu. Dn̄ica. xxvi. Incipit micheas propheta. Lectio prima

Verbum dn̄i qđ factū est ad micheā morasthitem in diebꝰ ioathan achas: ⁊ ezechie regū iuda qđ vidit sup samariā ⁊ ihrl'm. Audite populi omnes et attendat terra: ⁊ plenitudo eiꝰ. ⁊ sit dn̄s deus vobis in testem dominus de templo sancto suo. Qꝛ ecce dn̄s egrediet' de loco suo ⁊ ascendet ⁊ calcabit sup excelsa terre: ℟. Vidi dominum. Lcō. ii.

Et cōsummētur montes subtus eū: ⁊ valles scindentur sicut cera a facie ignis sicut aque que decurrunt in preceps. In scelere iacob omne istud ⁊ in peccatis domus israel. Qđ scelus iacob: Nonne samaria: Et que excelsa iude: Nōne iherusalez.

t ponam sa Lcō.iij.
mariaz quasi aceruū lapidum in agro cuz plā-tatur vinea: ꝛ detrahem vallem lapides eius. Et fundamenta eius reuela bo: et omnia sculptilia ei⁹ concidentur. Et oēs mer cedes eius comburentur igni: ꝛ omnia ydola eius ponam in pditionem qꝛ de mercedib⁹ meretricis congregata sunt: et vsqꝫ ad mercedem meretricis reuertentur. Lcō quarta

S uper hoc plangam ꝛ vlulabo ꝛ vadā spo liatus ꝛ nudus. Faciam planctum velut draco-num et luctuz quasi sta-tionum quia desperata ē plaga eius: quia venit vsqꝫ ad iudam: tetigit por-tam populi mei vsqꝫ ad iherusalem. In geth noli te annunciare: lachrimis ne ploretis. Tu aūt dn̄e.

Lectio quinta.

I n domo pulueris pul uere vos conspergite et transite vobis habita tio pulchra. confusa igno minia. Nō est egressa que habitat in exitu. Planc-tum domus vicina acci-piet ex vobis que stetit si bimet: quia infirmata est in bonum que habitat in amaritudinib⁹. Quia des cendit malum a domino in portam iherusalem tu multus quadrige stupo-ris habitanti lathis. Tu.

Lectio sexta.

P rincipium peccati est filie syon quia in te ī uenta sunt scelera israel. Propterea dabit emissa-rios sup hereditatē geth: domos mendacij in de-ceptionem regibus israel-el. Adhuc heredem addu cam tibi que habitas in maresa: vsqꝫ odollam ve ni et gloria israel. Decal-nare ꝛ tondere super fili-os delitiarum tuaruz: di lata caluitium tuuz sicut aquila. quoniam captiui ducti sunt exte. Tu autez

Secūdum iohannem.

I n illo tpe. Cum suble uasset oculos ihus et vidisset qꝛ mlʼtitudo max

ima venit ad eũ dixit ad philippũ. vnde ememus panes vt mãducent hij. Et rel. Omel. venerabi lis bede. Lectio septima.

Quod subleuasse ocu-los ihs: et venientez ad se multitudinẽ vidis-se phibet: diuine pietatis iudiciũ est qr videlicz cũc tis ad se venire querenti bus gra mie celestis oc-currere cõsueuit et ne que rendo errare possint lucẽ sui spũs aperire currẽtib9

Nam qd oculi L. viij ihu dona spũs eius mystice designẽt: testat i apocalypsi iohes q figu-rate loquẽs de illo. Et vi dit inquit agnũ stãtez tã q occisuz hñtem cornua septẽ et oculos septẽ q sũt septẽ spũs dei missi i om nem terram Lcõ nona.

Quod tẽptans philip pũ dñs vñ inqt eme mus panes vt mãducẽt hij puida vtiq dispẽsati one facit: non vt ipe que nõ nouerat discat: sed vt philipp9 tarditatẽ sue fi-

dei quã magro sciẽte ipe nesciebat tẽptat9 agnos-cat et miraculo facto casti get. ps. Te deũ. V. Erui-tabunt sanctim. In laud. añ. Allã allã. Caplm. Bñdic-tio et claritas. V. Dñs regna uit. Ad bened. añ. De quin qz panibus et duob9 piscibus saciauit dñs quinqz milia ho minum. ps. Bened. Oro.

Excita quesum9 dñe tuoz fideliũ volun-tates vt diuini opis fruc tũ pperi9 exequẽtes pieta tis tue remedia maiora p cipiant. Per dñm. Ad vei peras caplm. Bñdictus de9. V. Dirigatur dñe. Et no ta q si festiuitas alicuius scti euenerit in ista dñica de quo offitiũ ad matut. et ad missaz et ad alias ho ras agat. vespe tñ de dñi ca eiusdẽ cãtant et dicat ad mag. añ. Cum subleuas set ocl'os ihũs et vidisset maxi mã multitu dinẽ venientẽ ad se dixit ad philippuz vnde eme-mus panes vt mãducent hij: hoc aũt dicebat temptãs eum ipe eñi sciebat quid esset factu

rus.. Oro. Oriatur domie

Si festū btē katherine dn̄ica p̄dicta euenerit q̄s sunt cātores fiāt vespere de btā katherina. Et his finitis incipiat̄ p secūdo mag. añ. Cū sublevasset Et nō repetant̄ añe. Et in secūdo mag. nō dicat̄ allā ad bn̄dicam⁹ dn̄o. Feria iij. L. i.

Ve qui cogitatis inutile ꝛ opamini malū in cubilib⁹ vr̄is. In luce matutina faciūt illud qm̄ cōtra dn̄z ē manus eoꝝ. Et cōcupierunt agros ꝛ violēter tulerūt ꝛ rapuerūt domos ꝛ calūniabant̄ virū ꝛ domū ei⁹: virū ꝛ hereditatē ei⁹. L. ij

Idcirco hec dicit dn̄s. Ecce ego cogito sup familiā istā malū vnde nō auferetis colla vr̄a ꝛ nō ambulabitis supbi qm̄ tp̄us pessimū est. In die illa sumet̄ sup vos parabola ꝛ cātabit̄ canticū cū suauitate dicentiū. Depopulatiōe vastati sum⁹. Pars populi mei cōmutata est. Tu aūt. Lcō. iij

Quō recedis a me cū reuertat̄ q̄ regiones nr̄as diuidat. ꝓpter hoc nō erit tibi mittēs funiculū sortis in cetu dn̄i o isrl̄. Ne loquami loquētes. nō stillabit sup istos non cōp̄hendet cōfusio dicit dominus iacob. Nunquid abbreuiat⁹ est sp̄us dn̄i aut tales sunt cogitationes eius. Feria. iij. L. prima.

Nōne verba mea bona sunt cū eo q̄ recte graditur: Et ecōtrario pp̄l̄us me⁹ in aduersariuz cōsurrexit. Desup tunicā pallium sustulistis ꝛ eos qui trāsiebāt simplr̄ conuertistis in bellum. Mulieres populi mei eiecistis d̄ domo delitiaꝝ suaꝝ a puulis eaꝝ tulistis laudē meam in ꝑpetuum. Lcō. ij.

Surgite ꝛ ite q: nō habetis hic requiē propter imundiciā ei⁹ corrumpet̄ putredine putredine pessima. Utinā nō essem vir hn̄s sp̄m̄ ꝛ mendatiū potius loquere. Stillabo tibi in vinū ꝛ in ebrietas

tem ⁊ erit sup quem stil-
latur populus iste. Lc. iij.

Congregatione con-
gregabo iacob totū
te in vnū conducā reliq-
as israel. Pariter ponam
illū quasi gregem in oui-
li quasi pecus in medio
caular. Tumultuabūtur
a multitudine hoim. ascē
det em pādens iter ante
eos. Diuidet ⁊ transibūt
portā ⁊ egredientur per
eam. Et trāsibit rex eorū
coram eis ⁊ dominus in
capite eorū. Feria. iiij. Lc. i.

Et dixit. audite princi
pes iacob ⁊ duces
domus israel. Nūquid nō
vestrum est scire iudiciū
qui odio habetis bonū
⁊ diligitis malū: qui vio
lenter tollitis pelles eorū
desuper eis ⁊ carnē eorū
de sup ossibus eorū. Qui
comederūt carnē populi
mei: ⁊ pellē eorū desup ex
coriauerunt ⁊ ossa eorū
cōfregerunt ⁊ cōciderūt.
sicut i lebeto: ⁊ quasi car-
nem in medio olle. Tu a.

Lectio secunda.

Tunc clamabūt ad do
minū ⁊ nō exaudiet
eos ⁊ abscōdet faciē su-
am ab eis in tempore il-
lo sicut nequiter egerunt
in adinuētionibus suis:
hec dicit dñs sup prophe
tas. qui seducūt populū
meū qui mordent denti-
bus suis: ⁊ predicāt pacē
Et si quis non dederit in
ore eorū quippiā sanctifi-
cant super eum preliū. ꝓ
pterea nox vobis pro vi-
sione erit ⁊ tenebre vobis
pro diuinatione. Lcō. iij.

Et occumbet sol super
prophetas ⁊ obtene
brabit super eos dies. Et
cōfundent qui vident vi
siones ⁊ cōfundentur di
uini. Et operient omnes
vultus suus: qꝛ nō est rñ
sum dei verūtamen ego
repletus sum fortitudine
spūs dñi iudicio ⁊ virtu
te vt annūciem iacob sce
lus suū: ⁊ israel peccatū
suum. Tu autem domie.

Feria quinta. Lcō prima.

Audite hoc principes
domus iacob ⁊ iu-

dices domus israel: q̄ abominamini iudicium et omnia recta peruertitis. Qui edificatis syon ī sanguinibus ⁊ ierusalem ī iniquitate. Principes eiꝰ in muneribus iudicabāt et sacerdotes eius in mercede docebant. Tu autem

Lectio secunda

Et prophete eius ī pecunia diuinabant ⁊ super dominum requiescebant dicentes. Nunquid nō dominꝰ in medio nostrum. Nō venient super nos mala. Propter hoc causa vestri syon quasi ager arabitur: et ierusalem quasi aceruus lapidum erit ⁊ mons templi in excelsa siluarum. Tu autem

Lectio tertia.

Et erit ī nouissimo dierum erit mons domus domini preparatus in vertice montium ⁊ sublimis super colles. Et fluent ad eum populi ⁊ properabunt gentes multe: et dicent. Venite ascendamus ad montem domini: et ad domum dei iacob: Et docebit nos de vijs suis et ibimus in semitis eius. q2 de syon egredietur lex: ⁊ verbum domini de ierusalem. Tu

Feria sexta. Lectio prima

Et iudicabit inter populos multos ⁊ corripiet gentes fortes vsq3 in longinquum. Et concident gladios suos in vomeres: ⁊ hastas suas in ligones. Non sumet gēs aduersum gentem gladium ⁊ nō discent vltra belligerare.

Lcō secunda.

Et sedebit vir subtus vineam suam ⁊ subtus ficum suam: ⁊ nō erit qui deterreat quia os domini exercituum locutum est. quia omnes populi ābulabant vnusquisq3 in nomine dei sui: nos autē ambulabimus in nomīe dei nostri in eternum ⁊ vltra. In die illa dicit dn̄s congregabo claudicantem: et eam quam eieceram colligam et quā afflixerā consolabor.

Lcō. iij

Et ponā claudicātē in reliqas ꝛ eā que laborauerat in gentē robustā. ꝛ regnabit dn̄s super eos in mōte syon: ex hoc nūc ꝛ vsq; ineternū Et tu turris gregis nebulosa filia syō vsq; ad te veniet: ꝛ veniet ptās prima regnū filie ihrl'm. Nunc q̄re merore cōtraheris. Tu

Sabbato. L. i.

Nunquid rex non est tibi aut cōsiliari⁹ tu⁹ perijt q: cōprehēdit te dolor sicut pturientē. Dole ꝛ satage filia syō q̄ ipertuȓiēs q: nūc egredieris de ciuitate ꝛ habitabis in regione et venies vsq; ad babilonē. Ibi liberaberis ibi redimet te dn̄s de manu inimicoȝ tuoȝ.

Lcō scd̄a

Et nūc cōgregate sūt sup te gētes multe que dicūt lapidet ꝛ aspiciat in celū ocul⁹ nr̄. ipi autē nō cognouerūt cogitationes dn̄i: ꝛ nō intellexerūt cōsiliū ei⁹. q: congregauit eos q̄si fenum aree Surge et tritura filia syō q: cornu tuū ponā ferreū et vngulas tuas ponam ereas. Et cōminues populos multos: ꝛ interficies dn̄o rapias eoȝ: et fortitudinē eoȝ dn̄o vniuerse terre.

L. iij.

Nunc vastaberis filia latrōis Obsidionē posuerūt sup nos in virga pcutiāt maxillā iudicis isrl'. Et tu bethleem effratu puulus es in milib⁹ iuda. Ex te michi egredieť qui sit dn̄ator in isrl' et egressus ei⁹ ab inicio a dieb⁹ eternitatis. ꝓpter hoc dabit eos vsq; ad tp̄us in quo pturiens pariet. Et reliquie fratruȝ ei⁹ cōuertentur ad filios israel.

Incipit officium san
ctorum per totius anni cir-
culum. Et est notandum quod
est differentia in officio inter
sanctos habentes clas: bau-
des et cantores. Quando
sanctus habet clas dicitur Te
deum laudamus in matutinis
et non dicuntur suppsalmi.
Quando vero non habet clas
non dicitur Te deum. et dicun
tur suppsalmi ad horas.
Quando sanctus habet bau-
des nulla est differentia in officio
sed solum in pulsatione:
Item quando sanctus habet
cantores, repetitur antiphona de
Mag. in primis vespis. et
Inuitatorium in matutinis
et antiphona de Benedictus. Et in
secundis vespis non dicitur Ca-
pitulum. sed loco illius dicitur
Alleluia. Et repetitur etiam antiphona de
Mag. in dictis secundis ves-
pis Et dicitur Benedicamus
domino alleluia in primis et secundis
vespis et in matutinis. Et
dicitur Te deum. et non dicun
tur superpsalmi Et nota
quod quando duo festa sequun
tur quorum primum habet. ix.
lect. et secundum habet cantores
secunde vespe primi sancti dicun
tur de sancto habente canto-
res. Etiam nota quod vbi san
ctus non habet propriam legen
dam lectiones fiunt de hy-
storia biblie. Iterum notan
dum est quod quando dimittitur festum
alicuius sancti propter octauas
vel aliquod aliud festum
non repetitur nisi habeat no
uem lectiones. Exceptis
spensipi: elasipi: mebelasi-
pi: nichomedis: vedasti et
amandi. Que vero sunt illa
festa habentia clas: baudes
et cantores inuenies in ka-
lendario et locis suis.

Et primo in natali sancti
stephani prothomris et le-
uite Ad processionem si cele-
bratur officium in sancta ecclesia
viennensi. vel in alia vbi so-
let fieri processio. ℟.

Inclitus martir stephanus
dum aim scm ad supna gaudia
attolleret Inter beata suppli-
cia non minus fuit consumpsisse
sanguinem quod fudisse. ℣. Felici
commercio pro terrenis celestia
pro perituris eterna commutans
Inter beata. antiphona. Beatus ste-
phanus leuita magnificus si-

cut ante alios dñice passionis et pietatis emicuit imitator sic dñe apud te pro nobis ppetuꝰ sit intercessor. revetatur añ. ps. Magnificat. Oratio

Da nobis quesumꝰ domine imitari qđ colimus vt discamus et inimicos diligere: quia eius natalicia celebramꝰ qui nouit etiã pro psecutoribus exorare dñm nostrũ iesum christum. Qui tecũ viuit. In die Inuitatoriũ. Uenite populi ad collaudandũ regem regũ et dominũ Qui triumphat in martire suo stephano. ps. Uenite. In primo nocturno ã. Hesterna die dñs natus est in terris vt stephanus nasceretur in celis ingressus dñs mundũ vt stephanus ingrederet in celũ. ps Beatus vir. añ. Patefacte sũt ianue celi christi martiri beato stephano qui in numero martirũ inuentus est primus ꝛ ideo triũphat in celis coronatus. ps. Quare fremuerũt Añ. Impii super iustum iactu ram fecerũt vt eũ morti traderent ac ille gaudẽs suscepit lapides vt mereretur accipe coronã glorie allã. ps. Domine quid multi. ℣. Stephanus autẽ plenus gratia et fortitudine. ℟. Faciebat prodigia ꝛ signa magna in populo. Incipit passio sancti stephani ꝓthomris. Lec. prima

In diebus illis crescente numero discipuloꝝ factũ est murmur grecoꝝ apđ hebreos: eo qđ despiceretur in misterio quotidiano vidue eoꝝ. Conuocãtes autẽ duodeci multitudinẽ discipulorum dixerũt nõ est equũ nos derelinquere verbũ dei: ꝛ ministrare mensis. Considerate ergo fratres viros ex vobis boni testimonũ septẽ plenos spiritu ꝛ sapiẽtia. quos cõstituemus super hoc opus: Nos vero orationi et misterio verbi instantes erimus. ℟. Stephanus autẽ plenus gratia et fortitudine Faciebat prodigia ꝛ signa magna in populo. ℣. Surrexerũt quidã de synagoga disputantes cũ stephano et nõ poterant resistere sapientie

et spiritui qui loquebat. Faciebat. Gloria patri et filio et spiritui sancto. In pplo. Lcō. ii.

Et placuit sermo corā omni multitudine et elegerūt stephanū virum plenum fide et spū sctō et philippū ꝛ procorē ꝛ nichanorē. et timonē. et parmenā. et nicholaum aduenā antiochenū. Hoc statuerūt ante cōspectū apostolorum: et orātes imposuerūt eis manus. Verbū autē dei crescebat: et multiplicabat nūerus discipulorum in hierusalē valde. Multa etiā turba sacerdotum obediebat fidei. R. Videbant omēs stephanū qui erant in consilio. Et intuebātur vultū eius tanquā vultum angeli stantis inter illos. V. Plenus gratia et fortitudie faciebat pdigia et signa magna in pplo. Et intue. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Inter illos

Stephanus Lcō. iii. autē plenus gratia ꝛ fortitudine: faciebat pdigia ꝛ signa magna in populo. Surrexerūt aūt quidā de synagoga que appellat libertinorum et cyrenentiū et alexandrinorū et eorum qui erant a cilicia et asia: disputātes cū stephano: ꝛ nō poterāt resistere sapiētie et spūi q loquebat. Propter qd argueretur ab eo cū omni fiducia. R. Intuens in celū btūs stephanus vidit gloriā dei et ait. Ecce video celos apertos et filiū homis stantē a dextris virtutis dei. V. Cū aūt esset stephanus plenus spū sancto intendēs in celū vidit gloriā dei et ait. Ecce video. Gloria patri ꝛ filio et spiritui sancto. Iterū repetat R. In scdo nocturno an. Intuens in celū beatus stephanus vidit gliam dei et ait ecce video celos apertos et filium hominis stantem a dextris dei. Ps. Cum inuocarem exaudiuit me. An. Positis autē genibus clamauit dicens domine accipe spiritū meū: et ne statuas illis hoc peccatum. Ps. Verba mea. auribus. An. Stephanus seruus dei quem lapidabāt iudei vidit celos aptos vidit et

introiuit beatus homo cui celi patebũt. ps. Dñe dñs noster. v. Ecce video celos apertos et iesum stantem a dextris virtutis dei. Lec. quarta

Cum ergo nõ possent resistere veritati tũc submiserũt viros qui dixerunt se audisse eũ dicentẽ verba blasphemie ĩ moysen et deũ. Cõmouerunt itaq plebem et seniores et scribas: et currẽtes rapuerunt eũ. et adduxerũt in consiliũ. Et statuerunt testes falsos dicẽtes. Homo iste non cessat loqui verba aduersus locũ sanctũ: et legem. Audiuimus eni eũ dicentez qm̃ iesus nazarenus hic destruet locum istũ et mutabit traditiones quas tradidit nobis moyses. R. Impetũ fecerũt vnanimiter in eũ et eiiciẽtes eũ extra ciuitatẽ Inuocantem et dicentẽ Dñe accipe spiritũ meũ v. Et testes depo suerũt vestimẽta sua secus pedes adolescentis qui vocabaf saulus et lapidabãt stephanũ. Domine. Gloria patri et filio et spiritui scto. Spm̃ meũ. Lec. v.

Et intuentes eũ om̃s qui sedebant in consilio: viderunt faciẽ ei9 tãq̃ faciem angeli. Dixit autẽ princeps sacerdotũ stephano: si hec ita se habẽt? Qui ait. Uiri fratres et patres audite. Deus glorie apparuit patri nr̃o abrahe cum esset ĩ mesopotamia priusquã moreref in charram: et inde transtulit illum in terrã caldeoꝝ et dixit ad illũ. Exi de terra et de cognatione tua: veni in terrã quã tibi mõstrauero. R. Lapidabãt stephanũ inuocantẽ et dicentẽ Dñe iesu christe accipe spiritũ meũ et ne statuas illis hoc pctm̃. v. Positis autẽ genib9 clamabat voce magna dicens. Domine. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Hoc pctm̃. Lec. vi.

Tunc exiit de terra caldeoꝝ: et habitauit in charram. Et inde postq̃ mortuus est pater ei9: trãstulit illũ in terram istã in qua nũc vos habitatis. et nõ dedit illi hereditatẽ

in ea nec passum pedis. Et repromisit dare illi eā in possessionē et semini eius post ipsum: cū nō haberet filiū. ℞. Hesterna die dñs natus est in terris Ut stephanus nasceretur in celis. Ingressus dñs mundū vt stephanus ingrederetur in celum. ℣. Heri eni rex noster trabea carnis indutus de aula vteri virginalis egrediens visitare dignatus est mundū. Ut stephanus. Glīa patri et filio et spirituisancto. Iterū repetat ℞. In.iii.noct.añ. Btūs stephanus levi. Quere supra ad prias vespas. ps. In dño cōfido. Añ. Requiret a vobis omis sanguis iustus a sanguine abel iusti vsq3 ad sanguinem zacharie filii barachie quem occidistis inter templū et altare. ps. Dñe quis habitabit. Añ. Amen dico vobis nō me videbitis amodo donec dicatis bñdictus qui venit in nomine dñi. ps. Dñe in virtute. ℣. Lapidabant stephanū invocantē et dicentē ℞. Dñe iesu christe accipe spiritū meum· Lectio sanct. euangelii scdm matheū.

In illo tempore: Dicebat iesus turbis iudeorum. Ecce ego mitto ad vos pphetas: et sapiētes et scribas. et ex illis occidetis et crucifigetis: ⁊ flagellabitis in synagogis vestris. Et reliqua. Lc. vii.

Heret sane lectio presens supiori: in qua dicitur. Et vos adimplete mēsurā patrū vestroꝝ. Id est quod illis defuit: vos adimplete. Illi eni interfecerūt servos: vos dñm crucifigere. Illi pphetas: vos eū qui per prophetas ṗdicatus est Potest hoc ad discipulos eius referri: de quib⁹ nūc dicit. Ecce ego mitto ad vos pphetas. et cetera. ℞. Curaverunt stephanū viri timorati et fecerūt planctū magnū super eū. Facta est autem et psecutio magna in ecclesia q̄ erat hierosolimis. ℣. Saulus vero devastabat ecclesiā p domos intrans trahens viros ac mulieres trahebat in custodiā Facta. Gloria patri et filio et

spiritui sancto. Hierosolimis.
Lcõ viii.
Obserua iuxta apostolũ scri-
bentẽ ad corinthios. va-
ria dona esse discipulorũ
christi: alios prophetas q̃
ventura p̃dicant. alios sa
pientes qui nouerũt quã
do debeant proferre sermo
nẽ. alios scribas i lege do
ctissimos qui describũt in
tabulis cordis sui. ℟. Po-
suisti. Quere in cõi sctõꝝ.
Lcõ. ix.
Ex quibus lapidatus est stepha
nus. paulus occisus cruci
fixus petrus flagellati in
actibus apostoloꝝ disci-
puli. et psecuti de ciuitate
in ciuitatẽ. expellentes de
iudea vt ad gentiũ popu
los transmigrarent. vt ve
niat sup vos omnis san-
guis iustus: qui effusus ẽ
super terram. ℟. Inclitus
martir stephanus. ℣. Felici cõ
mercio. Quere supra ad pri
mas vespas. ps. Te deũ.
In laud. añ. Stephan⁹
autem plenus gratia et fortitu
dine faciebat signa magna i po
pulo. Añ. Ecce video celos a-
pertos et iesum stantem a dex-
tris dei. Añ. Impetũ fecerunt
vnanimiter in eum ⁊ eicientes
eum extra ciuitatẽ lapidabant
inuocantem et dicentem domi
ne accipe spiritũ meũ. Añ. La
pidauerunt stephanũ et ipse in
uocabat dñm dicens ne statu-
as illis hoc peccatũ. Añ. Ste
phanus vidit celos apertos vi
dit et introiuit beat⁹ homo cui
celi patebũt. Capl'm. Btũs
vir qui in sapiẽtia. ℟c. br⁹.
Stola iocũditatis. ℟c. Añ.
Sepelierunt stephanũ viri ti-
morati et fecerunt planctũ ma
gnũ super eum. Iterũ repeta
tur añ. ps. Bñdictus. orõ
Da nobis quesum⁹ dñe.
quere supra ad primas vs
Ad primã ad terciam ad
sextam ad nonã et ad cõ-
pletoriũ. ℟. Sederunt prin
cipes et aduersũ me loqueban
tur et iniqui persecuti sunt me.
Orõ. Da nobis quesum⁹
Ad vespas añ de laudib⁹
Stephanus. cũ aliis aĩs. et
dicant psal. feriales. Allã.
℣. Video celos apertos et ie-
sum stantem a dextris virtutis
dei. Ad mag. añ. Amẽ dico

vobis. Querere in tercio noc-
eturno: et reiteret.

Oratio.

Omnipotens sempiterne deus: qui primitias martirum in beati leuite stephani sanguine dedicasti: tribue quesumus. vt ipse pro nobis intercessor existat qui pro suis etiam persecutoribus exorauit dominum nostrum iesum christum De sancto iohanne euangelista ad processionem si celebratur officium in sancta ecclesia viennensi vel in alia vbi solet fieri processio. Rx. In medio ecclesie aperuit os eius. Et impleuit eum dominus spiritu sapientie et intellectus. V. Iocunditatem et exultationem thesaurisauit super eum. Et impleuit eum. Añ. Iste est iohannes qui supra pectus domini in cena recubuit beatus apostolus cui reuelata sunt secreta celestia. Repetatur añ. Ps. Magnificat anima mea. dominum. etc. Oro.

Ecclesiam tuam quesumus domine benignus illustra: vt beati iohannis euangeliste illuminata doctrinis ad dona perueniat sempiterna. Per dominum. In die Inuitatorium. Adoremus apostolorum. Qui priuilegio amoris iohannem dilexit apostolum. Ps. Venite. In primo noct. añ. Johannes apostolus et euangelista virgo est electus a domino atque inter ceteros magis dilectus. Ps. Celi enarrant. Añ. Supra pectus domini iesu recumbens euangelii fluenta de ipso sacro dominici pectoris fonte potauit. Ps. Benedicam. Añ. Quasi vnus ex paradisi fluminibus euangelista iohannes verbi dei gratiam in toto terrarum orbe diffudit. Ps. Eructauit. V. In omnem terram exiuit sonus eorum. Rx. Et in fines orbis terre verba eorum

Lectio prima.

Apocalipsis iesu christi quam dedit illi deus ostendere seruis suis. que oportet fieri cito. et significauit mittens per angelum suum seruo suo iohanni qui contestatus est verbum dei. et testimonium iesu christi: in his quecunque vidit. Beatus qui legit et qui audit verba

prophetie huius: et seruat que i illa scripta sunt. Tēpus eni in proximo est.
℟. Valde honorādus est beatus iohānes qui supra pectus dñi in cena recubuit. Cui christus in cruce matrē virginē virgini cōmendauit. ℣. Hic est discipulus ille quē diligebat iesus qui supra pectus dñi in cena recubuit. Cui christus. Gloria patri et filio et spiritui sctō. Cōmendauit. Lcō. ii.

Iohānes septē ecclesiis que sunt in asia: gratia vobis ⁊ pax ab eo qui est et qui erat et qui venturus est. Et a septem spiritibus qui in cōspectu throni eius sunt. et ab iesu christo q̇ est testis fidelis primogenitus mortuoꝝ. et princeps regum terre. qui dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris i sanguine suo. et fecit nostrum regnū sacerdotes deo ⁊ patri suo. Ipsi glia et impiū in secula seculoꝝ Amen.
℟. Ecce puer meus quē elegi dixit dñs. Electus meus cōplacuit sibi in illo aīa mea. ℣. Dedi super eum spiritū meū iudiciū gentibus profert. Electus. Glia patri et filio et spūi sctō. Anima mea. Lcō. iii.

Ecce venit cū nubib⁹ ⁊ vidit eū omīs oculus. et qui eū pupugerūt et plangent se sup eū oēs tribus terre etiam amen. Ego sum alpha et. o. principiū et finis. dicit dominus deus qui est et q̇ erat et qui vēturus est omps.
℟. In illa die suscipiā te seruū meū et ponā te sicut signaculū in cōspectu meo. Qm̄ ego elegi te dixit dñs. ℣. Esto fidelis vsq3 ad mortē et dabo tibi coronā vite. Qm̄ ego. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Iterū repetat ℟. In secūdo nock. añ. Diligebat autē eū iesus qm̄ specialis prerogatiua castitatis ampliori dilectione fecerat dignū quia virgo electus ab ipso virgo i euū permāsit. ps. Omēs gētes Añ. In feruentis olei dolio missus iohānes apostolus diuina se protegente gratia illesus exiuit. ps. Exaudi deus depre. Añ. Sctūs iohānes

relegatus a domiciano ppter constantiam predicationis in pathmos insula diuinitus meruit cōsolari et secretis adiūgi celestibus allā. ps. Exaudi deus oratione meā cū deprecor. v. Cōstitues eos principes sup omēm terram. &c.

Lcō. iiii.

Ego iohannes frater vester et particeps in tribulatione et regno et patiētia i iesu: fui in insula que appellat pathmos ppter verbum dei et testimonium iesu. Fui in spiritu in dñica die et audiui post me vocem magnā tanquā tube dicētis. Quod vides scribe in libro: et mitte septē ecclesiis que sunt in asia. ephesum & smyrnā & pargamū et thyatiram. et sardis et philadelphiam et laodiciam. R. Diligebat autē eū iesus qm̄ specialis prerogatiua castitatis ampliori dilectione fecerat dignū. Quia virgo electus ab ipso i neuū permansit. V. In cruce deniqz moriturus huic matrē virginē virgini cōmendauit. Quia virgo. Gloria patri et filio et spiritui sctō Permansit.

Lcō. v.

Et cōuersus sum vt viderē vocē que loquebatur mecū. Et cōuersus vidi septē candelabra aurea. et in medio septē candelabrorū aureorū similē filio hominis vestitum podere: et precinctū ad mamillas zona aurea. Caput autē eius et capilli erant cādidi tanquā lana alba vel tanquā nix. Et oculi eius velut flāma ignis: et pedes eius similes auricalco sicut in camino ignis ardentis. Et vox illius tanquā vox aquarū multarū: et habebat i dextera sua stellas septē. Et de ore ei⁹ gladius vtraqz parte acutus exibat: et facies eius sicut sol lucet in virtute sua. R. Hic est discipulus ille qui testimoniū phibet de his et scripsit hec. Et scimus quia verū est testimoniū eius. V. Quāta audiuimus et cognouimus ea et patres nostri narrauerūt nobis. Et scimus. Glia patri et filio et spi-

ritui sancto. Testimoniũ eius.

Et cũ vidis- Lcõ vi. sem eũ cecidi ad pe- des eiꝰ tanq̃ mortuꝰ. Et po suit dexterã suã sup me di cens. Noli timere. Ego sũ primus et nouissimꝰ ꝛ vi uus. et fui mortuus. ꝛ ec- ce sum viuẽs in secula se- culorũ. Et habeo claues mortis et inferni. Scribe ergo que vidisti. ꝛ que sũt et que oportet fieri post hec. Sacramentũ septem stellarũ quas vidisti i dex tera mea. et septẽ cande- labra aurea. Septẽ stelle angeli sunt septẽ ecclesia- rũ: et candelabra septẽ: se ptem ecclie sunt. ℟. Iste ẽ iohãnes qui supra pectus dñi in cena recubuit. Btũs aposto lus cui reuelata sunt secreta ce lestia. ℣. Valde honorãdus ẽ btũs iohãnes qui supra pectꝰ dñi in cena recubuit. Beatus. Gloria patri et filio ꝛ spiritui sancto. Iterũ redicat. ℟.

In. iii. noct. añ. Appa- ruit caro suo iohãni dñs iesus christus cum discipulis suis ꝛ dixit ei veni dilecte mi ad me quia tempus est vt epuleris in conuiuio meo cum fratribus tu is. ps. Confitebimur. Añ. Expandẽs manus suas ad de um dixit. inuitatus ad conui- uiũ tuũ venio gratias agens quia me dignatus es dñe iesu christe ad tuas epulas inuita re sciens qđ ex toto corde meo desiderabam te. ps. Dñs re gnauit exultet. Añ. Domie suscipe me vt cum fratribꝰ me- is sim cũ quibus veniẽs inuita sti me aperi michi ianuã vite ꝛ perduc me ad conuiuiũ epula rũ tuarũ tu es eni christus filiꝰ dei viui qui pcepto patris mũ dum saluasti tibi gratias refe- rimus per infinita seculorũ se- cula. ps. Dñs regnauit ira scant. ℣. Nimis honorati sũt

Lectio scti euãgelii se- cundũ iohẽm.

In illo tpe. Dixit iesus petro. Sequere me. Cõuersus petrus: vidit il lum discipulũ quẽ dilige- bat iesus sequentẽ qui et recubuit in cena supra pe- ctus eius et dixit. Domie quis est qui tradet te. Et reliqua. Lcõ vii.

Lectio sancti euangelii que nobis modo lecta est fratres mei: tantum maiori a nobis intentiõe debet per singula v̾ba pẽsari quãto magna sup̃ne gratie dulcedine tota redundat. Cõmendat eni nobis btissimus euãgelista et apostolus iohãnes priuilegiũ amoris p̃cipui quo ceteris amplius meruit honorari a dño. ℟. Qui vicerit faciam illum colũnam in templo meo dixit dñs. Et scribam sup̱ eũ nomen meũ et nomen ciuitatis noue hierusalem ℣. Uincenti dabo ei edere de ligno vite: quod est in paradiso dei mei. Et scribã. Glia patri et filio et spiritui sancto Hierusalem. Lcõ viii.

Cõmendat testimonium euãgelice descriptionis: qd̾ veritate diuina subnixum. nullus fideliũ dubitare p̱mittit̃. Cõmendat placidam sue carnis absolutionẽ: quã dño specialiter se visitante percipit. Sed vt p̱fecte lectionis hui⁹ principia cõsiderare valeam⁹: libet sup̱ iora parũper attendere. ℟. Cibauit illum dñs pane vite et intellectus et aqua sapientie salutaris potauit eũ. Et inaltauit illũ apud proximos suos. ℣. In medio ecclie aperuit os eius et impleuit eum spũ sapiẽtie et intellectus. Et inaltauit. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Proximos suos.

Lectio nona.

Apparuit domin⁹ post resurrectionem discipulis septem. inter quos erant petrus et iohannes frustra in piscãdo tota nocte laborantibus ⁊ stans i littore copiosa rethe eorum pisciũ multitudine repleuit. moxq̃ egressos ad terram inuitauit ad prandium. Et inter prandium tercio petrum an se amaret interrogauit. ac tercio amorem confitenti quia ter eum negauerat eque tercio pascendas suas oues commisit. Ac deinde quia pro earũdem ouium id est aiarũ fideliũ cura pastorali vsq̃ ad marti

riū crucis esset puentur⁹: intimauit dicens. Amen amen dico tibi: cum esses iunior cingebas te. et ambulabas vbi volebas. Cū aūt senueris: extēdes manus tuas et alius te cinget ꝛ ducet quo tu nō vis. ℟. In medio eclesie. ℣. Iocūditatē. vt supra. Gloria patri et filio et spiritui sancto sicut erat in principio et nūc et semp et in secula seculorum Amen. Iterū dicatur ℟. ps. Te deum. ℣. Nimis honorati sūt ꝛcetera. In laud. aň. Valde honorādus est btūs iohannes qui supra pectus dñi in cena recubuit. Aň. Hic est discipulus ille qui testimoniū phibet de his et scripsit hec et scimus quia verū est testimoniū eius. Aň. Hic est discipulus meus sic eum volo manere donec veniam. Aň. Exiit sermo inter fratres ꝙ discipulus ille nō moritur et nō dixit iesus nō moritur sed sic eū volo manere donec veniā. Aň. Sic eū volo manere donec veniā tu me sequere. Caplm. Iā nō estis hos. ℣. Annūciauerunt opera dei. ꝛc. Ad bened⁹ aň. Iste est discipulus qui dignus fuit esse inter secreta dñi iste solus meruit diuina inspiratione dicere in principio erat verbū et verbū erat apud deum et deus erat verbum. Iterū repetať aň. ps. Benedictus Orō. Ecclesiā tuam vt supra. Ad primam ad terciā ad sextā ad nonā et ad completoriū. ℟. Exiit sermo inter fratres ꝙ discipulus ille nō moritur. Orō. Ecclesiā tuā vt supra. Ad vespas aň. Iurauit dñs et non penitebit eū tu es sacerdos ineternū. ps. Dixit dñs. Aň. Collocet eū dñs cum principibus ppli sui p. Laudate pueri. Aň. Disrupisti dñe vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis. p. Credidi. Aň. Euntes ibant ꝛ flebant mittētes semina sua ps. In conuertendo. Aň. Confortatus est principatus eorū et honorati sunt amici tui de⁹ ps. Dñe probasti me. Alleluya. ℣. Venite ad me oēs ꝗ laboratis ꝛ onerati estis et ego reficiam vos. Aň. Dñe suscipe me. Repetať aň. Quere in

laudib⁹ ꝓximis ꝓteritis.
Beati iohan̄s Orō.
Bnis euāgeliste quesu-
m⁹ dn̄e supplicatione pla
catus: et veniā nobis tri-
bue et remedia sempiter-
na concede. Per dn̄m no
strum. Sctōꝝ innocen
tiū ad ꝓcessionē. R. Cen-
tū quadragita. quere hoc re-
sponsoriū in nona lectiōe
sequēti. Ad mag: añ. Hi
empti sunt ex omībus primicie
deo et agno et in ore ipsoꝝ nō
est inuentū mendaciū. Repe-
tat̄ ā. ps. Magn̄. Orō.
Deus cuius hodier-
na die preconiū in
nocentes martires nō lo
quēdo sed moriēdo con-
fessi sunt oīa in nobis vi-
cioꝝ mala mortifica: vt fi
dem tuā quā lingua nr̄a
loquitur. etiā moribus vi
ta fateatur. Per dn̄m. Ad
matutin̄. Inuitat̄. Adore
mus dn̄m Qui in sctis glorio-
sus est. ps. Venite. In pri
mo noct. añ. Beati paupes
ps: Beatus vir. cū aliis
aīs et psalmis plurimoꝝ
martiru. v. Exultēt iusti. ꝛc

Vidi ange- Lcō pria
lū ascendentē ab or-
tu solis. habentē signum
dei viui. et clamauit voce
magna quatuor angelis
quibus datum est nocere
terre et mari dicens. Noli
te nocere terre neq₃ mari.
neq₃ arboribꝫ: quoadusq₃
signemus seruos dei no-
stri in frontibus coꝝ. Lo-
co de Tu autē dicatur in
sex lec. Per illoꝝ agnum
subsequentiū quocūq₃ ie-
rit. cū mulieribꝫ nō quo-
inquinatoꝝ intercessionē
cuncti valens iesus mise-
reatur nostri. Ameu. R.
Sub altare dei audiui voces
occisoꝝ dicentiū. Quare non
defendis sanguinē nostrū. Et ac-
ceperunt diuinū responsū ad-
huc sustinete modicū tempus
donec impleatur numerus fra-
trū vestroꝝ. V. Vidi sub alta
re dei aīas interfectoꝝ ꝓpter
verbū dei et ꝓpter testimoniū
quod habebāt et clamabāt vo-
ce magna dicentes. Quare nō.
Gloria patri et filio et spiri-
tui sancto. Vestrorum

Lectio secunda.

Et audiui numerũ si-
gnatoꝝ. centũ qua-
draginta quatuor milia
signati: ex omi tribu isrl.
Ex tribu iuda: duodecim
milia signati. Ex tribu ru
ben. duodeci milia signa
ti. ex tribu gad: duodecim
milia signati. Ex tribu a-
ser: duodeci milia signati
Ex tribu neptalim: duo-
deci milia signati. Ex tri-
bu manasse: duodeci mi-
lia signati. Ex tribu syme
on: duodeci milia signati
Ex tribu leui: duodeci mi
lia signati. Ex tribu ysa-
char: duodeci milia signa
ti. Ex tribu zabulon: duo
deci milia signati. Ex tri-
bu ioseph: duodeci milia
signati Ex tribu benia-
min: duodeci milia signa
ti. Per illorũ agnũ subse-
quentiũ quocunqꝫ ierit: cũ
mulierib⁹ nõ coinquina
toꝝ intercessionẽ: cũcti va
lens iesus misereat nostri
Amen. ℟. Adorauerũt vi-
uentẽ in secula seculorũ. Mit-
tentes coronas suas ante thro
nũ dñi dei sui. ℣. Et ceciderũt
in cõspectu throni in facies su
as et adorauerũt viuentẽ in se-
cula. Mittẽtes. Gloria patri et
filio et spiritui sancto. Dei sui

Lectio tercia.

Post hec vidi turbam
magnam quam di-
numerare nemo poterat
ex oibus gentibus ⁊ tri-
bubus et pplis ⁊ linguis
stantes ante thronũ i cõ-
spectu agni. amicti stolis
albis: et palme in mani-
bus eoꝝ. Et clamabãt vo
ce magna: dicentes. Sa-
lus deo nostro: qui sedet
super throno et agno. Et
oms angeli stabãt in cir-
cuitu throni et seniores.
et quatuor animaliũ. ⁊ ce
ciderũt in cõspectu thro-
ni in facies suas. ⁊ adora
uerũt deũ dicẽtes Amen
℟. Effuderũt sanguinẽ sancto
rũ velut aquã in circuitu hieru
salem. Et nõ erat qui sepeliret.
℣. Posuerunt mortalia seruo-
rũ tuorũ escas volatilibus celi
carnes sanctorũ tuorũ bestiis
terre. Et nõ erat. Gloria patri
et filio et spiritui sancto. Qui
sepeliret. In scdo noct. añ.

Justi autem et cetera. ℣. Justorum anime. et cetera vt supra

Lectio quarta

Benedictio et claritas et sapientia et gratiarum actio. honor et virtus. et fortitudo deo nostro in secula seculorum Amen. Et respondens vnus de senioribus: dixit michi. Hi qui amicti sunt stolis albis quid sunt et vnde venerunt? Et dixi illi Domine mi tu scis. Et dixit michi. Hi sunt qui venerunt de tribulatione magna: et lauerunt stolas suas. et dealbauerunt eas in sanguine agni. Ideo sunt ante thronum dei: et seruiunt ei die ac nocte in templo eius. ℟. Isti sunt qui passi sunt propter te domine vindica eos. Quia clamant ad te tota die. ℣. Vindica domine sanguinem sanctorum tuorum qui effusus est. Quia clamant. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Tota die.

Lectio quinta.

Et qui sedet in throno: habitabit super eos. Non esurient neque sitient amplius. neque cadet super illos sol neque vllus estus quoniam agnus qui in medio throni est reget illos. et deducet illos ad viam fontis aquarum. Et extergeet deus omnem lachrimam ex oculis eorum. ℟. Ecce vidi agnum stantem supra montem syon et cum eo sanctorum milia. Et habebant nomen eius et nomen patris eius scriptum in frontibus suis. ℣. Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati virgines enim sunt et sequuntur agnum. Et habebant. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Fratribus suis. Sermo sancti augustini. Lectio vi.

Hodie fratres carissimi natalem infantium colimus: quos ab herode crudelissimo rege interfectos esse euangelii textus eloquitur. Et ideo cum summa exultatione gaudeat terra nostra: celestium militum et tantarum parens fecunda virtutum. Ecce profanus hostis nunquam beatis paruulis. tantum prodesse potuisset obsequio: quantum profuit

odio. Nam sicut sacratissi
ma p̄sentis dici festa ma-
nifestant: quantū contra
beatos paruulos iniqui-
tas abundauit. tantū in
eis gratia bn̄dictionis ef
fulsit. ℟. Absterget deus. ℣.
Non esurient. quere in cōi
sctōꝝ plurimoꝝ mr. In
scdo noct. an̄. Reddidit de
us. ℣. Sancti per fidē Secū
In illo dū matheū.
tpe. Angelus dn̄i ap-
paruit in somnis ioseph
dicens. Surge et accipe
puerū et matrē eius: ⁊ fu-
ge in egyptū: Et esto ibi
vsq; dum dicā tibi. Futu-
rū est enī: vt herodes que
rat puerū ad perdendum
eū. Et reliqua. Lcō. vii.
De morte p̄ciosa mar
tirū christi innocen
tū: sacra nobis est fratres
carissimi euangelii lectio
recitata in qua tamē oīm
christi martirū p̄ciosa est
mors designata. Q̄d eni
paruuli occisi sunt: signifi
cat per humilitatis meritū
ad martirū perueniendū
gloriam. ℟. Letamini. ℣.
Cantate. quere in cōi san-
ctoꝝ plurimoꝝ martirū.
Et quia Lcō. viii.
nisi cōuersus fuerit
quis et effectus vt paruu
lus: nō possit aiam dare
pro christo. Q̄d et i beth-
leem et in omibus finib⁹
eius occisi sunt. ostendit
non solum in iudea vnde
ecclesie cepit origo. sed et
in omibus eiusdē ecclesie
finibus quacūq; per orbē
diffusa est. p̄secutionē se-
uiturā perfidoꝝ. et pioꝝ
patientiā esse coronandā
℟. Exultabūt. ℣. Epulētur.
Quere in cōi sctōꝝ pluri-
moꝝ martirꝝ. Lcō. ix.
Quia bimi occisi sunt
doctrina et opera-
tione perfectos indicant.
Q̄d vero infra simplices
vel idiotas. fide tamē nō
ficta. constantia. fortes e-
que denūciant. Q̄d illi q̄
dem occisi sunt: sed christ⁹
qui querebatur occidi vi-
uens euasit: insinuat cor-
pora quidē martirū ab i-
piis posse perimi sed chri-
stum pro quo p̄secutio to

ta sciuit. nullaten⁹ eis vel viuētibus vel occisis posse auferri: sed eos veraciter contestari. quia siue viuimus dño viuimus. siue morimur dño morimur. Siue eni viuim⁹ siue morimur: dñi sumus. ℞. Centum quadraginta quatuor milia qui empti sunt de terra hi sunt qui cū mulieribus nō sūt coinquinati virgines eni pmāserunt Jdeo regnant cū deo et agnus dei cum illis. ℣. Hi empti sunt ex omibus pmitie deo et agno et in ore eorū nō est inuentū mendaciū. Jdeo. Gloria patri et filio et spiritui sancto. sicut erat in principio et nūc et semp et in secula seculorū amē. Jterū repetat ℞. Centum. ps. Te deum. ℣. Exultabūt sancti. etc. Jn laudib⁹ añ. Herodes iratus occidit multos pueros in bethleē iude ciuitate dauid. Añ. Vox in rama audita est ploratus et vlulatus rachel plorans filios suos. Añ. Lauerūt stolas suas et candidas eas fecerūt in sanguine agni. Añ. Ambulabūt mecū in albis qm̄ digni sunt et nō delebo nomina eorū de libro vite. Añ. Angeli eorum semp vident faciē patris. Capitulū. Justi in ppetuū. ℣. Clamauerūt iusti. etc. Ad Bñdictus. añ. Hi sunt qui cū mulierib⁹ nō sunt coinquinati virgines eni sunt et sequūtur agnū quocūq3 ierit. Repetat iterū añ. ps. Bñdict⁹. Orō. Deus cui⁹ hodierna die. Ad primā ad terciā. ad sextā ad nonā et ad cōpletoriū. ℞. Anima nostra sicut passer erepta ē de laqueo venantiū. Orō. Deus cui⁹ hodierna die. vt supra. Ad vespas añe de laud. dicant. Añ. Herodes irat⁹ Psalmi feriales. Allā. ℣. Te martirū cādidatus laudat exercitus dñe. Ad mag. añ. Hi sunt qui venerūt ex magna tribulatione et lauerūt stolas suas et dealbauerūt eas in sanguine agni. Repetat. ā: ps. Magnificat Oratio

Deus qui licet sis magnus i magnis mirabilia tamē gliosius operaris i minimis. da nobis quesum⁹: in eoꝝ celes

britate gaudere qui filio tuo dño nostro testimonium prebuerũt etiã nõ loquẽtes. Qui tecũ. Sanctorũ martini crescentis throphimi ɀ thome. ix. lc. et cantores. Inuitatoriũ Regẽ martirũ. An. Hi pauperes. cum aliis. v. Exultent iusti in conspec.

Lectio prima.

Natalẽ ecclesie nostre hodierna die celebramus: in qua primũ ab apostolis iesu christi domini nostri verbũ vite suscipiens. in eodẽ principiũ sumpsit a quibus etiã nobiliter fundata sctã quondã religione gliosissime fulsit. Cuius sctẽ regeneratiõis augmẽta: sicut sacre pagine testãtur iter sũpsere principia. Cũ paulus aplũs ab hierosolimis vsqꝫ ad illiricũ pene oĩbus diuini seminis verba nũciasset romanis per epistolã aduentũ suũ mittẽs scripsit inter cetera. Audacius autẽ scripsi vobis fratres ex parte. tanquã ĩ memoriã vos reducens. Et post pauca: ꝓpter qđ ɀ impediebar plurimũ venire ad vos. R. Iustorum anime in manu dei sunt. et cetera.

Lectio secunda

Qualiter autem primũ romam venerit hic breuiter adnotari placuit sicut in martirologio antiquo insertũ reperim⁹ Pridie nonas iulii prim⁹ beati pauli apl'i igressus in vrbem romã anno secũdo neronis imperii. cũ iam hec loca ɀ has prouĩcias predicãdo pⱥlustrasset. Ab antiochia ipse cũ barnaba premissus a sancto spiritu: postquã iaꝫ in arabia et cilicia verbum dei aliisqꝫ prouinciis annũciauerat: peruenit soleciam. cyprum. salaminã. paphos. pergen pamphilie. antiochiam que ẽ pisidie yconium. R. In paucis vexati in multis bene disponentur. ɀ cetera. Lcõ tercia

Quo tempore credibile est eni ad hyspanias perrexisse: nec

dum nerone in tanta eru̅pente scelera. quanta de eo narrant hystorie. sicut ipse ad thimotheū scribit dicens. In prima mea defensione nemo michi affuit. sed omnes me dereliquerunt. Non illis imputetur. Dominus autez michi astitit et confortauit me: vt per me predicatio impleatur et audiant omnes gentes. et liberatus sum de ore leonis: Quo in loco manifeste leonis nomine: propter crudelitatem neronem cesarē significari voluit. Premiserat autem in eadem epistola eidem timotheo inter cetera. ita scribens festina ad me venire cito. Demas eni̅ me dereliq̄t diligens hoc seculum. et abiit thessalonicam. Crescens in galliam. Tytus in dalmaciam. Lucas est mecum solus. Marcū assume. et adduc tecum. Est eni̅ michi vtilis in ministerio. Tithicū autem: misi ephesum. ℟. Iusti in ppetuum viuent. ꝛ cetera. vt in cōi pl. mr. mr: Lcō. iiii.

Hunc crescentem supradictum a beato paulo nobis missum primum meruimus habere doctorem. qui cum eodez beato apostolo veniens verbum vite in hac vrbe vienna p̄dicauit. ℟. Reddidit deus mercedem. Quere in cōi plimoꝝ mr. Lcō q̄nta

Ingressus vero eius atq̄ aduentus quarto kalendas ianuarii quod est hodie celebratur. Martirium autem q̄nto kalendas iulii. de quo ita scriptum est. Traditur primum crescentem discipulum pauli gallias venisse. et vienne aliquod temporis resedisse: ac verbum vite ibi primum predicasse. ℟. Hi sunt viri misericordie. ꝛ cetera.

Lectio sexta.

Cōmemorat hoc beatus stephanus pontifex: in epistola quadam ad principē frācoꝝ. Sz ꝛ in cronicoꝝ libris: his v̄bis

ac sillabis scriptū reperit̄. Nero imperator regnauit ānis tredecim. mensibus septē. dieb⁹ viginti octo. Et post pauca hui⁹ secundo anno fest⁹ iudee ꝓcurator successit felici A quo paulus romā vinct⁹ mittit̄: et biēnio in libera manens custodia. ℟. Sancti tui dñe. ₇c. Lcō vii.

Gloriosi martiris thome fratres carissimi natalem celebrātes: quia totius vite ₇ cōuersationis eius insignia recolere nō sufficimus: passionis eius modū causamq̇ʒ succinct⁹ sermo ꝑcurrat. Beatus igit̄ thomas sicut in cancellarie vel archidiaconat⁹ officio in reb⁹ gerēdis incōparabiliter extiterat strenu⁹: ita ₇ post susceptū pastoris officiū supra humanā estimationē factus est deo deuotus. ℟. Hi sunt viri misericordie. Lcō viii.

Actus igit̄ in exiliū a dño alexādro papa tercio senonis honorifice susceptus est ₇ in monasterio pontiniacensi studiose cōmendat⁹ est. Confiscant̄ interim in anglia oēs archiepiscopi redditus vastātur predia possessiones diripiūtur. ₇ excogitato nouo supplicii genere: tota simul thome ꝓscribitur cognatio. ℟. Beati paupes. Lcō. ix.

Omnes etiā amici ei⁹ familiares vel quicūq̇ʒ eum quocūq̇ʒ titulo cōtingebant sine delectu cōditionis: aut fortune: dignitatis aut ordis. etatis aut sexus pariter religant̄. Nam ₇ senes ₇ decrepiti: vagientes ī cunis et mulieres in puerperio decubantes in exiliū acti sunt. ℟. Sancti per fidem. ₇c. Si forte dñica euenerit diuidant̄ lec. supradicte in vi. lect. et vii. viii. et ix. de expositione euāgelii dicant̄. ps Te deum. ℣. Exultabūt sancti. In laudib⁹ añ. Justorū anime. ₇c. cum aliis. Caplm. Justi ī perpetuū. ℣. Clamauerūt iusti. Añ. Scti per fidē. Iterū

repetat añ. ps. Bñd⁹. orõ

Deus q̃ concedis sanctoꝝ martirũ tuoꝝ crescentis throphimi atq; thome natalicia colere. da nobis in eterna beatitudine de eorũ societate gaudere. Per dñm. Ad terciã ad vi. et ix. Capl'a. et. ℞. plurimoꝝ mꝛ. Oratio Deus qui nos concedis. vt supra. Ad vespas Allã ℣. Justi epulẽtur et exultẽt in cõspectu dei delectẽtur in leticia. Ad mag. añ. Isti sunt sancti qui pro dei amore. Repetat añ. Quere in tercio nocturno festi sc̃ti mauricii. Orõ. Deus qui nos concedis. Sc̃ti siluestri epi ⁊ cõfessoris et sc̃tẽ columbe virginis. ix. lc. Ad vespas capl'm. Just⁹ cor suũ. ℣. Justus vt palma. Ad mag. añ. In fide et lenitate.

Da quesum⁹ Orõ. omps deus: vt beati siluestri confessoris tui atq; pontificis venerãda solẽnitas: et deuotionem nobis augeat et salutem. Per dñz. In die Inuitat. Justus florebit. ps. Venite Añ. Beatus vir. et alie per ordinẽ. et ps. Beatus vir. ℣. Justus vt palma. Quere i cõi sanctoꝝ. Nota q̃ si festũ sc̃ti siluestri ⁊ colũbe die dñica aduenerit. fiat de sc̃tõ totũ officiũ. ⁊ legãtur sex lectiones prime i tribus primis. Alie tres de sancta colũba. Et tres vltime de expositiõe euãgeliũ. Erant ioseph ⁊ maria. Incipit vita sancti siluestri. Lectio prima.

Siluester itaq; cũ esset infantulus. a vidua matre iusta nomie ⁊ ope traditus est cyrino presbitero. Cui⁹ et vitam imitatus et mores. ad summũ apicẽ christiane religiõis attigit. Hic i ipso flore iuuentutis. hospitalitatem tota animi diligentia exhibebat. Quẽ nõ diuitie terrene: sed bone volũtatis thesauri adimplebãt. ℟. Posui adiutoriũ. Lcõ scdã.

Unde factũ est vt venientẽ ab antiochia sanctũ virũ nomi

ne timotheū christum pu
blice predicantē. tempore
psecutionis hospitio su-
scepit: quod facere etiam
ipsi pōtifices formidabāt

℟. Ueritas mea et misericor-
dia mea. vt in cōi. Lcō tercia

Siluester vero
non solum se eū hospi
tio suscepisse gaudebat. sz
timore abiecto: tam vitā
q̄ predicationē eius suis
laudibus cōmendabat.

℟. Justus vt palma florebit
sicut cedrus libani. ⁊ cetera.

Lectio quarta

Igitur cum anni vni⁹
spacium et trium men
sium in thimothei predi
catione fluxisset: et mult⁹
per eum pplūs gentium
cōuersus esset: tētus a tar
q̄nio vrbis p̄fecto longa
carceris custodia macera
tus. tormētis plagarū af
flictus. tercio cesus. tercio
grauissimis penis cōtra-
ctus. quasi bon⁹ athleta
dei cum sacrificare ydolis
noluisset: inter homicidas
decollatus est. ℟. Justus
germinabit. et cetera. vt in
cōmuni plurimor martir.

Lectio quinta.

Cuius corpusculū bea
tus siluester caute et
diligenter nocte colligēs
ad suū hospitium attulit:
ibiq3 sanctū melchiadem
episcopū rogans venire
fecit. Quiq3 cum p̄sbiteris
et diaconibus per totam
noctē in dei laudib⁹ per-
manens: eius martirium
dedicauit: ℟. Jurauit dn̄s.
et non penitebit eum. ⁊ cetera

Lcō vi.

Post hec
terquini⁹ vrbis pre-
fectus estimans quod ali
quas timothe⁹ diuitias
habuisset: tenere fecit sil-
uestrum. Cui et dixit. Nisi
michi omnē illi⁹ scelerati
timothei dederis faculta
tem diuersis penis te in-
terficiam. Et cū multorū
testimonio didicisset. illū
de huius mundi diuitiis
nichil habere: titulū chri-
stianitatis ei opposuit di
cens eum tormentis va-
riis finiendum. nisi spon-
te ydolis inmolaret. Cui
sanctus siluester ait. Sci-

as te eterna damnatione multandū. si non celerius deum dei filium credide-ris iesum christum. Tunc iratus terquinius: iussit eum in carcerem recipi di-cens. Grauissimis tormē-tis: faciam te proxima ces-sione deficere. ℟ Iustum deduxit dominus: Inci-pit passio sancte columbe virginis et martyris.

Lectio septima.

Tempore illo adueni-ens aurelianus impe-rator de partibus orien-tis: cum esset gentilis et ydola coleret: ingressus est ciuitatem senonas: et cepit perquirere quis i ea esset christianus Et audi-uit nomen beate colum-be virginis qd christū co-leret: et iussit eam sibi pre-sentari Ad quam dixit: Que diceris? Illa respon-dit Columba vocor Au-relianus imperator dixit: Quem deum colis? At il-la respondit Nullum ali-um nisi solum dominum iesum christum: qui om-nem hominem ad yma-ginem suam formauit: et dedit ei spiritum suū san-ctum: vt confirmaret nos in ecclesia sua sancta: et in religionis actus perseue-rare faciat. ℟ Beatus vir q inuentus est et cetera

Lectio octaua

Aurelianus impera-tor dixit Columba. Cognouisti decreta que nuper a nobis aduene-runt? Columba respon-dit. Que? Aurelianus imperator dixit. Ut om-nes homines christiani relicta superflua constitu-tione: cognoscant me ve-rum principem: et meos deos adorent Beata co-lumba respondit? Dii qui sunt manufacti pereant: et ipsi qui adorant eos: Michi enim christus de-us meus coronam perpe-tuam dare dignabitur. ℟ Ecce vir prudens et cetera

Lectio nona

Aurelianus impera-tor dixit: per deum meum solem: et per omēs

deos meos cõsenti michi et sacrifica diis. et eris cõiunx filio meo aurelio cesari. et bene erit tibi in domo mea: ꝓpter pulchritudinẽ tuã. Beata colũba respondit. Quando pater tuus diabolus temptans deũ dicebat. Si procidẽs adoraueris me hec omia tibi dabo. dñs respondit Non temptabis dominũ deum tuũ: sed illi soli seruies. Similiter ego tibi dico tyrãne aureliane nõ temptabis ancillã dei patris omipotentis. Aurelianus impator dixit. Sacrifica: ne te turpiter illusam incendã. Sctã colũba respondit. Potens est dñs deus dare in omibus que intuleris tolerãtiam. quia ego eũ in conspectu hoim cõfiteor: vt ille me in conspectu angeloꝝ suscipiat. ℞. Offerẽtur ℣. Specie tua. Quere in cõi virginũ. ps Te deum. ℣. Amauit eũ dñs. In laudib9 añ. Fidelis seruus. ꝛc. i cõi confessoꝝ. Capl'm Iust9 coꝛ suũ ℣. Os iusti. Ad Benedict9 añ. Euge serue bone ꝛc. Orõ. Deus qui inter cetera. Alia orõ de sãcto siluestro. Ambe simul dicant' sup vnũ Per dñz. Orõ. Da quesum9 omps deus vt beati siluestri. vt supra. Ad terciã ad vi. et ad nonã Capl'a ℞. ꝛ orõ de vno cõfessore Natalis scti paracode epi atqꝫ clari abbatis. ix. k'c. Inuitatoriũ. Regem confessoꝝ. Añ. Beati paupes. Et alie per ordinẽ. ps. Btũs vir. cum aliis. ℣. Exultent iusti.

Incipit vita scti clari abbatis. Lcõ prima

Vitam vel actus beati clari pſbiteri ꝛ abbatis scripturus: dei gratiã imploro: vt qui illi dedit bene et sancte viuere. michi quoqꝫ tribuat hostium sermonis illius laudabilia gesta inculpabiliter scribere. Hic a puero iudicius numerũ clarus. in dei omipotẽtis grãm ꝓfecit: a deo vt precib9 suis a dño obtineret que spũ

sancti donũ petenda esse persuaderet. ℟. Iustorũ animе. ₇c. Quere in cõi plurimoꝝ martiꝝ Lcõ. ii.

Accidit vt puer clar⁹ matrē orbatā marito haberet que deuote ad memorias sanctoꝝ martirũ apud viennā: subinde orandi gratia occurrebat cũ qua pedissecus clarus venire solebat. ℟. In pau abita- cis. Lcõ. iii.

Habat autē eadem femina: invico in loco qui belli campus dicit. Hanc cũ consuete quadā die ad orationē clarus sequeretur venerũt ad sanctissimum cenobiũ monachorũ vltra rodanũ. vbi tũc tēporis ossa beatissimi ferreoli martiris quiescebant. ℟. Tanquā aurũ Lcõ. iiii.

Cumqꝫ ibi mulier cũ claro puero suo i cõpunctione posita longiores horas ꝓtraxisset: iam vespe ad hospiciũ suũ reuerti cupiens rodan⁹ agitantibus vētis invndas ꝑiculosissime assurgere cepit. Iā mater cũ claro puero: nauim intrauerat. ℟. Iusti in perpetuũ. Lcõ. v.

Desperatis nautis: pene vndis submersa naui: clarus puer extensis manibus contra ecclesiā beati martiris ferreoli: lachrymis suffusus exclamasse dicitur. Deus ꝑ cuius nomie martir ferreolus mortē suscepit: subueni nobis i ꝑiculo positis. Mox rodanus blandior reddit⁹: nauim breui impulsu ad littora sua transposuit. De periculo erepti mirātes pueri fidem: deo gratias reddiderunt. ℟. Reddidit deus. Lcõ vi.

Erat tunc tēporis vir strenuus ₇ a deo placitus. viennēsis ecclie põtifex cadoldus. Monasteria tam viroꝝ quā sanctimonialiũ sub sctā professione viuentiũ pia districtione. tam i ciuitate quā foris muros ciuitatis: hec precipua erant que regebat. ℟. Sancti tui dñe.

Lectio septima.

Griniancensiū cenobia a sanctis pontificibus vrbis fundata. i quorū maximo ossa beatissimi ferreoli martiris condita venerabātur: sanctimonialiū beatissime virgini colūbe triginta monachas habēs. Nam grinianensiū loca: quadringētos monachos alebāt. ℟. Hi sunt viri. Lco. viii.

Porro sancti petri monasteriū. ad australē partem vrbis situm quingentos pene monachos continebat. Sancti prothasii et geruasii venerabilis memoria: quīquaginta. Similiter sancti iohānis baptiste monasteriū: quinquaginta. Similiter sancti vincentii martiris quīquaginta. Sācti quoqꝫ marcelli martiris cenobium: triginta. Scte blādine viduarū sanctimonialiū locus: viginti quiqꝫ. Sancti andree infra menia vrbis centū. Iterum aliud sancti andree. centum. Sancti nicecii eius vrbis gliosissimi episcopi: quadraginta. Sancti martini cenobiū: centum quīquaginta monachos. sub districtione regulari viuentes adunatos tenebat. ℟. Beati pauperes spiritu. ꝛc. Lco. ix.

Porro in domo maiori sanctoꝝ martirum apostolicam vitam tenētes in vnūqꝫ viuētes plurimi clerici erāt. ita vt turmis dispositis. officioꝝ ministeria peragerent. Apud sanctum seuerū quoqꝫ cetus clericorum venerabilis. Alia quoqꝫ venerabilia sanctoꝝ in vnum conuersantiū habitacula pene a sexaginta sub cura pontificis degentia i viēnensi diocesi. satis ordinabiliter sita erant. Sic tūc temporis ad gloriam omnipotentis dei: viennensium ecclesia florebat. ℟. Sancti per fidem. Psalmus vꝫ. Te deum laudamus. ℣. Exultabunt sancti in gloria. In laudibus an. Iustorum anime. cum aliis. Cap.

Iusti in perpetuum. ℣. Clamauerunt iusti. An. Sancti per fidem. Oratio Deus q̇ nos sanctoꝝ tuoꝝ Ad horas sicut ꝑ timoꝝ cōfessoꝝ Si forte dominica in hac die aduenerit diuidantur ix. lect. in vii. lc. et vii. viii. et nona dicantur de expositione euangelii. Erant ioseph et maria. Sancti florentii martiris ⁊ episcopi viēnensis Inuitat. Regē martirum. An. In lege Et alie per ordinem. ps. Beatus vir. ℣. Gloria ⁊ honore. Lcō prima de sermone sancti augustini

Verbum patris per qđ facta sunt tempora: caro factum. natalem suū nobis fecit in tempore. Et in ortu humano habere voluit vnum diem. sine cuius nutu diuino: null⁹ voluitur dies. Ipse apud patrem ꝓcedit cuncta spacia seculorum. ipse de matre in hoc die. cursibus se ingessit annorum. Homo factus hominis factor. vt suggeret vbera regens sydera. vt esuriret panis. vt sitiret fons. dormiret lux. ab itinere via fatigaretur falsis testibus veritas accusaretur. iudex viuorum et mortuoꝝ a iudice mortali iudicaretur ab iniustis iusticia damnaretur. Flagellis disciplina cederetur spinis botrus coronaretur. ī ligno fundamētum suspenderetur. virtus infirmaretur. san⁹ vulneraretur. vita moreretur. ℟. Gloria et honore.

Lectio secunda

Ad hec atqꝫ huiusmodi sustinēda pro nobis sed indigna vt liberaret indignos. quādo nec ille aliquid mali qui propter nos tanta ꝑtulit mala. nec nos boni aliquid merebamur. qui per eum tanta accepimus bona. Propter hec ergo. qui erat ante omnia secula sine initio dierum dei filius esse in nouissimis diebus dignatus est hominis filius. ℟. Domine preuenisti.

Lectio tercia.

Et qui de patre natus non a patre factus erat: fact⁹ est i matre quā fecerat. vt ex illa ort⁹ hic aliquādo esset: que nisi p illum. nunquā et nusquā esse potuisset. Sic adimpletū est: qđ sacer predixerat psalmus. Ueritas de terra orta est. ℟. Posuisti dñe. ꝛc. Si dñica forte in hac die aduenerit diuidātur tres lc. in vi. lc. et vii. viii. et ix de expositione euangelii. Erāt ioseph et maria Et dicantur ix. ℟. de martire. In laud. añ. Qui me confessus fuerit. ꝛc. Caplm. Beatus vir qui in sapientia. ℣. Stola iocū. Añ Iste sanctus ps Bñdictus Orō Presta quesumus omps deus Ad horas totū de martire Orō Presta quesum⁹ Sancti pauli primi heremite fiat officiū de sctō et nō de octa. ephie Ad vesperas caplm Iustus cor suū ℣ Iustus vt palma Añ In fide Orō Intercessio nos que sumus dñe Inuitatoriū Regem confessorū Añ. Beatus vir. et alie per ordinē ps Beatus vir cū aliis

Incipit vita scti pauli primi heremite Lcō pria

Inter multos sepe dubitandū est a quo potissimū monachoꝝ heremꝰ habitari cepta sit Quidam eni altius repetētes a beato helya ꝛ iohanne principia sumpserūt Quorū et helya plus nobis videtur fuisse quā monach⁹ et iohānes ante ꝓphetare cepisse quā natus esset ℟ Euge serue bone lc ii

Alii autē in quā opinionē oīe pene vulgus consentit asserūt anthonū huius ꝓpositi caput: qđ ex parte verū est: Non eni tam ipse āte oēs in heremo fuit: quā ab eo omniū incitata sunt studia. Amathas vero ꝛ macharius discipuli anthonii e quibus superior magistri corpus sepeliuit: Et iam nūc affirmant paulū quendā thebeū: principē rei nō nominis Quā opi-

nionē nos quoq; proba-
mus veram esse Nōnulli
et hec et alia prout volū-
tas tulit Jactitāt subter-
raneo specu crinitū calca
neo tenus hoiem: et mul
ta que persequi occiosum
est incredibilia fingentes
Quoꝝ et impudēs mēda
ciū fuit: ne refellenda qui
dem sentētia fuit ℞ Col-
laudabūt Lcō tercia

Igitur de anthonio tā
greco quā romano sti-
lo diligēter memorie tra-
ditum est: pauca de pauli
principio et fine: prescribe
re disposui: Magis quia
res omissa erat: quā fret⁹
ingenio Quomodo autē
in media etate vixerit: Et
quantas sathane ptulerit
insidias: nulli hoim com
pertū habetur Sub decio
et valeriano persecutori-
bus: quo tēpore corneli⁹
rome: cyprianus cartagi-
ne: felici cruore damnati
sunt: mltas apud egyptū
⁊ thebaidam ecclesias. se-
va tēpestas populata est
℞. Elegit eū dn̄s. ps. Te deū

℣. Amauit eū. Añ. Euge ser-
ue bone. Caplm. Iust⁹ cor
suū. ℣. Os iusti. Ad Bnd.
añ. Similabo Orō. Inter-
cessio nos. ⁊c. Ad horas
totū de vno cōfessore. orꝝ.
Intercessio nos. San
cti felicis presbiteri. et scti
coaldi epi et confes. clas.
Inuitatoriū Regē confesso
rum. Añ. Beati paupes. ℣.
Exultent iusti ℞. Absterget
deus. ℞. Salus aūt. ℞ Mi
rabilis deus. In cōe sctoꝝ.
ps. Te deum. ℣. Exultabūt
sancti In laud. añ Tanquā
aurū. Caplm. Iusti in per
petuū. ℣. Clamauerūt. Añ.
Sancti qui sperant in dn̄o. ps.
Benedictus Orō ad oēs
horas pter primā ⁊ cōpl.

Concede quesum⁹ om
nipotēs deus: vt ad
meliorē vitā sanctoꝝ tuo
rū exempla nos puocent
quatinus quoꝝ solemnia
agimus etiā actus imite
mur. Per dn̄m. Ad horas
sicut pmoꝝ mr. Oratio.
Concede quesum⁹. Sā
cti mauri abbatis ⁊ cōfes.
Ad vespas caplm. Iustus

cor suū. ℣. Justus vt palma
An. In fide et lenitate. Ceca
Orō. Intercessio nos. &c
Inuitatoriū. Regem confessorū. An. Beatus vir. ps.
Ipsum. ℣. Justus vt palma
℟. Euge serue bone. ℟. Col-laudabūt. ℟. Elegit. ℣. Amauit eum dn̄s. An. Euge serue bone. Caplm. Justus cor suū. ℣. Os iusti. An. Simi-labo. ps. Bn̄dictus. Orō.
Intercessio nos. Quere i festo sancti bn̄dicti abbatis. Ad horas sicut de vno cōfessore. Scti marcelli pape et martiris Ad vespas caplm. Btūs vir qui in sapiētia. ℣. Gloria et honore. An. Hic ē vere martir. ps. Mag. Orō.

Preces populi tui que sumus dn̄e clemēter exaudi: vt beati marcelli martiris tui atqꝫ pontificis meritis adiuuemur cuius passiōe letamur. Per dn̄m. Inuitato. Regē martirū. An. In lege dn̄i. ps. Beatus vir. ℣. Gloria et hono. Cet. de hystoria. ℟. Gliar honore. ℟. Dn̄e preuenisti. ℟. Posuisti dn̄e. In laud. an. Qui me confessus fuerit. Capitulū. Btūs vir qui i sapientia. ℣. Stola iocū. An. Iste sanctus. ps. Bn̄dict9. Orō. Preces populi tui. Ad horas sicut de vno martire. Orō. Preces populi. Scti anthonii confessoris Ad prias vespas sup psalmos an. Dū migraret glosus anthonius pauper rebus & spū de vestimentorū diuisione discipulos ꝓmonebat dicens mellotē et palliū tritū athanasio episcopo date aliū vero melotem serapiū epūs accipiat. Psalmi feriales illi9 diei Caplm. Justus cor suū. Ad Mag. a. Dies ista celebris nostris orta tenebris post mūdane vite curas post labores & ꝑssuras inclitū anthoniū celi sup soliū ad vitā parturiit. ps. Mag. Orō ad oēs horas ꝑter primā & cōpl.

Deus qui cōcedis obtentu bti anthonii cōfessoris tui morbidum ignē extingui & membris egris refrigeria ꝑstari: fac nos ꝑpicius ipsi9 meritis

⁊ intercessiõe a gehēne i-
cendiis liberatos integros
mēte ⁊ corpore tibi felici-
ter i glia p̄sentari. Per do
minū. Ad compl. y⁹. Je-
su saluator. Inuita. Jubi-
lemus voto pari deo nostro sa
lutari Qui cū āgelis letari con
tulit āthonio. Ps. Venite.
In p̄rio noct. ā. Parentib⁹
religiosis et nobilib⁹ glīosus
anthoni⁹ apō egyptū oriund⁹
fuit. Ps. Btūs vir. An. Bea
tus anthoni⁹ euāgelii nō ime-
mor paterna p̄dia distraxit oīa
et pauper p̄cia dedit paupibus
Ps. Quare fre. An. Ab omi
bus seculi viculis liberat⁹ aspe
rū vehemēter et arduū arripuit
institutū. Ps. Dn̄e q̄d mul.
V. Justus vt palma. Inci
pit vita scti anthonii con
fessoris. Lcō prima.
Igitur anthoni⁹ nobi-
lissimis religiosisq;
parentibus egypti oriun
dus fuit. tanta suoꝝ nutri
tus cura: vt nichil aliō p̄-
ter parētes domūq; cog-
nosceret. Et cū iā puer es-
set non se litteris erudiri
nō ineptis infantiū iūgi
passus est fabulis: sed bo-
noꝝ desiderio flagrans se
cundū qō scriptū est inno
center habitabat domi. R.
Celebret ecclesia laudes et so-
lemnia gloriosis insignita me-
ritis anthonii Qui celestem vi
tam ducens angelum non here
mitam p̄tēdebat morib⁹. V.
Ab omnibus seculi vinculis li
beratus asperum nimis et ar-
duū arripuit institutum. Qui
celestem. Lcō secūda.
Ad ecclesiaz quoq; cū
parentibus sepe con
ueniens nec infantiū las-
ciuias: nec pueroꝝ negli
gentias certabat. sed que
legebantur abscultās pre
ceptorum vtilitatem vite
institutione seruabat. Nō
suis vt assolet illa etas p
variis et delicatis cibis
vnquā tedio fuit: nō esse
mollioris blandimēta se
ctatus est. His solū que
dabantur cōtemptus: ni-
chil āpli⁹ reqsiuit. R. Ibat
btissimus p cellas monachorū
vitas patrū et virtutes singu-
lorū diligēter attendens. Qui
fructificauit satis sicut apes q

gustatis mel eructat floribus
℣. Continentiā istius humilita
tē illius patientiā alteri⁹ secta
batur. Qui fructificauit.. ℟c.
iii.
Post mortē autē
parentū annoꝝ circi
ter decē ⁊ octo seu viginti
ad modū secū sorore par-
uula derelictus: et dom⁹
et sororis honestā curam
gerebat. Nec dū vero sex
finierant menses quibus
ad ecclesiā vt solebat ac-
currens: recordabaꝰ quo
modo apostoli oībus pre
termissis: sequuti fuissent
saluatorem. ℟. Flagellat⁹
a demonibus atqꝫ cōfossus an
thonius dei presentiā et miam
intellexit in lumine et suspiciēs
in celū clamabat Ubi eras iesu
bone vbi eras. ℣. Quare non
affuisti a principio vt sanares
vulnera mea. Ubi eras. In
scdo noct. añ. Sctūs antho
nius habitās in abditis inter
primos heremi cultores inuen
tus est in egyptū. Ps. Cū in-
uocarem. Añ. Orabat dei
famulus inter multipharias de
monū tēptationes dicens nul-
lus me separabat a caritate
christi. Ps. Uerba mea. Añ
Nunquā ira subita concitatus
fregit patientiā aut humilitatē
erexit in gloriam. Ps. Domine
dñs noster. ℣. Amauit eum
dominus. ⁊c. Lcō. iiii.
Et multi i actib⁹ apo-
stoloꝝ facultatibus
suis vēditis precia ad pe-
des eoꝝ detulissent: egen
tibus parcienda que aut
quāta spes iisdē reposita
esset in celis. Talia supra
dicta dei famulus secum
voluens intrauit ecclesiā
Accidit vt tūc euangeliū
legeretur in quo dñs di-
cit ad diuitē. Si vis perfe
ctus esse vade ⁊ vēde oīa
que habes. et da pauperi
b⁹. ⁊ habebis thesaurū in
celo. et veni sequere me.
℟. Pernoctans dei famulus
in orōne sepiūssime semel i die
post solis occasum mā ducabat
Nonnunꝗ̄ biduo triduoqꝫ sic
pmanens in quarta die reficie-
batur. ℣. Sumebat autē panē
et salem et potū aque paruulū
Nonnūꝗ̄ biduo. Lcō. v.
Quo audito quasi di-
uinitus huiusmodi

in memoria concepisset et
veluti propter se hec scriptu
ra esset recitata ad se dñi
cum traxit imperiũ: Sta
timq; egressus possessio
nes quas habebat vici
nis largitus est. ne in ali
quo aut sibi aut sorori mo
lesta gigneret. Ceteravero
ro que imobilibus possi
debat vniuersa vendidit
Et cõgregato nõ exiguo
precio omia indigentib9
dedit parui ob sororẽ re
seruatis: que et sexu et etate
videbatur infirmior. R.
Sermo eius secundũ apostolũ
sale conditus cõsolabatur me
stos docebat indoctos mitiga
bat iracũdos suadens omibus
Ut amore iesu christi nichil an
te ponerent. v. Multos ab i
mundis spiritibus et a varijs
langoribus liberauit. Ut amo
rursus re. Lcõ vi.

R autem ecclesiam in
gressus cũ audisset i euã
gelio. Nolite cogitare de
crastio. reliquã quoq; por
cionẽ paupibus distribu
it. Neq; versari passus est
domi. sed sorore fidelibus
ac notis virginibus com
mendata: vt ad earũ nu
triretur exemplũ. ipse etiã
seculi vinculis liberatus
asperũ atq; arduũ arripu
it institutũ. R. Intellexit ã
thonius corpusculũ sancti viri
sibi sepeliendũ a dño reseruari
Mestus et sollicitus q sarcu
lum cũ quo terrã foderet nõ ha
beret. v. Cũq; respiceret ecce
duo leões deposita ferositate
venerũt quorũ ãminiculo sepe
liuit eum. Mestus et sollicit9.
In tercio noct. añ. Sepi9
autẽ tam apertis in eum telis
irruebat vt nullus ambigeret
quod contra diabolũ dimica
ret. ps. Dñe quis habi. ã.
Iocũdus et affabilis iuxta pre
ceptũ apostoli diuinũ sermonẽ
sale conditũ proferebat. ps.
Dñe in virtute. Añ. Uox
de celo ad anthoniũ facta ẽ qm
viriliter dimicasti ecce ego tecũ
sum et faciã te in toto orbe no
minari. ps. Dñi est terra. v.
Iustum deduxit Lcõ vii.

Nec dum autem crebra
erant in egypto mo
nasteria. sed si quis puri9
christo seruire cupiebat p

cc

cul a villa sua separat⁹ in-stituebat. Erat igitur i a-gello vicino senex quidã vitam solitariã a prima etate agens. Hunc antho nius: emulatus est ad bo nũ: Et primo quidẽ inci-piens etiã ipse in locis a villa remotiorib⁹ mane-bat. ℟. Factũ est dũ paulus spm̃ dño reddidisset btũs ãtho ni⁹ festin⁹ rediẽs vidit eũ inter choros ãgelorũ candore niuco fulgẽtẽ in sub lime ferri. Et plo-rãs & eiulãs dicebat cur me pau le dimittis ℣. Cur abis insalu tatus tam tarde notus quã ci to recedis. Et plorans. Lec. viii.

Operabat manibus suis: sciẽs scri ptum esse: qui nõ operat. nec manducet: mercedem sane operis sui precio pa nis excepto egentib⁹ lar-giebatur. Orabat frequẽ-ter. quippe que didicerat: quod oporteret sine cessa tione dñm rogari. Audi-tioni etiã scripturarũ: ita studium condebat. vt ni-chil ex eius animo labere tur: sed vniuersa dñi prece pta custodiens: memoriã pro libris habebat. sic suã vitã instituens: vt ab vni uersis fratribus puro dili geretur affectu. et ꝓprias singulorum grãs hauriret. ℟. Panem angelorũ mandu-cauit anthonius dũ ad tugu-riũ pauli primi heremite lupã sequens diuertisset coruus e-nim nutu dei. Panem tulit in tegrum quẽ per annos sexagin ta tulerat dimi diũ. ℣. Eya in quit paulus sumamus cibũ quẽ dñs militibus suis duplicauit ad nonã. Panẽ tulit integrum Lec. ix.

Huius conti-nentiã illi⁹ iocundi tatẽ sectabatur. Istius le-nitatẽ. illius vigilias: al-terius legendi: emulabat industriã. Iustũ ieiunan-tẽ. illum humi quiescentẽ mirabat: alteri⁹ patientiã alterius mansuetudinem predicabat: Omni itaque vi-cariã erga se retinẽs cari-tatem. atque vniuersis vir-tutum partibus irrigatus ad sedẽ propriã regredie-batur: ibi secũ vniuersa ꝑ-tractans. olim in se bona

nitebatur exprimere. ℟. Plaude vienna manu tãto do tata patrono quem dedit egy‑ptus pignora cara sibi Percu tit et sanat extinguit et excitat ignes. ℣. Ardētes minat into‑nat ãthoni⁹. Percutit. ps. Te deũ. ℣. Amauit eũ do. In l. ã. Bonũ egipto medicũ xp̃us indulserat q̃ tristiciã in gaudiũ et iracũdiã mutabat in pacē. ã. Semp hilarē faciē gerēs nec se cũdis extollebat nec frangebat aduersis. ã. Clamabat quedã mulier ad btm̃ anthoniũ expe‑cta homo dei expecta quia filia mea a demonio vexatur. Añ. Benedictus deus qui dat omi bus affluenter et nõ imprope‑rat seruo suo tantam contulit gratiã vt ⁊ sanitatē restauraret et spiritibus impera et imun‑dis. Añ. Equalitatem proposi ti iugiter tenens nec vestimen‑tũ mutauit nec pedes lauit nec escam sectatus est meliorem. Capitulũ. Justus cor suũ. ℣. Os iusti Ad Bened. a. Post paucos dies gl'iosus an thonius cum incōmodum non mediocre senilia membra pulsa et ego inquit filioli patrũ no‑strorum gradior viam dñs me inuitat iam cupio videre cele‑stia. Orõ. Deus q̃ cõcedis Ad terciã vi. ⁊ ix. capl'a ℟. et ℣. vnius cõfes. Oratio De⁹ q̃ cõcedis. Ad ṽs. ãe ⁊ ps. ferial. Capl'. Justus cor suũ. ℣. Justus vt palma Ad Mag. a. Da patris an‑thonii meritis nos christe iu‑uari quem chorus exultat no‑ster habere ducem multiplices subuerte dolos laqueosqз sini stros quos drago versatus tē dit vbiqз suis. Orõ. De⁹ qui cõcedis. Ad cõpl. ṽ⁹. lucis. Scte prisce vgis ⁊ mris Ad matut. Inuita. Regē virginũ. ã. Hec ē q̃ nescã uit. ⁊ alie g ordinē. ps. Do mie dñs nr̃. ⁊c. ℣. Diffusa ē grã. ℟. Hec ē vgo sapiēs. ṽ⁹. Simile ē. ℟. Propt veritatē. ℣. Spē tua. ℟. Simile ē regs nũ celorũ. ℣. Prudētes. ℣. Ad iuuabit eã. In l. ã. Hec ē vgo sapiēs. Cap. Qui gliat. ṽ⁹. Audiuit⁊ le. Ad Bñd. añ. Inuēta bona margarita. Orõ

N a quesum⁹ op̃s de⁹ vt qui beate prisce virginis et martyris tue

natalicis colimus: et annua solennitate letemur et tante fidei proficiamus exemplo. Per dñm Ad terciã vt. et. ix. capl'a. et. R. de virginib⁹. Orõ. Da que sum⁹ oṗs deus. vt supra.

Sctõꝝ martirꝝ spensipi: elasipi et melasipi. clas. ad vespas capl'm Iusti i perpetuum. V. Exultent iusti. ã. Istorũ est eni. Orõ. Deus q̃ nos concedis. Ad matutinas Inuitat. Regẽ martirũ. An: Beati paupes. ꝛc. V. Exultent iusti. R. Iustorũ anime. R. In paucis verati. R. Tanquã aurũ. ps. Te deum. V. Amauit. In laud. añ. Iustorũ anime. Capl'm. Iusti in perpetuũ. V. Clamauerũt iusti. Ad Bñd⁹. ã. Sancti per fidem. Orõ. De⁹ qui nos concedis. Ad horas: capl'a et. R. sicut p'limoꝝ mrꝝ: Orõ. De⁹ q̃ nos concedis. vt sup.

Sctõꝝ martirꝝ fabiani et sebastiani. clas. Ad vespas capl'm. Iusti in perpetuũ. V. Exultent iusti An Sebastianus vir christianissimus quẽ occultabat militaris habitus et clamidis obumbrabat aspectus. ps. Mag. Orõ

Infirmitatẽ nostrã respice omṗs deus: et quia pondus ꝓprie actionis grauat beatoꝝ martirũ tuoꝝ fabiani atq; sebastiani intercessio gloriosa nos ꝓtegat. Per dñm.

Ad matut. Inuitat. Regẽ martirũ. ꝛc. Añ. Beati pauperes. et alie per ordinẽ. V. Exultent iusti. ꝛc. Incipit passio sancti sebastiani.

Sebastianus L. pria vir christianissim⁹ mediolanensiũ partiũ ciuis diocleciano et maximiano imꝑatoribus ita carꝰ erat vt principatũ et prime cohortis traderent et suo cũ conspectui iuberẽt semꝑ astare: Erat eni vir totius prudentie. i sermone verax. in iudicio iustus in consilio prouidus. i cõmisso fidelis. in interuentu strenuus. i bonitate cõspicuus. in vniuersa moꝝ probitate preclarus. R. Sebastianus vir christianissi-

mus Quē occultabant milita
ris habitus et clamidis obum
brabat aspectus. ℣. Hunc mi
lites ac si patrem carissimo ve
nerabātur affectu erat em̄ ver⁹
dei cultor. Quē occul. L. ii.

Hunc milites ac si pa
trem venerabantur:
hunc vniuersi qui preerāt
palatio carissimo venera
bātur affectu. Erat em̄ ve
rus dei cultor: et necesse
erat vt quē deus psuade-
rat gratia sua: ab omnibus
amaretur. Christo igit̄ se-
dulū exhibebat officium.
sed agebat quatben⁹ hoc
sacrilegis regib⁹ esset oc-
cultum: non passionis ti-
more perterritus: nec pa-
trimonii sui amore pstri-
ctus. sed ad hoc tātū sub
clamide terreni impii chri
sti militem agebat abscō
ditum: vt christianoꝝ ani
mos quos inter tormēta
videbat deficere cōforta-
ret: et deo redderet aīas
quas diabolus conabat̄
auferre. ℟. Christo quotidie
sedulum exhibebat officiū. Et
christianorum animas quas in
tormentis videbat deficere cō
fortabat. ℣. Erat em̄ in sermo
ne verax in iudicio iustus et in
vniuersa morū honestate pre-
clarus. Et christianorū. L. iii.

Denicꝫ postq̄ multas
martirū mentes a ti
more passionis eripuit: ⁊
ad coronā ꝑpetue glorie
incitauit. ipse quocꝫ quis
esset apparuit. quia lumē
in tenebris latere nō po-
tuit. Clarissimis igit̄ vi-
ris marcelliano ⁊ marco
duobus gēmis fratribus
pro christi nomīe in vin-
culis cōstitutis. quotidie
solatiū exhibebat: et tam
ipsis quā seruis eoꝝ cum
quibus tenti fuerant salu
taria fidei consilia mīstra
bat: quibus fugitiua secu
li blandimēta respuerent
et momētanea tormento
rum genera nō timerent.
Quicꝫ cū beatissimis con
solationib⁹ acquiescerēt.
et verbera carnificū ani-
mo pseueranti transirent
capitalem iussi sunt subire
sententiā. ea scilicet rōne
vt si eodē momento quo

decollandi erant sacrificiis consensissent: et parentibus suis et cóiugibus et filiis et facultatibus redderentur. ℟. Sebastianus dei cultor studio se curabat sub absconso clamidis sctorum animas confortabat. Spem promittés et gloriá consequi sempiterná. ℣. Multas denique martirum mentes a timore passionis eripuit: et ad coroná ppetue glorie incitauit. Spem Si forte die dñico aduenerit diuidátur supradicte lectióes in .ix. vel in vi. si fuerit expositio. et dicantur sequentia ℟. Iustorum aie. ℟. In paucis vexati ℟. Tanquá aurum. ℟. Iusti in ppetuum. ℟. Reddidit deus. ℟. Scti tui dñe. ℟. Sebastianus vir christianissimus. ℟. Christo quotidie. ℟. Sebastianus dei cultor. ps. Te deum. ℣. Exulta būt scti in glia. In l. á. Sebastianus mediolanensium ciuis qué pfuderat dei grá ab omnibus amabatur. Añ. Christo quotidie sedulum exibebat officium erat enim verus dei cultor. Añ. Sebastianus dei cultor studio se curabat sub absconso clamidis sanctorum aias confortabat spem pmittens et gloriá consequi sempiterná. Añ. Sebastianus dixit marcelliano et marco non vos seducát blandiméta mulierum. Añ. Sebastianus vir christianissimus vt supra. Cap. Iusti in ppetuum. ℣. Clamauerunt iusti. Añ. Zoe vxor nichostrati dixit beato sebastiano btūs es tu et bñdictus sermo oris tui. Oró. Infirmitaté nostrá. vt supra. Capl'a et ℟. sicut plurimorum mar. Oró. Infirmitaté nostram. Scté agnetis virginis et mris. ix. l'c. Ad vs.

Qui gloriatur Cap. in dño glorietur. non enim qui seipsum cómédat ille pbatus est: sed qué deus comendat. Deo grás. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis Propterea bñdixit te deus in eternum. Ad Mag. añ: Beata agnes in medio flámarum expansis manibus orabat benedico te venerande colédé pater metuende qa per sctm filium tuum minas euasi sacrilegii tyránni et carnis spurcicias imaculato calle tráfiuit ecce venio ad

te quē amaui quē q̄sivi quē sp optaui. Orō.

Omnipotens sempiterne de⁹ q̄ īfirma mūdi eligis vt fortia queque cōfundas: cōcede ꝓpicius: vt q̄ btē agnetis martiris tue solēnia coli- mus ei⁹ apud te patroci- nia sentiamus. Per dn̄m

Ad compl. y⁹. Jesu salua tor. Ad matut. Inuitat. Regē virginū dn̄m. In p̄io noct. an̄. Discede a me pabu lum mortis q̄a iam ab alio a- mat ore preuēta sum ps. Bea tus vir q̄ nō abiit. An̄. A- nulo suo subarrauit me domi- nus me⁹ iesus christ⁹ ꝛ tāquā spōsam decorauit me corona. ps. Quare fre. An̄. Dexterā meā et collū meū cinxit lapidi- bus p̄ciosis tradidit auribus meis īestimabiles margaritas ps. Dn̄e q̄d multi. ℣. Anu lo suo subarrauit me. ℟. Dn̄s me⁹ iesus xp̄s ꝛ tanquā spon- sam decorauit me corona.

Incipit passio scte agne- tis v̄ginis ꝛ m̄ris. L. p̄ia

Seruus christi ambro- sius ep̄ūs. v̄ginib⁹ sa- cris. Diē festum sacratissi me virginis celebremus Hinc psalmi resonāt: inde concrepāt lectiōes. Hinc populoꝝ turbe letant: in- de subleuantur pauperes christi. ℟. Diē festū sacratis sime virginis celebrem⁹ quali- ter passa sit btā agnes ad me- moriā reuocemus Terciode cimo etatis sue āno mortē p di dit et vitā inuenit. Quia solum vite dilexit auctorē. ℣. Infan- tia quidē cōputabat in ānis s3 erat senect⁹ mētis imensa. Q̄r solum vite. Lectio scd̄a.

Omnes ergo gratule- mur in domino: et ad edificationem virgi- num qualiter passa sit ag- nes beatissima: ad memo riā reuocemus. Terciode cimo etatis sue āno. mor- tem pertulit et vitam in- uenit. quia solum vite di- lexit auctorem. Infantia computabatur in annis: sed erat senectus mentis immensa. Corpore qui- dem iuuencula: sed ani- mo caua. pulcra facie: sed pulcrior fide. ℟. Dex tram meam et collū meū cinxit

lapidib⁹ preciosis tradidit au
ribus meis inestimabiles mar
garitas. Et circūdedit me ver-
nātibus atqꝫ choruscantibus
gēmis. ℣. Posuit signū in fa-
ciē meam vt nullū preter eum
amatorem admittā. Et circū.

Dum a scho- Lcō. iii.
lis revertitur: a pfe-
cti vrbis filio adamatur.
Cui⁹ parētes dū requisiss-
set et iuenisset. cepit offer
re plurima: ⁊ pluriora pro
mittere. Denicꝫ detulerat
secū pciosissima ornamē-
ta: que a beata agne velu
ti quedā sunt stercora re-
cusata. Unde factū est: vt
iuueni maiori purgeretur
stimulo. Et putās eā me-
liora velle accipe ornamē
ta: omnē lapidē preciosū
secum defert et gliam. Et
per semetipsum. ⁊ per ami
cos. et notos. et affines.
cepit aures virginis ap-
pellare: diuitias. domos.
possessiones. familias. at
cꝫ omīs mūdi diuitias re
promittere: si cōsensum su
um eius cōiugio non ne-
garet. ℟. Induit me dn̄s ve
stimento salutis et indumento
iusticie circūdedit me. Et tan-
quā sponsam decorauit me co-
rona. ℣. Tradidit aurib⁹ meis
inestimabiles margaritas ⁊ cir
cundedit me vernātibus atqꝫ
choruscātibus gēmis. Et tan-
quā. In scdo noct. an̄.
Posuit signū in faciē meam vt
nullū preter eum amatorē ad-
mittam. ps. Cū inuocarē
Anti. Induit me dn̄s ciclade
auro texta et imensis monilib⁹
ornauit me. ps. Uerba mea
An̄. Mel et lac ex eius ore su
scepi et sanguis eius ornauit
genus meū. ps. Domīe dn̄s
noster: ℣. Dexterā meā ⁊ col
lū meū cinxit. ℟. Lapidibus.
pciosis tradidit in aurib⁹ meis
inestimabiles margaritas.

Ad hec beata L. iiii.
agnes: tale iuueni
fertur dedisse responsum.
Discede a me fomes pcti.
nutrimentū facinoris pa
bulū mortis. quia iam ab
alio amatore preuēta sū.
qui michi satis melior a
te obtulit ornamenta. et
anulo fidei sue subarrauit
me: longe te dignior: ⁊ ge

nere ⁊ dignitate. ℟. Amo christum in cuius thalamū introiui cuius mater virgo est cuius pater feminā nescit cuius michi organū modulatis vocibus cantant. Quē cum amauero casta sum cū tetigero mūda sum cum accepero virgo sum. ℣. Anulo fidei sue subarrauit me et tanquā sponsam decorauit me corona. Quem. L.v.

Ornauit inestimabili dextrocherio dexterā meam: ⁊ collū meū cinxit lapidib⁹ p̄ciosis. tradidit auribus meis īestīmabiles margaritas: et circūdedit me vernantibus atq; choruscātibus gemmis Posuit signū in faciē meā: vt nullū preter ipsū aliū amatorē admittam. Induit me ciclade auro texta. et imensis monilibus ornauit me. Ostēdit michi thesauros incōparabiles. quos michi se donaturū: si in eū p̄seuerauero repromisit. ℟. Mel et lac ex eius ore suscepi. Et sanguis eius ornauit genus meū cuius pulcritudinē sol et luna mirātur ipsi soli seruo fidē ipsi me tota deuotione cōmitto. ℣. Ostēdit michi thesauros incōparabiles quos michi se daturū repromisit. Et sanguis eius

L.c.vi.

Non ergo potero ad contumeliā prioris amatoris aliū vel aspicere et ipsum derelinquere: cū quo sum dei nupta caritate. Cui⁹ est generositas celsior possibilitas fortior: aspectus pulcrior: amor suauior: et omī gratia elegantior. A quo michi iam thalamus collocatus est: cui⁹ michi organa modulatis vocib⁹ resonāt. cui⁹ michi virgiēs iustissimis vocib⁹ cantāt ℟. Iam corpus eius corpori meo sociatū est et sanguis ei⁹ ornauit genus meū. Cuius mater virgo est cuius pater feminā nescit. ℣. Induit me dn̄s ciclade auro texta et imensis monilibus ornauit me. Cui⁹ mater.

In tercio noct. añ. Ipsi sum desponsata cui angeli seruiunt cuius pulcritudinē sol et luna mirātur. p̄s. Dn̄e q̄s habitabit. Añ. Cui⁹ pulcri

tudinem sol et luna mirantur ipsi soli seruo fidem. ps. Eructauit. An. Ipsi soli seruo fidē ip si me tota deuotiōe cōmitto. ps. Deꝰ noster refugiū. v. Induit me dn̄s cicla de auro texta. R. Et imensis monilibꝰ ornauit me. Lectio vii.

Iam mel et lac ex eius ore suscepi: iam āplexibus eiꝰ castis astricta sū iam corpus eius corpori meo sociatum est. et sanguis eius ornauit genus meū. Cuiꝰ mater virgo ē: cuiꝰ pater feminā nescit. cui angeli seruiūt. cuiꝰ pulcritudinē sol ⁊ luna mirātur: cuiꝰ odore reuiuiscūt mortui. cuiꝰ tactu confortātur infirmi. cuius opes nūquā deficiunt. cuiꝰ diuitie nō decrescunt. Ipsi soli seruo fidē. ipsi me tota deuotione cōmitto. Quē cū amauero casta sum. cū tetigero munda sum. cū accepero virgo sum. Nec dederūt post nuptias filiū vbi partꝰ sine dolore succedit. et fecunditas quotidiana cumulatur. R. Ipsi sum desponsata cui angeli seruiunt cuius pulcritudinem sol et luna mirantur. Ipsi soli seruo fidem ipsi me tota deuotione committo. vꝰ. Dexterā meam et collū meum cinxit lapidibus preciosis tradidit auribus meis iestimabiles margaritas Ipsi soli seruo. Lcō viii.

Audiens hec insanissimus iuuenis amore capitur ceco. et inter angustias animi ⁊ corporis hēnelo cruciabatur spiritu. Inter hec lecto prosternitur. et per alta suspiria amor medicis aperitur. Fiunt nota patri que fuerunt inuenta a medicis: et eadē paterna voce que fuerant iam dicta a filio. ad petitionem virginis reuoluūtur. R. Offerentur regi. vꝰ. Specie tua, et cetera.

Quere in festiuitate sancte lucie in nona lectione.

Lectio nona.

Abnegat agnes btīssima: ⁊ se nullo modo asserit prioris sponsi federa violare. Cūqꝫ pater diceret in fascibus se prefec

ture agere. et iccirco non sibi quauis etiā illustrissimū posse perferri: cepit tamen vehemēter inquirere quis esset sponsus: de cuius se agnes potestate iactaret. Tunc extitit quidā ex parasitis ei⁹ q̄ diceret hanc christianā esse ab infantia ⁊ magicis artibus ita occupatā: vt dicat christū sponsum suū. ℟. Omnipotens venerande colende tremende benedico te. Quia per filium tuū vnigenitum euasi minas hominū impiorū et spurcitias dyaboli in polluto calle transiui. ℣. Te confiteor labiis te corde te totis viscerib⁹ concupisco. Quia per. ps. Te deum: ℣. Adiuuabit eam. In laud. añ. Christi virgo nec terrore cōcutitur nec blandimento seducitur. Añ. Mecū enī habeo custodē corporis mei angelum dñi Añ. Ingressa agnes turpitudinis locum angelum dñi preparatū inuenit. Añ. Benedico te pater domini mei iesu christi quia per filiū tuū ignis extinctus est altare meo. Añ. Christus circūdedit me vernātibus atq₃ chorus cantib⁹ gēmis preciosis. Capitulū. Qui gloriatur. ℣. Audiuit et le. Ad Benedictus añ. Ecce quod cupiui iā video quod speraui iam teneo illi sum iuncta in celis quem in terris posita tota deuotiōe dilexi. Orō. Omps sempiterne deus. vt supra. Ad terciā ad vi. et ad. ix. capl'a. de virginib⁹. orō. Omps sempiterne deus. Ad vespas āe. et ps. feriales. Capitulū. Qui gloriat ℣. Diffusa. Añ. Christi virgo. que re in laudib⁹ Ad compl'. ℣. Te lucis Scti vincētii mris. ix. lc. Ad matut. Inuitat. Adorem⁹ verū deū in trinitate cōfitentē. Qui post pugnā victorib⁹ dat coronā militib⁹ valerio liliosā vincentio purpureā. ps. Venite. In primo noct. ā. Sctūs vincētius a pueritia studiis litterarū tradit⁹ supna sibi ꝓuidēte clemētia gemina sciētia efficacissime claruit. ps. Btūs vir. Añ. Scitate quoq₃ insignis diaconii arce susceptat vices pōtificis diligēter exeq̄bat ps. Quar fr.

An. Valerius igitur epūs et leuita vincentius spe fruendi victoria diuinitus subnixi in confessione deitatis alacriter cucurrerūt. ps. Dn̄e quid. v. Gloria et honore. Incipit passio scti vincentii martiris. Lectio prima.

Probabile satis est ad gloriā vincentii martiris qd descriptis passionis ipsius gestis titulum inuidit inimicus. Unde reddimus fide plena relationē gestorꝝ: que litterarꝝ apicibus annotari. iudex nō īmerito noluit: quia victum se erubescebat audiri. R. Sacram p̄sentis diei solemnitatē humili celebremus deuotione qua inuictus christi martir vincentius tyrāno deuicto Insignē victorie palmā celo gaudens intulit. V. Peracto passionis sue venerādo triumpho angelorū ciuibus cōmutatus Insignem. L. ii.

Naturalis siquidē prouidentia est male errantiū: auferre de medio testimoniū pbitatis. Sz qm̄ nobilē martiris triumphum. noticie fideliū tradere disponim⁹: dignū est vt et generis ipsius nobilitas breuiter intimetur. R. Sctūs vincentius ipi martir puidente supna clementia que sibi cum prouidebat. Uas electionis fuit urū gemina sciētia efficacissime claruit. V. Sāctitate quoqz insignis diaconii arce suscepta vices pontificis diligēter exequebat. Uas electionis Lcō tercia.

Extitit eī̄ patre eutbicio progenitus: qui fuit agressi nobilissimi cōsulis filius. Mater vero eius henola: exosca vrbe noscitur procreata. Qui a puericia studiis litterarū traditus: supna puidēte clemētia que sibi cū preuidebat vas electiōis futurū gemina scientia. sub btō valerio cesare auguste ciuitatis antistite: efficacissime claruit. a quo etiam sctitate insignis diaconii arcem suscepit. R. Ualerius igit episcopus et leuita vincenti⁹ spe fruēdi victoria diuinit⁹ subnixi. In cōfessione

deitatis alacriter cucurrerunt ℣. Tanto nāq3 feliciores se eē credebāt quāto acriora tyrāni supplicia pia longanimitate certassent euicere. In confessione.

In scdo noct. añ. Tanto nāq3 feliciores se esse credebāt quāto acriora tyranni supplicia pia lōganimitate certassent euicere. ps. Cum inuocarē Añ. Leuita vincentius dixit beato valerio si iubes pater sācte responsis iudicem aggrediar. ps. Verba mea. Añ Iā tibi fili carissime diuini verbi curam cōmiseram nūc quoq3 pro fide qua stamus responsa committo ps. Dñe dñs noster ℣. Posuisti dñe sup caput eius

Et qm̄ idē Lcō. iiii. epūs impeditioris lingue fuisse dinoscit: tradito doctrine misterio venerabili vincētio. ipse orōni et diuine contēplationi sedulus insistebat. At vero memoratus archidiaconꝰ vices sepe pontificis: diligēter et oportune exequebatur. ℟. Leuita vincentius dixit beato valerio si iubes pater sancte responsis iudicem aggrediar iam tibi fili carissime diuini verbi curam cō. miseram. Nūc quoq3 pro fide qua stamus responsa cōmitto ℣. Tibi enī gemina sciētia pollenti ac supni amoris igne feruenti celestis olim doctrine misteriū delegaui. Nūc quoq3.

Cum igitur Lcō. v. apud cesar augustā ciuitatē: vt multoꝝ sinceritas et signata veritatis verba testantur: daciano cuidā presidi gentili et sacrilego a dñis et principibus suis diocleciano videlicet ⁊ maximiano seuiendi in christianos forte occasio cecidisset ⁊ ei oblatranti ꝑpbane crudelitatis rabies aspirasset episcopos ac presbiteros. ceterosq3 sacri ordinis mistros spiritu nequitie exagitatus rapi precepit. ℟. Assumptus ex eculeo leuita vincentius atq3 ad patibulū raptus tortores suos pene preueniens. Moras carnificū arguēdo ad penas alacriter properabat. ℣. Intrepidꝰ itaq3 dei athleta candentis ferri machi-

nā vltro cōscēdit. Moras car.

Lectio sexta.

Protinꝰ ergo valerius epūs et vincentiꝰ archidiaconus fidei soliditate et spe fruēdi victoria subuixi. in confessionē deitatis alacriter cucurrerūt. tanto se feliciores futuros credentes: quāto acriora tyranni supplicia pia longanimitate certassent euincere. ℟. Christi miles gloriosus leuita vincentius vt tribunal sponte regnū conscendit intrepidus sparsi salis crepitantis per corpus minucie. Sparsi ibāt atqȝ pruncevernabātur sāguine. ℣. Inter hec manet imotus ille dei seruulus orās christum in sublime ereptis luminibus. Sparsi. In tercio nocturno añ. Btūs vincentius cuius iam mēs conscia erat corone dixit diacono hactenus a te habitus sermo denegāda fide peroravit. Psalmus In domino confido. ⁊ cetera Antiph. Nep bariū tamē apud christianorū prudentiā eē cognosce deitatis cultum abnegando blaphemare. Psal. Dn̄e q̄s habitabit. ā. Profitemur enī christiane religionis nos esse cultores ac vnius veri dei ꝑmanentis in secula famulos et testes. Psalmus. Domine in virtute tua. ℣. Magna ē glia. Lectio vii.

Unde certaminis ⁊ penarū dilatio remunerationis eis videbatur diminutio. At dacianus iudex: sctōs dei primo valentiā sub carcerali custodia. et famis miseria. ac cathenarū stridore pertrahi p̄cepit: vt eos vexatione itineris frangeret et facilius subigeret iniuria: quos videbat nō posse supari de pena. ℟. Agnosce o vincenti inuictissime pro cuius nomine fideliter decertasti. Ipse tibi coronam p̄paratam seruat in celis qui te fecit victorem in terris. ℣. Esto igitur iam securus de p̄mio quia mox deposito onere carnis nostro eris addendus collegio. Ipse tibi coronam.

Lectio octaua.

Qui cum manibus et ceruicibus inmen-

sa ferri pondera sustineret et per omnes artus iam tunc mortis supplicia paterentur: cum iam defecisse eos crederet iugi iniuria. et tādiu a publica cōuersatiōe sedulos. nec corpore preualere nec spiritu timens ne seuicie sue dāna pateretur. produci iussit e carcere nolēs eos ante tormenta vitam finire quib⁹ ꝓponebat qd̄ nec mortuis parcerent si deorum suorum culturam suscipere renuissent. ℟. Gloriosus dei amicus vincentius iesu domini in confessione fundatus inter tormentorum supplicia stetit imperterritus. Ac demum triumphali morte insignis celos petiuit sanguine laureatus. ℣sus. Felici commercio pro terrenis celestia pro penturis eterna commutans. Ac demum triumphali morte.

Lectio nona.

Hinc paue factus a cōspectu eorum: quod integri corpore et viribus essent. ⁊ iter supplicia fortiores: ait suis. Ut quid istis largioris pastu induxistis et potu? Mirabatur enim furore cecus: robustiores esse quos deus pauerat. Et mox conuersus ad episcopum: inquit Quid agis tu valeri qui sub nomine religionis cōtra principes facis? Nescis quia qui regalia decreta spernūt. de vita periclitantur. ℟. Preciosus martyr vincentius iussu tyrāni ad lectum defertur nouis denuo suppliciis subdendus. Mox ergo christi testis inuictus in stratu mollitie repositus preciosam in mortem resolutus reddidit celo spiritum. ℣. Daciano frustra cogitante de supplicio benignus deus pie deponit de premio. Psalmus. Te deum laudamus. ℣. Magna est gloria eius. In laudibus An.

Assumptus ex eculeo leuita vincentius atq3 ad patibulum raptus moras carnificum arguendo ad penas alacriter ꝓperabat. Antiph. Intrepidus itaque candentis ferri machinam vltro conscendit:

ac manens imotus erectis in celum liminibus dnm precabat. An. Huic horrendo carceris clausis ergastulo dei athleta an-gelorum venerando fouebat obsequio et mulcebat alloquio An. Agnosce o vincenti inuictissime quia pro cuius nomine fideliter decertasti ipse tibi coronam ppa-ratam seruat in celestibus An. Dantur ergo laudes deo altis-simo et resonante organo vocis angelice modulata suauitas procul diffunditur. Caplm. Beatus vir qui in sapientia. ℣. Stola iocu. Ad Bndictus an. Egregius dei martir vincentius diris tormentorum suppliciis pro christo alacriter superatis ac felici pugne agone constanter expleto tandem preciosa resolutus in morte celo triumphans spiritum reddidit. ps. Benedictus. Oro.

Adesto quesumus dne supplicationibus nostris: vt qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus beati vincentii martiris tui intercessione liberemur. Per dnm. Ad terciam ad vi. et ad ix. capl et ℟. de vno martire. oro Adesto quesumus dne. vt supra. Ad vespas caplm. Btus vir qui in sapientia ℣. Gloria et honore. An. Sacram huius diei solemnitatem humili celebremus deuotione qua inuictus christi martir vincentius tyranno deuicto insignem victorie palmam celo gaudens intulit. ps. Mag. oro Adesto quesumus domine vt supra Ad compl. ys Te lucis. Sancti bernardi epi vienne. et confes. ix. lc. Inuitat. Justus florebit. An. Beatus vir. et alie per ordinem. ps. Btus vir qui no abiit. cu aliis. ℣. Justus vt palma florebit. rc.

Incipit vita sancti bernardi episcopi. L. pria.

Beatus bernardus patronus romanensium qui filius boni odoris interptatur: in lugdunensis dyocesi ex illustri valde p sapia oriundus fuit. Hic in etate primeua liberalibus studiis eruditus: Innocentis vite primitias in ecclesie contubernium delibauit

℟. Posui adiutoriū cū aliis

Lc. ii.

Mortuis vero fratribus eius: parētes ei⁹ vt ipsum heredem haberent a scholis extractum. militie exercitiis in castris karoli deputarunt Quod vtrū ex animo fecerit aut patris necessitate cogente: subseqnēs declarauit euētus. Nam cū pater eius decessisset. prothinus ipse qui sub militari habitu religiosū gerebat aīm. cepit ꝑquirere qualiter patrimoniū ad se deuolutū in alimonias pauperū ꝑpetuo posset cōuertere: nō amore filioꝝ retractus.

Lc. iii.

Considerata igit̄ cuiusdā loci aptitudine. cui vocabulū erat ambroniacus: acquisiuit illum ab abbate luxouiēsi permutatiōe hereditatis paterne. Ubi renouata quadā ecclesia in honore dei genitricis oliz cōstructa. sed a pagaīs post modū euersa in ipso loco abbatiā construxit. abbate ⁊ monachis collocatis ibidem: quā bonis āplissimis sublimauit.

Lc. iiii.

Interea tantis ieiuniis. tantis vigiliis tantis orationibus seipm exercebat: vt sub militaribus armis ad moď martini monachoꝝ perfectionē assequutus videretur. In cōiugio eīn tanquā sine coniuge celebs viuebat: ⁊ inter filios tāquā sine filiis dei non que mūdi erāt cogitabat. Circa pauperes opulētes. circa orphanos pater. Circa viduas maritus oppressoꝝ subleuator merentiū consolator: nō sibi sed oībus viuens fideliter promissa complebat.

L. v.

Multo libentius quā acciperet tribuebat Inter discerdes: causas discordie benigne dirimebat. In iudiciis absqz personaꝝ acceptione: cuiqz ius suum tribuebat. Nulli auxiliū petenti denegabat.

L. vi.

In suscipiendis hospitibus eam gerebat sollicitudinē: vt gemeret illa

die quãdo ꝓprijs manib⁹
ꝑegrinis nõ ministrasset
Ecclesiarũ vero frequen-
tans limina. pene totam
noctẽ in orõne ducebat.

P reterea mi- Lcõ. vii
randa moꝝ grauitas
loquẽdi modestia: corripi
endi constantia doctrine
prudentia. agendi caute-
la sic ipsum perfectũ fece-
rant vt solus militaris ha
bitus et curie cõuersatio.
et regia familiaritas. ⁊ re
rũ domesticaꝝ ordinatio
eũ virũ alterũ assimilarẽt

D enicꝫ reli- L. viii.
cta cum sua nobili
prole cõiuge. ⁊ oibus ali-
is derelictis: in eo qđ ipe
fecerat monasterio sub ab
batis disciplina se tradi-
dit mancipandũ. Ubi tã
tam ieiunioꝝ continuati-
onẽ ciboꝝ abstinẽtiã. ve-
stiũ asperitatẽ. orationũ ĩ
stantiã. vigiliarũ ꝑnocta
tionẽ. silentij taciturnita-
tẽ. lachrimarũ inundatio
nẽ. ceterarũcꝫ virtutũ ꝑfe
ctionẽ attigit: vt possibi-
litatẽ humane nature trã
silire videretur: Lcõ. ix.

E t licet oia bona col-
legij. ex eius benefi-
cio defluxissent: tãquã ta-
men seruus inutilis inter
reliquos victitabat. His
itacꝫ morib⁹ ornat⁹. deo
et hominibus acceptus om
niũ intimo venerabat̃ af
fectu. Unde factum est vt
abbate mortuo voce oim
eligeret̃: et iuitus in abba
tem consecraretur: ps. Te
deum. Amauit eũ. In l'.
Fidelis seruus. ⁊c. Cap.
Justus cor suũ. v. Os iusti
⁊c. Ad Bñd⁹. añ. Euge ser-
ue bone Orõ Deus qui a-
nime famuli tui. ⁊c.. Ad
terciã. sextã ⁊ nonã capl'a
et. R. de vno confessore.
Oratio. Deus qui anime
famuli tui. Ad vespas
capitulu. Justus cor suũ:
v⁹. Justus vt palma. Anti.
Quinqꝫ michi domine. Orõ:
Deus qui anime. Ad cõ-
pletoriũ. ymn⁹. Te lucis

Sancti thimotei apo-
stoli Inuitatoriũ. Regem
apostolorũ. Añ. In omnem
terram. Cum aliis. R. Ecce

ego mitto vos. ℟. Tollite iugum. ℟. Dum steteritis. Si die dominico aduenerit fiant noue lectiões. et dicātur noue āe. noue psalmi et ix. ℟. de aplis. et in laudib⁹ añ. Hoc est preceptū meum. cum aliis. Ad Benedictus añ. Uos qui reliquistis omia. ⁊cetera. Oro Quesumus omps deus. Ad horas totum de apostolis: Oratio. Quesum⁹ omps. Sicut de isto sic fiat de aliis discipl'is. lxxii.

Conuersio sancti pauli ix. lec. Ad vespas cap'lm. Jam non estis hospites. An. In omnem terram. Ad Magū. añ. Magnus sanctus paulus vas electionis vere digne est glorificandus qui et meruit thronum duodecimū possidere. Psal. Magnificat Oro. Deus qui multitudinem gentium Beati pauli apostoli predicatione docuisti. da nobis quesumus: vt cui⁹ cōuersionē colimus per eius ad te exempla gradiamur Per dominū

ymn⁹. Jesu saluator. Ad matutinas Inuita. Regē apostolorum. In primo nocturn añ. tamen dicant psalmi. ℣. et postea añ. Qui operatus est petro in apostolatum circūcisionis operatus est et michi inter gentes et cognouerunt gratiam que data ē michi a christo domino. ps. Celi enarrant. ℣⁹. Qui me segregauit ex vtero matris mee ⁊ vocauit per gratiā suam. Anti. Scio cui credidi et certus sum quia potens est depositū meū seruare in illum diem iustus iudex. ps. Benedicam. ℣⁹. De cetero reposita est michi corona iusticie. Añ. Michi viuere christus est et mori lucrū gloriari me oportet in cruce domini mei iesu christi. ps: Eructauit. ℣. Per quē michi mundus crucifixus est et ego mundo. ℣. Qui opatus ē petro in apostolatū. ℟. Operatus est et michi inter gētes. L. pria Fuit vir quidā ĩ hierusalē de tribu bēiamin nomine saulus eruditissim⁹ in libris moysi ⁊ cunctis cerimoniis que tunc

scd̄m litterā gerebātur ni-
chil in his misticū sentiēs
aut aduertens. Hic deua-
stabat ecclesiā dei: ingre-
diens domos. ⁊ attrahēs
viros ac mulieres: atq̄ȝ i
carcerē ponens. ℟. Qui o-
peratus est petro in aposto la-
tū operatus est et michi inter gē
tes. Et cognouerūt gratiā dei
que data est michi. ℣. Dn̄s em̄
michi astatit et confortauit me
vt per me p̄dicatio impleret in
gentibus. Et cognouerūt grāȝ

Lc. ii.

Igitur dum ad-
huc spiraret minas et
cedes in apostolos domi
ni accessit ad principē sa-
cerdotū ⁊ petiit ab eo epi
stolas in damascū ad sy-
nagogas. vt si quos iue-
nisset huius vie viros ac
mulieres vinctos p̄duce-
ret in hierusalē. ℟. Bonū
certamen certaui cursum consū
maui fidē seruaui Ideoq̄ȝ repo
sita est michi corona iusticie. ℣.
Gratia dei sum id quod sum et
gratia eius in me vacua nō fuit
Ideoq̄ȝ reposita est.

Lc. iii.

Et cū iter faceret: con-
tigit vt appropinqua
ret damasco. Et subito cir
cunfulsit eū lux de celo: et
cadens in terraȝ audiuit
vocem dicentē sibi. Sau-
le. Saule. quid me p̄seque
ris? Durū est tibi contra sti
mulū calcitrare. Qui di-
xit. Quis es dn̄e? Et ille.
Ego sum iesus quē tu per
sequeris. Sed surge et in-
gredere ciuitatē: ⁊ dicet ti
bi quid te oporteat face-
re. Viri autē illi qui comi
tabātur cum eo stabāt stu
pefacti: audiētes quidem
vocem. neminē autē vidē
tes. ℟. Reposita est michi co
rona iusticie quā reddet michi
dn̄s in illum diem. Iustus iu-
dex. ℣. Scio cui credidi ⁊ cer
tus sum quia potens est depo
situ̅ meum seruare. Iustus.

In sc̄d̄o noct. ā. Tu es vas
electionis sctē paule apostole
p̄dicator veritatis in vniuerso
mūdo. ps. Omēs gentes.
℣. Per quē omēs gentes co-
gnouerūt gratiā dei. An. Ma
gnus sanctus paulus vas ele-
ctionis vere digne est glorificā
dus qui et meruit throni duo-
decimū possidere. ps. Exau-

di. depre. ℣. In regeneratiōe cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue. An. Bonū certamen certaui cursum consūmaui fidem seruaui. ps. Exaudi deus oratione meā cū deprecor. ℣. De cetero reposita est michi corona iusticie. Reposita ē michi corona iusticie. ℟. Quā reddet michi dn̄s in die illa iust⁹ iudex. l'c. iiii

Surrexit aūt saulus de terra: apertisqꝫ oculis nichil videbat Ad manus autē illū trahentes introduxerūt damascū: ⁊ erat tribus diebus non videns: et nō manducauit. neqꝫ bibit. Erat autē quidā discipulus damasci nomie ananias: et dixit ad illum in visu dn̄s. Anania. At ille ait. Ecce ego dn̄e. Et dn̄s ad illū. Surge vade in vicū qui vocatur rectus: et quere in domo iude filium nomine tharsensen ecce em̄ ℟. Tu es vas electionis sancte paule apostole p̄dicator veritatis in vniuerso mūdo. Per quē omēs gentes cognouerūt gratiā dei. ℣. Intercede pro nobis ad deū qui te elegit. Per quem gentes. Lc'o quīta.

Et vidit virū ananiā nomie introeūtem et imponentē sibi man⁹: vt visum recipiat. Respōdit aūt ananias. Dn̄e audiui a multis de viro hoc quāta mala sanctis tuis fecerit in hierusalē. et hic habet potestatē a principibus sacerdotū alligandi omēs qui inuocāt nomen tuū. Dixit autem ad eū dn̄s. Vade qm̄ vas electionis est michi iste: vt portet nomen meū coraꝫ gentibus et regibus et filiis israel. Ego eni ostendam illi quāta oporteat eū pro nomine meo pati. ℟. Gratia dei sum id qd̄ sum et gratia eius in me vacua nō fuit sed semp in me manet. ℣. Qui operatus est petro in apostolatum opatus est et michi inter gentes. Et grā. Lc. vi.

Et abiit ananias ⁊ introiuit domū: ⁊ imponens ei manus: dixit. Saule frater: domin⁹ mi-

sit me iesus qui apparuit tibi in via qua veniebas vt videas et implearis spiritusancto. Et cōfestim ceciderūt ab oculis ei⁹ tanquā squame: et visum recepit. Et surgēs baptisatus est. ℟. Magnus sctūs paulus vas electionis Vere digne est glorificandus qui et meruit thronū duodecimū possidere. ℣. A christo de celo vocatus et in terrā prostratus ex psecutore effectus est vas electionis. Vere digne. In tercio nocturno an. Saulus qui et paulus magnus pdicator a deo cōfortatus cōualescebat et cōfundebat iudeos. ps. Cōfitebimur. ℣. Ostendens quia hic ē christus filius dei. An. Ne magnitudo reuelationum extollat me dat⁹ est michi stimulus angelus sathane qui me colafizet pptez quod ter dominū rogaui vt auferretur a me et dixit michi dn̄s sufficit tibi paule gratia mea. ps. Dn̄s regn̄. exultet. ℣. Nam virtus in infirmitate pficitur. An. Reposita ē michi corona iusticie quam reddet michi dn̄s in illa die iustus iudex. ps. Dn̄s regn̄. irascātur. ℣. Gratia dei sum id qd sum. ℣. Bonū certamen certaui ℟. Cursum consūmaui fidem seruaui. Lectio septima.

Et cū accepisset cibuz cōfortatus est. Fuit autē cū discipl'is q erant damasci: per dies aliquot Et cōtinuo ingressus i synagogis pdicabat iesum qm̄ hic est filius dei. Stupebant autē oēs qui audiebant: et dicebāt. Nōne hic est qui expugnabat in hierl'm eos qui iuocabāt nomē istud et huc ad hoc venit vt vinctos illos pduceret ad pricipes sacerdotū. ℟. Scē paule apostole pdicator veritatis et doctor gentiū. Intercede p nobis ad deū qui te elegit vt digni efficiamur gratia dei. ℣. Tu es vas electionis scē paule apl'e. Intercede. Lectio octaua.

Saulus aūt mltomagis cōualescebat et cōfundebat iudeos q habitabant damasci: affirmans qm̄ hic ē xps iesus filius dei. Cū iplerent aūt dies

multi. consiliū fecerūt iu-
dei vt eū interficerēt. Acci-
piētes aūt eū discipli ei⁹
nocte. p murū dimiserunt
eū: submittētes in sporta.
℟. Cibauit illū dn̄s. quere
i festiuitate sctī iohis euā
geliste. Lectio nona.

Cum autē venissent i
hierusalē: tēptabat
iūgere se discipl'is ⁊ oīs
timebāt eū: nō credentes
q̄a discipulus esset. Bar-
nabas aūt apprehensum
illū duxit ad apostolos: ⁊
narrauit illis quo modo i
via vidisset dn̄m: ⁊ q̄a lo
cutus est ei. et quomodo
fiducialiter egerit in noīe
iesu christi. ℟. In medio ec
clesie. Quere in festiuitate.
vt supra. ps. Te deum. ℣.
Nimis honorati sunt. ⁊c. In
laud. an. Ego plantaui apol
lo rigauit deus autem incremē
tum dedit allā. ℣. Vnusq̄sq3
mercedem propriam accipiet se
cundū suū laborem. An̄. Libē
ter gloriabor in infirmitatibus
meis vt inhabitet in me virtus
christi. ℣. Quando autē infir
mor tunc potens sum. An̄. Sā

cte paule apostole predicator
veritatis et doctor gentium in
tercede pro nobis ad deum q̄
te elegit. ℣. Vt digni efficia-
mur gratia dei. Anti. Gratia
dei in me vacua non fuit sed
gratia ei⁹ semper in me manet.
℣. Grati a dei sum id quod
sum. Anti. Damasci prepo-
situs gentis a rethe regis vo-
luit me comprehendere a fra-
tribus per murum submissus
sum in sporta et sic euasi man⁹
eius in nomine domini. ℣.
Deus et pater domini mei iesu
christi scit quod non mentior
Capitulū. Jam nō estis
hospites. ⁊ cetera. ℣. An-
nunciauerunt opera dei. Ad
Benedictus antiph. Vos
qui secuti estis me sedebitis su
per sedes iudicantes duode-
cim tribus israel dixit domin⁹
℣. Cum sederit filius homi-
nis in sede maiestatis sue.
Oratio. Deus qui multi
tudinem gentiū. ⁊ cetera
vt supra. Ad terciā ad
sextam et nonam capitu-
la et responsoria de apo-
stolis. Oratio. Deus qui
multitudinem gentium:

Ad vespas an. Jurauit dominus. querere in festiuitate sancti iohannis euangeliste. Caplm. Jam nō estis hospites. v. In omnē terrā. Ad Mag. an. Sācte paule apostole. est tercia ā. de laud. Orō. Deus qui multitudinē. vt supra. Ad cópl. y. Te lucis. Scti policarpi episcopi et mris. et scti supplicii epi et confessoris. Inuitat. Regē martirū. An Beati paupes. rc. v. Exultent iusti. v. Justorū anime. R. In paucis verati. R. Tanquā aurum. v. Exultabūt iusti. rc. In laud. an. Justorū anime rc. Caplm. Justi in perpetuū. Clamauerūt iusti. An Policarpus p̄sbiter dixit beato sebastiano beatus es tu qa audisti voce dñi nostri iesu christi. ps. Bñdictus. Oratio. Deus qui nos concedis. rc. Scte agnetis scdo. clas. Ad vespas capitulū. Qui gliatur in dño. v. Diffusa est gratia. Ad Mag. Beata agnes in medio. Quere in alia festiuitate. Oratio.

Deus qui nos annua beate agnetis martiris tue solēnitate letificas. da vt quam veneramur officio: etiā pie cōuersationis sequamur exemplo. Per dñm. Inuitat. Regem virginū dñm. An. Hec est que nesciuit. et omēs alie per ordinē. v. Diffusa est grā. Lectiōes de hystoria. R. Jam corpus. R. Ipsi sum. R. Omps venerande. ps. Te deum. v. Adiuuabit eam. In laud. an. Ingressa agnes. capitulū. Qui gloriatur. v. Audiuit et le. Ad Bened. an. Ecce quod cupiui. require totū supra in alia festiuitate. Orō. Deūs q̄ nos ānua. Ad horas capla et R. de virginib. Orō. Deus qui nos ānua. vt sup. Si hec festiuitas die dnico aduenerit dicantur sequētia R. Hec est virgo. R. Simile est reg. R. Propter veritatē. R. Diffusa est grā. R. Dilexisti iusticiā. R. Spe tua. Quere in cōi de virginib. v. Jam corpus. R. Ipsi desponsata R. Omps venerāde

Querere in festiuitate sancte agnetis virginis. In laudibus ãe. de virginib' in cõi sanctorum. Ad Bñd añ. Ecce quod cupiui. Ad scdãs vespas caplm. Qui gloriatur. ℣. Diffusa est gratia. Ad Mag. añ. Christi virgo. ꝛc. Orõ. De' qui nos ãnua.

Scti ignaci epi ꝛ martiris. clas. Ad vespas cap Beatus vir qui in sapientia. ℣. Gloria et honore. Añ Hic est vere martir. Oratio. Presta quesum' oĩps vt q beati ignaci. Querere i cõi. Inuitat. Regẽ martirũ. ℟. In lege dñi. ꝛc. ℣. Gloria ꝛ honore. ℟. Gloria et honore ℟. Dñe preuenisti. ℟. Posuisti dñe. Te deum. ℣. Magna est gloria eius. In laud. añ. Qui me confessus fuerit.. Caplm. Btũs vir qui i sapiẽtia. ℣. Stola iocũditatis: Añ. Iste sanctus. Orõ. Presta quesumus omps de'. Ad horas capla ꝛ ℟. de vno martire. Orõ. Presta quesumus omĩpotẽs.

ypapanti dñi. Cantores et baudes. Si die dñico septuagesime euenerit crastina die celebretur et die sequẽti festum bti blasii. Ad vesperas Caplm.

Ecce ego mitto angelũ meũ qui preparabit viam ante faciẽ meã et statim veniet ad tẽplũ sanctũ suũ dñator quem vos queritis et angelus testamenti quẽ vos vultis. ℣. Diffusa est gratia. Ad Mag. añ. Cũ induceret puerum iesum parentes eius accepit eum symeon in vlnas suas et bñdixit deum dicens nũc dimittis dñe seruũ tuũ in pace ꝛc. Repetatur. psal. Or.

Erudi quesumus dñe plebem tuam: ꝛ que extrinsecus ãnua tribuis deuotione venerari itrinsecus assequi gratie tue luce concede: Per dñm. Ad compl. ℣. Jesu saluator. Inuitat. Ecce venit ad templũ sanctũ suũ dominator dominus. Gaude et letare syon occurrens deo tuo. psal. Venite. In primo noct. añ. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus vẽtris tui.

Dn̄e dn̄s noster. An̄. Sicut mirra electa odorem dedisti suauitatis sancta dei genitrix. ps. Celi enarrant. An̄. Hec est que nesciuit thorū in delicto habebit fructū in respectione animarū sanctarū. ps. Dn̄i est terra. ℣. Diffusa est grā in labiis tuis. Lec. prima.

Decretum quidē legis erat paruulū post tricesimūterciū circūcisiōis diem templū dn̄i deferri. dariq̄ȝ hostiaȝ pro eo: primogenitū autē masculū sanctū dn̄o fieri mistice sicut diximus insinuans: neminē nisi circūcisuȝ viciis dn̄icis dignū esse cōspectibus. neminē nisi mortalitatis nexibus absolutū sup̄ne ciuitatis gaudia p̄fecte posse subire. ℟. Postquā impleti sunt dies purgationis marie secundū legē moysi tulerūt iesum in hierusalem vt sisterent eū dn̄o Sicut scriptum est in lege dn̄i. quia omne masculinum adaperiēs vuluam sanctū domino vocabitur. ℣. Obtulerunt pro eo domino par turturum aut duos pullos columbarū. Sicut scriptum est. Lec. scd'a.

Uerum si legis ipsius verba diligētius inspexeris: profecto reperies quia non solū dn̄s incarnatus quantū a p̄cti cogitatione tantū a conditione legis fuerit liber. Quā ob hoc magis suscipe dignat' est: vt eam sanctā iustam ac bonam esse probaret et nos ab eius seruitute ac timore fidei gratia liberaret: sed etiā ipsa dei genitrix: sicut ab admixtione virili: sic et a legali sit iure inmunis. ℟. Obtulerūt pro eo dn̄o par turturum aut duos pullos columbarū. Sicut scriptum est in lege dn̄i. ℣. Postquā impleti sunt dies purgationis marie tulerunt iesum in hierusalem vt sisterent eū domino. Sicut scriptum est. Lectio tercia.

Dixit em̄ moyses. Mulier si suscepto semine pepererit masculum imm̄da erit septem diebus. iuxta dies separationis menstrue: et die octaua circun

detur infantulus. Ipsa vero: triginta tribus diebus manebit in sanguine purificationis sue. Nota ergo: qd non omni mulier pariens. sed ea que suscepto semine pepererit designatur imunda: rituq; legis docetur esse mundanda. ℟. Symeon iustus et timoratus expectans redemptionem israel. Et spiritussanctus erat in eo. ℣. Responsum acceperat a spiritu sancto non visurum se mortem nisi prius videret christum domini. Et spiritus sanctus. In scdo nocturno an. Specie tua et pulcritudine tua intende prospere procede et regna ps. Eructauit cor meu verbum bon. Anti. Adiuuabit eam deus vultu suo deus in medio eius non cōmouebitur ps. Deus noster refugiū et virtus adiutor in tri. Añ. Suscepimus deus misericordiā tuā in medio templi tui. psalm9. Magn9 dñs. ℣. Specie tua

Lc. iiii.

Ad distinctionē videlicet illi9 que v̄go cōcepit ⁊ pepit filiū: ⁊ vocauit nomē eius emanuel. qd ē iterpretatū nobiscū de9. Nō ergo fili9 q cū homie de9 ē. no mater que spūsctō opante peperit victimis hostiarū q bus purgaret̄ indigebat sed vt nos a legis vinculo solueremur. sicut domin9 christ9. ita et btā semp virgo maria. legi est sponte subiecta. ℟. Responsum acceperat symeon a spūsctō nō visurū se mortem nisi prius videret christū dñi Et bñdixit deum et dixit. Nunc dimittis seruum tuum in pace quia viderunt oculi mei salutare tuū domine. ℣. Cū inducerēt puerū iesū parētes ei9 vt facerēt scdm consuetudinē legis pro eo ⁊ ipe accepit eū in vlnas suas ⁊ dixit Nūc dimittis seruum tuum.

Lectio quinta.

Sicut scriptum est in lege domini: quia omne masculinum ad aperiens vuluam: sanctū dño vocabit̄. Quod dicit oīne masculinū adapiens vuluam: et homis ⁊ pectoris primogenitū significat.

℟. Cum inducerent puerũ iesũ parentes eius vt facerent secũdum consuetudinẽ legis pro eo accepit eum symeon in vlnas suas et benedixit deum et dixit. Nũc dimittis dñe seruũ tuũ in pace. ℣. Suscipiens iesum puerum in manibus clamauit dicens. Nunc dimittis. L. vi.

Quod vtrũqз sanctuз dño vocari. atqз ĩdo sacerdotis esse preceptuз est: ita dũtaxat vt pro hominis primogenito preciũ accipere. ⁊ oĩe aial ĩ mũdũ redimi faceret. Cuius inquit redẽptio erit post vnũ mẽsem. siclis argenti quinqз. Ubi saluo subtiliore tractu breuiter intimandũ. quod illa oĩa primogenita vel figura fuerint eius: qui cũ vnigenitus esset dei filius primogenitus fieri dignatus ẽ oĩni creature. ℟. Suscipiẽs iesum in vlnas suas symeon exclamauit et dixit. Tu es vere lumen ad illuminationẽ gentiũ et gloriam plebis tue israel. ℣. Cum inducerent puerũ iesum parentes eiꝰ vt facerent secũdũ consuetudinem legis pro eo et ipse accepit eum in vlnas suas et dixit. Tu es vere: In. iii. nocť. aῆ. Pulcra es et decora filia hierusalem terribilis vt castrorũ acies ordinata. ps. Cantate dño canticũ nouũ: cantate dño omnis. Aῆ. Post partũ virgo inuiolata permãsisti dei genitrix intercede pro nobis. ps. Dñs regnauit exultet. Aῆ. In odore vnguentorũ tuorũ currimus adolescentule dilexerũt te nimis. ps. Cantate dño canticũ nouũ quia mirabilia. ℣. Adiuuabit. eam. Scdm lucã

In illo tempore. Postquã impleti sunt dies purgationis marie: scdm legẽ moysi: tulerũt iesum in hierusalem vt sisterẽt illum dño. Et reliqua. Omelia originis pape. L. vii.

Et vere ⁊ singulariter sanctus dño: q̃a peccatũ non fecit. nec inuentus est dolus in ore eius. vel certe nostre fuerit deuotionis iudiciũ. qui oĩa bone actionis inicia que quasi corde gignimꝰ dñi

gratie deputare: male autem gesta redimere debeamus. dignos videlicet penitentie fruct⁹ pro singulis quicq̄ corporis vł anime sensibus offerentes.

℟. Nunc dimittis dn̄e seruum tuū in pace quia viderūt oculi mei Salutare tuū. ℣. Lumen ad reuelationē gentiū et gloriā plebis tue israel. Salutare.

Itaq̄ quod ait ad aperiens vuluā cōsuete natiuitatis more loquit᷑. Non qđ dn̄s noster sacri ventris ospiciuz quod ingressus sacrificarat egressus deuirginasse credendus sit. iuxta hereticos qui dicunt beatam mariā virginē vsq̄ ad partum. non virginē esse post partū: sed iuxta fidē catholicam clauso virginis vtero quasi sponsus suo p̄cessisset de thalamo. De quo pulcre propheta. Et cōuerti me inquit ad viaz porte sanctuarii exterioris que respiciebat ad orientem et erat clausa. ℟. Speciosus forma pre filiis hominū diffusa est gratia in labiis tuis Propterea benedixit te de⁹ in eternū. ℣. Dilexisti iusticiā et odisti iniquitatē. Propterea.

L. viii.

Et dixit dn̄s ad me. Porta hec clausa erit et nō aperiet᷑ ⁊ vir nō transiet per eā. qm̄ dn̄s deus israel ingressus est per eam. eritq̄ clausa. Principi princeps in ea sedebit. vt comedat panē coram dn̄o. Quāuis possit etiam mistice designari. nullū preter dn̄m ecclīe virginis vterū per aquaz et spiritū sanctū ad generādos dei filios posse reserare. ideoq̄ hūc masculum incōparabili dignitate dn̄o sanctū vocari. ℟. Felix valde es sacra virgo maria et omni laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iusticie christus deus noster. ℣. Ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo sexu sentiant om̄s tuū iuuamē quicūq̄ celebrant tuā sanctaz purificationē. Quia ex te. Ps. Te deum. Dicat᷑ quāuis hoc festum in. lxx. vel in. xl.

L. ix.

euenerit. ℣. Adiuuabit eam
In laud. añ. Obtulerũt pro
eo dño par turturũ aut duos
pullos columbarũ. Añ. Re-
sponsum accepit symeon a spi
ritu sancto orõ visurum se mor
tem nisi videret dñm. Añ. Si-
meon iustus et timoratus ex-
pectabat redemptionẽ israel ⁊
spiritussanctus erat in eo. Añ
Accipiens symeon puerum in
manibus gratias agens bene-
dixit dñm. Añ. Tolle puerũ
et matrem eius ⁊ vade in terrã
israel. Capitulũ. Ecce ego
mitto: vt supra. ℣. Audi-
uit et letata est syon. ℟. Et ex
ultauerũt filie iude. Ad Bñ
dictus. añ. Nũc dimittis dñe
seruũ tuũ in pace. quia viderũt
oculi mei salutare tuũ. Iterũ
dicatur añ. Orõ.

Omp̃s sempiterne de
us: maiestatem tuã
supplices exoramus. vt si
cut vnigenitus filius tu⁹
hodierna die cum nostre
carnis substantia in tem-
plo est p̃sentatus: ita nos
facias purificatis tibi mẽ
tibus p̃sentari. Per eũdẽ.
Ad terciã ad. vi. et ad. ix.
capl'. Ecce ego mitto vos
℟. i. ℣. de virginib⁹. orõ.
Omp̃s sempiterne de⁹. vt
supra. Ad vespas an Te-
cum principiũ et alie per or-
dine cũ psalmis sequenti-
bus. Require totũ in na-
tale dñi ad scdãs vespas
Allã ℣. Adorabo ad templũ
sanctũ tuũ et confitebor nomi-
ni tuo Ad Mag. añ. Lumẽ
ad reuelationẽ gentiũ et gloriã
plebis tue israel Iterũ dica
tur añ. Si aũt aduenerit
infra lxx. non dicat' Allã.
Adorabo. sed loco ipsi⁹ di-
catur capl'. Ecce ego mit-
to vos. ℣. Diffusa est gratia
Añ. Lumẽ ad reuelationẽ gẽ
tium. vt supra. Orõ ãte se-
ptuagesimã ⁊ post septua
gesimã

Perfice que-
sumus dñe gratiã tu
am. qui iusti symeonis ex
pectationẽ implesti: vt si-
cut ille mortem nõ vidit
priusq̃ christũ dñm vide
re mereret'. ita et nos vitã
obtineam⁹ eternã. Per eũ
dem. Ad compl. y⁹. Aue
maris stella. Fiat octaue
si ante quadragesimã pos

fiunt compleri et si sanct⁹ euenerit infra istas octa-uas nō fiat de sctō sed de oct. nisi sctūs habeat no-uē lec. Scti blasii epi et mris. Inuitat. Ad regē vi-te digne cū laude venite. Qui celo blasium sustulit eximium. ps. Venite. In primo no cturno a. Urbe sebastea tua vernant christe trophea pro gu stu calicis qui magna repēdis amicis. ps. Beatus vir. a. Dei preceptū predicans huic blasius emicuit quē rex noster magnificans in monte sctō sta tuit. ps. Quare fre. Anti. Mirificasti domine sanctū tuū in secula: quē pro regis regimi-ne pontificali infula induisti. ps. Dne quid mul. v. Glo ria et honore. Incipit pas-sio sancti blasii. L. pria

Ex sebastea ciuitate ca padocie elegit sibi dn̄s martires vsq ad san guinē q in eis est caritatē et fidē. atq confessionem ostēsuros. Et qd mirabi-le ē nō solū viros. sz et mu lieres ostēsuras agonē: et certamē et vsq i finē i xpo p crucis exemplū coronā adepturas: Sz vn⁹ hoz ex titit a deo coronat⁹ et vi-ctor blasius. R. Quā felici xpe cōmercio tuos dices quāta qz gaudio insigni declaras bla sio Qui presentē diē martirio cōsecrauit. v. Gliar honore co ronasti eū dn̄e. Qui pre. Lc. ii.

Iste eni sctūs: totū vite sue mitis degebat si-cut de iob legim⁹ purus i nocens deū colēs. verax māsuetus: ab omi opere prauo se abstinēs. Uiden tes ergo irreprehēsibilem ei⁹ vitā. hi q in sebastia ca padocie ciuitate fideles existebāt: elegerūt sibi eū epm. R. Sanctitatis preful-gēs lumine vt fulgeret lux in ca ligine. Presulatus vir sctūs culmie sublimat. v. Ut luceret oibus in domo dni. Presulat⁹

Ipse vero pgēs Lc. iii in montem qui voca tur argei habitauit i qua-dā speluca: et cōcurrebant ad eū agrestes fere. Et si forsitā cōtigisset quocūq dolore teneri qualēvis ex eis tanquā intellectuales

cõcurrebat ad eundẽ san-ctũ in spelũca: quousq; i-poneret manus eis bn dí-cẽs eas: nõ recedebãt ab eo illis itaq; diebus iuſ-ſit agricolant preſes con-gregari agreſtes feras. ℟. Prima ſctõ viſione per noctẽ apparuit de e quia ſua paſſione dñs innotuit. Dum ſub talivi-ſioẽ carnis ſue voluit holocau ſtum. ℣. Surge blaſi et offer michi hoſtias vt ſoles. Dũ ſub

In ſcdo noct. an. Monte martir argei conditus nil fe rarũ concurſu territus harum morbo ad tactũ penitus emũ-dabat. ps. Cum inuocarẽ. An. In monte ciuitas regi nõ potuit nã rumor preſidi de ſan cto patuit quẽ ſibi protin9 ad ductũ voluit preſentari. ps. Verba mea. An. Tribuna li iuſſus aſſiſtere chriſti ſeruum ſe prodit libere ceſus ergo iube tur carcere preſentari. ps. Dñe dñs noſter. ℣. Poſuiſti dñe

Lcõ. iiii.

Egredien-tes autẽ beſtiarũ cõ prebenſores venerunt in montẽ i quo degebat ſan ctus blaſius epũs: et vi-dentes ſpeluncã et multi-tudinẽ beſtiarũ aſtantiũ ante eum: conteruati me-tu adinuicẽ dixerũt. Quid hoc vult eſſe? ℟. Requiſi-tus ſanctus a iudice chriſti fi-dem fatetur publice. Multo er go ceditur verbere ſed verberi nõ nouit cedere mens immota ℣. In loco ſue afflictionis con fitetur nomen dei ſui. Multo ergo ceditur.

Lcõ. v.

Appropiantes autem viri ſpelũcam: inue-nerũt beatũ blaſiũ oratio nem ſuã facientem. Et re-uerſi nũciauerunt preſidi ea que viderant. Audiẽs autẽ preſes. iuſſit plures milites cum illis pergere vt quãtos inuenirẽt illic eſſe abſcõſos chriſtianos preſentarent illi. ℟. Ad iuſ ſum preſidis miſſus in flumine ſe muniuit. Mox vnda primi-tus fluens et liquida. Sub ſan cti greſſibus ſtetit vt arida. ℣. In mari via eius et ſemite ei9 in aquis multis. Sub ſancti.

Lc. vi.

Euntes aũt in predictũ montem qui vocaẽ argei. et ingre-

dientes in speluncã: inue
nerũt sanctũ blasiũ orãn-
tem: et dixerũt ei. Egrede
re vocat te preses. Uidẽs
autem sctũs blasius eos:
gauisus est: 7 dixit. Filioli
mei eam⁹ simul. Memor
enĩ est hodie mei dñs. In
hac enĩ nocte tercio michi
apparuit dicẽs. Surge of
ferre michi hostias vt so-
les: 7 nũc filioli mei bene
venistis. Dñs me⁹ iesus
christus vobiscũ est. R.
O virtutum luminare presigne
miraculis lumẽ blasi singulare
salus in periculis firmamentũ
salutare tuis esto seruulis ine-
ternũ. V. Respice in seruos tu
os et dirige opera eorũ. Fir-
mamentũ. In tercio no-
cturno añ. Incessanter insi-
stebat saluti fideliũ martir atq3
retrahebat ab errore gentiũ dũ
ad fidem cõuertebat paruulos
gentiliũ. ps. In dño cõfido
Añ. Signa verbo sociata e-
rant in eo pariter tale mentis
emũdata egra caro similiter mũ
dabatur. ps. Dñe quis ha.
Añ. Admiranda virt⁹ in bla
sio qua letatur mater in filio le
tifere cui piscis porcio fuit cau
sa. ps. Dñe in virtute tua
V. Magna est gloria ei⁹ in sa
lutari tuo. Lcõ septima.
Cum ergo irent in iti-
nere: cõuertebat pa-
ganoꝝ animos ad deum
per bonã suã admonitio
nẽ. et per incessabiles ei⁹
orõnes. dñs mirabilia fa
ciebat. Nam offerebãt ei
infirmos. et imponẽs su-
per eos manus saluos di
mittebat. Non tantũ ho-
mies hic. etiam et diuersa
aĩalia cum se inmitterent
adinuicẽ aut sicut sepius
contigit os impegeretur
i guttur bonis. aut etiã
aliud aliquid tale subito
fieret: deducebant illi eos
et ꝑ dignas eius orõnes
saluos eos de⁹ reddebat.
R. Iam cursus felicis expleto
stadio athleta ceruicẽ supponit
gladio. Talentũ cum lucro re-
portans creditũ gaudentem in
astris intulit spiritũ. V. A chri
sto centuplũ accipiens pro ter-
renis celestia cõparauit. Talẽ
tũ ꝑ lucro. L viii.
Accidit autẽ cuiusdã

mulieris filio vnico piscis porcionē ederet subito os in guttur ei⁹ infigi: vt pene mortu⁹ maneret. Mater vero eius audiēs mirabilia illius. apportans puerū iactauit eū ante pedes eius semiuiuū cum lachrimis clamans ꝛ dicēs sancto. Miserere filio m̄o serue saluatoris nostri iesu christi: eo quod vnicus est michi ℟. Deo placens atq3 gratissima tua martir extitit victima. Dum post bella peracta plurima sacra celos triumphans agmina penetrauit. ℣. Vestimēto glorie induit te dominus. Dum.

Lcō nona.

Indicauit autē sctō q̇d subito contigeret filio suo. Sctūs vero blasi⁹ manu⁹ imponēs puero: ꝛ guttur eius signās eleuās oculos ad celum orauit dicens. Dn̄e iesu christe qui inuocantibus te velox extitis auditor et saluator. exaudi orationē serui tui: et infixam spinā puero isti ꝑ tuā inenarrabilē abstrahe virtutē saluans eum. Et mox saluū reddidit puerū matri sue. ℟. O cel..tis cenator curie fons dulcoris ꝛ venia venie. Ad deuote vota famılie cum descendēs consortē glorie fac perhēnis. ℣. Memor esto congregationis tue nec obliuiscaris eius in fine. Ad deuote. Ps. Te deum. Sed si in septuagesima euenerit nō dicatur Te deum. In laudibus. an. Mirabilis in altis dn̄e qui decorē cum fortitudine sancto tuo dedisti blasio cōregnanti tecū in gaudio. an. O fortis athleta ad conspectū christi q̇ cū leticia victor introisti vi nos eius populū et oues pascue eius in atriis tecum constitue. An. Quā felix anima que deū sitiuit ecce nūc possidet quē diu cupiuit translatā hodie hāc sup ethera dei magnifice suscepit dextera. An. O beati iustorū spūs quibus martir admixtus inclitus deum voce collaudans sedula benedixit ei in secula. An. In sanctorū exultās gloria mira blasii gaudet leticia nouū deo decantans canticū laudes audi tuorū supplicū. Cap. Btūs vir q̇ in sapia

℣ Stola iocu͂. Ad Ben͂d. an͂
O iubar eternu͂ blasii sidusq3 supnu͂ regis celestis o fortis et inclite testis respice seruoru͂ clemens vota tuoru͂ et prece nos solita labenti dirige vita. Or.
Deus q̄ fidelibus tuis per oratione͂ bti blasii martiris tui atq3 pontificis cu͂ctisq3 eiusde͂ memoria͂ facientib9 de quacunq3 infirmitate vel aduersitate tenerent liberari co͂cessisti. co͂cede ꝓpicius vt qui eius solemnitatem agim9 in terris eodem te precan͂te gloria͂ consequamur i celis. Per dn͂m. Ad horas capl'a r. ℟. de vno martire Oro͂. Deus q̄ fidelib9 tuis. vt supra. Ad vespas a͂e. r ps. feriales. Capitulu͂. Btu͂s vir q̄ i sapia ℣. Gloria et hono. Ad Mag an͂. Salue martir vera saluatio salua nostra spes et protectio nos a mundi salua naufragio et mu͂datos ab omni vicio tuo dignos redde co͂sortio. Or Deus qui fidelibus. vt supra. Ad co͂pl'. y᷒ Te lucis
Crastina die sc̄ti blasii Inuitatoriu͂. Aue maria. An͂. Benedicta tu. cu͂ al'. ps. Dn͂e dn͂s noster. cu͂ aliis ℣. Diffusa est gratia. Lectiones de ep̄l'a pauli leganẗ. ℟. Postqua͂ impleti sunt. tria et tria dican͂tur et finitis repetan͂tur. ps. Te deu͂ ℣ Adiuuabit. In laudib9 an͂ Obtulerunt pro eo. Et dicantur vna post aliam. et si necesse fuerit iteru͂ repetan͂tur. Capitulu͂. Ecce ego mitto. ℣. Audiuit r letata est syon. Ad Bn͂d. a͂. Nu͂c dimittis Oro͂. Ops sempiterne de9 maiestate͂. Ad horas sicut i die. Ad ℣s cap. Ecce ego mitto vos ℣. Diffusa. Ad Mag. a͂. Lume͂ ad reuelatione͂. Oro͂. Ops sempiterne de9. Si do͂minica infra oct. euenent Sabbato ad vespas capl'm Ecce ego mitto vos. ℣. Diffusa e͂ gra͂. a͂. Cu͂ induceren͂t pueru͂ iesu͂ In die dn͂ico ad matu. Inuitaẗ. Ecce venit ad te͂plu͂. a͂e ps. r ℟. sicut i die dican͂tur In oct. Inuitaẗ. Ecce venit ad templum. r cetera. Et totum residuum sicut in die.

Sãcte agathe virginis et mris. ix. kł. scti auiti epi et confes. Ad vs. capitulũ Qui gliatur. v. Diffusa est An. Nisi diligẽter pfeceris corpus meũ a carnificibus atrectari non potest anima mea in paradisũ dñi cum palma intrare martirii allã. ps. Magñ. O. ò. Deus qui inter cetera. Reqnire in cõe sctoꝝ. Inuitat. Regẽ virginũ. In primo noct. añ. Mẽs mea solidata est et in christo fundata. ps. Beatus vir. Anti. Ingenua sum et spectabilis genere. vt omnis parẽtela mea testatur. ps. Quare fre. Anti. Et si ingenua es cur te ostendis seruilem personã quia ancilla christi sum ideo me ostendo seruilẽ personã. ps. Dñe q̃d multi. v. Diffusa est. Incipit passio sancte agathe virginis. Lcõ prima.

Beatissime martiris agathe passio recitatur que passa est in prouincia siculoꝝ in vrbe cathinien siũ. sub decio imperatore. ipso decio ter consule. die nonarũ februariarũ. Quintian⁹ cõsularis cicilie audiẽs sanctã opinionẽ virginis deo dicate agathe multipharia intẽtione pquirebat vt ad eã ptingeret Per singula eni crimina mentis sue singuloꝝ in se vicioꝝ exagitabat affect⁹ R. Agatha letissime et gloriã teribat ad carcerẽ et quasi ad epulas inuitata. Agonẽ suum dñs precibus cõmendabat. v. Propter veritatẽ et mansuetudinẽ et iusticiã. Agonẽ. L. ii.

At vt pote p glia seculi concupiscẽs suam opinionẽ extẽdere: nobilissimis ortam natalibus dei famulã facit artari. vt qui erat de genere ignot⁹ per hoc sonaret apud aures vulgi quod tant⁹ esset ac talis. qui posset etiam spectabiliũ sibi subiugare personas. R. Dum ingrederetur beata agatha in carcerẽ dixit ad iudicẽ. Impie crudelis et dire tirãne nõ es cõfusus ãputare i feminã qđ tu ipe in matre suxisti. v. Ego habeo mãmillas integras intus in aiam meã quas ab infantia dño con

secraui. Impie crudelis et dire tiranne. Lcō tercia.

Ut libidinosus autem ad aspectū virginis pulcerrime oculorū suorū concupiscentiā cōmouebat: et vt auarus ad facultates eius cupiditatis sue frena laxabat. Atq3 vt ydolatrie demonū seruus feruore impietatis sue inflāmatus: christi nomen audire nō poterat. ℟. Uidisti dn̄e et certastī agonē meum quomodo pugnaui in stadio sed quia nolui obedire mādatis principum. Iussa sum in māmillas torqueri. ℣. Propter veritatē et mansuetudinē et iusticiā. Iussa sum. In scd̄o noct. an̄. Sūma ingenuitas ista est in qua seruit⁹ christi cōprobatur. ps. Cum inuocarē An̄. Si feras michi promittis audito christi nomine mansuescunt. ps. Uerba mea. An̄. Si ignē adhibeas rorē michi salutificū de celo angeli ministrabūt. ps. Dn̄e dn̄s noster. Specie tua et pulcritudine tua ℟. Intende prospere procede et regna Lectio quarta.

His et huiuscemodi vt diximus furiis cōprehensus: beatā agatham a suis facit apparitorib⁹ coartari. Et fecit eam cuidā matrone nomīe afrodisie tradi. que habebat nouē filias turpissimas: sicut fuerat et mater earū. Hoc autem fecit: vt per dies triginta quotidie blandirentur ei quo mutarent animum eius. ℟. Quis es tu qui venisti ad me curare vulnera mea ego sū apostolus christi nichil in me dubites filia ipse me misit ad te. Quē dilexisti mente et puro corde. ℣. Nam et ego apostolus eius sum et in nomine ei⁹ scias te esse saluandā. Quē dilexisti Lectio quinta.

At modo promittēdo leta. modo terrendo aspera: sperabant se mentem sanctā a bono proposito reuocare. Quibus sancta agatha dicebat: Mēs mea solidata: et a christo fundata est. verba vestra venti sunt. Promissiones vestre pluuie sunt. Terrores: flumia sunt. Que quā

tū vis impingāt in fundamentū dom⁹ mee nō poterit cadere. Fundata enī est supra petrā. Hec aūt dicens: flebat quotidie ꝛ orabat. Et sicut sitiens ī ardore solis fluēta fontium cō cupiscit: ita desiderabat ad martirii coronā attigere. et diuersa pro christi nomine supplicia sustinere.
℟. Ego autē adiuuata a dn̄o ꝑseuerabo in cōfessiōe ei⁹. Qui me saluā fecit et consolatus est me. ℣. Mens mea solidata est et in christo fundata. Qui me.

Lc. vi.

Uidens igit afrodisia mentē ei⁹ imobilē ꝑmanere abiit ad quintianū et dixit ei. Facilius possunt saxa molliri. et ferrū in plumbū cōuerti: quā ab intētione christiana mēs istius puelle reuocari. Ego etenim ꝛ filie mee sine cessatione vicib⁹ nobis succedēdo lassauimus: nichil aliud die noctuq; gerētes. nisi vt eius animū flecteremus. ℟. Beata agatha ingressa carcerē expandēs manus suas ad deū dixit. Domine qui me fecisti vincere tormenta carnificum. Iube me dn̄e ad tuā misericordiā peruenire. ℣. Domine qui me creasti et tulisti a me amorē seculi q̄ corpus meū a polutione separasti. Iube me. In tertio nocturno an. Agatha letissime et gloriāter ibat ad carcerem ꝛ quasi ad epulas inuitata agonē suū dn̄o ꝑcibus cōmēdabat. ps. Dn̄e quis habi. Anti. Propter fidē castitatis iussa sū suspendi in eculeo adiuua me dn̄e deus meus in tortura mamillarū mearū. ps. Eructauit cor meum verbum bonū. An. Uidisti dn̄e agonē meum quomodo pugnaui in stadio sȝ qa nolui obedire mādatis principū iussa sum in mamilla torqueri. ps. Deus noster refugium et virtus adiutor ℣. Adiuuabit eam. Incipit vita scti auiti epi vienne. Lectio septima.

Tempore zenonis imperatoris. beat⁹ auitus episcopus sapiētia et doctrina mirabilis. deo mortalibus fauente: vienēsem ecclesiā post patrē

yficium eque episcopū. su scepit regendā. Hic yfici9 vir primum fuit cenatorie dignitatis. Cui fuerunt duo filii clarissima lumia infula sacerdotali predicti appollinaris valentie episcopus miraclis insignis et auitus qui sicut iam dictum est in viennēsi episcopatu patri successor extitit ℟. Beatus vir. ℣. Potuit em transgredi.

Lectio octaua.

Hic aduersus heresim arrianā que tunc nō solum africam sed et galliam ytaliamq3 ex parte occupauerat. magno sudore decertauit: quod clarissima eius opera testant̄ Scribit em̄ dialogū heresim illā oppugnās fidelissimo et doctissimo imortaliq3 ingenio ad gundebadū burgundionū regē: filiū gondouei. ℟. Ecce vir prudens. Lcō nona.

Item alios libellos duos contra nestoriū et eutbicen auctores erroris luculentissimo et castiga to satis eloquio. Item de subitanea penitentia. Itē consolatoriā: de trāsitu filie gūdebadi Itē epistolā vbi soluit illud quod dn̄s in euāgelio dixit. Omnis qui reliquerit domū. aut fratres. aut sorores. aut patrē aut matrē. aut vxorem aut filios. aut agros propter nomē meū: centuplū accipiet et cetera. ℟. Sint lumbi. ℣. Uigilate. Psalm9 Te deum laudamus. &c. Nisi euenerit in septuagesima ℣. Adiuuabit eam.

In laudibus an Quis es tu q̄ venisti ad me curare vulnera mea ego sum apl'us christi nichil in me dubites filia. An Medicinā carnalē corpori meo nūquā exhibui sed habeo dn̄m iesum christum qui solo sermone restaurat vniuersa. an̄. Gratias tibi ago domine quia memor es m.. et misisti ad me apostolum tuum curare vuln..a mea. Anti. Benedico te pater domini mei iesu christi quia ꝑ apostolum tuū māmillas meas meo pectori restituisti. An Qui me dignatus es ab omni

plaga curare et mamillam meam meo pectori restituere ipsum inuoco deum viuum. Cap. Qui gliatur. v. Audiuit et le. a. Mentem sanctam spontaneam honorem deo et patrie liberationem ps. Benedictus. Oro. Deus qui inter cetera. Oro. Deus qui anime famuli. Ambe simul dicantur scilicet per vnum. Per dominum. Ad horas capitula et R. de virginibus. Oro. Deus qui inter cetera. Ad vespas caplm. Qui gliatur. v. Diffusa est gratia. Ad Mag. an. Paganorum multitudo fugiens ad sepulchrum virginis tulerunt velum eius contra ignem vt comprobaret dominus quod a periculis incendii meritis agathe martiris sue eos liberaret. ps. Mag. Oro.

Beate agathe martiris tue domine precibus confidentes quesumus clementiam tuam: vt per eius intercessionem eterna remedia capiamus. Per dominum. Ad compl. ymnus. Te lucis.

Scte appollonie virginis et mris. Fiat officium de oct. et non de scta. sed ad missam fiat commemoratio de scta appollonia. Sancti simplicii epi et confessoris clas. Ad vespas cap. Justus cor suum. v. Justus vt palma. An. In fide. Oro. Da quesumus. Inuitat. Regem confessorum. An. Btus vir. cum aliis. v. Justus vt palma. R. Posui adiutorium. R. Ueritas mea. R. Justus vt palma. ps. Te deum. Nisi euenerit in lxx. v. Amauit. In laud. an. Fidelis seruus et prudens. Caplm. Justus cor suum. v. Os iusti. An. Similabo eum. Oro. Da quesumus omps deus. Ad terciam ad vi. et ad nonam capitula et R. de vno confessore

Sancti valentini. clas Ad vespas caplm. Btus vir qui in sapientia. v. Gloria et honore. An. Hic est vere martir. et cetera. Oratio

Presta quesumus omps deus: vt qui bti valentini martiris tui natalicia colimus a cunctis malis imminentibus eius intercessione liberemur. Per dominum Inuitatorium. Regem

martirū. Añ. In leget alie Si infra quadragesimā aduenerit, dicatur ad nocturnū cū añis. de nocturno. R. de sctō. v. Gloria et honore. R. Gloria et honore. R. Dñe preuenisti. R. Posuisti dñe. v. Magna est gloria eius. In laud. Añ. Qui me cōfessus fuerit. capl'm. Btūs vir qui i sapiētia. v. Stola iocū. Añ. Iste sctūs. oro. Presta quesum⁹ vt. s. Ad iii. ad vi. et ad ix. capl'a et R. de vno martire oro. Presta quesumus vt. s. Si aliquis sanctus in. xl. super ebdomad aduenerit fiat de sctō et dicantur nocturnū; Inuita. R. v. laudes et hora de sācto vsq; ad vesperas Sācti onesimi apl'i Ad vesperas capl'm. Jam non estis hospites v. In omnē terram Añ. Beati eritis oro. Quesum⁹ oṗs deus. Inuita. Regē apostolorū. Añ. In omnē terrā. ps. Celi enarrant. Añ. Clamauerūt iusti. ps. Benedicā. Añ. Constitues eos. ps. Eructauit. Añ. Principes pplorum. ps. Omes gē

tes. Añ. Dedisti. ps. Exaudi deus deprecationē. añ Annūciauerūt. ps. Exaudi oratione Añ. Tollite iugū meū super vos quia mitis sum et hūilis corde ps. Cōfitebimur. Añ. Iugū em̄ meū suaue est et onus meū būdicit dñs ps. Dñs regnauit exultet Añ. Custodiebant. ps. Dñs regnauit irascātur. v. In omnē terrā. R. Ecce ego mitto vos. R. Tollite iugū. R. Dū steteritis. v. Nimis honorati sunt. In laud. añ. Hoc est p̄ceptū meū. Capl'm. Iā non estis hos. v. Annūciauerunt. Añ. Vos qui reliquistis oīa Orō. Quesum⁹ oṗs de⁹ Ad terciā ad vi. et ad nonā capl'a et R. de apostol'. Orō. Quesum⁹ oṗs de⁹

Cathedra scti petri et sācti paschasii epi et cōfessoris. ix. l'c. Ad vesp̄as cap. Justus cor suū. v. Justus vt palma Anti. In fide et le. Orō. Deus qui anime famuli tui paschasii. etc. Ad compl'. ymn⁹. Jesu saluator. Inuitat. Justus florebit ps. Venite. Añ. Beat⁹ vir.

cum aliis. ps. Btūs vir. cū aliis. v. Justus vt palma Sex primas lectiōes que re sup euāgelio. Homo q̄ dam peregre. in cōi pluri morꝫ confessorꝫ. et dicātur sequen. R. Posui adiutoriū R. Ueritas mea. R. Justus vt palma. R. Justus germina bit. R. Jurauit dn̄s. R. Justū deduxit. De sancto petro

Transiuit Lcō. vii.

Tquidē etiā in alios apostolos vis istius potestatis. sed non frustra vni cōmendatur. Quod omibus intimat. Petro enim ideo hoc singulariter creditur: q̄ a cūctis ecclie rectoribus petri forma ppōnitur. Manet ergo petri priuilegiū: vbicūq; ex ipsius fertur equalitate iudiciū. R. Si diligis me. Quere in alia festiuitate sctōꝝ petri ꝛ pauli cū duob⁹ sequentibus Lcō octaua

Nec nimia est vel seueritas vel remissio: vbi nichil erit ligatū. nichil solutū: nisi quod btūs petrus aut ligauerit aut soluerit. Instāte autē passione sua dn̄s que discipulorū erat turbatura constantiā. Simon inquit simon ecce sathanas expetiuit vos vt cribraret sicut triticū. Ego autē rogaui p te ne deficiat fides tua. ꝛ tu aliquādo cōuersus cōfirma fratres tuos ne intretis in tēptationē. R. Petre amas me Lcō nona

Cōmune erat oībus aplīs periculū de tēptatione formidinis. ꝛ diuine protectionis auxilio pariter indigebāt: qm̄ diabolus oēs exagitare. omnes cupiebat elidere. ꝛ tamē specialis a dn̄o petri cura suscipitur. et pro fide petri proprie supplicat tāquā alioꝝ stat⁹ certior sit futurus. si mens pricipis victa nō fuerit. R. Surge petre. V. Amauit eū dn̄s. In laud. an. Fidelis seruus et prudens. Cap. Justus cor suū. Os iusti. Ad Bn̄d. a. Euge serue bone. ps. Benedictus. oro

Deus qui apostolo tuo petro

collatis clauib⁹ regni ce-
lestis ligādi atq̧ soluēdi
pontificiū tradidisti. con-
cede: vt intercessionis ei⁹
auxilio a pctōꝝ nostrorū
nexibus liberemur. Per.
Alia orō ꝛ dicant peryni
Per dn̄m. Deus q̄ aīe fa-
muli tui. ꝛc. Ad. iii. ad. vi.
ꝛ ad. ix. capl'a ꝛ ℟. de vno
cōfessore. Orō. De⁹ q̄ aīe
famuli tui. ꝛc Ad v's. cap.
Justus coꝛ suū. ℣⁹. Justus
vt palma. Ad Mag. ā. Qui-
q3 michi dn̄e. Orō. De⁹ qui
anime famuli tui pas. Ad
completorium. ymnus.
Te lucis. Sancti ma-
thie apostoli ix. lec. et can-
toꝛes. Ad vesperas: cap.
Jam non estis hospites.
℣. Jn omnē terrā An. Beati
eritis Repetat an̄. Oratio
Quesumus omnipotens
deus vt beatus mathias
ꝛ cetera. Jnuitatorium.
Regem apostoloꝛū. An̄. Jn
omnē terram ps. Celi enar-
rant. An̄. Clamauerunt iusti.
ps. Benedicā An̄. Consti-
tues eos. ps. Eructauit. ā.
Principes populoꝛū. ps. Om-
nes gentes. An̄. Dedisti ps.
Exaudi de⁹ depre an̄. An-
nūciauerunt ps. Exaudi de-
us oratione An̄. Tollite iu-
gum ps. Cōfitebimur an̄.
Jugum em̄ meum. ps. Domi-
nus regnauit exultet An̄.
Custodiebant ps. Domin⁹
regnauit irascantur. ℣. Jn
omnem terram ℟. Constitues
eos ℣⁹. Nimis honorati.

Incipit vita sancti ma-
thie. Lectio prima.

Mathias de tribu iu-
da: et ciuitate beth-
leem. parentes habuit di-
uitiis et nobilitate insig-
nes. et moꝛum venustate
pollentes. Qui ipsum ab
annis puerilibus diuitie
legis institutionibus mā-
ciparunt. Ad pedes nan-
q̧ symeonis summi sacer-
dotis in lege doctissimi
omnem in breui legis et
prophetarum scientiā cō-
prehendit. ℟. Ecce ego mit-
to vos. ꝛ cetera.

Lectio secunda.

Studebat etiam in e-
tate tenera maio-
rum imitari studia ꝛ ānos

puериles mox vincere ma turitate. Erat igit corpo re mundissimus aio pru dens in soluēdis sacre scri pture questionib⁹ acutissi mus: in consilio prouid⁹: in sermocinatione expedi tus. ℟. Tollite iugū meum.

Lcō. iii.

Satagebatq3 vt quod sensu perce perat opere cōpleret. Ut igitur lucerna de medio legis ad candelabrū trās ferretur ecclesie: vocatiōe christi dignus. Habitus christū pauperē paup ipse secutus in consortiū sep tuaginta duox discipulo rū ab ipso dn̄o designat⁹ est. ℟. Dum steterītis. Lcō iiii.

Completo do minice dispensatio nis misterio: locū inde p ditoris inter apostolos ē sortitus. Cum ergo disper si essent discipuli toto or be terrarum decreto spūs sancti: iudeam in sortē p dicationis accepit. ℟. Mō sunt loquele. Lcō. v.

Igitur verbū vite eter ne iudeis per circuitū annūciabat: multosq3 fi liox israel ad deū signis ⁊ prodigiis cōuertebat. In struebatq3 eos quod erat vite: qd̄ mox quod religi onis christū deniq3 ab ip so moyse signis ⁊ enigma tibus ⁊ verbis propheti cis annūciatū. et in redē ptionem generis humani missum pbabat: ⁊ signis potētissimis dicta sua cō firmabat. ℟. Constitues. Lcō vi.

Cum autē deuenisset in ciuita te gallilee ⁊ i synagoga e uāgelisaret christū. iudei zelo repleti vincerūt eum et nūciauerunt principi sa cerdotū ac senioribus: vt viderent quid facto opus esset cum esset pitissimus in lege ⁊ genere illustris ⁊ acceptus in plebe. ℟. Mi mis honorati sunt. L. vii.

Hi vero habita delibe ratione ⁊ cōsilio ius serunt vt adducerēt cora3 eis in consiliū. Quod cū factū fuisset: facta est lōga disputatio inter sūmū pō tificem ipsum alloquentē

et ipsum. Ipse vero per legem aut pphetas ostendebat manifeste que de christo erant: protestās se seruū eius: et ipsum credere. propter quod pontifex tanquā in blasphemū: ptulit in eū sententiā lapidationis. ℟. Beati eritis.

Cum ergo Lec viii. ductus esset ad locū lapidatorꝝ: duo testes qui testificati fuerūt cōtra eū primi duos lapides in eū miserunt: quos petiit sepeliri secum in testimonium illis. Lapidatus ergo et securi pcussus more romano vt presidi deferretur: extensis in celū manib⁹ reddidit spiritū. ℟. Vos estis

Translatū Lc. nona. est autē corpus eius primo romam de iudea. deinde treuerim procurāte helena constātini matre que inde fuerat oriunda. que cuidā viro sancto quē siluester papa misit illuc ad predicandum inter alias preciosas reliquias dedit istas. Post cui⁹ aduentū licet quinquies fuerit euersa ciuitas a barbaris: tamen semp corp⁹ illud fuit obliuioni traditū ℟. Beati qui persecutionē. ℣. Nimis honorati sunt. In laudibus añ. Hoc est preceptū meū Cum aliis. y⁹. Iā nō estis. ℣. Annūciauerunt. Vos qui reliquistis omnia. repetatur iterū añ. Oratio. Quesumus omps de⁹ vt beatus. &c. Ad terciā ad sextā et ad nonā capl'a et ℟. de apl'is. Orō. Quesumus omps deus. Ad vesperas an. Iurauit dn̄s. Et alie per ordinē. Cap. Iā non estis hospites. ℣. In omnē terrā. Añ. Dum steteritis. Repetat̄ an. Orō. Quesumus omps de⁹. Ad cōpletoriū y⁹. Te lucis. Si in die dn̄ico septuagesime euenerit crastina die celebretur Sancti gregorii pape. ix. l'c. et cantorꝝ. Ad vespas capl'm. Iust⁹ cor suū. ℣. Iustus vt palma. Añ In fide. Repetat̄ añ. Orō. Deus qui anime famuli tui gregorii. Quere in cōi

sanctorum confessorum. Ad completoriū ymnus Jesu saluator. Inuitato. Justus florebit. Añ. Beatus vir. cum aliis. ꝟ. Justus vt palma. Incipit vita sctī gregorii pape et confes. L. prima

Gregorius genere romanꝰ. arte philosophus. gordini viri clarissimi ꝛ beate siluie filius: prefuit ānis tredeciꝫ mēses sex. et dies decem. tēporibus tyberii. mauricii. et phoce augustorum. Iste senatoria stirpe progenitus tam nobilissimā quā etiā religiosissimā genealogiam duxit: ita vt quartus felix sedis aplīce pontifex vir magne ī christi ecclesia reuerētie. q̄ basilicā sanctoꝝ cosme ꝛ damiani martirū. via sacra iuxta templū romuli sicut attenus cernit̄ venustissime fabricauit. eiꝰ actauus fuerit. et btā virgo tarsilla que moritura ꝓmissionis celestis audiuit armoniā et iesum christū ad se recipiendā videre meruit. admitta nichilominꝰ eiꝰ extiterit. ℟. Posui adiutoriū super potentem. ꝛcetera. Lcō. ii.

Quā gregorius gemine nobilitatis linea piis moribus probis actibus exornauit adeo vt presagio quodā grece gregorius quod latine vigilantius resonat vocaretur. Nam recta que docturus erat dum viuis operibus adimpleuit sibi metipsi vtiqꝫ se vigilasse perdocuit. ℟. Ueritas mea et misericordia mea. ꝛcetera.

Lectio tercia.

Dum vero recta que faciebat docendo quoqꝫ disseruit vigilasse dinoscitur non solum sibi sed futuri temporis christianis. Siquidē inerant ei in parua etate matura iam studia et auditurus ī cognita: religiosis senibꝰ indagator solertissimus adherebat. Sūptaqꝫ doctrine semina tenaci memorie rumināda que post in populos mellito declamaret gutture cōgerebat.

℟. Justus vt palma. Lectio iiii.

Venicq3 doci/bilis adolescens cū transmisso cōmuniter stilo surgentis infantie. ad biuium pictagorice littere peruenisset incunctanter sinistrum ramum cum seculi voluptate relinquere. et ad dextrum cepit cuz celesti desiderio totis viribus anelare. ℟. Justus germinabit. ₇cetera.

Lectio quinta.

Sed cum conuersionis sue gratiam longius protrahens: tutius se christo famulaturum putaret si sub pretoris vrbanis habitu mundo specietenus deseruiret: ceperunt multa contra cum ex eiusdem seculi cura succrescere: ita vt non iam sicut preposuerat spem. sed in eo retineretur et mente. ℟. Jurauit dominus. ₇cetera.

Lectio sexta.

Tandem patre orbatus. vbi liberam disponendarum rerū suarū nactus est facultatem sex monasteria in cicilia fabricans: sufficientib⁹ fratribus cumulauit. Quibus tantum prediorum contulit: quantum posset ad victum quotidianum. deo illic militantium sine indigentia suffragari. ℟. Justum deduxit. ₇cetera.

Lectio septima.

Septimum intra romane vrbis menia sub honore sancti andree apostoli. iuxta basilicam sanctorum iohannis et pauli ad cliuunscauri monasterium in proprio dogmate fabricauit. Jn quo relictis sericis. auro gemmis q3 radiantibus togis. simulq3 suppellectibus reliquis in vsum pauperum prerogatis: ex huius mundi naufragio nudus euasit. diu desideratum monasticum capiens indumentum ℟. Beatus vir qui inuentus est sine macula. ₇cetera

Lectio nona.

Primum sub hylarionis. deinde sub maximiani venerabilium

patrũ regimine multis si bi sociatis fratribus. regulari tramite militauit. Post vero cũ subesse mallet. fratrũ votiua concordia iminente preesse non renuit: sicut in consequẽtibus apparebit. ℟. Ecce vir prudens. Lcõ nona.

Erat ei abstinẽtia tanta ciborũ sedulitas orationũ ⁊ ieiunioso℞ studiositas desiderata sacrorũ: vt ĩfirmato stomacho lassescitus. vix subsistere proculdubio videret̃. Verum quãquã pene quotidiano langore tabesceret nullã tamen corpori suo cupiebat cõmodare quietem. quominus aut exoraret aut legeret: aut scriberet aut ditaret. ℟. Sint lumbi. ℣. Amauit eũ dñs. In laud añ. Fidelis seruus. cũ aliis. Capl'm. Justus cor suũ. ℣. Os iusti. Añ. Euge serue bone. Repetat̃ iterũ ã Orõ. De⁹ qui aĩe. Ad terciã ad vi. ⁊ ix. capl'a ⁊ ℟. de vno cõfessore. Orõ. Deus qui anime. Ad vespas

cap. Justus cor suũ. ℣. Justus vt palma. Añ. Quiqз michi dñe. Repetatur añ. orõ Deus qui anime. Ad cõpletoriũ ymn⁹ Te lucis.

Sancti yficii episcopi ⁊ cõfessoris Clas. Ad vespas cap'lm. Justus cor suum. ℣. Justus vt palma. Añ In fide Orõ. Da quesum⁹ Ad compl' ym⁹ Te lucis Inuitat. Regem confessorũ. Nocturnũ dicatur. ℣. Justus vt palma. ℟. Posui adiutoriũ. ℟. Veritas mea. ℟. Justus vt palma. ℣. Amauit. In laudibus añ. Fidelis seruus. Capl'm Justus cor suũ. ℣. Os iusti. Añ Simulabo eum. Orõ. Da quesum⁹ omps deus. Ad terciã ad sextã et ad nonã capl'a ⁊ ℟. de vno confessore. orõ Da quesumus. Scti benedicti abbatis. clas Ad vespas capl'm. Just⁹ cor suũ. ℣. Justus vt palma. añ In fide et lenitate. ps. Mag.

Intercessio nos quesum⁹ dñe beati benedicti abbatis cõmẽdet vt qꝺ nostris meritis non

valemus: ei⁹ patrocinio assequamur. Per dn̄m.
Inuitat. Regem confessorū. Nocturnū dicat. ℣. Justus vt palma. Incipit vita sctī bn̄dicti abbatis ꝛ cōfessoris. Lectio prima.

Fuit vir vite venerabilis gratia bn̄dictus et nomie ab ipso puericie sue tempore cor gerens senile. Etatē quippe moribus transiens: nulli aim dedit voluptati. Sed dū in hac terra adhuc esset: quo tēporaliter libere vti potuisset. ℟. Euge serue bone. Lcō. ii.

Despexit iam quasi mundum aridum cū flore qui liberiori genere ex prouincia nursie exortus. rome liberalib⁹ litterarū studiis traditus. Sed cū in eis multos ire per arupta viciorū cerneret. eū quē quasi i ingressu mūdi posuerat. retraxit pedem ne si quid de sciētia eius attigeret. ipse quoqꝫ postmodū in imane precipitiū totus iret. ℟. Collaudabūt Lcō. iii.

Despectis itaqꝫ litterarū studiis relicta domo. rebusqꝫ patris. soli deo placere desiderans sancte cōuersationis habitū quesiuit. Recessit igitur scienter nescius et sapienter indoctus. Hui⁹ ego gesta omia nō didici: sed pauca que narro: quatuor discipulis eius referētib⁹ agnoui. Constātino scilꝫ reuerēdissimo valde viro qui ei in monasterii regimine successit. Valētiniano quoqꝫ qui multis annis monasterio lateranēsi prefuit. Simplicio q̇ cōgregationē illius post eū tercius rexit. Honorato etiā qui nunc adhuc celle eius in qua prius cōuersatus fuerat preest. ℟. Cognouit. ℣. Amauit eum. In laud aā. Euge serue bone. Cap. Justus cor suū. ℣. Os iusti. Aā. Similabo. Orō Intercessio nos. Ad terciā ad vi. et ad. ix. cap̄la ꝛ ℟. de vno cōfessore. Orō. Intercessio nos Annūciatio dn̄ica. Si i ebdoma

da sancta euenerit scilicet die iouis aut veneris vel sabbati deb; celebrari sabbato ramis palmarũ. Si feria scđa tercia aut quarta euenerit ipa die celebretur et dicẽtur post matutinas laudes feriales. Ad vespas capitulum.

Egredieẗ virga de radice iesse: et flos de radice eius ascendet ⁊ requiescet sup eum spũs domini. ℣. Rorate celi desuper ℟. Et nubes pluãt iustũ aperiaẗ terra et germinet saluatorẽ. Ad Mag. ã. Gaude ⁊ letare filia syon q̃a ecce ego venio et hitabo in medio tui dicit dñs

Deus q̃ repetaẗ ã. or. Obtẽ marie vginis vtero verbũ tuũ ãgelo nũciante carnem suscipe voluisti. presta supplicib⁹ tuis: vt qui vere eã dei genitricẽ credimus ei⁹ intercessionib⁹ adiuuemur Per eũdem. Ad compl. y⁹. Aue maris stella. Jnuitaẗ. Aue maria grã plena dñs tecũ.

Jn primo noct. añ. Bñdicta tu in mulieribus et bñdict⁹ fructus ventris tui. ps. Dñe dñs noster. An. Beatã me dicent omẽs generationes q̃a ancillã humilẽ respexit de⁹. ps Celi enarrant cor meum verbũ. ⁊ ceẗa. An. Eleuamini porte eternales et introibit rex glorie. ps. Dñi ẽ terra et plenitudo ei⁹. ⁊ cetera. ℣. Ex syon species decoris ei⁹ ℟. Deus noster manifeste veniet. Excerptũ ex libro beati amorosũ de ppetua virginitate scẽ marie. Lcõ pria.

Quotidie mulieres ieiunãt et nõ in dicta prestant ieiunia. Pctm agnoscũt: accersiũt remediũ. Semel de interdicto mulier manducauit et quotidie ieiunia soluit Qui sequutus es errantem: sequere corrigentem. Ambo manducastis. cur sola ieiunat. Hoc est ambo deliquistis. cur sola remediũ querit errori. ℟. Non auferetur ceptrum de iuda et dux de femore eius donec veniat qui mittendus est. Et ipse erit expectatio gentiũ. ℣. Pulcriores oculi eius vino et

dentes eius lacte candidiores Et ipse erit Lectio secunda.

Veni eua iam sobria. veni eua. et si in te aliquando intemperans sed iam in prole ieiuna. Veni eua iam talis. vt non de paradiso excludaris: sed rapiaris ad celum. Veni eua iam sarra. que parias filios non in tristicia: sed in exultatione. Non in merore: sed in risu. Isaac tibi multiplex nascitur. ℟. Orietur stella ex iacob et consurget homo de israel et confringet omnes duces alienigenarum. Et erit omnis terra possessio eius. ℣. Adorabunt eum omnes reges omnes gentes seruient ei. Et erit omnis terra possessio eius.

Veni iterum Lectio iii. eua iam sarra. de qua dicatur viro: audi sarram vxorem tuam. Sis tu licet viro subdita. quia esse te decet: cito tamen soluisti sententiam vt vir te audire iubeatur. Si tipum christi illa pariendo a viro meretur audiri. quantum proficit sexus. qui christum salua tamen virginitate generauit. ℟. Uirgo israel reuertere ad ciuitates tuas vsquequo dolens auerteris. Generabis dominum saluatorem oblationem nouam in terra ambulabunt homines in saluationem. ℣. In caritate perpetua dilexi te ideo attraxi te miserans. Generabis dominum saluatorem oblationem nouam in terra ambulabunt homines in saluationem. In secundo nocturno Antiphona. Diffusa est gratia in labiis tuis propterea benedixit te deus ineternum. Psalmus. Eructauit cor meum verbum bonum et cetera. Antiphona. Suscepimus deus misericordiam tuam in medio templi tui. Psalmus. Magnus dominus et laudabilis nimis. et cetera. Antiphona. Omnis terra adoret te deus et psallat tibi psalmum dicat nomini tuo. Psal. Jubilate deo omnis terra psalmum. et cetera. ℣. Egredietur virga de radice iesse. ℟. Et flos de radice eius ascendet.

Lectio quarta.

Veni ergo eua iã ma-
ria que nobis nõ so-
lum virginitatis incenti-
nũ attulit. sed etiã deũ in
tulit. Unde letus et exul-
tans: tanto munere dicit
ysaias. Ecce virgo in vte
ro accipiet et pariet filiuz
et vocabitur nomen eius
emanuel. quod est interp̄
tatũ nobiscũ deus Unde
hoc munus: Non de ter-
ra vtiq; sed de celo: ℟ Pro
pe est vt veniat tempus eius ⁊
dies eius nõ elongabũtur. Mi
serebitur dñs iacob et israel sal
uabitur. ℣. Reuertere virgo
israel reuertere ad ciuitates tu-
as. Miserebitur. Lcõ. v.

Vas sibi hoc per quod
descenderet christus
inuenit et sacrauit templũ
pudoris: per vnã descen-
dit: sed multas vocauit.
Unde et speciale. Maria
deum hoc nomen inuenit:
quod significat deus ex ge-
nere meo. Dicte sunt ⁊ an
te marie multe: Nam ⁊ ma
ria soror aaron fuit sed il-
la maria amaritudo ma-
ris vocabatur: ℟. Descen-
det dñs sicut pluuia in vellus
Orietur in diebus eius iusticia
et abundãtia pacis. ℣. Adora
bũt eum omñes reges oẽs gen-
tes seruient ei. Orietur. Lcõ
vi.

Venit enim dñs
in amaritudinẽ fra-
gilitatis humane: vt con
ditionis amaritudo dul-
cesceret verbi celestis sua
uitate et gratia tẽperata
Hoc significauit fons ma
ria per lignũ. eo quod popu
lus nationũ amarus ãte
pctis. vel caro nostra tem
peramẽto passionis dñi-
ce. in vsus alteros muta-
retur. ℟. Ecce virgo cõcipiet
et pariet filiũ dicit dñs. Et vo
cabitur nomen eius admirabi-
lis deus fortis. ℣. Sup soliũ
dauid et sup regnũ eius sede-
bit vt confirmet illud et corro-
boret in iudicio ⁊ iusticia. Et vo
cabitur. In. iii. noctur. añ.
Orietur diebus dñi abundan-
tia pacis et dñabitur. ps. Deus
iudiciũ. Añ Ueritas de ter-
ra orta est et iusticia de celo pro
spexit. ps. Benedixisti. añ.
Letentur celi et exultet terra
ante faciem dñi quoniam venit. ps.

Cantate dño canticũ no
uũ cantate dño omis. ỽ⁹
Emit te agnũ dñe dominatorẽ
terre. ℟. De petra deserti ad
montẽ filie syon. Lc. vii.

Egregia igitur maria
que signũ sacre virgi
nitatis extulit ⁊ intemera
te integritatis piũ christo
vexillũ leuauit. et tamen
cum oĩs ad cultum vir-
ginitatis sancte marie ad
uocẽtur. exemplo fuerant
qui eam negarent virginẽ
perseuerasse. Hoc tantũ sa
crilegiũ: silere iandudum
maluimus. ℟. Missus est
angelus gabriel ad mariã vir-
ginem desponsatã ioseph nun-
cians ei verbũ et expauescit vir
go de lumine ne timeas maria
inuenisti gratiã apud dñm ecce
concipies et paries. Et vocabi
tur altissimi filius. ỽ⁹. Dabit
illi dñs deus sedem dauid pa-
tris eius et regnabit in domo
iacob ineternũ. Et vocabitur.

Sed quia Lcõ viii.
causa vocauit in me
dium ita vt eius prolapsi-
onis etiã episcopus argu
eretur. indempnatũ non
putauim⁹ derelinquendũ
et maxime quia et mulie-
rem eã legimus. sicut ait
in chana galilee ipse dñs
dicenti sibi vinũ non ha-
bent filii: respondit. Quid
michi et tibi est mulier ℟.
Aue maria gratia plena domi-
nus tecum. Spũssanctus sup-
ueniet in te et virtus altissimi
obumbrabit tibi quod eñ ex te
nascetur sanctũ vocabitur fili⁹
dei. ỽ. Dixit autẽ maria ad an-
gelũ. quomodo fiet istud qm̃ vi
rum nõ cognosco et respondẽs
angelus dixit ei. Spiritus san-
ctus superueniet. Lcõ. ix.

Et alibi legim⁹. quod
dixerit matheus de
ioseph et maria: Inuenta
est antequã cõuenirent in
vtero habens de spũsan-
cto. Et infra. Non cogno-
uit eam donec peperit. Et
iterum de ioseph. Noluit
traducere. Et fratres do-
mini videntur significare:
qđ de maria suscepti sint.
Et apostol⁹ ait. Postquã
venit plenitudo tẽporis.
misit deus filium suũ fa-
ctum ex muliere: factũ sub

lege. Que singula enodanda nobis sunt: vt qui illa legit. sermonis huiusmodi vinculo non alligetur. ℟. Precursor pro nobis ingreditur agnum sine macula secundum ordinē melchisedech. Pontifex factus est ineternū et in seculū seculi. ℣. Neqȝ initium dierū neqȝ finem vite habens. Pontifex. ps. Te deū. ℣. Memento nostri dñe in beneplacito populi tui. ℟. Visita nos in salutari tuo. In laud: an. Missus est gabriel angelus ad mariā virginē desponsatā ioseph. an. Ne timeas maria inuenisti gratiā apud dñm ecce concipies et paries filium. an. Dabit ei dñs deus sedem dauid patris eius et regnabit ineternū. an. Quomodo fiet istud angele dei quia virum in concipiendo nō pertuli. audi maria virgo spūssanctus superueniet in te et virtus altissimi obumbrabit tibi. an. Ecce ancilla dñi fiat michi scdm verbum tuū. Cap. Egredietur virga. vt supra. ℣. Vox clamantis in deserto. ℟. Parate viam dñi rectas facite semitas dei nostri. an. Btā es maria que credidisti pficientur in te q̄ dicta sūt tibi a dño. Repetatur iterum. an. ps. Benedictus dñs deus isrl. Orō.

Deus q̄ hodierna die verbū tuū btē marie virginis aluo coadunare voluisti. fac nos ita misericordia pagere: vt tibi placere valeamus. Per eūdem. Ad terciā cap. Egredietur virga ℟. Veni ad liberandum nos dñe deus virtutū. ℣. Et ostende faciē tuā et salui erimus. Gloria patri et filio et spūi scto. ℣. Timebunt gentes nomen tuū domine. ℟. Et oēs reges terre gloriā tuā. Orō. Deus q̄ de btē marie. vt sup. Ad vi. cap.

Ecce virgo concipiet et pariet filiū et vocabitur nomē eius emanuel butirū et mel comedet vt sciat reprobare malū et eligere bonū. ℟. Ostende nobis dñe misericordiā tuā. Et salutare tuū da nobis. Gloria patri et filio et spūi sancto. Ostende. ℣. Memēto nostri dñe. Orō. Deus q̄ hodierna die. Ad ix. cap. Egredietur vga vt

sup. ℟. Sup te hierlm orietur dñs ℣. Et glia ei⁹ in te videbitur. ℣. Dñe de⁹ virtutū cōuerte nos ⁊ ostēde faciē tuā ⁊ salui erimus. orō. De⁹ q̇ de btē marie vt. s. Ad v s. āe de l. dicātur ⁊ pi. ferial. Cap. Egredie℣ vga. ℣. Rorate celi de. an. Egrediet̃ virga de radice iesse et replebit̃ omis terra glia dñi et videbit omis caro salutare dei Repetat̃. p̄. Mag. orō. De⁹ q̇ hodierna die verbū. vt sup. Ad cōpl. y⁹ Aue maris stella. Si hec festiuitas euenerit īfra. xl. nō fiet oct. nisi octauā diem ī quo fiūt. ix. lc. ⁊ totū dicat̃ sicut ī die. except̃. q̄ nō d̃r Te deū ⁊ ī scdis vel spis vbi nō dicūt̃ āe de l. sz āe ⁊ pi ferial. Si ī die scō pasche vl ī ipa ebdomad. euenerit hoc festū feria secūda post quasi modo celebret̃ ⁊ dicat̃ ad primas v s. an. Allā allā allā. psal. illius diei. Cap. Egrediet̃ vga. ℣. Rorate. a. Gaude et le. repetat̃. ā. orō. De⁹ q̇ de btē ma. vt sup. Ad matu. Inuit̃ Allā allā allā. ps. Venite. an. Allā allā. tres psalmi nocturni eiusd diei. ℣. Ex syon spēs. Diuidat̃ legēda. Quotidie mulieres. in tres lc. ⁊ dicant̃ sequē. ℟. Ecce virgo cōci. ℟. Missus est ℟. Aue maria. ps. Te deū. ℣. Memēto nostri dñe. In laud. an. Missus est. ⁊ alie p ordinē. Cap. Egrediet̃ virga. ℣. Vox clamātis. an. Beata es maria. Repetat̃ ā. orō. Deus q̇ hodierna die verbū. vt. s. Ad terciā ad vi. et ad nonā dicat̃ vt sup. Ad vespas āe. de laud. pi ferial. Allā. ℣. Diffusa ē grā in labiis tuis ꝑpterea bñdixit te deus ī eternū. Ad Mag. an. Egrediet̃ virga. vt sup. repetat̃ an. orō. Deus qui hodierna die verbū. vt supra. Ab octauis pasche vsq3 ad penthecost. dicat̃ istud officiū ī natali vni⁹ martiris. Ad v s. cap. Beatus vir q̇ in sapia. ℣. Gloria et honore. An. Filie hierusalem venite et videte martirē cum corona qua coronauit eum dominus in die solemnitatis ⁊ leticie alleluya alleluya. Orō

vni⁹ martiris si ppria nō euenerit. Inuitat. qn̄ fiūt cantores. Allā allā allā. Aliud Inuitat. qn̄ fiūt. ix. lc. Allā allā. Aliud Inuitat. qn̄ sunt tres lectioēs. Allā allā allā. tres psalmi noctur-ni eius dē diei dicātur sicut aduenerint. ℣. Gloria ⁊ honore. Lectioēs de actibus apostoloꝝ legātur nisi habeat propriā legendā. ℟. Beatus vir qui metuit domi-nū allā. In mandatis eius cu-pit nimis allā allā allā. ℣. Gloria et diuitie in domo eius ⁊ iu-sticia eius manet in seculū seculi. In mandatis. ℟. De ore prudentis pcedit mel alleluya Dulcedo mellis est lingua eius allā fauus distillans labia ei⁹ allā. ℣. Sapientia requiescit in corde eius et prudētia in sermone oris illius. Dulcedo mel-lis. ℟. Filie hierusalem venite et videte martirem cum corona qua coronauit eum dn̄s. In die solemnitatis et leticie alleluya ℣. Quoniā confortauit ceras portarū tuarū benedixit filiis tuis in te. In die solemnitatis ℣. Magna est gloria eius.

In laud. an̄. Si diligitis me mandata mea seruate allā allā allā. Caplm. Beatus vir qui in sapientia. ℣. Stola iocun. Ad Bened. an̄. Si manseritis in me et verba mea in vobis manserint quodcūq3 petieritis fiet vobis allā allā allā. Orō vt supra. Ad tercia ad sextā et ad nonam capl'a et. ℟. et orō de scto. Ad vespas capl'm. Btūs vir qui in sapiētia ℣. Glo-ria et honore. An̄. Si dilexeri-tis me et verba mea in vobis manserint vere discipuli mei e-ritis et cognoscetis veritatē et veritas liberabit vos dicit do-minus allā allā allā. Orō de sancto. In natal. plurimo-rū martirū Ad vespas ca-pitulū. Justi in perpetuū. ℣. Exultent iusti. An̄. Filie hierusalē. vt supra. orō plu-rimoꝝ mr. si propria non euener. t Inuitat. allā vel. Allā allā allā. vt supra. tres psalmi nocturni eius-dē diei dicātur sicut adue-nerint. ℣. Exultent iusti Lectiones de actib⁹ aposto-loꝝ si nō habeat propriā

legendā. ℟. Preciosa in cō‑ spectu dn̄i allā Mors sanctorū eius allā. ℣. Custodit dn̄s om‑ nia ossa eorū vnū ex his nō cō‑ teretur Mors sanctorum. ℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis dn̄e et eternitas temporū allā allā. ℟. Leticia sempiter‑ na super capita eorū gaudiū et leticiā obtinebūt allā. ℟. Filie hierusalem vt supra. ℣. Exul‑ tabunt sancti in gloria. In laudib⁹. an̄. Si diligitis me Cap. Justi in ppetuū. ℣⁹. Clamauerūt iusti. An̄. Si mā‑ seritis in me. orō de sanctis Ad terciā ad vi. et ad no‑ nā capl'a ⁊ ℟. ⁊ orō de sā‑ ctis. Ad vespas capitulū Justi in ppetuū. ℣⁹. Exul‑ tent iusti. An̄. Si dilexeritis me. orō de sanctis. In natali vnius confessoris Ad vespas cap. Justus cor suū. ℣. Justus vt palma An̄. In fide. orō de vno cō fessore nisi ppria euenerit Inuitat. Allā allā. an̄ Allā allā allā. vel. Allā allā. tres psalmi nocturni eiusdem diei dicātur sicut euenerit ℣. Justus vt palma. tres le‑ ctiōes de actibus aplor. si nō sit ppria. ℟. Beatus vir. ℟. De ore prudentis. ℟. Tristicia vestra allā. Cōuerte‑ tur in gaudiū allā allā. ℣. Mū dus autē gaudebit vos autem cōtristabimini sed tristitia ve‑ stra. Cōuertetur. ℣⁹. Amauit eum. In laud. an̄ Si diligi‑ tis me. Capl'm. Just⁹ cor suū. ℣. Os iusti. An̄. Si mā‑ seritis in me. orō de scto. Ad terciā ad sextā et ad nonā capl'a et ℟. de sancto. Ad vespas capm. Justus cor suū. ℣. Justus vt palma. Si dilexeritis me orō de san cto. Sancti dodolini epi et cōfessoris. totū aga tur vt vnius cōfessoris se cundū tempus. Orō Da quesumus. ⁊c. Scti am brosii epi ⁊ cōfessoris. ix. l. et cātores. Si in ebdoma da sctā aduenerit scil3 die iouis aut veneris vel sab bati debet celebrari sab‑ bato ramus palmarū. Si feria scd̄a tercia aut quar‑ ta euenerit ipa die celebre tur et dicētur post matuti nas laudes feriales. Ad

vespas cap'm. Justꝰ cor suū. ℣. Justus vt palma. Añ. In fide. Repetat añ. Orō. Da quesumꝰ. Inuitat. Justus florebit. añ. Beatus vir. cū aliis. ℣. Justus vt palma florebit. Lectiones de hystoria. ℟. Posui adiutoriū. cum aliis. vsus. Amauit.

In laudibus. añ. Fidelis seruus et prudēs cū aliis. Cap. Justus cor suū ℣ꝰ. Os iusti. añ. Euge Repetatur iterū añ. Ad. iii: ad vi. et ad ix. cap'la ⁊ ℟. de vno cōfessore. orō. Da quesumus. Ad vespas cap. Justus cor suū. ℣ꝰ. Justus vt palma. añ. Quinqꝫ michi dñe Repetat an. orōe Da quesumus. Si in die scō pasche vel in ipsa ebdom. aduenerit hoc festū feria secūda post quasimodo celebret. ⁊ dicat ad primas vesperas añ. Allā allā allā. ps. Dixit dñs. cū aliis. capitul. Justꝰ cor suū. ℣. Justus vt palma. añ. In fide ⁊ c. orō. Da quesumus omps deus. Ad matut. Inuitatoriū. Allā all' all'. Añ. Allā allā. tres psalmi nocturni eiusdē diei. ℣. Justus vt pal. Fiant tres lectiones. et dicant sequeñ. ℟. Beatus vir q̄ metuit dñm. ℟. De ore prudētis. ℟. Tristitia vestra. ps. Te deū. ℣. Amauit eū In laud. añ. Si diligeretis me. Capitulū. Justus cor suū ℣ꝰ. Os iusti Anti Si manseritis in me. Repetat añ. or. Da quesumus. Ad terciā ad sextam et ad nonā capitula et ℟. de vno confessore. Oratio. Da quesumus. Ad vespas añ. Allā allā. ℣. Justus germinabit sicut liliū et florebit in eternū āte dñm allā allā. añ. Si dilexeritis. Repetat ā. Oratio Da quesnmus. Scōꝝ martini tyburtii: valeriani: et maximi. totum agatur vt plurimoꝝ martiri.

Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus: vt q̄ sanctoꝝ martirū tuorum tyburtii valeriani et maximi solemnia colimꝰ eorum etiam virtutes imitemur Per dominū San

cti pantagati episcopi viē nensis clas. totū agatur vt vnius confessoris. orō Da quesumus. Sancti iuliani episcopi vien. ꝛ cōfessoris Clas totū agatur sicut de vno cōfessore. orō Da quesumus. Sancti georgii martiris. ix. lec. totum fiat de vno martire. Et nota ꝙ a die scto pasche vsqꝫ ad dominicā de trinitate non dicūtur nisi tres psalmi tres lectioēs: et tria ℟. quāuis ponant nouē lec. vel cātores. orꝫ.

Deus qui nos bti georgii martyris tui meritis et intercessione letificas: concede ꝓpicius: vt qui eius beneficia poscim⁹ dona tue gratie cōsequamur: Per dūm. Lec. de hystoria. ℟. Beatus vir ℟. De ore prudentis. ℟. Filie hierlm. Sancti marci euāgeliste: et scti clarenti episcopi vieñ. ꝛ confessoris Cantores Ad vesp'as capitulū Beatus vir qui in sapientia. ℣⁹. Gloria et honore. Añ. Filie hierusalem vt supra. Repetat añ. ps. Magñ. orō ad oīs horꝫ preter primā et com. l.

Deus qui beatū marcū euangelistā tuuꝫ euangelice predicationis gratia sublimasti. tribue quesumus: eius nos semper eruditione proficere: ꝛ oratione defende. Per dominū. Ad matutin. Inuitatoriū. Allā allā allā. Añ. Allā allā. tres psalmi nocturni eiusdē diei. ℣⁹. Gloria et honore. Lectioēs de hystoria. ℟. Beatus vir qui metuit dūm. ℟. De ore. ℟. Filie hierlm. ps Te deum ℣⁹. Magna est. In laud. añ. Si diligitis me. cap. Btūs vir q̇ i sapia. ℣. Stola io. ā. Si mā seritis in me repetat ā orꝫ. De⁹ q̇ btm̄ marcū vt s. Ad. iii. ad vi. ꝛ ad. ix. cap. ꝛ ℟. de vno mr̄e. orō. De⁹ q̇ b. marcū. Ad v s. ā Posuisti dn̄e sup caput ei⁹ coronā de lapide p'cioso. Ad Mag. añ. Si dilexeritis. repetat. ā. orꝫ Deus qui beatū marcum

Scti vitalis mr̄is totū agat de vno martire. orō

Presta quesumus omnipotens deus: vt intercedente beato vitale martyre tuo et a cunctis aduersitatibus liberemur in corpore et a prauis cogitationibus mundemur in mente. Per.

Sancti petri martyris .ix. lec. fiat totum de vno martire. Oratio. Da quesumus omnipotens deus. etc. Apostolorum philippi et iacobi. Cantores et baudes. Ad vesperas caplm. Jam non estis hospites. ℣. In omnem terram. ant. Angelus domini locutus est ad philippum dicens surge et vade contra meridianum ad viam que descendit ab hierusalem in gazam. alla. Repetatur ant. Oratio.

Deus qui nos annua apostolorum tuorum philippi et iacobi solemnitate letificas. presta quesumus. vt quorum gaudemus meritis instruamur exemplis. Per dominum. Ad completorium ym. Jesu saluator. Inuitatorium. Alla alla alla. An. Alla alla. tres psalmi nocturni eiusdem diei dicantur sicut aduenerint. Expositio secundum iohannem

In illo tempore dixit iesus discipulis suis. Non turbetur cor vestrum neque formidet. Creditis in deum et in me credite. In domo patris mei mansiones multe sunt. Et reliqua. Omelia venerabilis bede. Le. prima

Erigenda est nobis carissimi fratres ad deum maior intentio vt verba sancti euangelii que modo in nostris auribus sonuerunt etiam mentibus te capere vt cumque possimus Ait enim dominus iesus. Non turbetur cor vestrum. Creditis in deum et in me credite ℟. Jam non dicam vos seruos ℣. Vos amici. vt supra. quere feria secunda die penthecost. Lec. ii.

Ne mortem tanquam homini timerent. et ideo turbarentur. consolatur eos: etiam deum se esse contestans. Creditis inquit in deum et in me credite. Consequens est enim vt si in deum creditis: et in me credere debeatis. Quod non esset consequens si christus non es

set deus. Creditis inquit in deum et in me credite. cui natura est non rapina esse equalem deo. Semet ipsum em̄ exinaniuit non tamen formā dei amittēs sed formā serui accipiens ℟. Nō vos me elegistis. que re vt supra. Lcō. iii.

Mortē metuitis huic forme serui. Non turbētur cor vestrum suscitabit illā forma dei. Sz q̄d est quod sequit̄. In domo patris mei mā̄siones multe sunt: nisi quia et sibi me tuebant. Unde audire debuerūt. nō turbetur cor vestrum. Quis em̄ eoꝝ non metueret: cum petro dictū esset fideiussiori atq; prēsumptiori. nō cantabit gallus donec ter me abneges. Tanquā ergo essent ab illo perituri merito turbabantur. ℟. Uirtute magna. Require i ebdomada pasche feria tercia. ps. Te deū ℣. Nimis honorati. In laudibus añ. Domine ostende nobis patrem et sufficit nobis allā. Añ. Philippe qui videt me videt et patrē meū allā. añ. Tanto tempore vobiscū sū ⁊ nō cognouisti me philippe q̄ videt me videt et patrē meū allā. Añ. Si diligitis me. Añ. Si manseritis in me. Cap. Iam nō estis. ℣. Annūciauerūt. Añ. Non turbetur cor vestrū neq; formidet creditis in deum ⁊ in me credite in domo patris mei mansiones multe sunt allā allā Repetat̄ iterū. ā. ps. Benedictus. orō. Deus qui nos ānua. vt sup. Ad terciā ad sextā et ad nonam capl̄a ⁊ ℣℟. de apl̄is. Orō Deus qui nos ānua vt supra. Añ. Iurauit. cū aliis. ps. Dixit dn̄s. cum aliis. Allā. ℣. Uenite ad me omēs qui laboratis et onerati estis ⁊ ego reficiam vos. Añ. Si dilexeritis me. Repetatur añ. orō. Deus qui nos ānua. Ad compl. ẏ. Te lucis.

Sanctoꝝ martirū alexandri euenti ⁊ theodoli. Eodē die Inuentio sancte crucis. ix. lectioēs. Ad vespas capl̄m. Iusti in perpetuū. ℣. Exultent iusti. Filie hierl̄m. Oratio

Presta quesumus omnipotens deus vt qui sctorum tuorum alexandri. eventi. et theodoli natalicia colimus a cunctis malis imminentibus eorum intercessionibus liberemur. Per dominum. Dicatur iterum Magnificat. et sequens An. ro o An. Ecce mirabile lignum vt supra. ps. Magnificat. Oro.

Deus qui in preclara salutifere crucis inventione passionis tue miracula suscitasti. concede vt vitalis ligni precio eterne vite suffragia consequamur. Qui vivis. Ad compl. ymnus. Jesu salvator. Invita. Alleluya alla. An. Alla alleluya. tres psalmi nocturni eiusdem die Lco. i.

Ierosolimis invencio sancte crucis ab helena regina sub constantino principe. cuius et ipsa extitit mater. Invencionis autem preciosi ligni hystoria cognitu dignaxita se habet. Adrianus qui vndecimus cesar et imperator rome erat estimans se fidem xpianam loci iniuria perhempturum in loco passionis simulacrum iovis consecravit. R. O crux benedicta. Que sola fuisti digna portare regem celorum et dominum. V. O crux gloriosa o crux veneranda. Que sola. Lco secunda

At bethleem adonidis fano profanata est: vt quasi radix et ecclesie fundamentum tolleretur si in his locis ydola colerentur in quibus christus natus est. vt pateretur. passus est vt resurgeret. surrexit vt regnaret. iudex vel rex iudicaret. In bethleem quoque vbi cognoverat bos possessorem suum. et asinus presepe domini sui. ibi principes hominum inficiati salvatorem deum infames hominum amores mortesque coluerunt. R. O crux gloriosa o crux veneranda o lignum preciosum et admirabile signum. Per quod et dyabolus est victus et mundus christi sanguine est redemptus. V. Nos autem gloriari oportet in cruce domini nostri iesu christi. Per quod. Lco tercia.

Prodito novo sidere regis eterni. vbi cuna-

bula supplices cū suis opi
bus adorauerant chaldei
ibi barbaras libidines sa
crauerūt romani. vbi na-
tū saluatorē cuz exercitu
angelorū concinnētes ce-
lesti gaudio salutauerant
illustrata nocte pastores.
ibi veneris amasium mix
te semiuiris planxere me-
retrices. Proth dolor. que
pietas hoim. hanc impie-
tatē compensare poterit.
Ubi sacra nati saluatoris
infantia vagierat. ibi ve-
neris lamenta fingentiū.
lasciuis luctibus infamis
ritus vlulabat. Et vbi vir
go pepererat: adulteri co-
lebētur. ℟. Filie hierusalē.
℣. Dñs confortauit. ℣. Te de
um. ℣. Exultabūt sancti. In
laud. ā. Nos autem gloriari
oportet in cruce dñi nostri iesu
christi allā. Añ. O magnū pie
tatis opus mors mortua tunc
est qñ in ligno mortua vita fuit
allā. Añ. Ecce crucē dñi fugite
partes aduerse vicit leo de tri-
bu iuda radix dauid allā. Añ.
O crux benedicta que sola fui-
sti digna portare regē celorū et

dñm allā. Añ. Crucē sanctā su
biit qui infernū cōfregit accinc-
tus est potētia surrexit die ter-
cia allā allā. Cap. Absit mi
chi gliari. ℣. Nos aūt gloria
ri oportet. ℟. In cruce dñi no
stri iesu christi allā. Ad Bñd
añ. O crux glio sa o crux vene-
rāda o lignū preciosū et admi-
rabile signū p qd diabolus est
victus et mūdus christi sangui
ne est redēptus. Orō. De⁹ q̄
in p̄clara. Alia oro āde si-
mul dicatur idē p vnū per
dñz. Presta quesum⁹ oṗs
de⁹ vt q̄ sctōz. Ad terciam
ad sexta et ad nonā ca. ℓa
et ℟. de martiribus. Orō
Presta quesum⁹ omp̄s de
us. Ad v. cap. Justi i ppe
tuū. ℣. Exultēt iusti. ā. Si di
lexeritis me. orō. Presta que
sum⁹ omp̄s deus. Ad cru
cē dicat añ illius diei sine
Magnificat. ℣. Dicite in
nationibus. Oratio. Perpe
tua quesumus. Sancti
nicecii episcopi viennēsis
et confes. ix. ℓc. totū fiat si-
cut vnius cōfes. Orō. Da
quesumus Sancti io-
hānis ante portā latinā.

Cātores et baudes. Jn⁹ die sancti iusti ep̄i ⁊ marti ris. Ad vespas cap. Jam nō estis hospites. ℣. Jn om nem terram. An. Jn feruentis olei dolio missus iohānes apo stolus diuina se prote gēte grā illesus exiuit. Repetatur añ. ps. Magnificat. orō.

Deus qui cōspicis q̄a nos vndique mala nostra perturbant. presta quesumus: vt beati iohā nis apostoli tui interces sio gloriosa nos protegat Per dn̄m. Ad compl' ym. Jesu saluator. Inuitato. Allā allā allā. An. Allā allā. Tres psalmi nocturni ei dem diei. ℣. Jn omnē terram

Beta anna Lcō p̄ria mater gloriose virgi nis marie habuit tres vi ros. ioachim. cleophā ⁊ so lome. Cumq̄ȝ esset sterilis miraculose habuit de ioa chim matrem iesu christi vxorem ioseph. Jllo autē mortuo duxit cleopham. Ex quo habuit aliam ma riam matrē iacobi mino ris et ioseph qui dicit̄ bar nabas qui pro iuda prodi tore cū mathia fuit elect⁹ et simonis et iude. Mor tuoq̄ȝ cleopha. duxit ter ciū scilȝ salome Et habuit ex eo: aliā mariam. vxorē zebedei matrē iacobi de gallacia. et beati iohānis euāgeliste. ℟. Disciplina. Quere in feria scd̄a p̄ethe cost. Lectio secunda.

Iohānes ergo piscator erat cum patre suo et frater beati iacobi quos vocauit christus Et tamē postea redierūt ad piscati onē quousq̄ȝ eos reuoca uit iesus. Johannes vero volēs ducere vxorē. Jnui tauit beatā mariā mater terā suam et iesum conso brinū suum ad nuptias. vbi christ⁹ cōuertit aquā in vinū et vocauit eū ab his nuptiis. Quia vero a tanta delectatiōe carnis que est in cōiugio. eum re uocauerat iesus. maiorē ei familiaritatē ostende bat. Unde cū petrus non auderet querere qui trade ret eum inuit btō iohāni:

quod ipse quereret. Ille ē cui panē intinctū porrexero. ℟. Jam nō dicaz vos. Quere feria scđa penthecostes. Lectio tercia.

Cōmendauit autem ei matrē suam i cruce. quia ei ioseph mortu⁹ erat. Jesus eñ eā tāquā preciosum thesaurū suuz noluit dimittere sine custodia bona. Post pēthecostem autē beatus iohānes iuit ad asiam. vbi beatus paulus iam p̄dicauerat: et fūdauerat tot ecclesias. quod ipse patriarcha et archiepūs. sex episcopatuū fuit. Post longum vero tēpus domicianus impator fecit eum capi. et mitti in doliū feruentis olei: ante portā latinā. Qui statim exiuit illesus sicut a corruptione carnis fuerat alienus. ℟. Uirtute magna. rc. Quere feria tercia pasche. p̄s. Te deum. ℣. Nimis hono. In laud. añ. Si diligitis. Cap. Jam nō estis. ℣. Annūciauerunt. Ad Bñd. añ. Sanctus iohānes relegatus a domiciano propter constantiam p̄dicationis in pathmos insula diuinitus meruit consolari ⁊ secretis adiūgi celestib⁹ allā. Repetat᷑ iterū añ. Oratio Deus qui cōspicis. vt supra. Ad tercia ad sextā et ad nonā cap̄la et ℟. de apostolis. orō. Deus q̄ cōspicis. Ad vespas añ. Iurauit dñs. cum aliis. Allā ℣⁹. Uenite ad me. vt sup. añ Si dilexeritis me. Repetat᷑: Orō Deus qui conspicis. Ad compl. y⁹. Te lucis

Sancti dionisii episcopi vich. et cōfes. Clas. totum fiat vt vnius confes. Orō: Da quesumus Sāctoꝝ martirū gordiani et epimachi. totū agatur vt plurimoꝝ martirū scđm tēpus paschale. orō ppria:

Da quesumus omps deus vt qui beatorū martirū tuoꝝ gordiani et epymachi solemnia colimus eoꝝ apud te intercessionibus adiuuemur. Per dominū. Lectiones de hystoria. ℟. Preciosa.

℟. Lux ppetua. ℟. Filie hierusalem. Sancti mamerti epi vien. ꝛ confes. ix. lc. et cātores. Ad vespas capitulū. Justus coꝛ suū. ℣. Justus vt palma. Añ. In fide et le. Repetatur antiph. Oratio: Deus qui aīe famuli tui mamerti. Ad cōpletoꝛiu. y⁹ Jesu saluatoꝛ. Inuitat. Justus floꝛebit. a. Beatus vir. cū aliis. ps. Beatus vir. ℣. Justus vt palma. Incipit vita sancti mamerti epi vien. Lcō pria

Natalem sancti mamerti epi viennēsis hodie celebramus viri precipue sctitatis ꝛ doctrine. Hic fuit tēpoꝛibus archadii et honoꝛii quando turonēsis epūs sctūs martin⁹ defunct⁹ est. Inter huius episcopatū ꝛ beati martini obitū septuaginta anni cucurrerūt. ℟. Posui adiutoꝛiū.

Lectio secunda.

Tempoꝛe hui⁹ epātus clodoueus rex francoꝝ primus chꝛistian⁹ factus est: quē btūs remigius renoꝝ epūs cum excercitu baptisauit. Ut autez de hui⁹ sancti viri opibus ad laudem dei oipotētis pauca referam. Hui⁹ tempoꝛibus in viennēsi vrbe prodigia ꝛ terremot⁹ metuendo oꝛdine paruerunt Quod vt clarius fiat legētib⁹. beati auiti sermone lucidius pādetur ℟. Veritas mea. ⁊c.

Lectio tercia.

In omelia em quā ad popnlū pꝛima die rogationū idē sctūs episcopus protulit his verbis cur beatus mamertus rogatioēs instituerit refert. Currit inquit tramite vitali nō per gallias tantūmodo. sed pene per oꝛbez totum rogationis obseruantie flumen irriguū et infectā viciis terrā. vberi fluxu ānue satisfactionis expurgat. ℟. Justus vt pal. Lcō. iiii.

Peculiarioꝛ nobis tamen in hac ipsa institutione seruitii ꝛ gaudii causa est quia qđ hincmodo ad cunctoꝛuz

vtilitatē defluit: ex nostro
primitus fonte manauit.
Et forte nūc pertineat ad
cuiuscūq; priuilegii orna
tum: sumpte primitus in-
stitutionis exordium. ℟.
Justus germinabit.

Lectio quinta.

Ceterū: cum ad huius
modi humilitatē in
efficabilis necessitas. rigi
da viennensiū corda per-
domuit: sentiens ecclesia
nostra causam egritudi-
nis sue non sibi q̄m ma-
xime pre omibus sed qua
si soli ex omibus euenire.
existimās opus esse insti-
tuenda obseruatione pre
senti: sollicitus captauit re
mediū quā primatū. ℟.
Jurauit dominus.

Lectio sexta.

Et quidē terrorꝝ illius
tēporis causas: mul
tos nostrū adhuc recole-
re scio. Siquidē incendia
crebra. terremot9 assidui.
nocturni sonitus. cuidaʒ
totius vrbis funeri prodi
giosum quoddam bestu-
ale imitantes: populosis
hominū conuētibus do-
mestica siluestriū ferarum
species obseruabatur. ℟.
Justum deduxit dominus.

Lectio septima.

Deus viderit. an ludi-
ficans oculis. an ad
ducta portentis: quicq̄d
tamen ex his duob9 pin-
de monstruosum intelli-
gebatur. seu sic veraciter
inania bestiarum corda
mansuefieri. seu tam hor-
ribiliter conspectibus ter
ritoriū false visionis fan-
tasmata posse confungi.
℟. Beatus vir qui inuentus
est sine macula.

Lectio octaua.

Inter hec: diuersa vul-
gi sententia. disparis
ordinum et varie opinio
nes: alii quod sentiebant
dissimulando. que fletui
nolebant dare: casui da-
bāt. Alii spiritu salubriore
abhominabilia noua que
que congruis malorum
proprietatis significatio-
nibus interpretabantur.
℟. Ecce vir prudens.

Lectio nona.

Quis enim in crebris ignibus ymbres sodomiticos non timeret: Quis trementibus elementis. aut decidua culminum aut disrupta terrarum inunere non crederet: Quis vidēs certe videre se putans pauidos naturaliter ceruos per angusta portarum usque ad forulata penetrantes. non iminentem solitudinis sententiam formidaret: Quid multis. Tracta sunt hec inter timores publicos. et rumores priuatos usque ad iminentē solemnium noctem vigiliarum: que celebrari festum dominice resurrectionis ānua cōsuetudo poscebat ℟. Sint lumbi. ps. Te deum. ℣. Amauit eum. In laud. an. Fidelis seruus etc. cum aliis. Cap. Justus cor suum. ℣. Os iusti Ad Bened: an. Euge serue bone. Repetatur iterum an. Orō. Deus qui aīe famuli. Ad terciā ad sextam et ad nonā capl'a et ℟. de vno confessore. Orō. Deus q̄ anime. Ad vespas. Allā

℣. Justus germinabit sicut lilium et florebit ineternum an̄ domino. Ad Mag. an̄. Quicumque michi dn̄e. Repetatur. orō. Deus qui aīe. Ad cōplet. ym. Te lucis. Si tpe paschali aduenerit fiat officium de vno cōfessore scd̄m tēpus paschal' fiant de nouē l'c. tres. Nota q̄ si festum sancti mamerti vel aliud festum habens: ix. lec. die penthecost. aduenerit vel in ipsa ebdomad' crastina die scte trinitatis celebretur nisi occurrerit aliud festum. sed sequenti die celebretur. Sctorum martirum nerei achillei atque pācracii. totum agatur vt plurimorum martirum scd̄m tpus. orō

Presta quesumus ops deus vt qui beatorum martirum tuorum nerei achillei atque pancracii natalicia colimus a cūctis malis inminētibus eorum intercessionibus liberemur Per dn̄m. Lectiones de hystoria. ℟. Preciosa. ℟. Lux perpetua. ℟. Filie hierusalē.

Scti theobaldi episco

pi vien. et confes. ix. lc. fiat totũ sicut virgi⁹ confes. secundũ tẽpus. orõ. Da quesumus. Sctõꝝ mrꝝ desiderii atq desiderii epõrum. ix. lc. Ad vespas cap Justi in ꝑpetuũ. v⁹. Exultent iusti. an. Filie hierlm Si in tẽpore paschali aduenerit fiat totũ sicut plurimorꝝ martirꝝ. Si autẽ aduenerit post festũ sctẽ trinitatis dicãtur sequentes añ. lc. et ℟. Et primo ad vespas cap. Justi in ꝑpetuũ. v⁹. Exultent iusti. a. Justorũ est enĩ. orõ. Deus q̃ nos concedis. Ad compl. y⁹. Jesu saluator. Inuitato. Regẽ martirũ. An. Bti pauperes. cum aliis. v⁹. Exultent iusti. Incipit passio sancti desiderii vien. epi.

Hic vir san- L. pria. ctus in augustudunensi ciuitate. ex nobili ꝓsapia oriũdus: quia iustificationes dñi in omi tẽpore fuerat desideratur⁹. quasi quodã presagio futurorꝝ cũ daniele nomen sortitus in baptismo vocatus est desiderius. Qui a puericia studiis litterarũ traditus supna donãte gratia. inter sui tẽporis scholares i seculari dũtaxat scientia factus est precipuus. sicut euidẽter patebit in subsequentibus. ℟. Justorũ anime. L. ii.

Deinde viennã expectãs. a beato naamato eiusdẽ vrbis archiepo adherens diligenter ab eo quasi filius a patre enutritur doctrinis q ecclesiasticis imbuit. Hinc autẽ sancto naamato in episcopatu regimie: successit sctũs philippus: cuius tẽporibus monasterium sancti andree a remila eugenia ansemũdi ducis filia. in viẽna inferius construitur: atq sub testamẽto matri ecclesie traditur. ℟. In pau cis vexati. L. iii.

Nam aliud monasteriũ sancti andree superius i colle ciuitatis citũ iam erat: qd btũs leonianus tẽporibus sancti auiti eiusdẽ vrbis epi fũ-

dauerat: vbi eadē ipsa re-
mila sub disciplina regu-
lari nutrita fuerat. Sācto
philippo in epātu succes-
sit euentius. euentio vero
sctūs virus. ℟. Tanquam
aurum in fornace. &c. L. iiii.

Horū ergo quatuor ar
chiepiscoporꝫ tempo
ribus in ecclesia viennen
si sanctus deguit deside-
rius: acceptoqꝫ ibidē dia
conatus officio. inter cle-
ros deo seruire studuit in
bonis opibus. Sctō aūt
viro de hac vita migran-
te in eius locū beatus de
siderius leuatur archiepis
copus. sancto gregorio
magno doctore tūc tem-
poris sedi apostolice presi
dente. ℟. Justi in perpetuū

Quod autē Lcō. v.
litterarū scientia ef-
fatim splenduerit. hinc vt
predixi liquido potest cō
probari: quod cū archie-
piscopus factus ex more
romani misisset. pro adi-
piscendo sedis apostolice
pallio. prefatus btūs pa-
pa gregorius directa epi-
stola eū vehemēter redar
guit. quod grāmaticā q-
busdā exponeret: admo-
nens ne hoc vlterius fa-
ceret: quia in vno se ore cū
iouis laudib⁹ christi lau-
des nō caperent. ℟. Red
didit deus. Lectio sexta.

Eodē itaqꝫ tempore:
brunechildis impiis-
sim regina regnū burgun
dionū obtinebat arriane
heresis fautrix famosissi-
ma. Cuius maritus rex si-
gebertus. dum contra fra
trem suū chilpericum re-
gem in vrbe tornacho re-
sidentē regnum eius obti
nere volens processisset.
et a duobus iuuenib⁹ pro
pe eandem vrbem dei iu-
dicio dolo interfectus fu
isset eadem brunechildis
legitimo spreto matrimo
nio nepotem eius mero-
neum adolescentē. prefa-
ti chilperici regis filium.
maritum accepit. ℟. San
cti tui domine. Lcō vii.

Quod chilpericus au
diens. et contra fi-
lium suum pro tam ince-

ftuoso coniugio. quod se nesciente cōmiserat: iustissima ira frendens eundē filium suum meroneū captum et tonsoratum: presbiterū qз ordinatum. i pago signomannico monasterium intrare coegit. ℟. Vi sunt viri Lcō octaua

Beatus autem desiderius episcopus: candem brunechildem: tam pro isto inceptuoso matrimonio quā pro aliis prauitatibus suis zelo diuino succensus arguere cepit. Protinus illa nimio furore inflāmatur. et sicut olim iesabel contra heliā prophetam: et deinde herodias contra iohannem baptistam. ita et nunc earum sectatrix ⁊ pedisequa brunechildis contra desiderium inardescit. ℟. Beati pauperes. Lcō nona

Alloquitur nobiles et inobiles plebeios ⁊ militares: et in sanctū virum totum concitat orbē terrarū. Accusatores perquirit et vt eum de aliqua falsitate accusant. alios hortatur. aliis pcipit: falsos etiam testes sollicite adiungit vt que criminatoribus in mendacii continuatione testificādo auxiliū prebeant: premiorū promissionē corrumpit. Quid multa: Diabolo instigante et domino pmittante. mulier quod conabatur perficit. sanctū qз virum in insula leuisio nomine. exilio pertrahit cō: pellit. ℟. Sancti per fidem. Psalmus. Te deum laudamus. ℣. Exultabunt sancti. In laudibus anti. Iustorum anime. Cum aliis Capitulum: Iusti in perpetuū. ℣. Clamauerūt iusti Ad Benedictus aň. Sancti per fidem. Oratio. Deus qui nos cōcedis. Ad terciā ad vi. ⁊ ad ix. capl'a et ℟. sicut pl'imoꝝ mr. Orō Deus q̄ nos concedis. Ad vesp̄as cap. Iusti i perpetuū. ℣. Exultēt iusti. aň. Isti sūt scti. Orō De⁹ q̄ nos concedis. Ad compl'. y⁹. Te lucis Scti vrbani pape

et martiris. Ad vesperas cap. Btūs vir qui in sa. v. Gloria et honore Añ. Filie hierlm. vel. Hic est vere marti Secundū tēpus. orō.

Da quesum⁹ omps deus: vt qui beati vrbani martiris tui atq; pōtificis solēnia colimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per dñm. Officiū agat de martire scd̄m tēpus. siue āte pēthecost. siue post pēthecost. Lectiones de hystoria. Scti boboli ni epi viēne et cōfessoris Clas de confessore totū officiū agatur scd̄m tempus. orō. Da quesumus.

Sancti zacharie episcopi viēne et martiris. ix. lc. et cantores Ad vesp̄as cap̄ Btūs vir qui in sapientia. v. Gloria et honore Añ Hic est vere martir. orō. Presta quesumus omps deus: vt qui beati zacharie. &c. Ad compl. ymn⁹. Jesu saluator. Inuitato. Regē martirū. Añ. In lege. cum aliis. v. Gloria et honore. Incipit passio scti zacharie martiris. L. pria

Tēpore illo quo post corporeū saluatoris aduentū exortus in tenebris sol ipse iusticie splēdor fidei illuminare occidentaliū plagam ceperat Et in omnē terrā euangelior sonus exiuit in regionibus istis aplor predicatio declarauit. R. Gloria et honore. Lcō scd̄a

Cum rara in galliarū vrbibus ecclie paucor christi religione consurgeret et crebra miserabili errore gentiliū in oībus locis templa fumarent idest sub traiano imperatore crudelissimo genere hyspano sicut fideli recordatione retinet. Primū crescentē pauli discipulū viēna ciuitas gallorum meruit habere doctorem. Cuius fide atq; virtute plurimi de gentibus ad christum cōuersi sunt. R. Dñe preuenisti eū. lc. iii.

Cūq; per aliquos annos ibi resideret or-

dinauit pro se venerabilē virū sanctū senem zachariā epm. Ipse vero ad galaciā rediens psecutionē gentiliū expauescēs memorans qd saluator iam in euangelio dixerat. Si vos psecuti fuerint i ista ciuitate fugite in aliam.
℟. Posuisti dn̄e sup caput eius. ꝛc. Lectio quarta.

Per idem ergo tēpus: ecclesie pastor rome pro ipsa sua ecclesia orationi adhuc operā dabat. Postq̄ vo coapostolus eius gentiū doctor in occidentis partibus ecclesiā fundauerat tricesimoseptimo anno post passionē dn̄i id est vltimo neronis anno vterq̄ necati sunt.
℟. Desideriū anime. ꝛc. Lc. v.

Sanctus igitur zacharias viēne vt diximꝰ ordinatus epūs: verbum dn̄i gentibus predicabat Erat eñ omibus virtutibus adornatꝰ. scripturis sacris imbutus. fide ꝛ patientia robustissimus: columna quoq̄ ecclesie. et firmamentū. nulli prior inferior. tantaq̄ doctrina ꝛ vite cōtinētia; vt multos ad exemplum sui cogeret.
℟. Honestū fecit illum dn̄s.

Quicq̄ susce- Lc. vi. pto p̄dicationis verbo oratione fertur primū fudisse ad dn̄m dicens. Dn̄e iesu christe qui dixisti discipulis tuis. quodcq̄ petetis in nomie meo: credite quia accipietis. et venient vobis: tu dignare in istam ciuitatē cognitionē filii tui dn̄i nostri iesu christi intromittere. vt agnoscentes christū iesū suū esse deum. michiq̄ȝ locus tribuatur predicationis cū magno affectu. ℟. Certamen. Lcō vii.

Habitauit interea extra menia vrbis in domū cuiusdā vidue prefecti ancille fuscine nomine iam christiane: et veniebant ad eum plurimi ex populo. ꝛ docebat eos secrete dicens. Credite in iesum christū filiū dei dn̄m nostrum: quia ipse ē crea-

tor et saluator oīm rerum et credentes: baptisaban tur in nomīe patris et filii et spūssancti. ℟. Iocunditatem et exultationē.

Lectio octaua.

Igitur cum iam multos ad fidem sancte trinitatis instrueret. ieiuniis et orōnibus ac vigiliis instaret. subito a preside vrbis pompeio rapitur: atq3 vinctus ad templū q̄d sup adiacet ciuitati pduci tur. Cūq3 introgressus fuisset: videns ibi ante simulacrū martis multa ornamenta aurea et argentea subridens ait. Ista tanta ornamenta. pauperibus melius poterant erogari quā ante cōspectum ydolorū appendi. ℟. Corona aurea. L. ix.

Respiciensq3 ad ydolū dixit. Destruat te dn̄s et saluator noster iesus christus quem iudei nuper dānauerunt et crucifixerūt. Ad hanc enī vocem subito locus in quo simulacrum erat: non comparuit. ℟. Stola iocunditatis. ps. Te deum laudamus. ℣. Magna ē gloria. In laudibus añ. Qui me confessus fuerit. Capitulum. Beatus vir qui in sapientia. ℣. Stola iocunditatis. et cetera. Ad Benedictus antiph. Qui sequitur me. Repetat iterū ã orō. Presta quesumus ops deus. Ad terciā ad sextā et ad nonam capl'a et ℟. de vno martire. orō. Presta quesumus omps. Ad vespas. ℣. Posuisti domine sup caput eius coronam de lapide precioso. Ad Mag. añ. Iste est. Oratio. Presta quesumus omnipotens deus. Si hec festiuitas venerit ante penthecost. officiū agatur de vno martire secundū tempus paschale. Ad completoriū ymnus. Te lucis ante terminum.

Sancti nichomedis martiris et claudii episcopi et confessoris. Clas. Si festum horū sanctorū aut alterius sancti euenerit sabbato vigilia penthe. celebretur feria quīta aut

serta ante Si autē isti sancti nichomedis et claudii infra octa. penthecost. et infra octa. corporis christi aduenerit non fiat de eis: sed post dictas octa. repetātur quādo locus aduenerit Et dicatur ad vesperas capitulum. Justi in perpetuum viuent. etc. ℣ Exultent iusti. Antiph. Istorū est enim regnum celorum

Deus qui Oratio. nos beatorū nichomedis atque claudii martirum tuorum meritis et intercessionibus letificas. concede propicius: vt qui eorum beneficia poscimus dona tue gratie cōsequamur Per dominū. nostrū iesum christū. etc. In maiori ecclesia scti mauricii debent secundū ordinarium reseruare sanctos sequentes vsque ad diē in qua fiunt processiōes supra rodanu quas ipsi appellant miraculorum Sāctorum martirū marcellini et petri blandine ac sociorum eius. nouē lcōnum

Ad vesperas capitulū Justi in perpetuū ℣ Exultēt iusti. Anti. Istorum est enim regnum celorum. etc ps. Mag.

Deus qui Oratio. nos annua beatorum marcellini petri blandine ac sociorum eius martirum tuorum solemnitate letificas. presta quesumus: vt quorum gaudemus meritis prouocemur exem. Per dominū. Ad cōpletoriū ymnus Jesu saluator. Inuitatoriū. Regem martirum. An. Beati pauperes spiritu. cum aliis. ℣. Exultent iusti. Incipit passio sanctorum quadragintaocto martirum qui sub anthonino passi sunt lugduni Ex quibus fuerūt marcellini petri et blandine. Lectio prima.

Galliarum nobilissime vrbes lugdunēsium ciuitas habebatur. et viennēsium: quas precipiti lapsu preterfluit rodanus nobilissimus fluuiorum in his que et quāta erga dei martires gesta sint supra

memorati anthonini tē-
poribus. descripta per or-
dinē ab eis. ad ecclesias
asie et frigie. fideli relatio
ne transmissa sunt. ℟. Iu-
storū anime. Lcō secūda

De quib⁹ vt fides cer
tior habeatur: ipsa
scriptorꝝ exempla subiiciā
Serui christi habitantes
apud viennā ⁊ lugdunū
gallie vrbes fratrib⁹ omni
bus qui per asiam et fri-
giam. eandē quā nos re-
dēptionis christi fidem ⁊
spem gerunt: pax vobis ⁊
gratia. et gloria a deo pa
tre. et christo iesu dn̄o no
stro. ℟. In paucis vexati.

Et cum nō Lec. iii.
nulla velut in prefa
tione prosecuti viderētur
post aliquāta ita rerū ge-
starū ordiūtur initiū. Tri
bulationes siunt nostre
magnitudinē. ⁊ gētiliū fu
rorē quē sanctis martiri-
b⁹ intētarunt. sicut ē enu-
merare ne presentes qui-
dem ipsi sufficimus. nedū
scriptura comprehēdere.
℟. Tanquā aurū L. iiii.

Omnibus etenim virib⁹
cōgressus est inimi-
cus: tanquā qui iam ꝑ a-
cerbitatē ꝑsecutionis ad-
uentus sui ostentaret ini-
tia et per hoc instrueret et
informaret ministros suos.
aduersuz seruos dei omne
ministeriū celeris celerita
te explere: ita vt primum
domorꝝ nobis prohiberē
tur habitatio. Tum dein-
de: vsus balnearū. ℟. Iu-
sti in perpetuū. Lcō qnta

Post etiam: processus
ad publicū Ad vlti-
mū ne omino i quolibet lo
co domi. forisq; publico
priuatoq; videremur. Sz
aderat dei gratia. que fra
giliores quosq; nostrorꝝ
de manibus eorū eripie-
bat. ℟. Reddidit. Lcō vi.

Producebat in mediū
viros stabiliores co
lūnis. qui per patientiam
suā possent nō solū ferre
impetus quos excogita-
bat inimicus. sed ⁊ vltro
expetere. et sponte se omni-
bus vel opprobrio vl' tor
mentorꝝ cruciatibus ob-

iectare. et lassessentib⁹ iā pene tortoribus ipsi ad/buc parum putare: pro eo quod morā sibi hanc esse quodāmodo ad christuz festinantib⁹ crederent. re/bus fere ipsis et patiētie virtute clamantes: quia nō sunt condigne passio/nes hui⁹ tēporis ad futuram gloriā que reuelabit in nobis. ℟. Sancti tui domine **Lectio septima.**

Ferebant ergo fortiter acclamationes ad/uersum se et probra atqz iniurias populi: et contumelias eoꝝ laudes suas ducebant. Sed ⁊ verbe/rari se ab eis ac lapidari ⁊ cōcludi patiēter accipie/bant equanimiter accipientes quicquid illud furē/tis vulgi excogitauisset i/sania. ℟. Hi sunt viri misericordie. **Lectio octaua.**

Deniqz quodā tēpo/re astāte tribuno et primoribus ciuitatis. pro solis acclamationib⁹ populi correpti et in carcerē trusi sunt fratres vsqz ad presentiaz presidis. cuiqz aduenienti offerūtur. In quos ille tanta crudelitate vsus est: vt senicie eius species singulas nemo possit exponere. ℟. Beati pauperes spiritu. **Lcō. ix.**

Vectius igitur epaga/tus. vnus ex fratrib⁹ qui et in deū perfectā ca/ritatē: et in homies inte/grā custodiret. cuius vita cum esset adolescens. ita examinata erat omibus et probata. vt etiā grauis/simis senibus proferretur Incedebat eī in oibus mandatis et iustificatio/nibus dñi sine querela.

℟. Sancti per fidem. ps. Te deum. ℣. Exultabūt sancti. In laud. añ. Iustorū anime cum aliis. Cap. Iusti i p/petuū. ℣. Clamauerūt iusti Añ Sancti per fidem. Orō: Deus qui nos ānua. Ad terciā ad sextam et ad nonam capl'a et ℟. plurimorū martirū. Orō. Deus q̄ nos ānua. Ad vespas ca/pitulū Iusti in ppetuum ℣. Exultent iusti Añ. Isti sūt

sancti. Orõ. Deus q̃ nos ãnua. Ad compl. y⁹ Te lucis. Scti austroberti epi vieñ. et confes. Clas Ad vespas cap. Iust⁹ cor suũ ꝟ. Iustus vt palma. In fide. Orõ. Da quesum⁹ Ad matuť. Inuitať. Regẽ confessorũ. añ. Btũs vir. cũ aliis. ꝟ⁹. Iustus vt palma. ℟. Posui adiutoriũ: ℟. Ueritas mea. ℟. Iustus vt pal. p̃. Te deũ. In l. ã. Fidelis seru⁹ et prudẽs. ꝟ Os iusti ã. Simil'abo. Orõ. Da q̃s. Ad iii. ad vi. et ad ix. cap. et ℟: de vno cõfes. oꝛ. Da q̃s: Sctõꝝ martiriũ primi et feliciani Ad v̄s. cap. Iusti i ppetuũ. ꝟ⁹. Exultent iusti. An. Istorũ est enĩ. Orõ De⁹ qui nos cõcedis: Ad matutiñ. Inuitať. Regẽ martirũ. An. Beati paupes. cum aliis. ꝟ⁹. Exultent iusti: Lcões de hystoria. ℟. Iustorũ anime. ℟: In' paucis vexati. ℟. Iustus vt palma. ꝟ⁹. Exultabũt sancti. In laud. añ. Iustorũ anime. cũ aliis. Cap. Iusti in ppetuũ. ꝟ⁹ Clamauerũt iusti. añ. Isti sũt sancti. Orõ. Deus qui nos concedis. Ad terciã ad vi et ad. ix. capl'a et ℟. pl'imorũ mꝛ. oꝛ. De⁹ q̃ nos cõce. Sancti barnabe apl'i. ix. l'c. Ad vespas cap. Iaz non estis hospites. ꝟ⁹. In omnẽ terrã. Añ. Beati eritis. Orõ. Quesum⁹ omp̃s de⁹ vt btũs barnabas. Ad matuť. Inuitať. Regẽ apostolorũ. añ. In omnẽ terram. cum aliis. ps. Celi enarrant. cũ aliis. ꝟ⁹. In omnẽ terrã. Lectiões dicanť de expone cum cuncta sacra eloquia Quere in cõi scõrum aplõꝝ. ℟. Ecce ego mitto vos Et dicatur nouẽ per ordinẽ. ps. Te deum. In laud. añ. Hoc est preceptum meũ. cum aliis. Capm Jam nõ estis hospites. ꝟ Annũciauerũt. an. Uos qui reliquistis omnia. Orõ. Quesum⁹ op̃s de⁹ Ad. iii. ad vi. et ad ix. ℟. et capl'a de aplis Orõ Quesum⁹ op̃s de⁹ Ad vespas ãc et pi feriales Cap. Jam nõ estis ꝟ. In omnẽ terrã. An Dũ stetentis Orõ Quesum⁹ op̃s

Omnipotens sempiterne deus qui et [illegible] splendoris [illegible] hodierna die [illegible] confessorum tuum [illegible] beatitudinis gloria sublimasti

deus Ad compl. ym. Te lucis Sctõꝝ martirꝝ basilidis: cirini. naboris. nazarii et celsi Ad vespas capitulũ Justi in ꝑpetuum ꝟ. Exultent iusti An Istorũ est enĩ Orõ Deꝰ q̄ nos cõcedis. Inuitat. Regẽ martirũ. An Beati paupes spiri. cũ aliis ꝟ Exultẽt iusti. Lcões de hystoria. ℟. Justorũ anime. ℟. In paucis ℟. Tanquã aurũ. ꝟ Exultabũt sctĩ. In laud. añ Justorũ anime. Cap Justi in ꝑpetuũ ꝟ Clamauerũt iusti. Añ. Isti sunt sancti. Oratio Deus qui nos concedis. Ad terciã ad sextã ꝛ ad ix. capl'a ꝛ ℟ sicut plurimoꝝ martirũ. Orõ Deus qui nos cõcedis. Sancti ragneberti mris Ad vespas cap. Btũs vir q̄ i sapiẽtia. ꝟ Gloria et ho. añ: Hic est vere martir. Orõ Letetur ecclesia. Inuita. Regẽ martirũ. An In lege dñi. cũ aliis. ꝟ Gloria et hono. Lcões de hystoria. ℟. Gloria et honore. ℟. Dñe preuenisti. ℟. Posuisti dñe ꝟ. Magna est gloria eius: In laud añ. Qui me cõfessus fuerit Cap Btũs vir q̄ in sapiẽtia ꝟ Stola iocũditatis Añ Iste sctũs Orõ Letetur ecclesia. Ad terciã ad vi. et ad no. capl'a ꝛ ℟ ď vno martire Orõ Letet ecclesia. Scti etherei episcopi vien. Clas Ad vesperas cap. Justus cor suum ꝟ Justus vt palma An In fide Orõ Da quesumꝰ oĩps deus Inuitat Regẽ cõfes. Añ Btũs vir cũ al. ꝟ Justus vt pal. lc. de hy. ℟. Posui adiutoriũ. ℟ Ueritas mea ℟. Justus vt pal. ps Te deum ꝟ. Amauit eũ. In laudibꝰ añ. Fidelis seruꝰ ꝛ prudens Cap. Justus cor suũ ꝟ Os iusti. Añ. Similabo. Oratio Da quesumꝰ oĩps deus Ad terciã ad sextã et ad nonã capl'a ꝛ ℟. de vno cõfes. Orõ Da quesu oĩps deꝰ Scti viti pueri ꝛ mris Ad vs cap Btũs vir qui i sapiẽtia. ꝟ. Glia et honore An Hic est vere martir. Oratio. Letetur ecclesia tua Inuitat. Regẽ martirũ

An. In lege. cum aliis. ꝟ. Gloria et honore. Lectiones de hystoria. ℞. Gloriatꝛ honore. ℞. Domine preuenisti. ℞. Posuisti dn̄e. ꝟ. Magna est gloria eius. In laud. an̄. Qui me confessus fuerit. Cap. Beatus vir qui in sapiētia. ꝟ. Stola iocūditatis An. Iste sanctus Orō. Letet ecclesia. Ad tercia ad sextaꝫ et ad nonā cap̄la ꝛ ℞. de vno martire. Sctōꝝ martirū cyrici et iulite episcopi vien.. sancti dompnoli ep̄i et confes. Clas. Ad vesp̄as cap̄. Iusti in perpetuū. ꝟ. Exultent iusti. an. Istorū est eni̅ Orō. Deꝰ qui nos concedis sanctorum martirū tuoꝝ cyrici ꝛ iulite atqꝫ dompnoli. ꝛc. Inuitat. Regē martirū. an̄ Beati pauperes. cum aliis. ꝟ. Exultent iusti.. Lcōnes de hystoria. ℞. Iustorū anime ℞. In paucis verati. ℞. Tanquā aurum. ps. Te deū. ꝟ. Exultabūt sancti. In laudibus an̄. Iustorū anime Capitulū Iusti in p̄petuum ꝟ. Clamauerūt iusti. an̄. Isti

sunt sancti. Orō Deꝰ q̄ nos concedis Ad terciā ad vi et ad nonam cap̄la et ℞ plurimoꝝ martirū. Orō. Deus qui nos concedis.

Sanctoꝝ martirū marci ꝛ marcelliani Ad vesperas cap̄. Iusti in p̄petuū ꝟ. Exultent iusti. An. Istorū est eni̅ Oratio.

Presta quesumus omnipotēs deꝰ: vt qui sanctoꝝ martirū tuorum marci et marceliani natalicia colimꝰ. a cūctis malis iminentibus eoꝝ intercessionibꝰ liberemur Per dn̄m. Inuitat. Regē martirū. An. Beati pauperes spiritu. cum aliis. ꝟ. Exultent iusti. Lectiōes de hystoria ℞. Iustorum. ℞ In paucis ℞. Tanquā aurū ꝟ. Exultabunt sancti in gloria In laud an̄ Iustorū anime Cap Iusti in perpetuū. ꝟ. Clamauerunt iusti. An. Isti sunt sancti Oratio Presta quesumus omp̄s deus. Ad terciam ad sextā et ad nonā cap̄la ꝛ ℞ sicut plurimorū martirū Oratio Presta

quesumus omps deus:

Sanctoꝝ martiꝝ gervasii et protbasii. novem lec. Ad vespas cap. Justi in perpetuū. ℣ Exultēt iusti. An. Isti sunt angelica claritate solidati martyres incliti geruasius et prothasius quorū germanitas a christo inter imania fuit fulcita tormenta omēs precemur vt eorū intercessione a dn̄o subleuemur. ps Magnificat. Oratio.

Deus qui nos ānua sanctoꝝ martirum tuoꝝ geruasii et prothasii solemnitate letificas. concede ꝓpicius: vt quorum gaudemus meritis accēdamur exemplis. Per dominū. Ad compl. ymn⁹ Jesu saluator. Inuitat. Regē martirū. An. Bti pauperes spiritu. cum aliis. ℣⁹. Exultent iusti. ꝛc. Incipit passio sanctoꝝ martirum geruasii et protbasii

Ambrosius L. pria seruus christi fratribus per omnē ytaliam ī dn̄o eternā salutē. In diuinis voluminibus reus scribitur: qui nō studuerit dare gratis quod gratis accipitur. Quicquid enim ecclesie ꝓfuturū erat subtraxisse arguitur: cum noluerit tradere hominibus quod ipse nō celandū acceperit. Unde psalmographus vates poeta. Justiciam tuam nō abscondi ī corde meo: veritatē tuā ꝛ salutare tuū dixi. ℟. Justorum anime. Lcō secunda

Non celaui miam tuā et veritatē tuā in cōsilio multoꝝ. Et pro opere quasi vicissitudinem a deo postulās adiecit. Tu autē dn̄e: ne elonges misericordiā tuā a me. Quasi diceret. Sicut ego feci alios iuenire miam: ita ipse nō patiaris longe fieri misericordias tuas a me ℟ In paucis vexati. L. iii.

Aperiamus ergo cur ista premisim⁹: ꝛ nostros animos qui de deo sentitis et creditis. de inuentione sanctoꝝ corporum illoꝝ ad leticiam inuitemus. ℟. Tanquā aurū

In diebus **Lcō.iiii.** transacte nuper quadragesime. cū dns michi donasset vt ieiunantium me faceret esse participē. in orone posito. ita michi somn⁹ obrepsit. vt nec vigilans aperte: nec dormiens integre. viderē apertis oculis mecū duos iuuenes effebos. vestibus cādidissimis. id est colobio et pallio indutos. galliculis calciatos. manib⁹ extensis orantes nullam grauedinē patiens. loqui cum eis nō poteram. ℟. Justi in perpetuū viuent.

Sed quia vt **Lcō.v.** dixi pars in me somni incūbebat. que me ad eoꝝ interrogationē verbū proferre nō sineret: pene me euigilanti. visio eorū elapsa est. Unde factū est. vt rogarē dn̄i miam: vt si ludificatio demonū esset abscederet. Si vero esset veritas plen⁹ appareret ℟. Reddidit de⁹. **Lc.vi**

Ad impetrandū vero que poscebā a domino: augmētaui ieiunium Similiqꝫ modo canente gallo. orantes mecū iuuenes apparuerunt. Tercia vero nocte deiecto ieiunis corpore. nō dormienti sed stupenti. cūqꝫ eadē michi tercia apparuisset persona que similis esset beato paulo apostolo. cuius vultū me pictura docuerat: intantū vt ipse mecū illis tacentib⁹ loqueretur dicens. ℟. Sancti tui dn̄e.

Isti sunt qui **L.vii.** monita mea secuti. respuentes predia et diuitias: secuti sunt dn̄i nostri iesu christi vestigia. Nichil terrenū nichilqꝫ carnale cōcupiscentes. in media ac mediolanensi vrbe per decem ānos in dei seruitio perdurātes: ad hoc ꝑtingere meruerūt: vt christi martires fierent. Quorū corpora in eo loco iuenies: in quo stas et oras. ℟. Hec est vera fraternitas que nūquā potuit violari certamine effuso sanguine secuti sunt dominū. Contemnētes au

lam regiā peruenerunt ad reg-
na celestia. ℣. Tradiderūt cor-
pora sua in mortem ne seruirēt
ydolis Contēnētes aulā regiā

Lectio octaua.

Duodecim pedū alti-
tudine terre cooper-
tam archam iuenies: quā
archam superius exalta-
bis et in nomine eoꝝ eccle-
siam fabricabis. Cūq; ab
eo nomina requirerē: dixit
michi Ad caput eoꝝ libel-
lum scriptum inuenies: in
quo et ortus eoꝝ et finis
scriptus est. ℟. Propter te-
stamentum dei et leges pater-
nas astiterūt sancti dei in amo-
re fraternitatis. Quia vn9 fuit
semper spiritus in eis et vna
fides. ℣. Fuerunt sine quere-
la ante dn̄m ꝛ ab inuicem non
sunt separati. Quia Lc. ix.

Conuocans itaq; oēs
per circuitū fratres
coepiscopos vrbium vici-
narum. referens vniuersa
que videraz: queq; audie-
ram: ipsis coram positis.
primus ego terre fossor ac-
cessi. Ceteri episcopi prose-
cuti fodiētes: peruenim9
ad archam quaz sanctus
promiserat paulus. Quaz
aperientes: inuenim9 qua-
si ipsa hora positos sanc-
tos miro odore flagran-
tes. Ad quorum caput li-
bellum inuenimus: in quo
erant per ordinem vniuer-
sa conscripta. ℟. Multe
tribulaciones iustorum et his
omnib9 liberauit eos domin9.
Custodit dominus omnia os-
sa eorū vnum ex his non con-
teretur. ℣. Clamauerunt ad
dn̄m cum tribularētur et de ne-
cessitatib9 eorū liberauit eos.
custodit. Ps. Te deum lau-
damus. ℣. Exultabunt san-
cti. In laudibus añ. Iu-
storum anime. Cum alus.
Capitulum Iusti in per-
petuum. ℣. Clamauerunt iu-
sti. Ad Benedictus añ.
Hec ēst vera fraternitas que nū-
quā potuit violari certamine
effuso sanguine secuti sunt do-
minū contēnentes aulam regi-
am peruenerunt ad regna cele-
stia alleluya. Oratio. Deus
q̄ nos ānua Ad terciā ad
sextam et ad nonam: capi
ꝛ ℟. sicut pl'imoꝝ mr̄. oꝝ

Deus qui nos ānua: Ad vespas capitulū Justi in perpetuū. ỽ. Exultent iusti An. Isti sunt sancti qui pro dei amore. Orō. Deus qui nos ānua. Ad compl. ỽ. Te lucis. Scti albani martiris. ad vespas cap. Btūs vir qui in sa. ỽ Glo ria et honore. Añ Hic est ve re martir orō. Letetur ec clesia. Inuitat. Regē mar tirū. Añ In lege. cum aliis ỽ. Gloria et honore. ℟ Glo ria et honore. ℟ Domine pre uenisti. ℟. Posuisti. ỽ. Ma gna est gloria. In laud. a. Qui me confessus Cap Be atus vir qui in sapia. ỽ. Stola iocund. Añ Iste sctūs orō. Letetur ecclesia. Ad terciā ad sextam et ad no nā capl'a et ℟. sicut de v no martire. orō. Letetur ecclesia Vigilia sancti iohānis baptiste Ad ma tutin. nocturnū di cat illi us ferie que euenerit et āe et ℟. illius ferie et sequēs expositio. Scdm lucam

Fuit in diebus hero dis regis iudee sacer dos quidā nomie zacha ria de vice abia. et vxor il lius de filiabus aaron: et nomē eius elizabeth. Erant autē ambo iusti an te deum incedentes i oī bus mandatis et iustifi cationibus dni sine que rela: Et reliqua. Omelia bede pr̄sbiteri. Lc. prima.

Uenturus in carne do minus et redēptor no ster multos dispēsationis sue testes premisit et nun cios: qui diuersis tēpori bus israelitice plebis tri bubus orti. nō diuersa fi de sed vno eodemq3 per omia sensu eiusdē incar nationis eius misteriū p phetando precinerent.

Horū vltimus Lc. ii. et quasi limes qui dam legis et euangelii fi gure et veritatis iohānes apparuit: dño attestante qui ait. Lex et prophete vsq3 ad iohēm. ex eo reg nū dei euāgelisatur. Un de etiam plusquā prophe ta dictus est: quia quē ce teri a longe pphetando

solum predixerant. ille et primo venturū signauit. et mox venientē ostendē do monstrauit. Qui certe gratia dispensationis nō solū iustis sed et de pōtifi cali stirpe ortis parentib⁹ natus asseritur. Lc. iii.

Fuit enī sacerdos sicut ex lectione euāgelica audiuimus nomie zacha rias de vice abia et vxor illi⁹ de filiab⁹ aaron. et no men eius elizabeth. Erāt autē iusti ambo ante deū Justis quippe parentib⁹ est genitus: vt eo cō fiden tius iusticie precepta po pulis daret. quo hec ipse nō quasi nouicia didiciss set. sed velut hereditario iure a progenitorib⁹ acce pta seruaret. De sacerdo tali prosapia ortus est. vt eo potētius mutationem sacerdotii p̄conaret quo ipsum ad sacerdotale ge nus ptinere clarescceret.

Natiuitas scti iohānis baptiste. Cantores et bau des. Ad vespas dicantur āe et psalmi feriales. Cap

Priusquā te formarem in vtero noui te: et ā tequā exires de vulua sā ctificaui te: et prophetam in gentib⁹ dedi te. ℣. Glo ria et honore. an. Ingresso za charia templū dn̄i apparuit ei angelus gabriel stās a dextris altaris incensi. Repetat̄ an. ps. Magnificat. Orō.

Presta quesumus om nipotens deus: vt familia tua per viā salu tis incedat: et beati iohā nis precursoris hortamē ta sectādo ad eū quē pre dixit secura pueniat. Per dn̄m nostrū iesum christū etc. Ad compl. y⁹. Jesu saluator. Inuitat̄. Regem precursoris dn̄m Venite ado remus. ps. Venite. In pri mo noct. an. Priusquā te formarē in vtero noui te et an tequā exires de ventre sanctifi caui te. ps. Beatus vir. an. Ad omnia que mittam te dixit dn̄s ibis ne timeas et que mā dauero tibi loqueris ad eos. ps. Quare fremuerūt. an. Ne timeas a facie eorū q̄a ego tecū sum dixit dn̄s vt eruam te

Ps. Dñe quid multi.
Priusquã te formarẽ in vtero noui te. R. Et antequã exires de vulua sanctificaui te. Lc.

Precursoris prima. dñi natiuitas. sicut sacratissima lectiois euãgelice prodit hystoria. multa miraculoꝝ sublimitate refulget. Quia nimirũ decebat. vt ille quo maior in ter natos mulierũ nemo surrexit. maiore pre ceteris sanctis i ipo mox ortu virtutũ iubare clarescere R. Priusquã te formarẽ in vtero noui te et antequã exires de ventre sanctificaui te. Et prophetã in gentib⁹ dedi te. V. Posui verba mea in ore tuo. Et prophetam. Lectio secunda

Senes ac diu infecũdi parẽtes dono nobili sime plis exultant Ipsi patri quem incredulitas mutũ reddiderat. ad salutandũ noue preconẽ gratie. os et lingua reseratur Nec solũ facultas deũ benedicendi restituit. sed de eo etiã prophetandi virt⁹ augetur. R. Ecce constitui te hodie sup gentes et sup regna dixit dñs Ut euellas et dissipes et edifices et plantes in nomine dñi. V. Antequã exires de ventre sanctificaui te et prophetã in gentibus dedi te Ut euellas Lcõ tercia.

Excitati fama facti oẽs vicini ãmiratiõe ac metu percellũtur: omnũ qui audiere circunquaqz ad aduentũ noui pphete corda preparãtur. Unde merito sancta per orbẽ ecclesia que tot btõꝝ martirũ victorias quibus in gressum regni celestis meruere frequentat. huius tantũmodo post dñi etiã natiuitatis diem celebrare consueuit. R. Gabriel angelus apparuit zacharie dicẽs nascetur tibi filius nomen eius iohannẽ vocabis. Et multi in natiuitate eius gaudebũt. V. Erit eñi magnus coram dño vinũ et siceram non bibet. Et multi. In scdo noct. añ.
Misit dñs manũ suam et tetigit os meũ et prophetã in gentibus dedit me dominus. Ps. Cum inuocarẽ. Añ. Ecce

dedi verba mea in ore tuo ecce constitui te super gentes et regna. ps. Verba mea. An. Domin⁹ ab vtero vocauit me de ventre matris mee recordatus est nominis mei. ps Domine dñs noster. ℣. Ecce dedi verba mea in ore tuo. ℟. Ecce constitui te super gentes et regna.

Lectio quarta

Quod nullatenus sine euãgelica auctoritate cõsuetudinẽ venisse credendũ est. sed attentius animo recondendũ quia sicut nato dño pastoribus apparens angelus ait. Ecce euãgeliso vobis gaudiũ magnum qđ erit omĩ populo. qa nat⁹ ẽ vobis hodie saluator qui ẽ christus dñs. ita etiã angelus nasciturũ zacharie predicans iohannẽ. ⁊ erit inquit gaudiũ tibi ⁊ exultatio. et multi in natiuitate eius gaudebũt ℟. Ipse precedet ante illum in spiritu ⁊ virtute helie. Ut cõuertat corda patrum in filios parare domino plebem perfectam. ℣. Erit em̃ magnus coram dño ⁊ spũsancto replebitur Ut conuertat corda

Lcõ quinta.

Erit em̃ magnus coram dño. Jure igit vtriusqȝ natiuitas: festa deuotione celebratur. Sȝ in illius tanquã i christi dñi. tanquã in saluatoris mundi tanquã in filii oĩpotentis. tanquã in solis iusticie natiuitate omĩ populo gaudium euãgelisatur. in huius autẽ tãquã in precursoris dñi. in serui dei eximii. i lucerne ardentis ⁊ lucentis ex ortu multi gauisuri esse memorãtur. ℟. Fuit homo missus a deo cui nomen erat iohãnes hic venit in testimoniũ vt testimoniũ perhiberet de lumine. Et parare dño plebẽ pfectã. ℣. Fuit in deserto pdicãs et baptisãs baptismũ penitentie Iste Et parare.

Lc. vi.

Iste magn⁹ corã dño esse nanat: de illo pphta testatam̃ magn⁹ dñs ⁊ laudabilis nimis ⁊ magnitudinis eius non est finis Iste peccatorꝝ consortia declinans ab omni quod

inebriari potest abstine-
bat. ille inter peccatores con
uersatus: peccati ois imu
nis permansit. ℟. Innue-
bant patri eius quē vellet vo-
cari eum. et postulans pugilla
rem scripsit dicens. Johānes
est nomen eius. ℣. Zacharias
pater eius impletus est spiritu
sancto et prophetauit dicens.
Johānes. In tercio noct.
Añ. Posuit os meū dñs qua-
si gladiū acutū sub vmbra ma
nus sue protexit me. Ps. Dñe
quis habitabit. Añ. For-
mans me ex vtero seruum sibi
dñs in lucem gentiū vt sim sa
lus mea ab extremis terre. Ps
Dñe in virtute. Añ. Reges
videbūt et consurgent princi-
pes et adorabūt dñm deū tuū
qui elegit te. Ps. Benedicā
℣. Ip se precedet ante illum.
℟. In spiritu et virtute helie
Lectio sancti euangelii se
cundum lucam.
In illo tempore: heliza
beth impletum est tē
pus pariendi et peperit fi
liū. et audierūt vicini et co
gnati eius. quia magnifi
cauit dñs miam suā cum
illa. et cōgratulabātur ei
Et reliqua. Omelia bede
presbiteri. Lectio vii.
Hic adhuc ex vtero ma
tris spūsancto reple
tus est in illo habitat om
nis plenitudo diuinitatis
corporaliter. qui dono sui
spūs sedem sibi vteri vir-
ginalis in quo carnem su
sciperet ipse consecrauit.
Iste multos filiorum israel
ad dñm suo tempore pre-
dicando cōuertit. ille mul
tos quotidie de vniuer-
sis per orbē nationibus ad
suā fidem et caritatē inte
rius illustrando cōuerte-
re nō desistit. ℟. Inter na
tos mulierū nō surrexit maior
iohāne baptista Qui viā dño
pparauit in heremo. ℣. MGve
nit in testimoniū vt testimoniū
phiberet de lumine Qui viam
domino. Lectio viii.
Hic in spiritu et virtute
helie precessit ante
illum vt plebem eius aqua
baptismi ad suscipiendum
eū vbi appareret doceret
esse perfectā. huic successit
ille in spū et virtute dei pa-

tris. vt plebem suā spiritu sancto ⁊ ignis baptisans ad videndā faciē patris sui donaret esse perfectā. ℞. Precursor domini venit de quo ipse testatur. Nullus maior inter natos mulierū iohannes baptista. ℣. Hic est enim propheta ⁊ plusquā ppheta de quo idem ait. Nullus maior.

Lectio nona.

Iohāne nato gratulabātur vicini et cognati genitrici illi⁹ quia magnificauit dñs miam suā cum illa. dño autē nato cōgratulabat ecclia quia peruenit tēpus miserendi eius. Spūs angelici qui sunt vicini eius et cognati. ciues videlicet eiusdē patrie celestis. quā et ipsi expectant hymnū glorie deo canendo quid illa p orbem esset actura: priores ipsi de celis cōmouebant. ℞. Hic precursor directus et lucerna lucens ante dominū ipse est eñ iohannes qui viam dño preparauit in heremo: Sed et agnū dei demonstrabat et illuminabat mentes hominū ℣. Fuit in deserto predicans et baptisans baptismū penitentie in remissionē peccatorum. Sed et agnū. ps. Te deum. ℣. Magna est gloria eius In laud an. Iohānes vocabitur nomē eius et in natiuitate eius multi gaudebūt an. Erit eñ magnus coram dño vinū et sicerā nō bibet et spūsancto replebitur an. Ipse precedet āte illū in spū ⁊ virtute helie parare dño plebē perfectā. An Innuebant patri eius quē vellet vocari eum et scripsit dicens iohānes ē nomen eius. An. Iste puer magnus coram dño nam ⁊ man⁹ eius cū ipso est. Cap Priusquā te formarē. ⁊c. ℣ sus: Stola iocūditatis Ad Bñdictus an. Apertum est os zacharie et prophetauit dicēs bñdictus dñs deus israel Repetatur iterū an. ps Benedictus. Oratio:

Deus qui presentem diē honorabilē nobis in beati iohānis natiuitate fecisti. da populis tuis spiritalium gratiam gaudiorū et oim fidelium

mentes dirige in viã salu
tis eterne. Per dñm. Ad
terciã ad vi. et ad .ix. cap
Priusquã te forma. R. de
vno martire. Orõ Deꝰ q̃
presentẽ diẽ. Ad vespas
&c. de laudibus. psalmi
ferial. vꝰ. Posuisti do
mine super caput eius. coronã
de lapide precioso. Ad Ma
gnificat añ. Johãnes est no
men eius vinũ et sicerã non bi
bet et multi in natiuitate eius
gaudebunt. Repetat .ã. orõ

Deus qui nos bti io
hãnis baptiste con
cedis natalicio ꝑfrui eiꝰ
nos tribue meritis adiu
uari. Per dñm. Ad cõpl.
vꝰ. Te lucis Scti eligii
confes. Inuitat. Regẽ con
fessorũ. Añ. Btũs vir. cum
aliis. vꝰ. Justus vt palma.
R. Posui adiutoriũ. R. Veri
tas mea. R. Justus vt palma
vꝰ Amauit eũ. In laud. ã.
Fidelis seruus et prudens.
Cap. Justus cor suũ. vꝰ.
Os iusti. Añ. Similabo. orõ.
Da quesumus omp̃s deꝰ
&c. Ad terciã ad sextã et
ad nonã capl'a & R. de v

no cõfessore. Orõ Da que
sumus. Sanctoꝝ mar
tirũ iohãnis & pauli. ix. lc.
Ad vespas cap. Justi i ꝑ
petuũ. vꝰ. Exultent iusti ã.
Johãnes et paulus cognoscẽ
tes tyrannidẽ iuliani faculta
tes suas pauperibus erogare
ceperunt ps. Magnificat.

Quesumus Orõ.
omps deꝰ: vt nos ge
minata leticia hodierne
festiuitatis excipiat. que
de beatoꝝ iohãnis & pau
li glorificatione procedit
quos eadẽ fides et passio
vere fecit esse germanos.
Per. Ad compl. vꝰ. Jesu
saluator. Inuitat. Regem
martirũ. Añ. Beati pauperes
cũ aliis. vꝰ. Exultent iusti.
Incipit passio sctõꝝ mar
tirũ iohãnis & pauli. lc.
prima.

Sub constã
tino augusto gallica
no duce romani exercitꝰ
persarũ gens. que syriani
inuaserat victa est et vtili
ter subiugata. qui cũ triũ
phalibꝰ insulis sublima
tus acceptus esset ab au
gusto et carus filiã eiꝰ sa

cratissimā virginē constā
tiam sibi poscebat vxorē
Et hoc nō mediocri instā
tia flagitabat tēpore quo
iminebat gēs sitbica quo
et dacias et tracias occu
pauerat. ℟ Justorū anime

Atteni erat Lcō.ii.
bene potens omni-
um potestatū comites ac
prefecti cū omī romano
populo vt fieret postula-
bant. Constātinus vero
augustus cepit contrista-
ri ⁊ mestissimus esse sciēs
filiā suam in scō ꝓposito
esse positā facilius occidi
posse quā vinci: ℟. Jam
paucis vexati Lcō tercia

Que cum patris solli
citudinē studio san
ctitatis conaretur exclu-
dere dixit patri suo Si cer
tissimū nō haberē qđ nō
me deserat deus recte for
midini mee ⁊ sollicitudini
tue locus aliquis cedere-
tur. Cū vero certa sim de
eo penes omnē sollicitu-
dinē tuā et daturū me illi
coniugē repromitte. ita vt
si sythàrū superauerat gē
tem victor simul et cōsu
accipiat ℟. Tanquā aurū.

Huius autē Lc.iiii.
spōsionis gratia du
as filias suas quas ex o-
missa natas coniuge ha-
bet. mecū vsqꝫ ad nuptia
rū diē esse pmittat. secum
vero propositū et primice
riū meū iohannē ⁊ paulū
esse gratāter admittat vt
ille per meos familiares
me alloqui ⁊ cognoscere
valeat. Et ego illi⁹ p ei⁹
filias votū moresqꝫ atqꝫ
institutū cognoscam. ℟.
Justi in perpetuum. ⁊ cetera.

Lectio quinta.

Facta hec omnia sunt
sicut virgo disposuit
et velut subalternationē
loci dātur duo fratres eu-
nuchi ex latere auguste et
due sorores gallicani fi-
lie ipsi auguste tradūtur.
ita liberalib⁹ studiis eru-
dite vt vix illis p sciētie i
viroꝝ numero sapientū i
ueniri potuisset. ℟. Red-
didit deus. ⁊ cetera.

Quanī Lcō sexta.
vna attica ⁊ altera

artenia dicebat. Quas cõstantia cum ad se venire cognouit: expandẽs manus ad dñm sic orauit. Dñe deus omps qui me ofõnibus martiris tue agnetis a lepra mũdasti et semitã michi timoris tui propicius ostendisti ꝛ virginis tue matris thalamũ reserasti. vbi tu sponsus tu filius manifestatꝰ es tu genitus ex maria: tu genitor probatus marie tu lactatus vberibus marie tu omñe seculũ nutriẽs simul etiã illam a qua lactatus es et nutritꝰ. tu infantulus crescẽs etate tuis oibus donis incremẽta concedẽs. tu sapientia tu ita magnus vt te magnificẽtius nichil sit tu verus homo de matre ex tẽpore editus: tu verus deꝰ ex patre sine matre genitus. deꝰ de deo fecisti que nõ erant ex matre sine patre carnali editus. que lapsum incurrerãt reparasti tu filius illumiatus es cũ sis qui illumias omnem hominẽ venientẽ in hũc mundũ: te precor credẽs vt ipse iussisti: te queso agens quod ipse promisisti cũ diceres Amen dico vobis qd̃ omia quecũq petieritis a patre in noie meo dabit vobis ℟. Sancti tui domine. Lcõ vii.

Peto itaq dñe. vt has gallicani filias tu lucreris. ipsum quoq gallicanũ qui me tibi tollere conatur tue fidei applica castitati Aperi dñe os meum auribus earũ. et aperi aures cordis eaꝝ sermonibus meis . et cõsensus earũ michi ianuã pande. vt tantã verbis meis virtutẽ infundas. vt carnis cõmercium execrãtes tibi cõsecrari desiderent. et ex ipo desiderio tãtus amor in earũ mentibus oraf: vt feruẽtes ad thalamuz illum tuũ celestẽ peruenire desiderẽt. quem plenis oleo lampadibꝰ et tue caritatis fulgentes flãmis attingãt: vt locum sibi inter sapientes virgines da

tum. et de tua mia gloriātes nichil terrenū desiderent. et te solū integro affectu suoꝝ viscerū concupiscant. ℟ Isti sunt duo viri misericordie qui assistunt ante dñm Dominatorē vniuerse terre. ℣ Isti sunt due oliue et duo candelabra lucentia ante dñm. Dominatorem terre

Lc. viii.

Hanc vero Horationē fuisse cōstātie ipsa narrāte didicimꝰ quā etiā a beata legimus script ā. Qualiter autē ad dñm attbicā artemiamq; cōuerterit. studio celeriter narrandi martiriū gallicani pretereo. ℟ Btī martires iohānes et paulus dixerunt iuliano Nobis alius non est nisi vnus deus pater et filius et spūssanctus. ℣ Iohānes et paulus dixerunt gallicano fac votū deo celi et eris victor melior quā fuisti. Nobis non est.

Lectio nona.

Igitur veniēs gallicanus ouans a constātino ⁊ constantia augusti suscipitur. et ab omī comitatu ac senatu Qui nō prius ingressus est romā nisi prius ad sacri petri apostoli limina perrexisset. Cui costantinus ait. Cū ad bellū pergeres capitolū et templa igressus demonibꝰ imolasti indevictor rediens. christū ⁊ eiꝰ adoras apostolos. ℟ Hec est vera fraternitas Require in festiuitate scti geruasii ps Te deū In laud añ Iohānes et paulus dixerunt ad gallicanū fac votum deo celi et eris victor melior quā fuisti. Añ. Paulus et iohannes dixerūt ad iulianū nos vnū deum colimus qui fecit celū ⁊ terram. Añ. Paulus et iohānes dixerūt ad terencianū si tu ꝯdominus est iulianus habeto pacem cum illo nobis alius non est nisi dñs iesus christus. añ Spūs et anime iustorū querein cōi sctōꝝ martirū añ Iohānes et paulus cognoscē. Quere in primis vespis. Cap Iusti in ppetuū. ℣ Clamauerūt iusti. Añ. Hec est vera fraternitas: Quere i festiuitate scti geruasii ⁊ prothasii Orō Quesumꝰ omnipotens

deus: vt nos Ad terciam ad sextã 7 ad nonã capl'a et R͞. sicut pro plimorum martirum. oro. Quesum⁹ omnipotens de⁹: vt nos Ad vesp̃as ãe et pro ferial. Cap. Justi in ppetuum. v⁹. Exultent iusti An Isti sunt sancti q̃ pro dei amore. Quere in festiuitate sancti mauricii. Oro Quesumus omnipotens de⁹. vt nos Ad compl. y⁹. Te lucis.

Sancti crescẽtis episcopi vienn. Clas Inuitat. Regem apostolorum. An. In omnẽ terrã. cum aliis. v. In omnẽ terrã. R͞. Ecce ego mitto vos. R͞. Tollite iugũ. R͞. Dum steteritis. Si in die dominico euenerit dicatur noue per ordinẽ. ps. Te deum In laud. añ. Hoc est precep tum meum. Cap. Jam non estis. v⁹. Annũciauerũt opa dei. ã. Vos q̃ reliq̃stis omnia oro. Quesum⁹ omnipotens deus vt btũs crescẽs Ad. iii. ad vi. 7 ad. ix. capl'a 7 R͞. sicut de aplis. oro. Quesumus omnipotens deus: Vigilia apl'orum petri 7 pauli 7 sancti leonis pape. herenei sociorumque ei⁹ Ad v͞s. cap. Justi i ppetuum. v͞. Exultẽt iusti. ã. Isti sunt sancti. oro. Deus q̃ nos cõcedis sctõrum martirum tuorum yrenei sociorumque ei⁹ natalicia. 7c. Inuit. Regem martirum. ã. Bti pauperes. cum aliis. v. Exultẽt iusti. Lco sancti euãgelii scd'm iohem.

In illo tpe. dixit iesus petro. Simon iohannis diligis me plus his. Dixit ei. Etiã dñe tu scis q̃a amo te. Dixit ei iesus. Pasce agnos meos Dixit ei iterum. Simon iohãnis diligis me. Ait illi etiam Dñe tu scis q̃a amo te Et rel. Omel. be. psbi. lc. i.

Virtutẽ nobis pfecte dilectionis presens sancti euangelii lectio commẽdat pfecta etem dilectio est. qua dñm ex toto corde. tota aia. tota virtute proximũ autẽ tanq̃ã nosmetipsos diligere iubemur. Et neutra harũ dilectio sine altera valet esse pfecta. q̃a nec de⁹ vere sine proximo. nec sine deo vere potest proxim⁹ amari

℟. Justorū anime. Lcō. ii.

Unde dn̄s totiēs iter-rogato petro an se diligeret. et illo respōdente qd eū ipo teste diligeret. adiūgebat per singula ita concludēs pasce oues meas. siue pasce agnos meos. Ac si apte diceret. Hec sola et vera est pbatio integri i deū amoris. si erga fratres studueris curā solliciti exercere laboris. Naz quicūq fratri opus pietatis. qd valet ipendere negligit: minus iusto se conditorē diligere ostendit. cui mandata insustentāda pximi necessitate contēnit. ℟. In paucis verāti. Lcō. iii.

Que profecto caritas qm̄ sine diuine gratie inspiratioē mīme possit haberi: tacite quodam modo dn̄s insinuat q petrū de illa interrogās symō eū iohānis qd nunquā alias cognomiat Symō inqt iohānis diligis me plus hiis: Ubi quāuis et simpliciter mētio facta terreni parētis ei possit itelligi nō tamē ab re est: si quis noie iohānis donū supne generatiois mystice idicatū velit accipere. ℟. Tāquā aurū. ℣. Exultabūt scti in glia. In laud. Añ. Justorū aie. Cap. Justi iperpetuū. ℣ Clamauerūt iusti. Añ Isti sunt sancti. Orō. Deus q nos cōcedis et c. Ad horas capla et ℟. sicut plurimorū mr. Ad v s. ane. et pi ferial. illi diei. Caplm

Et petrus ad se reuersus dixit nūc scio vere qa misit dn̄s āgelū suū et eripuit me de manu herodis et de oi expectatiōe plebis iudeorū. ℣. In omnē terrā. Añ. Tu es pastor ouiuz pnceps aplorū tibi tradite sūt claues regni celorū. Repetat

Presta ā. ps. mag or. qs omps deus: vt nullis nos permittas perturbacionib cōcuti quos in apostolice cōfessiois petra solidasti. p dn̄z. Ad cōpl. ℣. Jesu saluator. Inuit. Regē aplorū. p Ueite. In pmo noct. ā. Petrus et iohēs

ascendebant in templū ad horam orōnis meā. ps Celi enarrant An Claudus quidam cū vidisset petrū et iohannem cepit rogare eos vt elemosinā acciperet. ps Benedicā An Argentū et aurū non est michi quod autē habeo hoc tibi do ps Eructauit. v Jn omnē terram exiuit so. lcc pria.

Simon petrus filius iohānis frater andree ort9 in vico bethsaide prouincie gallilee. que ē iuxta stagnū genezareth: cuius prima vocatio nomis bariona id est legis directa genc. Petr9 in christo ecclesie firmamentū est Cephas corporis christi principat9 et caput est. Simon iohānis: virginitatis generatio incorrupta est. R Quem dicunt homines esse filiū homis Dixit iesus discipulis suis Respondens petrus dixit . tu es christus filius dei viui. Et ego dico tibi quia tu es petrus et super hanc petrā edificabo ecclesiā meam. v. Beatus es simō bariona quia caro et sanguis nō reuelauit tibi sed pater meus qui est in celis. Et super. lc. ii.

Qui dum cata iohannē habebat tercius: iuxta matheū eligitur primus. Nec imerito quia apostolorū princeps est et cōfessor: prim9 filii dei: pastor hūani generis. Petra ecclesie. clauicularius regni. amator dn̄i atq3 negator. Confitēdo laudatur. presumendo eleuatus. negando lapsus. lacbrimādo purificatus. confitendo probatus . patiendo coronat9. Cui nomen ex opere datur. et titulus ex merito potestatis imponit. R. Tu es petrus et super hanc petrā edificabo ecclesiā meā et porte inferi nō preualebūt aduersus eam Et tibi dabo claues regni celorum. v9. Quodcūq3 ligaueris super terrā erit ligatū et in celis et quodcūq3 solueris super terram erit solutum et in celis. Et tibi. Lcō. iii.

Hic in gallacia ponto capadocia. bithinia asia atq3 ytalia euange-

liũ p̄dicauit bonoꝝq; vir
tutũ signis effulsit pendu
lo gressu feruidũ mare cal
cauit p̄teriens vmbra sua
mortuos animauit Clau
dis pristinũ reintegrauit
officiũ: paraliticis fluida
mēbra reparauit i p̄priũ
statũ. ℞. Beatus es simon
bariona quia caro et sanguis
nō reuelauit tibi sed pater me⁹
qui est in celis. Dixit dñs. ℣.
Et ego dico tibi q: tu es petr⁹
et super hanc petraꝫ edificabo
ecclesiā meā. Dixit dñs. In se
cũdo noct. añ. In nomie ie-
su christi nazareni surge ⁊ am
bula in pace. ps. Omēs gen
tes. An. Exiliens claudus
ambulabat et intrauit cũ illis
ambulans et laudās deũ. ps.
Exaudi deus deprecatio
nē. An. Uidit populus clau
dũ ambulantē ⁊ laudantē deũ
et repleti sunt stupore et extasi
in eo quod cōtingerat illi.
Exaudi de⁹ orationē. ℣.
Constitues eos principes sup
omnē terram. ℞. Memores.
Inter hec de- Lc.iiii.
functā viduā suscita-
uit: ananiā ⁊ saphirā reos
p̄fidie mortis aiaduersio
nis dānauit: simonē etiā
magicis artib⁹ celũ con-
scendendo ad terrā elisit.
Hic postquā antiochenā
fundauit ecclesiā sub clau
dio cesare contra eundeꝫ
simonē magũ romā per-
git. Ibiq; predicās euan
geliũ viginti ⁊ quinq; an-
nis eiusdem vrbis tenuit
pontificatũ. ℞. Dñe si tu
es iube me venire ad te super
aquas. Et extendēs manũ ap-
prehendit eũ et dixit iesus mo
dice fidei quare dubitasti. ℣.
Cũq; vidisset ventũ validũ ve
nientē timuit et cũ cepisset mer
gi clamauit dicens. dñe adiu-
ua me. Et extendens. Lc.v.
Sexto autē ⁊ tricesimo
anno post passioneꝫ
dñi a nerone cesare in vr-
be roma deorsum capite
vt ipse voluit crucifixus ē
fitq; apostolicũ meritum
etiā martirio coronatur.
Sepultus rome in vatica
no secus triumphalē viā:
primo lapide ad occiden
talē plagam. ℞. Ego pro
te rogaui petre Ut nō deficiat

fides tua et tu aliquādo cōuersus cōfirma fratres tuos. ℣. Ecce sathan expetiuit vos vt cribraret sicut triticū ego autē rogaui pro te. Ut non Lc.vi

Exultemus in dño dilectissimi et spiritali iocūditate letemur. quia vnigenitus patris filius dñs noster iesus christus ad insinuāda nobis dispensationis et diuinitatis sue misteria. apostolici ordinis primū huic ciuitati dignatus est prerogare. Cuius hodierna sollēnitatis recurrēte triūpho martirii specimen et decus contulit orbi terrarū. ℟. Si diligis me simon petre pasce oues meas dñe tu nosti qa amo te. Et animā meam pono pro te. ℣. Si oportuerit me mori tecū nō te negābo. Et animā. In tercio noct. añ. Misit herodes rex manus vt affligeret quosdā de ecclesia occidit autē iacobū fratrē iohannis gladio ps. Cōfitebimur Añ. Uidens autē qa placuisset iudeis apposuit apprehendere et petrū. ps. Dñs reg. exultet. Añ. Petrus autem seruabat in carcere et ōrō fiebat pro eo sine intermissiōe ab ecclesia ad deum. ps. Dñs regnauit irascātur. ℣. Nimis honorati. Lcō septima.

Hoc em̄ obtinuit dilectissimi illa cōfessio que a deo patre apostolico inspirata cordi. omnia humanarū opinionū incerta transcendit et firmitatem petre. que nullis impulsionibus quateret accepit. ℟. Petre amas me tu scis dñe quia amo te. Pasce oues meas. ℣. Dñe tu omia nosti tu scis quia amo te. Pasce oues meas. Lcō viii.

Euāgelica reserāte hystoria om̄s apostolos dñs quid de se hoīes opinentur interrogat. At vbi quid habeat discipulorum sensus exigit. ille primus est in dñi cōfessione qui primus est in apostolica dignitate. ℟. Surge petre et indue vestimēta tua. Et ceciderūt cathene de manibus tuis. ℣. Angelus em̄ dñs astitit et lumen refulsit in habita-

culo carceris percussoqz latere petri excitauit eũ dicens surge velociter. Quia ceci. L.ix.

Qui cum dixisset tu es christus fili⁹ dei viui. respondit ei ihũs. Beatus es symon bariona: quia caro et sanguis non reuelauit tibi. sz pater meus qui est in celis: Id est ideo btũs es: quia te pater meus docuit. nec terrena opinio fefellit. sed inspiratio celestis instruxit. Et nõ caro nec sanguis. sed ille me tibi cuius sum vnigenitus indicauit. ℟ Isti sunt due oliue et duo candelabra lucentia ante dñm habens potestatẽ claudere celum ne pluat et aperire portas ei⁹ Quia lingue eorũ claues celi facte sunt. ℣⁹. In omnẽ terraz exiuit sonus eorũ et in fines orbis terre verba eorũ. Quia lingue. ps. Te deum. ℣⁹. Nimis honorati In laud. añ Simon iohannis diligis me plus his tu scis dñe quia amo te. Añ Si diligis me simõ petre pasce oues meas dixit dñs Añ. Petre amas me tu scis dñe q̃a amo te pasce oues meas. Añ Misit dñs angelũ suũ et liberauit me de manu herodis allã. Añ. Tu es petrus et super hanc petrã edificabo ecclesiã meam. Cap. Et petr⁹ ad se reuersus. vt supra. ℣⁹. Annũciauerũt opera dei. Ad Benedictus añ. Quodcũqz ligaueris sup terrã erit ligatũ et in celis et quodcunqz solueris sup terrã erit solutum et in celis dixit dñs simoni petro Repetat̃ iterũ añ. ps. Benedictus domin⁹ deus israel. Oratio.

Deus qui hodiernaz diẽ apostolorũ tuorum petri et pauli martirio consecrasti. da ecclesie tue eorum in omibus sequi preceptum per quos religionis sumpsit exordium. Per dominũ nostrum iesum christum filium tuum. Ad terciam: ad sextam et ad nonam dicatur capitulũ Et petrus ad se reuersus. vt supra. Responsoria de apostolis. Oratio. Deus qui hodiernã diem. vt supra.

Ad vespas añ. Jurauit dominus. cum aliis. Et dicãtur psalmi sequẽtes. Quere supra in festiuitate sc̃ti iohãnis euãgeliste. Allã. ỽ. Beatus es simon petre q̃a caro et sanguis nõ reuelauit tibi. sed pater meus qui est in celis. Ad Mag. añ. Gloriosi principes terre quomodo in vita sua dilexerũt se ita et in morte nõ sunt separati. Iterũ dicatur añ. Gloriosi principes

Orõ

Deus qui apostolo tuo petro collatis clauibus regni celestis ligandi atq̃ soluẽdi pontificiũ tradidisti. concede: vt intercessionis eius auxilio a peccatorum nostrorũ nexibus liberemur. Per dñm. Ad compl. ym. Te lucis. Celebratio sancti pauli. ix. lc. et cant. Inuitatoriũ. Regem apostolorũ. Añ. Qui operatus est petro. Et alie per ordinẽ cũ ỽsiculis et ℟. Quere in conuersione sc̃ti pauli in mense ianuarii. ỽ. Qui operatus est petro. vt sup.

Lectio prima.

Paulus qui ante saulus apostolus gentiũ aduocatus iudeorum. a christo de celo vocatus. et in terra prostratus. Qui occultatus cecidit. creatus surrexit. Ex psecutore effectus vas electionis. ex lupo ouis. Inter apostolos vocatione nouissimus. predicatione primus. In lege gamaliel discipulus. in euangelio christi seruus. Cuius patria tharsus fuit: genus tribus beniamin. ℟. Qui operatus est. Quere vt supra.

Lectio sc̃da.

Hic secũdo post ascensionẽ dñi anno baptisatus. dignitatẽ meruit apostolatus atq̃ plus omnibus laborans ml'tolacius inter omẽs verbi gratiam seminauit atq̃ doctrinam euãgeliis sua predicatione compleuit. ℟. Bonũ certamen.

Lectio tercia.

Incipiens enĩ ab hierosolimis vsq̃ illiricũ. et ytaliam hyspaniasq̃ processit. ac nomẽ christi multarũ manifestauit gẽ

tium populis quibus nō fuerat declaratū. sicut de eo narrant hystorie. Qui a nerone dimissus est. vt euangeliū christi in occidentis partibus predicaret. sicut ipse scripsit in secūda epistola ad thimoteum. eodē tēpore quo et passus et de vinculis dittauit epistolam. ℟. Reposita est michi. Lectio .iiii.

In prima inquit satisfactione mea nemo michi affuit. sed oīs dereliquerūt me nō eis imputetur. Dn̄s michi affuit ꝛ cōfortauit me. vt per me predicatio compleret ꝛ audirent oēs gentes et liberatus sum de ore leonis. ℟. Tu es vas. Lcō .v.

Manifestissime leonē ꝓpter crudelitatem neronē significans. et ī sequētibus liberauit me dominꝰ de ore leonis ꝛ statim liberauit me dn̄s ab oīi opere malo. et saluauit in regnum suū celeste. ℟. Gratia dei sum id quod sum

Lectio sexta.

Cuius miracula: ista noscūtur. Raptꝰ sursum: vsqꝫ ad terciū celum conscēdit: diuersus deorsum. nocte ꝛ die ī profundū maris fuit. Seducentē phytonis spiritū impata discessione damnauit: adolescenti mortuo vitalem redintegrauit spiritū Cecitate ꝑcutit magum: claudo propriū reformauit incessum. ℟. Magnꝰ sanctus paulus. Lcō .vii.

Hic ob amorē christi: multas passiones grauiaqꝫ corporis tormēta sustinuit. In primis iudeorum ꝑsecutiones. et gētiū miserias. et laborē. famen. sitim. frigus. et nuditatē die noctuqꝫ profūdi naufragia: et mille pericula. rabiem ferarū et verbera carcerales tenebras. et tormēta cathenarū. squalores et vincula. ℟. Sancte paule apostole. L. viii.

Inter hec ligatur a iudeis traditur gentibus lapidatur ad necem. In sporta per murum di

mittit. virgis ceditur. penis artatur. et i carcere victus. terre motu facto resoluitur. et ad vltimū a nerone gladio ceditur tercio kalendas iulii tercio ab vrbe miliario ad occidentalē plagā. ℟. Cibauit illum dn̄s. Quere in festiuitate scti iohānis euāgel'. Lc. i.

Beatus paulus qui taz humane alacritatis ostendit vt ad celū quoqz ipsum valeat subuolare. pretermittens angelos et archangelos: aliasqz v̄tutes: aliqn̄ q̇dē suo exemplo xp̄ianos fieri imitatores sui iubet dicēdo imitatores mei estote sicut ⁊ ego xp̄i. aliqn̄ q̇dē de se resipiscēs ad ip̄i⁹ nostri dn̄i imitationē ostēdit dicēs Estote ergo imitatores dei sicut filii carissimi. ℟. Isti sunt due oliue. Quere supra. in festiuitate sancti petri. ℣. Te deum lau. ℣. Nimis hono. In laud. an̄. Ego plantaui. Quere i conuersione scti pauli. xxv. mēsis ianuarii. Cap̄. Iā nō

estis hospites. ℣. Annūciauerūt opa dei. Ad Bened. an̄. Uos qui secuti estis me. Repetat' iterū an̄. Quere vt supra. Oratio.

Deus qui multitudinē gentiū bti pauli ap̄l'i p̄dicatione docuisti. da nobis quesum⁹ vt cuius natalicia colim⁹ eius apud te patrocinia sentiamus. Per dn̄m. Ad terciā ad vi. et ad. ix. cap̄. ⁊ ℟. de ap̄lis. orō. Deus q̇ multitudinē. Ad vespas an̄. Iurauit dn̄s. cū aliis. ℣. Ego vos elegi de mūdo vt eatis et fructū afferatis et fructus vester maneat. An̄. Sctē paule apostole. Repetat' an̄ Quere in cōuersione vt supra in laud. Orō. Deus q̇ multitudinē. vt supra.

Scti martini ep̄i ⁊ cōfes. Eodē die oct. s. iohis baptiste. ix. k. totū agat' sicut i die. scilz āe. p̄s. lcōnes et ℟. dicātur isti ℣. in noctnis. ℣. Gloria et honore ℣. Posuisti dn̄e. ℣. Magna est glia ei⁹. ℣. Stola iocūditatis Orō ad om̄s horas p̄ter

primā et completoriū.

Omps sempiterne de⁹: da cordib⁹ nris illā tuarū rectitudinē semitarū quā bti iobis baptiste in deserto vox clamantis edocuit. Dnm nostrū iesum christū. Qui tecū. ꝛc. Ad vs. ac ꝛ pi ferial. scdm qd euenerint. Cap. Priusquā te formarē. ℣. Gloria et hono. An. Johānes est nomen eius orō. Omps sempiṫne de⁹ vt supra Sctōꝝ martirꝝ processi ꝛ martiniani Inuitat Regē martirū. an. Beati paupes. cū aliis. v⁹ Exultent iusti. Lcōnes de hystoria. ℟. Justorum anime. ℟. In paucis. ℟. Tanquā aurū. v⁹ Exultabūt. In laud. an. Justorū anime. Cap. Justi in perpetuū. v⁹ Clamauerūt iusti. An Isti sunt sancti.

Deus qui nos orō. sctōꝝ tuoꝝ processi ꝛ martiniani confessioni b⁹ gliosis circūdas ꝛ protegis. da nobis ex eorum imitatione proficere: ꝛ in tercercessioē gaudere Per dnm. Ad terciam ad vi. ꝛ ad nonā capla ꝛ ℟. sicut plurimoꝝ mꝛ. orō. De⁹ qui nos sctōꝝ tuoꝝ. vt supra.

Trāslatio scti martini.

Clas. Ad vespas cap Justus cor suū. v⁹. Justus vt palma. An. Martin⁹ abrahe sinu letus excipitur martinus hic pauper et modicus celū diues ingrediṫ hymnis celestib⁹ honoratur. Oratio

Deus qui cōspicis qa ex nulla nostra virtute substitimus. concede ꝑpicius: vt intercessione bti martini cōfessoris tui atqꝫ pōtificis: cōtra omnia aduersa muniamur. Per dominū Inuitatoꝛ. Regem confessorum. An. Beatus vir. Cum aliis. v. Justus vt palma

Lectio prima:

Opere preciū est illud inserere lectioni qualiter scti martini corpusculū in loco vbi nunc honoraṫ fuerit angelo annuente translatum anno sexagesimo quarto post transitū domini martini:

beatus ꝑpetuus turoni-
ce sedis. cathedrā sortit⁹ ē
dignitatis. Adept⁹ q; hūc
apicē: cū magno votorū
consensu. fundamēta tē-
pli ampliora quā fuerant
sup beata membra locare
disposuit. Quod sagaci in
sistēs studio: mirifice mā-
cipauit effectui De qua fa
brica multū qđ loquere-
mur erat: sed quia presens
est cōticere. exinde meli⁹
disputabim⁹. ℟. Dixerunt
discipuli ad beatū martinū: cur
nos pater deseris aut cui nos
desolatos relinquis. Inuadēt
eñ gregē tuū lupi rapaces. ℣.
Scimus quidem desiderare te
christu; nostri pocius miserere
quos deseris. Inuadēt. Lc. ii.

Aduenīēte ergo opta-
to tēpore sacerdoti
vt templū dedicaretur: et
sanctū corpusculū a loco
vbi sepultū fuerat trāsfere
tur: cōuocauit beatus per
petu⁹ ad diē festum vici-
nos pōtifices. sed ⁊ abba
tum ac diuersorū clericoꝝ
nō minimā multitudinē
Et quia hoc in kalendis
iulii agere volebat vigila
ta vna nocte. facto mane
accepto sarculo terrā que
sup sanctū erat tumulum
ceperūt effodere. Quo de
tecto: manus vt eū cōmo
uerent iniciūt. Ibiq; mľ-
titudo tota laborans: ni-
chil prorsus per totam di
em profecit. ℟. O beatum
virum in cuius transitu sancto
rū canit numerus angelorum
exultat chorus omniū celestiū
Virtutū occurrit psallentiū ex
ercitus. ℣. Ecclesia virtute
roboratur sacerdotes reuelatio
ne glorificātur quē michael as-
sumpsit cum angelis. Virtutū

Vigilata de- Lc. iii.
niq; alia nocte: ma-
ne temptātes iterū nichil
oīno poterūt. Tunc con-
turbati atq; exterriti: qđ
facerent nesciebant. Dixit
eis vnus ex clericis. Sci-
tis quia post hūc triduū
natalis episcopatus eius
esse cōsueuerat. Et forsitā
in hac die se transferre vos
āmonet. tūc ieiuniis ⁊ o-
rationibus ac iugi psallē
tio die noctuq; insistētes

triduū illud cōtinuatiōe ducerūt. Quarta autē die accedētes ponētesqꝫ manus nō valebant penitꝰ mouere sepulchrū. Pre nore autē om̄s exterriti iam in hoc stantes vt terra vasculū quod detexerāt operirēt: apparuit eis venerāda canicie senex. instar nimis candorē efferens dicens se esse abbatem. Et ait eis. Usquequo cōturbamini et tardatis. Non videtis domnū martinū stantem vos iuuare paratum. si manus apposueritis. ℟. Martinus abrahe sinu letus excipitur Martinꝰ hic pauper et modicus celum diues ingreditur ymnis celestibus honoratur. ℣. Martinus epūs migrauit a seculo viuit in christo. Martinꝰ hic pauper. ps. Te deum. ℣. Amauit eū dn̄s. In laud. aā Dixerunt discipuli ad beatum martinū cur nos pater deseris aut cui nos desolatos relinqs inuadent enī gregem tuū lupi rapaces. Cap. Justus cor suū. ℣. Os iusti. Añ O quātus luctus hominū quāta precipue lamenta monachorū et virginū chorus qa prīi est gaudere martino et pium est flere martinū. Orō Deus qui cōspicis. Ad terciā ad vi. et ad nonā capl'a et ℟. sicut de vno cōfessore. Orō Deus qui conspicis. Si forte illa festiuitas die dn̄ico aduenerit diuidātur ille tres lcōnes iam dicte in sex si sit expositio. Et si nō sit expositio fiant nouē. et dicātur sequētia ℟. Posui adiutoriū. ℟. Ueritas mea ℟. Justus vt palma. ℟. Justus germinabit. ℟. Jurauit. Justum deduxit. ℟. Dixerūt discipuli. ℟. O beatū virū ℟. Martinus abrahe. ps. Te deum. ℣. Amauit eū. In laud. añ. Dixerunt discipuli. cum aliis. Cap. Justꝰ cor suū. ℣. Os iusti. Añ. O quātus luctus. Orō Deus qui cōspicis. Ad horas sicut de vno cōfessore Oratio. Deus qui conspicis Ad vespas āc. et ps feriales. Cap Justus cor suū. ℣. Justus vt palma. Añ. Quiqꝫ

mihi dñe. Require in cõi d cõfes. Oratio Deus q̄ conspicis Octaue aploꝝ petri ꝛ pauli clas. Ad vesperas capl'm. Justi in ppetuum. ℣. Exultent iusti. ana Jstorum est enĩ regnũ celoruꝫ

Deus cui⁹ dextera beatũ petruꝫ ãbulantē in fluctib⁹ ne mergeretur erexit ꝛ coapostolum ei⁹ paulũ tertio naufragantē de pfundo pelagi liberauit exaudi nos ꝓpitius ꝛ cõcede vt amborũ meritis eternitatis gloriã cõsequamur. Per eundem. Jnuitatoriũ. Regem martirũ. añ. Beati pauperes. cũ alijs. ℣. Exultent iusti in.

Lcõ i. Dum predicatorum nostrorũ ea que legim⁹ facta et dicta: pēsamus: in quã tam altitudineꝫ surrexerint porte cognoscim⁹. Ut enim taceamus de ostensione signorũ: loquamur de virtutib⁹ cordiuꝫ. Certe paul⁹ qui sedes . mortuũ p legē dicit. quia vt in christo crederet ei hoc lex ipa predicauit: magno fidei ardore succensus precepta legis teneri carnaliter noluit, circuncisionem in gentibus fieri vetauit. ℟. Hi sunt viri misericordie.

Lcõ secũda

Et cum petrus apostolus seruari adhuc circũcisione legis consuetudinē noluit i faciem ei restitit cũcꝫ hac in re fuisse reprehensibilē dicit ꝛ hoc ei⁹ studium discipulis loquēs. non solũ culpã: sed qd est mai⁹ ypocrisim. id est simulationē noiat dicēs. Cũ venisset petr⁹ anthiochiã in facie ei restiti: qꝛ rephensibilis erat. Et paulo post. Et simulationi ei⁹ cõsenserãt ceteri iudei. Jsdē vero aploꝝ primus cũ multa discipulos ãmoneret. atcꝫ a quibusdã detrahi de pauli scriptis agnosceret:: dixit. Sicut karissimus frater noster paulus secundum datam sibi sapientiam scripsit vobis. loquens in eis de his i quibus sunt quedam difficilia intellectu.

que indoti ⁊ istabiles de
prauauerat sicut ⁊ ceteras
scripturas. ad suā ipsoꝝ
ꝑditionē. ℟ Justi i p. lc. iii

Ecce paulus in eplis
suis: scribit petrū re
prehensibilē. Ecce petrus
in eplis suis: asserit pau-
lū i his que scripsit admi
randum. Certe enī nisi le-
gisset petrus pauli episto
las non laudasset. Si au
tem legit: quia illic ipse re
prehensibilis diceretur in
uenit. Amicus ergo veri-
tatis. laudauit quod rep-
hensus est: atq; ei et hoc
ipsuz placuit. quia in his
non placuerat que aliter
quā debuerat sensit. sed
etiam minori fratri ad cō
sensum dedit. atq; in ea-
dem re fact⁹ est sequax mi
noris sui. Ut etiā in hoc
preiret. quatenus q̇ pri-
mus erat in apostolatus
culmine: esset primus ⁊ i
humilitate. ℟ Corpora san
ctorum. Si die dn̄ico ad-
uenerit fiat vi. lc. de trib⁹
lectiōib⁹ iā dictis si sit ex-
positio ⁊ si non sit exposi-
tio fiat ix lc. ⁊ dicat ix ℟.
Justorū aie. cū aliis ds. Te
deū. ℣. Exultabūt sancti. In
laud añ. Justorū aie. Si
die dn̄ico dicat oms per
ordinē cap. Justi in per
petuū. ℣. Clamauerūt iusti.
añ. Isti sunt sancti. vel Si
die dn̄ico aduenerit. San
cti per fidē orō. De⁹ cuius
dextera. Ad iii. ad vi. et
ad. ix. capla ⁊ ℟. sicut pri-
moꝝ matinū. Iterū si die
dn̄ico aduenerit ad vespe
ras cap. Justi in ꝑpetuū.
℣. Exultēt iusti. an. Isti sunt
sancti q̇ pro dei amore. oratio
De⁹ cui⁹ dextera vt supra

Scti eoaldi epi vienn.
⁊ cōfes. Clas: Ad vespas
cap̄ Justus cor suū. ℣sus
Just⁹ vt pal. ā In fide. orō.
Da q̇s ops de⁹. Inuitat.
Regē cōf. ā Beātus vir. cū al.
℣. Exultēt iusti. ℟. Posui ad
iutoriū. ℟. Ueritas mea. ℟.
Just⁹ vt pal. ps. Te deū. ℣.
Amauit. In l. ā. Fidelis ser.
Cap̄ Just⁹ cor suū. ℣. Os
iusti. ā. Similabo. or Da q̇s
Ad. iii. ad vi. ⁊ ad. ix. cap ⁊
℟. sicut de vno cōfessore.

Sanctoꝝ martirũ septem fratrũ Ad vespas capitulũ Justi in perpetuũ ℣. Exultent iusti. Añ. Istorum est enim. Oratio.

Presta quesum⁹ omnipotens deus: vt qui gliosos martires fortes ĩ sua cõfessioẽ cognouim⁹ pios apud te in nostra intercessione sentiam⁹. Per dñm. Añ. In sanctorũ deuotionibus. ℣. Letamini. Orõ

Infirmitatẽ nostram quesum⁹ dñe ꝓpici⁹ respice et mala om ia que iuste meremur sctõꝝ martirũ tuoꝝ mauricii socioꝝ qꝫ eius intercessioẽ auerte: Per dñm. Inuitat Regẽ martirũ. Añ Beati paupes cum aliis. ℣. Exultent iusti Lcões de hystoria. ℟. Justorũ anime. ℟. In paucis vexati. ℟. Tanquã aurũ. ℣. Exultabũt sancti In laudibus añ Justorũ anime. Capitulũ. Justi in ꝑpetuũ. ℣. Clamauerũt iusti. Añ Isti sunt sancti Orõ Presta quesumus omps deus. vt supra Añ Sancta legio Orõ.

Infirmitatẽ nostrã quesumus dñe. vt sup. Ad terciã ad sextã et ad nonam capla ⁊ ℟. sicut p̃mo martirũ Orõ Presta quesumus. Translatio sancti bñdicti. Clas Ad vesperas cap Just⁹ cor suũ. ℣. Justus vt palma. Añ. In fide et lenitate. Oratio

Inter cessio nos quesumus dñe beati benedicti confessoris tui cõmẽdet. vt quod meritis nostris nõ valemus ei⁹ patrocinio assequamur Per dñm Inuitat. Regem confessorũ Añ Beatus vir Cum aliis. ℣. Justus vt palma florit. Lectio prima:

Cum diu longobardoꝝ gens infidelitatis sue tenebris carere voluisset et iugũ dñi ferre detractans eos quiferebant impugnare decreuisset. ytaliã venit nominis christiani ĩpugnandi gratia et suo eaꝫ dño subiugandi. Que gens lõge lateqꝫ sue cedis extendẽs crudelitatẽ. beneuentanã

agressa est expugnare prouinciã. Ciuius vrbes terre coequans monasteria villasqз depopulans nõ minimas xpianorꝝ strages: dedit. Oues em̃ dñicas ab ouilib⁹ exclusas diuersa cede lacerãs. ouilia dñi euertebat. ita vt in heremi vastitatẽ loca pri⁹ desiderabilia cõuersa viderentur. ℟. Euge serue. Lcõ. ii.

Unde inter cetera facinora sua monasterium eximii patris benedicti depopulans rebus oibus: inhabitabile reddidit. Quod quomodo acciderit legẽti bti gregorii secundũ dialogorꝝ librum clarũ est. qui oĩa huius sanctissimi opera: claro stilo prosecutus: inter cetera narrat eũ prophecie spiritu cognouisse atqз pronũciasse. ablatis rebus oibus idẽ monasteriũ euersum iri. ℟. Collaudabunt. lc. iii.

Hac itaqз patrata euersione. et multis effluẽtibus annorꝝ curriculis: idem locus ad heremũ redactus. cepit esse ferarũ. qui prius fuerat habitatio hoim̃ vsquequo regni francorꝝ gubernacula adeptus est clodoue⁹ filius dogoberti. Qui qз vt erat nobilissim⁹: rerũ admĩstratione publicarũ miro pollebat ingenio. Isdem etiã rex cum egregiis polleret morib⁹. petitionibusqз iustis. ⁊ dei seruitio aptis. assensum preberet: interpellatus est a bone memorie leodobodo patre monasterii sancti aniani. quod est situm prope menia vrbis aurelianis. vt monasteriũ ordini ecclesiastico cõgruẽs sibi liceret cõstruere in agro floriacensi. datis pro eodem agro in mutua vicissitudine prediis. que sibi a parentibus iure hereditario relicta possidebat ℟. Elegit eum. Si die dñico aduenerit fiant nouez lcões. de istis tribus lectionib⁹ preceden̄. Et dicatur noue ℟. Posui adiutoriũ. cum aliis per ordinẽ

ps Te deũ. v. Amauit eũ. In laud. añ. Euge serue bone. et si die dñico aduenerit. añ Fidelis seruus cum aliis: Cap. Iust⁹ cor suũ v⁹. Os iusti. An. Similabo. vel an. Euge serue bone Si dñico euenerit orõ. Intercessio nos. Ad terciam ad sextã et ad nonã cap. r R. sicut de vno confes. Orõ. Intercessio nos. Iterũ si die dñico adue. ad scdãs vespas cap. Iustus cor suũ. v⁹. Iustus vt palma An. Quiqz michi dñe Orõ Intercessio nos. Scti foce epi r martiris Ad vespas cap. Btũs vir qui in sapia. v⁹. Glia et ho. An Hic est vere martir. Orõ Presta quesum⁹ oþs de⁹ vt q bti foce. rc. Inuitat Reg ẽ martirũ. An. In lege. cũ aliis. v⁹. Gloria et honore. R. Gloria et honore. R. Dñe preuenisti. R. Posuisti dñe. v⁹. Magna est gloria ei⁹ In laud. añ. Qui me cõfessus fuerit. Cap. Btũs vir q in sapia. v⁹. Stola iocũditatis. An Iste sctũs. Oratio

Presta quesum⁹ oþs de⁹ Ad. iii. ad vi. et ad ix. cap. r R. sicut de vno martire Orõ Presta quesum⁹ oþs de⁹. rc. Scte margarite ꝟginis r mris. Ad vs cap. Qui gloriat in dño glorie. rc. v⁹. Diffusa est grã An. Simile est regnũ. v. Indulgentiã Inuit. Reg ꝟ virginũ. An. Hec est que nesciuit cũ aliis. v⁹. Diffusa est grã. Lcões de hystoria. R. Hec est virgo sapiẽs. R. Simile ẽ. R. Propter veritatẽ. v Adiuuabit eã. In laud. añ. Hec ẽ virgo sapiens. Caplm Qui gloriat. v⁹. Audiuit et le. An. Inuẽta bona margarita. orõ Indulgentiã nobis. Ad. iii. ad vi. r ad. ix. capla r R. de ꝟginibus. orõ. Indulgentiã Scẽ praxedis ꝟginis Ad vs. cap. Qui gliatur. v⁹. Diffusa est. An. Simile est. Orõ: De⁹ q inter cetera. Inuit. Regẽ virginũ. An Hec ẽ que nesci. cum aliis. v⁹. Diffusa ẽ Lcões de hystoria. R. Hec est virgo sapiẽs. R. Propter veritatẽ R. Simile est re

gnū. ℣. Adiuuabit eā. In laud. aña. Hec ē virgo sapiēs. Cap. Qui gliatur. ℣. Audiuit et le An. Inuenta bona Orō. De⁹ qui inter cetera Ad terciā ad vi. et ad nonā capl'a et ℣. de vginib⁹ or. De⁹ q̄ iter cetera. Scē marie magdalene. iii. lc. Ad v s sup ps. ā. Allā allā q̄ et magis vel min⁹. Et dicātur Allā plus vel min⁹ sicut euenerit. pi illius ferie siue illius diei. Cap.

Sapientia vincit maliciā attingens a fine vsq; ad finem fortiter: et disponit oīa suauiter. ℣. Diffusa est gratia. An. Maria ergo vnxit pedes iesu et extersit capillis suis et dom⁹ impleta est ex odore vnguenti. ps. Magnificat. Orō.

Beate marie magdalene quesum⁹ dñe suffragiis adiuuemur. cuius precib⁹ exoratus quatriduanū lazarū fratrem suum de monumēto suscitasti. Qui viuis. Benedicamus dño allā allā. Deo gratias allā allā. Ad cōpletoriū. ym⁹. Jesu saluator. Inuitat. Allā allā allā. ps. Venite. An. Allā allā. ps. Beatus vir ps. Quare f. emuerūt ps. Dñe q̄d multiplicati. ℣. Diffusa est gratia. Expositio scōm lucam.

In illo tēpore Rogabat iesum quidā phariseus vt manducaret cum illo. Et ingressus domū pharisei discubuit. Et ecce mulier que erat i ciuitate peccatrix vt cognouit q̄ accubuisset i domo pharisei attulit alabaustrum vnguenti. Et reliqua. Omel. scti gre. pa.

Cogitātimichi de marie penitētia flere magis libet quā aliq̄d dicere. Cui⁹ em̄ vl saxeū pect⁹. ille hui⁹ peccatricis lachrime ad exēplū penitēdi nō emolliāt. Cōsiderauit nā q; q̄d fecit. et noluit moderari q̄d faceret. Sup cōuiuātes igressa est: nō iussa venit. inter epulas lachrimas fudit. Dicite quo dolore ardet que flere inter epulas non erubescit.

Hanc vero quā lucas pec catricē mulierē iohannes mariā nominat. Illā esse mariā credimus: de qua marchus septē demonia eiecta fuisse testatur. ꝛ q̇d septem demoniis nisi vniuersa vicia designantur. ℟. Dum transisset sabbatum Quere in die scō pasche.

Lcō scda

Quia em̄ septem diebus omne tēpus comprehendit: recte septenario numero vniuersitas figurat. Septem demonia ergo maria habuit. que vniuersis viciis plena fuit. Sed ecce quia turpitudinis sue maculas aspexit: lauāda ad fontē mie cucurrit. cū viuentes nō erubuit. Nā quia semetipsaz grauiter erubescat intus: nichil eē credidit. quod verecūdaretur foris. ℟. Maria magdalene. Quere fer. secūda pasche.

Lcō tercia.

Quid igitur miramur fratres. mariā venientē: an dn̄m suscipientē. Suscipientē dicā. an trahentē. Sed melius dicaz trahentē: et suscipientem Quis nimirū ipse eam ꝑ miam traxit intus: qui ꝑ mansuetudinē suscepit foris. Sed iam textū sancti euangelii ꝑcurrentes. ipsum quoqꝫ ordinē quo venerit sananda videam⁹. Attulit alabaustrum vnguenti. ex stans retro secus pedes iesu: lachrimis cepit rigare pedes eius. ꝛ capillis capitis sui tergebat. et osculabat pedes eius. et vnguento vngebat. ℟. Tulerunt dn̄m meū Quere feria scda pasche. ps Te deum. ℣ Adiuuabit eam. In laud. añ. Maria stabat ad monumentū foris plorans et vidit duos angelos in in albis sedentes ꝛ sudariū quod fuerat sup corpus iesu allā. Añ. Dum ergo fleret inclinauit se et prospexit i monumentū et vidit duos angelos in albis sedentes vbi positum fuerat corpus iesu allā. Añ. Tulerūt dn̄m meū et nescio vbi posuerūt cum si tu sustulisti eū dicito michi vbi po-

fusti eũ et ego eũ tollam allã.
An Ite dicite discipulis eius et petro quia precedet vos in gallileã ibi eũ videbitis allã.
An Venit maria nũcians discipulis quia vidit dñm allã al'
Cap Sapiẽtia vincit. v
Audiuit et letata. An Ite nũciate fratribus meis allã vt eant in gallileam ibi me videbunt allã allã allã. orõ Beate marie magdalene. vt supra. Ad terciã ad sextã et ad nonã cap. Sapientia. R. de virginib9. Orõ. Beate marie magdalene
Ad vesperas ac de laudib9 psalmi ferial. Cap. Sapiẽtia. v Diffusa est grã. Ant. Dixit autẽ iesus ad mulierẽ fides tua te saluã fecit vade i pace allã allã. orõ Beate marie magdalene Ad complet. y9. Te lucis Sãcti appolinaris epi et martiris Clas Inuitat. Regem martirũ. An .cũ aliis
v9 Gloria et honore Incipit passio scti appolinaris
In diebus Lc. prima claudi cesaris veniens petrus apostolus iesu christi nazareni ab antiochia in vrbem romam et multi cuz eo christiani mistrantes ei romã venerunt. Qui statim in synagogam hebreorum descendens: dedit eis noticiam petrus dicens. quod et ipse hebreus esset: et a iudea ppter fratrũ caritatẽ aduenisset. Cum vero p multos dies sermocinaretur iudeis: instruebat eos de nomie iesu. qd verus dei esset filius. qui saluũ fecit omne genus humanũ indicans illis quantã operationẽ et virtutẽ in hierusalem fecisset. scdm prophetica voces. R. Gloria et honore Lcõ scda.
Multi vero ex iudeis agentes penitẽtiã pro ignorãtia sua: credebant in iesum predicante petro. Non solũ autem iudei: sed etiã romani suscipientes verbũ gauisi sunt qd visitatione visitasset deus genus hoim. mittẽs filiũ suũ reuocare mundũ et credentes in iesum ba

ptisabãtur: Post multum vero tẽporis. ait btũs petrus apostolus appolinari discipulo suo. Quid sedes? nobiscũ? Ecce eruditus es: de omibus que fecit iesus Surge accipe spiritũ sanctũ. simulqz pontificatũ: et perge ad vrbẽ que vocatur rauenna. ℞. Dñe preuenisti. Lcõ. iii.

Multitudo eñi populi illic moratur. predica illis de nomie iesu ꝛ ne formides. Constat eñi apud te qd vere dei sit filiꝰ qui mortuis vitam reddidit: ꝛ egris intulit verbo medicinã. Et post multa dans orationẽ beatꝰ petrus et ponẽs manũ sup caput eius ait ei. Mittat dñs noster iesus christus angelum suũ qui pparet iter tuũ. et que postulaueris ãnuat. ℞. Posuisti dñe. ps Te deũ: ℣. Magna est gloria eius. In laudibꝰ ã. Qui me cõfessus fuerit. Cap. Btũs vir q̃ in sa. ℣. Stola iocũ. Añ. Iste sctũs. Orõ. Presta quesumꝰ oĩps deꝰ. ꝛc. Ad terciã ad sextã et ad nonã capl'a ꝛ ℞. de vno martire. Orõ. Presta quesumꝰ oĩps deꝰ Sctĩ iacobi apostoli. ix. lc. ꝛ cãtores. Ad vespas capitul' Iã nõ estis hos. ℣. In omnẽ terrã. Añ. Beati eritis. Repetat' añ. Orõ Quesumus oĩps deꝰ Ad cõpl'. ℣. Iesu saluator Inuit'. Regẽ aplo rũ. ℣. In omnẽ terrã. cũ aliis ℣. In omnẽ terrã Incipit passio sctĩ iacobi apostoli

Post ascensio L. pria nẽ dominicã ad celos aplũs dñi nostri iesu christi iacobus frater iohãnis apostoli ꝛ euãgeliste: omnẽ iudeã ꝛ samariã visitabat. ingrediẽs p synagogas: et scdm scripturas sctãs ostẽdebat oĩa a pphetis p̃dicta que i domino nostro iesu xp̃o completa sunt. ℞. Ecce ego mitto vos. Lectio secunda.

Accidit aũt quẽdam hermogenẽ magũ. vt discipulũ suũ philetuz nomie: mitteret ad eum. Qui cũ venisset cũ aliquã

tis pbariseis ad iacobuz: conabatur asserere quod nō verus dei filius esset iesus nazarenus: cuius se apostolū memorabat Jacobus autē in spū sctō cōfidēter agens: oīs assertiones ei⁹ euacuauit. ostēdens ex scripturis sanctisbūc esse filiū dei. ℟. Tolli te iugum. Lectio tercia

Reuersus ad bermogenē pbiletus: dixit ei. Jacobū qui se seruū dei nazareni asserit. et apostolū eius superari nō posse. Nam in nomie eius vidi eū demones de obsessis corporib⁹ eiicientē. cecos illumiantē. leprosos mūdautē: et asserunt etiā amicissimi mei vidisse eū mortuos suscitantē. Sed quid in multis moramur ℟. Dum steteritis.

Lectio quarta

Omēs scripturas sanctas memoriter tenent ex quib⁹ ostēdit nō esse alterū filium dei: nisi būc quem iudei crucifixerūt. Placeat ergo tibi cō siliū meum ⁊ veni ad ipsum: et postula tibi veniā ab eo. Quod si nō feceris scias tibi artem tuā magicam in nullo penitus profuturā. Me autē scias ad eū reuerti ⁊ petere vt eius merear esse discipulus ℟. Non sunt loquele. Lcō. v.

Hermogenes aūt bec audiens replet⁹ est zelo et cinxit pbiletū vinculis ita vt se mouere nō posset. et dicebat ei. Videamus si iacobus tuus soluat te a vinculis istis. Tunc pbiletus misit puerum suū festināter ad iacobum. Qui cum venisset et nūciasset ei: statim sudariū suū misit ad eū dicens. Accipiat boc ⁊ dicat Dn̄s iesus cbristus erigit elisos: et ipse soluit compeditos. ℟. Constitues eos principes.

Lectio sexta.

Statim autē vt de sudario tetigit eū qui eū attulerat. resolut⁹ a vinculis magi. currēs veit ad iacobū. īsultās maleficiis

magi. hermogenes autē
magus dolens qđ ei in-
sultaret arte sua excitauit
demones: et misit eos ad
iacobū dicens. Ite cito ⁊
ipsum iacobū huc michi
adducite simul etiā ⁊ phi
letū discipulū meū ⁊ vin-
dicem in eo ne michi ce-
teri discipuli mei taliter i-
cipiant insultare. ℟. Ni-
mis honorati Lcō vii.

Venīētes autē demo-
nes vbi iacobus o-
rabat. vlulatū in aera ha
bere ceperūt dicētes. Ia-
cobe apostole dei misere-
re nostri. quia antequā ve
niat tempus incendii no
stri iam ardem⁹. Dixit eis
iacobus. Ut quid veni-
stis ad me? Dicunt ei de-
mones. Misit nos hermo
genes vt ⁊ te: et philetū
ad ipsum pduceremus.
Mox autē vt ingressi su-
mus angelus dei sctis ca
thenis igneis religauit
nos et cruciamur. ℟. Bea
ti eritis. Lcō octaua.

Dixit eis iacob⁹. In
nomīe patris et fi-
lii et spūssancti exsoluat
vos āgelus dei: ita vt re-
uertentes ad hermogenē
non eū ledatis sed vinc-
tum huc illū ad me addu
catis. Qui cū abissent li-
gauerūt eum de restibus
manus a tergo. Et ita ad
ducerunt eum dicentes.
Misisti nos vbi incensi su
mus et torti. et intolerabi
liter cōsummati. ℟. Uos
estis qui per. ⁊c. Lc. nona

Interea cum ad iaco-
bum fuisset adduct⁹
dixit ei iacobus apostol⁹
dei. Stultissime hominū
cū inimico generis huā-
ni scio te rationē habere.
quare nō consideras quē
rogasti vt mitteret tibi ā-
gelos suos ad lesionē me
am: quos ego nō pmitto
vt furorem suū tibi osten
dant. Clamabant quoqꝫ
ipsi demones dicētes Da
nobis eum in potestate.
vt possimus tuas iniuri-
as vindicare. et nostra in
cendia. ℟. Beati qui perse-
cutionē Ps Te deū. ℣ Ni-
mis honorati sunt. In laud.

añ. Hoc est preceptũ. cũ aliis
Cap. Jam nõ estis hospi
tes ℣. Annũciauerunt. Ad
Benedictus añ. Vos q̃ re
liquistis omnia et secuti estis
me centuplũ accipietis et vitã
eternã possidebitis. Repetat
iterũ añ. Oratio.

Esto dñe plebi tue san
ctificator ⁊ custos:
vt apostoli tui iacobi mu
nita ꝑsidiis et cõuersione
tibi placeat ⁊ secura deser
uiat. Per dñm. Ad terciã
ad vi. et ad nonã capla ⁊
℟. de aplis. orõ. Esto do
mine plebi tue. Ad vespe
ras an. Jurauit dñs. Cum
aliis Allã. ℣. Venite ad me
Añ Dum steteritis. Repeta
tur añ. ps Mag. San
cti christofori martiris.
Clas Inuitat. Regẽ mar
tirũ. Añ In lege cum aliis
℣ Gloria et honore. Lectio
nes de hystoria. ℟. Glo
ria et honore. ℟. Dñe preueni
sti. ℟. Posuisti. ps Te deũ.
℣ Magna est In laudib᷒
añ. Qui me confessus: Cap.
Beatus vir qui in sapia:
℣ Stola. Añ Iste sctũs orõ

Letetur ecclesia. Ad ter
ciã ad vi. ⁊ ad nonã cap.
⁊ ℟. de vno martire. Orõ
Letetur ecclesia Sctõꝝ
martirũ nazarii ⁊ celsi Ad
vespas añ. Justi in ꝑpetuũ.
℣ Exultent iusti Añ. Istorũ
est enĩ. Orõ Deus qui nos
cõcedis Si due vel tres
solẽnitates ꝑlimoꝝ mar
tirũ triũ lectionũ sup eb
domadã euenerit primo
die dicãtur ℟. Justorũ ani
me et duo sequẽtia. Scdo
die ℟ Justi in perpetuũ et
duo sequẽtia. Tercia die
℟. Hi sunt viri: Et duo se
quentia. Et in laud. prio
die añ. Justorũ anime. scda
die. Corpora sanctorũ Ter
cia die Accipient regnũ de
coris Inuitat. Regẽ mar
tirũ. Añ Beati paupes cum
aliis. ℣ Exultent iusti. Le
ctiones de hystoria. ℟.
Justorũ anime. ℟. In paucis
vexati. ℟. Tanquã. ℣. Exul
tabunt iusti In laud: anti.
Justorũ anime. Cap. Justi
in perpetuũ. ℣. Clamaue
rũt Añ Isti sunt scti. orõ
Deus qui nos concedis.

Ad terciā ad. vi. ꝛ ad. ix. capl'a ꝛ R. sicut plimorū mr. Orō. Deus qui nos cōcedis. Sctōꝝ marti ru felicis simplicii fausti ni ꝛ beatricis. totū agat de martiribus

Oratio.

Infirmitatē nostram re spice omps deus. ꝛ q͠a pondus proprie actionis grauat beatoꝝ martirum tuoꝝ felicis simplicii fau stini ꝛ beatricis interces sio gloriosa nos ꝑtegat. Per dn̄m. Lcōnes de hy storia. R. dicātur per ordi nē vt dictū est supra. In laud. an̄. Corpora sanctorū Ad Bened. an̄. Sancti lu dibria et verbera experti insup et vincula et carceres lapidati sunt secti sunt temptati sunt ꝛ in occisione gladii mortui sunt pro dn̄o Sctōꝝ martirū abdon et sennē. fiat totū de martiribus.

Oratio

Deus qui sanctis tu is abdon ꝛ sennem ad hanc gloriā veniendi copiosum mun⁹ gratie cō tulisti. da famulis tuis su orū veniam peccatoꝝ vt sctōꝝ tuoꝝ intercedētib⁹ meritis ab omnibus ad uersitatib⁹ mereanur li berari. Per dn̄m Sācti germani episcopi et con fessoris Clas Ad vespas capitulū. Justus cor suū V⁹. Justus vt pblma. An̄. In ftde. Oratio. Da quesum⁹ Inuitat. Regem confessorū. An̄. Beatus vir. cum aliis. V⁹. Justus vt palma. Lectio nes de hystoria. R. Posui adiutoriū. et duo sequētia. V⁹. Amauit eū In laudi b⁹ a̅. Fidelis seruus et Cap Justus cor suū. V. Os iusti An̄. Similabo eū. Orō. Da quesumus Ad terciam ad sextā et ad nonā capl'a et R. sicut de vno cōfes sore. Oratio. Da quesum⁹ Sancti petri ad vincl'a et sanctoꝝ machabeorū. noue lectiōn. et cantores Ad vesperas capitulum. Justi in perpetuum. V⁹. Exultent iusti. An̄. Ipsi in no bis ipsis responsum mortis ha buimus vt non simus fidētes

in nobis sed in domino qui suscitat mortuos qui de tãtis periculis eripuit nos alleluya. Repetatur añ. ps. Magnificat. Oratio.

Fraterna nos domine martirũ tuorũ corona letificet que et fidei nostre prebeat incrementa virtutum et mltiplici nos suffragio consoletur. Per dominũ nostrum. Ad cõpletoriũ ymn9. Jesu saluator. Inuitatoriũ. Regẽ martirum. In primo nocturno añ. Cum sedisset iesum in monte accesserunt ad eũ discipuli eius et aperiens os suũ docebat eos dicens. ps. Beatus vir. Añ. Beati pauperes spiritu quoniã ipsorum est regnum celorũ. ps. Quare fremuerunt gentes. añ. Beati mites quoniam ipsi possidebunt terram. ps. Domine quid multiplicati sunt. V9. Exultent iusti. Incipiunt lectiones de machabeis. Lcõ prima.

Si velimus fratres dilectissimi de singulis istis sanctis: ac beatissimis septem fratribus qui die vna cum sua gloriosa matre passi sunt laudes dicere. nec nos duramus loquendo. nec vos tolleratis audiendo. Postremo fratres. et si vestra in audiendo persistat auiditas: nostra tamen dicendo fatigatur infirmitas. Quis enim sufficiat digne laudare. digne predicare. et si non die vna natos. tamen per confessionem die vna coronatos. R. Justorum anime. et cetera.

Lectio secunda.

Hoc eis fecit scã confessio. quod non potest facere humana parturitio. Hoc inquã fecit diuina gratia. quod nõ potest humana natura. Non enim potest quecũq3 mulier vna die generare septem fratres. quomodo hec beata et gloriosa machabea genuit christo per fidem vna die septẽ martires confessores. R. In paucis vexati. et cetera.

Lectio tercia.

Gaudeam⁹ fratres carissimi: quia fides facit. qđ naturalis progenies nūquā fecit. Gaudeamus ad dei mirabilia. letemur ad dei magnalia: quicquid nō potuit simul edere vterus carnis. simul coronauit hodie dn̄s maiestatis. O felix mater que genuit tales: hoc est carne ꝛ caritate. mūdo ꝛ deo seculo ꝛ christo. terre ꝛ celo: Sed quos primo cum tristicia et gemitu carne genuerat: nūc sicut abraham tanquā holocaustū deo in ara fidei. cum leticia singulos ad victimaȝ offerebat. ℟. Tanquā aurū

In scđo noct. an̄. Beati q̄ lugent qm̄ ipsi consolabūtur. ps Cum inuocarē. an̄. Beati qui esuriūt et sitiunt iusticiā qm̄ ipsi saturabūtur. ps. Verba mea. An̄. Beati misericordes qm̄ ipsi miam consequētur ps. Dn̄e dn̄s noster ℣ Iustorū anime. Lc. iiii

O felix mater: que nullū filiorȝ suorȝ deum negantē planxit. nullum titubantē aspexit. nullum demoniis sacrificantē cōgenuit. In singulis em̄ ꝛ ipsa patiebatur: sed in oībus vincētibus pro se et pro illis magnifice letabat. O mulier bona: que facta est arbor bona. Sic em̄ dn̄s dicit. Arbor bona: bonos fructus facit. Folia et fructus isti⁹ arboris fratres verba sctā ꝛ bona facta sunt. De tali sancta arbore dicit ꝑpheta: Filii tui sicut nouelle oliuarū in circuitu mēse tue. ℟. Iusti in perpetuū. Lc. v.

Item intenti estote fratres arbor oliue: i yeme inuenitur fructuosa. i estate opaca. In yeme agricolā pascit: in estate ei refrigeriū facit: Oleo impingat caput ei⁹: ymbraculo defendit corpus ei⁹. Sic deniqȝ dicit ꝑpheta. Impingasti i oleo caput meū. Et iterū orat ꝛ dicit Ego autē sicut oliua fructifera: in domo dn̄i. Huc oliue furculū columba inuenit: et ad archam tem-

pore diluuii cū fructu re-
uocauit. ℟. Reddidit deus

Isti ergo se- Lcō vi.
ptem filii: septē fructu
osi: septem rami: qui tēpo
re pſecutiōis inclinari po
tuerūt: frangi non potue
runt. Cū ergo videret filii
os suos pro fide torqueri
frigi: incendi: ⁊ sigillatim
eoꝝ membra abscidi: tru-
cidari: ⁊ ventos dissemia
ri: nō timuit: non expauit
nō saltim palluit. Intre-
pida em̄ stabat: quā deus
pro sua lege stantem forti
ter corroborabat. O que
deus huic beate mulieri
cōcessit fratres: vt que na
ta est in ordine temporis
prior filiis. simul cum eis
iūcta fuisset angelis. Et
que erat mater facta est so
ror in agone certamis Et
que prior nata viderat so
lem: vna die cum filiis su
is passa. modo conspicit
saluatorem. ℟. Sancti tui
dn̄e. In tercio noctur. an̄
Beati mūdo corde qm̄ ipsi deū
videbunt ps In dn̄o con-
fido An̄ Beati pacifici qm̄
filii dei vocabūtur ps Dn̄e
quis habitabit. An̄ Beati
qui persecutionē patiūtur pro
pter iusticiā qm̄ ipsorū ē regnū
celorū. ps Dn̄e in virtute.
℣. Sancti per fidem vicerunt
regna. Lectio septima

Ideoq; cū vnus iunior
ex septem fratribus re
mansisset vocauit eū ite-
rū perditus rex. ⁊ cepit ob
lectando: multa etiā pro-
mittendo a via recta vo-
lens eū traducere: ⁊ a san
ctis suis fratribus sub do
lo separare Promisit pri-
mū diuitias. honores di-
uitiarū: promisit aurū. ar-
gentū: et imperiū Iste au
tem omia irrisit: omia cō-
culcauit: quia deum toto
corde dilexit Pretēte sunt
mine cūcta genera tormē
toꝝ: nec sic timuit: nec ad
munera declinari potuit:
nec ad minatia crudelissi
mi regis expauit ℟ Hec ē
vera fraternitas que nūquā po
tuit violari certamē effuso san-
guine secuti sant dn̄m Contēp
nentes aulā regiā pu enerūt ad
regna celestia. ℣ Nō solū aūt

viuentibus sed et vniuerse gen
ti memoriā mortis ad exemplū
virtutis ⁊ fortitudinis derelin
quētes. Contennētes aulā re-
giam. Lectio octaua.

Cum vidisset antio-
chus rex vbiqꝫ se vi
ctū. et ab oibus superatū
vocauit matrē pueri. vt p
suaderet filio suo ne ⁊ ipse
sicut fratres eius ad ma-
iora tormenta pueniret.
Promisit mulier persuasu
rā se filio suo. Sed qd ha-
buit persuadere illi qui re
manserat. nisi quod psua
serat illis quos iā ad do-
minū premiserat. Jā eñ
primo dixerat filiis suis.
filii nescio quomodo i vē
tre meo paruistis. nec ego
spiritū ⁊ aiam dedi vobis
nō vultus ⁊ mēbra plas-
maui. sed de⁹ qui fecit ce-
lū et terram. mare ⁊ omia
que in eis sunt. et oim in-
quirit actus. ipse spiritū ⁊
aiam vobis donauit. ipe
vultus et mēbra plasma-
uit. Et quia modo ppter
sctās leges eius traditis
corpora vestra: iterū vos
restituet in sua mia. Ma-
ter eñ erat non nouerca.
Nouerat prestare filiis su
is. que toto corde dilige-
bat deū. ℟. Propter testa-
mentū dei ⁊ leges paternas a
stiterunt sancti dei machabei in
amore fraternitatis. Quia vn⁹
fuit semp spūs in eis et vna fi
des. ℣. Supra modū autem
mater mirabilis et bonorū me
moria digna que pereūtes sep
tem filios sub vni⁹ fidei tēpore
conspiciens bono animo fere-
bat propter spem quā in deum
habebat. Quia. Incipit
sermo de vinculis scti pe-
tri.

Huius diei ob-
seruantiā: artib⁹ gen
tiliū mutuauit ecclesia fi-
delium. In euangelicum
eñ piscatorē qui primus
fuit presul rome. transiuit
ab augusto cesare. Qui de
trito incestuoso cū copiis
suis anthonio. elactata a
serpente cleopatra victor
potit⁹ est alexandria. Ui
ctrices vrbi aqlas repor-
tauit: et cū victoria susci-
pi meruit. Jntantū autē
opibus alexandrie aucta

est roma: vt duplicia: que vsq₃ ad id fuerant posses-sionū aliarūq₃ rerū vena liū precia statuerētur. In sextilib⁹ kalendis corona ta solēnisabat ciuitas di-em victorie quot ānis. po nitq₃ sextus mensis deno miatiuū numeri. Et ab au-cta re publica a cesare di-ctus est augustus. ℟. Sur ge petre. Quere in festiuita te apostolorum petri et pauli ps. Te deum. ℣. Exulta-bunt sancti. In laud. anti. Scimus quoniā diligentibus deum omnia cooperātur in bo nū his qui scōm propositū vo cati sunt sancti. Añ. Quis nos separabit a caritate christi dei que est in christo neq₃ mors ne q₃ vita. Añ Benedictus deus et pater dñi nostri iesu christi pater miarum et deus totius consolationis q̄ cōsolatur nos in omni tribulatione nostra. añ Elegit nos in christo āte mū-di institutionē vt essemus san-cti et imaculati in conspectu ei⁹ in caritate predestinās nos in adoptionē filiorum per iesum christum in ip sum. Añ. Sicut abundant christi passiones in nobis ita et per christū abun-dat consolatio nostra. Capm Iusti in perpetuū. ℣. Cla mauerunt iusti. Añ. Deo gra tias. qui semp triūphat nos in christo iesu et odorem iusticie sue manifestat per nos in omni loco quia christi bonus odor sumus deo. Repetatur iter añ. Oratio. Fraterna nos vt supra Alia oratio de sancto petro. ambe simul dicātur per vnū Per do-minū.

Deus qui beatum petrum a-postolum a vinculis abso lutum illesum abire feci-sti. nostrorum quesumus absolue vincula delictorum et omia mala a nobis p-piciatus exclude. Per do minū. Ad terciam ad sex-tam et ad nonā capitula et ℟. de martiribus. orō Fraterna nos. Ad vespe-ras āe et psalmi feriales. Alleluya ℣sus. Te marti-rum candidatus laudat exer-citus domine. An tiph. Hec est vera fraternitas. vt supra Repetatur anti. Oratio.

Fraterna nos vt supra Scti stephani pape et martiris Inuitat. Regē martirum Añ In lege Cum aliis ꝟ Gloria et honore. Lectiones de hystoria ℟ Gloria et honore. ℟ Dñe preuenisti. ℟. Posuisti. ꝟ. Magna est gloria ei⁹. In laud añ Qui me confessus fuerit. Cap Beatus vir qui in sapia ꝟ: Stola iocũditatis. Añ. Iste sanctus. Oratio.

Deus qui nos beati stephani martyris tui atq̃ pontificis ānua solemnitate letificas: concede ꝓpicius: vt cui⁹ natalicia colimus de eiusdē etiā protectione gaudeamus: Per dñm Ad terciā ad sextā et ad nonā cap. et ℟ sicut de vno martire orō Deus qui nos beati stephani vt sup Reuelatio sancti stephani prothomris nouē lc. Ad v̄s cap Btūs vir qui in sapientia ꝟ Gloria et honore. Añ Beatus stephanus Quere totū supra in alia festiuitate in principio sanctu añ orō Da nobis quesumus dñe imitari quod colimus vt supra Ad cōpl. ꝟ Jesu saluator Inuitatoriū Venite populi In primo noct. añ In lege dñi. ā. Beatus vir Añ Patefacte sūt Añ Impii super iustū ꝟ Gloria et honore Lcō prima

Lucianus misericordia indigens et oīm hominū minim⁹ p̄sbiter ecclesie dei: que est in villa caphargamala in territorio hierosolimitano: sctē ecclesie. et oībus sctis qui sunt in christo iesu in vniuerso mūdo in dño salutem. Reuelationē scti stephani que michi per gratiā dñi et saluatoris nostri ostensa est. dignū duxi vt vestre panderē sanctitati: nō iactantia quadam sed ad confirmationē audientiū. ℟. Stephanus autē plenus gratia. vt. s.

Tercia enī Lcō. ii. vice michi ostensum est dum quiescerē in basilica bastiterii i stratu meo die sexta feria illucescente

circa horā terciam noctis dū adhuc peruigilarē tā-quā in excessu mētis effe ctus. vidi virū senem. sta-tuta procerū. vultu deco-rū. prolixa barba. in vesti tu cādido. amictū pallio. in cui⁹ sūmitatibus erant tanquā auree cruces con texte. et manu tenebat vir gā auream. calciatū cali-gis in supficie deauratis. deambulantē corā me et tacentem. ℟. Videbāt oēs stephanum. Lcō. iii.

Et cum hoc viderem: hesitans intra me-metipsum dicebam: Quis putas ē: de deo: an ex ad uersa parte: Nec eñ obli-tus fueram verbi aposto-li dicētis. Nam ipse satha nas transfigurat se in an-gelū lucis. ℟. Intuens in celum. In scdo noct. añ. Intuens in celū. Añ. Positis genibus. Añ. Stephanus ser uus dei. ℣. Posuisti dñe. ꝛc.

Cum ergo Lc. iiii. viderem eum deam bulantem. cogitare cepi i corde meo ꝛ dicere Si hic homo de deo est: tercia vi ce me nomie meo clama-bit. Quod si semel vocita uerit: non illi dabo respō-sum. Qui nichil dubitans dissimulata deambulati-one venit ad me: et de vir ga quam manu tenebat pulsans me tercio. nomie meo clamauit dicens. Lu ciane: luciane: luciane. Cui ego respondi. Quis es dñe: ℟. Impetum fece-runt. Lectio quinta.

Et dixit michi. Surge vade ꝛ dic iohanni episcopo hierosolimita-no. Usquequo clausi su-mus: Usquequo nō ape-ris nobis. maxime cū tē-poribus tuis reuelādi su-mus: Aperi nobis velo-cius: vt p nos aperiat de-us generi humano hosti-um mie sue. ℟. Lapidabāt stephanum. Lcō sexta.

Instat eñ tempus. vt hic mūdus intereat: pre multitudine iniquita tum suarū quas quotidie faciūt. Et post hec ait. Nō solum mei causa sollicitus

sum: sed pro istis qui mecum sunt. Digni eñi sunt maximis honorib⁹ cumulari. quia locus in quo iacemus valde despect⁹ est ℞. Corona aurea. In tercio nocť. añ. Beatus stephanus Añ. Requiretur a vobis Añ. Amen dico vobis ℣. Magna est gloria eius in salutari tuo. Lectio. vii.

Cum hec igitur audissem: aio ad deũ. Dicito michi dñe. tu quis es et qui sunt tecũ? Et dixit michi. Ego sum gamaliel qui nutriui paulũ. q̃ postea apostolus fact⁹ est. Qui aũt iacet mecũ: ipse ẽ dñs stephan⁹ qui a iudeis hierosolimis lapidatus est: ⁊ die noctuq; i saphilo iacuit ciuitatis eũtibus cedar iussu impioꝝ sacerdotũ proiectus vt a bestiis ⁊ auibus deuoraretur. ⁊ tamẽ nec bestie eum nec aues tangere p̃sumpserunt ℞. Curauerũt ste. Lc. viii.

Ego autẽ gamalihel cũ scirem sanctitatẽ viri et fidẽ: ⁊ deuotione eius. ⁊ credẽs me partem cũ eo in resurrectione habere: misi ad religiosos viros ⁊ fideles. et vocaui eos ad me. Qui cũ venissent dixi illis. Rogo vos vt scđm deuotionẽ vestrã et fidem. nullũ formidantes acquiescatis consiliis meis. et colligite corpus sctĩ stephani. et deferte ad possessionẽ meã quã nomine meo appellaui caphargamala. et deponite eũ in monumẽto meo nouo. Et facite cõsueta solẽnia per dies quadraginta in ipsa possessione. que est in vicesimo scđo lapide: ⁊ quecũq; i expensis solẽnibus erogãda fuerit de meo preberi faciã. ℞. Posuisti domine. ⁊c. Lcõ. ix.

Ille vero alius qui cũ ipso iacet. ipse ẽ nichodemus nepos meus. qui nocte ad saluatorẽ veniebat. vt veritatis verba cognosceret et renasceretur per aquã et spiritũ sanctũ Que cum a dño audisset: baptisatus est a sctĩs apo

stolis. petro et iohanne. Pro quo baptismate. indignati sunt principes sacerdotū aduersum nichodemū. et cogitabant occidere eum. sed ꝑpter bonorē meum et eius consanguinitatē nō fecerunt At tamen plagis eū multis afficientes. semimortuum reliquerūt et anathematisauerūt et foras ciuitatem miserūt. diripiētes omnē substantiā eius. ℟. Inclitus martir stephanus. ps Te deū. ℣. Magna est gl'ia eius In laud. aṅ. Stephan⁹ aūt cū aliis. Cap. Beatus vir qui in sapīa. ℣. Stola iocūditatis. Aṅ. Sepelierūt stephanū. orō. Da nobis que sumus dn̄e. Ad terciā ad sextā et ad nonā capl'a et ℟. sicut de vno martire. Orō. Da nobis quesum⁹. Ad vespas aṅ. ⁊ ps. ferial. Cap. Beatus vir qui i sapientia. ℣. Gloria et honore. Aṅ. Amen dico vobis. Oratio. Da nobis quesumus domine. Sancti dominici confessoris. Ad vesperas capitulū. Iust⁹ cor suum. ℣. Justus vt palma. Aṅ. In fide. Oratio

Deus qui nos beati dominici cōfessoris tui ānua solemnitate letificas. concede propicius: vt cuius natalicia colim⁹ per eius ad te exēpla gradiamur. Per dominū. Inuitat. Regem confessorū. Aṅ. Beatus vir. cum aliis. ℣. Justus vt palma. Lectiōes de hystoria. ℟. Posui adiutorium et duo sequētia. ps. Te deum laudamus ℣. Amauit eum. In laudibus aṅ. Fidelis seruus. ⁊ cetera. Capitulum. Justus cor suum. ℣. Os iusti. aṅ. Similabo. Oratio. Deus qui nos beati dominici. vt supra. Ad terciam ad sextam et ad nonam. capitula ⁊ responsoria sicut de vno cōfes. or. Deus q̄.

Sixti pape et martiris Et sanctorū felicissimi ⁊ agapiti martirū. Clas. Ad vespas cap. Justi i ꝑpetuum ℣. Exultēt iusti. a. Istorū ē eni. ps. Mag. Oro.

Deus qui nos conce
dis sanctoꝝ marti-
rū tuoꝝ felicissimi ⁊ aga-
piti natalicia colere . da
nobis in eterna leticia de
eorum societate gaudere:
Per dn̄m. Inuitat. Regē
martirū. An. Beati pauperes
cum aliis. V. Exultent iusti
Incipit passio scti xisti
epi ⁊ mris. Lcō prima.
Orta tēpestate sub de
cio: multi christia-
noꝝ necati sunt. Presidē-
te in vrbe roma galba: ꝑ-
git decius ad persas. cum
bellū vrgeretur persarum
Qui cū triūphasset de per
sarū multitudine interfe-
cta. ac romano impio ml'-
tas ciuitates subiugasset
et tributarias fecisset. ml'-
tos christianos necimā-
dās: audito quod galba
qui rome presidebat mor
tuus esset: perrexit romā.
R. Iustorū anime. Lc. ii.
Tunc valerianus pre-
fectus iussit oēs chri
stianos publica auctori-
tate teneri ⁊ recludi. Eo-
dem tēpore tenuit beatis
simū xistū epm romanū
cum omi clero suo. ⁊ reclu
sit eos in custodia publi-
ca. ⁊ fuerūt clausi multis
diebus. Tūc veniebāt ad
eos ml'ti christiani. vt be-
nedictionē ab eis accipe-
rent sacramēti. quia tem-
pus ꝑsecutionis vrgebat
et sic in custodiā veniebāt
et deferebant filios suos
et propiquos ex paganis
et baptisabantur a beato
xisto episcopo. Tūc deci⁹
cesar et valerianus prefe
ctus hec audientes. iusse
runt sibi xistū episcopum
cū clero suo ꝑsentari no-
ctu intra ciuitatē inter lu
de. R. In paucis vexati.
Lectio tercia.
Xistus igitur apud a-
thenas natus et do-
ctus. prius quidē philoso
phus. postea christi disci-
pulus dixit ad clerum su-
um. Fratres et cōmilito-
nes nolite expauescere.
Omēs sancti quāta passi
sunt tormenta vt securi ꝑ
petuam obtinerent vite
eterne palmā: Nam ⁊ dn̄s

noster iesus christus pas-
sus est pro salute nostra:
vt nobis exemplū relin-
queret. Et voce clara di-
xit. Venite nemo metuat
terrores. Responderūt fe
licissim⁹ et agapitus dya-
cones: et dixerūt. Et nos
sine patre nostro quo ibi-
mus. Et presentat⁹ est no
ctu decio et valeriano: cū
duobus dyaconib⁹. ℟.
Tāquā aurū. ps. Te deū. ℣
Exultabunt sanct In laud.
añ. Justorū aie. Cap. Justi
in perpetuū. ℣. Clamauerūt
iusti. añ. Jsti sunt sancti. oro
Deus q nos cōcedis. Ad
tertiā ad vi. et ad ix. capl'a
et ℟. sicut p'io⁊ martirū
oro Deus qui nos conces-
dis vt supra. Sancti do
nati episcopi et martiris
ad vesperas cap. Beatus
vir qui in sa. ℣. Gloria et
honore. añ. Hic est vere martir
oro. Presta quesum⁹ ops
deus. vt qui beati donati
Jnuitat. Regē martirū. añ.
Jn lege. cū aliis. ℣. Gloria
et honore. ℟ Gloria et honore
Et duo sequentia. ℣. Ma

gna est gloria eius. Jn laud.
añ. Qui me confessus fuerit.
Cap. Beatus vir qui in sa.
℣. Stola iocunditatis. añ.
Jste sanct⁹ oro. Presta que
sum⁹ ops deus. Ad tertiā
ad vi. et ad ix. capl'a. et ℟.
sicut de vno martire. oro
Presta quesum⁹ ops de⁹
Sancti ciriaci martiris
vien. Sancti seueri pres61
teri et conf. ix lc. ad vespe-
ras. Cap. Justus cor suū.
℣. Justus vt palma. añ. Jn
fidei le. oro. Deus qui nos
beati seueri. Require su-
pra in festiuitate scti dñi-
ci Jnuitat. Regem confesso
rum. Añ. Beatus vir. cū al.
℣. Justus vt palma. Jn-
cipit vita sancti seueri ps-
biteri et confes. L. pria.

Igitur beatus seuerus
vt extūc per succeden
tia tēpora vere cognitio-
nis ratio manifestat: na-
tione fuisse dicit ind⁹ pa-
rentū genere clarus. mun
dana facultate nō modi-
cus. in christi tamē fide p
fectus. Qui cū amborum
morte parentū. in heredi-

tate locupleta fuisset adhuc paruulus derelictus. et tempore feliciter succedente ad perfectam venisset etatem: euangelici sermonis non surdus auditor. et domini ci talenti prouidus dispensator. omnia que sibi fuerant a parentibus derelicta commutatione felici pauperibus credidit eroganda. ℟. Posui adiutorium. Lc. ii.

Ita mundanis rebus exutus sed diuina fide vestitus. liber atque expeditus velut abraham de terra cognatione sua ex peregrinatione laudabili. dominum secutus est ducem. Cuius semper gestans in corde fidem: et portans in corpore crucem. ecclesiastici ordinis adeptus est dignitatem. Sicque sibi berte conuersationis gradibus a christiane religionis pontificibus commendatus inuiolabili cursu peracto. ad presbiterii locum accessit ordine sublimatus: ℟. Ueritas mea

Lc. iii:

Qui cum vt dictum est peregrinatione suscepta. ac tantis terrarum marisque spaciis transmeatis. viennam maximam gallianam vrbem peruenisset. ibique sollicitus diuersa itineris illius loca lustrasset ad locum quendam cui vogaria nomen est. priusquam ad vrbem accederet pausandi gratia. aliquantum temporis requieuit. ℟. Iustus vt pal.

L. iiii:

Qui cum nemorosum ritu que gentilium septum arboribus eundem cerneret locum. ac diuersis portentorum generibus obligatum. et arborem vnam que ceteris videbatur altitudine ramorum prolixior: folius vernantibus iocundior grossaque columna prestantior arrepta vellet securi succidere: illico gentilium restitit multitudo ad defensandam arboris fanatice dignitatem. ℟: Iustus germinabit. et cetera.

Lectio quinta.

Quos cum beatus seuerus diuina predicationis auctoritate reppulasset. diceretque gentilibus

vt in domino potius oi-
potente confiderent quaz
in insensibili stipite fidu-
ciam virtutis haberent.
atq3 illi diuinitus venera
tione confusi erroris ab
eo veniam flagitarent: ce
pit habere cōtinuo ad suc
cidendam arborem soci-
os. quos dudum visus fu
erat comperisse contrari-
os. ℟. Jurauit dominus

Lectio sexta.

Qui cum iubente do-
mino sua cum bea-
to viro fana succiderent.
⁊ diuine predicationis in
his semina fructificarent:
salubri eos moderat⁹ cō-
silio. et paterno cohorta-
tus affectu: cepit cum eis
eodem in loco quo nem⁹
demoniis consecratū e-
uerterat fundamentū ef-
fodere ac linea percurren-
te. basilicam in honore sā
cti albani martiris fabri-
care. Cumq3 ibidem sub-
terraneam pecuniam lar-
giente domino reperisset
opus ceptum celeritate
qua potuit consummauit
predictisq3 reliquiis sanc-
ti martiris illustrauit. ℟.
Justū deduxit dñs

Lc. vii

Quūq3 his rite peractis
et gentilibus illis in
sancte trinitatis nomine
baptisatis. a prefate vr-
bis menia peruenisset: p-
ambulans totius ciuita-
tis spacia. ad eum ponte
transmisso peruenit ilico
locum: vbi templum erat
cui pre multitudine ydo-
lorum centum deos no-
men conditor vetustus i-
posuit. quod iaire supere-
minet flumini. eminusq3
vicinum ponitur ciuitati
℟. Beatus vir qui inuentus
est. ⁊ cetera. Lcō octaua.

Ibiq3 vt dictū est ydo
lorum numerositate
reperta. ⁊ paganorū mul
titudine cōgregata: dum
errantē populū circa cul-
turā demonū nimiū affli
ctus corde doleret: sic ad
nota cōuersus salutis psi
dia. duodecim continua-
tis diebus ac noctibus ie
iuniis atq3 vigiliis. dñi
miam exorare nō destitit

quo adusque ad agnitionē plenissime veritatis ipso auxiliāte pduceret. Jdque magis precū assiduitate promeruit. vt quia tāta s idolorum statuas. cūctasque demonū thecas euertere propria virtute non poterat. celitus virtus hec diuina dirueret. et terre funditus coequaret. ℟. Ecce vir prudens Lcō nona.

Anūque id vt vir dei mēte cō ceperat: virtute sua dn̄s ob fidelis serui meritū profecisset. vt sanctū ab orōne caput flexaque genua subleuauit. ita subito simulacra oīa euersa ruerūt. et ad solum prostrata velut cinis redacta sunt vt quo quisque constiterat loco penitus nō pareret. Igitur istius rei miraculū cum ibidem plebs adunata vidisset et predicatione beatissimi seueri remota ābiguitate i christum deū credidissent: sic per impositionē manuum crucisque signaculū. acquisiuit oipotenti deo famulos. quos tenuerat longa gentilitas obligatos. ℟. Sint lumbi. ps. Te deum. ℣. Amauit eū dn̄s. Jn laud. aū. Fidelis seruus. cū aliis. Cap. Justus cor suum. ℣. Os iusti. Añ. Euge serue bone. orō Deus qui nos beati seueri. Ad terciā ad sextam et ad .ix. capl'. et ℟ sicut de vno cōfessore. O. ō Deus qui nos beati seueri. Ad vespas cap. Justus cor suū. ℣. Justus vt palma Añ Quinque michi dn̄e. O. ō Deus qui nos bti seueri.

Vigilia scti laurentii martiris. Nocturnū dicat ℟. de hystoria scilz. Audi fili. primū scdm tertiū vel quartū. vel scdm qd a ls uenerint dicātur. Et sequēs expositio: Scdm lu cam.

In illo tēpore Dixit iesus discipulis suis. Si quis vult post me venire abneget semetipsū et tollat crucē suā quotidie et sequatur me. Et reliqua. Omel'. bti greg. pa. L. prima.

Quia dn̄s a c redēptor noster

nouus homo venit i mū dum . noua pcepta dedit mūdo. vite eñ nostre veteri in viciis enutrite con trarietatē apposuit nouitatis sue. Quid eñ vetus quid carnalis homo nouerat. nisi sua retinere. aliena rapere si posset. concupiscere si nō posset. Sz celestis medicus singulis q̄buscꝫ viciis obuiātia adhibet medicamēta. Lc. scđa.

Nam sicut arte medicine calida frigidis frigida calidis curātur. ita dn̄s noster contraria opposuit medicamēta peccatis. Ut lubricis continentiā. tenacibꝰ largitatē. iracundis mansuetudinē. elatis pciperet humilitatē. Certe cū se sequētibus noua mandata pponeret dixit. Nisi quis renūciauerit omībus que possidet: nō potest meus esse discipulus. Ac si aperte dicat. Qui per vitā veterem aliena concupiscitis. per noue cōuersationis studiū ꝛ vestra largimini. Lectio tercia.

Quid vero in hac lectione dicat audiamus. Qui vult post me venire abneget semetipsum Ibi dicit vt abnegemus nostra. Hic dicit vt abnegemꝰ nos. Et fortasse laboriosum nō est homi relinquere sua. sed valde laboriosum est relinquere semetipsum. Minꝰ quippe est abnegare quod habet Ualde est eñ multum est abnegare quod est. Ad se autē nobis venientibus dn̄s precipit vt renūciemus nostris. quia quiqui ad fidei agonē venimus luctamē contra malignos spūs sumimus. Sancti laurentii martiris. ix. lec. Ad vespas cap. Beatus vir qui in sapiētia. ꝟ. Gloria et honore An. Confitebor tibi dn̄e rex et collaudabo te. qm̄ liberasti me a pressura flāme que circūdedit me et in medio ignis nō sum estuatus. Or.

Adesto dn̄e supplicationibꝰ nostris: ꝛ intercessione beati lauren-

tũ martiris tui ꝑpetuam nobis miam benign⁹ impende. Per dñm. Inuit. Regẽ martirũ. In p̄io nocturno añ. Quo progrederis sine filio pater quo sacerdos sancte sine ministro ꝓperas. ps. Beatus vir. Nota q̄ v⁹. scilꝫ Btũs laurẽtius dixit cũ aliis dicit post psalmũ immediate post gloria patri anteq̄ dicant ãe quo progrederis: ⁊ eodẽmodo dicant alii v. Btũs laurẽtius dixit. Añ. Noli me derelinquere pater sancte q̄a iam thesauros expãdi quos tradidisti michi ps. Quare fremuerunt v⁹ Quid ergo in me displicuit paternitati tue Añ. Non ego te desero fili neqꝫ derelinquo: sed maiora tibi debẽtur pro fide christi certamina. ps. Dñe quid multipl. v⁹. Btũs sixtus dixit v⁹ Gloria et honore

Incipit passio scti laurentii martiris. L. prima

Factũ est autẽ post passionẽ beati sixti. vt milites qui tenuerant btm̃ laurentiũ. traderent eum parthemio tribuno Eadẽ hora parthemi⁹ nũciauit decio: qd̃ laurẽtius q̄ habet thesauros recõditos archidiaconus sixti in custodia teneretur: Hauisus est. et fecit sibi beatũ laurentiũ presentari. Quem ita aggreditur decius cesar dicens. Ubi sunt thesauri ecclesie. quos apud te cognouimus esse recõditos: Btũs laurentius nõ respondit ei verbũ. R. Quo progrederis sine filio pater quo sacerdos sancte sine diacono properas Tu nũquã sine ministro sacrificiũ offerre consueueras. v⁹ Quid ergo in me displicuit paternitati tue nunquid degenerẽ me probasti experire certe vtrum ydoneũ ministrum elegeris cui cõmisisti dominici corporis et sanguinis consecrationẽ. Tu nũquã.

Lectio secunda.

Eodem die decius cesar tradidit eum valeriano prefecto dicens. Quere thesauros ecclesie diligenter: et sacrificet. Quod si nõ sacrificauerit diuersis penis eum inter-

fice. Tunc valerianus dedit eum cuidā vicario nomine ypolito. Et cum accepisset ypolitus beatum laurentiū. reclusit eum cū multis. R. Noli me derelinquere pater sancte quia thesauros tuos iam expendi non ego te desero fili neqꝫ derelinquo. Sed maiora tibi debētur pro fide christi certamina. V. Nos quasi senes leuioris pugne cursum recipimus te autem quasi iuuenē manet glorio sior de tyranno triumphus post triduū me sequeris sacerdotem leuita Sed maiora Lcō. iii.

Erat autē ibi homo ī custodia multo tempore gentilis. qui plorando amissis oculis cecus factus fuerat. Dixit ad eū beatus laurentius Crede in filiū dei dn̄m nostrum iesum christū: ⁊ baptisare ⁊ illumiabit te. Respōdit lucillus et dixit: Ego semper desideraui baptisari ī nomie dn̄i nostri iesu christi. Beatus laurētius dixit. Si ex toto corde credis: Respondit lucillus. cum fletu dicens. Ego credo in dn̄m iesum christū: et ydola vana respuo. ypolitus vero patienter auscultabat verba eorū. R. O ypolite si credideris in dominū iesum christum. Et thesauros tibi ostendo et vitā eternam promitto. V. Si dictis inquit facta compenses faciam que hortaris cui beatus laurētius dixit tu michi tuū tantūmodo prebe assensum. Et thesauros tibi. In secundo nocturno aū. Beatus laurētius dixit. domine iesu christe deus de deo miserere mei seruo tuo. ps. Cum inuocarē. V. Quia accusatus non negaui nomen sanctum tuū interrogatus te christe confessus sum. a. Dixit roman⁹ ad beatū laurētiū video te hoiēꝫ pulcherrimū festina me baptisare. ps. Verba mea. a. Afferēs autē vrseū cū aqua misit se ad pedes ei⁹ a. Btūs laurēti⁹ dixit mea nox obscurū nō habet sꝫ oīa in luce clarescūt. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. V. Or ipe dn̄s no uitq accusat⁹ no negaui nomē scm̄ ei⁹ V. Posuisti dn̄e sup caput ei⁹ Lc. iiii.

Tūc beatus laurētius cathesizauit eum Et accepta aqua dixit ad eū. Omia in cōfessione lauā tur. Tu autē me annūciā te: responde credo. Et bñ/ dixit aquā: Et cum expo/ liasset eū: fudit sup caput eius dicens. Credis i deū patrē oipotentem lucile? At ille respondit. Credo. Et in iesum christū filium eius. At ille respōdit. Cre do: Qui natus est de ma/ ria virgine. passus sub pō cio pylato. At ille respon/ dit. Credo. Qui mortu⁹ ꝛ sepultus est. Et tercia die resurrexit. At ille respōdit Credo. Et ascendit in ce/ lū vnde venturus est iu/ dicare viuos ꝛ mortuos. ꝛ seculū per ignē. vt ipse te in corpore ꝛ in aia illu/ minet. At ille respondit cum fletu. Credo. ℟. Le/ uita laurentius bonū opus o/ peratus est qui per signū cru/ cis cecos illuminauit Et thesau ros ecclesie dedit pauperibus ℣. Gloria et diuitie in domo eius et iustitia eius manet in se culū seculi. Et thesauros. lc

quīta.

Et cooperuit eū lintheamie. Tūc aperti sunt oculi eius ꝛ ce pit clamare dicens: Bene dictus dñs iesus christus deus eternus: qui me illu minauit per beatū laurē/ tium. qui semp cecus fui. Et modo video. Tūc au/ dientes multi ceci: venie/ bāt ad beatū laurentium cū lachrimis. ℟. Beat⁹ lau rentius clamauit et dixit deum meū colo et illi soli seruio. Et ideo nō timeo tormēta tua. ℣. Mea nox obscurū nō habet sꝫ omnia in luce clarescūt. Et ideo

lc. vi.

Et beat⁹ lau/ rentius in custodia positus ypoliti. ponebat manū super cecoꝝ oculos et illuminabātur. Vidēs autē ypolitus: dixit ad be atum laurentiū. ostende michi thesauros ecclesie. Dixit ei beatus laurenti⁹. O ypolite si credideris in deum patrē omipotentē. et in filiū eius dñm iesuꝫ christum: ꝛ thesauros tibi ostendo ꝛ vitā eternā p/

mitto: Dixit ei ypolitus. Si dictis facta compensses. faciã que hortaris. ℟ Puer meus noli timere quia ego tecum sum dixit dñs. Dũ transieris per ignẽ flãma nõ nocebit te et odor ignis non erit in te. ℣. Liberabo te de manu pessimorũ et eruã te de manu fortiũ. Dum. In .iii. nocturno an. Strinxerũt corporis mẽbra posita sup craticulã ministrãtibus prunis. exultat leuita christi ps Dñe quis habitabit. ℣. Carnifices vero vrgentes ministrabant carbones subter cratẽ ferreã An. Igne me examinasti. et nõ est inuenta in me iniqtas. ps. Exaudi dñe iusticiã. ℣. Probasti dñe cor meũ et visitasti nocte: An. Interrogatus te dñe confessus sum assatus gratias ago. ps. Dñe in virtute. ℣. Gratias ago tibi dñe qa hostia christi effici merui ℣. Magna est gloria eius. lc. vii.

Dixit ei beatus laurẽtius. Audi me. et que hortatus sum citius fac. qa ydola muta surda et vana sunt. Tu tantũmodo baptisare: Et more solito: cathesizauit eũ. Et accepta aqua: benedixit et baptisauit eum. Et extersus aqua cepit dicere ypolitus. Vidi aias innocentiũ: letas gaudere. Et dixit ad beatum laurentiũ cũ lachrimis. Adiuro te per dñm iesum christum: vt omnis domus mea baptisetur. ℟. In craticula te deũ nõ negaui et ad ignem applicatus Te dñm iesum christum confessus sum. ℣. Accusatus nõ negaui nomen sanctũ tuũ et interrogatus Te dominũ. Lc. viii.

Et baptisati sunt promiscui sexus i domo ypoliti numero decẽ et nouem cum gloria. Tũc mãdauit valerianus ad ypolitum. Adduc ad palatiũ laurentiũ. Dixit autẽ ypolitus ad beatũ laurentiũ Valerianus ex precepto decii. iussit vt te ad eũ perducam. ℟. Gaudeo plane quia hostia christi effici merui. Accusatus non negaui nomen sanctũ tuũ interrogatus te christum confessus sum assatus gra

tias ago. ℣. Ego me obtuli sacrificiū deo in odorem suauitatis. Accusatus. Lcō. ix.

Beatus laurentius dixit ambulem⁹: quia michi ꝛ tibi gloria parat. Et cū venissent ambo simul ante conspectū valeriani: valerianus dixit ad beatum laurenciū. Jam depone pertinatiā: et da thesauros quod apud te cognouimus esse recōditos. Beatus laurēcius dixit. Da michi inducias biduo aut triduo: ꝛ profero tibi thesauros. ℟. Beatus laurentius dixit ego me obtuli sacrificiū deo. Jn odorē suauitatis. ℣. Gaudeo plane quia hostia christi effici merui. Jn odorem. ps. Te deū. ℣. Magna est gloria eius. Jn laud. añ. Leuita laurentius bonum opus operatus est qui ꝑ signū crucis cecos illuminauit ꝛ thesauros ecclesie dedit paupibus. Añ. O ypolite si credideris in dn̄m ihesum xp̄m ꝛ thesauros tibi ostēdo ꝛ vitam eternā promicto. añ. Beatus laurencius orabat dicens gracias tibi ago dn̄e quia ianuas tuas ingredi meruit. añ. Misit dn̄s angelum suū ꝛ liberauit me de medio ignis ꝛ non sum estuat⁹. añ. Cōfitebor tibi. Quere in primis vespis. Cap. Beatus vir qui in sa. ℣. Stola iocū. añ. Jn craticula te deum nō negaui ꝛ ad ignem applicatus te christe cōfessus sum probasti cor meū ꝛ visitasti nocte igne me examinasti ꝛ nō est inuenta in me iniquitas. ps. Benedictus. Oratio.

Da nobis quesumus omps de⁹: viciorū nostrorum flāmas extingere: qui beato laurencio tribuisti tormētoꝝ suorū incēdia superare. Per do. Ad tertiā ad vi. ꝛ ad ix. capitu. ꝛ ℟. sicut de vno martire oratio. Da nobis q̄s ops de⁹. vt s. Ad vs. Cap. Beatus vir q̄ in sa. ℣. Gloria ꝛ honore. Ad magnificat. añ. Beatus laurencius clamabat dicens gaudeo plane quia hostia xp̄i effici merui. Oro.

Deus cuius caritatis ardore beatus laurenci⁹ edaces in

cēdiū flāmas contēpto p̄secutore deuixit concede vt oēs q̄ martirii merita ei⁹ veneramur ptectionis tue auxilio muniamur. Per dn̄m Ad compl'y⁹. Te lucis Sancti tiburtii martiris. Clas. Inuit. Regem martirū. Añ. In lege dn̄i. V⁹. Gloria et honore.

Incipit passio sancti tiburtii martiris. L. pria.

Beatus tiburtius fili⁹ fuit cromacii vrbis rome prefecti. quē erudierunt in fide beatus sebastianus. et sctūs tranquillinus ac gliosus policarp⁹ p̄sbiter. q̄ ipsum sacro fonte baptismatis inouauit. et familiā eius promiscui sexus mille quadringentos cum eo pariter baptisauit. Huius etēm fili⁹ tyburtius. cum propter imanitatē persecutionis isdez pater eius. et ingens mltitudo christianoꝝ cū illo campaniā ex consilio pōtificis gai prexisset: amore martirii flagrans et sedit in vrbe roma. V⁹ Gloria ei honore. Lcō secūda

At cū ieiunius ꝛ orōnibus ibi cū btō gaio papa occuparet. quadā die trāsiēs occurrit homi q̄ de alto lapsus fuerat. ꝛ ita caput ꝛ oia mēbra quassauerat vt de sola sepultura ei⁹ ageret. Juxta quē ip̄e accessit: ꝛ cepit dicere super vulnera ei⁹ lēte orōez dn̄icā ꝛ simbolū. ꝛ ita fact⁹ ē btō solidatis mēbris icolumis: quasi nichil cōtigisset ei. R. Dn̄e p̄uenisti. L. iii.

Tūc app̄hendēs parētes ei⁹ segregauit eos a turbis. ꝛ idicauit eis v̄tutē nois xp̄i. Et vidēs animū eoꝝ firū fortiter i timore dn̄i: p̄duxit eos ad papā gaiū. Qui iuuenē sanatū deo grās referentē ꝛ parētes ei⁹ pariter baptisauit Jntea dū p̄cella p̄secutiois grauiter inūdaret iūxit se q̄dā simulata fide btō gaio. Porro hic apostata extiterat: ꝛ erat fraudulētus in omi sermone: ꝛ calidus in omi cōmissu R. Posuisti domine. ꝛ cetera.

ps. Te deum. ꝟ. Magna e gloria. In laud. an. Qui me confessus. Cap. Beatus vir qui in sapia. An. Inclitus martir tiburtius cum nudatis plantis sup prunas ferventes incederet fabiano pfecto dixit. videtur michi qd super roseos flores incedam in nomine dni nostri iesu christi. Oratio

Beati tiburtii nos dne foveant continuata psidia quia no desinis ppitius intueri quos talibus auxiliis cocesseris adiuvari. Per dnm. Ad terciá ad sextá et ad nonam capitula et R. sicut de vno martire Orõ Beati tiburtii. Scte clare virginis Ad vespas cap. Qui gloriatur in dño. ꝟ. Diffusa est an. Simile est regnũ celorum Orõ Indulgentiá Invit. Regem virginũ. An Hec est que nesciuit. cũ aliis. ꝟ. Diffusa est gratia. Lectiones de hystoria. R. Hec est virgo. et duo sequẽtia. ꝟ. Adiuvabit eá. In laud. añ. Hec virgo sapiens. Capm. Qui gloriatur. ꝟ Audiuit. An.

Inuento bona margarita. Or Indulgentiá. Ad terciá ad sextá et ad noná ca. l'a et R. de virginib. Or Indulgentiá Sancti ypoliti cum sociis suis Lxs. Ad vespas cap. Justi i ppetuũ ꝟ Exultent iusti An O ypolite si credideris. quere in festiuitate sctí laurẽtii in laudibus Oratio

Da nobis omps de9: vt beati ypoliti martiris tui ac socioꝝ eius venerãda solẽnitas et deuotioné nobis augeat et salutem: Per dñm. Inuitat. Regé martirũ. An Beati pauperes. cũ aliis ꝟ. Exultent iusti. Incipit passio sctí ypoliti martiris. L pria.

Regressus itaqꝫ ypolitus post terciũ diem venit in domũ suam et dedit pacem oibus: etiam et seruis et ancillis suis et cõmunicauit de sacrificio altaris beati laurẽtii martiris. Et posita mensa: prius quá cibum sumeret: venerũt milites et tenuerũt eũ et perduxerũt eum ad de-

cium cesarem. Quē vidēs decius cesar subridēs dixit ei. Nūquid et tu mag⁹ effectus es. quia corpus laurentii abstulisse dicaris. Respondit ypolitus. Hoc feci nō quasi magus sed quasi christianus. ℟. Justorū anime. Lcō .ii.

Quo audito deci⁹ cesar furore arreptus: iussit vt cum lapidib⁹ os eius tunderet. Et expoliauit eū vestem quā induebat in habitu christiano: ⁊ dixit ei. Sacrifica diis: ⁊ acquiesce preceptis nostris ⁊ viue ⁊ fruere militie palma. ypolit⁹ dixit. Non me expoliasti: sed magis incipis vestire. Decius cesar dixit. Nūquid non es cultor deoꝝ: Quomodo insipiens factus es. vt vel nuditatē tuam nō erubescas: ypolitus dixit. Ego sapiens christian⁹ effect⁹ sum: q̄a ignorans feci qđ tu credis. ℟. In paucis vexati. ⁊ cetera. Lcō tercia.

Deci⁹ cesar dixit. Sacrifica ⁊ viue: ne pereas ꝑ tormenta sicut laurentius. ypolit⁹ dixit Exemplū merear beati laurētii martiris fieri: quem tu miser ausus fuisti ore polluto nomiare. Decius cesar dixit. Extendite eum: et fustibus cedite: Et cum diu cederetur: dixit: Gras ago deo meo: Decius dixit: Deridet ypolit⁹ fustes cum cordis cedite eū: Et cedentes defecerūt. ypolitus autē clamabat voce clara dicens Christianus sum. ℟. O ypolite si credideris. Quere supra in festiuitate sancti laurētii est tercium. ℟. Si die dñico euenerit dicantur ℟. v iii. de martirib⁹ Et ℟. O ypolite vltimū dicatur Et in laudib⁹ añ. Justorū anime. cum aliis. ꝑ. Te deum ℣. Exultabūt sancti. In laud. añ. Justorū anime Cap. Justi ī perpetuū ℣. Clamauerunt iusti Ad Bñdictus añ. Sancti ludibria Require in cōmuni plurimoꝝ martiꝝ. Orō. Da nobis omps vt sup. Ad terciā ad sextam ⁊ ad

nonā ca. ẜ. la ⁊ ℞. sicut dñi
inox martini. Orō Da no
bis ops deus. vt supra.

Vigilia assumptionis beate marie. Et sancti eusebii pr̄sbiteri ⁊ cōfes. Clas. fiat totū sicut de btō dñico vt. s. Dicat orō sequēs ad missam ⁊ nō ad matutinas. or. Deꝰ q̄ v̄ginalē

Assumptio btē marie. Cantores ⁊ baud. Ad primas v̄s. sup psalmos. añ.

Alma redemptoris mater que per via celi porta manēs ⁊ stella maris succurre cadenti surgere qui curat populo tu q̄ genuisti natura mirante tuum sanctū genitorē virgo prius ac posterius gabrielis ab ore sumens illud aue peccatorū miserere. Psalmi ferial. Cañ.

In oibus requiē quesiui ⁊ in hereditate dñi morabor: tūc p̄cepit ⁊ dixit michi creator oim ⁊ q̄ creauit me requieuit in tabernaclo meo. ⁊ dixit michi: in iacob inhabita. ⁊ in israel hereditare. ⁊ in electis meis mitte radices. v̄ꝰ Diffusa est gratia. Añ O: tus cōclusus es dei genitrix. ortus cōclusus fons signatꝰ surge propera amica mea. Repetatur iterū ã. p̄s. Magñ. Orō

Deus qui virginalē aulaz beate marie i qua habitares eligere dignatus es. da que sumus: vt sua nos defensione munitos iocundos faciat sue interesse festiuitati. Qui viuis. Ad cōpl. yꝰ Aue maris stella. Inuitat. Aue maria gratia plena dñs tecum. p̄s. Venite. In primo noct. añ. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui p̄s. Domine dñs noster. Añ. Sicut mirra electa odorē dedisti suauitatis sancta dei genitrix p̄s. Celi enarrant Añ Hec est que nesciuit thorum in delicto habebit fructum in respectione animarū sanctarum. p̄s. Domini est terra. v̄ꝰ. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℞. Propterea benedixit te d̄s in eternū. Sermo sancti hieronimi p̄sbiteri ad paulum et eustochium Lectio prima

Cogitis me o paula ꝛ eustochiū imo caritas christi me cōpellit. q̄ vobis dudū tractatibus loqui cōsueuerā vt nouo loquendi genere. sanctis que vobiscum degūt virginibus latino vtetes eloquio exhortatiōis gratia sermonē faciam de assumptione btē ꝛ gloriose semꝑ virginis marie: more eoꝝ qui declamatorie ī ecclesiis solent loqui ad populū. Quod vtiqꝫ genus docendi: nec dū attigerā. Sed quia negare nequeo quicquid iniūgitis nimia vestri deuictus dilectione: expiar que hortamini infantiū more balbucientiū. q̄ quecūqꝫ audierint fari gestiunt. cum nec dum possint ad plenū verba formare. maxime qꝛ ꝓpter simpliciores quosqꝫ id me depromere compellitis: vt habeant sermone latino quibus se occupent laudibus ex eadem die quibusue diuinis vacent lectionibus. presertim cum ꝛ eadem ī multis festiuitatibus multorum sanctoꝝ patrum studia miro cuderint eloq̄o que de hoc quedam vberius vbiqꝫ in scripturis diuinis predicta leguntur.

℟. Uidi speciosam sicut columbam ascendentem desuper riuos aquarum cuius inestimabilis odor erat nimis in vestimentis eius. Et sicut dies verni circundabant eam flores rosarum et lilia conuallium. ℣. Uiderunt eam filie syon beatissimā predicauerunt et regine laudauerunt eam. Et sicut. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Conualliū

Lcō. ii.

Quid em̄ aliud sonāt euangelia. nisi nascentē dominuz ex maria virgine. et omnia eius incrementa quousqꝫ fuit in mundo duntaxat diuinis efferunt preconiis. Porro ab exordio sancti euangelii. gabrielem archangelum conloquentem marie audistis: ꝛ deinceps reliqua om̄ia plenius legistis. Respōsoꝛ.

Sicut cedrus exaltata sum in libano ꝛ sicut cypressus in mō-tē syon quasi mirra electa. Dedi suauitatem odoris. ℣. Sicut cynamomū ꝛ balsamū aromatizans. Dedi. Gloria patri ꝛ filio ꝛ spirituisancto. Odoris

Lectio .iii.

Ad presepe quoq; o paula te teste. nato puero multitudinē angeloꝝ inter crepundias noui partus. et querelas nescii ploratus. profescenninis glia in excelsis deo et in terra pax hominib⁹ bone volūtatis cantantē audisti: et radiantē stellam vidisti. Pastorib⁹ insuper euāgelisantibus: credidisti. Magos p̄terea tria deferētes munera. iuisione btis ocl'is cōspexisti ℟. Diffusa est gratia in labiis tuis. Propterea benedixit te deus in eternum. ℣. Dilexisti iusticiam ꝛ odisti iniquitatem. Propterea. Gloria patri ꝛ filio et spiritui sancto. Iterum repetat. ℟. Diffusa: In secūdo noct. añ. Speciē tua et pulcritudine tua intende prospere procede et regna. Psal.

Eructauit. Añ. Adiuuabit eam deus vultu suo de⁹ in medio eius nō cōmouebitur. ps. Deus noster refugiū Añ. Nigra sū sed formosa filia hierusalem ideo dilexit me rex et introduxit me in cubiculū suū. ps Magnus dn̄s. ℣. Specie tua et pulcritudine tua. ℟. Intende prospere proceder regna.

Lectio quarta.

Ipsa eadē munera bene intelligendo. vocis oib⁹ fide deo obtulisti. Naz ꝛ cum eisdē magis deum puerū in presepe adorasti Sed forte conquesta: me delatorem quod te prodiderim clamabis. Ad qd̄ ego Si celatum esse volebas teste conscientia: michi narrare ante presepe vbi plurimū lachrimata es non deberes. ℟. Que ē ista que processit sicut sol ꝛ formosa tanquā hierusalem Viderunt eam filie syon et beatā dixerunt et regine laudauerunt eam. ℣. Sicut dies verni circundabant eam flores rosarū et lilia conuallium. Viderūt eā. Gloria patri et filio et spiritui

sancto. Laudauerūt eam.

Quod vt verū L.v. fatear: christi preconia. nec tuas laudes omnino tacere queo. Idcirco tue te iterrogēt filie quas lacte nutris: tu ea melius reserabis que nescio si per speciē aliquā certe aut in spiritu vidisti. vnde vos o filie pulsate matrē precibus. Pulsate ad hostium iuitantis amici: si quomodo tandē vobis aperiantur. que reserata sunt mani. R. Dilexisti iusticiā et odisti iniquitatē Propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie V. Diffusa est gratia in labiis tuis Propterea. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Leticie.

Lectio sexta.

Ueruntamen de his: Omnia saluatoris gesta: et beate marie obseqa necnō actus vite ex euangelio didicistis. Et nūqd superest vt ab aliquo doctorum requiratis. De assumptione tamen eius qualiter assumpta est quia vestra id deposcit intentionis presentia. absens vobis scribere curaui. que ab sens quidē presens tamē deuotus obtuli. vt habeat sanctū vestrū collegiū in die tante solemnitatis munus latini sermonis: in quo discat tenera infantia lactis exprimi dulcedinem. R. Specie tua et pulchritudine tua Intende prospere procede et regna. V. Diffusa est gratia in labiis tuis propterea benedixit te deus in eternū Intende. Gloria patri et filio et spiritui sancto Iterū repetatur R.

In tercio noct.

An. Ista est speciosa inter filias hierusalem. Ps. Benedixisti. An. Dum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorē suauitatis. Ps. Fundamenta. An. Sicut cynamomū et balsamū aromatizans. odorem dedi suauitatis. Ps. Cantate dño. V. Deus in medio eius nō cōmouebitur

Et de exiguis L.vii. eximia cogitare. qualiter fauente deo per singulos ānos. tota hec dies expēdatur in laudē. et

cū gaudio celebretur. ne forte si venerit vestris in manibus illud apocrifuz de transitu eiusdē virgis dubia pro certis recipia-tis. qđ multis latinoꝝ pi etatis amore: studio legē di carnis amplectūtur. p-sertim cū ex his nichil ali ud experiri potest pro cer-to. nisi qđ. hodierna die gliosa migrauit a corpo-re. ℞. Beata es virgo maria dei genitrix que credidisti dñm perfecta sūt in te que dicta sūt tibi. Intercede pro nobis ad dñm deū nostrum. ℣. Beata et venerabilis virgo maria cu-ius viscera meruerunt portare dñm: Intercede. Glia patri et fi lio et spūi scō. Deū. Lc. viii.

Monstratur aūt sepul chrū eius cernenti-bus nobis vsq ad p̄sens in vallis iosaphat medio que vallis est inter mon-tem syon et montē oliue-ti posita. quā et tu paula oculis aspexisti. Ubi i ei⁹ honore fabricata est eccle sia. miro lapideo tabula-tu: in qua sepulta fuisse vt scire potestis ab omibus ibidē p̄dicatur. sed nūc va cuū esse cernentib⁹ osten-ditur. ℞. Beatam me dicent oēs generationes. Quia fecit michi dñs magna qui potens est et sanctū nomen eius. ℣. Magnificat anima mea dñm et exultauit spūs meus in deo sa lutari meo. Quia. Glia patri et filio et spūi scō. Nomē. Lc. ix.

Hec iccirco dixerim: q multi nostroꝝ dubi-tant vtrū assumpta fuerit simul cū corpore. an obie rit relicto corpore. Quo-modo autē vel quo tēpo re. aut a quibus personis sanctissimū corpus eius inde ablatū fuerit. vł vbi transpositum. vtrūue re-surrexerit nescitur: q̄uis nōnulli astruere velint eā iam resuscitatā. et btā cuz christo imortalitate ince-stibus vestiri. ℞. Felix val de es sacra virgo maria et omi laude dignissima. Quia ex te or tus est sol iustitie christus deus noster. ℣. Ora pro populo in teruem pro clero intercede pro deuoto femineo sexu sentiant

oĩs tuũ iuuamen quicũqз celebrant tuã sanctã assumptionẽ Quia ex te. Gloria patri et filio et spũi sancto. Iterũ repetatur ãn. Felix valde. ps. Te deum. vꝰ. Adiuuabit eam.

In laud. an. Post partũ virgo inuiolata ꝑmansisti dei genitrix intercede pro nobis. an In odore vnguentorũ tuorum currimus adolescentule dilexerunt te nimis. An. Pulcra es et decora filia hierusalem terribilis vt castrorũ acies ordinata An. O quã pulcra es casta generatio cum caritate. Anti. Quasi cedrus exaltata sum in libano et quasi cypressus i mõtem syon. Cap. In omibus requiẽ quesiui. vꝰ. Audiuit et letata est syon. rꝫ. Et exultauerũt filie iude. an Que ẽ ista que ascendit sicut aurora cõsurgens pulcra vt luna electa vt sol terribilis vt castrorũ acies ordinata. Iterũ repetatur an ps Benedictus. Orõ.

Venerãda nobis dñe huiꝰ diei festiuitas opẽ cõferat salutarẽ.i qua scã dei geitrix mortẽ subiũt tꝑalẽ nec tñ mortis nexibꝰ deprimi potuit que filiũ tuũ dñз nr̃m de se genuit icarnatũ Qui tecũ Ad iii.ad vi.z ad ix.cap In oibꝰ. rꝫ. de vgibꝰ. or. Venerãda. Ad vs.ã. Genuit puerpera regẽ cui nomẽ eternũ z gaudiũ matris habẽs cũ virginitatis honore nec ꝓmã similẽ visa ẽ nec habere seq̃ntẽ allã. ps. fer. ã. Dñ natꝰ est ieffabiliter ex virgie maria tũc iplete sũt scripture sicut pluuia i vellus descẽdisti vt saluũ faceres genꝰ hũanũ te laudamꝰ ds noster. ã. Rubũ quẽ viderat moyses icõbustũ cõseruatã agnouimꝰ tuã laudabilẽ virgitatẽ dei geitrix itercede ꝓ nobis. ã. Germiãuit radix iesse orta ẽ stella ex iacob vgo pepit saluatorẽ te laudamꝰ ds noster. ã. Ecce maria genuit nobis saluatorẽ quẽ iohẽs vidẽs exclamauit dicẽs ecce agnꝰ dei ecce q̃ tollit peccata mundi allã allã. vꝰ. Post ptũ vgo iuiolata ꝑmãsisti dei geitrix itercede ꝓ nobis. Ad Mag. ã. Quã pulcra es amica mea suauis et decora ocli tui colũbarũ absqз eo q̃d intrisecꝰ latet. repetatur or. Venerãda Ad copl. y

Aue maris stella. Fiant octaue et dicātur per totas oct. Inuit. Aue maris. An. Benedicta tu. cū al. ps. Dn̄e dn̄s noster cum aliis. v. Diffusa est. Lcōnes de hystoria biblie sicut euenerint vt in feriali R. Uidi speciosam tria ꝛ tria dicātur et finita iterū repetātur p̄s. Te deū. In laud. an̄ Post partū virgo. a. In odore. An. Pulcra es. Anti. O quā pulcra es. An. Quasi cedrus. Et dicāt vna post aliā. et si necesse fuerit repetātur. Ad Bened. anti. Que est ista que. or. Ueneranda. Ad terciā advi. et ad nonā dicatur sicut in die Ad vespas āe ꝛ ps feriales. Cap. In oībus requiē quesiui. v. Diffusa est gratia. An. Quā pulcra es. Orō Ueneranda. Ad cōpletoriū ym. Aue maris stella. Sabbato vero infra oct. dicāt ad Mag. ā Ortus conclusus es. Si infra istas oct. euenerit sanctus nō habēte nisi tres lcōes nō fiat de eo. sed ad missā

fiat cōmemoratio. Dn̄ica infra oct. assumptionis beate marie virginis Inuitat. Aue maris. āe ps v. ꝛ R. cap. ꝛ orō. sicut in die xiiii. kl. septembris in sctā viennēsi ecclesia celebrat festum scti philiberti abbatis p̄clarissimi qui innumera dat auxilia se deposcentib' cui' habet in dicta ecclesia brachiū p̄ciosum. Et oībus de suis bonis elargientib' concedūtur mille septingentes indulgentiarū. Sāctoꝝ martirū thymotei ꝛ simphoriani Et oct. btē marie. ix. lc. Ad vespas capm In oībus requiē quesiui. v. Diffusa est grā. An. Ortus conclusus. vt in primis vesperis. Orō Ueneranda Ad compl. y. Aue maris stella. Inuitat. Aue maria. An. Benedicta tu. cū aliis. ps. Domine dn̄s noster. cum aliis. v. Diffusa est.

Incipit passio scti simphoriani martiris. Lcō pria.

Sub aureliano principe cū aduersus

chꝛiſtianū nomen pſecu-
tionis dira procella deto
naret: ⁊ ad delendā religi
onē catholice legis impe
rij ſui decreta cōuerteret:
erat tūc in auguſtudunēſi
vrbe fauſti nobilis viri fi
lius ſimphorianus chꝛiſti
ane familie. litteris bene
inſtitutus ⁊ moꝛibus. ita
vt primeue indolis floꝛē-
tes ānos ſeniū anticipās
vitā. imaculate mētis ſin
ceritate ſuperaret. ℟. Vidi
ſpecioſam. Lcō ſecūda

Hic itaqꝫ cum in ado-
leſcentia creſcēs trā
ſiret infantiā. etiam etas
feliciter auſpicata i robur
virile migraret: tantā ſpē
virtutum ſuarū oībus bo
nis fecit. vt illum oēs bo
ni iam cū ſupnis virtuti-
bus habere conſoꝛtiū me
ritoꝝ admiratione indica
ret. Illuſtrabat eñ eū ce-
leſtis ſapiētia. et ſpiritali-
bus gēmis oꝛnata ſimpli
citas: et iuſtū vite trami-
tem tenens felicis guber
naculi defenſione ſeruat⁹
naufragium mundi male
blandientis elapſus eſt. ℟.
Sicut cedrus. Lcō tercia

Erat tūc edua ciuitas
antique nobilitatis
titulis. et ſacrilegij religi-
onis referta cerimonijs:
erroꝛi famulans: diuerſis
ydoloꝝ templis vane ſu-
perſtitionis amoꝛe tene-
batur. Berecbintie apolli
nis ⁊ diane cultū: ſpeciali
dilectione venerata eſt.
Ad berecbinthie matris
demonū pꝛofanā ſolēni-
tatē: populoꝝ multitudo
cōuenerat. ℟. Specie tua.

E radius illi⁹ Lc. iiii.
tēpoꝛis conſularis i
eadem vrbe reſidebat: ad
requirendos diſcutiēdoſ
qꝫ chꝛiſtianos. ſagaci inq
ſitiōē ſollicitus. Simpho
rianus affuit: ⁊ quia ſta-
tuā berecbinthie que car
pento poꝛtabatur. agmi-
nibus ſtipata populoꝛuꝫ
deſpectā adoꝛare noluiſ-
ſet: publice ſeditionis ob-
tentu cōphenſus tenet
et eradio conſulari ſtatu-
tus ingeritur: Cui ille de
tribunali reſidens: dixit.

Nomen conditionẽq; de-
signa. Ille respõdit. Sim
phorian⁹ dico: christian⁹
sum. ℟. Que est ista. L.c.v.

I udex dixit Christian⁹
es? Quantũ video:
latuisti nos. Nomis hui⁹
non magna professio est.
Cur de matris effigiẽ pro
fana abusione despiciens
adorare noluisti? Siphos
rianus respondit. Paulo
añ dixi. xpian⁹ sũ: deũ vi
uũ adoro ꝙ regnat i celis
Simulachrũ v'o demonũ
nõ solũ nõ adoro: verũe
tiã si pmittis. malleis illõ
mea aucte cõminuo. ℟.
Dilexisti. L.c.vi.

I udex dixit. Iste nõ so-
lum sacrilegus: verũe
tiam rebellis conatur exi-
stere. An hui⁹ loci ciuis sit
edicat officiũ. Ex officio
dictũ est. Hinc est ⁊ nobi-
lis familie. Iudex dixit.
Iocaris tibi simphoriane
gliose indolis? Hec tibi
sub ambiguo fama cepit
suadere mendacio. Igno
ras forsitan: quid princi-
pum nostrorum scita san-
xerint. Officio recitãte pẽ
datur. Ex officio recitatũ
est. ℟. Specie tua.

Lectio septima

A urelianus impera-
tor singulis admini
stratoribus suis atq; rec-
toribus comperimus ab
his qui se temporibus no
stris christianos dicunt:
legum precepta violari.
Hos cõphẽsos nisi diis
nostris sacrificauerint. di-
uersis punire cruciatibus
quaten⁹ habeat distric-
tio prolata iusticiã. et in
resecandis criminibus vl
tio terminata iam finem
℟. Gloriosa genitrix simpho
riano dixit sursum corda suspẽ
de fili. Tibi vita non tollitur:
sed mutatur in melius. ℣. Re
sume constantiã fili timere non
possumus mortem que sine du-
bio perducit ad vitã. Tibi vita

L ectis impa L.viii.
toris pceptis: iudex
dixit Quid ad hec simpho
riane respõdes? Nũquid
possum⁹ decreta cõuellere
Duplex tibi crimie inten-
dit. Videris ⁊ pro deorũ

despectione sacrilegũ per petrare: ⁊ pro legũ abusione contemptũ. Nisi pceptis satisfeceris. Hec omnia sanguis tui placabit effusio. ℞. Dũ btũs vir duceret ad victimã venerabilis mater sua de muro sedula illũ voce cõmonebat dicẽs nate nate simphoriane In mente habe deũ tuũ. ℣. Tu vir simphoriane mẽte et oculos tuos ad astra suspende. In mente. Lc.ix.

Simphorianus respondit. Nũquã ego hanc imaginẽ: nisi diabolice psuasionis infaustũ simulacbrũ. ⁊ publice pditionis execrandũ demonẽ iudicabo. In chaos semp semitta vergẽte collabitur quisqs christian⁹ damnatus passionib⁹. deterioris vite mala retrorsum conuersus aspexerit. stati deuio gradu semitta exorbitante iactat⁹. ⁊ parati muneris grã destitut⁹. antiqui hostis retib⁹ patebit. Dñs noster vt nouit remunerare merita: ita nouit punire peccata. ℞.

Inclitus martir simphorian⁹. quere i festiuitate. s. steph. i nona lc. ps. Te deũ. ℣. Exultabũt sancti in glia. In l. ã. Illustrabat eñi eũ celestis sapientia et spiritalib⁹ gẽmis ornata simplicitas. ãñ. Resume cõstantiã fili timere nõ possumus mortẽ que sine dubio perduxit ad vitã allã. Añ. Sursum corda suspẽde fili aspice illũ qui regnat in celis Añ. Tu vir simphoriane mentẽ et oculos tuos ad astra suspende allã allã. ãñ. Sctũs simphorian⁹ extra murũ duct⁹ ⁊ a psecutore pstrat⁹ votũ vouit deo. Cap. Iusti i ppe ℣. Clamauerũt iusti ã. Gloriosa genitrix simphoriano dixit sursũ corda suspẽde fili tibi vita nõ tollit̃ sȝ mutatur

uxiliũ in meli⁹ Or.

Atuũ nobis dñe quesum⁹ placat⁹ intẽde ⁊ itercedẽtib⁹ btis martirib⁹ tuis tymotheo ⁊ simphoriano dexterã sup nos tue ppiciatiois extẽde. Alia orõ: siml' dicãt p vnũ Per do. or Venerãda. Ad. iii. ad vi. ⁊ ad ix. cap. ℞. ⁊ or. de assũpto ẽ. ad v̄s ãe ⁊ p. fer.

Cap. In omibus requiez quesiui. ℣. Diffusa est gratia. An. Quam pulcra es. Oro. Ueneranda. Ad compl. ℣. Aue maris stella.

Scti bartholomei. ix. k. et Cantores. Ad vespas cap. Jam nō estis hospi. ℣. In omnē terrā. An. Beati eritis. Repetat. a. oratio Quesumus omps deus: Quere in cōi apostolorū. Inuitat. Regem apostolorū An. In omnē terrā. cū aliis ps. Celi enarrant. cū aliis ℣. In omnē terram. Incipit passio scti bartholomei apostoli et martiris.

Lectio prima.

Indye tres eē apud hystoriographos dicuntur. Prima est indya: que ad ethiopiā mittit. Scda que ad medos. tercia que finē facit. Nam ex vno latere tenebrarū regionem gerit: ex alio latere mare occeanū. In hac ergo indya ingressus est bartholome⁹ apostolus tēplum in quo erat ydolum astaroth: ⁊ quasi peregrin⁹ ibi manere cepit. In hoc ydolo demō talis erat qui diceret se curare languētes: sine dubio quos ipse ledebat. ℟. Ecce ego mitto vos.

Lcō. ii

Erant em̄ homines sine vero deo ⁊ necesse erat vt a deo falso ludificarentur. De⁹ em̄ falsus: hac arte deludit eos. qui verū deū non habēt. Facit eis dolores. Infirmitates. Damna ⁊ pericula ⁊ dat respōsa vt sacrificēt ei: ⁊ quasi sanātur ab eo. Et videtur stultis qd sanet eos. sed ille non sanādo subuenit: sed a lesione cessando. ℟. Tollite iugum.

Lectio tertia

Et cū desinit ledere: curasse putātur. Unde factū est vt sancto bartholomeo manēte illic. nulla respōsa daret astaroth: et nulli poterat ex his quos leserat subuenire. Cūqȝ iā plenū esset lāguētibus tēplū. ⁊ quotidie sacrificantibus nullū daret oino responsum: infirmitate em̄ cogente ex longinquis re

gionib⁹ adducti iacebāt. perrexerūt in aliā ciuitatē vbi aliud demoniū colebat cui nomē erat berith. ⁊ illi sacrificātes inquirere ceperunt quare deus eoꝝ astaroth: nō eis daret responsa. ℟. Dum steteritis

Lcō. iiii.

Respondens autē berith dixit. Deus vester sic captiuus ⁊ religatus cathenis igneis tenet: vt nec suspirare audeat nec loqui: ex illa hora qua ibi ap̄l'us dei bartholome⁹ ingressus ē. Dicunt illi ⁊ quis est bartholomeus? Respōdit demō Amicus est dei oīpotētis et ideo huc venit in istam prouinciā: vt oīa numina que colūt i indya euacuet ℟. Non sunt loq̄le.

Lc. v.

Dixerūt autē cultores ydoli. dic nobis signa eius vt possimus inuenire eum: quia inter multa milia hoīm non possumus cognoscere eum. Respondit demon ⁊ dixit. capillo est nigro capitis: et crispo. Caro eius cādida: oculi grādes Nares equales et directe. Aures cooperte crine capitis. ℟. Cōsti. ues cos.

Lco. vi.

Barba prolixa: habēs paucos canos. Statura equalis. que nec longa possit nec breuis aduerti. Vestit collobio albo: caluato purpura. Induitur pallio albo: habente per singulos angulos singulas gēmas purpureas. viginti ⁊ sex anni sunt ex quo nūquā sordidātur vestimēta ei⁹: nūquā veterescūt. Similiter ⁊ sandalia eius ꝑ hos vigintisex ānos nō veterescūt. Centies flexis genibus ꝑ diē centies per noctē orat deum. Vox eius quasi tuba vehemens est. ℟. Nimis honorati sunt.

Lcō. vii.

Ambulant cum eo angeli dei: qui non permittunt eū fatigari nec esurire. Semꝑ eodē vultu eodē aīo ꝑseuerat. Omni hora hilaris ⁊ letus ꝑmanet: Omia preuidet: omia nouit. Omnē linguā oīm

gentiū et loquitur ꝛ intelli-
git. Ecce ꝛ hoc qđ vos in
terrogatis ꝛ qđ ego do re
spōsum de eo: iā nouit. ℟.
Beati eritis. Lcō octaua

Angeli eīm dei famulā
tur ei: ꝛ omnia nun-
ciāt ei. Et cuȝ ceperitis eū
querere si vult ostendet se
vobis: si nō vult nō inue
nietis eum. Rogo autem
vos vt cū eum inueneri-
tis rogetis eū ne huc ve-
niat. ne hoc michi faciant
angeli qui cū eo sunt: qđ
fecerunt college meo asta
roth. Et hec dicēs demon
cōticuit. ℟. vos estis. Lc. ix

Reuertentes autē cepe
rūt circuire oīm pere-
grinoꝝ vult⁹ ꝛ habitū: et
per duos dies nō inuene
runt eū. Factum est auteȝ
vt quidē plen⁹ demonio
clamaret ꝛ diceret. Apo-
stole dei bartholomee: in
cendū me orationes tue.
Tunc apostolus dixit ei.
Omutesce ꝛ exi ab eo. Et
statim liberat⁹ est homo:
qui per multos annos fu
erat fatigatus ab eo. ℟.

Beati qui persecutionem. ps.
Te deū. ℣. Nimis honorati
sunt. In laud. aň. Hoc est pre
ceptū meū. Cū aliis caplm
Jā nō estis hospites. ℣.
Annū. ianerūt. aň. Vos qui re
liquistis omnia. Repetatur
iterum aň. Oratio.

Omnipotens sempiterne de⁹
qui hui⁹ diei venerā
dam sanctāqȝ leticiā bea
ti bartholomei apl'i tui fe
stiuitate tribuisti: da eccle
sie tue q̄s ꝛ amare qđ cre-
didit ꝛ p̄dicare quod do-
cuit. Per dn̄m. Ad iii vi ꝛ
ix. capl'a ꝛ ℟. de apl'is oꝛ
Ops sempiterne de⁹. Ad
vs. aň. Jurauit dn̄s. cū aliis
Alla. ℣. Venite ad me. anti.
Dū steteritis. Repetat iteȝ
aň. vt in cōi apl'oꝝ oratio
Omps sempiterne de⁹
Sācti genesii atqȝ genesii
infrm clas Inuitat. Regē
martirū. aň. Beati paupes. cū
al. ℣. Exultēt iusti. Incipit
passio scti genesii romēsis

Sub iperio diocle lc. i.
ciani. cū p ānos qua
tuor oēs ecclesie clause es-
sent: fuit in ciuitate rome

mim⁹ noie genesius : qui ī norās deū xp̄ianos se⸗ pi⁹ irridebat. Qui dū vult iperatori diocletiano per artis sue periciam placere scrutari per singulos xp̄ia nos cepit secreta diuini misterii. Qui cū vniuersa diligētissime cognouisset perrexit ad theatrū. Et in gressus sub ornotoriū su⸗ um. ⁊ a suis minorib⁹ sa⸗ lutatus: cōsedit. Quibus ait. Scitis q̄a iperatores nr̄i exosos habeant xp̄ia⸗ nos? Qui respōderūt. Ita hoc oībus notū est vt qui hec nesciat inueniri non possit. Dixit eis genesius Si ergo vultis vt placea mus ei: venite ⁊ de eorū misteriis p̄ponamus ℟. Iustorū anime. Le. scd̄a.

Qui cū grato aīo con⸗ sensissent docet eos de vniuersis secretis diui nis. et quid facerēt: quid vero dicerēt diligēter in⸗ struxit. Veniēte igit̄ spec⸗ taculi die cōsedēte impa⸗ tore. mim⁹ i hec v̄ba p̄po suit q̄ȯ se diceret egrotum esse et ideo grām baptis⸗ matis flagitaret. Propter quā rē factū est: vt iaceret in grabato. Et ait ad soci os suos. Heia nostri. gra⸗ uē me sentio: leuē me fieri volo. At illi respondētes dixerūt. Quomodo te le⸗ uē faciemus si grauis es? Nūq̄d nos fabri sum⁹. et ad runcinā mittentes al⸗ leuiare te possum⁹? Hec v bis simi lia dicētes risum pp̄lo cū fecissent: genesius incitatus a deo. Vesani: xp̄ian⁹ desidero mori. Col lege dixerūt Quare Gene sius respōdit. Vt in illa die veluti fugitiu⁹ in deo ieueniar. ℟. In paucis vexati

Incipit passio scti ge⸗ nesii martiris arelatēsis. Lectio tercia.

Proprium atq₃ indige⸗ nē arelatēsis vrbis: beatissimū genesiū mar⸗ tirē alumnū eiusdem iure nascendi. patronū virtu⸗ te moriendi. celebrare iā a principio atq₃ extolle⸗ re omnium fidelium stu⸗ dia omniū religiosorum

littere debuerũt. vt tanti
meriti glĩosa documenta
consignata scriptoꝝ fide.
⁊ viuacibus cõmendata
monumẽtis. illibata atq̃
integra ad posteros perue
nirent. que et admiratio
semꝑ faceret noua: et ve-
neratio ꝓbaret antiqua.
℞. Tanquã aurũ. ps. Te de
um. v℣. Exultabunt. In l.
añ. Justorũ anime. Capitul'
Justi in perpetuũ. v℣. Cla-
mauerũt. Añ. Isti sunt sancti.
Orõ. Deus qui nos con-
cedis. Ad terciã ad sextã
et ad nonã capl'a ⁊ ℞. si-
cut plurimoꝝ martirũ. Orõ
Deus qui nos concedis.

Sãcti secũdi martiris:
Clas. Ad vespas capitul'
Beatus vir qui in sapien
tia. v℣. Gloria et honore. an.
Hic est vere martir. Orõ. Le
tetur ecclesia. Inuitat. Re
gẽ martirũ. Añ. In lege dñi.
cũ aliis. v℣. Gloria ⁊ honore
℞. Gloria ⁊ honore et duo
sequẽtia. In laudib' añ.
Qui me confessus. Cap. Be-
atus vir qui in sapia. v℣.
Stola iocũditatis. Añ. Iste
sanctus. Orõ. Letetur eccle
sia. Ad terciã ad vi. ⁊ ad
nonã capl'a ⁊ ℞. sicut de
vno martire. Orõ. Letet
ecclesia. Sanctoꝝ cesa-
rii ⁊ iuagrii epõꝝ ⁊ confes.
Ad vespas cap. Justi i ꝑ-
petuũ. v℣. Exultent iusti. an.
Sancti qui sperãt in dño. vt i
cõi plurimoꝝ confessorũ.
et sequens orõ. Deus qui
nos sanctoꝝ tuoꝝ. Inui-
tatoriu. Regem confessorum
Añ. Beati paupes. cũ aliis
v℣. Exultent iusti. Lectiões
de hystoria. ℞. Absterget
deus. ℞. Salus autem. ℞.
Mirabilis de'. vt i cõi pl'i-
moꝝ martirũ. v℣. Exulta-
bunt sancti. In laud. a. Tan
quã aurũ. vt i cõi pl'imorũ
confes. Añ. Sancti per fidẽ.
vt in cõi pl'imoꝝ martirũ
Oratio. De' qui nos san-
ctoꝝ tuoꝝ. Si die domi-
nico euenerit dicãtur. ℞.
Justorũ anime. cum aliis. et
in laud. añ. Justorũ anime.
cum aliis. Ad terciã ad vi
et ad nonã capl'a ⁊ ℞. si-
cut plurimoꝝ martirũ. Orõ.
Deus qui nos sctõꝝ tuoꝝ

Sctoꝝ martirũ iuliani hermetis atq; augustini epi ꝛ confes. ix. lc. et Cantores. Ad vespas capitl. Beatus vir qui i sap. ℣. Gloria et honore. An. Btũs vir iulianus qui pro christi nomine passus est. et peruenit victor cum palma ad regna celestia. Repetat iterũ a. ps. Magñ. Orõ Letetur ecclesia. Ad compl. ℣. Jesu saluator. Inuitat. Regẽ martirũ. Añ. Beati pauperes. cum aliis. ℣. Exultent iusti. ꝛc.

Incipit passio scti hermetis martiris. L. pria

Beatissimũ atq; illustrissimũ virũ hermẽ beatus alexãder põtifex ꝛ martir cum esset prefectus vrbis rome baptisauit eũ cum vxore filiis ac sorore theodora. Cũq; eo pariter mille ducẽtos qnquaginta seruos ei⁹ vxores quoq; ꝛ filios eorum prius ingenuitate illis cõcessa. Non multo post ab aureliano impatore trusus in carcere. beato etiaꝫ alexandro in custodia posito tribuno quirino commendat. Qui dixit ad beatum hermen: Que ratio est vt vir illustris vicem sacra iudicãs. nõ solum ad istam iniuriã te redigi velis verũetiã prefecture honorem in vinculis tãquã priuatũ onerari te equanimiter feras. ℟. Justorũ aie

L. ii.

Sanctus hermes ait: Ego prefecturã non perdidi: sed mutaui. Nam dignitas terrena a terris tollitur ac mutatur. Dignitas vero celestis: eterna sublimitate subsistit. Dixit ei quirin⁹. Miror te prudentẽ virum ad tantã stulticiã deuolutũ: vt credas te extra istã vitam aliquid habiturũ postquã cineres humani corporis ita ad nichilum redigãtur vt nec ipsa ossa subsistant. ℟. In paucis vexati.

Lectio tercia.

Qui btũs hermes. Et ego ante hos ãnos deridebam: et istã carnalẽ vitam vtilem esse dicebã Et quirinus. Fac me pro-

bare. Et si ita ē sicut tu credidisti ꝛ ego credā. Btūs hermes dixit. Sctūs alexander qui habet in vinculis: hoc me docuit. Audiens hec quirinꝰ: cepit maledicere alexandro. et dixit ad hermen. Ego te rogaui dicens. fac me pbare iuste te credidisse. et tu michi nomiasti hominez magnū quē in vinculis habeo. et in carceris vna cōclusum. ℟. Tanquā aurum

Incipit vita scti augustini epi ꝛ cōfes. Lc. iiii.

Sctūs augustinus episcopus ex prouincia africana. ciuitate tagastē si. de numero curialiū. parentibus honestis ꝛ christianis est pgenitus. aliusqꝫ ac nutritus eoꝝ cura ꝛ diligētia. impensisqꝫ secularibꝰ litteris eruditꝰ. ad prime: oībus videlꝫ disciplinis imbutus. quas liberales vocant. Nā ꝛ grāmaticā in sua ciuitate ꝛ rhetoricam in affrice capite cartagine postea docuit: consequēti eciā tempore transmare in vrbe roma. ꝛ apud mediolanū. In qua vrbe tūc episcopatuz admistrabat acceptissimꝰ deo. ꝛ in optimis viris pclarissimus sacerdos ambrosius. ℟. Justi in ppetuū

Lc. v.

Huiꝰ interea verbi dei pdicatoris frequētissimis in ecclesia disputationibꝰ astans in pp̄lo intēdebat: suspēsus atqꝫ affixus. Et factum ē diuina pstante opitulatione: vt per illū tantum ac talem antistitē ambrosiū et doctrinā salutarē ecclie catholice et diuina percipere sacramēta. ℟. Reddidit deus.

Lco. vi.

Moxqꝫ ex intimis cordis medullis spem omnē quā habebat in seculo dereliquit. Jam non vxorem. nō filios carnis. nō diuitias. nō honores seculi querens. sed deo cū suis seruire statuit. et cum his qui eidem adherebāt deo viuebat. ieiuniis orōnibus: bonis opibus i lege dn̄i meditans die ac

nocte. Et de his que sibi deus cogitāti. atq orāti intellecta reuelabat: 7 p̄sentes 7 absentes sermonib⁹ ac libris docebat. ℟. Sancti tui dn̄e. Incipit passio sancti iuliani mris

Sanctus iulianus viennēsi ortus vrbe aruerius dat⁹ ē martir Prosapia quidem illustris: ac morū ꝓbitate nō mediocriter ornatus. sed quod maius est: igne supni amoris vehemēter succensus. Btūs vero ferreolus tp̄e crispini cōsularis iam christi miles 7 nec dū ꝓditus: officio tribunicie potestatis. habitu nō corde. specie nō affectu. apd̄ prefatā vrbem fungebat. ℟. Hi sunt viri mie. l. viii.

Qui videlicet sctūs iulian⁹ etate iā adultus collega mox futurus in celo: prouidētia diuina solatiū p̄bebat in seculo. Se eni inuicem in cōturbernio militie tēporalis cōstituti. pl⁹ fidei studio: quā militari diligebāt āplexu. Et iter labores publicos: sanctoꝝ societatē. fidelib⁹ vinculis sacra dilectio exuerat. ℟. Beati pauperes. Lc. nona.

Cum preterea assiduis persecutionib⁹ se imitis gentilium furor cōtra christianoꝝ gen⁹ deorquarū armasset. et in mortali agricole renitens pullulantē nouelle plantationis vineam radicib⁹ euertere manu inimica cōtenderet: sicut impiorum rabies per diuersas mundi partes. calido in exsaturabilis seuicie gladio discurrebat: vrbi nichilominus viennensi primare. fama vulgante nunciatur. ℟. Sancti per fidem. P̄s. Te deum laudamus. ℣. Exultabunt sancti. In laudibus añ. Iustorum anime. Cum aliis. Capitul. Iusti in ꝑpetuū. ℣. Clamauerūt iusti. Ad Bened. añ Sancti per fidē. Repetatur iterū añ. orō. Letet ecclia Ista orō et due sequētes dicāt ꝑ vnū Per do.

Deus qui beatū martyrē tuū hermen virtute constantie in passione roborasti. ex eius nobis imitatione tribue pro amore tuo prospera mūdi despicere et nulla eius aduersa formidare Alia oratio de sancto augustino

Adesto dn̄e supplicationibus nostris et quibus fiduciam sperāde pietatis indulges intercedēte beato augustino cōfessore tuo atqz pontifice consuete mie tribue benignus effectum. Per dn̄m Ad terciā ad vi. ꝛ ad nonā cap. ꝛ ℟. sicut ꝑ plurimorū martirū. Orō. Deus q̄ nos concedis. Ad vesꝑas ai ac et psalmi feriales Allā ℣. Justi epulentur et exultent in conspectu dei delectantur in leticia An. Isti sunt sancti q̄ pro dei amore. Repetat iterū añ. Orō Deus qui nos concedis. Ad cōpl. ym. Te lucis. Decollatio sancti iohānis baptiste. Et sabine virginis ꝛ martiris vi. lc. Nichil fiat de virgīe nisi cōmemoratio ad missam. Inuitat. Regē martirum. In primo nocturno añ Priusquā te formarē ps. Beatus vir An. Ad omia que mittā te. ps Quare fre. An Ne timeas ps. Domie quid. An Misit dn̄s. psal. Cum inuocarē. añ Ecce dedi verba mea. ps. Verba mea An. Dn̄s ab vtero ps Domine dn̄s noster. ℣. Gloria et honore Lectio prima.

Impletum namqz fratres carissimi videmus in iohanne. quod de illo āgelus zacharie priusquā nasceretur ait: quia precederet ante dn̄m in spiritu ꝛ veritate helye: Ambo nāqz continēter viuētes ambo habitu inculti: ambo in solitudine degētes ambo precones veritatis ambo regis et regine persecutionē propter iusticiā ꝑpessi sunt. ℟. Fuit homo ille ab ab ℣. Lcō. ii.

Ille iezabel: iste herodis ꝛ herodiadis Ille ne ab impiis occideret igneo curru raptus est in celum: iste

ne ab impijs vinceret. p-
fecto martirij certamine.
spū celestia regna petiuit
angelorum vtiqꝫ subuectus
auxilio. Quod dn̄s euidē
ter insinuat. cum discipu-
lis alibi in eodē marci e-
uangelio interrogantibꝰ
et dicētibus. quid ergo di
cunt pharisei et scribe. qꝛ
heliā oporteat venire pri
mū: respondēs ait. Hely-
as cū venerit primo resti
tuet omia: ℟. Inter natos
mulierum. Lcō tercia:

De eide post pauca sub
iecit: Sed dico vo-
bis. quia helias venit. et
fecerūt illi quecūqꝫ volue
runt. sicut scriptū est de eo
Ac si diceret. Helyas qui
vēturus est in secūdo sal-
uatoris aduētu iuxta cor-
poris fidem: nūc per iohā
nem venit in virtute ⁊ spi
ritu. fecerūtqꝫ ei quecūqꝫ
voluerunt. hoc est spreue-
runt et decollauerūt eum
℟. Hic precursor. In ſcdo
noct. an. Posuit os meum.
ps. Dn̄e quis habitabit.
An. Formans me ex vtero.
ps Dn̄e in virtute: An.
Reges videbūt. ps. Bene-
dicam. ℣. Posuisti dn̄e.

Secundū marcum

In illo tempore. Misit
herodes rex manꝰ ac
tenuit iohannē. ⁊ vinxit
eum in carcerē propter he
rodiadem vxorem philip
pi fratris sui. quia duxe-
rat eā. Dicebat em̄ iohan
nes herodi. Non licet tibi
habere vxorē fratris tui.
Et reliqua. Lcō. iiij.

Sed querit forte aliqs
quis sit iste herodes:
quive philippꝰ frater eius
que etiā herodias: de qui
bus sermo est: Herodes
iste qui et iohannē decol
lauit et in passione redem
ptoris nostri pilato assen
sum prebuit: filius est he-
rodis illius sub quo dn̄s
natus est. ℟. Johannes ba
ptista arguebat herodē. Pro-
pter herodiadem quā tulerat
fratri suo viuenti vxorem. ℣.
Herodes em̄ tenuit ⁊ alligauit
eum et posuit eum in carcerem
Propter hero. lc. v.

Qui cum post natiui-

tatē dominicā pauco tempore regnaret sicut euāgelica testatur hystoria: archelaus eius filius ei successit in regnū. Quo cū vix decem ānis potiretur: accusantibus insolentiā eius iudeis pulsus est regno ab augusto. et apud viennā precipuā galliarū vrbem ppetuo dānatus exilio.
R. Metuebat herodes iohānem sciens eū virum iustū et sanctū Et custodiebat eum. V. Et audito quod multa faciebat libēter eū audiebat. Et. Lc. vi.

Deinde augustus vt regni iudaici minueret potentiā: diuisa i quatuor pūicia. quatuor fratres archilai eidē regēde prefecit. Qui singuli: a pricipatu quarte partis. greco sermone sunt tetrarche vocati. Ex qbus philippus: herodiadē. filiā arethe regis arabū. accepit vxorē. Quā idē aretha postmodū ablatā ab eo dedit herodi: eo qd ipe maioris esset potestatis et fame. R. Misit herodes rex manus ac tenuit iohannē et vinxit eum in carcerē. Propter herodiadem vxorē fratris sui qa duxerat eā. V. Misso herodes spiculatore pcepit afferri caput eius in disco et decollauit eū in carcere Propter. Ps. Te deum. V. Magna est gloria eius. In l. a. Arguebat herodē iohānes propter herodiadē quā abstulerat fratri suo philippo vxorē. Anti. Herodes eni metuebat iohannē sciens eū virū iustū et sanctū et custodiebat eū. An. Herodes eni tenuit et ligauit iohannē et posuit in carcerē propter herodiadē. An. Puelle saltanti imperauit mater nichil aliud petas nisi caput iohannis. An. Da michi in disco caput iohannis baptiste et cōtristatus ē rex pter iuramentū. Cap. Beatus vir q i sa. V. Stola iocunditatis. An. Misso herodes spiculatore pcepit amputari caput iohis i carcere quo audito discipli eius venerūt et tulerūt corpus eius et posuerūt illud i monumē to. P. Bnd. oratio.

Scti iohannis baptiste et martiris tui dñe venerāda festiuitas: salutaris au

filii nobis prestet effectũ Per do. Ad terciã ad sex- tã r ad nonã cap. r R. si- cut de vno martire: Orõ. Scti iohis bapt. Ad vs. ãc r psi fcr. Cap. Btũs vir qui in sa. V. Gloria et ho. An Johãnes cum audisset in vinculis opa christi mittẽs du os de discipulis suis ait illi tu es qui venturus es an aliũ ex- pectamus. ps. Magn. oro: Scti iohis baptiste. Ad compl. y. Sã ctor mr. felicis r auda- cti Jnuitat. Regẽ martirũ. An. Beati paupes. cũ aliis V. Exultent iusti. Lectioẽs de hystoria. R. Justorum anime. R. Jn pancis. R. Tã quã aurũ. V. Exultabũt sancti Jn l. a. Justorũ aie Cap. Isti ppe. V. Clamauerũt iusti An. Isti sũt sancti Oratio

Maiestatẽ tuã dñe sup plices depcamur vt sicut nos iugiter sctõr tu orũ cõmemoratioẽ letifi cas: ita semp supplicatioẽ defendas. Per do. Ad iii. ad vi. r ad ix. cap. r R. si- cut plimor martir. Orõ.

Maiestatẽ tuã Sancti egidii abbatis. nichil fiat de eo: nisi cõmemoratio ad missam. Eodẽ die scti lazari epi r mris. ix. kl. Ad vs. sup. ps. ã O btẽ lazare p cio se martir intercede p nobis ad dñm deũ nostrũ vt dimittat nobis delicta nrã. ps. fer. cap Btũs vir q i sa. V. Glia et r ho. ã. Qua venerãd9 es egre gie dilecte dei lazare in terris quõdã lãguid9 nũc arce poli in clit9 roga p nobis dñz q te di lexit p̃imũ vt q te iã feridũ sus scitauit e tumlo nos purget de lictorũ a calore nimio ptegat nos benign9 ab iferni faucib9 q b9 te reuocauit xps dei fili9. ps. Mag. or

Deus q p vnigenitũ filiũ tuũ btm lazarũ quatriduanũ mortuũ resuscitasti a mos numẽto fetidũ. erige nos ppici9. de tumulis pctõr vt mereamur adipisci cõs sortiũ elector tuor. Per eũd. Ad copl. y. Jesu sal. Jnuit. Adorem9 xpz q p assũ ptã hũanitatẽ fleuit lazarũ r p diuinitatis potẽtiã reduxit eũ ad lucis regnũ. ps. Venite.

In primo noct. añ. Erat q̄dam languēs lazarus a bethania de castello marie et marthe sororis eius. ps. Beatus vir
Añ. Maria erat que vnxit dominū vnguento et extersit pedes eius capillis suis cui⁹ frater lazarus infirmabatur. ps. Quare fre. Añ. Miserunt ergo sorores eius ad eū dicentes dñe ecce quē amas infirmatur. ps. Dñe quid multipl. ℣. Gloria et ho. lc. pria

Inter omnia miracula que fecit dñs noster iesus christus: lazari resurrectio p̄cipue p̄dicatur Sed si attendamus quis fecerit: delectari potius debemus quā mirari. Ille suscitauit hominē. qui fecit hominē. Ipse est em̄ vnicus patris: per quez sicut nostis facta sunt oīa. Si ergo per illum facta sunt omia: quid mirū est si surrexit vnus per illū. cū tot quotidie nascūtur per illū ℟. Dixit martha ad iesum domine si fuisses hic frater meus nō fuisset mortuus Sed ⁊ nūc scio quia quecūq₃ poposceris a deo dabit tibi deus. ℣. Ego credidi quia tu es christus fili⁹ dei qui in hunc mundū venisti Sed et Lectio secūda.

Plus est homies creare: quā resuscitare. Dignatus est tamen ⁊ creare ⁊ resuscitare. Creare omnes: resuscitare quosdam. Nam cū multa fecisset dominus iesus: nō oīa scripta sunt sicut idē sctūs iohānes euāgelista testatur multa dñm iesum christū et dixisse ⁊ fecisse que scripta non sunt. Electa sunt autem que scriberent que saluti credentiū sufficere videbantur. ℟. Lazarus amicus noster dormit sed vado vt a sono excitē eū. Dixerūt ergo ei discipuli eius. dñe si dormit saluus erit. ℣. Dixerat iesus de morte eius illi autē putauerūt quia de dormitione somni diceret. Dixerunt ergo. Lc. iii.

Audisti em̄ quia dñs iesus: mortuū suscitauit. sufficit tibi vt scias quia si vellet: oēs mortuos suscitaret: ⁊ hoc quidē sibi ad finē seculi reserua-

uit. Naz quē audistis magno miraculo quatriduanū mortuū resuscitasse de sepulchro veniet hora sicut ipse dixit: quādo oms qui sunt in monumentis audient vocem eius ꝛ procedent. ℟. Jesus ergo vt vidit mariā plorantē et iudeos q̄ venerant cū ea plorantes infremuit spiritu et turbauit semetipsum et dixit vbi posuistis eum Dicunt ei dn̄e veni et vide ℣. Quidā autē ex ipsis dicebant nō potuit hic qui aperuit oculos ceci facere vt ꝛ hic non moreretur. Dicūt ei. In scd̄o noct. an. Audiens autē iesus dixit eis infirmitas hec nō est ad mortem sed pro gloria dei vt glorificetur filius dei per eā ps Cum inuocarē. Anti. Diligebat autē iesus marthā et sororem eius mariam ꝛ lazarum. ps. Verba mea: An. Ut audiuit autē quia infirmabatur tūc quidē mansit in eodē loco duobus diebus. ps. Dn̄e dn̄s noster. ℣. Posuisti domine. Lectio quarta.

Resuscitauit putentem sed tamen in cadauere putentē adhuc erat forma membrorū. Ille in nouissimo die ad vnā vocē cineres est redacturus in carnē. Sed oportebat vt modo aliqua faceret quibus datis velut sue virtutis indiciis crederemus ī eum: et ad illam resurrectionem ꝓpararemur. que erit ad vitam. nō ad iudiciū. ℟. Fremens ergo rursum iesus in semetipsum venit ad monumentū erat autem speluca et lapis superpositus erat ei. Et dixit iesus tollite lapidem. ℣. Dixit ei martha soror eius qui mortuus fuerat dn̄e iam fetet. quatriduanus em̄ est. Et dixit Lcō. v.

Ita quippe ait. Ueniet hora quādo oms qui in monumētis sunt audient vocē ei9 ꝛ procedent: qui bene fecerunt ad resurrectionem vite. qui male egerunt ad resurrectionē iudicii. Tres tamen mortuos a domio resuscitatos in euangelio legimus: et forte non frustra. ℟. Eleuatis iesus sursū oculis dixit. Gratias ago tibi

pater qm̄ audisti me ego autē sciebā q̄a semꝑ me audis. ℣.
Hec cū dixisset voce magna clā mauit lazare veni foras ꝛ dixit
Gratias ago Lcō.vi.

Domini quippe facta nō sunt tantūmodo facta sed signa. Si ergo signa sunt: preter id qd̄ mira sunt. aliqd ꝑfecto significāt. Quoꝝ factoꝝ significationē īuenire aliquādo est operosius: quā ea legere vel audire. Ammirātes audiebam⁹ tanquā magni miraculi spectaculo: āte nostros oculos cōstituto cū euangeliū legeret quēadmodū reuixit lazarus. Sed si attendam⁹ mirabilia oꝑa christi: omis qui credit resurgit. ℟. Venit ergo turba multa ad iesum et nō ꝑpter eū tantū sed vt lazarū viderent quem suscitauit a mortuis. Quia multi ꝑpter illū adibant ex iudeis ꝛ credebant in iesum. ℣ Cogitauerūt autē principes sacerdotū vt lazarū interficerent. Quia multi
In iii. noct. ā. Martha ergo vt audiuit q̄a iesus venit occurrit ei. maria aūt domi sedebat. ps. In dn̄o cōfido. ah Dixit martha ad iesū dn̄e si fuisses hic frater me⁹ lazarus nō fuisset mortu⁹. ps. Dn̄e quis habit. ā. Dixit dn̄s iesus ego sum resurrectio ꝛ vita qui credit in me etiā si mortu⁹ fuerit viuet ꝛ omnis q̄ viuit ꝛ credit in me nō morieť ineternū. ps. Dn̄e i ꝟtute. ℣. Magna est gloria.

In illo tp̄e scd̄z iohēz Erat quidā lāguēs lazarus a bethania de castello marie ꝛ marthe sororis ei⁹. Et reľ. Omelia beati augustini Lectio vii.

Si attendam⁹ ꝛ intelligam⁹ detestabiliores mortes: omis qui peccat moriť. Sed mortē carnis ois homo timet mortem aie pauci. Pro morte carnis que sine dubio quādoqꝫ ventura est: currāt omnes ne veniat. Inde ē qd̄ laborāt: Laborat ne moriatur homo moritur⁹: ꝛ nō laborat nec peccet homo in eternum victurus. Et cum laborat ne moriatur itane causa laborat. ℟. D

beate lazare presul egregie et martir eximie felix dñi dilectio ne veniam peccaminũ nobis a deo dignãter impetra. Ut dig ni efficiamur ppeti glia. ℣. O beate lazare ora pro nobis de um qui te fecit participẽ electo rum suorũ. Ut digni efficiamur

Lectio octaua.

Idem enĩ agit vt multum mors differatur: nõ vt euadatur. Si autẽ peccare nolit. non laborabit et viuet in eternũ. O si possemus excitare homines. et cum ipsis pariter excitari vt tales essemus amatores vite permanẽtis. quales sunt amatores vite fugientis homines. Quid nõ facit homo sub mortis periculo constitutus. gladio impendẽte ceruicib9. ℟. Uir inclitus lazarus martir dñi pre. Quere ĩ nona lectione sancti mauricii.

Lectio nona.

Prodiderunt homĩes quicquid sibi vnde viuerent reseruabãt. Quis non continuo prodit ne pcuteretur. ⁊ post proditionẽ fortasse pcussus est. Quis nõ vt viuerent continuo pdere noluit. vnde viueret eligens vitã mendicantẽ quã celerẽ mortẽ. Cui dictum est nauiga ne moriaris. et distulit: Cui dictum est. labora ne moriaris. et piger fuit: Leuia iubet deus vt in eternum viuamus: et obedire negligimus. ℟. Quã felix est gallia quã inclita vrbs eduos dum excipis eximium amicum dei lazarum incomparabilem thesaurum super cunctas opes tibi percõmodum. Hic te defendet ab omnibus aduersitatibus propriis meritis et conseruat plurima beneficiorũ premia. ℣. In huius exceptione pange christo laudem animo ⁊ corde cuius patrocinis illustraberis continuis miraculorum signis. Hic te defendet ab omnibus aduersitatibus propriis. Psalmus. Te deum laudamus. ⁊ cetera. ℣sus. Magna est gloria. In laudibus Antiph. Lazarus amicus noster dormit: eamus vt a somno excitemus eum.

An. Domine si hic fuisses lazarus nõ esset mortuus ecce iã fetet quatriduanus in monumento. An. Dixit dñs iesus manifeste lazarus mortuus est et gaudeo propter vos vt credatis quia nõ eram ibi sed eamus ad eum. An. Multi aũt ex iudeis venerant ad marthã et mariã vt cõsolarentur eas de fratre suo. An. Maria ergo cũ venisset vbi erat ies⁹ cecidit ad pedes eius et dixit ei dñe si fuisses hic nõ esset mortuus frater meus. Cap. Beatus vir qui in sapiẽtia. ℣. Stola iocũditatis. An. Uidens dominus flentes sorores lazari ad monumentũ lachrimatus ẽ corã iudeis et clamabat lazare veni foras: et prodiit ligatus manus et pedes institis. ⁊ ait dñs iesus discipulis suis solui te eum et sinite abire. ps. Bñdictus. Orõ. Deus qui p vnigenitũ. Ad terciã ad sextã et ad nonã cap. ⁊ ℟ sicut de vno martire. Orõ. Deus qui per vnigenitũ. Ad vespas ãe ⁊ ps ferial. Cap. Beatus vir qui ĩ sa. ℣. Gloria et honore. An. O quãta est exultatio angelicis turmis et quã dulces in astris resonant laudes tibi o scẽ lazare nãq3 iam frueris visione regis pro quo calcata mundi gloria morti te tradidisti invictus. nũc igitur poscimus nobis succurre pius allã. psal. Mag. Orõ. Deus qui per vnigenitũ. Ad compl. ℣. Te lucis. Scti iusti epi lugd. ⁊ confes. Clas. Inuitat. Regẽ confessorũ. An. Beatus vir. cum aliis. ℣. Justus vt palma. Incipit vita scti iusti. L. prima

Admiratione cõpellimur breuiter exponere qui lugdunensis vrbis quondã sacerdos nũc est apud christum patronus. Cuius cũ recolo inexpugnabilẽ in opibus fidẽ precipuũ invictu rigorẽ. Lõginquã in solitudine cõmorationem: incũctanter affirmo hũc non impleta passione implesse martirium. Non eñi martiriũ sola sanguis consumat effusio: nec sola dat fidei palma exustio illa flãmarum

aut contagio funesta carnificiũ ℟. Justus germinabit. Lec. ii.

Contemptu quoq3 corporis nec occasu solo: ad coronã venitur absq3 iniuria sanctorũ: qui in psecutionibus sunt defuncti. Dicere liceat. carnez afflixisse de mũdo triumphasse. dyabolũ vicisse: martiriũ est. Nam vt hec ipsa rerũ comparatione altrinsecus cõferamus: martir vincit subitũ tortoris ignẽ beatissimus iustus vicit quotidianã corporis flãmam. ℟. Justus vt palma. Lec. iii.

Martir habet breuem cũ persecutore conflictũ: hic habuit longum aduersus carnis vicia certamen. Jlle in gẽtibus colluctationem: hic seruauit in diabolica infestatione patientiã. Martir pro xpo patitur qa pati desiderat: ⁊ hic pati voluit. Jlle abnegãs ydola. deũ cõfitetur: hic quo clarius xpm cõfitetur. se ipm negauit sibi. Postremo martiris certamen mors cõsummat dũ ingeretur: hui⁹ certamẽ auctum est dũ mors negatur. ℟. Justum deduxit. Si die dñico euenerit dicatur ℟. Posui sti adiutoriũ. cũ aliis pl. Te deum. ℣. Amauit. Jn lau. an. Fidelis seruus ⁊c. Capl. Justus cor suũ. ℣⁹. Os iusti. An. Similabo. Oro. Da quesum⁹ omps deus. Ad tercia ad sextã ⁊ ad nonã cdpla ⁊ ℟. sicut de vno cõfessore. Orõ. Da quesumus. Sancti marcelli mris. Clas: Ad vespas cap. Btũs vir qui in sap. ℣⁹. Gloria et honore. a. Hic ẽ vere martir. Orõ. Letet ecclesia. Jnuitat. Regẽ martirum. An. Jn lege dñi. Cum aliis. ℣⁹. Gloria et ho. Jncipit passio scti marcelli.

Cum sub Lc. prima anthonino q̃ romani imperii apicem gubernabat per oĩs prouĩcias vel ciuitates aduersũ christianos impie psecutiõis edicta panderent. que vniuersitas dignitatũ proui-

ciarūq͂ rectores. nō tam obtemperādi studio quā vere religionis odio. ita instātius exequi niteban tur. vt per omīa loca vltra hūanā crudelitatē: i chri stianoꝝ sanguinē bestiaꝝ feritate seuirent: quo tem pore in vrbe lugdunensiū vehemētior ꝑsecutionis rabies estuabat. ℟. Glia et honore. Lcō secūda

Ubi cum populi sentē tis arbitrio vterq͂ se xus. omīs etas atq͂ cōdi cio reparetur ad penā: qui quaginta sacre religionis cultib⁹ dediti diuersis sup pliciorꝝ cruciatibus ꝑpa randi: iussu presidis in er gastulis retruduntur. Ex quo numero martirū. bea tissimus marcel lus ꝛ va lerianus: custodie illius qua fuerant mācipati. pa tefactis diuinit⁹ claustris iuxta euangelicā auctori tatem ad ciuitatez aliam fugā latenter arripiūt. ℟. Dn̄e preuenisti. Lcō. iii.

Quod dei prouidētia ordinatū quis am bigat: vt ad illa loca vbi eis passionis cōsummatio debebatur intenderet properare: ꝛ gentiliū mē tes que per eos in christū erant credituri: exemplis martirii roborarent: Qui q͂ vt tutius ab illo ꝑsecu tionis turbine declinarēt non mente sed flumie. nō fide sed itinere diuidūtur. ℟. Posuisti domine. Hs. Te deum. v⁹ Magna ei⁹ gloria eius. In laud. añ. Qui me confessus fuerit. Cap. Bea tus vir qui in sa. v⁹. Sto la iocūditatis. Añ. Iste sctūs. Oratio. Letetur ecclesia. Ad terciā ad sextam ꝛ ad nonam capitula ꝛ ℟. si cut de vno martire. Orō. Letetur ecclesia. Natiuitas sancte marie virgi nis Et sancti adriani mar tiris Cantores ꝛ baudes Fiat solum de sanctoꝝ dn̄i ano cōmemoratio ad mis sam. Ad vespas sup psal. añ Uirgo hodie nata ē que re supra in primis vespis de assumptione marie Et loco de Alma redēptoris dī

atur Virgo hodie nata est.
vt sup. Psalmi fer. Capim
In oibus requiē quesiui.
vt in assumptione marie.
℣. Diffusa est gratia. ā. Glo
riose virginis marie ortū dig
nissimū recolamus que et geni
tricis dignitatem obtinuit et
virginalē pudiciciā nō amisit.
Repetatur iterū aña. Orō.

Supplicationē seruorꝝ
tuorꝝ deus miserator
exaudi: vt qui in natiuita
te dei genitricis ⁊ virgīs
cōgregamur: eius itercessionibus
a te de instantibus
piculis eruamur Per
eundem. Ad compl. ymn⁹.
Aue maris stella. Inuit:
Natiuitatē virginis marie celebremus
christū eius filiū adoremus
dn̄m Ps. Venite. añ
Benedicta tu. Cum aliis.
et ps. vt in assumptioē marie.
℣. Diffusa est gratia. cum
aliis. ℣. vt ī assumptione
marie. Lcōnes de cāticis
canticorum.

Lectio prima.

Osculet me osculo oris
sui quia meliora
sunt vbera tua vino fla
grantia vnguentis optimus.
Oleum effusum nomen
tuū: ideo adolescentule
dilexerunt te. Trahe
me post te curremus. Introduxit
me rex in cellaria
sua: exultabimus ⁊ letabimur
in te. Memores vberū
tuorꝝ sup vinū. recti diligunt
te. ℟. Hodie nata est
beata virgo maria ex progenie
dauid Per quā salus mūdi credētibus
apparuit cuius vita
gloriosa lucē dedit seculo. ℣.
Natiuitatem beate marie virginis
cum gaudio celebremus
Per quam. Lcō scda.

Nigra sum sꝫ formosa
filie hierusalē: sicut tabernacula
cedar. sicut pelles
salomonis. Nolite me
cōsiderare quod fusca sim
quia decolorauit me sol.
Filii matris mee pugnauerunt
contra me. Posuerūt
me custodem in vineis
Vineam meam non custodiui
Indica michi quē
diligit anima mea vbi pascas.
vbi cubes in meridie:
ne vagari incipiā per
greges sodaliū tuorū. ℟.

Beatissime virginis marie nativitatẽ devotissime celebrem⁹ Ut ipsa pro nobis intercedat ad dñm iesum christum. ℣. Cũ iocũditate natiuitatẽ btẽ marie virginis devotissime celebremus Ut ipsa. Lcõ. iii.

Si ignores te o pulcra inter mulieres: egredere et abi post vestigia gregũ. et pasce edos tuos iuxta tabernacula pastorꝝ Equitatui meo in curribꝰ pharaonis: assimilaui te amica mea. Pulcre sunt gene tue sicut turturis: collũ tuũ sicut monilia. Murenulas aureas faciemus tibi: vermiculatas argento. ℟. Gloriose virginis marie ortum dignissimũ recolamꝰ Cuius dñs humilitatẽ respiciens angelo nũciante concepit saluatorẽ mũdi. ℣. Beatissime virginis marie natiuitatẽ celebremus. Cuius dñs Lc. iiii.

Dum esset rex in acubitu suo. nardus mea dedit odorem suũ. Fasciculus mirre dilectus meꝰ michi: inter vbera mea cõmorabitur. Botrus cypri dilectus meus michi: in vineis engaddi. Ecce tu pulcra es amica mea: ecce tu pulcra oculi tui colũbarũ Ecce tu pulcher es dilecte mi: ⁊ decorus. Lectulꝰ noster floridꝰ. Tigna domorũ nostrarũ cedrina. Laquearia nostra cypressina ℟. Natiuitas gloriose virginis marie ex semine abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Cuius vita gloriosa cũctas illustrat ecclesias. ℣. Hodie nata est beata virgo maria ex progenie dauid. Cuius vita gloriosa. Lcõ quinta.

Ego flos campi ⁊ liliũ conuallium. Sicut liliũ inter spinas: sic amica mea iter filias. Sicut malum inter ligna siluarum: sic dilectus meus inter filios Sub vmbra illiꝰ quã desiderabã sedi: ⁊ fructus eius dulcis gutturi meo: Introduxit me rex in cellam vinariã: ordinauit in me caritatem. Fulcite me floribus: stipate me malis quia amore langueo. Leua eius sub capite meo: ⁊

dextera illius amplexabitur me. Adiuro vos filie hierusalē per capreas cervosque camporum: ne suscitetis neque evigilare faciatis dilectam: quo adusque ipsa velit. ℟. Cum iocunditate nativitatē beate marie celebremus Ut ipsa intercedat pro nobis ad dominū iesum christū. ℣. Corde et animo christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate precelse genitricis dei marie Ut ipsa. Lcō sexta.

Vox dilecti mei. ecce iste venit saliens in montib⁹: transiliens colles. Similis est dilectus me⁹ capree: henuloque cervorum: En ipse stat post parietē nostrum: respiciēs per fenestras. prospiciens per cancellos: et dilectus meus loquitur michi. Surge propera amica mea. formosa mea: et veni. Jam enim yems trāsiit: ymber abiit et recessit. Flores apparuerunt in terra: tēpus putationis advenit. Vox turturis audita est i terra nostra Ficus protulit grossos suos Vinee florentes dederunt odorē suū. Surge amica mea speciosa mea et veni columba mea in foraminib⁹ petre. in caverna macherie. Ostende michi faciem tuam: sonet vox tua in auribus meis Vox enī tua dulcis: et facies tua decora. ℟. Nativitas tua dei genitrix virgo gaudiū annūciavit universo mundo. Ex te enī ortus est sol iusticie christus deus noster. exsolvens maledictionē dedit benedictionē et cōfundens mortem donavit nobis vitam sempiternam. ℣. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Ex te enī.

Secundū Matheum:

Liber generationis iesu christi filii david: filii abraham Et reliqua.

Eius primo L. vii.

Eo loco debuit fili⁹ dici cui dari filius est promissus Et ideo conferendum puto hoc evangeliū mathei pricipio marci i quo ait. Iniciū evangelii iesu christi fili dei: atque ex vtro

Cuius dñs noster iesus
christus dei ⁊ hominis filius
est intelligēdus. Et apte
prim⁹ euāgelista filiū ho-
minis eū. scd̄ns filiū dei no
minat: vt a minorib⁹ pau-
latī ad maiora sensus no
ster exurgeret: ac per fidē
et sacramēta hūanitatis
assumpte ad agnitionem
diuine eternitatis ascen-
deret. ℟. Vidi speciosam. vi in assumptione bt̄e ma-
rie. lc. viii.

Apte qui humanā erat gene-
rationē describitur⁹. a filio
hominis cepit dauid scilz siue
abrahe: de quorum stirpe
substātiā carnis assūpsit.
Apte his q̄ librū suū ab
inicio euāgelice p̄dicatio
nis inchoabat filiū magis
dei appellare voluit dn̄m
nostrū iesum xp̄m. q̄a ni-
mirū ⁊ hūane erat nature
de p̄genie patriarcharū si
ue regū veritatē carnis su
scipe ⁊ diuine fuit potētie
euangeliū mūdo p̄dicare
℟. Que est ista. quere supra
2. cō. ix.

Euangeliū quippe: bonū nūciū
dicit. Quod autē meli⁹ est
nūciū. quā penitentiā a-
gite. appropinquauit eīm re
gnū celorum. Hominis itaq3 ē
humanit⁹ nasci: dei vero:
regni celestis introitū pe-
nitentib⁹ p̄dicare. Et ideo
mathe⁹ recte filiū dauid
nūcupat: quem i carne ve
nientem asseuerat. Recte
marcus filiū dei quē i pri-
ma voluminis sui fronte au
ctorē euāgelii: ⁊ sponsorē
regni designat eterni. ℟.
Felix valde. Quere supra. p̄:
Te deū. ℣. Adiuuabit eam.
In laud. a. Natiuitas gliose
virginis marie ex semine abra-
he orta de tribu iuda clara ex
stirpe dauid. a. Natiuitas est
hodie scē̄ marie virginis cuius
vita inclita cūctas illustras ec
clesias. Añ. Regali ex p̄genie
maria exorta refulget cui⁹ pre-
cib⁹ nos adiuuari mente ⁊ spū
deuotissime poscim⁹. a. Corde
⁊ animo xp̄o canam⁹ gliam in
hac sacra solemnitate p̄celse ge
nitricis dei marie. a. Cū iocū-
ditate natiuitatē bt̄e marie cele
bremus vt ipsa pro nobis inter
cedat ad dn̄m iesum christum.

Cap. In oib9 requiē que-
siui. v. Audiuit et le. a. Nati-
uitatē hodiernā ppetue vginis
genitricis dei marie solēniter ce
lebrem9 qua celsitudo throni p
cellit allā. Repetat a. p. Be
ned9. orō. Supplicationē
seruoꝝ tuoꝝ. Ad iii. ad vi.
et ad. ix. cap. In oib9 requez
R. de vgibus. vt i cōi sco
ru vginu. orō. Supplica
tionē. Ad vs ae de laud.
pi fer. illi9 diei Allā. a. Na-
tiuitas gliose virginis marie ex
semine abrahe orta de tribu iu
da clara ex stirpe dauid. Ad
Mag. a. Natiuitas tua dei
genitrix virgo gaudiū annūcia
uit vniuerso mūdo. ex te eñi or
tus est sol iusticie xp̄s deus no
ster q̄ soluēs maledictionē de-
dit bn̄dictionē et cōfundēs mor
tē donauit nobis vitā sempiter
nā. repetat an. orō. Sup-
plicationē. Ad compl. y9.
Aue maris stella. Fiant
oct. et dicant p totas oct.
Inuit. Aue maria a. Bn̄di-
cta tu. cū al. ps. Dn̄e dn̄s
nr̄. cū al. y9. Diffusa est grā.
Lectōnes de hysto. biblie
sicut euenerit. R. Hodie vir
go nata est tria et tria dican
tur. et finita repetant. ps.
Te deū. In l. a. Natiuitas
gliose. a. Natiuitas ē hodie.
a. Regali a. Corde et aio. in.
Cū iocūditate. Et dicat vna
post aliā In l9. et finite re
petant. Cap. In oibus re
quiē quesiui. v9. Audiuit et
letata Ad bn̄d. a. Natiuita
tē hodier. Orō Supplicati
onē Ad terciā ad vi. et ad
nonā cap. et R. sicut i die.
Orō. Supplicationē Ad
vesperas ae et psalmi fe-
riales Ad Magnificat ca
pitulū. In omibus requi
em quesiui. v9. Diffusa est
gratia. An: Natiuitas tua.
Oratio. Supplicationem
Ad compl. y9. Aue maris
stella. Sabbato itra oct.
dicatur ad Magnificat a.
Gloriose virginis marie. Do
mīca infra oct. Inuitat.
Natiuitatem virginis marie.
et cetera. Antiph oē. psalmi
R. capitul. et oratio sicut i
die natiuitatis marie. Le
ctiones dicantur de hy-
storia biblie. Si infra istas
octauas sanctus habens.

tres lectiones euenerit ni-
chil fiat de eo nisi comme-
moratio ad missam. Et si
sctus habeat nouē l'c. fiat
de scto et de oct. tantū ad
missaz fiat commemoratio
Sancti gorgonii mar-
tiris Fiat solum commemo
ratio ad missam. Scorum
martirū prothi ꝛ iacincti:
Fiat commemoratio tm̄ ad
missam. Exaltatio scte
crucis Et sanctoꝝ martiꝝ
cornelii ꝛ cipriani ix. l'c.
Ad vesperas cap. Justi.i ꝑ-
petuū. v⁹. Exultent iusti. a.
Istorum est enī. Oratio

Infirmitatē nostrā que
sumus dn̄e propicius
respice et mala omnia que
iuste meremur sanctorum
martirū tuorū cornelii et
cypriani intercessiōe auer
te. Per dominū. Item ad
crucem a. ad Magn. Ecce
mirabile lignū. ps. Magn.

Oró.

Deus qui vni
geniti tui dn̄i nostri
iesu christi ꝓcioso sangui
ne humanū genus redi-
mere dignatus es. conce-
de propicius: vt q̄ ad ado
randā viuificā crucē adue
niūt: a peccatoꝝ suoꝝ ne-
xibus liberētur. Per eun-
dem. Ad compl. y⁹ Jesu
saluator. Inuitat. Regem
martirū An. Beati paupes.
Cum aliis. v⁹ Exultēt iusti

Incipit passio scti cor-
nelii pape ꝛ mris. L. i.

Temporibus decii cesa
ris maxima ꝑsecutio
orta est christianis: et pre-
cepit decius vt clerici qui
vbicūqz inuenti fuissent
sine audiētia punirentur.
Eodem autē tempore te-
nuit decius beatissimum
papā corneliū cū vniuer-
so clero eius tam presbite
ris quā diaconibus quez
precepit centum cellis exi
lio deportari. R. Hi sunt vi
ri misericordie. L. cō secūda:

Qui dum esset in exilio
multi christianoꝝ
veniebant ad eum. et con
fortabant eū. Eodē vero
tempore beatus cyprian⁹
episcopus beato cornelio
cum esset in custodia scri-
psit de celerino lectore:
quod ob christi confessio

nẽ multa fuisset ppessus verbera. Hoc audiens decius cesar q̃d multi ei scriberent: iussit beatũ cyprianũ mitti centũ cellis. et adduci beatissimũ cornelíũ papam vrbis rome ãte templũ palladis. ibiq̃ eũ arguẽs increpauit. q̃d nec deos paueat. nec precepta maiorꝝ consideret: et quod contra rem publicam litteras accipiat ⁊ dirigat. ℟. Justi in perpetuũ.

Lc.iiii.

Nũq̃ btũs cornelius nõ cõtra rem publicam sed magis ad aīas redimendas litteras mittere aut accipere se diceret: decius cesar iracũdia plenus iussit os eius cum plũbatis cedi. eũq̃ ad templum martis ad sacrificandũ deo marti eo tenore adduci vt si sacrificare noluisset: capite puniretur. ℟. Justorũ aīe.

Incipit passio sancti cipriani martiris. L.iiii.

Fu scõ ⁊ basso consulibus cartagine. paternus proconsul tenuit cyprianũ episcopũ: cui ⁊ dixit Sacratissimi impatores valerianus ⁊ gallienꝰ litteras ad me mittere dignati sunt. quibus preceperũt eos qui non romanã religionẽ colunt: ad sacrificia compellere. Unde exquire tibi: q̇d michi respõdeas. ℟. Absterget deꝰ.

Lc.v.

Cyprianus dixit. Christianꝰ sum et epũs: ⁊ nullos alios deos colo. nisi vnũ ⁊ verum deum: qui fecit celũ et terram: mare et omnia que in eis sunt. Huic nos christiani seruimꝰ. hũc deprecamur diebus ac noctibus pro nostra et ipsorꝝ imperatorꝝ incolumitate Paternus procõsul dixit: Uolo scire a te: qui sunt p̃sbiteri qui in hac ciuitate consistunt. Cyprianus epũs dixit. Legibꝰ vestris bene ⁊ vtiliꝰ censuistis delatores nõ esse. ℟. Salus autem.

Lcõ sexta.

Paternus procõsul dixit. A me inueniuntur Preceperũt etiam impa-

tores. ne aliquibus locis christiani cōciliabula faciant. aut cimiteria habeant. Si quis itaq3 impia le preceptū nō obseruauerit capite puniat. Dixit ei cyprianus epūs. Fac q̄d tibi preceptū est. Tūc paternꝰ procōsul de ciuitate in qua a deo electus fuerat epūs: iussit eū ad ciuitatē curnitanā exilio deportari. ℟. Tanquā aurum

Incipiūt gesta de exaltatione sctē crucis.

Tempore illo postquā constātino augusto contra maxenciū tyrannū ꝓperanti ad bellū signū crucis fuisset ostēsu3 et ipso feliciter obtinente triumphū ab helena iam dicti principis matre sancta crux fuisset inuēta. atq3 per sanitatē egroti ꝛ resuscitationē mortui fuisset euidēde inditio virtutis declarata: regina voti cōpos effecta. ita salutare lignū fecit secare ꝑ mediū: vt et crucē constātinopolim deferret ad filiū. ꝛ crucem hierosolimis thecis argenteis. conditā reseruaret in loco. ℟. O crux benedicta. vt in iuentione sācte crucis

Sapienti dispensa consilio: vt vbi fuerat membris dn̄icis aptatō supplicio. ibidē glorifica veneraretur a populo. Multoꝝ itaq3 temporꝝ labente curriculo. cum exigente mole pecca minum flagellare permitteret dominus populū christianū per seuiciē paganoꝝ: cosdroe quidā prophanus ꝛ ipius regnū est adeptus persarū. ℟. O crux gloriosa.

Qui in tantā vt sup. prorūpere ausus est proteruiā: vt ab icolis vicinarū gentiū quas ipetu vastans barbarico suo nefādo subiugauerat dominio: coli se iuberet vt deū. ꝛ vocari se regē regū et dn̄m dominantiū. Nec hoc solū ei sufficit ad sue dānatiōis interitū: verū etiā syriā ꝛ palestinā. atq3 cū subiugasset egyptū. regna quoq3 que ifra ꝛ ex-

tra limitaneũ cõglutina-
bant p circulũ suo crude-
lissimo subigeret dñatu.
hierosolimã adiit.eccliās
christi subuertit.totãq; fi-
nitimã regionẽ vastauit.
incendit.atq; predauit.
℟. Dulce lignũ dulces clauos
dulce pondus sustinuit. Que
digna fuit portare preciũ hui⁹
seculi. ℣. Michi aũt absit glo
riari nisi in cruce dñi nostri iesu
xpi. Que digna. ps Te deũ.
℣. Exultabũt scti. In l. añ
Nos aũt gliari oportet in cru-
ce. Añ. O magnũ pietatis. ã.
Ecce crucẽ dñi. Añ. O crux bñ
dicta. Añ Crucẽ sanctã subiit
Cap. Absit michi gliar.
℣. Nos aũt gliari oportet. ã.
O crux bñdicta. Quere totũ
supra i alia festiuitate sctẽ
crucis. orõ Deus q̃ vnige
niti. vt supra. Alia orõ et
ambe simul dicant' p vnũ
Per dñm. Infirmitatem.
Ad iii. ad vi. z ad. ix. cap.
et ℟. sicut plimoꝝ martiꝝ
orõ. Infirmitatẽ. Ad vs.
de z pi fer. Cap. Iusti i p-
petuũ. ℣. Exultent iusti a.
Isti sunt scti q̃ pro dei amore.

orõ Infirmitatẽ. Fiat cõ-
memoratio de cruce z di-
cat añ. z orõ sicut euene-
runt. Ad cõpl. ℣. Te lucis
Scti medomedis mar
tiris Et octaue btẽ marie
fiat comẽoratio solu ad
missam de sctõ medomedes
de Ad vs. cap. In oĩbus
requiẽ quesiui. ℣. Diffusa ẽ
gratia. an. Gliose virginis ma
rie orõ Supplicationẽ ser
uoꝝ tuoꝝ. Ad compl. ℣.
Aue maris stel. Inuit. Ma
tiuitatẽ virgis marie. ã. Bñdic
ta tu. cũ al. ps Dñe dñs nr̃
cũ aliis. ℣. Diffusa ẽ grã cũ
aliis Scti augustini epi
L. pria
Adest nobis
dilectissimi optatus
dies beate ac venerabilis
sempvirginis marie. Jdo
cũ nimia exultatiõe gau
deat terra nostra: tãte vir-
gis illustrata natali. Hec
eñ ẽ flos cãpi: de qua or-
tũ est pciosum liliũ cõual
lium. per cuius partum mu
tatur natura protbopla
storum qua deletur z cul-
pa. ℟. Hodie nata est. z cetera
Lectio secunda:

Precisum est in ea illḋ
eue infelicitatis elo-
gium quo dicitur. In tri-
sticia paries filios: q̇a ista
in leticia parturiuit. Eua
eñi luxit. ista exultauit. E-
ua lachrimas: maria gau
diū in ventre portauit: q̇a
illa peccatorē. ista edidit
innocentē. Uirgo quippe
genuit. quia virgo conce
pit. ℟. Beatissime virginis ma
rie. et cetera. Lcō tercia.

Inuiolata pepit: quia i
conceptu libido non
fuit vtrobiq̄ miraculum
Et sine corruptione graui
da. et in partu virgo puer
pera. Aue inquit āgelus
ad eam gratia plena. dn̄s
tecum. Impleta est ergo
maria gratia. Et eua eua-
cuata a culpa. Maledic-
tio eue: in benedictionem
mutatur marie: ℟. Glorio
se virginis marie. Lc. iiii.

Aue gratia plena dn̄s
tecū. Tecum dn̄s in
corde: tecum in mente. te-
cū in vtero: tecū in auxi-
lio: Gratulare btā virgo
christus rex e solio suo. ve
nit in vtero tuo. Ex sinu
patris in vtero dignatus
est descendere matris. ℟.
Natiuitas gloriose Lc. v.

Benedicta tu inquit in
mulieribus. que virā
viris et mulierib⁹ peperi-
sti. Mater generis nostri
penā intulit mū do. geni-
trix dn̄i nostri salutē attu
lit mū do. Auctrix peccati
eua. auctrix meriti maria
Eua occidēdo obfuit: ma
ria viuificando profuit.
Percussit illa. sanauit ista
Pro inobediētia eñi obe
dientia cōmutatur. fides
pfidia cōpensatur. ℟.
Cum iocunditate. Lcō. vi.

Leta igitur maria ge-
stat infantem: exul-
tans āplexatur filiū. por-
tat a quo portatur. Nec
fortuitū vt fingunt sabel-
liani reperit paruulū: sed
decursus nouem mensib⁹
peperit christum. ℟. Nati-
uitas tua. Lcō septima:

Plaudat nūc organis
maria: et inter velo-
ces articulos tīpana pu-
erpere concrepent. Conci

nant letantes choꝛi: ⁊ al-
ternãtibus modulis dul
cisona carmina nusceant
℟. Vidi speciosam. lc. viii.
Audite igitur queãd-
modũ tympanistria
nostra cãtauerunt. Ait eñ
Magnificat aĩa mea dñe
Et exultauit spũs meꝰ in
deo salutari meo: quia re-
spexit humilitatẽ ancille
sue. Ecce eñ ex hoc beatã
me dicent oẽs generatio-
nes: quia fecit michi ma-
gna qui potens est: ⁊ san
ctũ nomen eius. ℟. Que
est ista. Lectio nona.
Causa igitur tante sa-
lutis iualescentis e-
rat miraculũ nouũ. Nouꝰ
marie partus partum eue
vicit: ⁊ eue planctũ marie
cantus exeludit: Deniqꝫ
post illius benedictionis
presagiũ. dũ tacita virgo
secũ mentis altercatione
cõfligeret qualis esset ista
salutatio: nũcius celestis
interim exsequitur. Ne ti-
meas maria iuenisti gra-
tiam apud dñm. ℟. Felix
valde. ps. Te deum. ℣. Ad
iuuabit eam. In laud. anti.
Natiuitas glorioſe. cũ aliis.
Cap. In omibus requiẽ
quesiui. ℣. Audiuit ⁊ letata
An. Natiuitatẽ hodiernã. or.
Supplicationẽ. Ad ter-
ciã ad sextã ad nonã ⁊ ad
vespas cap sicut in die
In sanctoꝝ martirũ lu
cie. geminiani ⁊ euphemie
Inuitat. Regẽ martirũ. An.
Beati pauperes. cum aliis.
℣. Exultent iusti. Lectões
de hystoria. ℟. Justoꝝũ et
duo sequẽtia. ℣. Exultabũt
sancti. In laud. añ. Justoꝝũ
anime. Cap. Justi in ppe-
tuũ. An. Isti sunt sci oro
Presta domie precibꝰ
nostris cum exulta-
tione prouentũ. vt quoꝝũ
diẽ passionis ãnua deuo
tione recolimus: etiam fi
dei constantiã subsequa-
mur. Per dñm. Ad terciã
ad sextã et ad nonã capl'a
⁊ ℟. sicut plimoꝝ marti-
rũ. Oratio. Presta dñe pre
cibus vt supra. Sancti
ferreoli martiris. ix. lc. Ad
vespas cap. Beatus vir
qui in sapia. ℣. Glia et ho.

Antiph. Hic est vere martir
Oratio. Letetur ecclesia.
Ad completoriū. ymnus:
Jesu saluator. et cetera.
Inuitatorium. Regem martirum. et cetera. Antiph.
In lege domini. Cum aliis.
Vsus Glia et ho: Cū aliis.
Incipit passio sancti ferreoli mris Lc. prima

Cū per vniuersas prouincias christianoꝝ genus carū deo a ministris diaboli deseruire sacrilegis ritibus cogeretur. sicut et pro deum est: crispinus quidā tēporis illius pses in viennēsi vrbe iuxta impatoꝝ preceptū cepit ad sacrificandū cogere christianos. Et sedens pro tribunali: detestabili cōsilio cepit honorare obtemperātes. cōtradicentes aūt punire. ℞. Gloria et honore

Lectio secunda

Quicq dū in cunctos dei seruo ꝑ per ministrum furoris sui acerbissime crassaret: contigit vt beatissimū martirē ferreolum habitu solo: specie tenus nō officio militantē: q a esset proditus christianus: sacrificare cōpelleret dicens Parere te primitus necesse est ferreole inuictissimoꝝ principū legibus: q et ꝑ militie stipēdiis fidē debes: et pro reuerentia maiestatis et pro honoris augmento. parendi. irreꝑhensibiliter deuotionē. Quā obrem oportet te ob temperare consilio. ne dissimulantē atrocior pena castiget. Sacrificare ergo diis iussus est quid morarís. ℞. Domine preuenisti

Lectio tercia.

Ferreolus dixit. Christianus sum: sacrificare diis nō debeo. Imperatoribus quā diu salua religione licuit militaui opera mea cum sibi parui iustis legibus debui sacrilegis nūbuam. Promisi aduersum noxios nō aduersum christianos militare proposui. Stipendia que cōmemoras: non re

quiro. Pascat sacrilegum militem: sacrilegus imperator. Temporalis vite lucra non ambigo. Michi sufficit: si salua religione liceat viuere christianum. Certe si nõ licet mori paratus sum. ℟. Posuisti domine, et cetera.

Lectio quarta.

Preses dixit. Que in te tanta est ferreole moriendi fiducia. An forsitan post iniuriam leguz et contumeliã principum venit in te desperatio viuendi? Patitur hoc obolitum fieri humanitas nostra. quod vel in deos vel in principes cõtumaciter postulasti? Si dictorũ tuorum gerens penitentiaz satisfeceris legibus repudiando christianorum sectam: et sacrificando numinibus. ℟. Desiderium anime eius.

Lectio quinta.

Ferreolus dixit. Humanitatem tuam vel indulgentiam quam pmittis. tibi vel imperatorib⁹ tuis deinceps militatur⁹ expectet. quorum legibus iniuriam nõ facit. qui dei legem preponit. Ille potius reus est diuinitatis. qui incensibilia et caduca veneratur. ℟. Honestum fecit illum dominus. et cetera.

Lectio sexta.

Ego creatorem nõ creaturam adorare proposui: michi deum non in manu factis querendum ipse loquitur: qui cuncta formauit. Cuius testes sunt celum et terra. et quecunque vel deorsum iacent et desuper fulgent: Omnia ista illi seruiunt. Que propter nos creans deus: in omnibus profutura nobis non dominatura constituit. Uos potius recte ordinata turbatis: preponendo temporalia etenis mortua viuentibus: sentientibus bruta. mendacium veritati. ℟. Certamẽ et cetera.

Lectio septima.

Uerberetur ꝓpter sup-
biā lapsus: atq̄ ip-
petuū dānatus: sp̄us ma
lignus. Deus vero q̄ vni-
uersoꝝ dn̄s et imꝑator e-
ternus est: dedit seruis su-
is fiduciā moriendi: p ie-
sum christū filium suū. p
quē et cōcessa spe resurgē
di: in ampliorem vite mo
dum vite presentis dāna
nos prouocant. ℞. Jocun
ditatem. Lcō octaua.

Preses dixit. Jacturaz
in te vt video iā feci
stis: dignuz est tamen vt
etiā tormenta sustineas.
qui cō filiū humanitate nō
flecteris Qui nisi sacrifica
ueris: quā sint acerba co-
gnosces. ℞. Corona aurea.
Cūq̄ preses Lc. ix.

Uobis minis nō ꝓmo-
ueri cerneret: iussit eū bo-
neratum ferro recludi i car
cere dicens Rebellē hūc:
squalidus et omnē penā
excedens carcer excludat
Reum se sentiat maiesta-
tis: Careat luce contemp
tor deoꝝ: compeditū stare
nō liceat Sedentē quoq̄
ferri deprimant pondera.
Jacentē etiā. ipsa que a-
stringit vastior cathenaꝝ
iūctura consumat: donec
aduladiorē ꝑparat' que-
stionē omia que in crimi-
nosis constituta sunt tor-
menta percurrat. ℞. Sto-
la iocūditatis. ps. Te deum
℣'. Magna est gloria ei' In
laud. an̄. Qui me confessus.
Cum aliis Cap. Beatus
vir qui in sapia. ℣' Stola
iocūditatis. an̄ Qui sequit̄ me
Orō Letetur ecclesia Ad
terciā ad sextā ⁊ ad nonā
capitula ⁊ ℞. sicut de vno
martire Oratio Letet̄ ec-
clesia. Ad vespas cap. Be
atus vir qui in sapientia:
℣'. Gloria et honore. ā. Iste
est qui pro lege dei sui morti se
tradidit. ⁊c. Orō. Letet̄ ec-
clesia. Ad compl'. ym' Te
lucis. Sancti mathei
apostoli et euāgeliste. ix.
lc. et cantores. Ad vespas
capi̅m. Jam nō estis hos.
℣' In omnē terrā. An̄ Beati
eritis. Repetat̄ an̄ orō

Da nobis' omp̄s de':
vt beati mathei apo

stoli et euãgeliste, quã preuenimus venerãda solẽnitas et deuotionẽ nobis augeat et salutem Per dominũ. Inuitat. Regẽ apostolorũ. An. In omnẽ terram. cum aliis ps. Celi enarrãt cum aliis v. In omnẽ terrã

Incipit vita sancti mathei apostoli. L. prima

Quoniã cura est deo de hominibus: plus animarũ curã gerit quam corporũ Plerũqꝫ enĩ accidit vt leticia corporalis: cũ sit tẽporalis in lubricũ posita. ꝛ magis eo se se de finendo incipiat quã manẽdo eternã anime tribulatione infligere: ex ipsa enĩ vniuersa peccata nascũtur Et ideo dixi deum nostrũ plus animarũ curam gerere quã corporum Dum ex aliquo natas tristitias tẽporales que corporibus sunt molestie pmittit nos imorari: quoniã ex ipis eterna gaudia oriũtur. R. Ecce ego mitto

Cura ergo vos. L. ii

vt incohoamus loqui deo nostro de hominibus magna est: et maioribus maiora genera medicaminũ procurat Erant itaqꝫ duo magi zaroes ꝛ arfasar apud ethiopes in ciuitate eorũ magna nadaum: in qua erat rex nomine eglippus. R. Tollite iugum. Lectio tercia

Hunc ergo ludificabãt hi duo magi vt dicerent se deos esse: et credebat eis rex ꝛ omis populus memorate vrbis. Et ibat opinio eorꝫ per totã ethiopiã ita vt ex longinquis regionib⁹ ethiopie venirent et adorarẽt eos R. Dum steteritis Lc. iiii.

Faciebant enĩ hominũ gressus subito figi: et tãdiu imobiles stare: quã diu ipsi voluissent Similiter ꝛ visus hoĩm ꝛ audit⁹ a suo officio refrenabant. Impabant serpentib⁹ vt percuterẽt: quod et incantatores marsi facere solẽt et ipsi incantãdo curabãt vt ꝛ dici solet vulgo maligis maior reuerẽtia exhi

betur timoris. quã beni-
gnis amoris. ℟. Non sunt
loquele. Lcõ quinta.

Cura ergo vt sepe dic-
tum est hoim curam
gerens: mathcum contra
hos apostolũ misit. Qui
ingressus est in ciuitatem
cepit detegere prestigia e-
orum. Omẽs eñ quos il-
li figebant: hic in nomine
iesu christi soluebat. Quos
illi cecabant: hic illumina
bat. Quibus illi auditum
tulerant: iste reddebat. ℟.
Constitues eos. Lc. sexta

Serpentes quos illi ad
pcutiendos homies
excitabant: hos reduce-
bat in nichilũ. Et percus-
siones eoꝝ facto signo de
um percurabat. Hunc cuz
vidisset ethiops eunuchꝰ
regine candacis nomine
qui fuerat a philippo apo
stoloꝝ dyacono baptisa-
tus. procidit ad pedes e-
ius adorãs ⁊ dicẽs Quia
respexit dominus ciuita-
tem istam: ⁊ liberauit de
munu duorum magoruz
hoꝝ quos putãt stulti ho
mines deos esse. Et susce
pit eum in domũ suaz. ℟.
Nimis honorati sunt. Lcõ
vii.

Et veniebant
ad eum omñs amici
candacis eunuchi: et au-
diebant verbum vite. et
credebant in christo iesu
dño nostro ⁊ baptisaban
tur plimi. Videtes quod
omia mala que magi fa-
ciebant hominibus. hec dei
aplũs euacuaret. Illi eñ
ideo vulnerabant quos
poterant. vt vulneratos
reuocarẽt quicq̃ ĩdo cura-
re putabãtur: qm̃ a lesioẽ
cessabant. ℟. Beati eritis.
Lectio octaua.

Matheus autẽ aposto
lus christi nõ solum
hos curabat quos illi le-
debant sed etiã omñs qui
ad eum ferebãtur infirmi
tatibus diuersis oppressi
Predicabat autem popu
lo veritatẽ dei: ita vt om-
nes mirarentur de loque
la eius. ℟. Non vos me ele
gistis. Lectio nona.

Tunc candacis eunu-
chus qui eum suscepe

rat: cum omni affectione in terrogauit eum dicens. Ob secro te vt digneris indicare michi quomodo cum sis hebreus nosti grecam et egiptiacam linguam et ethiopicam sermocinationem: ita vt hi qui in eis nati sunt: ita sermocinari non possunt. Apostolus respondit Totus mundus vnam sermocinationem omnium hominum habuisse cognoscitur seruata est presumptio omnium hominum talis que eos turrem tante magnitudinis facere ortaretur. vt cacumen eius perueniret ad celum Hanc presumptionem dei potentia hoc ordine repressit: vt nullus nullum posset sibi aduertere. ℟. Beati qui persecutionem. ps. Te deum. laudamus te dominum. et cetera ℣. Nimis honorati sunt. In laud. an. Hoc est preceptum meum. Cum aliis. Capitul. Jam non estis hospites. et cetera. ℣. Annunciauerunt opera dei. An. Vos qui reliquistis omnia Repetatur. a. ps. Bened. Oratio.

Beati mathei apostoli tui et euangeliste domine precibus adiuuemur. vt quod possibilitas nostra non obtinet: eius nobis intercessione donetur Per dominum Ad. iii. ad vi. et ad ix. cap. et ℟. sicut de apostolis. Oro. Beati mathei. apostoli tui et euangeliste Sanctorum martirum mauricii sociorum eius. Cantores et laud. Ad vespas super psalmos an. Fulgebunt iusti et tanquam scintille in arundineto discurrent iudicabunt nationes et viuunt in eternum. Psalmi feriales illius diei. Capitulum.

Sancti ludibria et verbera experti insuper et vincula et carceres lapidati sunt secti sunt temptati sunt et in occisione gladii mortui sunt pro christo. ℣. Triumphant sancti martires christi. ℟. Qui sub maximiano mortem susceperunt. Antiph. Aue beata legio christi virtutum dono roborata iter tormenta contempsisti sacrilega amplectendo celestia vnde cum agminibus angelorum vocibus

claris regē oīm laureata psallendo collaudat. Quapropter oīs supplici deuotione et actione celi aulam poscimus promereri qua lux splendet sine fine
Añ. ista nō reiteratur. or.
Annue quesum⁹ oīps deus: vt nos sctōrū martirū tuoꝝ mauricii: exuperii: candidi: victoris: innocentii: ac vitalis: ac sociorꝝ eorū letificet votiua solemnitas. et quoꝝ natalicijs gliamur et suffragijs adiuuemur: Per dominū
Ad compl. y⁹ Jesu saluator Inuitat. Regē regū dñz venite adorem⁹. Quia ipse est corona sanctorū martirū. ps: Venite In primo noct. a. Quāta excolendus est reuerentia sacer ille locus in quo tot p christo martirū milia ferro cesa referūtur ps Beatus vir. a. Hi sancti viri in rebus bellicis strenui virtute nobiles sed fide nobiliores pmanserunt. psal. Quare fremuerūt an. In sāctorū deuotionibus sctūs mauricius triūphauit sanctorū gloriam beatus exuperius ordinauit spe imortalitatis sctūs candidus et victor fide armati sūt ps Dñe quid multipl. y⁹ Triumphant sancti martires christi. Incipit passio sāctoꝝ martirū agannensiū legionis thebaice lc. i.
Sanctoruz martirū q̄ aganū glorioso sāguine illustrant. pro honore gestorum passionē stilo explicam⁹: ea vtiqꝫ fide qua ad nos martirii ordo peruenit. Nam p succedenciū relationē: rei geste memoriam nondum intercepit obliuio. Et si pro martiribus singulis loca singula que eos possident. vel singule vrbes insignes habentur nec inmerito quia pro deo summo preciosas sancti animas retundunt quāta excolādus est reuerentia sacer ille agannensiū locus. in quo tot p christo martirū milia ferro cesa referūtur. R. Sanct⁹ mauricius legionē sanctam premonuit vt a celestia regna properaret. Beatus exuperius miles candidus et victor et beatus innocēcius iunctis meritis se so-

cauerũt. ℟. Preciosa sunt thebeorũ martirum vulnera sancti mauricii cũ sociis suis. Beat⁹ exuperius. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spũiſſancto. Se sociauerunt.

Lectio secunda. Nũc iam ipsam beatiſſime passionis causam loquamur Sub maximiano q̃ romane rei publice cũ diocleciano collega imperiũ tenuit: per diuersas fere prouicias laniati aut interfecti sunt martirũ populi. Idē namq₃ maximian⁹. sicut auaricia: libidine crudelitate. ceterisq₃ viciis obsessus fuerebat: ita etiaʒ execrandis gētilium ritibus deditus. ⁊ erga deuʒ celi profanus. impietatē suaʒ ad extinguendũ xpianitatis nomen armauerat. ℟. Sancta legio agannensiũ martirum dum resisterent aduersariis sacro duce mauricio interuenientc. Immortalitatem cōpendio acquisierũt. ℣. Sanctorum corpora sacri sanguinis vnda pfudit preciosorũ martirum vulnera societas consecrauit. Immortalitatem. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spũi scõ. Acq̃sie.

Lectio tercia. Si qui tũc veri dei cultũ profiteri audebant: sparsis vsq₃ quaq₃ militũ turmis. vel ad supplicia vel ad neceʒ rapiebātur. ac velut vacatione barbaris gentilium data: prorsus i religioneʒ arma cōmouerant. Erat eodē tempore in exercitu legio militum qui thebei appellabātur. ℟. Sanctorũ corpora sacri sanguinis vnda perfudit preciosorũ martirũ vulnera societas consecrauit. Que nobis rodanus inundando refudit. ℣. Preciosa sunt thebeorũ martirũ vulnera sancti mauricii cũ sociis suis. Que nobis. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Repetat iterum. ℟. In scdo noct. añ. Tenemus ecce arma et nō resistimus quia magis mori quam occidere parati sumus. Ps. Cũ inuocarē. Añ. Si qui viri dei cult um profiteri audebant statim ad supplicia seua ad necem rapiebātur. Ps. Verba mea Añ. Omēs vnanimes vnũ eternitatis deum se colere

professi sunt. et ideo iugulati corona regni acceperunt. ps. Dne dns noster. v. Mi scti viri in rebus bellitis strenui. R. Uirture nobiles s3 fide nobiliores:

Lcō quarta.

Legio autē vocabatur que tūc sex milia sexcē tos viros in armis habebat. Hi in auxiliū maximiani ab orientis partibus accersiti venerāt: viri reb⁹ bellicis strenui. v̄tute nobiles: sed nobiliores fide. Erga imperatorē fortitudine: erga christū deuotione certabāt. Euāgelici p̄cepti etiā sub armis non immemores. reddebant que dei erant deo. et que cesaris cesari restituebāt. R. Triūphant scti martires christi Qui sub maximiano mortē decreuerūt suscipere et cū sancto mauricio regna celestia acceperūt. v⁹. Flagrabat in beatissimis martirib⁹ gloriosus ardor Qui sub. Gloria patri et filio et spūi sancto. Acceperūt.

Lectio quinta.

Itaqꝫ cū et hi sicut ceteri milites ad ꝯtrahendā christianoꝝ multitudinē destinarētur: soli crudelitatis ministeriū detractare ausi sunt. atqꝫ huiusmodi p̄ceptis se obtēperaturos negant. Maximian⁹ nō longe ab erat Nā se circa octodorū itinere fessuz tenebat. Ubi cū ei per nūcios delatū esset legionē hanc aduersus mandata regia rebellem. in agannēsibus angustus substitisse in furorē instinctu indignationis exarsit. Sed michi priusquā reliqua commemorē: situs loci huius relationi inserēdus videtur. R. Magnū et premium vnius martiris quantū latius hti mauricii cū sociis suis qui dū tyrāni cōtempserunt imper Sex milia sexcēti coronati sunt martirio. v⁹. Sanctus mauricius legionem sanctam premonuit vt ad celestia regna properaret. Sex milia. Glia patri et filio et spiritui sancto. Marti

Agānus sexaginta ferme milib⁹ agenanēsi vrbe et quatuordeci vero milib⁹ distat

a capite lemannu lac⁹ quo influit rodan⁹. Lacus em ipse inter alpina iuga ia lesitus est: ad quē pergentibus difficili trāsitu. aspe rum atq₃ artum iter pādi-tur. Infest⁹ namq₃ rodanus saxei mōtis radicib⁹ nix peruium viātibus aggerem relinquit. Euictis trāsmissisq₃ angustiarum faucib⁹: subito nec exigu⁹ inter montium rupes. cā-pus aperit. In hoc legio sancta considerat. ℟. Hi sancti viri in rebus bellicis strenui. Uirtute nobiles sed fide nobiliores pmanserūt. ℣. Omnes vnanimes vnū eternitatis deū se collere professi sunt. Uirtute. Gloria patri et filio et spūi sancto. Permanserūt. Iteruz repetatur ℟. in tcio noct. añ. Flagrabat in beatissimis martirib⁹ gloriosus ardor qa trucidāti ferro colla submictūt qui sub maximiano pempti sūt quos multitudo angelorum cū gaudio suscepit. ps. In dño confido. añ. Hi sunt qui venerunt ex magna tribulatione et lauerūt stolas suas et deal-

bauerūt eas in sanguine agni. ps. Domine quis habitabit. an. Isti sunt sancti qui pro dei amore minas hominum cōtemp serunt christi enim martires in regnum eternum exultāt cum angelis. O quam preciosa est mors sanctorum qui assidue assistunt ante dñm ab inuicem non sunt separati. ps. Deus venerunt gentes. ℣. Preciosa sunt thebeorum martirum vulnera. ℟. Sancti mauricii cum sociis suis.

Lectio septima.

Igitur sicut supra diximus cognito maximianus thebeorum responso: precepit ira feruidus: obneglecta imperia decimum quēq₃ ex eadem legione gladio feriri. quo facilius ceteri regis preceptis territi metu cederent. Redintegratisq₃ mandatis edicit vt reliqui in persecutionem christianorum cogantur. Responsorium. Flagrabat in beatissimis martiribus gloriosus ardor. Quia trucidanti ferro colla submittunt.

f

℣. In sanctorū deuotionib⁹
sanctus mauricius triūphauit
sanctorū gloriā beatu s exupe-
rius ordinauit. Quia trucidāti
Gloria patri et filio et spiritui
sancto. Submittūt L. viii.

Ubi vero ad thebeos
denūciatio iter ata
puenit. cognitūq; ab eis
est: nūgi sibi rursum pse-
cutiones profanas: voci-
feratio passim ac tumult⁹
in castris exoritur affir-
mantiū nūquā se vlli in
hec tam sacrilega misteria
cessuros ydolorū profana
semp detestatos christia-
nis se imbutos sacrez di-
uine religionis cultui in-
stitutos Unū se eternita
tis deū colere extrema ex
periri sanctius esse: quam
aduersum christianā fidē
venire. ℟. Deus innocentie
verus amator longe post passi
onē sacratissime legionis inno-
centis vnda rodani fluminis
famulante Reuelauit martiris
sui innocentii inclita mēbra ℣.
Que ideo dn̄s per aquas ma-
nifestauit vt eas exinde sancti-
ficaret et fidelibus suis patro
cinia prouideret. Reuelauit.
Gloria patri et filio et spiritui
sancto. Inclita mēbra. L. ix.

His deinde compertis
maximianus omni
belua cruentior rursus ad
ingenii seuiciā redit atq;
imperat vt iterū decimus
eorū morti detur ceteri ni-
chilominus ad hec que spre
uerant cōpellerentur Qui
bus iussis denuo ī castra
perlatis: segregatus atq;
percussus est qui decimus
sorte obuenerat. ℟. Uir in
clitus mauricius martir domi
ni p̄ciosus succensus igne diui
ni amoris constanter sustinuit
supplicia passionis. Et per ima
nitatē tormentorū peruenit ad
societatem angelorū. ℣. Cui⁹
intercessio nobis obtineat ve-
niam qui per tormenta passio-
nis eternā meruit palmā et sem
piternā coronā Et per īmanita
tem. Gloria patri et filio et spi
ritui sancto Repetatur iterū
℟. ps Te deum. ℣. Exulta
bunt sancti in gloria In lau
dibus an̄. Sanctus mauri-
cius legionē sanctā promonuit
vt ad celestia regna properaret

beatus exuperius miles candidus et victor cũctis meritis se sociauerũt An Sancta legio agaunensiũ martirũ dũ resisterẽt aduersariis sacro duce mauricio interueniente imortalitatem compendio acquisierunt. An Preciosa sunt thebeorũ martirũ vulnera sancti mauricii cũ sociis suis qui sub maximiano mortẽ decreuerũt suscipere An Sanctorũ corpora sacri sanguinis vnda pfudit. preciosorũ martirũ vulnera societas cõsecrauit. que nobis rodanus inũdando refudit An Ecce factus est sacer ille agaunensiũ locus per suffragia sanctorũ salus presentiũ presidiũ futurorũ. Cap. Sancti ludibria. vt supra. ℣ Ecce facus est sacer ille agaunensiũ locus. ℟. In quo tot pro christo martirũ milia ferro cesa referũtur. Ad Bened. an. Triũphant sancti martires christi qui sub maximiano mortẽ decreuerũt suscipere et cũ sancto mauricio regna celestia acceperũt Repetatur iterũ an. Orõ. Annue quesumus: vt supra: Ad terciã cap. Sãcti ludibria

℟. Triũphant sancti martires christi. ℣. Qui sub maximiano mortẽ susceperunt. ℣. Vi sancti viri. Orõ. Annue quesumus. vt sup: Ad vi. cap. Scti ludibria. ℟. Vi sancti viri in rebus bellicis strenui. ℣ Virtute nobiles sed fide nobiliores. ℣ Preciosa sũt Orõ Annue quesum⁹ Ad nonã cap. Sãcti ludibria ℟. Preciosa sunt thebeorum martirũ vulnera. ℣. Sancti mauricii cũ sociis suis. ℣ Ecce factus est vt supra. Orõ. Annue quesumus. Ad vesperas õc. de laud. p. i. fer. ultimus dici. Allã. ℣ Iusti epulẽtur et exultent in cõspectu dei delectẽtur in leticia. Ad Magñ. an. O beata milicia orientalis patrie que per dira supplicia efrenate militie superce lestis curie meruisti stipendia tua sequens insignia grex presentis familie in hac valle miserie clamat petens suffragia. Orõ. Annue quesum⁹ Ad compl. ℣ Te lucis Fiant oct. et dicantur per totas octauas Inuitat. Regem martirũ An Beati pauperes

cũ aliis. ps. Btũs vir cũ alus. v. Triũphant scti martires christi. Lcões de hystoria. R. Sctũs mauricius tria et tria dicãtur. Et finita repetãtur. ps. Te deum. v. Exultabũt sancti. In l. añ. Iustorũ anime. Añ. Corpora sanctorũ Añ. Accipiant regnũ decoris. Et dicãt vna post aliã. Finitis istis tribus antis repetant. Cap. Iusti in perpetuũ. v. Ecce factus est sacer ille. vt supra. Añ. Quãta e. coléd us est. et cetere per ordinẽ. per totas oct. dicant ad Benedꝰ. et sequẽs orõ ad oẽs horas pter primã et compl. orõ

Presta quesumus ops deus: vt qui gliosos martires mauriciũ sociosq̃ eius fortes in sua confessione cognouimus pios apud te in nostra intercessione sentiamꝰ. Per dñm. Ad. iii. ad vi. et ad ix. cap. sicut p̄ l. oꝝ. mr. R. sicut i die dicãt. orꝝ. Presta quesumꝰ ops deus. vt sup. Ad vespas cap. Iusti in petuũ. v. Triũphant sancti martires christi. vt sup. Añ. Sctũs mauricius: et cetere p ordinẽ dicãt ad Mag. vna post aliã. Et finite repetãt. orꝝ. Pr̃a q̃s. o. deus. Dñica ĩfra oct. Inuit. Regẽ martirũ ã. Bti paupes. cũ al. v. Triũphãt scti martires. Lec. de hy. R. Sctũs mauricꝰ cũ al. p. Te deũ v. Exultabũt scti. In l. ã. Iustorũ aie cũ al. cap. Iusti i p̄petuũ. v. Ecce factꝰ ẽ sacer. a. õ noct orꝝ. Pr̃a q̃s. o. d. Ad iii. ad vi. et ad nonã. cap. sicut p̄l. moꝝ mr. R. et v. sicut i die orꝝ. Pr̃a q̃s. Ad vs. cp. Iusti i p̄pe v. Triũphãt scti añ. vna de laud. s. mauricii sicut euenerit. orꝝ. Pr̃a q̃s. Et semp fiat de oct. quãuis sctus euenerit. Sãctoꝝ martirũ cosme et damiani. Fiat cõmemoratio tm̃ ad missam. Dedicatio scti michaelis archangeli. Et oct. scti mauricii. Cantores et baudes. Ad vespas capitulum.

Significauit deus que oportet fieri: cito loquens per angelum suuz

seruo suo iohāni qui testimonium phibuit verbo dei et testimoniū iesu christi quecūqz vidit. ℣. In cōspectu angelorum psallam tibi deus meus. ℟. Et adorabo ad templū sanctum tuū et confitebor nomini tuo dñe. Anti. Factum est silentiū in celo dū drago cōmitteret bellum ꝛ michael pugnauit cum eo ꝛ fecit victoriam allā. Repetatur iterū an. Orō.

Deus qui miro ordine angelorū misteria hominūqꝫ dispensas. cōcede ꝑpicius. vt a quibus tibi ministrantibus in celo semꝑ assistitur ab his in terra vita nostra muniatur. Per dñm.

Ad completoriū ℣. Iesu saluator. Inuitatorium. Regem archangelorū dñm Venite adoremus. ps Venite. In primo nocturno an. Introibo in domū tuā adorabo ad templū sanctū tuum. ps. Verba mea. An. Tollite portas principes vestras et eleuamini porte eternales. ps Dñi est terra. Anti. Introibo ad altare dei nrī ad deū q letificat iuuentutē meam. ps. Iudica me deus ꝛ discer. ℣. Introibo in domū tuā dñe. ℟. Et adorabo ad templū sanctū tuū Lectiones de dedicatiōe basilice sancti michaelis archangeli. Lcō prima

Memoriā beati michaelis archangeli toto orbe venerandā ipsius ꝑ condita ꝛ consecrata demonstrat ecclesia: que nō metallorum fulgore. sed priuilegio est cōmendata signorum. Uili facta scemate. sed celesti predita virtute. vt pote fragilitatis humane. memor archangelus celo veniens ad ꝑmerendam mortalibus superno societatē: propria manu condere dignatus est. ℟. Factum est silentium in celo dum cōmitteret bellum drago cū michaele archangelo audita est vox milia miliū dicentium. Salus honor ꝛ virtus omnipotenti deo. ℣. Et proiectus est ille drago magnus q seducit vniuersum orbem et facte sunt voces magne dicentes Salus. Lectio scda

Vertice siquidē mōtis excelsi posita de corpore eiusdē saxeo: speluñce instar precauata ostendit. hanc mortalibus hoc modo cognitā: libellus in eadem ecclesia positus indicat. Est autē locus in cāpanie finibus. vbi inter sinū adriaticū et montem garganū est ciuitas sepōti posita. qui a menib' ciuitatis duodecim milia pre erectus: in cacuminis supremo beati michaelis archangeli quā prefatus sum: gestat ecclesiā. ℞. Nūc facta est salus et virtus ꝛ regnū deo nostro ꝛ potestas christi eius Quia proiectus accusator fratrū nostrorū qui accusabat illos ante conspectū dei nostri die ac nocte. ℣. Propter ea letamini celi et qui habitatis in eis. Quia proiectus Lc. iii.

Erat autē in eadē ciuitate qdā hō pdiues nomine garganus. qui ex ventu nomis sui mōtivocabulū indidit. Cui' dū pecora infinite multitudinis perdeuexi montis latera pascerentur: contigit taurū armenti gregis cōsortiū spernentē singularē incedere in solito. ꝛ ad extrema queque redeūte pecora: domū non esse regressum. ℞. Stetit angelus iuxta aram templi habens thuribulū aureū in manu sua. ꝛ data sunt ei incensa multa Et ascēdit fumus aromatum de manu angeli in conspectu dei ℣. Factum est silentiū in celo ꝛ accepit angelus thurribulū et impleuit illud de igne altaris Et ascendit. In scdo noct. an. Michael archangele veni in adiutoriū populo dei. psalm' Magnus dñs. An Vidit iacob scalam summitas ei' celos tangebat et descendentes angelos et dixit vere loc' iste sctūs est. ps Quā dilecta. An. Archangeli michaelis intercessione suffulti te dñe depcamur vt quos honore prosequimur contingamus et meta allā. ps Benedixisti ℣. Introibo ad altare dei. ℞. Ad deum qui letificat iuuentutē meam. Lcō. iiii.

Quē dñs collecta multitudi-

ne seruorum per deuia que-
que requirens: inuenit eum
stantem in vertice montis:
in foribus cuiusdam spelunce
Itaque permotus cur solus
vagusque incederet: arrep-
to arcu appetiit illum sagit
ta toxicata. cumque a quo ia
ctata est mox reuersa percus
sit. stupefacti ciues et perter
riti. videntes qualiter res
gesta sit non audebant ad
montem propius accedere.
Consulunt episcopum: quid
facto opus sit: Qui indi-
cto ieiunio triduano: a deo
monuit esse querendum.
R. In conspectu angelorum
psallam tibi. Et adorabo ad tem
plum sanctum tuum et confitebor
nomini tuo domine. V. Deus meus
es tu et confitebor tibi deus meus
es tu et exaltabo te. Et adora-
bo ad templum. Lectio .v.

Quo peracto adest in vi
sione in ipsa nocte e-
piscopo. sanctus domini archan
gelus michael: sicque eum
alloquitur dicens. Bene
fecisti quia quod homini-
bus latebat misterium: a
deo querendum existimasti
hominem videlicet percus-
sum suo telo. Scias certe
quod hoc mea gestum est
voluntate. R. In conspectu
gentium nolite metuere vos enim
in cordibus vestris adorate et
timete dominum. Angelus enim eius
vobiscum est. V. Animequio-
res estote filii. clamate ad dominum
et eripiet vos de manu princi
pum iniquorum. Angelus.

Lectio sexta.

Ego sum enim michael
archangelus qui in con
spectu domini semper assisto: lo
cumque hunc in terris inconta
minatum seruare instituens
hoc iudicio volui vobis
monstrare. omnium que ibi ge
runtur. ipsiusque loci me esse
inspectorem atque custo-
dem. R. Dum committeret bel
lum drago cum michaele archan
gelo audita est vox milia milium
dicentium Salus deo nostro V.
Millia millium ministrabat ei et
decies centena millia assistebant
ei. Salus. In tercio noct.
an: Angeli eorum semper vident
faciem patris. ps. Cantate: ii
An. Adorate dominum alleluia omnes
angeli eius alleluia. ps. Dominus re-

pp iii

gnauit exultet. Rn Factū silentiū. vt in primus vespis ps Benedic. v. Stetit angelus iuxta aram templi. R. Habens thuribulū aureū in manu sua. Lectio vii.

His itaqꝫ reuelatione cōpertis: consuetudinē fecerūt ciues hic dn̄m deposcere precibus. sctm̄qꝫ etiā michaelem. Et appropinquātes locū operationis āgelice: duas quidē ibi ianuas cernentes. quarū vna australis que erat et maior et aliquibus gradibus vergētib⁹ adiri poterat. sed non vltra criptam ausi sunt intrare prefor ibus: quotidie orationi vacabant R. Nunquid scis quare venerim ad te ꝛ nūc reuertar vt prelier aduersus principem persarū contradicentem tui precibus ꝛ mee legationi. Verūtamen michael archangelus princeps vester hic stat pro filiis populi mei v. Nūc ergo egressus sum vt docerem te tu autē animaduerte sermonē et intellige visionē. Verūtamen michael. Lco viii.

Erat autē ipsa domus angulosa. nō in modū operis humani specie facta: nec erectis parietibus neqꝫ tecto alto sed instar speluce precauata: ac sepius iminentib⁹ petris aspera scopulis diuerse altitudinis facta. Eque ī loco verticem premebat: et in alio vix poterat manu attingi. R. Docebo te q̄ ventura sunt populo tuo in nouissimis diebus et annūciabo tibi quod expressum est in scriptura veritatis Et nemo est adiutor meus in omnib⁹ his nisi michael archāgelus princeps vester. v. Ex die qua posuisti cor tuū ad intelligendū vt affligeres te in cōspectu dn̄i exaudita sunt verba tua ꝛ ego veni ꝑpter sermoēs tuos Et nemo L. ix.

Credo docente archangelo nō ornatū lapidū: sed cordis ibi querere ꝛ diligere puritatē. Vertex vero mōtis tā intrinsecus quā extrinsecus partim silua tegitur: partim virēti planicie dilatatur. Inter hec: neapo

lite paganis adhuc ritib⁹ ob errantes. sepōtinos et beneuētanos. qui ducentis quiquaginta milibus a seponto distant. belluz lacessere temptāt. ℟. Vir inclitus mauricius. vt supra. ps Te deū ℣⁹. In cōspectu angelorū. vt sup. In laud. ā Stetit āgelus iuxta aram templi habens thurribulū aureū in manu sua. An Ascendit fumus aromatū in cōspectu dñi de manu angeli. An. Milia miliū ministrabāt ei et decies centena milia assistebāt ei An Angeli dñi dñm benedicite ineternū An Angeli archangeli throni et dñationes principat⁹ et potestates virtutes celorum laudate dñm de celis allā. Capitulu Significauit deus ℣⁹ Milia miliū ministrabāt ei ℟. Et decies cētena milia assistebāt ei Ad Bñd. ā. Dū cōmitteret bellū drago cū michaele archāgelo audita est vox milia miliū dicentiū salus deo nostro Repetat iterū ā. Orō. Deus qui miro Alia orō. Presta quesum⁹ oṗs de⁹. Ambe simul dicant ẏmnu

Per dñm. Ad terciā cap. Significauit de⁹. vt sup. ℟. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus. ℣⁹. Adorabo ad templū sanctum tuū. ℣⁹ Stetit angelus Orō Deus qui miro ordine vt sup. Ad vi. cap. Significauit deus. ℟. Stetit angelus iuxta aram templi ℣. Habens thurribulū aureū in manu sua. ℣⁹. Milia miliū. orō. Deus qui miro ordine. Ad nonam capitulū. Significauit deus ℟ Milia miliū ministrabant ei. ℣⁹ Et decies centena milia assistebant ei ℣⁹ Stetit angelus. Oratio Deus qui miro ordine. Ad vesperas aň Stetit angelus. Aň. Ascendit fumus. Aň. Milia milium Aň. Michael archangele. vt in secundo nocturno. Aň. Angeli eorum. vt in tercio nocturno. psalmi feriales illius diei. Alleluya. ℣⁹. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus. Aň. Archangeli michaelis vt in scdo noct. orō Deus qui miro ordie Ad compl. ẏm Te lucis.

Sancti hieronimi psbiteri et cōfessoris ix.lc. rcā torēs Inuitat. Justus florebit. An Beatus vir. cum al. V. Justus vt palma. Incipit vita scti hieronimi psbiteri et confessoris. Lc. prima

Hieronimus presbiter in oppido stridonis. quod a gotis euersum dalmacie quōdā ponnonieqꝫ confiniū fuit patre eusebio natus: vestem christi puer rome suscepit. ibiqꝫ litteris grecis ac latinis a primeuo eruditus est. In arte quidem grāmatica: donatū habuit preceptorem. In rhetorica autē: victorinū oratorē R. Posui adiutoriū. lc.ii.

Postquā vero omnem mundanoꝝ studioꝝ litterarū adeptus est sciētiam. probatissimoꝝ quesque monachoꝝ habitum factūqꝫ mutatus est. Cupiditatē siquidem anime iugi sinceritate calcās. voluptatēqꝫ corporis. phenni frangens ieiunio: plerosqꝫ bonoꝝ religiosoꝛuꝫ meliores fore suo docuit instituto. R. Ueritas mea. rc.

Lectio tercia

Quodā igitur tempore dū ex more idem hieronimus diuina ad legendū pandit volumina ⁊ mortalē bibliothece sue auctorē tulliū recordatur mox celitus ne tales quādoqꝫ reuolueret libros. salutifero castigatus est verbere. R. Justus vt palma.

Lcō.iiii.

Ita eñ ipse de se ad eustochiū virginē scribens asserit. Cuꝫ ante ānos plurimos domo. parētibus sorore cognatis. et quod his difficilius est cōsuetudine lautioris cibi. propter celoꝝ ūne regna castrassem. ⁊ hierosolimā militaturus pergerem: bibliotheca quam rome cū summo studio ac labore confeceram carere nō poteram. R. Justus germinabit. Lectio quinta.

Itaqꝫ miser ego: lectur⁹ tulliū ieiunabā. Post noctiū crebras vigilias. post lachrimas quas mi-

chi preteritorum recordatio peccatorum. eximis visceribus eruebat: plato sumebatur in manibus. Si quando in memetipsum reuersus prophetas legere cepissem: sermo horrebat incultus: ℟. Jurauit dñs: Lcō. vi.

Et quia lumē cecis oculis nō videbā: nō oculorum culpam esse putabam sed solis. Dū me ita quasi antiquus serpens illuderet: in media ferme quadragesima medullis infusa febris. corpus meū inuasit exhaustum. Et sine vlla requie quod dictu quoque incredibile fit sic infelicia membra depasta sunt: vt ossibus vix hererent. Interim parabātur exequie et vitalis anime calor toto frigescente iam corpore: in solo tantū tepente pectusculo palpitabat: ℟. Justum deduxit. Lc. vii.

Cum subito raptus in spiritu: ad tribunal iudicis pertrahor. Ubi tantū luminis et tm̄ erat ex circūstantium claritate fulgoris: vt proiectus in terram. sursum aspicere non auderem. Interrogatus cō ditionem: christianū me esse respondi. Et ille qui presidebat: mentiris ait Lice romanus es: nō christianus. Ubi thesaurus tuus ibi et cor tuū est. ℟. Beatus vir. et cetera. Lcō. viii.

Illico obmutui. Et inter verba nam cedi me iusserat. conscientie magis igne torquebar illū mecū versiculū reputans. In inferno autē quis cōfitebitur tibi. Clamare tamen cepi et eiulans dicere. Miserere mei dñe: miserere mei. Hec vox inter flagella resonabat. Tandē a presidentis genua prouoluti qui astiterant precabātur vt veniā tribueret adolescentie: et errori locum penitentie cōmodaret. exacturus deinde cruciatū. si gentilium litterarū libros aliquādo legissem. ℟. Ecce vir prudēs Lc. ix.

Ego qui tāto constrictus articulo. vellem etiā maiora promit

tere: deū iurare cepi. ⁊ no-
men eius obtestans dice
re. Dñe si vnquā habuero
codices seculares vel si le
gero: te negaui. In hec sa
cramēti verba dimissus:
reuertor ad supos. miran
tib⁹ cūctis oculos aperio
tanto lachrimarū nubere
pfusos. vt etiā incredulis
fidē facerem ex dolore. ℟.
Sint lumbi. ps. Te deū. ℣.
Amauit. In l. ā. Fidelis ser-
uus. cū al. cap. Justus cor
suū ℣. Os iusti. a. Euge serue
bone. Repetat añ. Oratio
Da quesumus ops deus.
Ad terciā ad vi. ⁊ ad no-
nā capla ⁊ ℟. sicut de vno
cōfessore Orō. Da quesu
mus Ad vespas Allā. ℣.
Justus germinabit sicut liliū
et florebit in eternū ante dñm.
Añ Quinq₃ michi dñe. ps.
Mag. Orō Da quesum⁹.
Ad compl. ℣. Te lucis.

Scti germani ⁊ scti re-
migii epor et confes. In-
uitat. Regem confessorū. añ
Beati paupes cū aliis. ℣.
Exultent iusti. Lctōnes de
hystoria. ℟. Absterget. ℟.
Salus antē. ℟. Mirabilis.
℣. Exultabūt sancti. In lau
dibus añ. Tanquā aurum.
Cap. Justi in ppetuū. Añ
Sancti per fidē orō Deus q̄
nos sanctoꝝ tuoꝝ Ad. iii.
ad vi. et ad. ix. capla ⁊ ℟.
sicut plimoꝝ martirū. orō
Deus qui nos sanctorū.

Sanctoꝝ martini mar
ci ⁊ marciani atq₃ francis
sci. Ad vespas cap. Justi i
perpetuū. ℣. Exultent iusti
añ Istorum est enī orō. De
us qui nos concedis. In
uitat. Regem martirum. Añ
Beati pauperes. cū aliis. ℣.
Exultēt iusti. Lctōes de hy
storia. ℟. Justorum aie. Et
duo sequentia. ℣. Exltabt
scti. In l. añ. Justorū anime.
Capl. Justi i ppetuū. ℣.
Clamauerūt iusti. añ. Isti sūt
sci. orō. De⁹ q̄ nos conce-
dis. Ad iii. ad vi. ⁊ ad. ix.
caplo ⁊ ℟. sicut plimorū
martiꝝ. orō De⁹ q̄ nos cō
cedis. Scti apolinaris
epi ⁊ cōf. ix lc. Ad vs. La.
Just⁹ cor suū. ℣. Justus vt
pal. añ. In fide ⁊ le. orō. Da
q̄s ops d̄. Inuitat. Justus

florebit. a. Btūs vir cū aliis. ps. Btūs vir. cū al. v. Justus vt pal. Incipit vita sci apolinaris epi ꝛ cōfes. l. pria

Quantū se oīm vita sctōꝝ actibꝰ sacrisq3 vtutibꝰ nō solū psenti clarificauit i sc'lo s3 eternitatis quoq3 titulis extulit i futuro. tm̄ fideliū sensibꝰ reatū abusiois exhiberet: vt ligue taciturnitate denegatis pconiis negligātur. Et licet sufficiat eis psentia gaudia laboꝝ vicisse cōpēdiis: tm̄ meōria eorū fraudant ꝛ posteri si succedentibꝰ seculis illoꝝ vinacta facta silētio denegētur. R. Posui adiutoriū. l'c.ii.

Et licet orbis totius spacia suoꝝ gestoꝝ āmiratioē compleuerint: et nullus sit xpani nomis locus: qui aut electoꝝ gloria careat. aut operū feliciū laudes ignoret. Tamē nos āmonent apolinaris sūmi facta pōtificis: ne pretereat sedulitas vocis: qd nequit lingua exequare successibus

R. Veritas mea. Lc.iii.

Igitur btūs apolinaris valencie vrbis episcopus: apud viennā ꝛ natꝰ ꝛ institutus est. Qui nobilis genere ortu cōspicuus natalium titulos mētis fastigatione sublimans dū pastoris curā gregem sibi creditū paterna gubernatione foueret: multis eum constat emicuisse virtutibus Quas pro imensitate gestoꝝ preterire maluit iperita psumptio. ne tāti viri merita idignis agressa suffragiis. nō tm̄ mundarent dictis: quātū vborū cōfunderent iiuriis. R. Justus vt palma. Lc.iiii.

Tamē qd mūdane vite ppiquāte iā termino eū egisse recolimꝰ: tā psentibꝰ quā futuris sc'lis aperimꝰ. vt pdicādis actibus exēpliisq3 gl'iosis: emulatione laudabili posteritas recitet. Itaq3 accidit. vt qdā ex officio regis sigismudi noie stephanꝰ qui sup omnē dn̄atione fisci principatū gerebat. defuncta

cius cõiuge:sororem vxo-
ris sue sibi illicite cõiugii
cõsortio copularet. ℟. In-
stus germinabit. Lcõ. v.

Qua de re sancti ac be
atissimi apostolici vi
ri auitus ꝛ apollinaris: q̄
scd̄m carnem germani in
christi vero opere famosis-
simi fratres. oim̄ semꝑ in
tempore operibus manci
pati diuinis: nobilitatis
eoꝝ cognita prudẽtia: do
ctrinis sacris spiritu feruẽ
te eruditi. synodalẽ insti-
tutionẽ feruẽtes cum reli
quis põtificibus simul in
vnũ cõgregati: ipsum ste-
phanũ sacra cõmunione
priuari sanxerũt. Ut calca
ta scilicet humane fragili
tatis impudicitia incestũ
quod iusticia sup̄na dam
nauit: inhonesta p̄sumptio
non audeat vẽdicare. ℟.
Iurauit dñs. Lco vi.

Tũc rex dire insanie fu-
rore permotus btĩssi
mos pontifices acerrime
insidias p̄tendendo iniu-
riari non desinebat. Sed
apostolici atq; mirabiles
viri minas terreni regis
minime formidantes. im
periis celestibus armati:
ita se iusticie vinculo ne-
xuerũt. vt queque suppli-
cia eisdem inferrẽtur: ac se
ua passionũ tormenta tol
lerarent. Uisum eñ illis
est vt in oppido ciuitatis
lugdunensiũ nũcupatur
sardinia: pariter tanquã
exilio deputati: auxiliãte
deo cõmitterẽtur. ℟. Iu-
stum deduxit. Lcõ vii.

Uidens vero rex ille cõ
stantiam illoꝝ incor
ruptibilẽ esse ab ira nõ de
sinens p̄cepit vt pontifi-
ces qui ibidẽ pariter resi-
debant: ad propria reuer-
terẽtur: ꝛ sigillatim per sin
gulos menses regẽ operi
ri deberent. ℟. Beatus vir
qui inuentus est. Lc. viii.

Sed quia beatissimus
apollinaris in condẽ
pnatione stephani p̄seue-
rans videbatur: ipsũ pri-
mum studuit obseruare.
Tũc oẽs lachrimis diui
nã potentiã obsecrantes:
ne se dereliqueret: valedi-

centes celebrata orõne p fecti sunt. ℟. Ecce vir prudés

In quo loco Lcõ. ix.

Idũ vir dei morarũ spacia necessitatis causa sustineret: ab ardente estu fluẽta rodani sic tepefacta: vt a sitientibus ex eo aqua potari nõ posset. Et quia nullus puteus neqȝ fons vnde aqua hauriri debe-ret: ibidẽ reperiebatur: bea-tissimus vir dei firmãs se spiritu sctõ de virtutibus ignota potentia securus. confert se ad locum a deo designatũ: et secretius p-cepit suis sarculũ exhibe-re. Quo exhibito: oratioẽ impleta: ait ad eos In nomie patris et filii et spũssãcti. hũc locũ aperite. Hoc facto: mox ãnuente illo q aquas feruere iubet i cor-de terre: fons exortus est. Et quãdiu btissimus pontifex ibidẽ moratus: beneficio oĩpotentis dei aquã sibi placitã semp habere promeruit. ℟. Sint lumbi. ps Te deum. ℣. Exultabũt sancti In laud. an. Fidelis

seruus et prudens. cũ aliis. Cap. Iustus cor suũ. ℣. Os iusti. An. Euge serue bone. orõ. Da quesumus omps deus. Ad terciã ad vi. et ad nonã capl'a et ℟. sicut p'limorum martirum. Orõ. Da quesumus: Ad vespas capitulũ Iustus cor suũ. ℣. Iustus ut palma An. Quiqȝ michi dñe. Orõ Da quesumus.

Sancte fidis virginis et martiris Clas.

Inuitat. Regem virginũ An. Hec est que nesciuit. Cũ aliis ps. Domine dñs noster. cũ aliis. ℣. Diffusa est gratia. Lectiones de hystoria biblie. ℟. Hec est virgo sapiẽs: ℟. Propter veritatẽ. ℟. Simile est ps Te deũ. ℣. Adiuuabit eam In laud. antic. Hec est virgo sapiens. Cap. Qui gliatur. ℣. Audiuit et letata. An. Inuenta bona margarita. orõ Deus qui inter cetera. Ad terciã ad sextã et ad nonã capl'a et ℟. de virginib⁹ Orõ Deus qui inter cetera. Sctĩ marci pape et cõfessoris Ad vesperas cap: Iust⁹ cor suũ.

℣ Justus vt palma. An. In fide et le. Oratio.

Exaudi dn̄e quesumus preces nostras et intercedente btō marco cōfessore tuo atq3 potifice supplicationes nostras placatus intende Per dominū. Inuitat. Regē confessorum An. Btūs vir Cū aliis ℣ Justus vt palma Lectiones de hystoria. ℟ Posui adiutoriū. ℟. Ueritas mea. ℟. Justus vt palma. ℣ Amauit eum In laud. an: Fidelis. Cap. Justus cor suum ℣ Os iusti. An Similabo. orō Exaudi quesumus domine. Ad terciā ad sextaz et ad nonā cap. et ℟. sicut de vno cōfessore. orō. Exaudi quesum⁹ dn̄e. Sancti demetrii mris. Clas. Ad vespas cap. Btūs vir qui in sapia. ℣. Gloria et honore. An Hic est vere martir. orō Letet ecclesia. Inuit. Regē martirū. An. In lege dn̄i cū aliis. ℣ Gloria et honore. Lcōnes de hystoria biblic: ℟. Gloria et honore. Et dno sequētia pl Te deum: ℣ Magna est gloria ei⁹ In laud. an. Qui me confessus fuerit Cap Btūs vir q in sapia. ℣ Stola iocūd. an Iste scūs orō Letet ecclia Ad terciā ad vi. et ad nonā cap. et ℟: sicut de vno martire Orō Letet ecclia

Sanctorum martirū dyonisii rustici et eleuterii. clas Cap Justi in ppetuū. ℣. Exultent iusti An Istorū est enī Orō Deus qui nos cōcedis. Inuetat. Regē martirū. An Beati paupes Cū aliis ℣ Exultent iusti. Incipit passio sanctorū martirū dionisii rustici et eleuterii Lectio prima.

Sctūs dyonisius episcopus q tradēte beato clemente petri apl'i successore. verbi diuini semia partiēda susceperat: quo āplius gētilitatis feruere cognouit errorē. illuc itrepidus calore fidei inflāmatus ad parisiū ducēte dn̄o puenit. nō veritus icredule gētis exercere ferītatē. q a virtutē suā pteritarū penarū recordatio ēro

borabat. Et q̄ meruerat esse cōfessor: nō cūctatus ē trucibꝰ aplis accedere p̄dicator. ℟. Sunt viri misericordie, ꝗ̄rū memo- die. ℣. Ci. u.

Irata ciuitas ꝛ cōuētu germanorū ꝛ nobilitate pollebat. q̄ ꝛ erat salubris aere. iocūda flumie. fecunda terris. arboribꝰ nemorosa. vineis vberrima. cōstipata pp̄lis. referta commerciis. Hūc ergo locum dn̄i famulus elegit expetendū. Ad quē cū primo fide armatus. ꝛ cōfessionis constātia roboratus. accessisset intrepidꝰ: ecclesiā illic que nec dū locis illis ꝛ pp̄lis nota erat cōstruxit. ac officia clericorū ex more cōstituit: ꝓbatasq̄ ꝑsonas honore scd̄i ordinis āpliauit. ℟. Justi in perpetuū.

Lectio tercia.

Itaq̄ cū occidui orbis partes pro christianorū inq̄sitione ꝑcurrerent sanctū dionisiū cōtra incredulos dimicantē parisiū repererūt. Cum quo etiam beatū virum rusticū archipresbiterū ꝛ eleutherū archidiaconem. quos ipse famulus dn̄i in suis ordinibus consecrarat: p̄dicationis ꝛ diuini obsequii cōministros ꝑsecutorū dirus furor iuenit. Hi sancti viri a beatissimi dionisii nū q̄ suſtinuerūt abesse p̄sentia: quos diuina dignatio eterni regni iam presciebat esse cōsortes. quosq̄ ab inuicē ignite potestatis insectatio ꝑ martirii certamina nullo sue calliditatis aut seueritatis estu separare preualuit. ℟. Vir inclitus dionisiꝰ. Require in festiuitate sancti mauricii in nona lecctione. Psalmus Te deū laudamus. ℣sus Exultabunt sancti in gloria In laudibus añ. Corpora sanctorū Capitulū Justi in perpetuū. Añ. Sācti ludibria ꝛ verbera experti insuper ꝛ vincula ꝛ carceres lapidati sūt secti sūt tēptati ī ſ̄ri occisio ē. gladū mortui sūnt pro dn̄o. Oratio Deus qui nos concedis. ꝛ cetera.

Ad terciā ad vi. et ad no-
nā capl'a et ℞. sicut pluri-
moꝝ martir. orō Deus q̄
nos concedis. Sancti
geraldi cōfessoris Ad v̄s
capm. Justus cor suū. v̄
Justus vt palma Añ In fide
orō Da quesumus Inuit
Regem confessorū. a. Beatus
vir. Cum aliis v̄ Justus vt
palma. Lcōnes de bysto-
ria biblie. ℞. Posui adiuto
rium Et duo sequētia. v̄.
Amauit eū dñs. In laud. ā.
Fidelis seruus et prudens. La
pitulu Justus cor suū. v̄.
Os iusti Añ Simulabo orō.
Da quesumus. Ad terciā
ad vi. et ad nonā capl'a et
℞. sicut de vno cōfessore.
orō Da quesumus Sā
cti calixti pape et martiris
sancti agrati et sancti ca-
stoli epoꝝ Clas. Ad vespe
ras cap Justi in ppetuū.
v̄ Exultent iusti. Añ. Btūs
calixtus dedit orationē dicens
deus qui dispersa cōgregas et
cōgregata cōseruas auge fidē
et fiduciam seruis tuis p chri
stum dñm nostrum Inuitat
Regē martirū. Añ. Beati pau
peres. cū aliis. v̄. Exultent
iusti Lectiones de bystor.
℞. Justorū anime Cū aliis
v̄ Exultabūt sancti. In l. ā.
Justorū anime. Cap. Justi i
perpetuū. v̄ Clamauerūt iu
sti. Añ Isti sunt sancti. Ad
terciā ad sextā et ad nonā
capl'a et ℞. sicut plurimorū
martirū Sancti deoda
ti epi et cōfes. Clas Ad v̄s
cap. Justus cor suum. v̄.
Justus vt palma Añ. In fide
orō Da quesumus Inuit
Regē cōfessorū Añ Btūs vir
cum aliis v̄ Justus vt pal.
Lcōnes de bystoria bi-
blie. ℞. Posui adiutorium.
Et duo sequēn. ps Te de
um. v̄ Amauit eū In lau-
dibus añ. Fidelis seruus et
prudens. Cap. Justus cor
suū. v̄ Os iusti Añ Simula
bo Orō Da quesumus.
Ad terciā ad sextā et ad. ix
capl'a et ℞. sicut de vno
cōfessore. Orō Da quesu-
mus. Sancti florentii
epi et cōfessoris Ad vespe
ras cap. Justus cor suum
v̄. Justus vt palma Añ. In
fide et le. Orō Da quesumus

Inuitat Regē confessorum. An. Btūs vir. cū aliis. v. Justus vt palma. Lcões de hystoria biblie. R. Justus germinabit. et duo sequētia Si die dñico euenent di- cant. ix. R. Posui adiutoriū. v. Amauit eū. In laud. añ. Btūs ille seruus. Cap. Just⁹ cor suū. v. Os iusti. An. Si- milabo. Orō. Da quesumus. Ad terciā ad vi et ad no- nā cap. l'a. R. sicut de vno cōfessore. Orō. Da quesu- mus. Sancti luce euan- geliste z cōfessoris ix lc et cātores. Ad vespas cap. Justus cor suū. v. Justus vt palma. an. In fide z leuita- te. ps. Magnificat. Oratio.

I nteruentiat pro nobis dñe quesum⁹ sanctus tu⁹ lucas euangelista qui crucis mortificationē iu- giter in suo corpore p tui nois honore portauit. Per dñm. Ad comp. l'. ymnus. Jesu saluator. Inuitato. Justus florebit. ps. Beatus vir. cū aliis. v. iust⁹ vt pal. Lectiones. Homo qdam peregre. vt in communi plurimorū confessorū. ps. Te deum. v. Amauit eum. In laud. añ. Fidelis seruus z prudens. cū aliis. cap. l'm. Justus cor suum. v. Os iusti. añ. Euge serue bone. orō. Interueniat. vt supra. Ad terciā ad vi. z ad ix. cap. l'a z. R. sicut de vno confes- sore. orō. Interueniat. Ad vs. Allā. v. Justus germina- bit sicut lilium z florebit in eter- num ante dñm. añ. Quinqz mi- chi dñe. orō. Interueniat. Sancti aquilini epi z cō- fessoris. Lias. Inuitat. Re- gem confessorum. añ. Beatus vir. cū aliis. v. Just⁹. vt pal. Lectiones de hystoria bi- blie. R. Posui adiutoriū. cū aliis duo. ps. Te deū. v. Amauit. In laud. añ. Fide- lis. cap. l'm. Justus cor suū. v. Os iusti. an. Similabo. orō. Da quesumus. Ad iii. ad vi. z ad ix. cap. l'a. z R. de vno confessore. orō. Da quesum⁹. Sancti capra- sii martiris ad vs cap. Be- atus vir q in sa. v. Gloria z honore. añ. Hic est vere mar- tir. Orō. Letetur ecclesia.

Inuitat. Regē martirū. An. In lege. cū aliis. v. Gloria ꝛ honore. Lcōnes de hystoris. R. Gloriat ho. et duo sequētia. v. Magna est gloria eius. In laud. a. Qui me cōfessus fuerit. Cap. Btūs vir q in sapia. v. Stola iocūd. An. Iste sctūs. Orō. Letet ecclia. Ad. iii. ad vi. et ad nonā capla ꝛ R. sicut de vno martire. orō. Letetur ecclia. Scti edicti epi et confes. Cias. Ad vespas cap. Justus cor suū. v. Justus vt palma. In fide et le. orō. Da quesumus. Inuitatorii. Regem confessorum. An. Btūs vir. cū aliis. v. Justus vt palma. Lcōes de hystoria biblie. R. Posui adiutoriū. et duo sequentia. Te deū. Amauit. In laud. Fidelis. Cap. Justus cor suū. v. Os iusti. a. Similabo. Orō. Da quesumus. Ad. iii. ad vi. ꝛ ad nonā capla ꝛ R. sicut de vno cōfessore. or. Da quesum. Sanctoꝝ martirꝝ felicis ꝛ audacti. Ad vespas cap. Justi in ppetuū. v. Exultent iusti. An. Istorū est enim orō. Maiestatē tuā. Quere supra in alia festiuitate xxx. die mēsis augusti. Inuitat. Regē martirū. An. Bti paupes. cū aliis. v. Exultēt iusti. Lcōnes de hystoria. R. Justorū anime. et duo sequēn. v. Exultabūt. In laudib. a. Justorū anime. Cap. Justi in ppetuū. v. Clamauerū. An. Scti per fidē. orō. Maiestatē. Ad terciā ad sextā ꝛ ad ix. cap. ꝛ R. sicut plurimoꝝ martirū. Oratio. Maiestatē. Si due festiuitates plimoꝝ martirꝝ vna post aliā sup ebdomad. euenerit dicat R. Justorum anime. tria ꝛ tria similiter an. in laud. Sctoꝝ mr crispini ꝛ crispiniani. Ad vespas capitulū. Justi in perpetuū. v. Exultent iusti. An. Istorū est eni. orō. Deus qui nos concedis. Inuit. Regē martirū. An. Bti paupes. cū aliis. v. Exultent iusti. Lcōnes de hystoria. R. Justi in ppetuū. et duo sequētia. v. Exultabūt sancti. In laud. a. Corpora sctorum

Lau͂ Justi in ꝑpetuu͂. ꝟ. Clamauerūt iusti. An. Isti sūt scti. oro͂ Deus q̄ nos cōce dis. Ad .iii. ad vi. ⁊ ad no nā capl'a ⁊ R. sicut p'lure͂ m̄ martiꝝ. oro͂ De⁹ q̄ nos cōceꝺ. Reuelatio sctoꝝ martiꝝ mauricii exuperii ⁊ candidi. Cātores ⁊ bau des. Ad v̄s sup p̄s. a͂ Con fortare pugnās ecclesia tibi grā dis adest leticia thebeorū felix militia morte cepit regna celes stia grata nimis ista victoriale ta reddūt horū solemnia. pl fe riales illi⁹ diei Cap. Scti ludibria vt i alia festiuita te. s. mauricii v̄. Triūphant scti martires ꝛc. vt sup. Ai O quā felix thebea legio ful gens armis celestis lumis que cōtemptu mādato regio sui ru bēs colore sanguis miro celū repleuit gaudio zelo passa sup ni lumis. Repetat' a͂. or

D eus qui nos conce dis sanctoꝝ martiꝝ tuoꝝ mauricii exuperii et cādidi. reuelationē colere da nobis in eterna beati tudine de eoruꝫ societate gaudere Per dn̄m

pletoriū v̄. Jesu saluator Inuitat' E ultemus conci nendo regi seculoꝝ m. Jubile mus congaudendo palme the beorum p̄s Uenite exultes mus In primo nocturno an Ex egypti thebis nata the beorum beata legio, per baptis mum post renata lucet orbi vir tutum radio p̄s Beatus vir qui non abiit in cōsil. ⁊c. Ai ƺ ab de verbis helie presu lis legionis insignes cunei pec catorum mundati maculis chri stiane subduntur fidei. Psal Quare fremuerunt gētes et populi meditati. ⁊ ce'ra Ant Cesar romā hos vocas uit ad regni presidium cum col lega destinauit ad partes rebel lium psal Dn̄e quid mult. v̄sue Triumphant sancti mar tires christi. Incipit pas sio sanctorū martirū ag nensium legionis thebe ce. Lectio prima.

D yocleciaꝺus quon dam romane reip u blice princeps cum ad im perium fuisset electus ali quasq3 prouicias pertur bari quarūdā p̄sumptioē

perspiceret: ad consorcium
imperii vel laboris. olim
sibi commilitonem herculiũ
maxianũ cesaré fecit. ℟.
Fulget dies triumphi nobilis
legionis thebaice. Stirpe cla-
re fide spectabilis fama gestis
mirifice. ℣. Ferro cese pro xpi
legibus in celorũ translate sedi
bus. Stirpe. Lco secunda

Cũqȝ contra amandũ
et elianuz qui in ba-
gandarum loco presump
tione arma commouerant:
ad galliã destinauit. Cui
ad supplementũ exercit⁹
legionem thebeã exorien
talibus militib⁹ ire prece
pit. Que legio: sex milia
sexcentos viros vallidos
animis et ĩstructos armis
antiquoꝝ romanoruz ha
bebat exẽplo. ℟. Nutu dei
precepto cesaris romam venit
thebea legio. Fulgens armis
celestis luminis fide constans
fortis in prelio. ℣. Mẽte xpo
seruiebat cesari milicia fieriqȝ
satagebat deo placens hostia.
Fulgens. Lcõ tertia

Hi igitˀ milites xpiane
religionis ritum ori
entali traditione suscepe-
rãt ab hierosolimitane vr
bis episcopo: fideiqȝ sacre
virtutẽ armis omnib⁹ pre
ponebãt. Ad vrbẽ quip-
pe romanaz itinere attin
gentes. eandem xpianita
tis fidem quaz acceperãt.
apud beatum marcellinũ
predicte romane vrbis põ
tificem confirmantes. vt
ante gladio interirẽt. quã
sacram christi fidem quaz
acceperant violarent. ℟.
Fana volens honorari christi
nomen abnegari xpianos truci
dari rex celestis precepit. The-
beorum felix cetus non obedit
immo letus mortem prius exa
pit. ℣. Sanguis fluuius ciui-
taté dei letificauit. Thebeoruz
In secũdo noct. añ. Sic in
fide confirmantur. papali collo
quio. quod ab ea non mutatur
morte vel supplicio. ps. Cum
inuocarẽ. añ. Fit celestis ex
thebeo cetus noto compari: q̃
sunt dei reddens deo. que cesa
ris cesari. ps. Verba mea.
añ. Hi virtute nobiles. et in ar
mis strenui. plus fide spectabi
les. pro qua regnant mortui.

ps. Dñe dñs nr. V⁹. Mi san cti viri in rebus bellicis strenui vt supra. Lcō quarta.

Recepti igitur a diocleciano cesare: iubētur vt post maximianū collegam itinere quo ceperant gallias tenderent: Maximianus cesar. vsu quidez milicie bellis apt⁹: sz ydolorum precipuus cultor. Ferus animo. auaricia anxius. opere crudelis. libidini deditus. ceterisq́ viciis obsessus: potestatem imperialem nimia crudelitate polluerat. In galliā properans: ad alpiū peninaꝝ additum venit. R. Flagrabat in beatissimis militibus gloriosus ardor martirii Feruebatq́ fides in cordibus hortamentis sctī mauricii. V⁹. Ex ardore paciēdi colla dabāt gladio n eci sese preferendi fiebat contentio. Feruebat. L. v

Trāsmeantibus iter alpium: post arduaz ꝛ horridam viam. subito equalis loci campestris occurrit grata planicies. Quo in loco oppidum factum est quod octodorus nomē accepit: circa quod irrigua fluminib⁹ prata ꝛ agroꝝ fertilis cultura ꝑtendit. deinde rodani fluminis validus cursus nā domeat R. Arma tenēt nec resistunt. ore silent pede sistunt tot milites strenui. Colla prebent mortem petunt. terram serunt celum merūt. propter christum mortui. V⁹. Incitante sancto mauricio concordante toto consorcio. Colla prebēt. L. c. vi.

Transcensis igitur alpibus: maximianus cesar octodoꝝ venit. ibiq́ sacrificaturus ydolis suis conuenire exercitum iussit atroci proposita iussione vt ꝑ aras demonibus cōsecratas iurarēt quoequalibus sibi animis contra bagandarum turbas esse pugnandum. christianos vero velut inimicos diis suis ab omnibus ꝑsequē dos. R. Cedris altis exisis libani liquor sacer emicuit. Quo flucuta creuerunt rodani. vallis aganna rubuit. V⁹. Rubet lictor. rubet celum. ruber terra

rubet celū tot ꝑemptorū sangui ne Quo fluenta. In tercio noct. a. Ab egypto sunt trās la ti vere vitis palmites et in ce lo trāsplantant ꝑ regis sateli tes ps In dn̄o cōfido. an Bis decima decollatur vt co hors tota pareat Sed plus er hoc animat vt parē mortē su beat ps Dn̄e qs habi An Ad littores tandem leti collis nudis ꝓperant armis spretis penā leti ꝓpter christū tolerāt ps Deus venerūt gen tes v. Preciosa sūt thebeorū

Quod cū pri lc. vii mū ꝑuenit ad noti ciā thebaide legionis: ꝑ teriens octodorense oppi dū ad locum cui agannū nomē est celeriter ꝓpera uit vt octo milium spacio ab octodoro separata: ne cessitate cōmittendi sacri legii ꝑteriret R Thebeorū sctā milicia reparata digna me moria Grandi pios replet leti cia mira cūctis fulgens victo rit v. Celo rapto mortis sup plicio victrix regnat adepto bra uio Grandi.

Quo in loco inta vastis rupibus rodani fluminis artatur: vt cōmeandi fa cultate subtracta: constra tis pontibus viā fieri iti neris necessitas impera ret Undiqꝫ tamē iminen tibus saxis. paruus quidē sed tamen amenus ⁊ irri guus fontibꝰ campus in cluditur. vbi fessi milites legionis thebee: post la borem tanti itineris rese derant. R. Celi cōgaudet cu ria thebeorū victorie. Quos strauit regis furi coronauit rex glorie v. Cesos celi tulerūt a gmina leta christo canēdo car mina Quos lcō nona

O quāta reuerētia exco lendus est sacer locꝰ iste: in quo tot pro christo martirū milia ferro cesa re ferūtur Maximianus ce sar dū ad sacramēta supe rius memorata: cūctos i exercitu suo cogeret: agno uit ꝑtergressam vt diximꝰ legionē Subito iracūdie furore cōpletus: satellites mittit vt legionē ad sacra mentorū suoꝝ sacrilegia reuocarent. Erat in eadēꝫ

legione primicerius mauricius. signifer exuperius: et candidus senator. Qui ita commilitonib⁹ suis preerant: ut amore potius divinitatis quã terrore militari obediẽtia perciperent. Viri in reb⁹ bellicis strenui: et virtute nobiles: sed fide in deo nobiliores. Erga imperatorẽ fortitudine: erga christũ devotione certabãt. Euãgelici precepti sub armis custodes reddebant que dei erant deo. et que cesaris cesari restituebãt. R̸ Felix locus agaunẽsis tot sanctorũ plenus reliquiis. Quorũ multis et immẽsis signis fulget gaudet suffragiis. V⁹ Et isignis urbs gallie vienna vocata sacro ducis milicie capite dotata. Quorum multis. Ps Te deũ. V⁹ Exultabũt. In l. ã. Laudes scẽ milicie thebee mũdus intonet ad augmentũ leticie tuba celestis resonet. Añ. Ibi primus ex militibus milites electi post cũ celi regibus reges sunt effecti. Añ. Miles dictus victor presagio vere victor fact⁹ martirio thebeorũ unit collegio iũctus morte iũctus et pmio. ã. Son⁹ vocis infantis mortui sinẽ matris ĩponit luctui. ã. Thebeorũ cuneus deo carus morib⁹ candidus et rubeus electus ex milib⁹. Cap. Scti ludibria. V̸ Ecce factus est sacer ille. ã. Cesar dirus fervens ira cedi iubet cede dira cetus thebeorũ qui non cedunt fide freti sed ad letũ currunt leti pro spe premiorũ. Repetatur ã. ps Benedictus dominus deus israel. et c. Orõ Deus q̊ nos cõcedis. Ad terciã ad sextam et ad nonã cap. et R̸. sicut in festo scti mauricii. Orõ De⁹ qui nos cõcedis sanctorũ martirum tuorum... Ad vespas ãe de laudibus. psalmi feriales illius diei. Alleluya: V̊sus. Iusti epulentur et exultent in conspectu dei delectentur in leticia. Ad Magnificat ã Dux insignis mauricius transit ad regni solium magna septus milicia regnaturus felicius propter dictum cõsortium cum tam mira victoria. Repetatur añ. Orõ Deus qui nos concedis. ut sup:

Ad complet. ymn⁹. Te lucis. Sanctorum episcoporum vedasti et amandi clas Inuitat. Regem martirum. an. Beati pauperes. cum aliis. v⁹ Exultent iusti. Lectiones de hystoria biblie. Rx. Abstergeret deus. Rx. Salus autem. Rx. Mirabilis. ps. Te deum. v⁹ Exultabunt sancti. In laud. an Tanquam aurum. Caplm. Iusti in perpetuum. v⁹. Clamauerunt iusti. an Sancti qui sperant. oro. Deus qui nos sanctorum. Ad terciam ad vi et ad ix. capla. et Rx. sicut in libro martyrum. oro. Deus qui nos sanctorum tuorum. Si die dnico euenerit dicatur Rx. Iustorum anime. cum aliis et In laud. an. Iustorum aie. cum aliis Ad bened. an. Sancti per fidem. Sanctorum apostolorum symonis et iude Cantores et noue lc. Ad vs: caplm Jam non estis hospites. v⁹. In omnem terram. an. Beati eritis. Repetatur. an. ps. Magnificat. Oratio.

Concede quesum⁹ omnipotens deus: vt sicut apostolorum tuorum symonis et iude gloriosa natalicia preuenim⁹. sic ad tua beneficia promerenda maiestatem tuam pro nobis ipsi preueniant. Per dnm. Ad completorium ymn⁹. Jesu saluator. Inuitat. Regem apostolorum. ps. Venite an. In omnem terram. cum aliis. ps. Celi enarrant. cum aliis. v⁹ In omnem terram. cum aliis. Incipit passio sanctorum apostolorum Symonis et iude.

Symon cananeus Lc. i. et iudas qui et thadeus dicitur: fuerunt fratres iacobi minoris et filii marie cleophe que alpheo nupta fuit Judas autem primo in mesopotamia et ponto predicauit. Symon vero egypto. Deinde ambo in perfidem venerunt. Et ibidem duos magos zaroem et arphaxat quos matheus de ethiopia fugauerat inuenerunt: Rx. Ecce ego mitto vos

Tunc baradath Lc. ii. dux regis babilonie contra indos ad prelium profectus: nullum a diis suis potuit habere respon

sum. Pergens aūt ad pha
nū proxime ciuitatis: ibi-
dem habuit respōsum qd
propter apostolos qui ve
nerant: respōsum dare nō
possent. ℞. Tollite iugū me-
um. Lcō iii.
Tūc dux eos inquiri fecit. ⁊ in
uentos qui nā essent. vel
qua de re venissent: inqui
siuit. Qui responderunt. si
gen⁹ queris: hebrei sum⁹.
Si conditionē: seruos ie-
su xpi nos eē fatemur. Si
causam salutis nostre cau
sa huc venimus. ℞. Dum
steteritis. Lectio quarta.
Quibus dux respōdit
cū felix reuersus fue
ro: audiam vos. Cui apo-
stoli. Modo magis con-
gruum est te cognoscere il
lum cui⁹ ope possis vince
re. vel certe rebelles paca-
tissimos inuenire ℞. Non
sunt loquele. Lcō quinta.
Quibus dux. dūs ve-
stris potētiores vos
video. finē belli nobis ro
go predicate. Cui aposto-
li. Ut deos tuos menda-
ces esse cognoscas: iube-
mus illis adquisita dare
responsa vt dum dixerint
que ignorant: probemus
eos per omīa esse menti-
tos. ℞. Constitues eos. Lcō vi.
Tunc fantastici grāde
bellum dixerunt esse
futuꝛ: et multum populū
hinc ⁊ inde in prelio ruitu
rū. Tūc apostoli ridere ce
perant. Dixit eis dux. Me
timor inuasit ⁊ vos ride-
tis? Cui apostoli. Noli ti-
mere. quia pax huc nobi-
scum intrauit. ⁊ cras hora
diei tertia: legati indoꝛuz
ad te veniēt ⁊ tue se pote-
stati cū pace subiciēt. ℞.
Nimis honorati sunt. Lc. vii
Tunc pontifices ⁊ risū
leuarunt ⁊ duci dixe
rūt ad hoc isti te securū re
dere volūt. vt dū incaut⁹
fueris: ab aduersariis occu
peris. Cui apostoli. Nō di
ximus tibi expecta vnum
mēsem: sed vnū diē ⁊ cras
i pace victoꝛ existes. Tūc
dux vtroqꝫ custodiri fecit
vt ex rei exitu veraces ho
noꝛarent: ⁊ mēdaces pro
crimine punirēt. ℞. Beati

eritis cũ vos oderint homines
Cũ ergo in Lcõ viii
crastinũ q̃ apostoli predixerant euenisset: et dux pontifices incendere vellet: prohibuerũt apostoli nec hoc fieret cũ ipsi nõ viuentes occidere sed mortuos suscitare missi essent Tũc dux valde miratus et quia eos occidi nõ permitterẽt: et q̃a de bonis illorũ aliqua recipere nollẽt: eos ad regẽ duxit dicens Isti rex sunt dii la tentes in effigie hominũ
R. Nõ vos me elegistis. Lc. ix.
Qũcũ sibi omia presentib⁹ p̃dictis magis narrasset: zelo inuidie magi cõmoti: dixerunt illos malignos esse ꝛ cõtra regnum subtiliter cogitare. Dixit eis dux Si audetis cũ ipsis cõfligite. Cui magi si vis videre quia nobis p̃sentibus loqui nõ poterunt veniant huc viri eloquẽtissimi et si corã nobis loqui ausi fuerit: nos per omia imperitos probatis.
R. Beati qui p̃secutionẽ patiũtur Ps Te deũ. V. Nimis honorati sunt In l. a. Hoc est preceptũ meũ cũ aliis Cap. Iã nõ estis hos. V. Annũciauerũt opa dei An. Vos q̃ reliquistis omia Repetat. a. Ps Benedictus. orõ
Deus qui nos per beatos apostolos tuos symonẽ et iudã ad cognitionẽ tui nomis venire tribuisti. da nobis eorũ gloriã sempiternã ꝛ proficiẽdo celebrare et celebrãdo proficere: Per dominũ
Ad terciã ad sextã ꝛ ad ix capl'a ꝛ R. de apostolis. vt in cõi sctõr apostolorũ
Orõ Deus qui nos p beatos apostolos. vt supra.
Ad vesperas an. Iurauit dominus vt i festiuitate scti iohannis euãgeliste Allã.
V. Nimis honorati sunt amici tui deus nimis confortat⁹ est principat⁹ eorũ Ad Mag. a. Dũ steteritis. Repetatur a.
orõ Deus q̃ nos per btõs aplos Ad compl. V. Te lucis Scti theuderii abbatis. ix. lc. Inuitat. Iust⁹ florebit An Btũs vir. cũ al.

℟ Iustus vt palma. Incipit vita sācti theuderii abbatis ꝛ cōfessoris. Lc. pria.

Ado viennēsis episcopus: fratrib⁹ in cenobiolo beati theuderii cōsistentib⁹ in dn̄o iesu christo eternā salutē. Patris vestri vitā id est bti theuderii. idcirco vestre sanctitati scriptis meis cōmendare disposui: vos ei⁹ exēplis ad amorem vite eterne āplius incitarem. Cupio enī eius imitatores ꝛ emulatores vos existere: cui⁹ patrociniū dei munere acquisisse plurimū congaudeo. ℟ Posui adiutoriū

Huius igitur Lcō. ii. viri primus ort⁹ ꝛ vite pcessus: taliter se habet. Hic btūs vir prouīcia viēnensi ortus. parentib⁹ secundū seculi nobilitatem clarus: facultatib⁹ mūdi honorabilis extitit. Qui cū adhuc puer esset: ad amorē vite eterne anhelare piis studiis cepit. ℟. Veritas mea. Lcō. iii.

At quia claris parentibus ortus. pecuniā non paruā excensu patrimonii acqsierat: vt pfectus christi discipulus existeret. cādare paupibus vt centuplū acciperet. et in futuro vitā eternā possideret: nō distulit. ℟. Iustus vt palma

Lectio quarta.

Sarcina igitur temporali exoneratus: ac seculi veste ad plenū nudatus vt perfectus domino iesu christo seruiret: lunirēse cenobium expetere cogitauit. Parētibus itaqꝫ derelictis ac deo totū se cōmittēs: sub hoc desiderio arelatem ciuitatem expetiit. Ubi tunc sanctus cesarius pontifex habebat: vt solatio pontificis int⁹ per ipsum facilius iter ad insulam monachorum capesceret. Sed dei omnipotentis dispositione actuꝫ est: vt scti pontificis consilio aliquantulum retardaretur. Responsor. Iustus germinabit. ꝛcetera

Lectio quinta.

Ferunt namq; quia pri
uio cũ se cõspexissent
proprijs vocabulis se sa-
lutauerunt. atq; oipoten-
tis dei virt⁹ pariter v trũ-
q; dono gratie ita inspira
uerit. Ut qui ante noticiã
sui non habuerãt mox cor
pore se videntes: quod ve
re dei essent compellatiõe
mutua foris nescientibus
manifestarent. ℟. Jurauit
dominus. Lectio sexta.
Vere instar beatitudi-
nis. vbi plena erit co
gnitio veritatis. vbi vn⁹
integre ⁊ veraciter ab alio
cognoscetur: quando nõ
per speculum ⁊ in enigma
te sed facie ad faciẽ deus
videbit q̃ illuminabit ab
scondita tenebrarũ ⁊ ma
nifestabit cõsilia cordium
℟. Justũ deduxit dñs lc. vii
Rescitis itaq; beat⁹ ce
sarius desiderij ipsi⁹
ardoribus cõgaudẽs. deoq;
omipotenti gratias refe-
rens. sic beatum theuderi
um alloquitur. O famule
dei. si verbis meis assen-
sum dederis: erit dñs tecũ
⁊ cõsilium cordis tui cor-
roborabit. ℟. Beatus vir.
Maneto ali- lc. viii.
quãtisper nobiscũ ⁊
ecclĩastico ordini subdit⁹
quod dei munere tibi ipo
suerimus humiliter susti-
ne: vt sicut scriptura docet
cũ mãsuetudine ⁊ huilita
te opera tua pfeceris. sup
omnẽ gloriam dirigaris.
℟. Ecce vir prudens. lc. ix.
Qui btũs theu-
derius Scio pater be
atissime a dño suis dictũ
Qui vos odit me odit.
Qui vos spernit me sper-
nit. Jdcirco tuis monitis
vt dñi iussionibus parere
nõ differam Substitit ita-
q; btũs theuderius secun
dũ voluntatẽ beati cesa-
rij et die noctuq; ieiunijs
vigilijs. et orõnibus vo-
tũ animi sui deo cõmittẽs
nõ paruã leticiã pfectus
sui tam pontifici quã cle-
ro contulit. ℟. Sint lumbi.
ps. Te deum. V⁹. Amauit
eum dñs. Jn laud. añ. Fi-
delis seruus et prudens. Cap
Justus cor suũ V. Os iusti.

An. Euge serue bone. Orō. Intercessio nos. Ad terciā ad sextā et ad nonam capl'a ꝛ ℟. sicut de vno cō fessore. Orō. Intercessio nos. Ad vesp'as cap. Iustus cor suū. ℣. Iustus vt palma. An. Quinqꝫ michi domine. orō Intercessio nos Ad compl. ℣. Te lucis

Sancti quintini martir. Et vigilia oim s. tōꝝ. Ad vespas cap. Beatus vir qui in sapia. ℣. Gloria et honore. An. Hic est vere martir. orō Letet' ecclesia. Inuitatoriū Regē martirū. An: In lege dñi. Cū aliis. ℣sus. Gloria et honore. Lectioēs de hystoria biblie. ℟. Gloria ꝛ honore. et duo sequentia. ℣. Magna est gloria ei' In laud. an. Qui me confessus fuerit. Cap. Beatus vir qui in sapia. ℣. Stola iocū. An Iste sctūs Orō Letetur ecclesia. Ad terciā ad sextam et ad nonā capl'a et ℟. sicut de vno martire. Orō. Letet' ecclesia Festiuitas oim sanctoꝝ. Eodem die sancti cesarii martiris. Cantores ꝛ laudes Ad vespas sup psal. anti. Fulgebūt iusti et tanquā scintile in arūdineto discurrent iudicabūt nationes et diuūt ineternū. Psalmi feriales illi' diei. Capitulum.

Sancti ludibria et verbera experti insuper ꝛ vincula ꝛ carceres lapidati sunt secti sunt temptati sunt: ꝛ in occisione gladii mortui sunt pro christo ℣ Exultent iusti. Ad Mag. an Sanctū et verū lumē et admirabile ministrans lucē his q̄ p'manserūt in agone certaminis accipiūt ab ip'o splendorē sempiternū in quo assidue felices letantur. Repetat' iterū. an.

Oñe deus Oratio. noster multiplica super nos gratiā tuā: ꝛ quorū preuenim' gloriosa solemnia tribue subsequi in sctā professione leticiam. Per dñm: Ad compl. ℣. Iesu saluator. Inuitator. Regem regū dñm venite adoremus. Quia ipse est corona sāctorū omniū. ps. Uenite. In primo noct. an. Ecce in

nubibus celi dñs veniet in potestate magna ps Dñe dñs noster. Añ. Scta maria succurre miseris iuua pusillanimes refoue flebiles ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuo femineo sexu. ps. Eructauit. Añ. Factũ est silentiũ in celo dũ drago cõmitteret bellũ et michael pugnauit cũ eo et fecit victoriã allã. ps Benedic. ℣. Exultẽt iusti.

Lectio prima

Legimus in ecclesiasticis hystoriis qd sctũs bonifaci⁹ q quart⁹ a bto gregorio romane vrbis episcopatũ tenebat: suis precibus a foca cesare impetrauerit donari eccle christi tẽplũ rome: qd ab antiquis pantheon antea vocabat: q hoc quasi simulacrũ ouiũ videret esse deorũ. In quo eliminata omni spurcicia: fecit ecclesiã scẽ dei genitricis ac oim martirũ xpi. vt exclusa multitudine demonũ. multitudo ibi sctõꝝ i memoria haberet. et plebs vniuersa in capite kalendarũ nouembriũ. sicut i die natalis domini ad ecclesiã in honore oim sanctoꝝ consecratã cõueniret. ibiq; missarum solẽnitate a presule sedis apostolice celebrata. omnibusq; rite pfectis: vnusqsq; in sua cũ gaudio remearet. ℟. In principio erat verbũ et verbũ erat apud deum et deus erat verbũ Hoc erat i principio apud deũ. ℣. Sicut eñ habet pater vitã in semetipso sic dedit et filio vitã habere in semetipso Hoc erat Gloria patri et filio et spũi sancto. Apud deum.

Lectio secunda

Ex hac ergo consuetudine scte romane ecclesie. crescẽte religioẽ christiana decretũ est: vt in ecclesiis dei que per orbem terrarũ longe lateq; construũtur. honor et memoria oim sanctoꝝ i die qua prediximus haberetur. vt quicquid humana fragilitas per ignorantiã vel negligentiã: seu per occupatione rei secularis in solẽnitate sanctoꝝ minus plene peregisset: in hac sanc

ta obseruatione solueret. quatenus eorum patrocinijs protecti. ad superna polorum gaudia peruenire valeamus. R. Felix valde es sacra virgo maria et omni laude dignissima Quia ex te ortus est sol iusticie christus deus noster. V. Ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo sexu sentiant omnes tuum iuuamen quicunque celebrant tuam sanctam commemorationem. Quia ex te. Gloria patri et filio et spiritui sancto Christus deus noster. Lc. iii.

Nunc ergo fratres carissimi in omnium primordijs sanctorum nobis nominare. laudare. ergo et glorificare concedet eum qui cunctos condidit sanctos. per quem omnia facta sunt. per quem cuncta elementa subsistunt. cuius maiestas nec incipit nec desinit in seculum. vt merito omne principium ac finis creature nominet: sicut de eo per quendam prudentem dictum est. Omnis sapientia a domino deo est. et cum illo fuit semper. et est ante euum. R.

Factum est silentium in celo dum committeret bellum drago cum michaele archangelo audita est vox milia milium dicentium. Salus honor et virtus omnipotenti deo. V. Et proiectus est ille drago magnus ipse ducit vniuersum orbem et facte sunt voces magne dicentes. Salus. Gloria patri et filio et spiritui sancto. Repetatur iterum. R.

In secundo noct. a. Inter natos mulierum non surrexit maior iohanne baptista. psalmus. Domine quis habitabit. An. Tradent enim vos in consilijs et in synagogis suis flagellabunt vos et ante reges et presides ducemini propter me in testimonium illis et gentibus. psal. Celi enarrant gloriam dei. Antiph. Isti sunt sancti qui pro dei amore minas hominum contempserunt. christi enim martires in regnum eternum exultant cum angelis. O quam preciosa est mors sanctorum qui assidue assistunt ante dominum et ab inuicem non sunt separati. Psalmus Deus venerunt gentes. V. Iustorum anime in manu dei sunt. Lco. iiii

Beata dei genitrix et semper virgo maria templū dn̄i sacrariū spūssancti. virgo ante partū. virgo post partū: p̄sentis solemnitate diei cū suis virginibus. expers nullomodo credenda est. Que dei populū faciēdo monebat spnere perituri luxus seculi ac lenocinia mortalis nature declinare. carnis pudiciciā cū virginitatis honore intra cordis hospicia obseruare. eāqꝫ oīm virtutū reginā. fructū salutis ꝑpetue: sociā esse angeloꝝ suis affirmabat exemplis. ℟. Inter natos mulierū nō surrexit maior iohanne baptista. Qui viam dn̄o p̄parauit in heremo. ℣. Hic venit in testimoniū vt testimoniū phiberet de lumine. Qui viā Gloria patri et filio et spiritui sctō. In heremo. Lcō quinta.

Qui superna celoꝝ regna spiritibus āgelicis: ad laudem et gloriam atqꝫ honorē nomis sui atqꝫ maiestatis. in ꝑpetuū miro ordine collocauit. De quibus plura loqui ꝑtimescimus: quia soli deo scire est quomodo eoꝝ nobis inuisibilis absqꝫ cōtagione seu diminucione. in sua solum puritatis consistat natura: sed tamen nouē esse angeloꝝ ordines ad dei iudicia atqꝫ ministeria cōplenda testāte sacro eloquio cognouimus quorum principatus atqꝫ potestates. subtilit̄ ac mirabiliter dei oīpotētis nutu distinguntur. ℟. Tollite iugum meum sup vos dicit dn̄s et discite a me quia mitis sū et hūilis corde. Iugū em̄ meum suaue est et onus meū leue. ℣. Uenite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et inuenietis requiem animabus vestris Iugū em̄ meū. Gloria patri et filio et spūisancto. Leue. Lc. vi

Huic athlete dei elect᷒ concordat duoden᷒ apostoloꝝ numer᷒: quos a primis miraculoꝝ virtutibus ad componendum noue fidei fundamentum erigendūqꝫ tenere adhuc statuꝫ eccl'ie prouidencia

diuina ex oibus quos ca
piebat mūdus elegit. vt i
omnē terrā exiuit son⁹ pre
dicationis ⁊ i fines orbis
terre eorum precedederet
verba. Qui vere vince id
est xpo tanquā palmites
adherentes: quorꝫ fruct⁹
in eternum permanēs nō
marcescit. Quib⁹ ipse dn̄s
locutus est dicens. Uos
estis lux mundi. Et nō po
test ciuitas abscōdi supra
montem posita: necꝫ accē
dunt lucernam ⁊ ponunt
eam sub modio sed supra
candelabrū: vt luceat om
nibus q̄ in domo sunt. ℟
Beati qui per secutionē paciū⁄
tur propter iusticiam. Quoniā
ip sorum est regnū celorum. ℣.
Beati pacifici qm̄ filii dei voca
buntur. Qm̄. Gloria patri ⁊ fi
lio ⁊ spūisancto. Repetatur
iterū ℟. In .iii. nocturno
An̄. Flagrabat in beatissimis
martiribus gloriosus ardor qꝛ
trucidēti ferro colla submitūt
qui sub maximiano perēpti sūt
quos multitudo angelorū cum
gaudio suscepit. ps Benedi
cā. An̄ Prudentes virgines
aptate lampades vestras ecce
spōsus venit exite obuiā ei. ps.
Deus nr̄ refugiū. An̄. Ecce
apparebit dn̄s et nō mētietur
si morā fecerit expecta eū quia
veniet et nō tardabit allā. ps.
Dn̄s regn̄. exul. ℣. Sancti
per fidē vicerūt regna. Lc.
vii.
Adhuc tamen
aliquid de hac cadē
tam pulcra atqꝫ p̄clara fe
stiuitate loqui incipiam⁹
que nō solū angelorꝫ spi⁄
ritib⁹. verūetiā sctis omi⁄
bus qui i terra sunt ab ex⁄
ordio mūdi p̄creatis ho⁄
norabiliter dedicata cōsi⁄
stit. Ex quib⁹ primi fuerūt
patriarchevitn religiosi at
qꝫ gliosi i vita sua. Patres
p̄phetarū ⁊ aplorꝫ quorū
memoria nō derelinquet
et nomē eorū manet ine⁄
ternū: quia deo digni in⁄
uēti sunt. Fide p̄clari. ho⁄
spitalitate p̄cipui: astuti i
sensu. sapiētes in opere. re
bus secularib⁹ locupleta⁄
ti: reparatores orbis atqꝫ
recreatores. Justicia insi⁄
gnes. longanimi i spe. o⁄
bediētes in p̄ceptis. cre⁄

duli in promissionib⁹. susceptores angelorꝫ effecti facie ad faciem deū vidētes. In consilio prudētes i preliis victoriosi. ℟. Flagrabat in beatissimis martiribus gloriosus ardor. Quia trucidanti ferro colla submittūt. ℣. In sctōrū deuocionib⁹ sanctus mauricius triūphauit sanctorū gloriā beatus exuperius ordinauit. Quia trucidāti. Gloria patri ꝛ filio ꝛ spiritui sancto. Submittūt. Lcō octaua

His subiectū est triumphale martirꝫ nomē qui per diuersa tormentorꝫ genera xpī passionem. nō lassessentibus precordiorꝫ mentib⁹ imitabant. Alii ferro perempti. Alii flāmis exusti. Alii flagris verberati. Alii vectib⁹ perforati Alii cruciati patibulo. Alii viui decoriati. Alii vinculis mācipati. Alii liguis priuati. Alii lapidibus obruti. Alii calore afflicti. Alii frigore cruciati. Alii vero trūcatis manib⁹ siue ceteris membris. spectaculū cōtumelie in populis:

nudi propter nomen dñi portantes. Hi sunt triumphatores ꝛ amici dei. qui contemnētes iussa scelera torū principū. modo coronant. ꝛ accipiūt palmas laborꝫ quia fundati erant supra firmaꝫ petram id est xpm. ℟. Offerentur regi vgines dño post eā pro īme ei⁹ offerentur tibi. In leticia ꝛ exultatione. ℣. Prudentes virgines aptate lampades vestras. ecce spōsus venit exite obuiā ei. In leticia. Gloria patri ꝛ filio ꝛ spūi sancto. Et exltatioē. Lcō ix.

Habuisti vero sacerdotibus. atq̧ doctorib⁹ siue cōfessorib⁹ huius festiuitatē diei nō ignotā esse credim⁹: qui corda fideliū spiritaliter quasi ymbribus irrigāt celestib⁹. vt feliciter proferre immarcessibilē bonorꝫ operū possint fructū: qui talēta sibi credita nō solū reddere. verum etiā cuꝫ vsura. sine fraude amplificare curauerūt: q̄a bonū qd per gratiā spūs sancti intelligēdo didicere. nō soluꝫ sibimet tantū

modo. sȝ et aliis subiecto-
rum mentib⁹ profuturum
secundum apostoli precep
tum. arguẽdo. obsecando
increpando. curamq; faci
endo. inserere nitebantur.
℟. Ecce apparebit dñs super
nubẽ candidã Et cũ eo sancto-
rũ milia habens in vestimento
et in femore suo scriptũ rex re-
gũ et dñs dominantiũ. ℣. Ap
parebit dñs in fine et nõ men-
tietur si moram fecerit expecta
eum quia veniẽs veniet Et cuȝ
eo. Gloria patri et filio et spi-
ritui sancto. Repetat̃ iterũ
℟. ps. Te deum. ℣⁹ Exul-
tabunt sancti in gloria: In
laudib⁹ añ. Post partũ vir
go inuiolata permãsisti dei ge
nitrix intercede pro nobis. Añ
Dum cõmitteret bellum drago
cũ michaele archangelo audita
est vox milia miliũ dicentiũ sa
lus deo nostro. Añ Uos q̃ re
liquistis omnia et secuti estis
me centuplũ accipietis et vitã
eternam possidebitis. ã. Ora
pro nobis beate mauricii vt di
gni efficiamur promissionibus
christi. Añ. Omẽs sancti quã
ta passi sunt tormenta vt secu
ri peruenirent ad palmã mar-
tirii. Capitulũ. Sancti lu-
dibria. vt supra. ℟⁹. Clama-
uerunt iusti. Añ. O quã glo-
riosum est regnũ in quo cũ chri
sto gaudent omnes sancti amit
ti stolis albis sequũtur agnuȝ
quocũq; ierit. Iterũ repetat̃
Omnipotens sem- añ. Orõ
piterne deus q̃ nos
oĩm sanctorũ merita sub
vna tribuis celebritate ve
nerari. quesumus: vt desi-
deratam nobis tue propi
ciationis abundantiam:
multiplicatis intercessori
bus largiaris: Per domi-
nũ. Ad terciam ad sextã
et ad nonã capitulũ. Sã-
cti ludibria. ℟. sicut pluri
morũ martirum. oratio.
Omnipotens sempiterne
deus q̃ nos oĩm sanctorȝ.
Ad vs. pi feriales illi⁹ diei
ãe. de laud. dicant̃. Allã.
℣. Iudicabunt sancti nationes
et dominabũtur pplis et reg-
nabit illorum rex in eternum.
Antiph. et triũphet. Bea-
ti estis sancti dei omnes qui
meruistis consortes fieri ce-
lestium virtutum: et perfrui

claritatis gloria ideoq3 precas
mur vt memores nostri interce
dere dignemini pro nobis ad
dñm deũ nrm. ps Mag. or.

Omps sempiterne de⁹ qui nos oim sancto rũ tuoꝝ mltiplici facis ce lebritate gaudere. cõcede ppicius: vt sicut illoꝝ cõ memoratione temporali gratulamur officio: ita p petuo letemur aspectu. Per. Ad compl. y⁹ Te lu cis Sctí georgii epi vie nensis Clas Inuitat Re gem confessorũ Añ Btũs vir cũ aliis. ẏ. Justus vt pal. ma florebit. Si due reriuis tates vni⁹ cõfessoꝝ: vna post aliã sup ebdomadaz euenerint. dicat fx Posui adiutoriũ; tria ⁊ tria. pl. Te deũ. In laud. ã. Fidelis ser uus et pru. Die sequẽti añ. Btũs ille seruus. Cap. Ju stus coꝛ suũ. Añ. Similabo oro Da quesumus omps deus. Ad terciã ad vi. et ad nonã capl'a ⁊ fx sicut de vno cõfessore. orõ. Da quesum⁹ Scti dominini epi vienii. Clas Ad vespe ras cap. Justus coꝛ suum ẏ⁹ Justus vt pal Añ. In nõ orõ Da quesumus Inui tatoriu. Regem confessorum Añ Btũs vir cũ aliis. ẏ⁹. Justus vt palma. Lcões de hystoria biblie. fx. ⁊ ã. in laud. dicãtur sicut decla ratũ fuit supius Cap. Ju stus coꝛ suũ ẏ⁹ Os iusti añ Similabo. orõ. Da que su mus. Ad terciã ad sextam et ad nonã cap. ⁊ fx. sicut de vno cõfessore. orõ Da quesumus: Sctõꝝ marti rũ claudii. nicb ostrati. sim phoriani. castorii ⁊ simpli cium. Ad vespas capitul. Justi in perpetuũ. ẏ. Exul tent iusti Añ. Istorũ est enim.

Presta quesum⁹ orõ omps deus vt q̃ glorio sos martires claudiũ: ni cb ostratũ. simphorianũ. castoriũ atq3 simplicium fortes in sua cõfessione co gnouimus. pios apud te in nostra intercessioẽ sen tiamus. Per dñm. vl' orõ Infirmitatẽ nostram. vt supra. in septẽ fratrũ. Jn uitat. Regẽ martirũ. añ Be

sti pauperes. Cũ aliis. v⁹. Exultent iusti Lctões de hystoria. ℞. Justorũ anime. Et duo sequẽtia. v⁹ Exultabunt sancti. In laud. ã. Justorũ anime Cap. Justi i ꝑpetuũ. v⁹ Clamauerunt iusti An Isti sunt sancti. orõ Presta quesum⁹ vt sup. ã. Scta legio. orõ Infirmitatẽ. vt sup. Ad terciã ad sextã et ad nonã capl'a. 7 ℞. sicut plimoꝝ martirũ. orõ. Presta quesum⁹ Scti theodori martiris. Ad vespas cap. Btũs vir q̃ in sapia. v⁹ Gloria et honore. An. Hic est vere martir. Oratio.

Deus q̃ nos beati theodori martiris tui cõfessione gliosa circundas et protegis. presta nobis ex eius imitatione pficere et orõne fulciri. Per dñm Inuitat. Regẽ martirũ. An In lege dñi cum aliis. vsus Gloria et honore. Lcões de hystoria. ℞ Gloria 7 ho ℞ Dñe preuenisti. ℞. Posuisti dñe. v⁹ Magna est gloria ei⁹ In laud. ã. Qui me cõfessus fuerit Cap. Btũs vir q̃ in sapia.. v⁹ Stola iocũditatis An Iste scrũs. orõ Deus q̃ nos beati theodori. Ad terciã ad vi. et ad nonam capl'a 7 ℞. sicut de vno cõfessore. orõ Deus qui nos beati theodori Sancti martini epi 7 cõfes. Et scti mẽne mris. ix. kl. 7 cantores. Ad vespas cap. Just⁹ cor suũ. v⁹ Iustus vt palma An Martinus abrahe. Repetatur ã. vt in trãslatiõe scti martini Orõ Deus q̃ conspicis. Quere vt supra Inuitat. Preocupemus faciem dñi in cõfessione scti martini. ps. Venite. In prio noct. añ. Martinus adhuc cathecuminus hac me veste cõtexit ps Btũs vir. An Beatus martinus dixit iuliano chri sti enĩ sum miles pugnare michi nõ licet. ps Quare fremu. An Ego signo crucis nõ clipeo protectus aut galea hostium cuneos penetrabo securus ps Dñe quid multipl. v⁹. Justus vt palma. Incipit vita scti martini turonensis episcopi.

Lectio prima.

Igitur martinus sabarie pannonioꝝ oppido oriūdus fuit: sed intra ytaliā ticini alitus est: parentibꝰ secundū seculi dignitatē nō infimis: gentilibus tamē: Pater miles primū post tribunus militum fuit. Ipse armatā militiam in adolescentia secutus: inter seculares alas sub rege constantio: deinde sub iuliano cesare militauit. ℟. Hic est martinus electus dei pontifex cui dn̄s tantam gratiā conferre dignatus est Ut in virtute potētie ipsius mereretur fieri triū mortuorum suscitator magnificus. ℣. Glorificauit illum in cōspectu regū et dedit illi gloriā suam. Ut in virtute

Lectio secūda

Non tamen sponte q̄a primis fere annis diuinā potius seruitutē sacra illustris pueri inspirauit infantia. Nam cū esset annoꝝ decē: iuitis parentibus ad ecclesiā confugit. seq̄z cathecuminū fieri postulauit Mox mirū in modū totus in dei opere cōuersus: cū esset annorū duodecim: heremū cōcupiuit. fecissetq̄z votis satis si etatis infirmitas nō obstitisset: aninꝰ tamen eius aut circa monasteria aut circa ecclesiā semꝑ intentus meditabat̄ adhuc in etate puerili quod postea deuotus impleuit. ℟. Oculis ac manibꝰ in celū semper intētus Inuictū ab orōne spiritū nō relaxabat. ℣. Statuit illi dn̄s testamentū sempiternū et beatificauit illū in gloria Inuictum

Lcō tercia

Sed cum editum esset a regibus vt veteranorū filii ad militiā scriberētur: prodente patre qui felicibus eius actibus inuidebat: cum esset annoruz quīdecim raptus ⁊ cathenatus: sacramētis militaribus implicatus est: vno tantū seruo comite contētus: cui tamen versa vice dn̄s seruiebat: adeo vt plerūq̄z ei ⁊ calciamēta ipse detraheret et ipse detergeret cibū simul caperēt: hic sepius ministraret. ℟. Be

atus martinus obitũ suũ longe ante presciuit dixitqz fratribus suis dissolutionẽ sui corporis imminere Indicabat eñ se iã resolui. ꝟ. Dixerunt discipuli ad beatũ martinũ cur nos pater deseris aut cui nos desolatos relinqs Indicabat. In scdo noct. añ. Martine misit nos dñs tibi in auxiliũ ferre et rusticã multitudinẽ effugare ps. Cum inuocarem ex. Añ Imposita manu puero beatus martinus, immundum ab eo spm eiecit ps Verba mea auribus percipe et cetera Añ Ora pro nobis bte martine vt digni efficiamur pmissionibus christi. ps. Dñe dñs noster ꝟ. Amauit

Lectio quarta.

Triennium fere ante baptisma in almis fuit integer. tamẽ ab his viciis quib' illud hominũ genus implicari solet Multa illi circa cõmilitones benignitas mira caritas patiẽtia vero atqz humilitatis vltra humanũ modũ. Nam frugalitatẽ laudari in eo non est necesse: qua vti vsus est: vt iã illo tempore nõ miles sed monachus putaret Quibus rebus ita sibi oms cõmilitones suos deuinxerat: vt eũ miro affectu putaretur ℟. Dixerunt discipuli. Quere in translatione sancti martini. Lectio quinta.

Nec dum tamen regeneratus in xpo agebat quendã in bonis operibus baptismatis candidatũ assistere scilz laborãtibus: opem ferre miseris alere egentes vestire nudos Nichil sibi ex militie stipendiis preter quotidianũ victũ reseruabat. Iã tũc euangelii nõ surdus auditor: de crastino nõ cogitabat. ℟. O beatũ virum Quere supra. Lcõ sexta.

Quodaz itaqz tẽpore cum iam nichil preter arma et simplicem militie vestem haberet: media yeme que solito asperior inhorruerat adeo vt plerosqz vis algoris extingueret obuiũ habz i porta ãbianẽsiũ ciuitatis paupem

nudū. Qui cū pretereun-
tes: vt sui misererētur oraret
omnesq miserū perirent: i-
tellexit vir deo plenus si-
bi illū aliis miam nō pre
stantibus reseruari. quid
tamē ageret nichil preter
clamidē qua indutus erat
habebat: iam eni reliqua
in opus simile cōsumpse-
rat. ℟. Martinus abrahe.
Quere vt supra. In iii. no
cturno. añ. Cōfido in dño quia
filia mea precibus tuis reddi-
ta sit sanitati. ps. Dñe quis
ha. añ. Tetradius cognita dei
virtute ad baptismi grām puenit
ps. Dñe in virtute. añ. Do
minus iesus xps non se inquit
purpuratum nec dyademate re
nitentem se venturū esse predi-
xit. ps. Dñi est terra. ℣. Iu
stum deduxit dñs Lcō. vii.

Arrepto itaq ferro quo
accinctus erat: mediā
diuidit. partemq eius pau
peri tribuit reliqua rursus
induitur. Interea de circū
stantibus risere nonnulli:
quia deformis esset et trū
catus habitu videretur. Mul
ti quidem quibus erat mēs

seniorum altius gemere cepe
runt: quod nichil simile fecis
sent. cū vtiq plus haben
tes vestire pauperem sine
sua nuditate potuissent.
℟. Elegit eum dñs. vt i coi
confessorum Lcō octaua.

Nocte igitur i secuta cū
se sopori dedisset. vi-
dit christum clamidis sue
qua pauperem texerat par
te vestitum intueri christū:
vestemq quā dederat iu-
betur agnoscere. Mox ad
angelorum circūstanciū mul
titudinē audiuit iesum cla-
ra voce dicentem. Marti
nus adhuc cathecuminus
hac veste contexit. ℟. Col-
laudabunt. vt in coi cōfesso
rum. Lcō. nona.

Vere memor dñs dic-
torum suorū que āte
predixerat: quam diu feci-
stis vni ex minimis istis:
michi fecistis: se in pauore
pere professus est fuisse ve
stitum. et ad cōfirmandum
tam boni operis testimo-
niū: in eodē se habitu quē
paup acceperat est digna-
tus ostēdere. Quo viso vir

beatissimus: nō in gloria est elatus humana sed bonitatē dei in suo opere cognoscēs cum esset annoꝝ duo deuiginti ad baptismū conuolauit. ℟. O quātus luctus hominū quāta precipue merentiū lamenta monachorū. Quia et piū est gaudere martino et piū est flere martinū. ℣. Beati viri corp⁹ vsqꝫ ad locū sepulchri ymnis canora celestis turba prosequitur. Quia et piū. ps. Te deū. ℣. Amauit eū. In laud. a. Dixerūt discipuli ad beatū martinum cur nos pater deseris aut cui nos desolatos relinquis inuadent eñ gregem tuū lupi rapaces. Añ: Oculis ac manibus in celū semp intentus inuictum ab orōne spiritū nō relaxabat allā: Añ. Martinus abrahe. quere supra i trāslatione ei⁹ Añ. Euge serue bo. vt i cōi cōfes. a. Sacerdotes dei. vt etiā i cōi cōf. cap. Justus cor suū. ℣. Os iusti. Añ. O quantus luctus. Repetat añ. Quere i trāslatione scti martini. Orō. Deus qui cōspicis. Ad terciā ad sextā et ad nonam capl'a et ℟. sicut de vno cōfessore. orō Deus qui conspicis. Ad vespas añ. sup psalmos. Dixerūt discipuli. Añ. Oculis ac manibus. Añ. Martinus abrahe. Añ. Ora pro nobis. Añ. Euge serue bone. Allā. ℣. Justus germinabit sicut lilium et florebit ineternū ante dñm. Ad Mag. añ. et triūphetur. O beatū virū cuius anima paradisum possidet. vnde exultant angeli letātur archangeli. chorus sanctorū proclamat turba virginum inuitat mane nobiscū ineternū. orō. Deus qui conspicis. Ad compl. y⁹. Te lucis

Sancti yficii epi vień. et confes. Clas. Inuitat. Regē confessorū. Añ. Beatus vir. ℣. Justus vt palma. Lectioēs de hystoria biblie ℟. Posui adiutoriū: et duo sequētia. ps. Te deū ℣. Amauit eū. In laud. a. Fidelis seruus et prudens. Cap. Justus cor suū. ℣. Os iusti Añ. Similabo. Orō Da que sumus ops deus. Ad terciā ad sextā et ad nonam

capl'a r R. sicut de vno cõ fessore. orõ. Da quesum⁹: Scti bricii epi Et sancti leoniani abbatis Clas Ad vespas cap. Iusti i ppetuū v⁹ Exultent iusti An Sancti qui sperāt in dño. vt in coi plimoꝝ confessorū. orõ Deus qui nos sctõꝝ tuoꝝ vt in coi vt supra. Inuitak. Regem confessorū. añ Beati paupes Cū aliis v⁹ Exultent iusti Incipit vita sancti bricii turonensis episcopi Lcõ prima

Igitur post excessum beati martini turonice ciuitatis episcopi. summi et incõparabilis viri: de cui⁹ ṽtutib⁹ magna apd nos volumia retinetr. Sctūs bricius ad epātū succedit Atvo hic brici⁹ cū esset pri meue etatis iuuenis sctõ martino adhuc viuēti in corpore multas ferebat isidias: pro eo quod eodē tēpore cor facile sequeretr. Quadā nāqz die dū quidam infirm⁹ medicinā expeteret: bricius adhuc diaconus in platea cõuenit. Cui simpliciter ait. Ecce ego prestolor btm̄ virū: et nescio vbi sit vel quid operis agat Cui bricius. Si inquit delirū illū queris: prospice eminus Ecce celū solite: sicut amens respicit. R. Absterget deus

Lc. ii.

Cūqz pauper ille occursu reddito quod petierat impetrasset bricio diacono btūs martinus alloquitur En ego brici: delirus tibi videor? Cūqz ille cõfusus hec audiens dixisse se denegaret ait sctūs martinus Nonne aures mee ad os tuū erant: cū hec emin⁹ loquebaris? Amen dico tibi. qa obtinui apd deū: vt post me ad põtificatus honorē accederes: sed noueris te in epātu mlta aduersa passurū. R. Salus aūt Lc. iii

Bricius hec audiens: irridebat eū dicens: Nõne verum dixi istum delira verba proferre? Sz et presbiterii bonore preditus: sepius beatum martinū conuiciis lacessiuit:

Adeptum ergo consentientibus ciuibus pontificat⁹ officium: orationi vacabat Quia quãquã esset superbus et vanus: cast⁹ tamen habebatur corpore: ℟. Mirabilis deus. ps. Te deum ℣⁹ Exultabunt sancti.
In laud' añ. Tanquã aurum. Capitulũ Justi in perpetuũ. ℣⁹ Clamamauerũt iusti. Añ Sancti per fidem Orõ Deus qui nos sanctoruz tuorum Ad terciam ad sextã et ad nonã cap̃la et ℟. sicut plurimoꝝ martiꝝ Orõ Deus qui nos sctõꝝ
Scti ruffi epi et confes. Cl'as Ad vesp̃as cap̃lm: Justus cor suũ. ℣⁹ Justus vt palma. añ In fide Oratio Da quesum⁹ Inuit. Regẽ cõfes. Añ Btũs vir Lũ aliis ℣⁹ Justus vt. l'c. de hystor. Si due vel tres festiuitates vni⁹ cõfes. vna post aliã sup ebdomad. euenerit dicãt ℟ Posui adiutoriũ tria τ tria In l'. ã. Fidel' seruus. ã. Btũs ille seru⁹. ã. Euge. et dicant' vna post aliã Cap Justus cor. ℣. Os iusti ã. Simulabo Orõ Da q̃s Ad iii. ad vi τ ad ix cp̃ τ ℟ sicut de vno cõfes. oꝝ Da q̃s
Scti eumundi epi τ cõf. totũ agat' sicut de vno cõfes. orõ Da quesumus.
Sancti eucherii epi et cõfessoris agat' sicut de vno cõfessore orõ Da quesumus
Sctõꝝ epõꝝ namacii τ aniani atq; hugonis Cl'as Ad vesp̃as cap Justi i perpetuuz ℣⁹ Exultent iusti ℟ Scti q̃ sponte De⁹ q̃ nos sctõꝝ Inuitat' Regẽ confessorũ añ Bti pauperes cuz aliis ℣⁹ Exultẽt iusti Leões de hysto. ℟ Absterget deus ℟ Salus autem ℟ Mirabilis vt in cõmuni plimoꝝ martiꝝ ps Te deum ℣⁹ Exultabunt sancti In laud' añ Tanquã aurũ. Cap Justi in perpetuum ℣⁹ Clamauerunt Añ Sancti per fidem Oratio De⁹ qui nos sanctorum tuorum Ad terciam ad sextam et ad nonam capitula et ℟ sicut plurimorum confessorum oratio Deus qui nos sanctorum tuorum

Sctoꝝ martirũ romani barralli ⁊ ysicii. Clas. Ad vesperas cap. Iusti in perpetuũ. ℣. Exultent iusti. An. Istorũ est eni. Orõ. Deus qui nos concedis. Inuit. Regẽ martirũ. An. Beati pauperes cũ aliis. ℣. Exultent iusti. Incipit passio sanctoꝝ martirũ romani barrale et ysicii. Lc. pria.

Tẽporibus diocleciani et maximiani imperatoꝝ cũ esset psecutio i partibus orientis et apd antiochiã dñs diabolicã iussionẽ per famlos suos id est romanũ. ysiciũ. et barralã paruulũ. supare dignatus est: volente asclapiade prefecto ingredi et irrũpere ecclesiã dei. sctũs romanus cucurrit ad ecclesiã. et sedentibus ypodiaconis ad hostia dixit. Asclepiadem prefectũ demonioꝝ. comperi velle ingredi ecclesiã dei nostri. Stemus ergo fideliter fratres in nomie dñi: et eum per virtutẽ iesu christi confundẽtes repellamus. Cũq hec diceret quidã audientes ista nũciauerũt prefecto. Qui mittens de officialibus quosdã: exhiberi romanũ precepit. Cũq ei fuisset oblatus. dixit ad ipsum. Dic michi dãnatione dignissime quid tibi visum est. vt volente me ingredi ecclesiã. tu vt prohiberes ante pdixeres: Romanus respondit. Nõ est plane iustum: vt homo indignus et habẽs manus pollutas: ecclesiã dei veri ingrediaris. ℟. Iustoꝝ anime. ⁊ cetera. Lcõ. ii.

Asclepiades dixit. Per solem iuro et inuictissimos impatores: quia ingredior et te grauissimis tormentis affectũ necabo. vt hi pertimescant qbus me ingressurũ nũciasti. Romanus respondit. Per dñm solis iuro. q nisi iussus fuerit nõ oritur: qd nec illuc ingrediens. nec tuas pertimesco penas. ℟. In paucis vexati. L. iii.

Prefectus iussit cũ suspendi i eculeo. Et cũ

torqueret respiciens in celum facta est facies ei⁹ leta valde. Et dixit infelicissime hominū asclepiades cognosce quantā virtutē dat dn̄s seruis suis credētibus in se: vt non tantū tormenta a vobis illata non sentiāt. sed etiā supatos vos et victos cōfundant Tūc prefectus iussit eum de eculeo depositum plūbo tundi: et nouacula acutissima radi eius maxillam. ℟. Tanquā aurum. ps Te deum. In laud. an̄ Iustorū anime. Cap̄. Iusti i perpetuū. v⁹. Clamauerunt. an̄. Isti sunt sancti. Oratio Deus qui nos concedis. Ad terciā ad sextā et ad ix capl'a ℞ ℟. sicut pl'imorum martirū. Orō Deus q̄ nos cōcedis. Sanctorum martiru seuerini exuperii ℞ feliciani. ix. l'c. Ad vesperas cap̄. Iusti in perpetuū: v⁹ Exultent iusti. An̄. Istorū ēst

Infirmitatem em̄. orō nostrā quesumus dn̄e propicius respice: et mala oia que iuste meremur sāctorum martirū tuorum seuerini. exuperii. et feliciani intercessione auerte. Per dominū Inuitat. Regē marti rū. An̄. Beati paupes. cū al. v⁹ Exultent iusti. Incipit passio sanctorum martirum seueri exuperii et feliciani.

Victorias Lc. prima martirū ℞ agones feliciter consūmatos: multi scriptorum memorie tradiderūt. et antiqua certamina virorum insigniū. seculis futuris litteris mandauerūt. Sed ego descriptur⁹ martirū antiquā memoriā primū inserere volui locū natiuitatis illorum. necnō et passionis. ac deinde tempus tante antiq̄tatis. ℟. Iustorū anime.

Nobilissima igit l'. ii. galliarū viennensiū ciuitas legitur. ex qua ortus natiuitatis. seuerini. exuperii et feliciani esse p̄bibetur: fama veridice locutionis. Que a venerio exule condita vt eusebius in cronicorū libris refert quarta etate mūdi. prius-

quã romae arces a remo
⁊ romulo geminis cõdẽ
rentur. ℟. In paucis vexati.
Post modũ Lc.iii.
vero iulii cesaris tem
pore quicq ex principibus
romanoꝝ senatorie digni
tatis eam decentius con
struxerũt: et quicq castris.
totidẽq legionib⁹ insig
nitã cingentes eã muris
a flumine vsq ad flumen
totius gallie primatẽ con
stituerunt. ℟. Tanquã aurũ
Hec autẽ ciui Lc.iiii.
tas in honore centũ
deoꝝ. illoꝝ religione aulã
conditã habuit. Sed sicut
religione vana ac ritu pa
ganoꝝ insignis: sic dein
de vera diuinoq cultu cla
rissima ꝑnotatur. ℟. Iusti
in perpetuum. Leõ quinta
Siquidẽ principia euã
gelice predicationis.
ita sibi nũciata sunt: cum
paulus apostolus ab hie
rosolimis vsq illiricũ ver
bum vite pene oĩbus nũ
ciasset. atq iũctus ab hie
rosolimis romã missus ve
nisset: ibiq bienio toto in

conducto suo ꝑmanens.
℟. Reddidit deus. Lc.vi.
Post modum libertate
cõcessa vt ipse in epi
stola sua refert liberatũ se
de ore leonis. neronẽ cesa
rem designans: cũ ad hy
spanias proficisceret. viẽ
ne crescentẽ reliquit. Qui
predicatione sua cũ popu
lis verba diuini seminis
ostendisset: regressus ad
galaciã zacharias ex apo
stoloꝝ discipulis eius i lo
co ponitur. ℟. Sãcti tui do
mine. Lectio septima.
Quo ibi per martyrii
confessionẽ corona
to: subcedit martinus. in
iunctũ sibi officiũ longe
lateq predicando et do
cendo beatissimo fine cõ
pleuit. Floruit sub tempo
ribus neronis: vespasiani
et tyti. Post quẽ verus de
discipulis apostoloꝝ etiã
vnus viennensiũ ecclesiã
regit. et sub cesare traiano
coronatur martirio. Ve
ro itaq feliciter cõsũma
to: iustus nomine et ope
re preponitur vienne. ℟.

Hi sunt viri. Lcõ.viii.

Et hic temporibus antronini cognomento pii et anthonini minoris floruit. Quo tempore hyreneus lugdunẽsis episcopus adhuc p̃sbiter habebatur. Huius iusti tempore fertur persecutio grauissima christianorum in vrbe vienna fuisse: quando multi christianorꝫ martirio coronati sunt. Inter quos seuerinus exuperius et felicianus sicut nobilitatis titulo clari ita christiana religione predicantur deuoti. ℟. Beati pauperes. ⁊cetera. Lcõ nona.

Quos ita spiritussancti gratia larga infusione repleuerat. vt quelibet tormentoruꝫ genera. aut cruciatiũ modus exhibitus esset. facilius vellẽt occidi quã vinci. Eliguntur quoqꝫ hi tres ex immensa multitudine. quos fama nobilitatis sicut predixi: et religio pie confessionis innotuerat ministris dyaboli fideliter viuere: ad suppliciorũ pompam prebendam. ℟. Sancti per fidem. ps Te deum. ℣. Exultabunt sancti In laudibꝰ antiph. Iustorũ anime. Cum aliis. Capitulũ. Iusti in perpetuum. ℣sus. Clamauerunt. Antiph. Sancti per fidem. Oratio. Infirmitatem nostram. vt supra. Ad terciam ad sextam et ad nonam sicut plurimorũ martirum. Oratio. Infirmitatem nostram. Ad vesperas capitulũ: Iusti in perpetuum. ℣. Exultent iusti. Antiph. Isti sunt sancti qui pro dei amore. Oratio. Infirmitatem nostram.

Sancti columbani abbatis Ad vesperas capm Iustus cor suum. ℣: Iustus vt palma. Antiph. In fide et le. Oratio. Intercessio nos. ⁊cetera. Inuitatoriũ. Regem confessorum: Antiph. Beatus vir: Cum aliis. ℣sus. Iustus vt palma florebit. Lectiones de hystoria. ℟. Euge serue bo. ℟. Collaudabunt. ℟. Elegit. Si in die dominice

euenerit dicet R. Posui ad iutoriū. cū aliis. et in laud. añ. Fidelis. cū aliis quinq. V. Amauit eū. In laud. a. Euge serue bone. Cap. Justus cor suū. V. Os iusti añ Simulabo eū. Orō. Intercessio. Ad terciā ad sextā et ad nonā capl'a & R. sicut de vno cōfessore. Orō. Intercessio. Scte cecilie virginis & mris. ix. lc. Ad vespas cap. Qui gloriatur. V. Diffusa est grā. Ad Mag. ā. Cecilia me misit ad vos vt ostendatis michi scm̄ vrbanū quia ad ipsum habeo secreta que perferam. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui nos ānua beate cecilie martiris tue solemnitate letificas. da vt quā veneramur officio. etiā pie cōuersationis sequamur exemplo. Per. Ad compl. V. Jesu saluator. Inuitat. Regem virginū. An. Hec est que nesciuit. cū aliis. V. Diffusa est gratia. Incipit passio scte cecilie virginis & martiris. Lectio prima.

Cecilia vero clarissima absconditū semp euangeliū christi gestabat in pectore. et nō dieb' nō noctibus a colloquiis diuinis et orōnibus cessabat. Hec valerianū quendā iuuenē habebat sponsum. Qui iuuenis in amore virginis perurgēs animū diē constituit nuptiarū. Cecilia vero subt' carnem cilicio induta & desuper auro textis vestib' tegebatur. R. Uirgo gloriosa semp euangeliū christi gerebat in pectore. Et nō diebus neqz noctibus vacabat a colloquiis diuinis et orōne. V. Cilicio cecilia mēbra domabat deū gemitibus exorabat. Et nō diebus

Parentū eni Lcō. ii. tanta vis & sponsi circa illā erat exestuans vt nō posset amorem sui cordis ostendere. et q solum christū diligeret. iudiciis euidētibus operire Quid multa? Uenit dies & thalamus collocat' est. Et cātantibus organis: illa in corde suo soli dn̄o decan

tabat dicens. Fiat corpu s
et cor meũ imaculatũ: vt
nõ cõfundar Et biduanis
ac triduanis ieiunius o-
rans. cõmendabat domi
no quod timebat. ℟ Can
tantibus organis cecilia virgo
soli dño decantabat dicẽs. Fi-
at dñe cor meũ et corpus meũ
immaculatũ vt non cõfundar.
℣ Biduanis ac triduanis ie-
iunius orans suã dño pudici-
am cõmendabat dicens. Fiat
domine. Lcõ tercia.

Inuitabat angelos pre
cibus: lachrimis inter
pellabat aplos: et scã oĩa
xpo famulãtia exorabat:
vt suis eã deprecationib9
adiuuarẽt: suã dño pudi-
ciciã cõmendantẽ ℟ Dñe
iesu christe pastor bone suscipe
seminũ fruct9 quos in cecilia se
minasti seminator casti consilii
Cecilia famula tua dñe quasi
ouis tibi argumẽtosa deseruit
℣ Nã sponsum quẽ quasi leo
nẽ ferocẽ accepit ad te quasi a-
gnũ mansuetissimũ destinauit
Cecilia famula. Lcõ iiii.

Sed cũ hec agerẽtur: ve
nit nox in qua susce-
pit vna cũ sponso suo cu-
biculi secreta silẽtia: et ita
eũ alloquitur. O dulcissi-
me atq amãtissime iuue-
nis est misteriũ quod tibi
cõfitear: si modo tu iurat9
asseras tota te illud obser
uantia custodire ℟ Decvir
go sapiens. Lcõ quita

Iurat valerianus spon-
sus se illud nulla ora-
tio prodere rõne: nulla ne
cessitate detegere. Tunc
illa ait Angelum dñi ha-
beo amatorẽ qui nimio
zelo custodit corpus meũ
Hic si vel leuiter senserit q
tu polluto me amore con
tingas: statim cõtra te fu-
rorem suũ exagitabit: et a-
mittes florẽ tue gratissi-
me iuuẽtutis. ℟. Propter
veritatem. Lcõ sexta.

Si autẽ cognouerit q
me sincero et imacu-
lato amore diligas: et vir-
ginitatẽ meã integrã illi-
batamq custodias: ita te
quoq diliget sicut et me:
et ostendet tibi gratiã suã
℟. Simile est regnũ celorum.
cetera. Lectio septima.

Tūc valerianus nutu dei timore correptus ait. Si vis vt credā sermonibus tuis: ostēde michi ipsum angelū. et si probauero ꝙ vere angelus dei sit: faciam quod hortaris. Si autē virū alterū diligis et te et illū gladio feriam. ℞. Specie tua.

Lectio octaua

Tūc beata cecilia dixit ei: Si cōsiliis meis pmittis te acquiescere: et pmittas te purificari fonte perhenni: et credas vnū deum esse in celis viuū et verum: poteris eum videre: ℞. Offerentur regi virgines.

Dixit ei valerianus. Et quis est qui me purificet vt ego āgelum dei videā? Respondit ei cecilia. Est senior q̄ nouit purificare homiēs vt mereantur videre angelum dei. ℞. Dum aurora finem daret cecilia dixit. Eya milites christi abicite opera tenebrarum et induimini armis lucis. versus. Certamen bonum certastis cursum consummastis fidē seruastis ite ad coronas vite quas dabit vobis dominus deus vester. Eya milites. ps. Te deū. ℣. Adiuuabit eam. In laud. a. Uirgo gloriosa semp euangeliū christi gerebat in pectore suo non diebus neqꝫ noctib⁹ acolloquiis diuinis et orōne vacabat. An. Cantātib⁹ organis cecilia domino decātabat dicens fiat cor meū immaculatū vt nō confundar. An. Est secretū valeriane quod tibi volo dicere angelum dei habeo amatorē qui nimio zelo custodit corpus meū. An. Cecilia me misit ad vos. vtin primis vespis. An. Ualerianus in cubiculo ceciliā cum angelo orantē inuenit. Capitul. Qui gliatur. ℣. Audiuit et le. Ad Bened. a. Dū aurora finem daret btā cecilia dixit eya milites christi abicite opera tenebrarū et induimini armis lucis alleluya alleluya alleluya. Oratio Deus qui nos annua. Ad iii. a vi. et a ix. cap. et ℞. de vginib⁹. orō Deus q̄ nos ānua. Ad vs. a. feriales. Cap. Qui gliatur ℣. Diffusa ē grā. a. Cecilia fa-

mula tua dñe quasi ouis tibi ar
gumēto sa deseruit. Orō: De⁹
q̄ nos ānua. Ad cōpl. y⁹.
Te lucis. Scti clemētis
pap. ⁊ mris.. Et scē felic
tatu ix. lc. Inuit. Regē mar
tirū. a. In lege cū al'. v. Glo
ria ⁊ ho. cū al'. Inci. it pas
sio. s. clemētis pap. ⁊ mris
Tercius romane lc. i.
ecclie p̄fuit epūs cle
mēs. Qui disciplinā apl'i
petri secut⁹. ita moꝝ orna
mēto pollebat: vt ⁊ iudeis
⁊ gentib⁹ ⁊ oibus xpianis
pplis cōplaceret. ℞. Glia
Diligebāt ⁊ ho. lc. ii.
eū gētiles qm̄ nō ex
ecrādo: sed rōnem redden
do ex eoꝝ libris ⁊ cerimo
niis ostēdebat. vbi nati ⁊
vnde nati essent hi quos
deos putarēt ⁊ colerēt: et
q̄d egissent vl' qualiter de
fecissent euidētissimis do
cumētis īstruebat. ipsoqꝫ
gētiles posse idulgentiā
a dño cōsequi. si ab eoruꝫ
cultura recederent: edoce
bat. ℞. Dñe p̄uenisti. lc. iii.
Iudeoꝝ quoqꝫ hoc ordi
ne vtebat: q̄ patres
eoꝝ dei amicos assereret.
⁊ legē eoꝝ scrām ⁊ sacratis
simā memoraret. Primū
qꝫ locū istos apō deū ha
bere asserens. ⁊ legis sue
sacramēta seruarent: in eo
q̄ p̄missū abrahe nō ne
garet i xpo cōpletū fuisse
℞. Posuisti dñe. Lc. iiii.
Quod i semine abrahe
de⁹ hereditādas pro
miserit oēs gētes: ⁊ q̄ di
xerit ad dauid. de fructu
vētris tui ponā sup sedeꝫ
meā. ⁊ q̄ p̄ esaiā cōfirma
uit. q̄ v̄go ivtero cōcipet
⁊ pareret filiū ⁊ vocaretur
nomē ei⁹ emanuel. ℞. De
Ab chri- sideriū aie. l. v.
stianis vero ido quā
maxie diligebat: qm̄ singu
laꝝ regionū opes noiatiꝫ
hēbat scriptas. ⁊ hos quos
baptismatis scificatioē il
lumiauerat nō sinebat pu
blice mēdicitati fieri subie
ctos. ℞. Honestū Lcō. vi.
Quotidiana itaqꝫ pre
dicatione medio
cres ac diuites ammone
bat: ne paterentur bapti
satos pauperes a iudeis

ac gentilib⁹ stipē publice postulare ꝛ vitā baptisma tis cōsecratione munda- tā: donis gentilib⁹ inqui- nare. ℟. Certamen forte de- dit illi dn̄s. Lectio vii.

His ꝛ pluribus huius- cemodi floribus vir- tutū pollens: ꝛ deo ꝛ oi- bus hominibus rationabi- libus cōplacebat. Irratio nabilib⁹ eteni placere nō potest. qui deo cognoscit complacere: et ideo nō ti- muerūt iniurias hoim ir- rationabiliū hi quorū e- rat ratio. vt displicere infi delibus ꝛ incredulis nō ti merent. ℟. Iocundit atē ex ultationem. Lcō octaua.

Unde factū est: vt nec aurelianū nec sisin- niū. amicos nerue impa- toris. expauesceret beatis- simus clemens: cū et do- micillā virginē neptē do miciani principis sponsā aureliani credentē christo sacro velamine ad integri tatis pseuerantiā cōsecra ret. Lectio scti euange- lii secundū matheum.

In illo tempore. Loquē te iesu ad turbas: Ecce mater ei⁹ ꝛ fratres stabāt foris querentes loqui ei: Dixit ei quidā. Ecce ma- ter tua et fratres tui foris stant querētes te. At ipse respondēs dicēti sibi: ait Que est mater mea ꝛ qui sunt fratres mei? Et exten dens manus in discip'los suos dixit. Ecce mater mea et fratres mei. Quicunq͂ enī fecerit voluntatē pa- tris mei qui in celis ē ipe meus frater ꝛ soror et ma ter est Et rel. Omel'. beati gregorii pape. lcō nona

Sancti euāgelii fratres carissimi breuis est le ctio recitata: sed magnis misterioꝝ ponderib⁹ gra- uida. Jesus etenī cōditor ꝛ redeptor noster matrē se nosce dissimulat. et que mater sit. ꝛ qui propinqui non per carnis cognatiō- nē sed per spūs coniūctio nē designat dicens. Que est mater mea et qui sunt fratres mei? Quicūq͂ fece rit voluntatē patris mei

qui in celis est: ipse meus frater et soror et mater est. ℟. Oremus omnes ad dominum iesum christum dixit beatus clemens vt confessoribus suis fontis venas aperiat. Ut de beneficiis eius gratulemur. ℣. Qui percussit in deserto signa petram et fluxerunt aque in abundantiam ipse nobis laticem effluentem impartiat. Ut de bene. ps. Te deum. ℣. Magna est gloria eius. In laud. a. Non meis meritis ad vos me misit dominus vestris coronis participem me fieri. An. Oremus omnes ad dominum iesum christum vt confessoribus suis fontis venas aperiat. An. Orante sancto clemente apparuit ei agnus dei. An. Vidi supra montem agnum stantem de sub cuius pede fons viuus emanat. An. De sub cuius pede fons viuus emanat fluminis impetus letificat ciuitatem dei. Cap. Beatus vir qui in sapia. ℣. Stola iocundi. a. Oremus ad dominum iesum christum vt ostendat nobis martiris sui corpus. ps. Benedictus. oro.

Deus qui nos annua beati clementis martiris tui atque pontificis solemnitate letificas. concede propicius: vt cuius natalicia colimus virtutem quoque passionis imitemur. Per dominum. Alia oro. que simul dicant per vnum Per dominum

Presta quesumus omnipotens deus: vt beate felicitatis martiris tue solemnia recensentes meritis ipsius protegamur et precibus. Per dominum. Ad terciam ad sextam et ad nonam cap. et ℟. sicut de vno martire. oro. Deus qui nos annua. Ad vesperas cap. Beatus vir qui in sap. ℣. Gloria et honore. a. Inuenerunt in modum templi marmorei habitaculum a deo paratum. oratio Deus qui nos annua. Ad compl. ℣. Te lucis. Sancti grisogoni martiris. Inuitatorium. Regem martirum. An. In lege domini. cum aliis. ℣. Gloria et honore. Lectiones de hy. ℟. Gloria et ho. ℟. Domine preuenisti. ℟. Posuisti domine. ℣. Magna est gloria eius. In laud. a. Qui me confessus. Capitul. Beatus vir qui in sa. ℣. Stola iocundi. An. Iste sanctus et cetera. Oratio.

Adesto dñe supplicati-
onib⁹ nostris: vt qui
ex iniquitate nostra reos
nos esse cognoscim⁹: bea
ti grisogoni mris tui inter
cessionibus adiuuemur:
Per do. Ad terciā ad sex-
tā et ad nonā cap̄. ꝛ R̄. si-
cut de vno martire Oratio
Adesto dñe. Scte kā-
therine v̄ginis ꝛ martiris
ix. lc. ꝛ cantores. Ad v̄s su
per psalmos añ. Virginis
eximie katherine martiris alme
festa celebrare da nobis rex pie
christe. ps̄ fer. illi⁹ diei. Cap̄
Qui gliatur. v⁹. Diffusa est
gratia. a. Uniuersi iocūdemur
melos dulce modulemur ka-
therine laureā que hac luce triū
phauit et cruore purpurauit ca
stitatē mucā. Repetat̄ a. ps
Magnificat. Oratio
Deus q̄ dedisti legem
moysi in sūmitate
mōtis synai: ꝛ i eodē loco
per sctōs āgelos tuos cor
pus btē katherine v̄ginis
ꝛ mris tue mirabiliter col
locasti. tribue quesumus:
vt eius meritis et interces
sione ad montē q̄ christus
est puenire valeam⁹. Per
eundē. Ad com. l. v⁹. Je-
su saluator Inuit. Adoret
virginū rex in seculorū secula
virginū. Qui katherine cōtulit
celestia. Ps Venite In pri
mo noct. a. Virgo scā kathe
rina grecie gēma vrbe alexan-
drina costi regis erat filia ps.
Dñe dñs noster. An Spe
cie corporis decora nimis emi
cuit sed fide pulcrior sponso su
perno placuit ps. Celi enar.
An Traditur ergo a patre do
ctoribus p̄cipuis imbuēda libe
ralibus studiis. ps. Dñi est
terra. v. Diffusa ē grā. l. i.
Maxencius imꝑator
anno regni sui trice
simo quito residēs i ciuita
te alexandrinorꝫ: feralia ꝑ
prouicias misit edicta. iu-
bens regni sui incolas. di
uites ꝛ paupes: ad tēpluꝫ
deorꝫ suorꝫ cōuenire. et so
lemne eis sacrificiū offer
re. Fit itaqꝫ cōuentus vni
uersalis ad pretoriū regis
et astante imꝑatore ante
simulachra deorum. iuxta
possibilitatē suam. diuites
quidem tauros et oues:

paupes vero volucres vi uas offerebant. R. Nobi lis et pulcra prudens katheri na puella. Flagrat amore dei sprevit vaga gaudia mūdi. V. Cui rex carne pater fuerat regi naqꝫ mater Flagrat. lc. ii.

Hac in vrbe alexandri nor erat quedā puella annorū duodeviginti speciosa valde. sed quod pluris est religiosa fide: regis quondam nomine costi filia vnica. liberalibus studiis ab annis puerilibus erudita nomine katherina. Hec itaqꝫ custos virginitatis sue i palatio patris residebat: cū ex templo ydolorum hinc sonus animalium et tibicinum. hinc multimoduz genus organorum: auribus ipsi insonuit. R. Martirū sitiēs libamina cesaris horrēs Exclamat christū p̄ter quā ni venerā dū. V. Demoniis plena sūt hec sit ydola tēpli. Excla. lc. iii.

Que causam requirēs cum ex nuncio didicisset assumptis secū aliq̄bus. ad templum vsqꝫ p perauit ibiqꝫ querulo gemitu quosdā deplorantes inspexit. qui se xp̄ianos esse fatebāt. Sed metu mortis ad profana sacrificia impellebantur hec vehementi dolore cordis sanciata: tenens paululum intra se silencium. tacite quidē sed ab alto fudit oratioē. Dehinc pectus et linguā christi muniens signaculo audacter ad conspectum imperatoris prorupit. R. Hec quinquagenos oratores supatos. Dirigit ad celos aurum velut igne probatos. V. Efficiēs testes fidei quos ꝑtulit hostes. Dirigit. In. ii. noct. an. Dū esset adhuc ī ānis v̄go puerilib⁹ carnis orbata parētib⁹ mūdi renūciauit opib⁹. Ps. Eructa. a. Marenci⁹ istat ipi⁹ cū ydolorū cultib⁹ puelle voce libera hec sūt clamat demoia et deū te xp̄e solū p̄dicat os v̄gineū. Ps. De⁹ nr̄ refu. a. Cesar electos cōvocat rectores et grāmaticos aduers⁹ illā disputatores quos vincēs v̄go fidē xp̄i docuit et martires dō dignos exhibuit. Ps. Fūdamēta. V. Spē tua.

Introgressa ergo beata
vgo sic ait tirāno. Sa
lutationē tibi imperator p
ferre nos ꝛ ordinis digni
tas et rōnis via premone
bat. si ista que cultibꝰ de-
monum exhibes. creatori
tuo impēderes et solā eiꝰ
maiestatē itelligeres ado
randā. per quē reges reg-
nant. per quē mūdi elemē
ta initiū sumpserunt atqꝫ
subsistūt. ℞. O quā felices
per te sanctissima plures Quos
iubet occidi pro christo turbi-
dus ℣. Cū duce porphirio fit
martir cesaris vxor. Quos in.

Lc. v.

Hi enim nō sunt
plures: sed vnus na
scentiū atqꝫ viuentiū for-
mator est christus: qui si-
cut cūcta creauit. ita impe
rio suo cuncta cohercet ꝛ
disponit. Cū hec puella p
sequitur imperator iādudū
visu ivirginē defixo vultꝰ
ipsius claritatez et animi
constantiā tacitus consi-
derabat. ℞. Impius hanc
cesar sisti iubet ante tribunal.
Hanc vt peruertat sicut drago
vel leo certat ℣. Illa manet
constans nil blanda nil aspera
curans. Hanc.

Lcō. vi.

De hinc in verba hu-
iusmodi prorupit.
Speciosa quidē forent o
virgo ista que asseris si ra
tionis munimēto fulcirē-
tur. Nos vero nō ignora-
mus omīs regionū sectas
ꝛ vniuersos sacroꝝ ritꝰ ra
tionabilibꝰ manasse pri-
mordiis. veste autē crude
litatis secta ita supflua et
irrationabilis est. vt nulli
sane mentis recipiēda vi-
deatur ℞. Virgo flagellat
cruciānda fame religatur carce
re clausa manet lux celica fusa
refulget. Flagrat odor dulcis
cantāt celi agmina laudes. ℣
Sponsus amat sponsam saluator
diligit illā. Flagrat. In
tercio noct. aā. Gloriosam vir-
ginē tirānus flagellari imperat
et cruciāda fame in carcere re
cludi cui escam per columbam
christus facit ministrari. ps.
Cantate. ℣. An. Illa deo
dn̄o agit gratias in tenebris lux
emicat flagrat odor vincēs bal
sama adest et consio angelica
lacero corpori celestia adhibēs

medicamina. ps. Dñs regñ. exul. An. Cū cetu virgineo sal uatoꝛ adueniens sponsus spon sam visitat pie consolatur ꝛ ro boꝛat constans esto ait filia te cum ego sum nil paueas. ps. Cantate. iiij. v. Adiuuabit eam. Lectio septima.

Quid enī taz absurdū ꝛ ab humana ratio ne tam alienū quā iesum quē iudei crucifixerūt dei filiū afferatis: quē virilis ignara consoꝛtii virgo cō cepit. conceptū clauso vte ro peperit qui a discipulo traditus crucis patibulo suspensus interierit de cru ce triduane sepulture mo- ras ptulerit. de sepulchro resumpto spiritu surrexerit que sane mētis oia vana ꝛ nulli sapienti credibilia habētur. Hec sufficit vo- bis tam stulto erroꝛi adhi bere cōsensum nisi ꝛ immoꝛ tales deos nostros solem et lunā temerariā in festi- natione condēnetis Que gens tam barbara que so li et lune diuinos nō attri buant honoꝛes. R. Hoꝛrē do subdendi rotarū machina- mento virgo deū clamat de ce- lis angelus astat. Ecce repen- tinā dans plebsqz roteqz rui- nā. v. Tanquā caldeis con- dā foꝛnat babilonis Ecce repē Adhec sūmo- L. viii.

Atenus virgo oꝛe sub- ridens tiranno ait. Totā in erroꝛe confectā vestraz disputationez ex hoc esse patet quod his de inani- bus sermo est elemētis di uinitatis nomē inaniter attribuitis. nec illis iesse sed preesse diuinitatē ostē ditis. dū eoꝝ officii natu- ralis obseruātia. nō ex p- prio arbitrio. sed ex crean tis pendet imperio. Desi- ne igit talia pdicare que nulla valent ratione com probari. R. Percussa gladio dat lac p sanguine collo Quā manus angelica sepeliuit verti ce syna. v. Mēbris virgineis olei fuit vnda salutis. Quam manus. Lectio nona

Stupens impatoꝛ i ver bis puelle ac cito clā- tulū nūcio misit litteras regio anulo signatas per

infra iacẽtes prouincias ad oṁs rectores ⁊ gram-
maticos vt ad pretorium alexandrinũ eo studiosi⁹ occurrant. quo ipator il-
los altis donãdos bono rib⁹ pmittit si hanc tantã temerariã cõcionatricẽ su
is assertionib⁹ supata red diderint. ℟. O mater nostra ter sancta quaterq₃ btã Cũ pce deuota famulantũ suscipe vo-
ta. ℣. Jam xp̄o iũcta sponsoq₃ tuo sociata. Cũ prece. ps. Te deũ ℣ Adiuuabit eã. Jn l.
ã. Passionẽ gloriose virginis katherine deuote plebs cele-
brat fidelis q̃ sui merores deo cõmendat meritis et iuuat bñ-
ficiis. An Post plurima sup-
plicia mater alma ad decollan dũ est ducta ad celũ man⁹ ocu
los tendẽs collum sub iugulo dãs gloriã deo An Expecto p
te gladiũ iesu rex bone tu meũ da paradiso spm et fac miam meã agentib⁹ memoriã Anti.
Vox de celo isonuit veni dilec-
ta mea veni intra thalamũ spõ si tui quod postulas impetra-
sti pro qbus oras salui erũt. ℣.
Qui deuotis laudib⁹ tui meõ-
riam pie recolimus o btã kat-
therina ora pro nobis q̃sumus Cap Qui gliat ℣. Audiuit
et le An. Prudẽs et vigilans virgo qualis est cũ spõso illo q̃
te elegit de mundo quã pulcra es quã mirabilis quãta luce spe
ctabilis inter syon iuuẽculas ⁊ hierlm filias thalamo gaudẽs regio coniũcta dei filio Repe
tat an. ps Bened oratio
Deus q̃ dedisti legẽ moy
si. Ad terciã ad vi. ⁊ ad ix. cap. ⁊ ℟. de vginib⁹ Orõ
Deus q̃ dedisti legẽ moy
si. Ad vs ãe de laud. ri fe
nal. illius diei Allã. vsus
Percussa gladio dat lac beata katherina pro sanguine collo
quã manus angelica sepelinit vertice syna an Aue gẽma cla
ritatis ad instar carbũculi aue rosa paradisi more flagrãs bal
sami katherina virgo felix glo-
riosa meritis assistẽtes tuis fe-
stis celi iugẽ gaudiis. Repe-
tat ã. ps Mag orõ Deus
qui dedisti legẽ moysi. vt supra. Ad compl. ym⁹ Te
lucis Sancti petri epi ⁊ mris Et sancti lini pape ⁊ mris Clas. Jnuit. Regem

martirū. Añ. Beati pauperes cū aliis. ℣. Exultent iusti.

Incipit passio scti petri episcopi alexādrie ecclesie.

Ad corroborāda corda credentiū: et mētes fideliū confirmādas op̄s deus dignū pastorē beatū petrū ep̄m in plebē suā sanctā ordinauit. Qui etiā multos ab ydoloꝝ cultura per doctrinā suā segregās. intra ouile sctē ecclesie cōgregauit. ℟. Iustorū anime. Lc.i.

Unde factū est vt dioclecianus tyrannus cōperta opinione eius: qđ multi per ipsum a simulachris demonū cōuerterentur. et baptisarētur in christi nomie: in furore versus statim destinauit quendā tribunū ad ciuitatē alexādrie vt cōphenderet eū ℟. In paucis vexati Lc.ii.

Qui etiam accepta huiuscemodi auctoritatis sententia: cū omni velocitate ad supradictā vrbē cū suis militibus puenit. Moxq; ingressus ciuitatē reperit eū cū multitudine populoꝝ sctōꝝ videlz apostoloꝝ cōmemoratiōnē celebrantē. Et cōprehēsum eū: in vinculis alligatū in custodiā carceris cōdemnauit ℟. Tanquā aurū ps Te deū. ℣. Exultabunt. In laud. ā. Iustorū anime. Cap iusti in perpetuū. ℣ Clamauerūt iusti. Bñ Isti sūt sancti. Orō. Deus q̄ nos cōcedis. Ad horas capl'a et ℟. sicut plimoꝝ mꝝ. Orō. Deus qui nos concedis.

Sancti maximi epi et confes. ix. lc. Ad vs capl'm Iustus cor suū. ℣. Iustus vt pal. Añ In fide et le. Orō Deus qui anime famuli tui. Inuit Regē confessorū. adoremus. Qui celestis regni meritū et gloriā cōtulit sctō suo maximo. ā. Btūs vir. Cū al. ℣ Iustus vt pal. Incipit vita. s. maximi regensis epi. l.i.

Beati maximi regēsis vrbis antistitis hodie sctē solēnitatis dies excolit q̄ qđ ānis rediuiuis tempoꝝ cursibus innouatur. cuius nos gesta

pandere deuotio fidelis amonet. et mos priscus cōstringit: q̄a nisi euidēs et cōperta relatio tenacibus litteris custodita seruetur. variatur actio vet⁹ per nouos sepius relatores. ℞. Posui adiutorium.

Nam vt de ei⁹ Lc.ii. mistice actionis insignijs nichil sit dubiū nichilq3 quod faciat vulgaris assertio fabulosuz. que ab ipso facta sunt et pbata. veridico sunt sermone narranda. Unde tamē ne audiētibus faceret prolixitas inepta fastidiū: studuimus silere plurima pauca discere. ℞. Ueritas mea.

Hic igitur Lcō tercia inuito proprio cuiv ocabulū est de comeco vite sumpsit exordium. christianis parentib⁹ editus: factus ilico christianus. Qui ab ipsis infantie rudimentis erecta semp bumilitate crescebat: ita teneros etatis ānos morum maturitate castigans. vt proprietatē sui nomīs im

pleret gratia sctitatis. ℞. Justus vt palma. Lcō.iiii.

Postquā vero adolescētie ritu. corporeo cepērit robore pubescere. ita blandimenta luxurie animo incidēte castrabat: vt pollicite v̄ginitatis palmā pro icorrupte v̄gitatis itegritate pciperet. ⁊ i regnis celestibus triūpbaret. ℞. Justus germinabit Lc.v.

Fuit itaq3 bonoz oīm ornamentis p̄ditus: et dignis suffragiis prefe rendus. Preciosus vultu blandus aspectu. ore placidus. corde serenus. patientia fortis. magnanimitate laudabilis. amic⁹ pacis. iurgiis inimicus. puluereū fastidiens censum: amore celorū. ℞. Jurauit.

De temporali Lc.vi. bus eterna comparans contēnens temporalia pro eternis. Qui vt interius diuine legis p̄cepta agnosceret. ita naturali capax acumine litterarū studiis est eruditus: vt pastum anime legendi aui

ditate colligeret. et more apū eterne dulcedinis nectar hauriret. ℟. Justū de- duxit dñs. Lcō septima

Sed quālibet cūcta a se viciorꝫ carnaliū incrementa succidens. omī in parte digna meritorꝫ conuersatione fulgeret. virtutem tamē sui corporis abstinētie assiduitate frāgebat in se. et nature dedicta. antequā nascerētur vlciscens. Cuius tantū percussor dinoscitur defuisse martirio. ℟. Beatus vir: L. viii

Nam ipse procul dubio martirē se cruciatu fecit ꝛ merito Cūctam quietiā facultatum suarū copiā : ꝛ relinquēs. insulā sancti monasterii lirinēsis expetiit. vbi eternas iustus diuitias inueniret. Euāgelica in omnibus miles christi precepta secutus. quod nisi cunctis opibus redderetur extraneus. nō posset esse ꝑfectus. ℟. Ecce vir prudens Lcō nona

Nec aliter regni celestis premia cōpararet: nisi vniuersa cōteneret. In qua cōgregatione dum cūctos caritate perfecta diligeret. diligebatur a cūctis. quatinꝰ raptim noui amoris studio. antequā esset regulā cōsecutus. ita mistica apparuerit cōuersatione precipuus. vt sancto honorato ꝓdecessori suo summus virtutibus ꝓferendo. qui in eodē loco abbatis digne nomen gesserat ꝛ honore succederet: ꝛ meritis coequaret. ℟. Sint lumbi. ꝑs Te deum. ℣. Amauit eū In laud. an. Fidelis seruus Cap. Justus cor suū. ℣ꝰ. Os iusti. An Euge serue bone Orō Deus qui anime famuli tui. Ad terciā ad. vi. et ad. ix. cap. ꝛ ℟. sicut de vno confessore. Orō Deꝰ qui anime famuli tui Ad vesꝑas capitulū. Justus cor suū. ℣ꝰ Justus vt palma An. Quinqꝫ michi dñe. Orō Deus qui aīe fa. Ad complē. ℣ꝰ. Te lucis Sancti silee apl̄i. Et scti philippi epī vienne. Clas. Inuit.

Regē apostolorū. An. In om-
nē terrā cū aliis. v. In om-
nē terrā. Lcōes de hystor.
R. Ecce ego mitto vos: Et
duo sequen. ps Te deum
v. Nimis ho. In laud. a.
Hoc est preceptū meū. Ca. pm
Iam nō estis hos. v. Annū
ciauerūt. An Vos q reliqstis
orō Quesum ops deus.
Ad terciā ad vi. et ad no-
nā cap. et R. de aplis. orō
Quesumus Vigilia scti
andree et sanctorū martirū
saturnini atqz saturnini.
Ad vs cap. Iusti i ppetuū
v. Exultēt iusti. An. Istorū est
enī regnū celorū. Oratio.

Deus qui nos btōr
martirū tuorū satur
nini atqz saturnini conce-
dis natalicíis pfrui: eorū
nos tribue meritis adiu-
uari. Per do. Inuit. Regē
martirū. An. Beati pauperes
cū al. v. Exultēt iusti. Lectio
scti euāgelii scdm iohēm.

In illo tēpore. Stabat
iohēs et ex discipl'is e-
ius duo. Et respiciēs iesū
ambulantē dixit. Ecce a-
gnus dei. Et audierūt eum
duo discipuli loquentem:
et secuti sunt iesum. Et re-
liqua. Lectio prima.

Tanta ac talis est scrip
ture diuine sublimi-
tas: vt nō solū verba que
a sctis vel ab ipso domino
dicta referūtur. sed etiā cir
cunstantia rerū que sim-
pliciter posita videt spiri-
talibus sit plena misteriis.
Ecce enī narrante euāge-
lio fratres carissimi audi-
uimus: quia stabat iohā-
nes et ex discipulis eius duo
Et respiciēs iesum ambu-
lantē dixit ei. Ecce agnus
dei. R. Iustorū anime. Ij. ii.

Statimqz cognouimus
simo iam notū ad me-
moriā reuocamus quare ie
sum pcursor suus agnum
dei vocauerit: qa videlicz
eū pre ceteris mortalibus
singl'ariter inocentē. Hoc
ē ab oi pctō mundū no-
uit qa nos suo sanguie re
dēpturū qa dona sui vel-
leris spōte largiturum ex
quo vestē nobis nuptia-
lē facere possumus. id ē exē
pla viuēdi nobis relictum

puidit. quib⁹ in dilectioē calefieri debem⁹. Hoc ergo testimoniū pcursoris dñi. q̄a facile patet fidelib⁹ citū amoris itimi fonū tē audientiū cordib⁹ isfundit. ℟ In paucis lc.iii.

Sed nō est putandum q̄a sine certi rōne misterii hoc relatur⁹ euāgelista: pmiserit stetisse iobānem cū discipl'is iesumvero ābulasse. Et illo vtiq3 vbi sequentib⁹ se discipulis iobis. mansionē i qua babitabat ostēderet. Cetereq3 huiusmodi que sententia lectionis euāgelice cōmemorat. si enucla ci⁹ discutiant. iueniemus celestib⁹ redūdare misteriis. ℟ Tanquā aurū. ℣⁹ Exultabunt sancti. In l'.ā Iustorū anime Cap Iusti i ppetuū. ℣ Clamauerūt iusti. a. Isti sūt sancti orō Deꝰ q̄ nos btōrꝫ. Ad iii. ad vi. ꝛ ad ix. cap. ꝛ ℟. sicut pl'imorꝫ mrꝫ. orō Deꝰ q̄ nos btōrꝫ Scti ādree apl'i. ix. lc. Ad v᷑. cap. Iā3 nō estis hos. ℣ In oēm terrā An Cū puenisset btūs ādreas ad locū vbi crux parata erat exclamauit ꝛ dixit. o bona crux diu desiderata et iā concupiscēti animo pparata secur⁹ ꝛ gaudens venio ad te suscipias me discipulū ei⁹ qui pepēdit in te. Repetat ā p̄s. Mag. orō. Quesum⁹ oṗs de⁹ vt beatus ādreas Ad cōpl. ṗs. Iesu saluator Inuit. Regē apostolorū. In p'rio noct. ā. Uidit dñs petrum et andream et vocauit eos. ps Celi enarrant gloriam dei. ꝛ cetera An Uenite post me dixit dñs faciā vos fieri piscatores hominū. ps Benedicā. an. Relictis rhetib⁹ suis secuti sūt dominū redemptorē. ps Eructauit cor meum verbum bonū. ℣. In oēm terrā. Incipit passio. s. andree a. l'i. lc. pria.

Passionē scti andree apostoli quā oculis nostris vidimus omnes presbiteri et diacones ecclesiarum achaie: scripsimus vniuersis ecclesiis que sunt in oriente et occidente et meridiano ꝛ septentrione in christi nomine constitutis.

℟. Dum perambularet dñs secus litus galilee vidit petrũ et andreã rethia mittẽtes in mari et vocauit eos dicens. Venite post me faciã vos fieri piscatores hominũ. ℣. Erant enim piscatores et ait illis. Venite.

Pax vobis et vniuersis qui credũt in vnũ deum et in trinitatem perfectã. verũ patrem ingenitũ verum filiũ vnigenitũ. verum sanctũ spiritũ procedentẽ ex patre et filio. et hoc esse vnigenitũ filiũ. quod est et ille q genuit. ℟. Venite post me faciã vos fieri piscatores hominũ. At illi relictis rhetibus et naui secuti sunt dñm. ℣. Dum perambularet dñs secus littus galilee vidit duos fratres petrũ et andreã et vocauit eos. At.

Hanc fidem. didicimus a sctõ andrea aplo dñi nostri iesu christi: cui passionẽ quam corã positi vidimus. prout possumus explicamus Procõsul itaque egeas. patras ciuitatẽ ingressus. cepit compellere credentes christo ad sacrificia idolorum. ℟. Mox vt vocẽ dñi predicantis audiuit btũs ãdreas Relictis retibus quorũ vsu actuque viuebat eterne vite secutus est premia largientẽ. ℣. Iste Nichil adhuc de premio eterne retributionis audierat et tamẽ ad vnũ dñi preceptũ Relictis.

In scđo noct. añ. Vnus ex duobus qui secuti sunt dñm erat ãdreas frater simonis petri allã. Ps. Omẽs gentes. Añ. Ego si patibulum crucis gloriã non predicarem. Ps. Exaudi deus depre. Añ. Christus me misit ad istam prouinciam vbi nõ paruũ populũ domino acquisiui. Ps. Exaudi deus orõnem meã cũ deprecor. ℣. Constitues eos.

Qui occurrens sctũs andreas dixit. Oportebat vt tu qui iudex esse hoim cõprobaris iudicem tuũ qui est in celo cognosceres. et colere et colendo eũ qui verus deus est ab his q veri dii non sunt animũ reuocares. ℟. Homo dei ducebatur vt crucifigerent eũ. pplũs autẽ

clamabat voce magna dicens. Innocēs eius sanguis sine causa dānatur. V. Cūq3 carnifices ducerent eū vt crucifigeret' factus est cōcursus populorū clamantiū et dicentiū Innocens.

Qui egeas dixit l.v.

Tu es andreas q̄ destruis templa deorū ꝛ suades hominibus ad supsticiosam sectā quā nup delatā romani principes exterminari iusserūt. R. Doctor bonus et amicus dei andreas ducitur ad crucē aspiciēs a longe vidit crucē Salue crux suscipe discipulū eius q̄ pependit in te magister meus xp̄s V. Cum peruenisset ad locū vbi crux parata erat vidēs eā a lōge exclamauit voce magna dicens Salue crux suscipe. Lc.vi.

Andreas dixit. Romani principes nondū cognouerūt veritatē ꝛ q̄d hoc pro salute hoīm veniens dei fili9 docuerit ista ydola nō solū deos nō esse. sed esse demonia pessima huāno generi inimica. que hoc doceant homines vn̄ offendat' de9. R.

Cū peruenisset btūs ādreas ad locū vbi crux parata erat exclamauit et dixit o bona crux diu desiderata et iā cōcupiscēti animo p̄parata Securus ꝛ gaudēs venio ad te ita vt ꝛ tu exultans suscipias me discipulū eius qui pepēdit in te V9 Amator tuus semp fui ꝛ desideraui amplecti te Securus In tercio noct. an. Uidēs andreas crucē cum gaudio dicebat q̄a amator tu9 semp fui ꝛ desideraui amplecti te o bona crux. Ps Confitebimur An Salue crux p̄ciosa que in corpore christi dedicata es ꝛ ex mēbris ei9 tanquā margaritas ornata. Ps Dn̄s regnauit exultet. An Accipe me ab hominib9 ꝛ redde me magistro meo vt per te me recipiat qui per te me redemit allā. Ps Dn̄s regn̄. irascant'. V9. Nimis honorati sunt. lc.vii.

Et dū offensus fuerit: auertat' ꝛ nō exaudiat Et cū aduersus fuerit ꝛ nō exaudierit: habeantur diabolo ipsi captiui. Et tā diu eos deludat. quādiu de corpore erant rei ꝛ nudi: nichil secū p̄ter peccata

portantes. ℟ O bona crux que decorem et pulcritudinē de mēbris dñi suscepisti accipe me ab hominib⁹ et redde me magistro meo Ut per te me recipiat qui per te me redemit. ℣ Securus et gaudēs venio ad te ita vt et te exultans suscipias me Ut per te. Lcō viii.

Egeas dixit. Ista supsticiosa et vana sunt verba. Nā iesus vester dū hec p̄dicaret: iudei illum crucis patibulo affixerūt. Andreas respondit O si velles scire misteriū crucis quā rōnabili caritate auctor hūani generis ꝓpter restaurationē nostrā hoc crucis patibulū nō inuit⁹ sꝫ spōte suscepit. ℟. Salue crux que in corpore christi dedicata es et ex mēbris eius tāquā margaritis ornata Suscipe me discipulū eius qui pependit in te. ℣ O bona crux diu desiderata et iam cōcupiscenti animo p̄parata Suscipe Lc. nona

Egeas dixit Cū traditus asseritur a suo discipulo et a iudeis tentus et ad presidē adductus et ad petitionē eorꝫ a militibus p̄sidis crucifix⁹ quomodo tu dicis eū spontaneū crucis sumpsisse patibulū: Andreas respondit Ideo ego dico spōtaneū: qm̄ simul cū ipso fui cū a suo discipulo traderetur. ℟ Btūs andreas de cruce clamabat dicens dñe iesu christe magister bone Non iubeas me de ista cruce deponi nisi prius accipias spiritū meū. ℣ Jam enī regē meū video iam adoro tam in conspectu eius consisto. Non iubeas. ps Te deū. ℣ Nimis ho. In laud. a Salue crux p̄ciosa suscipe discipulū eius qui pependit in te magister meus christus An Beatus andreas orabat dicēs dñe rex eterne glorie suscipe me pēdentem in patibulo. An. Andreas christi famulus dignus deo apostolus germanus petri et in passione socius. An. Biduo viuens pēdebat in cruce pro christi nomine btūs andreas et docebat populū. An Maximilla christo amabilis tulit corpus apostoli optimo loco cum aromatibus sepeliuit

Capitulū. Jam non estis
hospites. vꝰ. Annūciauerūt
Añ Concede nobis hominem
iustum redde nobis hominem
sanctū ne interficias hominem
deo carum iustum mansuetū et
pium. Repetatur ā. ps. Be
nedictus. Oratio.

Maiestatem tuam do
mine suppliciter ex-
oramus vt sicut ecclie tue
btūs andreas apostolus
extitit predicator ꝛ rector:
ita apud te sit pro nobis
ꝑpetuus intercessor: Per
dñm. Ad terciā ad sextaz
et ad nonaz cap. ꝛ R. de
aplis. orō. Maiestatem
tuam: Ad vesperas añ: Iu-
rauit dñs. cū aliis vt in fe
stiuitate sctī iohānis euā
geliste. Allā vꝰ. Venite ad
me. Ad Mag. ā. Viduo vi-
uens Repetatur. vt i lau-
dibus. Oratio.

Adiuuet ecclesiam tuā
tibi domine suppli-
cando beatus andreas a
postolus et primus inter
uentor efficiatur: qui tui
nominis extitit predica-
tor Per dñm. Si festiui-
tas sancti andree vel alia
festiuitas sanctorum .ix. lecti
onu in aduētu dñi die do
minico euenerit debet fieri i
die sequenti Sancti ni-
cholai episcopi et confes.
ix. lecti Cantores Ad vs
sup psalmos añ. Copiose ca
ritatis nicholae pontifex q cuz
deo gloriaris in celi palatio cō
descende supplicamus ad te su
spirantib⁹ vt exutos graui car
ne pertrahas ad superos. ps.
feriales illius diei. Cap:
Justus cor suū. vꝰ. Justus
vt palma Ad Mag. ā. O pa
stor eterne o clemēs et bone cu
stos qui dum deuoti gregis p̄-
ces attenderes voce lapsa de ce
lo presuli sanctissimo dignum
episcopatu nicholaū ostendisti
tuū famulū. Repetatur añ.
Oratio.

Deus qui beatum ni-
cholaum pontificez
et meritis insignem et mi
raculis facis esse solemnē
concede propicius: vt ei⁹
apud te meritis adiuue-
mur et precibus: cui⁹ vo-
tiua solemnia veneramur
et colimus. Per dominū

Ad compl. y' Jesu salua-
tor Inuitat. Adoremus re-
gem seculorū in quo viuit nicho
laus honor sacerdotū. ps̄ Ve
nite. In primo noct. añ.
Nobilissimis siquidē natalib⁹
ortus velut lucifer nicholaus
emicuit. ps̄ Btūs vir. Añ.
Postquā domi puerilē decu-
rit etatē cūctis mūdi hui⁹ spre
tis oblectationib⁹ christi se iu
go subiiciens documētis sācti s
suū prebuit auditū ps̄ Qua-
re fre. Añ Pondere bono re-
pletus dei famulus sumptib⁹
datis stupri nephas prohibuit
ps̄ Dñe quid mul. v̄. Iust⁹
vt palma. Incipit vita sci
nicholai epi Lcō pria:

Nicholaus itaq; ex illu
stri prosapia ortus ci
uis fuit patere vrbis: que
vna ex nobilissimis licie
prouincie ciuitatib⁹ tanto
quondā famosissima ruti
labat. quāto populoso fre
quētabatur accessu Mo-
do peccatis exigentibus:
paruissimi adinstar redac
ta oppidi: raro icolitur ha
bitatore. R. Confessor dei ni
cholaus nobilis progenie sȝ no
bilior moribus Ab ipso pueri-
li euo secutus dñm meruit di-
uina reuelatione ad summū p-
uehi sacerdotiū. v̄. Erat eñ val
de cōpatiens ⁊ super afflictos
pia gestans viscera. Ab ipso.

Ea vero vrbe Lc. ii.
adhuc multa plebiū
generositate referta. parē-
tes ei⁹ inter cateruas po-
tentū quāta honorificen-
tia celebrātur: tanto super
ne patrie accensi desiderio
magis celestis quā terre-
ne dignitatis gloriā appe
tebant. R. Dum vero adhuc
penderet ab vbera matris. O
noua res quarta feria et sexta.
semel i die papillas sugebat.
v̄. Iam quodāmodo sacri ieiu
nii se futurū presignans amato
rē nicholaū. O noua res. L. iii.

Et miro in modo: cum
in primeuo iuuētutis
flore hūc solū genuissent
filiū. cunctis se voluptati
bus abdicarūt. et inter su
as preces quas frequēter
in dñi templo fundebant
hunc solū superstitē. Hūc
tantū diuitiarū quantū ⁊
marū flagitabāt heredē.

℟. Operibus sanctis nicholaus hūiliter insistens. Reuelatione diuina prouectus est ad sūmum sacerdocii gradū. ℣. Uoce quippe de celo lapsa cuidam insinuatur presuli dignum epatu nicholaum. Reuelatioē. In sc'do noct. an. Aurum virginum incestus auro patris earum inopiā auro prorsus vtrorumqꝫ detestabilē infamiā dei seruus ademit nicholaus. ps. Cum inuocarē. an. Innocēter puerilia iura trāscēdēs euāgelice institutionis discipulus effectus est. ps. Uerba mea. an. Gloriā mundi spreuit cum suis oblectationibus ꝛ ideo meruit prouehi ad summū sacerdocii gradū. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣. Amauit eū dn̄s. Lc̄o iiii.

Quorum vota deus ex alto prospectās aut peticioni eorū defuit. Eū vero cū matris adhuc lacte aleretur cepit bino i ebdomada die quarta scilicꝫ ꝛ sexta feria semel bibere māmas. Et hac vice contēptus tota die sic permanebat. ℟. Seruus dei nicholaus auri pondo trium virginūꝫ redemit pudorē. Earūqꝫ patris In pudicam remēso auro fugauit inopiā. ℣. Affluens itaqꝫ misericordie visceribus metallo duplicato propulsante earūꝫ infamiam. Earūqꝫ patris. Lc̄o v.

Puerilibus igitur ānis transactis. cepit bōe indolis adolescēs esse: et non sicut illa etas solet lasciuiā complexus est mūdi. sed nunc parentum comitatus vestigiis: nūc solus ecclesiarum terebat limina: ꝛ quod ibi descripturis patulo aduertebat auditu. non in memori armariolo condebat pectoris. ℟. Qui cum audissent sancti nicholai nomē statim expandunt. manus vtrasqꝫ ad celum: Saluatoris Laudantes clemēciam ℣. Clara quippe voce coram hominibus dignum referebat illum dei famulum. Saluatoris Laudātes Lc̄o sexta

Ubi autem vtroqꝫ parente orbatus est: sepius illud euangelicū ante sue mentis ducebat oculos. Nisi quis renunciauerit omnib' que possidet

nō potest meus esse disci-
pulus. Hec secū cogitans
quatin⁹ de tantis sibi reli
ctis opibus sic ordinaret
et muta laude humana. cō-
spectui placeret diuino.
℟. Magne pater nicholae sū
mo patri proxime o admirāda
qua precellit apud eū grā a cō-
missis nos emūdans ne cada-
mus sustine. ℣. Jam per terras
et per mare fama celeberrima
refouendo tribulatos releuan
do naufragos. O admiranda.
In tercio noct. añ. Pōtifi
ces almi diuina reuelatione le-
tificati nicholaū presulē deuo-
tissime consecrauerūt. ps. Dñe
quis ha. Añ. Scrūs quidez
triticū quod a nautis postula-
uerat acceptū et sagacitate di-
stribuere et augere p̄cibus im-
petrauit. ps. Dñe in virtute
Añ. Muneribꝰ datis neci sūt
iuuenes innocentes addicti q-
bus dñi seruus fuit vite presi-
diū. ps. Dñi est terra. ℣sus.
Justū deduxit. Lcō vii.

Talia eo cogitāte: acci-
dit vt quidā cōuica-
neus eiꝰ. nimiū locuplex
ad tantam deueniret ino-
piam: vt nec etiā necessa-
ria vite haberet. Quid plu
ra? Ingruēte media: tres
virgines quas habebat
filias. quarū nuptias etiā
innobiles spernebāt viri
fornicari constituit: vt ea-
rū saltem infami cōmer-
cio infelicem ageret vitaz
Quod vbi scūs comperit
cō doluit miserrimo homi
ni: atq; virginū execrans
stuprū decreuit omino ex
suis abundātiis eoꝝ sup-
plere inopiam: ne puelle
nobilibus orte natalibus
lupanari macularētur in-
famia. ℟. Sūme pontifex cō
fessor dei nicholae venerantes
protege. Namq; credimus tuis
precibus nos posse saluari. ℣.
Qui tres pueros morti addi-
tos illesos abire fecisti tuis lau
dibus instantē cōserua plebez
Namq; credimus. Lc. viii.

Sed cū nollet aliū in
suis factis nisi christū
habere contemplatorē. ce
pit explorare temporū vi-
ces: quo id sic operaretur
etiā vt eos lateret quibꝰ
fiebat. Nacta ergo cuius-

daz noctis hora. sumens nō modicum auri ligās-q; in pāno: perrexit ad domū viri. Quā vndiq; circūspiciens. per fenestram que cōpetens videbatur. clam intro proiecit clam q; discessit. ℟. Beatus nicholaus iam triūpho potitus nouit suis famulis prebere celestia cōmoda qui toto corde poscunt eius largitionē. Illi nimirū tota nos deuotione oportet cōmittere. ℣. Ut apud christum eius patrociniis adiuuemur semp. Illi. Lcō nona

Mane itaq; facto: cum surrexisset homo. aurū reperisset. illud diriguit primo: actum quāto gestiuit gaudio quātasq; deo gratias egit: si quis velit exobortis eius lachrimis quas magnitudo leticie fuderat aīaduertere potest. ℟. Ex eius tumba marmorea sacrū resudat oleū quo liniti sanātur ceci. Surdis auditus redditur et debilis quisq; sospes regreditur. ℣. Catervatim ruūt populi cernere cupientes que per eū fiūt mirabilia. Surdis auditus. ps. Te deū. ℣. Amauit eū. In l. añ. Beatus nicholaus adhuc puerulus multo ieiunio macerabat corpus. An. Ecclie sctē frequētans limina sacra pectori condebat mādata. An. Juster pieviuēdo ad honorē sacerdotii meruit promoueri diuinitus. An. Amicus dei nicholaus pontificali decoratus insula omnibus se amabilē exhibuit. Anti. O per omia laudabilem virum cuius meritis ab omni clade liberantur qui ex toto corde poscunt illum. Capitulū. Justus cor suū. An. O christi pietas omni prosequenda laude. qui sui famuli nicholai merita longe lateq; declarat nam ex tumba eius oleū manat cunctosq; languidos sanat. Repetatur anti. ps. Benedictus dominus deus israel. Oratio. Deus qui beatum nicholaū vt sup. Ad iii. ad vi. & ad ix. cap. & ℟. sicut de vno cōfessor. Oratio. Deus qui beatuz nicholaum vt supra. Ad vesperas scripsi hōe de laudibus. pi feriales illius dies

Allã. ℣. Iustus germinabit. sicut liliũ. et florebit in eternum ante dñm. Ad mag. an. Sacerdotũ diadema nicholae põtifex nostra deser in excelso vota pio iudici vt tuo adipiscamur sancto patrocinio iam pacto vite cursu delictorũ veniã. Repetatur ã. Oratio.

Deus q beatũ nicholaũ pontificẽ tuũ innumeris decorasti miraculis: cõcede nobis quesumus: vt eius meritis ꝛ p̃cibus a gehẽne incendiis liberemur: Per dñm. Ad copl. ℣. Te lucis. Conceptio scte marie virginis. ix. lc. Cantores ꝛ baudes dicant ãc Inuitat ℟. ꝟ capitul. ꝛ oro sicut i natiuitate eiusdẽ excepꝉ. qd̃ v bi legiꝉ vel cantaꝉ Natiuitas vel Natiuitatẽ vel Natiuitatis legatur ꝛ cantet Conceptio. vel Conceptionem vel Conceptionis. Incipit legenda cõceptionis beate marie quã quicũqꝫ appetens placere ipsi beatissime virgini marie ꝛ ei⁹ filio pure ac deuote debet celebrare sicut videbiꝉ pro sequendo Lco prima

Anselmus cantuariensis archiepũs pastor angloꝝ coepiscopis suis. salutẽ et perpetuã in dño benedictionẽ. Cũ conceptio veneranda dei genitricis virginis marie dilectissimi fratres queadmodũ per multa expimenta signoꝝ in anglia ꝛ i francia ceterisqꝫ cõuorsum climatib⁹ olim sit declarata me narrantẽ audiat dilectio vestra. ℟. Hodie virgo concepta Lectio secũda

Tempore nãqꝫ illo quo diuine placuit pietati angloꝝ gentem de malis suis corrigere. sueqꝫ seruitutis officiis arcius astringere: gloriosissimo normãnoꝝ duce villermo eandẽ patriã debellãdo subegit Qui scilicet villermus rex angloꝝ factus dei virtute et industria sua: toti⁹ ecclesie dignitates ꝛ honores in melius reformauit. lc. tercia

Cuius intẽtio omnis pie opibus inui-

dens ille bonorum omnium inimicus tam familiarium fraudibus quam extraneorum incursibus multotiens conatus est eius obsistere successionibus Sed domino protegente et timentes se regente glorificans: ad nichilum deductus est malignus.

Lectio quarta

Audientes autem daci angliam normannis subiectam grauiter indignati se suo quasi hereditario iure priuari: arma parant. classem aptant: ut eos adeuntes a data sibi diuinitus patria expellant. Hoc comperto: rex prudentissimus villermus helsinum quendam religiosum abbatem ramesiensis cenobii in daciam dirigit: ut huius rei veritatem inquirat At ille ut vir admodum sagacis ingenii strenue negotium regis exequitur

Quo fideliter peracto: ad angliam reuerti cupiens mare ingreditur et iam maximam partem maris prospero cursu transierant: cum subito depressis surgentibus undique ventis: horrida tempestas celum commouit et undas fatigatis igitur nautis nec vltra valentibus obniti. fractis remis. funibus ruptis cadentibus velis: spes salutis emittitur

Lectio vi.

Cumque de salute corporum desperati animarum curam solummodo magnis clamoribus suo creatori commendarent. et beatissimam dei genitricem mariam miserorum scilicet refugium et desperatorum spem deuote clamarent ecce subito conspiciunt quendam reuerende beatitudinis virum pontificali infula decoratum: quasi inter medias vndas naui proximum. Qui aduocans ad se abbatem. Helsinum ait. Vis periculum maris euadere: vis in patriam sanus redire

Lectio septima

Cumque ille cum fletu se id toto corde desiderare id solum expectare responderet. tunc ille Scias inquit me ad te a nostra domina dei genitrice maria quam dulci

ter reclamasti directũ. At
si dictis meis obtẽperare
volueris: saluus cũ comi
tibus euades iminens pe
ticulũ maris. Lcõ. viii.

Spondet ille ilico se ei
i oibus obtempera-
turũ: si hoc euaderet nau
fragiũ. Promitte deo ꝛ mi
chi ille inquit q̇a diem cõ
ceptiois ꝛ creationis ma-
tris christi solenniter cele
brabis. et celebrandũ pre
dicabis. At ille quo tẽpo
re celebrabitur festũ istud
Sexto ait ydus decẽbris
hoc festũ solennisandum
tenebis. Lcõ nona.

Ex quo inquit abbas
officio vtetur eccle-
sia in ecclesiastico obseq̇o
Omne obsequiũ inquit q̇d
dicit in eius natiuitate di
cetur in ei⁹ conceptioẽ. ex
cepto quod nomẽ natiui-
tatis mutabit nomine cõ-
ceptionis. His dictis ille
disparuit. ꝛ citius dictu se
data tẽpestate: abbas cũ
suis icolumis concito fla
tu applicuit anglicis lit-
toribus. ꝛ que viderat q̇-

bus potuit notificauit.
Fiant octaue ꝛ sicut fuit fe
ctũ in natiuitate eiusdem
sic fiat. nõ dicatur Te de-
um. Sancti sindul bi
episcopi vienñ. et cõfesso-
ris. Clas. non fiat de eo.
sed de octauis nisi tantũ
cõmemoratio ad missam
Sancte lucie virginis
Et translatio sanctoꝝ mr
ferreoli atq̧ iuliani ix. lc.
et Cantores. Ad vespas
Cap. Iusti i perpetuũ. ℣
Exulteut iusti. An. Istorũ est
eñ. Repetatur i. Oratio:
Infirmitatẽ nostrã. ℣ in
festiuitatib⁹ sctõꝝ martiꝝ
seuerini exuperii ꝛ felicia-
ni. Ad compl. ℣⁹ Iesu sal
uator. Inuitat. Regẽ mar
tirũ. An. Bti pauperes. ℣ in
aliis. ℣⁹ Exulteut iusti. In-
cipit passio sancte lucie vir-
ginis. Lectio prima

Cum per vniuersam p
uinciciã cicilie beatis
sime virginis agathe fa-
ma crebresceret. et ciracu-
sanus populus per milia
ria ppe quinquaginta ad
vrbem cathiniensiũ sitien

ter pgeret ad sepulchrum scte agathes virginis veneran dū: ilico contigit luciā venerabilē virginē nobilissimā siracusanorū simul pergere festiuitatis gratia inuitante matre sua que p ānos quatuor. fluxu sanguis fatigata a nullo poterat medicorū remedio liberari. R. Iustorū anime in manu dei sunt et nō tanget. etc.

Lcō. ii.

Igitur dum pcessionis misteria ageretur: hec euangelii lectio fuit qua legitur fimbria vestimenti mulier a sanguis fluxu saluata. Et dū hec lectio recitaret dixit sctā lucia matri sue. Si credis mater his que leguntur: crede agathā passam pro christi nomie: meruisse vt semp in psenti habeas eum pro cui⁹ noīe passa est. Cōtinge ergo sepulchrū ei⁹ credens: et liberaris. Igitur cū peractis oībus populus abcessisset: prostrauerūt se ante sepulchrū virginis mater et filia. et ceperunt lachrimis flagitare suffragiū. R. In paucis vexati in multis bene disponentur. etcetera.

Lectio tercia.

Interea dum orationis prolixitas tenderetur somno lucia virgo arripiunt et vidit in somno beatam agathā in medio angelorum gēmis ornatam stantem et dicentem. Soror mea lucia virgo deo deuota quid a me petis quod tu poteris prestare continuo: nam et matri tue fides tua subuenit. et ecce saluata est Et sicut p me ciuitas cathiniensiū sublimatur a christo. ita et per te syracusana ciuitas decorabitur. q a iocundū christo in tua virginitate habitaculum preparasti: R. Tanquam aurum in fornace probauit electos dominus: etcetera.

Lectio quarta.

At his auditis expergefacta: surrexit tremens et ait matri sue. Mater mea ecce salua facta es Per ipsam te depreco que te saluam fecit suis

orōnibus ne tu michi ali
quādo spōsum nomines
ne tu velis de corporis
mei posteritate fructum
mortalitatis ingrere. Sed
oia que michi eūti ad cor
ruptionis mee auctorem
hoiem moriturū eras da-
tura da michi eūti ad in-
tegritatis mee auctorem
dn̄m iesum christū. ℟. Iu
sti in perpetuū. Lc. quīta

Cui mater enticia ait.
Oia que sūt patris
tui defuncti ante nouem
ānos: incōtaminanter cu
stodiens ampliaui poti⁹
quā minui patrimonium
Mea vero omia que sunt
vel possunt esse: ipsa meli
us nosti. Tege oculos me
os et quecūq; tibi placue
rint de ipsis facultatibus
facito Lucia dixit: Audi
mater consiliū meū Non
satis deo carus est qui illi
hoc dat: quod secum ferre
nō potest: sed si tibi vis es
se gratū deum: hoc illi da
quo tu poteras vti Mo-
riens em̄ nichil potes vti
Et quod das: ideo das:
quia tecū ferre nō p̄uales
℟. Reddidit deus Lc. vi.

Uiuens ergo et salutē
tui corporis habens
da christo quod possides
Et quicq̄d te michi datu
rā spoponderas vel etiā
cogitabas: christo incipe
tradere. At vbi pene om-
nia distracta sunt et pau-
perib⁹ erogata. viduis et
orphanis p̄egrinātib⁹ et
deo seruiētibus. sponsus
p̄ponit litem ī iudicio pa
schasii consularis dicens
spōsam suam christianissi
mā esse et cōtra leges vi-
uere augustorū. ℟. Sancti
tui domine. Lcō vii.

Quā paschasius com-
p̄hensam corripiens
cepit ad sacrificia demo-
nū inuitare. Cui beata lu
cia dixit Sacrificiū verū
et imaculatū apud deū et
patrē hoc est visitare pu-
pillos et orphanos in tri
bulationib⁹ eorū. Paschā
sius dixit Patrimonium
tuū expendisti cū corrup-
toribus tuis. et ideo sicut
meretrix loqueris. Lucia

respondit Patrimonium meū tuto loco constitui: corruptores autē nec mētis nec corporis mei aliquando suscepi. ℞. Lucia virgo quid a me petis qđ ipsa poteris prestare continuo nam ⁊ matri tue fides tua subuenit et ecce saluata est Quia iocundū deo in tua virginitate habitaculū pparasti ℣. Sicut per me ciuitas cathiniensiū sublimatur a christo ita per te ciuitas ciracusana decorabitur. Quia iocundū. Lc. viii.

Paschasius dixit. Qui sunt corruptores mētis. Lucia respondit Vos estis de quibus ait apostolꝰ. Corrumpūt bonos mores colloq̄a mala. Suadetis em̄ aīas hoīm meretricari ⁊ discedere a suo creatore ⁊ sequi demonia atq; vanissimos lapides colere. Corruptores vero corporis sunt hi qui temporalē delectationē ppo nūt epulis sempiternis. ⁊ labentē letitiam eternis gaudiis anteponunt. ℞. Rogaui dn̄m meū iesum christum vt ignis iste non dñetur michi Et impetraui a dño inducias martirii mei ℣. Ut credentibus timorē auferrē passionis et nō credentibus vocē insultationis auferrem. Et impetraui. Lectio nona

Paschasius dixit Cessabunt verba cū peruētum fuerit ad verbera Lucia respondit. Uerba dei cessare nō poterunt Paschasius dixit. Tu ergo deus es? Lucia respondit. Dei summi ancilla sum ⁊ ideo verba dei dixi: quia ipse dixit Cū steteritis ante reges et presides ppter nomen meū: nolite cogitare quomodo aut q̄d loquamini. Non em̄ vos estis qui loquimini sed spiritus sctūs qui loquit᷑ in vobis. Paschasius dixit. In te ergo spūs sctūs est. Lucia respondit. Apostolus dixit. Qui caste et pie in hoc seculo vixerint: tēplum dei sunt et spūssanctus habitat in eis. ℞. Offerentur regi virgines dño post eā proxime eius offerētur

tibi In leticia et exultatiõe. ℣
Specie tua et pulcritudine tua
intēde prospere procedere reg-
na. In leticia. ps Te deũ. ℣
Adiuuabit eã. In laud. ã.
Lucia virgo quid a me petis
quod ipsa poteris pstare con-
tinuo matri tue. Añ. Per te
lucia virgo ciuitas siracusana
decorabitur a dño iesu christo
Añ. Tanto pondere eam fixit
spũs sctũs vt virgo dñi imobi
lis pmaneret. Añ. Bñdico te
pater dñi mei iesu christi quia
per filiũ tuũ ignis extinctus ē
a latere meo. Añ. Rogaui do
minũ meũ iesum christũ vt ig-
nis iste nõ dñetur michi et impe
traui a dño inducias martirii
vt credentibus timores auferrē
passionis. Cap. Qui gliatur
℣. Audiuit et letata. añ. Acci
git fortitudine lumbos suos et
roborauit brachiũ suum ideoq
lucerna eius nõ extinguetur i me
diis tenebris. Repetatur iter
Exaudi nos añ. Orõ.
deus salutaris noster
vt sicut de beate lucie festi
uitate gaudemus ita pie de
uotionis erudiamur affe-
ctu Alia orõ ãbe simul

dicatur p vnum Per dñm
Infirmitatē vt sup. Ad iii
ad vi. et ad ix. capla et ℟.
sicut in comune virginum orõ. In
firmitatē. Ad vs añe et pi
ferialia illius diei. Allã ℣
Iusti epulentur et exultent in cõ
spectu dei delectentur in leticia. ã
Isti sunt sancti q pro dei amore
Repetatur añ. orõ. Infirmi
tatē nostrã vt sup. Ad cõ
plet. ymnus Te lucis Sã
cti Lupicini epi et mris fi
at de octauis bte marie et
ad missam cõmemoratio
de scto. In octauis cõ
ceptiõis beate marie fiat
ix. lc. et totum sicut fuit fa-
ctum in octauis natiuita
tis eiusdē Scti adonis
epi vien. et cõfessoris ix. lc.
et cantores Ad vs Capl'm
Iustus cor suũ. ℣. Iustus vt
pal. añ. Iste sicut le. orõ. Deus
qui aie famuli tui. Ad cõ
plet. ymnus Jesu saluator
Inuitat. Iustus f. o. ebit. añ
Beatus vir. Repetatur añ.
cũ aliis ℣. Iustus vt palma
Incipit vita sancti ado
nis viennensis archiepi-
scopi Lectio prima.

Tempore karoli regis post patrē ludouicuz imperatorē ī frácia regnā-tis. Hic sanctus vir nobili prosapia exortus: dum adhuc infantulus esset. i monasterium quod ferrarias ex antiquo vocant. a parētibus traditus est. ℞. Posui adiutorium. Lcō scda.

Cūque sub regulari censura degeret que in illo cenobio ceteris arctiortūc tpis habebatur: diuinitus inspirat⁹ atque electus oēs sibi coenos in studiis litteraꝝ pire cepit: adeo vt nullus sodaliū licz admodū studiosus ī liberaliū arciū disciplinis. ei⁹ diligēciam ex equo sufficeret imitari. Lasciuiā eciā huic etati amicā. ceteraque puerilia vsqzquaqz declinans: senū pfectorumqz grauē cōuersationē sectari sollicit⁹ satagebat. ℞. Ueritas mea

Lectio tertia

Uerum dum inter hec cum etate corporis. tunc etiam spiritaliū virtutum profectibus polatiaugescendo proficeret: robore iam iuuentutis animatus igne desiderii in refragabili succēsus est. scilz vt domum beati petri pricipis apostoloruz toto orbe famosissimam. ceteraqz sanctorum loca ī romana vrbe extraqz constituta. gratia visitaret. ℞. Iustus vt palma florebit. et cetera

Lectio quarta.

Quocirca ī ācipiti mēte vsans assiduis cogitationibus anxius estuabat. vtruz ne prelato sui cenobii aliisqz fratribus conceptū mente desiderium palam panderet. an illis ignorantibus cautius perficere conaretur. ℞. Ingerminabit sicut lilium. et cetera

Lectio quinta.

Et quia pene cunctis loci sui incolis pro sua dulci satisqz probabili conuersatione. non modo amori. verumetiam reuerentie esse poterat: nimium metuebat ne permulgato huiusmodi desiderio. aut leuitatis. siue

iactantie argueret. aut i-periosa cõtradictione vel blanda multorum suasione funditus arceretur a proposita profectione. ℟. Iurauit dominus Lcõ. vi.

Ideoque multum intra se tacitus ptractans: tandem deliberatione facta totum se diuine protectioni cõmittens. et pegrini habitum assumens optatum iter agreditur. Certius haud dubio de dei omnipotentis clementissima miseratione quod in se pie sperantes. deque sua misericordia fideliter presumentes. nunquam deserere. nusquam his abesse cõsueuit. ℟. Iustum deduxit.

Lcõ. vii.
Hoc igitur duce. hoc comite. ceptum ocius carpens iter: recto psperoque tramite. maturius quo tendebat peruenit Qui domum apostolicam humilis habitu. deuotus corde ingressus in orõne continua. puigil nocturnis excubiis pnoctare crebrius vsque ad lucem matutinam gaudebat. ℟. Beatus vir. et cetera. Lcõ octaua.

Ceteras vero sanctorum ecclesias atque oratoria. diurnus orator perlustrans. eorum sese precibus summissius cõmendabat Talibus igitur operibus vir deo placitus corpus instanter exercens animum desideranter reficiens. alia quoque quamplura secretius agere nõ desistebat. que hominibus manifesta fieri grauissimum ducebat. ℟. Ecce vir prudens Lcõ nona

Hoc etenim sanctis viris dulce satis esse solet. qui pter illa que in aperto pro exemplo bone conuersationis operantur non nunquam secretiora querunt vbi soli deo vocare precibusque ei placitis insistere liberius possint. ℟. Sint lumbi. ps Te deum: ℣. Amauit eum. In laud. a. Fidelis Cap. Iustus cor suum. ℣. Os iusti. An Euge serue bone. Repetatur a. Orõ Deus qui nos anime. Ad terciam ad vi. et ad nonam cap. et ℟. sicut de vno cõfessore

orō Deus qui aīe: Ad v̄s Allā. y⁹ Justus germinabit. vt in festo. s. martini. Ad Mag. āQuiqȝ michi dn̄e. repetat. Oro De⁹ q̄ anime. Post v̄s. s. adontis icipiantur āe maiores ꝛ mūpbēt Añ. O sapiā. orō vna de trib⁹ Bn̄dicam⁹ dn̄o. sine Allā. Ad cōpl. y⁹. Te lucis Scti thome apl'i. ix. l. ꝛ Cātores: Ad v̄s cap. Jā nō estis. v̄. Jn oēm ter. ā. Bti eritis. orō Quesum⁹ oṗs de⁹. Ad cōpl. y⁹ Jesu sal. Jnuit. Regem apo. ā Jn oēm terrā. cū al' ps. Celi enarrāt. cū al. v⁹. Jn oēm terrā: cū aliis. Jncipit passio. s. thome apl'i. l'c. i.

Cū apl'us thomas q̄ ꝛ didim⁹ esset apō cesareā apparuit ei dn̄s iesus xp̄s: ꝛ ait ad eū: Rex indorū gūdofurus: misit ꝑpositū suū ad syriā: querere hoīnem architectoria arte eruditū. Ueni ꝛ mittā te cū eo. R. Ecce ego mit todos. l'c. ii.

Dixit ei thomas. Dn̄e mitte me quovis: ꝑter ad indos Dixit illi dn̄s. Uade q̄a ego sum tecū: ꝛ nō te deseram. et cū acq̄sieris michi indos. cū corona martirii venies ad me. R. Tollite. l'c. iii.

Respōdit autē thomas ꝛ dixit. Dn̄s me⁹ es tu. ꝛ ego seru⁹ tu⁹ fiat voluntas tua. Hec eo dicēte ecce ꝑpositus familie regis indorū noīe abbanes descendēs de naui deābulabat iuxta mare in foro rerū venaliū. R. Dum steteritis. l. iiii.

Dn̄s aūt accessit ad eū: et dixit ei. Quid cōparare vis iuuenis. At ille ait. Dn̄s me⁹ rex idoꝝ misit me ad istas partes. vt aut cōducerē igenuos artifices aut seruos emerē q̄ sciant artē architectoricā. R. Non sunt loq̄le. l. v.

Uel oia que ex lignis fient aut ex lapidib⁹. vt romano more sibi palatium cōstruat. Cui dn̄s ait. Habeo fidelē seruū ꝛ ydoneū. quē ad diuersas ciuitates misi. R. Cōstitues eos. l. vi

Et quicq̄d laborat mi-

vv

chi laborū suoꝝ mercedes
apportat. Nūc itaq; mittā
tecū. vt expletis oībus ad
meū facias cū honore re-
meare. ℟. Nimis ho. ℓc. vii.

Quod audiens abba-
nes. magno replet⁹
gaudio ob gratiā: oscula-
batur genua ei⁹. Et cōuo
cās thomā dn̄s. tradidit
eū i manū abbanes ꝛ ab
scessit. Tūc autē abbanes
ad thomā ait. ℟. Beati eritis

Dic michi ℓc. viii.
si vere seruus ipsius
es. qui tradidit te michi.
Cui thomas ait: Ego nisi
seruus ipsius essem. quia
hora me tibi tradebat: nō
habebā cōtradicere. Sed
q̄a seru⁹ ipsi⁹ sum. nō qđ
volo facio: sed vt iussent
michi dn̄s meus. ℟. Vos
estis. ℓc. ix

Seruus aūt
sum vn⁹ ex inumera-
bilib⁹. qui om̄es diuersas
artes scim⁹. Et imus per
prouīcias. Et quicq̄d lu-
crati fuerimus de arte no
stra ipsi feliciter afferimus
℟. Beati qui persecutionē. ps
Te deū. ℣. Nimis ho. In
laud. a. Hoc est preceptū meū
cū alijs. Cap. Justus cor
suū. ℣. Annūciauerunt. Añ.
Vos qui reliquistis. Non re-
petatur añ. Oratio.

Da nobis quesum⁹ do
mine bti aplī tui tho-
me solēnitatib⁹ gliari: vt
ei⁹ semp ꝑpatrocinijs sub
leuemur: ꝛ fidē cōgrua de
uotione sectemur: Per do
Bn̄dicamus dn̄o Allā:
Itē alie laudes de aduen
tu et dicat Bn̄dicam⁹ do
mino sine allā. Ad horas
cap. ꝛ ℟. de aplīs. Oratio
Da nobis q̄s dn̄e: Ad vs
añ. Jurauit dn̄s. cū al. vt i
festiuitate scti iohis euan
geliste. Allā. ℣. Venite ad
me. vt supra. Añ Dum stete-
ritis ante presi. Orō. Da no
bis quesumus. vt supra:
Non dicatur maior a. Ad
compl. ℣. Te lucis.

Initiū cōmunis sctōꝝ scd̄m vsum scte viennēn. ecclie. Et primo in natali vni⁹ apl̄i Ad vespas cap.

Iam nō estis hospites ꝛ aduene: sed estis ciues sctoꝝ ꝛ domestici dei supedificati sup fundamētū aplōꝝ ꝟ⁹ In oēm terram exiuit sonus eorū. ℟. Et in fines orbis terre verba eorum. Ad Mag. ā. Beati eritis cū vos oderint homines ꝛ cū separauerint vos ꝛ exprobrauerint ꝛ eiecerint nomē vestrū tanquā malū propter filiū hoīs gaudete ꝛ exultate ecce eñ merces vestra multa est in celis. orō:

Quesumus oīps deus vt btūs. N. apostolus pro nobis tuū imploret auxiliū vt a nris reatibus absoluti a cūctis etiā piculis eruamur: Per do. Inuitat. Regē apostolorum dn̄m Uenite adoremus. p̄. Uenite. In primo noct. ā. In oēm terrā exiuit son⁹ eorū ꝛ in fines orbis terre verba eorum. ps. Celi enarrant: ā. Clamauerunt iusti ꝛ dn̄s exaudiuit eos. ps Benedicā. ā. Constitues eos principes sup oēm terrā memores erūt nomīs tui dn̄e. ps. Eructauit. ꝟ⁹. In oēm terrā exiuit sonus eorū. ℟. Et in fines orbis terre verba eorū.

Cum cū eorū. ℓ. pria.
Cum cūcta sacra eloqa dn̄icis plena sint p̄ceptis: qd est qd̄ de dilectione quasi de singl'ari mādato dominus dicit. Hoc est preceptū meū vt diligatis inuicem nisi qa oē mandatū de sola dilectione est: ꝛ omia vnū preceptū sunt. Quia quicqd p̄cipitur in sola caritate solidat. ℟. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporū dixit dn̄s. Estote ergo prudentes sicut serpētes ꝛ simplices sicut colūbe. ꝟ. Tradēt eñ vos in cōsiliis ꝛ in synagogis suis flagellabūt vos. Estote ergo. Lectio secunda:

Ut eñ multi arboris rami ex vna radice prodeunt: sic multe virtutes ex vna caritate generātur Nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis si nō maneat ī radice caritatis. Precepta ergo do

mica ⁊ multa sũt ⁊ vnum Multa per diuersitatem operis: vnum in radice dilectionis. ℟. Tollite iugũ meum super vos dixit dñs. ⁊ discite a me quia mitis sum ⁊ humilis corde. Jugũ em̃ meum suaue est ⁊ onus meũ leue. ℣. Venite ad me oẽs qui laboratis ⁊ onerati estis ⁊ inuenietis requiẽ aiabus vestris. Jugum. Lc. iii.

Qualiter autẽ ista dilectio sit tenẽda: ipse insinuat qui i plerisq̧ scripture sue sententiis: ⁊ amicos iubet diligi in se ⁊ inimicos diligi ꝓpter se. Jlle em̃ veraciter caritatẽ habet: qui amicũ diligit i deo et inimicũ diligit propter deum. ℟. Dũ steteritis ante reges ⁊ presides nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. Dabitur em̃ vobis in illa hora quid loquamini. ℣. Cũ aũt inducent vos in synagogas et ad magistratus nolite p̃meditari qualiter respondeatis. Dabitur enim. Jn ſcdo nocturno. aã. Principes populorũ cõgregati sunt cũ deo abraham. ps. Oĩs gentes. aã. Dedisti hereditatẽ timẽtib⁹ nomen tuũ dñe. ps. Exaudi deus depre. Añ. Annũciauerũt opera dei ⁊ facta eius intellexerũt. ps. Exaudi de⁹ orationẽ. ℣. Cõstitues eos principes sup oẽm terrã. ℟. Memores erunt nominis tui dñe.

Lectio quarta.

Nam sunt nõnulli q̃ diligunt proximos. ed ꝑ affectũ cognationis ⁊ carnis. Quibus tamẽ in hac dilectione sacra eloquia nõ cõtradicũt. Sed aliud est qđ sponte impenditur nature. aliud qđ p̃ceptis dñicis ex caritate debetur obediẽtie: ℟. Non sunt loq̃le neq̧ sermones quorũ nõ audiãtur voces eorũ. Jn oẽm terrã exiuit sonus eorũ et in fines orbis terre verba eorũ. ℣. Nimis honorati sunt amici tui deus nimis cõfortatus est principatus eorũ. Jn oẽm. lc. v.

Hi nimirũ ⁊ proximuz diligũt: ⁊ tamen illa sublimia dilectiõis p̃mia nõ assequũtur quia amorem suũ non sp̃ualiter sed carnaliter impendũt. Pro

inde cū dn̄s diceret. hoc ē preceptū meum vt diligatis inuicē: protinus addidit sicut dilexi vos. Ac si aperte dicat. Ad hoc amate. ad quod amaui vos ℟ Constitues eos principes sup omnē terrā memores erunt nominis tui dn̄e In om̄i progenie et generatione. ℣ Nō sunt loquele neqȝ sermones quorū nō audiātur voces eorū. In oi

Qua in re fratres carissimi solerter intuendū est: qđ antiquꝰ hostis dū mentē nostram ad rerū temporaliū delectationē trahit: infirmiorē contra nos proximū excitat qui ea ipsa que diligimus inferre molliatur. ℟ Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis cōfortatus est principatus eorū. ℣ In oēm terrā exiuit sonus eorū et in fines orbis terre verba eorū. Nimis. In tercio noct. ā. Exaltabūtur cornua iusti allā. ps: Cōfitebimur tibi deus. An. Lux orta ē iusto allā rectis corde leticia allā. ps Dn̄s regn̄ exul. An Custodiebant testimonia eius et p̄cepta eius allā ps Dn̄s regn̄. irascant. ℣ Nimis honorati sunt amici tui deus. ℟. Nimis confortatus est principatus eorū. l. vii.

Nec curat antiquus hostis hec faciēs vt terrena tollat: sed vt caritatē in nobis feriat. Nā i odio repente exardescimus Et dum foris inuiti esse cupimus: intus grauiter ferimur. Dū parua foras defendimus: intus amittimus maxima. Quia dum rem diligamus temporalē. verā amittimꝰ dilectionem. ℟. Beati eritis cū maledixerint vobis homines ⁊ psecuti vos fuerint ⁊ dixerint om̄e malū aduersus vos mētientes pter me. Gaudete ⁊ exultate qm̄ merces vestra copiosa est in celis. ℣ Cū vos oderint homines ⁊ separauerint vos ⁊ exprobrauerint ⁊ eiecerint nomen vestrum tanquā malū ppter filiū hominis. Gaudete. l. viii.

Omnis quippe qui nostra tollit inimicus est. Sed si odio habere ceperimus inimicū: intus ē

quod perdimus. Cũ vero
aliq̃d exterius a proximo
patimur: cõtra occultũ ra
ptorẽ interius vigilemus
Qui nũquã melius vinci
tur: nisi cũ raptor exterius
amat. Una quippe ⁊ sum
ma est ꝓbatio caritatis: si
⁊ ipse diligit qui aduersa
tur. ℟. Vos estis qui ꝑmans
sistis mecũ in temptationibus
meis dixit iesus discipulis suis
et ego dispono vobis regnũ vt
edatis et bibatis sup mensam
meã in regno meo. Et sedeatis
sup thronos iudicãtes duode
cim tribus israel. ℣. Non vos
me elegistis sed ego elegi vos
Et sedeatis Lcõ nona

Hinc est quod ipsa veri
tas ⁊ crucis patibu
lũ sustinet: ⁊ tamẽ ipsis su
is persecutorib9 affectum
dilectionis impẽdit dicẽs
Pater ignosce illis: q̃a ne
sciũt quid faciũt. Quid er
go mirũ si inimicos dili
gũt discipuli dum viuũt.
quãdo ⁊ tũc inimicos di
ligit magister cum occidi
tur. ℟. Beati qui persecutio
nẽ patiũtur propter iusticiã Qm̃
ipsorũ est regnũ celorũ. ℣. Be
ati pacifici qm̃ filii dei vocabũ
tur Qm̃. ps Te deũ. ℣. Ni
mis honorati. vt sup. In l.
añ. Hoc est preceptũ meũ vt di
ligatis inuicẽ sicut dilexi vos.
Añ. Maiorẽ caritatem nemo
habet vt animã suã ponat q̃s
pro amicis suis. Añ. Vos ami
ci mei estis si feceritis que prec
pio vobis dixit dñs. Añ. Lau
demus viros gloriosos q̃ vice
rũt regna mundi allã. Añ. In
patiẽtia vestra possidebitis ani
mas vestras. Cap. Jam nõ
estis hos. vt sup. ℣. Annũ
ciauerũt opa dei. ℟. Et facta
eius intellexerũt. Ad Bene
dict9 ã. Vos q̃ reliq̃stis omia
⁊ secuti estis me centuplũ acci
pietis ⁊ vitã eternã possidebitis
orõ. Quesum9 ops de9 vt
sup. Ad terciã cap. Jã nõ
estis. vt sup. ℟. In oẽm ter
rã exiuit sonus eorũ. ℣. Et in fi
nes orbis terre verba eorũ. In
oẽm. Glia. ℣. Cõstitues eos.
orõ. Quesum9 ops. Ad vi. cap.

Nõ vos me ele
gistis sed ego elegi ⁊
posui vos vt eatis ⁊ fructũ
afferatis ⁊ fructus vester

maneat. ℞. Constitues eos principes sup oem terrã. ℣sus Memores erũt nois tui dñe. Glia patri ℣. Nimis ho. Ad

Scim⁹ qm̃ di ix. cap. ligentib⁹ deũ oia co operant̃ i bonũ his q̃ secũ dũ propositũ vocati sunt scti. ℞. Nimis honorati sunt amici tui de⁹ ℣⁹ Nimis cõfor tatus est principatus eorũ. ℣⁹ Annũciauerũt opa dei. Ad ℣s: ã. Jurauit. ps. Dixit do min⁹ Añ Collocet eum dñs. ps. Laudate pueri Añ Dis rupisti dñe vincla. ps. Credi di. Añ. Eũtes ibant ⁊ flebant p. In cõuertẽd ã. Cõfortas tus ẽ pricipat⁹ ps Dñe pba sti. Quere supra i festo scti iohis euãgel. Cap. Jã nõ estis Et nota q si sit festũ vni⁹ de duodeci aplis nõ dicit̃ cap. Jã nõ estis. sed loco ei⁹ dicit̃ Allã. ℣⁹ Ve nite ad me oẽs qui laboratis ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiã vos. ℣⁹ In oẽm terrã Ad Mag. ã. Dũ steteritis ante reges et p̃sides nolite p̃medi ari qualis ter respõdeatis dabit̃ eñ vobis in illa hora q̃d loquamini. orõ

Quesum⁹ oẽs de⁹ In na tali vni⁹ martiris Ad ℣s

Beatus vir qui cap. in sapientia morabi tur et qui in iusticia medi tabitur: et in sensu cogita bit circunspectionẽ dei. ℣. Gloria et honore coronasti eũ domine. ℞. Et constituisti eũ super opera manuũ tuarum ã. Hic est vere martir qui pro chri sti nomine sanguinem suũ fudit qui minas iudicum non timuit nec terrene dignitatis gloriam quesiuit sed ad celestia regna fe liciter peruenit Si sit pontis fex et martir. Oratio.

Presta quesum⁹ oẽs de us: vt q bti N. martis ris tui atq̃ põtificis nata licia colim⁹ intercessione eius in tui nomis amore roboremur. Per dominũ:

Non pontifex oratio

Letetur ecclesia tua de us beati. N. martiris tui confisa suffragiis: atq̃ eius precibus gloriosis ⁊ deuota permaneat et secu ra consistat. Per dominũ nostrum iesum christum fi lium tuum. Inuitatoriũ.

Regē martirū dn̄s venite ado-remus. ps Venite. In primo noct. a. In lege dn̄i fuit voluntas eius die ac nocte. ps Beatus vir. a. Predicans preceptū dn̄i cōstitutus e in mō te sctō eius. ps Quare fre. An. Voce mea ad dominū clamaui ꝛ exaudiuit me de monte sctō suo. ps. Dn̄e quid mł. v. Gloria et ho. S. d. m. lucā

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si q̄s vult post me venire: abneget seipsum: ꝛ tollat crucē suā quotidie ꝛ sequat me. Et rel. Omel. b. greg. pap. l. pria

Quia dn̄s ac redēptor noster nouus homo venit in mundū: noua precepta dedit mūdo. Vite em̄ nostre veteri in vicijs enutrite: contrarietatē opposuit nouitatis sue. Quid em̄ vetus quid carnalis homo nouerat. nisi sua retinere. aliena rapere si posset. cō cupiscere si nō posset. R. Gloria et honore coronasti eum domine. Et cōstituisti eum super opera manuū tuarū. v. Posuisti in capite eius coronā de lapide precioso. Et constituisti. lc. ii.

Sed celestis me dicus singulis quib⁹ ꝙ vitiis obuiantia adhibet medicamēta. Nā sicut arte medicine calida frigidis: frigida calidis curant ita dn̄s noster cōtraria opposuit p̄dicamenta pctis vt lubricis continentiam tenacibus largitatē: iracundis mansuetudinē. elatis preciperet humilitatem. Certe cū se sequentibus noua mandata pponeret. dixit. Nisi quis renūciauerit oībus que possidet. nō potest me⁹ esse discipulus. R. Dn̄e preuenisti eū in benedictionib⁹ dulcedinis. Posuisti in capite eius coronā de lapide precioso. v. Vitam petiit a te ꝛ tribuisti ei longitudinē dierū in seculū seculi. Posuisti in. Lcō. iii.

Ac si aperte dicat. Qui per vitam veterā aliena concupiscitis: per noue cōuersationis studium. et vestra largimini. Quid vero in hac lectiōe dicat. au

diam⁹. Quid vult post me venire. abneget semetipm Ibi dicitur vt abnegem⁹ nr̄a: hic dicit vt abnegem⁹ nos. ℟. Posuisti dñe sup caput eius coronam de lapide p̄cioso. Vitã petiit a te ꝛ tribuisti ꝛ in seculum seculi. ℣. Desiderium anime eius tribuisti ei ꝛ voluntate labiorum eius nõ fraudasti eum. Vitam petiit.

In scdo noct. añ. Filii hoīnum scitote quia dñs sanctũ suum mirificauit. ps. Cũ inuocarem. añ. Scuto bone volũtatis tue coronasti euꝫ dñe. ps Verba mea añ. In vniuersa terra quia gloria ꝛ honore coronasti eũ. ps. Dñe dñs nr̄. ℣. Posuisti dñe super caput eius. ℟. Coronã de lapide precioso.

Lectio quarta.

Et fortasse laboriosuꝫ non est homini relinquere sua: sed valde laboriosuꝫ est relinquere semet ipm. Minus quippe est abnegare qđ habꝫ: valde ꝛ eñ multum est: abnegare quod est. Ad se autẽ nobis venientibus p̄cipit vt renunciemus nostris. quia quiqui ad fidei agonem venimus: luctamen contra malignos spũs sumim⁹. ℟. Desideriũ anime eius tribuisti ei Et volũtate labiorũ eius nõ fraudasti eũ. ℣. Posuisti in capite eius coronã de lapide precioso Et voluntate labiorũ.

Lcõ quinta.

Nil autẽ maligni spũs in hoc mũdo ꝓprio possident. Nudi ergo cuꝫ nudo luctari debem⁹. Nã si vestitus quisq̄ cũ nudo luctatur. citius ad terram deicitur quia habet vnde teneatur Quid eñ sũt terrena oia nisi quedã corporis indumenta. Qui ergo cõtra diabolum ad certamẽ ꝓperat. vestimẽta abiciat. ne succũbat. ℟. Honestum fecit illũ dñs ꝛ custodiuit eũ ab inimicis. Et a seductoribus tutauit illũ ꝛ dedit illi claritatẽ eternã. ℣. Descendit q꜠ cũ illo in foueã et in vinculis nõ dereliquit illũ Et a seductorib⁹

L. vi

Nil in hoc mũdo amando possideat. nullas rerũ labentiũ delectationes requirat. ne vn

de ad votū tegitur: ad ca
suz inde teneat Nec tamē
sufficit nr̄a relinquere. nisi
reliquamus ⁊ nos. Quid
est qđ dicim⁹ reliquamus
⁊ nos Si eñ nosipsos re-
linq̄mus: quo ibimus ex-
tra nos: Uel q̄s est q̄ va-
dit: si se deserit. ℞. Certamē
forte dedit illi dn̄s vt vinceret
⁊ sciret q̄m oīm. potētior est sa
piētia descenditq̄ȝ cū illo in fo
veam Et in vinculis nō dereli-
quit illum sed a peccatoribus libe
ravit ℣ Custodivit eū ab ini-
micis ⁊ seductoribus tutavit il
lum Et in vinculis In .iii. no
ctur. a. Justus dn̄s ⁊ iusticias
dilexit equitatē vidit vultus ei⁹
ps In dn̄o cōfido. Anti.
Habitabit in tabernaculo tuo
requiescet in mōte scō tuo. ps.
Dn̄e q̄s habit. An Posui-
sti dn̄e sup caput eius coronaȝ
de lapide p̄cioso ps Dn̄e in
virtute. ℣ Magna ē gloria
ei⁹ in salutari tuo ℞ Gloriā ⁊
magnū decorē impones sup eū
lc. vii.
Sȝ aliđ sum⁹ p
peccm̄ lapsi: aliud p na
turā cōditi. Aliud qđ feci
mus: aliud qđ facti sum⁹
Reliquam⁹ nosmetipsos
quales peccādo nos feci-
m⁹: ⁊ maneam⁹ nosmetip
si: quales p grām facti su-
m⁹ Ecce etem̄ q̄ sup b⁹ fuit
si cōuersus ad christū hu-
milis factus ē: semetipm̄ reli
quit ℞ Jocundit atē ⁊ exulta
tionē thesaurisavit sup eū Et
nomine eterno hereditavit illū
dn̄s de⁹ noster ℣ Honestavit
illū in laborib⁹ ⁊ cōplevit labo
res illius. Et nomine. l. viii
Si luxuriosus q̄sq̄ ad
continentiā vitā mu
tavit: abnegavit vtiq̄ qđ
fuit Si avarus q̄sq̄ ā bire
iam desiit ⁊ largiri didicit
p̄pria qui prius rapiebat
aliena: pculdubio semet-
ipsuȝ reliq̄t. Ipse quidē ē
per naturā: sed nō est ipse
per maliciā Hinc eñ scri-
ptum est Uerte impios ⁊
nō erunt ℞ Corona aurea
super caput eius Expressa sig-
no sanctitatis glorie honoris
⁊ op⁹ fortitudīs. ℣ Stola iocū
ditatis īduit eū dn̄s et coronā
pulcritudīs posuit super caput
ei⁹ Expressa. lc. ix.
Auersi nāq̄ impii nō

erunt: non quia omnino nō erūt i essentia: sed scilz nō erūt in impietatis culpa Tūc ergo nosmetipsos relinquim⁹. tūc nosmetipsos abnegamus: cū vitamus qd per vetustatē fuimus: et ad hoc nitimur: quo p nouitatē vocamur Pensemus quomodo se paulus abnegauerat: qui dicebat Uiuo aūt iā non ego ℟ Stola iocūditatis induit eū dn̄s Et coronā pulcritudinis posuit sup caput eius ℣ Beatificauit illū in gloria et circūcinxit euz corona iusticie Et coronā ℣⁹ Magna est glia ei⁹ vt supra. Nota q qn̄ fiūt tantummodo tres lc. super ebd. dicit tm̄modo vna a. in laud. Sed qn̄ fiunt noue lc. dicant qnq; In laudib⁹ an̄. Qui me cōfessus fuerit corā hominib⁹ confitebor et ego eū corā patre meo an̄ Qui perdiderit animā suā ppter me inueniet eam An̄ Qui odit animā suā in hoc mundo in vitā eternā custodit eā An̄ Qui michi ministrat me sequatur et vbi sum ego illic et minister me⁹ erit

An̄ Si quis michi ministrauerit honorificabit eū pater meus q in celis est dixit dn̄s. Cap. Btūs vir q i sapia ℣⁹ Stola iocunditatis induit eū dn̄s. ℟ Et coronā pulcritudinis posuit caput eius. In festis nouē lc. ad Bened. a. Qui sequitur me nō ambulat in tenebris sed habebit lumē vite dixit dn̄s. Sup ebd. qn̄ non sūt nisi tres lc. ad B⁹. an̄. Iste sctūs pro lege dei sui certauit vsq; ad mortē et a verbis impiorū nō timuit. fundat⁹ eni erat supra firmā petrā. oratio Presta q̄s ops de⁹ vl' orō Letet eccl. Si nō sit ppria ad. iii. cp. Btūs vir q i sa. ℟ Gliatho. ℣⁹ Et cōsti ℣⁹. Posuisti dn̄e Ad vi. cap

Iste sctūs potuit transgredi et nō ē trāsgress⁹ facere mala et nō fecit. ido stabilita sūt bona illi⁹ in dn̄o. ℟. Posuisti ℣ Coronā ℣⁹ Magna est Ad ix. cap

Btūs vir q suffert tēptationē qm̄ cū pbat⁹ fuerit accipiet coronam vite quam repromisit deus diligentibus se

℟. Magna est gloria eius in salutari suo. ℣. Gloriā et magnū decorem impones sup eū. ℣. Stola iocūditatis Ad secūdas vesperas cap. Btūs vir q̄ in sa. ℣. Gloria et ho. Ad Mag. a̅. Iste sctūs qui pro lege dei sui morti se tradidit nō dubitauit mori ab iniquis interfectus est et in eternū viuit cū christo agnū secut⁹ est et inuenit palmā. In natali plurimoꝝ martirū Ad primas vesperas caplm:

Iusti in perpetuū viuēt et apud dūm ē merces eoꝝ et cogitatio illoꝝ apō altissimū. ℣. Exultent iusti in conspectu dei. ℟. Delectent in leticia Ad Mag. a̅. Istorū est enim regnū celorū qui contempserunt vitā mūdi et peruenerūt ad premia regni et lauerunt stolas suas in sanguine agni.

Deus qui nos orō. cōcedis sctōꝝ martirū tuoꝝ natalicia colere: da nobis in eterna beatitudine de eoꝝ societate gaudere. Per do. Inuit. Regē martirū dūm venite adoremus Ps Venite In primo noct. a̅. Beati pauperes spiritu qm̄ ipsorū est regnū celorū. Ps Btūs vir An Absterget deus omnē lachrimam ab oculis sanctorū suorū quoniā priora transierūt. Ps. Quare fremuerūt. An Scimus qm̄ diligentibus deū omia cooperiātur in bonū his qui secundū ꝓpositū vocati sunt sancti. Ps Dn̄e quid multipl. ℣. Exultent iusti. Scdm lucā

In illo tempore Dixit iesus discipul. s. Cū audieritis prelia et seditiones nolite terreri. oportet primū hec fieri. sed nondū finis. Et rel. Omelia btī grego:

Quia longius a vrbe digressi sum⁹ ne ad reuertendum nos tardior hora prepediat necesse est vt expositionē scti euangelii breuior sermo transcurrat. dn̄s ac redemptor noster parituri mūdi percurrentia mala denūciat: vt eo minus perturbēt venientia quo fuerūt prescita. ℟. Iustorū anime in manu dei sunt et nō tanget illos tor-

mentū mortis visi sunt oculi in
sipientiū mori Illi autē sunt in
pace ℣ Deus tēptauit illos ⁊
inuenit illos dignos se Illi au

Minus em̄ fe- .lc.ii.
riūt iacula que pre-
uidētur Et nos tollerabi
lius nūdi mala suscipim⁹
si cōtra hec per prescientie
clipeum munimur ℟ In
paucis verati in multis bene
disponētur sancti dei qm̄ deus
tēptauit illos ⁊ inuenit illos di
gnos se iudicabūt nationes Et
regnabit dn̄s illorum in perpe
tuū. ℣ Tanquā aurū in forna
ce probauit electos dn̄s ⁊ qua
si holocausti hostiā accepit il-
los. Et regnabit. Lcō.iii

Ecce etem̄ dixit Lū au
dieritis prelia ⁊ sedi-
tiōes nolite terreri Opor-
tet primū hec fieri s; non-
dum finis. ℟ Tanquā au-
rū in fornace probauit electos
dn̄s et quasi holocausti hostiā
accepit illos et in tpe erit respe
ctus illorū. Qm̄ donū ⁊ pax est
electis dei. ℣ Qui confidunt
in illū intelligent veritatē et fi-
deles in dilectione acquiescent
illi Qm̄ In scdo noct. an.

Iusti autē in perpetuū viuent:
et apud dn̄m est merces eorum
ps Lū inuocarē An. Lux
perpetua lucebit sanctis dei et
eternitas temporū allā. psal.
Uerba mea. An Deus tēp
tauit illos et inuenit illos dig
nos se ideo accipient regnū de
coris de manu dn̄i ps Domi
ne dn̄s noster. ℣ Iustorū
anime in manu dei sunt. ℟
Et nō tanget illos tormentum
malicie Lcō quarta.

Pensanda sūt ergo ver-
ba redēptoris nostri:
per que nos aliud interi⁹
aliud exteri⁹ passuros de-
nūciat. ℟ Iusti in perpetuū
viuent et apud dn̄m est merces
eorū et cogitatio illorū apd al
tissimū Ideoq; accipiēt regnū
decoris de manu dn̄i. ℣ Deus
tēptauit illos et inuenit illos
dignos se Ideoq; lc. q̄nta

Bella q̄ppe ad hostes
ptinent. seditiōes ad
ciues. Ut ergo vos indi-
cet interius exteriusq; tur
bari aliud nos fatetur ab
hostibus. aliud a fratrib⁹
perpeti. ℟ Reddidit deus
mercedē laborū sanctorū suorū

et deducet illos in via mirabili Quia dextera sua terget eos et brachio sancto suo defendet illos V. Affuit illis in velamento diei et in luce stellarum nocte. Quia.

Lectio sexta.

Sed his malis pueniente tibus qa nondum statim finis: q[illegible] sequatur adiungit Surget gens contra gentem et regnum aduersus regnum et terremotus erunt magni per loca et pestilentie: et fames terroresque de celo et signa magna erunt. R. Sancti tui domine mirabile con secuti sunt iter seruientes preceptis tuis vt inuenirentur illesi In aquis validis terra apparuit arida et in mari rubro vie sue impedimento V. Victricem manum tuam laudauerunt pariter et decantauerunt domine nomen sanctum tuum In aquis In iii noct. a. Reddidit deus mercedem laborum sanctorum suorum et deducet eos in vita mirabili. Ps. In domino confido An. Leticia sempiterna sup capita eorum gaudium et leticiam obtinebunt. Ps. Domine quis habitabit An. In paucis vexati in multis bene disponentur quoniam donum et pax est electis dei. Ps. Domine in virtute. V. Sancti per fidem vicerunt regna R. Operati sunt iusticiam adepti sunt repromissiones Lc. vii.

Vel sicut in quibusdam codicibus legitur et inuenitur: terroresque de celo et tempestates. Atque post subditur. Et signa magna erunt. R. Hi sunt viri misericordie quorum pietates non defuerunt et cum semine eorum permanent bona Gloriam vite eterne adepti sunt et in diebus suis habentur in laudibus V. Corpora eorum in pace sepulta sunt et viuunt nomina eorum in generatione et generationem. Gloriam Lc. viii.

Ultima tribulatio multis tribulationibus preuenitur Et per crebra mala que preueniunt iudicantur mala ppetua me subsecuntur. R. Beati pauperes spiritu quoniam ipsorum est regnum celorum: beati mites quoniam ipsi possidebunt terram beati qui lugent quoniam ipsi consolabuntur Beati qui esuriunt et sitiunt iusticiam quoniam ipsi saturabuntur V. Beati misericordes quoniam ipsi misericordiam consequentur Beati qui esuriunt Lco. ix.

Et ideo post bella ⁊ se-
ditiones nō statī fi-
nis quia multa debēt ma
la p̄currere vbi malū vale
ant sine fine nūciare. ℟.
Sancti per fidē vicerūt regna
operati sūt iusticiā adepti sunt
repromissiones et fortes facti
sūt in bello Omēs testimonio
fidei probati. ℣. Castra verte
rūt exterorū effugarūt aciē gla
dii Omēs. Ista ℟. sequen-
tia dicātur qñ fit de pluri
bus cōfessorib⁹ ℟. Abster
get deus omnē lachrimā ab o-
culis sanctorū mors nō erit ā-
plius neq3 luctus neq3 clamor
sed nec vllus dolor Qm̄ priora
transierūt ℣. Nō esurient neq3
sitiēt āplius et nō cadet sup il
los sol neq3 vllus estus Qm̄.
℟. Salus aūt iustorū a dño ⁊
p̄tector eorū in tp̄e tribulatio-
nis et adiuuabit eos dñs et li
berabit eos et eruet eos a pec
catorib⁹ et saluabit eos Quia
sperauerūt in eo ℣. Clamaue-
rūt ad dñm cum tribularētur
et de necessitatib⁹ eorū libera-
uit eos Quia. ℟. Mirabilis
deus in sanctis suis de⁹ israel
Ip se dabit virtutē et fortitu-
dinē plebi sue benedictus deus
℣. Salus aūt iustorū a domi
no et p̄tector eorū in tempore
tribulationis Ip se. ℟. Exul
tabūt sancti in gloria Letabū
tur in cubilib⁹ suis ℣. Epulē
tur et exultēt in conspectu dei.
Letabūtur. ℟. Letamini iusti
et exltate ī dño Et gl'iamī oēs
recti corde. ℣. Cātate ⁊ canticū
nouū bn̄ psallite ei ī vociferatio
ne Oms. ℟. Corpora sctōrū ī
pace sepulta sūt et viuūt noīa eo
rū ī gñatioē⁊ gñationē. ℣. Sa-
pientiā sctōrū narrēt ppli ⁊ lau-
dē nūciet ecclia In gña. ℣. Ex
tabūt sci ī. In l. a. Iustorū aīe
ī manu dei sūt et nō tāget illos
tormētū malicie. a. Corpora sā
ctorū ī pace sepulta sūt ⁊ viuūt
noīa eorū ieternū. a. Accipiēt
regnū decoris et diadema spēi
de manu dñi. a. Spūs et aīe iu
storū ymnū dicite deo nrō allā
allā. a. Exultabūt sci ī glia le
tabuntur in cubilibus suis.
Capitulum. Iusti in per-
petuum. ℣sus. Clamauerūt
iusti. ℟. Et dñs exaudiuit eos
Quando sunt nouem lec-
nes Ad Benedictus an-
tiph. Sancti per fidē vicerunt

regna operati sunt iusticiā ade
pti sunt repromissiones. Orō.
Deus qui nos concedis.
Si ppria nō fuerit. Sup
eb domad qn nō sunt nu
ties lcōnes ad bene vᵒ. ā.
Isti sunt sancti qui pro testa-
mento dei sua corpora tradide
runt et in sanguine agni laue-
runt stolas suas. An. Sancti
ludibria et verbera experti insu
per et vincula et carceres lapi-
dati sunt secti sunt tēptati sūt
et in occisione gladii mortui sūt
pro dño An. Fulgebunt iusti
et tanquā scintile in arūdineto
discurrent iudicabūt nationes
et viuūt in eternū. Orō Deus
qui nos cōcedis. Ad ter
ciā cap. Iusti in perpetuū
℟. Exultent iusti in conspectu
dei. ℣ Delectetur in leticia. ℣
Iustorū anime. Orō. Deus
qui nos cōcedis. Ad vi.
Sancti per fidē capm
vicerunt regna opera
ti sunt iusticiā adepti sūt
repromissiones. ℟. Iusto
rū anime in manu dei sunt. ℣
Et nō tanget illos tormentum
malicie. ℣ Sancti per fidem
vicerant. Orō. Deus q̄ nos
concedis Ad nonā cap
Iustoꝝ aīe in manu dei
sunt ⁊ nō tanget illos
tormentū malicie. ℟ Sā-
cti per fidem vicerunt regna. ℣.
Operati sunt iusticiā adepti sūt
repromissiones. ℣ Clamaue-
runt iusti. Orō. Deus q̄ nos
cōcedis. Ad scdas vesperas
cap Iusti in perpetuū. ℣
Exultent iusti. Ad Mag. ā.
Isti sunt sancti qui pro dei a-
more minas hominū cōtēpse-
runt christi eñi martires in reg-
nū eternū exultant cum angelis
o quā preciosa est mors sancto-
rū qui assidue assistunt ante do
minū et ab invicē nō sunt sepa-
rati. Orō Deus qui nos cō
cedis. Si ppria nō iuenit
In natalivni9 confesso
ris Ad vesperas capitulū
Iustus cor suum tradet
ad vigilandū dilucu-
lo ad dñm qui fecit illum
et in cōspectu altissimi de
precabitur. ℣ Iustus vt pal
ma florebit. ℟. Sicut cedrus
libani multiplicabitur. Ad
Mag. ā. In fide et lenitate ip
sius sanctū fecit illū dñs ⁊ osten
dit illi gloriā suā. ps. Mag.

Da quesumus omnipotens deus vt beati N. confessoris tui atque pontificis veneranda solennitas: et deuotionem nobis augeat et salutem: Per dominum. Pro archiepiscopis oratio.

Deus qui anime famuli tui N. eterne beatitudinis premia contulisti. concede propicius: vt qui peccatorum nostrorum pondere premimur: eius apud te precibus subleuemur. Per. Inuitatorium. Regem confessorum dominum. venite adoremus. ps Uenite. Aliud inuitatorium quando fuit .ix. lectiones. Justus florebit in domo domini plantatus gaudeamus et exultemus in eius sacra solennitate. ps Uenite. In primo nocturno. antiphona. Beatus vir qui in lege domini meditabitur voluntas eius permanet die ac nocte et omnia quecunque faciet prosperabuntur. ps Beatus vir. Antiphona. Beatus iste sanctus qui confisus est in domino predicauit preceptum domini constitutus est in monte sancto eius ps. Quare fre. Antiphona. Tu es gloria mea tu es susceptor meus domine tu exaltans caput meum et exaudisti me de monte sancto tuo ps Domine quid multi. versus. Justus vt palma florebit. Responsorium. Sicut cedrus libani multiplicabitur. Secundum lucam.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis Sint lumbi vestri precincti et lucerne ardentes in manibus vestris. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape Lectio i.

Sancti euangelii fratres carissimi aperta vobis est lectio recitata. Sed ne aliquibus ipsa eius planicies alta fortasse videatur eam sub breuitate transcurrimus: quatinus eius expositio ita nescientibus fiat cognita vt tamen scientibus non sit onerosa. Quia viris luxuria in lumbis sit: feminis in vmbilico: testatur dominus. qui de dyabolo ad beatum iob loquitur dicens Uirtus eius in lumbis eius et fortitudo illius in vmbilico ventris eius. Responsorium. Posui adiutorium super potentem et exaltaui electum de plebe mea. Manus enim mea auxiliabitur ei. versus. Inueni dauid seruum meum oleo sancto meo vnxi eum. Manus

A principali igitur lexu lumborum nomine luxuria designatur: cum dns dicat. sint lumbi vestri precincti. Lumbos enim precingimus cum carnis luxuriam per continentiam coartamus. Sed quia minus est mala non agere nisi etiam quisque studeat et bonis opibus insudare. protinus additur. Et lucerne ardentes in manibus vestris. R. Veritas mea et misericordia mea cum ipso. Et in nomine meo exaltabitur cornu eius. V. Manus enim mea auxiliabitur ei et brachium meum confortabit eum. Et in nomine.

Lectio tercia.

Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus cum per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus. De quibus profecto opibus dns dixit. Luceat lux vestra coram hominibus: vt videant opera vestra bona: et glorificent patrem vestrum qui in celis est. R. Justus vt palma florebit sicut cedrus libani multiplicabitur. Plantatus in domo dni in atriis domus dei nostri florebit. V. Gloria et divitie in domo eius et iusticia eius manet in seculum seculi. Plantatus.

In ii nocturno. an. Invocantem exaudivit dns sanctum suum dns exaudivit eum et constituit eum in pace. Ps. Cum invocarem. An. Letentur omnes qui sperant in te dne quoniam tu benedixisti iusto scuto bone voluntatis tue coronasti eum. Ps. Verba mea. An. Dne dns noster quam admirabile est nomen tuum in vniversa terra quia gloria et honore coronasti sanctum tuum et constituisti eum super opera manuum tuarum. Ps. Dne dns noster. V. Amavit eum dns et ornavit eum. R. Stolam glorie induit eum

Lectio iiii.

Quo autem sunt que iubentur: et lumbos restringere: et lucernas tenere: vt et mundicia sit castitatis in corpore. et lumen veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro. vnum sine altero nequaquam placere potest si aut is qui bona agit adhuc luxurie inquinamenta non deserit. aut is qui castitatem preminet. nec dum se per bona opera exercet.

℟. Justus germinabit sicut lilium. Et florebit in eternū ante dn̄m. ℣. Plātat⁹ in domo dn̄i in atriis domus dei nostri. Et florebit.

Lectio quinta.

Nec castitas ergo magna est sine opere. nec opus bonū est aliquid sine castitate. Sed si vtrūqȝ agatur: restat vt quisquis ille est. spe ad supernaȝ patriam tendat: ⁊ nequaquā se a vicüs pro mūdi huius honestate cōtineat. Qui ⁊ si quedam bona aliquando pro honestate incohoat in eius tamen intentione non debet permanere. ℟. Jurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eū tu es sacerdos in eternū secundū ordinē melchisedech. ℣. Dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis. Tu es sacerdos.

Lectio sexta.

Nec per bona opera p̄sentis mundi gloriā querere: sed totam speȝ in redēptoris sui aduentum cōstituat. Unde ⁊ protin⁹ subditur. Et vos similes hominibus expectantib⁹ dn̄m suū: quando reuertatur a nuptiis. ℟. Justum deduxit dn̄s per vias rectas ⁊ ostēdit illi regnū dei ⁊ dedit illi sciētiā sanctorū. Honestauit illū in laborib⁹ suis. ℣. Magnificauit illū in cōspectu regū et dedit illi coronam glorie. Honestauit.

In tercio nocturno an̄. Domine iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo operatus est iusticiā requiescet in monte sancto tuo. Ps. Domine quis habitabit. An̄. Uitam petiit a te et tribuisti ei domine gloriam et magnū decorem imposuisti super eum posuisti in capite eius coronaȝ de lapide precioso. Psalm⁹. Domine in virtute. Antiph. Hic accipiet benedictionē a domino et misericordiam a deo salutari suo quia hec est generatio querentiū dominū. psalm⁹ Domini est terra et plenitudo eius. ℣sus. Justum deduxit dominus per vias rectas ℟. Et ostendit illi regnū dei.

Lectio septima

Ad nuptias q̄ppe dn̄s abiit: quia resurgens a mortuis: et ascendens in celum: supernam sibi

angeloꝝ multitudinē no
uꝰ domo copulauit. Qui
tūc reuertitur cū nobis iā
per iudiciū manifestatur.
Bene autē de seruis expe
ctantibꝰ subditur: vt cum
venerit ꝛ pulsauerit: confe
stim aperiant ei. ℟. Btūs
vir qui inuētus est sine macula
qui post aurū nō abiit nec spe
rauit in thesauro pecunie. Jdo
stabilita sūt bona illiꝰ in dño.
℣. Potuit eñ transgredi ꝛ nō
est trāsgressus facere mala ꝛ nō
fecit. Jdeo stabilita. Lcō viii.

Uenit quippe dñs cuȝ
ad iudiciū properat.
Pulsat vero cum iam pe
regritudinis molestias es
se mortem vicinam desig
nat. Cui confestim aperi
mus: si hunc cū amore su
scipimus. Aperire eñ iu
dici pulsanti non vult qui
exire de corpore trepidat.
ꝛ videre eū quē cōtempsis
se se meminit iudicem for
midat. ℟. Ecce vir prudens
qui edificauit domum suam su
pra petrā in cuius ore nō est in
uentus dolus. Quia deus ele
git eum in sacerdotem sibi. ℣.
Ecce vere israelita in quo dolꝰ
non est. Quia deus. Lcō ix.

Qui autem de sua spe
ꝛ operatione securꝰ
est: pulsanti cōfestim ape
rit. quia letus iudicē susti
net. Et cum tempus pro
pinque mortis agnouerit
de gloria retributionis hi
larescit. Unde ꝛ protinus
subditur. Beati sunt serui
illi quos cum venerit dñs
inuenerit vigilantes. ℟.
Sint lumbi vestri precincti et
lucerne ardentes in manibus ve
stris. Et vos similes hoibus ex
spectantibus dñm suū quādo
reuertatur a nuptiis. ℣. Uigi
late ergo quia nescitis qua ho
ra dñs vester venturus sit. Et
vos. Ista ℟. sequentia di
cuntur pro Abbatibꝰ. ℟.
Euge serue bone ꝛ fidelis quia
super pauca fuisti fidelis supra
multa te constituam. Jntra in
gaudium dñi tui. ℣. Dñe quin
qȝ talenta tradidisti michi ecce
alia quinqȝ superlucratus suȝ.
Jntra. ℟. Collaudabunt multi
sapientiam eius ꝛ vsqȝ in secu
lum non delebitur non recedet
memoria eius. Et nomen eius

requiretur a generatione in ge-
nerationem. ℣. In fide et leni-
tate ipsius sanctum fecit illum
dñs. Et nomen. ℟. Elegit eũ
dñs et exelsum fecit eum statuit
ei testamentum eternum circum
cinxit eũ zona iusticie. Et induit
eum corona glorie. ℣. Glorifi-
cauit illum et ostendit illi glori
am suam. Et induit. ℟. Cogno
uit eum dñs in benedictionib⁹
suis. conseruauit illi misericor-
diam suam et inuenit gratiã co
ram oculis eius. Et dedit illi
coronam glorie. ℣. Statuit il
li dñs testamentum sempiternũ
et beatificauit illum in gloria.
Et dedit. ℣. Amauit In lau
dib⁹ añ. Fidelis seruus et pru
dens quem constituit dñs sup
familiam suam. añ. Beatus il-
le seruus quem cuz venerit dñs
eius et pulsauerit ianuã et inue-
nerit eum vigilantem. añ. Eu
ge serue bone in modico fidelis
intra in gaudium dñi tui. Añ.
Sacerdotes dei benedicite dñz
serui dñi ymnum dicite deo no
stro. añ. Serue bone et fidelis
intra in gaudium dñi tui. cap.
Iustus cor suum. ℣. Os iu
sti meditabitur sapientiam. ℟.

Et lingua eius loquetur iudi-
cium. In festo ix. lc. ad bñd
añ. Euge serue bone et fidelis
quia super pauca fuisti fidelis
supra multa te constituaz dixit
dñs. In festo. iii. lc. añ. Si-
milabo eum viro sapienti qui e
dificauit domum suaz supra pe
tram. orõ Da quesum⁹ oĩps
deus. vel orõ De⁹ qui aie
famuli tui. vt sup. Ad. iii.
cap. Iustus cor suũ. ℟.
Iustus vt palma florebit sicut
cedrus libani. ℣. Plãtatus in
domo dñi in atriis domus dei
nostri. ℣. Amauit Ad vi. cp

Iustuz deduxit dñs per
vias rectas et ostendit
illi regnum dei et dedit illi
scientiã sanctoꝝ. ℟. Ama
uit eũ dñs et ornauit eũ. ℣sus
Stola glorie induit eũ. ℣. Iu
stum deduxit dñs. Ad. ix. cap

Beatus vir qui inuentus
est sine macula q̃ post
aurũ non abiit nec spera-
uit in pecunie thesauris:
quis est hic et laudabim⁹
eũ fecit em̃ mirabilia i vi
ta sua. ℟. Iustũ deduxit do-
minus per vias rectas ℣. Et
ostendit illi regnũ dei. ℣. Os

iusti. Ad scdas vesperas. cap. Iustus cor suum. R. Iustus ut palma. V. Quinq3 michi do mine talenta tradidisti lucratus sum insup alia quinq3 Oratio Da quesum9 omps deus vel oro Deus q aie famu li tui. In natali plurimo rum confessorum. Ad vesperas cap. Iusti in perpetuum. V. Exultent iusti An. Sancti qui sperant in dno mutabunt forti tudine assument pennas ut aqle volabunt et no deficient. oro

Deus qui nos sanctorum tuorum. N. confessioni bus gliosis circudas et p tegis: da nobis et eorum imi tatione proficere et inter cessione gaudere. Per do. Inuitat. Regem confessorum. a. Beati paupes. Lu aius mis. et pis. plurimorum marti rum. V. Exultent iusti. Secun

In illo te dum matheu pore. Dixit iesus disci pulis suis parabola hanc Homo quidam peregre p ficiscens vocauit seruos su os et tradidit illis bona sua Et uni dedit quinq3 talen ta. alii autem duo. alii ve ro vnum. Et rel. Lco. prls

Lectio sancti euangelii fratres carissimi solli cite considerare nos amo net. ne nos qui plus cete ris in hoc mundo accepis se aliquid cernimus ab au ctore mundi grauius inde iudicemur. Cum eni auge tur dona: rationes etia cre scunt donorum. Tanto er go esse humilior atq3 ad ser uiendum promptior quisq3 debet ex munere: quato se obligatorem conspicit in reddenda ratione. Ecce ho mo qui peregre proficiscit seruos suos vocat eisq3 ad negocium talenta partit. R. Absterget de9 Lco scda

Post multum vero te poris positurus cum eis ratione reuertitur. Be ne operantes pro appor tato lucro remunerat: ser uum vero a bono opere torpentem damnat. Quis itaq3 homo iste est qui pe regre proficiscitur nisi re demptor noster qui in ea dem carne quam assump serat abiit in celu. Carnis

enim locus proprius ter-
ra est que quasi ad peregri
nandum ducitur dum per
redemptorem nostrum in
celo collocatur. ℟. Salus
autem. Lectio tercia.

Sed homo iste peregre
proficiscens seruis su
is bona sua tradidit. quia
fidelib⁹ suis spiritalia do-
na concessit. Et vni qui-
dem dedit quinqꝫ talenta
aliū duo. aliī vero commi-
sit vnum. Quinqꝫ etenim
sunt sensus corporis. Vi-
delicet visus. auditus. gu
stus. odoratus. ⁊ tactus.
quinqꝫ igitur talentorum
dono: quinqꝫ sensuum. id
est exteriorum scientia ex-
primitur. duobus vero in
tellectus ⁊ operatio desig
natur: vnius autem talen
ti nomīe intellectus tan-
tummodo designatr̄. Sed
qui quinqꝫ talenta accepe
rat alia quinqꝫ lucrat⁹ est.
℟. Mirabilis. ℣. Exultabūt
sancti. In laudibus añ Tā
quam aurū in fornace probauit
electos dñs. ⁊ quasi holocau-
sti hostiam accepit illos. Cap

Iusti in perpetuū. ℣. Cla-
mauerūt iusti. ℟. Et dñs. Ad
bene॰d. añ Sancti per fidem.
orō Deꝰ qui nos sanctoꝝ
et cetera. Si die dominico
euenerit vel si sint nouem
lectiones fient de tribus
lectionibus predictis no-
uem et dicantur ista. ℟.
Iustorum anime: Cum aliis
ps Te deuz ℣. Exultabūt
sancti. In laudibus añ Iu
storum anime. Cuz aliis Ca
pitulū Iusti in perpetuuz.
℣. Clamauerunt iusti. Anti.
Sancti per fidem. Oratio.
Deus qui nos sanctorum
tuorum. Ad hor. sicut
plurimorum martiꝝ orō.
Deus qui nos sancti tui.
Ad secundas vesperas.
Capitulum. Iusti in per-
petuum. ℣. Exultent iusti.
Anti. Sancti qui sperant.
Oratio Deus qui nos sā-
ctoꝝ. In natali virginis

Qui gloria adv॰s. cap
tur in dño gliet nō
eī q̄ seipm cōmendat il-
le probatus est: sed quem
deus commendat. ℣. Dif-
fusa est gratia. Ad mag. Añ.

Simile est regnũ celorũ homi-ni negociatori querenti bonas margaritas inuēta vna pcio-sa margarita dedit omnia bona sua et cōparauit eā. Dixit dñs.

Oro.

Deus q inter cetera potētie tue miracula etiā in sexu fragili victoriā martirii cōtulisti cōcede ppicius: vt cuius natalicia colim᷒ per eius ad te exēpla gradiamur. Per dñm.

Alia oratio

Indulgentiā nobis domine btā. N. vgo ꝛ martir iplorēt: que tibi grata semp extitit ꝛ merito castitatis ꝛ tue pfessione virtutis: Per dñm. Inuit. Regē virginũ dñm venite adoremus. ps. Venite. In pmo noct. añ. Hec ē que nescivit thorum in delicto habebit fructũ in respectione animarũ sanctarũ. ps. Dñe dñs noster. añ. Dũ esset rex in acubitu suo nardus mea dedit odorē suauitatis. ps. Celi enarrant. Añ. Specie tua et pulcritudine tua intende pspere pcede ꝛ regna. ps. Eructauit. v᷒. Diffusa ē grā in labiis tuis. R᷑. Propterea bñdixit te deus ineternum

Secundũ matheũ.

In illo tēpore: Dixit iesus discipulis suis parabolam banc. Simile est regnũ celoꝝ thesauro abscondito i agro. quē q iuenit homo abscondit ꝛ pre gaudio illi᷒ vadit ꝛ vendit oia que habet. ꝛ emit agrũ illũ. Et rel. Omelia btī grego. pap. Lc. pria.

Celorũ regnũ fratres carissimi idcirco terrenis rebus simile dicitur vt ex his que anim᷒ novit surgat ad incognita. quatenus exēplo visibiliũ se ad iuisibilia rapiat. et per ea que vsu didicit. quasi confricatus incalescat. vt per hoc quod scit notũ diligere. discat et incognita amare. R᷑. Hec est virgo sapiens quā dñs vigilantē inuenit et acceptis lampadib᷒ sumpsit secũ oleũ. Et veniente dño introiuit cũ eo ad nuptias. v᷒. Simile est regnũ celorũ decem virginibus q accipiētes lampades suas exierunt obuiā sposo et sponse. Et veniēte. Lũ.

Ecce enim celorum regnum thesauro abscondito in agro comparatur. quem qui inuenit homo abscondit et pre gaudio illius vadit et vendit omnia que habet. et emit agrum illum. Qua in re hoc quoque notandum est. quod inuentus thesaurus absconditur vt seruetur. Quia studium celestis desiderii a malignis spiritibus custodire non sufficit qui hoc ab humanis laudibus non abscondit. ℞. Simile est regnum celorum decem virginibus que accipientes lampades suas. Exierunt obuiam sponso et sponse. ℣. Prudentes virgines accipientes oleum in vasis suis cum lampadibus. Exierunt. Lectio .iii.

In presenti etenim vita quasi in via sumus qua ad patriam pergimus. Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident: Depredari ergo desiderat: qui thesaurum publice portat in via. ℞. Propter veritatem et mansuetudinem et iusticiam. Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua et pulcritudine tua. Intende prospere procede et regna. Et deducet. In secundo noct. an. Adiuuabit eam deus vultu suo. deus in medio eius non commouebitur. ps. Deus noster refugium: an. Quam pulcra es casta generatio cum caritate. ps. Magnus dominus. an. Nigra sum sed formosa filie hierusalem ideo dilexit me rex et introduxit me in cubiculum suum. ps. Benedixisti. ℣. Specie tua et pulcritudine tua. ℞. Intende prospere procede et regna. L. iiii.

Hoc autem dico non vt proximi opera nostra non videant. cum scriptum sit videant opera vestra bona et glorificent patrem vestrum qui in celis est. sed vt per hoc quod agimus. laudes exterius non queramus. Sic autem sit opus in publico quatenus intentio maneat in occulto. ℞. Diffusa est gratia in labiis tuis. Propterea benedixit te deus in eternum. ℣. Dilexisti iusticiam et odisti iniquitatem. Propterea.

Lectio quinta.

Ut de bono opere proximis prebeamus exemplum et tamen per intentionem quam deo soli placere querimus semper optemus secretum. Thesaurus autem celeste est desiderium. Ager vero in quo thesaurus abscondit disciplina studii celestis. R. Dilexisti iusticiam et odisti iniquitatem propterea vnxit te deus deus oleo leticie. V. Diffusa est gratia in labiis tuis Propterea. Lectio sexta.

Quem profecto agrum venditis omnibus comparat qui voluptatis carni renuncians cuncta sua terrena desideria per discipline celestis custodiam calcat: Ut nichil iam quod caro blanditur liberat: nichil quod carnalem vitam trucidat spiritus perhorrescat. R. Specie tua et pulcritudine tua. Intende prospere procede et regna. V. Diffusa est gratia in labiis tuis. Intende. In iii. noct. an. Pulcra est et decora filia hierusalem terribilis vt castrorum acies ordinata. ps. Fundamenta. an. Leua manus eius sub capite meo et dextera illius amplexabitur me in eternum ps. Domine deus salutis. An. Uidi speciosam sicut columbam et circundabant eam flores rosarum et lilia conuallium. ps. Cantate domino. V. Adiuuabit eam deus vultu suo. R. Deus in medio eius non commouebitur

Rursum celeste [lcvii.]

Regnum negociatori homini simile dicitur qui bonas margaritas querit sed vnam preciosam inuenit. Quam videlicet inuentam omnia vendens emit. quia qui celestis vite dulcedinem in quantum possibilitas admittit perfecte cognouerit ea que in terris amauerat libenter cuncta derelinquit R. Uidi speciosam sicut columbam ascendentem desuper riuos aquarum cuius inestimabilis odor erat nimis in vestimentis eius. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia conuallium. V. Uiderunt eam filie syon beatissimam predicauerunt et regine laudauerunt eam. In compa Et sicut. [lcviii.]

In ratione eius vilescut

omnia. deserit habita cō-
gregata dispergit. Inar-
descit in celestibus anim9
nichil in terrenis libet. de
forme conspicitur. quicqd
de terrene rei placebat spe
cie. quia sola preciose mar
garite claritas fulget i mē
te. ℟. Sicut cedrus exaltata
sum in libano ⁊ sicut cypressus
in monte syon. quasi mirra elec
ta. Dedi suauitatem odoris. ℣.
Sicut cynamomū ⁊ balsamum
aromatizans. Dedi. ij co. x.

De cuius dilectione re
cte per salomonez di
citur fortis est vt mors di
lectio. Quia videlicet sicut
mors corpus interimit. sic
ab amore rerum corpora-
lium. eterne vite caritas
occidit. Nam quem perfec
te absorbuerit: ad terrena
foris desideria velut insen
sibilem reddit. ℟. Offerent
regi virgines dño post eam p-
ximε eius auferentur tibi in le-
ticia ⁊ exultatione. ℣. Specie
tua ⁊ pulcritudine tua. Intēde
prospere procede ⁊ regna. In le
ps. Te deum. ℣. Adiuua-
bit. In laudib9. an. Hec est
virgo sapiens et vna de nume-
ro prudentiū. an. Media autē
nocte clamor fact9 est ecce spō
sus venit exite obuiam ei An-
tiphona. Tunc surrexerunt
omnes virgines ille et ornaue-
runt lampades suas. Antiph
Prudentes virgines aptate
lampades vestras ecce spon-
sus venit exite obuiam ei. An.
In odorem vnguentorum tuo
rum currimus adolescentule di
lexerunt te nimis. Capitulū.

Qui gloriatur in domino
⁊ cetera. ℣sus. Audiuit et le
tata est syon. ℟. Et exultaue
runt filie iude. Antiph. In-
uenta bona margarita dedit
omnia sua et comparauit eam.
Oratio vna de duab9 su-
pradictis. Ad terciam
capitulum. Qui gloriatur
in domino. ℟. Diffusa est
gratia in labiis tuis. ℣. Pro-
pterea benedixit te deus ine-
ternum. ℣sus. Specie tua.
Oratio vna de duabus.
Ad sextam capitulū.

Emulor eñ vos dei e-
mulatioē despōdi ei
vos vni viro v̄ginē castaz
exhibere xpo. ℟. Specie tua

et pulcritudine tua ℣ Intende prospere procede et regna ℣ Adiuuabit eam. Orō vna de duabus. Ad nonā cap.

Sicut cynamomū et balsamū aromatisans odorē dedi quasi mirra electa dedi suauitatē odoris ℟ Adiuuabit eā deus vultu suo ℣ Deus in medio eius nō cōmouebitur. ℣ Audiuit et letata. Orō vna de duabus Ad scdās vs cap Qui gloriatur. ℣ Diffusa est. Anti. Accinxit fortitudine lumbos suos et roborauit brachiū suū ideoqz lucerna eius non extinguetur in mediis tenebris. ps Magnificat. Oratio vna de duabus. vt supra.

Incipit officiũ btẽ marie virginis secundũ vsũ viennen. ecclesie. Et primo dicat. Sancti spũs adsit nobis gratia. Amen.

Domine labia mea aperies. Et os meum annunciabit laudem tuã. Deus in adiutoriũz meũ intẽde. Dñe ad adiuuandũ me festina. Glia patri et filio et spũi sancto Sicut erat in principio ꝛ nũc et semꝑ et in secula seculoꝝ. Amen. Allã. vel. Laus tibi dñe rex eterne glie. scdm tẽpus. Inuitat. Aue maria grã plena dñs tecũ. ps

Venite exultemꝰ dño iubilemus deo salutari nostro: ꝑoccupemꝰ faciem eius in cõfessione: et in psalmis iubilemus ei. Dñs tecũ. Qm̃ deus magnus dñs et rex magnus suꝑ oẽs deos qm̃ non repellet dñs plebẽ suã quia i manu eius sunt omẽs fines terre: ꝛ altitudies mõtiũ ipse cõspicit. Aue maria gratia plena dñs tecũ. Qm̃ ipsius est mare ꝛ ipse fecit illud. et aridã fundauerũt manus eius: venite adoremus ꝛ ꝓcidamus ante deũ. ploremus corã domino q̇ fecit nos: q̇a ipse est dñs deus noster. nos aũt ppl'us eiꝰ: et oues pascue eius. Dñs tecum. Hodie si vocẽ eius audieritis nolite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione secundũ diẽ tẽptationis in deserto vbi tẽptauerunt me patres vestri probauerũt ꝛ viderũt opera mea. Aue maria. vt sup. Quadraginta ãnis ꝓximꝰ fui gñationi huic. et dixi semper hi errant corde ipsi vero non cognouerũt vias meas q̇bus iuraui in ira mea si introibũt in requiẽ meã. Dñs tecũ. Glia patri. Sicut erat. Aue maria. vt supra.

Hymnus.

Quẽ terra põtus ethera colũt adorãt predicant trinã regentẽ machinã claustrũ marie baiulat. Cui luna sol ꝛ omia deseruiũt per tẽpora ꝑfusa celi gratia gestãt puel-

le viscera B tã mater mu
nere cuiꝰ supernus artifex
mundũ pugillo continẽs
vẽtris sub archa clausus
est B eata celi nũcio fe-
cũda sctõ spũ desideratus
gentibꝰ cuius per aluũ fu
sus est M aria mater gra
tie mater mĩe tu nos ab
hoste ꝑtege et hora mor-
tis suscipe G lia tibi dñe
An. Bñdicta tu in mulieribus et
bñdictꝰ fructus vẽtris tui. Ps.
Dñe dñs nr̃. A. Sicut mirra
electa odorẽ dedisti suauitatis
sctã dei genitrix. V. Celi enar
rant. An. Hec est que nesciuit
thorũ in delicto habebit fructũ
in respectione animarũ sctãrum
Ps. Dñi ẽ terra. V. Diffusa
est grã in labiis tuis. R. Pro
pterea bñdixit te deꝰ in eternũ.
Pater noster. Et ne nos.

P recibus Bñdictio.
⁊ meritis btissime et
gliose semꝑ virginis ma-
rie saluet ⁊ confortet nos
ops pius ⁊ misericors do
minꝰ Amẽ. I ube donne
bñdicere Alma virgo virginũ
intercedat pro nobis ad dñm
deũ nostrũ. Amen. Lc. pria

M aria virgo iclita ma
ter dei sctissima ab-
sterge nostra crimia. ⁊ da
pacẽ perpetuã christũ pre
cãdo dña tua prece dulcis
sima. Tu aũt dñe miserere
nostri. Deo grãs. R. Vidi
speciosã sicut columbã ascenden
tẽ desuper riuos aquarũ Cuiꝰ
inestimabilis odor erat nimis
in vestimẽtis eius Et sicut dies
verni circũdabãt eã flores rosa
rũ et lilia conuallium. V. Vide-
rũt eã filie syon beatissimã pre
dicauerũt et regine laudauerũt
eã. Et sicut. I ube. Btã dei
genitrix sit nobis in oibus ne-
cessitatibꝰ auxiliatrix. Amen.

R egina decꝰ vir Lc. ii.
ginũ ꝑsta nobis ꝓpro
piciũ mundi factorẽ dñm
quẽ gestasti in vtero ad re
dimendũ seculũ sine hũa
no precio. R. Sicut cedrus
exaltata sũ in libano et sicut cy
pressus in mõtẽ syon quasi mir
ra electa Dedi suauitatẽ odoris
V. Sicut cynamomũ ⁊ balsamũ
aromatisans Dedi I ube Ca
stitatẽ aĩe et corporis tribuat
nobis filius marie virginis

I nnupta dei ge Lc. iii.

nitrix dei mater et bonis subueni nobis miseris irā placādo iudicis ne dānemur cū reprobis sꝫ misceamur cū āgelis tuis p̄clarissimeritis. ℟. Diffusa ē grā in labiis tuis Propterea bn̄dixit te de⁹ ineternū ℣. Dilexisti iusticiā et odisti iniq̄tatē Propterea.
In .ii. noct. a. Spē tua et pulcritudine tua intēde p̄spe p̄cede et regna. ps. Eructauit. a. Adiuuabit eā de⁹ vultu suo deus in medio ei⁹ nō cōmouebit. ps De⁹ nr̄ refugiū. a. Nigra sū sed formosa filia hierl̄m ido dilexit me rex et introduxit me in cubiculū suū ps. Fūdamēta ℣. Spē tua et pulcritudīe tua. ℟. Intēde p̄spe p̄cede et regna Pater nr̄. Et ne. Bn̄dictio

Castitatē et sanitatē aīe et corporis tribuat nobis sctissima dei genitrix: Amē. Iube. Deleat nostra crimina q̄ nat⁹ ē de virgine maria. lc. iii. Sctā maria vgo virginū mater et filia regis regū tuuꝫ pro nobis impēde solaciū vt celestis vite mereamur habere p̄miū. et cū electis dei regnare in ppetuū. ℟. Que est ista que processit sicut sol et formosa tanquā hierl̄m. Viderūt eā filie syon et beataꝫ dixerūt et regine laudauerunt eā ℣. Sicut dies verni circundabāt eā flores rosarū et lilia conuallū. Viderunt. Iube. Emūdet conscientias nrās ab omi malicia btā virgo maria. l. v. Sctā maria pia prū piissima itercede p nobis sctāꝝ sctissima vt p te vgo gliosa nr̄a suscipiat p̄camina q̄ p nobis ex te nat⁹ regnat sup ethera vt sua caritate nr̄a deleātur peccamina. ℟. Dilexisti iusticiā et odisti iniq̄tatē. Propterea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo leticie ℣. Diffusa ē grā in labiis tuis. Propterea. Iube. Faciat nos terrena despicere fili⁹ virginis. l. vi. Sctā dei geīmarie. trix que digne meruisti concipe quē tot⁹ orbis nequit cōp̄hēdere tuo pio interuētu culpas nrās ablue vt p̄hēnis sedē glie p te redēti valeam⁹ scādere vbi manes cū filio tuo sine tempore Responsoriū

Specie tua et pulcritudine tua Intēde, p̄pere, p̄cede et regna. ℣. Diffusa est grā in labiis tu-is p̄pterea bñdixit te deus in eternū Intende. In. iii. nocturno ā. Ista est speciosa inter filias hierusalē. ps Bñdixisti ā. Dū esset rex in acubitu suo nardus mea dedit odorem suauitatis. ps Cantate i⁹. ℣. Adiuuabit eā deus vultu suo. ℟. Deus in medio ei⁹ nō cōmouebitur Bñdictio

Sctā dei genitrix sit nobis auxiliatrix ⁊ cōfortatrix Amen. Iube. Jesus marie filius liberet nos a malis omnibus. Amen. Lc. vii.

O beata maria q̄s digne tibi valeat iura gratiarū et laudū p̄conia impendere: que singulari tuo assensu mūdo succurristi p̄dito: Quas tibi laudes fragilitatis hūani generis persoluet. que solo tuo cōmercio recuperādi a[illegible] inuenit: Accipe itaq̄ exiles. ⁊ quascūq̄ meritis tuis impares gratiaꝝ actiones Et cū susceperis vota culpas nostras orādo excusa: ℟. Beata es virgo maria dei genitrix que credidisti dñm p̄fecta sūt in te que dicta sunt tibi Intercede pro nobis ad dñm deū nostrū. ℣. Benedicta et venerabilis virgo maria cuius viscera meruerūt portare dñm Intercede. Iube. Pace perpetua repleat nos virgo maria. Lc. viii.

Admitte pussima dei genitrix nostras preces intra sacrariū pie exauditionis. ⁊ reporta nobis antidotū recōsiliationis. Sit per te excusabile qd̄ p̄ te ingerim⁹. fiat ipetrabile qd̄ fida mēte poscimus Accipe qd̄ offerim⁹: ⁊ dona qd̄ rogamus: ⁊ excusa qd̄ timemus. ℟. Beatā me dicent oēs generatiōes Quia fecit michi dñs magna quia potens est et sanctū nomen eius. ℣. Magnificat anima mea dominū et exultauit spūs me⁹ in deo salutari meo. Quia fecit. Iube. Sctā maria virgo virginū intercedat pro nobis ad dñm deū nostrū. Lcō. ix.

Sctā maria succurre miseris. iuua pusillan-

cem. Ecclesiã tuã. Omẽs
sancti. vt supra. Ad terciã
Deus i adiutoriũ. ⁊c.
Allã. y⁹. Ueni crea-
tor. Memẽto. vt.s.p̃. Ad
dñm cũ tribul'. p̃s. Leuaui
oc'los. p̃s. Letatus. Allã.
Et sic in syon fir- cap.
mata sum ⁊ i ciuita-
te sctificata similiter requi
eui: et in hierl'm potestas
mea. ℞. Post partũ virgo in
uiolata p̱mansisti. ℞. Dei geni
trix intercede pro nobis. Glia
patri. vt sup̃. ỽ⁹. Ora pro no
bis sctã dei genitrix. ℞. Ut di
gni. Orõ.
Deus qui salutis eterne beate
marie ꝟginitate fecunda
humano generi p̃mia p̄sti
tisti. tribue quesumus: vt
ipsam pro nobis itercede
re sentiamus: per quã me-
ruim⁹ auctorẽ vite suscipe
dñm nostrũ iesum christũ
filiũ tuũ. Alia oratio.
Adsit nobis quesum⁹
dñe ꝟtus sp̃ũs sancti
que ⁊ corda nostra clemẽ-
ter expurget ⁊ ab omibus
tueatur aduersis. Ecclesiã
tuã. Omẽs scti Ad vi.

Deus in adiutoriũ. y⁹
Ueni creator. vt sup̃
p̃s. Ad te leuaui. p̃s. Nisi
q̃a dñs. p̃s. Qui confidũt
Et radica- Allã. cap.
ui in pp'lo honorifica
to ⁊ in partes dei mei he-
reditas illi⁹ ⁊ i plenitudie
sctõꝝ detẽtio mea. D.g. ℞.
Ora pro nobis scã dei genitrix
ỽ. Ut digni efficiamur p̱missio
nib⁹ xp̃i. ỽ⁹. Sctã dei genitrix
virgo semp maria. ℞. Interce
de pro nobis ad dñm deũ no-
strũ. Orõ.
Deus q̇ vir-ginalẽ aulã btẽ ma-
rie in qua habitares elige
re dignat⁹ es. da quesum⁹
vt sua nos defensioẽ mu-
nitos iocũdos. faciat sue
iteresse cõmemorationi.
Mẽtes no- Alia orõ
stras quesum⁹ dñe
paraclitus qui a te proce-
dit illuminet ⁊ inducat in
oẽm sicut fili⁹ tu⁹ promis-
sit veritatẽ. Ecclesiã. Oẽs
Deus i adiut. y⁹ Ue-
ni creator. vt sup.
p̃s. In cõuertendo domi
nus. p̃s. Nisi domin⁹ edi-
ficauerit domum. psalm⁹.

Bti oēs q̄ timēt. Cap̄.

Quasi cedrus exaltata sū i libano ⁊ quasi cipressus i montē syon quasi palma exaltata sum i cades ⁊ quasi plātatio rose i iherico. ℞. Scā dei genitrix virgo semp maria. ℣. Inter cede pro nobis ad dñm deum nostrū. ℣. Exaltata ē sācta dei genitrix. ℞. Sup choros angelorū ad celestia regna. Orō.

Concede nos famulos tuos quesumus domine deus ppetua mētis ⁊ corporis sanitate gaudere et gliosa btē marie semp virgis i intercessione a p̄senti liberari tristicia ⁊ eterna pfrui leticia. Alia oratio

Illo nos igne quesumus dñe spūssctūs iflāmet quē dñs noster iesus xp̄s misit in terrā ⁊ voluit vehemēter accendi. Ecclesiam tuā. Dñs sc̄ti tui. Ad vs.

Deus i adiutoriū. ⁊c. Allā. ps Dixit dñs. ps. Laud pueri. ps. Letatus ps Nisi dñs edifi. ps. Lauda hierl̄m. Glia patri. an̄ Aue maria grā plena dñs tecū bn̄dicta tu in mulieribus allā.

Qui gliatur Capl̄m i dño glietur nō eñi q̄ seipm̄ cōmendat ille pbatus est sed quē deus cōmendat. Deo grās. ℣. Adiuuabit eā deus vultu suo. ℞. Deus in medio eius nō cōmouebit. ℣. Scā maria succurre miseris iuua pusillanimes refoue flebiles ora pro pplō interueni pro clero intercede pro deuoto femineo sexu. p̄ Mag. orō.

Famulorum tuorum qusumus dñe delictis ignosce: vt q̄ tibi placere de actibus nostris nō valemus: geitricis filii tui dñi nr̄i itercessione saluemur. Alia orō.

Mentibus nr̄is quesumus dñe spm̄ sctm̄ benignus ifunde. cuius ⁊ sapientia cōditi sumus ⁊ puidentia gubernamur. Ecclesiā tuā. Dñs sc̄ti tui. Ad cōpletoriū.

Conuerte nos deus salutaris noster. Et auerte irā tuā a nobis. Deus i adiutoriū ⁊c. ps Sepe expugnauerunt ps De profundis. ps. Dñe nō ē exaltatū. p Ecce nūc

bñdicit dñm Allã. ym⁹
Aue maris stella. Cap.

Btã es v̄go maria que dñm portasti creatorē mũdi genuisti q̄ te fecit ⁊ ieternũ p̄manes virgo. Deo.g. v. Elegit eã de⁹ ⁊ pre elegit eam. Et in tabernaculis suis habitare facit eã. An Rubum quē viderat moyses incōbustũ cō seruatã agnouim⁹ tuã laudabilē virginitatē dei genitrix intercede pro nobis. ps. Nũc dimittis. Oratio

Gratiã tuã quesumus dñe mentib⁹ nostris īfunde. vt q̄ ãgelo nũciante xp̄i filii tui incarnationē cognouim⁹: per passionē ei⁹ ⁊ crucē ad resurrectionis gloriã p̄ducamur. Sanctispũs dñe orõ. corda nr̃a mũdet infusio: ⁊ sui roris intima aspsione fecũdet. Eccliam tuã. Om̄s scti Bñdicam⁹ dño. An. Salue regina. ⁊c. v⁹. Ora pro nobis R. Ut digni. Orõ de btã virgine ad deuotionē dicetur.

Hic incipit officiũ mortuoꝝ scd̄m vsum vienneñ:

ecclesie. Inuitat. Regē cui oĩa viuũt venite adorem⁹. ps Uenite. vt sup. An Dirige dñe deus meus in cōspectu tuo viã meã. ps Uerba mea. ã. Couertere dñe et eripe animam meã qm̃ nõ ē in morte q̄ memor sit tui. ps Dñe ne ĩ furore. i⁹ ã. Neq̄ñ rapiat vt leo animaz meã dũ nõ ē q̄ redimat neq̄ʒ qui saluũ faciat. ps Dñe de⁹ me⁹ i te spaui. v⁹ Requiē eternã dona eis dñe. R. Et lux perpetua luceat eis. Pater noster Et ne nos. Lcõ prima.

Parce michi dñe: nichil eñ sũt dies mei Quid ē homo q̄a magnificas eũ. aut q̄d apponis erga eũ cor tuũ: Uisitas eũ diluculo: ⁊ subito probas illũ. Usquequo non parcis michi. nec dimittis me vt glutiã saliuã meã. Peccaui. Quid faciaz tibi o custos hoĩm quare posuisti me contrariũ tibi: et factus sum michimet ipsi grauis: Cur nõ tollis peccatũ meũ: et quare nõ aufers iniquitatē meã: Ecce nũc in puluere dormiã: ⁊ si

mane me quesieris nō sub
sistam. ℟. Requiē eternā do
na eis dn̄e. Et lux ꝑpetua lu-
ceat eis. ℣. Anime eorū in bo-
nis demorētur et semē eorū he-
reditet terrā. Et lux. lc. ii.

Tedet animā meā vite
mee dimittā aduersū
me eloquiū meū. Loquar
i amaritudine aīe mee: di
cam deo. Noli me condē-
nare Indica michi cur me
ita iudices Nūquid bonū
tibi videt si calūnieris. et
opprimas me opus ma-
nuū tuarū: ꝛ consiliū ipio
rū adiuues: Nunq̄d oculi
carnei tibi sunt. aut sicut vi
det homo ꝛ tu videbis:
Nūquid sicut dies hominis
dies tui. ꝛ āni tui sicut hu
mana sunt tēpora. vt que
ras iniquitatē meā ꝛ pec-
catū meū scruteris: Et sci
as q̄ nichil impiū fecerim:
cū sit nemo qui de manu
tua possit eruere. ℟. Qui
lazarū resuscitasti a monumēto
fetidū tu eis dn̄e dona requiē.
Et locū indulgentie. ℣. Re-
quiē eternā dona eis dn̄e. Et
locum indulgentie. lc. iii.

Manus tue fecerunt me
ꝛ plasmauerū[illegible]
tū in circuitu. et sic [illegible]
precipitas me. Memento
queso q̄d sicut lutū feceris
me. et in puluerē reduces
me. Nōne sicut lac mulsi-
sti me. et sicut caseū me co
agulasti: Pelle ꝛ carnib⁹
vestisti me. ossibus ꝛ ner-
uis cōpegisti me. Vitā et
miam tribuisti michi: ꝛ vi
sitatio tua custodiuit spm
meū. ℟. Absolue dn̄e animas
eorū ab omni vinculo delictorū
Non eas tormentū mortis at-
tingat nec reorū cathena con-
stringat sꝫ miseratio tua in pa
cis ac lucis regione constituat.
℣. Si que illi sunt dn̄e digne
cruciatib⁹ culpe tu eis mitissime
gratie tue lenitate indulge [illegible]
eas. an̄. In loco pascue ibi [illegible]
collocauit. ps. Dn̄s regit [illegible]
An̄. Delicta iuuentutis mee e[t]
ignorātias meas ne memineris
dn̄e. ps. Ad te dn̄e leuaui.
An̄. Credo videre bona dn̄i in
terra viuentiū. ps. Dn̄s illu
minatio. ℣. A portis inferi.
℟. Erue domine animas eorū

Lectio quarta.

[...] michi quātas
[...]niq̄tates ⁊ pcc
[...]celerā mea atqꝫ deli
[...]ostēde michi Cur faciē
[...] abscōdis ⁊ arbitraris
[...] inimicū tuū. Cōtra fo
[...] qd vento rapit̄ ostēdis
[...]otentiā tuā. ⁊ stipulā sic-
[...]am persequeris: Scribis
[...]m contra me amaritudi-
nes: et consumere me vis
pctis adolescētie mee Po
suisti i neruo pedes meos
⁊ obseruasti oēs semittas
meas: ⁊ vestigia pedū me
orū dinumerasti. Qui qua
si putredo consumendus
sum ⁊ quasi vestimentum
qd comeditur a tinea. ℟.
Credo qd redēptor meꝰ viuit ⁊
in nouissimo die de terra surre-
[...]tus sum Et in carne mea vi
[...] deū saluatorē meū ℣. Re
[...]ta est hec spes mea in sinu
[...]eo qa rursus circūdabor pel-
[...]e mea. Et in carne. Lcō. v.

Homo natus de mulie
re breui viuēs tēpore
repletus multis miseri-
is. Qui quasi flos egredi
tur ⁊ cōteritur: ⁊ fugit ve-
lut vmbra. et nūquā in eo
dē statu pmanet. ⁊ dignū
ducis sup huiuscemodi a-
perire oculos tuos. ⁊ ad-
ducere eū i iudiciū: Quis
potest facere mundū de i-
mūdo cōceptū semine. nō
ne tu q̇ solus es: Breues
dies hominis sunt. numerꝰ
mensiū eiꝰ apud te ē. Con
stituisti terminos eiꝰ q̇ p̄-
teriri nō poterūt. Recede
ergo paululū ab eo. vt q̇e
scat donec optata veniat
⁊ sicut mercenarii dies e-
ius. ℟. Induta est caro mea
putredine et sordibus pulueris
cutis mea aruit et contracta est
memento mei dñe quia ventus
est vita mea. ℣sus. Dies mei
velocius transierunt quā a te-
xente tela succiditur et consum-
pti sunt absqꝫ vlla spe. Memē
to. Lc. vi.

Quis michi
hoc tribuat vt i iferno
ptegas me ⁊ abscōdas me
donec ptrāseat furor tuꝰ:
⁊ cōstituas michi tempꝰ i
quo recorderis mei: Pu-
tas ne mortuꝰ homo rur-
sum viuat: Cūctis diebus
q̇bus nūc milito expecto
donec veiat imutatio mā.

Vocabis me ꝛ ego respõdebo tibi. Operi manuũ tuarũ porriges dexteram. Tu quidez gressus meos dinumerasti: sed pce pctis meis. ℟. Ne perdas me dñe cũ iniq̃tatib⁹ meis neq3 in finẽ iratus reserues mala mea. ℣. Nõ intres in iudiciũ cũ seruis tuis dñe Neq3 in finẽ. In .iii. nocł. a. Aĩa mea exultabit in dño ꝛ delectabit super salutari suo. ps Judica dñe no. añ Cõplaceat tibi dñe vt eruas me dñe ad adiuuandũ me respice. ps. Expectans expectaui dñm. añ. Sitiuit aĩa mea ad deũ fon tẽ viuũ quãdo veniã et apparebo ãte faciem dñi. psal. Quẽ admodũ. ℣. In memoria eterna erũt iusti. ℟. Ab auditione mala nõ timebũt. Pater noster. Et ne. lc. vii.

Spũs meus attenuabitur. dies mei breuiabũtur: ꝛ solũ michi superest sepulchrũ. Nõ peccaui: ꝛ in amaritudinib⁹ moraẗ oculus me⁹. Libera me dñe ꝛ pone me iuxta te ꝛ cui⁹ vis manus pugnet cõtra me. Dies mei transierũt cogitatiões mee dissipate sũt torquẽtes cor meũ. Nocte verterũt in diẽ et rursum post tenebras spero lucez. Si sustinuero ifernus domus mea est. et i tenebris straui lectulũ meũ. Putredini dixi. Pater me⁹ es et mater mea ꝛ soror mea vermibus Ubi ẽ ergo nũc ꝑs stolatio mea. ꝛ patientia mea: tu es dñe deus me⁹. ℟. Heu michi dñe q̃a peccaui nimis in vita mea q̃d faciã miser vbi fugiã nisi ad te de⁹ me⁹ miserere mei dũ veneris in nouissimo die. ℣. Aĩa mea turbata ẽ valde sed tu dñe succurre ei In nouissimo die. lc. viii

Pelli mee consumptis carnibus adhesit os meũ ꝛ derelicta sũt tantũ modo labia circa dentes mos. Miseremini me miseremini mei. saltẽ vos amici mei: q̃a man⁹ dñi tetigit me. Quare ꝑseq̃mini me sicut de⁹ ꝛ carnib⁹ meis saturamini? Quis michi tribuat vt scribanẗ sermones mei? Quis michi det vt exarenẗ i libro stilo

..treo. vel plūbi lamīa vel celte sculpantur in silice: Scio eñ qd redēptor meꝰ viuit ꝛ i nouissimo die de terra surrecturꝰ sum et rursus circūdabor pelle mea et i carne mea videbo deum. Quē visurus sum ego ipse et oculi mei cōspecturi sūt ꝛ nō alius. Reposita est hec spes mea i sinu mō ℞. Peccantē me quotidie ꝛ nō me penitentē timor mortis conturbat me Quia in inferno nulla est redēptio miserere mei deꝰ et salua me ℣ꝰ Deus in nomīe tuo saluū me fac dñe et in virtute tua libera me. Quia. lc. ix.

Vir fortissimus iudas collatione facta. duodecī milia dragmas argēti misit hierosolimā offerri .. ibi pro pctis mortuo.. Iuste ꝛ religiose de sur..ne cogitans. nisi eñ.. ..ciderāt resurrectu.. ..peraret supfluū videre ꝛ vanū orare pro mortuis. Sed qa cōsiderabat .. hi q cū pietate dormitionē accepant optimam haberēt repositā gratiam

Sctā ergo ꝛ salubris ē cogitatio pro defunctis exorare vt a pctis soluantur ℞. Redēptor meus viuit ꝛ in nouissimo die resurgā ꝛ renouabitur deuuo ossa mea. Et ī carne mea videbo dn̄z deū. ℣ Lauda aīa mea dñm laudabo dñm in vita mea. Et in car. Alid ℞ ꝛ alternati dicant. ℞. Libera me dñe de viis inferni. q portas ereas cōfregisti et visitasti infernū ꝛ dedisti eis lumē vt viderēt te q erāt in penis tenebrarū. ℣. Clamātes ꝛ dicentes aduenisti redēptor noster Qui In l. ā. Exultabūt dño ossa hūiliata. ps. Miserere. Añ. Exaudi dñe oratio ē meā ad te oīs caro veniet p. Te decet ā. Me suscepit dextera tua dñe ps. Deꝰ deus meꝰ ā. A portis inferi erue dñe aīas eorum ps. Ego dixi i dimidio. ā. Omnis spūs laudet dñm ps. Laudate do. ā. Libera dñe aīas eorū ab omī vinculo delictorū nō eas tormentū mortis attingat nec reorū cathena cōstringat sz mereant euadere iudiciū vlcionis et cū sctīs atqz electis tuis in celis gaudere.

p̄s. Benedꝫ. Pater noster
Et ne nos. Preces. Ne tra
das bestiis aīas cōfitentiū tibi
℟. Et aīas pauperū tuorū ne
obliuiscaris in finē. ℣. Non in-
tres ī iudiciū cū seruis tuis do
mīe. ℟. Qr nō iustificabit ī cō
spectu tuo oīs viuēs. ℣. A por
tis iferi. ℟. Erue dn̄e aīas eorū
℣. Requiē eternā. ℟. Et lux p-
petua. p̄s. De pfundis. ⁊ di-
cat totū. Requiē eternā. Et
lux. Dn̄s vobiscū. Et cum.
Orō.
Presta quesumꝰ
omps deꝰ: vt aīe famlo
rū tuoꝝ quoꝝ āniuersariū
depositiōis diē celebramꝰ
idulgētiā pariter ⁊ requiē
capiant sempiternā. orō.
Inclina dn̄e aurē tuā ad
pces nrās. qbus miaꝫ
tuā supplices depcamur:
vt aīas famuloꝝ tuorum
quas de hoc sclo migrare
iussisti: ī pacis ac lucis re-
giōe cōstituas ⁊ sctōꝝ tuo
rū iubeas esse consortes:
orō.
Deus q inter a-
postolicos sacerdo-
tes famlos tuos pōtifica
li vl sacerdotali fecisti dig
nitate vigere. p̄sta quesu-
mꝰ: vt eoꝝ quoqꝫ ppetuo
aggregētur cōsortio. orō
Deus venie largitor et
humane salutis auctor
quesumꝰ clemētiā tuā. v
nre cōgregationis fratr
sorores parētes amicos ⁊
bn̄factores nrōs q ex hoc
sclo transierūt. btā maria
semp vgine itercedēte cū
oībꝰ sctis tuis. ad ppetue
btitudinis cōsortiū pue-
nire concedas. Alia orō.
Deus cuiꝰ miseratiōe
aīe fideliū defūcto-
rū reqescūt. famlis ⁊ famu
labꝰ tuis oībꝰ hic ⁊ vbiqꝫ
ī xpo qescentibꝰ. da ppiciꝰ
veniā pctōꝝ. vt a cūctis
atibꝰ absoluti tecū sine
ne letentr. Per eūdē. Ad
sup p̄s. ā. Placebo dn̄o ī
one viuoꝝ. p̄s. Dilexi. p̄s.
dn̄m cū tribul. p̄s. Le
p̄s. De pfundis. p̄s. C
tebor tibi dn̄e ī toto co
meo: qm̄. Requiem.
Mag. ā. Audiui vocē de ce-
lo dicentē michi beati mortu
in dn̄o moriūtur. Añ. Omne
dat michi pater ad me veniet
eū q venit ad me nō eiciā foras.

Añ. Ego sum resurrectio ꝛ vi-
ta q̃ credit in me etiã si mortu⁹
fuerit viuet et oĩs q̃ viuit ꝛ cre-
dit in me non morietᷣ ineternũ.
Añe supradicte dicantᷣ ad
mag. alternatim vna post
aliã. Pater nr̃. Et ne. Pre
ces. Ne tradas bestiis. ℟. Et
aĩas. ℣⁹. Nõ intres. ℟. Qr nõ
℣. A portis ĩferi. ℟. Erue dñe
Requiẽ. ℣. Et lux. ꝑ. Lauda
aĩa mea. Orõ. Presta dñe
quesum⁹ oĩps deus: vt aĩe
fa. vt supra. Oratio.

Quesumus dñe vt fa-
mulis tuis quoꝝ o-
bitus diẽ cõmemoramus
sanctoꝝ atq̃ electoꝝ tuo-
rũ largiri digneris consor
tiũ. et rorẽ mĩe tue ꝑhen-
nẽ infunde. Alia o.õ.

Concede quesum⁹ oĩps
de⁹: aĩabus famulo-
ũ tuoꝝ sacerdotũ felicita
tis et[...]me consortiũ: q̃b⁹
onasti sacri altaris tui [...]
equi[...]misteriũ. Alia orõ
Deus venie largitor. vt. s.

Animabus quesumus
dñe famuloꝝ famula
rũq̃ tuarũ orõ proficiat
upplicantiũ: vt eas et a
peccatis oĩbus exuas: et
tue redẽptionis facias es-
se participes. Qui viuis ꝛ
regnas cũ deo patre. in v-
nitate spũssancti de⁹. per
omia secula scl'oꝝ. Amen.

Finis breuiarii secundũ
vsum ꝛ consuetudinẽ sctẽ
ecclesie viennen̄. Quẽ an-
gelus Cato beneuẽtanus
archiepũs ꝛ comes viẽne
primusq̃ galliarũ primas
pro reipublice viennensiũ
et aĩaꝝ cõmoditate et sue
sctẽ ecclesie honore: sua ĩ-
pensa: et suis sũmis labo-
rib⁹: imprimendũ curauit
Impressum Lugduni per
magr̃m Johẽz meunister
de magũcia dictum Albi
Anno christi iesu. M.cccc.
lxxxix. Die. xxiiii. ianuarii.
Et ãno. iiii. põtificat⁹ In-
nocẽtii octaui pontificis
maximi. Et ãno. v. Caroli
viii. christianissimi regis
Lodouici xi. hoĩm regum
q̃ sapiẽtissimi regis filii.
Et ãno. vii. ꝑsulatus An-
geli Catonis.

Hoc opus ad me

Fabri pertinet

